

ANTICHE

160

2

1.

BIBLIOTHECA NAZIONALE

BIBL. NAZ.
VITT. EMANUELE III

160
D
1

NAZIONALE

XIV F: 1

1 : 3 1 v l e 106
C
3

2
Biblia cū pleno apparatu summariorū
cōcordantiarū et quadruplicis repertoriū
siue indicii numeriqz folioruz distinctione
tersissime ac verissime rursus Bartholus
a Thielmāno keruer impressa.

Venundatur ibidē ab Johāne paruo sub
Leone argenteo in via ad diuū Jacobū.

Ad lectorem distichon.

Dispice solerter lector studiose monem?
Ars arti prestat quātula: virqz viro.

Impressor ac bibliopola lectori Salutem.

Mescienoz ob id ingratus sacrosanctam diuini verbi paginam quam Bibliam vocamus: lector optime accedas: nesciens inquam quantum boni apparatus et verelucis ad eam memorie mandandam adiecimus piemonituz velim. Primo loco pulchra et sane vtilē accessisse totius operis diuisionē: deinde quatuor nō aspernāda inditia seu reposita: quo p̄ primū librorū nola ac ordine quo sequequūtr metricē p̄plectit. scōz eadē s̄ litterario seu alphabetico ordine et soluta ofone p̄sequit: tertiu itē metricē ola q̄ in singulis capitibz totū biblie p̄tinent singulis fere verbis indicat. quartū autē ordine alphabetico optimā quāqz ac desideratissimā materiā vbi reperias demonstrat. Tertio loco cōcordantias (et dicunt alioz locorum Biblie in marginibus annotauimus: et arguimenta seu summaria in frontibus capitulorum pienuotauimus. Omnia demum terse ac fideliter impleuimus: quo circa nūi te gratum offenderimus: indignum piofecto censuerimus: cui posthac tantū opere ac impensū impartiamus. Hec summa est. Vale lector: candidissime: et memoriam te beneficij nostri exhibe.

Pulchra et vtilis diuision totius biblie.

Tota biblia in duo diuidit testamēta	vetus	inducēs ad obseruantiam legis	vetes	timorē penarum.
	nouū	legales	noūe	amores virtutum
		hystoricales		
		sapientiales		
		piophetales.		

Vetus testamentum distinguitur in libros

Legales.

Legales dicunt in quibz leges et iudicia oīe dei edita promulgantur et sunt numero quinqz: videlicet Genesio: Exodus: Leuiticus: Numeri: et Deuteronomium.

Hystoricales

Hystoricales vocant in quibz hystorie rerū gestarū memozant: et sunt numero. xix. Iosue seu Iesu naze: Iudicum: Ruth: Regū seu regnoz quattuor. Paralipomenon duo: Esdre quattuor: Thobie: Iudith: Ester: Jobet: Machabeoz duo.

Sapientiales

Sapientiales dicunt in quibz prudentia et vera sapientia edocet: et sunt numero quinqz scz Proverbia: Ecclesiastica. Cantica: Sapientie: Ecclesiastica.

piophetales.

piophetales vocantur in quibz vetaia p̄dicunt: et sunt numero. xviii. vtp̄ta Psalteriū: Esaus: Iheremia: Baruch. Ezechiel: Daniel: Osce: Iohel: Amos: Abdias: Iones: Michas: Naum: Abacuch: Sophonias. Aggeus: zacharias. Malachias:

Diuision noui testamenti.

Nouū quoqz testamentū vetus tam diuisum est: diuidit in libros	Legales.
	hystoricales

Legales

Legales nominant in quibz lex noua a xpo scz tradita cōtinet: et sunt numero quattuor: scilicet quatuor: sunt euangelij: Mattheus: Marcus: Lucas: Iohannes.

Hystoricales

Hystoricales esse constat qui res p̄ xpi aplos bene gestas cōmement: et ille vno dīxerat libro cōtinentur: qui vocat actus apostolorū.

Sapientiales.

Sapientiales appellari licet in quibz sapientia noue legis p̄cepta et p̄cepta beate secundum xpm vna diuinitate tradita: et sunt numero. xxi. videlicet Ep̄stole pauli ad Romanos. Colisibios: due: Galatas Ep̄stoles: philippenses: colonicenses: Thessalonicensis due: Thimotheū due: Titum: Philemonē: Iherosolimitana: Iacobi: Ep̄stole petri due: et Iohannis tres: et Jude vna: q̄ septē posteriores canonice appellatur.

piophetales.

piophetales vocant in quibz statū ecclesie xpi futurū p̄dicat: suntqz vno volumine contenti: que Apocalipsa Iohannis dicitur.

Finis diuisionis librorum Biblie.

Sequitur p̄ima tabula.

Tabula prima

In tabulam primam de ordine
librorum ad lectorem distichon.

Perſpice nunc lector: quis debitus ordo librorum

Ordine quo poſuit biblia quemq; ſuo.

Hec eſt prima quattuor tabularum continens metricè nomina et
ordinem librorum biblie in qua ſiquè ſyllabe quãtitas min⁹ ſeruet
parcendũ eſt neceſſitati: nõ eſt aut ordinẽ mutãſſe aut alias di-
ctiones poſuiſſe licuit.

^{2.} liber geneſeos	¹⁷ Exodi.	²² Leuiticus	³⁵	⁴⁶ Deuteronomium.
Geneliſ	Exo.	Leui.	Numerorum	Deuteronomi.
reſeſu name. 55	Judicam.	⁶⁹	⁷⁰	paralyſomenon. 126
Post iſue.	Judi.	Ruth.	Regum.	Paraliſ. Eſdre.
¹⁴¹ Tobias	¹⁴⁵ Judith	¹⁴⁷ heſter.	¹⁵¹ Job.	¹⁵⁸ Pſalteriumq;
prouerbioium	eccleſiaſtes. 130	cantica. 122	ſapientie.	eccleſiaſticus 137
Prouerb.	Eccleſiaſt.	Cantat.	Sapit.	Eccleſiaſti
efalaa. 149	hieremia.	²²⁸	²³⁰ ezechiel.	²⁴²
Elai.	hieremi.	Baruch.	Ezech.	Danielq;
oſee 250	²⁵²	²⁵³ abdia.	²⁵⁵ micheas. 256	²⁵⁷ abachuch. 52
Oſe. Iohel.	Amos	Abdi.	Jonas	Niche. Naum
ſopbonias 258	²⁶⁰	²⁶¹ zacharias	²⁶³	²⁶⁴
Sopphon.	& Aggeus	zacha	Malachias.	Malabei
²⁷⁰	²⁷³	²⁷⁹		²⁸³
Mattheus.	Marcus.	Lucas.	Postremo iohannes	
ad romanos	corinthios	galarthas	epheſos.	
Roma.	Corinth.	Galat.	Ephē.	Philippēſes. Colocenſes.
theſſalonicenſes.	²⁷⁵	²⁷⁷	²⁷⁹	²⁸³
Theſſal.	Thimotheus	Titus.	Philemon.	Hebreus
²⁸⁰	²⁸¹	²⁸⁰ iohannis canonica	²⁸³	²⁸⁴ apocalypſis.
Actus et Jacobi.	Petrus.	Iohan. et	Judas.	Apocali.

Tabula secunda

Tabula secunda cōtinens
libros biblie per ordinē alpha-
beti ⁊ ostendens in quoto quis
q̃ folio inchoetur tam partia-
lis q̃ p̃ncipalis.

De littera A

Abach incipit
Abdias
Actus apostolorum
Aggeus
Amos
Apocalypsis

folio. cclviii.
fol. cclviij.
fol. cccxxv.
fol. cclix.
fol. cclxij.
fol. cccxliij.

De B

Baruch incipit

folio. cccxxviij

De C

Canonica iohānis prima incipit
Canonice iohānis sc̃da ⁊ tertia
Cantica canticorum
Colossenses epistola
Cōtinios prima epistola
Cōtinios secunda epistola

fol. cccxli.
fol. cccxliij.
fol. cclxxix.
fol. cccxxij.
fol. cccxxij.
fol. cccxxvij.

De D

Daniel incipit
Deuteronomium

folio. cccxliij.
fol. xlv

De E

Ecclēsticus incipit
Ecclēsticus
Ephesios epistola
Eldre p̃mus
Eldre secundus
Eldre tertius
Eldre quartus incipit
Esaia incipit
Exodus
Ezechiel incipit

fol. cclxxx.
fol. cclxxxvij.
fol. cccxx.
fol. cclxij.
fol. cclx.
fol. cclxi.
fol. cccxxij.
fol. cclxvij.
fol. xvi.
fol. cccxxx.

De G

Galatias epistola incipit
Genesis

folio. cccxxv.
fol. liij.

De H

Hebreos epistola incipit
Ihesus
Iheremia
Iheremie treni

fol. cccxxvij.
fol. cclxvij.
fol. cccxij
fol. cccxxvij.

De I

Iacobi epistola incipit
Iob incipit
Iohannis euangelium
Iohel propheta
Jonas p̃pheta
Iude apostoli epistola
Iudith liber
Iudicum liber incipit

folio. cccxxvij.
fol. cl.
fol. cccxij.
fol. cclxij.
fol. cclv.
fol. cccxxij.
fol. cclxij.
fol. lxi.

Iosue incipit

De L

fol. li

Leuiticus incipit
Lucas euangelista

fol. cclxxij.
fol. cccxxij.

De M

Machabeorum p̃mus incipit
Machabeorum secundus
Malachias
Marcus euangelista
Matheus euangelista
Michas p̃pheta

fol. cclxxij.
fol. cclxxij.
fol. cclxxij.
fol. cclxxvij.
fol. cclxxij.
fol. cclv.

De N

Nam propheta incipit
Nemse qui est eldre secundus
Numeri incipiunt

fol. cclxxij.
fo. cxxv.
xxxv.

De O

Osee propheta incipit

o. cclxxij.

De P

Paralipomenon p̃mus incipit
Paralipomenon secundus
Philippenses epistola
Petri epistola prima
Petri epistola secunda
P̃silemonem epistola incipit
Psalterium
Proverbia incipiunt

fol. cclv.
fol. cclxij.
fol. cccxxij.
fol. cccxxij.
fol. cccxij.
fol. cccxxvij.
fol. cclxij.
fol. cclxxij.

De R

Regum p̃mus incipit
Regum secundus
Regum tertius
Regum quartus
Romanos epistola
Ruth

folio. lxx.
fo. lxxij.
fo. lxxvij.
fol. cclv.
fo. cccx.
fo. lxxvij.

De S

Samuelis. v. d. regum sunt eni iisdem libi.
Sapientie liber incipit
Sophonias propheta

fo. cclxxij.
fo. cclxij.

De T

Tessalonicensis epistola prima fo.
Tessalonicensis epistola secunda fo.
Tymotheum prima
Tymotheum secunda
Titum epistola
Thobias incipit
Thienorum liber incipit.

cccxxij.
fo. cccxxij.
fo. cccxxv.
fo. cccxxvi
fo. cccxxvi.
fo. ccl.
fo. cccxxvij.

De Z.

Zacharias propheta incipit

fo. ccl.

Cinto secunde tabule.

Tabula tertia

Incipit tertia tabula sup Bibliā composita: omnes libros biblie cōtinent: omniaq capitula. ⁊ qui bus de rebus agatur in eis dē. Ad cui⁹ intellectū. Notandum est in ea esse ducentos duodecim verius omnia biblie capitula secū dū ordinē eius cōtinentes. Ipsozom itaq versū singula capita singule di ctiones cōplectunt. Absolue autē que sunt sup dictiones iā dictoz versūz posite sunt ad declarationē ipzarum: et pio argumētū cuiusqz capitis cū syllabis. Flamer⁹ vero qui gloriose est sup additus capitu lum libri illius q sup versūz. Lin margine signas⁹ est significat: quā tabulam non multo ante hac visam nūcqz feceris mēdis quibus scabebat terfam: tu lector cādi diffime libeno accipito et cū poteris ea ⁊ Et si em breuiter studiōsissime legito: quiquidē ea tibi breuiter totū diuine scripture intellectū suppediet. Nō oc re scire voluit. Vale.

Sci. l. ^q deligno vite ne edant. ^{ad s} et eua ^{occidit} a caym. ^{transfert} in paradisi ^{vi} a noe. ^{noe et filij ei⁹}
Sex. prohibet. peccāt. abel enoch. ⁊ archa fit. intrāt
^{viij} Noe de archa ^{ix} nndat⁹ corā filijs ^x filij et filie noe ^{xi} babel ^{xij} egredit⁹ de terra.
Egredit. dormit. **variatur.** **Turris.** ⁊ **abzaam.**
^{xij} separa⁹ ab abia⁹ ^{xij} ab abia⁹ vinctur ^{xij} deo abia⁹ ^{xij} abia⁹ et fau⁹ ^{xij} Sare post ostiū
Loth. reges. cedit **fuga.** circūcisio. **rius.**
^{xij} destruxit pentapolim. ^{xij} abstulit sarā ^{xij} sara isaac ^{xij} abiaam filium ^{xij} mouit ^{xij} isaac iungit.
Sulpur. rex gerare. parit. **offert.** **sara** **rebecca.**
^{xij} Esau et iacob ^{xij} Quos fedit isac ^{xij} isaac filios ^{xij} quā vidit iacob ^{xij} Sra et rachel.
Post geminos. putei. **benedicit.** **schala.** **sozozes.**
^{xij} excomat iacob ^{xij} Jacob a leban ^{xij} iacob cū angrio ^{xij} Esau acquiritur ^{xij} coramptur.
Virgas. **a bscedit** **luctatnr.** **gratia.** **dina.**
^{xij} nascitur. ^{xij} decribitur ^{xij} fratres ioseph ^{xij} a luda cognoscit ^{xij} ioseph dñā. ^{xij} dico pñis ^{xij} plicerne.
Beiamin. gēs esau. **vendunt** **thamar** **impia.** **tres tres.**
^{xij} ioseph in egypto ^{xij} fratres eius ^{xij} qdem fratres ^{xij} isaac eis ^{xij} fratres ioseph
Preficitur. **veniūt.** **rebeūt** **post tristia.** **noscunt**
^{xij} iacob in egyptū vadit. ^{xij} regi dant egyptū. ^{xij} iacob ^{xij} filioz iacob ^{xij} moritur
Omne genus. **quantam.** **languet.** **benedictio.** **ioseph.**
^{xij} pharao interficit masculos. ^{xij} dōpica pharaoz. ^{xij} in quo de⁹ appat ^{xij} mand⁹ mittit in: ^{xij} pharao pñm
Incipit. **extrepibat** **rubus.** **inde lunū.** **magis agit**
^{xij} mories insinatur ^{xij} In sanguine vertitur ^{xij} inuiscarum ^{xij} interficitumenta ^{xij} Denotat segetes.
Adonai. **flumen** **corruptio.** **grando.** **locusta.**
^{xij} Uta mutuo pñs. ^{xij} primo genita angel⁹. ^{xij} ioseph mories ^{xij} egyptū in mare ^{xij} maria cū pñs. venit mories
Postulat. **occidit.** **tulit ossa.** **ruunt.** **canit.** **helim.**
^{xij} dat aquam ^{xij} cōfusa ^{xij} lex datur ^{xij} mandata ^{xij} qualiter tradit⁹. ^{xij} qualiter uidet⁹. ^{xij} festa crebrat.
Petra: **iecho.** **lynai.** **deca** **serui** **furta.** **ter anno.**
^{xij} dōpica et seniores ^{xij} videt⁹ primitias ^{xij} tabernaculum ^{xij} facies ^{xij} sic aaron.
Ascendunt. **tollant.** **faciant.** **altare.** **sacerdos.**
^{xij} mories aaron ^{xij} altare ^{xij} eligitur ^{xij} sunt ^{xij} peccata ^{xij} banit⁹ scdō
Consecret. **incensi** **baseel.** **dii.** **flent.** **tabule post.**
^{xij} mories vi beut ad taber. sa. ^{xij} qd iubetur ^{xij} sunt ^{xij} sunt ^{xij} ad vestra. ^{xij} tabernacm tegit.
Narrat. **dāt.** **cherub.** **tentoria.** **purpura** **nubes**

⁊ Genesio in quo agatur de mūda ⁊ sol creaturāz ⁊ exordie de diluuio et archa noe atqz cōfusiōe iuguarū. de electioe pūli dei. ⁊ de descen sa euise in egyptū Caputula. l.

⁊ Exod⁹ in quo agatur de decem plagis pharaonis. ⁊ exiū filij israel de egypto de decem pñis ac iudicio ⁊ instructioe pñi dei. de archa federis dñi: ⁊ tabernaculo ⁊ altari ac vestibus aaron. Cap. l.

Tabula tertia

Leuitic' in quo agi
e sacrificijs & hosti
offeruntur: de vna
vtriusq' auro: de or
namentis ministerio leui
tanic' Cap. xxxv.

Quatuor debetis molari. qd fiat de sacrificijs.

qd de pacificijs.

qd p ignoscenda.

qd p delicta

Hostia. si **sacrum.** si **pacifer.** **inscia.** **linquēs.**

holocausti.

Vicinia pro delictis.

Moxis aaron.

Aaron.

Jene perit.

Describuntur

Cocremat. & **mactat.**

sacrat.

offert. nadab.

edenda.

purificat.

Distinguit.

Quid facere debet.

Quo emendatur.

Emissarius

Effunditur sanguis.

Partus. lepra.

pians.

fluxus.

capet.

adde de cruozē

Ne reuertat alieni.

Iniqui

Mourit

Sacerdos virgo

Sancita que sint

Turpia.

ne facias.

phitonice? broz.

edentes.

Legalis

Lapidetur.

Celebretur.

Bonus bona malis mala

Reddatur

Festag.

blasphemus. iubeus. daboq.

botum.

Populi.

Tentoria

Numeratur

Tabernacula.

Quomodo fit.

Conumerat. figunt.

leui.

portant.

agua zeli.

Ubi nazaren?

Tabernaculum

Ponitur

F. Celebretur

Bonus diffundit.

Non bibat.

erexit.

lucerne. pasche.

tubarum.

Desiderant.

lepra marie.

expolatoris scti.

territi ab exploratoz

occidit colliges abfouet et abfouet

Porti. perfusa.

bis sex.

flent.

ligna? dathan

Floret.

Circa tabernaculis leuite.

Utile

Mortis aaron. Erigit.

Loqueret. Baals populum.

Tirga. cubant.

cinis.

oz. serpens.

afina. bndicit.

Quatuor

Intra

Populi fo

Salphat

Sacrificia

Clangit

Que tenet vel non

Stella. phegoz. mirant. nate.

iuge.

buccina

vota.

Propter biphagos

Peccora h'multa

libet describit

Terre. p'missionis.

Leuitari.

Yuro sue trib?

Porti. madian.

gath. masio.

termin? oppida

nubat

Legem moyses

Percussit.

Occidit.

Ut moyses.

Reperit.

Replicat

Mittit dno

Explanat. leon.

og. moziatur.

deca. iussa.

scabrones

Serpens in solitudine

Propter inficia sua facti

Preparis

In manib? & oculis

Sanguine

Diplas

ne dicas.

cordis.

suspendite.

fundes.

Prophecie.

Edenda.

Anullo accipies

Obserua eius.

Que dno elegit

Non confutit.

Fictoz. edent:

mutuum.

solennia.

teroz.

phitones.

Refugit

Ch fuerit no tuncis

Pro occulto homicidio

Signa ostendunt

Urbes. ad bellum.

metietur.

virginitatis.

Politus

Repudit

In facie viri cōfentis

Primis

Super maledictione.

Conumerat

Somno.

libellus.

spuet.

offert

amen.

erumne.

Pacem

Celi et terr.

Iosue moyses

Adite celi q loquor

Tribus moyses

Doyd

Firmat. & inuocat.

edocet.

& canit.

hic cribzat.

hic mozs.

Dixit domin? ioseue

Expolatoris recipit

Tristitur

ponitur

Lapidet.

Confortare. raab.

iozdan.

lapides quoq.

cultri.

Jericontina

Lapidat

Capitur

Recipit

stetit

Uicit

Suberant.

Urbs cadit.

achoz.

ay. gabaon.

sol regnaq.

reges.

Terr

Pars datur

Snipirat

Bois

Bois

Cōgregat h'm dñi.

Tribus fontes.

Diuisit. caleph.

axa.

ioseph. manasses.

lylo. septem.

Separat

Pars datur

Ruben gath.

Iosue populi

Iosue

Iosue

Urbe & cōfugii

leui redeunt.

monet

hinc mozs.

Deponit

Pars datur

Ruben gath.

Iosue populi

Iosue

Iosue

Urbe & cōfugii

leui redeunt.

monet

hinc mozs.

Urbe & cōfugii

leui redeunt.

monet

hinc mozs.

Urbe & cōfugii

leui redeunt.

monet

hinc mozs.

Urbe & cōfugii

leui redeunt.

monet

hinc mozs.

Urbe & cōfugii

leui redeunt.

monet

hinc mozs.

Tabula tertia

Dur cōstituit. Loquitur angelo. Occidit eglon. Uicit asarā. Delibore. Fuit dux.

Judas flet. aioth barach. carmen. gedeonq.

^{vq} Equū electrici. ^{vij} Perimif. ^{ix} In parabolois pponif. ^x Judicat. ^{xi} Demotte filie
Lambunt. et zebee. ranius abir. actio ieyte.

xiij Dicitur   xiiij Annūciatur   xlv Dicipif.   lv Urbi fegetes   lvi Sāto et aliozum
Sobolet. & fanfon   leo   vulpes   inde ruina.

Scrupule facis Michas. et lachis
Captur. leuites
Urorem bluidit leuites
Urore leuite. vltro
Filiq fil. chozi.

¹ ² ³ ⁴
Messias Post terna metēnā Ed booz ruth Aum dāuid.
Ruth sequitur spicas legit. accedit parit obeth.

¶ Anna. caro. dormi mors muros munera. corda.

Jus. da. sorsoz. boues. pluit offert mel agag. vnrut.

117   118   119   120   121   122   123   124   125   126   127   128   129   130   131   132   133   134   135   136   137   138   139   140   141   142   143   144   145   146   147   148   149   150   151   152   153   154   155   156   157   158   159   160   161   162   163   164   165   166   167   168   169   170   171   172   173   174   175   176   177   178   179   180   181   182   183   184   185   186   187   188   189   190   191   192   193   194   195   196   197   198   199   200   201   202   203   204   205   206   207   208   209   210   211   212   213   214   215   216   217   218   219   220   221   222   223   224   225   226   227   228   229   230   231   232   233   234   235   236   237   238   239   240   241   242   243   244   245   246   247   248   249   250   251   252   253   254   255   256   257   258   259   260   261   262   263   264   265   266   267   268   269   270   271   272   273   274   275   276   277   278   279   280   281   282   283   284   285   286   287   288   289   290   291   292   293   294   295   296   297   298   299   300   301   302   303   304   305   306   307   308   309   310   311   312   313   314   315   316   317   318   319   320   321   322   323   324   325   326   327   328   329   330   331   332   333   334   335   336   337   338   339   340   341   342   343   344   345   346   347   348   349   350   351   352   353   354   355   356   357   358   359   360   361   362   363   364   365   366   367   368   369   370   371   372   373   374   375   376   377   378   379   380   381   382   383   384   385   386   387   388   389   390   391   392   393   394   395   396   397   398   399   400   401   402   403   404   405   406   407   408   409   410   411   412   413   414   415   416   417   418   419   420   421   422   423   424   425   426   427   428   429   430   431   432   433   434   435   436   437   438   439   440   441   442   443   444   445   446   447   448   449   450   451   452   453   454   455   456   457   458   459   460   461   462   463   464   465   466   467   468   469   470   471   472   473   474   475   476   477   478   479   480   481   482   483   484   485   486   487   488   489   490   491   492   493   494   495   496   497   498   499   500   501   502   503   504   505   506   507   508   509   510   511   512   513   514   515   516   517   518   519   520   521   522   523   524   525   526   527   528   529   530   531   532   533   534   535   536   537   538   539   540   541   542   543   544   545   546   547   548   549   550   551   552   553   554   555   556   557   558   559   560   561   562   563   564   565   566   567   568   569   570   571   572   573   574   575   576   577   578   579   580   581   582   583   584   585   586   587   588   589   590   591   592   593   594   595   596   597   598   599   600   601   602   603   604   605   606   607   608   609   610   611   612   613   614   615   616   617   618   619   620   621   622   623   624   625   626   627   628   629   630   631   632   633   634   635   636   637   638   639   640   641   642   643   644   645   646   647   648   649   650   651   652   653   654   655   656   657   658   659   660   661   662   663   664   665   666   667   668   669   670   671   672   673   674   675   676   677   678   679   680   681   682   683   684   685   686   687   688   689   690   691   692   693   694   695   696   697   698   699   700   701   702   703   704   705   706   707   708   709   710   711   712   713   714   715   716   717   718   719   720   721   722   723   724   725   726   727   728   729   730   731   732   733   734   735   736   737   738   739   740   741   742   743   744   745   746   747   748   749   750   751   752   753   754   755   756   757   758   759   760   761   762   763   764   765   766   767   768   769   770   771   772   773   774   775   776   777   778   779   780   781   782   783   784   785   786   787   788   789   790   791   792   793   794   795   796   797   798

David Interfici obire Occiditur a iacob Occidit dormis David fecit percutit

David firmus. ^{vij} dō curr^{vij} adadeyer. ^{ix} Ab dō indr^{ix} si supsit dō de do. fa. ^x radit^x fuso dauid. ^{xi} pūpiscit. ^{xii} loqit dō

Corruptur a fratre
Tolp. p. absalō

Thamar. Leclites. Pedibus Selney. Cui. Quatuor

Salomonis. in abella. Septem. cathula. nomina. Petris.

Salomon. Salomonia Venit regina ydola colit xtinatur robo3 Altare in bethel

Πατ. προπολι. λαβ.	χαμος. ιορπιο	ιλιυμ.
Προphetat.	Βασα βομς ιροβοδ	Regnat
	Udus colligit	Defruitur.

Achla belevit   zamri. ouo ligna. baalq.
fr   fr   fr   fr   fr
 Trascit ptra heliā   Tradit in man^u achab   Occiditur   Achab   Ca

Jelabel. Et benadab   nabot. de sanguine.   lingunt.
Cōsumit quāgenos   Sanguis facunt.   Xemat in bafa   xundat a lepra   Nuncij regio syrie

Ignis **lat** **collas.** **oleum** **naaman.** **comederunt**
^{vi} ^{vii} ^{ix} ^x ^{xi} ^{xii}
 Ducimur in porta ^{vii} ^{viii} ^{ix} ^x ^{xi} ^{xii}
 Regnat. ^{vii} ^{viii} ^{ix} ^x ^{xi} ^{xii}

Calcant inuadit ihu percutit athala iohas
in in in in in
 In calceis terrae dicit. Vult ad cedren. iohas manet. Regnat. Captur blasphematur. Uertit ezechias

Pericute carbo phul acham. oleo. rapla. leidit
A.iii.

¶ Iudicium in d'agis
de pncipib' & iudici-
b': ac defensione popl
israel: & de victorijs et
mūphis hostie ptra
hostes. cap. xxi.

¶ Rurs in q traditio
matrimonio tracto
inter deos rurs ex q
bus xps descendit.
capitulum.

Regis. q. in q. dispo
taf de regimie eiusdē
pph per reges dauid
et de facto p ipz. con
tinet. com. m. xxiii

Regū. iij. in q̄ expo
nit moia regū dō et
de succēdē regūie
e gēti. Salomōia aho
rūmū regū iuda et
israel. capi. xxiij

¶ Regu. liij. de castu
regia iuda et iher. pp.
regu. suorum. p. n. a. i. o.
ne o. captivitate pp.
et subverti. d. e. v. i. d. i. a. c.
templi. cap. lxx.

Tabula tertia

¶ Paralipom. i. i quo
describitur genealogia
regis dauid: est res
putatio electiois
permanens atq. grito
rū ipsius. capi. xxxv.

¶ Paralipom. ii. i quo
recapitulatur regimen
pph. salomoni: et alio
quo reges iuda cūtra
cap. xxxv.

¶ Efdre. i. i quo tractat
de reducēde pph. iust
ex captiuitate babilo
nica: et de instructioe
pph. reducti p. efdra
legi. docet. et pmet
cap. p.
¶ Efd. ii. q. a. Neemia
duce edur: et in q. agn
de reedificandē murt
ciuitatis: hury sde cor
rectioe maloru subot
roy. i. iuberia neemie.
cap. xii.
¶ Efdre. iii. q. apocri
stus ē i. q. repetit qdā
alio scripta circa cap
tuitates babilonicas
tpe iose. Quēdā etiā
q. pteget sub iobaba
del. efdra. inserit qd
soluit ciuitatē qdōis
cap. xvi.
¶ Efd. i. iuberit huc qd. p
q. apocri. et d. i. q. po
nūl qdā uisioe tfo
nia sup pph. iudeos
liberatione et capui
tate et tēpl. i. hury re
laurānce. capi. p.

^{ix} Ezechias	^{ixi} Regnat.	^{ixii} Regnat.	^{ixiii} Celestial	^{ixiiii} Iude fit.	^{ixv} Sedechiam rex babilonis.
Flet	manasses	iosias	phase	trāslatio	cecat.
ⁱ Edom.	ⁱⁱ Cōgregationes	ⁱⁱⁱ Filios habuit	ⁱⁱⁱⁱ Inuocauit dñm	^v Interhūit.	^{vi} Agareni.
Reges	scribarum	dauid	iabes	agareni.	
^{vi} Filiū describitur. filio cfral occidit.	^{vii} Gen ^o describitur. describunt.	^{viii} Mouit.	^{ix} Bethleē	^x Aben ^o cū dauid.	
Leui	Get	benomin.	custodes.	lau.	aqua.
^x Percutitur	^{xi} Sonant	^{xii} Dauid cōtra archa	^{xiii} Cōtra archa	^{xiiii} Prophetat	^{xv} Dauid percussit
Oza	piri	Saltat	psallit	nathan	hinc adazer.
^{xvi} Nuncios	^{xvii} Dauid	^{xviii} Incitant dauid	^{xix} Pro tēplo bat dñ.	^{xx} Leuitari.	^{xxi} Leuitarum
Rasit.	bella	sathan	aurum	numeratio.	sortes.
^{xxii} Proprietant.	^{xxiii} Habitant ianitores.	^{xxiiii} Scribitur	^{xxv} Dauid princeps.	^{xxvi} Solomonem	
In citharis	cellis	per menses	cōuocat	uigūt.	
^{xxvii} Apparuit deus salomoni	^{xxviii} Eruditū mitte	^{xxix} Tēplū fit.	^{xxx} Salomon in tēplo trāsfret	^{xxxi} Super holocausta	
Procte	uirum	molia philas.	archam	cadit ignis.	
^{xxxii} Donum salomon	^{xxxiii} Officia sacerdotu	^{xxxiiii} Saba uenit	^{xxxv} Tollit rogant	^{xxxvi} In vñs ambulat dauid et salomonis.	
Complet	constituit	regina iugū	tribus annis.		
^{xxxvii} Hurtm ascendit	^{xxxviii} Regnat	^{xxxix} Egreduur cōtra assa	^{xl} Idoli cōuertit	^{xli} Hurt datur ab assa	^{xlii} Regnat
Selach	abia	zara	priapi	benadab.	iosaphatq.
^{xliii} Fecit sedechias	^{xliiii} Josaphat iudicibus	^{xlv} Dirigamus ad te	^{xlvi} Ioseph occidit ioachā	^{xlvii} Regnat et mouit	
Cornua	pcepit	oculos	fratres	ochosias.	
^{xlviii} Ioseph conat.	^{xlviii} Regnat et deo placet	^{xlvi} Regnat et mouitur	^{xlv} Regnat et occiditur	^{xli} Regnat et mouitur	
Jozada	zacharias	amathias	ozia	ioathan.	
^l Regnat et mouit.	^{li} Regnat et deo placet.	^{lii} Bra idolog.	^{liii} Leuino fm legem		
Acham	ezechias	destruxerunt	decimas dant.		
^{liii} Ezechias.	^{liiii} Regnat et mouit	^{liiii} H regnat	^{liiii} Alit dñ et occidit iofā	^{liiii} Iudam	
Egrotat	manasses	iosias	nechao	transfert.	
^{liiii} Circu vasa dei	^{liiii} Iosababel et alij	^{liiii} Tēplū	^{liiii} Samaritan cōtra iudeos	^{liiii} Aggras zacharias.	
Protulit.	ascendit	fundant.	scribere	prophetant	
^{liiii} Pcepit fieri tēplū	^{liiii} Dat litteras efdre	^{liiii} Multa cū efdra	^{liiii} Efdre	^{liiii} Alienigenas	
Darius	Artaxerxes	redeunt	oratio	linquunt.	
^{liiii} Neemia.	^{liiii} Dat regi neemia	^{liiii} Hury edificat	^{liiii} Graue facit	^{liiii} Neemia sin ^o .	^{liiii} Mort.
Flet	vinum portas	opus	excudit	explet.	opilat.
^{liiii} Efdra libit.	^{liiii} Fecit cū dño	^{liiii} Federatores	^{liiii} Decia eligi	^{liiii} Dedicationis.	^{liiii} Se ab alienigenis
Legit	percunt	signant.	pars	cantica.	mūdāt.
^{liiii} Iuber iosias.	^{liiii} Leuitē sacerdotib ^o .	^{liiii} Iosias.	^{liiii} ad monet p regē egypti.	^{liiii} Filiū iuda	^{liiii} Filiū iuda
Palcha.	parant.	mouitnr.	ioachim	migrant.	redierunt
^{liiii} Samaritan iudeos	^{liiii} Samaritan iudeos.	^{liiii} tria pponit	^{liiii} Iosababel	^{liiii} Iosababel et deriuo	^{liiii} dant ^o edre.
Accusant	prohibent	tres.	postulat.	occulta.	misit.
^{liiii} Templum.	^{liiii} Emittit ad iosababel.	^{liiii} quo iubet fiat tēplū.	^{liiii} Fui scripta de iudeis.	^{liiii} necessaria tēplo dant.	
Fundant	accedunt.	querūt	inuenta.	iubentur.	

Tabula tertia

^{xxij} templum	^{xix} esdre scripti legio	^{xx} ephe artaxerxis	^{xxi} sancti esdras	^{xxij} dicit esdras o leuitio
C onsummant	tradunt	scriptum	constans	vigilate.
^{xxij} ponderatur	^{xxij} esdra vestes	^{xxij} pphet iussa esdre fieri	^{xxij} mulieru obremenard	^{xxij} legu esdras
A urum	conscindit	imber	diuortia	legem
^{xxij} thobias gabelo. x. talita	^{xxij} sic thobias.	^{xxij} traudif.	^{xxij} thobias filiu	^{xxij} thobias pifco
D at	cecus	sara. docet	angelus	extrahit. broz
^{xxij} rogatus e.	^{xxij} Agelli vt vadat	^{xxij} dixit mater	^{xxij} recipit tho bias.	^{xxij} thobie filius oculos
L aus	rogat	heu. visum	raphael	confessio. clausit
^{xxij} nabuchodonosor	^{xxij} mittitur.	^{xxij} nationes	^{xxij} filij israel ad bñm	^{xxij} vera dictu holoferni
I urat	holofernes	sub. cit	clamant	achioz dux
^{xxij} illi de berulia achioz	^{xxij} berulia holofernes	^{xxij} volstro tradere ciuitate	^{xxij} Judith	^{xxij} se vestibus iudith
S oluunt	obledit	iudith arguit	ozat.	adoznat
^{xxij} stati ciuitatis holoferni iudith ad holoferni.	^{xxij} iudith holoferni	^{xxij} filioz de berulia	^{xxij} iudith e alioz.	
P unciat	ingreditur	caput aufert.	impetuz	hunus
^{xxij} Ualsh affluat	^{xxij} regnat	^{xxij} exaltatur	^{xxij} mar docheus	^{xxij} placidu mitit
R espuit. hester.	aman	honoratur	epistola	sonnus
^{xxij} conculsit domū	^{xxij} Job saithan	^{xxij} Job diet in q nat est	^{xxij} loquit	^{xxij} interfecit iracundia.
C entus percussit	maledixit	et elipha.	stultum	
^{xxij} nō est caro mea	^{xxij} est vita hois sup terrā.	^{xxij} loquit	^{xxij} arrat	^{xxij} sy septem hoios
E nea	militia	baldach. facit.	ozdoqz	sophar
^{xxij} pōingunt reges regū. paulus e loquar	^{xxij} dies hois sunt	^{xxij} loquit	^{xxij} fba nūqd habebit finē. solū mlti supst.	
F une	tacete	bzeues. eliphac.	ventosa	sepulchrum.
^{xxij} loquitur	^{xxij} dei venere et fecerit sibi vlt p me	^{xxij} loquitur	^{xxij} in buci dies suos	^{xxij} respondet.
B aldach	latrones	sophar ducunt	eliphaz.	
^{xxij} mulia fortitudine	^{xxij} videt abfinitis	^{xxij} respōdet.	^{xxij} torrensus	^{xxij} me usaurabil
M olo	bouem baldach. coluber	coz	vulturis	arcus.
^{xxij} cōparatur sum.	^{xxij} pepigit ei oculus nris.	^{xxij} omiserit loq.	^{xxij} loquitur.	^{xxij} facit hypocritu pp peccat ppi. loquitur elud.
L uto	fedus	tres	eliud	regnareqz
^{xxij} eliud locut est	^{xxij} illi facili	^{xxij} iste inuolues sitas	^{xxij} nūqd nōlii pare?	^{xxij} si feci rect
A ddens	cre	quis est	ibicum	becemoth. bñdixit.
^{xxij} sapientia solo	^{xxij} si	^{xxij} si	^{xxij} hui	^{xxij} vi
P redicat extranea	melioz	remoue	bibe	sex sunt
^{xxij} et paga	^{xxij} dñe me	^{xxij} excidit collinas	^{xxij} estate filius cōfusione	^{xxij} ore decipit amich.
G arrula	possedit.	septem	stertit	simulator
^{xxij} negligit mltis	^{xxij} et nō vult	^{xxij} nouit omat	^{xxij} iusti me.	^{xxij} est iustis meli*
D annum	vult	coz quod meus	parū	siccagz
^{xxij} Labia sua	^{xxij} luxuriosa vini	^{xxij} cor in molli	^{xxij} bonū melius	^{xxij} stame i gustare.
T orquens res	regis	nomen	cultrum	piget aufert
^{xxij} Indecens gita	^{xxij} captiari sufficit	^{xxij} bituqz supeit	^{xxij} torū spm stut*	^{xxij} statiabula officialis.
S tulto	lac	pauidus	profert	tria sunt
				mulierē.

q Tobias i quo nar-
rat q p ptoat e ruer
mulieres et miferitū
archageli raphaē et
destruio ppi i hos
nestas marimonu.
cap. xij
q Judith in q agit d
obfidiōe iustm ppi
israel: de bonitate e
pbitate iudith: de in-
terfecōe holofernis
et liberatione populi
israel. cap. xv.

q hester in q agit de
crudelitate aman: et
er' supstificē pcurata
p puidēti et hūilita
de hester d exaltano
ne mardochei e libas
ne iudeoz. ca. vi.
q Job i q agit de bñ
iob pāntia: pfectio
ne ac disputata quā
habuit cū amico de
puidēti bñia e cou
pous resurrectione.
Capitula xi.
q dñe libit pfalleritū
sequit cur? hic mēio
dñs nō habet. Est ei
in q agit de ppi dñs:
nitate dñante paf
sione reuerentia: afi
centione aduēti ad
iudith d pels ptoz
e bñficio dei atq e
iudith pfall. centū 4.

q pauerbia i q agi-
tur de iustificatione et
discepta sapientie fer-
nate deo: d correpcōe
mouus e usumōne
virtutum. cap. xxvj.

Tabula tertiã

lrens in mare   vinas   ola habent   foucant mutuo.   cora sequunt   si genuerit liber hō.
Fluia   **plantaui. tempus**   **duo**   **somnia**   **centum.**
 meli' est ire   sapia bōla   pphendunt laq̃s   mouentes p̃sunt   da sepi necnō e octo.   anteq̃ sol et luna.
Lucus   **lucet.**   **auēs**   **mulce.**   **partes**   **tenebescant**

^{spōnfi et ipōse} ^{capit} ^{q̄d} ^{q̄d} ^{hōrō si} ^{edēdī fāu cū} ^{vi} ^{vū}
Oscula. flos noctes fons inelle reuertere. patua. ^{sumamitio} ^{forā nfa}
^{discrepient orbē terraz} ^{pctā legis} ^{infi et tanq̄ scintille} ^{gū} ^{gū illo} ^{in magna constantia.}
Spiritus iproperat. fulgebūt castagz stabunt
^{durissimū hīc q̄d s̄nt.} ^{p̄mā vocē emitt.} ^{sap̄ia mēlitiā} ^{tu' ego sū dñe.} ^{sciētiā sanctoꝝum.}
Judicium plorans vincit seruus dedit illi

^{scilicet timor} ^{in iusticia} ^{maior eo} ^{habita te} ^{facit potentia} ^{est ad audiendū} ^{fidelis medicamentū}
Radix. stat. quanto contra inaneuctus amicus.
^{non est medicatū. nō facta est} ^{iracūdo. nō} ^{iracūdo. nō} ^{iracūdo. nō} ^{iracūdo. nō} ^{iracūdo. nō} ^{iracūdo. nō} ^{iracūdo. nō}
Mentiri rixam nouus omnis apīs benefacq;

^{xxvi} mulier bona ^{xxvi} stultitia ^{xxvii} superbia spinis ^{xxix} hospes et ovis mensam ^{xxx} ale tue placens deo.
Pars bona. mutatur. **lepi** **transi** **miserere**
^{xxvi} beatus vir ^{xxvii} adolescens. vn^a cōtra vn^a et duo cōtra duo. vn^a et mēdaciis. ^{xxviii} noli offerre peccata. ^{xxix} inuota et iustitia.
Non abiit. loquere contra **spes** **munera** **signa**

^{ixvi} Phœpha surrexit.	^{ixvi} pphera quasi ignis	^{ix} memoria in expositiōe.	^{ix} Om̃i fili* sacerdos magn*	^{ix} vua florebis sapia.
Nathan	et helias	iosie	simon	quasi p̃corū
^{ixvi} cognouit posses foie fili	^{ixvi} dom* dñi pparar.	^{ix} ad iudiciā dñi dñe	^{ix} mulieres app henderunt.	^{ix} q̃ p̃sentiis do: mā ad bom̃.
^{ixvi} cognouit posses foie fili	^{ixvi} dom* dñi pparar.	^{ix} ad iudiciā dñi dñe	^{ix} mulieres app henderunt.	^{ix} q̃ p̃sentiis do: mā ad bom̃.
^{ixvi} cognouit posses foie fili	^{ixvi} dom* dñi pparar.	^{ix} ad iudiciā dñi dñe	^{ix} mulieres app henderunt.	^{ix} q̃ p̃sentiis do: mā ad bom̃.

^{fr.} ^{gr.} ^{lat.} ^{grijs}
 Crederetiam in istis ^{Onus} ^{Onus} ^{Onus} ^{Deum michi}
Rudus **Deserti.** **villis** **turq** **secretum**

Tabula tertia

^{xxv} dñs oēm lacrimā ^{xxvi} fortitudinis nfe ^{xxvii} duro grādi et forti ^{xxviii} angularum ^{xix} est liber ^{xx} solo sepe spūciter
Aufert. ^{xxi} v̄bs. ^{xxii} gladio. ^{xxiii} lapidem. ^{xxiv} signat. ^{xxv} erit lux.
^{xxvi} abicit vir. ^{xxvii} pp̄s me⁹ i palchitudine. ^{xxviii} i decore suo videbit oculi ^{xxix} cōgregati sunt ^{xxx} veniet i saluabit nos.
Idola. ^{xxxi} sedebit ^{xxxii} regem ^{xxxiii} nullui: ^{xxxiv} deus ipse.
^{xxv} loci b̄s p̄p̄hemias. ^{xxvi} āget. ^{xxvii} dñs v. milia. ^{xxviii} ezechias cūclit. thesāuros regis n̄d̄is regis. ^{xxix} dñs molit. ^{xxx} et dñs om̄i
Raplace. ^{xxxi} percussit. ^{xxxii} canit. ^{xxxiii} ostendit. ^{xxxiv} trib. ^{xxxv} v̄lmū.
^{xxvi} fumigans nō extinguet. noli timere q̄ redemi te. phalere ferrari⁹ opas⁹ ē. sp̄o meo ^{xxviii} cōmū. ^{xxix} est. ^{xxx} flumina.
Lignum. ^{xxxi} serue meus. ^{xxxii} luna. ^{xxxiii} cito ^{xxxiv} nabo. ^{xxxv} trās.
^{xxvi} ita mea. ^{xxvii} meo descripti. ^{xxviii} meo dedi vellemb⁹ ^{xxix} in syon laudantes. idere fortitudinē. ^{xxx} repaui.
Frons. ^{xxxi} manib⁹. ^{xxxii} genas. ^{xxxiii} venient. ^{xxxiv} confluence. ^{xxxv} lep̄osum
^{xxvi} gaudium ^{xxvii} de celo ^{xxviii} est sal⁹ mea ^{xxix} perit e non est. ^{xxx} nō deficient. aliquid ruperit. illalare h̄m̄s
Sternam. ^{xxxi} nix. ^{xxxii} iuxta. ^{xxxiii} iustus. ^{xxxiv} fons. ^{xxxv} ouaq. ^{xxxvi} surge.
^{xxvi} p̄dicare optionē ^{xxvii} iust⁹ e⁹ egredi ē ^{xxviii} dō est ille qui. ^{xxix} v̄tinā delūperet ^{xxx} ferui mei ^{xxxv} e noui ceti.
Clausis. ^{xxxi} splendor. ^{xxxii} edom. ^{xxxiii} celos. ^{xxxiv} comedēt. ^{xxxv} noua terra.
^{xxvi} succensis fas: ^{xxvii} mala fecit ^{xxviii} dimiserit ^{xxix} asperit terrā ^{xxx} ad opti⁹ ^{xxxv} stare fug ^{xxxvi} nō deceat ^{xxxvii} regio iuda ^{xxxviii} eicient.
^{xxvi} cie adlonis. ^{xxvii} p̄p̄s me⁹. ^{xxviii} v̄r̄y porē ^{xxix} et ecce ^{xxx} m̄tes ^{xxxv} nō deceat ^{xxxvi} amplit⁹. ^{xxxvii} regio iuda ^{xxxviii} eicient.
Olla. ^{xxxi} duo. ^{xxxii} bulgo. ^{xxxiii} nihil. ^{xxxiv} iho. ^{xxxv} bias. ^{xxxvi} tophet. ^{xxxvii} ossa.
^{xxvi} ascendit q̄ ^{xxvii} perēit q̄ celi et ^{xxviii} terrā nō fecerit. ^{xxix} dñs sabaoth. ^{xxx} si dispūent ^{xxxv} pone lumi⁹ ^{xxxvi} bare super ^{xxxvii} futur⁹ ep̄ ^{xxxviii} vir magn⁹ ^{xxxix} m̄frica ^{xl} opa eius q̄ ^{xli} p̄p̄s vi.
Moys. ^{xxxi} dii ^{xxxii} tu ^{xxxiii} tecū. ^{xxxiv} lumbos. ^{xxxv} quasi ^{xxxvi} beh ^{xxxvii} mihi. ^{xxxviii} peius.
^{xxvi} adamasno scriptū ^{xxvii} faciebat op⁹ ^{xxviii} est p̄ctm inde ^{xxix} laginacula ^{xxx} phasur misit ^{xxxv} sedechias ad ^{xxxvi} hieremias ^{xxxvii} p̄dicat hieremias
Ange ^{xxxi} rotam ^{xxxii} teritur ^{xxxiii} netuum ^{xxxiv} misit ^{xxxv} ioachim ^{xxxvi} be
^{xxvi} in diebus istis. ^{xxvii} bonas et malas ^{xxviii} accepit demana ^{xxix} hieremias ^{xxx} dñs dñs hieremias. ananias ^{xxxv} carthens hieremias
Juda ^{xxxi} ficus ^{xxxii} calicem ^{xxxiii} capitur ^{xxxiv} facbincula ^{xxxv} fregit
^{xxvi} dñs cepit ipleri ^{xxvii} oia dñocut⁹ sum ^{xxviii} in libro ^{xxix} plozans si ^{xxx} h̄o s̄uo. ^{xxxv} q̄ facinus ^{xxxvi} sum eis ^{xxxvii} federis nō obfer⁹ ^{xxxviii} pauit ^{xxxv} s̄u obediunt ^{xxxvi} p̄p̄s.
Anni ^{xxxi} scribe ^{xxxii} rachel ^{xxxiii} ager ^{xxxiv} bona ^{xxxv} verbaq. ^{xxxvi} rachab.
^{xxvi} rex volumen ^{xxvii} panis datur ^{xxviii} hieremie ^{xxix} mittunt hieremias ^{xxx} miam in. ^{xxxv} rex babylonis ^{xxxvi} sedechiam ^{xxxvii} hieremias cū ^{xxxviii} godolia ^{xxxv} godolia ^{xxxvi} hieremias ^{xxxvii} p̄p̄s.
Sedit ^{xxxi} torza ^{xxxii} lacum ^{xxxiii} cedat ^{xxxiv} manet ^{xxxv} interit ^{xxxvi} ozat
^{xxvi} egyptū q̄o dereliquit nabuchoz. ^{xxvii} Regine ceti. ^{xxviii} hieremias cōsolat⁹ ^{xxix} percussit anabachoz. dñi ^{xxx} v̄squo.
Intant ^{xxxi} et libant ^{xxxii} baruch ^{xxxiii} post ^{xxxiv} nechaz ^{xxxv} emucto
^{xxvi} p̄phetas de e⁹ cōstituit ^{xxvii} s̄it. p̄phetas ^{xxviii} s̄it contra ^{xxix} babylon ^{xxx} rediquas tranfert
Ad moab ^{xxxi} acamo ^{xxxii} babilon ^{xxxiii} cecidit ^{xxxiv} nabusardan
^{xxvi} ciuitas plens p̄p̄o ^{xxvii} Sena cinere capitis sua. ^{xxviii} vidēo paup̄atē meā ^{xxix} m̄m̄as est. ^{xxx} m̄m̄s obsecrat⁹
Sola ^{xxxi} sedet ^{xxxii} consp̄erunt. ^{xxxiii} ego ^{xxxiv} vir ^{xxxv} coloz ^{xxxvi} aurum
^{xxvi} audientes baruch. ^{xxvii} baruch et alij. ^{xxviii} h̄m̄s data ^{xxix} est in terris cū h̄oib⁹ ^{xxx} p̄ice plācū. ^{xxxv} h̄m̄s indue
Plozabāt ^{xxxi} ozant. ^{xxxii} audi ^{xxxiii} iussus ^{xxxiv} lace ^{xxxv} luctum
^{xxvi} Quatuor alab. ^{xxvii} Supra pedes ^{xxviii} volumen istud ^{xxix} super dextrā et. ^{xxx} p̄los accincto gladio ^{xxxv} dñs domus istis.
Quitus ^{xxxi} ita ^{xxxii} Comede ^{xxxiii} dormi. ^{xxxiv} raditq. ^{xxxv} iminatur
^{xxvi} bicendo fac. p̄clousē. ^{xxvii} Parietē. ^{xxviii} p̄r. veniebat ^{xxix} a dextre domo ^{xxx} p̄r. viri in littoris porte
Concludit ^{xxxi} fodit ^{xxxii} sox ^{xxxiii} cherub ^{xxxiv} his ^{xxxv} decaquing⁹
^{xxvi} de ca. p̄r. q̄

Hieremias in q̄ agit
 de captiuitate indeo
 rūt de destruccio
 ciuitatis hieris de p̄lā
 cū i lamētiōne pio
 p̄ter destruccō am
 capti. li.

T̄m̄. i. lamētiōne
 hieremias fug ciuita
 tem hieris p̄lā. ca. v.
 Baruch. in quo agit
 de s̄bio q̄ legit cap
 tis in babilonis. de
 p̄clatē reddidit po
 pulis istis e. eoz q̄ fuma
 ra est rēp̄ndu. v̄m̄
 m̄s cap. vi
 Ezechiel. in q̄ agit
 de s̄clitōne i p̄lā
 de s̄clitōne iudicō
 de rāina hierim i de
 et rēparatō cōm̄e
 q̄ cap. xlvij.

Tabula tertia

¹ **E**dficant. ² templū. ³ mouent omnia. ⁴ 3020 babel te.

⁵ **M**irta. ⁶ fabu. ⁷ lathan. ⁸ apta. ⁹ volans. ¹⁰ quadriga. ¹¹ bibiftis.

¹² **P**ax. ¹³ alinus. ¹⁴ pluuiā. ¹⁵ precium. ¹⁶ fient. ¹⁷ framea. ¹⁸ frenum.

¹⁹ **E**st nomen. ²⁰ magnū. ²¹ pactum. ²² mittetur helias.

²³ **O**bses. ²⁴ matathias. ²⁵ seron. ²⁶ lyfias. ²⁷ thimothaus.

²⁸ **E**leazar. ²⁹ nichanor. ³⁰ fedus. ³¹ bachides. ³² alexander.

³³ **D**emetrius. ³⁴ triphon. ³⁵ ionathas. ³⁶ limonq. ³⁷ iohannes.

³⁸ **I**gnis. ³⁹ arca. ⁴⁰ flagra. ⁴¹ iafon. ⁴² anthiochus caro. ⁴³ septem.

⁴⁴ **J**udas. ⁴⁵ rex moritur. ⁴⁶ purgant. ⁴⁷ dat lifia dextras.

⁴⁸ **M**aginas. ⁴⁹ eupatoris. ⁵⁰ fraus alchima. ⁵¹ moys nicanoris

⁵² **N**atus. ⁵³ adoratur. ⁵⁴ lotus. ⁵⁵ tentat. ⁵⁶ docet. ⁵⁷ orat.

⁵⁸ **D**ogma. ⁵⁹ falus. ⁶⁰ vocat. ⁶¹ elegit. ⁶² laudat. ⁶³ lata tranfit

⁶⁴ **P**ost enigma. ⁶⁵ caput. ⁶⁶ feptem. ⁶⁷ clauet. ⁶⁸ decoz. ⁶⁹ infans.

⁷⁰ **U**nio. ⁷¹ denarius. ⁷² pueri. ⁷³ numifmag. ⁷⁴ vhe vhe.

⁷⁵ **P**reua. ⁷⁶ iudiciū. ⁷⁷ cenant. ⁷⁸ patiturqz. ⁷⁹ refurgit.

⁸⁰ **P**redicat. ⁸¹ exculat. ⁸² lociat. ⁸³ pzouerbia. ⁸⁴ porci.

⁸⁵ **S**altat. ⁸⁶ non lotis. ⁸⁷ belut arbor. ⁸⁸ fullo. ⁸⁹ camelum

⁹⁰ **S**ternunt. ⁹¹ era duo. ⁹² doloz. ⁹³ azuma. ⁹⁴ pallio. ⁹⁵ vita.

⁹⁶ **C**oncipiunt. ⁹⁷ puer. ⁹⁸ bnda. ⁹⁹ firus. ¹⁰⁰ iarat. ¹⁰¹ duodeni.

¹⁰² **F**lent. ¹⁰³ iait. ¹⁰⁴ vulpes. ¹⁰⁵ bini. ¹⁰⁶ digito. ¹⁰⁷ bona multa.

¹ **A**gnes qui pter
dici reuerfionem
deoz de reedificatio
templi ac ciuitate re
uocatione. ca. 4

² **I**acharias q loquit
de liberatione iudeo
rum et de vindicta co
tra inimicos eoz et
de humilitate aduen
tus xpi et paffione
eiusdem. ca. 49

³ **M**alachias. q loq
tur de abiectione po
puli iudeoz et facri
ficioru eoz et de ad
uentu xpi. ca. 49

⁴ **M**atthaeus. i. in
quo agit de filio iher
beticoz. buce et ge
te perage et de libera
tione populi sub ma
gna iuda tenata et li
mone pmet. ca. xvi.

⁵ **M**atthaeus. ii. in
quo recapitulatur q
day in pilu. i. d. de
inde agit de tribula
tione populi de m
fana fepet fratru et matris
eoz et de liberatione
populi per iudas ma
chabeum. ca. 23

⁶ **M**atthaeus. iii. in
quo capitulatur q xpi tyana
tate agit. ca. vii. et xxi
copieus.

⁷ **M**atthaeus. iv. in
quo agit de xpi foum
ne et reuerfione. et
habet. ca. xxi.

⁸ **M**atthaeus. v. in
quo agit de xpi foum
ne et reuerfione. et
habet. ca. xxi.

⁹ **M**atthaeus. vi. in
quo agit de xpi foum
ne et reuerfione. et
habet. ca. xxi.

¹⁰ **M**atthaeus. vii. in
quo agit de xpi foum
ne et reuerfione. et
habet. ca. xxi.

¹¹ **M**atthaeus. viii. in
quo agit de xpi foum
ne et reuerfione. et
habet. ca. xxi.

¹² **M**atthaeus. ix. in
quo agit de xpi foum
ne et reuerfione. et
habet. ca. xxi.

Tabula tertia

^{gr̃ij} ^{gr̃ij} ^{xi} ^{xvi} ^{xvii} ^{xviii}
^{duobus.} ^{jugis.} ^{filios pascat.} ^{vinis indoluit.} ^{condidit.} ^{gr̃ij.}
Inclinata **boun** **siliquis** **bisso** **lepra** **iudex**
ⁱⁱⁱ ^{et} ^{xi} ^{xvi} ^{xviii}
^{vocatur.} ^{in exemplis datur.} ^{predicatur.} ^{conducatur.} ^{Christi.} ^{Resurgens.}
zacheus **septembiri** **prelia** **paschae** **moys** **par**

¶ Johannes in q̄ xpi
divinitatis sacramē
ta operatur. CA. XL.

In principio erat. In nuptijs. Venit ad iefum nocte. Samaritane. Aque piscine.
Et verbum. mutataque nichodemus. et idria. motus.

Corbani	Mulat aquas	Michodemas.	Et isem	inobas
vi	vi	vi	ix	i
Tuna	Non ascendite ad hiem.	Ante dñm.	Natus.	Et vñs pastor.

Suin panis   festum   stat adultera   cecus   ouile

2. ¹ Lazarus. ² Unguenti. ³ Discipulorum lauat. Ego sum. ⁴ Ego sum. ⁵ Viri Iesus discipulis ⁶ Iesus patrem. ⁷ ~~Et~~ ⁸ ~~et~~ ⁹ ~~et~~ ¹⁰ ~~et~~ ¹¹ ~~et~~ ¹² ~~et~~ ¹³ ~~et~~ ¹⁴ ~~et~~ ¹⁵ ~~et~~ ¹⁶ ~~et~~ ¹⁷ ~~et~~ ¹⁸ ~~et~~ ¹⁹ ~~et~~ ²⁰ ~~et~~ ²¹ ~~et~~ ²² ~~et~~ ²³ ~~et~~ ²⁴ ~~et~~ ²⁵ ~~et~~ ²⁶ ~~et~~ ²⁷ ~~et~~ ²⁸ ~~et~~ ²⁹ ~~et~~ ³⁰ ~~et~~ ³¹ ~~et~~ ³² ~~et~~ ³³ ~~et~~ ³⁴ ~~et~~ ³⁵ ~~et~~ ³⁶ ~~et~~ ³⁷ ~~et~~ ³⁸ ~~et~~ ³⁹ ~~et~~ ⁴⁰ ~~et~~ ⁴¹ ~~et~~ ⁴² ~~et~~ ⁴³ ~~et~~ ⁴⁴ ~~et~~ ⁴⁵ ~~et~~ ⁴⁶ ~~et~~ ⁴⁷ ~~et~~ ⁴⁸ ~~et~~ ⁴⁹ ~~et~~ ⁵⁰ ~~et~~ ⁵¹ ~~et~~ ⁵² ~~et~~ ⁵³ ~~et~~ ⁵⁴ ~~et~~ ⁵⁵ ~~et~~ ⁵⁶ ~~et~~ ⁵⁷ ~~et~~ ⁵⁸ ~~et~~ ⁵⁹ ~~et~~ ⁶⁰ ~~et~~ ⁶¹ ~~et~~ ⁶² ~~et~~ ⁶³ ~~et~~ ⁶⁴ ~~et~~ ⁶⁵ ~~et~~ ⁶⁶ ~~et~~ ⁶⁷ ~~et~~ ⁶⁸ ~~et~~ ⁶⁹ ~~et~~ ⁷⁰ ~~et~~ ⁷¹ ~~et~~ ⁷² ~~et~~ ⁷³ ~~et~~ ⁷⁴ ~~et~~ ⁷⁵ ~~et~~ ⁷⁶ ~~et~~ ⁷⁷ ~~et~~ ⁷⁸ ~~et~~ ⁷⁹ ~~et~~ ⁸⁰ ~~et~~ ⁸¹ ~~et~~ ⁸² ~~et~~ ⁸³ ~~et~~ ⁸⁴ ~~et~~ ⁸⁵ ~~et~~ ⁸⁶ ~~et~~ ⁸⁷ ~~et~~ ⁸⁸ ~~et~~ ⁸⁹ ~~et~~ ⁹⁰ ~~et~~ ⁹¹ ~~et~~ ⁹² ~~et~~ ⁹³ ~~et~~ ⁹⁴ ~~et~~ ⁹⁵ ~~et~~ ⁹⁶ ~~et~~ ⁹⁷ ~~et~~ ⁹⁸ ~~et~~ ⁹⁹ ~~et~~ ¹⁰⁰ ~~et~~ ¹⁰¹ ~~et~~ ¹⁰² ~~et~~ ¹⁰³ ~~et~~ ¹⁰⁴ ~~et~~ ¹⁰⁵ ~~et~~ ¹⁰⁶ ~~et~~ ¹⁰⁷ ~~et~~ ¹⁰⁸ ~~et~~ ¹⁰⁹ ~~et~~ ¹¹⁰ ~~et~~ ¹¹¹ ~~et~~ ¹¹² ~~et~~ ¹¹³ ~~et~~ ¹¹⁴ ~~et~~ ¹¹⁵ ~~et~~ ¹¹⁶ ~~et~~ ¹¹⁷ ~~et~~ ¹¹⁸ ~~et~~ ¹¹⁹ ~~et~~ ¹²⁰ ~~et~~ ¹²¹ ~~et~~ ¹²² ~~et~~ ¹²³ ~~et~~ ¹²⁴ ~~et~~ ¹²⁵ ~~et~~ ¹²⁶ ~~et~~ ¹²⁷ ~~et~~ ¹²⁸ ~~et~~ ¹²⁹ ~~et~~ ¹³⁰ ~~et~~ ¹³¹ ~~et~~ ¹³² ~~et~~ ¹³³ ~~et~~ ¹³⁴ ~~et~~ ¹³⁵ ~~et~~ ¹³⁶ ~~et~~ ¹³⁷ ~~et~~ ¹³⁸ ~~et~~ ¹³⁹ ~~et~~ ¹⁴⁰ ~~et~~ ¹⁴¹ ~~et~~ ¹⁴² ~~et~~ ¹⁴³ ~~et~~ ¹⁴⁴ ~~et~~ ¹⁴⁵ ~~et~~ ¹⁴⁶ ~~et~~ ¹⁴⁷ ~~et~~ ¹⁴⁸ ~~et~~ ¹⁴⁹ ~~et~~ ¹⁵⁰ ~~et~~ ¹⁵¹ ~~et~~ ¹⁵² ~~et~~ ¹⁵³ ~~et~~ ¹⁵⁴ ~~et~~ ¹⁵⁵ ~~et~~ ¹⁵⁶ ~~et~~ ¹⁵⁷ ~~et~~ ¹⁵⁸ ~~et~~ ¹⁵⁹ ~~et~~ ¹⁶⁰ ~~et~~ ¹⁶¹ ~~et~~ ¹⁶² ~~et~~ ¹⁶³ ~~et~~ ¹⁶⁴ ~~et~~ ¹⁶⁵ ~~et~~ ¹⁶⁶ ~~et~~ ¹⁶⁷ ~~et~~ ¹⁶⁸ ~~et~~ ¹⁶⁹ ~~et~~ ¹⁷⁰ ~~et~~ ¹⁷¹ ~~et~~ ¹⁷² ~~et~~ ¹⁷³ ~~et~~ ¹⁷⁴ ~~et~~ ¹⁷⁵ ~~et~~ ¹⁷⁶ ~~et~~ ¹⁷⁷ ~~et~~ ¹⁷⁸ ~~et~~ ¹⁷⁹ ~~et~~ ¹⁸⁰ ~~et~~ ¹⁸¹ ~~et~~ ¹⁸² ~~et~~ ¹⁸³ ~~et~~ ¹⁸⁴ ~~et~~ ¹⁸⁵ ~~et~~ ¹⁸⁶ ~~et~~ ¹⁸⁷ ~~et~~ ¹⁸⁸ ~~et~~ ¹⁸⁹ ~~et~~ ¹⁹⁰ ~~et~~ ¹⁹¹ ~~et~~ ¹⁹² ~~et~~ ¹⁹³ ~~et~~ ¹⁹⁴ ~~et~~ ¹⁹⁵ ~~et~~ ¹⁹⁶ ~~et~~ ¹⁹⁷ ~~et~~ ¹⁹⁸ ~~et~~ ¹⁹⁹ ~~et~~ ²⁰⁰ ~~et~~ ²⁰¹ ~~et~~ ²⁰² ~~et~~ ²⁰³ ~~et~~ ²⁰⁴ ~~et~~ ²⁰⁵ ~~et~~ ²⁰⁶ ~~et~~ ²⁰⁷ ~~et~~ ²⁰⁸ ~~et~~ ²⁰⁹ ~~et~~ ²¹⁰ ~~et~~ ²¹¹ ~~et~~ ²¹² ~~et~~ ²¹³ ~~et~~ ²¹⁴ ~~et~~ ²¹⁵ ~~et~~ ²¹⁶ ~~et~~ ²¹⁷ ~~et~~ ²¹⁸ ~~et~~ ²¹⁹ ~~et~~ ²²⁰ ~~et~~ ²²¹ ~~et~~ ²²² ~~et~~ ²²³ ~~et~~ ²²⁴ ~~et~~ ²²⁵ ~~et~~ ²²⁶ ~~et~~ ²²⁷ ~~et~~ ²²⁸ ~~et~~ ²²⁹ ~~et~~ ²³⁰ ~~et~~ ²³¹ ~~et~~ ²³² ~~et~~ ²³³ ~~et~~ ²³⁴ ~~et~~ ²³⁵ ~~et~~ ²³⁶ ~~et~~ ²³⁷ ~~et~~ ²³⁸ ~~et~~ ²³⁹ ~~et~~ ²⁴⁰ ~~et~~ ²⁴¹ ~~et~~ ²⁴² ~~et~~ ²⁴³ ~~et~~ ²⁴⁴ ~~et~~ ²⁴⁵ ~~et~~ ²⁴⁶ ~~et~~ ²⁴⁷ ~~et~~ ²⁴⁸ ~~et~~ ²⁴⁹ ~~et~~ ²⁵⁰ ~~et~~ ²⁵¹ ~~et~~ ²⁵² ~~et~~ ²⁵³ ~~et~~ ²⁵⁴ ~~et~~ ²⁵⁵ ~~et~~ ²⁵⁶ ~~et~~ ²⁵⁷ ~~et~~ ²⁵⁸ ~~et~~ ²⁵⁹ ~~et~~ ²⁶⁰ ~~et~~ ²⁶¹ ~~et~~ ²⁶² ~~et~~ ²⁶³ ~~et~~

Christus

Illusus.   **moritur.**   **surrexit.**   **se manifestat.**

Argent. Argent. Simul arguit. Nostru abraha Recollant nos.
Sentes iudeos. hntrosq patrem Domini moys

vi vii ix f
X 56. refurgens ex mortuis. q̄ offentio q̄i bonis separaret a ca. xpi. est filioſus in gloria. credis ad iuſticia

Non innotuitur legi quis nos et adoptio corde

Fracti sunt ut
ego iuferar
Alterius insti
cem sumus
Dei est iudex in eos
qui male agunt.
Qui infirmus est
monduer.
Scripta sunt
ad nostram salutē
Aph ad fideles
Salute

Rami. membra. munitu. olus. quetunq. lallites

¶ Scisnata. perfecti. lac stulti pascha rapaces

vq̃d habet ppter fornicā. ^{vq̃d} nō obtrahis. ^{it} vos nō apprehēdat nisi humana. ^p sua p̃sumit ad manducandum. ^{et}

Quilq3 luain. nichil elt. bouls os.   teptatio   tenna

Ut vult.   **silinguis.**   **taceant.**   **surget.**   **coadunent.**

Non haec est testimoniū cōscientiæ. Cui vos in p̄sona xp̄i. Cordis, fictilibus. Om̄a facta sunt. Ecce nūc acceptabilis

Gloria   **bonaui tabulis, datus, nobis.**   **tempus.**
vi)   vii)   ix)   xi)   xii)
mens.   mens.   mens.   mens.   mens.

Gaudeo prompta metet. tales ego visio. stabit

i	ii	iii	iiii	v	vi
Apud petrū	Petrus cū	Dicte sunt	Letare q̄	Spiritus est	Est michi mundus
hich? quādam	gentibus.	promissiones.	non paris.	charitas ē.	et ego mundo

Manſit. edebat. abzæ. ſterilis fructus crucifixus.

Xpm ad dexteram sua in celestibus	Et tu sanc- torum	Genus mea ad patrem.	Bona ho- minibus	Ecclesie christus.	Tenebrarum rectiores.
--------------------------------------	----------------------	-------------------------	---------------------	-----------------------	--------------------------

Constituens ciues flecto dedit et caput harum

cupio et esse cum xpo. **D**issolui
3^a noie iesu omne gena. flectatur.
Extensio meipsum. ad anteriora.
Dea sit state in domino charissimi. corona.

Per sanguinem qui in celis et qui in terris. Nos decipiat per prophetas. Sunt querite. Sermo vester sit sicut conditus.

Purificans nequis que luctum. lal ut in ore

Facili
nis obfus
facili
nis obfus

Uoluntas
ad vos.

Uestris missis dicitur
cognoscendū archangelis

Cū dixerit
interitu.

Dabunt in
perditionis.

Ambulare.
in quiete.

hominē
fides
tuba
par
pneus
hominē
quod

Forma. bene. libem. tuba. par. penas. homin. quibaz

Tabula tertia

¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶
 cepti caritas. prim^o formae. deinde eua. sue piceffe noſcit. ad oia utilis eſt. honora. iudice ex pagnis.
C finis. adam. domui. pietas. biduas. oriuntur

Certus miles. erunt. iusta. sine gratia

ⁱ	^q	^q	^{uq}	^v
Fecit et secula	Pater xpo	donec nos	Est sermo	q voca fa deo
	omnia	minatur	dei	sancti aaron
P ater quem subiecit		hodie	huic	filii dei crucifi-
				gentes.

Rer. firit cinis. bmbza fides. castigat

Esorte. son⁹. salut. oia. fraus. septē. laudat.

^{viij} baptizatus eunuchus. ⁱ Philippus ⁱⁱ saulus ⁱⁱⁱ bas ⁱⁱⁱⁱ disceptat. ^v et herodes.

^{xxv} ^{xxvi} ^{xxvii} ^{xxviii}
 dicit paulus ^{xxv} obtulerit pau- ^{xxvi} qd neg pira neqz nos ^{xxvii} exiit a phitonissa ^{xxviii} pdicit paulus
 pelumam ^{xxv} lo et barnabe. ^{xxvi} portare potimus ^{xxvii} ^{xxviii} et grecis dei
 Cecus eris. ^{xxv} taurorum. ^{xxvi} iugum. ^{xxvii} (vesque? ^{xxviii} arthenig

seditionē mo-
 uent p. byana
 enphesii
 inuenio q. cecide-
 rat a fenestra
 rediitru?
 Ligat paulum
 2012
 cecidit paulum iussu ty. rini.
 2012

^{xxij} ^{xxij} ^{xxv} ^{xxvi} ^{xxvij} ^{xxvij}
 fit nepos pauli audier paulū venit hierusalem loquit paulo namque sic evasit. Venit paulus.
Juder felix. festus agrippas. naufraga romā

Suffert tu credis linguā mechabimur est non

Agni ^{effuse of creature.} **subiecti** ^{patimur propter iusticiā.} **ū quid** ^{caritate hntes} **mutuā.** **vigilate** ^{Ad aduersarios vñ dyabol⁹}

Filius est meus   **octauum.**   **carissimus inde.**

Ab initio ^{Sciunt} ^{quoniam de morte translati sunt ad vitam} ^{Caritas dei est in vobis} ^{et testimonium dant in celo et in terra.}
Quod fuit. ex nobis. ^{scimus} ^{perfecta} ^{tres sunt.}

Electe ¹ gayo ² iudas archangelis ³ enoch ⁴

Septē. bis vine tres

turibulum   puteūq̃.   tonitrua.   testes

due. cantant plagas. phialas. meretricis

ad cenam. surgunt. spōsam. venio iam
¶ Finis.

[illegible]

Tabula alphabetica hystoziarum

Tabula quarta alpha

berita et singulis libris et capitulis totius
biblie: et exeteris q̄ nouo testamēto. a
reuerendū in facie scriptura magistro
habile buno tenore ordinū mino-
rum. ministri pulcritē fecimū cura-
re et sollicitū de populo ac ordina-
re: per quā quāq̄ materia vel hystoria in q̄-
cūq̄ loco: bible possit accipere quā
q̄q̄ advocabuli: aq̄q̄ ab illis: nōn
etiā a populo nob̄ non min⁹ facillē
copiosissimē poterit luere. q̄ si vna et
eadē hystoria sub duobus vocabulis re-
petat nō ignoari ac recipere debet
faciliter talis hystoria repetat. Inueniet
q̄ diligēter lector in hac noua p̄nti
tate nō solum librorū et capitulorū sin-
guloz q̄daes et p̄ singula interficia
ac paginorū suas appropiatas litteras
ad q̄q̄ facillē et ad manus oīa cōpriet

De incipiētib⁹ a littera A.

Azro fitum facies cor xviii.a
 Azro pfectat facer. leui. vii.a
 Azron offert factificiu leui. i. a. b
 Azbel occidet a cayn ge. iiii. b
 Azel a citate puerbii qd inter. i. re. x. f
 Azelciam apatencibaz ro. xlii. d
 Azoniu melior qd cetu fi. eccl. v. b
 Azbia egredit de terra sua ge. xii. b
 Azbia a loth separaf ge. xii. c
 Azbiaa victu quatuor reges ge. xiii. c
 Azbiaa credidit deo ge. x. b
 Azbia offert filiu p victimam. ge. xii. b
 Azbia duos filios habuit gala. iiii. c
 Azbiae dicit rept reptomiffioes. gala. i. c
 Azbner occiditur a loab i. re. i. f. f
 Azbaze re fugit iudat regnat. i. p. a. ii. f
 Azbalo fugit patre dauid i. re. ii. g
 Azbfterne a carnalibz def. i. p. e. i. f
 Azbherget de oem lachryma. apo. x. b
 Azbqz in nagomie facit vos iob. xvi. a
 Azbulne fagomie abimelech ge. x. a
 Azbam lapidat iouie. vii. b
 Azba rex regnat i. re. re. xvi. a
 Azba mouit i. p. a. x. vii. a
 Azcepi a dno qz tradit vo. i. cor. x. e
 Azcepiffis leufu i. p. qd abulare colu. b
 Azcepiffis a deo pfe bonore i. p. e. i. d
 Azcepto pfoz no e apd def. col. ii. d
 Azcloz a deo b. holoferm. iud. v. a. b. c. d
 Azcufatur iofeph a dña ge. xxi. a
 Azcufat or fratru nroqz apo. xii. c
 Azolefcetiozes viduas deul. i. tim. v. b
 Azonay maniffat moyfi cor. vi. a
 Azoiabibz deuri de i. lo. iuo. fopfo. q. b
 Azofa xpa a magie mat. ii. c
 Azolefcen nemo cotenat i. tim. ii. c
 Azolefcet uelutros fuos amet i. ti. a. a
 Azolefcetioes fubd i. fenioibz i. p. e. v. b
 Azdmiffatros iufum fpois debetio. a
 Azduocar habem iufum xpm i. lo. i. d
 Azflit i. fionas affluote i. one. i. ii. a

Adagret occidit	l. reg. xv. g.
Agar ancilla a furat fugit	ge. xv. b. c.
Agarenti traditi sunt i. ma. i. fr.	l. pa. v. c.
Age pcentitū 3 pila opo fac	apo. ii. b
Agē' n'abat sup mōre i'pō	apo. xlii. a
Agias pphetat vxiū biero.	3. c. 1. 4. b
Alerader occupat ptoloma. mēch. x. a	
Altare ordinat	exo. xxi. a
Altare sit de lignis sethim.	exo. xxv. a
Altare sacrae vncioe	leui. xvi. b
Altare scissum in betbel	ii. re. xli. a
Alchim' occidit	i. macha. ix. f
Alia claritas solis alia lane. i. cor. xv. c.	
Aligari 2 mont. p xpo	act. xxi. c.
Amazias regnat in iudea.	ii. pa. xrv. a
Amam multū eratit	best. iij. a
Ambulare in sapientia	col. iij. a
Amictia bui' fct inimica est. iacob. iij. c.	
Amon de q' pphetat ezechiel. eze. xrv. a	
Anania oedidit agrū	act. v. a
Angit pharao israhel	exo. v. d
Angel' lucra cū ia.	ge. xxvi. of. ri. a
Angel' bon' mīc' ppo i. u. i. mach. x. b	
Angel' i' ap'p'dit sēse abiae heb. ij. d	
Angeli q'ntuio sup quattu' o'.	apo. vii. a
Angel' amice' nubes i'ris	apo. x. a
Annis septē sēculat iacob.	ge. xrv. d
Anime tue misere	eccli. xrv. d
Asiam xpo posuit p nobis	i. iob. ii. f. c.
Animal pūmū simile leoni	apo. iij. c.
Ash bidetes ereciant virge	ge. tr. g.
Asi' loch' i' spoliat tēpū	i. macha. ix. c.
Asnioc' moitū i' ferore	ii. macha. ix. b
Asnioc' fct q' negat ppetū f. i. i. o. i. b	
Asnioc' illū est q' nō cōfite' i. i. o. i. c.	
Annullū tradit amā mardo.	best. vii. a
Annus t'p'ri i' cesariē	ii. i. a
Apuut in fōnte iacob scala.	ge. xxv. f. c.
Apparuit iesus dñs. i. i. post. re. i. o. tr. b	
Apparuit gra saluatoris nri.	titū. iij. a
Apparuit benignitas saluator. titū. iij. a	
Apparuer' illis dñs i'p'p'te linguē.	act. iij. a
Aperit 7 nemo claudt	apo. iij. b
Appellauit cesarē paul'	act. xrv. c.
Appollon' occidit	i. macha. iij. b
Appolloti petri liberat	act. v. g.
Appollo iude' credē p'di.	act. xrv. f.
Aqua versa est in sanguinē	ii. pa. xi. c.
Aquā de bertheē cupiscit dñs. i. pa. xi. d	
Aquā cōuertit iesus in vinū	i. iob. ii. b
Aquā cōuertit de pe. mofes.	exo. xrv. b
Aquā lassū nō dedisti	i. iob. xvi. c.
Aq' egresse bñs pūnes	nu. tr. b
Aq'rit iacob gram efau	ge. xxv. a. b
Aq'ritio sapie mēti auro	puer. iij. b
Arbitrio i'p'ri v' ster cora	psal. iij. a
Arboi nō faciēs fructū	lucc. iij. b
Arboi q' nō faci' fructū bonū. mat. vij. c.	
Arca noe fct centū annis	ge. vi. a
Arca intrat noe 2 aij	ge. vi. a
Arca p'p'ti diluuiū egred'it	ge. viij. c.
Arca dei trāssit i' tēpū	ii. pa. v. a
Arca dei de homo amā dab	ii. re. vi. a

Arcat rāffēf de do. obede. i. p. af. r. v. d.
 Argētū i aurū nō ēf mibi. act. i. i. d.
 Argētēf aurā pōstulāf i. i. f. f. af. af. ex. r. i. e.
 Argue peccantē. i. l. i. m. v. d.
 Aristerico scribit eīdē. i. e. d. r. v. d.
 Arister befelecl adf. c. r. r. i. d.
 Arīcūt iacob i. e. g. r. p. t. i. d. f. g. e. v. d.
 Arīcūt e. m. e. a. doct. r. i. n. a. i. n. i. m. i. d.
 Arīna bāla loquī. n. u. m. e. r. i. i. d.
 Arīpho fanguis virule fit. l. e. u. i. v. i. c.
 Arīpient i nō q. cōffīxēt. r. i. d. r. i. d.
 Arīp virga furoris dei. e. i. a. d.
 Arī vī vīcūt plentudo t. p. i. e. g. r. i. i. a.
 Arīpūa mulier regnat. u. i. r. i. e. i. a.
 Arīpēma paulus p. dīcat. a. c. t. v. i. v. d.
 Audite i. c. f. loquor. d. e. r. r. i. i. d.
 Audi i. i. r. a. f. m. a. d. a. t. a. v. i. t. e. b. a. r. u. c. h. i. i. d.
 Audiat vocē quartī aīalīs. a. p. o. v. i. d.
 Audiat vocē vī. a. q. u. i. l. e. a. p. o. v. i. d.
 Auferet e. r. o. e. i. m. l. a. c. h. y. m. a. e. f. a. r. r. v. c.
 Aurū bat bauid p. o. t. ē. p. l. o. i. p. a. f. r. i. d.
 Aurū p. d. e. r. a. r. u. b. a. f. i. e. d. r. v. i. l. g.
 Aurū i argētū erugīnāt. i. a. c. o. v. a.
 Aīorū iudicat r. o. c. c. i. d. i. t. e. g. l. o. i. u. b. i. i. b. e.
 Azīel g. e. n. t. i. f. af. abner. i. f. r. e. g. i. l. i.
 Azīma comedīf. m. a. r. i. v. v. d.

B Hyrma comedif mat. xxi. v. b.
De incipientib^a lra B.
Babilone turris edifica. ge. xi. a.
Babilon cecidit hier. ii. a.
Baal idoli facer^b ab. be. oc. 3. re. xxi. f.
Bala^a bndict ppim isrl z. re. xxi. b.
Baldach loquit ad iob iob. xli. f.
Baptis^a rps in iordane mat. ii. c.
Baptyari in nole tclu act. vii. a.
Barbe radun^b nchis doud. ii. reg. ii. a.
Barac vincit yisra^a dace iud. iii. d.
Bcat^a q^a femp eis paul^d pter. re. xxi. d.
Bcat^a vter poitae xpm. luce. xi. d.
Btrae vir q^a suffert t^aratione. iacob. i. d.
Bcat^a q^a legitur audir^b ba pphe. apo. i. a.
Bti mortui q^a in dno morit^b. apo. i. 4. c.
Bti q^a custodiunt vestim^bta. apo. vii. c.
Bti q^a ad cen^a ag^a vocati s^ant. apo. i. 9. b.
Bti q^a laudat^a solas in sangui. apo. xxi. c.
Bti destruit^a ppter daniel^e dani. xiii. d.
Bellu cotra inimico^a deu. xi. a.
Benadab rex syrie ii. pars. re. v. b.
Bndict iacob ab isaac ge. xxi. d.
Bndict iacob filios suos ge. xli. a.
Bndictio duodeci tribu^a deu. xli. a.
Bndictus samuel d. i. re. xvi. c.
Bndict^a d^aus iob nouissimis iob. xli. c.
Bndict^a q^a venit in n^ale d^ani lu. xii. g.
Bndict^a d^a 2^a pf. re. eph. i. a. p. e. a.
Bndictio claritas 2^a sapia apo. vi. c.
Bnfic^a iusto 2^a luenica retr. eccl. xi. a.
Bniamin nascit ge. xxi. c.
Bniamin cu^a fratrib^a v^ait ad. ge. xli. d.
Bniamin genus i. ps. xli. a.
Bnfia sept^a capit^a de mari apo. xii. a.
Bnefice^a artiter exo. xxi. a.
Bnsabee concepit de d^a. ii. re. xi. a.

Tabula alphabetica

Liboa sicut bon' misio i. ti. i. a
 Lac capiaz suffi. puer. xxi. b
 Lachis oppid' capif
 Lametratio fare
 Labur aqua cū lingua
 Laguor' breu' p'cidit medic' ecci. b
 Rapidabat' thephanū
 Rapio agulario
 Rapides deo dicit de iordane iof. iij. a
 Rapides p'fioi notant' eze. x. vii. c
 Raq' capium' aues
 Raas raguel' e' alioz
 Raudeo dicit deo ageli
 Raudeo patrū mēoian' ecci. xij. a
 Raudar rps iohānē baptistā mat. x. a
 Raufit r'olas suas in san. apo. vii. b
 Razat' infirmat' lāguē
 Redent' hoies nō habē. sig. del. apo. i. c
 Regarū milti dño ad gēta. abdai. a
 Regio pcepta replicant' deu. vi. a
 Regit libū legē edraas neemie. viij. a
 Reo occidit a famlone iudi. xij. b
 Reo fact' est magn' eze. xix. a
 Reptioia mūdāf
 Reptioia est facta man' moyfi exo. xij. b
 Reptioi separati iudēb' aut leui. xij. b
 Retare ferialia q' nō pario
 Reul dat para foitio
 Reutera qdā r'pōē motuū iud. xix. c
 Rex dat in mōre l'yna
 Rex haberi debz suspēsa ante deu. x. c
 Rex z piopter vijs ad iohā. luc. x. b
 Rex piopter trāsgressiōē poſi. ga. iij. c
 Rex iust' op'at' ro. iij. c
 Rex iusto nō est poſita
 Ribat' regi celi z terre
 Ribet' script' in' z foilo
 Ribet' fume grādē tibi
 Ribet' suffertio inſpīetēs
 Ribnō bñdictiō q' gō fit iusti. ſap. xij. a
 Ribnō humigū nō exiſguet
 Ribnō vitio igni dat
 Ribnō vitio fruct' ge. iij. b
 Ribnua ignis est vniuerſa
 Ribnua pūiaf nicanor i. macha. x. c
 Ribnū dicit z fugit i. macha. iij. b
 Rib occidit ſpūs viuificat i. cog. i. b
 Ribere noue mandant' beſter xvi. a
 Ribuſta deuotat' ſegere
 Ribis manib' mūdare
 Ribquebant' diſci. x. b
 Ribas medic' voa ſalutē
 Riberna corpore est ocul' lu. x. c
 Riberna ardē in manib' lu. x. c
 Riberna ponunt' circa taber. nu. viij. a
 Ribere cadit cū angeli
 Ribat' iacob cū angelo ge. xxi. f
 Ribna facta est nigra ſicut ſan. apo. vi. b
 Ribna ferrari' operatua est
 Rib' nō affocit' agno. ecci. xij. c
 Rib ſolus ſepē pliciter
 Riburioſa rea vīnū puer. x. a

Luxerit' ſpectoſa paſtoz
M de incipit' a l'fa M
 Māia habet multa
 Māna iudicia dñi ſap. xvi. a
 Māna z mirabilia opa tua apo. x. c
 Maichas dñi ingreſſa eſt ier. eze. xij. a
 Maioi hoj eſt charitas i. coin. xij. b
 Maioi coide nfo de' i. i. i. b
 Mala danf malis leui. xvi. p totū
 Male dictionib' dīcāf amē deu. xvi. b
 Male dictiones dñi mala. i. a
 Male dicit iob dñe nūllatatis. iob. iij. a
 Māna pluit de celo
 Manafſe tribui ſore dāf iofue. x. v. a
 Manafſe rex regnat iij. reg. i. a
 Mādatū nouū xps dat iob. xij. b
 Manet bieremia cū godo bier. xij. c
 Māfuer' meſo audīdī xps dñi ecci. v. c
 Manib' mēo deſcripſit eze. xij. b
 Man' ſcribit in pariete dñi. v. a
 Man' arida ſanaſ lu. vi. b
 Wardoche' veſtes ſcidit. beſter. iij. a
 Wardū adduc tecū q' mī. vñf. i. ti. i. a
 Warda ſoro. aarō lepia pcutit. nu. xij. c
 Warda optimā partē elegit lu. x. g
 Warda rhas pugnat i. mach. iij. a
 Warda ionatbas comedit i. reg. xij. b
 Wardiſch dech facer dōs heb. vi. a
 Ward' eſt hīc parū cū iuſti. puer. xvi. b
 Ward' eſt ier ad domū luc' ecci. x. v. a
 Ward' eſt nabere q' vñ i. co. vi. b
 Wardēto vnde creatura apo. i. b
 Wardēto exatōis tui ecci. x. i. a
 Warda ſermonū extermiat ſap. x. b
 Warda cōparaf cineri iob. xij. b
 Warda veſtri facio in ofonib' pph. i. a
 Wardaciū locut' es nō vīuco. zach. xij. a
 Wardē' nōle lazar' lu. x. v. a
 Wardē iuſti mē dītabif puer. x. b
 Wardura p'ci plagaz deu. x. v. a
 Warduratio p q'ruo' vent'. eze. xij. a
 Wardit' noli xps iuſt' ecci. vi. b
 Ward eſt argūtū z aurū agget. iij. b
 Wardas fecit ſculptile iud. x. v. a
 Wardael cōſurget dñi. xij. a
 Wardael z ageli pīlabant apo. xij. b
 Wardat' filiū in captiuitate nec. v. a
 Wardi aūt abſit gl'ari apo. vi. b
 Wardiuiuerē xps eſt pph. i. c
 Wardi ūni ſicut dīcōvñ' apō i. pe. iij. b
 Wardit' eſt vīa dōs ſup ter. iob. vi. a
 Wardi z congregati ſunt eze. xxiij. b
 Wardi' cognouit rps ſuū bier. vi. c
 Wardaf dñs domū iſrl' eze. vi. a
 Wardula iefu xpi. lu. vi. a
 Wardiphoſer occurrat in oc. i. re. x. b
 Wardiſerō: ſup tūrmā dicit mar. vi. a
 Wardiſe decedias ad bier. bier. x. a
 Wardiſe eſt angel' gabriel lu. i. c
 Wardiſe ſaīc tuā z mēte apo. xij. b
 Wardiſe bieremia in lacū bier. x. v. a
 Wardiſe pphētiar bier. x. v. a
 Wardiſe iſta nota ſit oib' pph. iij. a

Modici z videbitis me
 Monet loſue pphz ad legē. iofue. xxiij. b
 Mōs dom' dñi in vertice eſa. i. a
 Mōtes iſrl' audite ver. dñi. eze. xxi. a
 Mōiar dicebat moſes i hac deu. iij. c
 Mōiar an erit dñs vobīſcu. ge. xvi. b
 Mōitaur ſara gen. xxi. a
 Mōiſe iofeph gen. vltimo. b
 Mōiſe iefu in cruce. io. x. f
 Mōs ppter idoliū nu. xxi. a
 Mōs iofue ſepulit iofue. xxiij. f
 Mōs ſilloz hely i. re. iij. c
 Mōs ſauit nūciaf dñi i. re. iij. c
 Mōs thobie tho. xij. b
 Mōs nō tardat ecci. xij. b
 Mōs p ſenſuſas vſas deſcē. bier. x. f
 Mōtales ſum iſtes vobis ecci. x. c
 Mōnificatio mēbia vſa col. iij. a
 Mōnificatio rpi ſp i coipe. i. co. iij. c
 Mōitū' eſt rps p nobia i. co. v. c
 Mōitū' ſepulit moſ. ſuos lu. i. g
 Mōitū' eſt iā vīa vſa i xpo col. iij. a
 Mōitū' i xpo ſiurgit pimi. i. theſ. iij. c
 Mōſes ſimul ppharōnē ecci. iij. c
 Mōſes cecitū carmen dñio. exo. x. a
 Mōſiſterū dñf tabule. exo. xxiij. a
 Mōſes moſiſ. deuſ. xxiij. b
 Mōſes exaltatū ſerpentē iob. iij. b
 Mōſes dilect' dñi z hoib' ecci. x. a
 Mōſer eſt ier q' inuenit puer. xxi. a
 Mōſer erat in ciuitate pecca. lu. vi. e
 Mōſer ſamaritana io. iij. a
 Mōſer amica ſole z lana apo. xij. a
 Mōſer ebu de ſang. ſcē. apo. x. v. a
 Mōſer circūdata purpura apo. x. b
 Mōſer ſcēpān rpi lu. viij. a
 Mōſer in ecclia tacet i. co. xij. f
 Mōſer vīroſ fidei ſint ephe. v. e
 Mōſer vocari pauci electi mat. x. b
 Mōſer pharic loqne de' pa. heb. i. a
 Mōſer ſigna faciebāt apī acf. iij. c
 Mōſer iuſtiſmō credentū coſ acf. iij. f
 Mōſer trāſit z cupia et i. co. i. c
 Mōſer ior' poſit' eſt in mall. i. co. v. b
 Mōſer rēpō ab alieni. nec. xij. b
 Mōſer nōs ab i. i. i. a
 Mōſer nati ebullit i. re. v. b
 Mōſer ciuitatis pphēf nec. vi. a
 Mōſer erat in turba. io. vi. e
 Mōſer z plaga exo. viij. f
 Mōſer mōitēs ecci. x. c
 Mōſer z vīnū letificāt coſ ecci. x. c
 Mōſer nō recipiūt dñi deu. x. b

N de incipit' a l'fa N
 Namā mūdāf a lep. iij. reg. v. b
 Nabal inſpīes moſi. i. re. x. v. f
 Nabuchodonosor vñt bier. iij. re. x. v. a
 Nabuſardā trāſſit iudā bier. iij. e
 Naſci dñs iſtes xps mat. i. c
 Naſci q'rit iudiciū a dñi i. re. x. a
 Naſci pphētiar i. ſap. i. c
 Naum ſymon iſta iefuſ. lu. v. a

Tabula alphabetica

Pars qnta daf fgi egyptij gen. xlii. e
 Parit fara isaac gen. xli. a
 Partus virgo marie lu. ii. a
 Parui? nar? est nobis efa. ix. b
 Pascha iubet ois ias celebrat. ii. c. f. b
 Pascha in syma imolat? e xpo v. b
 Passio xpi in cruce mat. xxv. d
 Pat? n? dhica oio mat. vi. b
 Pat? ome iudiciu dedit filio. ioh. v. d
 Pat? diligit filiu? oia et demost. ioh. v. d
 Pat? miaz de? r? psolata dicit ii. cor. i. a
 Pat? r? cofirmat moyses deus. xix. a
 Paul? quod pueri? e ad fide acf. ix. a
 Paulo pphat agab? lligat dicit. act. xxi. c
 Pace pphatet r? d? est par eze. xli. c
 Pax par dicit r? n? e par bief. vii. d
 Pax n? est ipse dicit dñs efa. xvi. a
 Pax huc domui dicite lu. x. a
 Pax de erupat oim sensum. pph. li. b
 Peccati adet r? eue gen. iii. b
 Peccm cognoscit p lege rom. vii. b
 Peccm idolatrie dñt pphs iust. ex. 33. a
 Peccat nra xps ptulit i cord suo. i. pe. ii. d
 Peccat babr. pue. viq. ad ce. apo. xvi. b
 Peccunia tua fit tech i pditōs acf. vii. b
 Pecceto euageliantis pacē naum. i. d
 Peccus opati fct p pfo bief. xvi. c
 Penas dabit in iheru et. ii. c. f. b
 Peniaz fil nō habuerit pibitis lu. xii. a
 Pept maria filiu pulmogenitū lu. ii. a
 Pept filiu d? rect. erat oēs gē. apo. xii. b
 Peregrinamur dñ sum? i cor. ii. cor. v. b
 Peregrin? e climatech tpe fa. rub. ii. a
 Percurrit iob tpe satyā vicerē iob. ii. b
 Percurrit agē? centū mi. bief. xxv. c
 Percutit dom? achab a iebu. iij. re. c
 Perist scitus de terra michae. vi. a
 Personaz acceptio nō ē de? eph. vi. b
 Pestis pph pcm dñ re. ii. re. xlii. c
 Pestio auxilij a deo a ppho lu. iud. vi. d
 Petra dat aqua in deserto. apo. xvi. a
 Petra aut est xps i. cor. x. a
 Petr? seruabit in carcere acf. xli. a
 Pietas ad oia valet i. b. i. i. i. c
 Piger vult r? nō vult puer. xli. a
 Piger vifqz qoz dormio puer. xlii. d
 Pilicē trahit r? bhoias de aqua. ioh. vi. a
 Pilicē de glutit ionā i. one. ii. a
 Piloz i cacumē pculit dñs. gal. xlii. d
 Plaga mufca ex. x. vii. f
 Plagit dñs mortē faulio i. re. i. c
 Plagit glutit fū oēs trib? tre. apo. i. b
 Plagit pph fup ppharone. eze. xxi. a
 Pluit mōia in deserto i. re. xli. c
 Pluit orione famelio i. re. xli. c
 Pluita petire a dño in tpe zach. x. a
 Plullatio fonnij deus. xlii. b
 Pona oculos me. fa. eos i ma. amos. ix. b
 Popule me? qd feci tibi michae. vi. a
 Pori submergit in mari mar. v. b
 Pori desiderant a filijs israel. nu. xi. b
 Porta de claufa erit in eter. eze. xlii. a
 Porte edificant in bñm neemie. iij. a

Possedit dñs fa. i. lito vi. a. puer. vii. c
 Pōs ois est a deo rom. xii. a
 Pōs est de? de pōsitiū meū ser. ii. c. f. b
 Pōceptū nō colligant ligna nu. xv. d
 Pōcepta decē dant exo. xxi. a
 Piecepta multa dant ppho. exo. xxi. a
 Piecepta finat? xps filiu? dei ro. i. a
 Pīedictio xpi in mōte mat. v. a
 Pīedicas nō furari r? furario ro. ii. c
 Pīelū magnū factū est i celo. apo. xli. g
 Pīemia opertū in fine mūdi. mat. xxv. d
 Pīepositū salomōis iustitūm. ii. re. ix. d
 Pīeterit figura b? mūdi i. cor. vii. f
 Pīomētia tollit ab iheronē. exo. xxi. a
 Pīogenita egypti occidit. exo. xvi. d
 Pīicipia sum q loqr vobis. exo. vii. d
 Pīiobatis pīcina i. iob. i. a
 Pīiobātū agge? zach. i. f. d. v. a
 Pīiophetia pīra bābylonē. bief. i. a
 Pīiobitio nē fiat tēplū iij. c. f. i. c
 Pīiolect? est diachō mogn? apo. xii. b
 Pīiopagines tres. tres dies sūt. ge. ii. c
 Pīiopicatōiū fit exo. xxxv. a
 Pīioudēam? bōa nō solū co. ii. cor. vii. d
 Pīiortmū erat pascha iudeoz. ioh. xii. g
 Pīiudēria carnis moie est ro. vii. a
 Pīiullat dñs aī archā i. p. gal. xv. d
 Pīuer israel dilexi eū ofee. xii. a
 Pīuellā motuā fuscitauit xps. lu. vii. g
 Pīueroz circūcisio gen. xvi. b
 Pīuluerē poluerūt fup capita. tref. ii. c
 Pīanitio pōtōz quō fieri d? iul. v. a
 Pīurgat r? reparat fēpū iij. mach. x. a
 Pīurgatio marie fm legē moy. i. i. c
 Pīurgatio part? pueroz iul. xii. a
 Pīurpureas vestes aaron. exo. xxx. i. c
 Putabat iheru fili? ioseph iul. ii. c
 Putet cōstruunt gen. xvi. d
 Ppharo auget pphm israel. exo. v. b
 Ppharo submerit? est i mari. exo. xii. g
 Ppharo vidit fonnij gen. xli. a
 Ppharone timuit moyses exo. ii. c
 Pphse folēnter celebrat. iij. re. xli. c
 Pphse in deserto celebrat nu. ix. a
 Pphgo i doli fit a ppho nu. xxv. d
 Ppharicus oar in tēplo lu. xvi. b
 Pphiale fluit p salomōē iij. p. gal. x. d
 Pphitonicus ois mōtal iul. x. c
 Pphitones nō cōsules deus. xvi. b
 Pphitonia cōsultē a saul i. re. xvi. b
 Pphul rex affyloz iij. re. v. d

Q. De incipientib? a isa. ad.
 Q. De bonis r? fuanis es. sap. xli. a
 Quāto audimur fa. lu. iij. d
 Quāto maiō ē tanto hu. eccl. iij. a
 Quāto tpe heres puulus est. gal. ii. a
 Quāto glificauit fēnū da. apo. xvi. b
 Quare dñe rāces cōculāre aba. i. a
 Quare hocvgnētū nō veniit. ioh. xli. a
 Quā oīa iustia speciosa eccl. xlii. b
 Quā dragita iūis est tēplū ed. iob. ii. a
 Quattuor vērō euidit daniel. dani. vi. a
 Quattuor aialū vultus eze. i. c

Quattuor qdrige egredien. zach. vi. a
 Quattuor aialia plena oclis. apo. iij. b
 Quattuor aialia in medio feni. apo. v. b
 Que femiauerit hō becamē. gal. vi. b
 Que fursum sant gñte colo. ii. d
 Que vidim? r? audim? colo. iij. d
 Quēdū q scripta sunt ad no. ro. xv. a
 Quē diligit dñs castigat heb. iij. a
 Quē de? fuscitauit solutis do. acf. i. d
 Quercus fupendit abfalou. i. re. xvi. c
 Querebāt iudei tēplū ihericē. ioh. vii. c
 Querebāt qd apphēdere. ioh. vii. b
 Querēt hōies mortē r? nō iue. iob. ix. b
 Querece nolite qd mā dūce. lu. xii. d
 Quēfui quē diligat aia mea. cārl. ii. a
 Qui vos audit me audit lu. x. c
 Qui defursum ierat fup oēs est. ioh. i. d
 Qui ierat p oñtū paffoi est. ioh. i. d
 Qui amat aliam suā pder eā ioh. xii. d
 Qui diligit me fērmōes me. ioh. xii. b
 Qui altari ferulauit qd eo pti. i. cor. ix. b
 Qui parce feminar pce r? me. i. cor. ix. b
 Qui gloriat in dño gloriatur i. cor. x. c
 Qui dilexit me tradit se p me ga. ii. d
 Qui xpi sunt carnēfā crucif. gal. v. d
 Qui exstimar se aliqd esse ga. vi. a
 Qui cōfēdit tpe est qd eph. iij. b
 Qui est ymagō dei iustitiblis col. ii. b
 Qui eripuit nos de pīatē tene. colo. i. d
 Qui aūt oia creauit de? est heb. iii. a
 Qui totā legē seruauit of. iaco. ii. b
 Qui dicit in xpo manere i. i. cor. i. a
 Qui odit fratē suū in tene. i. b. i. d
 Qui facit pcm cū p dabo. e. i. i. b
 Qui nō diligit manet in moi. i. b. i. c
 Qui timet nō est pfectus in. i. i. i. d
 Qui nō manet in doctria i. i. i. c
 Qui bñ facit ex deo est i. i. i. c
 Qui habet aurē audiendi au. apo. i. b
 Qui in gladio occidit gnt. apo. xii. c
 Qui cū mulierib? nō sunt co. apo. xii. a
 Qui cū baptizati estio xpm ga. ii. d
 Qui p panib? satiat turba lu. ix. b
 Quiqz viros habuisti i. i. i. c
 Qui nūqz ānōs nōdū i. i. i. g
 Qui dicit dies māt pūl? gal. i. d
 Quiqz panes oideacet i. i. i. a
 Qui nō ē iustē iustōes iob. xxxv. a
 Qui ēst iustē qd venit de edō. efa. i. i. d
 Qui ex vobis hñe centū lu. xv. a
 Qui arguet me de pctō i. i. i. f
 Qui nō fegabit a chari. ro. vii. f
 Qui infirmat? ego nō infir. i. i. cor. x. g
 Qui pphbet me baptizati acf. vii. g
 Qui nō tēmetib? o dñe apo. xv. b
 Qui dñs facit ex alo? opera. col. ii. d
 Qui bñ facit iustā i. i. i. b
 Qui dñs p dicit bñm mittant ro. x. c
 Qui cāute ābulet eph. v. d
 Qui op? de? vter est pph. ii. d
 Quos p dñstinauit hōes ro. vii. f
 Quos ego amo arguo r? casti. apo. ii. d

De incipientibus a littera R.

Radix plorat filios. *bie. xxvij. c*
 Radix oliv maloy. *cu. lxxv. b*
 Ramo oliv p. *potant. mat. xxi. a*
 Ramos palmas acceperunt. *io. xij. b*
 Rapiaces locuti cōtra do. *efa. xxxvi. a*
 Rebecca ducit in vroie. *ge. xxxij. g*
 Rebecca generat iacob z eia. *ge. xxv. c*
 Rebecca nutrit mouf. *ge. xxv. b*
 Redecite ad idola. *eze. xliij. b*
 Redocillati fum? p. moste. *ro. v. b*
 Rectos si possit? es noli ex. *eccl. xxij. a*
 Rectores oibz deos putave. *sap. xij. a*
 Rectibz in nouissimo loco. *lu. xliij. b*
 Redemisti nos bz? in san. *apo. v. c*
 Redēpti estis nō auro z arg. *l. pe. l. b*
 Redditis q̄ sunt cesaris cesari. *lu. x. d*
 Regnare facit deus hypo. *io. b. xxxij. d*
 Reges q̄ntuor vincunt ab. *ge. xliij. c*
 Regē videbitis in decore. *efa. xxxij. c*
 Regē volebat facere xpm. *io. v. b*
 Regnū dei intra vos est. *lu. xvi. e*
 Regnū dei nō in p̄mone. *l. co. iij. d*
 Regina aultri surget in iudicio. *lu. xi. d*
 Reguli p̄m? infirmabaz. *io. xij. b*
 Regina saba venit a sinibz. *l. p. x. a*
 Remonc a te o p̄pauit z tace. *p. xliij. d*
 Renouamī spū mēte v̄re. *eph. iij. f*
 Repleti sunt oēs spū sancto. *act. i. a*
 Repudiū libell? *den. xxiij. a*
 Reputat? est v̄leptosus. *efa. liij. b*
 Respice supbos z pfunde eos. *io. x. b*
 Reuertrectio p̄p. *mat. xxvij. a*
 Reuertere sanamitis. *cārt. v. b*
 Reuelabit celī iniquitatē ei? *io. x. d*
 Reuelabo pudēda tua in fa. *na. iij. b*
 Rex gerare abstulit sarā abia. *ge. x. a*
 Rex tu? veniet tibi iust? *zach. x. b*
 Rex regū z dñs dñant ius. *apo. x. c*
 Rex p̄stinet q̄d de? elege. *den. xxi. c*
 Ritus sara post ostiū taberna. *ge. xviij. b*
 Ritus v̄dēdū ofidit iustū. *eccl. x. d*
 Ritus nō facies cū iracūdo. *eccl. v. d*
 Rogat rhobias angelū ius. *to. iij. b*
 Romā veniet paul? cū ce. *act. xxvij. d*
 Rōe q̄ntuor iuxta cherubim. *eze. x. d*
 Ruben z manasse redeūt. *io. eze. x. b*
 Rubiginē aufer de argēto. *puer. x. a*
 Rub? rufus est cōburi. *exo. iij. a*
 Ruin a famione p. colūna. *iudic. x. d*
 Rusti heret cōā affluo. *hester. x. c*
 Rusti lequif mēsores in cāpo. *ru. v. a*

De incipientibus a littera S.

Saba regis venit in die. *l. i. re. x. a*
 Sac dō sumum? fit. *exo. xxvij. a*
 Sacerdos p̄stet aarō. *leui. viij. a*
 Sacrificiū p̄lepiofo. *leui. xliij. a*
 Sacrificiū offert aarō. *leui. x. a*
 Saluabit filia herodias. *mar. vi. c*
 Saluatoz expectam? *p̄m. iij. b*
 Saluatio marie ad elizabeth. *lu. l. d*
 Sal? dāz in firmis. *mar. viij. a*
 Samaritan? fecit miam. *lu. p. f*

Samuel nascit de anna. *l. re. l. c*
 Samuel dormiebat in tēplo. *l. re. iij. b*
 Sanabo p̄ritōes tuas. *olee. xliij. b*
 Scdus scdus scdus clama. *efate. v. a*
 Sanctificati per oblationē iesu heb. *z. b*
 Sanguinis flus? quō curaf. *leui. x. a*
 Sanguis ponaf sup postea. *exo. xij. a*
 Sanguis v̄r sup caput v̄m. *act. xviij. b*
 Sanguinē nō comedetis. *leui. xvi. c*
 Sālon nūctaf ab angelo. *iudic. xliij. a*
 Sālonis i terris? p. co. *iudic. x. v. g*
 Sapientia fona dñi. *eccl. i. a*
 Sapientia septe colūnas. *puer. i. x. a*
 Sapientia dñs lucet in vul. *eccl. v. a*
 Sapia mudi stulticia est ap̄. *l. co. iij. d*
 Sapiam petuit salomō. *l. re. iij. a*
 Sapite q̄ fursum sunt. *colo. iij. a*
 Sara z go exaudita a deo. *tho. iij. b*
 Saul rex isrl? mouf. *l. pa. x. d*
 Sathanao trāsi guraf se in an. *l. co. x. c*
 Scdābz vidit iacob in som. *ge. xxvij. c*
 Scdētia inflat? charitas edifi. *l. co. viij. a*
 Scribe vocaf. *hester. i. b*
 Scabones serpētes minant? deu. *v. c*
 Scdēchias rex iuda exce. *bie. xxij. b*
 Secreū meū mihi. *efa. xliij. c*
 Scdm miam suā saluos. *nū. iij. a*
 Secdo regina z vidua. *apo. xvij. c*
 Sedet in throno salomō. *l. re. iij. c*
 Sedit bz in throno p̄p. in pulch. *efa. xxxij. d*
 Sēne somniaf. *mar. xij. d*
 Sēnef iustit? p̄p. in pulch. *titu. i. a*
 Senioz nō increpaueris. *l. i. v. a*
 Seon rex amoroio z p̄cūf. *deu. iij. c*
 Separaf abia a lot. *ge. xli. c*
 Septe annis seruauit iacob. *ge. xli. d*
 Septe boues crasse. *ge. xli. a*
 Septe fili? de saul cruci. *l. re. x. b*
 Septe mulieres apphē. *efate. iij. a*
 Septe frēs occidūf. *l. ma. cha. vi. a*
 Septe fontes tribuit. *io. i. c*
 Sequunt? discipuli xpm. *lu. v. c*
 Serpēs erigit in deserto. *nume. xli. b*
 Sermo vester fit salē cōdit? *col. iij. a*
 Seruāt? p. mēses facer. *l. pa. xviij. a*
 Sermo v̄r sit est cōmō nō. *l. co. v. c*
 Seru? est illi? dō a q̄ su. *l. pe. l. d*
 Seru? cēturiōis curaf. *lu. viij. b*
 Serui obedite dñis. *eph. vi. a*
 Serui obedite dñis. *exo. x. a*
 Serui dñs oia q̄ dē? fecit. *ge. i. a*
 Ser odit dñs. *puer. v. c*
 Ser hydris in chana galilee. *io. iij. a*
 Sefac rex egypti afcedit hie. *l. p. x. a*
 Siba recōciliat? dauid. *l. re. i. c*
 Sicelech ciuitas daf v̄s. *l. re. xviij. b*
 Si dixerim? q̄ p̄m nō habem? *l. co. l. c*
 Signa fitebā? p. man? ap̄foz. *act. v. b*
 Si bōbz? placere xp̄i seru? *gal. i. b*
 Si p̄p. accersit in te frater tu? *lu. xvi. a*
 Si istud dñs ap̄p. cēt? ignis. *eze. viij. a*
 Similitudo femina. *lu. viij. b*
 Simulatoz oēs decepti amici. *puer. x. b*

Sicera nazaret nō bibet. *nume. v. c*
 Sine macula sunt añ thionū. *apo. xvij. b*
 Sobri? estote z vigilate. *l. pe. v. c*
 Sociat? angelū? thobie in via. *ro. v. d*
 Socii p̄mōnū? estote p̄lat. *l. co. v. b*
 Socr? sūmōs tenebat? feb. *lu. iij. f*
 Sodomat? gomora? p̄burunt. *ge. x. c*
 Sol fletit in meridievōz sero iohē. *x. c*
 Sol facit? est niger tan? facit? *apo. v. c*
 Solia sedet ciuitas plena p̄p. *tre. i. a*
 Soluit? satban de carcere suo ap̄o. *re. x. a*
 Soluit? tēplū hoc. *io. iij. b*
 Sōmniū vidit p̄barao. *ge. xliij. a*
 Sōnia multa sequunt? curas. *eccl. v. a*
 Sōia cecidit sup saulē. *l. re. x. d*
 Sōia cecidit sup ionā. *ione. l. c*
 Sōia cecidit sup mathyā. *act. l. d*
 Spacio cētū annos? fit arca noe. *ge. vi. e*
 Sp̄e vana v̄ro s̄sentiato. *eccl. xxliij. a*
 Sp̄e em saluati fum? *ro. viij. e*
 Sp̄es mulieris explurat. *eccl. xxvij. d*
 Spice colligunt. *rust. i. a*
 Spūs dñi replent? oibz terraz. *isa. l. b*
 Spūs loquit? misteria. *l. co. x. iij. a*
 Spūs dñi rapuit philippū. *act. viij. g*
 Spūs v̄biuit? spirat. *io. iij. a*
 Spm nolite extinguere. *l. thes. v. d*
 Spūs sancto inspirant? locuti sunt. *l. p. d*
 Spūs dñi? a tribus rēp. *ro. xliij. d*
 Statue v̄s misterij ap̄is. *da. i. e*
 Statuit? iohē p̄p. in iud. *mar. xvi. c*
 Stella oues? ex lucis. *nu. xxiij. c*
 Stella a stella differt. *l. co. x. f*
 Stellaz tertia pars de ce. *apo. x. iij. a*
 Stelle de celo ceciderūt. *apo. v. d*
 Sternunt? vestes in via. *mat. x. a*
 Stimul? montis p̄cūf. *l. co. v. g*
 Stitit? v̄r iuxta crucē. *eccl. xxvij. b*
 Succidite lucos z sculptilia. *den. vi. a*
 Stult? totū spm p̄fert. *puer. x. iij. b*
 Stultitia glia indecēs. *puer. x. v. a*
 Stultia deest? sapia mundi. *l. co. iij. d*
 Stultia fecit de? sapia? dñi? *mū. l. co. l. c*
 Stulticia est? dñs crucis. *l. co. l. c*
 Stimeon sacerdos magn? *eccl. i. a*
 Stmō sacerdos sumus. *l. mach. xli. f*
 Symō magus. *act. viij. b*
 Submersus p̄p. aro in mari. *exo. xliij. g*
 Subiecti estote o creatore. *l. pe. i. c*
 Suae deo tibi emere aurū igni. *apo. iij. b*
 Sufficit tibi paulē gra mea. *l. co. x. d*
 Sulphur cadit de celo. *ge. x. c*
 Surger? gēra p̄tra gēra. *lu. x. a*

De incipientibus a littera T.

Tabernaculū federis. *exo. xxx. a*
 Tabernaculū potat? a. *nu. l. g*
 Tabernaculū iudo. *exo. xxvij. b*
 Tabernacula igniāstis deū. *io. b. x. d*
 Tade v̄s iterū dñs. *exo. xxliij. a*
 Tacet? fecit nocte matreū. *l. thes. i. b*
 Tacentia stultit et sapientia. *eccl. x. a*
 Tēp̄m casti? custodi. *l. timo. v. d*
 Tēplū edificat? salomon. *l. pa. iij. a*

Ad diuinarum litterarum verarumque diuitiarum amatores exhortatio.

Qui terrenis opibus diuites fieri volunt incidunt

in tentationes et in laqueus dyaboli et desideria multa et nocua: que mergunt homines in interitum et perditionem. Unde et scriptum est. Qui confidit in diuitiis suis corruet. Multos enim perdidit aurum et argentum. Et sepe conseruati sunt diuitie in malis hominis sui. Percunt namque in afflictione pessima. Nec perierunt in die visionis: propheta testante. Argentum inquit eorum et aurum eorum non valebit illis in die furoris domini. Hinc etiam scriptum est. Qui amat diuitias non capiet fructum eius. Unde et ab ipso veritatis magistro fallaces et deceptiue diuitie appellatae sunt. Hoc longe ante beatus Job declarauit dicens. Diues cui dormierit nihil secum auferet: et cetera que sequuntur. Hoc idem sanctus dauid pie

cinit cum dixit. Dormierunt somni sui et nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis. Hinc apostolus Iacobus exprobat illis miseriam eorum terrendo dicit. Agite nunc diuites plorate vultus in miseria vestris que aduenient vobis etc. Ipsimet quoque olim diuites nuncvero miseri in inferno tormentum suum pie angustia spiritus gementes confitent. Quid nobis profuit superbia: aut diuitiarum sacra mentia quid contulit nobis? Quos igitur litterarum amatores qui vere diuites fieri cupitis: veras diuitias amate que nec corrumpuntur: nec consumuntur: nec auferri: nec exhauriri poterunt. Illas querite: illas vobis thesaurizate. Hoc thesaurarius vester Iesus Christus diues in omnes suadet. Hoc idem ipse magister vester docet et imperat. Thesaurizate inquit vobis thesauros in celo ubi nec erugo nec tinea demolitur: et ubi fustis non effodiuntur: nec furantur. Quis autem sunt ille diuitie? propheta expressit cum dicit. Diuitie sapientia et scientia. Hoc profecto diuitiis nihil locupletius: nihil preciosius: nihil denique desiderabilius in vita hominum inueniri potest. Illas ut nobis coparetur ipsa sapientia inuitat: ad vos clamat: iuxta portas ciuitatis in ipso foribus loquitur dicens. Viri ad vos clamito: vox mea ad filios hominum. Intellegite paruum assueti: et insipientes animam aduertite. Et paulo post. Accipite inquit disciplinam meam et non pecunia doctrinam magis quam aurum diligit. Melior est enim sapientia cunctis opibus preciosissimae: et omne desiderabile et non potest comparari etc. Precipuum quoque cultor illius qui a iuuentute eam amauit: ut ad mortem ipsius vos trahat: ingentibus eam laudem preconis extollit dicens. Beatus homo qui inuenit sapientiam: qui affluit prudentia. Melior est acquisitio eius negotiatione auri et argenti etc. Et iterum alibi. Precipui illam inquit regnie et sedibus: et diuitias nihil esse dixit in comparatione illius etc. Et infra. Si diuitie sit appetitus quid sapientia locupletius que operatur omnia: Sed multos fortassis questio pulsat: ubi inestimabile ille thesaurus inueniatur. Sic enim et beatus Job secum quesiuit dicens. Sapientia vero inuenitur: et quis est locus intelligentie? Et infra sibi ipsi respondendo. Deus inquit intelligit viam eius: aut ipse nouit locum illius. Huius itaque questionis solutionem saluator noster deus et dei verbum sibi reseruauit quam aperuit: cum incredulos et huius thesauri ignaros ad scripturas direxit dicens. Scrutamini scripturas: quia vos putatis in ipsis vitam eternam habere. In scripturis namque scripta veluti in agro abscondita est sapientie thesaurus quo ad eternam vitam puenit. De quo docet ille scriba euangelicus perit noua non alia vetera veteris testamenti mysteria. Scripturae vero sacre quibus et mente teneantur: voce pferantur: commodius tamen et vtilius in libro tangi: in vultu domini recordantur: et in illis permanentius conseruantur. Omnes igitur qui hunc thesaurum inuenire desiderant in libro diuinae querite. Ubi pulsate et aperietur vobis: ubi querite et inuenietis: ubi petite et accipietis. Verum cum multi ad varijs sunt sanctarum scripturarum libris: valde laboriosum atque difficile esset eam studiosis singulis quoque consequere et scripta eorum reuolueret: si separatim distingar et sparsim haberentur. Ideo spiritu sapientie factum est: ut officio tam veteris quam noui testamenti libri in vnum volumen coadunati sint. Quod recte biblia libris per excellentiam appellamus. Quae quod iterata accuratio: et emendatione: concordis scripturarum sententias annotat: et ob id singula quoque habet capita: per litteras distincta: quibus scripturae concordantes indicantur et facile citari reperitur. Huius cetera summaria praeferuntur totius voluminis partitio: cui breui contentorum expositione: ut sit saltem generalis olim presentia habeatur. Hoc scripturarum singulare opus si copia raueritis: facilius sapientie diuitias inuenire et custodire valebitis: donec in regno caloni aperit: thesauris vestris cum magistro. Sapientibus: eterne sapientie Iesu Christo grata munera sine fine offeratis. Cuius generitose et spiritu eius honoris gloria et imperium in secula seculum amen.

Motandū q̄ translatōres et interptēs biblie multi fuerunt sicut dicit magister in hythoulo: quia ante incarnationēz domini annis cccxli. temporibus p̄holomei p̄hla delphi regis egypti. lxx. interptēs flowerūz qui legēs et p̄phetas hoc modo transulerunt. p̄holomeus studiosus ē librorum cupidus percipiens apud iudeos legem esse oīe dei edictum: et digno illius scriptam: multis epistolis et muneribus rogauit eleazarū pontificem iudeorū ut sibi viros seniores hebraice et grece lingue peritos qui interpretari et transferre valeret deligeret. Item sua desideria essent eam in greco trāslatam habere et archius regalibus interesse. Eleazarus autem annuens eius petitioni: de vna quaqz tribu sex legiferos vel legiferētes destinauit. Ibi sunt. lxxij. interptēs: q̄ lxxij. fuerunt more sacre scripture. tamen cōmuniter dicitur. lxx. quia si duo super sunt hoc est modicū respectu septuaginta. Qui venientes ad regem pentateuchū et p̄phetas transientes corā rege disputauerunt de vno deo colendo et q̄ nulla creatura esset de⁹. Inde est q̄ vbiqz occurbat eis in trāsferrēdo de trinitate: vel sub silentio p̄teribant: vel enigmatice transulerunt: ne tres deos colendos tradidisse viderentur. Similiter de incarnatione verbi facientes. Unde translatio a septuaginta duū quādoqz est superflua: quādoqz diminuta. Post incarnationē autē domini passionem annis centū viginti quattuor: ad la quiddā iudeus ad fidem cōuerfus sed postea in heresim lapsus primus interptēs fecit aliam translationem de hebraico in grecū tempore adrianī imperatoris. Deinde post ānos. liij. Theodotion fecit trāslationem sub cōmodo. Deinde post annos triginta Symachus interptēs claruit sub seuerō. Deinde post annos octo inuenta est quedā translatio hierosolymis: cuius auctori ignotatur: que dicta est vulgata translatio vel quinta editio. Deinde post annos. xviij. tempore alexandri superuenti ouigenes qui vidēs istas translationes imperfectas: cepit corrigere translationem. lxxij. interptēs per posteriores iam dictas translationes: vel fm aliquos solum translationem theodotionis coiecit et miscuit: scz suppiens vbi minuta et refecans superflua. vbiqz igitur ad translationem. lxxij. interptēs aliquid addidit ex translationibus sequentibus: vel vbi addidit que deerant ibi ponebat astericum vel asteriscū id stellam vel for: mam astrī: per quod innuit q̄ per additionem illam eluceſcebant que prius deerant. Et dicitur aster⁹ ab aster ticon quod est imago vel signū: et pducit penultimū: quia apud grecos icon scribitur per et dī: p̄bongon. dicitur astericus fm modernos: vel asteriscus fm antiquos. et tunc dicitur ab astris id ē stellis ticon. vbi vero erat superflū ponebat obelum. Obelus enim grece dicitur sagitta latine vel vera. signans per hoc q̄ littera ibi superflua erat. Deinde ipse ouigenes fecit aliam translationē p se plenam sine his signis. Ibi omnes transulerunt de hebraico in grecū. Deinde quidam volentes habere omnes istas translationes simul scribebant libros: sic eos ordinantes q̄ in medio cuiuslibet folij ponebant sex columnas a summo deorsum descendentes: ponentes in prima verba translationis prime: in secunda secūda: et sic de alijs. Et isti libri dicti sunt hexapla ab hexa grece quod est sex latine: quasi sex exempla. vel dicitur hexapla quasi liber habens sex translationes rectas vel rectificatas. Quidā tamen hexapla exponunt simpliciter per exemplaria. Et his temporibus multi viri sapientissimi fecerunt alias translationes de p̄dictis grecis translationibus in latinū. Flouissime superueniens beatus hieronymus perit⁹ in tribus linguis: hebraica: greca: et latina. Primo coiecit translationē. lxxij. interptēs in launo cum astericis et obelis. postea vero transiit immediate bibliam de hebreo in latinum sine astericis et obelis. Et translatio prima scz lxxij. interptēs facta est in alexandria ciuitate: que metropolis est egypti. Ille autē translationes in diuersis partibus mundi vbi tunc magistri polluerunt. Et nota q̄ vbiqz in libris veteris testamēti mēdossas reperitur recurrēdū est ad volumina hebreorum: quia vetus testamentum primo in lingua hebraica scriptum est. Si vero in libris noui testamēti recurrēdū est ad volumina grecorum: quia nouum testamentum primo in lingua greca scriptum est p̄ter euangelium matthei et epistolam pauli ad hebreos.

Modi intelligendi sacram scripturam.

Mandandum quod omnis sacra scriptura quadrisformi ratione distinguitur siue exponitur. Aut enim in hystoriacorel litterali intellectu aut allegorico: aut anagogico: aut tropologico: vñ morali solet accipi. Hystoria nãq̃ est quando res aliqua quomodo sñm litteram dicta vel facta sit plano sermone refertur. vt cum dicitur. Populus israel ex egypto saluatus: tabernaculũ domino fecit. Et dicitur ab histeron. I. videre vel cognoscere: quia antiqui nemo scribebat hystoriam nisi qui vidisset. 7 sic quando dictiones intelliguntur simpliciter vt sonant est sensus litteralis vel hystoricus. Allegoria autem est cum plerũq̃ vel rebus mysticis presentia xpi 7 ecclesie sacramenta signantur. Verbi vñ dicitur vt ait Esaias. Egredietur virga de radice iesse: quod aperte est dicere. Nascetur virgo maria de stirpe dauid: 7 de ea xps nascetur. Rebus mysticis est populus israel ab egyptiaca seruitute per sanguinem agni liberatus. Allegorice ecclesiã signat que per passionẽ xpi a demoniaca seruitute liberata est. Et nota quod allegoria multis modis exponitur. Quãdoq̃ a persona vt ysaac signat xpm. Quãdoq̃ a re et non persona: vt artes occisus significat xpi carnem passam. Quãdoq̃ a loco: vt xps predicaturus ascendit in montem: vbi eminentia loci signat eius sapientiã et excellentiam. Quãdoq̃ a numero: vt apprehenderunt septem mulieres virũ vnũ. I. septem dona gratiarum chisti. Quãdoq̃ a negocio vel facto: vt interfectio golie a dauid interfectiõem dyaboli a chusto signat. Anagogia autem ad superiora est ducens locutio: que de pieculo futuro 7 ea que in celo est vita futura aperitis siue mysticis sermonibus disputat. Apertis: vt cum dicitur. Beati mundo corde. Mystici: vt cũ dicitur. Beati qui sanant stolas suas vt sit illis potestas in ligno vite: 7 per portas intrent ciuitatem. Ad sic exponitur anagogice. Beati qui mundant cogitationes suas 7 actus vt sit illis potestas videndi dominiũ nostrũ iesum xpm: qui dicit. Ego sum via vita et veritas. per doctrinam 7 exempla pcedentiũ patrũ intrant in regna celosũ. Et sic est differentia inter allegoriã 7 anagogiã: quia allegoria est mysticus sensus pertinens ad militantem ecclesiam in qua sumus: sed anagogia est apertus sensus pertinens ad ecclesiã triumphantẽ: que est cõmunitas sanctoũ iam triumphano et regnans. Tropologia 7o est moralis locutio que ad instructionem 7 correctionem animoũ mystice siue aperte respicit. Mystice vt ait Salomon. Omni tempore sint vestimenta tua candida: 7 oleũ de capite tuo non deficiat. qd est dicere. Omni tempore sint opera tua munda: 7 charitas de corde tuo non deficiat. Aperte: vt iohãnes dicit. Si lioli non diligamus verbo neq̃ lingua: sed opere 7 veritate. Et vt breuiter habeas hystoria docet factũ Tropologia faciendũ. Allegoria credendũ. Anagogia appetendum. Unde versus.

Littera gesta docet quid credas allegoria.
Moralis quid agas: quo tendas anagogia.
Hec patent in hac dictione hierusalem. Hystorice enim est nomen ciuitatis. Tropologice est typus anime fidelis. Allegorice figurat ecclesie militantis. Anagogice typum gerit ecclesie triumphantis. Unde. Sicut hierusalem polis est terna fidelis
Constans ecclesia monofotis patria summa.

¶ Finis tabularum bible.

De B. V. De. cu. p. m.
ian. n.

Incipit epistola

Beati Hieronymi ad Paulinum presbiterum
de omnibus diuine hystorie libris.

Rater Am

biosius tua mihi munuscula
perferēdo deuoluit simul tua
uissimas litteras que a prin-
cipio amicitiarū hūc pio-
bate iam fides et veteris ami-
citie noua perferēbat. Utera

enim illa necessitudo est rebus glutino copola-
ta: quā nō uilitas rei familiaris: nō presentia tū
corporū: non subdola palpano adulatio: sed dei
timor: et diuina scripturarū studia collāt. Ca. i.

Eginus Iuenerib' hystorie quodā lu-
strasse pūcia: nouos a diſce populos
maria trāſiſſe: vt eos diſce libris noue
rār: corā dōs uiderēt. Sic pythagoras
mēphiticos uates. Sic plato egyptū archita-
rentinū: dōs oīa italie q' quodā magna grecia bi-
cebat: labouioſissime pagrauit: vt d' atthenis ma-
giſter erat: p' totē: cuiusq' doctrinā achadēmie
gymnaſia p'lonabāt: heret p'gri' arq' diſcipul'
malene aliena vt cū dōs diſcere q' sua iouideret
igerere. Deniq' cū litteras q'aliſſo oib' fugiē-
tē perlequitur: caput a piratis ercundatus
etiā tyrāno crudeliſſimo paruit: ductus captiu'
vincius: i' seruus: tamen q' philoſophus maiō:
emētē ſe fuit. Ad tirū luſū lacteo eloquentie ſon-
te manantem: de vitimio p' ipanie galliarūq' ſi-
nibus: quodā ueniſſe nobilis legimus. rquos ad
contemplationē ſui roma nō traxerat: vniuſ
bominis fama per duxit. Itā abuit illa etas inauditi
omnibus ſeculis celebrandūq' miraculum: vt
bem tantā in greſſi aliud extra uibem querent.

Apolloni' ſiue ille magnus vt uulgus loquitur: ſi-
ue philoſophus vt p'thagorici tradunt: intrauit
perſas: pertransiit cauſam: albanos: ſcripſa:
maſſagetas: opulentiſſima indie regna penetra-
uit: et extremū latiſſimo phyſion amne trāſmiſ-
ſo peruenit ad biachmanas vt hlarcham in rho-
ne ſedentem aureo: et de tantali fonte potā: iter
paucos diſcipulos: de natura: de moribus: ac de
curſu diuē et ſiderum audiret docentem. Inde
per elam: ita: babyloniō: chaldeos: medos: aſſy-
rios: parthos: ſyros: phenices: arabes: paleſtin
de ruerius alexandriam percrexit ad ethiopia: vt
gymnoſophiſtas et famoſiſſimā ſolis menſam vi-
deret in ſabulo. Inuenit illi vir vbiq' quod diſce
ret: itē p' ſciōs: itē ſe melior feret. Scripſit ſup
hoc pleniffime octo uolumib' p'philoſtr'. Ca. ii.

Quid loquar de ſci hol' cū ap's paul'
uas electionis: magiſter genū: qui de
coſcientia rām in ſe hoſpine loq'bat di-
cēs. Ca. iii. Experimentū queritis et' q'
in me loquitur: r'pōſe poſt maſſa: arabiamq' lu-
ſtrata aſcēdit: hieroſolyma in uir uidet Petru'
et manſit apud d' diebus quindē. h'oc enim
myſterio hebdoas d'it ogdoas d'it ſaturus genū

predicator inſtruedus erat. Curſumq' poſt an-
nos quattuordecim aſſumpto barnaba: i' nro ex-
poſuit cū apoſtolo euangelio ſe ſcite in uacūq'
curreret aut cucurriſſet. Et libet nescio qd late-
tis energie uiue uoſ act': i' aureos diſcipuli de an-
ctois oīe trāſſuſa ſortitus ſonat. Tandē i' eſchib-
nes cū rhodi crularer: i' legeretur illa demoſte-
nis oratio: quā aduerſus eū habuerat mirand'
cunctis atq' laudantibus ſuſpirans ait. Quid ſi
ipam au diſſenſe deſtiſſaſa: ſua reſonāſſet. Ca. iij.

E hoc dico: q' ſit aliqd' in me tale: q' vel
poſſite a me audire: vt uelio diſceretis q'
ardor tu' i' diſcedi ſtudiū etiā abſq' no-
bis p' ſe p'bari debeat. Ingeniū docile
i' line doctore laudabile ē. Itō qd lucerna: ſq' d'
rao cōſideram'. Q' ſolis cera i' ad formidū faci-
lis: etiā ſi arſitio: et plaſte ceſſent man': tñ i' ruitio
tortū eſt: quicquid eſſe poteſt. Ca. iij.

Paulus ap's ad
pedes galaticū legem morſu: prophetas uidi-
ciſſe ſe gloriatur. vt armatus ſpiritualibus telis:
poſtea doceret p'ſident. Ca. iij.

Arma cū noſtre mi-
licie non carnalia ſunt: ſed potētia deo: ad deſtru-
ctionem munitio: nō cogitationes deſtruentes:
et omnē altitudinem extollient: ſe aduerſus eſci-
entiam dei: i' captiuitates omnē intellectū ad ob-
ediendūq' cūſiſto: et parati buligare omnē inſanis
diemna: Ca. iij.

Thymothei ſcribit ad infantia ſcribis
litteris erudim' et hortatur ad ſtudiū lectionis
ne negligat grātiā que data ſit et i' impoſitionis
manus p'ſeſt. Ca. iij.

Episcopus
quos non negligat grātiā que data ſit et i' impoſitionis
manus p'ſeſt. Ca. iij.

Episcopus
quos non negligat grātiā que data ſit et i' impoſitionis
manus p'ſeſt. Ca. iij.

Episcopus
quos non negligat grātiā que data ſit et i' impoſitionis
manus p'ſeſt. Ca. iij.

Episcopus
quos non negligat grātiā que data ſit et i' impoſitionis
manus p'ſeſt. Ca. iij.

Episcopus
quos non negligat grātiā que data ſit et i' impoſitionis
manus p'ſeſt. Ca. iij.

Idē. 1. a.

Ratio ex-
poſitorum
ad effectū
Cōfirma-
tio ab exē-
plo.

Excluſio
ſuſpicio.

Act. 11. a.

1. Co. 10. b

2. Th. 1. d.

Tit. 1. b.

Bedargus-
tio in testi-
monia ma-
lache
Moſi.

Deutero.
31. a.
Dauid ps.
118.

Psalm. 1.
Da. 11. b.

Ibidem.

Pauli apo-
ſtoli ad tas-
citam obie-
ctionem.
Act. 9. a

Exordiu:
beniuolē-
tiā caprās

Harratio
plura idu-
cens exē-
pia.

De hūpā-
mer gallis

De Apol-
onio.

Act. 9. c.

1. Th. 1. b.

1. Co. 13.

a

Gal. 1. d.

Paul. 9

Epistola sancti Hieronymi.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Epist. 45. d.
Epist. 45. d.
Epist. 45. d.

Quicquid enim alio exeretatio et quidam in lege me
ditatio tribuere solet: illud hoc spiritus suggerere
bat. Et erat iuxta quod scriptum est: docuit deo. Du
odecim annos saluatori inlecebat: et in tempore sedes
de quibus leges iterrogare: magis docet dum pu
enter interrogat. Huius fuit rusticus Petrus: rusti
cus Iohannes dicitur: quorum veros dicere poterat.
Et si impudens sermone: non tamen scientia. Iohannes ru
sticus piscator: in docuit: et vnde illa vox obsecro?
In principio erat verbum et verbum erat apud deum et
erat verbum. Logos grece multa significat. Hic
et verbum est: ratio et supputatio et causa vniuersa
iuxta rei per quam sunt singula et subsistit: et vniuersa
recte intelligimus in xpo. Caplm. v.

Hic docuit Plaro nescitum: hoc demostre
nes eloquens ignorauit. Perdam liquet sa
pientiam sapientum: et prudentiam prudentium re
probabo. Vera sapientia per falsam sapientiam. Quod
stulticia perditionis et cruce iterat. Paulus sapiens
loquitur iter perfectos. Sapientia autem non est huius: nec
principii seculi finis? quod destruitur: loquitur de sa
pientia in mysterio abscondita: quod per se inuenerit
an scia. Dei sapientia xpo est. Quis? enim dei virtus
et dei sapientia. Hic sapientia in mysterio abscondi
ta est: de qua et non palam titulus pnotat. per occul
tis filii. In quo sunt omnes thesauri sapientie et scientie
dei absconditi. Et qui in mysterio absconditus erat: per
destinatus est ante secula. Destinatus autem et figuratus
in lege et prophetis. Quis? in prophetis appellabatur vi
dentes: quid videbat illi quod ceteri non videbant. Abia
ham vidit dei est? et letatus est. Quod aperiebatur celi
etzechiel: quod populo perit clausi erant. Quia in
quod dauid octos meos: et considerabo mirabilia de
lege tua. Et enim spiritualis est et reuelatio opus
est: ut intelligat: ac reuelata facie dei gloriæ contem
platur. Liber in apocalypsi septem sigillis signatus
ostendit: quod si dederis homini scientiam istam: ut leg
as: non debuit tibi. Non possum. Signatus est enim.
Quis? hodie putat se nosse istas tenet signaturum: ut
bis nec aperire possunt nisi ille referauerit: quod ha
bet clausum: quod aperit et nemo clauduit: clauduit
et nemo aperit. In actibus apostolorum scilicet eunuchus
non scitus vir: sic enim est scriptura cognominat: cui
legeret scilicet prophetam iterrogat: a philippo. Pu
tas non intelligi quod lego? Respondit: Quod possum ni
si aliquid me docuerit? Ego vir de me loquar iterum
nec sanctus: sed hoc eunuchus: nec studiosus: quod de
ethiopia: id est de extremis finibus mundi venit ad
templum: reliquit aulam regis et tantus amator legis di
uineque scientie fuit: ut etiam in vehiculo ista legeret
sacras. Et tunc cum librum teneret et verba dei cogita
tione conciperet: lingua voluerit labijs personare.
Ignorabat enim quod in libro nescitis venerat. Ve
nit philippus ostendit et Iesum qui clausus latebat
in ista. Mira doctorum virtus. Eadem bona credi
dit eunuchus: baptizatus: fidelis et scitus ac magi
ster de discipulo factus est. Plus in deserto fonte ec
clesie quam in aurato synagoge templo reppit. Ca. vi.

Et a me pfectus sunt dicitur. Neque enim
epistolam angustiam eua gari legimus patie
bas: ut intelligeres te et scripturam sacris si
ne puioz monstrare semina non posse legre
de. Taceo de grammatice rethoribus: philosophis

geometris: byaleticis: musicis: astronomis: astro
logis: medicis: quorum scientia mortalibus fatetur: et uti
lissima est: in tres pene scinditur doctrina: ratio
nema: vsum. Ad minores artes venia et quod tam
lingua quam manu administratur. Agricole cemen
ta: fabu metalloz: ligno: vitæ: celoz: lanarum quo
que et fullones et ceteri quæ varia suspellentem et vilia
opuscula fabuacur: abis doctor: et non possunt quod
cupiunt. Ad medicos est promittit medicum: tractat
fabuilla fabu. Vola scripturarum ars: et quæ sibi pa
sim omnes vendit. Scribam in octo: doctoris poe
mata passim. Hic garrula an? hanc delirus senex
hanc sospita verbosus: hanc vniuersi presumunt: la
cerant: docent anteque discant. Alii adducto supalio
grandia verba trutinantes: et mulierculas de sa
cris litteris philosophant. Alii discunt peripudori
a feminis quod viros docent: et non parum hoc sit qua
dā facilitate verborum: imo audania edisserit alijs
quod ipsi non intelligunt. Taceo de meis similibus: quod si
fuisse ad scripturas sacras post scilicet istas vene
rint: sermone composito aures populi mulserint:
quod diceris hoc lege dei putat. Nec scire digna
tur quod ppbet: quod apsi fenerint: sed ad sensum
suum incogit: aptant testimonio: quasi grandis sit
et non viciolosum dicendi genus: depauperat senten
tias et ad voluntatem suam sacram scripturam trahere re
pugnat: quasi non legimus bomerum cecionas
et virgilum centonas: ac non sic citat? Daron: sine
xpo possumus dicere et ipsamque scripturam. Jam re
de et virgo redeunt saturnia regna. Jam noua p
genice celo demittunt alto. Et patre loquentem
ad filium. Hanc me viros mea magna potentia so
lus. Et post verba saluatoris in cruce. Talia psta
bat memoria: ista: quod manebat. Puerilia sic hec
et circularia: pludo stilia. Docet quod ignoscit: imo vir
stomacho loquor nec hoc quod dicit scire quod nescias. vi.

Indicet manifestum illi est: in senes in
qua de creatura mundi: de exordio ge
neris humani: de diuisione terre: de co
nfusionem linguarum: de descensione vsq ad
egyptum scribitur: de hebreo. Patet Erodus cum de
cem plagis cum decalago: cum mysticis diuinis
que preceptis. In promptu est Leuiticus liber in
quo singula sacrificia: imo singule pene syllabe et
vestes aaron et totus ordo leuiticus spirant cele
stia sacramenta. C. Numeri vero non totum arith
metice: et prophete balaam: et quadraginta du
rum mansionum per heremum mysteria continent.
Deuteronomius vero secunda lex: et euangelice le
gis prefiguratio: nonne illa habet quod priora sunt:
ut in noua sint omnia de veteribus. Huiusmodi mo
des: huiusmodi pentateucus quibus quod verbus lo
qui se velle apostolus in ecclesia gloriatur. Job et
emplar patientie: quod non mysteria suo sermone co
plectitur. Piosa incipit: verbi labii pedesit sermo
ne finit: omnes leges perit: et postione: assum
ptione: confirmatio: de cõdiciõne et determinat. Sin
gula in eouerba plena sunt sensibus: et ut ceteris
sileat resurrexerit corpore: sic ppbetat: ut nullus de
a manifestus? et cauti? scripturam. C. Scio inquit quod re
deptor me? vultus in nouissimo die de terra surre
ctur? super: rursus circuibas pelle mea: et carne
mea videbo: de quibus sum ego: et os mei

re possit p
ficere.

re possit p
ficere.

re possit p
ficere.

re possit p
ficere.

re possit p
ficere.

re possit p
ficere.

ps. 1. 1. 5.
Agg. 1. 1. b

zach. 3. b. ct
d. 4. c. 6. 2.
et. 9. b.

Malach.
1. c.

Hiere. 1. c.

Daniel. 1.

ps. 118. c.

De Josue

Jos. 1. 1. d.

De Iudici

De ruth.

Es. 16. a.

1. Reg. 4. c

et. 31. d.

De. 1. pio

phetis mi-

nibus.

De Iose

De Amos

Abid. 6. d

De Abdia

De Iona.

De Mi-

chea.

De Habi.

Haum. 1. b

Abacuch.

1. a.

Abid. a.

cōspecturi sūt ⁊ nō ali. ⁊. Aeposita ē hec spes mea
in sinu meo. Memis ad ietum nūcūq; tū pū dū nō
feli in gestis: vtrūenū dū nō pfer. Tūst iouda:
nem-hōstū regna subvertit: diuidit terrā victori:
ppfo: t p singula: vrbes: viculos: mōtes: flumina
torrētes atq; cōfina eccē: cēlestisq; hietm spū
alia regna descripsit. In iudiciū libro quot pūci
pcep pph tō figurē sunt. Aut mōibis ⁊ sale ex
plet vaticiniū dicitis. Emittit agnū dñe dñatorē
terre: de petra deserti ad mōrē silē syon. ⁊. Sa-
muel iheli mortuo t lōcatione saul veterē legēz
abolitā mōstrat: pōtū in sadoch atq; dauid noui
fidei dotū nouis imperij sacramēta testat. Ma-
lachia. 1. terti ⁊ quart regū liber a salomē vōfōz
ad iechoniā: a ieroboā filio nabath vōfōz ad osee
q; duct ⁊ ēi assyrios regnū iuda et regnū describit
israel. Si hystoria respiciat ⁊ bā simplicita funt
in isro sensum latente speret: eccē paucitas ⁊
hereticor ptra ecclias bella narratū. Duodeim
pphetē vni voluminis angustias coartat: mul-
to aliud q; sonāt lra pfigurāt. Osee crebro nolat
effram: samaria: osee pbi: israel: vxoem fouica-
riā ⁊ fouicariōis filios: t adulterā cubiculo clau-
sam maritū multo tpe sedere viduā: t sub veste lu-
gubii maritū ad se reditū pstolari. Iobē filū Natū
ei describit terrā duodecim tribuū. erica: bucho
locusta rubigine vastatē cōsumptā: post euerio
nem piliois pph efflūi iū spmctm sup suos dei
⁊ acilias. Iup cētū viginti credendū nola. t efflūi
iū in cenculo frō. Mui cētū viginti ab vno vōfōz
ad gēdēcum paulatim t ieremēta surgētes: qñ:
decim graduū numez efficiūt q; i psalterio my-
ste cōnētur. Amos pastor t rustic ⁊ rubiū mō-
ra distigēs paucos vōis explicari nō pōt. Mui
est digne expūmat tria: quatruo: scelera: dama-
si ⁊ gaze: t rī t iudicē: t filioz: amon t moab: t i
septimo totiano gradu iude ⁊ israel. ⁊. Ibi loq;
tur ad vaccos pignoz q; sunt i samarie mōre t rui-
turā domū maiorē minorēq; testat. Ipe cernit fi-
ctōē locustē: stantē dñm sup murū iūi vci a da-
mātinū t vndū pomoz: attrahēt suppicia pec-
catoub ⁊: famē i tra: nō famē panis nec sitim aq;
syndendi verbū dei. Abdias q; iherpsat feruus
dñi pnotat ptra edomē: sanguinē terrenūq; fra-
trem: fratris quozq; iacob femp emulū hāsta pec-
tit spiritali. Jonas pulcherrima colūba: naufragi-
o suo passionē dñi pfigurans mūdū ad penitē-
tiā reuocat: sub nōe ninue gēbū salutē nūciat
⁊. Michas de moialibi coheres ppiastationē an-
nūciat filie latronē: obidionē ponit contra cā:
q; maritū pēnsit iudicio israel. Haum cōfola-
tor: oibz iecrat curatē sanguinē: post eueri-
ōē illi iōdē. Ecce sup mōtes pedes euāgelizā-
tis ⁊ āncipantis pacē ⁊. Abacuch lucator: fortis
et rigidus stat sup custodia sua: t nō gē graduū sup
munitionē vtrūp m in cruce cōnēplentur: t dicat
operut celos glia ei ⁊. laudis ei plena est terra
splēdoi ei ⁊ vtrūc: comia in manib⁊ eius. Ibi
abscōdita ē fouitudo ei ⁊. Sopbonias speculator
et archanoz dei cognito: audit clamorē a porta
piscin⁊ t euolatū a scōz cōtortionē a collib⁊. Iudi-
cat quozq; violatū habuitatib⁊: plicq; pcurat ole
ppfo q; anā: dispersi sunt vniuersi q; i uoluit et ac

argēto. ⁊. Aggē festiū ⁊ letos q; seminauit in la-
chymis vtrū i gaudio metret. destructū tēplū edi-
ficat: deūq; patrē i dūct loquētē. Adhuc vñ mō-
dicūq; t osee cōmouēdo celiū ⁊ terrā ⁊ mare ⁊ ar-
dā: t mouēdo oīs gētes ⁊ veniet desideratū: can-
ctio gēbū ⁊. zacharia: a memoi dñi filij multiplier
in ppheta ietum vōfōz: foudidū iudiciū ⁊ lapa-
dē oculoz: septē: cādelabūq; aureū cā tonidē lā-
cēmis quoz oculis: duos q; oliaas a sinistra lā-
padi cernit: a dextre: vtrū post equos: rufos: ni-
gros: varios: albos: t dissipatos q; drigas et ef-
fram. t equū de hierusalē paupere regem vanci-
nē ⁊ pūctē sedentē sup pullū filiū asine subinga-
lio. ⁊. Malachias apte t l fine om pphetai ad
deiectionē isrl ⁊ vocationē ietū. Nō est mihi ait
volūtas i vobis: dicit dñs et ceterū: t munus nō
suscipit de manu vestra. Admō em solariq; ad
occasum magnū ē nobis medi gēbū: ⁊. o loco fa-
crificat: tollerē nō meo oblato mūdā. Esaiā hie
remiā: cēstipet: danielē: q; pōrēt intelligere vel
erponere. Mui pūm ⁊ nō pphetai vōfōz: mihi
terere isycauū. Scōvovirgā nucēā et ollam
succēz ⁊ a facie aglonis tpar dū spoliatū suis co-
lūb⁊: ⁊ quadruplex diuersis metris notat alpha-
betū. Terti pūcipia t fine rāto habet obscuri-
tatis: i uolura: vt apud hebreos ipe ptes cā eto:
duo genesios ānos triginta nō legant. Ivar-
tus vero q; t extrem iter quatruo: pphetas tēpo-
rā cōficiū ⁊. totius mūdū philozphticū: lap-
idem pscūm de mōre sine manib⁊ ⁊. t regna ola sub
uertent: claro sermone pnotat. David spmōt
des nō pindarus t alpheus flac⁊ q; q; calulus ait:
q; serent: xpm i rā psonat in decachordō pslate-
rio ab iseris excitat resurgētē. Salomon pacifi-
cus ⁊ amabilis dñm mōtes corrigat. naturā docet
ecclias iūq; t xpm sanctarūq; nupiarū dulce ca-
nit ep̄t balaamū. Iheret in ecclie tēpo pphē libe-
rat de piculo: t iherfecto aman q; iherpsat imdraz
parte cōiūiū t diē celebrē mittit i posteros. Pa-
ralipomenon liber. Istrumentū veteris epythomē
tantus ac talis ē: vt abq; illo si q; sciētia scriptu-
rarū sibi voluerit arrogare scipm trideat: p sin-
gula q; ppe noia iuncturasq; verboz et ptermisse
i regū libris tāgūtū hystouē: t numerabiles ex-
plicat euāgelij q; stiones. Esdra et Hieremias: ad
totoz videlicet cōfolorū a dñio: i vno volumine
artatur: infaurāt rēpū: muros extrudit ciuitatis
omissq; illa turba populi redēctio in patriā. t de
psaltri sacerdotū leuitarū: israelē: psciltois. a q;
singulas familias mūroz a tūrtūz. opera diu-
sa: aliud in coctice pferunt: aliud in modula recti-
nent. Cernis me scripturā rā mōre raptū: cēsti-
fisse modū epythoē: et tamē nō impleq; q; voluit.
Audim⁊ tñ q; dñs nō q; cupere debeam⁊: vt ⁊
nos quoz possim⁊ dicere. Lōcupitū aī mea
desiderare iustificationē tuā lo ipe. Ceterū il-
lud forāciū ipe l i nobis: Ihoc tñ scio q; nescio
⁊. Agā ⁊ nouū biesit testamētū. Marc⁊: Marc⁊
Lucas: Iobēs q; driga dñi vtrūq; epytho q; iher
psaltri scie plēnū q; totū corp⁊ oculati filij: scilicet
emittat: discurrat fulgura: pedes habēt rectos ⁊
sublime redētes: terga pēnata ⁊ vbiq; volātia te-
nēt se mutuo sibiq; pēptra t quāq; rota in totā

Prologus in pentateucum.

voluitur et pignat quocquos eos fiat? spūſſeti pdu
xerit. Paulus apſo ad ſep̄e ſcribit eccliaſ: octa:
ua em ad heb̄eos a p̄ſcriptis extra numerū poſit
ſchmothei iſſurur ac Lxvii: p̄ſulemonē p̄ ſu
gituo famulo deſcat: ſup quo meli? tacere puto
q̄ pauca ſcriberē. Alia? ap̄loz auctoꝝ nūā qdē videtur
ſonare byſtonā et naſcens ecclie iſtānā texere.
¶ Si ſi nonerit? ſcriptoꝝ eoꝝ lucā eē medicuꝝ
cuius laus eſt in euāgēlio: nia duertim? parū oia
h̄ba illi? aie lūgūeno eē medicūā. Jacob? petꝝ
ioh̄es iudas: ſep̄e ep̄as ediderūt: m̄ ſucas q̄
ſuccinctas et beneas pariter ac longas: b̄ueus in
h̄bis lōgōs l̄ ſentētijs: vt rarus ſit q̄ nō in earū ce
cutat lectione. Apocalypſis ioh̄ānis. Et habet
ſacramēta q̄ h̄ba. Parū dicit: p̄ merito volumi
nis laus oio iſterioꝝ. Et h̄bis ſingulis multipli
ces latens itelligēcie. Mo te frater kariffime iter
hec viueret iſta meditari nūbil alit noſſe: nūbil alit
q̄rere: nōne videt nūi lūi hic iſterio regni celeſtis
habita culis? Holo vt offendarū i ſcripturis ſc̄lis
ſimplicitate? q̄ſi vilitate h̄boz: q̄ velvito iter p̄rū
vel de iudicia ſc̄ plateſit: vt ruſſica cōtōne faci
lius iſſurueret: l̄ vna ca dēp̄ ſentētia aliter docet
aliter ſentiret i docti. Hō ſum tā penūas et heb̄es
vt h̄oc me noſſe polliceat eoꝝ p̄ fruct? cape i terrā
quozū radices i celo ſic ſit: ſic vire ſatēos: ſedēti
me p̄ſeromagaſtuꝝ renūe: comitē ſp̄o deo. p̄erō
n̄ daf: p̄ſullant ap̄: q̄rēt lūenit. Diſcam? iſteris
q̄ p̄ ſc̄tina nobis p̄ſeueret i celo. Obui? te manib?
excipia? vt iſpe aliqd ad de h̄ermagoe tumidi
tate eſſūdā qdē q̄ſer? tecū ſere conabot. L. a. s.

Habes hic amāſſimū tui fratrē iſe:
bium q̄ ſatē tuarū mibi gr̄as duplica:
uit: efer eno honeſtate motū tuoz: cō:
tempū ſecule: h̄ic amicitie amozē xp̄i.
Nam p̄udentia et eloquiꝝ venūſtate: etiā abſq̄ illo
ſp̄a ep̄la p̄ſerebat ſc̄tina q̄ſo ter: herēt i ſalo na
uicule ſunē magis p̄ſide q̄ ſolue. H̄mo renūcia
turno ſc̄to bñ p̄o viderē: q̄ cōtēpſit vt venderet.
Quicqd i ſumpt? de tuo ruleris? p̄ lucro cōputa.
Antiquū dictū ē. Auaro deſcit q̄ q̄ habet q̄ q̄
nō habet. Reddēt tot? māduo diuitiarū ē. Inhi
delio aſit etiā obolo idiget. ¶ Sic viam? q̄ſi mī
h̄tice: oia poſſidete. Alit? atq̄ veſtit? diuitie
xp̄ianoz ſūt. Si dēo i p̄atē re tua vde: ſi nō h̄es
piſce. ¶ Collēt tunicā: palliū relinque dū ē: ſc̄z
nūi ſc̄p̄ ſemp recraſtinā: et dē de trabēa cau
te et p̄cedetū tuas poſſeſſiōes lucas videris nō
h̄z p̄s vñ aliat paupes ſuos. ¶ Eozū deo dedit q̄
te obtulit. Ap̄l tñ nauēz i reia reliq̄it. Quidua
duo era miſi l̄ gazopallia: p̄ſerit creſci diuitijs.
¶ Facile cōtēnū oia q̄ ſe ſc̄ cogitat eſſe mortuū
¶ Explicet ep̄la b̄i hieronimi p̄ſb̄yteri ad pau
linū p̄ſb̄yteri. Incipit p̄ſatio ſancti b̄i hieronimi
p̄ſb̄yteri in Pentateucum.

Hieronimi meli desiderata accepti ep̄laſ
q̄ quodaſ p̄ſagio futuroꝝ p̄ danielē ſor
titus ē nomē obicrātio: vt t̄ſlātū l̄ la
tinā linguā de heb̄eo p̄mone pentateu
cū veſtroꝝ auriū traderet. Periculoso op? cer
te et obtracatoꝝ meoꝝ p̄ latrabiū? p̄atēoꝝ me aſſe
rit in ſep̄ra agitā iter p̄rū ſugillationē noua. p̄ve
rit? cūdere: ita i genūi q̄ſi nūi p̄b̄tea cū ego

ſep̄ſſime teſtat? ſim me p̄vritū poſitōe i taberna
culo dei offerre q̄ poſſim: nec opes alteri? alioiū
pangere fedari. Et b̄ vt audire origenis me ſtu
diū puocauit q̄ editio antiq̄ t̄ſlātione theodo
tionis miſcuit aſterico tobello. Iſtella: veru omē
op? diſtinguēdū aut illucſcere ſactū q̄ mun? aū
fuerāt. aut ſup̄fluas q̄ſq̄ iugulat? p̄ſo d̄i marie
q̄ euangelizātū et ap̄loz auctoꝝas p̄mulgauit.
In q̄b? multa devertit teſtāmēto legum? q̄ iſto
codicib? nō habent? vt ē illud. ¶ Et egypto voca
ua filiū meū. ¶ Et qm̄ nazarenus vocabir? vide
būt i quē cōp̄terūt. i ſumma devertit ei? ſunēt a
ſuue: q̄ nec ocuſus vidit: nec auris audivit: nec in
cor h̄olo aſcēt dū q̄ p̄pauit de? diligētib? ſe: mul
ta alia q̄ p̄pūi ſynagoga deſiderāt. Interroga
mus q̄ eoꝝ b̄i dec ſcripta ſunt: cū dicit et nō po
tuerit de libris heb̄eiaz cis p̄feram? p̄mū teſti
moniū ē i Oſee. ſc̄ōs i Eſaia. tñ i zacharia. quar
tes i p̄ſioneribus. dñrū eē i Eſaia: q̄ multi ignoꝝ
tēs apocriphos delirāmēta ſectā. i byberas ne
nias libus auctēric? p̄ſerūt. Cauſas errouis nō ē
mēū exponere. Iudei p̄iudēt ſactū dicit et cōd
lio me p̄tolome? vnius dei cultor etiā ap̄ heb̄eos
o duplicē diuinitate deſp̄deret. Et b̄ marie idē
circo ſactebat: q̄ i Platoniſ dogma cadere vide
bat. Deniq̄ vbiuſque ſacratū aliqd i ſcriptura te
ſtat de p̄ſe et ſc̄lo et ſp̄ſitō: aut alit iter p̄tū ſunt:
aut oio racuerūt: vt i regiſt faceret? i arcamū
fidei nō vulgarēt. Et neſcio q̄ p̄im? autio ſep̄u
agita cellulas alexandrie mēdacio vxo extruxerit
q̄b? diuiniſeā de ſcripturā in cōſi arile? euſide p̄to
lomei hypaſpiteret nō multo poſt tpe Joſephus
nihil tale reuulerit: ſi vna baſilica p̄gregatos cō
tulſſe ſcribāt: nō p̄phetasſe. Aliud ē eē et vatē:
aliud ē eē iſterp̄. Ibi ſp̄ſuētura p̄dicat: dec era
ditio et h̄boz copia ea q̄ itelligit t̄ſſerit. Hūi ſo
te putād? ē Tullio? economicū Xenophoni? et Pla
tonis? p̄rihagoiā: Demosthenio? p̄ etelſſonte
aſſat? rethorico ſp̄ū t̄ſlātuliſ. Aut alit de eſſe
libus p̄ ſep̄magia iſterp̄tis. alit p̄ ap̄loz ſp̄ſitūſ
teſtimonia t̄eruit: vt q̄ illi racuerūt: b̄i ſcripti eē
mētū ſūt. Quid iſt? domo? veteres: Minime
ſp̄ poſt poſt ſtudia i h̄mo dñi q̄ poſſim? labo
ram? Alii iſterp̄tū ſūt aī aduētū xp̄i et q̄ neſce
bat: dubijs p̄uolere ſentētijs: nos poſt paſſionē et
reſurreccionē et nō tā t̄p̄p̄etia q̄ byſtonā ſcribi
mus. Alii em aduētū viſa narrāt. Et b̄ meli?
itelligim? meli? p̄ferim? Audi iſt? emule obire
cūſula? h̄o dāno nō reſp̄dēdo ſep̄magia
ſp̄ſidētē cācioſia ap̄loz p̄ſero. p̄er iſtoꝝ o
mib? x̄p̄s ſonar? ea aī p̄p̄etiaſ iter ſp̄ritalia cha
riſmata poſitos legoꝝ q̄b? vitimū pene graduū in
terp̄tis tenēt. Quid liuore toſiōis? Alii uid iſper
toꝝ alos p̄tra me p̄tāas? Stubi? i t̄ſlātōe nūi
videt? errare iſterroga heb̄eos: diuerſarū vbiū
magiſtro p̄hile. Et b̄ illi h̄it de x̄p̄o: tñ codices nō
h̄it. Aliud ē ſi p̄tra fe poſtea ab ap̄loz viſurpata re
ſtimonia p̄bauerūt? emēdatoria ſua explearia
latina q̄ greca. greca q̄ heb̄eiaz caſtēriū dec p̄tra
liuidos h̄it: re deſco deſideri kariffime: q̄ me
tñ op? ſubire ſeculū? et a Geneti exordij capio
nibus iuue: q̄ poſſim eodē ſp̄o q̄ ſcripti ſūt liba i
latinū eoz t̄ſſerit p̄mone. ¶ Explicet p̄ſatio.

Oſee. 11. a.
Eſaie. 11. b.
zach. 12. c.

Cōproba
tio.

Cōfirma
tio.
Irruſio.

Actoris
excusatio.

In emu
los inſeritio

Ecclēdē
do deſide
rium.

Coll. 4.
1. Cor. 8.

Mat. 7. b.
Luc. 11. b.

1. Cor. 6.

Mat. 5. g.
Ibidem.
d. 4.

Mat. 11. b.

Luc. 11. a.

Agēdi ne
gocū expo
ſſito.

Incipit liber Gene

his qui dicitur hebdaice Biesfit.

L. S. De opere sex dierum. die em primo facta est lux. die secundo factu est celum. die tertio factu est mare et terra. die quarto sol et luna et stelle. quinto reptantia maris et volatilia. sexto lumina. septies bestie. et homo.

Capitulu pum.

In principio

creauit de^o celi et terra. Terra autem erat inanis et vacua: et tenebre erant super faciem abyssi: et spiritus domini ferebatur super aquas.

Dixitque deus fiat lux. Et facta est lux. Et vidit deus lucem quod esset bona: et diuisit lucem a tenebris: appellauitque lucem diem: et tenebras noctem. Factumque est vespere et mane dies unus. Dixit quoque deus fiat firmamentum in medio aquarum: et diuisit aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentum. diuisitque aquas que erant sub firmamento ab his que erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocauitque deus firmamentum celum: factum est vespere et mane dies secundus.

Die vero deus. Congregauit aquae quae sub celo sunt in locum unum: et apparuit arida. Et factum est ita. Et vocauit deus aridam terram: congregauitque nubes aquarum: appellauitque maria. Et vidit deus quod esset bonum: et ait. Effluat terra herbam virentem et facientem semen et lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum: et semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et produxit terra herbam virentem et facientem semen iuxta genus suum: lignumque faciens fructus: et habens vniuersum fructum secundum speciem suam. Et vidit deus quod esset bonum: et factum est vespere et mane dies tertius.

Dixit autem deus fiant luminaria in firmamento: et celum diuisit diem et noctem: et sint in signa et tempora: et dies et annos: vt luceant in firmamento: et illuminent terram. Et factum est ita. Fecitque deus duo luminaria magna: luminare maius vt praefect diet: et luminare minus vt praefect nocti et stellis. Et posuit eas in firmamento: et vt lucerent super terram: et praefecit dies ac nocti et diuiserunt lucem ac tenebras. Et vidit deus quod esset bonum: et factum est vespere et mane dies quartus.

Dixit etiam deus. Producat aquae reptile anime viuente et volatile super terram: sub firmamento celi. Creauitque deus cete grandia et omne animam viuentem atque motabilem quae produxerat aquae in species suas: et omne volatile in genus suum. Et vidit deus quod esset bonum: et benedixitque eis: dicens. Crescite et multiplicamini et replete aquas maris: et creauitque multiplicentur super terram. Et factum est vespere et mane dies quintus.

Dixit quoque deus. Producat terra animam viuentem in genere suo: lumenta et reptilia et bestias terre secundum speciem suam. Factumque est ita. Et fecit deus bestias terre iuxta species suas: lumenta et omne reptile terre in genere suo. Et vidit deus quod esset bonum: et ait. Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem

nostram: et praefici piscibus maris et volatilibus celi et bestijs: vniuersisque terre: omnesque reptilia quod mouetur in terra. Et creauit deus hominem ad imaginem et similitudinem suam: ad imaginem dei creauit illum: masculinum et feminam creauit eum. Benedixitque illis deus: et ait. Crescite et multiplicamini: et replete terram et subiacite eam: et dominamini piscibus maris et volatilibus celi: et vniuersis animantibus quae mouentur super terram. Dixitque deus. Ecce dedi vobis omne herbam afferentem semen super terram: et vniuersa ligna quae habent in semet ipsis fructum: et omnes volucres celi et vniuersis quae mouentur in terra: in quibus est anima viuens: vt habeant ad vescendum. Et factum est ita. Et vidit deus cuncta quae fecerat: et erant valde bona. Et factum est vespere et mane dies sextus.

L. S. Die septimo requieuit deus opere suum: quia in die septimo requieuit deus. De paradiso terre factum est homo. De quatuor fluuijs de formatione lucis.

Igitur perfecti sunt celi et terra: et omnis ordo eorum. Copulauitque deus die septimo: mo opus suum quod fecerat: et requieuit die septimo: ad vniuerso opere quod parauerat. Et benedixit diei septimo et sanctificauit illum: quia in ipso cessauerat ab omni opere suo quod creauit deus vt faceret. Iste sunt generationes celi et terre quae creatae sunt in die quo fecit deus celi et terram: et omne virginitas agri antequam uret in terra: omnesque herbae regionis praetergressum mare. non enim pluerat dominus deus super terram: et non erat qui operaretur terram. Sed fons ascendebat et terra irrigauit vniuersam superficiem terre.

Formauit igitur dominus deus hominem de limbo terre: inspirauitque in eum spiritum vitae: et factus est homo in animam viuente. Plantauit etiam dominus deus paradysum voluptatis: et posuit in eo lignum vitae: et posuit in eo lignum scientiae boni et mali. Et fluuij egrediebantur de loco voluptatis ad irrigandum paradysum: qui in die diuisus est in quattuor capita. Nomen vni est pison. Iste est qui circuit omnem terram euasit vbi na scitur aurum: et aurum terre illius optimum est.

Ibi inuenitur bdellium et lapis onychinus. Et nomen fluuij secundum eon. Iste est qui circuit omnem terram ethyopie. Nomen vero fluuij tertij Tigris: ipse vadit per assyrios. Et fluuius autem quartus ipse est Euphrates. Tunc ergo dominus deus hominem: et posuit eum in paradysum voluptatis: vt operaretur et custodiret illum praecipitque ei dicens. Propter lignum paradisi comede de ligno: autem scientie boni et mali ne comedes. In quacunque enim die comederis ex eo morietur. Dixit quoque dominus deus. Non est bonum hominem esse solus: clamauit igitur dominus deus cunctas animas bestiarum et vniuersosque volatiles celi: adduxit eas ad adam vt videret quid vocaret eas. Vnde enim quocumque ad adam videret: ipsum enim nomen est: appellauitque ad nomen suum: et vniuersas

D
Infra. 5. a.
Sap. 1. d. 7.
Sap. 1. d. 7.
Eccl. 17. a.
Sap. 1. d. 7.
Sap. 1. d. 7.
Sap. 1. d. 7.
Sap. 1. d. 7.

E
Eccl. 39. c.
War. 7. d.

A
Ero. 10. b.
Hcbi. 4. b.

B
Iob. 5. b.
Sap. 10. a.
2. cor. 13. f.

P
Psal. 148.
Eccl. 1. 4. c.

E
1. fluuius
Econ.
2. fluuius
Tgris.
4. fluuius
Euphrates.

E
Eccl. 17. a.

D

Genesis.

sa volatilia celi: et omnes bestias terre. Ad vero non fueniebatur a diuitis similis eius. Immititq; dñs deus spores in adam. Lñs obdormisset tu dñm de coelis eius: repleuit carnem pro ea. Et edificauit dñs deus coeli quā tulerat de adā in mulierē: et adduxit eam ad adam. Dixitq; ad hunc nō es ex ossibus meis: et caro de carne mea. Quā uobis relinquet homo patrem suū et matrē et adheret uxori sue et erunt duo in carne una. Erat autē uterq; nudus: ad salicet et uxor ei et non erubescabant.

L. S. De temptatione et transgressionē adam et eue et maledictionē et electionē.

Sed et serpens erat callidior cunctis animalibus terre que fecerat dñs deus. Qui dixit ad mulierem. Cur precepit vobis deus? nō comederitis ex omni ligno paradisi: Qui respondit mulier. De fructu ligni quē sunt in paradiso vescimur. De fructu vero ligni quē est in medio paradisi precepit nobis deus ne comederemus: ne traheremus illud: ne forte moriamur. Qui dixit autē serpens ad mulierem. Nequaquam morietur. Scit enim deus quod in quocūq; loco comederitis eo aperient oculi vestri: et eritis sicut diuites boni et mali. Uti dicit igitur mulier quod bonū esset lignū ad vescendū et pulchrum oculis aspectus delectabile et tulus de fructu illius comedit. Sed uxor suo qui comedit: et aperti sunt oculi ambobus. Lñs cognouissent se esse nudos: conseruerunt folia ficus et fecerunt sibi perizonia. Et cū audissent vocem dñi dei deambulante in paradiso ad aurā post meridiem. abscondit se Adam et uxor eius a facie dñi dei in medio ligni paradisi. Adlocutusq; dñs deus adam et dixit ei. Abi es? Qui ait. Vocem tuā dñe audiui in paradiso et timui eo quod nudus essem: et abscondi me. Qui dixit dñs. Quia enim iudicauit tibi quod nudus essemus? et ex ligno de quo precepimus tibi ne comederes comedisti? Dixitq; adam. Mulier quā dedisti mihi sociam dedit mihi de ligno: et comedi. Et dixit dñs deus ad mulierē. Quia hoc fecisti? Quae respondit. Serpens decepit me et comedi. Et ait dñs ad serpentes. Quia fecisti hoc maledictus es inter omnia animalia et bestias terre. Super pectus tuū gradieris: terrā comedes: cunctis diebus uite tue. Inimicitias ponam inter te et mulierē: semen tuū et semen illius. Spēs conteret caput tuū: et insidiaberis calcaneo ei. Qui dñs quocūq; dixit. Multiplicabo erūs tuas et conceptus tuos. In dolore paries filios: et sub viri potestate eris: et ipse dominabit tui. Ad vero dixit. Quia audisti vocem uxoris tue et comedisti de ligno ex quo preceperam tibi ne comederes: maledicta terra in opere tuo. In laboribus comedes ex ea cunctis diebus uite tue. Spēs et tribulos germinabit tibi: et comedes perbas terre. In sudore uultus tui uesceris pane tuo. donec reuertaris in terrā de qua sumptus es: quia puluis es et in puluere reuerteris. Qui et vocauit ad nomen uxoris sue Eua. Quia mater effect cunctis uiuentium. Scit quoque dñs deus. Ad et uxori ei tunicas pellicaeas: et induit eos. Et ait

Eccē adam quasi vnus ex nobis factus est sciens bonum et malū. Hunc ergo ne forte mittat manu suam et sumat etiam de ligno uite et comedit et uiuat in eternū. Emisit enim dominus deus de paradiso voluptatis ut operaretur terrā de qua sumptus est. Et cunctis ad eam: collocauit ante paradysum voluptatis cherubim. et flammę gladium atque versatilem ad custodiendā uiam ligni uite. L. S. De generatione Chayn et Abel et fratricidio. de maledictionē Chayn de filijs quos genuit Chayn pflugus. de prima ciuitate quā edificauit. de generatione Seth.

Ad vero cognouit uxores suas Eua que concepit et peperit Chayn: dicens. Possedi hominē per deum. Rursumq; peperit fratrem eius Abel. Fuit autē abel pastor ouis. et Chayn agricola. Qui factus est aut post multos dies ait offerret Chayn de fructibus tre munera domino. Abel quoque obtulit de primogenitis gregis sui: et de adipibus eorū. Et respexit dominus ad abel et ad munera eius. ad Chayn autē non uidit munera illius non respexit. Ita tunc est Chayn uehementer et concidit uultus ei. Dixitq; dominus ad eū. Quare iratus es et cur concidit facies tua? Nonne si bene egeris recipies? Sin autem male feceris in soubus peccatum tuū adert. Sed sub te erit appetitus eius: et tu dominaberis illius. Dixitq; Chayn ad Abel fratrem suū. Egrediamur foras. Qui tunc essent in agro: surrexit Chayn aduersus fratrem suū abel: et interfecit eum. Et ait dominus ad Chayn. Abi et Abel frater tuus? Qui respondit. Hecio. Hanc quid cultos fratris mei suus ego? Qui dixit ad eū. Quid fecisti? Uxor sanguis fratris tui clamauit ad me de terra. Hinc igitur maledictus eris super terram: que aperuit os suū et suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Cui operatus fueris eā non dabit tibi fructus suos. Uagus et pflugus eris super terram. Dixitq; Chayn ad dominum. Maior est iniquitas mea: et ueniā merear. Ecce ejcis me hodie a facie terre: et a facie tua abscondar: et ero uagus et pflugus in terra. Mis igitur qui inuenit me occidet me. Dixitq; ei dominus. Nequaquam ita fiet: sed omnis qui occiderit Chayn septuplum punietur. Possuitq; dominus in Chayn signum: ut non interficeret eum omnis qui inuenisset eum. Qui egredius Chayn a facie domini habitauit pflugus in terra: ad orientalem plagam eden. Lognouit autē Chayn uxorem suam que concepit et peperit Enoch. Qui edificauit ciuitatem: et uocauit nomen eius ex nomine filij sui Enoch. Porro Enoch genuit irad et irad genuit mauia et mauia genuit Mathusael: et Mathusael genuit Lamech. Qui accepit duas uxores: nomen uenit ad a: nomen alteri fella. Genuitq; ad a label qui fuit patet habitantius in tenuior atq; pastorum: et nomen fratris ei. Et habal. Quis fuit patet canentium cythara et organo. Bella quoque genuit Tubalchayn: qui fuit malleator et faber i cuncta opa eris et ferri. Soro uero Tubalchayn noemta. Dixitq; Lamech uxori bus suis ad e et felle. Audite uocem meam uxores Lamech: auferite sermonem meum. Quoniam occidi vi-

1. Cor. 1. b
Mat. 19. a
Mar. 10. a
Eph. 1. g

1. Ro. 6. b

Ecc. 1. b
1. Ro. 11. a

Maledictio spiritus

Maledictio mulieris.
1. Ro. 1. g
Maledictio Ade.

Heb. 1. a

1. Job. 1. b

1. Job. 1. b

1

Prima ciuitas.

1. Lamech primus bi gamis iro duxit.

rom in vuln^o meū: et adolescentulū in suorē meū.
Septuaginta dabitur de capn de lamech et
septuagies septies. Et cognovit qđ adhuc adam
vxoem suā tpeperit filiū: vocauitq; nomen eius
serb dicens: Posuit mihi de^o semen aliud pabel
quē occidit capn. Sed et serb natus est filius quē
vocauit enos. Ipse cepit inuocare nomen dñi.

L. S. Accapitulatio generationis. Ade vsq; ad
Hoe numerus annoz qđ singuli vixerunt.

Hec est liber generatōis adam in die
qua creauit de^o bolem. Et ad similitu
tudinē dei fecit illū: masculum et femi
nam creauit eos: et bñ dixit illis: vo
cauit nomen eoz adam in die qua creati sūt.

Et ait adam centū triginta annos et genuit filiū ad
imaginem et similitudinē suā. vocauitq; nomē ei^o
serb: et facti sunt dies adā postq; genuit serb octin
genti ann. genuitq; filios filias. Et facti est omne
temp^o qđ vixit adam annū triginta et mortu
us est. Et vixit qđ serb centūq; annis et genuit
enos. Et vixitq; serb postq; genuit enos octin
gentis septē annis: genuitq; filios et filias. Et facti
sunt oēs dies serb nōgentonaginta octin annis: et
mortuus est. Et vixit vero enos nonaginta annis
et genuit chaynā. Post cuius ortū vixit octingen
tiq; nōdecim annis: genuitq; filios et filias. Et facti
sunt omne dies enos nōgenti annis et mortu^o ē.

Et vixit quoq; chaynā septuaginta annis. Et ge
nuit malalehel. et vixit chaynā postq; genuit ma
lalehel octingentisquadragesimā annis: genuitq; fi
lios et filias. Et facti sunt omne dies chaynā nōge
ntidēcim annis: et mortuus est. Et vixit aut malale
hel sexaginta quinq; annis: genuit iared. Et vixit
malalehel postq; genuit iared octingentis trigin
ta annis: et genuit filios et filias. Et facti sunt omne
dies malalehel octingentis nonaginta qđq; annis: et
mortuus est. Et vixit iared centis sexaginta duo
bus annis: et genuit enoch: et vixit iared postq; ge
nuit enoch octingentis annis: et genuit filios et fi
lias. Et facti sunt omne dies iared nōgentis sexagi
ta duo annis: et mortuus est. Porro enoch vixit sexa
ginta qđq; annis: et genuit mathusalē. Et ambula
uit enoch cum deo. Et vixit enoch postq; genuit
mathusalē trecentis annis: et genuit filios et filias.

Et facti sunt omne dies enoch trecentis sexaginta
quinq; anni. ambulauitq; cū deo: non appropin
quit ei deus. Et vixit quoq; mathusalē centis octo
gingtis septē annis: et genuit lamech. Et vixit mathu
salem postq; genuit lamech septingentis octogin
ta qđq; annis: et genuit filios et filias. Et facti sūt
omne dies mathusalē nōgentis sexaginta nouem
annis: et mortu^o ē. Et vixit aut lamech centis octo
gingta duobus annis: et genuit filium. vocauitq; no
men eius Hoe dicens. Ite confortabit nos ab opib^o
et laborib^o manū nostrę in terra cui male
dixit dñs. Et vixit lamech postq; genuit Hoe qn
gentis nonaginta qđq; annis: et genuit filios et filias.

Et facti sunt oēs dies lamech septingentis septua
ginta septem annis: et mortuus est. Hoe vero cum
quingentorum esset annoru: genuit Sem Cham
et Japhet.

L. S. De causis diluuij. fabula arche et mensu
ra eius.

De vero cum quingentorum esset an
norum genuit Sem et Cham et Ja
phet. Cum cepissent homines multi
plicari super terrā: et filias pzoctae
sent: videntes filij dei filias hominū qđ essent pul
chre: accepterunt fibi vxores et omib^o quas ele
gerant. Dicitur deus. Non permanebit spiritus
meus in homine in eternū: quia caro est. Et erūt
qđ dies illius centū viginti annorum. Et gigantes
autē erūt super terram in diebus illis. Postq; cū
ingressi sunt filij dei ad filias hominū illos: gene
runt illi sunt porēs a seculo viri famosi. Idēs
nūt deus qđ multa malicia hominū esset in terra.
Et cuncta cogitatio cordis intēta esset ad malū
omni tempore: penituit cum qđ hominem fecisset
in terra. Et peccauit in futurū et tacuit dolore
cordis intrinsecus delebo inquit hominem que
creauit a facie terre ad homine vsq; ad animā: et
repleti vsq; ad volucres celī. Penitet enī me
fecisse eos. Hoe vero inuenit gratiā corā domino
Hec sunt generationes Noe. Hoe vir iustus atq;
perfectus fuit in generationibus suis. cū deo am
bulauit: genuit tres filios. Sem. Cham: et Ja
phet. Corrupta est autē terra coram domino: et re
pleta est iniquitate. Cum vidisset deus terrā esse
corruptam: omis quippe caro corrupta erat suā
super terrā: dixit ad noe. finis inuenerit carnis ve
ni corā me: repleta est terra iniquitate a facie eo
rum: et ego disperdas eos cū terra. Et fac nū ar
cham de lignis leuitatis. Mansuculus in archa
facies: et bitumine linies intrinsecus et extrinsecus:
et siccificas eam. Recentius cubitoz erit
longitudo arche. quinquaginta cubitoz latitudo
et triginta cubitoz altitudo illius. Fenestras
in archa facies: in cubito cōsummabis summi
tatem eius. Ostiū autē arche pones in latere de
orsum. Lenacula et trisega facies i ea. Ecce ego
adducam aquas diluuij super terram et interfi
ciam oēm carnem in qua spiritus vite est subter
celum: et vniuersa que in terra sunt consumetur
bonamq; sedus meū tecū et ingrediētiā archā
tu et filij tui: et vxor tua et vxore filiorum tuorū re
cum: et cunctis animātib^o vniuersę carnis bi
na induces in archam et vniat tecū masculini se
xus et feminini. De volubrib^o iuxta genus suū.
Et de iumentis in genere suo: et omis reptili terre
qm genus suū: bina de omib^o ingrediētiarū tecū
et possint viuere. Tollēs igitur tecū et omis
bestias eas que manū possunt: et cōportabis apud
te: et erunt tibi et filiis illis in escam. Et fecit igitur
Noe omnia que preceperat illi deus.

L. S. De ingressu in archā de inundatione dilu
uij. De moia aquarum super terram.

Dixit dñs ad eu. Ingredere tu et
omnis domus tua in archam. Et cū
visti iussum coram me in generatione
hac. Et omib^o animātib^o mūdis
tolles septena et septena: masculū et feminā: be ani
mantibus vero imbdies duo et duo: masculum et
feminam sed et de volatilib^o celi septena et septena
na masculū et feminā: et salubet semcn sup faciē vni
uersę terre. Adhuc enī post dies septē ego pluā
sup terrā qđragita dieb^o. et pluuib^o et delebo oēm

vi.

Dixit dñs ad eu. Ingredere tu et
omnis domus tua in archam. Et cū
visti iussum coram me in generatione
hac. Et omib^o animātib^o mūdis
tolles septena et septena: masculū et feminā: be ani
mantibus vero imbdies duo et duo: masculum et
feminam sed et de volatilib^o celi septena et septena
na masculū et feminā: et salubet semcn sup faciē vni
uersę terre. Adhuc enī post dies septē ego pluā
sup terrā qđragita dieb^o. et pluuib^o et delebo oēm

vi.

Dixit dñs ad eu. Ingredere tu et
omnis domus tua in archam. Et cū
visti iussum coram me in generatione
hac. Et omib^o animātib^o mūdis
tolles septena et septena: masculū et feminā: be ani
mantibus vero imbdies duo et duo: masculum et
feminam sed et de volatilib^o celi septena et septena
na masculū et feminā: et salubet semcn sup faciē vni
uersę terre. Adhuc enī post dies septē ego pluā
sup terrā qđragita dieb^o. et pluuib^o et delebo oēm

vi.

Dixit dñs ad eu. Ingredere tu et
omnis domus tua in archam. Et cū
visti iussum coram me in generatione
hac. Et omib^o animātib^o mūdis
tolles septena et septena: masculū et feminā: be ani
mantibus vero imbdies duo et duo: masculum et
feminam sed et de volatilib^o celi septena et septena
na masculū et feminā: et salubet semcn sup faciē vni
uersę terre. Adhuc enī post dies septē ego pluā
sup terrā qđragita dieb^o. et pluuib^o et delebo oēm

vi.

Enos pri
mus dñi
ni nominis
cultor.

Et
Eccl. 17.
a. d. i. d.

1. Paral. 1.
a.

Des anni
Adā. 93.

Des anni
Seth. 91.

Des anni
Enos. 90.

Des anni
Chaynā
91.

Des anni
Malalehel
89.

Des anni
Iared. 96.

Eccl. 17.
4. c.

Des anni
Enoch a
raptū suū
36.

Des anni
Mathusalē
969. Et in
ter ceteros
diutissimū
vit.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Des anni
Lamech.
777.

Et
Eccl. 18.
ps. 98.

Infra 3.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Et
Eccl. 4.
c.

Genesis.

substantia quā fecit de superficie terre. Fecit ergo
Hoc omnia que mandauerat ei dñs. Eratq; sexce-
tosū annorū qñ diluuiū aque inundauerunt super
terrā. ¶ Et ingressus est noe filiū eius: vxor eius
et vxores filiorū eius cū eo in archā ppter aquas
diluuij. De animābus quoq; modis et iūdiis et
de volucribus et ex omni qñ mouetur super terrā
duos duos ingressi sunt ad noe in archā masculus
et femina scilicet pceperat dñs noe. ¶ Cūq; transi-
issent septem dies: aque diluuij inundauerunt sup
terram. Anno sexcentesimo vite noe mense scdo:
septimodecimo die mensis rupti sunt omēs fon-
tes abyssi magnę: cataracte celi aperte sunt: fa-
cta est pluuia super terrā quadraginta diebus et
quadraginta noctibus. In articulo diei illius in-
gressus est noe et sem et cham et iaphet filij eius: et
vxor illius et vxores filiorū eius cū eis in archam:
ipsi et omne animal fm genus suū: vniuersaq; in-
umenta in genere suo: omēs qñ mouetur sup terrā
in genere suo: cūctumq; volatile fm genus suum:
vniuersę aues omēs volucres ingressę sunt ad
noe in archā binę bina et ovi carni in qua erat
spiritus vite. Et que ingressę sunt: masculus et fe-
mina et ovi carni introierūt scilicet pceperat ei
deus: et inuoluit eam dñs de fove. Factus est dilu-
uiū quadraginta dieb; super terrā et multiplicā-
te sunt aque: eleuauerūt archā in sublimē a tra.
Et celeriter em̄ inundauerunt et omnia reple-
runt in superficie terre. Porro archa ferebat sup
aquas: et aque piceuoluerunt nimis super terram
operusq; sunt omēs mōtes ex celsi sub vniuerso cē-
lo. Et undecim cubitis altoi: vtriusq; aqua super mō-
tes quoq; operauerat. Consumptus est omis caro
que mōcabatur super terrā: volucrum animātiū
bestiarū: omniūq; reptiliū que reptant sup terrā.
Vniuersi homines et cuncta in quibus spirā cū
vite est in terra mortui sunt. ¶ Et deleuit deus
omnē substantiā que erat super terrā ab hōie vsq;
ad pecus: tam reptile q̄ volucres celi: et delecta
sunt de terra. Remansit aut solus Noe et qui cū
eo erant in archa. Obtinueruntq; aque terrā cē-
rum quinquaginta diebus.
¶ C. S. De cessante diluuij de missione coru: reco-
lūbe. De egressu noe de archa: et holocaustis. viij.
¶ Ecoditus aut dñs noe cunctos iūctos
animantū: et omniū iumentorū que
erant cū eo in archa adduxit spm sup
terrā et iminuit sunt aque: et clausi sūt
fontes abyssi et cataracte celi: prohibite sūt plu-
uie de celo. Reuerſę sunt aque de terra euntes
et redierunt: cēperūt minui post censū quinquā-
ginta dies. Reuerſę sunt aque mensē septimo: vi-
cesimo sexptimo die mensis super mōtes armenie
At vero aque ibant et decreſcebant vsq; ad deci-
mū mensem. Decimo em̄ mense puma die mēsis
apparuerunt cacumina montū. ¶ Cūq; transi-
isset quadraginta dies: apertis noe fenestris ar-
che quā fecerat dimisit coruim: qui egrediebāt et
nō reuertebatur donec siccarent aque sup terrā.
Emisit quoq; columbam post eū vt videret si iam
cessassent aque super facie terre: que cū nō inueni-
set vbi reſcederet pes eius reuerſa est ad eū in ar-
cham. Aque em̄ erant sup vniuersā terrā. Et re-

ditos manū suā et appiehemſum intulit in archas.
Expectatio aut vltra septem diebus aliorū: qui
dimisit columbā ex archa. At illa venit ad eū ad
reſperā: pōtans ramū olue vtirentib; folijs iore
suo. Intellexit ergo noe q̄ cessassent aquę sup terrā
Expectantib; nubilonim; septē alios dies et emi-
sit columbā qñ nō est reuerſa vltra ad eū. ¶ Igit sex-
centesimo pumo ānorū vite noe pumo mēse puma
die mensis iminuit sunt aque sup terrā. Et apertę
noe rectis arche aperit: viditq; q̄ exsiccata eēt su-
perſicies terre. ¶ Dñs scđo septimo vicesimo die
mēsis arefacta est terra. Locutus est aut dñs ad
noe dicens. Egredere de archa tu et vxor tua et fi-
lij tui: et vxores filiorū tuorū tecū. Cūctā animātia
q̄ sunt apud te: et omi carne tam in volatilib; q̄ in
bestijs et vniuersis reptilib; q̄ reptant sup terrā
educ tecū: et ingredimini super terrā. ¶ Et creſcite
et multiplicamini super eā. Et greſſus est ergo noe
et filij eius et vxor illius et vxores filiorū eius cū eo.
Sed et oia animātia iumenta et reptilia q̄ reptā
super terrā fm genus suū egressa sunt de archa.
Edificauit aut noe altare dñs: et tollēs de cūctis
pecoribus et volucribus mūdīs: obtulit holocan-
sta super altare. Odoratusq; est dñs odor suauitatis:
et ait ad eū. Nequa q̄ vltra maledicta terre
ppter hoies. Sensus em̄ et cogitatio humani cor-
dis in malū piona sunt ab adoleſcentia fra. Non
igitur vltra percutiā omnē animantem sicut feci
Cūctis diebus terre: semetipſi et mēſis frigores
estus: et hyemēs et dies nō requiescent.
¶ C. S. De benedictione Noe permissione oim
cōis pisciū et carnificis prohiberi caro cū san-
guine signo federis. De vinea plantata: de inbe-
rianone Noe. De maledictione cāpnā pueri: de be-
nedictione Sem. De numero annorū noe. ix.
¶ Benedixitq; deus noe et filijs eius: et di-
xit ad eos. Creſcite et multiplicamini
replete terrā: et terroꝝ vestre ac tremor
sist super cūctā alia terre et sup omēs
volucres celi cū vniuersis q̄ mouetur sup terram
Omēs pisces maris manū vestre traditi sunt:
omē q̄ mouetur et viuit erit vobis in cibis. Quia
scolera virentia traditi eritis vobis omnia. Excepto q̄
carnem cū sanguine nō comeditis. Sanguinem
em̄ animarū vestrarū requirā de manu cuncta-
rum bestiarū et de manu hōis. De manu viri et fra-
tris eius requiram aliam hominis. ¶ Quicūq; efu-
derit humanū sanguinē fundetur sanguis illius.
Ad ima ginem quippe dei factus est homo. Vos
autē creſcite et multiplicamini et ingredimini sup
terrā et implete eam. ¶ Illec quoq; dixit deus ad
noe et ad filios eius cū eo. ¶ Ecce ego statui pa-
cium mēū vobiscū: et cum semine vestro post vos
et ad omnē animā viuentem que est vobiscū in
volucris q̄ in iumentis et pecudibus terre: cū-
ctisq; q̄ egressa sunt de archa et vniuersis bestijs
terre. Statui pacē mēū vobiscū et nequa q̄ vltra
interficietur omis caro aquis diluuij: nec erit de
inceps diluuij q̄ dissipans terram. Dixitq; deus:
Hoc est signū federis quod do inter me et vos: et
ad oīm animā viuentem q̄ est vobiscū in genera-
tiones sempiternas. Arcū mēū ponā in nubibus
et erit signū federis inter me et inter terrā. Cūq;

§. l. c. 1. d. 7
infra. 9. a
D

§. l. d. 2. c.

Mat. 2. 6. a.

Apoc. 13. c.

§. l. c. 4. c.

B

obdureo nubibus celi: apparebit arcus meus
in nubibus: recordabor federis mei vobiscum: et
cui omnia alia viuere et carne vegeta: tunc erunt tra-
cto diluuij ad delenda vniuersa carnes. Scripto
arcus meus in nubibus: i video illis i recorda-
bor federis sempiterni: pacti est inter deu
oem animam viuente viuere carnis qd est sup
terra. Dixitq deus noe. Hoc est signu federis qd
construi iter me i oem carne sup terra. Erat ergo si-
gnu illi cui egressi sunt de arca sem cam i apibet
furo cam ipse est pater chanaan. Tres illi filij
supi sunt noe: ab his dissimulati est omne genu
hoim sup vniuersam terram. Cepitq noe sup agri-
cola exercere terra i plantauit vinea. Videntibz
rini inebriatus est: nudatus est in tabernacu-
lo suo. Quidam vidit qdam pater chanaan ven-
da fecit patrie sui esse nudata: nudaui vobis frat-
ribus suis iusto. At vero sem i apibet palliu
posuerunt humeris suis: incedentes retrorsum
operuerunt vrenda patrie sui. Facies eorum
aure erant i patrie virilia non viderat. Cuius
langa uox noe ex vino cu bidisset q fecerat et filij
sui minores. Maledictio puer chanaan: fer-
uus seruotiu erit fratribus suis. Dixitq Benedi-
ctio dñs deus semibz chanaan seru eius. Dilatet
deus iapbet i habitis in tabernaculo sem: sitq
chanaan seruus eius. Usit aut noe post diluui
trecentis quinquaginta annis. et impleti sunt
omnes dies eius nonagntotum quinquaginta an-
noum et mortuus est.

Hec generaciones filioꝝ noe sem chana
 12 iaphet natiq sunt eis filij post dilu
 uis. C filij iaphet gomer ⁊ magog ⁊
 madal ⁊ iaban ⁊ thubal ⁊ mosoch ⁊
 tyras. Porro filij gomer assenem ⁊ riphath ⁊ tho
 gorma. Filij aut iaban belisa ⁊ tharhis ⁊ cethim ⁊
 dodanum. Ab his diuisis sunt insule gentiu in re
 gionibus suis. p̄uofuofis scdm linguas ⁊ familias ⁊

in nationibus suis. C. Silius autē cham-chus et me-
rabim et phuth et chanaan. Silius autē chus-faba-
enla et sabatha et regina et sabathaca. Sili reg-
na faba et dadan. Poiro chus genuit nemroth
C. Ipse cepit esse potes in terra: et arbores-
venator: coia dō. Ab hoc exiit puerbus quaf-
nemroth robustus venator: coia dō. Sui autē
principiū regni eius babylō: et arach et arcap et
calācān in terra fenna ar de terra illa egressus est
affur et edificauit minuen: et platea ciuitate et

generacionib⁹ terrarū q̄ genib⁹ suis. ¶ De sc̄m
quos nū sunt patre oim filioꝝ heber: fratres
p̄bet maiorē. ¶ Sūt semeliam et assur ⁊ arphax
ariud ⁊ aram. Filij aram bui et bul et gerber
et mes. ¶ Vero aram genuit salc: de quo om̄s
est heber. Hatis sūt heber filij bui. Homen
phaleg eo q̄ in diebus suis diuisa fuit terra: nō
men fratris eius iacet. Quil tamen sūt eim
da ⁊ salcep ⁊ asarmothare ⁊ adira ⁊ isafal: de
da ⁊ hebal et abimabel saba ⁊ iopbir ⁊ euila ⁊ io
bar. Om̄es iū filij iectan. Et facta est habitatio
eorū de mēsa pergentib⁹ vix p̄per montē ouē
naē. Sūt filij filij secūda cognatione ⁊ lin
gae ⁊ regiones in gētib⁹ suis. Ite familie nō
iuxta populos ⁊ nationes suas. Ad his diuise sunt
gentes in terra dō diluuiū.

¶ S. De edificatione babel. de confusione lingua-
rum. de filijs sem vsq. od abiam nachor et anā fra-
tres. de monte aram q. genuit loth. de vxoub. na-
chor et abia. de egressu eor. de caldea chanaā. ri.

Et ait terra labij viui et iermonij
econdit. Lunc pñificerent de oue
te luenerit campū in terra fenna ar
habitauerūt i eo. Dixitq; alter ad p
rimū suū. Venite faciamus lateres: et coquamus
eos i igni. Et abucruntq; lateres p: facis: et bitu
men p: cemento. Et dixerunt Venite faciamus

Filijs sem.
i. Paral.
D.

Edificati
ciuitatis
turris ba
bylonis.

Confusio
linguarum

1. Paral.
1.b.
Josue. 24
9.

est fegoi: et duxerunt aciem contra eos in valle silue
stri. Et aduersus chodolao omni regē elamitarū
et thadal regē gentiū: et amraphel regē fennarū
et arioch regē portūgnarū: reges aduersus qui
q. Et illis in illestris habebat puteos multos
butirum. Itaq. rex sodomorū et rex gomorre
ga venterū: ceciderunt ibi: et remanserant fuge
runt ad mortē. Tulerunt autē oēm substantiā sodo
morū et gomorreorū: et vniuerſa q. ad cibū ptinens
et abierūt. Necnō et loth et substantiā eius. filium
fratris abiam qui habitabat in sodomis. Et ecce
vniū de euaserat nūciavit abīā debui qui habi
tabat in conuallē mābie ammorei fratris eschol
et fratris aner. Ibi enī pepigerāt sedus cui abīā
quod cū audisset abiam captum videlicet loth
fratrē suū: numerauit expeditos vernaculos suos
trecentos decē et octo et psecutus est eos vsq.
Dan. Et diuise socij irruit vsq. eos nocte. Per
cussitq. eos et psecutus est vsq. ioba et phenicē
et ad leuā damasci. Reduxitq. oēm substantiā et
loth fratrē suū cū substantiā illi: mulieres quoq.
populū. Egressus est autē rex sodomorū in occur
sum eius: postq. reuersus est in cede chodolao
fui et regū q. cū eo erat in valle sabei quē vallus
regis. Et vero melchisedech rex salem: pfofer
rens panē et vinū: erat enī sacerdos dei altissimi
benedixit et ait. Benedixit abiam deo excelsio
q. creauit celū et terrā: benedictus de^o excelsus
q. ptegentē hostes in manib^{us} tuis sunt. Et de
dit ei decimas et obitus. Dixit autē rex sodomorū
ad abīā. Da michi alios. cetera tolle tibi. Qui re
spondit ei. Leuo manū meā ad dñm deū excelsū
possessionem celī et terre q. a filio subregminis vsq.
ad corrigiā caligē nō accipiat ex omnib^{us} que tua
sunt: ne dicas ego ditauit abīā: exceptio his q. co
mederūt iuuenes et partibus virosū qui venerūt
mecū aner eschol et membris. Isti accipiant par
tes suas.

Et de promissione abie seminis: et terre datur
signum abie ysac.

123 Bo itaq. transactio: fact^{us} est sermo dñi
ad abīā q. visionē dicens. Noli timere
abīā ego ptecori tu^o et merces tua ma
gna nimis. Dixitq. abīā. Dñe deus qd
dabis michi. Ego vadā abiq. liberis et filijs pec
toris domus mee iste damascus et syrer. Addi
ditq. abīā. Nisi autē nō dedisti semē: et ecce ver
naculus meus heres meus erit. Statimq. sermo
dñi fact^{us} ē ad eū dicens. Nō erit hic heres tu^{us}: sed
q. egredietur de vtero tuo ism habebis heredē.
Eduxitq. cū foias et ait illi. Supice celū et nume
ra stellas si potes et dixit ei. Sic erit semen tuum
Et credidit abiam deo: reputatū est illi ad iusti
ciā. Dixitq. ad eū. Ego dñs q. eduxit te de chal
deorū. Et dare tibi terrā illā et possiderē eā. Et il
le ait. Dñe deus vñ scire possū q. possessurus sū
eā. Et rñdit dñs. Sume inquit michi vaccā tricē
nē et caprā trimā et arietē annoz triū: turturē quo
q. et colūbā. Qui tollēs vniuerſa hec diuisti ea p
mediū et vtrasq. ptes contra se alit in secus posuit.
Rues autē nō diuisti. Descenderuntq. volucres
sup. cadauerā et abigebat eas abīā. Quāq. sol oc
cubaret populi irruit sup. abīā et horoi magnus et

tenebrosus inuasit eū. Dictūq. est ad eū. Et sci
to pnoscent q. peregrinū futurū sit semen tuū
in terra non sua: et subigenti eo seruati. Et affli
gent quadringenis annis. Et eruntamen gentē
cui seruituri sunt ego indicabo: post hec egredi
entur cū magna substantiā. Tu autē ibis ad pces
tuos in pace sepelit^{us} in senectute bona. Genera
tione autē quarta reuertentur huc. Recdū enī cō
plete sūt iniquitates ammoeorū vsq. ad psecus
tēpus. Et ergo occubuit sol: facta est caligo te
nebrosa: et apparuit cubanus fumans et lampas
ignis transiens inter diuisiones illas. In illo die
pepigit dñs sedus cū abīā dicens. Semini tuo da
bo terrā: fluuiū egypti vsq. ad fluuiū magnū eu
fratē. Lineos et cenezeos: cethemoneos: et etheos
et pbezecios. raphaim quoq. et ammoeos: et eu
os chananeos et gergecios tiebuseos.

Et de conceptu agar et fuga eius in natlita
te himaci.

124 Situr sarai vxor abīā nō genuerat si
bi libera: sed habens ancillā egyptiā
noie agar dixit marito suo. Ecce cōdu
sit me dñs ne parerē: ingredere ad an
cillam meā si forte salū ē illa succipia filios. Et
q. illa acquiesceat deprecāti: tulit agar egyptiā
ancillā suā post annos decē q. habitare ceperat in
terra chanaā: dedit eā viro suo vsq. qui ingre
ssus est ad eā. Et illa concepsit e vidēs desperit
dominā suā. Dixitq. sarai ad agar. Inique agis
contra me. Ego dedi ancillā meā in sinū tuū q. vi
dēs q. cōcepit despectui me habet. Tu dices dñs
inter me et te. Qui respondit ei. Ecce ait ancilla
tua in manu tua est: vtere eā vi libet. Aligiste igi
tur eā sarai: fugam inquit. Et q. inuenisset eā ange
lus dñi iuxta fontē aque in solitudine q. est in via
sua in deserto: dixit ad illā. Agar ancilla sarai vñ
de venis: et quo vadis? Ille rñdit. Ai facie sarai
dñe mee ego fugio. Dixitq. ei angelus dñi. Reuer
tere ad dñam tuā: et humiliare sub manu illi^{us}. Et
rursus. Multiplicabo inquit multiplicabo semen
tuis: nō numerabitur inquit multitudo. Et dein
ceps ecce ait concepsit et ptes filii: vocabisq. no
men eius himacel^{us} q. audierit dñs afflictiones
tuās. Ille erit seruus homo: manus eius contra oēs
et man^{us} oīm contra eū: et erit regione vniuersorū
fratrū suoz sicut tabernacula. Vocauit autē agar
nomē dñi qui loquebatur ad eā tu deus q. vidisti
me. Dixit enī pfecto bi vidi posterioia videntis
me: ppter ea appellauit putū illū putē vniuersi
et vidētis me. Ipse est inter cades et barad: ppe
ritq. agar abie filiū q. vocauit nomen eius hima
el. Etroginta et sex annorū erat abiam quando
peperit ei agar himacel.

Et de mutatione nominū: et circelisione et pio
missione ysac.

125 Itaq. vero nonaginta et nouē annorū
esse ceperat. apparuit ei deus. Dixitq.
ad eū. Ego dñs op^{er}. Ambula cōiā me
et esto perfectus. Pōnāq. sedus meū in
ter me et te: et multiplicabo te vehementer nimis
Ecce dñs pñus in facies. Dixitq. ei de^{us}. Ego
sum: pōnā pactū meū: recedisq. pater multarū
gentiū. Rec vtra vocabit nomen tuū abiam sed

Hebr. 7.

Roma. 4.
a.
Gal. 3. a.
Iac. 1. b

Act. 7. a.

B

A

B

C

Judic. 3.
b.
Lut. 1. c.

A

Genesis.

Intra eo.
Ecclesia.
4.4.6.
30.4.6.

B

2.1.1.6

supra eos.

D

B

Act. 16.6.

1. Regum.

2.8.D

appellaberis abia. q. patrē multarū gentiū cō-
stituit. faciās te crescere vehemētissime. et po-
nā te in gentibus. reges et te egrediētur. et statuā
pactū meū inter me et te et inter semē tuū post te
in gñationibus suis federe sempiterno vñ sim de
us tuus et seminis tui post te. Daboq. tibi et semi-
ni tuo post te terrā peregrinationis tue. oēm ter-
rā chanaā in possessionē eternā erog. deus cōsi-
deratq. iterū deū ad abia. Et tu ergo custodies
pactū meū: semē tuū post te in gñationib. suis.
hoc est pactū meū qd observabis iter me et vos
et semē tuū post te. Circūcidetis ergo vobis oē mas-
culinū et circumcidetis carnē p̄p̄p̄tū vñ sit lit in si-
gnū federe inter me et vos. In fano octo dierum
circumcidetur in vobis. Et masculinū in genera-
tionib. vñ itā vernaculus qd emptius circumci-
det et qd unus nō fuerit de stirpe vestra. Et itaq. pa-
ctū meū in carne vñ in seduo eternū. Masculus
cuius p̄p̄p̄tū caro circūcisā nō fuerit debetur
alia illa de p̄p̄o suo q. pactū meū irritū fecit. Di-
xit quoq. de? ad abia. sara vxorē tuā nō voca-
bis sara sed sarā. Et benedicat ei: et illa dabo ti-
bi filiū cui benedicitor? sū. Et itaq. in nationē: et re-
ges populoz occidentur ex eo. Et cecidit abia in fa-
ciem suā et ruit in coide suo dicens. Putasne cente-
nario nascetur fili? sara nonagenaria piet. Di-
xitq. ad dñm. Utinā hīsmal viuat cōiā te. Et ait
dñs ad abiaam. Sara vxor tua piet tibi filiā. vos
cūq. nomē eius ysaac. Et cōstitū pactū meū
illū in fed. sempiternū: semini eius post eū. Sup
hīsmal qd exauduit te. Et cec benedicat ei: et auge-
bo et multiplicabo eū valde. Duodecim duces ge-
nerabit et faciā illū crescere in gentē magnā. Pa-
ctū vero meū statuā ad ysaacq. pariet tibi sara
p̄p̄tū in anno altero. Et qd finitus est sermo lo-
quēto cū eo ascendit deus ad abia. Tulit autē
abia hīsmal filiū suū m. oēsque vernaculos do-
mus sue vnuerfosq. quos emerat: et cunctos ma-
res ex olbus viris dom? sue: et circumcidit carnes
p̄p̄p̄tū eoz et statim in ipsa die sicut p̄ceperat
ei deus. Abia nōnaginta et nouem erat annoz.
qñ circumcidit carnes p̄p̄p̄tū sui: et hīsmal filius
suis tredecim annos impleuerat tpe circumcisio-
nis sue. Et ad ē die circumcisus est abiaam et hīsmal
ei filius eius: et omnes viri domus illius tam ver-
nacuū qd emptiū et alienigene pariter circun-
cisi sunt.

De tribus viris qui apparuerunt abiae.
de confabulatione dei et abiae super interitu so-
dome.

Exul.

Mapparuit autē ei dñs in conuale mam-
bie sedeti in ostio tabernaculi sui i ipso
seruato diei. Et qd eleuasset oculos ap-
paruerunt ei tres viri. Nūto piope eū
duos cū vidisset cucurrit in occursum eoz de
ostio tabernaculi sui: et adoiuit in terra et dixit.
Dñs si inueni fam in oculis tuis ne transeas ser-
uū tuū fed. asserā paupillū aque et lauent pedes
vñ requiescat sub arbore. Ponāq. bucellā pa-
nis et cōsuetetur co vñm. postea trāsbibis. Idcir-
co enī declinasti ad seruū vñm. qd dixerat. Fac vt
locutus es. Festinavit abia in tabernaculū suū
et sara dixitq. et Accelera sara sara simile comice

et fac subcinericios pagnes. Ipse vero ad armentū
cucurrit et tulit id vitulū tenerrimū et optimū de
ditq. puero. qd festinavit et coxit illū. Tulit quoq.
butyrū et lac et vitulū quē coxerat et posuit corāz
eis. Ipse vero stabat iuxta eos sub arbore. Et qd
comedisset dixerūt ad eū. Vbi est sara vxor tua.
Ille respōdit. Et ecce in tabernaculo est. Cui dixit.
Reuertēs veni ad te tpe isto: vtiā comiteet has
debit filium sara vxor tua. Quō audito sara risit
post os hūm tabernaculi. Erāt autē ambo senes p-
uecteq. erat: et desierāt sara fieri mulierē: risit
oculte dicens. Postq. cōsensit et dñs me? vetulus
ē. voluptati oporē dabo? Dixit autē dñs ad abia
quare risit vxor tua dicens: num vero partura sū
anūs? Rūquid deo quicq. est difficile? Iuxta cō-
dictū reuertar ad te hoc eodē tpe: vtiā comite et
habebit sara filiū. Negauit sara dicens nō risisti-
more perterrita. Dñs autē nō est inq. iura: sed risi-
sti. Cū ergo surrexisset indeviri dixerat oculi
sara sodo m. et abiaam simul gradiebatur de-
ducēs eos. Dixitq. dñs. Nū celare potero abia
que gesturus sum: cū futurus sit in gentē magnā
ac robustissimā: et benedicende sint in eo oēs nati-
ones terre. Scio enī qd p̄cepturus sit filiis suis
et domui sue post te vt custodiāt vñ dñt: et faciā
iudiciū et iusticiā vt adducat dñs p̄pter abiaam
oia qd locutus est ad eū. Dixit itaq. dñs. Clamor
domoz et gomoroiz multiplicitas ē. et peccatū
eoz aggravatū ē nimis. Descēdā et video: vñ
clamo: qd venit ad me ope p̄leuerit an non est
ita: vt scia. Et conuersitq. se inde et abiernit sodo-
mā. Abia vero adpuc stabat corā dño et appo-
pinquans ait. Hūnd perdes iustū cum impiis
fuerit quiquaginta iusti in ciuitate peribit simul
et nō p̄ces loco illi. Pter quiquaginta iustos si fue-
rint in eo? Abia et te vt hāc facia: et occidas tu
istū cū impio statq. iustus sicut impius. Nō ē hoc
tū qd iudicas oēm terrā. nequa qd facias iudiciū
hoc. Dixitq. dñs ad eū. Si iuenero sodomā quī
quaginta iustos in medio ciuitatis. dimittā oīi lo-
co. p̄pter eos. Adit abia et aitq. semel cepi lo-
quar ad dñm meū cū sim pulvis et cinis: qd si mi-
nus quinquaginta iusti qñq. fuerint: debebis p-
pter quadraginta qñq. vnuerasq. vrbē? Et ait. Nō
debebo si inuenero ibi quadraginta iustos. Rursus
locutus est ad eum. si autē quadraginta ibi inuen-
ti fuerint qd facies? Rursum centum. p̄pter qua
draginta. Ne qd inq. in dignitate dñs si loquar.
Quid si ibi inueni fuerint triginta? Respōdit. Nō
faciā si inuenero ibi triginta. Et semel ait cepi lo-
quar ad dñm meū qd si ibi inueni fuerint vigin-
ti. Ait. Nō interficiā. p̄pter vigin. Obsecro inq.
ne transcaris dñs si loquar adpuc semel qd si inue-
ni fuerint ibi decem? dixit. Nō debebo. p̄pter decē.
Abia dñs postq. cessauit loqui ad abiaam tulit
reuerfus est in locum suū.

De angelis veniēd. ad loth liberandū. De
monitione et fugere. De subersione Sodomorum.
De liberatione Loth: de incestu Loth cum
filibus suis.

Venerūtq. duo angeli sodomam vespere
sedente loth in forē? ciuitatis. Qui
cum vidisset eos surrexit et iuit obuias

B
4. reg. 4.
c. Roma. 9.
b. 2. 1. b.
1. Pe. 3. a.

C

Jone. 1. a.

D

E

eis: ad auites pious in terra: et dixit. Obsecro
dñi declinate in domū pueri vestri: et manete ibi:
Laute pedes vestros et mane phiscesmini vīā
vram: q̄ dixerūt. Minime sed in platea manebit
mus. Rōpuli illos oppido vt diuerterent ad eū
Ingressiſſos domū fecit cōiūm: corit a yma: et co
mederūt. Pius aut q̄ irēt cubitum. viri ciuitates
vallauerūt domum illius a puero vsq̄ ad senem
ois pphus simul. Vocauerūtq̄ loth: et dixerunt ei
Eti sunt viri q̄ introierūt ad te nocte: Et ducit
los huc vt cognoscām eos. Egred̄ et eos loth
post tergus accludēs ostiū ait. Nolite q̄so fratres
mei: nolite malū hoc facere. Ith adeo duas filias q̄
nōdū cognouerūt virū. Et ducit eas ad vos et abu
timini eis sicut vobis placuerit. Dimō viris istis
nichil mali faciat: q̄ ingressi sunt sub vmbia cla
minis mei. Et illi dixerunt. Recede illuc. Et rur
sus. Ingressus eis in dunt vt ad uena nūqd vt iu
diceo: Et ergo ip̄s magis q̄ hos affligem? Eūm
q̄ faciebant loth vebemētissime. Itaq̄ ppe erat
vt effringeret fores: et ecce miserū manū viri et
introduxerunt ad se loth claustrūq̄ ostiū. et eos q̄
fous erat percussērūt cecitate a minimo vsq̄ ad
maximū: ita vt ostiū inuenire nō possent. Et dixe
rūt aut ad loth. Ith ades hic quēpiā tuū generū
aut filios aut filias. Adēs q̄ tui sunt educ de vībe
hac Delebim? enī locū istū: eo q̄ locuerit damoi
eōi corā dño q̄ misit nos vt pdām illos. Egred̄
sus itaq̄ loth locutus est ad generos suos q̄ acce
pturi erāt filias ei: et dixit. Surgite egredimini
de loco isto: quia delebit dñs ciuitatē hāc. Et vi
sus est eis quasi ludens loqui. Et cūq̄ esset mane
cogebāt euz angē: dicētes. Surge tolle vxoriem
tuā et duas filias q̄ habes nec tu pariter per eas
in scelerē ciuitatis. Et dissimulante illo apphe
derūt manū eius et manū vxoris ac duarū filiarū
eius. eo q̄ parceret dñs illi: eduxerūtq̄ eū et po
suerunt extra ciuitatē. ibiq̄ locuti sunt ad euz: di
centes. Salua aiam tuā. Noli respicere post ter
gū nec stes in os circa regione: sed in mōte saluū
te fac nectū simul peas. dixitq̄ loth ad eos. Que
so dñe mi q̄ lucit seruos tuos grām coram te
magis: et gloriā tuā et mīaz fecisti meū: vt sal
uares aiam meā: nec possum in monte saluarine
forte apphebdāt me malū et mouar. Est ciuitas
hic iuxta ad quā possum fugere parua et saluabor
in ea. Nūquid nō modica est et viuet aia mea? Di
xitq̄ ad eū. Ecce enī in hoc suscepī pieces tuas
vt nō subvertā vībē pio qua locutus es. Festina
et salua ibiq̄: non potero facere q̄q̄ donec in
grediaris illuc. Idcirco vocatū est nomē vībi il
lius segoi. Sol egredius est sup terrā: loth egres
sus est segoi. Et igitur dñs pluit sup sodomā et
gomoirā: sulphur et ignē a dño de celo: et subver
tit ciuitates has et oēm circa regionē vniuersos
habitatores vībiū et ciuita terre vīrtē. Et Respi
cientq̄ vxori eius post se verba est in statu salis.
Abiā autē consurgens mane vbi feterat pitus
cū dño: inturus est sodomā et gomoirā et vniuer
sā terrā regionis illius. Viditq̄ accēdēt fauillae
de terra quasi fornacis fumū. Et Cū enī subuer
teret dñs ciuitates regionis illius: recordatus est
abiae et liberauit loth de subuersione vībiū i qui

bis habitauerat. Ascenditq̄ loth de segoi: mā
sit in monte: ducit quoq̄ filie eius cū eo. Venerat
enī manere in segoi. Et manit in spelunca ipse et
due filie eius cū eo. Et dixitq̄ maior ad minoꝝ
Pater noster senex est: nulli vīroꝝ remanet in
terra q̄ possit ingredi ad nos iuxta mōrē vniuer
se terre. Veni inebriemus eis vīno domiamusq̄
cū eo vt seruare possim? est pater noster semē. De
derūt itaq̄ patri suo bibere vīnū nocte illa. Et in
gressa est maior: dominiūq̄ cū patre. At ille non
sensit: nec q̄ accubuit filia nec q̄ surrexit. Alte
ra quoq̄ die dixit maior ad minoꝝ. Ecce dormi
ui heri cū patre meo. Item et bibere vīnū etiam
hac nocte et dormies cū eo vt saluemus semē de
patre nostro. Dederūtq̄ etiā illa nocte patri suo
bibere vīnū. Ingressa quoq̄ minor filia dominiū
cū eo: et nec quidē tūc sensit q̄ cōcubuerit: vel q̄ il
la surrexit. Accēperit ergo due filie loth de pa
tre suo. Peperitq̄ maior filiū: et vocauit nomē ei
moab. Ipse est pater moabitarū vsq̄ in presentē
diē. Minioꝝ quoq̄ peperit filiū: et vocauit nomē eius
āmon. filius populi mei. Ipse est pater āmonita
rū vsq̄ hodie.
C. S. De peregrinatione abiae in geraris. De
ablanō sare ab abimelech et restitutiōe. rr.
Absecus inde abiā in terrā austrālē
habuit inter cades et sur: peregrina
tus est in geraris. Dixitq̄ de fara vxor
re sua foio mea est. Et Dixit ergo abi
melech rex gerare et tulit eā. Venit autē de
abimelech p somnū nocte et ait illi. Eū moueris
ppter mulierē quā tulisti. Ith abet enim virū. Abi
melech vero nō tetigerat eā: et ait. Dñe num gen
te ignoꝝatē et iustā interficere? Nōne ipse dixit mi
chi foio mea est: ipsa ait. Frater me est. In sim
plicitate cordis mei et mūdicia manuū mearū feci
hoc. Dixitq̄ ad eū de? Et ego scio q̄ simplici cor
de feceris: ideo custodiui te ne peccares in me
et non dimisi vt tangerēs eā. Nūc ergo redde vi
ro suo vxoriē: et oīab p te: q̄ ppheta est: et viues.
Si aut nolueris reddere cito q̄ monte moneris
et oīa que tua sunt. Stratumq̄ de nocte confur
gēs abimelech vocauit oēs seruos suos et locut
est vniuersa verba hec in aurib⁹ eoz. Tūmerit
q̄ oēs viri valde. Vocauit autē abimelech etiā
abiā: et dixit ei. Quid fecisti nobis: q̄ peccasti
m? ite q̄ induxisti sup me et sup regnū meū pctn
grande. Que non debuisti facere: fecisti nobis
Aursumq̄ expostular? ait. Quid vidisti vt face
res? Respōdit abiā. Cogitauī meū dicēs. For
sūtā non est timor dei in loco isto: et interficiet me
ppter vxoriē meā. Abiā autē et vere foio mea: et
filiā patris mei et nō filia matris meae: duxi eam
in vxoriē. Postq̄ autē eduxi me de? de domo pa
tris mei: dixi ad eā. Ith amī facies meū. In
oī loco ad quē ingrediēmur dices q̄ frater tuus
sim. Talit igit abimelech oues et boues et seruos
et ancillas et dedit abiā. Reddiditq̄ illi farā vxorē
suā et ait. Terra coram vobis est: vībicūq̄ tibi
placuerit parui. Sare autē dixit. Ecce mille ar
gentos dedi fratri tuo: hoc erit tibi in relamen
culo p ad oēs qui tecū sunt: quocūq̄ periree
non memento te dephepsit. Sāne autē abiā

Luc. 14. b

B

Indich

10. f

C

1. p. 1. b.

4. regl. 6.

b.

D

Sap. 10.

D

Sap. 10.

D

Est. 13. a.

hier. 50. f.

Amos. 4.

b.

Ro. 17. g.

S

Ezechiel.

lis. 16. f.

sap. 10. a.

B

Moab.

Ammon.

A

B

C

supia. 11. a.

D

A

Genesis.

lanauit de? abimelech et vxorē: ancillāsq; ei? et pe-
rerunt. Et cōcluserat enī dñs oēm vulnū dom? abī-
melech ppter sara vxorē abīae.

C. S. De natiuitate ysaac: electione agar cū si-
lo. De federe inito inter abīaam et abimelech ad
puteum iuramenti.

Visitauit autē dñs sara sicut pmisserat et
impleuit q; locutus est. Accēpitq; ei pe-
perit filiū in senectute suā ppter quo p-
dixerat ei deus. Et locutus abīaā no-
men huius filii genuit ei sara ysaac: et circūci-
dit eum octauo die scilicet ppter qd ei deus cum
esset centū annorū. Illic acq; uippe etate patris na-
tus est ysaac. Dixitq; sara. Rūm fecit michi de?
quicūq; audierit corādebit michi. Rursum ait.

Quis audiret? et crederet abīaā q; sara lactaret
filiū quē pperit et tam fecit? Creuit igitur puer
abīaatus est. Fecitq; abīaam grande conuitiū
in die ablatationis eius. Cumq; uidisset sara filiū
um agē egypticū ludentē cū ysaac filio suo dixit
ad abīaā. Ecce ancillā hāc et filiū eius. Non enī
erit heres filius ancillē cū filio meo ysaac. Dure
accepit hoc abīaam pro filio suo. Cui dixit deus
Non tibi videatur asperū sup puerū et sup ancilla
tua.

C. Oia que dixerit tibi sara: audi vocē ei? q;
in ysaac ponabitur tibi semen. Sed et filiū ancil-
lē faciā in genitē magnā: q; semen tuū est. Surre-
xit itaq; abīaam manes tollens panem et vitrē aq;
impōuit scapulis eius: et arripuit puerū et dimisit
eū. Quē cū abīsser errabat in solitudine berfabce
Cūq; plumpia esset aqua in uentre abīcie puerū
subter vnā arborē q; ibi erat et abīj. Sed et re-
gione procul quātū pōt arcus iacere. Dixit enī
Abī. Videbo mouentē puerū: si sedēs contra leuā
ui vocē suū: si flexit. Et audiuit autē deus vocē pu-
eri. Locutusq; angelus dñi agar de celo dicens.

Quid agis agar? Noli timere. Et audiuit enim
deus voces pueri: de loco in q; est. Surge et tolle
puerū et tene manū illius: quia in genitē magnā
faciā eū. Aperuitq; oculos eius de? et uidens
puerū abīe: abīj et impleuit vitrē: deduxit puerū
abīe et hūit cū eo: qui creuit et mortuus est in sol-
itudine: factusq; est iuuenis gagittarius. Abībra-
uitq; in deserto pharam: et accepit illi mater sua
vxorē de terra egypti. Et de tēpore dixit abīme-
lech et pphyl pscipos exercitus eius ad abīaam.
Deus tecū est in vniuersis q; agis. Pura ergo per
dñs ne nocēas mihi et posteris meis strigis mee
sed iuxta miam quam feci tibi facies mihi et terre in
qua versat? eo ad uenā. Dixitq; abīaā. Ego iura-
bo. Et increpauit abīmelech ppter puerū aq; quē
vi abīsserant ferui ei?.

Adhuc abīmelech. Res-
cui? qd fecerit hāc. Sed et tu non indicasti mi-
chi? et ego nō audiui pter hoc. Tulit itaq; abīaā
oues et boues et dedit abīmelech. Perccusserūtq;
ambo fedus. Et statuit abīaā septem agnas gre-
gis seorsum. Cui dixit abīmelech. Quid tibi vo-
lunt septē agnē iste quas hāc fecisti seorsum? At
ille. Septē inquit agnas accipies de manu mea:
vixi sunt michi in testimoniū: qm̄ ego fodi puteum
istum. Idcirco vocatus est locus ille berfabee: q;
ibi vterq; iurauit: in iuramentū fedus p puteo iura-
mēti. Surrexit autē abīmelech et pphyl pinceps

exercitus eius: reuerſus sunt in terrā palestino-
rum. Abīaam vero plantauit nemus in berfabee
et inuocauit ibi nomen dei eterni: et fuit colonus
terre palestino: um diebus multis.

C. S. De scādo abīae et arietē imolato p filo
et melchā genuisse nūciatur.

Quia postq; gesta sunt tēptauit de? abīa-
am: et dixit ad eū. Abīaam abīaam.
Et ille respōdit. Adsum. At illi. Tol-
le filiū tuū vigenitū quē diligis ysaac
et vade in terrā visionis: atq; ibi offeres eū in olo-
caustis: sup vnū mōtū quē monstrauero tibi. Igil
abīaam de nocte cōsurgēs strauit asinū suum vo-
cens secū duos iuuenes et ysaac filiū suū. Cūq; cō-
cidisset ligna i loco autē abīst ad locū quē piece-
perat ei deus. Die autē tertio eleuatis oculis vi-
dit locū: pulchritudine ad pueros suos. Et expectate
hic cū alino: ego puer illuc vtrūq; pperiet: postq;
adhauc vigenitus reuertetur ad vos. Tulit quōq;
ligna locustis et iposult sup ysaac filium suū: ipse
vero portabat i manib? ignē et gladiū. Cūq; duo
pergerent simul dicit ysaac patri suo. Pater mi?
At ille respōdit: quid vis fili? Ecce inquit ignis et
ligna: ubi est vitima locustis? Dixit autē abīaā.
Deus prouidebit sibi victimam: locustis fili mi
pergebāt ergo pariter et venerūt ad locū quem
ostenderat ei deus in quo edificauit altare: et de
super ligna cōposuit. Cūq; alligasset ysaac filius
suū: posuit eū i altare sup strūē lignorū. Et eduxit
manū et arripuit gladiū ut i molaret filiū suū. Et
ecce angelus dñi de celo clamauit dicens Abīaā
abīaā? Qui rēdit. Adsum: dixitq; ei. Nō errādis
manū tuā sup puerū: neq; facies illi quicq;. Nūc
cognoui q; timeas dñm: et nō peperisti vigenitū
to filio tuo. ppter mē. Et uenit abīaam oculis su-
is. viditq; post tergū arietē inter vepes herētē
combūbus. Quē assumens obtulit locustis p hī-
lo. Appellauitq; nomē loci illi: dñs videt. Unde
vsq; hodie dicitur in monte dñs videt. Locuit
autē angelus dñi abīaā scō de celo dicens. Per
memorū suū iurauit dixit dñs: q; fecisti hāc rē: et nō
peperisti filio tuo vigenitū propter me benedi-
cam tibi et multiplicabo semē tuū sicut stellā celī
et eruet arēā q; est in litore maris. Possidebit se-
men tuū pōras inimicorū suorū: et bene dicitur in
semine tuo oēs gētes terrē: q; obediūt voci mee.
Reuerſus est abīaā ad pueros suos: abierūtq;
berfabee simul et babinauit ibi. Istis itaq; gestis
nūciatū est abīaam q; melchā quōq; genuisset fi-
lios nachoi fratri suo: duo pūmogenitū et duo fra-
trē eius et chāmucl patrē sromuz: cāstē et asau:
phēlaid quōq; et cedai et barbel: de quo nata
est rebecca. Et cō istos genuit melchā nachoi frī
abīaā. Et cōbina dñs illi: nōle roma pperit iha-
bee et gaon et ihaas et maacha.

C. S. De morte sared de emptione agrī et speli-
duplīas in sepulchrā ad Ephron.

Uixit autē sara centū viginti septē an-
nis et mortua est in ciuitate arbee: q;
est hebron in terra canaan. Venitq;
abīaam vt plangeret et fletet eā. Cū
q; surrexisset ad officio funeri locut? est ad fili-
os hēth dicens. Ad uenā sum et peregrinus apd

A
Iudic. 8. c.
Ihebr. u. d.

B

C
Wach. 1. f.

E
Ecclesiā.
4. d.
Hieremie.
44. f.
Ihebr. 6. c.
D
Wach. 3. a.

A

Genesis.

ad proximos meos et non dederint michi. Veni ergo hodie ad fontes aque: et dixit. Dñe deus dñi mei abrahā dñi dixerunt vā meā in qua nūc ambulo: ecce ego iuxta fontē aque: virgo q̄ egredietur ad hauriendā aquā audierit a me: dō mibi paulū: illū aque ad bibendū de hy dria tua: dixerit michi: et tu bibe: camelus tuus hauriā: ipsa est mulier quā p̄parauit dñs filio dñi mei. Cūq̄ hec factus esset: voluerūt apparuit rebecca veniens cūq̄ hy dria quā portabat in scapula: descenditq̄ ad fontē et haurit aquā. Et alio ad eā. De michi paululus bibe: q̄ festinanā deposuit hy dria de humero: et dixit michi. Et tu bibe: camelus tuus tribuam potū. Bibit: et daquauit camelos. Interrogauitq̄ eā et dixit. Cuius es filia? Quē respondit. Filia ba thuelis sum filij nache: quēq̄ peperit ei melcha. Suspēdit itaq̄ in aureas ad omniā dā facit etus: et ar millas posuit in manib⁹ eius. Pionusq̄ ad oīa dñz benedicens dñs deo dñi mei abrahā q̄ perduxit me recto itinere: et fumeri filii dñi mei filio eius. Quā obis si facino miam? veritate cum dñs meo indicat michi: sin autem aliud placet: hoc dicite michi: ut vadā ad dexterā siue ad sinistram. Responditq̄ labā et dixit. Filia dñi egres sus est sermo. Non possumus extra placitū eius q̄cūq̄ alius loqui tecū. In rebecca corā te est tolle eā: p̄ficiscere: sit vxor filij dñi tui scilicet locus est dñs. Quod cum audisset puer abrahā p̄cidens a doctauit in terrā dñm. Priolatisq̄ valis argētis et aureis ac vestibus dedit ea rebecca p̄ munere. Fratris quoq̄ eius et matri dona obtulit. Inito cōiunio videntes pariter et bibentes mātē ibi Surgēto autē mane locus est puer. Dimitte me vt vadā ad dñm meū. Responditq̄ frater eius et mater. Manet puella saltē decē dies apud nos et postea p̄ficiscet. Nolite autē me retinere q̄ dñs dixerit vā meā. Dimitte me vt p̄gā ad dñz meū. Et dixerūt. Vocem⁹ puellā et queram⁹ ipsā volūtātē. Cūq̄ vocata venisset: cūctati sūt. Tūc trācū boie istorū: Quē ait. Vadā. Dimiserunt ergo eā et delibā nutritē illius seruūq̄ abrahā et comites eius impetrātes p̄p̄era sorori sue atq̄ dīcētes. Soror nra es. Refecit in mille mullā: possideat sementūq̄ potas inimicorū suorū. Igīt rebecca et puellē illius ascensit camelus secute sunt virū qui festinus reuertebat ad dñm suū. Et o au tē tpe deambulabat ysaac p̄ vā q̄ ducit ad puteum cui⁹ nomen ē vinctio et vidit eā. Habibat autē in terra australi: egressus fuerat ad meditandū in agro in clinata iam die. Cūq̄ eleuasset oculos: vidit ysaac venientē p̄cul Rebecca quodq̄ p̄se cro ysaac descendit de camelo et ait ad puerū. Quis est ille homo qui venit per agrum in occursum nobis? Dixitq̄ ei. Ipse est dominus meus. Ad illa tollens citō palliū suum operuit se. Seruus autem cuncta quę gesserat narratū domino suo ysaac: qui introduxit eam in tabernaculum fa re matri suę: accepit eā yxorē et intantum dilexit eam: vt dolorem qui ex morte matri eius acciderat temperaret.

L. S. De sepultura et morte abrahę et filij dñi mael. De natiuitate esau et iacob et venditione p̄iogeni.

Capit. xvj.

Abrahā vero alia dicit vxorē noie cethu rā q̄ peperit ei zamrā et tēcan et medā et madia: et tēboch et sue. Tecan q̄s genuit ab tēboch et dādā. Filij dādā fuerūt: asurum et lathulim et laomim. Abrahā et medā ē epha et tēber et enoch et abidā et heldā. Et dēbēb filij cethure. Deditq̄ abrahā cūctā q̄ possederat ysaac: filijs autē cūctā p̄ largit⁹ ē munera. Et sepauit eos ab ysaac filio suo dū abduci tēber et abrahā cūctā septuaginta annis et deficiens mortuus est in senectute bona p̄fectus etatis et plenus dieb⁹. Cōgregatusq̄ est ad p̄p̄m suū. Et sepelirunt eū ysaac et ysmael filij sui in spelūca duplici: quę sita est in agro ephō filij scoi ethei et regione mabie: quam emerat a filijs hebr. Abi sepul⁹ ē ipse et sara vxor eius. Et post obitū illius dñs dicit de⁹ ysaac filio eius: qui habitabat iuxta p̄cul nomen vinctio et vidit eā. Ihesū generatōis ysmael filij abrahę quem peperit ei agar egyptia famula sara: et hec noia filioz eius i vocabulis et gñationibus suis. Cū p̄mogen⁹ ysmael naboioth deide cedat et abdebet: y mabiam: mabiam q̄s et duma et massa adad et ythema et iachur et naphio et cedma. Isti sūt filij ysmael: et hec noia p̄ castella et oppida eius: duodeci p̄cipē tribub⁹ suarū. Et facti sūt inuivte ysmael cētū triginta septē: deficiēsq̄ mortu⁹ est et apposit⁹ ad p̄p̄m suū. Habitat autē ab eula vīg sur: q̄ respicit egyptū introcūctus ab asyris. Cōiā cūctis fratrib⁹ suis obijt. Ihesū quoq̄ sunt gñatōes ysaac filij abrahę. Abrahā genuit ysaac: q̄ cū q̄draginta esset āno p̄dixit vxorē rebecca filia bathuelis syri de mesopotamia sororē labā. De p̄p̄eracis ē ysaac dñm p̄ vxorē suę: eo q̄ esset herilis. Cūq̄ audiuisset eū et dedit cōceptū rebecca: cessat collidēbantur in vtero eius paruuli. Quē ait. Si sic mibi futurū erat quid necesse fuit cōcepere? Per tēxipq̄ rebecca vt consileret dñm: qui respondens ait. Due gentes sunt in vtero tuo: et duo populi ex ventre tuo diuidentur: populusq̄ populi superabit maior fuit minor. Jam tēp̄ pariendi a ducenerat: ecce genuit in vtero et p̄p̄erit sunt. Qui p̄m⁹ egressus est rufus erat: rufus in morē pelis bēp̄idus: vocat⁹q̄ est nomen eius Esau. Priotinus alter egressus: plantā fra tris tenebat manu: idcirco appellauit eū iacob Seragenari⁹ erat ysaac q̄ nati sunt paruuli: q̄bus adultis facius est Esau vir gñarus venandi et homo agricola: iacob autē vir simplex habitabat in tabernaculo. Ysaac amabat Esau eo q̄ de venationibus illius veleretur: et rebecca diligebat iacob. Morit autē iacob pulmentū: ad quē cū venisset esau de agro lassus ait. Da mibi de cōctione hac rufa q̄ oppido lassus sum. Cūq̄ ob causam vocat⁹ est nomē eius edon. Qui dixit iacob. Vnde mibi p̄mogenita tua? Ille respondit. En mortu⁹: quid mibi p̄derit p̄mogenita? Ait iacob. Iura ergo mibi. Iurauit ei esau et reddidit p̄mogenita: et sic accepto pane et lērio edulio comedit: bibit et abiit: parū pedēs q̄ p̄mogenita vendidisset.

L. S. De p̄grinatōis ysaac in Serario. De iugio p̄p̄eracis: et de federe cū Abimelech. xvj.

21

1. para. 1. c

23

1. para. 1. b

2

Roma. 5. b

Roma. 5. c

Yosue. 1. 5.

Dece. 1. 2. a

D

Abdie. 1. a

Infra. 4. 7.

a. Ihesu. 1. 2. b

Cita autem fame super terram post eam sterilitatem que acciderat in diebus abiaas: abiit ysaac ad abimelech regem palestinoum in gerara. Apparuit ei dñs et ait. Ne descendas in egyptum: sed quiesce in terram quam dixero tibi et peregrinare in ea: erogo tecum et benedicam tibi. Tibi enim et semini tuo dabo vniuersas regiones has completis iuramentum quod ipso respondi abiaam patri tuo: et multiplicabo semen tuum sicut stellas celi. Dabo quoque posteris tuis vniuersas regiones has: et benedicentur in semine tuo omnes gentes terre quod obediens abiaam voci mee et custodierit precepta et mandata mea et ceremonias: legesque seruauerit. Mansit itaque ysaac in gerara. Qui cum in interrogaretur a viris loci illius super vxorem suam respondit. Soror mea est. Timuerat enim confiteri quod sibi esset sociata coniugio reputans ne forte interficerent eam propter illius pulchritudinem. Cumque pertransissent dies plurimi et ibidem moraretur prosopiciens abimelech rex palestinoum per fenestram vidit eum locantem cum rebecca vxore sua: et accessit eo ait. Perspicuum est quod vxor tua sit. Cur mentiris eo eam sororem tuam esse? Respondit. Timui ne morer et propter eam dixit abimelech. Quare ipsoiisti nobis? Posuit colore quispam de populo cum vxore tua: et induxeras super nos grande peccatum. Piecepit omni populo dicens. Audi terrorem hominis huius vxorem: morte mouetur. Scinuit autem ysaac in terra illa: inuenit in ipso anno centuplii benedixit ei deus et locupletatus est homo: et ibat proficiens atque succrescens donec magnus reuerenter effectus est habuit possessiones autem et armentorum et familie plurimum. Ob hoc inuidentes ei palestini: omnes puteos quos foderant serui patris illius abiaam: illo tempore obstruxerunt implentes humo: intantum ut ipse abimelech diceret ad ysaac. Recede a nobis quoniam potestas nobis facere es valde. Et ille discens ut veniret ad torentem gerare habitaret ibi rursum quod dedit alio puteos quos foderant serui patris sui abiaam: et quos illo motu olim obstruxerat pascuisit. Appellauit quoque eos eisdem nominibus quibus ante patrem vocauerat. Foderuntque in torentem et reperierunt aquam viuam. Sed et ibi rursum fuit pastorem gerare aduersus pastores ysaac dicentium. Hostis est aqua. Quod obtem nomen puit ex eo quod acciderat vocauit calumniam. Foderunt autem et alium et pro illo quoque ripati sunt appellauitque eum inimicitias. Profectus in de fudit alium puteum pro quo non contenderit. Itaque vocauit nomen eius latitudo: dicens. Hunc dilatauit nos deus: et fecit crescere super terram. Ascendit autem ysaac ex illo loco in Bersabee: ubi apparuit ei dñs in ipsa nocte dicens. Ego sum deus abiaam patris tui. Noli timere: quia ego tecum sum. Benedixi tibi et multiplicabo semen tuum propter seruum meum abiaam. Itaque edificauit ibi altare domino: et inuocato nomine domini extruxit tabernaculum: precepitque seruis suis ut foderent puteum. Ad quem locum cum venissent de gerario: abimelech et octidui amici illius et

phicol bar militum locutus est ysaac. Quid ventis ad hominem quem odistis: et expulsi a vobis? Qui responderunt. Vidimus tecum esse dos minui: et idcirco nos diximus. Sit iuramentum inter nos: et ineam? sedus ut non facias nobis quicquid mali fuerit: et nos nichil tuorum attrigamus: nec fecimus quod te lederet: sed cum pace dimissimus auctum benedictione domini. Fecit ergo ei conuictum et post cibum et potum furgens mane iurauerunt sibi mutuo: dimissus quoque ysaac pacifice in locum suum. Ecce autem venerunt in ipso die serui ysaac: annunciantes ei de puteo quem foderant atque dicens. Inuenimus aquam. Unde appellauit eam abundantiam: et nomen ubi imposuit est Bersabee usque in presentem diem. Esau vero quadragenarius duxit vxores duas: et dicitur filii beeri et her: de base maris filii elon et elud et loci quoque ambe offenderat animum ysaac et rebecca.

L. S. P. 10 Esau benedicitur Jacob: mater mortis fugere Jacob: deinde loquutus fuit deceptus in sensibus excepto auditu.

Senit autem ysaac: et caligauerunt oculi eius: et videre non poterat. Vocauitque esau filium suum matrem: et dixit ei. Fili mi: Qui respondit. Adsum? Qui pater. Hides inquit quod fenuerim? Ignorem diem mortis mee. Sume arma tua et pharetram: arsumus: egredere foras. Cumque venisset aliquid apprehenderis fac michi inde pulmentum sicut vellemus: et affer ut comedam? benedixit tibi anima mea antequam moriar. Quod cum audisset rebecca et ille abisset in agrum ut iustionem patris impleret: dixit filio suo iacob. Audiui patrem tuum loquentem cum esau fratre tuo: dicens. Affer michi de venatione tua: et fac cibos ut comedam: et benedicam tibi coram domino antequam moriar. Hunc ergo fili michi acquiesce consilium meum: et pergens ad gregem affer michi duos bestios optimos: ut faciam et eis escas pro tuo: quibus libenter vescitur quisque cum inueneris: et comedet: benedicat tibi pater tuus motu tuo. Qui ille respondit. Hosti quod esau frater meus homo pilosus sit et ego lenis. Si attraxerit me pater meus et esen ferit: timeo ne pater sibi voluisse me illudere: et inducat super me maledictiones pro benedictione. Ad quem mater. In me sit autem maledictio fili mi tantum ad vocem meam: et perges affer. Dixit. Abiit et attulit deditque matri: paut illa cibos sicut vellet nouerat patrem illum: et vestibus esau valde bonis: quas apud se habebat domi induit eum: pellucidasque de dous circide de manibus et colli nuda protexit. De dous pulmentum et panes quos coxerat tradidit. Quibus illi dicit. Pater mi: Et ille respondit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixit iacob. Ego sum primogenitus tuus esau. Fecit tibi sicut precepisti michi. Surge sede et comede de venatione mea: et benedicat michi anima tua. Aufertque ysaac ad filium suum. Quomodo inquit tam cito inuenire potuisti filium meum? Qui respondit. Voluntas dei fuit: et cito occurre ret michi quod volebam. Dixitque ysaac. Recede huc et tangam te fili mi: et pben vultu tuo sis filius meus esau: annuncius. Recessit ille ad patrem: et palpa

Genesis.

to eo dixit ysaac. **N**on quidem vox iacob est: sed manus manus sunt esau. Et non cognovit eum: quia plures manus similium dunt maioris crepescerant. Benedicens ergo illi ait. Tu es filius meus esau. **R**idit ergo sum. **A**rtile. **A**ffer michi inquit cibos de venatione tua fili mi: ut benedicat tibi aia mea. Quos cum oblatos comedisset obrulit et etiam vi-
 11. **U**o haustu digu ad esu. Accede ad me: et da michi osculu fili mi. Accessit et osculatus est eum. **S**tatumque vi sensit vestimento sui eius fragrantia benedicens illi ait. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni. **C**ui benedixit dñs. **D**et tibi de^o de ro-
 12. **C**eli: et de pinguedine terre abundanti frumeti vini et olei: et seruiant tibi populi et adorent te tribus. **E**sto dñs fraterum tuorum: et incuruentur ante te filij matris tue: qui maledixerunt tibi: sicut ille maledixit: et qui benedixerit tibi: benedictionibus^o repletur. **U**ix ysaac sermonem impleuerat: regref-
 13. **I**o iacob foras. **V**enit esau coctofus de venatione cibos intulit patri dicens. Surge pater mi et comede de venatione filij tui: ut benedicat michi ani-
 14. **M**a tua. **D**ixitque illi ysaac. Quis enim es tu? **Q**ui respondit. Ego sum filius tuus pumogenitus esau. **E**spauit ysaac stupore vehementer: ut vitraque cre-
 15. **P**ost ammirans ait. Quis igitur ille est qui dum capram venationem attulit michi: et comedi ex olibus pulvis tu venires? **B**enedixitque et erit benedictus. **A**udit esau sermonibus patris: irru-
 16. **G**it clamore magno et confertatus ait. **B**enedic etiam et michi pater mi. **Q**ui ait. **V**enit ger-
 17. **M**anus tuas fradulenter: et accepit benedictiones tuas. **A**t ille subiungit. **I**uste vocari est nomen ei^o iacob. **S**upplisavit enim eum altera vice. **P**ri-
 18. **M**ogenita mea ante nult: et nunc secundo surripuit benedictionem meam. **R**ursusque ad patrem: nunquid non reseruasti ait: michi benedictionem? **R**espondit ysaac. **D**ñm tuum illum constitui: et om-
 19. **N**es fratres suos seruauit ei^o subiugauit. **F**rumen-
 20. **T**o et vino et oleo stabiliuit eum: et tibi post hec fili mi vitra quid faciam? **C**ui esau. **N**um vnā inquit tantum benedictionem habes pater? **D**ixit quos-
 21. **O obsecro ut benedicas. **C**unq̄ cula tu magno fieret: motus ysaac dixit ad eum. **S**in pinguedine ter-
 22. **R**es in rose celi desuper erit benedictio tua. **U**ti uis in gladio et fratri tuo seruies: tempusque veniet cum excutias soluas iugū eius de ceruicibus tuis. **D**erat ergo semper esau iacob pio be-
 23. **N**edictione qua benedixerat ei pater. **D**ixitque in corde suo. **V**enient dies luctus patris mei et occi-
 24. **D**idam iacob fratrem meum. **F**uncta sunt hec rebecca. **Q**ue tumens et vocans iacob filium suu: dixit ad eum. **E**cce esau frater tuus minatur ut occi-
 25. **D**at te. **H**inc ergo fili ad vocem meam: et confurgens fuge ad laban fratrem meū in aram habitabilis: cum eo dies paucos donec requiescat furor fratris tui et cesset indignatio ei^o obliui-
 26. **S**caturus es: qui fecisti in cuspide mittere: et adducā te de huc. **C**ui viros obabos filio iuno-
 27. **D**ixitque rebecca ad ysaac. **E**det merum mee propter filios heri. **S**i accipiet iacob vxorem de stirpe huius terre: nolo viuere.
 28. **L**. **S**. **I**acob mittitur ad laban: videt scalam: vovet votum. **C**aplin. xxvii.**

Uocauit itaque ysaac iacob et benedi-
 29. **X**it ei: precepit ei dicens. **N**oli acci-
 30. **P**ere coniugem de genere chanaan: sed vade et piofiscere in mesopota-
 31. **M**ia syrie ad domū baruel patris matris tue et ac-
 32. **C**ipe tibi inde vxorem de filiabus labā auunculi tui. **D**eus autem omnipotens benedicat tibi et cresce-
 33. **R**e te faciat atq̄ multiplicet vis tu in turba popu-
 34. **L**ois: et det tibi benedictiones abiae et semini tuo post te: ut possideas terram peregrinationis tue quā pollicar^o est auo tuo. **C**ūq̄ dimissus est ysaac
 35. **P**fectus puenit in mesopotamia syrie ad labā si-
 36. **L**ū baruel syri fratrem rebecca matris sue. **E**ndec-
 37. **A**it esau q̄ benedixisset pater suus iacob: et mis-
 38. **S**et eū in mesopotamia syrie ut inde vxorē duce-
 39. **R**et: et post benedictionē percipisset et dicens. **N**ō accepi
 40. **E** vxorē de filiabus chanaan: quod edisio laban
 41. **P**arētū^o suis iacet in syria: pbans quoq̄ non li-
 42. **B**enter aspiceret filias chanaan pater suus: iuit ad
 43. **B**ismacē: et dixit vxorē absq̄ his quas pu^o habe-
 44. **B**at melech filiū bismac filij abiaā sororis nabaz
 45. **T**or. **I**git egress^o iacob de berfabee p̄gebat arā.
 46. **C**ūq̄ venisset ad quē dā locū: velleit in eo requi-
 47. **E**scere post solis occubitu tulit de lapidib^o quae
 48. **B**an: et supponens capiti suo dormiuit in eodē lo-
 49. **C**o illudq̄ in somnis scalā stantē sup̄ terrā et eam
 50. **M**ē illius tāgens celū: angelos quoq̄ dei ascēde-
 51. **T**ice et descendentes per ea: et dñm initum scale de-
 52. **C**ente sibi. **E**go sum dñs de^o abiaā patris tui de-
 53. **B**us ysaac. **T**errā in qua dormio tibi dabo et semi-
 54. **N**i tuo: et rursus semē tuū quasi pulvis terre. **D**ila-
 55. **T**eris ad orientē et occidentē et septentrionē et me-
 56. **R**idū: et benedicetur in te et in semine tuo cuncte tri-
 57. **B**us terre. **E**t ero custos tuus quoq̄que preteritis
 58. **E**t reducam te in terram hanc nec dimittam nisi
 59. **C**omplevero vniuersa que dixi. **C**unq̄ euigilasset
 60. **I**acob de somno ait. **H**ere dñs est in loco isto: et
 61. **E**go nesciebam. **P**auensq̄ terribilis est inquit
 62. **L**ocus iste. **N**on est hic alius nisi domus dei et po-
 63. **T**a celi. **S**urgens ergo iacob mane nult lapidem
 64. **Q**uem supposuerat capiti suo et erexit in titulum
 65. **F**undens oleum desuper. **A**ppellauitq̄ nomen vi-
 66. **B**is bethel que prius iura vocabatur. **H**ic etia^o erig-
 67. **I**totum dicens. **S**i fuerit dominus mecum: et cu-
 68. **S**todierit me in via per quam ego ambulo: et de-
 69. **D**erit michi panem ad vescendum et vestimen-
 70. **T**um ad induendum: reuerfusq̄ fuero piofpere ad
 71. **D**omum patris mei: erit michi dominus in deum
 72. **E**t lapis iste quem erexi in titulum: vocabitur do-
 73. **M**us dei: cunctoq̄que que dederis michi decim-
 74. **M**as offeram tibi. **C**aplin. xxix.

Quocumque ergo iacob venit in terram
 75. **O**rientalem: et vidit puteū in agro: tres
 76. **Q**uoq̄ greges ovium accubantes iuxta
 77. **E**um. **H**am ex illo ad quæbantur peco-
 78. **R**a et eos eius grandilapide claudebatur. **M**oisys
 79. **E**ratq̄ cunctis ouibus cōgregans deuolueret la-
 80. **P**idem: et reflectis gregibus rursum super os pa-
 81. **T**erit ponent. **D**ixitque ad pastores. **F**ratres vnde
 82. **S**apientia. 10.
 83. **A**ctu. 11. b.
 84. **I**ntra. 13. b.

D
 11. **U**o
 12. **C**

E
 13. **I**
 14. **M**
 15. **P**
 16. **G**

11. **U**
 12. **C**
 13. **I**
 14. **M**
 15. **P**
 16. **G**

11. **U**
 12. **C**
 13. **I**
 14. **M**
 15. **P**
 16. **G**
 17. **D**
 18. **S**
 19. **A**
 20. **C**
 21. **B**
 22. **E**
 23. **T**
 24. **D**
 25. **L**
 26. **R**
 27. **B**
 28. **S**
 29. **C**
 30. **P**
 31. **M**
 32. **A**
 33. **R**
 34. **L**
 35. **P**
 36. **L**
 37. **E**
 38. **S**
 39. **R**
 40. **E**
 41. **P**
 42. **B**
 43. **U**
 44. **B**
 45. **T**
 46. **C**
 47. **E**
 48. **B**
 49. **C**
 50. **M**
 51. **T**
 52. **D**
 53. **B**
 54. **N**
 55. **T**
 56. **M**
 57. **T**
 58. **E**
 59. **C**
 60. **I**
 61. **T**
 62. **L**
 63. **P**
 64. **Q**
 65. **F**
 66. **B**
 67. **H**
 68. **S**
 69. **D**
 70. **D**
 71. **D**
 72. **E**
 73. **M**
 74. **M**
 75. **Q**
 76. **B**
 77. **E**
 78. **R**
 79. **M**
 80. **P**
 81. **T**
 82. **S**
 83. **S**
 84. **I**

estis: Qui responderit: de aran. Quos interro-
gans. Nunquid ait nobis Laban filium nabor?
Dixerunt. Nouim'. Sane nec est inquit: Valeat
inquit: ecce Rachel filia eius venit cum grege
suo. Dixitq. iacob. Adhuc multū diēi supel: nec
est tempus vt reducantur ad causas greges. Da
te ante portum ouibus et sciscas ad pastum redus-
cite. Qui responderunt. Non possum' donec om-
nia pecora congregentur: et amoueamus la pides
de oie patet: vt adqueam' greges. Adhuc loque-
batur: ecce Rachel veniebat cum ouibus patris
sui. Nam gregem ipsa pascebat. Quam cū vidis-
set iacob et sciret consobinam suam: oculisq. labā
enunculi sui amouit lapidem quo puteus claude-
batur: et adaquato grege osculatus est eā. Et ele-
uata voce fleuit: et indicauit ei q. frater esset prius
sui: fili' rebecca. At illa festinans nūciauit patri
suo. Qui cū audisset venisse iacob filiū sororis sue
occurrit obuiā ei cum plectusq. eum: et in oscula ru-
ens: vixit in domum suam. Aditis autē causis
ituncris: respondit. Es meus es et caro mea. Et
postq. ipleni sunt dies mensis vii: dixit ei. Num
quia frater meus es: gratias seruaui mihi: Dic qd
mercedis accipias. Iphabee vero duas filias.
Nomen maioris lya: minor vero appellabat Ra-
chel. Sed lya lippie erat oculis: Rachel decoia fa-
cie et venusto aspectu: quam diligens iacob: ait.
Seruiam tibi pio Rachel filia tua minores septem
annis. Respondit Labā. Veli'. Et vt tibi eā dem q.
alteri viro. Danc apd me. Seruiam ergo iacob
p Rachel septem annis: et videbantur illi pauci dī
eo pie amoue magnitudinem. Dixitq. ad labā. Da
mihi vxorem meā: iam tēpus impletū est vt in-
grediar ad illā. Qui vocatis multis amicis iur-
bis ad conuiuium fecit nuptias: et vespere lya m
filiam suā introduxit ad eum: dās ancillā filie zel
phā nōle. Ad quam cum ex more iacob fuisset in-
gressus: factio mane vidit lya: et dixit ad socerū
suum. Quid est quod facere voluisti? Nōne p Ra-
chel seruiui tibi: Quare inposuisti mihi? Respō-
dit laban. Non est in loco nostro cōsuetudinis vt
minores ante tradam' ad nuptias. Imple heb-
domadā diez buis copule: hāc quoq. dabo ti-
bi p opere quo seruaturus es michi septē annis
alijs. Acquisitū placito et hebdomada transacta:
Rachel duxit vxorē. Et parit seruum balā tradi-
derat. Tandēq. potit' optatis nuptijs amosē se
quentis piloni pcurtisse: seruiens apud eū septem
annis alijs. Videns autē dñs q. despiceret lya m
aperuit valua eius: sorioie scilicet permanente.
Que conceptum genuit filium: vocauitq. nomē
eius ruben: dicens. Vidit dñs humilitatem meā.
Nunc amabit me vir meus. Rursumq. concepit
et peperit filijs: et ait. Nūm vidit me dñs haberi
contemptū: dedit etiam filium dñi. Vocauitq.
nōmū eius symeon. Conceptus tertio et genuit
alium filiu: dixitq. Nūc quoq. copulabitur michi
maritus meus eo q. pepererim ei tres filios: et id
circo appellauit nomē ei' leui. Quarto concepit
et peperit filiū: et ait. Modico scirebo: dñs. Et ob
hoc vocauit eū iudā. Cessauitq. parere.
Et Rachel ancillā dāt marito post hoc lya fa-
cit similiter. Et p mandragoras accipit. Rachel

Joseph parit. Jacob reditū parat merces ei pio
mittitur: pacū trahit.

Ermens autē Rachel q. insectūda esset
inuidit sorori sue et ait marito suo. Da
mihi liberos alioquin mouar. Cui tra-
tus ridit iacob. Num p deo ego fuy:
q. puauit te fructu vterio tui? At illa. Iphabee in
quit famulā balā ingredere ad illas vt pariat sup
genua mea: et habeb' et illa filios. Deduxit illā balā
in coniugiū. Que ingressa ad se viro: concepit et
peperit filiū: dixitq. Rachel. Indicaui michi dñs
et exaudiuit vocē meā dās michi filiū. Et idcirco
appellauit nomen eius dan. Rursumq. bala con-
cipiens peperit alterū: p quo ait Rachel. Eō p:
rauit me dñs cum sorioie mea et inuauit. Vocauitq.
ei nēptalim. Sentiens lya q. parere desisset zel-
phā ancillam suā marito tradidit. Qua post cō-
ceptū edente filiū dixit. Felicitet. Et idcirco voca-
uit nomē eius gad. Peperit quoq. filijs alia alterū
dixitq. lya. Iphoc p beatitudinem mea. Beatā quip
pe me dicent omnes mulieres. Propterea ap-
pellauit eū aser. Egressus autē Ruben tempore
messis tritice in agrū repit mandragoras: quas
matri lye detulit. Dixitq. Rachel. Da mihi parē
de mandragonis filij tui. Illa respōdit. Parū ne
tibi videat q. pteripueri: maritū mihi: nisi enā mā
dragoras filij mei tuleris. At Rachel. Domiat
tecū hac nocte pio mādragonis filij tui. Addeun-
tiq. ad vespertā iacob de agro: gressa est in occur-
sum eius lya: et ait. Ad me inquit strabis: q. mer-
cede cōdixi te: p mādragonis filij mei. Domuit
q. cū ea nocte illa et exaudiuit deus preces eius.
Lōceptiq. et peperit filiū quintū: et ait. Dedit de-
us mercedē michi: q. dedi ancillā meā viro meo.
Appellauitq. nomē eius ysa char. Rursum lya cō-
cipiens peperit sextū filiū: et ait. Dotauit me de-
us: dote bona. Et nā hac vice mecū erit maritus me-
us eo q. genererim ei sex filios: Et idcirco appellauit
nomē eius zabulon. Post qez peperit filiū nōle
dynam. Recordaturq. dñs Rachel: et exaudiuit eā:
et aperuit valua eius: que concepit et peperit filiū
dicens. Abstulit deus opprobriū meū. Et voca-
uit nomē eius ioseph: dicens. Addidit michi dñs
filiū alterū. Flato autē ioseph dixit iacob socero
suo. Dimitte me vt reuertar in patriam meam et
ad terrā meā. Da michi vxores et liberos meos:
p quibus seruui tibi vt abea. Tu vero nōli serui-
tutē qua seruui tibi. At illa laban. Inueniā grāz
in cōspectu tuo. Experimēto didici: q. benedixe-
rit michi de' ppter te. Cōstitui mercedē tuā quā
dēm tibi. At ille respōdit. Tu nosti quō seruiteris
tibi: quāstā i manib' meis fuerit possessio tua: mo-
dici habuisti anteq. venire ad ter: nūc diues ef-
fectus es: bene dixitq. tibi de' ad introitū meum
Iustū est igit vt aliqui pūdeat domui mee. Dixit
q. labā. Quid tibi dabo? At ille ait: nichil volo: sy
si feceris qd postulo: iterū pacē et custodiā peco-
ra tua. Syra oēs greges tuos: et spara cunctas
oues varias et spario velleter: quodcuq. fulsi et
maculosi variūq. fuerint: nā i ouib' q. i capis: erit
merces tua. Rā debuitq. michi tras iustitia mea
qñ placitū tēpus ademerit cōiā te et oia que nō
fuerint varia et maculosa et fulsa: tā in ouibus q. i

Intra. 4. 3.

B

C

D

E

F

G

1. Paral. 1.

3. Reg. 1. b

capis furti me argues. Dixitq; labā. Gratuz habeo quod petis. Et separavit in die illa capias et bucos et arietes varios et maculosos. Lunctū autem gregem vnicoloem id est albi et nigri velle ris tradidit in manu filiorum suorum et posuit ipsa cum itineris trium dierum inter se et generū qui pascebat reliquos greges eius. Tollens ergo labā virgās populeas virides et amigdalinas et et platānas et parte decorticavit eas. De fructibus corticibus in bisque spoliata fuerant candor apparuit illa vero que integra fuerāt viridia permanserunt atq; in hunc modū color effectus est varius. Posuitq; eas in canalibus ubi effundebatur aqua: ut cum venissent greges ad bibendum ante oculos haberent virgās et inspectu earum conciperent. Factū est vti in ipso calore coitus ovis intuerentur virgās et parerent maculosa et varia et diverso colore respersa. Disiungit greges iacob et posuit virgās in canalibus ante oculos arietum. Erant autem alba et nigra queq; laban cetera vero iacob separatim inter se gregibz. Igitur quando pio tempore ascendebant oves ponebat iacob virgās in canalibus aquarum ante oculos arietum et ouium: vti in earū cōtemplatio ne conciperent. Quando vero serotina admissura erat et conceptus egressum non ponebat eas. Factaq; sunt ea q̄ erant serotina laban: et que pio tempore iacob. Dixitq; hoc est homo vitra modum et habuit greges multos ancillas et seruos: camelos et alinos.

L. S. Fugit iacob cum suis. Rachel furatur patris idola: laban isequitur Rachel abscondit idola. iacob et labā sedus incunt: laban redit in locum suum.

Capitulum xxxi.
Dixit autem audiuit verba filiorum laban dicentium: tulit iacob oia que fuerunt patris nostri et illius facultate ditatus: factus est incitus: animaduertit quoq; facie laban q̄ non esset erga se sicut heret nudistertius maxime dicente sibi dñō reuertere in terram patrum tuorum et ad generationem tuā erog tecum: misit et vocauit Rachel et lyam in agrū ubi pascebat greges: dixitq; eis. Videte faciem patris vestri q̄ nō sit erga me sicut heret nudistertius. Deo autē patris mei fuit mecum: et ipse nobis q̄ totius virtutis meae seruierim patri vestro. Sed et pater vester circūuenit me et mutauit mercedem meam decem vicibus: et tamē nō dimisit eum deus vti noceret michi. Si quādo dixit varie erunt mercedes tue: partebant omnes oves varios fetus: quando vero cōtrario ait: alba queq; accipies p mercedē omnes greges alba pepererunt. Tulitq; de substantiā patris vestri et dedit michi. Postq; enim conceptus ouium tempus aduenerat: leuauit oculos meos et vidi in formis ascendentes mares super feminas varios et in maculosos et diuersorum colorum. Dixit angelus dñi ad me in formis. Iacob: Et ego respondit adsum. Qui ait. Leua oculos tuos et vide vniuersos maculosos ascendentes super feminas varios maculosos atq; respersos. Vidi enim omnia que fecit tibi Laban. Ego sum deus beibei ubi vixisti lapidem et votum vouisti michi. Hunc

ergo surge et egredere de terra hac: reuertens in terrā natiuitatis tue. Responderuntq; Rachel et lyā. Nunquid habemus residuū facis in facultatibus et hereditate domus patris nostri? Nonne quasi alienas reputant nos? vendidit: comedit q̄ precium nostrū? Sed deus tulit opes patris nostri: eas tradidit nobis ac filiis nostris: vnde omnia que precepit tibi dominus fac. Surrexit autem iacob et impositis libertatē ac cōiugibus suis super camelos abiit: tulitq; omnem substantiā suā et greges quicquid in mesopotamia ac quasi fuerat pergens ad ysaac patrem suū in terrā charaan. Et tēpore ierat Laban ad tondēdas oves et Rachel furata est ydola pris sui: noluitq; iacob consisti focero suo q̄ fugerit. Lūq; abisset tam ipse q̄ oia que iuris sui erant et amne transmissa pergeret contra montem galaad: nunciaturum est laban die tertio q̄ fugerit iacob. Qui assumptis fratribus suis persecutus est eū diebus septem et comprehendit eum in monte galaad. Videntes in formis dicentes sibi dominum. Laue ne quicq; asperet loquaris contra iacob. Jamq; iacob exierat in monte tabernaculum. Lūq; ille confectus fuisset cum fratribus suis in eodē monte galaad fixi tentorium. Et dixit ad iacob. Quare ita egisti ut clam me abigeres filias meas quasi captiuas gladio? Cur ignorante me fugere voluisti nec indicare mihi vt prosequerer te eū gaudio et carnis et tympanis et cytharis? Non es passus vt oscularer filios meos et filias. Stulte operatus es. Et nunc quidem valet manus mea reddere tibi malū: sed deus patris tui heri dixit michi. Laue ne loquaris contra iacob quicq; duri. Et sic. Ad tuos ire cupiebas et desiderio erat tibi domus patris tui. Cur furatus es deos meos? Respondit iacob: q̄ inficio te profectus sum: tui ne violenter auferres filias tuas: q̄ autē fur ti me arguis: apud quem cūq; inuenieris deos tuos necerit corā fratribz nostris. Scrutare quicquid tuorum apud me inuenieris aufer. Ihec dicēs ignorabat q̄ Rachel furata esset ydola. Ingressus itaq; laban tabernaculum iacob et lyē et vniuersos fratres non inuenit. Lūq; intrasset tentorium Rachel: illa festinans abscondit ydola subter stramenta camelī et sedit desuper: scrutantibz omne tentorium nihil inuenient: ait. Ne irascatur dominus me: q̄ corā te assergere neque iuxta consuetudinem seminarum nunc accidit michi. Sic delusa sollicitudo querentis est. Lumenq; iacob cum iurgio ait. Quam ob culpam meam et ob quod peccarū meū sic exarsisti post me et scrutatus es oēm suppellectilē meā? Quid iustum de cuncta substantiā domus tue? Donec hic corāz fratris mei et fratribus tuis: et iudicent inter me et te. Idcirco viginti annis fui tecū. Quæ tuæ et capie steriles nō fuerūt: arietes gregia tui nō comedi: nec captiua bestia ostēdi tibi. Ego damnum omne reddēdū. Quicquid fursum peribat a me et greges die noctuq; ista vigebar et gelu fugiebat q̄ somnus ab oculis meis. Et sicq; per viginti annos in domo tua seruui ribe quattuordecim pro filiabus: et sex pro gregibus tuis. Immutasti quoq; mercedem meam decēz vicibus. Nisi deus pa

1. Reg. 13. c.
2. Paral.
16. c.

Exo. 12. d.

tris mei abraham et timor ysaac affuisset michi: for-
sitam modo nudum me dimississet. Afflictionem
meam et laborem manuum mearum respexit do-
minus et arguit te heri. Respondit ei laban. Filie
mee et filij et greges tui et omnia que ceteris mea sunt
Quid possis facere filijs et nepotibus meis: Ue-
ni ergo et incamius fedus: ut sit testimoniu inter
me et te. Tulerit itaqz laban lapidem et erexit in ti-
culu Dixitqz fratri b' filijs. Asserite lapides. Qui
congregantes fecerunt tumulu: comedentesqz
super eum. Quem vocavit laban tumulu testis
et iacob acernu testimonij: uterqz iuxta propieta-
tem lingue sue. Dixitqz laban. Tumulus iste erit
testis inter me et te hodie et idcirco appellatu est
nomen eius galaad. Tumulus testis. Et a dicit
laban. Intueatur et iudicet dñs inter nos quan-
do recesserimus a nobis si affligeris filias meas
et si introduxeris alias uxores super eas. Nullus
sermone nisi testis est absqz deo q' pñens respiciat
Dixitqz rursum ad iacob. En tumulus hic et lapis
quem erexit iter me et te testis erit: Tumulus in-
quã iste et lapis sint in testimoniu autem ego tra-
siero illum perge ad te: ut tu pñeris malus
michi cogitans. Deus abraham et deus nathor iu-
dicit inter nos: deus patrio eorum. Iuravit ergo
iacob per timorem patris sui ysaac: immolatisqz
victimis in monte vocavit fratres suos ut ederet
panes. Qui cū comessissent manserunt ibi. La-
ban vero de nocte confurges osculatus est fili-
os et filias suas et benedixit illis: reuerfusqz est in
locum suum.

L. S. Jacob angelos obutu videt. Ad esau quẽ
timebat nuncios mittit: et cum angelo luctatur.
Et israhel appellatur.

Iacob autem abijt in itinere quo cepe-
rat: fueruntqz ei obutu angeli dei. Cum
vidisset aut. Castra dei sunt hec. Et
appellavit nomen loci illius manau:
id est castra. Q. Dixit autez et nuncios ante se ad
esau fratrem suum in terra seyr in regione edom
pcepitqz eis dicens sic loquimini dño meo esau
hec dicit frater tuus iacob. Apud labã peregrin-
atus sum: mei fui visqz in presens die. Habebo bo-
ves et asinos et oncos et seruos et ancillas: nulloqz
nũc legationem ad dñm meũ ut inueniam gratia-
m in conspectu tuo. Reuerfus sunt nuncia ad la-
cob dicentes. Venimus ad esau fratrem tuũ: ec-
ce propiorat in occursum tuũ cum quadringentis
viris. Timuit iacob valde: et perterritus blussit
populu qui secũ erat: greges quoqz et oues et bo-
ves et camelos in duas turmas dices. Si venerit
esau ad vñs turmã et percussit eã: alia turmã q'
reliq' est saluabit. Dixitqz iacob. De pñis mei abia-
z et deus pñis mei ysaac coñse q' dixit michi. Re-
uertere in terram tuam et in locum naturatioe tue
et beneficia tibi minis: sum cunctis miserationi-
bus tuis: et veritate tua quã explessit seruo tuo.
In baculo meo transiui iordanem istum et nunc
cũ duabus turmis regredior. Erue me de manu
fratris mei esau: quã valde cum timore ne forte ve-
niente pcutiat matrem cum filijs. Tu locutus es
q' beneficia tuo michi: dilatato semen meum si
cut arenam maris: quẽ pñ multitudinem numerã

ri non potest. Cumqz dormisset ibi nocte illa: sepã
captus de his q' habebat munera. Esau fratri suo:
capias ducentas vitulos viginti: oues ducentas:
arietes viginti: camelos feras cũ pullis suis rigi-
ta: vaccas quadraginta: t'pauos viginti: asinas
viginti et pullos arietũ decem. Et misit per manũ
seruoru suoru singulos cõssu greges: vitulosqz pue-
ris suis. Antecedite me: sit spaciũ inter gregem
et gregem. Et pcepit pñon dicens. Si obuuium
habueris fratre meũ: et interrogauerit te:
cuius es an quo vadis: aut cuius sunt ista que se-
queris: respondebis. Serui tui Jacob. Venerat
a mĩstr dño suo esau: ipse quoqz post nos venit.
Similiter dedit mandata secũdo et tertio: et cunctis
qui sequebantur greges: dicens. Ibĩdem ver-
bis loquimini ad esau cum iueneritis eũ: et adde-
ris. Ipse quoqz seruus tuus iacob iter nostrũ inse-
quitur. Dixit enĩ. Placabo illũ munerib' q' pie-
cedunt et postea videbo illũ. Forsitan pñciabit
mibi. Pñcesserit itaqz munera ante eũ ipse vero
mansit nocte illa in castris. Cũqz mature surrex-
set tulit duas uxores suas et tordẽ famulas cum
vndecim filijsqz et trãsiit vadum iacob. Eradu-
citisqz obuus que ad eũ pertinebant: mansit solus
Et ecce vir luctabatur cum eo visqz mane. Qui cũ
videret q' eũ superare nũc posset tergit neruũ
suo: et statim emarcuit. Dixitqz ad eũ. Di-
mitte me iam enim ascendit aurora. Respondit.
Non dimittã te nisi benedixeris michi. At ergo
Quod est nomen tibi? Respondit. Jacob. At ille.
Nequãqz inquit tibi appellabitur nomen tuũ:
sed israhel. Quoniam si contra deũ fortis fuisti: quã
to magis contra homines pñeabis? Interrogauit
eũ iacob. Dic michi quã appellaris noie? Re-
spõdit. Cur queris nomen meũ q' est mirabile? Et
benedixit ei in eodẽ loco. Vocauitqz iacob nomẽ
loci illius pñanuel dicens. Ibi dñs in facie ad
faciez et salua facta est anima mea. Vitulusqz est
et statim sol postqz transgressus est pñanuel. Ipse
vero claudicabat pedes: quã ob causam non co-
medunt neruum filij israhel qui emarcuit in femo-
re iacob: visqz in presens diem eo q' rengerit ner-
uum femoris eius et obstupuit.

L. S. Esau ad iacob peruenit: fletu osculatur
munera vir accipit. Esau coactus a iacob reuer-
titur domus. Et iacob agri grẽ a filiis emoi emũ
vbi invocatum.

Esau aut iacob oculos vidit venie-
te esau: cũ eo quadringentos viros. Di-
xistqz filios iye et rachel ambaris fa-
mularũ et posuit vitros scilla et liberos
earũ in principio: iam vero et filios eius in scdo
loco Rachel autẽ et ioseph nouissimos. Et ipse
greddens adoiuit pñone in terrã septime: donec
appropinquaret fratri eius. LXXXIII. Esau itaqz esau
obuiam fratri suo: amplexatus est eum: fr̃isqz
collu et osculans sicut leuatisqz oculis vidit
mulieres et paruulos carum. Et ait. Quid tibi
volunt isti: et si ad te pertineant? Respõdit. Par-
uuli sunt quos donauit michi deus seruo tuo.
Et appropinquant esau et filij carum incur-
uantur. Accessit quoqz iya cum pueris suis et
cũ similiter adoiasset: extremi ioseph et rachel

adorauerunt. Dixitq; esau. Quenaz sunt iste tur
me quas obulam habui? Respondit. Et inueni
rem gratiam coram dño meo. At ille ait. habeo
plurima frater misit tua tibi. Dixitq; iacob. No
lita obsecro sed si inueni gratiam in oculis tuis
accipe munusculum de manibus meis. Sic enim
vidi faciem tuā quasi viderim vultu dei. Et si mi
hi quicquid faciat super benedictionē quam attulit
tibi: quam donauit michi deus tribuens omnia.
Tūc frater cōpellente suscipiens ait. Gradiamur
simul erog; socias itineris tui. Dixitq; iacob. No
sit dñe mi q; paruulos habeam teneros & oves &
boues fetas mecum: quia si plus in ambulando
fecero laborare: morientur vna die cūcti greges
p̄cedat dñs meus ante feruum suū: et ego se
quar paulatim vestigia eius: sicut videro paru
los meos posse: donec veniam ad dñm meum in
seyr. Rēspōdit esau. Dñs te vt de populo qui me
cum est: saltem hoc remaneant vite tue. Non est
inquit necesse: sicut vno tantū indigeo: vt inueniā
gratiam in conspectu tuo dñe mi. ¶ Reuersus ē
itaq; illo die esau itinere quo venerat in seyr: & ia
cob venit in sochoth: vbi edificata domo & fr̄is tē
torij appellauit nomen loci illius sochoth. Et abe
rnatula. Transiuitq; in salē viderem sichimōiū
que est in terra chanaan. Postq; reuersus est de me
sopotamia syrie: et habitauit iuxta oppidum.
emittit partem agrin qua siserat tabernacula
a filiis emoi: patriis sichem centum agnis: et cre
do ibi altari inuocauit super illud fortissimū de
um israel.

¶ Esu dyna ad videndū mulieres egreditur et
oppugnat. Sy chinite circumdantur. Qui in
stupri vitione occiduntur: pio quorum occasione
iacob arguit filios. Caplm. xxxiij.

Egressa est autem dyna filia lyre: vt di
ret mulieres regionis illius. Quaz cū
vidisset sichem filium emoi eui pun
ticeps terre illius admauit eam et ra
puit et domiuit cum illa vi opprimens virginē
et conglutinata est anima eius cum ea tristēm
q; delinuit blanditq; et pergens ad emoi: patrē
suum: accipe inquit michi puellam hanc coniugē
quod cum audisset iacob absentibus filiis et in
passu pecorum occupatis: siluit donec redirent.
Egresso autem emoi patrē sichem vt loqueretur
ad iacob. Ecce filij ei? veniebant de agro: audit
q; quod acciderat irati sunt valde eo q; sedā rem
operam esset in israel: et violata filia iacob rem
illitiam perpetrasset. Locutus est itaq; emoi ad
eos. Sichem filij mei adp̄st anima filie vestre.
date eam illi vxorem & iungamus vicissim con
iugia. Filias vestras tradite nobis: & filias nostras
accipite: & habitate nobiscum. Terra in potesta
te vestra est: exercetis negotia: mihi & possidete eā.
Sed et sichem ad patrē et ad fratres eius ait.
Inueniam gratiam coram vobis & quecunq; sta
tuieritis dabo. Augete dorē et munera postulare
et libenter tribum quod petieritis tantum dare
michi puellam hanc vxorem. Responderunt filij
iacob sichem et patri eius in dolo seueres ob
stipium sororis. Nō possumus facere quod petitis
nec dare sororem nostram homini in caridissimo qđ

illitum et nefarium est apud nos. Sed in hoc
valebimus federari. Si volueritis esse similes no
stri et ei recidatur in vobis oīs masculini sexus
eūc dabimus et accipiemus mutuo filias vestras
ac nostras: & habitabimus vobiscū: erimusq; vn⁹
populus. Si autem circumdici nolueritis: tolle
mus filiam nostrā & recedemus. ¶ Placuit obla
tio eorūz emoi: & sichem filio eius: nec dissiulit ado
lescens quin statim quod petebat exp̄ieret. Ama
bat enim puellam valde: et erat inditus in omni
domo patris sui. Ingressos postea vbiis locati
sunt ad populum. Viri isti pacifici sunt et volunt
habitare nobiscum. Negociantur in terra et exer
ceant eam: que spaciōsa et lata cultoribus idiget
filias eorum accipiemus vxores: & nostras illis
dabimus. Unum est quo differtur tantum donūz
Si circumdamus masculos nostros ritum gen
tis imitantes: et substantia eorum et pecora & cū
cta q; possident nra erunt. Tūc in hoc accedam⁹
& habitabitis simul vnū efficiam us populi. Res
pondens sunt omnes: circumdici cunctis maribus
¶ Et ecce die tertio quando grauissimus vulne
rum dolor est: arreptis duo filij iacob symeon
& leui fratres dyne: gladijs ingressi sunt vibem cō
fidenter: interfecitq; omnibus masculis emoi: et
sichem pariter necauerunt tollentes dynam de
domo sichem foceum suam. Quibus egresso ir
ruerunt super oculos ceteri filij iacob: & depou
lati sunt vibem in vitonem stupidos: eorum et
armenta et asinos: cunctaq; vastantes que in do
mibus et in agris erant. Paruulos quoq; eorum
et vxores duxerūt captiuos. ¶ Quibus p̄petra
tio audacter iacob dixit ad symeō & leui. Turba
stis me et odiosum fecistis me chanaanitis et phe
rezeis habitatoribus terre huius. Hos pauci su
mus illi congregari percutient me: & delibor ego
& domus mea. Responderūt. Nunquid vt scito
abuti debueret sorore nostra.

¶ Esu Jacob ydola infodit sub terebinthū.
Mouitur delibora Rebecce nutrit. Jacob israel
vocatur. Hascitur Beniamin: et Rachel eius ma
ter moitur. Ruben concupiscencia in lectum pa
tris domuit. Filij iacob numerantur. Esau moit
tur et sepelitur. Caplm. xxxv.

Istecna locutus est de⁹ ad iacob. Surge
et ascende bethel: habita ibi. Facis
altare dño qui apparuit tibi quādo fu
glebas & sau fratrem tuum. Jacob ve
ro conuocata omni domo sua ait. Abijcite deos
alienos qui in medio vestri sunt: et mūdaminā
mutate vestimenta vestra. Surgite & ascēdam⁹
in bethel: vt faciamus ibi altare dño qui exau
dit me in die tribulationis mee: & socius fui itine
ris mei. Dederūt ergo et oēs deos alienos quos
habebant: & in aures que erant in auribus eorūz.
At ille infodit eas subter terebinthū que est post
vibē sichē. Cūq; profecti essent terro dei inuasit
oēs per circuitū ciuitatis & nō sunt ausi p̄sequi re
cedentes. Tūc igitur iacob lusan q; est in terra
chanaan cognomento bethelap̄e & oēs populus
eū edificauitq; ibi altare: & appellauit nomen
loci illius domus dei. Ibi enim apparuit ei de
us cum fugeret fratrem suum. ¶ Et domo tem

1. Reg. 19.

c.

1. Reg. 15. e

libet. 15. d.

2. reg. 13.

2. reg. 13.

c.

13

12

13

12

13

B

poie mortua est delioia nutrit rebecca: et sepulta est ad radices bethef subter quercum: vo catius est nomē loci illius quercus fletus. Apparuit autem iterum deus iacob postquam reuersus est de mesopotamia fructus venit in bethef: benedixitque ei dicens. Non vocaberis vitra iacob: sed israel erit nomen tuum. Et appellauit eum israel. Dixitque ei. Ego deus omnipotens. Cresce et multiplicare: gentes et populi nationū et te erit. Reges de filiis tuis egeredietur: terrarumque quā dedi abiaa et ysaac: dabo tibi et femini tuo post te: et recessit ab eo. Ille vero crexit titulu lapideū loco quo locutus fuerat ei deus libans sup eū libamina et effūdē oleū vocansque nomē loci illi bethef. Egredius autem inde venit verno tēpore ad terrā quā dicit effratam. Et in qua quā parturit Rachel ob difficultatem partus pericidari cepit. Dixitque ei obsterge. Noli timere quia et hunc habebis filiū. Egrediente autē anima pie dolose et imminente iam morte vocauit nomen filij sui benoni id est filius dolosus mei. Pater vero appellauit eum beniamin id est filius dextre. Mortua est ergo Rachel: et sepulta est in via que ducit effratā: hec est bethelee. Exerit iacob titulu sup sepulchrum eius. Ille est titulu monumenti Rachel vix in presentē diem. Egredius inde firix tabernaculu transiret gregio. Cumque habitaret in illa regione abiit ruben et dormiuit cum bala concubina patris sui. Quod illi minime latuit. Erant autē filij iacob duodecim. Filij iye primogenitus ruben et symeon et leui et iuda et ysaachar et zabul. Filij Rachel dixerunt beniamin. Filij bala ancille Rachel dixerunt neptalim. Filij zelphe ancille iye Gad et aser. Ibi sunt filij iacobi: qui nati sunt in mesopotamia siriē. Venit etiam ad ysaac pater suum in mābre ciuitatē arbee: hec est bebbion in qua peregrinatus est abiaa et ysaac. Et cōpleti sunt dies ysaac centum octoginta anno: et cōsumptus est etate mortuus est: et appositus est populo suo senex et plenus dierū et sepelierūt eū esau et iacob filij sui.

C. S. Esau vxores et filij Esau a fratre recessit. Esau diuersi duxi numerantur. Caplin. xxxvi.

H autem sunt generationes esau ipse est edom. Esau accepit vxores de filiis bue chanaan: da filiam elomethei: et oolibama filiam ane filij sebeon cuius. Basemath quoque filiā hysmael sororem nabatoris peperit autem ada eliphim. Basemath genuit rahuel. Oolibama genuit iehus et iehelo et choie. Ibi filij esau qui nati sunt ei in terra chanaā. Cum autem esau vxores suas et filios et filias et omnem animā domus sue et substantiam et pecora et cuncta que habere poterat in terra chanaan: abiit in alterā regione. Accēssitque a fratre suo iacob. Diuites enim erant valde et simul habitare non poterant nec sustinebat eos terra peregrinationis eorum pie multitudine gregum. Ihabitauit ergo Esau in monte seyr ipse est edom. Ille autem sunt generationes esau patris edom in monte seyr et hec nomina filiorum eius. Eliphas filius ada vxoris esau Rahuel quoque filius basemath vxoris eius. Fueruntque eliphas filij theman: omar

sephua: et gathan: et chenen et choie. Erat autem themana concubina eliphim filij esau: que peperit ei amelech. Ibi sunt filij ada vxoris esau. Filij autē rahuel: naath et yara: yemina et mesa. Ibi filij basemath vxoris esau. Isti quoque erant filij oolibama filie hysmael filij sebeon vxoris esau: quō genuit et iehus et iehelo et choie. Ibi duxes filiorum esau. Filij eliphim primogeniti esau: dur theman: dur omar: dur sephua: dur chenen: dur choie: dur gathan: dur amelech. Ibi filij eliphim in terra edon: et hi filij ada hi quoque filij rahuel filij esau dur naath: dur yara: dur yemina: dur mesa. Ibi autem duxes. rahuel in terra edom. Isti filij basemath vxoris esau. Ibi autem filij oolibama vxoris esau: dur iehus: dur iehelon: dur choie. Ibi duxes oolibama filie ane vxoris esau. Isti sunt filij esau: hi duxes eorum ipse est edom. Isti sunt filij seyr boiei habitationis terre lotban et sobal et sebeon et anan et dison et aser et disan. Ibi duxes boiei filij seyr in terra edom. Faciunt autem filij lotban boiei et eman. Erat autem soror lotban themana. Isti filij sobal alulhan et manech: et ebal et sephi et onā. Et hi filij sebeon achia et anan. Isti est anan qui inuenit aquas calidas in solitudine cum pasceret asinas sebeon patris sui. Ihabuitque filium disan et filiam oolibama. Isti filij disan: abdan et iesban et ietheran et charan. Ibi quoque filij eler: balannā et zeuan et achān. Ihabuit autem filios disan: hus et arā. Ibi duxes boieorum: dur lotban: dur sobal: dur sebeon: dur anan: dur dison: dur eler: dur disan. Isti duxes boieorum qui iperauerunt in terra seyr. Reges autem qui regnauerunt in terra edom: anteq habere regem filij esau fuerunt hi: Balach filius bezon: nomens vbius eius dena ba. Mortuus est autem balach et regnauit pio eo lobab: filius sare de bosra. Cumque mortuus esset lobab: regnauit pio eo husan de terra themanorum. Hoc quoque mortuo regnauit pio eo adad filius badadi qui percussit mediā in regione morab et nomen vbius eius aurib. Cumque mortuus esset adad: regnauit pio eo femia de moserecha. Hoc quoque mortuo regnauit pio eo saul de fluio roboto. Cumque hic obisset accessit in regnū balanan filius achoboi. Isti quoque mortuo: regnauit pio eo adad: nomens vbius eius pbon. Et apellabatur vxor eius meezabel filia marreth filie misaab. Hec ergo nola duci esau in cognationibus et locis vocabulis suis: dur themana: dur aluba: dur iether: dur dur oolidama: dur cia: dur phinon: dur cenon: dur theman: dur mabfar: dur Mabbid: dur hyraz. Ibi duxes edō habitantes in terra imperij sui: ipse est esau pater idumeorum. Ihabitauit autem iacob in terra chanaan in qua pater suus peregrinatus est et de sunt generationes eius.

C. S. Ioseph frater eius apud patrem accusat. Ipsi inuidet. Ioseph somnia videt. Fratres narrant. Ismahelinos venditur et pharisari. Capitulum. xxxvii.

Ioseph cū decem esset annorum: pascere grege cū fratribus suis adduc puer: erat cū filiis bala et zelphe vxorum patris sui: accusauitque fratres suos apud

b iij

supia. 31. f.

C

D

ce fied non fobae
pato qm dicitur qm
redes yfcl.

supia. 11. a.

B.

C

D

A

patres crimine pessimo. Israhel autem diligebat ioseph super omnes filios suos eo quod in senectute genuisset eum. Factusque et tunc polymita. Et videntes autem fratres eius quod a patre plus caris filius amaret: oderant eum nec poterant ei quicquam pacifice loqui. Accidit quoque visum somnium referret fratribus suis quod causa malitioris odii seminarius fuit. Dixitque ioseph fratribus suis. Audite somnium meum quod vidi. Putabam nos ligare manipulos in agro: et quasi consurgere manipulum meum et stare vestrosque manipulos circumstantes adorare manipulum meum. Respondit fratribus eius. Nunquid recte noster eris: aut subiciemur ditioni tue? Hec ergo causa somniorum atque sermonum invidie: et odii fuit ministravit. Aliud quoque vidit somnium quod narrans fratribus ait. Evidi per somnium quasi soles et lana et stellas undecim adorare me. Quod cum patri suo et fratribus retulisset increpavit cum pater suus dixit. Quid tibi vult hoc somnium quod vidisti? Num ego et mater tua et fratres tui adorabimus te super terram? Invidiam debet igitur fratribus tuis: pater vero rem tacitum considerabat. Cum sciret illis in pascendis gregibus patriis moraretur in sychem: dixit ad eum israhel. Fratres tui pascunt oves in sychem: veni mittem te ad eos. Quo respondit pater suo. Alit. Et deinde sic cuncta persequens fuit erga fratres suos et pecora et remancia michi quid agatur. Missus de valle hebron venit in sychem. Inveniensque eis vir errantes in agro et in interrogavit quid quererent. Illi risu. Fratres meos quero. Indica michi ubi pascunt greges. Dixitque ei. Recessit de loco isto. Audini autem eos dicentes. Eamus in dothaim. Perrexit itaque ioseph post fratres suos et invenit eos in dothaim. Qui cum vidissent eis proculatentem accederet ad eos cogitaverunt illum occidere: et mutuo loquebantur. Ecce somnium venit. Venite occidamus eum et mittamus in cisternam veterem: dicemusque: fera pessima devoravit eum: et tunc apparebit quod illi pio sint somnia sua. Auditis autem hec ruben et michea tur liberare eum de manibus eorum: et dicebat. Non interficiamus aiam eius: nec effundamus sanguinem: sed iace in cisterna veteri que est in solitudine: manusque vestras servate innoxias. Hoc autem dicebat volens eripere eum de manibus eorum: et redire patri suo. Confestim igitur vi peruenit ad fratres suos: nudaverunt eum tunicam talari et polymita miseruntque eum in cisternam veterem que non habebat aquam. Et sedentes vi comederunt panem: viderunt hi maculas viatoris venire de galaad et camelos eorum portare aromata: resinas et stactem: egyptum dixit ergo iudas fratribus suis. Quid nobis pio deest? occidimus fratrem nostrum: et celaverimus sanguinem ipsius: delictum est vi: venundetur hi: maculatus est manus nostre non polluantur. Fratrum enim caro nostra est. Acquiescunt fratres fratribus illius et pretercuntibus madianitis negotiatoribus extrahentes eum de cisterna vendiderunt eum israhelitis viginti argenteis: qui duxerunt eum in egyptum. Accersitque ruben ad cisternam non invenit puerum: scissa vestibus pergens ad fratres suos ait. Puer non coparet: ego quo ibo? Tulerunt autem tunicam eius et in san-

guinem hedi quem occiderant tinxerunt: mittentes qui ferrent ad patrem et diceret. Hanc invenimus: vide vestram tunicam filii tui sit an non. Quia cum cognovisset patrem. Tunica filii mei est. Fera pessima comedit eum: bestia devoravit ioseph. Scissusque vestibus: andatus est clivio lugis filii suus multo tempore. Congregatis autem cunctis liberis et vi leniret dolorem patris: noluit consolationem accipere: sed ait. Descendat ad filium meum lugis in infernum. Et illo perseverante in sychem: adianite vendiderunt ioseph in egypto pharaoni eunuchum pharaonis magistro militum.

L. S. De iuda et sue uxore eius et duobus filiis suis cum thamar matrimonio copulatis quibus mortuus eam cognovit. Et quia genuit pharaonem et zaram.

Idem tempore discedens iudas a fratribus suis discessit ad virum obdolum: misit nomine hyram viduum ibi filiam domini chanaanem vocabulo sue. Et accepta uxore ingressus est ad eam. Que concepit et peperit filium: et vocavit nomen eius ber. Rursusque conceptu fetu natum filium vocavit onan. Tertium quoque peperit quem appellavit sela. Quo nato parere vitra cessavit. Dedit autem iudas uxorem puero genitrici suo ber: nomen thamar. Fuit quoque ber puumogenitus iude: nec in conspectu dñi: et ideo ab eo occultus est. Dixit ergo iudas ad onan filium suum. Ingredere ad uxorem fratris tui: et facere illi vi fructus semen fratri tuo. Ille sciens non nasci sibi filios: introiens ad uxorem fratris sui: semen fundebat in terramine liberi fratris nomine nasceretur. Et idcirco percussit cum dñs: eo quod rem detestabilem faceret. Quamobrem dixit iudas thamar nurui sue. Et novida in domo patris tui: donec crearet sela filium meum. Timebat enim ne et ipse moreretur sicut fratres eius. Que abiit et habitavit in domo patris sui. Evolutis autem multis annis mortuus est sue vxor iude. Et post lucrum consolatione suscepta ascendebat ad tonsores ouium suarum ipse et hyas osculo gregis odolamitha in thannas. Rursumque est thamar quod foverit illis: ascendit in thannas et ad tendendas oues. Que depositis viduatis vestibus: assumpsit rursus: et mutato habitu sedit in binio itineris quod ducit thannam: eo quod crevisset sela: et non eam accepisset maritum. Quam cum vidisset iudas: fuscipatus est esse meretricem. Operauerat enim virum suum ne agnosceretur. Ingrediensque ad eam ait. Dimitte me et cocam tecum. Respiciensque eam quod nuda sua esset. Quia respondens viduam habito mihi vi fruaris concubitu meo: Dixit. Quia tibi hedi de gregibus? Rursusque illa dicit. Patriar quod vis? si dederis michi arrabonem donec mittas quod polliceris. At iudas. Quid vis tibi pio arrabone daret? Respondit. Annulum tuum et armillum et baculum quem manu tenes. Ad unum igitur coitum mulier concepit: et surgens abiit. Depositoque habitu quem sumptera induta est viduatis vestibus. Vidit autem iudas hunc per pastorem suum odolamitham: vi recaperet pignus quod dederat mulieri. At cum non invenisset eum: interrogavit boles lo-

2. reg. 3. c.

Math. 2. 1.

D.

Mar. 1. 1. b.

Lu. 2. 0. 8.

Intra eos

ci illius. Ubi est mulier que sedebat in binio? Respondebunt ei cuncti non fuit in loco isto meretrice reuerfus est ad iudam: dixit ei. Non fueni eam. Sed ⁊ hoies loci illius dixerunt mihi: nūq̃ sedisse ibi scortū. Aut iudas. Habeat sibi. Certe mendaci arguere nos non pōt. Ego mihi hēdum quē p miseram: tu nō fuisti eam. Ecce autē post tres menses nūciauerunt iuda dicitur. Fornicata est thamar nurus tua: videtur veritas illi: intumescere. Dicitur iudas. Proinde eā vtrū cōburatur. Quē cū duceretur ad penā misit ad focerum suū dicens. De viro cū? hoc sunt concepti. Cognosce cui sit anulū ⁊ armilla ⁊ baculus. Qui agnitis muneribus ait. Iustus me est: q̃ non tradidi eaz sela filio meo. Attamen vitra non cognouit eam. ¶ Infratē autē partu: parauerit gemini l vtero atq̃ in ipā effusione infantū vnus ptulit manū: l qua obstetric ligauit coccinū dicens. Ille egreditur pilot. Ille vero retrahente manū: egressus est alter. Dicitur mulier. Quare diuisa est. ppter te maceria: ⁊ er ob hanc causā vocauit nomē ei⁹ phares. Postea egressus est frater ei⁹ in cui⁹ manu erat coccinū quē appellauit yaram.

¶ S. De Joseph et pbutare dñō suo. ¶ Enuncho pharaonis. Ioseph tēptatur a dñā sua p dies plurimos nec pccat: relinquit palliū rādē icarceratur. ¶ Sicut Joseph duct⁹ in egyptū. ¶ xxxix. p̃sumit q̃ pbutat enuncho pharaonis pinceps exercitus sui vir egyptus de manu pharaonis: a quibus perductus erat. Sicut dñs ei eo: erat vir iunctis pspere agens. Hābitauitq̃ in domo dñi sui: qui optime nouerat dñm esse ei⁹: cōmīa q̃ gere retab eo dirigi in manu illius. Inuenitq̃ ioseph gratiā corā dñō suo: ⁊ ministrabat ei. A quo ppositus omib⁹ gubernabat credū sibi domū: vniuersa q̃ ei tradita fuerant. Hā dñs dñs domū egypti ppter ioseph et multiplicauit eā in edib⁹: q̃ in agris cūctā ei⁹ substatā. Nec quicq̃ aliud nouerat: nisi panē quo vesceretur. Erat autē Joseph pulchra facie: ⁊ decor⁹ aspectu. ¶ Post multos itaq̃ dies inicit dñs sua oculos suos l ioseph ⁊ ait. Domi meū. Qui nequaquā accēdes operi nephariorū: dixit ad eaz. Ecce dñs me⁹ omib⁹ mihi traditis ignorat qd̃ habeat i domo sua: nec qd̃ est qd̃ non in mea sit potestas vel non tradiderit mihi ppter te: qui exor ei⁹ es. Quomodo ergo possum hoc malū facere ⁊ peccare in dñm meū? Huiusmodi verbis per singulos dies loq̃bant ⁊ mulier molesta erat ad effecit ille recusabat stuprum. ¶ Accidit a iur quādā die vtrāq̃ ioseph domū: ⁊ operis quāvis abis arbitrio faceret: illa appropinquā lasciuia vestimenti ei⁹ diceret. ¶ Domi meū. Qui relicto in manu ei⁹ pallio fugit: regressus est foras. Cūq̃ vidisset mulier vestem in manib⁹ suis ⁊ se esse conceptā: vocauit ad te hoies domus sue: ait ad eos. En introduxit virū hebreū vt illuderet nobis: Ingressus est ad me vt coiret meū. Cūq̃ ego succlamassem et audisset vocē meā reliquit palliū qd̃ tenebā: fugit foras. In argumentū ergo fidei retentū palliū ostendit marito reuerenti domū: ⁊ ait. Ingressus est ad me seruus hebreus quē adduxisti:

vt illaderet mihi. Cūq̃ audisset me clamare reliquit palliū qd̃ tenebā ⁊ fugit foras. Hīs auditis dñs ⁊ nimis credulus p̃bis cōiungitrat⁹ ē valde tradiditq̃ ioseph in carcerem vbi vinctus regis custodiebatur: ⁊ erat ibi clausus. Fuit autē dñs cū ioseph ⁊ misertus est illi: ⁊ dedit ei gratiā l cōspectu principis carceris. Qui tradidit in manu illi⁹ vniuersos vinctos qui in custodia tenebant: ⁊ quicq̃ scribebat sub ipō erat nec nouerat aliquod cūctis ei⁹ creditis. Domini em̃ erat cum illis: ⁊ ola opera eius dirigebat.

¶ S. De duob⁹ eunuchis pharaonis ⁊ somniis eoz a Joseph interpretatis: ⁊ naratio dic pharaonis.

¶ Sicut itaq̃ gestis accidit peccat⁹ duo eunuchi picerna regis egypti et pistos dñō suo. ¶ Iratusq̃ ptra eos pharaon. nā alter pincernis perat: alter pistois: misit eos in carcerē principis militū in quo erat vinct⁹ ⁊ ioseph. At custos carceris tradidit eos ioseph qui et ministrabat eis. Aliq̃m tēpous fluxerat: illi in custodia tenebant. ¶ Cū dñs ambo somniū nocte vna iuxta interpretationem cōgruā sibi. Ad quos cū introisset ioseph mane: vidisset eos tristes facies ei⁹ eos dicens. Cur tristis est hodie solito facies vestra? Qui respondit. Somniū vidimus: nō est qui interpretetur nobis. Dicitur ad eos ioseph. Nūquid nō dñs est interpretatio? Reserte mihi qd̃ vidistis. Narrat p̃io p̃positus pincernarū somniū suū. Uidebā corā me vitem in qua erant tres ppagines crescere paulatim l gēmas: post folia vinas maturefcere: calicēq̃ pharaonis in manu mea. Tu li ergo vinas ⁊ expiisti in calicē quē tenebā: ⁊ tradidi poculū pharaonis. Respondit ioseph. hec ē interpretatio somni. Tres ppagines: tres aduoc dies sunt: post quos recordabit pharaon ministris tuis: restituet ei gradū p̃stulit: dabitq̃ ei calicem iuxta officii tui: sicut autē facere p̃sueueras. Tantiū memento mei cū tibi bene fuerit: facies meū misericordiā vt suggeras pharaoni vt educat me de isto carcerē: q̃ furim sublat⁹ sum de terra hebreorū: hec innocens in lacū missus sum. Videns pistos magister q̃ p̃uideret somniū dñs ioseph ait. Ego dñi somniū ⁊ tria cannistra farine haberes sup caput meū: in vno cannistro qd̃ erat excelsus postare me putabas omnes cibos q̃ sunt arte pistois aueis comedere ex eo. Respondit ioseph. hec est interpretatio somni. Triacannistra tres aduoc dies sūt post quos auferet pharaon caput tuū: ac suspēdet te in cruce ⁊ lacerabit volucres carnes tuas. ¶ Et inde dies tenebras nalcus pharaonis erat: qui faciens grande conuitiū p̃cis suis recordabit ei iter epulas magistri pincernarū et pistois principis: restituetq̃ alterum in locum suū vt p̃origeret ei poculū: alterum suspendit in patibulo vt coniectos vtriusq̃ probaretur. Et tamen succedēbus piopter p̃is: p̃positus pincernarū oblitus est interpretis sui.

¶ S. Pharaon somniat. Joseph exponit. egypto p̃ponitur. Saluatori mudi vocatur. filij sibi nascuntur. anni sterilitatis veniunt.

f

15

1. para. 1. a.
2. para. a.

11

13
1. reg. 16. b.
Infra eos

12

5. eodē.
D

15

12

17

18

11

Genesis.

Dixit duos annos vidit pharao somnū
putabat se stare super fluvium: de q̄ ascē
debant septē boues pulchre: & crasse ni
mis: & pascebātur in locis palustribus:
Alii quoq; septē emergebant de flumine se de cō
fecteq; macie: & pascebātur in ipsa annis ripa i lo
cis virentib;: decem iauerūtq; eas quarū mira spe
cieb; habitudo corp; erat. Expergefact; phar
ao rurū domiuit: vidit alterū somnū. Septē
spice pullulabant in culmo vno plene atq; foimo
se: alie quoq; totide spice tenues: perculse viedi
ne ouebant; deuorantes oēs pilorū pulchritudi
nem. Quigilās pharao post quietē: factio mane
pauore perterritus: misit ad oēs cōiectores egypti
cūctosq; sapientes: & a cersitio narravit som
niū: nec erat q̄ interpretāref. Tunc demū remini
scens magister pincerarū ait. Constitute: pecca
tū meū. Frat; rex seruis suis me: & magistrū pistorū
retradii iussit in carcerē principis militū: vbi
vna nocte vterq; vidimus somnū: p̄fagiū futu
rorū. Erat ibi puer hebreus eiusd; ductus militūq;
famulus cui narrātes somnia: adiutimus qd d
postea rei probauit euctus. Ego em reddi; sum
officio meo: & ille suspensus est in cruce. Et prius
nūc ad regis imperiū eductus de carcere ioseph
toderunt: ac veste mutata obtulerūt ei. Cui ille
ait. Vbi somnia nūc est qui edificat: q̄ audiui te
sapientissimē conijcere. Respondit ioseph. Absq;
me deus respōdebit p̄p̄era pharaoni. Narravit
ergo pharao q̄ viderat. Putabas me stare super
flumines: septē boues de amne cōscēde
re pulchras nimis: & obesissimas carib;: q̄ in pastu pa
ludis virecta carpebant. Et ecce assequēbā; alie
septē boues intantū deformes: & macilente vtrūq;
q̄ tales in terra egypti viderim. Huc deuoratis
& cōsumptis p̄p̄ib; nullū saturitatis dedere ve
stigiū: sed simili macie: & qualioe torpēbant. Eut
gilas rurū sopore depresso vidi somnū. Sep
tem spice pullulabant in culmo vno plene atq;
pulcherrime. Alii quoq; septē tenues: & perculse
viedine ouebātur & stipula q̄ priorū pulchritudi
nem deuorauerūt. Narrat cōiectōibus somnū
& nemo est qui edificat. Rēpōdit ioseph. Som
nium regis vni est. Huc facturus est de; ostēdit
pharaoni. Septē boues pulchre: septē spice ple
ne: septē vberitatis anni sunt ea nōeq; vni somni
cōp̄iebundunt. Septē quoq; boues tenues atq;
macilente q̄ ascēderūt post eas: & septē spice te
nues: & ventio vni perculse septem anni vterū
sunt famis quib; ordine cōp̄ēbūtur. Ecce septē
anni venient; fertilitatis magne in vniuersa terra
egypti: quos sequētur septē anni alij tante sterili
tatis: vbi obliuio tradat cūcta retro abūdan
tia. Consumptura est enim spice oēm terrā: vberita
tis magnitudinē perditura est lōp̄e magnitudo.
Quod aut vidiſti scō: ad eandē rem pertinens
somnia firmitati indicū est: eo q̄ fiat sermo dei
& velocitus impleatur. Hūc ergo prouideat rex
vni sapientē et idūstrū & p̄ficiat ei terre egypti
qui cōstituat p̄positos p̄ cūctas regiones: & quā
partem fructū per septē ānos fertilitatis q̄ iam
nūc futuri sunt cōgreget in horrea: & oīs frāmē
tū sub pharaonis p̄tate cōdatur. Seruaturq; in vi

bibus: & p̄paret future septē annoꝝ fami q̄ op
pressura est egyptū: & non cōsumetur terra lōp̄a
placuit pharaoni consiliū & cūctis ministris ei;
Zocutusq; ē ad eos. Num luente poterim; talē
vitum q̄ ipā dei plenus sit. Dixit ergo ad ioseph.
Quis ostēdit tibi de; oīa q̄ locutus es nūquid sa
pientior em: & consimilem tui luente poterō. Tu
eris sup domū meā: & ad tui oīs imperiū cūctus
populus obediet. Anno tñ regni solio p̄cedat te.
Dixitq; rurū pharao ad ioseph. Et ecce cōsti
tuit te sup vniuersam terrā egypti. Cūctos ānū
de manu sua: & dedit ei in manu ei; vestitūq; ei
stola byssina: et collo torquem aureū circūposuit.
Fecit ei ascendere super currū suū scōm claman
te piecone: vt oīs corā eo genu flecteret: & p̄po
situm esse sciret vniuersę terre egypti. Dixit quoq;
rex egypti ad ioseph. Ego sum pharao. Absq;
tuo imperio nō mouebit quāvis manū aut pedē
in oīi terra egypti. Et cūctos nomen eius: & vo
cauit eū lingua egyptiā saluatore mūdi. Dedit
q; illi vxorem asenem filiā p̄buntis sacerdotis
eliopoles. Egreſsus est itaq; ioseph ad terram
egypti. Trīginta ānoꝝ erat quādo stetit in p̄se
ctu regis pharaonis: & circūiuit oēs regiōes egypti.
Veniensq; fertilitas septē ānoꝝ: & i manū
p̄fecte & p̄fecte p̄gregatae sunt in horrea egypti.
Oīs etiā frugū abūdanā in singulis vibi;
condita est. Tāq; fuit abūdanā truci; vt are
ne maris coequaret;: copia mensurā excederet.
Et statq; sunt ioseph filij duo anteq; veniret fa
mes: quos peperit ei asenem filiā p̄buntis fa
cerdotis eliopoles. Vocauitq; nomen p̄mogeni
ti manasse dicēs. Oblitiui me fecit deus oīm
laborū meoꝝ: & dom; patris mei. Nomen quoq;
secūdi appellauit eſraim: dicēs. Cresce me
fecit deus in terra paupertatis mee. Igitur trans
actis septē vberitatis ānis q̄ fuerāt in egypto: ce
perant venire septēz anni in inopie: quos p̄dixerat
ioseph: tñ vniuerso orbe famēs p̄ualuit. In cū
cta etiā terra egypti famēs erat: quā elurēte clā
mauit populus ad pharaonem: alimenta petēs.
Quib; ille respondit. Ite ad ioseph: quicq; ip̄e
vobis dixerit: facite. Crescebat autē quonidie fa
mes in oīi terra: aperuitq; ioseph vniuersa hor
rea: & vendebat egyptijs. Nā et illos oppellerat
fames. Adsc̄p; p̄uincie veniebāt i egyptū vt em
rent escas: & malū inopie temperant.

L. S. Fratres ioseph pio frumento emendo ve
niūt: dura loquuntur. Symeon religatur. ceteri re
deunt in ore sacorum pecuniā reperiunt. Veni
tamen petitur: pater denegat.

M. Adiens autē iacob q̄ alimenta vende
rentur in egypto dixit filijs suis. Quare
negligitis? Audiat q̄ triticū viciū
datur in egypto. Descēdit & emite no
bis necessaria: vt possimus viuere et nō cōsuma
mur inopia. Descēdētes igit fratres ioseph de
cem vt emerent frumētā in egypto: beniamin do
mū retento: & iacob qui dixerat fratib; eius ne
forte in itinere quicq; paratur malītingressi sunt
terrā egypti cū alijs qui p̄gebant ad emendū.
Erat autē famēs in terra chanaan: & ioseph erat
p̄nceps i terra egypti: atq; ad ei; nutū frumētā

Dasi. 5.

5

Intra. 4. 6.

21

23

populo vëdebatür. Cūq; adolassent eū fratres
sui ⁊ agnouisset eos: quasi ad alienos durius loq;
batur interrogā eos. Unde venitis? Qui respō
derūt. De terra chanaan: vt emam? victui neces
saria. Et tñ fratres ipse cognoscēs nō est cognat?
ab eis. Recordamīfōs somnīo: que aliquando vi
derat: ait ad eos. Exploatores estis: vt videatis
infirmitia terre venistis. Qui dixerunt. Non est
ita dñs: sed serui tui venerunt vt emerent cibos.
Dñs filij vnus viri fumus. Pacifici venim⁹: nec
quicq; famuli tui machinatur mali. Quib⁹ ille re
spondit. Alter est. Immutata terre but? confide
re venistis. At illi dixerunt. Duo decim inquit
fratres serui tui sum⁹ filij viri vni? in terra chanaā
Dñimus cū patre nro est: alius nō est sup. Hoc
est ait qđ locutus sum. Exploatores estis. Jam
nūc experiemini vestrū carit. Per salutē pharaō
nis nō egrediemini hinc: donec veniat frater ves
ter minimus. Mittite ergo vrbem vñrū adducat eū
vos aut eritis in vinculis donec pbeniatur qđ dixi
stis: vtrū vera an falsa sint. Alioq; p salutē pha
raonis exploatores estis. Tradidit ergo illos cū
hodie tribus dieb⁹. Die aut tñtū educit de car
cere ait. Facite qđ dixi ⁊ viuēt. Deū est timeo. Si
pacifici estis: frater vester vnus ligetur in carce
re: vos aut abite: ⁊ ferte frumenta qđ emistis in do
mos vestras: ⁊ fratre vestrū minimū ad me addu
cite: vt possim vestros probare sermōes: ⁊ nō mo
ramini. Fecerūt vt dixerat: ⁊ locuti sunt ad iudicē.
Verito hec patimur: qđ peccauim⁹ in fratre no
strum vidētis angustias alie illi? bñ deprecaref
nos et nō audiuim⁹. Idcirco venit sup nos ista
tribulatio. Et quib⁹ vnus ruben ait. Nūquid non
dixi vobis: nolite peccare in pueris? Nō audistis
me? En sanguis eius exquiritur. Resciebant enī
qđ intellexerit ioseph: eo qđ per interpretē loque
retur ad eos. Quertis se parumper: ⁊ sicut: ⁊ re
uersus locutus est ad eos. Tollensq; symeon: et
ligans illos presentib⁹: ausit ministris vt implerēt
eos ⁊ saccos tritico: reponerent pecunias singu
lorum in sacculis suis: datis supia cibariis in via.
Qui fecerunt ita. At illi portantes frumenta in
asinos suos: pfecti sunt. Apertisq; vni⁹ sacco vt da
ret iumento pabulū in bursa suo cōtempnit? pe
cuniā in oie sacculi: dixit fratrib⁹ suis. Reddita ē
mihi pecunia. En habet i sacco. Et obstupescit
turbatis mutuo dixerunt. Quidnā est hoc qđ fe
cit nobis deus? Elencruntq; ad iacob patrē suū
in terra chanaā: ⁊ narrauerūt ei oia qđ accidissent
sibi dicentes. Locutus est nobis dñs terre dure:
⁊ putauit nos exploatores esse pūctis. Qui re
spondimus. Pacifici sumus nec vllas molimur
inidias. Duo decim fratres vni pfe geniti sum⁹.
vnus nō est sup: minim⁹ qđ patre nostro est i tra
chanaan. Qui ait nobis. Sic pbabo qđ pacifici
tis. Fratres vestrū vñs dimittite apud me: ⁊ ciba
ria domib⁹ vestris necessaria sumite ⁊ abite. Fra
trem vestrū minimū adducite ad me: vt scā qđ
non sint exploatores: istū qui tenet in vinculis
recipere possitis: ac deinceps qđ vultis emē di
beatissimū licentiā. Ilio dicens cū frumenta efunde
rēt: singuli reppererūt i oie sacco ⁊ ligatas pecu
nias: exterritisq; simul omnibus dixit pater iacob

Abisq; liberis me esse fecistis: ioseph nō est super
symeon teneret in vinculis: beniamin auferretis
In me hecola mala caderunt. Qui respōdit ru
ben. Duos filios meos interficet si nō reducere il
lum tibi. Trade illū in manu mea: ego eū tibi re
stituam. At ille. Non descendet inquit filius me⁹
vobiscū: frater eius mortu⁹ est: ⁊ iste solus reman
sit. Si qđ ei aduersitatis acciderit i terra ad quā
pgitis: deducetis: canos meos cū dolore ad iferos.

L. S. fratres redeūt cū beniamin: simul epu
lati sunt cum ioseph.

Istecim fames oēm terrā vehementer
piemebat: consumptisq; cibis quos et
egyptio detulerat: dixit iacob ad filios
suos. Accertim⁹ ⁊ emite nobis pau
perum escari. Respondit iudas. Denūciauit no
bis vir ille sup atfectione iulurandū dicit. Nō
videbitis faciem meā nisi fratre vestrū minimū
adduxeritis vobiscū. Si ergo vis eū mutare no
bisq; pergenus pariter: emem⁹ tibi necessaria
si aut non vis nō ibimus. Vir enī vt sepe diximus
denūciauit nobis: dicens. Non videbitis faciem
meā absq; fratre vestrū minimo. Dixit eis israel
In meam hoc fecistis miserā: vt indicaretis ei ⁊
aliū habere vos fratrem. At illi responderunt. In
terrogauit nos homo p ordinem nostrā pgenies
si pater viueref haberef fratre. Et nos respō
dimus ei cōsequēter iuxta id qđ fuerat sciscitat⁹.
Nūquid scire poteramus qđ dicimus esset: addu
cite fratre vestrū vobiscū. Iudas quos dixit pa
tri suo. Mitte puerū meū vt poscācamur ⁊ pos
simus viuere ne moriamur nos et paruuli nostri.
Ego suscipio puerū: de manu mea require illam
Nisi reducere et reddidero ei tibi: ero pti reus
in te oīi tpe. Si nō intercessisset dilatio iamrice
altera venissemus. Agitur israel pater eoz dixit
ad eos. Si sic necesse est: facite qđ vultis. Sumi
te de optimis terre frugū⁹ in vasis vestris: de
ferre viro munera modicā refine ⁊ mellis ⁊ stoa
cis stactes ⁊ theberi bñti ⁊ amigdalorum. Pec
uniāq; duplicem ferte vobiscū: illā quā inueni
stis in sacculis reporate: ne forte errore factū sit.
Sed ⁊ fratrem vestrū tollite: ⁊ ite ad virū. Dcus
aut meus omnipotens faciat vobis cū placabilem
⁊ remittat vobiscū fratrem vestrū quē tenet i vin
culis ⁊ hūc beniamin. Ego aut quasi oblat⁹ abisq;
liberis ero. Et vulerunt ergo vii munera ⁊ pecu
niā duplicē ⁊ beniamin: de se dederūt in egyptū:
⁊ steterūt corā ioseph. Quos cū illi vidisset ⁊ ben
iamin simul: precepit dispensatō domus sue di
cena. Introducere viros domum ⁊ occidere victimas
et instrue cōuiuīq; hodie meci sum⁹ comesturi
meridie. Fecit ille qđ fuerat imperat⁹ ⁊ introdu
xit viros domū. Ibiq; exterriti dixerunt muruo.
Propter pecuniā quā retulimus prius in saccis
nostris: introducti sumus: vt deuoluat in nos ca
lumnia ⁊ violentet subiciat feruitatē ⁊ nos ⁊ asi
nos nostros. Quod ubi in ipis fubus accēde
tes ad dispēsatōem locuti sunt. Quamvis dñe vt
audias nos. Jam ante descendimus vt emere
mus eficas quib⁹ emptio cū venissemus ad dūer
sorum: aperuimus saccos nostros: ⁊ luenim⁹ pec
uniā in oie sacco: quā nūc eodē pondere repo

Intra eos

Intra 44
c

Intra 44. g

Intra 43
g

scodem.

5.42. a

taumus. Sed ⁊ aliud attulimus ⁊ argenti. vt emamus q̄ nobis necessaria sunt. Nō est in nostra cōfictia: quis posuerit eā in mariisq̄ nostris. At ille respondit. Pax vobis: nolite timere. De⁹ vester et de⁹ patrii vestri dedit vobis thesauros in saccis vestris. Nam pecuniā q̄ dedistis mihi p̄ batā ego habeo. Educitq̄ ad eos symeon. Et introductis domū attulit aquas ⁊ lauerunt pedes suos: deditq̄ pabulūz asinis eoz. Illi vero parabant munera: donec ingrederet ioseph meride. Audierant enī q̄ tibi comesturi essent panē. Igit̄ ingressus est ioseph domū suā: obtuleruntq̄ ei munera tenentes in manib⁹ suis: ⁊ adiuuērūt p̄nt in terrā. At ille clementer recusatus eis: terrogauit eos dicēs. Sanus ne est pater vester: fener: de quo dixeratis mihi? Adhuc viuit? Qui respondit. Solpes est seruus tu⁹: pater noster Adhuc viuit. Et incurauit adiuuērūt eū. Attolens aut̄ ioseph oculos vidit beniamin frat̄r suū vterinū: ait. Iste est frater vester paruulus de q̄ dixeratis mihi: Et rurs⁹. Deus inquit miserat tui fili mi. Festinamus l domū: q̄ comōta fuerāt viscera eius super frat̄r suos: ⁊ erūpebant lachrymē: introiens cubiculū sicut. Rursūq̄ lota facie egressus: obtinuit se ⁊ ait. Ponite panes. Quibus appositis secum ioseph ⁊ secum frat̄r b⁹: egyptū quosq̄ q̄ vebantur simul secum. Illi aut̄ enī egypti comedere cū bebiēt ⁊ pio pbanū putant iuxta modū cōsuetū: sederūt corāz eo p̄mogenit⁹: iuxta p̄mogenitiā suā: ⁊ minim⁹ iuxta etatē suā: t̄m̄r bātūr nimis sumptis paratib⁹ quas ad eo accepterat. Maior pars venter beniaminū: vt quinq̄ parib⁹ excederet. Biberuntq̄ et inebriati sunt cum eo.

C. S. De cypro reposito tinuente in sacco beniamin. regressi frat̄r b⁹ iudas loquitur ad ioseph. Et pio beniamin manere se offert.

Dixit aut̄ ioseph dispensatōi dom⁹ sic dicens. Imple saccos eoz frumētū quantū possunt capere: pone pecuniā singuloz in summitate sacci. Lepsum aut̄ meū argenti: ⁊ p̄cium q̄ dedit tritici: pone in ore sacci iunioris. Facietisq̄ ita. Et cito mane dimissi sunt cū asinis suis. Jamq̄ veb̄erant ⁊ piocefferant paululū. Tunc ioseph acceffit dispensatōe domus ait. Surge inquit: ⁊ psequere viros ⁊ apprehēnsi dicito. Quare reddidistis malū p̄ bono? Lephus quē furati estis: ipse est in quo bibis dñs meus: et in quo augurari solet. Pellimā rem fecistis. Fecit ille vt iussit: ⁊ apprehēnsi p̄ ordinem locutus est. Qui respondit. Quare sic loquit̄ dñs noster: vt serui tui tñ flagitiū cōmiserint. Pecuniā quā inuenim⁹ in summitate saccoz repositauimus ad te de terra ephraim. Et quomodo psequens est: vt furati sumus de domo dñi tui aurū vel argenti? Apud quēcūq̄ fuerit inuentū seruoz tuoz q̄ queris mortu⁹: nos erimus serui dñi nostri. Qui dixit eis. Fiat iuxta vestram sententiā. Vos aut̄ quēciūq̄ fuerit inuentum ipse fit seruus meus: ⁊ ad alī critis inoriz. Ita q̄ festinato deponētis i terrā saccoz aperuerunt singuli. Quos scrutatis incipiens a maiorē vsq̄ ad minimū ducit cyphum in sacco beniamin.

min. At illi scisso vestib⁹ oneratisq̄ rurs⁹ asinis reuersi sunt in oppidū: p̄mulsq̄ iudas cū fratrib⁹ ingressus est ad ioseph. Necdum enī de loco abierat. Bēls ante eū pariter i terrā conuerit. Quib⁹ ille ait. Cu sic agere voluistis? An ignoratis q̄ non sit similis mei in augurādi scientia? Qui iudas. Quid respondebim⁹ inquit dñs meo: vel quid loquēmur: aut iuste poterimus obdēre? Deus inquit iquitatē seruoz tuoz. En oñs serui sumus dñi mei: ⁊ nos et apud quē inuentus est cyphus. Accipit ioseph. Abiit me: vt sic agā. Qui furatus est cyphum ipse fit seruus me⁹: vos aut̄ abute liberi ad patrē vestrū. Accedens aut̄ p̄ plus iudas cōfidenter ait. Dñs dñc audi me: vt loquar seruus tuus verbū in auribus tuis: ne trascat famulo tuo. Tu cū enī post p̄baronez dñs me⁹. Interrogasti p̄nos seruos tuos habetis patrē aut frat̄r: tunc respondimus tibi dñs meo. Est nobis pater fener: ⁊ puer paruulus qui in senectute illius datus est: cui⁹ vterinus frater est mortu⁹: n̄p̄m solū habet mater sua: pater vero tenere diligit eū. Dixistiq̄ seruus tuus. Ad dūcē eū ad me: ⁊ ponas oculos meos sup̄ illū. Suggestimus tibi dñs meo: non pōt puer i reūq̄ patrē suū. Si enī illuz dimiserit mouet. Et dixisti suis tuis. Nisi venerit frater vester minimus vobiscū: non videbitis ampl⁹ faciem meā. Cū ergo ascēdissem⁹ ad famulū tuū patrē nostrū: narraui mus ei ola que locutus est dñs meus. Et dixit pater noster. Auertit enim emite nobis parū tritici. Qui diximus. Non possum⁹. Si frater noster minimus descēderit nobiscū piofiscemur si mulā loquim⁹ illo absente nō audemus videre faciem vtrū. At ille respondit. Vos scitis q̄ duos genuerit mihi vxor mea. Egressus est vnusq̄ dixit: sias bēthia deuorauit eū: et hucusq̄ non cōparet. Si tuleritis et illū ⁊ aliq̄ ei in via p̄gerit: deducetis canos meos cū meo: ⁊ ad iheros. Igit̄ si iheros ad seruū tuū patrē nōstrū puer defuerit: cum aia illius ex huius aia depēdeat: viderit q̄ cū non esse nobiscū mouet: ⁊ deducet famulū tuū canos eius cūz dolore ad inferos. Ego pp̄ue seruus tuus sim qui in meaz hunc recepi fidem: ⁊ spondi dicens. Nisi reducere eū peccati reus ero in patrem oñi tpe. Manebo itaq̄ seruus tu⁹ ⁊ p̄uero in ministrō dñi mei: ⁊ puer ascēdat q̄ frat̄r b⁹. Non enī possum redire ad patrē absente puerone calamitatis q̄ opprobriū est p̄ez meū testis assitum.

C. S. Ioseph se frat̄r b⁹ manifestat: mādāt p̄ p̄fe munera mitti. Et adhuc viuere p̄t nūciat. **IN** t̄m̄ p̄terat vira cōbiderē ioseph multis corā astantib⁹: vnde p̄cepit egredierentur cūcti foras: ⁊ nullus iter esset alienus a gnitioni mutue. Eleuauitq̄ vocē: cū stetur: ⁊ audierunt egyptiopolis domus pharaonis: dixit frat̄r b⁹. Ego sum ioseph. Adhuc pater meus viuit? Nō poterāt respondere frat̄r nimio terrore perterriti. Ad q̄ ille clementer accedente inquit ad me. Et cū accessissent: p̄p̄e ego sum at ioseph frater vester quēz vēdidistis in egyptū. Nolite paucē: neq̄ vobis durū esse videatur q̄ vēdidistis me in hīs regio-

19

22

5.43. 5

5.37. b

25

5.45. b

5.42. c. 5.43. g

28

Infra. 5. c

nibus. Pro salute enim vestra misit me deus an vos in egyptum. Biennium est enim cepit fames in terra: et ecce adhuc quingenti anni restant quibus nec arari poterit nec meti. Propter istud me deus ut referremini super terram et ecciam adveniendum habere possitis. Non vestro consilio sed de voluntate huc misissus sum qui fecit me quasi patrem pharaonis et domum vniuersae domus eius ac principem in omni terra egypti. Festinate et ascendite ad patrem meum et dicite ei. Hec mandata filius tuus Ioseph. Deus fecit me dominum vniuersae terre egypti. Dececidit ad me ne moreretur habitatio in terra leffen. Et istos iura me tu i fili tu i fili filio tuorum: uoces tue et armata tua vniuersa quae possides ibis per pascua. Adhuc enim quingenti anni restant sunt famiae: et tu peas et ois domus tua: et oia quae possides. En oculi vestri et oculi fratris mei beniamin vident quod os meum loquar ad vos. Fugite ad patri meo vniuersas glarias meas: et cuncta quae vidistis in egypto. Festinate et adducite eum ad me. Cumque amplexatus cecidisset in collum beniamin fratris sui fleuit ille quousque similiter flente super collum eius: osculatusque est ioseph omnes fratres suos: et plorauit super singulos. Postquam autem loquitur ad eum. Audistis quod et celebri sermone vulgatum in aula regis venerit frater ioseph. Et gauisus est pharaon atque ois familia eius dixitque ad ioseph ut imperaret fratribus suis dicens. Dixerantes iumentis in terra chanaan et tollite ide patres vestros et cognationem et venite ad me: ego dabo vobis omnia bona egypti: et non comedatis me nullam terram. Prospice etiam ut tollant plaustra de terra egypti ad subuentionem paruulorum suorum ac coniugum. Et dicto. Tollite patrem vestrum et pperate quod vos venientes nec dimittatis quicquid de suppellectilibus vestris: quod omnis egyptus vestre erit. Feceruntque filii israel: ut eis mandatum fuerat. Quibus dedit ioseph plaustra: secundum pharaonis imperium: et cibaria in itinere. Singulis quoque praeparauit binas stolas: beniamin vero dedit tredecimas argenteas: quod quingenti stolis optimis: tantumque pecuniae et vestitus mittens patri suo addens eis alinos decem: quod subueherent eis omnibus diuitiis egypti: et totidem alinos et triticum in itinere: panesque portantes. Dimisit ergo fratres suos: perfractentibus autem in tracamini in via. Qui ascendentes ex egypto: venerunt in terram chanaan ad patrem suum Iacob: et nuntiauerunt ei dicens. Ioseph filius tuus vivit: et ipse dominus in omni terra egypti. Quo audito iacob: quasi de graui somno euigilans: non crederet eis. Illi contra referebant omnem ordinem rei: cumque vidisset plaustra vniuersa quae miserat: reuertit spiritus eius: et ait. Sufficit mihi si adhuc ioseph filius meus vivit: vadam et video illum antequam moriar.

Et cum filius in egyptum decessit. Eorum qui cum iacob descendunt nomina. Ioseph patri occurrit.

Profectus israel cum omnibus quae habebat venit ad puteum iuramenti: et mactatis ibi victimis deo patri sui ysaac: adiuit eum per visionem nocte vocante se: et dicente sibi Iacob iacob. Qui respondit. Ecce adsum. At illi dicens. Ego sum fortissimus deus patris tui. Noli timere sed decede in egyptum: quoniam gen-

tem magnam faciam tibi. Ego descendam tecum illuc: et ego inde adducam te reuerentem. Ioseph quoque ponet manus suas super oculos tuos. Surrexit iacob mane a puteo iuramenti: tulit riuumque cum filiis cum paruulis et virgibus suis in plaustro quae miserat pharaon ad portandum senuum: et oia quae possederat in terra chanaan. Inuenit in egyptum cum omni familia sua: filii eius et nepotes filii: et cuncta simul progenies. Haec sunt autem nomina filiorum israel qui ingressi sunt in egyptum: ipse cum liberis suis. Primogenitus ruben. Filii ruben enoch et phallu et ebron et charmi. Filii symeon lamuel et iami et iami tabod et iachin et iaber et saul filius chananitidis. Filii leui geron et caath et merari. Filii iuda her et onan et sela et phares et zara. Mortui sunt autem her et onan in terra chanaan. Haec sunt filii phares: ebron et amul. Filii ysaac iacob et phua et iobab et lemor filii iacob: sarath et chelon et iabele. Hi filii ioseph genuit in mesopotamia fratre eius dyma filia sua. Omnes autem filii eius et filiarum triginta tres. Filii gad: sephon et aggi et efebom et funi et beri et aridi et areli. Filii aseraemna et iesua et iesui beria filia sua quousque soror eorum. Filii beria:heber et melchiel. Hi filii ioseph quos dedit iacob ioseph filie suae: hos genuit iacob sedecim alias. Filii rachel uxoris iacob ioseph et beniamin. Haec sunt filii filii ioseph egypti quos genuit et assensum: filia phunfar sacerdotis heliopoleos: manasses et asraim. Filii beniamin bela et bechor et aabel et gera et naama et lechui et iethnos et resemophi et opum et areli. Hi filii rachel quos genuit iacob. Omnes autem quattuordecim. Filii dafsan. Filii neptalim: asiel et gum et ieter et saie. Hi filii iacob: quos dedit labi rachel filie suae et hos genuit iacob: omnes autem septem. Quicquid autem ingressi sunt cum iacob in egyptum: ingressi sunt de femore illius ab eo viribus filiorum eius sexaginta sex. Filii autem ioseph qui nati sunt eis in terra egypti autem decem. Omnes autem domus iacob qui ingressi sunt in egyptum fuere septuaginta. Misit autem iacob iudam ante se ad ioseph in egyptum: ut nuntiaret ei et ille occurrit ei in iessen. Quo cum peruenisset iuncto ioseph curru suo ascendit obulam patri ad eundem locum: videntem quem irrumpit super colulum eius: iter amplexus flevit. Dixitque pater ad ioseph. Jam letus mortui: quia videri faciem tuam et superstitem te relinquo. Nunc locutus es ad fratres suos: et ad omnem domum patri sui. Ascendam et nuntiabo pharaoni dicam ei. Fratres mei et domus patris mei qui erant in terra chanaan venerunt ad me et sunt viri pastores ouium: curasque habent alendorum gregum. Pecora sua et armenta et omnia quae habere poterunt adduxerunt secum. Cumque vocauerit vos et dixerit quod est opus vestrum: Respondetis. Viri pastores sumus serui tui: ab infantia nostra usque in praesens et nos et patres nostri. Haec autem dicentibus habitare possitis in terra iessen: quia defunctus egypti omnes pastores ouium.

Et ioseph patrem et fratres ad pharaonem introduxit. Dedit eis terram iessen. Egipti cibos petunt et pecora et terram vendunt: quinta pars fructuum sit regis. Israel adiuravit ioseph de sua sepultura.

Et ois. a. et ois. a. et ois. a. et ois. a. et ois. a.

Et ois. a. et ois. a.

Deut. 10. b

Deut. 10. b

Ingressus ergo ioseph nunciavit pharaoni dicens. Pater meus et fratres: ueni-
eunt amentia et cuncta que possident ve-
nerunt de terra chanaan: et ecce consti-
tunt in terra isseu. Et extremos quosq; fratru suorum quing viros constituit corā rege: quos ille in
terrogauit. Quid habetis operis? Respondit.
Pastores ouium sumus serui tui: et nos patres
nostri ad peregrinandum in terrā tuā uenim⁹: quia
non est herba grebig serui⁹ tuoꝝ: ingrauescen-
te fame in terra chanaan. Et cum uisus vi esse nos
inbeas seruos tuos in terra isseu. Dixit itaq; rex
ad ioseph. Pater tuus et fratres tui uenerunt ad
te. Terra egypti in conspectu tuo est in optimo lo-
co fac eos habitare isseu. Quod si nosti in eis esse
uiros industrios: constitue illos magistrōs pecoꝝ
meoꝝ. Post hoc introducti ioseph patres sui ad
regē: et statuit eis coram eo. Qui benedicens illi et
litteratus ab eo quorū sunt dies ānoꝝ. Vite mē
Respondit. Dies peregrinationis vite mee centū
triginta annos sunt parui et mali: et non perue-
nunt vsq; ad dies patrū meoꝝ quib⁹ peregrina-
ti sunt. Et benedixit regi egressus est foras. Ioseph
vero patri et fratribus suis dedit possessionē
in egypto in optimo terre loco rameses: et piece-
petat pharaon: et alebat eos omēs domū patri
sui: piebene cibaria singulis. In toto em oide pa-
nis decrat: et oppfiterat fames terrā maxime egypti
et chanaan. Et quibus oēm pecuniā congrega-
uit p venditione frumenti et inultit eaz in erariis
gregis. Cūq; defecisset emptioꝝ p iectū uenit
cuncta egyptus ad ioseph dicens. Da nobis panem.
Quare mouimur corā te deficiat pecunia?
Quibus ille respondit. Adducite pecunia vestra:
et dabo vobis pro eis cibos si p iectū non habetis.
Quē cū ad adueniens dedit eis alimenta p equis
et ouibus et bobus et asinis: sustentauitq; eos illo
anno p cōmūtatione pecoꝝ. Uenerūt quoq; āno
secūdo et dixerunt ei. Non celamus dñō nostro q
deficiente pecunia: pecunia simul defecerunt nec
clām te est: q abis cōpōib⁹ et terra nihil habea-
mus. Cur ergo mouimur te uidentē? Et nos tra-
nostra tui erimus. Eme nos in seruitutē regis et
piebe femina: ne pereunte cultore redigatur tra-
in solitudinē. Et mit ioseph oēm terrā egypti
pri vendētib⁹ singulis possessiones suas pie ma-
gnitudine famis. Subiecitq; pharaon: et cūctos
populos eius a nouissimis terminis egypti vsq;
ad extremos fines eius: epierat terrā sacerdotū q
a rege tradita fuerat eis: quib⁹ et statuta cibaria
ex horreis publicis piebeant: et idcirco nō sunt
cōpulsū uendēte possessiones suas. Dixit ergo ioseph
ad populos. En vi cernitis et uos et terrā ve-
stram pharaon possidet: accipite semina et serite a-
groꝝ et fruges habere possitis. Quintā partē re-
gi dabit: quatuor reliquas pmutat vobis in se-
mentē: et in cūbī familie et liberie vestris. Qui re-
sponderit. Salus nostra in manu tua est. Respi-
ciat nos tñ dñs noster et leti seruiemus regi. Et
ex tempore vsq; in presentē diē in vniuersa terra
egypti regibus dñra pars soluitur: et factū ē qua
si in leges abis terra sacerdotūq; libera ab hac
condicione fuit. Ibi abitaui ergo israel in egypto

id est in terra isseu: et possedit eā: auctusq; ē et mul-
tiplicatus nimis: et uixit in ea decem et septē ānis.
Factiq; sunt omēs dies vite illi⁹ centūquadragin-
ta septē ānoꝝ. Cūq; appropinquare cerneret diē
mortis eius vocauit filiū suū ioseph et dixit ad eū
Si inueni gratiā in conspectu tuo: pone manum
tuā sub femore meo: et facies mihi misericordiā et
ueritatē: ut nō sepelias me in egypto: sed domū
cū patribus meis: et auferas me de terra hac: cō-
dalsq; in sepulchro maioꝝ meoꝝ. Qui respondit ioseph.
Ego fac iā quod iussisti. Et ille. Iura ergo
quit mihi. Qui iurante ad iurauit israel dñm con-
uersus ad lectulū caput.

L. S. Jacob egyptum uenit ioseph: secum
suos filios ducit: quib⁹ iacob benedixit. Effraim
manasse pponit. Ioseph viū sicchem dat. xlvij.

Ioseph itaq; transactis nunciis est ioseph
q egrotaret pat suus. Qui assumptis
duob⁹ filiis manasse et effraim ire pre-
xit. Dixitq; est seni. Ecce filius tuus ioseph
uenit ad te. Qui cōfortatus sedit in lectulo.
Et ingresso ad se ioseph ait. Deua omipotēs ap-
paruit mihi in luza: que est in terra chanaan: bñ-
dixitq; mihi: ait. Ego te augeo et multiplicabo
et facias te in turbas populorū. Daboq; tibi terrā
hanc: et semini tuo post te in possessionē sempiter-
nam. Duo ergo filij sui q nati sunt tibi terra egypti
antiq; buuenerunt ad te: mei erunt effraim et
manasse: sicut ruben et symeon reputabit mihi.
Reliquos autē quos generis possi eos tui erunt:
et nōle fratru suoz vocabūtū in possessionibus
suis. Mihi em q uenit cū de mesopotamia: mor-
tua est rachel in terra chanaan i ipso itinere. Et
q; uernū tempus. Et ingrediebatur effraim: sepe-
luit eā iuxta viā effraim q alio noie appellat beth
leem. Vidēs autē filios ei⁹ dixit ad eū. Ad uisū iū
Respondit. Filij mei sunt quos donauit mihi dñs
in hoc loco. Adducit inquit eos ad mort benedixit
illis. Oculi em israel caligabāt pie nimia senectū-
te: et clare videre non poterat. Applicatōq; ad se
deosculatus et circūplectus eos: dixit ad filiū suū.
Non sum fraudatus aspectu tuo: in super os sedit
mihi deus semē tuū. Cūq; tulisset eos ioseph de
gremio patris: ad iurauit p iurauit in terra: et posuit
effraim ad dexterā suā id est ad sinistrā israel: ma-
nassen uero in sinistrā suā ad dexterā scilicet pa-
tris: appulcitusq; ambo ad eū. Qui extēdēs ma-
num dexterā posuit super caput effraim iunioris
fratris: sinistrā autē super caput manasse q maio-
rati erat cōmūtatio manus. Benedixitq; iacob
filiis ioseph: ait. Deus in cui⁹ conspectu ambu-
lauerunt patres mei ab aiam et ysaac: de q; pascit
me ab adolescentia mea vsq; in presentē diē: āge-
lus qui eruit me de cūctis malis: benedicit pue-
ris istis: et locuetur super eos nomen meum: nōla
quoq; patrū meoꝝ ab aiam et ysaac et crescant in
multitudine sup terrā. Vidēs autē ioseph q po-
suisset pater suus dexteram manū super caput ef-
fraim: graniter accepit. Et appiechen manū
patris leuare conat⁹ est de capite effraim: et trāsi-
terre super caput manasse. Dixitq; ad patrē. Nō
ita cōuenit pater: q; hic ē pumogenit⁹. Pone de-
xteram tuā super caput eius. Qui reducis autē.

Sacerdo-
rum posses-
sio.
Exempla
apud egypti-
anos.

S

Scio fili mi scio: iste dñpe erit in ppos et multi-
plicabit: h fratres ei: iunior maior erit illo: et semē
illū creket: gētes. Adiditqz eis i tpe illodicta.
In te bñdiceret israel atqz dicef. Faciat tibi de? sic
cut effraim: sicut manasse. Constituitqz effraim
ante manassen. Et ait ad ioseph filiū suū. En ego
mouitū erit de? vobiscū: reducatqz vos ad terrā
patrū vestrorū. Do tibi prē vnā extra fratres tuos
quā tui de manu āmōrei i gladio tarcu meo

L. S. Israel filios bñdicit cuiusqz defect? pñ-
dens et futura eoz. pphetisano. sepulture locū de-
clarat. Et mouit.

Vocauit aut iacob filios suos: et ait eis.
Congregamini vt ānūcie q vētura sunt
vobis i dieb? nouissimis. Congregami-
ni: et dūcē filiū iacob: et dūcē iustū pñzeve
strū. Ruben primogenit? meū. Tu fortitudo mea
et principū dolore mei. Prius i bonis: maior i im-
perio. Effusus es sicut ad hō cretaca: qz acēdisti
cubile pñs tui: et maculasti strātū eū. Symeon et
leui fratres vasa iustitias bellāna. Nō pñsū eoz non
veniat aia mea: et ceru illo p nō sit glia mea: qz in
furioe suo occiderit virū: et volūrate sua suffode-
rit murū. Maledictus furor eoz qz pñnar. et idē
gnatō eoz qz dura. Diuidā eos i iust? iuda telau-
dabit fratres tuos. Dan? tui i ceruicib? inimicoz
tuoz: adorabit te filiū pñs tui. Asulū leonis in
da? hū pñda filiū mī acēdisti regēscē accubisti
vt leor? qñ leana: qz fluctabat eis: hō auferet sce-
ptū de iuda: et dux de femore ei?: donec veniat q
mittēdus ē: et ipe erit expectatio gētū. Et ligas ad
vineā pullū suū: ad vitē o fili mi asinā suā. Lau-
bit in vino holam suū: i sanguine vne palliū suū.
Pulchritudo sunt oculi ei? vinoz dētes ei? lacte
cādidiores. C. Zabulon i litore maris habitabit:
et in statūe nauū pñge vīs ad f. dyonē. i. yachar
asinus fortis accubās ier terminos. Vidit regez
qz eēt bona et terrā qz optima: et supposuit humerū
suū ad portandū faticulqz et tributo seruīs. Dan
inducabit pplz suū sicut et alia trib? i iust. Fiat dan
coluber in vias: crastēs i semita moidēs vngulas
equi: vt cadat ascensio ei? retro. Salutare rui ē
pectabo dñe. Gad accinet? pñabit añ eū: et ipe ac-
cinget retro iurū. Ad pinguis panis ei?: pñer-
bit delicias regibus. Heptalim cernis emissus i
dās eloqa pulchritudinis. G. S. accrescēs ioseph
filius accrescēs et decous aspectu. Filie discurre
runt sup murū hī exasperauerūt eū: iurgati sunt
iudicritūs illi habebēs iacula. Sedit i foris arcus
ei?: dissoluta sunt vicia diachoz et manū illi?
p man? potēs iacob. Inde pastoz egressus ē la-
pis i fracte. De? pñs tui erit adiutor tu?: et iopores
bñdiceret tibi bñdictionib? cū desup? bñdiciōib?
abyss i lacēis deosum bñdiciōib? vber? et value-
rit bñdiciōes pñs tui: pñtate sūt bñdiciōib? pñm
ei?: donec veniet delictū collū ei? et noz. Fiat in
capite ioseph et i pñce nazareti fies frēs suos. Bē
tamin lup? rapax: mane comedet fides et vespere
diuidet spolia. B. S. hī tribub? iustū duodeci. hī ec
locut? ē eis pñs tui bñdixitqz singulis bñdiciōib?
pñs tui: pñpñs ei? dices. Ego pgregoi ad pplm
meū. Sepelire me cū pñb? meis i spelūca duplici
qz i agro ephon et hī pñra mābie i fra chanaā:

quā emit abiaam cū agro ab ephion et hō i pos-
semonē sepulchri. B. S. sepelietur eū: et i arā vroz
ei?. B. S. sepul? ē pñac cū rebecca iugosa sua: et
i pā pñra iacet. Sinitus mādāt qz? filios iustre
bar: collegit pedes suos sup lectulū robis iustre
suisqz est ad populū suū.

L. S. Ioseph pñs sepeliri i bñs. fies pñe mortuo i
mētēs venia ad ioseph i pñrat. de ossib? a spōtū dñf

Quod cernēs ioseph: sicut sup facie
pñs: fies et de oculis ei? pñceptqz
suis suis medicis: vt aromatis? pñdret
pñm. B. S. iustā eplētib? trāsierunt
qz dra gita dies. Iste dñpe mos erat cadauerū cō
ditoz. Fleuitqz eū egypt? septuaginta dieb?. Et
expleto plāct? tpe locuz? ē ioseph ad familiā pñra
raonis. Si lueni gñam i pñceptū vroz loquimini i au-
rib? pñra onie: eo qz par me? adiuraui me i di-
cēs. En mouit i sepulchro meo qz fodi mibi i fra
chanaan sepelies me. Ascēdā igit scēpala patrē
meū: ac reuertar. Dixitqz ei pñrao. Ascēde et se-
pelieris tuū sicut adiurā? es. Quo ascēdente
ierunt cū eo omēs senes dom? pñrao: cūcūqz
maiores natu terre egypti dom? ioseph cū fratrī
bus suis abfz pñs et gregib? abfz armētis qz
dereliqñt i fra iessen i habuit qz i comitatu cur-
rus: requez: scā ē turba nō modica. venerūtqz ad
aream achadā: sūra ē iudas iordanē: bī celebiātes
exedās plāctu magno atqz vebemētī impleuerūt
septē dies. B. S. cū vidisset habitatores frē chā-
naan dixerūt pñct? magn? ē iste egypti. Et id
circo vocatū ē nōmē locū illi? plāctus egypti. Se-
cerunt ergo filii iacob sicut pñceperat eis: et pñ-
tēs eū i terrā chanaan: sepelietur eū i spelūca du-
plicī quā emerat abiaam cū agro i possessionē se-
pulchri ab ephion et hō pñra facie mābie. Reuer-
sus ē ioseph i egyptū cū fratrīb? suis totū comita-
tu: sepulto pñe. Quo mortuo timētes fratres ei? e
mutuo colloquētes: nō fōte memoi sit i iurie quā
passus ē: reddat nobis offē malū qz fecim? mā
dauerūt ei dicētes. Parer tu? pñcept nobis ātēch
moueret vt hēc tibi vñs illi? dicerem?. Obsecro
vt oblitiscaris scelēz fratrū tuoz et pñti atqz ma-
licie quā exerceuerāt i te. Hos qz oiam? vt seruo
dei pñi tuo dimittas i iqtatē hāc. Quib? auditis
sicut ioseph: venerūtqz ad eū fratres suoz pñi
ad dñatēs i terrā dixerūt. Serui tui sumus. Quib?
ille rñdit. Nolite timere. Num deo possum? resiste
re volūtati: vñs cognasti? de me malū hī de? ver-
tit illud i bonū: vt exaltaret me sicut i pñtātū cer-
nitio: et saluos faceret multos pñs. Nolite time-
re. Ego pñs vroz et pñulos vroz. Cōsolatorqz est
eos et blāde et lenit? e locuz? et hītauit in egypto cū
oi domo pñs sui. Vñtqz cēru decē ānis: vidit et
fram filios vñs ad terrā gñationē. Filij qz ma-
chir filij manasse nati sūt i genib? ioseph. Quib?
trāsactio locuz? est i fratrīb? suis. Post mortē meā
de? visitabit vos: et ascēdere vos faciet de fra ista
ad frā quā iurauit abiaā pñac et iacob. Cūqz ad-
iurasset eos atqz distuleret? visitabit vos: et pñ-
tate ossa mea vobiscū de loco isto. mortu? ē exple-
tis cēru decē vite sue ānis: et pñt? aromatis? re-
posuit? ē i loculo i egypto. Et Explicit liber Genef

C. Incipit liber heilemōth: quō nos i pñdi dñi

Ruben

Symeon

Leui

Juda

Zabulon

Ysachar

Dan

Gad

Asier

Heptalim

Ioseph

B. S.

B. S.

B. S.

B. S.

B. S.

B. S.

B. S.

B. S.

B. S.

B. S.

B. S.

B. S.

B. S.

B. S.

B. S.

Exodus.

L. S. Nomina filiorum israel qui egressi sunt egyptum. Et eorum multiplicatio. Quare oppressi sunt ab egyptiis: sed magis multiplicabatur. Ob stetricum clementia. Capitulum i.

Capitulum i.

Ec sunt no

頤

qui egressi sunt de femore iacob septuaginta. Jo
seph autem in egypto erat. Adhuc mortui vnicuius
fratris et eius omnis cognatio filia filii israel cre
uerunt et quasi geminantes multiplicati sunt ac ro
borati nimis impleuerunt terram. Surrexit interea
rex nouus super egyptum qui cognouit ioseph. Et
ait ad populum filii. Ecce puer filios israel et mul
et fortiori nobis est. Venite sapienter opprimam^{us}
eum. forte multiplicetur et si linguarum contra nos
belli addat limitis nostris. expugnatis nobis
egredietur de terra. Preposuit itaque eis magistrum
operum affligentem eos oneribus. Edificauit
que vrbes tabernaculo pharaonis pbitro et rames
se. Adhuc opprimebat eos tantomagia mul
tiplicabantur et crecebat. Quidam filios israel
egypti et affligebant illudentes et ludentes eis
atque ad amaritudinem pducebat viri eos operib^{us}
quidam luti et lateris: alios famulatu^m et terre opib^{us}
permeabant. Dixit autem rex egypti obstrictis de
beo: quare tu vocabastis seposita: altera pbia:
precipies eis. Quando obstricti pbia: bebares:
paratus tu aduenire: illi masculus fuerit inter sic
te: cili femina reuerfate. Timuerunt autem obstri
ces bea: et non fecerunt iuxta preceptu^m regio egypti
edificabant corbarum mare. Quib^{us} accersit ad
e rex ait. Quid nam est hoc? facere voluistis: vt
pueros seruare fecistis? Illic responderunt. Non sunt
bebae sicut egyptie mulieres. Ipse enim obstri
candi debent scierit: et pulvis veniamus ad eas
pariunt. Venerit ergo fecit deus obstrictib^{us} et cre
uit populus: confortatusque est nimis. Et qui timue
rant obstrictes dea: edificauit eis domos. Pre
cepit ergo pharaon omni populo filios bebae. Quic
quid masculini sexus nati fuerint in flumen profi
cite: quicquid feminini reuerfate.

L. S. Moyſes nſcitur. occurratur in aquā proſ-
citur. A filia pharaonis adoptat. Percuſſo egypti
pro fugit ad terrā madian. Ubi ſephorā ſetro ſi-
liam vrozē duxit. Mortuo egypti regi filij iſrael
ad deū clamant qui liberavit eos. Canim. 11

Eressus est post hec vir de domo leui:
et accepit uxorem filius sue: q̄ concepi-
t̄ peperit filiu: t̄ videns ei elegantē ab-
scondit tribus mensibus. Lūys tam ce-
lare non posset: fumpit fissellam scirpam: et lū-
uit cam bitumine accipie-porsutus in fusu infantu-
lum t̄ expositū eū in chabreto rēp̄ fluminiū stāte
procul foris et ius: t̄ cōsidit ante euentū rei. Ecce
adit dēscēdēbāt filia p̄baronis vt lauare in flu-

mīnē: puellē ē? gradiebātur p credidit aliuē.
 Quē cū vidisset fīscellam in pagpūone mīit vñ ē
 famulabū sūto: et altāra apertis cernens qī cū
 p̄arūq̄ vagantē mīfora eius ait. De infantib⁹
 hebēoz est hic. Cui foroz pueri. Quisq̄ vñ vā
 dam vrocem tibi mulierē dēbācā q̄ nutrire possit
 infantulū? Rēspōdit. Hāde. Perrexit puella: et
 vocatū matrē suā. Et q̄ locū illa filia phara
 nis arcepi ait pueri istū: et nutri mib⁹: ego dabo
 tibi mercedē suā. Suscepit mulier: et nutritū pu
 rum: adūltūq̄ tradidit fili pharaonis. Quē illa
 dō prauit locū filii, vocatūq̄ nomen ei⁹. Dōry
 seō dicens: q̄ de aqua tūc ē. In dēb⁹ illa polli
 cē creauerat moyses: egressus est ad fratres suos
 viditq̄ afflictionē eoz: vñ vñ egypnū percutiē
 quē dā de hebēis fratribus suis. Cūq̄ arceps
 iusseret barq̄ illū: cū illa dēfē viditq̄ percussus
 egypnū abscondit fabulo. Et egressus dē altero
 confectus duos hebēos rītanē: dixit ei⁹. Hā
 ciebat liurām. Quare percussit p̄ximū tuū?
 Et rēspōdit. Quis cōstitit tē principē iudi
 cem super nos? Nun cōdare me tu viciōtib⁹
 tū occidit egypnū? Imuit moyses: et ait. Quo
 modo pācā facit ei⁹ verbū illud? Audiuitq̄ pho
 mo sermonē hunc: et querebat occidere moysē.
 Et iū fugiō de cōspectu eius motus est i terra
 madian: sed iuxta p̄ditū. Erant autē sacerdotē
 madian septē filii: quē uenerat ad bariendā
 a quib⁹ impletis calicibus adaquare cupiebāt
 gregē patris sui. Supuenerē pastores: et ecce
 ruit eas. Surrexitq̄ moyses et dēfensio puellā
 adaquauit oues ei⁹. Quē cū reuertēti ad hā
 quēl patrem suū dicit ad eas. Ror velocius veni
 tō soluto: Rēspōditq̄. Eit egypnū liberatū
 nos de manu pharaonis. Insuper ⁊ bāuit a quō
 nō bīscū potius dedit ouibus. Et ille. Tibi est inquit
 Quare dimisit hōiem? Locatē cū vt comedat
 panem. Iurauit ergo moyses q̄ babitarē cū eo
 Accēpitq̄ sephozā filiaz ei⁹. Vxorē quē peperit
 ei filii quē vocatū gersān dicens. Adueni fili i tra
 aliena. Alterū vero peperit: quē vocatū elyez
 dicens. Eit em patris mei adiuu mē: p̄uē: cri
 pti me de manu pharaonis. Post multum vero
 p̄uē mortuus ē rex egyp̄i. Et iungēntes sū
 li iūfāc p̄pter op̄a vocatē sunt. Ascēdentes
 clamō eoz ad dēū ab op̄erib⁹: et audiuit gēmi
 tū eoz: et recordatus est federis q̄ pepigit cum
 abrahā p̄uē ⁊ iacob. Et respexit domin⁹ filios
 israhel et liberat eos.

五

Act. 7. b

ifra. 18. 2.

其

18
Jofue. f. b.
Act. 7. d.

Ego sum de' p'fio tui de' abiaa' de' ysaac et de' iacob. Abscondit Moyses facie suā nō em audebat aspiciere pra deū. Qui ait dñs. Uidi afflictionem populi mei in egypto: clamorē eius audiui ppter duritiā eorū q' p'sequebantur opib'. Et scies dolorem eius: descendi ut liberē cū de manib' egyptiorū: et educā de terra illa i terrā bonā & spaciolam: i frā q' fluit lacte & melle: ad loca chananei & ethei tam moiet & p'heretzi & enei & iebusei. Clamor ergo filioꝝ israel venit ad me: vidiq' afflictionē eorū q' ab egyptiis opprimebantur. Sed veni & mittā te ad pharaonē: vt educas poplū meū filios isrl de egypto. Dixitq' moyses ad deū. Quis sum ego vt vadam ad pharaonē: et educā filios isrl de egypto? Qui dixit ei. Ego ero tecū: & hoc habebis signū q' miserim te. Cū eduxeris poplū meū de egypto i montib' deo sup montē isrl. Ait moyses ad deū. Ecce ego vadā ad filios israel: dicā eis. De' p'atris vestro misit me ad vos. At si dixerint mihi qd est nōmē q' quid dicā eis: Dixit dñs ad moysen. Ego sum q' sum. Ait. Sic dicēs filijs israel. Qui ē misit me ad vos. Dixitq' iterū de' ad moysē. Ibec dicēs filijs isrl. Dñs de' patris vestro & de' abiaa' & de' ysaac & de' iacob misit me ad vos. I hoc nōmē mihi est leternū: & hoc memoriale meū in generatione & generationē. Vade & congrega seniores israel: dicēs ad eos. Dñs deus patris vestro rūs apparuit mihi: deus abiaa' & deus ysaac & de' iacob: dicēs. Visitans visitans vobis: vidi oīa q' ac ciderunt vobis in egypto: dixi vt educā vos de afflictione egypti in terrā chananei: & ethei tam moiet & p'heretzi & enei & iebusei: ad terrā fluētē lacte & melle: audiet vōcē tuā. Ingrederisq' tu & seniores isrl ad regē egypti: dicēs ad eū. Dñs deus hebreorū vocatū nos. Ibius vā trāsi de rūs in solitudinē: vt i molem dño deo nostro. Sed ego scio q' nō dimittit vos rex egypti: vt eatis nisi per manū vallā. Et vādāq' manū meā & p'curiam egypti i cunctis inabilib' meis q' facturus sum in medio eorū. Post hoc dimittet vos: babosq' grātā p'p'o huius corā egyptiis. Et cū egredietur mīnōs eritis vācūq' p'p'ulabit mulier a viro sua & ab hospita sua vāsa argentea & aurea: ac vestes ponētisq' eos sup filios & filias vestras: et spoliabitis egyptum.

Respondens Moyses ait. Nō credent mihi: neq' audient vocē meū: sed dicēt nō apparuit tibi dñs. Dixit ergo ad eū. Nō est qd timeas i manu tua? Respondit. Virga. Dixitq' dñs. P'iolece eā in terrā. P'iolece: et versa est in colubis: ita vt fugeret moyses. Dixitq' dominus. Et tendē manū tuā et appie hende caudā eius. Et tendit et tenuit: versaq' est in virgā. Et credant inquit q' apparuerit tibi dominus deus patris tuorū: deus abiaam et deus ysaac et de' iacob. Dixitq' domin' rursum. Dilecte manū tuam in sinu tuū. Quā cum misisset in sinu piotulū leprosam instar niuis. Atrahē autē

manū tuam in sinu tuum. Retraxit et piotulū i se: et erat similis carni leprose. Si non crediderint inquit tibi: neq' audierint sermoneq' signi p' oīs: credent verbo signi sequēti. q' si nec duob' quidē his signis crediderint neq' audierint vocē tuam: sume aquā i fontē et effunde eam sup aridam: & quicq' d' bauerit de fluio verteret in salsū guinem. Ait moyses. Obsecro dñe non sum eloq' quens ad heri & nudius tertius: et ex quo locutus ad serū tuū i p'edinetorū tardiorē lingue suę. Dixit dñs ad eū. Quia fecit os hoīes? Ait quis fā bucar? ē murū & sur dū vidēt: cecū? Hōne ego? Perge igit' & ego ero in ore tuo: doceboq' qd loq' ris. Ait ille. Obsecro dñe inquit: mitte quē missurus es. Brat' dñs in moysen ait. Harō frater tu' leuitēs: scio q' eloquens sit. Ecce ipse egrediet' in occursum tuū vidensq' te: et ab eo corde. Loquere ad eū et pone verba mea in ore eius: et ego ero in ore tuo et in ore illius: et ostendā vobis quid age re debeatis. Et ipe loquetur pio te ad populū et erit os tuū: et autē erit ei in pio: et ad deū pertinet. Virgā quoq' hāc sume i manu tua in qua facturus es signa. Abiit Moyses et reuersus est ad lectro socerum suū. Dixitq' ei. Vadam et reuertar ad fratres meos in egyptum: vt videam si ad huc viuat. Qui ait lectro. Vade in pace: dixit ergo dominus ad moysen in madā. Vade et reuerte: re in egyptum. Domui sunt enī omēs qui querēbant animā tuā. Tulit ergo Moyses vtiem suā et filios suos: et impositi eos super asinū: reuersusq' est in egyptum: portās virgam dei in manu sua. Dixitq' ei dñs recurrenti in egyptū. Vade vt ostēda ostēda q' posui in manu tua a facias corā pharaone. Ego iudurabo cor eius et nō dimittet populum. Dicetq' ad eum. Ibec & dicit dñs. Filius meus p'mogenit' israel. Dixi tibi. Dimittē filius meū vt seruiat mihi: et noluit dimittē eū. Ecce ego interficiam filium tuū p'mogenitū. Cūq' esset in itinere in buetorsio occurrit ei dñs: et volebat occidere eum. Tulit ilico sephois acutissimam petram et circūcidit p'p'ratum filij sui. Te signat' pedes eius & ait. Sponsus sanguinum tu mihi es. Et dimisit ei postq' dixerat: sponsus sanguinū tu mihi es: ob circuncionem. Dixitq' dominus ad Harō. Vade in occursum Moysi in desertum. Qui perrexit obuiam ei in montem dei: et osculatus est eū. Narratq' Moyses Aaron alia verba dñi pio quib' miserat ei: et signa q' mādauerat. Veniuntq' simul & congregauerūt cūctos seniores filiorū israel. Locutusq' est aarō omnia verba q' dixerat dñs ad Moysen: fecit signa coram populo: et credidit populus. Audierūq' & visitatit dñs filios israel: & respexit afflictionem illorū: & p'ioni adiuuauerunt.

Respondens Moyses ait. Nō credent mihi: neq' audient vocē meū: sed dicēt nō apparuit tibi dñs. Dixit ergo ad eū. Nō est qd timeas i manu tua? Respondit. Virga. Dixitq' dñs. P'iolece eā in terrā. P'iolece: et versa est in colubis: ita vt fugeret moyses. Dixitq' dominus. Et tendē manū tuā et appie hende caudā eius. Et tendit et tenuit: versaq' est in virgā. Et credant inquit q' apparuerit tibi dominus deus patris tuorū: deus abiaam et deus ysaac et de' iacob. Dixitq' domin' rursum. Dilecte manū tuam in sinu tuū. Quā cum misisset in sinu piotulū leprosam instar niuis. Atrahē autē

manū tuam in sinu tuum. Retraxit et piotulū i se: et erat similis carni leprose. Si non crediderint inquit tibi: neq' audierint sermoneq' signi p' oīs: credent verbo signi sequēti. q' si nec duob' quidē his signis crediderint neq' audierint vocē tuam: sume aquā i fontē et effunde eam sup aridam: & quicq' d' bauerit de fluio verteret in salsū guinem. Ait moyses. Obsecro dñe non sum eloq' quens ad heri & nudius tertius: et ex quo locutus ad serū tuū i p'edinetorū tardiorē lingue suę. Dixit dñs ad eū. Quia fecit os hoīes? Ait quis fā bucar? ē murū & sur dū vidēt: cecū? Hōne ego? Perge igit' & ego ero in ore tuo: doceboq' qd loq' ris. Ait ille. Obsecro dñe inquit: mitte quē missurus es. Brat' dñs in moysen ait. Harō frater tu' leuitēs: scio q' eloquens sit. Ecce ipse egrediet' in occursum tuū vidensq' te: et ab eo corde. Loquere ad eū et pone verba mea in ore eius: et ego ero in ore tuo et in ore illius: et ostendā vobis quid age re debeatis. Et ipe loquetur pio te ad populū et erit os tuū: et autē erit ei in pio: et ad deū pertinet. Virgā quoq' hāc sume i manu tua in qua facturus es signa. Abiit Moyses et reuersus est ad lectro socerum suū. Dixitq' ei. Vadam et reuertar ad fratres meos in egyptum: vt videam si ad huc viuat. Qui ait lectro. Vade in pace: dixit ergo dominus ad moysen in madā. Vade et reuerte: re in egyptum. Domui sunt enī omēs qui querēbant animā tuā. Tulit ergo Moyses vtiem suā et filios suos: et impositi eos super asinū: reuersusq' est in egyptum: portās virgam dei in manu sua. Dixitq' ei dñs recurrenti in egyptū. Vade vt ostēda ostēda q' posui in manu tua a facias corā pharaone. Ego iudurabo cor eius et nō dimittet populum. Dicetq' ad eum. Ibec & dicit dñs. Filius meus p'mogenit' israel. Dixi tibi. Dimittē filius meū vt seruiat mihi: et noluit dimittē eū. Ecce ego interficiam filium tuū p'mogenitū. Cūq' esset in itinere in buetorsio occurrit ei dñs: et volebat occidere eum. Tulit ilico sephois acutissimam petram et circūcidit p'p'ratum filij sui. Te signat' pedes eius & ait. Sponsus sanguinum tu mihi es. Et dimisit ei postq' dixerat: sponsus sanguinū tu mihi es: ob circuncionem. Dixitq' dominus ad Harō. Vade in occursum Moysi in desertum. Qui perrexit obuiam ei in montem dei: et osculatus est eū. Narratq' Moyses Aaron alia verba dñi pio quib' miserat ei: et signa q' mādauerat. Veniuntq' simul & congregauerūt cūctos seniores filiorū israel. Locutusq' est aarō omnia verba q' dixerat dñs ad Moysen: fecit signa coram populo: et credidit populus. Audierūq' & visitatit dñs filios israel: & respexit afflictionem illorū: & p'ioni adiuuauerunt.

tertius: gnum.

D

E

Mat. b.

S

B

C

D

E

S

Intra 3. g.

B

Intra 11. a. & intra 11. c.

A

Primū signum.

Secundū signum.

B

A

c

Exodus.

vt eam^o via trifi dieru in solitudine z sacrificem^o
dño deo nostro ne forte accider nobis pestis aut
gladi^o. At ad eos re^o egypti. Quare moyses et
aaron solliciti^o pplm ab opib^o suis^o ait^o Bre ad one
ra vsa. Dixitq pharao. Quid^o e^o ppsse terre. Vide
tis q turba succurrit^o qñtoma^o magis si dederitis
eis requie ab opib^o. Pcepit ergo in die illo pfe
ctio opes z tractatus ppli dicēs. Nequaquã vltra
dabitis paleas ppsso ad pñctendos lateres sicut
prius fupit vadat z colligat stipulas z mēsurā la
terū quā pñ^o faciebāt iponens sup eos nec minu
etis qdēq. Uacat em z idcirco vociferant dicētes.
Eamus z sacrificem^o deo nro. Appumatur opib^o
bus z expleat ea vt nō acqfiscant vobis mēdaciō^o.
Igit egredi pñctio opes z tractatus ad pplm di
xerūt. Sic dicit pharao. Nō do vobis paleas. Na
z colligite scubi luerite potentia nec minuet qdē
q de ope vro. Stipulos ē ppsus i oēm terrā egypti
ad colligēdas paleas pñfecti quoq opes le
stābāt dicētes. Cōplete opus vestrū quotidie vt
pñ^o facere solebāt qñ dabant vobis paleas. Na
gellatōs sūt q pñat opib^o filioz isrl ab tractatib^o
bus pharaonis dicētib^o. Quare nō ipsestis mēsu
rā laterū sicut pñ^o nec heri nec hodie. Vncrūt
q pñstis lateres isrl vt vociferati sunt ad pharaō
nē dicētes. Cur ita agis cōtra seruos tuos. Pa
lee nō dātur nobis et lateres similis iperant. En
famuli tui flagellis ceduntur. Iuste agis ptra po
puli tuū. Qui ait. Vtancō ocoz. Idcirco dicitis
Eamus z sacrificem^o dño. Bre ergo z opamini
paleas nō dabitis vobis z redditis cōseruū tu
merū laterū. Videbātq se pñstis filioz isrl i na
lumco q diceret eis nō minuet qdēq opis de la
terib^o p singulos dies. Occurrūtq moysi z aarō
q stabāt er aduersos egredientes a pharaone^o di
xerūt ad eos. Vt dicit z inducet qñ fetere fe
cistis odorē nostrū cōiā pharaone z leruis ei^o. et
pñstis ei gladiū vt occideret nos. Reuertisq ē
moyses ad dñz z ait. Dñe cur afflixisti pplm isrl^o.
Quare misisti me. Et ex eo em quo igressus suz ad
pharaonē vt loqueret er nōle tuoz afflixat pplm
tuū et nō liberati eos.

L. S. Dñs mādāt q eruct ros de manu egyptio
rum ppsus israel nō audit. Narrātur generatio
nes ruben: Symeon: leui vñs ad moysen et aarō
quoy pater z mater nominatur. vi.
Dixit dñs ad moysen. Nūc videbis q fa
cturus sum pharaonē. Per manus em
fores dimittet eos: et in manu robusta
euect illos de terra sua. Locutusq est
dñs ad moysen dicēs. Ego dñs q apparui abiaā
z iacob in deo omipotēte z pñmē mēi a do
nāz nō indicauit eis. Pcepitq sedua cū eis vt da
rem eis terrā chanaan: terrā pegrinationis cōiū
in qua fuerūt a duene. Ego audiui gemitū filioz
isrl et quo egypti oppñserūt eos: z recordat^o sum
pacti mei. Ideo dñs filios isrl Ego dñs q educā^o ros
de er gassulo egyptioz: z erua de seruittute a
redimā in brachio excelso z iudicio magnitōz assu
mā vos mlti i poplū: et ero vestes de^o. Et scietis
q ego sum dñs de^o vestes z educerim vos de er
gassulo egyptioz: z iudicet imvos i terrā sup quā
leuauit manū meā vt daret cā abiaā z iacob

daboz illā possidendā vobis ego dñs. Narravit
ergo moyses oia filijs israel q nō acquieuerūt ei
ppter angustā spēs z opus durissimū. Locutus
q est dñs ad moysen dicēs. Ingredere z loqre
ad pharaonē regē egypti vt dimittat filios israel
de terra sua. Xpōdū moyses cōiā dñs: ecce filij
israel nō audiunt me: quomodo audiet pharaō
pñctum cū incircūclusus labi bz. Locutusq
est dñs ad moysen zaaron: z dedit mādātū ad filios
israel z ad pharaonē regē egypti: vt educerēt fi
lios israel de terra egypti. Iñt sunt pñctioes do
mōi p familias suas. Filij ruben pñmogeniti is
raelenoch z phallu efron z charmi. Iñe cognatio
nes ruben. Filij symeon iamuel z iamin z iami et
abod zaachin z sabar z saul filij chanaanitidis. Iñe
pñctioes symeon. Et hec nola filioz egypti p cog
nationes suas: gerion z caath z merari. Zauu a vtri
te leui fuerūt centūtriginta septe. Filij gerion lob
ni z semel p cognationes suas. Filij caath amraz
z ysuar z hebzi z oziel. Anni quoq vire caath cē
tūtriginta tres. Filij merari mooli z mus. Iñe co
gnationes leui p familias suas. Accipit aut am
ram vxoī iochabeth patrueiem suā: q peperit ei
aaron z moysen z mariā. Fuerūtq āni vite amē
centūtriginta septe. Filij quoq ysuar: chore z na
pheg z sechul. Filij quoq oziel misael z elisapham
z sechul. Accipit aut aaron vxoī elisabeth filiaz
aminadab sororei naalon: q peperit ei nadab et
abiu z eleazar z ythamar: filij quoq choi: aser
et belcam z abiasab. Iñe sunt cognationes choi
ru. Et vero elegas fili^o aaron accepit vxoī de si
liabuz pñneke: q peperit ei pñneces. Iñt sunt pa
tripes familiarū leuiticorum p cognationes suas
Iñt ei aaron z moyses qñ pcepit dñs vt dedu
cerent filios isrl de terra egypti p turmas suas.
Iñt sunt qui loquūtur ad pharaonē regē egypti:
vt educant filios israel de terra egypti. Iñt ē moyses
z aaron in die qua locutus est dñs ad moysen in
terra egypti. Et locut^o est dñs ad moysen dicēs.
Ego dñs. Loqre ad pharaonē regē egypti: oia
q loquor tibi. Et ait moyses cōiā dñs. Nō incircū
clusus labijs sum. Quomodo audiet me pharaō^o.

L. S. Moyses dñs pharaonis cōstituit. In
trauit ad pharaonē moyses z aaron. vi. gasserūt
in colubem aqua virga pcutit z fit sanguis. vij.
Dixit dñs ad moysen. Ecce cōstitui te
desū pharaonis: z ant on frater tu^o erit
ppbcta tuus. Tu loqueris ei oia q mādā
do tibi: ille loquet ad pharaonē vt di
mittat filios israel de terra sua. Sed ego indura
bo cor eius et multiplicabo signa et ostēta mea
in terra egypti: et nō audiet vos. Immittamq
manum meam super egyptum et educam exerci
tum z populum meū filios israel de terra egypti
per iudicia maxima. Et sciet egypti: dā sum do
minus qui extendit manum meam super egyptum
z educerim filios israel de medio eorum.
Fecit itaq Moyses et Harro sicut pceperat do
minus: et aegerunt. Erat aut Moyses octogin
ta annorū: et Aaron octogintatū quādo locu
ti sunt ad pharaonem. Dixitq domin^o ad Moysen
z Aaron. Lū dixerit vobis pharaō ostēdite
signa: dico ad Harō. Tolle pga tuā z pice et co

B

Intra eos

C

Eodem.

D

A

B

Eccl. 4.6.1
Nūc. 2.6. a
1. Pas. 5. a

1. Pas. 3.3. a

Nūc. 2.6. g

D

A

B

ram pharaone: ac veritas in colubiu. Ingressi ita
q. moyses aaron ad pharaonem fecerunt sicut pce
perat dñs. Tunc ait aaron virgā corā pharaone z
seruus eius: q. versa ē in colubiu. Vocauit aut phar
ao sapientes: maleficos: fecerūt etiā ipi pica
tiones egyptiacas z archana qdā similit. Pio
tecerūtq. singuli virgas suas: q. versę sunt in dia
chones. Sed deuotauit q. aarō q. gas eoꝝ. In
duratūq. ē cor pharaonis: nō audiuit eos sicut
pceperat dñs. Dixit aut dñs ad moysen. Ingra
uati est cor pharaonis: nō vult dimittere ppsm
Elade ad enī mane. Ecce egrediet ad aquas. Et
stabis in occursum ei sup ripā fluminis: virgā q.
cōuersa ē in diachonē: tolles in manu tua diceles
ad eū. Dñs de hebēoꝝ misit me ad te: dicēs. Di
mitte ppsm meū vt sacrificet mihi in deserto vsq.
ad pñs audire noluit. Hec igit dicit dñs. In
hoc scies q. sim dñs. Ecce pcurāz virgā q. i manu
meā est aquā fluminis: vsq. in sanguinē. Pisces
quoq. q. sunt in fluuio mouent: cōputrescent aq.
z a sfigetur egyptij bibētes aquā fluminis. Dixit
quoq. dñs ad moysen. Dic ad aaron. Tolle virgā
tuā z extēde manū tuā super aquas egypti: sup
flumio eorū z riuos z paludes: z oēs lacus aqua
rum: vt tēant in sanguinē et sit cruor in oī terra
egypti: tam in lignis vasib. q. in sacis. Fecerūt
q. moyses z aaron sicut pceperat dñs. Et eleuāz
virgām percussit aquā fluminis corā pharaone: z
seruus eius q. versa ē in sanguinē z pisces q. erāt
in flumine mortui sunt. Cōputruitq. fluuio: nō
poterant egyptij bibere aquā fluminis: z huius
san guis in tota terra egypti. Fecerūtq. similiter ma
lefici egypti: incantationibus suis. Et indura
tum est cor pharaonis: nec audiuit eos sicut pce
perat dñs. Auertitq. se z ingressus est domū suā:
nec appositus cor etiā hac vice. Foderunt aut oēs
egyptij per circuitum fluminis aquā vt biberent.
Non enī poterant bibere aquā fluminis. Imple
tiq. sunt septē dies postq. percussit dñs fluuū.
L. S. Pharaō ppsm dimittere pmitit. percussit
egypti. Rane sunt cinifes et musca grauissima.
Pharaō sacrificare ppsm israel pmitit. vii.
B. Tunc quos dñs ad Moysen. Ingrede
re ad pharaonē: dicēs ad eū. Hec di
cit dñs Dimitte ppsm meū vt sacrificet
mihi. Si aut nolueris dimittere: ecce
ego percutiā oēs terminos tuos rano: z ebullit
fluuius ranae q. ascendet z ingredient domū tuā
z cubiculū lectulū tuū z sup strātū tuū: z in domos
seruorū tuorū z in populū tuū: z surnos mos z in
reliquias ciborū tuorū: z ad te z ad ppsm tuū z ad
oīs seruos tuos intrabunt rano. Dixitq. dñs ad
Moysen. Dic ad aaron. Et tēde manū tuā sup
fluuios z sup riuos et paludes et educā rana sup
terram egypti. Et tēdunt aaron manū super aq.
egypti: z ascenderunt rano operueruntq. terrā
egypti. Fecerunt autē et malefici per incantatio
nes suas similiter: aduerteruntq. rana sup terrā
egypti. Vocauit autē pharaō Moysen et aaron
et dixit eis. Diate domū vtriusq. ranae a me
et a populo meo: dimitte populū vt sacrificet
dño. Dixitq. Moyses ad pharaonem. Constitue
mihi quando depiceer pio te z pio seruis tuis et

prio populo tuo: vt abigantur rane a te: z a domo
tua z a seruis tuis z a populo tuo: tñ in flumine
remaneant. Qui respōdit. Eras. Ne ille iura in
quit verbū tuū faciam: vt scis q. nō est sicut do
minus deus noster: recedet rane a te: z a domo
tua: z a seruis tuis: z a populo tuo: tñ in flumine
remanebūt. Et gressus tuos moyses aarō a phar
aone: z clamauit moyses ad dñm psonone
ranarū quā condiderat pharaoni. Fecitq. dñs iux
ta verbū moysi: z mortue sunt rane de domibus
et de villis et de agris. Congregauerūtq. eas in
limen aggerē cōpuitruit terrā. Elidens autē
pharaō q. data esset requies ingrauit cor suū:
z nō audiuit eos sicut pceperat dñs. Dixitq. dñs
ad moysen. Loquere ad aaron. Et tēde virgā
tuā et percute puluerem terre: sint cinifes leni
ueris tra egypti. Fecerūtq. ita. Et crederet aaron
manū virgā tenens percussitq. puluerem terre: z
facti sunt cinifes in hōib. z iumentis. Oīs pul
uis terre versus est in cinifes per totā terrā egypti.
Fecerūtq. similiter malefici incantationibus
suis vt eucerent cinifes z nō poterunt. Erātq.
cinifes tam in hominib. q. in iumentis. Et dixerūt
malefici ad pharaonē. Dignus dei est hic. Indu
ratum est cor pharaonis: z nō audiuit eos sicut
pceperat dñs. Dixit quoq. dñs ad moysen. Lē
urge diluculo z sta corā pharaone. Egredietur
enī ad aquas. Et dicēs ad eum: hec dicit dñs. Di
mitte populū meū vt sacrificet mihi: q. si non bi
miseris eū ecce ego mittā in te z in seruis tuis z
in populū tuū z in domos tuas omne genus mus
scarum: z implebitur oīs domus egypti prius
muscis diuersi generis z vniuersa terra in qua fu
erint. Faciamq. mirabilem in die illa terrā isse
in qua populus meus est vt nō sint ibi muscæ: si
as qm ego dñs in medio fre: ponāq. diuisionē in
ter populū meū et populū tuū. Eras erit signū
istud. Fecitq. domin. ita. Et venit musca grauissi
ma in domos pharaonis et seruorū eius: z in oīm
terrā egypti: corruptaq. ē terra ad huiusmodi
muscis. Vocauitq. pharaō Moysen z aaron: z
ait eis. Ite et sacrificate deo vestro in terra hac.
Et ait Moyses. Nō potest ista fieri. Abominatio
nes enī egypti prius i molabimus dñi deo nostro:
q. si maciauerimus ea que colunt egyptij coam
etis lapidibus nos obuent. Etiam trū dicim
genus in solitudine: z sacrificabimus dño deo
nostro sicut pceptum nobis. Dixitq. pharaō. Ego
dimittā mros vt sacrificetis dño deo vestro in de
serto: veritatem longius ne abeat. Rogare p
me. Et ait moyses. Egredissu a te oīab dñm z re
cedet musca a pharaone z a seruis suis z a popu
lo eius: Eras. Vtrātamē nol vltra fallere: vt nō
dimittas ppsm sacrificare dño. Egredissu mo
yses a pharaone corauit dñm. Qui fecit iura z bñ
illū z absituit muscas a pharaone z a seruis suis:
era populo eius. Nō superuit nec vna quidē. Et
ingrauitum est cor pharaonis: ita vt nec hac qui
dem vice dimitteret populū.
L. S. Moyses pecudū vesice turgētes. Tonitrua
et granio. Pharaō promittit dimittere populū.
Moyses oīa r dñm: et tonitrua cessant. Pharaō
ingrauitus populū nō dimittit.

2. Pl. 3. b.

Intra eos

Intra s. a.

D
pila pla
sa egypti.

3. plaga.

Intra. 2. c.

4. plaga.

5
supia. 3. f.

B
2. plaga.
egypti

C

Exodus.

24
Intra eorū

Dixit autē dñs ad moysen. Ingredere ad pharaonē et loqre ad eū. Hec dixit dñs de hebeyco. Dimitte poplū meū vt sacrificet mihi. Quid si adhuc tenuis et retines eos ecce man' mea erit sup agros et sup equos et alinos: et camelos et oues et boues pestis valde grauis. Et faciet dñs mirabile iter possessi onis israel: possessi onis egyptiorū: vt nil omino peat ex his qd pñiet ad filios isrl. Cōstituitq dñs ipso dicena. Cras faciet dñs verbū istud in terra. Fecit ergo dñs verbū hoc altera die: et mortui sūt oia alania egyptio. De alalib' vero filioz isrl nihil oino perijt. Et misit pharaon ad vidēdū: nec erat qdq mortuū de his qd possidebat isrl. Ingra uatūq ē cor pharaonis: et nō dimisit pplm. Et dī xit dñs ad moysen et aarō. Tolle plenas man' et nris de camino: et pargat illū moyses i celli corā pharaone sitq puluis sup oēs terrā egypti. Et rūt em in hoib' et i uenēis vlcera et vesice turgētes in vniuersa terra egypti. Tulerūtq cinere de cami no et steterūt corā pharaone: et parit illū moyses in celli. Factaq sunt vlcera vesicaru turgētū i ho minib': i uenēis nec poterāt malefici stare corā moyses: ppter vlcera qd in illis erāt: i oī terra egypti. Indurauitq dñs cor pharaonis et non audiuit cōsacit locut' ē dñs ad moysen. Dixitq dñs ad moysen. Mane cōsurge: sta corā pharaone: et dices ad eū. Hec dicit dñs de hebeyco. Dimitte pplm meū vt sacrificet mihi: qd in hac vice mittas omē plagas meas sup cor tuū et sup seruos tuos: et sup pplū tuū: vt scias qd nō sit simile mē i oī sra. Hūc em extendēdo manū: pūatā te pplm tuū pe ste: pibūs de terra. Bdcro aut posuit vt ostēdā in te fortitudinē meā et nris et nomē meū i omī sra. Adhuc retines pplm meū: nō vīs eū dimittere. En pluam cras hac ipsa hoia grādinē multā nimis: qualis nō fuit i egypto a die qua fundata est vsq in pñe tps. Mitte ergo iā nūc et cōgrega tumēta tua: oia qd habes in agro. Ihoies em i uimenta et vniuersa qd luēta fuerint foue: nec pgre gara de agris ceciderūtq sup ea grādo moientē. Qd tūmūt verbū dñi de seruis pharaonis fecit cōfugere seruos suos: tumēta in domos: qd aut neglexit sermōnē dñi dimisit seruos suos et tumēta in agrie. Et dixit dñs ad moysen. Exēde manū tuā in celli: vt fiat grādo in vniuersa terra egypti super hoies et super iumenta: et super omne bē tam agri in terra egypti. Et extenditq moyses virgam in celum: et dedit tonitrua et grandinē ac discurrentia fulgura super terrā. Pluuitq dñs grandinē super terrā egypti: et grandis ignis mixta pariter ferebantur. Ante qd fuit magni tudinis quanta ante nūc apparuit in vniuersa ter ra egypti. Et ex quo genē illa cōdita est. Et percussit grando in omī terra egypti cuncta qd fuerūt in agro ab homine vsq ad iumentū. Cunctaq bē tam agri percussit grando et omne lignū regio nis confregit. Tantū in terra isrl vbi erant filij israel: grando nō cecidit. Hūstisq pharaon evoca uit moysen et aaron: dicēdo ad eos. Peccati etiā nūc. Dominus iustitia et ego et populus me' impij. Quare dñm vt desinat tonitrua dei et gran do vt dimittam vos: et nequa qd huc pta maneat

25
5. plaga.

6. plaga.

7. plaga.

8. plaga.

9. plaga.

10. plaga.

11. plaga.

12. plaga.

13. plaga.

14. plaga.

15. plaga.

16. plaga.

17. plaga.

18. plaga.

19. plaga.

20. plaga.

21. plaga.

22. plaga.

23. plaga.

24. plaga.

25. plaga. Cum egressus fuero de vrbē et tendam palmas meas ad dñm et cessabunt tonitrua et grando non erunt vsq: quia dñi est terra. Huius aut qd et tu et serui tui necdū teneatis dñm decum. Linum ergo et hoidēz lesum elico: qd hoidēz esset virens: et linum iam foliculos germi naret. Tritum autē et far non sunt lesa: quia fe rotina erant. Egressusq moyses a pharaone ex vrbē: et tendit manus ad dñm et cessauerunt tonitrua et grando nec vltra stilarunt pluia sup terrā. Videns autē pharaon qd cessasset pluia et gran do et tonitrua: auertit peccatū et ingratuū est cor eius et seruauit illius et induratum nimis nec dimisit israel: sicut pcepserat dñs per manū moysi. C. S. Post hoc venit locusta: filius israel pharaon sacrificare pñitū. postea tenebre. Sed post ea reculat.

Exit autē dñs ad moysen. Ingredere ad pharaonem. Ego em induravi cor ei et et seruauit illius: vt faciat signa mea hec in eo et naves in auribus filij tui et ne porum tuorum: quotiens contriuerim egyptios et signa fecerim in eis: et faciant ei ego dñs. Introierunt ergo moyses et aaron ad pharaonē: et dixerunt ei. Hec dicit dñs de hebeyco. Hūc quo non vis subiici mihi. Dimitte pplm meū vt sacrificet mihi. Sin autē resistis et nō vis dimittere: ecce ego iudicā cras locustā in fines tuos qd opiet sup: fices terre: ne quidq eius appareat: et comedat qd residuū fuerit grādinē. Corrodet em omnia lī gna qd germiāt in agro et implebit domos tuas: et seruoz tuoz et oim ei quo pñit: quantū nō viderunt patres tui et aui ei: qd oī sunt sup terrā vsq in pñem dies. Auertitq se et egressus est a pharaone. Dixerūt aut serui pharaonis ad eum. Hūc quo paricmur hoc scandalū? Dimitte hoies vt sacrificent dño deo suo. Nonne vides qd perierit egyptus? Reuocaueruntq moysen et aaron ad pharaonem qui dixit eis. Ite sacrificate dño deo vestro. Quinam sunt qui iruri sūt? Aut moyses: cū paruulis nostris a senioibus pergem' cū filijs et filiabus cum ouibus et armentis. Est em solennitas dñi dei nostri. Et respondit pharaon. Sicut dñs sit vobiscum. Quomodo ego dimittam vos et paruulos vestros cum dubijs est qd pessime cogitetis? Non fiat ita sed ite tantū viri et sacrificate dño. Hūc em et ipi petisistis. Statimq eieci sunt de conspectu pharaonis. Dixit autē dñs ad moysen. Exēde manū tuā super terrā egypti ad locustam vt descendat super terrā et deuoriet omne herbam vt residua fuerit grādinē. Et extendit moyses virgam super terrā egypti: et dñs induxit ventem videntem tota die illa et nocte. Et mane factus: ventus vrens leuauit locustas. Quē ascendērunt super vniuersam terram egypti: et derunt in cunctis finibus egypti innumerabiles: quales ate illud tps nō fuerāt: nec posset future sunt. Operuerūtq vniuersam supficiem terrē et stantes oīes. Deuoriat ei igitur herba terre et qd quidq pomoz in arboribus vsq et grādo dimiserat. Nihil quoqz oīno virens relicto est in lignis et in herbis terre: in cuncta egypto. Quamobrem festinus pharaon vocauit moysen et aaron: et dixit

26

27

28. 7. c. 8. a. 2. 9. a.

29

30

31. 2. a.

32. plaga.

33

34

ele. Deccat in dñm deum vstrum et in vos. Sed
nunc dimittite pccni mihi etiā hac vice: et rogare
dñs deū vestrū: ut auferat a me montē istū. Et gres
susq; est moyses de cōspectu pharaonis: et orauit
dñm. Qui staret fecit ventū ad occidentē vehemē
tissimū: et areptū locustā p̄iecit in mare rubiū. Nō
remāsit nec vna quidē in cūctis sinib; egypti. Et
idrauit dñs coi pharaonis nec dimisit filios isrl
Dixit aut dñs ad moysen. Et exēde manū tuā i cel
lū et sint tenebre sup terrā egypti iā deniq; ut pal
pari queat. Et exēditq; moyses manū i celū. Et fa
cit sint tenebre horribiles i vniuersa tra egypti.
Et rib; dñs nemoridū ssem suū nec mouit de
loco in q erat. Et dñs aut habitabāt filiū isrl lux
erat. Locustisq; pharao moysen et aaron: et dixit
eis. Ite sacrificate dño. Quos tñ vtrē tarmēta re
manēst: puul vti cant vobiscū. At moyses. Ipo
stias qd et holocausta dabis nobis: q offeramus
dño deo nro. Cancti greges perget nobiscū. Nō
remanebit ex eis vngula q necessaria sunt i cultū
dñi dei nri: s̄ertim cū ignouem; qd debet i mola
riboneca ad isrl cū pueniam;. Andrauit autē
dñs coi pharaonis et noluit dimittere eos. Dixit
q; pharao ad moysen. Excede a me et caue ne vī
tra videas faciem meā. qd eis die apparueris mihi
moueri. Respondit moyses. Ita hāt vt locutus
es. Non video vītra faciem tuā.

E. S. Deus moysi p̄dixit decimā plagā. Et vt po
pulus isrl ab egyptijs accōmodet vasa. Et
dixit dñs ad moysen. Adhuc vna pla
ga tibi pharaonis et egypti: post hec
dimittet eos et exire cōpēlet. Dices ergo
omni plebi vt possulet vir ab amico
suo: mulier a vicina sua vasa argētea et aurea et
fusa. Dabit aut dñs gressū popl coā egyptijs
fuitq; moyses vir magn; valde in tra egypti co
rā seruū pharaonis: et ol p̄p̄lo. Et ait. Hec dicit
dñs. Media nocte ingrediar i egyptū et mouē oē
pūmogenitū i tra egyptior; a pūmogenito pha
raonis q sedet in folio et vīq; ad pūmogenitū a
cille q est ad molā: oīa pūmogenita iuniorum
erūt clamor; i vniuersa tra egypti glia
nec an fuit nec posset futurus ē. Apud oēs autē si
lios isrl nō mouit canis ab hoste vīq; ad pccus: vt
sciatis quanto miraculo diuidet dñs egyptios et
isrl. Deicēdēto oēs seruū istū ad me et a doia
bit me dicēto. Egredere tu rois p̄p̄lo q subie
ctus ē tibi. Post hec egrediemur. Et exiuit a pha
raone i nris. Dixit aut dñs ad moysen. Nō
audietis pharaonē multa signa s̄āt i terra egypti.
Moyes autē aaron fecerūt oīa signa i terra
q scripta sūt coā pharaone idrauit dñs coi
pharaonis: nec dimisit filios isrl de terra sua.
Et de est a gni p̄p̄lo p̄ceptū de sangui
ne sup posites. De azyms panib;. De occisione pu
mogenito isrl egypti. De exitu de egypto. De reli
gione phale.

E. Ixit quoq; dñs ad moysen et aaron in
terra egypti. Mēsis istē vobis p̄cipi
mēsi p̄m; erit in mēsi; ani. Lodmē
ni ad vniuersum certū filio q isrl: dicitē
eis. Decima die mēsi; hui; collat vniq; agnus
p familiā et domos suas. Sin autē minor ē nume

rus vt sufficere possit ad vescendū agnū assumet
vicinū suū q cōiunctus est domui ei; iuxta nume
rū alarū q sufficere p̄sit ad elum agni. Et erit autē
agnus absq; macula masculus anniculus iuxta
quē ritum tolletis et hedi: et seruabitis eis vīq; ad
quartā decimā diē mēsi; hui;. Immolabitq; eis
vniuersa multitudo filio isrl ad vesperā et i sumē
de sanguine ei; ac ponēt sup vitrūq; postē: et i su
plimariū domo; i q; comedit illū. Et edent
carnes nocte illa assas ignit; azyms panes cuz
lacitius a gressib;. Nō comedit; ex eo crudū: nec
coctū aqua; s̄ assum tñ igni. Caput ei; p̄dib; ei;
et i testibus vobis: nec remanebit qd ex eo vīq;
q; mane. Si quid residuū fuerit: igne cōburetis.
Sic autē comedens illū. Nec eo vestro accingē
tis et calcamenta habebitis in pedibus: et nē
huculos in manibus: et comedetis festināter. Est
enī phale id est transitus dñi. Et transibō p terrā
egypti nocte illa: pcutiamq; omē pūmogenitū in
terra egypti ab hoste vīq; ad pec; et i cūctis dyo
egypti facias ludiciā ergo dñs. Et erit autē sangui
nis in signū in edibus in quibus eritis i die
bo sanguinē et transibō vos nec erit in vobis pla
ga disperdē: q̄n perculsero terrā egypti. Hābe
bitis autē hanc diem in monumentū et celebrabi
tis cā sollemnē dñs in generationib; vestris cul
tu sempiterno. Septēz dieb; azyms comedetis
In die pūmo nō erit fermentū in domib; vestris
Quicūq; comederit fermentū pibit aīa illa de isrl
a pūmo die vīq; ad diē septimū. Dies pūma erit
scā ab cōleis: dies septima eadē festiuitate re
nerabilis. Nihil opus facietis in eis: exceptis his
que ad vescendū p̄tinent et obscurabit azyms.
In eadē enī ipa diē educā exercitū vestrū de tra
egypti: custodiēto diem istū in generandōs ve
stras ritu perpetuo. Pūmo mēse quartadecima
die mēsi; ad vesperā comedetis azyms vīq; ad
diem vicimā pūmā eiusdē mēsi; ad vesperam
Septē diebus fermentū non lūctur in domi
bus vestris. Qui comederit fermentū: peribit
aīa eius de ceru isrl: tam de adueni; bē indi
genis terre. Omne fermentatū nō comedetis
In cūctis habitaculis vestris edetis azyms. Ho
cauit autē moyses oīs seniores filio isrl: et di
xit ad eos. Ite tollētis alal p̄ familiā vestra:
zimolate phale facitūq; bysopi tingite in san
guine q est in limine et aspergite ex eo suplimina
re vitrūq; postem. Nullus vestrū egredia ostiū
domus sue vīq; mane. Transibit enī dñs percuti
ens egyptios. Cūq; viderit sanguinem in super
plimari et in vitros postē: transiet ostiū do
mus: et non s̄inet perculsorem ingredi domos ve
stras et ledere. Custodi vtrūq; istud legitimū ti
bit et filio tuo vīq; in eternū. Cūq; in introitū
terrā quā dñs deus daturus est vobis vt possici
tis est obseruabitis certimonias istas Et cū dīce
rint vobis filij vestri: q est ista religio: dicitis eis.
Victima trāitus dñi est: q̄n transiuit sup domos
filio isrl in egypto percutiens egyptios et do
mos nostras liberās. Incuraturūq; p̄p̄lo a doia
uit. Et gressū filij isrl fecerūt sicut p̄cepit dñs
moysi et aaron. Factū est autē in noctis medio: per
culsit dñs oēs pūogenitū i tra egypti: a pūogenito

9. plaga.
Sap. 17. d.
2. 18. d.

13

13

Heb. i. n. e.

14

15. 3. 4. infra
12. c.

Ecc. 4. 5. a

13

2. cult. 25.

1. Heb. 2. 8. c.

15

16

17

10. plaga.

ps. 77.
ps. 34.
Sap. 18. b.

ps. 11. a.
intra codē
1. reg. 8. b.

3

ps. 11. a. et d.
codem.

Flume. 9. g.
Job. 9. g.

ps. 11. a.
Intra. 34.
g.
Hume. s. c.
Luc. 1. d.
ps. 11. 3.

33

pharaonis qđ in folio ei⁹ se debat: vsq; ad primoge-
niti capitiue qđ erat in carcere: 7 omne primogeniti
iumentu p. Surrexit pharao nocte tocs scriu ei⁹
clitacp egypti: 7 ait: 7 clamor magn⁹ in egypto
hicq; em erat dom⁹ i qua nō iaceret mortu⁹. Go-
catisq; pharao moysē et aaron nocte ait: surgite:
egredimini a poplo meo vos 7 filij isrl. Ite 7 imo-
late dño sicut dicitis. Vnde vsq; a armenta assu-
munt vt petieratis: tabernaculis bñdicite mihi. Urge-
bant egyptij pplm isrl de terra exte velociter di-
cetes. Vnde monitum. Tulit isrl ppls cōspen-
sam farinā a sicq; ferneret: 7 ligās in pallijs po-
suit sup hñeros suos. Fecerūq; filij isrl sicut pce-
perat dñs moysi: 7 penerūt ad egyptijs vasa ar-
gētea 7 aurca: vestemq; plurimā. Dñs autē dedit
gram pplo cois egyptijs: vt cōmōdarēt eis 7 spo-
liauerūt egyptios. Pfectiq; sunt filij isrl de ra-
misse i socor fecerūt fere milia peditu viroz abs-
q; puluis 7 multib⁹ is 7 vulg⁹. pmiscuū inume-
rabile alcēdit cū eis oves 7 armenta 7 alantia bi-
uersi generis milia nimis. Corcūtq; farinā quā
dudū de egypto pperas tulerāt: 7 fecerūt subci-
neritos panes azy mox. Hicq; em poterat fermē
tari cogitib⁹ exte egyptijs 7 nullā facere finētis:
bus mox: nec pulmēt qđq; occurreret pparare.
Habitatio aut filioz isrl qđ miserūt in egypto sicut
quadringētoz triginta ānoz. Quib⁹ expensio ca-
de die egressus ē ois exercit⁹ de terra egypti
Hic ē ista obseruabilis dñi qđ eduxit eos de tra
egypti. Hāc obfcurē debet oēs filij isrl i gñatio-
nib⁹ suis. Dixitq; dñs ad moysen 7 aaron. Hec ē
religio phae. Dñs alienigena nō comedet ex eo.
Dñs autē sicut ēpticus circūcidet: 7 sic comedet.
Advena et mercenarius nō edent ex eo. In vna
domo comedet nec afferet: de carnib⁹ ei⁹ foras:
nec ois illi⁹ fringetis. Dñs cētus filioz isrl faciet
illud: qđ si quis pegrinoz in vestrā voluerit trāsi-
re coloniā 7 a facere phae dñi: circūcidet pmo oē
masculinū ei⁹: 7 tūc rite celebrabit eritq; sicut idu-
gena terre. Si qđ aut circūcidit nō fuerit: nō ve-
scetur ex eo. Eadē lex erit idigene 7 colono qđ pe-
grinat apud eos. Fecerūq; oēs filij isrl sicut pce-
perat dñs moysi taaron: 7 eadē die eduxit dñs fi-
lios isrl de terra egypti p terminas suas.

L. S. De sanctificatione pumogenitoz isrl. De
pgressu ppli isrl p desertū. Dñs ioseph deseruit.
Colōna ignis 7 nubes comitāt.
Circūcisio dñs ad moysen dicit. Sā-
ctificā mihi omne primogenitū qđ apit
vulvā i filijs isrl: dñs de polb⁹ qđ de iu-
mentis. Dñs fuit em oia: rait moyses ad
pplm. Memēote dicitur: in qua egressi estis de
egyptō 7 de domo fututis: qm i manu fuit edu-
catus dñs de loco isto: vt nō comedatis fermēta
rū panē. Hodie egredimini mēse novarū frugū.
Lūq; irodū rēxit te dñs in trā cbananē: rēthet
āmoret: 7 euet: iebusi quā iuravit patrib⁹ tuis
vt daret tibi terrā fluentē lacte 7 melle celebrati-
tis pūc mōisē sacroq; mēse isto. Septē dieb⁹ ve-
scer⁹ azy miis: 7 die septio erit solēmētis dñi. Azy-
ma comedetis septē dieb⁹. Non apparēbit apud
re aliquid fermenti: nec in cūctis finibus tuis.
Harrabitis filio tuo in dieb⁹ illis. Hodie qđ

fecit mihi dñs quādo egressus suz de egypto. Et
erit quali signū in manu tua: 7 quali monimentū
ante oculos tuos: vt lex dñi semper sit i oie tuo.
In manu em fuit eduxit te dñs de egypto. Lū-
thodis huiusmodi cultum statuto rēpōe a die
bus in diea. Lūq; introducti te dñs in terrā cba-
nanē: sicut iuravit tibi et patrib⁹ tuis: et dederit
tibi eam: separabis omne quod aperit vulvā dñs:
et quod pūmūti est in peccatis suis. Iūc dñs
habueris masculini sexus consecrabis dño. Pu-
mogenitū asini mutabis ovē: quod si nō redeme-
ris interficies. Omne autē pumogenitū hois de
filijs tuis precio redimes. Lūq; interroga uerit
te filius tuus cras dicens: quid est hoc? Rēpon-
debis ei. In manu fuit eduxit nos dñs de terra
egypti: de domo servitutis. Hāc cū indurāt⁹ est
pharao et nollet nos dimittere: occidit dñs omne
pumogenitū in terra egypti a pumogenito hois
vsq; ad pumogenitū iumentois. Idcirco holo
dñs omne quod aperit vulvā masculini sexus: et
omnia pumogenita filioz meoiz redimo. Erit
igitur quali signū in manu tua: et quasi appensuz
quid ob recordatiōē ite oculos tuos: eo qđ i ma-
nu fuit eduxit vos dñs de egypto. Igitur cū emi-
sisset pharao populū: nō eos duxit dñs per viam
terre philistim qđ vicina est reputata ne forte pe-
nueret cū si vidisset a duersum se bella cōfurgere
et reuerterēt egyptū: sed circūduxit per viā de
serri: qđ est iuxta mare rubū. Et armati alcēderūt
filij isrl de tra egypti. Tulit quoq; moyses ossa
ioseph secū eo qđ adiurasset filios isrl a dicens.
Vistabitis vos deus esse: et ossa mea bñc vobiscū
pfectiq; de socor calstramentis sunt in erban:
in extremis finibus solitudinis. Domin⁹ aut p-
cedebat eos ad offendendā viam per diem in co-
lōna nubis: et per noctem in colōna ignis: vt bul-
esset itineris virozq; tempore. Hancq; defuit cor-
lōna nubis per diem: nec colōna ignis per noctem
coram populo.

L. S. Insequit pharao fugientes. Populus gra-
ditur in medio mari per siccam. Pharao subme-
gitur: et equitatus eius.

Quotus ē aut dñs ad moysen dicens.
Loquere filijs isrl. Reueri calstra-
metentur a regione phiatroth qđ est in
ter magdālū 7 mare cōtra belisephō
In conspectu cuius castra pontus sup mare. Dis-
curusq; est pharao sup filijs isrl. Coartati sūt
in terra cōclūsi eos deserūt. Et indurabo cor ei⁹
ac persequetur eos: 7 glificabo: in pharaone 7
in omi exercitu eius: scientiq; egypti: qđ ego sum
dñs. Fecerūq; ita. Et nūciatum est regi egyptio
rum qđ fugasset populus: imutatusq; est eos phara-
onis et ferroz ei⁹ super populū: dixerūt. Quid
voluimus facere: vt dimitteremus israelē ne feru-
ret nobis? Iunxit itaq; currū et oēm populū suū
assumpsit secū i ulitq; sexcentos currus electos
7 quicquid in egypto currū fuit: et duces totius
exercit⁹. Induravitq; dñs cor pharaonis regio
egypti ei⁹ persequens est filios isrl. At illi egres-
si erant in manu excessū. Lūq; persequerentur
egypti prestigia pcedentib⁹ repererūt eos in ca-
stris super mare. Admīscq; equitat⁹ 7 currus pharao:

Genes. 50.
d.
Iosue. 14.
g.
Nūc. 14. c.
1. cor. 10. a.
Nūc. 9. a.

Iosue. 14.
a.

C

raonis ⁊ vniuersus exercitus erat in pblis roth
contra beelsephon. L. Ego appio pinquasset pha-
raon: leuantes filij israel oculos viderit egyptios
post se ⁊ timuerit valde. L. clamauerunt ⁊ ad dñm
edixerunt a d moysen. Fossilan nō erāt sepulchra
in egypto: idē tulisti nos vt moreremur in solitu-
dine. Quid hoc facere voluisti ⁊ vt educeres nos
ex egypto? Nōne iste ē sermo que loq̃bamur ad te
in egypto dicētes: recede a nobis vt seruiam⁹
egyptijs? Multo em melius erat fuisse eis q̃ mo-
ri in solitudine. Et ait moyses ad pplm. Nolite ti-
mere. State ⁊ videte magnalia dñi q̃ facturus ē
hodie. Egyptios em q̃s nūc videtis: neq̃q̃ vltra
videbitis vsq̃ in sempiternū. Dñs pugnabit pro
bis ⁊ vos tacebit. Dixitq̃ dñs ad moysen. Quid
clamaas ad me? Loquere filiis isrl vt pñficātur.

E

L. Tu autē elena virgā tuā ⁊ extendē manū tuā sup
mare ⁊ videbit illud: vt gradiant filij isrl in medio
maris sicci. Ego autē in urabo eo egyptios vt
perquant voces: glificabo: in pharaone ⁊ in ol
eratu eius: in currib⁹ ⁊ eq̃ib⁹ illi. Et sciēt egypti-
q̃ ego sum dñs cū glificat⁹ fuero i pharaone
⁊ in currib⁹ atq̃ in eq̃ibus ei⁹. Tolleq̃ se an-
gelus dñi q̃ pcedebat castra isrl: abijt post eos: et
cū eo parit colūna nubis pūoia dimittit: post ter-
gū stetit iter castra egyptior⁹ ⁊ castra isrl. Et erat
nubes tenebrosa ⁊ illuminans noctē ita vt ad sein-
uicē toto noctis tē accedere nō valerent. L. Ego
extendisset moyses manū sup mare ⁊ bñstulit illud
dñs stante vento vehemēt ⁊ veniente tota nocte et
verit in siccū. Dimisitq̃ eis aqua ⁊ gressi sunt filij
isrl p mediū sicci maris. Erat em aq̃ q̃si murus
a dextra eor⁹ elena. Persequentes egyptijs in-
gressi sunt post eos ⁊ olse q̃tra pharaonis: cur-
ri⁹ ei⁹ ⁊ eq̃es p mediū maris. Bāq̃ aduenerat vigi-
lia matutina: ecce respiciēs dñs sup castra egypti-
onū p colūnā ignis ⁊ nubes interfecit exercitū
eor⁹ ⁊ subuertit rotas currū⁹ ferebāturq̃ i pfundū
dñi. Dixerunt ergo egyptijs. Fugiam⁹ israhē: dñs
em pugnat p eis ⁊ tra nos. Et ait dñs ad moysen.

Nec 9. b.

Iosue 2. b.

2. d.

Judith. 5.

b.

ps. 77.

Eccl. 2. c.

Judith. 9.

b.

Et recede manū tuā sup mare: vt reuertātur aq̃ ad
egyptios sup currus ⁊ eq̃es eos. L. Ego extēdis-
set moyses manū ⁊ tra mare: reuertit⁹ ē primo di-
luculo a d pūoie locū. Fugientes egyptijs egypti⁹ oc-
current aq̃ ⁊ luoluit eos dñs i medio fluctibus. Reuer-
tesq̃ sūt aq̃ ⁊ opuerūt currus ⁊ eq̃es cūci
exercit⁹ pharaonis: q̃ sequētes ingressi fuerāt ma-
re: nec vnus q̃dē supsistit ex eis. Filij autē isrl prece-
runt p mediū sicci maris: ⁊ eis erāt quasi p mū-
ro a dextris ⁊ a sinistris. Liberauitq̃ dñs i die illo
israhē de manu egyptior⁹: vt vidēret egyptios
mortuos sup litus maris ⁊ manū magnā quā ex-
ercuerat dñs cōtra eos. Tūmuitq̃ populus dñm
⁊ crediderunt dñs: vt moysi seruo eius.

B

Sap. 10. d.

ps. 105.

Esa. 11. d.

Mat. 4. a.

L. S. Decantāt canitū beluicū in marath. Dul-
cescunt aquę postea in belim: venterunt.

H

Infra eos

ps. 137.

Esa. 12. a.

Tunc cecinit moyses ⁊ filij israel carmē
poe dñs: dixerūt. Cantem⁹ dñs. Glo-
riose em magnificat⁹ ē eq̃us ⁊ ascēsores
delecti in mare. Fortitudo meæ: laus
mea dñs: factus est mihi in salūte. Iste de⁹ me⁹
⁊ glificabo eis: de⁹ pñis mei ⁊ exaltabo eū. Dñs
quasi vir pugnator: olpōrēs nomē ei⁹: currus pha-

raonis ⁊ exercitū ei⁹ plecti in mare. Electi pñic-
pes ei⁹ submersi sunt i mari rubio: abyssi operue-
runt eos: descēderūt in pfundū q̃si lapis. Dexte-
ra tua dñe magnificata ē in fortitudine: dextera
tua dñe percussit inimic⁹ in multitudine glorie tue
deposuisti aduersarios meos q̃si lūstrā tuā q̃ de-
uorauit eos sicut stipulā: ⁊ spū furoris tuī cōgre-
gare sunt aq̃. Stetit vnda fluens: cōgregati sunt
abyssi i medio mari. Dixit iūnicus. Persequar et
cōprehēdā: diuidā spolia: implebūt aia mea. Eua-
ginabo gladiū meū: interficiet eos man⁹ mea. Glia
uit spūs tuus ⁊ opuit eos mare: submersi sunt q̃si
plumbū in aq̃s vehemētib⁹. Quis similis tu in
fontibus dñe? Quis similis tu magnific⁹ i sancti-
tate terribilis atq̃ laudabilis: rificācis mirabilia?
Et extendisti manū tuā ⁊ deuorauit eos terra. Dur-
fuisti in misericordia tua poplo quē redemisti. Et
portasti eis in fortitudine tua: ad habitaculū fan-
ctū tuū. Ascenderunt populi i irati sunt: dolores
obtinuerūt habitatores pblis isrl. Tūc cōtriba-
ti sunt principes edom: robustos moab obtinuit
tremor: obduguerūt oēs habitatores chanaā. Ir-
ruit sup eos furor dñi: pauor i magnitudine bias-
chij tui. Siant imobiles quasi lapides: donec ptran-
seat pflus tuus dñe: donec ptranseat pfls tuus
iste quē possidet dñs. Introdūces eos: et plantabis
in monte hereditatis tue: firmisimū habitaculo
tuo quod operatus es dñe. Sanctuarij tuū dñe
q̃s firmauerunt manus tue. Dñs regnabit lēternū
⁊ vltra. Ingressus est em eques pharaos
currib⁹ ⁊ eq̃ib⁹ eius in mare: ⁊ rediit super
eos dñs aquas maris. Filij autē israhē ambulauē-
runt per siccū in medio ei⁹. Sumptit ergo maria
p ppetissa fori: aarō tympanū i manu sua: gres-
sioq̃ sunt omēs mulieres post eū cū tympanis et
choris quibus precinebat dñs. Cantemus dñs
Gloriose em magnificat⁹ ē: equū ⁊ ascēsores
eius deiecit in mare. Tulit autē moyses israhē de
mari rubio: ⁊ egressi sunt in desertū sur. Ambula-
ueruntq̃ tribus diebus per solitudinē: non lue-
niebant aq̃s. Et venterunt in marath: nec po-
terant bibere aquas de marath eo q̃ essent amare
Vnde et congruū loco nomen imposuit vocans
illū marath. I. amaritudines. Quid bibemus? At
ille clamauit ad dñm. Qui ostendit ei lignū: q̃ cū
misisset in aqua in dulcedinē versē fuit. Ibi co-
stituit ei precepta atq̃ iudicia. ⁊ ibi tērauit ei dñs
vires. Si audieris vocem dñi dei tui: et q̃s rectus
est corā eo feceris ⁊ obedieris mandatis eius: cu-
stodierisq̃ omnia precepta illius: cuncti lingua re-
uerentur quē posuit in egypto non inducam super te.
Ego em sum domin⁹ deus saluator: tuus. Vene-
runt autē in belim filij israel: vbi erant duodecim
fontes ⁊ aquarū ⁊ septuaginta palme: et castra metra
ni sunt iuxta aquas.

L. S. Populus pio cibo marmurauit. Cōtur-
nabatur et māna. et duplum fecta die colligi pce-
pitur.

Profectus de belim venit omnis multi-
tudo filiorū israel in desertū syn ai⁹ est
iter belim ⁊ synai: q̃na decia die mēsis
fuit: postq̃ egressi sunt de terra egypti

capitulum. xvi.

Profectus de belim venit omnis multi-
tudo filiorū israel in desertū syn ai⁹ est
iter belim ⁊ synai: q̃na decia die mēsis
fuit: postq̃ egressi sunt de terra egypti

Exodus.

Et murmurant ois congregatio filiorum israel contra moysen et aaron in solitudine. Dixeruntque filij israel ad eos. Utinam mortui essemus per manum domini in terra egypti quodam sedebamus super ollas carniam et comedebamus panem in saturitate. Cur in dixistis nos in deserto istud: ut occideretis oem multitudinem fame. Dixit autem dominus ad moysen. Ecce ego pluam vobis panes de celo. Egrediasque populus et colligat quod sufficit per singulos dies ut tamen cum videretur ambulet in lege mea an non. Die autem sexto parent qui inferant et sit duplum quod colligere solebat per singulos dies. Dixeruntque moyses et aaron ad oes filios israel. Elscipere sciatis quod dominus eduxit ritros de terra egypti: et manebitis gloriati dominum. Audiuisti enim murmur contra dominum. Nos vero quod sumus qui multastis contra nos? Et ait moyses. Habitu vobis dominus vespere carnes edere. Et mane panes in saturitate: et eo qui audierit murmuraciones vestras: quibus murmurasti contra eum. Nos enim quid sumus? Nec contra nos est murmur vestrum sed contra dominum. Dixit quoque moyses ad aaron. Dic uniuerse congregationi filiorum israel. Accedite contra dominum. Audiuisti enim murmur vestrum. Cumque loqueretur aaron ad oem cetum filiorum israel. Responderunt ad solitudinem. Et ecce gloria domini apparuit in nube. Locutus est autem dominus ad moysen dicens. Audiuisti murmuraciones filiorum israel. Loquere ad eos. Elscipere comeditis carnes: et mane saturabimini panibus. Sciatisque quod ego sum dominus deus vestester. Factum est ergo vespere et ascendens coturnix cooperuit castra mane quoque ros laqueus per circuitum castrorum. Cumque operuisset superficies terre: apparuit solitudo in medio: et quasi pilum in similitudine pinie super terram. Quod cum vidissent filij israel: dixerunt adiuuicem. Quibusque significat. Quod dicitur? Ignorabam enim quid esset. Quibus? ait moyses. Ille est panis quem dominus dedit vobis ad descendendum. Hic est sermo quem precepit vobis dominus. Colligat unusquisque ex eo quantum sufficit ad descendendum gomori per singula capita. Iuxta numerum alarum vestrarum que habitatis in tabernaculo sic tolletis. Seceruntque ita filij israel: et collegerunt alius plus alius minus: mensi sunt autem mensuram gomori. Nec qui plus collegerat habuit amplius: nec qui minus parauerat repperit minus sed singuli iuxta id quod edere poterant congregauerunt. Dixitque moyses ad eos. Nullus relinquat ex eo in mane. Qui non audierunt ei sed dimiserunt quidam ex eis vespere mane et scateret cepit vermium atque copulitum. Et iratus est contra eos moyses. Colligebat autem mane singuli quantum sufficeret poterat ad descendendum. Cumque incaluisse sol liquebat. In die autem sexta collegerunt cibos duplices. Duo gomori per singulos homines. Venerunt autem ois principes multitudinis et narraverunt moysi. Qui ait eis. Hoc est quod locutus est dominus. Requies sabbati sanctificata est dominus. Cras quoque operandum est facite et que coquenda sunt: coquite. Quicquid autem reliquum fuerit reponite vespere in mane. Seceruntque ita ut preceperat moyses: et non copulitum nec vermium inuentus est in eo. Dixitque moyses. Comedit illud bodie: quia sabbatum est domino: non inuenietur hodie in agro. Sex diebus colligit: in

die autem septimo sabbatum est domino idcirco non inuenietur. Veneruntque septima die: et egressi de populo ut colligerent non inueniunt. Dixit autem dominus ad moysen. Usquequo non vultis custodire mandata mea et legem meam? Videte quod dedit vobis sabbatum: et propter hoc die sexta tribuit vobis cibos duplices. Maneat unusquisque apud semetipsum et nullus egredias de loco suo die septimo. Et sabbatizabit populus die septimo. Appellauitque domus israel nomen eius manna. Quod erat quasi semen cotidis album: gustusque eius quasi simile cum melle. Dixit autem moyses. Ille est sermo quem precepit dominus. Imple gomori ex eo et custodiatur in futuras retro generationes: ut nouerint panem: quo alui vos in solitudine: quodam educti estis de terra egypti. Dixitque moyses ad aaron. Sume vas unum et mitte ibi man: quantum potest capere gomori: et repono contra domino ad seruandum in generationes vestras. Sic precepit dominus moysi. Posuitque illud aaron in tabernaculo seruandum. Filij autem israel comederunt man quadraginta annis donec uenerint in terram habitabilem. Hoc cibo alui vniuersos qui tangerent fines terre chanaan. Gomori autem decima pars est epheli.

Cap. 17. In raphidim pro aqua surgant. aqua datur petra: pugnat contra amalech: manus moysi firmantur.

Istius profecta omnis multitudo filiorum israel de deserto synagoga mansiones suas: iuxta sermonem domini: castrametati sunt in raphidim ubi non erat aqua ad bibendum populo. Qui iurgatus contra moysen ait. Da nobis aqua: ut bibamus. Quibus respondit moyses. Quid iurgamini contra me? Cur tentatis dominum? Situit ergo ibi populus pro aqua penuria: et murmurauit contra moysen dicens. Cur fecisti nos exire de egypto: ut occideres nos et liberos nostros ac iumenta ista? Clamauit autem moyses ad dominum dicens. Quid faciam populo huic? Ad huc paululum elapidabit me. Et ait dominus ad moysen. Antecede populum: sume baculum sicut baculus israel: et virgam qua percussisti fluuium tolle in manus tua et vade. Et ego stabo ibi contra te supra petram: et percussis petram et erit ibi ex aqua: ut bibat populus. Fecit moyses ita coram semine israel. Et vocauit nomen loci illius tentatio: propter iurgium filiorum israel: et quia tentauerunt dominum dicens. Estne deus in nobis an non? Venerunt autem amalech et pugnavit contra filios israel in raphidim. Dixitque moyses ad ioseph. Elige viros: et egressus pugna contra amalech cras. Ego stabo in vertice collis habens virgam dei in manu mea. Fecit ioseph locutus: erat moyses: et pugnavit contra amalech. Vixit autem aaron et huius ascendit super verticem collis. Cumque leuaret moyses manus vincebat israel. Sin autem paululum remisit superabat amalech. Manu autem moysi erat graues. Summes igitur lapidem posuerunt subter eum in quo sedit. Huius autem huius sustentabant man: eius et viros pariter. Et factum est ut manus illius non lassaretur: usque ad occasum solis. Fugauitque ioseph amalech: et populus

Exod. 17.

17.

Num. 11.

b

Judith. 5.

c

17.

17.

Num. 10. a.

Num. 10. b.

Exod. 17. a.

17.

Judith. 4.

b

Exod. 17. a.

elus in ore gladij. Dixit autē dñs ad moysen Scri-
be hoc ob monumentū in libro: et trade auri-
bus Jo-
sue. Et elabo enī memoriā amalech sub celo. Et
cautus moyses altare: et vocauit nomē ei⁹: domi-
nus exultatio mea dicens: quia manus solius do-
mini et bellū dei erit contra amalech: et generatio
ne in g generationem.

L. S. Perro adduxit ad moysen vxorē et filios ei⁹
dat et consiliū de onere iudicandi viros sapien-
tibus distribuendo.

Cunq̃ audisset ietro sacerdos madian
cognat⁹ moysi oīa q̃ fecerat dñs moy-
si et israel pplo suo: et q̃ eduxisset dñs is-
rael de egypto: tulit leprosus vxorē
moysi quā remiserat ei duos filios ei⁹: quo x vn⁹
vocabatur gersan: dicit⁹ pater: a duena fui in ter-
ra aliena: alter vero eliezer. De⁹ enī ait p̃s me-
a dñto: meus: et eruit me de gladio pharaonis. Ve-
nit ergo ietro cognatus moysi et filij ei⁹: et vxor ei⁹
ad moysen in desertū: ubi erat castrametatus iux-
ta montē dei: mādauit moysi dicens. Ego ietro
cognat⁹ tuus venio ad te: et vxor tua et duo filij tui
cū ea. Qui egressus in occursum cognati sui ad-
cauit et osculatus est eum. Saluauerunt se ma-
nu verbis pacificis. Cūq̃ intrasset tabernacu-
lū: narrauit moyses cognato suo cuncta q̃ fecerat
dñs pharaoni et egyptijs ppter israel: vniuersūq̃
labore q̃ addidisset eis in itinere: et q̃ liberauerat
eos dñs. Et atq̃q̃ est ietro sup oībus bonis q̃ fe-
cerat dñs israel: eis: eo quod erauit eis de manu egypti
om̃is. Et ait. Benedictus dñs q̃ liberauit vos de
manu egyptiorū: de manu pharaonis qui eruit
populū suū de manu egypti. Nūc cognoui q̃ ma-
gnus dñs super om̃is deos: eo q̃ superbe egerint
contra eos. Obtulit ergo ietro cognatus moysi
holocausta et hostias dño. Uenerunt aarō et oēs
seniores filiorū israel vt comederēt panē cum eo
coā dño. Altera autē die sedit moyses vt iudica-
ret populū q̃ assistebat moysi a mane vsq̃ ad ve-
esperā. Quod cū vidisset cognatus eius oīs scilicet
q̃ agebat in populo: ait. Quid est q̃ facis in ple-
be? Cur solus sedes: et oīs populus p̃stolatur de
mane vsq̃ ad vesp̃erā? Lui respondit moyses
Venit ad me populus querens sententiā dei. Cū-
q̃ acciderit eis aliqua discrepatio veniūt ad me
vt iudicem inter eos: ostēda p̃cepta dei: et leges
eius. Nūc illi. Nō bonū inquit rem facis. Stulto la-
bore consumeris: tu et populus iste qui tecū est.
Alia vires tua est negociū. Solus illud nō po-
teris sustinere: sed alia verba mea atq̃ cōsilia: et
erit dñs tecū. Esto tu populo in hys q̃ ad dei
per tinent vt referas que dicūtur ad eis: ostēdasq̃ po-
pulo certimonias et ritum colendi viāq̃ p qua in-
gredi debeant: et opus q̃ facere debeant. Priuile-
giū autē de omni plebe viros sapientes et timētes de-
um in quib⁹ sit veritas et qui oderint auaritiā: et
cōstitue ex eis tribunos et centuriones: et quiqua-
genarios: decanos q̃ iudicet populi omni tpe.
Quicquid autē maius fuerit referant ad te: et ipi
minora tantūmodo iudicent leuiusq̃ sit tibi: par-
ticipatio in alios onere. Si hoc feceris implebis impe-
riū dñi: et p̃cepta eius poteris sustinere et om̃is
hic populus reuertetur ad loca sua cū pace. Quib⁹

auditis moyses fecit oīa que ille suggererat. Et
electis viros strenuos de cuncto israel cōstituit eos
principes populū: tribunos et centuriones et quin-
quagenarios et decanos qui iudicaret plebē dñi
omni tpe. Quicquid autē grauius erat referēbat
ad eum: facilioa tantūmodo iudicantes. Di-
misitq̃ cognatum suum qui reuersus abiit in ter-
ram suam.

L. S. Peruenerunt ad synal. sanctificatur po-
pulus et eo vidente descendit dominus super mō-
tem in igne loquit⁹: vt pplus obediat. Prohibent
hō et timēt nō mōtē tangant.

Mense tertio egressiōnis israel de terra
egypti in die bac venerunt in solitudi-
ne synal. Nā p̃fecti de rapidum et per
uenientes viq̃ in desertū synal castra-
metati sunt in eodē loco: ubi israel stitit tentoria
et regione montis. Moyses autē ascendit in montē
ad dei. Vocauitq̃ eū dñs de mōte: et ait. Ihec
dices domui iacob: et annūciabis filijs israel. Quos
ipsi vidistis q̃ fecerim egyptijs: quomodo potui-
uerim vos sup alas aquilarū: et assumerim in mi-
chi. Si ergo audieritis vocē meā et custodieritis
paculū meū: eritis michi in peculiū de cunctis po-
pulis. Mea est enī oīs terra et vos eritis michi in
regniū sacerdotale: et gens sancta. Ihec sunt verba
que loqueris ad filios israel. Venit moyses et con-
uocatis malouibus nato populi exposuit oēs re-
mones quos mādauerat dñs. Responditq̃ oīs po-
pulus simul. Cuncta que locutus es dñs: faciam⁹
et obtemperabo. Cūq̃ retulisset moyses verba populi ad dñm:
ait ei dñs. Nūc veni ad te et caligine nubis: vt
audiat me populus loquēte ad te et credat tibi
in perpetuū. Nūciat⁹ ergo moyses verba populi
ad dñm. Qui dixit ei. Glade ad populū et sancti-
fica illos hodie et cras induent⁹ vestimēta sua: et
sint parati in diē tertij. In die enī tertio descen-
dit dñs coā omni plebe sup montē synal. Cōsti-
tuitq̃ terminos populo per circuitus et dices ad
eos. Cauete ne ascendatis in mōtem: nec tāgatis
fines illius. Quis qui tetigerit montē morte morietur.
Manus nō tangent cū sed lapidibus oppri-
merentur aut cōfoderentur iaculis. Siue iumentū fue-
rit siue hominē nō vnet. Qui cepit cū agere buccina-
tis: ascendat in mōtē. Descenditq̃ Moyses de
monte ad populū et sanctificauit eū. Cūq̃ lauifi-
cent vestimēta sua: ait ad eos. Estote parati in diē
tertiū et ne appropinquetis vxoribus vestris
Jamq̃ adueniet tertius dies et mane induent⁹
rat. Et ecce cepit audiri tonitrua: et micare ful-
gura et nubes densissima operire montē. Et agnos
buccine vehemētissime percrepabat et timuit popu-
lus qui erat in castris. Cūq̃ eduxisset eos moyses
in occursum dei de loco castrorū: steterunt ad radi-
ces montis. Tōtus autē mōs synal fumabat eo q̃
descendisset dñs deus sup eū igne et ascenderet
fumus ex eo quasi de fornace: et eratq̃ oīs mōs ter-
ribilis: et sonitus buccine paulatim crebescēbat. Ima-
tus et prociuius remdebat. Moyses loquebatur:
et dñs respondebat ei. Descenditq̃ dñs sup montē
synal in ipso montis vertice et vocauit moysen in
caccumen eius. Quō cum ascendisset dixit ad eū
Descende et cōtestare populo: ne forte velit trans-

supra. l. d.

A

i. pe. l. d.

B

infra. l. 4.

Reb. l. l.

C

Deut. l. b.

D

D

Exodus.

scendere terminos ad videndum dñm: ꝑ ereat ex eis plurima multitudo. Sacerdotes quoque ꝑ accedunt ad dñm sanctificentur ne percutiat eos. Dixitq; moyses ad dñm. Nō poterit vulgus ascēdere in montē synay: tñ enī testificatus es et iussisti bicē. Pone terminos circa montes et sanctificasti illū. Cui ait dñs. Uade descendē: ascēdesq; tu et aaron tecū. Sacerdotes autē et populus nō trāseant terminos: nec ascendant ad dñm: ne forte interficiat illos. Descenditq; moyses ad populum et omnia narravit eis.

L. S. De precepto calogi: de faciēdo altare: de terra: de nō ascendendo ꝑ gradus.

Deuter. 10. **D**euter. est dñs cunctos sermones hos. Ego sum dñs deus tuus: qui eduxi te de terra egypti de domo servitutis. Nō habebis deos alienos coram me. Nō facies tibi sculptile neq; oēm similitudinē q̄ est in celo desuper: et que in terra deorsum: nec cū quę sunt in aquis sub terra. Nō adolabis ea neq; coles. Ego sum dñs deus tuus foris et celotes visitans iniquitatē patrū in filiis: in tertiā quā trā generationē eoꝝ qui odierūt me et faciens misericordiā in mīlia hīs qui diligunt me et custodiunt precepta mea. Nō assumes nomen dñi dei tui in vanū. Nec enī habebit insonitē dñs euz: qđ assumpserit nomē dñi dei sui frustra. Memet igitur die sabbati sanctificus. Sex diebus operaberis: et facies oīa opera tua. Septimo autē die sabbasti dñi dei tui cū. Non facies omne opus in eo: tu et filius tuus et filia tua: servus tuus et ancilla tua: iumentū tuū et a duena qui est intra portas tuas. Sex enī diebus fecit deus celū et terrā et mare et oīa que in eis sunt. Et requieuit in die septimo. Idcirco bñdixit dñs diei sabbati et sanctificavit euz: honora patrē tuū et matrē tuā: resis longeuus sup̄ terrā quā dñs deus tuus dabit tibi. Non occidas. Nō mechaberis. Nō furtū facies. Nō loquaris contra proximiū tuū falsum testimoniū. Nō concupisces domū proximi tui. Nec desiderabis uxore cius: nō seruū nō ancillā nō bouē nō asinū: nec oīa que illius sunt. Si seruus autē populus videbat vocē et lapidē et sonitū buccine montēq; fumā tē: perterritus a p̄sonē concussit: steterūt p̄cul dicentes moysi. Loquere tui nobis et audiemus. Non loquatur nobis dñs ne forte moriamur. Et ait moyses ad populum: nolite timere. Ut enī ꝑba ret vos venit deus: ut ꝑ terrore illius esset in vobis et non peccaretis. Stetitq; ꝑplus de longe: moyses autē accessit ad caliginē in qua erat deus. Dixitq; pieterea dñs ad moysen. Hec dico filiꝝ israel. Vos vidistis qđ de celo locut' sum vobis. Nō facietis deos argēos nec deos auros facietis vobis. Altare de terra facietis michi et offeretis sup̄ eo holocausta et pacifica vāstra oues vāstras et boues in omni loco in quo memoria fuerit noīis mei. Memia ad te et benedicā tibi. Quod si altare lapidū feceris michi nō edificabis illud de lectio lapidibus. Si enī leuaueris cultū sup̄ eo polue tur. Non ascēdes ꝑ gradus ad altare meū ne reuertetur turpitudō tua.

L. S. De precepto iudicialibus: scilicet de seruo hebreo compicio. De filia in famulā vendita. De

homicidio ꝑ casum vel industriam. De perfecta nōne et maledictione patris et matris et alijs iudicialibus.

Deut. 15. **E**cce sunt iudicia que propones eis. Si emeris seruū hebreū sex annis seruiet tibi. In septimo egredietur liber gratias. Si quālibet veste intrauerit: cū tali erit. Si habēs vxorē et vxor egredietur simul. Si autē dñs dederit illi vxorē ꝑperit filios et filias: mulier et liberi eius erunt tibi sicut filij. Ipse vero erit tibi cū restitit suo: qđ si dixerit seruus diligo dñm meū et vxorē ac liberos nō egredietur liber offerat eis dñs viꝑ et applicabitur ad ostiū et ꝑstet ꝑforas: aurē eius subula et erit ei seruus in seculū. Si quis vendiderit filiā suā in famulā: nō egredietur sicut ancilla exire cōsueuerunt. Si displicerit oculo dñi sui cui tradita fuerit dimittet eā: populo autē alieno vendēdā nō habebit potestātē si sp̄uerit eā. Si autē filio suo desponderit eā: iura mōi filiarū faciet illiꝝ qđ si alterā et accēperit: ꝑuidebit puelle nuptias et vestimetā et ꝑecū: cū ꝑudicitia nō negabit. Si tria ista nō fecerit egredietur gratis absq; ꝑecunia. Qui ꝑcussit: viru hōiem volens occidere et morte moriatur. Qui autē nō est in iudiciū: sed deus illi trādidit manus eius: cōstitutū nō locū in quo fugere debeat. Si qđ ꝑper industriā occiderit proximiū suū et ꝑuidas: ab altari meo euellēs eū: ut moriatur. Qui ꝑcussit patrē suū aut matrē morte moriatur. Qui maledixit patri suo vel matri morte moriatur. Qui furatus fuerit hōiem et vendiderit eū conuictus noꝛe morte moriatur. Si rixati fuerint viri et ꝑcussit alter proximiū suū lapide vel ꝑugno et ille mortu' nō fuerit: lacuerit in lectulo. Si surrexerit et abulauerit foras sup̄ baculū suū innocens erit qui ꝑcussit: ita tamē vt operas eius et impensas in medicos restituat. Qui ꝑcussit seruū suū vel ancillā virga et mortui fuerit in manibus eius criminis reus erit. Si autē vir die vel duob' superculerit: nō subiacet ꝑene: ꝑ ꝑecunia illius est. Si rixati fuerint viri et ꝑcussit qđ mulierē ꝑegnāte et abortiū quidē fecerit: sed ipsa vixerit subiacet dño quantum maritus mulieris exprobat et arbitri iudicauerit. Si autem mors ei' fuerit subsecuta: reddet aliam ꝑ aiā oculi. ꝑ oculo: dentē ꝑ dēte: manū ꝑ manu: pedē ꝑ pede: aduersionē ꝑ aduersionē: vuluꝑ ꝑ vulnere: uoxē ꝑ linore. Si ꝑcussit quālibet oculū seruū suū aut ancillā: si uulcos eoꝝ fecerit dimittet eoꝝ liberos ꝑ oculo quē eruit. Dentē quoq; si cūcussit seruū vel ancillā sue: similiter dimittet eoꝝ liberos. Si bos coitu ꝑcussit virū aut mulierem et mortui fuerint lapidibus obicit: et nō comeditur carnes eius: dño quoq; bouis innocens erit. Si qđ bos concupeta fuerit ab heri et nudifuerit: et cōstitit sunt dñs eius nec redit: erit eā: occidet itaq; virū aut mulierē: bos lapidibus obicitur et dñm eius occidit. Qđ si ꝑecūā fuerit ei impositum dabit ꝑo ala sua qđcūq; fuerit ꝑstularis filiū quoq; et filiā si coitu ꝑcussit: similiter feriet subiacet. Si seruū ancillāq; inuaserit: triginta sidos argenti dño dabit: bos vero lapidibus opprimetur. Si quis aperuerit cisternā et foderit

Deut. 15. c.

Leuit. 24. s.

Leuit. 24. b. Deuter. 19. c. Marcl. 7. b.

Leuit. 24. c. Deut. 19. d. Marcl. 5. d.

Primus ꝑceptum de calogi. Deute. 5. a. ꝑ. 8. c.

Secundū ꝑceptum. Termini ꝑceptum. Intra. 5. c. Ezech. 10. b. Gene. 1. a. Deute. 5. b. 4. ꝑceptum. Marcl. 5. a. Mar. 7. b.

Deut. 15. c. Deut. 19. d. Marcl. 5. d.

Deut. 17. a. Job. 5. f.

et non operuerit ea occideritis bos aut asinus in eam: reddet dñs asinus pñi iumento: qđ autē mortuū est ipsius erit. Si bos alienus bouē alterius vulnerauerit ille mortuus fuerit vendent bouē viuū et diuident pecūiā: cadauer autē mortui inter se disperiet. Si autē sciebat qđ bos conuulsa esset ab heri et nudifuerit et non custodiuit eum dñs suus reddet bouē pro boue et cadauer integrum accipiet.

L.S. De fure de dāno facto . de accommodatis de virgine seducta . de maleficio . de idolatrijs . de aduena pupillo . et de vidua . de viura et pigno re . Non detrahes dijs . de decimis primitijs offerre . **Lapim . xxi.**

Si quis furatus fuerit bouē aut ouē et occiderit vel vendiderit quinqs boues pro uno boue restituet: et quartus onus pro vna oue. Si effringens fur domū suā suffodiens fuerit inuentus: et accepto vulnere mortuū fuerit: perculso non erit reus sanguinis qđ si orto sole hoc fecerit homicidij perpetrauit et ipse moriatur. Si nō habuerit quod pro furto reddat: ipse venundabitur. Si inuēti fuerit apud eū qđ furatus est vitū seu suū bos suū asinū siue ouis duplū restituet. Si leserit quāpiā agrū vel vineā et dimiserit iumentū suū: vt depascat aliena: quicquid optimū habuerit in agro suo vel in vinea pro dāni estimatione restituet. Si egressus ignis inuenit spicas et cōprehenderit acervos frugum siue stantes segetes in agris reddet dānū qđ ignē succenderit. Si quis cōmēdauit amico pecuniā aut vas in custodia: et ab eo qui fūcepserat furto ablata fuerint si inuenitur fur duplū reddet: si latet fur: dñs domus applicabitur ad deos: et iurabit qđ nō extēderit manū in rem. primi sui ad petrandū fraudē: tam in boue qđ in asino: et oue ac vestimēto: et quicquid dānū inferre potest ad deos vtriusq; causa perueniet et si illi indicauerint duplū restituet primo suo. Si quis cōmēdauit primo suo bouē: asinū: ouē et omne iumentū ad custodiā et mortuū fuerit: aut debilitatū vel captum ad hostib; nulliusq; hoc videretur iurandū erit in medio qđ nō extēderit manū ad rem. primi sui suscipiet qđ dñs iurauerit: ille reddere non cogetur: qđ si furto ablatus fuerit restituet dānū dñs iei cōmēto a bestia defecit ad eū quod occisū est: et nō restituet. Quia primo suo quicquid hosti mortuo posuilaauerit: et debilitatū aut mortuū fuerit dñs nō p̄sente reddere cōpelli: qđ si in presentiarū dñs fuerit: nō restituet: maxime si cōductus venerat pro mercede operis sui. Si seduxerit qđ virgine necdū desponsatā: dormieritq; cū ea: dota bit eā et habebit eā vtroq; pater et gignis dare non licet: reddet pecuniā iuxta modū dotis quā virgines accipere consueuerūt. Maleficus non patietis viuere. Qui coitit cū iumento morte moriatur. Qui immolat dijs occidet: pieter dñs soli. Ad uenā nō strisibatis: neq; affliges eū. Ad uenē et ipsi fuisse in terra egypti. Vnde et pupillo non nocebitis si leseritis eos vociferabuntur ad me et ego audī clamorē eorū et indignabitur furor meus percutiāq; vos gladio: et erūt vtroq; vestre vi due et filij vři pupilli. Si pecuniā mutuā dederis

ppro meo pauperi qđ habitat tecū: nō vigebis eū quasi exactor: nec viurio opprimēs pignus a. primo tuo acceptere vestimentū ante folia occasū reddes ei. Ipsū enī est follū quo operis idumētis carnis ei: nec b; aliud in qđ dormiari clamauerit ad me exaudiat eū: qđ misericors dñs. Dñs nō detrahet: picipi populi tui nō maledices. Decimas et primitias tuas nō tardabis offerre: p̄mogenitū filiorū tuorū dabis michi. De bobus quocq; et out bus similiter facies: septē diebus sit cū matre sua die octaua reddes eū michi. Vir sancti eris mihi. Eāne qđ a bestijs fuerit p̄gustata nō comeditis sed proijcietis canibus.

L.S. De equate iudicijs . de asino odientis subleuādo . de manerib; nō accipiedis . de mla peregrini . de quiete septimi asini . septimi diei de tribus solentand; . de hedo nō coquēdo . de angelo piecedente terra nō erit sterilis . de postibus eiiciēdis paulatim: tractatur qđ terras infidelis possidere deberet sed non eorū deos coleret aut sedes inirent.

En suscipies vocē mendacij: ne ciangos manū tuā vt p impio dicas falsū testimonij. Non sequeris turbā ad faciendū malū: nec in iudicio plurimorū acquiesces sententiē vt avero deutes. Pauperis quocq; nō misereberis in iudicio. Si occurrerit vobis inimici tui aut asino errantē reduca dñs: ille vide ris asinū odientē te lacere sub onere nō pertran sibus sed subleuabis cū eo. Nō declinabis in iudicijs pauperis. Mēdacijs fugies. Infonēt et iustū nō occides. Qui aduersus ipsū . Nec accipies munera que etiam excecant pudentes et subuertit verba iustorum. Peregrino molestus non eris. Scitis enī aduenari alaeq; et ipsi peregrini fuisse in terra egypti. Sex annis seminabitis terrā tuā et congregabis fruges eius. Anno autē septimo dimittis eā et requiescat facies: vt comedat pauperes populi tui: et quicquid reliquū fuerit: edant bestie agritā facies in vinea et in oliuetu tuo. Sex diebus opaberis: septima die cessabis: vt requiescat bos et asinus tuus: et refrigeret filius ancile tue: et aduena. Dia qđ dixi vobis custoditis: per nomē externorū deorū nō iurabitis: neq; audiet ex ore vestro. Tribus vicib; p singulos annos michi festa celebrabitis. Solennitate quocq; asino dñs custodiat. Septē diebus comeditis asina: si cur p̄cepti tibi ipse mēto nouorū qđ egressus es de egypto. Non apparebis in conspectu meo vacā. Et solennitate mensis primitiarū opus tui quicquid feminaberis in agro. Solennitate quocq; extruam qđ cōgregaueris oco fruges tuas de agro. Ter in anno apparebit omne masculū tui coaq; dñs deo tuo. Nō imolabis sup̄ mēto sanguinē victimę tue nec remanebit ad fruges solennitatis mee vīq; manē. Primitias frugum terre tue deferres in domū dñi tui. Nō coques hedam in laete matris sue. Ecce ego mittā angelū qđ p̄cedat te et custodiat in via: et introducat in locū quē preparauit tibi. Obserua eā et audi vocē ei: nec contem nendū putes: qđ non dimittet: cū peccaueris et est nomē meū in illo: qđ si audieris vocē eius et feceris oia que loquor: inimicus ero inimico tuis et affli-

Act. 23.
Leul. 22. b
Eccecl. 4-4-8.
Deut. 12. b
Dan. 13. f.
Deut. 16. d
Eccl. 10. d.
p̄mū festus
infra. 34. d
Deut. 16. d
secundum.
Eccl. 35. a.
tertium.
infra. 34. g
Deut. 14. d.

21

23

Luce. 6. e.

Leuit. 19. g
3ach. 7. c

25

infra. 32. g.

D

Deut. 7. c.

deut. 7. a.

A

Ex. b. infra

codem.

B

Ex. codem.

Ex. b. c.

C

infra. 32. d.

2. 32. d.

D

ga affligentes te. Precedetq; te angelus meus: et intro-
ducet te ad ammored et etheb et pherezeu cha-
naneus et eueu et lebuseu quos ego conterā. Nō
sperabis deos eorum: quos colēs eos. Non facies
opera eorum: sed destrues eos: et confringes statuas
eorum. Seruetisq; dñs deo vestro: ut bñdiciā panis
tui et aquis: et auserā infirmitatē de medio
tui. Non eris infecundā nec sterilis terra tua. Nu-
merū dierū tuorū plebeo. Terrorē meū mittaz in
pecurū tuū: et occidā oēm populū quē ingredie-
ris. Cunctosq; inimicos tuos: cōā te terga ver-
tā et emittēs scabones puas: et fugabūt eum et
chananeū et etheb anteq; introcas. Non etiam
eos a facie tua anno vno nec terra in solitudinem
redigatur: et excrescant cōtra te bestie. Paulatim ex-
pellā eos de cōspectu tuo: donec augearis et pos-
sideas terrā. Pōnā autē terminos tuos a mari ru-
bio vsq; ad mare palestinorū et a deserto vsq; ad
flumiū. Trādā in manib; vestris habitatores ter-
re: et eiā eos de cōspectu vestro. Nō inibis euz
et sedes: nec cū dijs eorū. Non habitēt in terra
tua: ne forte peccare te faciā: et in seculū dijs
eorū: quod tibi certe erit in scandalum.

C. S. De ascēsu moysi. De volumine federis. De
tabulis lapideis. De moia in monte quadraginta
diebus et noctibus.

Moysi quod dixit. Ascende ad dñm tu-
um et aaron: nadab et abiu: et septuaginta
senes ex israel: et adorabitis pcul. So-
lūq; moyses ascendet ad dñm: illi nō
appropinquabūt nec populus ascendet cum eo.
Idem ergo moyses et narratū plebi oīa. Rba dñi
atq; iudicia. Adhūc oīs populus vna voce. Oīa
verba dñi q; locutus est ei faciemus. Scripsit autē
moyses vniuersos sermones dñi et mane confur-
gens edificauit altare dño ad radices montis:
et duodecim titulos per duodecim tribus israel.
Missiq; iuuenes de filijs israel: obtulerunt holo-
causta imolaueruntq; victimas pacificas domi-
no vitulos duodecim. Tulit itaq; moyses dimi-
ttere partem sanguinis et misit in crateras: par-
tē autē residuā fudit super altare. Assumēsque vo-
lumen federis legit audiente populo. Qui dixe-
runt. Omnia que locutus est dñs faciemus et eri-
mus obedientes. Ille vero sumptus sanguinem
resperxit in populo. Et ait. Hic est sanguis federis
quē pepigit dñs vobiscum super cunctis sermoni-
bus his. Ascēderuntq; moyses et aaron: nadab et
abiu et septuaginta de seniorib; israel et viderunt
deū israel. Sub pedibusq; quasi opus lapidis
sapphirinū: quasi ciliū cum fereno est. Necnō sup
eos qui pcul recesserāt de filijs israel misit ma-
nuā suā. Viderūsq; deū et comederūt ac biberunt.
Dixit autē dñs ad moysen. Ascēde de ad me i mōtē et
esto ibi: et dabo tibi tabulas lapideas et legē ac mā-
data q; scripsi tibi in vocas filios israel. Surrexit
moyses et iohue ministr euz: ascendēsque moy-
ses in montē dei: seniorib; autē. Expectate hic do-
mū: nec reuertamur ad vos. Habebit aaron et hurro
bicus 33. quid nārū fuerit questionis referret ad
eos. Lūgos ascendit moyses: opuit nubes mō-
tē et habitauit gloria dñi sup synai regeno illum
nubes et fides. Septimo autē die vocauit eum

dñs de medio calliginis: erat autē species glorie
dñi quasi ignis ardens sup verticē montis: in cō-
spectu filiorū israel. Ingressusq; moyses medius
nebulas: ascendit in mōtē. Et fuit ibi quadraginta
diebus et quadraginta noctibus.

C. S. De materia tabernaculi: preparāda scz de
punitio assumentis. De archa et ad illam perti-
nentib; De mensa et pertinentibus. De candelā
bio et pertinentibus.

Quatuorq; dñs ad moysen dicens.
Loquere filiis israel: ut tollant mibi pū-
nitias. Tibi omni hōie qui tollit vitros:
necus accipiet eas. Ihes sunt autē q;
accipere debetis. Aurū et argenti et es et hyacin-
thi et purpurā: coccinū hys tinctū et byssum et py-
los capiarū et pellis arietum rubricatas pellesq;
hyacinthinas et ligna setim oleas ad luminaria
concinnanda: aromata in vnguentū et thymama-
ta boni odoris: lapides onychinos et gēmas ad
ornandū ephod et rationale. Facietisq; michi san-
ctuariū et habitabo in medio cōstituta omnes sū-
tilitudine tabernaculi q; ostendā nūc oīm va-
sorum in cultū eius. Sicq; facietis illud. Archa 3
de lignis setim compingite: cuius longitudo ha-
beat duos et semis cubitos: latitudo cubitum et
quidā altitudo cubitū similiter ac semissem: de
auris et auro mūdissimū intus et foris faciet
q; supra coronā aureā p circuitū et quatuor cir-
culos aureos quos pones per quatuor archē āgu-
los. Duo circuiti sint in latere vno et duo in altero
facies quoque vestes de lignis setim et optes eos
auro. Inducēsque p circulos qui sūt in archē lateri-
bus ut poterit in eis. Quisq; erit in circuitu
nec vnus extrahetur ab eis. Ponesq; in archa te-
stimonij quā dabo tibi. Facies et ppiatoulū
de auro mundissimū. Duos cubitos et dimidium
tenebit longitudo eius: et cubitū ac semissem lati-
tudo. Duos quoq; cherubin aureos et pductiles
facies extrahas parte oiaculi. Cherubim sūt in
latere vno et alter in altero. Utroq; latūs ppias:
totiq; tegant expandentes alas et operientes oia:
culū respiciantq; se mutuo versis vultib; in ppi-
atoulū quō operiēda est archa: in qua pones te-
stimonij quā dabo tibi. Inde precipiā et loquar
ad te supra ppiatoulū scz ac de medio duorum
cherubin qui erunt sup archā testimonij cūcta q;
mandabo per te filiis israel. Facies et mensā de li-
gnis setim habentē duos cubitos longitudinis: et
in latitudine cubitū: et in altitudine cubitum ac se-
missem: inaurabis eā auro purissimo. Faciesq; illi
labiū aureū p circuitū triplici labio coronā intrer-
silem altaz quatuor digitos: sup illā alterā cor-
onā aureolā. Quatuor quoq; circulos aureos p-
parabis: pones eos in quatuor angulicūciā
mensę p singulos p pedes. Subter coronaz erunt
circuli auri et vti mittantur vectes per eos et possit
mensa portari. Ipsos quoque vectes facies de li-
gnis setim: et circumdabis auro ad habuendā
mensam. Parabis et acerbula ac phylas et ru-
ribula et cyathos in quibus offerenda sunt liba-
mina ex auro purissimo: et pones super mensam
panes ppositionis in conspectu meo semper. Sa-
cies et candelabū ductile de auro mundissimo

infra. 34. d.

A

infra. 35. a.

B

C

D

hastile eius et calamos cyphos et spherulas acilia ex ipso pcedentia. Sex calami egredientur de laterib⁹ tres ex vno latere et tres ex altero. Tres cyphi quasi in nucleo modum p calamos singulos spherule simul et lilia: tres similiter cyphi instar nucis in calamo altero: spherule simul et lilia. Hoc erit opus sex calamorum: qui pducendi sunt de bastili. In ipso autem cū de labio erūt quattuor cyphi in nucleo modū spherule per singulos et lilia. Spherule sub duobus calamis per tria loca q̄ similes sūt. pcedētes de bastili vno. Et spherule igitur et calami ex ipso erunt vniuersa ducilia et auro purissimū. Facies et lucernas septē: et ponēs eas super candelabū vt luceant ex aduerso. Emunctoria quoq; et vbi ea q̄ emuncta sunt extinguantur: sicut de auro purissimū. Omne pondus candelabū cum vniuersa vasis suis habebit rale tum auri purissimū. In ipse et faciem exemplar qd̄ tibi in monte monstrati est.

habebit. et d. Act. 7. f.

pūmū optinentur ta bernaculi.

L. S. De quattuor operimentis tabernaculi. De parietibus tabernaculi. De duobus velis. De basibus et quinq; columnis.

T. Tabernaculū vero tria facies. Decē columnas de bysso et otia: et hyacintho: ac purpura coccoq; bis tincto: variatas opere plumario facies. Longitudo cor tunc vnus habebit viginti octo cubitos: latitudo q̄nto: cubitoq; erit. Vnus mēsurē fiet vniuersa tentoria. Quinq; cortine sibi iungentur mutuo et alie q̄nc nexu simili coherēbūt. Anslas hyacinthinas in lateribus ac summitatibus facies cortinarū: vt possint inale copulari. Quinquagenas anslas cortina habebit in vtraq; parte ita inferas: vt ansa contra ansam veniat: et altera alteri possit adaptari. Facies et quinquaginta circulos aureos quibus cortinarū vela iungenda sunt vt vnū tabernaculū fiat. Facies et saga cilicina vnde cima de operiēdo tectū tabernaculi. Longitudo sagi vni⁹ habebit triginta cubitos et latitudo quattuor. Equa erit mensura sagis oim. Quib⁹ quib⁹ illos scissus: sex sibi mutuo copulabitis vt scissū sagi in fronte tecti duplices. Facies et quinquaginta anslas in oia sagi vnus: vt coniungi cū altero queant et quinquaginta anslas in oia sagi alterius vt cū altero copuletur. Facies et quinquaginta fibulas enas q̄bus iungantur ante: vt vnū ex olbus operimentū fiat. Quod aut sup̄fuerit in sagio que parat tectū est vnū sagi quod amplius erit: medietate eius operis tabernaculi posterioia: cubitus ex vna parte pendebit: et alter ex altera qui plus est in sagio longitudine vtriusq; lateris tabernaculi p̄tēgēs. Facies et operimentū aliud recto de pelib⁹ arietū rubricatis.

Scōs ope rimentum.

L

Tertius op imentum. Quattuor

D

Et super hoc rurū aliud operimentū de hyacintho pelibus. Facies et tabulas stantes tabernaculi de lignis serjim q̄ singule denos cubitos in longitudine habebant: in latitudine singulas ac semissem. In lateribus tabule due in castris: re sicut quibus tabula alteri tabule connectantur atq; in hunc modū cū tabule parabunt. Quattuor vni⁹ erunt in latere meridiano quod vergit ad austrū quibus quattuordecim bases argenteas fundes vt binc bases singulis tabulis p̄ duos an

gulos subiciantur. In latere quoq; secundo tabernaculū qd̄ vergit ad aquilonē: viginti tabule erunt quattuordecim habentes bases argenteas. Binc bases singulis tabulis supponēt. Ad occidentale vero plagā tabernaculi facies sex tabulæ et rursum alias duas que in angulis erigantur post tergus tabernaculi. Et rursū sibi cōiuncte a deosim vtriusq; ad sursum et vna oēs cōpago retinebit. Duabus quoq; tabulis que in angulis ponende sunt similis iunctura seruabitur. Et erunt simul tabule octo bases earū argenteæ sed cum duabus basibus per vnā tabulā iungantur. Facies et erectes de lignis serjim quinq; ad contine das tabulas in vno latere tabernaculi: et quinq; alios in altero et eisdē numeri ad occidentalem plagā qui mittentur per medias tabulas a summo vtriusq; ad sursum. Ipsas quoq; tabulas deaurabis: fundes in eis annulos aureos per quos vctes tabulata contineant: quos operis laminis aureis. Et eriges tabernaculū iuxta exemplar qd̄ tibi in monte monstratum est. Facies et velū de hyacintho et purpura coccoq; bis tincto et bysso recta opere plumario et pulchra varietate cōtextūz qd̄ appendes ante quattuor colūnas de lignis serjim q̄ ipse quidē deaurate erunt et habebunt capita aurea: bases argenteas. Infererunt autē velū per circulos intra q̄s ponēs archā testamēti: et per circuli et sanctuariū et sanctuariū sanctuariū diuidēs. Ponēs et p̄piciatū sup̄ archā testamēti: nū in sancta sanctorū: mēsamq; extra velū et cōtra mēsam candelabū in latere tabernaculi meridiano. Vnde cū stabit in parte aquilonis. Facies et tentoriū in introitu tabernaculi de hyacintho et purpura coccoq; bis tincto et bysso recta opere plumario et quinq; colūnas deaurabiles lignoiz serjim: nē quas ducet tentoriū: quarū erunt capita aurea et bases enee.

L. S. De altari tabernaculi et attrio tabernaculi et oleo lucerne.

Lapsum. xxv.

T. Facies et altare de lignis serjim quod habebit quibus cubitos in longitudine et totū de latitudine eius qd̄ quadrus: et tres cubitos in altitudine. Columnas autem per quattuor angulos ex ipso erunt: operis illud erit. Faciesq; cineres atq; fuscina et lignis receptacula. Omnia vasa et erit fabricabilia. Craticulās in modū retis eneam per cuius quattuor angulos erunt quattuor angeli cū quos ponēs super arulam altaris. Erūt craticula vtriusq; ad altare medium. Facies et erectes altaris de lignis serjim duos quos operis laminis eneis et inducēs p̄ circulis serjim et vtriusq; latere altaris ad portandū. Nō sōlū: sed inane et cauum intrinsecus facies illud sicut tibi in monte monstratum est. Facies et attrium tabernaculi: in cui⁹ austrālī plagā contra meridiē erunt tentoria de bysso recta. Centū cubitos vnus lateris tenebit in longitudine et colonas viginti cubitis p̄ totidē enis que capita cū celaturis suis habebunt argentea. Similiter et in latere aquilonis per longum erit tentoria centū cubitoū lateris viginti: et bases enee eisdē numeri et capita earū cū celaturis suis

E

S

B

T

B

Exodus.

C is argentea. In latitudine vero atrijs quod respicit ad occidentem erant tentoria p quinquaginta cubitos: coline decem: baseljs tondejs. In ea quoq atrijs latitudine que respicit ad orientem: quiquaginta cubiti erunt in quibus quindecim cubitoſi tentoria lateri vno deputabuntur: columneq tres et bases totide: in latere altero erit tentoria: cubitos obtrinita quindecim: coline tres et bases totidem. In introitu vero atrijs flet tentoria cubitoſi viginti et hyacintho et purpura: coccocis bis tincto et byſſo retorta: ope plumario. Colinae habebit quatuor: cuſi baſis totide. Omnes coline atrijs p circutis veſtite erit argenteis laminis: capribus argenteis: et baſibus eneis. In longitudine occupabit atrijs cubitos centum: in latitudine quinquaginta: altitudo quinqs cubitoꝝ erit. Fiet q de byſſo retorta: et habebit bases enea. Luncra vaſa tabernaculi in omes vaſa et ceremonias rā parillos eius q atrijs erit facietis. Precipe filiſe iſrael vt auferat ibi oleū de arboribus oliuarū puriſſimū pilosq conſuſum vt ardeat lucerna ſemp in tabernaculo teſtimoniū extra velū qd op panſū eſt teſtimoniū: collocabunt eā aaron et hiſ ei⁹ et vſq mane luceat coſā dño. Perpetu⁹ erit cult⁹ p ſuccellione eoꝝ coſā filiſe iſrael.

C. S. De ornamentis ſummi ſacerdotis: et filiꝝrum ſuorum.

Caplm. xxvij.

A Pollca quoq ad te aaron fratre tuum cū filiſ ſuis de medio filiꝝ iſrael vt ſacerdotio fungātur michi. Haro nadab et abiu: eleazar: et yſamar: facielq veſte ſanctā. Aaron fratri tuo in gloriā et decore. Et loqueris cunctis ſapientibus coſ de quos repleat ſpiritu prudentie vt faciāt veſtes aarō fratri tuo in gloriā et decorem in quibus ſanctificatus miniſtre michi. Iſc et alit erit veſtimēta q facient. Rationale et ſup humerale tunicā et lineā ſtrictā: cidarim et baltheum. Facient fratri tuo aaron et filiſ eius veſtimēta ſcā vt ſacerdotio fungant michi. Accipientq aurū et hyacintho et purpurā: coccū q bis tinctū et byſſu. Facient qſ ſup humerale de auro et hyacintho et purpura: coccocis bis tinctoꝝ byſſo retorta: ope polymito. Quas oia ſunctas habebit in vtroq latere ſumitāri: vt in vnu redeant. Ipſa quoq textura et cūcta operis varietas erit ex auro et hyacintho et purpura coccocis bis tincto et byſſo retorta. Sumetq duos lapides onychinos et ſculpet in eis noia filiꝝ iſrael ſex noia in lapide vno: et ſex reliqua in altero iuxta ordinē natiuitatis eoꝝ. Opere ſculptorio et celatura gēmarū: ſculpet eos nominibus filiꝝ iſrael incluiſos auro atq circutidos: pones in vtroq latere ſup humerale: memotiale filiſe iſrael. Poſtabitq aaron noia coſū coſā dño ſup vtrūq humerū: ob recordatioſe facies et vinctioſe ex auro: et duos catenulas auri puriſſimi ſibi iuicē coherentes: quas inferet vinctio. Rationale quoq iudicij facies ope polymito iuxta texturā ſup humeralis ex auro et hyacintho et purpura: coccocis bis tincto et byſſo retorta. Quā dragulū erit duplex. Menſuram palmi habebit in longitudine qſ latitudinē: ponesq in eo quatuor: ordinē lapidum. In primo verſu erit lapis ſardius et topazj

us et ſmaragd⁹. In ſcdo carbūculus et ſaphyru⁹ et iaspis. In tertio liguri⁹ achates et ametiſt⁹. In quarto chryſolith⁹ onychin⁹ et berillus. Incluiſi auro erūt p ordinē ſuoſ. Iſ habebūtq noia filiꝝ iſrael. Duodeci noibus celabitur: ſinguli lapides noibus ſinguloꝝ p duodeci trib⁹. Facies in rationali catenas ſibi iuicē coherentes ex auro puriſſimo et duos annulos auros qſ pones in vtroq ſe rationalis ſumitate catenalaſ aureas iſteſ annulos q ſunt in marginib⁹ ei⁹ et ipſarū catenarū extrema duob⁹ copulabis vinctioſe in vtroq latere ſup humerali qſ rationalē reſpiciat. Facies et duos annulos aureos qſ pones in ſumitārib⁹ rationalis: et in ois q e regione ſunt ſup humeralis et poſterioris ei⁹ aſpectū: necnō et alios duos annulos aureos qſ ponēdi ſunt in vtroq latere ſup humerali deſoium: qſ reſpiciat coſā facit iuncturē et inferioris vt aptari poſſit cū ſup humerali et ſtringatur rōnale annulo ſuo cū annulo ſup humerali vitra hyacinthina vt maneat ſūctura ſabſacta et a ſeuiſſe et rationale et ſup humeralē nequaſ ſeparari. Poſtabitq aaron noia filiꝝ iſrael in rationali iudicij ſup pectus ſuū qſ ingredit ſanctuarium memotiale coſā dño in eternū. Pones autē in rationali iudicij doctrinā et vterit q erit in pectore. Aaron qſ ingreditur coſā dño: geſtabit iudiciū filiꝝ iſrael in pectore ſuo in ſpectu dñi ſemp. Facies et tunicā ſup humeralis: totā hyacinthina in cui⁹ medio ſupra erit capitus et oia per gyꝝ rūt et tꝛilliculicet fieri ſolet in extremis veſtium partib⁹ ne facile rhipantur. Deſoium vero ad pedes eius de tunicā per circutū quaſi malum facies ex hyacintho et purpura et coccocis bis tincto et byſſo retorta: iunctis in medio tinninabulis ita vt tinninabulū ſit aurū et malū punicū. Rurſq tinninabulū aliud aurū et malū punicū. Eſſet etur ea aaron in officio miniſteri: vt audiat ſoni tus qſ ingredit et egredit ſanctuarium in coſpectu dñi vt nō moriet. Facies et laminā de auro puriſſimo in qua ſculpet ope celatois ſanctū dño. Rīgabilq eā vitra hyacinthina et erit ſup thyꝛam iminens frōti poſtſcripta. Poſtabitq aaron inſignitates eoꝝ q obuturūt et ſanctificauerūt fili iſrael: in cunctis muncribus et donarijs ſuis. Erat autē lamina ſemp in fronte eius vt placatus ſit eis dñs. Stringetq tunicā byſſo et thyꝛā byſſinā facies et baltheū opere plumarij. Poſto filiſ aarō tunicas lineas pabiet et baltheos ac thyꝛas in gloriā et decore veſticſq his oib⁹ aaron fratre ſuo et filiſ eos ei⁹ cū eo. Et cūctoꝝ pſecrabit man⁹ ſanctificabilq illos vt ſacerdotio fungātur mibi. Facies et ſeminalia linea vt operiāt carnes: turpitudines ſue et emb⁹ vſq ad femora: vtent eis aarō et fili ei⁹ qſ ingredit ſanctuarium teſtimoniū vel qſ appropinquāt altare vt miniſtre in ſanctuario ne iniquitas rei moſtetur. Legitū ſempiternū erit aaron et ſemini eius poſt eū.

C. S. De pſecratione ſacerdotū. De oblatione et obſervantia eorum. Epim. xxi.

S Et de hoc facies vt michi ſacerdotio conſecretur. Tolle vitulū de armēto et arietes duos imolantes panesq aſymos et cruſtula abſq ſemetoſque conſe-

D

E

S

Ecclesia.
45.b.

B

C

B

Sap. 10.b.

ipsa sint oleo. lagana quoque azima: oleo lita. De simla triticea cuncta facies: posita in canistro of feres: vitula autem et duos arietes: et aaron ac filios eius applicabis ad ostium tabernaculi testimonij. Cuius laueris parre cum filijs suis aqua: indues aaron vestimentis suis id est linea et tunica super humerali et rationali quod constringes baltheo: et pones thyra in capite eius: et lamina sancta super thyra: et oleum vinctiois fundes super caput eius: atque hoc ritu consecrabitur. Filios quoque illius applicabis et indues tunicis lineis digressu baltheo aaron scilicet et liberos eius: ipones eis mitras: et ungis sacer dotes michi religiose perpetua. Postquam iniitaueris manus eorum: applicabis vituli coram taberna culo testimonij. Imponetis aaron et filij eius manus super caput illius: et mactabis eum in conspectu dñi iuxta ostium tabernaculi testimonij: sumptusque de sanguine vitule pones super cornua altaris digito tuorum: eliquis autem sanguinem fudes iuxta basim eius. Sumes et adipem totum qui operit intestina et reticulū iecoris ac duos renes et adipem qui super eos est: et offeres incensum super altare: carnes vero vituli et coxis et simi combures foris extra castra: eo quod per peccatum sit. Unus quoque arietem sumes super cuius caput ponet aaron et filij eius man: quē cū mactaueris tolles de sanguine eius: et fundes circa altare: eipsum autem arietem secabis in frusta tota: et intestina eius et pedes pones super pedes carnes et super illius et offeres totum arietem in incensum super altare: oblatio est dño odor suauissimus victimę dñi Tolles quoque arietem alterum super cuius caput Baro et filij eius ponent manus. Quē cū in laueris au meo de sanguine eius: et pones super extremū auri cule dextre aaron et filiorum eius: et super pollices manus eorum ac pedes dextri: fundesque sanguinem super altare per circuitū. Unus quoque de sanguine qui est super altare et de oleo vinctiois asperges aaron et vestes eius filios et vestimenta eorum. Consecratisque ipsis et vestibus tolles adipem de arietem et caudam et arinā qui operit vitalia: ac reticulū iecoris et duos renes atque adipem qui super eos est: armūque dextrum et qui sit aries consecrationis: totumque panis vni crustulā consperas oleo: lagana de canistro azima quoque positis eon in conspectu dñi: ponetis oia super manus aaron et filiorum eius: et sacrificabis eos eleuans coram dño. Suscipietisque vniuersa de manibus eorum: et incides super altare in holocaustis: odor suauissimus in conspectu dñi: oblatio eius est Sumes quoque pettusculū dextere quo iniitaueris aaron sanctificabisque illud eleuans coram dño: et cedit in partem dñi. Sanctificabis et pettusculum consecratum armū quem de arietem separasti: quo iniitatus est aaron et filij eius: cedentes in partes aaron et filiorum eius iure perpetuo a filiis israel: qui primitia sunt et initia de victimis eorum: pacificis que offerunt dño. Mestē autem sanctā qua vicia aaron habebat filij eius post eum vngantur in ea: et consecrantur manus eorum. Septē diebus veterit illa qui pontifex eo fuerit constitutus de filiis eius et qui ingredietur tabernaculum testimonij: et minister in sanctuario. Arietem autem consecratum tolles: et coques carnes eius in loco sancto: quibus veteretur aaron et filij eius. Panes quoque qui sunt in

canistro i vestibulo tabernaculi testimonij comedent: ut sit placabile sacrificium et sacrificium offerēt manu. Aliigena non vescet ex eis: quia sancti sunt qui remanent de carnis consecrationis sine de panibus visus manebuntures reliquias igni. Non comedetur qui sanctificata sunt. Quia quod piecipi tibi facies super Baro et filijs eius. Septē diebus consecrabis man eorum et vituli pectus offeres per singulos dies: ad expiandum. Mūdabilis altare cū in laueris expiationis hostiā et vnges illud i sanctificationē. Septē diebus expiabis altare et sanctificabis: erit sanctum sanctorum. Quis qui tengerit illud sanctificabit. Hoc est quod facies in altari. Agnos anniculos duos per singulos dies iugiter vni agnū mane et alterū vesper: decimā partē simile consperis oleo totū quod habeat mensurā quartā partē hin: et vini ad libandū eiusdem mēsurę in agno vno. Alterū vero agnum offeres ad vesper iuxta ritū matutine oblationis: iuxta ea que diximus in odor suauitatis. Sacrificium est dño deo oblatione perpetua in generatione vestras: ad ostium tabernaculi testimonij coram dño ubi constitutus est loquar ad te. Viginti precipia filijs israel: et sanctificabis altare in gloria mea. Sanctificabo et tabernaculum testimonij cū altari et aaron cū filiis suis: ut sacerdotio fungatur michi. Et habitabo in medio filiorum israel: et eris eis deus: et scient quia ego dominus deus eorum: qui eduxi eos de terra egypti: ut manerem inter illos ego dominus deus ipsorum. Et de altari thyriamatis construēdo: de pecunia erigenda a populo de labio eneo: de collectio ne vinctiois thyriamatis. Et arietes quoque altare ad olendū thyriamata de lignis setbi habens cubitus longitudo et alterū latitudinis: Languis dranguli rotas cubitos in altitudine. Cornua ex ipso pcedet vestigia illud auro purissimo tā craticula et quod parietes per circuitū et cornua. Faciesque ei coronā aureā: per gyrum et duos annulos aureos sub corona per singula latera ut mittant in eos vectes et altare possit. Ipsos quoque vectes facies de lignis setbi et inaurabis. Ponetis altare contra velum ante quod archa pcedet testimonij coram populo: quo tegit testimonium ubi loquar tibi: et adolebit incensum super aaron: suauis fragrans. Dane qui componet lucernas incendet illud et qui collocat eas ad vesperum vici thyriamata cempiterna coram dño in generatione vestras. Non offeretis super eo thyriamata cōpositio nis alterius: nec oblationē et victimā nec libabitis. Et deprecabitis aaron super cornua eius semel per annum in sanguine quod oblati est per peccatum: et placabit super eo in generationibus vestris. Sanctum sanctum erit dño. Locutusque est dñs ad moysen dicens. Quia tuleris summā filiorum israel iuxta numerū: dabūt singuli pecuniā per alabos suis dño: et non erit plaga in eis cū fuerint recessi. Hoc accipies dabit olei qui transit ad nomē dimidiū sicut iuxta mēsurā tēpl. Et cuius viginti obolos habet. Media pars sicut offeret dño. Quia habetur in numero a viginti annis et supra dabit pecuniam. Duos non addet ad mediū sicut: paup nihil minuet. Suffice

Consecratio
Aaron et fi
liorū ei in
sacerdotel

B

Leuit. l. b.

Leuit. 3. a.

C

D

E

F

15

16

17

Num. l. a.

Leuit. 2. c.
Num. 3. g.
Exod. 4. f.
d.

pellentium ad fugam: sed vocē cantantū ego audio. Cūq; appropinquasset ad castra: vidit vitulū 7 choros: iratusq; valde proiecit de manu tabulas 7 cōgregavit eas ad radicē mōris. Arripiēsq; vitulū quē fecerat cōbussit 7 cōtrivit vīq; ad pulvere quē sparsit in aquā 7 dedit ex eo potus filijs israel. Dixitq; ad aaron. Quid tibi fecit hic populus: ut induceres sup eū pcr̃m marimū? Cui ille respondit. Ne indignē dñs me. Tu enī nosti populū istū q; p̃onios sit ad malū. Dixerunt michi. Fac nobis deos qui nos p̃cedant. Hūc enī moyses qui nos eduxit de ter: a egypti: nescimus qd acciderit. Quib; ego dixi. Quis vestrū habet aurū? Tulerūt 7 dederūt michi: 7 p̃ceti illud in ignem: egressusq; est hic vitulus. Et dñs ergo moyses populū q; esset nudatus: spoliāverat enī eus aaron ppter ignominia sordis et inter postes nudus cōstituerat: stans in porta castrorū ait. Si quis est dñi lingatur michi. Cōgregati sunt ad eū oēs filij leui. Quibus ait. Hec dicit dñs vobis israel. Ponat vir gladiū sup femur suū. 7 ite 7 redite de porta vīq; ad portā q; medium castrorū: 7 occidat unusquisq; fratrē suū 7 amicū 7 primū suū. Cecideruntq; filij leui iuxta sermonē moysi: cecideruntq; in die illa quasi viginti milia hominū. Et ait moyses. Cōsecrastis man? Vras hodie dñs: unusquisq; in filio et in fratre suo: vt detur vobis benedictio. Facto autē altero die locutus est moyses ad populū. Peccastis peccatū maximi. Abscēda ad domū vestra: 7 de vobis quicquid de peccato p̃o fecere vestro. Reversusq; ad dñm ait. Absce: peccavit populus iste peccatū maximi. feceruntq; sibi deos aureos. Aut dimitte eis hanc noxā: aut si non facis dele me de libro tuo quē scripsisti. Cui respondit dñs. Quis peccaverit michi: delebo eū de libro meo. Tu autē vade 7 duc populū istum quo locutus sum tibi. Angelus me 7 p̃cedet te. Ego autē in die vitionis visitabo: 7 hoc peccatus corū. Percussit autē dñs populū pio reatu vitulū quem fecerat aaron.

L. S. Rōminatur deus populū israel ppter peccatum. Populus oniatum deponit. Tabernaculū extra castra tendit: vbi conveniebat oīs populus pio pace habenda. dñs in colūna loquitur moysi. facie dñi petit videre.

Hoc utiq; est dñs ad moysen dicens. Vade ascende de loco isto tu 7 populus tuus quem eduxisti de terra egypti: in terram quā iuravi abiaā 7 iāac 7 iacob dicens. Semini tuo dabo eam: 7 mittam p̃cursorē tuū angelum: vt esciam chananeum 7 ammoreum et etheum 7 pherezum 7 eueū et iebuseum: et intres in terrā fluentē lacte 7 melle. Non enim ascēda tecū: quia populus durus 7 ceruicis est: ne forte disperdam te in via. Audientq; populus sermonem hunc pessimū luxit: et nullus ex more idutus est cultu suo. Dixitq; dñs ad moysen. Loquere filijs israel. Populus durus 7 ceruicis est: semel ascēdam in medio tuū 7 delebo te. Itā nunc depono oniatum tuū: vt sciam quid facias tibi. Deposuerunt ergo filij israel oniatum suū 7 monte oieb. Moyses quoq; tollens tabernaculū tetendit extra castra pio cui vocavit nōm eius

tabernaculus federis. Et omnis populus qui habebat aliquā questionē: egrediebatur ad tabernaculus federis extra castra. Unus egredietur moyses ad tabernaculū: surgat vniuersa plebs 7 stabat unusquisq; in ostio papillū suū respiciē bātq; tergū moysi donec ingrederetur tentoriū. Ingresso autē illo tabernaculū federis: deſcēdēbat colūna nubes 7 stabat ad ostiū loquēbaturq; dñs cū moysē cernētib; vniuersis: q; colūna nubes flaret ad ostiū tabernaculū. Stabantq; ipsi et adorabant per forēs tabernaculorū suorū. Quēbas autē dñs ad moysen facie ad facie: sicut solet loq; homo ad amicū suū. Cūq; ille reuertēret in castra: misit ei os ioseph filius nū puer non recedebat de tabernaculo. Dixit autem moyses ad dñm. Precipis vt educam populū istū 7 nō indicas michi quē misericordias sis meū: p̃sertim cū dixeris: noui te ex nōle: et inuenisti gratias coram me. Si ergo inueni gratiam in p̃pectu tuo ostēde michi faciem tuā vt scia te 7 inueniam gratias ante oculos tuos. Respice pplm tuū gentē hanc. Dicitur dñs. Facies mea p̃cedet te: 7 quē videris da bo tibi. Et ait moyses. Si nō tu ipse p̃cedas: ne educa nos de loco isto. In quo enim scire poterimus ego 7 populus tuus inuenisse nos gratias in cōspectu tuo nisi ambulatorius nobiscū: vt glorificemur ab oib; ppliūq; habitāt sup terrā? Dixit autē dñs ad moysē. Et verū istud qd locut' es facia. Inuenisti enī gratia corā me: tēpsū noui ex noie. Quia ait. Dñs de michi glām tuā. Respōdit ergo ostēda omē bonū tibi vocabolū: in oie dñi corā te et miserebori cui volueris: et clemens ero in quē michi placuerit. Aurfingit ait. Non poteris videre faciem meā. Non enī videbit me homo et viuet. Et iterū. Ecce inueni est locus apud me: et stabit supia petrā. Cūq; trāsibit glā mea ponas te in foamē petre 7 pregā dextā meā donec trāsca 7 ollasq; manū meā: 7 videbis postēriora meā facie autē meā videre nō poteris.

L. S. De renouatione tabularū. dñs corā moysē trāsit. de nō habēda societate gētiū. Repetitio p̃ceptoīs scz de p̃mogenitio redimēdis. de sabato. de trib; 7 tēpsib; anni. de aymo. de viticim de hedo nō coquēdo. qd dragia diebus icināuit moyses. deſcēdit de monte conu't. velat faciem. p̃cepta pplō pmulgat.

Ad deinceps p̃cedit aut tibi duas tabulas lapideas instar pilorū: 7 scribā sup eas vba q; habuerūt tabule quas fregisti. Istō parat' manet ascēdas statim in mōtē synai: stabisq; meū sup verticē mōs. Quia ascēdat tecū: ne videat dñs p̃ totū montē: boues quoq; 7 oues nō pascūt eōtra. Et cēdit ergo duas tabulas lapideas quales ātea fuerāt 7 de nocte cōsurgēs ascēdit in mōtē synai sicut p̃ceperat ei dñs ponās fecit tabulas. Cūq; deſcēdisset dñs q; nubes: stetit moyses cū eo: uocās nōm dñi. Quia tranſeunte corā eo ait. Dominator dñs deus: misericors et clemens: patiens et multē miserationis ac verax: qui custodis miām in mēlia: qui aures inſtat 7 scelera atq; peccata nullusq; apud te per te innocens est. Quia reddidit iniquitatem patrū filijs ac nepotibus in tertiam et

supia. eob.

Num. 25. a

supia. 23. c

denariis
de calce
pauca

Ro. 9. c.

Deute. 1. a.

Ihebf. 31. c

Exodus.

quantam progeniem. Festinusq; moyses curuatus est ptonus in terrâ: adorans aut. Si inueni gratiâ in conspectu tuo dñs obsecro ut gradiaris nobiscum: populus enim durè ceruicis est vt auferas iniquitates nostras atq; peccata: nosq; possideas. Respondit dñs. Ego inibo pactû videntibus cunctis: signa factû que nûq; visa sunt sup terraz nec in visis gentib' vt cernat populus iste in cui' es medio: opus dñi terribile qd factû sum. Adversus cuncta que hodie mandavi tibi. Ego ipse cisciam ante faciem tuam amorem et charitatem: et theum pberesui quos et eueum et iebuseu. Ego autem in vniuersis cû habitatorib' terre illius iungas amicitias: q̄ sint tibi in ruinâ sed et aras eorū destrue: confringe statuas: idolaq; succide. Noli adorare deû alienû. Dñs zelotes nomē eius: de' est emulatur. Ne incas pactû cû hominibus illarū regionū: ne cû fomicari fuerint cû dijs suis et adolauerint simulacra eorū: vocet te quispiam vt comedas de imolatio. Nec vxorē de filiabus eorū accipies: filijs tuis: ne possit ipse fuerint fomicare: fomicari faciant et filios tuos in deos suos. Deos constantes non facies tibi. Solennitate azymosius custodices. Septes diebus vesceris azymis sicut precepti tibi in tempore mensis noui. Mense enim vni tempore egressus es de egypto. Omne quod aperit vuluā generis masculini: meū erit. De cunctis animalibus: et de bobus et de ouibus melior erit. Primogenitū asini redimes oue. Si autē nec pecuū pio eo dederis occidetur. Primogenitū filiorū tuorū redimes nec apparebis in conspectu meo vacuus. Sex diebus operaberis: die septimo cessabis arare et metere. Solennitate hebdomadarū facies tibi in primitijs frugum messis tue tritice et solennitate quando redeunt anni tempore cuncta conditor. Tribus temporibus anni apparebit omne masculinū tuū in conspectu omnipotentis dñi dei israel. Lū enim tulero gentes a facie tua et dilatauero terminos tuos nullus insidiabitur terre tue. Ascendete te et apparen te in conspectu dñi dei tui ter in anno. Non imolabis super fermento sanguinē hostie mee neq; residet mane de victimis solennitatis p̄sae. Primitiua es frugū terre tue offeres si como dñi dei tui. Hō coquies hedū in lacte matris tue. Diriges dñs ad moysen. Scribe tibi verba baculibus et tecum et cū israel pergis sedes. Fuit ergo cū dñs moysen quadraginta dies et quadraginta noctes: panes nō comedit aquā nō bibit: et scripsit in tabulis verba federis decē. Cumq; descendere moysen de monte synaltenebat duas tabulas lapideas testimonij: et ignotabat q̄ comuta esset facies sua: ex conspectu sermonis dñi. Videntes autē aaron et filij israel comutā moysi faciem: tunc ppe accedente. Vocatq; ab eo reuerſi sunt ad aaron q̄ p̄ncipales sinagoge. Et postq̄ locutus est ad eos: venerunt ad eū et cū oēs filij israel. Quib' p̄cepit cuncta q̄ audierat a dño in monte synal. Impletisq; sermonibus: posuit velamen sup faciem suam. Quisq; esset ad dñm et loquens cū eo auferbat donec extiret: tunc loquebatur ad filios israel omnia q̄ sibi fuerant imperata. Qui videbat faciem egredientis moysi esse comutā: et operiebatur ille rursus

faciem suā: si qñ loquebatur ad eos.

L. S. Moyses mandat sabbatum custodire. Petit primitias et donaria. Interrogat quis sapiens operarius ut faciat tabernaculum. Populus offert que petita sunt. Moyses arguendi nticem nominat.

KEV.

Igitur congregata omni turba filiorū israel dixit ad eos. Hec sunt que iussit dñs fieri. Sex diebus facietis op' septimus dies erit vobis sanctus: sabbatū et requies dñi. Qui fecerit opus in eo occidet. Non succenditis ignē in omnibus habitaculis vestris per diem sabbati. Et ait moyses ad oēm caeterū filiorū israel. Hic est sermo quem precepit dñs: dicens. Separate apud vos primitias dñi. Omnis voluntarius et pio animo offerat eas dñi. Aurū et argentū et hyacinthinā et purpurā coccumq; bis tinctū et byssum pilos capiarū pellesq; arietū rubricatas et hyacinthinas: ligna feretym et oleū ad luminaria concinnanda: et conficiatur vnguentum et thymia sua: ut similit lapides onychinos et gemmas ad ornātū superhumeralis et rationalis. Quisquis vestrus sapiens est: veniat et faciat quod dñs imperauit tabernaculum scilicet et tectū eius atq; operimentū annulorum et tabulatā cū vectibus: parillos et bases: archam et rectes: propiciatōriū et velū: quod ante illud operandū mensam cū vectibus et vasū et ppositiōnis panibus: candēlabrū ad luminaria concinnanda: vasa illius et lucernas et oleum ad nutrimenta ignium: altare thymiamatis: et rectes et oleū vinctiois et thymia: et aromatis: et tentoriū ad ostiū tabernaculi: et arce: et holocausti et craticulam eius: et eam cū vectibus et vasū fustibus: bases eius: cortinas atq; cū colūnis et basibus: tectoriū in foribus vestriū: parillos tabernaculi atq; cū fustibus suis: vestimenta quoq; vñs est in ministerio sanctuarij. Vestes aaron pontificis ac filiorū eius: vt sacerdotio fungantur michi. Egrediaq; omnis multitudo filiorū israel de conspectu moysi: obtulerunt mente promptissima atq; deuota primitias dñi: ad faciendū opus tabernaculi testimonij. Quicquid ad cultum et ad vestes sanctas necessariū erat: viri cum mulieribus p̄beuerūt armillas et in aureas annulos et detrahilia. Omne vñs aureū in donaria filij separatum est. Si quis habebat aurū hyacinthi et purpurā: coccumq; bis tinctum byssum et pilos capiarū: pelles arietum rubricatas et hyacinthinas: argenti et aurisq; metallā obtulerūt dño lignaq; feretym in varios vsus. Sed mulieres docte que neuerant dederunt hyacinthinā purpuram ac vermiculū ac byssum et pilos capiarū: sponte pio: cuncta tribuentes. Principes vero obtulerunt lapides onychinos et gemmas ad superhumeralis et rationalis. Aromataq; et oleum ad luminaria concinnanda et ad preparandū vnguentum ac thymia: odorū suauissimū componendū. Omnes viri et mulieres mente deuota obtulerūt donaria vt fieret op' q̄ iussit ad dñm per manū moysi. Cuncti filij israel voluntaria dño dederunt. Dixitq; moyses ad filios israel. Ecce vocauit dñs ex nomine beceel filij hūi: fili hūi de tribu iuda: im

5.15.4.

B

C

D

5.15.4.

B

Deute. 7. a

3. Reg. 11. a

C

supia. 13. a

Luce. 1. d.

Eccl. 35. a

D

supia. 13. b.

Deut. 1. 4. c

5. 1. 4. d.

1. Cor. 3. c.

pneus eum spiritu dei sapientia et intelligentia
et scientia et omni doctrina ad cogitanda et facien-
dam opus in auro et argento et ere et ferro sculpe-
dis lapidibus et opere carpentario. Quicquid
fabre adiuueniri potest dedit ei corde eius. Soli-
ab quoque filium achisamech de tribu ban ambo-
erunt sapientia: et faciant opera abietarii poly-
mitarii ac plumarii et de byacinto et purpura et co-
cois bis tincto et bysso: et texant omnia ac noua
queque repertant.

¶ **E**xecutio operis sanctuaris. Plus of-
fert populus q̄ sit neceſſe: et prohibetur vitra of-
ferre. Sit opus tabernaculi ſcilicet decem corne
et quinquaginta aſe: et quinquaginta ſage: quin-
quaginta fibule ſiūt operimēta tabernaculi. Ta-
bule baſes vectes circulos et velum et tentum
et columnaſ quinq̄s.

Item ergo beſeleel & oolab & oia vir fa-
piens quibus dedit bios ſapientia & in-
tellectu vt ſcient fabre operari que in
vna ſanctuarij neceſſaria ſunt & que pie-
cepit dñs. Nunq vocaſſet oſes moyſes et omnes
eruditū virum cui dederat bios ſapientia & iſpo-
te ſua obtulerant vt ad faciendum opus tradidit
eis omnia donaria iſroel filiorū. Quia cui inſanſere
operi quotidie mane vna populus offerrebat. Ut
de artificibus venire cōpuli dixerunt morſu. Plus
offerit populus q̄ neceſſarii eſt. Juſſit ergo moy-
ſes precante voce cātari. Nec vir nec mulier quic-
q̄ offerat vitra in opere ſanctuarij. Sicq̄ ceſſatū
eſt a muneribus offerēdōe q̄ oblata ſufficerēt
& ſuperabundarent. Secerētq̄ oſis coſte ſapien-
tes ad erpēdū opus tabernaculi coſtinas decēz
de byſſo retorta & byacintho & purpura: coſcos
bis tincto opere vario & arte polymita. Quaru
vna habebat in longitudine viginſ octo cubitos
et latitudine quattuor. Una mēſura erat oſis co-
ſtinarij. Contingunt coſtinas quibus alterā al-
teret alias quinq̄ ſubſinulū copulauit. Secit & au-
laterē in oia coſtine alterius ſimilitur vt contra
ſeuincum venīrēt aſus & munitio iugērent. Unde
et quinquaginta fudit circulos aureos qui moide-
rent continari anſas & ſeriet vni tabernaculum.
Secit ſaga vnde de pilis capiarū ad opēdū
rectū tabernaculi: vni ſagum in longitudine ha-
bebat cubitos triginta: in latitudine cubitos qua-
tuor. Vniū mēſure erat oia ſaga. Quorū quic-
q̄ iuncti ſeuiculi: ſex alia ſeparatim. Secit an-
ſas quinquaginta in oia ſagi vnus & quinquagi-
ta in oia ſagi alterius: vt ſubſinulū iugērentur:
& fibulas enas quinquaginta dñs necetereſ teſ-
tū vt vni palliū et omibus ſagis ſeriet. Secit et
opertumū tabernaculi de pellibus arietū rubri
catias aliudq̄ deſuper relamen de pellibus bya-
cithinis. Secit & tabulā tabernaculi de lignis
ſerſim ſtantes. Decē cubitos erat longitudi-
nabulum vnus & vni acſemis cubiti latitudo rete-
bar. Bine caſtrate erāt p ſingula & tabulae: vt
altera alterū iugērentur. Sic ſecit in oibus taber-
naculi tabulis. Et quibus viginſi ad plagā meri-
dianā erant corā auſtrū cū quadraginta baſis
argentea. Vnde baſes ſub vna tabula ponebāt

ex utraque parte angulorum ubi in castrature laterum
in angulis terminantur. Ad plagam quoque taberna-
culi quæ respicit ad aquilonem fecit viginti tabulas cum
quodraginta basibus argenteis duas bases per
singulas et tabulas. Contra occidentem vero id est ad
eas partes tabernaculi quæ mare respicit fecit sex tri-
bulas et duas alias per singulos angulos taberna-
culi retro quæ iunctæ erant ad deorsum fuisse sursum: et
in una copagine piteri ferebatur. Ita fecit et utraque
ex parte per angulos: ut oculus esset simul tabule: et
haberent bases argenteas fere decem. duas autem scilicet
bases sub singulis tabulis. Fecit rectes de lignis
seribim quinq; ad continendas tabulas unius late-
ris tabernaculi: quinq; alios ad alterius lateris
coaptandas tabulas et extra hos quinq; alios ve-
tes ad occidentalem plagam tabernaculi contra ma-
re. Fecit quoque rectes aliam quam per medias tabu-
las ad angulosque ad angulum pueniret. Ipsa autem
tabularum decurauit: fusis basibus carum argenteis
Et circulos eorum fecit aures per quos rectes idu-
ci possent quos et ipsos laminis auris operuit. Fecit
et velum de hyacintho et purpura: vermiculo ad
byssum retorta operis polymitario: varium autem
fluminum: quatuor columnas de lignis seribim quas
cum capitibus decurauit fusis basibus earum argenteis
ita. Fecit et tentorium in introitu tabernaculi: ex hy-
acintho plumarii et columnas quinq; cum capitibus
suis quas operuit auro: basesque earum fudit eneas
quas et operuit auro.

L.S. fit archa cum rectis eius et propiciatoriis:
cherubin mensa cum circulis: candelabrum cum
emunctiois: altare thymiamatis: oleum sanctifi-
cationis et thymiama. . . . .

[illegible]

Exodus.

[illegible]

L. S. Sit altare holocausti cū pñentijs. Labiū
eneū atris cū pñentijs. XXXV.

Fecit ⁊ altare holocausti de lignis fe-
ctum: quinq[ue] cubitos per quadrū: et
triū in altitudine: cassis conuexa de auri-
gulis ꝑcedebant: opusq[ue] illud lami-
nis enclis. Et in vltis eius parauit ⁊ erit vala-
bunda debet: forisq[ue] filum lani: vinctus: nig-
rum receptacula. Et rattulicus eius in modū tri-
fuit enclis: fubter ⁊ in altorio medio arulas ⁊
fuit quatuor: annulis ꝑ totidem reticulis summita-
tes: ad imittēdos vectes ad portandus. Altus ⁊
ipſo fecit de lignis feſſum: tꝑeruit lamiſis em-
li ductis in circulos q[ui] in laterib[us] altaris em-
nebant. Apſum aut altare erat ſolidificauit cauus
⁊ tabulari ⁊ vltus vacuū. Fecit ⁊ labiū enclis
q[ui] baſiſus de ſpeculo mulierū ⁊ ex cubabāt in oſſo
tabernaculi. Fecit ⁊ atriū in cuius altuali pla-
tā tentoria de byſſo retorta cubitoꝝ centꝝ: co-
lūbe enclis viginꝝ cap[itu]l[us] baſiſus ſuis: capita colūna-
ri ⁊ tota opꝛo celatura argentea. Eque ad ſep-
tentrionalē plagā tentoria colūbe baſiſus ⁊ capita
colūnari ciuſde mēſure ⁊ opꝛo ac metalli erāt.
In auctoꝛa plagā que ad occidentē reſpicit fuerūt
tentoria cubitoꝝ quinquaginta colūbe decꝝ cap[itu]l[us]
baſiſus ſuis enclis ⁊ capita colūnari ⁊ tota opꝛo
celatura argentea. Porro contra orientē quinquaginta
cubitoꝝ parauit tentoria ⁊ quib[us] quindꝛ
cubitoꝝ colūnari triū q[ui] baſiſus ſuis vltus tenebat
latꝝ ⁊ in parte altera q[ui] inter vltus introitū in
tabernaculi fecit: quindꝛ em q[ui] cubitoꝝ erāt tri-
centꝝ: colūmnes tres ⁊ baſes totidem. Lincia
atrii tentoria byſſo retorta tꝑeruit. Baſes co-
lūnariū fũere enclis: autē earū cum cin-

etio celaturus suis argentea: sed & ipsas columnas
atrij restituit argenteo. Et in introitu eius opere
plumario fecit tentorium et hyacintho purpureo
miculo ac bysso rectora: quod habebat viginti cu-
bitos in longitudine: altitudo vero quinq; cubi-
torum erat iuxta mensuram quam cuncta atrij tenta-
ria habebant. Columnae autem in ingressu fuerunt
quatuor: cum basibus eneis capitae earum & ce-
lature argenteae. Passillos quoq; tabernaculi et
atrij per gryum fecit eneos. Ihesus fuit instrumen-
ta tabernaculi testimonij: quae enherata sunt iuxta
praecceptum moysi in cerimoniosis leuitarij per ma-
num pthamar filij aaron facerdotis & beelceel fili-
i buri filij hur de tribu iuda: duo p moysen labe-
te compleuerat: iuncto sibi socio ooliab filio achy-
samed de tribu dan: et ipse artifex lignorum egre-
gissus fuit: polymitarus quoq; plumarius et by-
acintho purpureo: vermiculo & bysso. Omne aurum
mixto expellit eis in opere sanctuarij: quod obla-
tum est in donarijs: viginti & novae talentorum fuit
et septingentorum triginta scoldum ad mensuram
sanctuarij. Oblatum est autem ab his qui transie-
runt ad numerum & viginti annis et superbae se-
centis tribus milibus & quingentis quinaginta
tri armatis. Fuerunt pieterea centi talenta ar-
gentis: quibus conflatae sunt bases sanctuarij: et
introitus ubi velis pedes. Centus bases factae sunt
de talcino ceteri singulis talcis: p bases singulas su-
ppuratae. De mille aut septingentis & septuaginta
quibus ficis fecit capita columnarum: quae et ipsas ve-
stuit argenteo. Eris quoq; oblata sunt talceta seps-
tuaginta duo millia: quae dregenti plus fidei: et
quibus fuisse sunt bases in introitu tabernaculi tes-
timonij: et altare enecum craticula fusa: omniaq;
vasa quae ad vsum eius pertinebant bases atrij: tra-
n in circuitu eius in ingressu eius & parilli tabernacu-
li aras atrij per azyrum.

E. S. **F**iat ornamenta pontificalia et sacer
dotalia. **P**erficitur opus: quod oblatum moyses
benedixit. **xxxix.**

De by acinthis vero et purpura: vermiculatus ac byffo fecit ferebns quibus induere tur auro byffo quod ministrabat in sanctis sicut precepit dominus morfi. Fecitque tur super humerale de auro by acinthis et purpura coccos bina tincto et byffo rectora opere polymitaris. Ancillitque diatras aureas et extenuat in fila: vi possent toqueri cum plicum colouum sub tegmine: duasq; oia sub iunctis copulans in virosq; later et summatum: t balteum et eis elidem colouibus: sicut preceperat dominus morfi. Parauit et duos lapides octidens astricos et cluulos auro et sculptos are gemmaria nominib; filios israel. Sex nomina in lapide vno: sex in altero duria ordine naturaliter eosi. Posuitque eos in lateribus super humerale in monumentum filiorum israel sicut preceperat dominus morfi. Fecit et rationale opere polymito turba opus super humerale: ex auro by acinthis: purpure: coccos bina tincto et byffo rectora: quadragulum das plicis: mensure palmi: et posuit in eo gemmarum ordines quatuor: C In primo versu erat fardis: duo topasii: smaragdus. In secundo: carbon

C culus: saphirus: laspis. In tertio ligurinus: achates: amethystus. In quarto chrysolitus: onychinus: berillus circumdant et inclusi auro per ovidi nes suas. Ipsos lapides duodecim sculpti erant nobis duodecim tribus israel singuli p noia singuloru. Fecerunt in rationali et tabernaculis sibi: nunc coherentes de auro purissimo: et duos vinctos: ronds angulos aureos: p oiro angulos posuerunt in vtrosq; latere rationales: et quib? penderent due carthene auree quas inseruerunt vinctis qui in supbucralis angulis eminebant. Hec ante et retro ita cōueniunt sibi: vt superbucrales et rationale mutuo neceretur stricta ad baltheum et anulū fortius copulata: quos iungebat. vitte hyacinthina ne laxa fluere et a se iunctis mouerentur: sicut precepit dñs moysi. Feceruntq; tunica supbucralis totā hyacinthina: et capitius in superior parte contra mediū: oia mō p gyrū capitius textilem: deosum autē ad pedes malapuncta ex hyacintho: purpura: vermiculo ac bisso retorta: et tintinnabula de auro purissimo: que posuerunt inter malogranata in extrema parte tunice per gyrū: tintinnabulū autē aureū et malapuncta quibus ornatus lacedabē pontifex qñ ministraret iungebatur: sicut precepit dñs moysi. Fecerunt et tunicas byssinas opere tectili aarō et filijs eius et mitras cum coronulis suis: bysso: feminalia quoq; linea byssina: singulū vero de bysso retorta hyacintho: purpura ac vermiculo distinctus: arte plurimā sicut preceperat dñs moysi. Fecerunt et lamina sacre venerationis de auro purissimo: scriptis pteritis ea opere gemario sanctū dñi: et strixerunt eā cū mitra vitta hyacinthina sicut preceperat dñs moysi. Perfectū est igitur omne opus tabernaculi et tecti testimonij. Fecerunt filij israel cuncta q preceperat dñs moysi: et obtulerunt tabernaculū et tectū vniuersam suppellectiliā nullo: tabulas rectes: colūnas: ac bases: operitūz de pelibus arietū rubricatis: et alid operitūm de hyacinthis pelibus: velis: archa: rectes: p piciatōiūz menfam cū vasis suis: et p pōitiōis panibus: cū delabiū: lucernas: et vtenilia earū cū oleo: altare aureū et vnguentū et thymiana ex aromatibz: tentoriū in introitu tabernaculi: altare encus: retortia atri: rectes: vasa eius: olabulū cū basi sua: retortia atri: et colūnas cū basibus suis: tentoriūz in introitu atri: funiculos illi? et parillos. Nichil ex vasis defuit que in ministrerū tabernaculi et in tecti federis iussa sunt fieri. Hecles quoq; quib? sacerdotēs vtuntur in sanctuario aaron scilicet et filij eius obtulerunt filij israel sicut preceperat dominus. Quae postq; moyses cūcta vidit p ples: rahdixit eis.

C.S. Precepit dñs vt erigat tabernaculū: et ola victionis oleo cōsecrēt: qñ sit mense primo anni secūdi: q postq; locata sūt nubes operit tabernaculū q incūbit tabernaculo p diem ignis p noctē si nubes deferit p pificuntur.

A Deutus est dñs ad moysen: dicens. Mense primo prima die mensis eriges tabernaculū testimonij: et pones in eo archā: dimittesq; ante illā velū: et illa ta mēsa pones super ea que rite pcepta sunt. Cā:

delabium stabit cū lucernis suis: et altare aureū in quo adolebit incensū: oia mō archa testimonij. Tentoriū in introitu tabernaculi testimonij: pones: ante illud altare holocausti. Labiū inter altare et tabernaculūq; implebis aqua. Circūda būs atriū tentoriū et ingressū eius. Et assumpto victionis oleo: vnges tabernaculū cū vasis suis vt sanctificetur: altare holocausti et ola vasa ei? labiū cū basi sua. Oia victionis oleo cōsecrabis: vt sint sancta sanctoij. Applicabis aaron et filios ei? ad fores tabernaculi testimonij: et lotis aqua indues sanctio vestibus vt ministrent michi et vntio eorū in sacerdotiū sempiternū p piciat. Fecitq; moyses oia que preceperat dñs. Eggit mēse primo: anni secūdi: prima die mensis: collatum est tabernaculū. Erexitq; moyses illud et posuit tabulas: ac bases: et rectes: statuitq; colūnas: et expandit tectū sup tabernaculū: et imposuit desuper operitūm: sicut dñs imperauerat. Posuit et testimonij in archa subdito iussu vectibus et olaculū desuper. Quis intulisset archā in tabernaculū testimonij: appedit ante eā velū vt expleret dñi iussione. Posuit et menā in tabernaculo testimonij ad plagā septentrionalē extra velū: ordinatis coā p pōitiōis panibus: sicut preceperat dñs moysi. Posuit et cū delabiū in tabernaculo testimonij et regione mēse in parte australi locatis p ordinē lucernis iuxta preceptum dñi. Posuit altare aureū sub recto testimonij contra velū et adoleuit su per eo incensū aromatū sicut iusserat dñs moysi. Posuit et tentoriū in introitu tabernaculi testimonij: et altare holocausti in vestibulo testimonij: offerret in eo holocaustum et sacrificia: vt dominus imperauerat. Labium quoq; statuit inter tabernaculū testimonij et altare implens illud aqua. Laucuntq; in eo moyses et aaron ac filij ei? manus suas et pedes cum ingrederentur tectū federis ac accederent ad altare: sicut preceperat dominus moysi. Erexit et atrium per gyrum tabernaculi et altaris: ducto in introitu ei? tentorio. Post q; omnia perfecta sunt: opuit nubes tabernaculū testimonij: et gloria domini impleuit illud. Nec poterat Moyses ingredi tectū federis nube operiente omnia: et manebat domini cōsuetudo: quia cuncta nubes operuerat. Si quando nubes tabernaculum deferat: p pificabantur filij israel ei per turnas suas. Si pendebat desuper: manebant in eodem loco. Nubes quippe domini incubabat per diem tabernaculo et ignis in nocte: vt dentibus cunctis populis israel per cunctas mō siones suas.

Explicit liber Exodus.

Incipit vagethra: id est liber Leviticus.

C.S. De ritu holocaustorum que solum fecerant et tribus speciebus animalium et duabus volatilibus: scilicet quomodo de armēto sit oblatio: quomodo de pecoribus: quomodo de anib? Capitulum primum.

B
supia. 30. c.

Rume. 7. a

C

B
supia. 30. c.

Rume. 9. c.

Dequit au

tem moysen: et locutus est ei dominus de tabernaculo testimonij dicens. Loquere filiis israel: dices ad eos. Ibo nam q obulerit ex vobis hostiam dno de pecorib: id est

de bobus et ouibus offerens victimas si holocaustum fuerit eius oblatio: ac de armento masculus immaculatus offerret ad ostium tabernaculi testimonij ad placandus sibi dñm. Ponetq super caput hostie manus et acceptabiles erit atq in expiationem eius proficiens. Immolabitq vitulum coram dño et offerent filij aaron sacerdotis sanguinem eius fundens per altarium circuitus quod est ante ostium tabernaculi. Detrahetq pelle hostie: artus in frustra coccident et subiciet in altari igne: strue lignorum ante coposita: mēba que sunt cetera desuper ordinātes: caput videlicet et cuncta que adherent iecoris et testibus et pedibus lons aqua adolebitq ea sacerdos sup altare in holocaustum et sua uo odorē dño. Et si de pecoribus oblatio est: de ouib: siue de capris holocaustis: agnū anniculuz et abq macula offerret: imolabitq ad latius altaris quod respicit ad aquilonē corā dño. Sanguinē vero illius fundet sup altare filij aaron per circuitū diuidentes mēba: caput et oia que adheret iecori: et imponet sup ligna quib: subiciendus est ignis. Intestina vero et pedes lauabunt aqua: et oblata oia adolebit sacerdos sup altare in holocaustum et odorē suauissimū dño. Si autē de auiibus holocausti oblatio fuerit dñs: de turribus et pulis colūbe: offerret ea sacerdos ad altare: et re toto ad collus capite ac rupto vulneris loco: decurrere faciet sanguinē sup crepidinē altaris: resiculas vero gutturas et plumas proiciat. ppe altare ad orientālē plagā in loco in quo cineres effundi solēt. Et confringeretq ascellas eius: non secabit: neq ferro pluidet. Ibo holocaustū est oblatio sua uissimi odoris dño.

L. S. De oblatione sacrificiorū ex rebus viuētibz. De simila decrota in cibano cum crancula abq fermento et melle. De adiectione salis. De pumitio torrendis.

Capit. iij.

Aluma q obulerit oblationē sacrificij dñs: simila erit eius oblatio. Fundetq super ea oleus et ponet thus ac deferet ad filios aaron sacerdotis. Quop. vn^o toriet pugillū pleniū simile: et olet ac totuz thus et ponet memozale sup altare in odorē suauissimū dño. Quod autē reliquū fuerit de sacrificio: erit aaron et filioi eius. scñ scōiūz de oblationibus dñi. Et autē obulerit sacrificiū coctū in cibano de simila panes salices abq fermento confisos oleo: la gana azyma oleo lita: si oblatio tua fuerit de sanguine simile confiper oleo et abq fermento: diuidco ea minutatim et fundes sup ea oleum. Si autē de crancula fuerit sacrificiū: que simila oleo cōspertetur: quā offerens dñm trades manū sacerdotis. Qui cū obulerit ea tollet memo-

riale de sacrificio: et adolebit super altare in odorē suauitatis dño. Quicquid autē reliquū est erit aaron et filioi eius: sanctū sanctoū de oblationibus dñi. Dis oblatio que offertur dño abq fermento fiet: nec quicquid fermenti ac mellis adolebitur in sacrificio dñi. Pumitio itz coctū offerretis ac munera: super altare vero nō inponentur in odorē suauitatis. Quicquid obulerit sacrificij sale condies: nec auferes sal fcedere dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione offeres sal. Si aut obuleris min^u pumitiaz frugū tuarū dño: de spicie adqz virentibus: torribz eas igni: et confringes in mox farris: et sic offeres pumitias tuas dño: fundes super ea oleum: et thus inponens quia oblatio domini est: de qua adolebit sacerdos in memozam muneris: parte 3 farris frast et 2 olei ac totum thus.

L. S. De hostia pacificorum que fiebat pio benefici impetratione si bos si ouis capra ois adeps domini est.

Capit. iij.

Quod si hostia pacificorum fuerit ei⁹ oblatio: et de bobus voluerit offerre marez siue feminā: imaculata offerret corā dño. Ponetq manū sup caput victimę siue: quā imolabitur in introitu tabernaculi testimonij. Fundentq filij aaron sacerdotis sanguinem per altarium circuitū: et offerent de hostia pacificorum in oblationē dño adipe qui operit vitalia: et quicquid pinguedinis est intrinsecus duos renes cū adipe qui regitur illis: renicū iecoris cū reniculis: adolebitq ea sup altare in holocaustum ignis supposito in oblationē suauissimū dñs. Si vero de ouibus fuerit eius oblatio et pacificorum hostia: siue masculum obulerit siue feminā imaculata erunt oia. Si agnū obulerit corā dño: ponet manū suā super caput victimę siue que imolabitur in vestibulo tabernaculi testimonij. Fundentq filij aaron sanguinē eius per circuitū altaris: et offerent de pacificorum hostia sacrificiū dño adipem et caudā totā cū renibus et pinguedinē q operit ventrē atqz vniuersa vitalia: et vtriqz reniculū cum adipe qui est iuxta illa reniculis: iecoris cū reniculis: et adolebit ea sacerdos super altare in pabulū ignis et oblationis dñi. Si capra fuerit eius oblatio et obulerit eam dño: ponet manū suā super caput eius: imolabitq ea in introitu tabernaculi testimonij. Et si dñt filij aaron sanguinē ei⁹ per altarium circuitū tollēt qz ea in passū ignis dñici adipe qui operit ventrē: et qui tegit vniuersa vitalia: duos reniculos cū reniculis qz est sup eos iuxta illa: et arundinis cū reniculis: adolebitq ea super altare sacerdos in alimoniam ignis et suauissimū odoris. Adis adeps dñi erit iure perpetuo in gñationib: et cunctis habitaculis vestris: nec sanguinē nec adipē omnino comedetis.

L. S. De hostia pio peccato sacerdotis: pio ignorantia multitudine pio peccato picipis. p peccato vnus anime.

Capit. iij.

Hec est dñs ad moysen dicens. Loquere filiis israel. Anima que peccauerit p ignorantia: de vniuersis mandatis dñi que precepit vt nō fierent quippias

L.

D.

A.

Infra eos
Exo. 19. b.

B.

Infra eos
Infra eos

D.

Infra eos

B.

Infra. 4. b.

A.

Infra eos
Infra eos

supra. 1. b.
et supra. 3. a

B
Intra eos

C

Hostia p
pcto multi
tudinis.

D

supra eos.

supra. 3. b.
et infra eo.

E

Hostia p
pcto puni-
cipis.

F

Hostia p
pcto parti-
cularis p-
sonae.

supra. 3. b. et
supra eo.
et infra eodē

fecerit: si sacerdos q̄ vinctus est peccauerit delinq̄
re faciens populo: offeret p̄ peccato suo vitulum im-
maculatu dñō: et adducet illud ad hostiu taberna-
culi testimonij: coā dñō: ponetq̄ manū sup caput eius
et imolabit eū dñō. Hauriet quoq̄ de sanguine
ne vitulu: inferens illū in tabernaculu testimonij.
Cūq̄q̄ intrierit digitu in sanguine: asperget euz
septies coā dñō: cōtra velu sacruarij: ponetq̄ de
eodem sanguine sup conua altaris rhytmia ma-
tis gratissimi dñō: qd̄ est in tabernaculo testimo-
nij. Qm̄ autē reliquij sanguines fundet in basim
altaris holocausti in introitu tabernaculi. Et ad-
ipem vituli offeret p̄ pcto tam eū qui vitalia ope-
rit q̄ oia q̄ intrinsecus sunt: duos renunculos et re-
ticulu quod est sup eos iuxta illa: et adipe iecoris
cū renuculis sicut offertur de vitulo hostie pacifi-
cōi: et adolebit ea sup altare holocausti. Pellem
vero et omnes carnes cū capite et pedibus: itesti-
nis et fimo et reliquo coipoe effret extra castra
in locū mīdū vbi cineres effūdi solēt: cōdetq̄ ea
super lignos: struē que in loco effusus cinerū cre-
mabitur. Et si ois turba filioꝝ israel ignoauerit
et per imperitiā fecerit qd̄ cōtra mandatū dñi
est: postea intellexerit peccū suū: offeret p̄ pcto
suo vitulu. Adducetq̄ eū ad hostiu tabernaculi: et
ponet seniores pph̄i manū sup caput eius coam
dñō. Immolatus vitulo in cōspectu dñi: inferet
sacerdos qui vinctus est: de sanguine ei: in taber-
naculu testimonij: tincto digito asperget septies
cōtra velu. Ponetq̄ de eodē sanguine in cornib⁹
altaris qd̄ est coā dñō in tabernaculo testimonij.
Et reliquij aut sanguinē fūdet iuxta basim altaris
holocausti: qd̄ est in ostio tabernaculi testimo-
nij. Qm̄q̄q̄ eius adipe tollit et adolebit sup altare
resic facies et de hoc vitulo quo modo fecit et pu-
tante p̄ eis sacerdotē pioptius erit eis dñs
Ip̄m autē vitulu effret extra castra atq̄ combu-
ret sicut et prius vitulu quia est p̄ pcto multitu-
dinis. Si peccauerit princeps et fecerit vñū et plu-
rib⁹ per ignorantia qd̄ dñi lege p̄hibet: et postea
intellexerit peccatū suū: offeret hostias coā dñō
hyrcū de capris immaculatus: ponetq̄ manū suā
super caput eius. Cūq̄q̄ imolauerit eū in loco vbi
solet mactari holocaustū coā dñō: quia p̄ pcto est
tinget sacerdos digitu in sanguine hostie p̄ pcto
tangens cornua altaris holocausti: et reliquū fū-
det ad basim eius: et adipe vero adolebit supra:
sicut in victimis pacificorū fieri solet. Rogabitq̄
p̄ eo sacerdos et p̄ peccato ei: et dimittet ei. Et si
peccauerit aia per ignorantia de populo terre: et
faciat quicq̄ de his que dñi lege prohibēt atq̄
delinquit et cognouerit peccatū suū offeret ca-
pias immaculatus: ponetq̄ manū sup caput hostie
que pio peccato est et imolabit eam in loco holo-
causti. Collectq̄ sacerdos de sanguine in digito
suo et tangens cornua altaris holocausti: reliquū
fundet ad basim ei. Qm̄ adipe auferens sicut
auferri solet de victimis pacificorū: adolebit sup
altare in odorē suauitatis dñō: rogabitq̄ p̄ eo et
dimittet ei. Si aut de pecoru obulerit victimā
p̄ pcto: ouē scz immaculatā: ponet manū sup caput
eius: et imolabit eā in loco vbi solent cedi holocu-
stia hostie. Sumetq̄ sacerdos de sanguine eius

digito suo: et tangens cornu altaris holocausti feli-
quum fundet et basim eius. Qm̄ne quoq̄ adipe
auferens sicut auferri solet ad p̄s arietis qui im-
molatur pio pacifice cremabit super altare iuxta
sum domini: rogabitq̄ pio eo et pio peccato eius
et dimittetur ei.

C. S. De hostia pio peccatis ex passione: scilicet
quid pio tacente veritate: quid pio errore: quid
pio iuramento tracto et negligētia: qd̄ pio abusu
sacroꝝ quid pio errate.

Si peccauerit aia et audierit vocē iurā-
tionis testis fuerit q̄ ipse vidit: aut cōfesi-
us est nisi in dicauerit portabit iniquita-
tem suā. Aia que tingerit aliquid imma-
dūque qd̄ occidit a bestia est aut per se mortuū
aut quodlibet aliud reptile et obitura ferit imūdi-
cie sue rea est et deliquit: et si tingerit quicq̄ de im-
mundicia hols iuxta oēm impuritatem quā pollui
solet: oblitq̄ cognouerit postea: subiacebit delicti-
cio. Aia que iurauerit: et prulerit falsis iuris: et
male quid faceret: vel bene et nō fecerit: et ip̄s iu-
ramēto et sermone firmauerit: oblitq̄ postea: in-
tellexerit delictū suū: agat penitentia p̄ pcto: of-
ferat de gregibus agnū sine capiti: oblitq̄ p̄ ea
sacerdos et pio peccato eius. Sin aut nō potue-
rit offerre pecus offerat duos turtures vel duos
pullos colubaru dñō: vñū p̄ peccato: et alterū in
holocaustū: oblitq̄ eos sacerdos. Et iup̄m of-
ferens pio peccato: et iocūque caput eius ad pē-
nulas ita vt collo adheret: et nō penitus oblit
patur: et asperget de sanguine eius partē altaris
Et iup̄m autē reliquū fuerit faciet dissillare ad
fundamentū eius q̄ pio peccato est. Alterū vero
in holocaustū adolebit vt fieri solet: rogabitq̄
p̄ eo sacerdos et pio peccato eius: et dimittetur ei. q̄
si nō quiderit manū ei⁹ duos offerre turtures aut
duos pullos columbaru offeret p̄ peccato suo si-
mile partē eph̄i decimā. Non mittet in eam oleū
nec turpis aliquid imponet q̄ peccato est: tra-
detq̄ eā sacerdos q̄ pleni⁹ est: ea pugillū hauriens
cremabit super altare in monimētū eius qui ob-
tulerit: rogans pio illo et expiāto: reliquum vero
partē ipse habebit in munere. Locutusq̄ est dñs
ad moysen dicens. Anima si predicans certimo-
nia sper erroret in his que domino sunt sanctifi-
cata peccauerit offeret pio delicto suo arietem
immaculatu de gregibus: qui em potest duobus si-
cis iuxta pondus sanctuarij: ipsumq̄ qd̄ intulit
dammū restituat: quinta partē ponet supra tra-
dens sacerdoti qui rogabit pio eo offerens arie-
tem et dimittetur ei. Aia que peccauerit per igno-
rantia feceritq̄ vñū ex his qd̄ dñi lege p̄hibet:
et peccati rea intellexerit iniquitatem suā: offeret
arietes immaculatos de gregibus sacerdos iuxta
mensurā estimationē peccati qui oiait pio eo
quia nesciens fecerit: et dimittetur ei: quia per er-
rorem deliquit in dño.

C. S. De hostia pio peccato et certa mali-
cia. De lege holocausti et igne perpetuo et lege
singulorum sacrificiorum. De oblatione sacerdo-
tis in die vñionis eius. De hostia pio peccato
que hostia comeditur et a quibus et vbi. Et que
combuitur.

Ep̄m. vi.

D. lxx.

supra. 3. d.
et supra. co.

A

B
Pro iura-
mento fra-
cto ex ne-
gligētia.

Deute. 18. c.
Leuit. 2. d.

C

D
pro abusu
sacrorum.

pro errate

Hostia p
pctō ex cer
ta malicia.

B
Ex holoc
causti.

Oblatō sa
credotio
diuencio
nis.

Hostia p
pctō vbi of
feritur.

Intra .ii.c.
et infra .j.b

Hostia p
pctō qd co
medat sed
cōburetur

Hoc autem est dñs ad moysen dicens. Nā
q peccauerit: et cōtempno dño negauit
rit. primo suo de positi q fidei ei cre
ditū fuerat: vel vi aliqd extorsit: aut
calūmā fecerit: siue rē pōitā inuenierit: in faciens
insup petrauerit: et quodlibet aliud ex plurib⁹ fe
cerit in quib⁹ solēt peccare holoc cōuicia delicti:
reddet oīa q per fraudē voluit obtinere integra
et quintā insup dño cu dānū intulerat. Pro pctō
aut suo offeret arietē immaculātū de grege: et dabit
eū sacerdoti iuxta estimationē mensurāq delicti
q rogabit p eo cōm dño: et dimittetur illi p singu
lis q faciēdo peccauit. Et octuq est dñs ad mo
sen dicens. Precipe aaron et filiis eius. Hec est lex
holocausti. Cremabis i altari tota nocte vīs ma
ne. Ignis ex cōde altari erit. Vestietur tunica sa
cerdos et feminalib⁹ pōneis rotelq cineres quos
vorā ignis ex cussit: et ponēs iuxta altare spolia
bitur pōnib⁹ vestimētis: indutisq alijs cfferet
eos extra castra: et in loco mēditissimovīs ad fauillā
cōsumat. Precipit aaron i altari sēp ardebit
quē nutrit facerdos: subiciens ligna mane per
singulos dies: et impositō holocausto desup ad
pēs adolebit pacificos. Et ignis est iste perpetu⁹
q nunq deficiat in altari. Hec est lex sacrificij et
libamētis: q offerent filij aaron: oīa dño et corā
altari. Tollit facerdos pugillū simile q cōspersa
est oleo et totū rēbus q sup simila est: a dolebitq
illud in altari i monimētū odoris suauissimi dño.
Reliquā aut partē simile comedet aarō cū filiis
suis absq fermento: et comedet in loco sanctuarij
tabernaculī. Ideo autē nō fermentabis: qī pars
eius in dñi offert incēsis. Sanctū sanctior erit si
cut p pctō atq delicto. Mares tñ stirpis aaron
comedēt illō. Legitimum ac sempiternū erit in ge
nerationib⁹ vestra de sacrificio dñi. Nō qui te
tiggerit illa sanctificabitur. Et octuq est dñs ad
moysen dicens. Hec est oblatio Aaron et filiorū
eius quā offerre debent dño in die vinctōis sue.
Decimā partē epbī offeret simile i sacrificio sem
piterno. Medit ei mane et medit ei vespere: q
in sanguine oleo cōspersa frigaret. Offeret autē
eā calidā in odore suauissimi dño facerdos q ius
re pñ successerit. Et tota cremabit in altari. Et
est sacrificiū sacerdotis igne cōsumetur: nec quis
q comedet ex eo. Locu⁹ est aut dñs ad moysen
dicens. Loqre aaron et filiis ei. Hec est lex holoc
p peccato. In loco vbi offeritur holocaustū im
olabit corā dño. Sanctū sanctior est. Sacerdos q
offerit comedet eā in loco scō in atrio tabernacu
lī. Quicqd tengerit carnes eius sanctificabitur.
Si de sanguine illius effusio fuerit asperfa laua
bit in loco sancto. Haas aut ficit in quo cocta est
confringetur. Nā si vne ēd fuerit defricabitur
et lauabitur aqua. Nō masculus de genere sacer
dotali vescet de carnib⁹ eius: qī sanctū sanctior ē
hostia enī que ceditur p pctō: cui sanguis infer
tur i tabernaculū testimonij: ad expiādū i factura
nō nō comedetur: sed cōburetur igni.

L. S. De hostia pacificorum quis quando
comedi debeat. De adipē et sanguine i parte sa
credotio et pectusculū eleuationis.
Capitulum. vii.

Hec quoq est lex hostie pro delicto. Sā
cta sanctior est. Idcirco vbi immolabi
tur holocaustū: mactabitur et victima
p delicto sanguis eius per gyrā altari
bus fundetur. Offerent ex ea caudā et adipem qui
operit vitalia: et nōs reniculus et pinguedinē que
iuxta ilia est: reniculusq lecus cū reniculus adole
bit ea sacerdos super altare. Incensū est dñi p
delicto. Nōs masculus de sacerdotali genere: lo
co sancto vescetur pō carnibusq sanctū sancto
rū est. Sicut p peccato offerit hostia et p deli
cto. Ut rursus hostie lex vna erit. Ad sacerdotē q
eam obtulerit princeps. Sacerdos qui offert hō
locausti victimā habebit pellem eius. Et omē sa
crificiū simile quod coquitur in cibano: quicqd
in craticula vel in sartago preparatur eius erit
sacerdotis a quo offertur: siue oleo cōspersa siue
arida fuerit. Cunctis filiis aaron mēsurā equa
per singulos diuidetur. Hec est lex hostie pacifi
corū q offert dño. Si p gratiā actōe oblatio
fuerit: offerent panes absq fermento cōpersos
oleo et lagana ayim a vna oleo: cotamq simila
et collidas olei amitione cōpersas: panes qd
fermentatos cū hostia granarū q imolā p paci
cis ex quibus vii. p punitis offerunt dño et erit
sacerdos qui fundet hostie sanguine. Cuius car
nes eadem comedētur die: nec remanebit ex eis
quicqd vīs mane. Si vero vel sponte quispiā ob
tulerit hostiā: et dñs similiter edetur die. Sed et si
quid in crastinū remanserit: vesci licitū est. Quic
quid autē tertius inuenierit dies: ignis absumet.
Si quis de carnibus victimę pacificorū die ter
tio comedetur: atrita fiet eius oblatio nec pderit
offerri: quin potius que cunq aīa tali se dolo
contaminauerit peccauitacione rea erit. Caro
que aliquid tengerit umidū nō comedetur: sed
cōburetur igni. Qui fuerit mundus vescetur ex
ea. Anima polluta que ē dñi de carnibus hostie
pacificorū que oblata est dño peribit de popu
lo suo: et que tengerit imundiciā hominis vel lu
menti siue oīo rei que pollueret potest: et comedē
rit de huiuscemodi carnib⁹: interibit de populo
suo. Et octuq est dñs ad moysen dicens. Loque
re filiis israel. Adipē olei et bouis et capre nō co
medetis. Adipes cadaueris mortuū et eius et
malis qd a bestia caprū est: habebitis in variis
vīs. Si quis adipem qui offerri debet in incen
sum dñi comederit: peribit de populo suo. Bāgu
nē quoq oīa alialia nō sumetis in cibo: tās de aut
bus qd de pecoribus. Nā aīa q edert sanguines
peribit de ppis suis. Et octuq est dñs ad mo
sen dicens. Loqre filiis israel dicens. Nūc offert vi
ctimam pacificos. Dño offerat simul et sacrificiū
id est libamentum eius. Tenebit manibus adipem
hostiē et pectusculū. Et qūq ambo oblata dño con
secrabitur trader sacerdoti: qui adolebit adipem
super altare: pectusculum autem erit aaron et filij
suū eius. Armus quoq dexter de pacificorum
hostijs: ceder in punitis sacerdotis. Qui obtu
lerit sanguinem et adipem filij aaron: p dābe
bit et armū dextrum in portione sua. Pectusculū
em eleuationis et armū separatiōis tūli a filiis is
rael de hostijs eo pacificis: et dedi aaron sacer

Quā et qñ
comedi de
beat hosti
a pacificorū.

B

C

supra. 3d.

D

doti & filijs eius in lege perpetua ab omni populo israel. Hec est victio aaron & filiorum eius in cerimonis dñi: die quo obulit eos moyses vt sacerdos tunc fungerentur et quod precepit eis dñs a filijs israel religione perpetua in generationibus suis. Ista est lex holocausti et sacrificij p peccato atq; delictis: p cōsecrationē & pacifico p victimis quā constituit dñs moysi in monte synai qm mandauit filijs israel vt offerrent oblationes suas domino in deserto synai.

§. 3. De cōsecratione aaron & filiorum eius. Deuotione tabernaculi. Quia septē dieb' finitur cōsecratio: & tot diebus non exierunt de ostio tabernaculi aaron et filij eius.

¶ Cursus est dñs ad moysen dicens. Tolle aaron cū filiis suis: vestes eorū & victionis oleum vitulum: p peccato: & duos arietes canistrū qd asynis: & congregabis oēm cetū israel ad ostiū tabernaculi. Fecit moyses vt dñs imperauerat. cōgregatū qd omni turba aī foies tabernaculi ait. Iste est sermo quē iussit dñs fieri. Statimq; obulit aaron & filios eius. Cūq; laussit eos: vestit pontificem subucula linea accingens cū baltheo: & induens eū tunica hyacinthina: & desuper humerale ipo suit: quod astringens cingulo aptauit rationali i quo erat doctrina & veritas. Et dari quosq; texti caput: super eā contra frontē posuit laminā auream cōsecratā in sanctificatione: sicut preceperat ei dñs. Tūc victionis oleum quo linitur tabernaculū cū omni suppellectili suis. Cūq; sanctificans aspersisset altare: septē vicibus: vixit illud & omnia vasa eius: labijsq; euz basil sua sanctificauit oleo. Quod fundens super caput aaron vixit eū & cōsecrauit. Filios quoq; eius oblatos cōsecrauit: vestitq; tunicis linetis: circit baltheos posuitq; mitras vt iusserat dñs. Obulit et vitulum p peccato. Cūq; super caput eius posuisset aarō & filij eius manus suas: obulauit eū dauriens sanguinem: & tincto digito tetigit conuasa altaris per gyrum. Quod exipitior sanctificatio: fudit reliquū sanguinem ad fundamēta eius. Adipem vero qd erat sup vitalia & reticulū leconte: duosq; reniculos cū aruinulis suis adoleuit super altare vitulum cū pelle & carnisbus & simo cremans extra castra: sicut preceperat dñs. Obulit & arietē in holocaustum. Super cuius caput qd imposuissent aaron & filij eius manus suas: obulauit eū: fudit sanguines eius per circuitū altaris. Ip̃m q; arietem in frustra condidit: caput eius & artus & ad pē adoleuit igni: lotis pūis intestines & pedib' & totius simul arietis incendit super altare: eo qd esset holocaustū suauissimū & odoris dñs: sicut preceperat ei. Obulit & arietē scdm in cōsecrationē sacerdotū posueritq; super caput eius aaron & filij eius manus suas. Quē cū imolasset moyses sumens de sanguine eius tetigit extremū auricule dextre aaron: & pollicē manus eius dextre similiter & pedis. Obulit & filios aaron. Cūq; de sanguine arietis imolati tetigisset extremū auriculę sinistrę dextre: & pollicē manus cū dextri pedis reliquū fudit super altare per circuitū. Adipē vero & caudā oēm qd pinguedinē qd operit intestina: re-

ticulumq; leconte & duos renes cū adipibus suis & armo dextro separauit. Tolle autē de canistrō asynis quod erat coā dñs panes abisq; fermenē: & colludam cōspersas oleo: & agnūq; posuit super adipē & armū dextrū tradens simul omnia aaron & filijs eius. Quā postq; leuauerit ea coā dñs: rursum suscepit de manibus eorū: adoleuit super altare holocausti: eo qd cōsecrationis esset oblatio in odorem suauitatis sacrificij dñi. Tūc qd pectusculum eleuauit illud coā dñs de arietē cōsecrationis in partē suā: sicut preceperat ei dñs. Assumensq; vnguentū & sanguinē qui erat in altari aspersit super aaron & vestimenta eius: sup filios illius ac vestes eorū. Cūq; sanctificasset eos in vestitu suo: precepit eis dicens. Coquite carnes atē foies tabernaculi: & ibi comedite eas. Panes quoq; cōsecrationis edite qui positi sunt in canistrō: sicut precepit mihi dñs dicens. Aaron & filij eius comedent eos. Quicquid autē reliquū fuerit de carne & panibus: agnis absumet. De ostio quoq; tabernaculi nō exibitis septē dieb' vīq; ad diē quo cōplebitur tempus cōsecrationis vestre. Septem enī diebus finitur psecratio: sicut in presentiarū factū est vt r' sacrificij cōpleretur. Die ac nocte manebitis in tabernaculo obseruantes cū studiis dñi ne mouamini. Sic enī mihi precepit est. Feceruntq; aaron & filij eius cuncta qd locut' est dñs per manū moysi.

§. 4. De prima imolatione sacerdotū & p suo peccato & populi: qualiter moyses & aaron benedixerunt populo. Qualiter dñs apparuit eis: qd ignis egressus a deo deuotaui holocaustum.

¶ Acto aut octauo die: vocauit moyses aaron & filios eius ac maiores natū israel: dicensq; ad aaron. Tolle de armentū vitulum p pccō & arietē in holocaustum: & vitūq; imaculatū: & offer illius coā dñs ad filios israel loqueris. Tollite hyrcum p peccato & vitulū atq; agnū unicolū & sine macula in holocaustū: bouē & arietē p pacificis & imolate eos coram dño in sacrificio singularū simulā cōspersam oleo offerentes. Hodie enī dñs apparuit vobis. Tulerunt ergo cuncti qd iusserat moyses ad ostiū tabernaculi: vbi cū oīs multitudo astaret ait moyses. Iste est sermo quos precepit dñs: facite & ap: parebit vobis gl'ia eius. Et dixit ad aaron. Accede ad altare & imola pio peccato tuo. Offer holocaustū & deprecare p te & p populo. Cūq; mactauerit hostias populo: p eis sicut precepit dñs. Statimq; aaron accedens ad altare imolauit vitulum p peccato suo: cuius sanguinē obtulerunt ei filij sui. In quo tingēs digitū tetigit conuasa altaris: fudit residuū ad basim eius. Adipemq; & reniculos ac reticulū leconte qd sunt p pccō adoleuit super altare: sicut preceperat dñs moysi. Arnes vero & pellem eius extra castra cōbussit igni: imolauit & holocausti victimā. Obtruleruntq; ei filij sui sanguinē ei' quē fudit per altaria circuitū. Ip̃m enī hostiam in frustra cōsumit cū capite mēdis singulis obtrulerit: qd oleo super altare cremauit igni: lotis aqua pūis intestina & pedibus. Et pio pccō populi offerens mactauit hyrcū: & pccatōq; altari sicut holocaustū addens in sacrifici-

Consecratio aaron & filiorum eius

Unctio tabernaculi.

Unctio aaron & filiorum eius.

Pila imolatio sacerdotis pio pccō suo.

Pila imolatio sacerdotis pio pccō suo.

Leuiticus.

cho libamēta q̄ pariter offerūt: et adolēs ea sup
altare abſq̄ cerimonia holocauit maruini. Im
molauit et bouem atq̄ arietem hoſtias pacificas
populi. Obolueruntq̄ et filij filij sanguine quē fu
dit ſuper altare et in circuitu: dipe aut bouis cau
dam arietis remiſculos q̄ ad adipibz ſuis et retic
ulis iecoris poſuerūt ſuper pectora. Et ſiq̄ crema
ti eſſent adipēs ſup altare pectora eoz et armo
s deſtros ſeparauit aaron eleuans corā dño: ſicut
pcep̄erat moſes. Et credens manū ad popu
lum benedixit eiſq̄ cōpletis hoſtijs p peccato
et holocauit et pacificas deſcendit. Ingreſſi aut
moſes et aaron in tabernaculū teſtimoniū: et deſ
ceps egreſſi benedixerūt pp̄lo. Apparuitq̄ gl̄ia
dñi omī multitudini: et ecce egreſſus ignis a dño
deſcendit holocauit: et adipēs qui erāt ſup alta
re quod cū vidiffent turbe laudauerūt dñm rue
tes in facies ſuas.

L. S. De morte Nadab et abiu. de vino non bibē
dō q̄ intrabāt tabernaculū. de parte ſacerdoti
li: de hyico cōbuſio. vnde tratus eſt moſes. **p.**

A Repreſſus nadab et abiu filij aaron ihu
ribulis poſuerunt ignem et incenſum de
ſuper offerentes corā dño ignē alienū
quod eis pceptū nō erat. Egreſſusq̄
ignis a dño deuorauit eos et mortui ſunt corā do
mino. Dixitq̄ moſes ad aaron. Hoc eſt qd̄ locu
tus eſt dñs. Sacerdotes in his q̄ appropinquāt
mibi: et in conſpectu oīs populi gloriſicaboi. **M.**
audis tacuit aaron. Vocans aut moſes myſa
hele et eliaſaph filijs oziel patrui aar: ait ad eos.
Ite et tollite fratres veſtros de cōſpectu ſanctua
rij: et poſuite extra caſtra. Confeſſusq̄ pergen
tes tulerunt eos ſicut iacebant veſtiſus lencis tu
nicis: necierunt ſoras: vt ſibi fuerat imperatum.
L. Locutusq̄ eſt moſes ad aar et ad eleazar et ytha
mar filios eius. Capita veſtra nolite nudare: et ve
ſtimenta nolite ſcandere ne forte moriamini: et ſu
per oēm certis ouatur indignatio. Fratres veſtri et
oīs domus iſrael plangāt incendij qd̄ dñs ſuſci
tauit: vos aut non egredimini ſoras tabernacu
li: alioquin peribitis. **M.** Quicquid pceptū ſancti
onis eſt ſuper vos. Qui fecerūt alia iuxta pceptū
moſi. Dixitq̄ dñs ad aaron. Quin et omē qd̄ ine
bitare poteſt nō debetis tu et filij tui q̄ intrabitis
in tabernaculū teſtimoniū: ne moriamini: q̄ pie
pum ſempiternū eſt in generationibz veſtris et vt
habeatis ſcientiā diſcernendi inter ſc̄r̄m et pp̄ha
nū: inter pollut et mūdus doceatis filios iſrael
oīa legitima mea que locutus ſus ad eos p manū
moſi. **L.** Locutusq̄ eſt moſes ad aaron et ad elea
zar et ythamar filios eius qui erant reſidui. **Tol**
lite ſacrificij quod remanſit de oblatione dñi et co
medite illud abſq̄ fermento iuxta altare: q̄ ſc̄r̄m
ſanctus eſt: et comedis aut in loco ſancto qd̄ datus
eſt tibi et filijs tuis de oblationibus dñi: ſicut pcep
tū eſt mibi: pectusculū quoq̄ oblatū eſt: et ar
mū qui ſeparat eſt edetis in loco mūdifiſimo tu et
filij tui et filie tue tecū. **T.** ibi enī ac liberis tuis re
poſita ſunt de hoſtijs ſanctarij filioz iſrael eo q̄
armū et pectus et adipēs qd̄ cremātur in altari: de
uauerunt corā dño et pertineant ad te et ad filios
tuos lege perpetua iuxta pceptū dñi. **Inter** hec

hyicum qui oblati fuerat pro pctō cū quereret
moſes aduſū repp̄t: tratusq̄ contra eleazar et
ythamar filios aaron qd̄ remanſerant ait. **L.** et nō
comeditis hoſtiā pro pctō illo ſc̄r̄o que ſancta
ſanctorz eſt: et dabo vobis vt potetis iniquitatem
multitudinis et rogetis p ea in cōſpectu dñi: ſper
tim cū de ſanguine illius nō ſit illarū intra ſancta
et comedere debueratis eā in ſanctuario ſicut p
ceptum eſt mibi. **R.** Reſpondit aaron. Oblata eſt ho
die victima p peccato et holocauit corā dño: nō
hi aut accidit quod videtis. **U.** modo potui co
medere eā: aut placere dñi i certimonij mēte lu
gubz. **Q.** uod cū audiſſet moſes recepit ſatiſſa
ctionem.

L. S. De mūdus alalibus ad elum: et q̄ ſancti de
bent eſſe. quia ſanctus eſt dñs.

R. **Q.** uisq̄ dñs ad moſen et aar dñ
cens. **D.** icite filijs iſrael. Cuſtodite. **L.**
et ſcripti vobis vt ſim deus veſter. **I.** hec
ſunt alalia q̄ comedere debetis de cun
ctis animantibz terre. **E.** nne quod habet vnguſ
vnguſ et ruminat in pecuibz comeditis. **Q.** uic
quid aut ruminat et habet vnguſ: ſed non diu
dit eā ſicut camelus et cetera: nō comedet illud
et inter imūda reputabit. **L.** pigrillus qui rumi
nat vnguſ nō diuidit imūdu eſt: ſepus quo
q̄ nā et ip̄e ruminat et d vnguſ nō diuidit: et ſus q̄
cū vnguſ diuidit nō ruminat: poſt carnis
nō veſcuntur: nec cadauera cōtingit: q̄ imūda
ſunt vobis. **I.** hec enā ſūt q̄ gignūt in aquis: et ve
ſci licitū eſt. **E.** nne quod habet pēnula et ſquama
tam in mari q̄ in fluminibz et ſaginis: comedetis.
Q. uicquid aut pēnula et ſquama nō habet eo
rum q̄ in aquis moriuntur et vniuſa dominabile vo
bis excreandūq̄ eſt. **C.** arnes eoz nō comedetis:
et morticina vitabit. **L.** ſicra q̄ nō habent pē
nulas et ſquamas in aquis: polluta erūt. **I.** hec ſūt
que de aquis comedere nō debetis: et vitanda
ſunt vobis. **A.** quila et gryphū et balp̄tū et mīſu
et volutrem iuxta genus ſuū: omē conuini gene
ris in ſimilitudinē ſuā ſtrutionem et nocturnū larū
et accipitem iuxta genus ſuū: bubonē et mergulū
et ibi et cygnū et onocrotalū et poſtyphonē: ſero
dionem et caradion iuxta genus ſuū: vrupā quo
q̄ et veſpertilionē. **E.** nne de volucribz quod gra
ditur ſuper quattuor pedes abominabile erit vo
bis. **Q.** uicquid aut ambulat quidē ſuper quattu
or pedes: ſed habet longiora retro crura per q̄ ſa
lit ſuper terrā comedere debetis: et iſtū bicus in
genere ſuo: atthacus aut op̄bmac atq̄ locuſta
ſingula iuxta genus ſuū. **Q.** uicquid aut ex volu
cris quattuor nō habet pedes: excreabile erit
vobis: et quicquid morticina eo: tengerit: polluet
et erit imūdu vſq̄ ad veſperū: ſi neceſſe fuerit ve
poretur quippiā hoz mortuū: laudabit veſtimen
ta ſua: et imūdu erit vſq̄ ad occaſum ſolis. **E.** nne
animal quod habet quidē vnguſ: ſed nō diuidit
eā nec ruminat: imūdu erit: et quicquid tetigit il
lud cōtaminabitur. **Q.** uod ambulat ſup manū ex
cunctis animantibz q̄ incedit in quadripedia im
mūdu erit. **Q.** uicquid tengerit morticina eo: polluet
vſq̄ ad veſperū: qui poſtauerit huiſcemodi ca
dauera laudabit veſtimēta ſua et imūdu erit vſq̄

I.
infra. 16. a.
Hume. 3. a.
et. 16. g.

D

B

Deute. 14.
a.
Q. ue ala
lla a iudeis
poterāt co
medet q̄
non.

B

Q. uipſet
iudeis per
mitterent
et qui non.

Q. ue aues
gmitteran
tur: et q̄ nō
L

D

ad vesperū: quia omnia hec imūda sūt vobis. Nec
quocq; inter polluta reputabūt de his q; mouē
in terra: multela: et mus: cocolodrus: singula lu-
stra genus sū: migale: camelon: et scellio: et lacer-
ta: et talpa: oia hec imūda sūt. Qui terigerit mor-
ticina: eoz: imūdus erit vsq; ad vesperū: et sup qd
cecidit qdq; de morticina eoz: polluet: tā vas
lignum: et vestimentū q; pelles: et cilia: et in quo-
cūq; sit opus: tingetur aqua: et polluta erunt vsq;
ad vesperū: sic postea mūdabuntur. Vās autē si
cile in quod hōz quicq; intro ceciderit polluet:
et idcirco frāgendū est. Omnis cibus quē comede-
rit si sūsa fuerit super eā aqua: imūdus erit: et si ne
liquens quod bibit de vniuerso vase imūdum
erit. Et quicqd; de morticina huiusmodi cecid-
erit super illud: imūdū erit sive cybani sive sy-
tropodas destruxerit: imūdi erunt. Fontes vo-
et cysterne: et omnia aquarū cōgregatio mūda erit.
Qui morticina eoz terigerit polluetur. Si cecid-
erit super semen: non polluet eā. Si autē quis-
piam aqua semen perfriderit: et postea mortici-
nis tacta fuerit illico polluetur. Si mortui fuerit
aiā: quod licet vobis comedere: qui cadauer et
terigerit: imūdus erit vsq; ad vesperū. Et q; come-
derit ex eo quippiā siue postauerit lauat vesti-
menta sua: et imūdus erit vsq; ad vesperū. Omne
quod reptat super terrā: abominabile erit: nec al
sumetur in cibum. Quicūq; sup pectus quadru-
pes graditur: multos habet pedes siue p humi
trahitur: non comedetis: quia abominabile est. Nolite
contaminare alas vestras nec tāgatis quicq;
eoz: ne imūdi sitis. Ego sūz dñs deus vester. Sā-
cti estote: q; ego sancti sum. Ne polluatīs alas ve-
stras in omni reptili quod mouet super terrā: Ego
em sum dñs q; eduxi vos de terra egypti: et essem
vobis in deus. Sancti eritis: q; ego sanctus sum.
Ista est lex animantū ac volucrum: et ois animi-
uentis: q; mouetur in aqua: et reptat in terra: et bis-
ferentia non eritis mūdi: et imūdi: et sciatis qd co-
medere: et respicere debeatis.

L. S. De imūdia mulieris puerpere: et mūdati
one ipsius: et oblatione eius.

Entus q; dñs ad moysen dicens. Lo-
queris filiis israel: dicens ad eos. Mult-
er si suscepit semine pperit masculū:
imūda erit septē dieb: iuxta dies sepa-
tionis mensuris: et ois octauo circūcidet infantu-
sus: ipsa vero triginta tribus dieb: manebit in san-
guine purificationis sue. Omne sanctū nō tanget
nec ingredietur in sanctuariū donec impleat dies
purificationis sue. Si autē feminā peperit imūda erit
dies hebdomada: iuxta ritū fluxus mēstrui:
et sexaginta sex diebus manebit in sanguine puri-
ficationis sue. Cūq; explet fuerint dies purifi-
cationis sue: p filio siue p filia deferet agnū a mūli-
tū in holocaustū: pullū colūbe siue turturē. p pec-
cato ad ostiū tabernaculi testimonij: et tra det sa-
cerdoti qui offeret illa eoz: dñs et oia bit: p ea: et
sic mūdabitur p fluuiū sanguinis sui. Ista est lex
partūs masculū aut feminā. Et si nō inuenerit
manus eius: non potuerit offerre agnū: sumet do-
s ois turturē: vel duos pullos columbarū: vniū ho-
locaustū: alterū p peccato. Quibz p ea sacer-

dos: et sic mūdabitur.

L. S. De imūdia bovis leprosi: quomodo cogno-
sca: et qñs se debet habere: de lepra vestimentoz.

Ucutusq; est dñs ad moysen xij.
et aaron: dicens. Homo in cuius cute a
carne vniū fuerit diuerfus color: siue
pustula: aut quasi lichen quippiā id
plaga leprae: adducetur ad aaron sacerdotem vel
ad vniū quibet filioz eius. Qui cū viderit leprā
in cute ipsoz in albū mutatos colorē: ipamq; spe-
ciem leprae humiliorē: cute et carne: et liqua: plaga
leprae est: et ad arbitriū eius separabitur. Si autē
lepra cando: fuerit in cute: nec humilior carne re-
liqua: et pili coloris pusti: et recludet eoz: sacerdos
septē diebus: et considerabit die septimo. Et si qui-
dem lepra vira nō creuerit: nec transierit in cute
piores terminos: rursum recludet eū septē dieb:
alijs: et die septimo cōteplabitur. Si obsecutus fu-
erit lepra: et nō creuerit in cute mūdabit eā: quia
bicus est: lauatbz homo vestimenta sua: et mūdus
erit. Et si postq; a sacerdotē visus est: et redit:
est mūdus iterū lepra creuerit: adducet ad eū:
et imūdiē cōdenabitur. Plaga leprae si fuerit i ho-
mine: adducetur ad sacerdotē: et videbit eū. Cūq;
color albus in cute fuerit: capillorum mutauerit
aspectū: ipsa quoz caro vniū apparuerit: lepra ve-
tustissima indicabit atq; inuola cū. Et statim a-
bit itaq; eū sacerdos: et nō recludet: quia pspicue im-
mūdiē est. Si autē efflauerit discurrens lepra
in cute: et operuerit oem carnē: et capite vsq;
ad pedes quicqd; sub aspectu oculo: cadit: considera-
bit eū sacerdos: et ternerit lepra mūdissima indica-
tione: q; ois in candore versa sit: et idcirco mū-
dus erit. Quādo vero caruuerit in ea appa-
ruerit: sacerdos iudicabit: et mūdus polluetur: iter im-
mūdos reputabitur. Caro enim vniū si lepra appa-
ruit: imūda est. Et si rursum ista fuerit in albobz:
et totū hoīem operuerit: considerabit eū sacerdos:
et mūdū esse decernet. Caro autē et cutis in qua vi-
cus natus est: et sanatus: in loco vicioris cicatrice ala-
ba apparuerit siue sub iuba: adducet homo ad sa-
cerdotē: et qui cū viderit locū leprae humiliorē car-
ne reliqua: et pilos veros in cadoē cōtaminabit
eū. Plaga em leprae oia est in uicere: q; si pilus co-
loris est pustus: et cicatrice: plaga obsecuta: et vicia car-
ne nō est humilior: recludet eū septē diebus. Et si
quidē creuerit: iudicabit eū lepra: si autē steterit
in loco suo vicioris est cicatrice: et homo mūdus
erit. Caro autē et cutis quā ignis exarserit: et sana-
ta albam siue rufam habuerit cicatrice: considerabit
eam sacerdos. Et ecce si vera est in albobz: et
locus eius reliqua cute est humilior: contamina-
bit eū: quia plaga leprae et cicatrice oia ē. Et si p illo-
rum color non fuerit immutatus: nec humilior: plaga
carne reliqua: et ipsa leprae species fuerit sub obsec-
ta: recludet eū septē diebus: et die septimo cōte-
plabitur. Si creuerit in cute lepra contaminabit
eū. Si autē in loco suo cando: steterit: nō satis cla-
rus plaga combustione est: et idcirco mūdabitur
quā cicatrice est cōbustura. Vir siue mulier in cuius
capite: vel garbina: aut lepra: videbit eos
sacerdos. Et si quidē humilior: fuit locus carne re-
liqua: et capillos fluuios solitq; subtilior: contami-

Quomo-
do cogno-
scebat le-
pra.

C

D

E

A

B

A

B

5. d.
2. infra. 15. d.
5

E

De repti-
le p. yd. b.

Infra. 19.
a.
1. p. e. c.

A

B

L
Luc. 2. d.

D
5. d.
2. l. d.

S

claudet illam septem diebus: et euerfusq; die septi
mo considerabit eā. Si inueniet creuisse lepiā
iubeat erui lapides i quib; lepiā est: et projici eos
extra ciuitatē i locū immundū. domū autē ipsa
riti intrinsecus p circuitū et spargi puluerē rasi
re extravibē in locū immundū: lapidesq; alios re
poni p his qui ablati fuerant: et lato alio lini do
mū. Si autē postq; eruti sunt lapides et puluis
elatus et alia terra lata ingressus sacerdos vide
rit creuisse lepiā: et parietes respersos maculis le
piā est persequens et immunda domū: quaz statū
destruet et lapides et ligna atq; vniuersū pul
uerē projiciet extra oppidū in locū immū. Qui
intrauerit domū qñ clausa est immundus erit vsq;
ad vesp̄um: et qui dormierit in ea et comederit
quippiā lauabit vestimēta sua: et si introiens sa
cerdos viderit lepiam non creuisse i domo postq;
q̄ denuo lita fuerit: purificabit eaz reddita sani
tate: in purificatione eius sumet duos passer es
lignos cedrinū et vermiculū atq; hyssopū: et imo
latovno passere in vase fictili super aquas vivas
tollet lignum cedrinū et hyssopū et coccum et pas
serē viūet: et tinget oīa in sanguine passeris imo
lati: atq; in aquis viuētib;: et asperget domū se
pties: purificabitq; eam tū in sanguine passeris: q̄
in aq̄a viuētib;: et in passere viūo lignos cedri
no et hyssopo atq; vermiculo. Quos dimiserit pas
serē auolare in agrū libere: oīab; p domo et iu
re mundabitur. Ista est lex oīs lepie et cussure
lepie vestimēti et domosq; ciatricis et erupētium
pularū: lucantis macule et i varias species co
loribus imutatis: res possit scire quo tpe mundum
quid vel immundum sit.

¶ S. De immunditia seminis et cū tangentium et
emundatione: de coeunte cum mēstrua et que
flurū sūguis patit et emundatōe carū.

Leuiticus est dñs ad moysen et aaron
dicēs. Loq̄mini filiis israel: et dicit eis
Vt qui patitur fluxum feminis: immū
dus erit: et tunc iudicabitur huic vicio
subiacere: cū per singula momenta adhēserit car
ni eius atq; concuerit sedus humo: dñs ite
stratū in quo dormierit immūdus erit vbiq; federit
Si quis hoim tetigerit lectum eius lauabit vesti
menta sua: et ipse lotus aqua immundus erit vsq;
ad vesp̄um. Si fiderit vbi ille fiderat: et ipse laua
bit vestimēta sua et lotus aqua immundus erit vsq;
ad vesp̄um. Qui tetigerit carnē eius lauabit
vestimenta sua et ipse lotus aqua immundus erit
vsq; ad vesp̄um. Si salūū huiusmodi homo te
tigit sup eus qui mundus est: lauabit vestimenta
sua: et lotus aqua immundus erit vsq; ad vesp̄um.
Sagina super quod fiderit immūdus erit et que
quid sub eo fuerit q̄ fluxū feminis patitur: pollu
tū erit vsq; ad vesp̄um. Qui portauerit hocum a
liquū lauabit vestimēta sua: et ipse lotus aqua im
mundus erit vsq; ad vesp̄um. Quis q̄ tetigerit
qui talis est non lotus ante manibus: lauabit ve
stimenta sua et lotus aqua immundus erit vsq; ad
vesp̄um. Vt oīa scilicet quod tetigerit confringetur
vas aut lignū lauabitur aqua. Si sanatus fue
rit qui huiusmodi sustinet passionem numera
bit septem dies post emundationē suā: et lotus ve

stibus et toto corpore i aqua viuētib; erit mūdus.
Die octauo sumet duos tortures aut bu
os pullos columbe: et veniet in conspectu dñi ad
ostium tabernaculi testimonii: dabitq; eos facer
cerdoti. Qui faciet vni p pectō et alterū in polo
causū: rogabitq; p eo corā dño vt emūdet a flu
xu feminis sui vir be q̄ egressit semē coram: lau
abit aqua oē corpus suū et immundus erit vsq; ad ve
sp̄um. Vt est et pellē quā habuerit: lauabit aq̄a et im
mūda erit vsq; ad vesp̄um. Vt sit cū qua coierit
lauabitur aqua et immūda erit vsq; ad vesp̄um
Vt sit cū redecunte mēse patitur fluxum san
guinis: septem diebus separabitur. Quis qui teti
gerit eam immundus erit vsq; ad vesp̄um: et locū
in quo dormierit vel fiderit dieb; expiationis vbi
polluet. Qui tetigerit lectū suū lauabit vestimē
ta sua: et ipse lotus aqua immundus erit vsq; ad ve
sp̄um. Et vas super q̄ illa fiderit q̄q; ante ge
rit: lauabit vestimēta sua: et ipse lotus aqua pollu
tus erit vsq; ad vesp̄um. Si coierit cū ea vir tēpo
re sanguinis mēstrualis immūdus erit septem die
bus: et omne stratum in quo dormierit: polluetur
Vt sit cū patit multos dies fluxū sanguinis nō
in tēpo mēstruali vel que post mēstruum sāgu
nē fluere nō cessat: q̄ tū subiacet huic passioni
immūda erit quasi sit in tpe mēstruoso. Et stratum
in q̄ dormierit vras in quo fiderit: polluetur erit.
Quicunq; tetigerit eā: lauabit vestimēta sua: et ip
se lotus aqua immūdus erit vsq; ad vesp̄um. Si se
terit sanguis fluere cessauerit: numerabit septē
dies purificationē suē et die octauo offeret pio
se facerdoti duos tortures: aut duos pullos co
lumbā et hostiū tabernaculi testimonii: q̄ vni
faciet pio peccato et alterū in holocaustū: rogabit
q; p ea coram dño: et pio fluxū immūdie et. Do
cebitis quoq; filios israel vt caveant immūdie et
non mouā in foribus suis: q̄ polluerit taber
naculū meū q̄ est inter eos. Ista est lex eius qui
patitur fluxum feminis: et qui polluitur coitu: et q̄
mēstrua et pectib; separatur vel que lugi fluxū sā
guinis et vasa qui dormierit cū ea.

¶ S. De sacerdos non in omni tempore ingre
diat sanctuariū. De expiatione sanctuarij
tabernaculi. De festo expiationis celebrādo.

Leuiticus est dñs ad moysē post mo
tem duorum filiorū aaron: qñ offeren
tes ignē alienū interfecerunt. Et pie
cepit ei dicens. Loquerē ad aarō fra
trē tuū ne oī tpe ingreditur sanctuarium: quod
est intra velum coias spiciatoto quo tegit arca
vbi nō mouat: nisi i nube apparebo sup oīa oculi:
nisi be ante fecerit. Vt lotum p pectō offeret et a
rietem in holocaustus. Tunica linea vestietur: se
minalib; lineis vtenda celabit. Accinget zona
linea: et darim coias pponet capiti. Ite est vestimē
ta sūt sancta: quibus cunctis cū lotus fuerit
idēf. Suscipietq; ab vniuersa multitudine filo
ri israel duos hircos pio pectō et vni arietē i ho
locaustum. Quos obulerit vitulū et oīauerit pio
se et p domo sua: duos hircos flare faciet coram
dño in hostio tabernaculi testimonii: mēstrēq; su
per vtrūq; fortē vni dño et alterā capio emissā
rio. cuius exierit fons dño: offeret illum p peccato

De coeun
te cū men
strua tr
mundo.

Recapitu
lano.

De patien
te fluxū sā:
guinis im
mundo.

B

fu. 6. b. et
fu. 11. c

Emundatō
feminis.

Leuiticus.

culos aut in capium emissarium: statuet enim ve-
rum corā dño vt fundat pccos sup eum: et emittat
eum in solitudinē. hys rite celebratis offerretur vi-
lum: et rogans p se et domo sua imolabit eis. As-
suptosq thuribulo qd de pnnis altaris impleue-
rit: et hauriens manu cōpositus thymia in in-
censū: vitra velū intrabit in facta vt positis super
ignē aromatis nebula eorum ⁊ vapor operat
ozaculi quod est i supra testimonij: et nō moia-
tur. Tollit quoq de sanguine vituli et asperget di-
gitis septies contra pcciatorem ad orientē. Cuius
ma trauerit hyrci pio peccato populi auferet sã-
guinem eius intra velum: sicut pceptum est de
sanguine vituli vt aspergat e regione ozaculæ: et
piet sanctuarium ab immundicijs filioz israel. ⁊ a
purificationibus eorum cūctisq pctis. Iuxta hñc
ritū faciet tabernaculo testimonij quod fixus est
inter eos in medio foruli habitationis eoz. Flui-
lus hoim sit in tabernaculo qñ pontifer sanctua-
riū ingredit: vt roget pio se et p domo sua et pio
vniuerso ceru isrl: donec egrediat tabernaculum.
Et autē exierit ad altare quod corā dño est oiet
pio se. et supius sanguine vituli atq hyrci fūdāt su-
per cornu eius per gyrum. aspergetq digito se:
pccos: et piet ⁊ sanctificet illud ab immundicijs filioz
israel. Postq emūdauit sanctuariū ⁊ taber-
naculū ⁊ altare tunc offerat hyrcum viuentem ⁊
posita vitraq manu super caput eius: cōfiteatur
oēs iniquitates filioz israel ⁊ vniuersa delicta at
q pccata eoz: quæ impediēs capiti eius emittet
illū per holē paratū in deserto. Tuncq potaue-
rit hyrcus oēs iniquitates eoz: in terrā solitariam
et dimissus fuerit i deserto: et reuertet i tabernacu-
lū testimonij: et deponit vestibus quibus prius
indutus erat cum intraret sanctuarium ⁊ relictisq
qd lauabit carnē suā in loco sancto: dñe fcs
vestib⁹ fut. Et postq egressus obtulerit holocau-
stum suū ac plebis: rogabit tam pio se q pio po-
pulo: et adipe q oblati⁹ sū p peccatis: adolebit
super altare. Ille ho qui dimiserit caput emis-
sarium lauabit vestimenta sua et corpus aqua et
sic ingreditur in castris. Vitulum autē et hyrcus
q pio pctō fuerant imolati: quoz sanguis illa-
tus est in sanctuarium vt expiatio compleretur
asportabunt foras castra: et cōburēt igni tā pel-
lea q carnes eozū ac simū. et quicūq cōbulerit
ca lauabit vestimenta sua et carnē aqua: et sic i-
greditur castra. Et itaq hoc robis legitimū sem-
pitemū. Denſe aut septimo: decima die mensis
affligetis alas vestras nullūq opus faciatis siue
indigena siue aduena q peregrinatur inter vos.
In hac die expiatio erit vestri atq mundatio ab
omnib⁹ pctis vris corā dño mundabitur. Sab-
batum enim reſectio est et affligitis alas vestras
religione ppetua. Expiabit autem sacerdos qui
vincros fuerit et cuius manus initiate sunt vt sa-
cerdos fungatur p patre suo. Inductusq sio:
la linea ⁊ vestibus sanctis et expiabit sanctuariū
et tabernaculum testimonij atq altare sacerdos
quoq et vniuersū populu. Et itaq hoc robis
legitimū sempitemū: vt oietis p filijs israel et
pio cunctis pccatis eoz semel in anno fecit igi-
tur sicut pcepit dominus moysi.

Et si debet occidere nisi obtulerit ad o-
stium tabernaculi: de sagule offerendo ⁊ nō mādu-
cando. de morticinio nō manducando.

Locutus est dñs ad moysen dicens.
Loquere aaron et filijs eius et cunctis
filijs israel dicens ad eos. Jste est ser-
mo quē mandauit dñs dicens. Homo q
libet de domo israel occiderit hominem aut ouē si
ue captiui in castris vel extra castra: et non obtu-
lerit ad ostium tabernaculi oblationem dñi: san-
guinis reus erit: qñ si sanguinem fuderit sic pbit
de medio populi sui. Ideo facietis ut offerre de-
bent filij israel hostias suas quas occidit i agro
vt sanctificet dño ante hostijs tabernaculi cñsi-
monij: ⁊ immolet eas hostias pacificas dño. Sun-
detq sacerdos sanguinē super altare dñi ad osti-
um tabernaculi testimonij: ⁊a dolebit adipe in o-
doiem suauitatis dño. ⁊ nequaqu vitra imolabit
hostias suas demonibus cum quib⁹ fornicat sit.
Legitimū sempitemū erit illis et posteris eo-
rum. Et ad ipsos dices. Homo de filijs israel de
aduens qui peregrinatur apud vos quib⁹ ob-
tulit holocaustum siue victimam: ⁊ ad hostijs taber-
naculi testimonij non adduxerit eā vt offerat do-
mino scribit de populo suo. Nō qd libet de domo
israel et de aduens qui peregrinatur inter vos:
si comederit sanguinē: obfirmabo faciem meam
cōtra alam illius: ⁊ disperdā eā de populo suo: q
ala carnis in sanguine est: ego dñi illi vobis vt
super altare in eo expietis pio alabz vestris: et
sanguis pio aie piaculo sit. Idcirco dñi filijs isrl
dñs ala ex vobis nō comedit sanguinem nec ex
aduens qui peregrinatur apud vos: illi venatio-
ne atq aucupio cepit feram vel auē quib⁹ vne-
scilicetum est: fundat sanguinē ei ⁊ operat illū
terra. Ala cñi ois carnis in sanguine est. Tāde dñi
et filijs israel. Sanguinē vniuersę carnis non co-
meditis: quia ala carnis in sanguine est: et quicū
q comederit illum interibit. Ala que comederit
mortuū in capiti⁹ a bestia ⁊ de idigēio q de
aduens lauabit vestimenta sua ⁊ semetipsū aqua
et contaminatus erit vsq ad vesperū: et hoc oidi-
ne mundus fiet. Et si non lauerit vestimenta sua
vel corpus potabit iniquitatē suam.

Et si de coitibus illicitis tam de viro q de mu-
liere.

Locutus est dñs ad moysen dicens. Lo-
quere filijs israel: ⁊ dices ad eos. Ego
sum dñs deus vestr. Juxta consue-
tudinē terre egypti nū qua habitastis nō
facietis: iuxta morem regionis canaan ad quam
ego introducturus sum vos: non ageris nec in
legitimis eoz ambulabitis facietis iudicia mea ⁊
pcepta mea seruabitis et ambulabitis i eis. Ego
dñs deus vestr. Custodite leges meas atq iudi-
cia: que faciens homo viuet in eis. Ego dñs deus
vestr. Dñs homo ad primam sanguis sui nō ac-
cedet vt reuelet turpitudinē eius. Ego dñs Tur-
pitudinē patri⁹ sui ⁊ turpitudinē matris sue nō
discooperies. Mater tua cñs nō reuelabit turpi-
tudinē eius. Turpitudinē vxoris patri⁹ sui nō
discooperies. Turpitudinē patri⁹ sui est. Tur-
pitudinē fororis sue ex patre siue ex matre q do-

C

Leuit. 10
a.

Expiatio
tabernacu-
li.

E

S

infra 1. 3. c.
Filiū expi-
ationis cum
lebiadum.

S

A

B

C

infra eodē

D

infra 1. 3. c.
d. eodē.

A

Ro. 10. a

De coitib⁹
illicitis cum
suis sāgu-
nibus.

mi vel foue genita est non reuelabis Turpitudi-
 ne filie filij tui vel nepis ex filia nō reuelabis: q
 turpitudō tua ē Turpitudinē filie vxoris p̄is tui
 quā peperit patri tuo et est soror tua non reue-
 labis. Turpitudinē sororis patris tui nō discōpe-
 ries quia caro est patris tui. Turpitudinē sororis
 tue non reuelabis: eo q caro sit matris tue. Tur-
 pitudines patris tui non reuelabis: nec accedes
 ad vxorē eius q tibi affinitate contingitur. Tur-
 pitudinē nuptus tue non reuelabis: quia vxor filij
 tui est nec discōperies ignominia ei⁹. Et vxorē
 fratris sui nullas accipiat. Turpitudines vxoris
 fratris tui non reuelabis: quia turpitudō fr̄is tui
 est. Turpitudinē vxoris tue ⁊ filie eius non reue-
 labis. Fillam filij eius et fillam filie illius non su-
 meo vi reuelēs ignominia eius quia caro illius
 sunt: et talis coitus in cessus est. Sororē vxoris
 tue in pellicarū illius accipies: nec reuelabis turpitu-
 dinē eius adhuc illa viuentē. Ad mulierē qe pa-
 tris mēstrua non accedes: nec reuelabis fedita-
 tē eius. Cum vxore proximī tui non coibis: nec se-
 minis cōmixtionē maculaberis. De semie tuo nō
 dabis: vt cōsecratur idolo moloch: nec pollues no-
 men dei tui. Ego dñs. Cum masculo non cōmice-
 ris coitu femine: quia abominatio est. Cū omi-
 peccato non coibis: nec maculaberis eo. Multū
 er nō succubet lumēto nec miscebit ei⁹: quia scel⁹
 est. Nec polluamini in omibz his qbus contamia-
 te sunt vniuersę gentes quas ego eijciā ante con-
 spectū vestrū. ⁊ quibus polluta est tra cuius ego
 scdera visitabo: vt euomat habitatores tuos. Cu-
 stodite legitimā meā atq iudicia vt non faciat
 ex omibz abominacionibus istarū indigena ⁊
 colonos q peregrinā apud vos. Deo em̄ execra-
 tiones istas fecerant accole terre q fuerunt ante
 vos ⁊ polluerūt eā. Caute ergo ne ⁊ vos similē
 euomat cū paria feceritis: sicut euomit gentē q
 fuit ante vos. Idē alia que fecerit de abomina-
 tionibus his dppia: peribit de medio populi sui.
 Custodite mādāta mea Nolite facere que fecit
 hi qui fuerunt ante vos. Et ne polluamini in eis.
 Ego dominus deus vester.

L. S. De sacritate de patre metiendo. de sabba-
 to. de idole fugiendis. de hostia pacifico: quan-
 do edenda sit. de metendis segetes. De collige-
 tibus in vinea quid debeant dimittere pauperi-
 bus. de furto. de mēdacio. de p̄iurio. de ope me-
 cennarij non retinendo. de non maledicendo fur-
 do. de iusto iudicio. de persona pauperis nō sper-
 nendi. nec imitatori. nec contra sanguinē p̄io-
 ri nō querē vltionē. de cōmixtionē duorū genē-
 rum de vniuersis femine et veste. de eo q coti cum an-
 zilla. de p̄pitijs arbor. auferendis. De augurijs
 somnijs. de coma. de barba nō tendenda de filia
 non p̄iistrata. de ariolis ⁊ magis. de cano saluta-
 do. de aduena. de staterra. de p̄dere modio ⁊ ser-
 cario iustis.

Hocutus est dominus ad moysē dicēf
 Loquere ad oēm cetum filiorū israel:
 ⁊ dices ad eos. Sicut estis quia ego
 sanctus sum dñs deus vester. Unūqf
 q patrem suū et matrē suā timeat Sabbata mea
 custodite. Ego dñs deus vester. Nolite conuer-
 ti.

ad idola nec deos constables facietis vobis. Ego
 dominus deus vester. Si immolaueritis hostias
 pacifico ⁊ domo vt sit placabilis: eo die quo fa-
 rit immolata comedetis et ē die altero. Quic
 quid aut residui fuerit in diem tertiū igne cōbu-
 retis. Si quis post biduum comederit ex ea pio-
 phanus erit et imprecator deus: potabitur in q-
 tatem suam: q sanctum dñi polluit ⁊ bibit ala il-
 lius de populo suo. Cumq messueris segetes ter-
 re tue non tondēbis vřs ad solū superficiē terre
 nec remanentes spicas colliges: neq in vinea tua
 racemos ⁊ grana decidentia congregabis sꝫ pau-
 peribus ⁊ peregrinis carpēda dimites. Ego do-
 minus deus vester. Non facietis furcū. Non me-
 tiemini: nec decipiet vnusqf proximum suū. Non
 iurabis in nomie meo nec pollues nomē dei tui.
 Ego dñs. Non facies calūnias primo tuo: nec vi-
 oppumes eū. Non morabis opus mercenarij tui
 apud te vřs mane. Non maledices furdo: nec co-
 rā ceco pones offēdiculam: sed timebis dñm deū
 tuū. q ego sū dñs. Non facies qd iniquū est: nec i-
 iusta iudicabis. Non consideres psonā pauperis
 nec honores vultū potentis. Iuste iudica primo
 tuo. Non eris criminosus: nec furfur in populo.
 Nō habis contra sanguinē primi tui. Ego dñs.
 Non oderis fratrem tuum in corde tuo: sed publi-
 ce argue eū: ne habeas sup illo peccatū. Non que-
 ras vltionē: nec meo: eris in iurā cūlum tuorum
 Diliges amicū tuū sicut teip̄s. Ego dñs. Reges
 meas custodite. Iumēta tua nō facies coru cum
 alterius gñis animantibus. Agnum tuū non feres
 diuerso semie. Vestem que ex duobz tertia est non
 indueris. Homo si dormierit cū muliere coitu se-
 minis que sit ancilla etiā nobilis: et tñ p̄cio non
 redēpta nec libertati donata: vapulabit ab eo et
 non mouetur: quia non fuit libera. P̄io delicto
 aut suo offeret dño ad ostiū tabernaculi testimo-
 nium: si rictem: diabitis p̄o eo facer dos ⁊ p̄io pecca-
 to eius corā dño et repositabitur ei dimittet q
 peccatū. Qñ ingressi fueritis terrā ⁊ plantaueritis
 in ea ligna pomifera auferetis p̄ciputia eorū.
 Poma que germinant immūda erūt vřs: nec
 edetis ex eis. Quarto aut anno ois fructus co-
 rum sanctificabitur laudabilis dño. Quinto aut
 anno comedetis fructus: congregantes poma q
 pferunt. Ego dñs deus vester. Non comedetis
 carnem cum sanguine. Nō augurabimini: nec ob-
 seruabitis somnia. Neq in rotundis attondebis
 comā: nec radetis barbam: et super mortuo non
 incidetis carnes vestras: necq figuras aliq: aut
 stigmata facietis vobis. Ego dñs. Ne prostituas
 filiā tuā ne contra minetur terra et imprecatur pia-
 culo. Sabbata mea custodite et sanctuarium me-
 um metuite. Ego dñs. Non decimatis ad magos
 nec ab ariolis aliqd sciscitemini: vt polluamini
 per eos. Ego dominus deus vester. Coiaz cano-
 capite conlurge: ⁊ bonoia personis senis: et time-
 bīm deū tuū. Ego sū dñs. Si habuerit adue-
 na in terra vestra et motus fuerit inter vos: nō
 erp̄obietis ei: sed sit seruos quasi indigena: vt li-
 gietis cum quasi vřs metipso. Fuisit cin et vos
 aduene in terra egypti. Ego domi⁹ deus vester
 Nolite facere iniquū aliqd in iudicio. in regula.

De coitib⁹
 illicitis rō-
 ne affinita-
 tis.

L

Infra. 20. a.
 3. Re. 18. c.

Cū mascu-
 loso domi-
 ticū vicijs
 et cū dunt.

Infra. 20. c.

B

Infra. 23. b.

L

Math. 5. e.

Deut. 24. c.
 Thobie. 4. c.

D

Ro. 1. b.
 Eph. 6. b.
 Act. 16. f.
 Jac. 1. b.
 1. pe. 1. c.
 ecclia. 1. 9. b.
 Mat. 18. c.

Mat. 17. a.
 eccl. 10. a.
 math. 5. g.
 Mar. 11. c.
 gal. 5. c.
 3a. 1. c.

E

supra. 17. d.
 S

S

Exo. 21. c

B

supra. 1. g.
 1. pe. 1. c.

Leuiticus.

pōdere in mēſura. Statera ſuſta ⁊ eque ſint pon-
dera iuſtus modusque quinquē ſettari. Ego dñs
de⁹ reſter: qui ē duxi vos de terra egypti. Cuſto-
dite omnia pcepta mea ⁊ vniuerſa iudicia ⁊ facite
ea. Ego dominus.

L. S. De morte puniendis ſcilicet de dantiſus de
ſemine ſuo. moloch: male dicens p̄i vſi matri. me-
chus doimies. q̄ nouerca nuru. qui coit cum ma-
ſculo coitu ſemine abo moianſ. matrē dūcto ſu-
per filiā. colens cū ſumēto vir vel mulier. cū ſoro-
re et cū mater arxioe patrio cū mēſtru a omēs
moianſ. non ambulā dū in legitimis nationib⁹
terra lactis et mellis dabitur. de ſeparādo imūdo
a mūdo: p̄bitones debēt moui.

XX. **E**cce loqueris filiſ israel. libomo de ſci-
ſiſ israel debet aduenis qui hñant i iſrl
Si quis de derit de ſemie ſuo idolo mo-
loch morte moianſ. Popul⁹ terre lapidabit eū
⁊ ego ponam faciem meā contra illū: ſuccidam⁹
eum de medio populi ſui: eo q̄ de derit de ſemie
ſuo moloch: et contraminauerit ſanctuariū meū:
ac polluerit nomē ſanctū meū: q̄ ſi negligens po-
pulus terre: et quaſi parupendēs ſperū in eum:
dimiſerit hōmiliū q̄i de dicit de ſemie ſuo moloch:
nec voluerit cum occidere: ponā faciem meā ſup
hominem illum ⁊ cognationē eius: ſuccidā q̄ ⁊ ſu-
per ſum ⁊ oſo qui conſenſerit ei ⁊ vir ſonificaretur cum
moloch de medio populi ſui. Alia que declinaue-
rit ad magos ⁊ ariolos: et ſonificata fuerit cū eis
ponā faciem meā contra eā ⁊ interficiā illā de me-
dio p̄p̄i ſui. Sacrificamini et eſtote ſancti: quia ⁊
ego ſctus ſum dñs deus veſter. Cuſtodite pcepta
mea ⁊ facite ea. Ego dñs qui ſanctifico vos. Qui
maledixerit patri ſuo aut matri morte moianſ.
Patri matriq̄ q̄ male dixerit: ſanguis ei ⁊ ſit ſuper
eū. Si mechatus q̄s fuerit cū vxore alterius: ⁊ ad
ulterius perpetrauerit cum coniuge proximi ſui
morte moianſ: mechus et aultera. Qui doimie-
rit cū nouerca ſua: et reuelauerit ignomiā patris
ſui: morte moianſ ambo. Sanguis eorum ſit ſu-
per eos. Si quis doimierit cum nura ſua vterq̄
moianſ. quia ſcelus operati ſunt. Sanguis coitū
ſit ſuper eos. Qui doimierit cū mſculo coitu ſemi-
ne: vterq̄ opatus eſt nechas: morte moianſ.
Si ſanguis eoz ſuper eos. Qui ſupra vxioem ſi-
liam duxerit matrē eius: ſcelus operatus eſt. vſi
⁊ uxo ardebit cum eis: nec permancbit tantum
nephas in medio veſtri. Qui cum ſumēto et peccōe
coierit: morte moianſ. Pecus quoq̄ occidit. Wu-
lier que ſuccubuerit cubili ſuo iumento ſimul inter-
ficietur cum eo. Sanguis eoz ſit ſuper eos. Qui
acceperit fornicem ſuā filiam patris ſui: vel filiam
matriſ ſue: et viderit turpitudinē eius: illaq̄ con-
ſpicerit fratris ſui ignominiam: epariā rē opati ſit
occidentur in conſpectu p̄p̄i: eo q̄ turpitudinē
ſuā: mutuo reuelauerit: ⁊ portabunt iniquitatem
ſuā. Qui coierit cū muliere in ſtatu mēſtruo et re-
uelauerit turpitudinē ei⁹: apſaq̄ aperuerit fontē
ſanguis ſui interficiē abo de medio p̄p̄i ſui. Tur-
pitudinē materis et amitte tue non diſcooperi-
es. Qui hoc fecerit ignominiam carnis ſue nuda
ut: portabit abo iniquitatem ſuam. Qui coierit cū

vxore patris vel auunculi ſui et reuelauerit igno-
miniam cognationis ſue: portabunt ambo peccatū
ſuum. Abſq̄ liberis morientur. Qui duxerit vx-
orem fratris ſui. rē facit illicitā: turpitudinē fratris
ſui reuelant: abſq̄ filijs erit. Cuſtodite leges me-
as atq̄ iudicia et facite eas: ne vos euomat terra
quā intraturi eſtis ⁊ habitaturi. Nolite ambula-
re in legitimis nationū: quas ego expulſurus ſum
ante vos. Alia eſt pec cecurrit: abominat⁹ ſum
eas. Vobis autē loquor. Poſſedete terram eoz⁹
quā dabo vobis i hereditatē: et rraz fluentē lacte
⁊ melle. Ego dñs deus veſter: qui ſeparauit vos a
ceteris p̄p̄is. Separe ergo vos iumentū mun-
dū ab immundo: ⁊ auē mūdā ab immūdā ne pol-
lucitis alas veſtras in peccato et auius ⁊ cūctis
que mouentur in terra: et querobis oſidi eē polluta.
Et itis ſancti michi: quia ſanctus ego ſi dñs ⁊
ſeparauit vos a ceteris p̄p̄is vt eſſetis mei. Vir
ſiue mulier i q̄b⁹ p̄bitonice vel diuinationis fuerit
ſpiritus: morte moianſ. Lapidib⁹ obrutur eos.
Sanguis eoz ſit ſuper illos.

L. S. Non interſint minores funeribus ciuiſ ſed
tm facer dos in cōſanguineis ⁊ p̄p̄inque nec ra-
dent caput ſue barba nō ſciſturam in carnibus
ſuis. non de ſcorto et p̄oſtulo non ducant vxorē
rem de vxore et filia facer dotis ſonificata puni-
da. de ſemie ſue hñe maculam q̄ nō offerat ali-
quid in ſanctuario.

XXI. **Q**ui quoc⁹ dñs ad moſen. Loq̄re ad
ſacerdotes filios aaron: vobis ad eos
Nec contaminetur ſacerdos i moib⁹
ciuiſ ſuoz niſi tantū in cōſanguineis
ac p̄p̄inque: ad ſupia p̄tem et matrem ⁊ filius
⁊ filiam: fratres quoq̄ et ſorore virginē q̄ nō eſt
nupta viro ſed nec in p̄ncipe populi ſui cōiame-
nabitur. Nec daret caput nec barba: neq̄ i car-
nib⁹ ſuis facient incuſuras. Sancti erunt deo ſuo
et non pollutent nomen eius. Vincenſi eſt domini
⁊ panes dei ſui offerunt: et ideo ſancti erūt. Scō-
rum et vile. p̄ſtulum non ducet vxorem: nec eaz
que repudiata eſt a marito: quia conſecratus eſt
deo ſuo: panes p̄poſitiōis offert. Si er q̄ ſac⁹
quia ego ſanctus ſi dñs qui ſanctifico vos. Sa-
cerdotis filia deprehēſa ſi fuerit i ſupio vxio:
lauerit nomen patris ſui: ſanctum eructur. Pō-
tiffex iſ. ſacerdos maximus ſic fratres: ſup cuius
caput ſolum eſt vnctionis oleum: et cuius manus
in ſacerdotio cōſecrate ſunt: veſtituſq̄ eſt ſanctis
veſtibus caput ſui non diſcooperiet: veſtimenta
non ſcindet: et ad oēm motū non ingrediet om-
nino. Super patre quoq̄ ſuo ⁊ matre non contra-
minabitur: nec egredietur de ſanctis ne pollutet
ſanctuariū domini: quia oleum ſancti vnctionis
dei ſui ſuper eum eſt. Ego dominus. Virgine dū-
cet vxorem. Et idam autem et repudiata ⁊ ſor-
didam atq̄ meretricē non accipiet: dū puellā de
populo ſuo ne commiſcet iſtrem q̄ ſi ſui vul-
⁹ gōtis ſue: quia ego dominus qui ſanctifico eū
Loquut⁹ eſt de min⁹ ad moſen dicens. Loque-
re ad aaron. libomo de ſemie tuo per familias
qui habuerit maculam non offeret panes de ſuo
nec accedet ad miniſterium ei⁹. Si cecus fuerit
ſi claudus ſi vſ paruo vel grandi vel toto naſo. ſi

D

S. 1. C.

Quid ad
ſummū pō-
tiffex per
tineat.
De minorib⁹
ſaſacer-
dotibus.

B

De ſumo
ſacerdote.
Exo. 30. d.

C

Ezechie.
44. f.

D

A
Scelera
morte pu-
nienda.

P
Peccata
morte pu-
nienda.

B
flu. 11. d.
Job. 3.
i. re. 16. b.
i. re. 1. d.
prouer.
20. c.

L
E. 19. d.

fracto pedes manu. si gybb' si lipp' : si albuginē
hīs octo. si uis scabie si ipenginē i corpore. ut her
nos. ois q' hūerit maculā de semine aaron sacer
dos. non accedet offerre hostias dño nec panes
deo. Uelcēf tñ panib' q' offerūt in sanctuario
ita dñs. ut i tra uelā nō ingrediat. nec accedet
ad altare q' maculā h'z. cōtaminare nō d' s'ctua
riū mēsi. Ego dñs q' scifico eos. Locut' ē ergo
moyses ad aar' 1 ad filios eius: et ad oēm israhel:
cūctia que sibi fuerant imperata.

L. S. De comedēdo. scificata excludūt octo p:
sone scieptio. imūduus: 1 ex cōtactu: alienigena
mercenari'. filia nupta alteri q' de gñe suo: nec in
domū pñs reuerfa. Transgressiōis comeditiū. de
mūdicia aialti q' offerri pñt: nichil de manu alie:
nigene ē offerēdū. aial q' bē de cōtū: testicul' uel
tōsio uel fract' uel ablat'. nō d' nec pōt offerri dño.
alal añ octauū die natūritas nō offerri d'z. xxi.

L. S. q'z ē dñs ad moysē dicens. Loq're
ad aar' 1 ad filios ei'. ut caueāt ab his
q' psecrata sūt filioz isrl: nō p'taminēt
nomē scificatioz: michi q' ipi offerunt

Ego dñs dicit ad eos: ad posteros eoz. Die hō q'
acceserit de stirpe sua ad ea q' psecrata sūt: 1 q' ob
tulerit filii isrl dño 1 q' ē imūduus. pibit eoz dñs
Ego sū dñs hō b' s'le aar' q' fuerit scificat' aut pa
nes suoz semine uideat de his q' scificata sūt mi
chi: dōce sanct'. Qui tengerit imūduū s' moituo et
er q' egrediat semē q'z cōtū. 1 q' tūgit reptile. Et q' b'
libz imūduū cōtū. 1 q' ē folidū. amūd' erit vñs ad
vesper: nō uelcet his q' scificata sūt s' h' lauērit
carnē suā aq'et occubuerit: s' tōcē mūdāt' uelcet
de scificat' q'z cib' illi' est. Monticnū 1 captū a be
stia nō comedēt. nec pollucē i eis. Ego sū dñs. Le
uodiat pcepta mea ut nō subiacēt pōr: mouēt i
sacuario cō polluerit illud. Ego dñs q' sanctifico
eos. Alienigena nō comedet de scificat' Inq'
lin' sacerdos: mercenari' nō uelcet ex eis. Quēz
a sūt sacerdos emerit: q' uernacul' dom' ei' fuerit
hi comedēt ex eis. Si filia sacerdot' cuius ex p'p'o
nupta fuerit: dñs q' scificata sūt de primitijs nō
uelcet. Si a s' uia q' uel repudiata tabijs liber' re
uerfa fuerit ad domū pñs s' uisat' puella s' pue
rat alē cibis pñs sui. Alio alienigena comedēt
ex eis nō pñs pñe dñs. Qui comedet de scificat' per
ignōtiā: addet q'ntū pñe cū eo q' comedet: et da
bit sacerdoti i sacuariū. nec cōtaminabit scificata
filioz isrl q' offerūt dñmo forte sustineāt iugitatē
delicti sui cū scificata comedērit. Ego dñs q' scifi
co eos. Locut' ē dñs ad moysē dicens. Loq're
ad aar' 1 filios ei': ad oēs filios isrl. Dicesq' ad
eos. Ihs de domo isrl: de aduentu q' hñrat apud
uos: q' obulcrit oblationē suā. uel uora solūe uel
spōte offerēs q'cqd' illis obtulerit i holocaustū dñi
ut offerat pro: mascul' imaculat' erit ex bobus
ouibus 1 ex capris. Si maculā hūerit nō offeretis
neq' erit acceptabilis. Ihs q' obulcrit uictimā pa
cificoz dñor uel uora solūe uel spōte offerēs tam
de bobus q' de ouibus imaculatū offeret ut acce
ptabile sit. Si maculā nō erit in eo. Si cecū fue
rit: si fractū. si cicatrice hñs. si papulas aut scabiē
aut ipenginē non offeret: ea dñs adolebitis
ex eis super altare dñi. Bonē et ouē aure et cau-

da amputatis uoluntarie offerre potes. rotū autē
ex his solui non potest. Et aial q' uel contritus
uel tōsio uel scissus: ablatijs testiculis: effuso non offe
retis domino. Et terra vsa pōt ois ne faciatis.
De manu alienigene nō offeretis panes deo: for
et quicqd' aliud dare uoluerit: corrupta 1 macu
lata sūt oia nō suscipiet: ea. Locutusq' est dñs ad
moysē dicens. Vos oues 1 capra 1 capz genita fuerit
septem diebus erunt sibi vberē matris sue: die au
tē octauo 1 deinceps offerri poterūt dño. Siue li
ba s'ue ouis non immolabitur vna die cū fe
tibus suis. Si immolaueritis hostiam pro gratia
rum actione domino: pōt esse placabilis: eo:
dē die comedetis eā. Nō remanebit quicqd' in ma
ne alterius diei. Ego dominus. Custodite ma
data mea et facite ea. Ego dominus. He polliu
tis nomen meū sanctum: ut scificetis in medio fi
lioz israhel. Ego dominus qui sanctifico uos: et
erit de terra egypti ut essem uobis in deus. Ego
dominus.

L. S. De festiuitatibus. de celebratione pasche
penthecostes. de tribus solennitatibus septem =
bites: scilicet de festo tubarum: exaltationis: et tra
bernaculorum

L. S. Locutusq' est dñs ad moysē dicens. Lo
q're filiis israhel 1 dices ad eos. Ihs sūt
ferie dñi q' uocantur scificata. Sex die
bus facietis opus: dies septim' quia
sabbati requies est: uocabitur sacra. Omne op'
nō facietis in eo. Sabbatū dñi ē cūctis babita
tionibus uestris Ihs ē s'ut ergo ferie domini sancte
quos celebrare debetis tñp' suis. Uense p'mo
q'nta decima die mēsis ad uesper p'phē dñi est. 1
quinta decima die mēsis hui' solēntis a s'mo
dñi est. Septē diebus a s'ma comedetis. Dies p'i
mus erit uobis celebrerimus scissus. Omne opus
serulle non facietis in eo sed offeretis sacrificium
in igne domino septem diebus. Dies autem fe
ptimus erit celebris et sanctior: nullusq' serui
le opus facietis in eo. Locutusq' est dominus ad
moysē dicens. Loq're filiis isrl: et dices ad eos.
Cum ingreditis fueritis terram quam ego dabo vo
bis: et messueritis segetem feretis manipulos spi
rarum primitias mēsis uestre ad sacerdotē. Qui
eleuabit fasciculū coram domino ut acceptabilis
sit pñs uobis altero die sabbatē sanctificabit
illū. Itaq' i eodē die q' manipul' psecrat cedeat agn'
imaculat' annul' in holocaustū dñi: et libamen
ta offeret cū eo uoce decime sile p'p'ie oleo in i
centum dñi odorēz suauissimū. Ibs quoq' uini
quarta pars bin. Panē et polētā 1 pultes non
comedet: ex segete vsq' ad diē q' offeret: ex ea 80
vñs. Preceptū ē septuagint' 1 gharōnib' cūctijs hi
laculis vñs. Hierarib' q' ad altero die sabbati in
q' obulcrit manipul' primitia: septes ebdoma
das plena vsq' ad alterā diē expletiois ebdoma
de septime. 1 quingenta. et sic offeretis sacrificia
nouū dñi ex oibus hīlaculis vñs: panes p'mun:
ari duos de duab' decimis simile fermetate quos
coctis i primitia dñi. Decem sile q' panib' septē
agnos imaculatos ānulos: et uittulū de armō
uñi: et arietes duos: et erūt in holocaustū cū li
bamentis suis in odorē suauissimum domino

Qui excludunt a cō
sione scifi
catōz. Le
uiticus.
Patens
luxum
Imūdu'.
Imūdu'.
er cōtactu

Exo. 11. d.
Exe. chel.
44. g.
Alienigēa
Inq'linus
sacerdotis
Mercenari
us
Sacerdo
tis filia al
teri q' de
genē suo
nupta.

Qualia a:
nimalia of
ferri pñt.

Ihs codey.

Exo. 11. c.
Rume. 18.
c.
Festū pas
che.Oblatio
ficbat in fe
sto pascheFestū pen
tecostesoblatio p
tecostes

Leuiticus.

Facietis et hyrci p pccō. duosq agnos ānīculos
hostias pacificos. Et hys eleauerit consacerdos
cū panib' pmitiat corā dño: cedet i vñ ei. Et
vocabitis hēc diē celebratissimū atq; sanctissimū
Et opus fuisse nō facietis in eo. Legimus sc̄pt
ternū erit in cūctis tabaculis et gñationibus ve
stris. Postq; aut mēsuertis sc̄getē terrē nō
secabitis eā vsq; ad solū: nec remanentes spicas
colligitis: sed pauperibus et pegrinis dimittes
eas. Ego vsq; dñs deus vñ. Locutusq; est dñs ad
moysē dicēs. Loqrē filiis israel. Dñe sepiro pu
ma die mēsis erit vobis sabbatū mēuale clange
ribus tubis: vocabitur sc̄m dñi et opus feriale nō
facietis i eo: offeretis holocaustū dño. Locutusq; ē
dñs ad moysē dicēs. Decio die mēsis hui' sepi
m dies ex pñationib' erit celebratissimū: et vocabit
sc̄m: affligetisq; alas vsas in eo et offeretis holo
caustū dño. Et opus fuisse nō facietis in tpe diei
hui'. qz dies pñationis est: vñ pñictur vobis
dies deus vñ. Omīa aīa que afflicta non fuerit die
hac pibit de pñis suis et q opus dñi fecerit: de
lebo eā de pñio suo. nichil ergo opus facietis i eo
Legimus sc̄pt nū erit vobis in cūctis gñationi
bus et hitationibus vñs. Sabbatū rēgionis est
et affligetis vsas. Die nono mēsis sc̄pti m
vespe vsq; ad vespe celebrabitis sabbatū vestra
Et locutus est dñs ad moysē dicēs. Loqrē et fi
liis israel. A quidocemo die mēsis hui' sepi m
erit ferie tabernaculorū sepi dieb' dño. Dies
primus vocabit celebratissimū atq; sanctissimū. Omē
opus fuisse nō facietis i eo: et sepi diebus offeret
tis holocausta dño. Dies quoq; octauo erit cele
berrimus atq; sanctissimus: offeretis holocaustū
dñi et cñ cetus atq; collecte: dñi et opus feriale nō
facietis i ea. Ite sūt ferie dñi q vocabitis: celebra
rimas atq; sc̄ssimas: offeretisq; in eis oblationes
dño holocausta et libamēta iuxta ritū vñuscul
q; diei exceptis sabbat' dñi donisq; vñet q offe
rent ex voto vel q sponte tribuet: dño. A quidoc
emo q die mēsis septimi qñ pgregaueris: oēs fru
ctus terrē celebrabitis ferias dñi sepi diebus.
Die pmo et die octauo erit sabbatū. Ite q. Su
mētisq; vob' die pulo fruct' arboris pulcherrime
spatulasq; palmarū: et ramos ligni dēfarū frondū
um et salices de torēte: et leuabimini corā dño deo
vñ: celebrabitisq; solēntia et i sepi diebus per
annū. Legimus sc̄ptū erit in gñationib' vestris.
Dñe sepi mō festa celebrabitis: et habitabitis i vmbra
culis sc̄pti dieb'. Omīa q de gñe est israel: mane
bit in tabernaculo vñ dñs et pñictur vestris q in ta
bernaculo habitare fecerit filios israel: et dñs educet eos
de terra egypti. Ego dñs deus vñ. Locutusq;
est moyses sup solēntia: dñi ad filios israel.

C S. De pñitione lucernarū de panibus pñi
tionē de pena blaphemi de pena talionis. xxiij
Locutus est dñs ad moysē dicēs.
Pñicepe filios israel vt afferat tibi ole
um de olis purissimis ac lucidiss ad cō
cinnandas lucernas iugiter extra ve
lu sc̄ssimonij in tabernaculo sedetis. Ponetis eas
a arō vespe vsq; ad mane corā dño cultu ritusq;
pñetio i gñationib' vñs. Super candelabū mū
dissimū ponetur semper i cōspectu dñi. Accipies

quosq; similā et coques ex ea duodecī panes q sin
guli hēbunt duas decimas. Quos ignos alitri
seu sup mēsa purissimā corā dño stat uocet po
nes sup eos tpus lucidissimū vt sit pante i mō mē
mētū oblationis dñi. Per singula sabbata muta
bitur corā dño hui' suscepti a filiis israel: sepi ter
non eritis a arō et filioz ei' vt comedat eos i loco
sc̄to. qz sc̄ta sc̄toz est de sacrificijs dñi iux ppe
tus. Etce aut egressus filii mulieris israelitidis
quē peperat de vtro egyptio inter filios israel iux
gar' est i castris cū vtro israelitide. Et hys blaphē
misset nomē dñi: maledixisset ei adductus ē ad
moysē. Locabatur aut mī et i salumitū filia dadi
de tribu dā mīserat eū i carcerē dñec nosset qd
iuberet dñs. Quā locut' ē ad moysē dicēs. E duc
blaphēmū extra castra: et ponat oēs q audierit
manus suas sup caput eius et lapidet eum pp̄s
vñusculi. Et ad filios israel loqrē. Ite q maledix
rit deo suo postabit pñi sūbi: q blaphēmauerit
nomē dñi morte moriat' lapidib' oppietur oīs
mīserudo pp̄s. Siue ille citus siue pegrinus fue
rit: Qui blaphēmauerit nomē dñi: morte moriat'
Qui pñsserit i occiderit hoīem morte moriatur
Qui pñsserit alare ddet vicariū. Ite aīam p ania.
Qui irrogauerit maculā cuius cuius suoz licet fe
ci. sic fiet ei. Fracturū p fractura: oculū p oculo: dē
tē p dēte: rēctū ut. Quale infixerit maculā talē
sufflere cogetur. Qui pñsserit iumentum red
det aliud. Qui pñsserit hominem pñiet. Equum
inducit sit iter vsusque pegrin' siue cuius pecca
uerit: qui ego sū dñs de' vñ. Locut' ē i moyses ad
filios israel et eduxit eū q blaphēmauerat extra
castra: et lapidibus oppñsserit. Feceruntq; filij is
rael: sicut pñceptus erat moysi.

**C. S. De sabbato anni septimi. de anno inbiēo.
de redditu possessionū. qz terra non redat in ppe
tū: de lege redēptionis per pñiquū venditorū.
Non est recipienda vñra a fratre.**

P Locutus est dñs ad moysē in monte
synat dicēs. Loqrē filiis israel et di
cam quā ego dabo vobis: sabbatis
tabernaculo domino. Sex annis ferēs a gram tūz
et sex annis putabie vineā tūz: colligesq; fruct'
eius. Septimo aut āno labbatum erit terre redē
tionis dñi. Agrum non ferēs: vineam nō puta
bis. Que sponte gignet humus nō metes: et vas
pñictur tuarū nō colliges quasi vñem ciam.
Annus cñ rēgionis terre est. Sed erunt vobis
in cibū: tibi et frui tuo: ancille et mercenariū tuo
et aduene qui peregrinaf apud te in mentis tuis
et pecorib' oīa que nascuntur pñebit cibū. Ru
merabis quoq; tibi sepiē edomas ad annū: id
est sepiens septem: que simul faciunt quadragin
tanouem et clanges buccina mēse septimo: dec
ma die mēsis pñpñationis tunc in vñier
sa terra vestra. Sanctificabisq; annū quinquage
simū et vocabis remissionē cunctis blatoris
bus terre tue: ipse est cñ iubilus. Reuertetur ho
mo ad possessionem suā: et vñusq; rediet ad fa
miliā pñistā: quāquib' ē et quāquasimus ānus
Nō feretis atq; metes i spore i agro nascētis apud
tias vidētie nō colligitis nō sc̄ssificatisq; iubilū

Panes p:
posicionis.

B

Incidens
de blaphē
mo in iur:
gio.

C

Ero. 11. b.
Deu. 19. b.
Mat. 5. c.
D.

Ex talio
nis.

Blaphē
mus la p:
datur iube
te dñs.

A

Sabbatū
septimi an
ni requirit
onīs terre.

Annus qñ
qñgelimus
Iubilus

B

19. b.

Festum tu
barum

D

19. b.

Festum ex
pñationis.

Festum ta
bernaculo
loz.

E. eodem.

15

11

sed statim ablata comedetis Anno iubilei redient
oēs ad possessiones suas. Quādo redēs q̄p̄p̄iaz
cuius tu vel emes ab come contristes fratrem tuum
sed iuxta numerum annor̄ iubilii emes ab
eo: et iuxta supputationem frugum vendet tibi.
Quāto p̄l̄ anni remaserint post iubilii tanto cre
scent: et p̄cū: q̄nto min⁹ t̄p̄is n̄auerat: tāto minor⁹
emptor scabit. Et p̄ em frugū v̄det tibi. Nolite
affligere tribulos v̄ros: s̄c̄i fiat v̄nusq̄q̄ deū suū
q̄ ego dñs de⁹ v̄r̄ facite p̄cepta mea ⁊ iudicia cu
sodite ⁊ implete ea vt b̄itare possit i terra absq̄
vilo pauore. gignat vobis hum⁹ fruct⁹ suos q̄bus
vescāmini v̄s ad saturitatē: nulli ipeum foim
dātes. Quib⁹ si dixerit: qd comedem? anno septimo
si nō seuerinus neq̄ collegerim fruges n̄ras. da
bo dñi dictōes m̄a vobis. anno sexto ⁊ faciet fruct⁹
triū annoꝝ. s̄c̄i t̄p̄is anno octauo ⁊ comedetis vete
res fruges v̄s ad nouū annū: donec noua nascā
mediet vetera. Terra q̄q̄ nō vendet i p̄petuū: q̄
mea est: v̄ros adueniet coloni mei estis. In cuncta
regio possessio v̄re sub redēptiōis p̄ditiōe v̄
det. Si attenuat⁹ si fr̄ tu v̄diderit possessiōem suā
sua et voluerit p̄p̄nq̄ eū: p̄t pot redimere qd vile
vendiderat. Sin aut nō h̄uerit primū: t̄p̄e p̄ci
um ad redimēdū potuerit inuenire p̄putabūtur
fructus ex eo t̄p̄e q̄ v̄diderit qd reliquū ē reddet
emptor: sicq̄ recipiet possessionē suā: q̄ si nō lue
nerit man⁹ eius vt reddat p̄ciū dēbit emptor qd
emerat v̄s ad annū iubilii. In ipso ei om̄ia v̄dē
tū redibit ad dñm: et ad possessiōē p̄p̄suā. Qui
vendiderit domū suā v̄bis muros dēbit: licet iaz
redimēdi: donec vnus ipe ipeatur annus. Si nō rede
merit ⁊ anni circū fuerit euolat⁹ emptor: possi
debit eā: postea ei i p̄petuū ē redimi non po
terit ei i iubilio. Sin aut villa fuerit dom⁹ q̄ mu
roo nō h̄z agroꝝ tunc v̄det. Si ante redēptā nō
fuerit i iubilio reuertet ad dñm suū. Et des leuita
rū q̄ i iubilii sūt sp̄ p̄t redimi. Si redēptē nō fue
rit i iubilio reuertet ad dñm q̄ dom⁹ v̄biū le
uitay p̄ possessionē sūt i n̄ filios isrl̄. Suburba
na aut coꝝ nō veniēt q̄ possessio s̄p̄terna ē. Si
attenuatus fuerit fr̄ tu t̄p̄ i infirm⁹ man⁹ s̄ susce
peris eū q̄ si aduenā et p̄grinū ⁊ vigerit tecus ne
accipias v̄suras ab eo nec apli q̄ deditis. Time
deū tuū vt luere possit fr̄ tu ap̄ te. Pecuniaz
tuā nō dabis ei ad v̄sū ⁊ fr̄ gū sup̄ abundantiā
nō exiges. Ego dñs de⁹ v̄r̄ vester q̄ educi v̄s de ter
ra egypti vt daret vobis t̄ā cōp̄nā vt eisset vester
de⁹. Si paup̄tate cōp̄ul⁹ v̄diderit se tibi fr̄ tuus
nō eū opprimēs s̄cultate famuloꝝ: s̄ q̄ si famulū
rius colon⁹ erit tāq̄ ad annū iubilii op̄abis ap̄ te
et postea egrediet̄ cū liber⁹ i iubilii reuertet
ad cognitiōē ⁊ ad possessiōē primū suā. Mei enī
scrui sūt: et ego educi eos de terra egypti. H̄v̄ne
ant p̄ditiōe faoz. Ne affligas eū p̄ potentiā: s̄
merito deū tuū. Seru⁹ ⁊ ancilla sint vobis de na
tionibus q̄ i circuitu v̄ro sūt: et de aduent⁹ q̄ per
egrinā ap̄ v̄os: vel q̄ ex bio nati fuerit i t̄ra v̄s.
Ihos h̄bitis famuloꝝ: et b̄re ditario ture trans
mittitis ad posteror̄ ac possidebitis eternū: fra
tre aut v̄ros filios isrl̄ ne opprimatis p̄ potentiā.
Si inuoluerit ap̄ v̄os man⁹ aduenit atq̄ p̄grin⁹
nec attenuat⁹ fr̄ tuus v̄diderit se ei aut cuiq̄

de stirpe eius post v̄ditiōē p̄t redimi. Qui vo
luerit ex fr̄ibus suis redimet eum: et patriuer⁹ pa
truelis ⁊ cōsanguineos r̄ssimis. Sin autē i t̄p̄e po
tuerit redimet se: supputatio d̄itaret anni⁹ i t̄p̄e
v̄ditiōis sue v̄s i annū iubilii: p̄ pecuniā q̄ v̄
ditus fuerit iuxta annor̄ numerū: et rōne mercen
narij supputata. Si plures fuerit anni q̄ reman
et v̄s ad iubilii scdm̄ hos reddet ⁊ p̄ciū q̄ pauci
ponet rationē cū eo iuxta annor̄ numerū: et red
det emptor qd reliquū est annor̄: quibus are ser
uati mercedibus iputatis. Nō affliget eum vio
lēter in cōspectu tuo. Quib⁹ si p̄ hec redimi non po
tuerit: anno iubilio egrediet̄ cū liberis suis. Mei
enī sunt scrui filij isrl̄ a quos educi de t̄ra egypti
L. S. Bona ponit filius isrl̄ si fuauerit p̄cepta
dei. Et p̄mationes nō fuūt iudicant. trvi.

Ego dñs de⁹ v̄r̄ vester. Nō faciet vob⁹ i do
lū ⁊ sculpticne: nullus eriget⁹ nec lū
gnē lapide p̄net: i t̄ra v̄s vt aduenit
scū. Ego ei sū dñs de⁹ v̄r̄. Custodite sab
bata mea: ⁊ pauere ad sanctuariū meū. Ego dñs
Si i p̄ceptis meis ābulauerit: t̄māda mea cu
sodierit: n̄ fecerit: ea dabo vobis pluuias t̄p̄ibus
suis: t̄ra gignet gērmē suū: p̄mis arbores re
plebū. Apphēdet messis ritura vindemā ⁊ vin
demia occupabit semētē: ⁊ comedetis panē v̄m
in saturitate: absq̄ p̄gno h̄bitis: i t̄ra v̄s. Da
bo pacē in finibus v̄s: dormietis et nō erit qui
exterreat. Auserā malas bestias: ⁊ gladi⁹ nō trā
sibit terros v̄ros. Persequimini limicos v̄ros et
corruent cōā vobis. Persequet̄ quinq̄s de v̄str⁹
centū alienos: et cētū de vobis decē milia. Cādēt
inimici v̄stri gladio in cōspectu v̄stro. Respiciā
v̄s et creſcere faciā: multiplicabimini ⁊ firmabo
pactum meū vobiscū. Comedēt v̄s v̄sissima ve
terū et vetera nouis sup̄mentibus p̄sfectis.
Ponam tabernaculum meū i medio v̄stri: et nō
abiciet v̄s ala mea. Ambulabo inter v̄os: et ero
deus v̄ster: v̄sque eritis p̄p̄s meus. Ego dñs de⁹
v̄s vester qui educi v̄s de terra egyptio: ne v̄
uiritis eis: et qui confregit cathenas ceruicū me
strarū vt ince deretis eredi. Quib⁹ si non audierit
io me nec fecerit: ola mādā mea: s̄ p̄uenerit
leges meas: erit iudicia mea cōſp̄tentiis: vt nō fa
ciatis ea q̄ me cōstituta sūt ⁊ ad irritū p̄duca
tis pactū meū: ego quoq̄ hec faciā vobis t̄māda
bo v̄s velocit̄ in egeſtate r̄do: et cōſtat o
culos v̄stros ⁊ p̄sumat ala v̄stros. Frustra fere
semētē: et ab hostibus deuoiabit. Pōnam faciē
meā contra v̄s ⁊ corruetis cōā hosti⁹. Ve
stros et subijcietis h̄is q̄ oderunt v̄s. Fugietis
nemine p̄sequete. Sin autē nec sic obediēti⁹: mibi
ad dā cōreptiones v̄s septuaḡ p̄p̄ p̄ctā v̄s
strā: cōterā sup̄bia durtie v̄re. Daboz vob⁹ ce
lū desup̄ sicut ferrū ⁊ t̄rā cinē. Consumet isrl̄
sū labor v̄ster: non proferet t̄ra germen: nec ar
bores poma p̄iebunt. Si ambulaueritis ex ad
uerso michi nec volueritis audire me: ad dāz pla
gas v̄s v̄s i septuaḡ p̄p̄ p̄ctā v̄s. Emit
tamq̄ in v̄os bestias agri q̄ consumāt v̄s ⁊ peco
ra v̄s: ⁊ ad paucitatē cūcta redigāt: desertet q̄
sunt v̄s v̄re. Quib⁹ si nec sic volueritis recipere disci
plinā: sed ambulaueritis ex aduerso michi: ego

s. eodem.

Bona faci
entibus p̄
cepta dñi p
missa

Job. 1. 10.

B

Deut. 1. 8.
b.
Trec. 1. 8.
malac. 1. 8.
Mala cō
miliari non
faciētib⁹ p̄
cepta.

Deut. 1. 8. c

D

cū

Infra eos

Leuiticus.

quoq; estra vos aduersus inceda: et percutiam vos septies ppter pctā vřa: inducāq; super vos gladium vřozem federis mei. Cumq; confugeritis in vires: mittam pestilentiam in medio vestri et traedmini i manib; hostiū. postq; pfergero baculi panis vřitū vt decē mulieres i vno cibano coquant panes: et reddat eis ad pōdus: et comeditis et nō saturabimini. Siabit nec p hec aduersus me: s; ābulauerit; ptra me et ego icedā aduersus vos i furore p̄trario et corripia vos sc̄ptē plagis ppter pctā vřa ita vt comedatis carnes hūoz vřoz et filia vřia. Destruā excelsa vřa et simulacra p̄ri gā Cadet; iter ruinas idoloꝝ vřoz et abolabitur vos ala mea inisi vt vides vřas redigā in solitu: dñem: deserta faciā sanctuaria vřa: nec recipiā vřa odorē suauissimū. Duperdāq; terrā vestram et stupebit super ea inimici vestri cum habita: to res illius fuerint. Et os autē disperdā in gētes et agnabo post vos gladiū: eritq; et vřa deserta et ciuitates vře dirute. Et si placēbit terie sabba terra sc̄cta dieb; solitudinis sue. Et si fuerit ita terra hostili sabbatizabit et redēcet in labant solitudinis sue eo q non requieuerit i sabbat; vestris: qñ bitabant in ea. Et q de vobis remāserit dabo pauorē i cordibus eoz in regionibus hostiū. Terrebit eos sonit; solū volātis: et ita fugiet quasi gladium. Cadet nullo sequēte: et corruet i guli sup fratres suos quasi bella fugientes. Rem vestrum limitis audebit resistere. Peribit inter gētes: et hostilis vōstera consumet; q si et vřa aliqui remāserint: tasecent in iudiciū suis i terra limitoz suoz: et ppter pctā patrū suorū et sua affligētur donec cōfiteantur liquidate suā: et maioz suoz qbus p̄uicati sunt in me: ābulauerit ex aduerso michi. Et mulabo iugum et ego contra eos et inducā illos in terrā hostili do nec erubescat in circūcis mēs eoz. Et licorabit i p̄dictantibus suis: et recordabo: federis mei qd pepigi cum iacob et i saac et abaa. Terre quoq; mēmor ero: q̄ eoz relicta fuerit ab eis: cōplacēbit sibi in sabbatis suis panēs solitudinē ppter illos. Ip̄i veto rogābit p p̄cis suis: eo q abiecerint iudicia mea et leges meas despererint. Attamē qd eēt in terra hostilino penitus abiecti cos neq; sic despecti vt consumertur: et irritū facerē pactum meū cū eis. Ego enī sū dñs deus eoz: et recordabo: federis mei p̄stū qd euzi eos de terra egypti in conspectu gentiū vt eēm deus eorum. Ego dñs deus. Ibe sicut iudicia atq; p̄cepta et leges quas dedit dñs iter se vnter filios israel i mōre synai per manū moysi.

L. S. De blucifirate vřoz et solutione eoz siue bolim siue agroz siue domoz siue aloz alaliū. et rediū eoz in iudicio de decimis solūdis xxvij. **H**ocurūq; est dñs ad moysen dicens. Roquere filios israel: et dices ad eos. Hūmo qui votum fecerit et spopode rit deo aliam suam sub estimatioē dabit p̄ciū. Si fuerit masculus a vicesimo annoz ad sexagesimum annū filius quinquāgita sc̄los argenti ad mēsurā sc̄t uarij: si mulier triginta. Si qñ to aūt āno vřas ad vicesimū mascul; dabit viginti sc̄los: femina decē. Ab vno mēse vřas ad ānū qñ:

tū: p masculo dabit qñq; sc̄los: p femina tres. Sexagenari; vřtra masculus dabit qñdecim sc̄los: femina decē. Si paup fuerit estimatioē reddere nō valebit: stabit corā sacerdotē: et qñ ille estimauerit viderit qd posse reddere nō dabit. Alia autē qd imolari pōt dñs si qd voverit sc̄m erit i mutarino poterit. Nec meli; malo nec pecius bono: q si mutauerit i vřm qd mutātū est: erit ill; p quo mutātū est: p̄secrātū erit dñs. Alia iudiciū qmimolari dñs nō pōt si qd voverit adducet ante sacerdotē: q d iudicābit vřū bonū an malū sit: si nata et p̄ciūq; si abire voluerit is q offert addet sup estimationē qñtā p̄ci. Et si voverit domū suā et sc̄ificauerit dñs p̄laderabit eā si sacerdos vřū bōa an mala sit: et iuxta p̄ciū qd ab eo fuerit p̄strutū: vendābit. Si natū ille q voverit voluerit redimere: eā dabit qñtā p̄ci estimationē supra et dēbit domū. Et si agroz possessionis sue voverit et p̄secrauerit dñs iuxta mēsurā semētis estimābit p̄ciū. Si triginta modis hōrū et seris tra: qñq; gita sc̄los vendābit argenti. Si statū āno ic̄pti; iudicio voverit agroz: qto valere pōt iudiciū estimābit. Si aūt post aliquā rūtū p̄ciū: supputabit sacerdos pecuniā iuxta ānoz q reliquit sūt nūq; vřas ad iudiciū: et detrahēt ex p̄cio. Et si voluerit redimere agroz ille q voverit addet qñtā p̄ci estimatē pecunie et possidebit eā. Si natū noluerit redimere: et alteri cuius fuerit vendābit vřa: et qd voverit redimere nō poterit: q cū iudiciū venerit dies sc̄l; catus erit dñs. i possessionē p̄secratā ad tuā p̄inet sacerdotū. Si ager p̄ciū est et nō de possessione maioz sc̄lificat; fuerit dñs supputabit sacerdos iuxta ānoz nūq; vřas ad iudiciū p̄ciū: et dabit ille qui voverit qd dñs. In iudicio aūt reuertet ad p̄uorē dñm qui viderat eā q d̄berat i fore possessionis sue. Dis estimāmo s̄cdo sanctuarij pōderabit. Si dñs viginti obolos d; p̄logentia q ad dē p̄tinēt nemo sc̄lificare poterit eoz: Vere: siue dñs siue ouis fuerit b̄stis. Et si iudiciū dñs aial redimet q obtulit iuxta estimationē suā et addet qñtā p̄ci. Si redire noluerit: vendet alteri q̄stūq; fuerit ante estimatū. Et qd bono mō cōsecratur siue bō siue fūerit siue alia siue ager nō veniet nec redimi poterit. Quicq; semel fuerit p̄secrātū: sanctū ē dñs erit dñs. Et oia p̄secratio que offertur ad hominē nō redimet: sed morte morietur. Et decime terre siue de pomis arborū siue de frugibus dñi sunt: et illi sanctificabit. Si qd aūt voluerit reddere decimas suas: addet quintā partē earū. Et decimas dñs dñs oues capie que sub passiois virga transferūt: quid de cūbū venerit sanctificabit dñs. Non eligeret nec bonū nec malū nec alitero commutabitur. Si qd mutauerit: et quod mutātū est i p̄ mutātū sc̄lificabitur dñs et nō redimetur. Et sc̄lificata q mādauit dñs moysi ad filios israel in mōre synai

Explicit liber Leuiticus Incipit
vaidebar id est liber Numeri.

L. S. Numerantur filij israel a. xx. āno pugne: pti dñs duodecim principes. tribus leui nō numerat; p tabernaculo depositō ordinat. Ca. j.

Mala non
ficientib;
dei pcepta
cōnumera
ta

De voto
hominum.

De voto
animaliū

De voto
domoꝝ

De voto
agroz

Ero. 10. b.
flu. 3. g.
Ezechiel.
4. 5. d.
D

Deutus

q̄ est domin⁹ ad moy-
se in deserto sp̄nati ta-
bernaculo federto pit-
ma die mensis fecidi
anno altero egressiōis
eius ex egypto dicēs
Tollite summā p̄vener
se congregationis filio

rum israel p̄ cognationes et domos suas: et noia
singulorū q̄cqd̄ serus ē masculini a vicelimo āno
et sup̄ia: ois viroz fortis et israhel: et nūc̄ abir: eos
p̄ turmas suas tu et aarō: s̄rūtq̄ vobiscū p̄cipies
tribub⁹ a domoz in cognationibus suis quozq̄
ista sūt noia. De tribu rubē elysur fili⁹ sedeur. De
tribu symeon: salamihel fili⁹ surisaddai. De tribu
iuda: maafon filius aminadab. De tribu ysachar:
nathanael fili⁹ ysar. De tribu zabulō: eliab fili⁹ be-
lō. filioz aīst ioseph. De tribu ephraim elisama fi-
li⁹ amūd. De tribu manasse: gamaliel filius p̄ba-
dassur. De tribu bēiamā: abidan filius gedeonis.
De tribu dā: abieser fili⁹ mūsaddai. De tribu aser
p̄hegel fili⁹ ochez. De tribu gaad: heliasaph fili⁹
duel. De tribu neptali: abira fili⁹ enā. Ibi nobiliss-
mi p̄ principes multitudine p̄ trib⁹ cognatiōes su-
as et capita exercit⁹ israhel: q̄s rulerūt moyses: aarō
cū oī vulgi militudine: p̄gregauerūt p̄lo die mē-
sis sc̄dī recētes eos p̄ cognatiōes et domos ac fa-
milias et capita et nola singulorū a vicelimo āno
sup̄ia: sicut p̄cepit dñs moysi. Hīeratiq̄ sūt i de-
serto symeon de rubē p̄logenito israhel p̄ gñatiōē
et familias ac domos suas: et noia capitū singulorū
oē q̄ ser⁹ est masculini a vicelimo āno et sup̄ia: p̄ce-
dētū ad bellū: q̄dragita sex milia dngenti. De fi-
liis symeon p̄ gñatiōes et familias ac domos co-
gnationū suarū recēti sūt p̄ nola et capita singu-
lorū: ois q̄ ser⁹ ē masculini a vicelimo āno et su-
p̄ia: p̄cedētū ad bellū q̄nq̄gintā nouē milia trece-
ni. De filiis gaad p̄ gñatiōes et familias ac domos
cognationū suarū recēti sūt p̄ nola singulorū a vi-
ginti ānis et sup̄ia: oēs q̄ ad bellū p̄cedēt q̄dragi-
ta dños milia sexcēti q̄nq̄genti. De filiis iuda p̄
gñatiōes et familias ac domos cognationū sua-
rū p̄ nola singulorū a vicelimo āno et sup̄ia: ois q̄
poterāt ad bellū p̄cedere: recēti sūt septuagī-
ta dños milia sexcēti. De filiis ysachar p̄ gñatiōes
et familias ac domos cognationū suarū p̄ nola si-
gulorū a vicelimo āno et sup̄ia: ois q̄ ad bellū
p̄cederēt: recēti sūt q̄nq̄ginta quatuor milia qua-
dringenti. De filiis zabulō p̄ gñatiōes et familias
ac domos cognationū suarū recēti sūt p̄ nola
singulorū a vicelimo āno et sup̄ia: oēs q̄ poterāt ad
bellū p̄cedere: q̄nq̄ginta sex milia q̄dringenti.
De filiis ioseph filioz ephraim p̄ gñatiōes et fami-
lias ac domos cognationū suarū recēti sūt p̄
nola singulorū a vicelimo āno et sup̄ia: oēs q̄ pote-
rāt ad bellū p̄cedere: q̄draginta milia quingenti.
Porro filioz manasse p̄ gñatiōes et familias ac
domos cognationū suarū: recēti sūt p̄ nola sin-
gulorū a viginti āno et sup̄ia: ois q̄ poterāt ad
bellū p̄cedere: triginta duo milia ducenti. De filiis

beniamin p̄ gñatiōes et familias ac domos cogna-
tionū suarū recēti sūt nola singulorū a vicelimo
āno et sup̄ia: ois q̄ poterāt ad bellū p̄cedere
triginta dños milia qua dringenti. De filiis dā p̄ gñati-
ōes et familias ac domos cognationū suarū: recē-
ti sūt nola singulorū a vicelimo āno et sup̄ia:
ois q̄ poterāt ad bellū p̄cedere: sexaginta duo mi-
lia septigenti. De filiis aser p̄ gñatiōes et familias
ac domos cognationū suarū: recēti sūt p̄ nola si-
gulorū a vicelimo āno et sup̄ia: ois q̄ poterāt ad
bellū p̄cedere: q̄draginta milia et mille dngenti.
De filiis neptali: p̄ gñatiōes et familias ac domos
cognationū suarū: recēti sūt nola singulorū a
vicelimo āno et sup̄ia: oēs q̄ poterāt ad bellū p̄-
cedere: q̄nq̄gintā milia q̄dringenti. Ibi sūt
q̄ nūc̄auerūt moyses et aarō: duodecim p̄cipies
israhel singulos p̄ domos cognationū suarū. Fuerūt
oēs filii israhel p̄ domos et familias suas: a vicelimo āno
et sup̄ia: q̄ poterāt ad bellū p̄cedere: sexcēti milia et
milia viroz dngenti q̄nq̄genti. Leuite autē i tribub⁹
familiaz suarū nō sūt nūc̄ati cū eis. T. octuages-
se dñs ad moysē dicēs. Tribū leui noli numerā-
re: neq̄ pones sumā eoz cū filiis israhel: p̄stitue
eos sup̄ tabernaculū testimoniū et cūtra vasa etas: et
q̄cqd̄ ad ceremonias p̄tinet. Ip̄sī potabūt taber-
naculū et oia vřstia ei⁹: et erūt in misterio ac per
gryrū tabernaculū metabūt. Cū p̄ficēdū fuerit
deponēt leuite tabernaculū: cū castrametū dā erit
gēt. Quiloz externoz accefferit occidetur. De
tabernaculo autē castra filij israhel: vniūsq̄ p̄ turmas
cuneos atq̄ exercitū suū. Porro leuite p̄ gryrū
tabernaculū figēt: et tōraue: hīc idgnato sup̄ mul-
titudinē filioz israhel et excubabit i custodia tae-
bernaculū testimoniū. Secerūt ergo filij israhel lux-
ta omnia q̄ p̄cepit dñs moysi.

T. S. Et idnā castra archa tabernaculū i iuda
ysachar zabulō ad orientē Rubē Symeon ad
meridiem. Et i iuda ysachar bēiamā ad occidentē
et i aser neptali ad adionē: sicut ordiati sūt i
castra mouēt p̄ oīes leuite autē leuant taberna-
culum.

Deutus est dominus ad moysen et
aarō dicēs Signi p̄ turmas signa atq̄
veritatis domos cognationū suarū: ca-
strametabūt filij israhel p̄ gryrū taberna-
culi federi. Ad orientē iuda figēt tōraua p̄ turmas
exercitus filioz israhel p̄cipies filioz ei⁹: et aarō filius
aminadab: ois de stirpe eius sumā p̄gnatiōē
p̄tuaginta quatuor milia sexcēti. Ysachar et iuda ca-
strametabūt filioz ysachar q̄ p̄cipies fuit nathana-
el fili⁹ ysar: et oī nūc̄ p̄pugnatōis ei⁹: q̄nq̄ginta quatuor
milia q̄dringenti. In tribu zabulō p̄cipies
fuit beliab filius belā: ois de stirpe eius fuit exercit⁹
p̄pugnatōis ei⁹: et i iuda q̄dringenti. Et i aser et i ca-
strametabūt filioz israhel: cētū octoginta sex
milia quadringenti: et i turmas suas p̄cipi egredi-
entur. In castris filioz israhel ad meridiem pla-
gam crit p̄cipies elysur filius sedeur: et cūctus
exercit⁹ p̄pugnatōis ei⁹: q̄ numerati sūt q̄dragin-
ta sex milia q̄nq̄genti. Ysachar cū castrametati sūt
de tribu symeon: quozū p̄cipies fuit salamihel
fili⁹ surisaddai: et cūctus exercitus p̄pugnatōis
ei⁹: q̄ numerati sūt q̄nq̄gintā nouē milia trece-
ni

de tribu bē
iamin. 35.
milia. 400.
De filijs dā
61. milia.
700.

De tribu
Aser. 41.
milia. 500.
De tribu
neptali. 55.
milia. 400.
Fuerunt ois
filioz israhel
apostoli ad
pugnandū
sexcenta et
tria milia
q̄nq̄genti
quaginta
ne leuitis

hic fin all
q̄ incipit
capitulum
secundum.

De tribu ru-
bē. 46. mi-
lia. 500

De tribu sy-
meon. 59.
milia. 300.

De tribu
gaad. 45.
milia. 650.

De tribu
iuda. 74.
milia. 600.
De tribu
ysachar.
54. milia.
400.

De tribu za-
bulō. 57.
milia. 400.

De tribu io-
seph p̄ ef-
fraym. 40.
milia. 500.

De pio manasse
31. milia
200.

De meri-
die Rubē
Symeon.

Caad.

ti. In tribu Caad princeps fuit heliasaph filius duobus cunctos exercitus pugnatorum eius quod numerati sunt quadraginta quingenta milia sexcenti quinquaginta. Quod quod recessit in finem castro rubi ceterum quinquaginta milia et mille quadraginta quingenta per turmas suas. Et scilicet famam phisice. Et quatuor aut tabernaculo testimonij per officia leuitarum et turmas eorum. Quod erigetur et deponetur. Singuli per loca et ordines suos phisice. Ad occidentalem plagam erant castra filiorum effraym quorum princeps fuit helyfama filius amud. Et locus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt quadraginta milia quingenti. Et ceterum eis tribus filiorum manasse quorum princeps fuit gamaliel filius phadassur. Cunctos exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt triginta duo milia ducenti. In tribu filiorum beniamin princeps fuit abidā filius gedonior. Ceterum exercitus pugnatorum eius quod recessit finem triginta quingenta milia quadringenti. Quod quod numerati sunt in castris effraym centum octo milia ceterum per turmas suas terribiliter phisice. Ad adlonim pre castrametati sunt filii dan quorum princeps fuit abiezur filius amissad. Cunctos exercitus pugnatorum eius quod numerati sunt sexaginta duo milia septingenti. Turra ceterum habere tenor de tribu aser. Quod princeps fuit pbegeil filius ochā. Cunctos exercitus pugnatorem eius qui numerati sunt quadraginta milia et mille quingenti. De tribu filiorum neptali princeps fuit abira filius enan. Et locus exercitus pugnatorum eius quod triginta milia quadringenti. Quod quod numerati sunt in castris dan fuerunt ceterum quinquaginta septem milia sexcenti et novissimum phisice. Hic nomen filiorum israel per domos cognationum suarum et turmas divisi exercitus sexcenta milia quingenti quadringenta. Leuite autem non fuerunt numerati inter filios israel. Sic enim preceperat dominus moysi. Secentes filios israel iuxta olem que madauerat dominus. Castrametati sunt per turmas suas et perfecti per familias olem domos patrum suorum.

Ad occide
tem
effraym
Manasse

Beniam

Ad aquilo
nem.
Dan.
Asur.
Neptalim.

Leuite no
sunt nume
rati inter fi
lios israel ad
bellanduz.

Leuitico. a.
infra. 2. 6. g.

B

Et sunt generationes aarō et moysi in die quod locutus est dominus ad moysē in monte sinai. Et hec nomina filiorum aarō. Priogenitus eius nadab deinde abin et eleazar iuxta mar. Hec nomina nadab aarō sacerdotum quod vincti sunt quorum replere et consecrare manus. Et facer dotio fugerit. Mortui sunt enim nadab et abin qui offerrent ignem alieni in conspectu domini in deserto synai absque libere. Fugientes sunt facer dotio eleazar et ythamar corā aarō patre suo. Locutus est dominus ad moysē dicens. Applica tribum leuitarum hanc in conspectu aarō sacerdotum. Et misit eis excubites et obsequia quod ad christum prinet ministerium corā tabernaculo testimonij. Custodiā etiam tabernaculi fuerunt in ministerio. Et dabis quod dono leuitas aarō et filios eius quod tradidi tui filios israel. Hic autem filios eius constitues super cultum facer dotum. Et non quod ad ministrā dū accesserit. moyses. Locutus est dominus ad moysē dicens. Ego ruli leuitas a filijs israel per priogenitum quod aperit vulnū in filijs israel. Ceterum leuite met. Unde et ceterum priogenitū. Et

Et sunt generationes aarō et moysi in die quod locutus est dominus ad moysē in monte sinai. Et hec nomina filiorum aarō. Priogenitus eius nadab deinde abin et eleazar iuxta mar. Hec nomina nadab aarō sacerdotum quod vincti sunt quorum replere et consecrare manus. Et facer dotio fugerit. Mortui sunt enim nadab et abin qui offerrent ignem alieni in conspectu domini in deserto synai absque libere. Fugientes sunt facer dotio eleazar et ythamar corā aarō patre suo. Locutus est dominus ad moysē dicens. Applica tribum leuitarum hanc in conspectu aarō sacerdotum. Et misit eis excubites et obsequia quod ad christum prinet ministerium corā tabernaculo testimonij. Custodiā etiam tabernaculi fuerunt in ministerio. Et dabis quod dono leuitas aarō et filios eius quod tradidi tui filios israel. Hic autem filios eius constitues super cultum facer dotum. Et non quod ad ministrā dū accesserit. moyses. Locutus est dominus ad moysē dicens. Ego ruli leuitas a filijs israel per priogenitum quod aperit vulnū in filijs israel. Ceterum leuite met. Unde et ceterum priogenitū. Et

quod percussit priogenitos israel fra egypti scilicet cauli michi quod pumū nascit in israel. Ad hoc leuitas ad per meum sunt. Ego dominus. Locutus est dominus ad moysē in deserto synai dicens. Numerā filios leui per domos patrum suorum et familias olem masculini ab vno mēse et supra. Nūmeravit moyses per preceptum domini. Et hūc sunt filij leui per nomina sua gerō et caarū merari. Filij gerō lebni me. Filij caarū amrā et ielsaar debitor et oshel filij merari moysi musib. Et gerō fuere famulie due lebnitica et semetritica. Quod nūmeratus est populus sex masculini ab vno mēse et supra septem milia quingenti. Hic post tabernaculum merabū ad occidentem sub picipite tabernaculi label. Et hēbūt ex cubias in tabernaculo federis. Hic tabernaculum et operimentū eius. Rērouū quod trabat aut fovea recti federn et cortinas atrij. Rērouū quod quod appēdit in introitu atrij tabernaculi. Quod quod ad rith altaris gnet fumes tabernaculi et oia vtriusque eius. Cognatio caarū hēbūt populos amramitas et iassarias et thebitas et ozielitas. Hic per familie caarū itaqz ceterum per noia sua oēs gnis masculini ab vno mēse et supra octo milia sexcenti. Hic debū excubias factuarij et castrametabū ad meridiana plagā. Priogenitus quod erit elisaphā filius oyei et custodiā arborum. Hic debū in altaria vtriusque factuarij in quod ministrat. Et vtriusque gnis hūmiflorū suppellectile. Priogenitus autem principis leuitarum eleazar filius aarō sacerdotum erit super excubitores custodie sanctuarij. Ad hoc de merari erāt populi moilit et moite recessit per noia sua oēs gnis masculini ab vno mēse et supra sex milia ducenti. Priogenitus cōti filius riel filius abiazei in plagā septentrionalis castrametabū. Et sit sub custodia eorum tabule tabernaculi rectes et coline ac bases eorum. Et oia quod cultus hūi iuscomodū prinet. Colineque atrij per circuitū cū bāsi b' fuit. Paxilli cū funib'. Castrametabū autem tabernaculi federis. Ad orientalem plagā moyses et aarō cū filijs suis hēntes custodia factuarij in medio filiorum israel. Quod quod alieni accesserit morietur. Quod leuite quod nūmeravit moyses aarō iuxta preceptum domini per familias suas et gne masculini ab vno mēse et supra fuerunt viginti duo milia. Et ait dominus ad moysē. Nūera priogenitos sex masculini de filijs israel ab vno mēse et supra et hēbis sūmā eorum. Tollēs quod leuitas mibi per priogenitum filiorum israel. Ego fili dominus. Et peccata eorum per priogenitos filiorum peccatorum filiorum israel. Recessit moyses iuxta preceptum domini priogenitos filiorum israel et fuit masculini per noia sua a mēse ierno et supra viginti duo milia ducenti septuaginta tres. Locutus est dominus ad moysē dicens. Tollē leuitas per priogenitos filiorum israel per peccata leuitas per peccatos eorum. Et itaqz leuite met. Ego fili dominus. In hoc autem dū ceterum septuaginta tribus quod excedit nūmū leuitas per priogenitos filiorum israel accipies quod siones per singula capita ad mēsurā factuarij. Sicut per viginti obolos dabis per pecuniā aarō et filios eius perituz eorum quod supralit. Et itaqz moyses pecuniā comit fuerat apli et dō redemerat leuitas per priogenitos filios israel mille trecentos sexaginta quod siones iuxta pōd factuarij. Et debet eis aarō et filios eius iuxta verbum quod preceperat sibi dominus. Et. S. Arus et officia leuitarum per familias suas distribuunt.

Ero. 3. a.
infra. 3. c.

C

Tres do
mus in tri
bu leui.
Gerō.
Caarū
Merari
De domo
geron
4. 500. post
tabernacu
lam ad oc
cidentem
B

De domo
Caarū.
2. 600. ad
meridiem.
E

De domo
merari
62. 00. ad se
ptentrionē.

S
Moyse et
Aron ad
orientē

Numerus
omniū. 2. 2.
milia

Numerus
priogenitū
102. 1. 2. 2.
273.
B

Ero. 3. 0. 4. c
2. 3. 2. 4. 5.
d.

Cultus et officij filiorum aaron.

Cultus est dominus ad moysen et aaron dicens. Tolle sumam filiorum aaron de medio leuitarum per domos et familias suas a tridécimo anno et supra usque ad quinquagesimum annum: omnes qui ingreditur in se et ministrant in tabernaculo federis. Hic est cultus filiorum aaron. Tabernaculum federis et sanctuarium ingreditur aaron et filij eius quando moriendi sunt castra: et deponent velum quod pedet ante fores diuolutos quo archas testamenti et operient rursus velamine hyacinthinorum pellium: extendentque desuper pallium torum hyacinthinum et inducent rectes. Mensam quoque positionis inuoluent hyacinthino pallio et ponent cum eo thuribula et montioli cyathos et crateras ad libandum panes semper in ea erunt. extendentque desuper pallium coccineum quod rursus operient velamentum hyacinthinorum pellium et inducent rectes. Summent et pallium hyacinthinum quo operiet candelabrum cum lucernis et oscipibus suis: et emittentque et cuncta vasie olei que ad concinandas lucernas necessaria sunt et super omnia ponent operimentum hyacinthinorum pellium et inducent rectes. Recnon et altare aureum inuolent hyacinthino velamento: et extendent desuper operimentum hyacinthinorum pellium inducentque rectes. Ad vas quibus ministratur in sanctuario inuoluent hyacinthino pallio et extendent desuper operimentum hyacinthinorum pellium inducentque rectes. Super altare mundabitur cinere: inuoluetur illud purpureo velamento: ponentque cum eo vas quibus in misterio eius vtiuntur. Ignis receptacula: fuscinaeque a tridécimo usque ad quinquagesimum annum. Hic est vas altaris operietur velamine hyacinthinorum pellium: et inducent rectes. Cunctis inuoluent aaron et filij eius sanctuarium et vas et cunctas motiones castrorum: ita intrabunt filij castra: et postea inuoluet et non tanget vas sanctuarium ne moueantur. Ista sunt opera filiorum aaron in tabernaculo federis super quod erit eleazar filius aaron sacerdos ad cuius pertinet curam olei ad concinandas lucernas et compositionis leuiti et sacrificij quod semper offeruntur et olei victionis: et quicquid ad cultum tabernaculi pertinet omnes vasque que in sanctuario sunt. Locutusque est dominus ad moysen et aaron dicens. Nolite perdere populum castris de medio leuitarum: sed hoc facite eis ut viuant et non moriantur si tetigerint sancta factio. Aaron et filij eius intrabunt ipsique disponent opera singulorum: et diuident quid portare debeat. Illi nulla curiositate videant quod sit in sanctuario putantque inuoluet. Alioquin mouent. Locutusque est dominus ad moysen dicens. Tolle sumam et filios gerso per domos et familias et cognationes suas a triginta annis et supra usque ad annos quinquaginta. Numeri a omnes qui ingreditur et ministrant in tabernaculo federis. Hoc est officium familie gerstoni: rursus et postea continas tabernaculi et rectis federis operimentum aliud: et super oia velamentum hyacinthinum et totiusque quod pedet in introitu tabernaculi federis continas atque reueli in introitu quo et ante tabernaculum. Oia que ad altare pertinent funiculos et vasa ministerij tubente aaron et filio eius ponabunt filij gerso. Et facit singuli cui debeant oneri mandari. Hic est cultus familie gerstoni in taberna-

Cultus filiorum aaron circa tabernaculum.

culo federis. Erantque sub manu ythamar filij aaron sacerdotis. Filiosque merari per familias domosque primorum recelebant a triginta annis et supra usque ad annos quinquaginta omnes qui ingreditur ad officium ministerij sui: quidque federis testium. Hec sunt opera que ponabunt tabulas tabernaculi et rectes et cunctas linae ac bases eaz. columnas quoque atque circulum cum basibus et parietibus et funibus suis. Oia vasa et suppellectile ad numerum accipiet filiosque ponabunt hoc est officium familie meraroni et ministrum in tabernaculo federis: erantque sub manu ythamar filij aaron sacerdotis. Accensusque esset moyses et aaron et principes synagoge filio castris per cognationes domosque primorum a triginta annis et supra usque ad annos quinquagesimum omnes qui ingreditur ad ministrum tabernaculi federis: et inuenerunt duo milia septingenti quinquaginta. Hic est numerus populi castris qui intrat in tabernaculum federis. Ipsos numeravit moyses et aaron iuxta sermonem domini per manum moysi. Numerati sunt et filij merari per cognationes et domosque primorum a triginta annis et supra usque ad annos quinquagesimum: omnes qui ingreditur ad explorandum in tabernaculo federis: tuleruntque tria milia ducenti. Hic est numerus filiorum merari qui recebunt moyses et aaron iuxta imperium domini per manum moysi: et recensiti sunt de leuitis: et qui recensiti fecit ad nomen moyses et aaron et principes ipsique cognationes et domosque patrui suorum a triginta annis et supra usque ad annos quinquagesimum ingreditur ad ministrum tabernaculi: opera postanda. Fueruntque octo milia quingenti octoginta. Iuxta verbum domini recensit eos moyses et numerumque iuxta officium et opera sua: sicut preceperat ei dominus.

Cultus filiorum merari.

C

Cultus filiorum merari a triginta annis et supra usque ad annos quinquaginta.

Cultus filiorum merari a triginta annis et supra usque ad annos quinquaginta. Interpositum de eiciendis extra castra de transgressione quod confectum debet et quod reddantur primitie ad sacerdotem de lege zelotipie. Locutusque est dominus ad moysen dicens. Precepte filios israel ut eiciant de castris omnes leprosum et qui semine filij pollutusque esset super mortuum. Iste masculum qui feminam eiecit de castris: ne contaminet ea cum habitauerint vobiscum. Eueruntque ita filij israel et eiecerunt eos extra castra: sicut locutus erat dominus moysi. Locutusque est dominus ad moysen dicens. Loquere ad filios israel. Vir sine muliere qui fecerit et virum qui solus habet: acciderit: et per negligentiam transgressi fuerint mandata domini: delinquent: confitenturque peccatum suum et reddent ipsius caput: quintusque pars desuper ei qui peccauerit. Si in alio non fuerit qui recipiat: habebitque oneris sacerdotis excepto arietem qui offertur pro explaribus: ut sit placabilis hostia. Delictisque primitie quoque offerunt filij israel ad sacerdotem pertinent: et quicquid in sanctuario offertur a singulis et traditur manibus sacerdotis: ipse erit. Locutusque est dominus ad moysen dicens. Loquere ad filios israel et dices ad eos. Vir cuius vxor errauerit maritusque contemnit eum.

C

**Lex zeloti
pie.**

merit cū alteroviro et hoc maritus deprehende
re non querit sed later adulteri et testib' argui
nō pōt: qī nō ē lueta in stupro si spā zelotypie con
citauerit virū p'p'at vxo' suā q' vel polluta ē v'fal
fa suspitione apparet: adducet eā ad sacerdotē et
offeret oblationē. p' illa decimā partē fan' farine
hodieace. Nō fūdet sup' eā oleū: nēc ponet th'':
q' sacrificiū zelotypie est: et oblatio lucis gās ad
ulteriū. Offeret igit' eā sacerdos et statuet coram
dño: assumetq' aquā scām i vase fictili: et paulū
lū ēre de panimēto tabernaculi mittet in eā. Lū
q' steterit mulier i cōspectu dñi: discopiet caput
ei'. et ponet sup' man' illū: sacrificiū recordatiōis
oblationē zelotypie. Ipse aut' tenebit aq' amarū
simas i qb' cū excretaue' maledicta p'gestit ad
rabitq' eā et dicit. Si nō domiuit vir alien' rectū
ē si nō polluta es deserto mariti thoro: nō te noce
bit aq' illa amarissimā i quas maledicta p'gesti. Si
aut' declinasti a viro: tuas atq' polluta es: et cōca
buit cum altero: maledictio nūb' subiacet
De te dñs in maledictionē ex p'p'is cunctoq' in
pp'o suo. Putrescere faciat femur tuū: et tumens
fuer' tu' dīstrūpā. Ingreddiā aq' maledicte in vē
trē tuā: vtero tumescere putrescat femur. Et rñ
debet mulier. Amē amē. Scribetq' sacerdos in li
bellis ista maledicta et delebit ea aq' amarissimis
i q' maledicta congesti: dabit et bibere. Quas
cū exhauserit: tollet sacerdos de manu ei' sacrifi
cū zelotypie et eleuabit illū corā dño. Ipse q' illū
sup' altare: ita dētaxat vt p' pugillū sacrificiū tol
lat de eo qd' offert et incēdat sup' altare: sic potū
debet mulieri aq' amarissimā. Quas cū biberit si
polluta est: cōscripto viro adulteri p'ce: p'ran
sit semet ea aq' maledictionis et inflato vētre p'put
rescat femur: eritq' mulier i maledictionē nūc ex
p'p'i oī pp'o. Qd' si polluta nō fuerit erit innoxia et
faciet liberos. Ista ē lex zelotypie. Si declinaue
rit mulier a viro suo: et si polluta fuerit maritusq'
zelotypie spū p'ctat' adduxerit eā in p'spectu dñi
et fecerit ei sacerdos iuxta oīa que scripta sūt: ma
rit' absq' d'p'a erit: et illa recipiet iustitā suam.

Lex de lege nazareo' et oblatio eoz. de bñdi
ctione aaron et filiozū eius. et qualiter debeant
benedicere filijs israel.

**Curusq' est dominus ad moysen di
cens.** Loquere ad filios israel et dices
ad eos. Vir fuit mulier cū fecerint vo
tū vt sacrificet et se voluerit dño p'secta
re: a vino et q' libet alia portione et quicqd' de vna
exp'mittit nō bibent: vnas recentes piscasq' nō
comedent cūctis diebus qbus ex voto dño conse
crant. q'quid ex vinea cū potest ab vva passa vsq'
ad acinū nō comedet. Q' tpe sepationis sue noua
cula nō trāibit p' caput ei' vsq' ad p'p'tū diē quo
dñs p'sectat. Scū ē erit crescentē celarie capitis
eius. Q' tpe p'secrationis sue sup' mortuū non in
grediet: nec super p'is quidē et misit et fratris so
rouisq' funere p'is minabitur: q' cōsecratio dei sui
sup' caput eius est. Qbus o dieb' sepationis sue fū
ctus erit dño. Si aut' mortuus fuerit subito d's
p'tā cōd' eo polluet caput p'secrationis ei' qd' ra
det illico et in eadē die purgationis sue et rursum

septima In octaua aut' die offeret duos turtures
vel duos pullos colūbe sacerdoti i introitu fede
ris testimonij: facietq' sacerdos vnu p' peccato: et
alterū in oblationē: et depicabit p' eo: q' pecca
uit sup' mortuū: sanctificabitq' caput eius i die il
lo. et cōsecrabit dño die sepationis illius offe
rens agnū anniculū p' peccato. Ita rñt dies p'lo
res irriti sūt: qm polluta est scificatio eius. Ista
est lex p'secrationis. Lū dies quos ei voto decre
uerat cōplebūt: adducet et ad ostiū tabernaculi
federis. et offeret oblationē ei' dño: agnū annicu
lū imaculatū in holocaustis: et ouē anniculā imma
culatā p' pctō: arietē imaculatū hostiā pacificā
canistrū quocq' panū azimozq' q' cōspersi sunt oleo
et lagana absq' fermēto vncta oleo ac libamina sū
galoz q' offeret sacerdos corā dño: faciet itaq' p'
pctō q' in holocaustis. Arietē vero imolabit hostiā
am pacificā dño offerē simul canistrū a zimozq'
et libamēta que ex more debent. Lūc radē nazā
reus ad ostiū tabernaculi federis celsarie cōsecre
ationis sue: tolletq' capillos eius et ponet sup' ignē
qui ē sup'posit' sacrificio pacificoz et armū coctū
arietis: totamq' absq' fermēto vna de canistrū.
Laganū a zimū vnu et tradet in manu nazarei post
q' rasū fuerit caput eius. Susceptraq' rursum ab
eo eleuabit in cōspectu dñi et sanctificata sacerdo
tis erunt: sicut petrusculū quod separi iussū ē et fe
mur. Post hec pot' bibere et nazareus vinū. Ista est
lex nazarei cū vouerit oblationē suā dño tpe con
secrationis sue: exceptis his que inueniunt man'
eius. Iuxta quod mēte deuouerat: ista faciet ad p'
fectionē sanctificationis sue. Locutusq' est domi
n' ad moysē dicens. Loq're aaron et filijs eius: bñ
diceditis filijs israel: et dicite eis. Bñd' dicit tibi
dñs et custodiat te. Ostendat dñs faciem suā tibi
et miseretur tui. Conuertat dñs vultū suū ad
te et det tibi pacem. Inuocabitq' nomen meum
super filios israel: ego bñdicam eis.

**De numero plaustrorū et bouz et d'bus da
ta sūt.** et de oblatioe principū. et de dedicatione ta
bernaculi dñs loquit'. de p'p'icatione moysi vj

**Actum est autem i die qua compleuit
moyses tabernaculum et erexit illud.**
Et erit et sanctificatum cum omnibus
vasis suis: altare similiter et omnia va
sa eius obtulerunt principes israel: et capita fa
miliarum que erant p' singulas tribus p'fecti
eozum qui numerati fuerant numerā coram do
mino sex plaustra tecta cum duodecim bobus.
Vnum plaustrum obulere duo duces et vnu bo
uem singuli: obuleruntq' ea in conspectu taber
naculi. Aut autem dominus ad moysen. Suscipe
ab eis vt seruiant in ministerio tabernaculi: tra
des ea leuitis iuxta ordinem ministerij sui. Itaq'
q' suscepisset moyses plaustra et boues: tradidit
ea leui: Vno plaustra q'ntuor boues dedit filijs
geris iuxta id qd' debāt necessariū. quatuor alia
plaustra et octo boues dedit filijs merari scōs offi
cia et cultū suū sub manu ythamar filij aarō sacer
dot'. Filijs aut' caarū nō dedit plaustra et boues:
qui factuario seruūt: onera p'p'is ponit hōme
ris. Igitur obtulerūt duces in dedicationē altar
is die qua p'ntū est: oblationē suam ante altare.

L

D

Ecclā. 36. c

**A
Exo. 40. b.**

**Lex nazā
reorum.**

B

B
Oblatio
pincipi. i.
naaso de
tribu iuda.

Oblatio
nathanael
de tribu y
sachar.

Oblatio
helaiab
de tribu zabu
lon.

E
Oblatio
elisar d tri
bu ruben.

Oblatio
salamibel
de tribu sy
meon.

D
Oblatio
heliasaph
d tribu ga
ad.

Dixitq; dñs ad moysen. Signifi buces per singu
los dies offerant munera in dedicatione altaris
Primo die obtulit oblatione sua naafon fili⁹ ami
nadab: de tribu iuda. fueruntq; in ea acetabuluz
argenteu: pondus centu triginta fidosi: phiala ar
gentea habes septuaginta fidos iuxta pòdus fan
ctuarij: vtrūq; plenu simla còsperfa oleo in sacri
ficiu: mortariolu ex decē fidos aureis plenu incē
so bouē de armēto et arietē et agnū anniculū in ho
locauftu: hyrcūq; p peccato: et in sacrificio pacifi
corū boues duos: arietes quinq; hyrcos quinq; i
agnos anniculos quinq; libet est oblatio naafon
filiū aminadab. Secūdo die obtulit nathanael fi
lius suar: dux de tribu ysachar: acetabulū argen
teū appēdēs centū triginta fidos: phialā argēteā
habentē septuaginta fidos iuxta pòdus sanctua
ri: vtrūq; plenu simla còsperfa oleo in sacrificiū
mortarioli aureū habēs decē fidos plenuz icēso
bouē de armēto: et arietē et agnū anniculū in ho
locauftu: hyrcūq; p peccato: et in sacrificio paci
ficorū boues duos: arietes quinq; hyrcos quinq;
agnos anniculos quinq; libet fuit oblatio natha
nael filiū suar. Tercio die pnceps filioz sabulō
helaiab filius helon obtulit acetabulum argenteū
appēdēs centū triginta fidos: phialā argēteā
habentē septuaginta fidos ad pondus sanctua
ri: vtrūq; plenu simla còsperfa oleo in sacrificiū
mortarioli aureū appēdēs decē fidos plenu in
incenso: bouē de armēto: et arietē et agnū anniculū
in holocaustis: hyrcūq; p peccato: et in sacrificio
pacificorū boues duos: arietes quinq; hyrcos qui
q; agnos anniculos quinq; libet est oblatio helai
ab filiū helon. Die quarto pnceps filioz rubē elis
ur filius fedeur: obtulit acetabulū argēteū appē
dens centū triginta fidos: phialā argēteā habē
tē septuaginta fidos ad pondus sanctuarij: vtrū
q; plenu simla còsperfa oleo in sacrificiū: morta
rioli aureū appēdēs decē fidos plenu incenso
bouē de armēto: et arietē et agnū anniculū i hol
ocaustis: hyrcūq; p pccō: et in sacrificio pacificorū
boues duos: arietes quinq; hyrcos quinq; agnos
anniculos quinq; libet fuit oblatio elisar filiū fe
deur. Die quinto pnceps filioz symeon salami
bel fili⁹ surifadai: obtulit acetabulū argēteū ap
pendens centū triginta fidos: phialā argenteā
habentē septuaginta fidos ad pondus sanctuarij
vtrūq; plenu simla còsperfa oleo in sacrificiū: mo
tarioli aureū appēdēs decē fidos plenu incenso
bouē de armēto: et arietē et agnū anniculū in ho
locauftu: hyrcūq; p peccato: et in hostias pacifico
rum boues duos: arietes quinq; hyrcos quinq; ag
nos anniculos quinq; libet fuit oblatio salami
bel filiū surifadai. Die sexto pnceps filioz gaad
heliasaph filius duel obtulit acetabulū argenteū
appēdēs centū triginta fidos: phialā argenteā
habentē septuaginta fidos ad pondus sanctua
ri: vtrūq; plenu simla còsperfa oleo in sacrificiū
mortarioli aureū appēdēs decē fidos: ple
nū incenso: bouē de armēto: et arietē et agnū an
niculū in holocaustis: hyrcūq; p peccato: et in ho
stias pacificorū boues duos: arietes quinq; hyr
cos quinq; agnos anniculos quinq; libet fuit obla
tio heliasaph filiū duel. Die septimo pnceps filo

rū effrain elisama fili⁹ ammin: obtulit acetabu
lū argenteū appēdēs centū triginta fidos: phia
lā argenteā habentē septuaginta fidos ad pon
dus sanctuarij vtrūq; plenu simla còsperfa oleo
in sacrificiū: mortarioli aureū appēdēs decē
fidos plenu incenso: bouē de armēto: et arietē et
agnū anniculū in holocaustis: hyrcūq; p pecca
to: et i hostias pacificorū boues duos: arietes qui
q; hyrcos quinq; agnos anniculos quinq; libet
fuit oblatio elisama filiū ammin. Die octauo pnce
ps filioz manasse gamaliel filius pbadassur
obtulit acetabulū argēteū appēdēs centū tri
ginta fidos: phialā argenteā habentē septuagin
ta fidos ad pondus sanctuarij: vtrūq; plenu sim
la còsperfa oleo in sacrificiū: mortarioli aureū
appēdēs decē fidos plenu incenso: bouē de ar
menro: et arietē et agnū anniculū in holocaustum:
hyrcūq; p peccato: et in hostias pacificorū boues
duos: arietes quinq; hyrcos quinq; agnos an
niculos quinq; libet fuit oblatio gamaliel filiū pba
dassur. Die nono pnceps filioz beniamin abidā
filius gedeonis obtulit acetabulū argēteū appē
dens centū triginta fidos: phialā argēteā habē
tē septuaginta fidos ad pondus sanctuarij vtrū
q; plenu simla còsperfa oleo in sacrificiū: morta
rioli aureū appēdēs decē fidos plenu incenso:
bouē de armēto: et arietē et agnū anniculū in hol
ocaustis: hyrcūq; p peccato: et in hostias pacifico
rum boues duos: arietes quinq; hyrcos quinq;
agnos anniculos quinq; libet fuit oblatio abidā
filiū gedeonis. Die decimo pnceps filioz dan
abiezur filius amifadai obtulit acetabulū argē
teū appēdēs centū triginta fidos: phialam argē
teā habentē septuaginta fidos: ad pòdus sanctua
ri: vtrūq; plenu simla còsperfa oleo in sacrificiū
mortarioli aureū appēdēs decē fidos plenu in
incenso: bouē de armēto: et arietē et agnū anniculū
in holocaustis: hyrcūq; p peccato: et in hostias pa
cificorū boues duos: arietes quinq; hyrcos quinq;
agnos anniculos quinq; libet fuit oblatio abiezur
filiū amifadai. Die undecimo pnceps filioz man
asser pbeziel filius ochan obtulit acetabulū ar
genteū appēdēs centū triginta fidos: phialā ar
genteā habentē septuaginta fidos ad pòdus fan
ctuarij vtrūq; plenu simla còsperfa oleo in sacri
ficiū: mortarioli aureū appēdēs decē fidos ple
nū incenso: bouē de armēto et arietē et agnū annicu
lū in holocaustis: hyrcūq; p peccato: et in hosti
as pacificorū boues duos: arietes quinq; hyrcos
quinq; agnos anniculos quinq; libet fuit oblatio
pbeziel filiū ochā. Die duodecimo pnceps filo
rū neptalim ahiara filius benā obtulit acetabulū
argenteū appēdēs centū triginta fidos: phialā
argenteā habentē septuaginta fidos ad pondus
sanctuarij: vtrūq; plenu simla oleo còsperfa in sa
crificiū: mortarioli aureū appēdēs decem fidos
plenu incēso bouē de armēto et arietē et agnū an
niculū in holocaustis: hyrcūq; p peccato: et in ho
stias pacificorū boues duos: arietes quinq; hyr
cos quinq; agnos anniculos quinq; libet fuit obla
tio ahiara filiū benan. libet in dedicatione altaris
oblata sunt a principibus israel: in die qua conse
cratum est acetabula argentea duodecim: phia

Oblatio
helisama d
tribu effrai

Oblatio
gamaliel
de tribu
manasse.

Oblatio
abidam de
tribu benia
min.

Oblatio
abiezur de
tribu dan.

Oblatio
pbeziel de
tribu aser.

Oblatio
ahira d tri
bu neptali

Numeri.

Numerus
oblatio in
dedicatio-
ne altaris.

le argenteae duodecim montioli aurea duode-
cim: ita ut centum triginta fidos haberet unus aces-
tabulus: septuaginta fidos una phiala. id est in com-
mune vasculi omnes ex argenteo: sicut duodecim
dringenti ponderis sanctuarii: montioli aurea
duodecim plena in ceno: denos fidos appenden-
tia potest sanctuarii: id est simul aurum sicut centum
viginti boues de armis in holocaustis: duodeci-
m arietes duodecim: agni anniculi duodecim: liba-
menta eorum: hyrci duodecim: pro peccato: in hostias
pacificorum boues viginti quatuor: arietes sexagin-
ta: hyrci sexaginta. agni anniculi sexaginta. libes
oblata sunt in dedicatione altaris quando vinctus
est. Cumque ingrederetur moyses tabernaculum fede-
ris: ut consuleret in oculis: audiabat vocem loquentis
ad se de peccatis: quod erat vox archa testimo-
nij inter duos cherubim: unde et loquax est.

Et de candelabro et oblatione et purificatione
et etate leuitarum.

De candelabro. **H**oc utique est dominus ad moysen dicens.
Loquere aaron et dices ad eum. Cum po-
sueris septem candelas candelabrum in
australi parte erigatur. Hoc igitur pre-
ceptum ut lucerne contra boream et regione respiciant
ad meridiem panis positionis: contra eam partem quam
candelabrum respiciat lucere debent. feceruntque
et ipsi sunt lucernas super candelabrum: ut preceperat
dominus moysi. libes autem erat facta candelabrum ex au-
ro ductiliter a medio fipes quod cuncta que ex vitro
calamum latere nascebatur. Juxta exemplum quod
offendit dominus moysi operatus est candelabrum. Et
locutus est dominus ad moysen dicens. Tolle leuitas
ex medio filiorum israel: purificabis eos iuxta hunc
ritum. Aspergans aqua lustrationis et radant omnes
pilos carnis sue. Cumque laverint vestimenta sua
et mundant fuerint tollent boues de armis et liba
mentis eius similia oleo coperiemus: boues autem alte-
ri de armis accipies pro peccato: et applicabis le-
uitas contra tabernaculo federis: pro uocata omni mul-
titudine filiorum israel. Cumque leuitae fuerint contra
domino: ponet filii israel manus suas super eos et offer-
ret aaron leuitas munus in conspectu domini a filijs
israel: ut seruiant in ministerio eius. Leuitae quoque
ponet manus suas super capita bouis quibus unus
facies pro peccato et alterum in holocaustis dicitur de
peccatis pro eis. Statuque leuitas in conspectu
aaron et filiorum eius: et consecrabis oblatos domino: ac
sepabis de medio filiorum israel: ut sint mei: et postea
ingrediantur tabernaculum federis ut seruiant mihi.

Sicque purificabis et consecrabis eos in obla-
tione: dñi quoniam donati sunt michi et filijs israel.

Pro primogenitis quoque apertum omnem vulnus in is-
rael: accipiet eo. Mea sunt enim omnia primogenita
filiorum israel: et cap bouis quod ex lumentis. Et die
quo percussit omne primogenitum in terra egypti
sanctificanti eos michi et nulli leuitas pro cunctis pri-
mogenitis filiorum israel: et dicens eos dono aaron
et filijs eius de medio populi ut seruiant michi pro
israel in tabernaculo federis: omnes autem populi in
populo plaga si ausi fuerint accedere ad sanctua-
rum. feceruntque moyses et aaron et omnis multitudo
filiorum israel super leuitas que preceperat dominus moysi:
purificati sunt et laverunt vestimenta sua. Et cum

visit eos aaron in conspectu domini et orauit pro eis ut
purificati ingrederentur ad officia sua in taberna-
culo federis contra aaron et filijs eius. Sicut prece-
perat dominus moysi de leuitis ita factum est. Locutusque
est dominus ad moysen dicens. libes est lex leuitarum. Et
viginti quatuor annis et supra ingreditur: ut mini-
strent in tabernaculo federis. Cumque quinquages-
simi annis eratis impleueritis: seruire cessabunt:
eruntque ministri fratrum suorum in tabernaculo fede-
ris ut custodiant quod sibi fuerint comodata: opera
autem ipsa non faciant. Sic dispones leuitas in cu-
stodis suis.

Et de phase primo mundorum: postea immundorum
alienigenarum de ducatu nubis.

De phase primo mundorum. **H**oc utique est dominus ad moysen in deserto
synai: non scio postquam egressi sunt de
terra egypti: mense primo diebus. faciant
autem filii israel phasem in tempore suo quarta
decima die mensis huius ad vespem iuxta omnes
cerimonias et iustificaciones eius. Precepitque moyses
filijs israel ut facerent phasem. Qui fecerunt tpe
suo quarta decima die mensis ad vespem et in mon-
te synai. Juxta omnia quod mandauerat dominus moysi fe-
cerunt filii israel. Ecce autem quidam immundi sup
ala
bois qui non poterant facere phasem in die illa: acce-
deret ad moysen et aaron: diceret eis. Immundi su-
mus super ala bois: quare fraudamur ut non valeamus
oblationem offerre domino in tempore suo inter fi-
lios israel: Quibus respondit moyses. State ut
consiliis quid precipiat dominus de vobis. Locutusque
est dominus ad moysen dicens. Loquere filijs israel. Ihs-
mo quod fuerit immundus super ala sine in via. pauli
ge-
ne-
ra-
cia-
faciat phasem domino in mense die quarta decima
die mensis ad vespem: cumque a iunioribus et lactu-
cis agrestibus comedet illud. Non reliquet ex eo quip-
pia visque maneat: et eius non fringent: omnem ritum
phasem obseruabit. Si quis autem et immundus est et in
itinere non fuit et tamen non fecit phasem: exterminabitur
ala illa de populo suo: quia sacrificium domino non
obtulit tempore suo. Peccatus suum ipse portabit.
Peregrinus quoque et advena si fuerit apud vos
facient phasem domino iuxta ceremonias et iustificaciones
sue. Preceptum idem erit apud vos tam adue-
ne quam indigene. Jgitur die qua erectum est taberna-
culum: operuit illud nubes. Ad vespem autem super
tentorium erat quasi species ignis visque mane. Sic
stebat iugiter. Per diem operiebat illud nubes: pro
nocte quasi species ignis. Cumque ablata fuisset nu-
bes a tabernaculo: pregebat tibi phasem: bene si
filii israel: et in loco ubi stans nubes: ibi castrametabatur.
Ad imperium domini phasicebatur et ad im-
perium illius figebat tabernaculum. Lictio diebus
quibus stabat nubes super tabernaculum: manebat in
eodem loco: si inuenisset multo tpe maneret su-
per illud: et filii israel in excubis dñi: non phasice-
batur quod tpe diebus fuisset nubes super taber-
naculum. Ad imperium domini erigebant tentoria: et ad
imperium illius ponebant. Si fuisset nubes
ad vespem visque ad mane: statim diluculo taber-
naculum reliquisset phasicebatur: si post dies et
nocte recessisset: dimissum esset tentorium. Si vero bi-
duo aut vno mense vel longiori tpe fuisset super ta-
bernaculum: manebat filii israel in eodem loco et non

Etas leu-
itarum.

A

B
De phase
imundorum.

Joh. 19. 6.

C
De phase
peregrinorum

Exo. 4. 0. d.

D

supra. 3. b.
Exo. 13. a.
1. 34. c.
Luce. 2. d.

B

phisciebantur: statim autem recessisset mouebat castra. Per verbum dñi figebat tētota: et per verbum illius phisciebant: erantque in excubitis dñi iuxta imperiū per manū moysi.

L. S. De tubis argenteis et officinis earū. De ordi-
ne mouendi castra. De obab cognato moysi quo
modo nolebat sequi filius israel.

Iterumque est dñs ad moysē dicens. Fac
tibi duas tubas argenteas ductiles qui-
bus cōuocare possis multitudinē quā-
do mouēda sunt castra. Et siq̄ crepue-
ris tubis congregabit ad te oīs turba ad ostiū ta-
bernaculi federi. Si semel clāgueria: veniet ad te
principes et capita multitudinis isrl. Si autē pluxit az
q̄ p̄ clāgu: crepuerit: mouebūt castra p̄m̄i dī
sūt ad ouētalē plagā. In secūdo autē sonitu et pa-
ri viulatu tube leuabūt tētota dī habitāt ad meri-
dī et iuxta hūc modū reliq̄ faciet viulatio: tubis
in pfecōne. Et hūc autē cōgregādo est populus:
simplex tubarū clango: erit et non concise viula-
bunt. Filij autē aaron sacerdotis clāgēt tubas: erit
q̄ hoc legitimū sempiternū in generationib⁹ ves-
stris. Si extiteris ad bellū de terra vestra contra
hostes q̄ dimicant aduersū vos clāgeris viulanti-
bus tubis et erit recordatio vestri corā dño deo ve-
stro: vt eruatim de manib⁹ inimicorū vestrorū.

Si qñ habebitis epulū et dies festos et kalendas
canētis tubis super holocaustis et pacifice victi-
me: vñ sint vobis in recordatiōe dei vestri. Et go
dñs deus vester. Anno secūdo mense secūdo vi-
cesima die mēsis eleuata est nubes de tabernacu-
lo federis. Profectioque fuit filij israel per turmas
suas de deserto s̄pnat: recubuit nubes solitudi-
nis p̄barā. Mouerūtq̄ castra p̄m̄i iuxta imperi-
ū dñi per manū moysi. Filij iuda per turmas suas
quorū princeps erat naaſon filius aminadab. In
tribū filiorū isachar filius princeps nathanael fili⁹
suar. In tribū zabulō erat princeps heliab filius
healon. Depositisq̄ est tabernaculū: quod portan-
tes egressi sunt filij gerson et merari. Profectioque
fuit et filij ruben per turmas et ordinē suū quorū
princeps erat elisur filius sedeur. In tribū autē si-
loniū symeō princeps fuit salamiel filius suriſad-
ad. Porro in tribū gad erat princeps heliasaph
filius duel. Profectioque fuit et caatibite portantes
sanctuariū. Et diu tabernaculū portabāt donec
venirent ad erectionis locū. Mouerūt castra et si-
lij ephraim per turmas suas in quorū exercitu prin-
ceps erat elisama filius ammiud. In tribū autē si-
loniū manasse princeps fuit gamaliel fili⁹ p̄badat-
sur: in tribū beniamin erat ur abidā fili⁹ gedeo-
nis. Nouissimi castrorū oīm pfecti sunt filij dan per
turmas suas: in quorū exercitu princeps fuit abie-
zer fili⁹ amiaſadad. In tribū autē filiorū aser erat
princeps p̄begiel filius ochā. Et in tribū filiorū
neptalim princeps fuit abira filius benā. Hec sūt
castra et pfecōnes filiorū israel per turmas suas
quādo egrediebātur. Dixitq̄ moyses obab filio
raguel madianite cognato suo: phisciscimur ad
locū quē dñs daturus est nobis: vñ nobiscū: vt
beneficiam⁹ vñtq̄ dñs bona p̄m̄itit isrl. Et
lū ille respōdit. Nō vadā tecū: sed reuertar in terrā
meā in qua natus sum. Et ille. Nō inquit nos re-

linquere. Tu enī nosti in quibus locis perdeseris
castra ponere debeam⁹: et tū ductor noster. Et
q̄ nobiscū veneris quicquid optimū fuerit ex opor-
tibus quas nobis traditurus es dñs: dabitimus ti-
bi. Profecti sunt ergo de monte dñi viā triū dieꝝ
archa pfederi: dñi p̄cedebat eos per dies tres. pul-
debat castrorū locū. Hūbus q̄q̄ dñi iuxta eos erat per
die cū incederēt. Et q̄q̄ eleuaretur archa dicebat
moyses. Surge dñe et dissipetur inimici tuī: su-
giant qui oderūt te a facie tua. Et autē deponere
turalebat. Reuertere domine ad multitudinem
exercitus israel.

L. S. De pena marmaris. de carnū cōcupiscen-
tia. de turbatione spirit⁹ moysi loquit⁹ de? moysi
et p̄m̄itit carnes. De coturnicib⁹. de punitiōe po-
puli ppter cūpiscētiā carnū.

Istercia ostiū est murmur populi quāsi
dolentiū p̄ labore cōtra dñm: qd̄ quis
audisset iratus est. Et accensus in eos
ignis dñi deuorauit extremā castrorū
partē. Et unusquisq̄ p̄p̄us ad moysen: iuuat
moyses ad dñm: rabiosusque est ignis. Vocauitq̄
nomē loci illius incensio: q̄ succēssus fuisse cō-
tra eos ignis dñi. Et unusquisq̄ p̄m̄i cūcū
q̄ ascederat cū eis flagrauit desiderio carnū sedes
et hēns iunctio sibi pariter filio isrl: et ait. Quis
dabit nobis ad vescēdū carnes? Recordamur
p̄p̄ium quos comedebamus in egypto gratias
mentē nobis venit cumcures et p̄pones porci
q̄ et cepe et allia. Nūc nra anima tētib⁹ aluit resp̄-
ciunt oculi nostri nūc man. Erat autē man quāsi
men corā dñi coloris bellū. Circūstabat popu-
lus: et colligēs illud frangebāt mola siue terebat
in mortario: coquēs in olla et facies ex eo tormalis
saporis quāsi panis oleat. Illarū decēderet no-
cte sup castra ros: decēdebat pariter et man. Nū-
diuit ergo moyses flentes p̄p̄m per familiās in-
gulos per ostia tētōti sui. Iratusque est furor dñi
valde: sed et moysi intolleranda reuoluit et ait ad
dñm. Cur afflicti sūt seruū tuū: quare nō inuenio gra-
tiā corā te? Et cur impoluitis p̄dus vniuersi po-
puli huius sup me? Nūquid ego cōcepti oēm hūc
multitudinē vel genui eam: vt dicas michi: porta
eos in sinu tuo sicut portare solet natus infans
et defer in terrā per qua trasisti patrib⁹ eoꝝ. Vnde
michi carnes vt dem tanta multitudinē? Flent cō-
tra me dicentes. Da nobis carnes vt comedam⁹.
Nō possum solus sustinere oēm hunc populū: q̄
grauis est michi. Sin aliter tibi videtur: obsecro
vt interficias me et tuamini gratiā i oculis tuis: ne
tantis afficiar malis. Et dixit dñs ad moysē. Cō-
grega michi septuaginta viros de senioribus isrl
quos tu nosti q̄ senes populi sint ac magistris: ut
cees eos ad ostiū tabernaculi federis: faciesq̄ sibi
stare tecū vt decēdā et loquar tibi: et auferā de spi-
ritu tuo: tradāq̄ eis vt sustinent tecū onus popu-
li: nō tu solus graueris. P̄p̄to quorū dices. Sā-
ctificamini. Et comedetis carnes. Ego enī au-
diui vos dicere. Quis dabit nobis eīas carniū?
Vene nobis erat i egypto. Vt debetis dñi car-
nes et comedatiō non vno die nec duobus vel qui-
bus aut decem viginti quidē sed vñs ad mensem
dierū: donec exeat per nares vestras et vertatur

A

B

Mouēt
castra.

C

D

547.

A

B

Exo. 16. g.

C

D

Leuit. 10. b.
Iosue. 3. b.
i. reg. 16. b.

in nauſeas eo q̄ repulſerit dñm qui in medio ve-
ſtri eſt: ſcueritis corā eo dicite. Quare egreſ-
ſi ſumus ex egypto ut periremus in ſolitudine: Et
ait moſes ad dñm. Sercentis milia pedum hui⁹
populi ſunt. Et tu dicis. Dabo eis eſus carniſ mē
te integro. Nunquid tu dicis q̄ boſi multitudo cede-
tur ut poſſit ſufficere ad cibū: vel oēs pulces ma-
ris in vñū congregabūtur ut eos ſatiēt? Cui reſpō-
dit dñs. Nunquid manus dñi inualida eſt? Jam
nūc videbis virtū meam ſermo opere cōpleſt. Ve-
nit igit moſes q̄ narrauit p̄po verba dñi: cōgre-
gans ſeptuaginta viros de ſeniorib⁹ iſrael q̄ ſta-
reſcit circa tabernaculū. Deſcenditq̄ dñs p̄ mo-
bē et locutus eſt ad eū auferens de ſpiritu q̄ erat
in moſe: et dñs ſeptuaginta viros. Cūq̄ reſqui-
ſet in eis ſpūs p̄phetarū ſit nec viſa ceſſauerūt.
Accenſerant aut in caſtris duo viri: quoz vnus
vocabatur hēldad alter medad ſuper quoz re-
quieuit ſpūs. nam et ſpūs deſcripti fuerant: et nō exi-
erant ad tabernaculū. Cū p̄phetarent in caſtris
cucurrit puer et nūciavit moſi dicens. hēldad et
medad p̄phetāt in caſtris. Statim ioſue fili⁹ nūn
miſit moſi et celeret et pluri⁹ aut. Dñe mī moſe
p̄hibe eos. At ille. Quid inquit emulario p̄io
me? Quis tribuat ut oīs populus p̄phetet: et de
his p̄s mī ſuū? Reuerſus eſt moſes et maiores
natu iſrael in caſtra. Uerſus autē egrediēs a dño
arrepas trans mare cornuſque deculit dimiſit
in caſtra itinere q̄tū vno die cōſicit poteſt et omī
parte caſtroꝝ per circuitū volabāt⁹: aere duo-
bus cubitis altitudinis ſup terrā. Surgens ergo
populus toto die illo et nocte: ac die altero: cōgre-
gauit cornuſque multitudinis quī parū decē cho-
res: ſicauerūt eas p̄ gyri caſtroꝝ. Adhuc cha-
nes erāt in dēnt⁹ eoꝝ: nec deſecerat bului modi
cibuz: ecce ſuro: dñs p̄citatus in populi percuſ-
ſit eū plaga magna nimis. Vocatus eſt ille loc⁹
ſepulchra cōcupiſcentie. ibi enī ſepelierūt popu-
lū qui deſiderauerat carnes. Egreſſi autem de ſe-
pulchra concupiſcentie venerunt in aſeroth et
manſerunt ibi.

C.S. Aaron et maria murmurauerūt cōtra moſe
ſen maria lepra percucit. et ſeptem diebus ſe-
paratur a populo. **Eplm. xij**

I Accuſas eſt maria et aarō p̄ra moſe
ſen p̄pter vxoꝝ et c̄thipoliſiam: et di-
cerunt. Nun p̄ ſolū moſen locut⁹ eſt
dñs: Hūc nobis imbuſ eſt locut⁹?
Quod cū audiret dñs iratus eſt valde. Erat eſſi
moſes vir miſiſſimus ſup oēs hoīes q̄ moraban-
tur in terra. Statim locutus eſt dñs ad eum et ad
aaron et maria. Egredimini vos tantū tres ad ta-
bernaculū federis. Cūq̄ ſuſſent egreſſi deſcēdit
dñs in collina nubio: ſtetit in introitu taberna-
culi vocās aaron et maria. Qui cū iſſent dixit ad
eos. Audite ſermones meos Si quis fuerit inier
vos p̄pheta dñi viſione apparebo ei: vel p̄ ſom-
nū loquar ad illū. At nō talis ſeruo meus moſe
q̄ ſit in omni domo mea fidelisſim⁹ eſt. Die enī
ad oī loquar et. Paſā et non per emigra et ſig-
ras deū videt. Quare ergo non timuiſti detrahe-
re ſeruo meo moſi? Iratusq̄ contra eos abiit.
Nubes quoq̄ receſſit que erat ſuper tabernacu-

lū. Et ecce maria apparuit cādes lepra quali nix
Cūq̄ reſpiceret eā aaron et vidiret p̄ſas lepra
ait ad moſen. Obſecro dñe mīne imponas nobis
hoc peccatū q̄ ſuit cōmiſſum: ne fiat hec quali
moſui: et ut abortiuū q̄ p̄ſit de vulua matris
ſue. Ecce iā mediū carnis eius deuorauit et a le-
pra. Clamauitq̄ moſes ad dñm dicens. Deus ob-
ſecro ſana eā. Cui reſpōdit dñs. Si pater ei⁹ ſpa-
ſiſſet in facie illi⁹: nōne debueraſ ſalutē ſepte dieb⁹
rubore ſuſcindi? Separetur ſepte dieb⁹ extra ca-
ſtra et poſtea reuocabit. Eſcūla eſt itaq̄ maria ex-
tra caſtra ſepte dieb⁹: et p̄ſus nō eſt motus de lo-
co illo donec reuocata eſt maria.

C.S. De miſſione exploꝝatoꝝ ad terrā chanaan
qualis ſit. et reportāt in vecte vñ et fruct⁹ reuer-
tunt poſt quadraginta dies dicētes terrā bonam.
murmurat p̄ſus cōtra moſen.

D Aſpectusq̄ eſt p̄ſus de aſeroth ſiſis
et tōus in deſerto pharan. Quid lo-
cus eſt dñs ad moſen dicens. Mitte vi-
ros q̄ cōſiderent terrā chanaan quam
datur⁹ tū filiis iſrael: ſingulos de ſingulis tribus
bus et p̄ncipib⁹. Eſcit moſes q̄ dñs iſperauit
de deſerto pharā mittēs p̄ncipes viros: quo-
rū iſta ſunt nomē. De tribu ruben: ſemua fili⁹ ye-
chur. De tribu ſimeon: ſaphar fili⁹ hēri. De tribu
iuda: caleph fili⁹ iſephone. De tribu yſachar: igal
fili⁹ ioſeph. De tribu ephraim: ſoſec fili⁹ nūn. De tri-
bu beniamin: p̄balti filium rapbā. De tribu ſabu-
lō: geddiel fili⁹ ſodi. De tribu ioſeph ſceptri ma-
naſſe gadii fili⁹ ſuſi. De tribu dan: amiel filium
gemali. De tribu aſer: ſihur filium michael. De
tribu ephraim: naab filius naſi. De tribu gaad:
gubel fili⁹ machi. Iſec filius nōa viroꝝ q̄ miſit
moſes ad cōſiderandā terrā: vocantūſ oſce filiū
nūn ioſue. Miſit ergo moſes ad cōſiderandā
terrā chanaan et dixit ad eos. Aſcendite per me-
ridiā plagā. Cūq̄ veneritis ad mōtes cōſide-
rate terrā: qualis ſit: populi q̄ inhabitatoꝝ:
cui⁹ virtū ſonis ſit an infirmus: pauci numero an
plures: ſpā terra bona an mala: vbes qualē comu-
rate an abſq̄ muris: hum⁹ pinguis an ſterilis: ne
moſia an abſq̄ arborib⁹. Cōſortamini et aſſerte
nobis de fructib⁹ terre. Erat aut t̄p̄s q̄ iā p̄co-
que vne veſci poſſunt. Cūq̄ aſcēdiſſet exploꝝa ue-
rūt terrā a deſerto ſyn: viſq̄ ad roſes intrantibus
emath. Aſcendentesq̄ ad meridē t̄rēnerūt in de-
bionib⁹ crant aſchiman et ſiſai et tolmai fili⁹ enach
nam hebion ſepit annis ante t̄p̄an vbes egypti
pn condita eſt. Per gentesq̄ viſq̄ ad toirentē
trib⁹: aſcenderunt palmirē cū vna ſua quā poſtaue-
runt in vecte duo viri. De malis quoq̄ granato
et de ficis locū illi⁹ tulerunt qui appellatus eſt ne-
heleſcol id eſt toirens botri eo q̄ botri poſitaſſet
inde filij iſrl. Reuerſisq̄ exploꝝatoꝝ terre poſt
quadraginta dies oī regione circuita venerūt
ad moſen et ad aaron et ad oēm ceterū filiū iſrael in
deſertū pharan quod eſt in eadeſ. Locutiſq̄ eis
et oī multitudo inſtenderūt fructus terre et nar-
rauerunt dicentes. Venimus in terrā ad quā mī-
ſiſti nos: que reuera ſuit lactis et mellis: vt ex his
fructib⁹ cōgnofci poteſſet cultores ſonitum
habere: vbes grandeco atq̄ murata. Stirpem

Deute. 1. d.
Iſta a duo
bus viis
appoſita.

Judic. 2. b.

enach vidimus ibi. Amalech habitat in meridie et ethus et lebuseus et ammoreus in montanis. Chananeus vero moratur iuxta mare: et circa flumina iordanis. Inter hec caleph cōpescēs murmur populi qui ouebat contra moysen atē. Ascendamus et possideamus terrā qm̄ poterimus obtinere eā. Alij vero qui fuerūt cō e: dicebāt. Nequa: qm̄ ad hūc ppsm̄ valeamus ascēdere: q̄ fortior nobis est. Detraherūt terre quā in sp̄erāt apud filios israel dicētes. Terra quam iustitauimus deuorabit habitatores suos. Populus quē aspexim⁹ procreare nature est. Ibi vidimus monstra quedā filiorum enach de genere gyganteo quibus comparati quasi locuste videbatur.

L. S. Fiet populus et murmurat. caleph et iosue terram laudant. Dominus irascitur. moyses eus placat. In deserto mouentur exploiatores. et populus ab amalech ceditur.

Istius vociferans omnis turba sicut nocte illa: murmurant filij cōtra moysen et aaron cūcti filij israel dicētes. Utinā mortui essemus in egypto: et nō in hac vasta solitudine. Utinā pereamus et nō inducat nos dñs in terrā istā ne cadam⁹ gladio et vxores ac liberi nostri ducant captiui. Nōne meli⁹ est reuerti in egyptū? Dixerūtq; alter ad alterū. Consistamus nobis dūcē et reuertamur in egyptū. Quō audito moyses et aaron ceciderūt p̄nī ter ram corā omni multitudine filiorū israel. At vero iosue filius nun et caleph fili⁹ iephone dē et ipsi lustrauerunt terrā: sciderunt vestimenta et ad oēm multitudinē filiorū israel locuti sunt. Terra quā circuitum⁹ valde bona est. Si p̄pulus fuerit dñs inducet nos in eā et tradet humi lacte melle manāte. Nolite rebelles esse contra dñm: neq; timea timē ppsm̄ terre bulos: q̄ sicut panis ēis: et os postis deuorare. Accessit ad eōs omne p̄sidiū: dñs nobiscū est: nolite timere. Cūq; clamaret oīs multitudo et lapidibus eos vellet opprimere apparuit gloriā dñi sup̄ tectū federis cunctis videntib⁹ filijs israel. Et dixit dñs ad moysen. Usq; quo detrahet michi populo iste? Quousq; non credet michi in omnib⁹ signis que feci corā eis? Seriam igitur eos p̄ciliā atq; cōsumāte aūr faciā palcē sup̄ gentē magnā et fortiorē q̄ hec est. Et ait moyses ad dñm. Et audiant egyptij de quorum medio educaui populū istū: et habitatores terre bulos qui audierūt q̄ tu dñs in populo isto sis: et facie videaris ad faciē: et nubes tua pregat illos et in colūna nubis precedas eos p̄r dñz et in columna ignis p̄ noctē q̄ occideris tantas multitudinē quasi vnū hominē et dicant. Non poterat intrudere populū in terrā p̄ qua iurauerat idcirco occidit eos in solitudine. Magnificet ergo fortitudo dñi sicut iurasti dicens. Dñs patiens et multo misericordie: auferens iniquitatē et scelera: nullū innoxius derelinquēs qui visitas peccata: parū in filios: tertā et quartā generationē. Dimitte obsecro peccatū pp̄li tui bulos secundū magnitudinē misericordie tue: sicut p̄pulus fuit egredientib⁹ de egypto vīos ad locū istū. Dixitq; dñs dimisi iuxta verbum tuū. Quō ego et implebim⁹ gloriā dñi vniuersā terrā. Aramen omnes hoīes qui

viderunt maiestatem meā et signa que feci in egypto: et in solitudine: et tentauerunt me iam per decem vices: nec obediuerunt voci meē: nō videbunt terrā p̄o qua iuravi patribus eōs: nec quosq; ex illis qui detrahit michi intuebitur eā. Seruā meum caleph qui plenus alto sp̄itu secutus est me inducā in terrā hanc quā circuitui: et semē eī⁹ possidebit eā: qm̄ amalechites et chaneanē⁹ habitant in vallibus. Et as emouete castra et reuertimini in solitudinē per viā maris rubi. Locutusq; ē dñs ad moysen et aaron dicens. Usq; quo multitudo hec pessima murmurat contra me? Quercias filiorū israel auditi. Dicit ergo eis. Quō ego: aut dñs sicut locuti estis audite me: scificia vobis. In solitudine hac iacebunt cadauera vestra. Adēs qui numerati estis a viginē annis et supra: murmurastis contra me: non intrabitis terrā sup̄ quā leuauī manū meā ut habitare vos facerē p̄ter castra caleph filij iephone: et iosue filiū nun. Paruos autē vestros de quibus distinxī q̄ prede hostib⁹ fore: reintroducā vī videat⁹ terrā que vobis displicent. Vestra cadauera iacebunt in solitudine. Filij vestri erunt vagi in deserto annis quadraginta: et postabūt fomicationē vestrā donec cōsumatur cadauera patrū in deserto iuxta numerū: quadraginta dierū quib⁹ cōsiderastis terrā. Annus p̄ die imputabit. Et quadraginta annis recipietis iniquitates vestras et sciens vitionē meā. Quā sit locus vniuersa facias omni multitudine buli pessime: que cōfuerunt aduersū me. In solitudine hac deficiet et moriet⁹. Gḡ oēs viri quos miserrat moyses ad cōtemplandā terram: qui reuerſi murmurare fecerāt cōtra eū oēm multitudinem detrahētes terre q̄ esset mala. mortui sūt atq; p̄cussī in conspectu dñi. Josue autē filius nun et caleph filius iephone vixerūt ex omnibus q̄ pererrant ad considerandā terrā. Locutusq; est moyses vniuersa verba hec ad omnes filios israel: et luxit populus vntis. Et ecce mane pumo surgētes ascēderūt verticē montis: atq; dixerūt. Parsi sumus ascendere ad locū de quo dñs locutus ē q̄ peccauimus. Quib⁹ moyses. Inquit trāsgredimini verbum dñi: q̄ dicit vobis nō cedet in piopterū: Nolite ascēdere: nō enī est dñs vobiscū ne cōmatō corā inimicis vestris. Amalechites et chaneanē⁹ ante vos sunt: quoz gladio corruetis: eo q̄ nolueritis acquiescere dñi: nec erit dñs vobiscū. At illi contenebriati ascēderūt in verticē montis. Archa autē testamētī dñi et moyses nō recesserunt de castris. Deſcēditq; amalechites et chaneanē⁹ q̄ habitabat in mōre: et percūtēs eos atq; cōcidēs p̄fecit eis eos vīos boīa.

L. S. De libamentis. De offerendiis primitijs. De peccante per ignorantiam: vel animā taz indigenā q̄ aduena. De peccante per superbiā. De colligēte ligna in sabbato. De simbulis hyacinthis ponendis in angulis palliois.

L. Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Loquere ad filios israel: et dices ad eos. Cum ingressi fueritis terrāz habitationis vestre quam ego dabovobis feceritis oblationem dñi in holocaustis aut victimā pacificā vota soluentes vel sponte offer-

Deuter. 1. f. Josue. 14. b.

infra. 16. g. et. 31. d.

Ezech. 4. b.

1. Cor. 10. a.

Deute. 1. g.

21

Eccl. 4. 6. b. 1. mach. 2. f.

23

Exo. 23. d.

Exo. 32. c.

25

rentes munera aut in solennitatibus vestris ad
lentes odore suauitatis dñs de bonis sine de out
bus offeret quicquid imolauerit victimā sacrificiū
simile decimā partē epbi conserperat oleo: quod
mensurā habebit quartā partē bin. vñū ad liba
fundenda eiusdē mensurē dabit in holocaustis si-
ue in victimā. Per agnos singulos et arietes erit
sacrificiū simile duarū decimarū que conserpa
sit oleo tertie partis bin: vini ad libamētū ter-
tie partis eiusdē mēsure offeret i odore suauitatis
dñs. Quā vero de bonis fecerit holocaustus: aut
hostiā ut impetatoris: vel pacificas victimas oba-
bas per singulos boues simile tres decimas con-
serperit oleo qđ habeat medietē mēsure bin: et vini
ad liba fundenda eiusdē mensurē in oblationem
suauissimi odoris dñs. Sic facies p singulos bo-
ues et arietes et agnos et dedozā idigene qđ pe-
regriti vō de ritu offerēt sacrificia. Vñū pēpuz
erit aut iudiciū tam vobis qđ aduenis terre. Lo-
cutus est dñs ap moysen dicens. Loquere filiis is-
rael et dices ad eos. Cū veneritis in terrā quam
dabo vobis: et comederitis de panibus regionis
illius: separabitis primitias dñs de cibis vestris
Sicut de areis primitias separabit: ita et de pul-
mentis dabitis primitias dñs. Quod si per igno-
rantia perieritis quicquid horū que locut⁹ est dñs
ad moysen: mādauit per eū ad vos a die qua ce-
pit tubere et vltra: oblitus fuerit facere mltitudo
offeret viriū de armento holocaustū in odorem
suauissimi dñs: sacrificiū eius ad liba: vt cerimo-
nie postulant hyrcos p peccatos: rogabit sacer-
dos p omni multitudinem filios israel: et dimittet
eos qm nō sponte peccauerūt: nichilominus offer-
retur incensū dñs p se et p peccato aut errore suo
et dimittet vniuersē plebi filios israel: et adueniē qđ
peregrinātū iter eos: qm culpa est ois populi p
ignorantiā: qđ aia vna nefciens peccauit: offe-
ret caprā annuā p peccato suo et deprecabit. p
ea sacerdos qđ in scia peccauit corā dño ipetra-
bit et veniā et dimittet illi. Tā indigente qđ adue-
nit vna lex erit oim qđ peccauerit ignorātes. Ali-
quo qđ p superbiāz aliquid pmissit siue cuius sit
ille siue peregrin⁹: qm aduersus dñz rebellis fuit:
peribit de populo suo. Quēbū enī dñi cōtēpfit et pce-
pit illius fecit irritū idcirco debetur et postabit
iniquitatē suā. Si autē est aut cū essent filij israel in
solitudine et inuenissent hominem colligēt ligna in
die sabbati: obdulerūt eū moysi et aaron et vulner
e multitudine. Quō i reclusit eū in carcerē nefciē
res qđ fuit eo facere deberēt dicitur dñs ad moysen
dixit. Dixit moysi hō iste: obdura cū lapidib⁹ ois
turba extra castra. Lūp eduxit eū foras: obdru-
erūt eū lapidib⁹ et mortu⁹ est sicut pceperat dñs
Dixit quoqđ dñs ad moysen. Loque filijs israel et
dices ad eos: vt faciant sibi simbola p angulos
quatuor pallioz: ponentes in eis vitras hyacin-
thinas. Quas cū viderint recordentur olim man-
data dñi nec sequantur cogitationes suas et oculos
per res varias fornicationes sed magis memo-
res pcepti dñi faciant eas sicut sancti deo suo.
Ego dñs de⁹ vestri: qui eduxi vos de terra egypti:
vt esset deus vestri.
C. S. De pena scilicet De ambitione dathā et

abyro. De thuribulo allatis. Ignis deuorat cho-
reathan et abyron cū alijs offerentibus incensū
pcepit de⁹ thuribula tolli: dispergatur ignis.
Murmurat iterum populus: quare occiduntur.
14. milla. et. 700.
xvi.
Ecce aut chore filij isaa filij caath filij
leuent dathā et abyro filij eliab. hon-
quos filij pphēp de filijs rubē: surre-
rerūt cōtra moysen: alijs filios israel
ducenti quinquaginta viri. pcecos synagoge: qđ
tpe cōsiliū p noia vocabantur. Cūqđ stetit ad ad-
uersū moysen et aarō dixerūt. Sufficiat vobis qđ
ois multitudo sanctorū est et in ipso est dñs. Cur
eleuamini sup popū dñi: Quod cū audisset moy-
ses: cecidit pronus in facie: locutusqđ ad chore et
ad oēm mltitudinē: mane inquit notū faciet dñs
qui ad se pertinēt: sanctos applicabit sibi: et qđ
elegerit appropinquabit ei. Hōc igi facit. Tollit
vniuersos thuribula sua: chore et omne cōci-
liū tuū: baulo trahe igne ponite desup thymia-
ma corā dño: quēcūqđ elegerit: p se erit sanctus.
Multū erigimini filij leui. Dicitur rurū ad chore
Audite filij leui. Num parū vobis est qđ separāt
vos de⁹ israel ad oī popū: et iuncti sibi vt fuerit:
et i cultu tabernaculi staretis: corā frēquentia populi
et ministraretis ei. Idcirco ad se fecit accedere te et
ois frēs tuos filios leui: vt vobis etiā facerent
vēdictio: et ois globus tu⁹. Nec cōtra dñz. Quid ē
enī aaron vt marmoretis cōtra eum: Quis ergo
moyses vt vocaret dathan et abyron filios eliab.
Qui respōderūt. Non venimus. Non dū parum
est tibi qđ eduxisti nos de terra egypti: que laetare
melle manabat vt occideres in desertis: et do-
minatus fueris nostris: Acuera induxisti nos in
terrā qđ sicut ius tuale: melle et dedisti nobis pos-
sessiones agroꝝ et vinearū. An et oculos nostros
vis erueri. Non venimus. Iratusqđ moyses val-
de ait ad dñm. Ne respicias sacrificia eoz. Tu
scis qđ nec asellū quidē vnqđ acceperim ab eis nec
affugeris quēpiā eoz. Dicitur ad chore. Tu et ois
cōgregatio tua state secūm corā dño: aarō die
crastino sepeliet. Tollite singuli thuribula vestra
et ponite sup eas incensū offeretes dño ducēta qui
qua ginta thuribula: aaron quos teneat thuribu-
lū suū. Quod cū fecissent stantibus moyses et aarō
et coaceruassent aduersum eos oēm multitudinē
ad ostiū tabernaculi apparuit cunctis gloria dñi
Locutusqđ dñs ad moysen et aaron ait. Separa-
mini de medio cōgregationis huius vt eos repē-
te disperdat. Qui ceciderūt pni in facie atqđ dixe-
rūt. Fortissime de⁹ spiritū vniuersē carnem: non
vno peccato contra oēs ira tua defuevit. Et ait
dñs ad moysen. Precipe vniuerso populo vt sepa-
retur a tabernaculo chore dathā et abyro. Surre-
xit moyses et abijt ad abyron: et sequenti-
bus eū senitibus israel dixit ad turbā. Cedite
a tabernaculo impiorū: et nolite rāgere qđ ad eos
pertinet ne inuolamini in peccatis eoz. Cūqđ
recessissent a tentorio eoz per circuitū dathan
et abyron egressi stabant in introitu papiionum
suorū cū vtrorūqđ libris omnib⁹ frēquentia. Et
ait moyses. In hoc scietis qđ dñs miserū me vt fa-
cerē vniuersa que cernitis et nō ex populo ea coi-

Scilicet
tra Moysē
a chore am-
bitioso.

13

14

15

Chore.
dathan.
abyron.
punitio
grauissima.

De collige-
re ligna sab-
bato lapsi-
dato.

Deu. 22. b.

de protuleri. Si cōfuetā hoīm morte interierit: visitauerit eos plaga quā ceteri visitari solent: non misit me dñs. Sin autē nouas rē fecerit dñs: aperiens terrā oō suūz de gluatit eos: et oīa que ad illos pertinet descendenterit: viuentēs in infernū sciētis: q̄ blasphemauerint dñm. Cōfestim igitur cessauit loqui: disrupta est terra sub pedibus eoz: et apēs oō suū deuorauit illos cū tabernaculis suis: et vniuersa substantia eoz. Descenderūt viti in infernū opti humo: et perierūt de medio multitudinis. At vero oīs israel qui stabat p̄ gressū fugit: clamore perterriti dicens. Ne fouet nos terra deglutiat. Sed et ignis egressus a dño iter fecit: ducētos quinquaginta viros q̄ offerebant incēsum. Locutusq̄ est dñs ad moysen dicens. Picele p̄ eleazar filio aaron sacerdoti vt tollat thuribula q̄ iacent in incēdo: et ignē huc illucq̄ dispergat: qm̄ sanctificata sunt in motibus pctōz: pducatq̄ eis in laminae et affigat altari: eo q̄ oblatuz sit in eis incensuz dñs: et sanctificata sint vt cernat ea p̄ signo: et monitōre filiū israel. Tulit ergo eleazar sacerdos thuribula enea in quib⁹ obtulerant hī quos in incendiū deuorauit: p̄duxit ea in laminae affigens altari: vt haberent postea filiū israel quibus cōmouerentur: ne quis accedat alienigena: q̄ nō est de semine aaron ad offerendū incensū dñs: ne panatur sicut passus est chore: et oīs cōgregatio ei⁹ loquente dño ad moysen. Murmurauit autē oīs multitudo filioz israel sequenti die cōtra moysen et aaron dicens. Uos interfecistis pplm̄ dñi. Cūq̄ oues feditio: et tumult⁹ increpauit moysen et aaron fugerūt ad tabernaculū fedierūt. Quid postq̄ ingressi sunt operuit nubes et apparuit gloria dñi. Dixitq̄ dñs ad moysē. Recede de medio huius multitudinis: etiam nūc delebo eos. Cūq̄ iaceret in terra: dixit moyses ad aarō. tolle thuribula: et haustu igne de altari mitte in censum desup̄ pergens cito ad pplm̄ vt roges p̄ eis. Itaq̄ enī egressa est ira a dño: plaga defecit. Quod cū fecisset aaron et accurrisset ad mediam multitudinē quā ita vastabat incēdū obtulit thuribula: et flans inter mortuos ac viuentē: p̄ p̄p̄to depicatus est: et plaga cessauit. Fuerūt autē q̄ percussī sunt quartuordecim milia hominū et septingenti abscq̄ his qui perierant in seditione chore. Reuerlusq̄ est aaron ad moysen ad ostiū tabernaculi federis postq̄ quieuit interitus.

De virga aaron que floruit inter alias virgas filioz israel. Filij israel fe consumptos moysi dicunt.

Capit. xvi.

Locutus est dñs ad moysen dicens. Loq̄re ad filios israel: et accipe ab eis virgas singulas p̄ cognationes suas a cunctis principib⁹ tribus virgas duodecim: vniuersusq̄ nomē sup̄scribe virge sue. Nō autē aaron erit in tribu leui: et vna q̄da cunctas eoz familias continēbit: poneq̄ eas in tabernaculo federis: cōiā testimoniorū loquar ad te. Quē ex his elegero germinabit virga ei⁹: et cohibebo a me querimonia filioz israel: quib⁹ cōtra vos murmurant. Locutusq̄ est moyses ad filios israel: et dederunt ei oīs principes virgas per singulas tribus. Fuerūtq̄ virge duodecim abscq̄ virga aarō

Quas cū posuisset moyses cōiā dño in tabernaculo testimonij sequenti die regressus fuenit: germinasse virgā aaron in domo leui: turgenibus gemis cruperāt flores qui folijs dilataris in amygdalae deformati sūt. Proptulit ergo moyses oēs virgas de cōspectu dñi: ad cunctos filios israel vide runtq̄ et receperunt singuli virgas suas. Dixitq̄ dñs ad moysen. Refer virgā aaron in tabernaculum testimonij: vt seruetur ibi: in signū rebellionis filioz israel: et quiescant querele eoz a me ne moriātur. Fecitq̄ moyses sicut ceperat dñs. Dixērunt autē filij israel ad moysen. Ecce consumpti sumus: oēs peribimus. Quicq̄s accedit ad tabernaculū dñi morietur. Nūc vsp̄ ad interitū cuncti delendi sumus.

De onere et dignitate aaron et excubis leuitarū: primitie sacerdotib⁹. Decime leuiti assignat et reddidit leuite decimā. Decime aaron.

xvii.

Dixitq̄ dñs ad aarō. Tu et filij tui et domus p̄s tui tecū posabitis iniquitates sanctuarij: tu et filij tui simul visitabitis peccata sacerdotū vtrius. Sed et fructus tuos de tribu leui: scep̄tro patrij tui sume: tecū prestosq̄ sint et ministrent tibi. Tu autē et filij tui ministrabitis in tabernaculo testimonij. Excubabitq̄ leuite ad p̄cepta tua et ad cuncta opera tabernaculi: ita dītaxat vt ad vasa sanctuarij et altare non accedānt: et illi mouantur: et pereant simul. Sint autē tecū et excubēt in custodia tabernaculi et in obus cerimonij eius. Alienigena nō miscebitur vobis. Excubate in custodia sanctuarij: in ministerio altaris: ne ouas indignatio sup̄ filios israel. Ego dedi vobis fratres vestros leuitas de medio filioz israel: et ad id doni dñi: vt seruiāt in ministerij tabernaculi eius. Tu autē et filij tui custodie facerdotū vestrū: et oīa que ad cultū altaris pertinent et itra vtriusq̄ facer dotes am ministrabunt. Si q̄s exterius accesserit occidet. Locutusq̄ est dñs ad aaron. Ecce dedi tibi custodiā p̄minarū meorū. Quia q̄ sanctificant a filiis israel tibi tradidi: a filiis tuis p̄ officio sacerdotū legitima sempiterna l̄ce ex quo accipies de his que sanctificantur et oblata sunt dño. His oblato et sacrificiū et quicquid p̄ peccato aut delicto red datur michi: et cedit in sancta sanctorū: tuū erit: et filioz tuoz. In sanctuario comedes illud. Marces tantū edent ex eo: q̄ p̄secrati sūt dño. Primitias autē quas eueruerint et obtulerint filij israel tibi: dedi et filijs tuis: ac filiabus tuis iure p̄petuo. Quin mīdus est in domo tua: vesces eis. Vni medullā olei et vini ac frumētū quicquid offerit primitia: dñs tibi dedi. Vniuersa frugis initia que gignit humus et dño deponantur: cedent in vniuersum. Quin mundus est in domo tua: vesces eis. Omne quod ex voto reddiderit filij israel tuū erit. Quicquid primitiū eripit et vniuersa cuncte carnis quā offerūt dño sue ex homibus sine de pecorib⁹ fuerit: tui iuris erit: ita dītaxat vt p̄ hols p̄mogenito selum accipias: totie animal q̄ in mundū est redimi facias: cui⁹ redēptio erit post vni mēse: siclis argenti q̄nc pōder sanctuarij. Si quis vigin oīos habet. P̄mogenitū autē bouis et ouis et capre non facies redimū: quia sanctificata sunt dño

1. reg. 1. f.

21

23

Primitie sacerdoti: bus.

25

supra 3. g.
Exo. 30. b.
Leui. 17. c.
Ezechiel.
4. d.

E

Deute. 12. a

ps. 103.

infra. 16. a.

f

15

supra 105.

Saple. 18.

d.

Numerus

mortuorū.

14. milia et

700.

21

23

25

Numeri.

Sanguine tantū eorū fundes sup altare: adipēs a dolebis i suauissimū odorē dñs. Carne uero in vñm tuū cedentis: pectusculū consecratū: & ar mus dexter tua erunt. Dñs pūmīnas sanctuarij quas offerunt filij israel dñs tibi dedit: & filijs ac filiabus tuis iure perpetuo. Pactū salū est sempiternū: coaz dñs tibi ac filijs tuis. Exiitq; dñs ad aaron. In terrā eorū nichil possidebitis: nec habebitis partem inter eos. Ego para & hereditas tua in mediū filioꝝ israel. Filij autē leui dedit oēs decimas: sicut in possessionē: p ministerio quo seruauit michi in tabernaculo fēderis: vt non accedant vltra filij israel ad tabernaculū: nec cōmit tant peccatū mortiferū: sicut filijs leui michi in tabernaculo seruiebūt: & portābūt pētā ppli. Legit mī sempiternū: crit in gñationibꝝ vestris. Nichil aliud possidebūt: decimarū oblatione cōtenti q̄s in vñs eorū & uicissaria separauit. Locutusq; est dñs ad moy sen dicēs. Precipe leuitis atq; denūcia. Cū aspergeritis a filijs israel decimas quas dedit vobis: pūmīnas eorū offerre dñs. Id est decimā partē decime: vt reputetur vobis in oblationē: pūmīnas quoꝝ accipitis pūmīnas offerre dñs: & date ea aaron sacerdoti. Quia q̄ offeritis ex decimis: & in donaria dñi separabit optima & electa erunt cōcta. Diceſq; ad eos. Si pcedat & meliora q̄q; obuleritis ex decimis: reputabitur vobis quasi de area & troculari dederitis pūmīnas: & comeditis eas in obus locis vestris: & vobis & familie vestre: q̄ pcedit ex p ministerio quo seruauit in tabernaculo testimo nū: nec peccabit sup hoc egrēgia vobis: & pignora referatēs: ne pollutatis oblationēs filioꝝ israel & monamini.

L.S. De vitula rufa. de mouēte in tabernaculo. de vase nō habēte operculū. de sanguine cadauer hoīs. de alia expiatiōis.

L. Locutusq; est dñs ad moy sen & aaron dicēs. Ista est religio victimę quā cōstituit dñs. Precipe filijs isrl vt adducāt ad te vaccā rufam etatis integre in qua nulla sit macula: nec portauerit iugum: & ad eſq; cā eleazar sacerdos tuū educat: extra castra imolabit in conspectu oim: tingēs digitū eiꝝ i sanguine: & asperget cōtra fores tabernaculi septē vicibꝝ cōburetis: & cinis vidēbꝝ iā pelle & carnis eius q̄ sanguine & mī fāme tradito. Ligni quoq; cedrinū & hyssopū: cōcōq; bis tinctus sacerdos mittet in flāmā q̄ vaccaꝝ vocat. Et tunc demus lotus vestibꝝ: & coipe suo igne dieſ castra: cōmaculatusq; erit vñs ad vesperū. Sed & ille qui cōbūserit eā: lauauit vestimenta sua & coipus: & imundus erit vñs ad vesperū. Colliget aut vñs mūdus cineres vacce: & sifundet eos extra castra in loco purissimo vt sint multitudini filioꝝ israel in custodia: & inquam asperſionis: quia pio peccato vacca combusta est. Cūq; lauerit qui vacce portauerat cineres vestimenta sua: imundus erit vñs ad vesperū. Itaq; debunt cō filij israel & adue ne qui habitant inter eos sancti iure perpetuo. Qui tegerit cadauer hoīs: & ppli hoc septē dies: & vñs imundus: asperget ex hac aq̄ die tertio & septimo: & sic mundabit. Si die tertio aspius nō

fuerit septio nō potit mūdari. Dñs q̄ tegerit hu mane ale moriant: & asperſus hac pūmīnis nō fuerit polluet tabernaculū dñs: pibet ex israelicā aqua expiatiōis nō est aspius: imūduus erit: & manebit spurcitia eius sup eū. Ista est lex hoīs q̄ moritur in tabernaculo. Dñs qui ingreditur tēto ad um illius: & vñueria vasa q̄ ibi sunt polluta erunt septē dies. Vase q̄ nō habuerit operculū: nec ligaturā desuper amundū erit. Si quis in agro tegerit: ca daver oculi hoīs aurꝝ & se morat: huc o illi: vel septicidij imūduus erit septē diebus. Tolentq; de cineribꝝ cōbūstiois atq; peccati: mittent aquas viuas sup eos in vasis in quibus cū homo mūdus tinxerit byssopū asperget ex eo ostenſionū & cunctā supellectileꝝ: & hoies bulis: cōmodi ptagiōe pollutos. Atq; hoc mō mūdus lastrabit imundū tertio & septimo die: expiatusq; die septimo lauat & se vestimenta sua: & imūduus erit vñs ad vesperū. Si quis hoc ritu nō fuerit expiat: peribit aia illius de medio ecclesie: q̄ sanctuarium dñi polluit: nō est aqua lustratiōis aspius. Erat hoc pceptū legitimū sempiternū. Ipse quoq; qui aspergit aquas lauat vestimenta sua. Dñs q̄ tegerit aquas expiatiōis: imūduus erit vñs ad vesperū. Quicquid tegerit imūduus: imūduū faciet: & aia q̄ hoīs quippiā tegerit: imunda erit vñs ad vesperum.

L.S. De monte marie. de murmuratiōe populi contra moy sen ex defectu aquę: & dedit eis deus aquā. Preditur de moyſi & aaron nō ingressuros in terrā pmissiōis: de nūcis ad edom. de morte aaron in monte hoī. et submuratione. & eleazar loco eius & sicut populo aaron.

V. Eueruntq; filij israel & ois multitudo i deserto sin mēse pual & mansit pplus in caedes. Mortuusq; est ibi maria et sepulta in eodē loco. L. hq; indigeret aq̄ populus: cōvenerūt aduersū moy sen & aaron: & versi in seditionē dixerūt. Utinā perissemꝝ inter fratres nostros corā dñs. Cur eduxistis ecclesiā dñi in solitudinē: vt nos & nostra iumēta moriamur? Quare nos fecistis ascendere de egypto & eduxistis in locū istū pessimū qui feri nō potest: qui nec sicū gignit nec vineas: nec molag: & nata: inq; & aqua nō habet ad bibendū? Ingressusq; moyſes & aaron dimissa multitudo in tabernaculo fēderis: conuerſi proni i terrā: clamauerūt: q̄ ad dñm atq; dixerūt. Dñe deus audi clamorē huius ppli & aperī eis thesaurū tuū fontes aque viue: vt satiat cesset murmuratiō eorū. Et apparuit glā dñi sup eos. Locutusq; est dñs ad moy sen dicēs. Tolle virgā & cōgrega pplm tuū & aarō frater tuus: loquimini ad petrā coram eis: illa dabit aquas. Cūq; eduxerit aquā de petrā: bibet ois multitudo: & iumēta eius. Tūc igit moyſes virgā q̄ erat in conspectu dñi: sicut pceperat ei: cōgregata multitudo ante petrā: dixit eis. Audite rebelles et increduli. Num de petrā dabit aquā poterimus eicere? Cūq; eleuasset moyſes manū percutiōis virgā die silicē: egressi sunt aque largissimē: vt populus biberet & iumēta sua. Dixitq; dñs ad moy sen & aarō. Nō credidistis michi vt sanctificaretis me corā filijs

Deut. 18.8

Decime le uine.

Deut. 18.8

Hebre. 13. b.

B

C

D

A

Mors ma hic.

Exo. 17. b.

B

Exo. 17. b.

Sōs ex silice egredif.

Aqua con
tradictiois
infra. 2. d.

Ad edom
nuncij mit
tuntur.

D

Infra. 33. e.
Exuit aa:
ro veste sa
cerdotali:
qua induit
filij ei⁹ et
aaron moif.
Deut. 10. b
et. 23. g.
Dicitur fle
uit trigita
dieb⁹ aaro
motuum.

B

Hinc rex
arad.

Murma
ratio ppli.

B

israel: non introducetis hos populos in terram
quā dabo eis. Hec est aqua contradictionis vbi
turgant sunt filij israel cōtra dñm: et sanctificatus
est in eis. Misit in terra nūcios moyses de ca
des ad regem edom qui dicerent. Hec mādā frater
tuus israel. Hosti oēm laborem qui appēdendū
nos quomodo descendēnt patres nostri in e
gyptum et habitauerimus ibi multo tēpore: affli
gē rēnt nos egyptij: patres nostros: et quomodo
clamauerimus ad dñm et exaudierit nos: miserit
q̄ angelū qui eduxerit nos de egypto. Ecce invē
de ca des que est in extremis finibus tuis positi:
obsecramus vt nobis transire liceat per terrā tu
am. Non ibimus per agros nec per vineas: nō bi
bemus aquas de puteis tuis: sed gradiemur via
publica nec ad dexteram nec ad sinistram declinā
tes donec transeamus terminos tuos. Cui respō
dit edom. Non pertransibis per me. Alioquin ar
matu occurrā tibi. Dixerūtq̄ filij israel. Per tri
tam gradiemur vias: et ibi biberimus aquas tuas
nos et pecora nostra: dabimus quod iustū ē. Nul
la erit in p̄cio difficultas: tārti velociter transe
amus. At ille respondit. Nō transibitis. Statimq̄
egressus est obuius cū infinita multitudo: et ma
nu fortis: nec voluit acquiescere deprecantib⁹ vt con
cederet transitum per fines suos. Quamobrem di
uertit ab eo israel. Cūq̄ castra mouissent de ca
des venerunt in mōtē boi qui est in finibus terre
edom: vbi locutus est dñs ad moysen diceb⁹. Per
gat inquit aaron ad populos suos. Nō enī intra
bit terram quā dedi filiis israel: eo q̄ incredulos
fuerit oī meo ad aquas contradictionis. Tolle
aaron et filium eius cū eo: et duces eos in montes
boi. Cūq̄ nudauerit patre veste sua: indues ea
eleazar filium eius: et aaron colligitur et moue
tur ibi. Fecit moyses vt p̄ceperat dñs et ascēde
runt in mōtē boi coram oīni multitudo. Cū
q̄ aaron spoliasset vestibus suis: induit eis clea
zarum filium eius. Illo motuo in montis super
cilio descendit cum eleazar. Omnis autē multi
tudo videns occubuisse aaron: fleuit super eo tri
ginta diebus per cūctas familias suas.

Quod cum audisset chanaan⁹ rex arad
qui habitabat ad meridiem venisse sci
licet israel p̄ exploratorum vias pugna
uit contra illam: victo: existens duxit
et eo p̄cedam. At israel voto se dño obligans ait.
Si tradideris populi istius in manu mea: debebo
vires eius. Et auditis q̄ dñs p̄ces israel: tradi
dit chanaan eū: quem ille interfecit subuersis vibi
bus eius et vocauit nomē loci illius horma: id est
anathema. P̄fecti sunt autē de monte boima
per vias que ducit ad mare rubij: vt circumiret
terrā edō. Et redere cepit ppl⁹ tunc: ac labois
locutisq̄ contra dominū: et moysen ait. Cur edu
casti nos de egypto vt moueremur in solitudine:
Deest panis: non sunt aque: anima nostra iā nau

feat super cibo isto leuissimo. Quamobrem misit
dñs in populum ignitos serpentes. ad quosq̄ pla
gas et moites plurimorum venerunt ad moysen
atq̄ dixerūt. Peccauimus: quia locuti sumus cō
tra dominū et te. Edia vt tollat a nobis serpētes.
Dixit autē moyses pio populo. Et locutus est dñs
ad eum. Fac serpentes enēum et pone eum pio si
gno. Cui percussus affpexit eus: viuet. Fecit er
go moyses serpētes enēum et posuit eum pio si
gno. Quem quis percussit affpicerent sanabantur. P̄
fectiq̄ filij israel castrametati sunt in oborb. Unde
de egressi fixere tentoria in leabariū in solitudine
que respicit moab contra orientalem plagam: et
inde mouentes venerunt ad torrentem sareth.
Quem relinquentes castrametati sunt cōtra ar
non: que est in deserto et p̄ominet in finibus am
morei. Siquidē arnon terminus est moab: dñs
dens moabitae et ammoreos. Unde dicitur in
libro beliosum domini. Sicut fecit in mari rabio:
sic facit in torrentibus arnon. Scopuli torētū
inclinati sunt vt requiescerent in arnon et appa
berent in finibus moabitarum. Et eo loco recu
pit puteus: sup quo locut⁹ est domin⁹ ad moysē
Congrega populu et dabo ei aquam. Tunc ceci
nit israel carmen istud. Ascendat puteus concit
nebant: puteus quem forderit principes et para
uerit duces multitudinis in datore legis et in pa
calle suo. P̄fectosq̄ sūt de solitudine mathana.
De mathana in nababiel. De nababiel in bamoth
Bamoth vallis ē in regiōe moab in vertice p̄bal
ga q̄ respicit contra desertum. Misit autē israel
nuncios ad seon regem ammoreorū dicens. Ob
secro vt transire michi liceat per terram tuā. Nō
declinabimus in agros et vineas: non bibemus
aq̄s ex puteis. Etia regia gradiemur donec tran
seamus terminos tuos. Cui concessit noluit vt
transiret israel per fines suos: quin potius exerci
tu congregato egressus est obuius in desertum
et venit in tafa: pugnantib⁹ contra eum. A quo
percussus est i ore gladii: et possessa est terra eius
ab arnon vsq̄ lebo: et filios ammodū: quia forti p̄
sidio tenebantur termini ammonitarū. Cuius er
go israel omnes ciuitates eius et habitauit in vi
bibus ammorei in efefon scilicet et viculis eius
Iarbs efefō fuit seon regis ammorei: qui pugna
uit contra regem moab et tulit omne terram que
ditionis illius fuerat vsq̄ arnon. Idcirco dicitur
in p̄uenerit. Venite in efefon: edificetur et con
struatur ciuitas seon. Ignis egressus est de efefo
bon: flamma de opido seon: et deuorauit arnon
moabitatum et habitatores excelsum arnon.
Et tibi moab: peristi pople chamos. Dedi filios
ei⁹ in fugā et filios in captiuitate regi ammorei
sed. Ingu ipsoz dispersit ab efefō vsq̄ dibō: assu
pauerit liopbe et vsq̄ madaba. Et habitauit is
rael in terra ammorei. Misit itaq̄ moyses q̄ explo
rarent iacer. Cui⁹ ceperūt viculos et possederunt
habitatores. Interiq̄ se et ascēderūt p̄uā basan
et occurrit eis og rex basan ei⁹ de p̄p̄lo suo pugna
tur i edra. Dixitq̄ dñs ad moysē. Et times ei⁹
q̄ i manu tua tradidit illi et oēm p̄p̄az carā ei⁹
faciesq̄ illi sicut fecisti sed regi ammoreo: p̄lato
ri efefō. Percussit igit⁹ et hūc cū filiis suis viuer

2. cor. 10. b.

Job. 3. b.

supra. 10. b
Deute. 1. c.
2. mach. 1. f.

Victoria
cōtra seon
regem am
moreorū

S

Deute. 34.
et. 29.
Victoria
p̄tra og re
gem basan

sumus populum eius vsq; ad intermissionē: et post
federunt terram illius.

L. S. Balac mittit fœmel et sc̃bo ad balaā vt veni
at ad maledicendū pp̃lo. dñs pumo p̃hibet. sc̃bo
pmittit ire. et āgel⁹ obuiat. aīnā loq̃t Balaā rēp
hēdit. Balac ei occurrīt mittit ei munera. xxi.

D Bofectio castrametati sūt in campe
stribus moab: vbi trāio danē bieria
cho sita est. Vīdēs aūt balac filius se
phor oīa q̃ fecerat isrl̃ ammōre et q̃

ptmūssent ei moabit et impetū ei⁹ ferre nō pos
sent: dixit ad maiores natu madian. Ita delcbit
hic pp̃lus oēs q̃ i nris snib⁹ cōmōant: quō solet
bos herbas vsq; ad radices carpe Ip̃se aūt erat

eo tpe rex in moab. Vīst ergo nūcios ad balaā
filiū beor ariolā q̃ habitabat sup flumē terre filiū
rā ammon: vt vocaret ei⁹ et diceret. Ecce egressus

est pp̃lus ex egypto qui operuit sup̃ficiē terre se
dēs cōtra me. Vēni igit⁹ et maledic pp̃lo huic qui
fuitioi me est: quō mō possim pcutere et eicere
eū de terra mea. Non em q̃ benedict⁹ sit cui be
nedixeris: et maledictus in quem maledicta con
gesseris. Perreueruntq; seniores moab et maio
res natu madian habētes diuinatiōis p̃cū i ma
nibus. Cūq; venissent ad balaā et narrafset ei oīa

verba bala cūller rēspōdit. Manete hic nocte: et re
spondebo quicquid mīchi dixerit dñs. Manenti
bus aūt illis apud balaā: venit dē: et ait ad eum.

Quid fibi voluit hoies isti apud te? Rēdit. Balac
fili⁹ sephor rēp moabiturū misit ad me dicēs. Ec
ce pp̃lus q̃ egressus ē de egypto operuit sup̃ficiē
terre: venit et maledic etiā quō mō possim pugnas

abigere eū. Dixitq; dē⁹ ad balaā. Noli ire cū eis
neq; maledicas pp̃pos: q̃ bñdict⁹ ē. Vt ui mane cō
furgas dixit ad pūcipes. Ite in terrā vestra: q̃ p
hibuit me dē⁹ venire vobiscū. Reuerfi pūcipes dī
xerūt ad balac. Noluit balaā venire nobiscū. Rur
sus ille multo plures et nobiliores q̃ ante miserat

misit. Vt cū venissent ad balaā dixerūt. Sic dī
cit balac filius sephor. Ne ciceretis venire ad me:
paratū habeo honorare te: et quicquid volueris
dabo tibi. Vēni et maledic pp̃lo isti. Rēspōdit ba
laā. Si dederit mīchi balac plēnā domū suā argē
ti et auri nō potero imutare verbū dñi dei mei: vt

vel plus vel min⁹ loquar. Obsecro vt hic manea
tis etiā hac nocte: vt scire queā qd mīchi rurſū re
spōderit dñs. Vēnit ergo beor ad balaā nocte: et
ait ei. Si vocare te venerit hoies isti: surge et va
de de eis. Ita dītaxat vt q̃ tibi piceperō facias.

Surrexit balaā mane: et strata asina. p̃fecus est
cū eis. Et iratus est dē⁹. Stetitq; angel⁹ dñi infra
cōtra balaā q̃ sedebat asine. et duos pueros habē
bat secū. Cernēs asina angelū stāte in via euagina
to gladio: avertit se de itinere: ibat p agriū. Quā
cū verberaret balaā et veller ad femitā reducere:

stetit angelus in angustia duarū maceriarū qui
bus vinceangebant. Vt vīdēs asina iuxta se
parietē: et attriuit fedens pedē. At ille iterū verbe
rabat eā: et nichilomin⁹ angelus ad locū angustū
trāsīto hīc nec ad dextera nec ad sinistram poterat
decurari: obuius stetit. Cūq; vīdisset asina stāte
āgelū p̃cidit sub pedib⁹ sedentis. Vt irat⁹ vehe
ment⁹ cedebat fuisse latera ei⁹. Aūgit dñs os asine

et locuta ē. Quid feci tibi? Cur percussit me? Ecce
tam tertio. Rēdit balaā. Quā commeraui et illuſi
fui mīchi. Vt nā habere gladiū vt te pcuter. Dī
xit asina. Nōne aīa tuū sum cui semp sedere con
sueuiſti vsq; in presētē tuē? Dīc qd simile vñq;
fecerit tibi? At ille ait. Nunq̃. Potius nā aperu
it dñs oculos balaā: et vidit angelū stāte i via eu
ginato gladio: adouitq; eū p̃nus in terrā. Cui
angelus. Cur inquit tertio verberas asinā tuā? Ego
veni vt aduersarier tibi: quia peruersa est vi
ta tua: michiq; cōtraria. Et nū asina declinaſt
de via da no locū resistenti: te occidissē: illa v
neret. Dixitq; balaā. Peccauit: nesciens q̃ tu sta
res cōtra me. Et nunc si displicet tibi vt vadā: re
nerta. Ait angelus. Vade cū istis et caue ne aliū
q̃ piceperō tibi loquaris. Iuit igit cū p̃ncipib⁹
suis. Quod cū audisset balac: egressus ē in occur
sus eius in oppido moabiturū: qd stit est in extre
mis finibus arnō. Dixitq; ad balaā. Vñ nūcio
s vt vocarent te. Cur nō statim venisti ad me? An
quia mercedē aduētū tuo reddere nequeo? Cui
ille rēspōdit. Ecce adūs. Rūquid loqui potero
aliud nisi quod deus posuerit in ore meo? Per
reuerſi ergo simul et venerūt in vrbē que in extre
mis regni eius finibus erat. Cūq; occidisset ba
lac boues et oues misit ad balaā: et p̃ncipes qui
cū eo erāt muner a. Mane autē facto vixit eū ad
excessa bala: et intuius est extremā p̃tē pp̃l.

L. S. Balaam in montem ducitur ad maledicē
dum populo. aras p̃fectas edificari iubet. et vici
mas imponit. pio maledictione benedict⁹ et pio
phetat de conualeſcentia et multiplicatiōe popu
li contra inimicos. Et iterum in montem aliū du
citur: et tertio etiam ducitur. xxiij.

D Dixit balaā ad balac. Edifica mīhi bē
p̃cra arā et para totidē vitulos: cuius dē
q̃ nūci arietes. Cūq; fecisset iuxta ser
monem balaā: impofuerunt simul vitu
lū et arietes super arā. Dixitq; balaam ad balac.

Sta paulisper iuxta holocaustū tuū donec vadā
si forte occurrat mīchi dñs: et quodcuq; impetra
rit loquar tibi. Cūq; abisset velociter: occurrīt
illi deus. Locutusq; ad eū balaam: septem inquit
aras erexit: et impoſuit vitulū et arietes desup. Dñs
autē posuit verbum in ore eius: et ait. Reuertere
ad balac et hec loquerte. Reuerſus inuenit stāte
balac iuxta holocaustū suū: et omnes pūcipes
moabit p̃ affūptos parabola sua dixit. De arā
adduxit me balac: vt moabiturum de montibus
orientis. Vēni inquit et maledic iacob: pio peras
et detestare israel. Quomodo maledicam: cui non
maledixit deus? Quia ratione detestor: quē dñs
non detestatur. De summis silicibus videbo eū
et de collibus considerabo illū. Populus solus
habitabit et inter gentes non reputabitur. Quis
dinumerare possit puluere iacob et nosse numerū
ſurſus isrl̃? Quāz aīa mea moſt iust op: et ſiant
nouissima mea hōc ſimilia. Dixitq; balac ad ba
laam. Quid est hoc q̃ agis? Et malediceret isrl̃
mīcis meis vocauit te et tu cōtrario bñdict⁹ eis.

Cui ille rēspōdit. Rū aliud posuisti loquī q̃ tui
ferit dñs? Dixit ergo balac. Vēni mecū in alterū
locum: vnde patem israel videas: et totū videre

Loquitur
asina bala
am.

2. p. 1. c.

5

15

infra. 23. b.

21

23

Num. 3. b
pio male
dictio: ba
laā bene
dit populo
israel.

supra. 21. g

2
Yose. 2. 4.
b.

13

supra eob.

12

infra. 2. 4. c.

supra eob.

Permittit
de balaaz
tre ad ba
lac.

12

C

nō possis inde maledictio ei. Cūq; dixisset eū in locū sublimē sup verticē montis p̄balga: edificauit balāz septē aras: et iposuit supra vitulos atq; arietib; dixit ad balac. Sta hic iuxta holocaustū tuū donec ego obuius pergā. At cū dñs occurrisset: posuissetq; verbū in ore ei: ait. Reuertere ad balac & decloqueris ei. Reuer si inuenit eū stantē iuxta holocaustū suū: p̄cipies moabitarū cū eo. Ad quē balac. Quid inq; locut' ē dñs? At ille assūpta parabola ait. Sta balac & auscultaudi fili sepphoi. Nō est de' quasi dō vt mētiat nec vt fili' hoīs vt mures. Dixit ergo t non faciet locut' est & nō implebit. Ad benedicēdū adductus fuit benedictionē p̄bire nō valeo. Non est ydōlū in iacob: nec videt simulacrū in isrl. Dñs de' eius cū eo est: clāgo victorie regis in illo. Deuēdū ēdixit illū de egypto: cū fortitudo similis ē rhinocerotis. Nō est auguriū in iacob: nec diuinitas in isrl. Rēpōib; suis dicit iacob & isrl qd opat' sit de'. Ecce p̄pūs vt leona p̄stergat: quasi leo erigē. Non accubabit donec deuoret p̄dā: & occasio sanguinem bibat. Dixitq; balac ad balāz. Nec maledicas et nec benedicas. Et ille. Nōne ait dī xi tibi: qd quid michi de' iungeret hoc facere? Et ait balac ad eū. Etenī t dūci te ad aliū locum: si forte placeat deo vt inde maledicas eis. Cūq; dixisset eū sup verticē montis p̄phogor & respicē solitudinē: dixit ei balāz. Edifica michi hic septem aras: & para totides vitulos: cuiusq; dñs arietes. Fecit balac vt balāz dixerat: impositūq; vitulos & arietes per singulas aras.

C. S. Balāz nō vadit ad cōsiliū dñi sēd stat p̄phetat de regno isrl futuro. postea p̄phetat de aduentu christi & persona eius.

xxiij.

A

Cūq; vidisset balāz qd placeret dño: vt bñdiceret isrl: neq; abijt vt aī preceperat vt auguriū q̄reret: s; dirigēs p̄ra de seruitū suū: et eluās oculos vidit isrl i tētoio cōmōiatē p̄ trib; suas: t irrūte in se spū deca assūpta parabola ait. Dixit balāz fili' beaoi: xit homo cui' obturat' est oculi: dixit audito: sermōnū dei qd vīsiōē olpōtēris intulit' est qd cadit: sic aperiuēt oculi ei'. Et pulchra nemoacula tua iacob: t tētoia tua isrl: te valles nemo iose: vt dicit iuxta fluuios irruunt tabernacula q̄ fixit dñs quasi cedri p̄pē aquas. Fluit aqua de simla eius & semē illius erit in aquas multas. Tolle p̄pter agag rex ei' & auferet regnū illū. De' eduxit illū de egypto cū fortitudo similis est rhinocerotis. Deuoiabūt gētes hostes illi: offaq; eoq; confringēt & p̄forabūt sagittis. Accubās domiū vt leo & quasi leona quā suscitare noli' audebit. Qui de nedixit tibi: erit t ipe bñdict'. Atui maledixit tibi in maledictiōe reputabit'. Gratulor balac cōtra balāz cōpōsio manib; ait. Ad maledictum inimicis meis vocauit te: qd' e contrario tertio benedixisti. Reuertere ad locū tuū. Deceuerā dñō magnifice honores testes dñs p̄nuatit te bono re disposito. Adit balāz ad balac. Nōne nūcijs tuis quos misisti ad me dixisti dederit mihi balac plenā domū suā argenti & auri non potero p̄terire sermonē dñi dei mei: vt vel boni vel mali qd p̄ferā ex corde meo fidei quicqd dñs dixerit hoc loqr.

Infra eos

phophet
na balaz
de futuro
regno isrl
et aduentu
christi.

B

supia. 24. b

C

supia. 22. a

Heritame p̄ges ad p̄p̄m meū dabo tibi cōsiliū qd p̄p̄us tu' p̄p̄o tuū faciat extremū tpe. Dūpta t̄q; parabola: rurū ait. Dixit balāz fili' beaoi: dixit homo cui' obturat' est oculi: dixit audito: sermonū dei qd nouit doctrinā aliusim: vīsiōes olpōtēris videt: qd cadēs apertus habet oculos. Hūdebo cū sed nō mōtūneq; illū sed nō p̄p̄o. Dicitur stella ex iacob: p̄stergit erga de israhel: percutiet duces moab: vāstabitq; omnes filios isrl & erit idomea possessio ei'. Hereditas ferrē cedet inimicis suis: isrl vero fouit aget. De iacob erit qd dominef: & perdat reliq; ciuitates. Cūq; vidisset amalech: assūmēs parabola dñi. Principiū gē nūā amalech cui' extrēma p̄dēt. Vidit quoq; cū nūā & assūpta parabola ait. Robustū quidē est ha bitaculū tuū: s; i petra posueris nidū tuū: s; fueris elect' de stirpe cū qdū poteris p̄manere. As sur em caplet te. Assūptaq; parabola iterū iacobus ē. Hūdebo qd victur' est qñ ista faciet de'. Venient i t̄crib; de israhel: supabit assirio: vastabunt q̄ heb̄reos: & ad extrēmū etiā ipsi p̄būt. Surrexit q̄ balāz: & reuerfus est in locū suum: balac quoq; via qua venerat rediit.

C. S. Fornicat' p̄p̄s cū s̄itab' moab. Iubet de' vt oēs culpabiles occidā tū p̄cipēs q̄ alij p̄bē nece occidit s̄itab' & t̄hozbi & s̄cōtor: ideo sibi facerdotiū eternū statuit.

xxv.

M. Moabaf autē eo t̄pē isrl in sēptimē fornicat' est p̄p̄us cū filiab; moab: qd vocat' uerūt eos ad sacrificia sua. At illi comedūt & adolauerūt deos earū. Intra rurs' ē isrl deelp̄hogor: Et irat' dñs ait ad moyse. Tolle cūctos p̄cipēs p̄p̄i & sup̄de eos p̄ra solē in patibulo: vt auertat' furor me' ab isrl. Dixit q̄ moyses ad iudicos israhel. Occidat vniūsq; primos suos qui iniuriati sunt deelp̄hogor. Et ecce vnus de filiis israhel intrauit corāz fratrib; suis ad s̄cōtū mādianitē videntē moyse & omni turba filios israhel: qui s̄iebant ante fores tabernaculi. Quid dñs vidisset p̄hines: filius eleazari filij aarō facerdotis surrexit de medio multitudinis & arrepto pugione ingressus est postvtrū israhel: tem in lapnāz & perfoxit ambo simul virū scilicet & mulierē in locis genitalib;. Cessauitq; plaga a filijs isrl: & occisi sunt vīginti quattuor milia hominū. Dixitq; dñs ad moyse. P̄hineo filius eleazari filij aaron sacerdotis auertit tram meā a filijs israhel: quia zelo meo cōmōt' est cōtra eos vt nō ipe deleat filios israhel in zelo meo. Idcirco loquere ad eū. Ecce dñi pacem federis mei: t erit tam ipsi qd semini eius pacū facerdotis: s; p̄teritū: quia zelatus est p̄io deo suo: & expianit scelus filiorū israhel. Erat autē nomen viri israhel: qui occisus est cū mādianitē s̄itabū filios israhel dux de cognatione et tribu s̄p̄meonis. Porro mulier mādianitē que pariter interfecta est vocabatur cozbi filia vir p̄cipis nobilissimi mādianitaz. Accutūq; est dñs ad moyse. Hūostes vos sennant mādianitē & percutite eos: q̄ et ipsi hostilitatē egerunt contra vos: et deceperunt in illis per ydōlū p̄phogor: et cozbi filiā ducta in illū sororem suā: que percussa est in die plage p̄ sacilegio p̄phogor.

supia eos.

De aduentu christi.

D

A
Iosū. 12. bExo. 32. f
B1. mach. 2.
zelus p̄bē
ncea.1. cor. 10. b
CEcc. 4. 5. d
1. mach. 2. f

D

Infra. 32. b

LS. Numerant filij israel quib' terra dñs dēda est a viginti annis et supia: q' oēs pūmo motui sunt Tribus aut leui scōssū numerat: q' illius possessio nō datur: q' dñs est possessio eius. xxvi.

Primo notioꝝ sanguis effusus est dixit dñs ad moysen et eleazar filij aarō sacerdotē. Plūerate oēs summā filioꝝ p' israel a viginti annis et supia p' domos et cognationes suas cūctos q' possūt ad bella pcedere. Locuti sunt itaq' moyses et eleazar sacerdotes i cāpēstrib' moab sup iordanē contra bēricōe ad eos: q' erat a viginti annis et supia scūt dñs speraue rat quoꝝ iste est numer'. Rube pūmogenit' isrl. libui' fili' enoch: a quo familia enochitar. et pbal lūa: q'io familia pbaluitar. et efrom: a quo familia efromitar. et cphaim: q' familia cphamaritar. et dā: q' dragitar. filia et septēgē triginta. Filias pbalu: eliab: hui' filij namubel et dābā et aburon. Isti sūt dābā et abūrō pūcipes ppi q' surrexerūt ptra moysē et aarō i sedinōe chōre q' aduer' dñs rebellauerūt: et apertio tra ois sibi deuotauit chōre mouitib' plurimis q' cōbūllit ignis dūctōes quiquaginta viros. Et factū est q' dñs mira culū: vt chōre pcedit filij sili' nō pcedit filij symeō p cognationes suas namubel. ab hoc familia namubelitar. et tamab: ab hoc familia iaminitar. iachin: ab hoc familia iachinitar. yareab: ab hoc familia yareitar. faulab: ab hoc familia faulitar. Iste sūt familie de stirpe symeō quarū ois nūerus fuit viginti duo milia dūcti. filij gād p cognationes suas sephon ab hoc familia sephonitar. aggi: ab hoc familia aggitar. sunt: ab hoc familia suntitar. oysi: ab hoc familia oysitar. her: ab hoc familia heritar. arod: ab hoc familia aroditar. arbel: ab hoc familia arbelitar. Iste sūt familie gad: q' rō ois numer' fuit quadraginta milia q'ngēti. filij iuda her et onen: q' dō motui sūt in terra chanaā. fuerūt: q' filij iuda p cognationes suas. sela: a quo familia selaitar. phareas: a quo familia phareaitar. sare: a quo familia sareitar. pouo filij phareas. efros: a quo familia efromitar. ramula: q' familia ramulitar. Iste sūt familie iuda: quarū ois nūerus fuit septuaginta sex milia quīgēti. filij yfachar p cognationes suas. tholua: q' familia tholuitar. pshua: a quo familia pshuitar. iasub: a quo familia iasubitar. semira: a quo familia semraitar. Iste sūt cognationes yfachar: quarū nūerus fuit sexaginta quattuor milia trecenti. filij zabulō p cognationes suas. Sared: a quo familia sareditar. beton: a quo familia betonitar. ialecha: quo familia ialechitar. Iste sūt cognatioes zabulō quarū nūerus fuit sexaginta milia quīgēti. filij ioseph p cognationes suas manasse et effraim. De manasse ou' est yma chir a quo familia machiritar. Machir genuit galaad: a quo familia galaaditar. Galaad habuit filios iezzer: a quo familia iezzeritar. et elch: a quo familia elchitar. et asribel: a quo familia asribelitar. et sechem: a quo familia sechemitar. et semida: a quo familia semiditar. et ephraim: a quo familia ephraimitar. fuit aut ephraim pater salphaad q' filios nō habebat sed tñ filias: quaz ista sūt nola maala et noa et egla et melcha et thera. Iste sūt familie ma

nasse et nūer' eaz q' nūaginta duo milia septēgēti. filij aut effraim p cognationes suas fuerūt bl. Suthala: a quo familia suthalaitar. becher: a quo familia becheritar. theen: a quo familia theenitar. Porro filij suthala fuit berem: q' familia berenitar. Iste sūt cognatioes filioꝝ effraim quarū nūerus fuit triginta duo milia quīgēti. Isti sunt filij ioseph p familias suas. filij bēiamin i cognatioib' suis balea: a quo familia baleaitar. azbel: a quo familia azbelitar. achira: a quo familia achiramar. suphā: a quo familia suphamitar. vphā: a quo familia vphamitar. filij bale hered et noemā de hered familia hereditar. de noemā familia noemitar. Iste sūt filij bēiamin p cognatioes suas quo rū numer' fuit quo dragita quingis milia sexcenti. filij dan p cognatioes suas. suban: a quo familia subanitar. Iste sūt cognatioes dan p familias suas. Iste sūt filii subante quoꝝ numer' erat sexaginta quattuor milia quadrigēti. filij aser p cognationes suas. iemna: a quo familia iemnitar. iessita: a quo familia iessuitar. bue: a quo familia bueitar. filij bue. habera: a quo familia haberitar. et melchiel: a quo familia melchielitar. Iste sūt filii aser: filii aser: filii fara. Iste sūt cognatioes filioꝝ aser: et numerus eoz quiquaginta tria milia q'ndringēti. filij neptali p cognatioes suas. iessibela: quo familia iessibelitar. guti: a quo familia gutitar. iasera: a quo familia iaseritar. iellema: quo familia iellemitar. Iste sūt cognatioes filioꝝ neptalim p familias suas: quo rū numer' quadraginta quingis milia quadringēti. Iste est summa filiorum israel q' recensiti sūt sexcenta milia et mille septēgēti triginta. Locutus est dñs ad moysen dicens. Isti diuides terra iuxta nūerū vocabulorū in possessiones suas. Plurib' maiorē partē dabit: et pauciorib' minorē. singulis sicut nūc recensiti sunt trades possessionē dūtaxat vt sōia terrā tribubus diuidas et families. Quicq' forte ptingit hoc vt plures accipiat vt pauciores. Iste quoꝝ est numerus filioꝝum. Xxi. per familias suas. Personā quo familia gersonitar. caatha: quo familia caathitar. merari: a quo familia meraritar. Iste sūt familie leui. familia lobni: familia bebon: familia mooli: familia mufi: familia chori. Bt vero caath genuit amrā q' habuit xxi ois: chabeb filij leui q' nara est ei i egypto llec genuit amrā viro suo filios aaron et moysē et mariā soto: re eoz. De aarō oit sūt nadab et abiu et eleazar et ythamar. Quoz nadab et abiu motui sunt cū obtulisset ignē alienū corā dño. fuerūt oēs q' numerati sūt viginti tria milia generis masculini ab vno mēse et super q' nō sūt recensiti filios israel nec eis cū cetera data possessio ē. Iste ē nūer' filioꝝ isrl q' descripti sūt a moysē et eleazaro sacerdotē i cāpēstrib' moab supia iordanē ptra bēricōe iter q' nūll' fuit eoz. q' ante nūerati sūt a moysē et aarō i deserto synai. Pcedigerat enī dñs q' oēs moierent i solitu dīne. Nullusq' remāsit ex eis nisi coleph filij lephone et iosef filius nun.

LS. Datur lex de hereditatē filiāz salphaad ostēdit deus moysi de monte terrā pmiouisionis precepit dñs moysi vt manū imponat iosef corā eleazaro in dūcē populū.

LS. Datur lex de hereditatē filiāz salphaad ostēdit deus moysi de monte terrā pmiouisionis precepit dñs moysi vt manū imponat iosef corā eleazaro in dūcē populū.

LS. Datur lex de hereditatē filiāz salphaad ostēdit deus moysi de monte terrā pmiouisionis precepit dñs moysi vt manū imponat iosef corā eleazaro in dūcē populū.

LS. Datur lex de hereditatē filiāz salphaad ostēdit deus moysi de monte terrā pmiouisionis precepit dñs moysi vt manū imponat iosef corā eleazaro in dūcē populū.

LS. Datur lex de hereditatē filiāz salphaad ostēdit deus moysi de monte terrā pmiouisionis precepit dñs moysi vt manū imponat iosef corā eleazaro in dūcē populū.

LS. Datur lex de hereditatē filiāz salphaad ostēdit deus moysi de monte terrā pmiouisionis precepit dñs moysi vt manū imponat iosef corā eleazaro in dūcē populū.

LS. Datur lex de hereditatē filiāz salphaad ostēdit deus moysi de monte terrā pmiouisionis precepit dñs moysi vt manū imponat iosef corā eleazaro in dūcē populū.

LS. Datur lex de hereditatē filiāz salphaad ostēdit deus moysi de monte terrā pmiouisionis precepit dñs moysi vt manū imponat iosef corā eleazaro in dūcē populū.

LS. Datur lex de hereditatē filiāz salphaad ostēdit deus moysi de monte terrā pmiouisionis precepit dñs moysi vt manū imponat iosef corā eleazaro in dūcē populū.

LS. Datur lex de hereditatē filiāz salphaad ostēdit deus moysi de monte terrā pmiouisionis precepit dñs moysi vt manū imponat iosef corā eleazaro in dūcē populū.

LS. Datur lex de hereditatē filiāz salphaad ostēdit deus moysi de monte terrā pmiouisionis precepit dñs moysi vt manū imponat iosef corā eleazaro in dūcē populū.

LS. Datur lex de hereditatē filiāz salphaad ostēdit deus moysi de monte terrā pmiouisionis precepit dñs moysi vt manū imponat iosef corā eleazaro in dūcē populū.

LS. Datur lex de hereditatē filiāz salphaad ostēdit deus moysi de monte terrā pmiouisionis precepit dñs moysi vt manū imponat iosef corā eleazaro in dūcē populū.

LS. Datur lex de hereditatē filiāz salphaad ostēdit deus moysi de monte terrā pmiouisionis precepit dñs moysi vt manū imponat iosef corā eleazaro in dūcē populū.

Effraiz familie.

Bēiamin familie.

Dan familie.

Aser familie.

Neptalim familie.

Aser ois filioꝝ isrl sexcenta milia et mille. 730.

L cui familie.

Efro. c.

supia. 3. a.

supia. 1. a. Exo. 30. b.

Ruben familie.

Gen. 4. 6. b. Exo. 6. b. 1. para. 3. b.

supia. 16. g. Symeon familie.

Mad familie.

Gen. 58. a. Iuda familie.

yfachar familia.

zabulon familia.

Ioseph familie: manasse.

infra. 1. 7. a.

21

supra. 1. c. d
infra. 36. a
Iosua. 17. a
Iupia. 16. a

Accesserunt aut filie salphaa: filij epher filij galaad: filij machir: filij manasse qd fuit fili' ioseph: quaru' sut nolamaalea et noa et egla et melcha et terra: steteruntq; cora moys et eleazaro sacerdotet: cuius picipi bus ppli ad osu' tabernaculi federis atq; dixerit pater noster motu' est in deserto: nec fuit in seditione qd coactata e' contra dñm sicut chorez in petro suo motu' est. Ibi nō habuit mare filios. Cur tollit nomen illi? de familia sua q; nō hz filii? Da te nobis possessione inter cognatos pñs nri. Retulitq; moyses causam eoru' ad iudiciu' dñi. Qui dixit ad eū. Iusti rē postulant filie salphaad. Da eis possessione inter cognatos patris sui: et ei be reditate succedat. Ad filios autē ist' loq'is beclio homo qd mortuus fuerit absq; filio: ad filiā eius rāsibit hereditas. Si filiā nō habuerit habebit successores fratres suos: q; si fratres nō fuerit dabitur hereditatē fratrib' pñs ei'. Sin autē nec patruos habuerit: dabit hereditas hōs q; ei pñs sūt. Eruntq; hoc filij ist' scdm legē perpetua sicut pcepit dñs moysi. Dixit qd; dñs ad moysē. Ascēde in montē istū abarim: et pteplare ide terrā quā datur' tū filiis israel. Cūq; videris cū libis et tu ad pplm tuū scit' iust' frater tu' aaron: qd offendit hō me i deserto syn in ptra ditione multitudinis: nec sanctificare me voluisti corā ea sup aquas. Ite sunt aq; ptra ditionis i cadens deserti syn. Qui respiciat moyses. Prouideat dñs deus ipm olo carnis hoīem qd sit sup multitudinē hōs et possit exte re et intrare an eos et educere eos vel introducere: ne sit ppls dñi sicut oves absq; pascu'. Dixitq; dñs ad eū. Tolle iosef filiū nūm viru in quo est spūs dei: pone manū tuā sup eū. Qui stabit corā eleazaro sacerdotet: omi multitudinē dabit ei pcepta cūctis vidēti' et parē gñe tue vt audiat eus ois synagoga filioz israel. Pro hoc si qd agēdus erit: eleazar sacerdos pñlet dñm. Ad verbū eius egrediet' et ingrediet' ipe et oēs filij israel cū eoz cetera multitudo. Fecit moyses vt pceperat dñs. Cūq; misisset iosef: statuit eū corā eleazaro sacerdotet et oī frequētia ppli: et iupositi capiti ei' manū bus cūcta repetiunt qd mādauerat dñs.

C. S. De iuribus solēntarib' anni. quid in quali be offerendū sit: et q; quibus libamentis postica quid quonidie. secundo quid sabbato. tertio quid in kalēdis. quarto quid in pascha. quinto quid in festo penthecostes.

xxviii.

22

Dixit quoq; dñs ad moysē. Precipe filijs israel et dices ad eos. Oblationem meam: et panes et incensum odoris suauissimi offerre ptpa sua. Ibecut sacrificia qd offerre debetis. Agnos anniculos immaculatos duos quotidie in holocaustū septernū: vnus offeretis mane et alteru' ad vespē decimā partē epi simile: qd cōpersa sit oleo purissimo et habeat qrtā pte bin. Holocaustū iuge est qd obtulit' in monte synai: odorē suauissimū incēsi dñi. Et libabitis vini quartā pte bin p agnos singulos in sanctuario dñi. Alteruq; agnū similiter offeretis ad vespē i iuxta oēs ritū sacrificij matutini libamē tot ei' oblationē suauissimi odoris dñi. Die autē sabbati offeret' duos agnos anniculos immaculatos

Oblatio q
ridiana.

23

et duos decimas simile oleo cōpersi i sacrificio: et liba qd ritē sūdunt p singla sabbata in holocaustū septernū. In kalēdis autē in mēsiu' exodis offeret' holocaustū dñi: vitulos de armēto duos arietē vnūm agnos anniculos septē immaculatos et tres decimas simile oleo cōpersi i sacrificio p singulos vitulos et duas decimas sile oleo cōpersi p singulos arietes: decimā decem simile et oleo in sacrificio p agnos singulos. Holocaustū suauit' simi odorit' atq; incēsi est dñi. Libamēta autem vini que per singulas singulas da sunt victimas ista erunt. Media pars bin p singulos vitulos: ista per arietē. Qrtā per agnū. Hoc erit holocaustum ppter omes mēses qd sibi annoverte succedunt hyrcus quoq; offeret' dñi p pctio i holocaustū septernū cū libamētis suis. Mēse autē pmo quarta decima die mēsis phase dñi erit: et quarta decima die solēntis. Septē dieb' vespertur aymio: quarū dies puma venerabiles et sancta erit. Omne opus seruile nō facietis in ea. Offerētisq; incēsu holocaustū dñi vitulos de armēto duos arietē vnūm agnos anniculos immaculatos septē: et sacrificia singuloz et similia qd cōspia sit oleo. Tres decimas p singulos vitulos et duas decimas per arietē et decimā decimē p agnos singulos id est se pte agnos: et hyrcū p pctio vni vt expietur p vobis: ppter holocaustū matutinu' quod semper offeretis. Ita facietis per singulos dies septē dieb' in fomite ignis i odorē suauissimū dñi qd surget de holocausto et de libationib' singuloz. Dies quoq; septimus celeberrim' et scitis erit vobis. Omne opus seruile nō facietis in eo. Dies etiā pimiti uotum quando offeretis nouas fruges dñi et: pletis ebdomadibus: venerabiles et sancta erit. Omne opus seruile nō facietis in ea. Offerētisq; holocaustum in odorem suauissimū dñi: vitulos de armēto duos arietem vnūm agnos anniculos immaculatos septē: atq; in sacrificijs eorum simile oleo cōperset: tres decimas per singulos vitulos: per arietes duos: per agnos decimas per arietē: quā simul stat agni septem: hyrcum quoq; qui macatur p expiationē ppter holocaustū septernū: et liba ei'. Immaculata offeretis oia cum libationib' suis.

C. S. De tribus solēntaribus septem diebus quid vnaquoq; offerendum sit: scilicet festo tubarum et expiationis et festo tabernaculoz quod octo dies agitur.

xxix.

Mensis etiam septimi prima dies venerabilis et scā erit vobis. Omne op' seruile nō facietis in ea: quia dies clāgoris est et tubarum. Offerētisq; holocaustum in odorē suauissimū dñi: vitulum de armēto vni et arietē vni: agnos anniculos immaculatos septē: in sacrificio eoz simile oleo cōperset: tres decimas p singulos vitulos duas decimas per arietē: vni decimā per agnū: qui simul sunt agni pte: et hyrcū p pctio qui offertur in expiationē populi ppter holocaustū kalēdaruz cū sacrificijs suis: et holocaustū septernū cum libationibus solitis. Ipsiūm ceremoniis offeretis in odorem suauissimū incēsu dñi. Decima quoq; dies mēsis hui' septim' erit vobis scā at:

f. 14

Oblatio
sabbat.Oblatio in
kalendis

C

Oblatio in
pascha.
Ero. 12. c.
Leui. 23. a.

D

Oblatio in
festo pen
thecostes.

A

Oblatio fe
sti tubaruzOblatio i
festo expia
tionis.

Numeri.

B

q̄ venerabilis & affligetis alas vestras. De op̄
ferule nō facietis. I ea. Offeretisq; holocaustū dño
i odorē suauissimū: vitulos de armēto vñs: arietes
vñs: agnos anniculos immaculatos septem: et in
sacrificiis eorum simile oleo consperse tres deci
mas per singulos vitulos duos decimas per ar
ietē: decimā decime p agnos singulos: q̄ sit simul
agni sepeit: per cū p p̄cto absq; his q̄ offerri p de
licto solēt in expiationē & holocaustū sempiternū
i sacrificiis libaminib⁹ eorū. Quinta decima vero
die mensis septimi que vobis facta erit arguē
rabitis: omne opus ferule nō facietis i ea sed cele
biabit solēntatē dño sepe diebus. Offeretisq;
holocaustū in odorē suauissimū dño vitulos de
armēto tredecim: arietes duos: agnos anniculos
quattuordecim: et in libamētis eorū simile oleo cō
sperses tres decimas p vitulos qui vituli simul vitu
li tredecī & duos decimas arietū vñs: id est simul
arietibus duob⁹: & decimā decime agnis singulis
q̄ sunt simul agni quattuordecim: & per cū p p̄cto
absq; holocaustū sempiternū i sacrificiis & libami
ne est. Im die altero offeretis vitulos de armēto
duodecim: arietes duos: agnos anniculos ima
culatos quattuordecim: sacrificiaq; & libamina sin
gulosū p vitulos & arietes & agnos rite celebrabi
tis: per cū p peccato absq; holocaustū semper
no sacrificiisq; & libamine eius. Die tertio offeret
is vitulos vñdecim: arietes duos: agnos annicu
los immaculatos quattuordecim: sacrificiaq; & libami
na singulosū p vitulos & arietes & agnos rite cele
biabit: & per cū p p̄cto absq; holocaustū semper
terno sacrificiisq; & libamine ei⁹. Die quarto offe
retis vitulos decem: arietes duos: agnos anniculos
immaculatos quattuordecim: sacrificiaq; & libami
na singulosū per vitulos & arietes & agnos rite
celebiabit: & per cū p peccato absq; holocaustū
sempiterno sacrificiisq; & libamine. Die quinto
offeretis vitulos nouē: arietes duos: agnos an
niculos immaculatos quattuordecim: sacrificiaq; &
libamina singulosū per vitulos & arietes & agnos
rite celebrabit: & per cū p p̄cto absq; holocaustū
sempiterno sacrificiisq; & libamine. Die sexto
offeretis vitulos octo: arietes duos: agnos annicu
los immaculatos quattuordecim: sacrificiaq; & libami
na singulosū per vitulos & arietes & agnos rite ce
lebiabit: & per cū p p̄cto absq; holocaustū semper
terno sacrificiisq; & libamine. Die septimo offe
retis vitulos sepeit: arietes duos: agnos annicu
los immaculatos quattuordecim: sacrificiaq; & libami
na singulosū p vitulos & arietes & agnos rite cele
biabit: & per cū p p̄cto absq; holocaustū semper
terno sacrificiisq; & libamine. Die octauo
q̄ celebrabit. Omne opus ferule nō facietis
offeretis holocaustū in odorē suauissimū dño: vi
tulos vñs: arietē vñs: agnos anniculos immacu
latos sepeit: sacrificiaq; & libamina singulosū p vitu
los & arietes & agnos rite celebrabit: & per cū p
p̄cto absq; holocaustū sempiterno sacrificiisq; &
libamine. I hoc offeretio dñi solēntatē vñs
p̄ter vota & oblationes spontaneas in holocaustū
sacrificiis in libamine: in hostiis pacificis.

Oblatio
festo taber
naculorū.

Secūda die
festi taber
naculorū.

Tertia die

Quarta die

Quinta die

Sexta die

Septima
die.

Octabari
oblatio.

L. S. De voto dato: quando voto tenetur vir vel
mulier: & quando non.

Irrauitq; moyses filio israel omnia q̄
ei dñs imperarāt: locutus est ad prin
cipes tribus filiorum israel. Iste est
mo que pcepit dñs. Si quis virois
voti dño vouerit: aut se constrinxerit iuramento
non faciet irritū verbum suū: sed omne quod p̄mi
sit implebit. Mulier si quippiā vouerit & se constrin
xerit iuramento q̄ est in domo patris sui: in eta
te ad hoc puellari: si cognouerit pater votū quod
pollcita est: iuramentū quo obligatū aiā suā
& tacerit voti rea erit. Quicquid pollcita est et
iurauit: opere cōplebit. Si autē statim vi audie
rit cōtradixerit pater: & vota & iuramētis eius irri
ta erūt nec obnoxia tenebitur sponsionis: eo q̄ cō
tradixerit pater. Si maritus habuerit & vouerit
aliquid: & semel de ore eius verbus egrediente aiā
eius obligauerit iuramento quo debet audire vir
& nō cōtradixerit: voti rea erit: reddetq; quodcū
q; p̄misit. Si autē audies statim cōtradixerit:
i iurata fecerit pollicitationes eius: verbaq; qui
bus obstrinxerat aiā suā: propicius erit ei dñs.
Vidua & repudiata q̄d vouerit reddent. Vir
in domo viri cū se voto cōstrinxerit & iuramentū
audierit vir & tacerit nec cōtra dixerit sponsio
reddet q̄d ei p̄misit. Si autē expleo p̄ra
dixerit: nō tenebitur promissionis rea: q̄ marit⁹
cōtradixit: dñs ei p̄pitius erit. Si vouerit & iu
ramento se cōstrinxerit vi per ieiuniū vel cetera
rū rerū abstinentiā affligat aiā suā: in arbitrio
vi erit si faciat siue non faciat. Quod si audiens
vir tacerit: in alterā debet dissuaserit sententiam:
quicquid vouerat atq; p̄miserat reddet: q̄ sta
tim vi auduit tacuit. Si autē p̄ra dixerit postq̄
reclauit postabit ipse inquirat ei⁹. Iste iur le
ges quas constituit dñs moysi in inter virū & vxorē
remanet patrē & filiā que in puellari ad hoc era
t est: vel que manet in parentis domo.

L. S. De pugna contra madian. De ba
laam interfecto. De mulieribus madianitarum
captiuis interfecendis. De diuisione prede ere
ptae. De parte pontificis & leuitarum. De dona
rijs domini.

Capit. xxxi.

Ecutusq; est dñs ad moysen dicens. Al
ciscere prius filios israel de madiani
tis & sic colligere ad populum tuum.
Statimq; moyses: armate inquit ex
vobis viros ad pugnam qui possint vitionem do
mini expetere de madianitis. Milie viri de singu
lis tribubus eligantur ex israel qui mittantur ad
bellum. De ceterisq; milibus de singulis tribu
bus: id est duodecim milia expeditiorum ad pu
gnam: quos milit moyses cum fineo filio eleaza
ri facerent: vasas sancta & tubas ad clangen
dam tradidit eis. Cumq; pugnassent contra ma
dianitas atq; viciissent omnes mares occiderunt
& reges eorum cui et rechet filius vir & rebe quos
principes gēis: balas quoq; filius beo: interfecerunt
gladio: ceperuntq; mulieres eorum et par
vulos: omniaq; pecora et cunctam suppellectilem.
Quicquid habere potuerant depopulati sunt: &
viresq; & viculos & castella flamma consumpsit.
& tulerunt predam et vniuersa que ceperat: &
ex hominibus & ex iumentis: & adduxerunt ad moy
sē.

A

Notū viro
rum.

Notū puel
le in domo
patris non
matrimon
io ligare.

B

Notū puel
le in domo
patris.

C

Notū vidu
arū & repu
diatarum.
Notū vxorē
extra do
mū patris.

D

A

Historia
cōtra Ma
dianitas.
Occiditur
Balaam

B

sen et cleazarum sacerdotē: et ad omnē multitudi-
nem filiorū israel. Reliqua autē vtenſilia portave-
runt ad caſtra in campeſtribus moab: iuxta ior-
danē cōtra hiericho. Egreſſi ſūt autē moyſes et cle-
azar ſacerdos et oēs principes ſynagoge iocuriſ-
ſi: extra caſtra. Gratulor vobis picipib⁹ exerci-
tū tribunib⁹ et ceteronib⁹ q̄ venerūt de bello ait.
Cur feminas reſervatiſtis? Hōne iſte ſunt q̄ dece-
perūt vobis iſti? ad ſuggeſtionē balaā: p̄curari-
ri vos fecerūt i dño ſuo p̄cō p̄bogo: vñ et p̄cuſus
eſt p̄p̄ho. Ergo cūctos interficite q̄cqd eſt gene-
rius maſculini etiā in paruulis: et mulieres q̄ nove-
rūt viros in coitu iugulate: puellas autē et oēs fe-
minas āgines reſervate vobis: et mauere extra ca-
ſtra ſep̄te dieb⁹. Qui occiderit hoīem vel oſcuſus
tetigerit iuſtrabit die tertio et ſeptimo. Et de omī
p̄da ſue veſtimēti fuerit ſue vas: et aliqd in vten-
ſilia p̄paratū de capia: p̄ellib⁹ et p̄illis et ligno ex-
piabit. Cleazar q̄ ſacerdos ad viros exercit⁹ q̄
pugnauerāt ſic locut⁹ eſt. Hōc ē p̄ceptū legis qd
mādaui de⁹ moyſi. Aurū et argētū et es et ferrū et
plūbū et ſtannū: et oē qd pōt trāſire p̄ rāmas igne
purgabit: quicqd autē ignē nō pōt ſuſtinere: aqua
expiationis ſanctificabit: et lauabit⁹ veſtimēta ve-
ſtra die ſeptimo: et purificati poſtea caſtra ſtra bi-
tis. Dixit qd dñs ad moyſen. Tollite ſummā eorū
q̄ capta ſūt ab hoīe vſq; ad pecuſat⁹ et cleazar
ſacerdos et oēs picipes vulgi: diuidetis et equo
piedā inter eos qd pugnauerunt egreſſi ſunt ad
bellū: iter oēm reliquā multitudinem: et ſepabis
p̄tē dñs ab hīs qd pugnauerūt et fuerūt i bel lo vñ
ſiam de quingentiſ rā et hoīb⁹ ſus et bob⁹ et aſſi-
nīs et ovib⁹: et dabis eis cleazar ſacerdoti: q̄ p̄-
mitte dñs ſunt. Et media q̄s p̄tē filioz israel acci-
pietis quiqua geſimū caput hoīm et bob⁹ et aſſinōū
et ovū cūctōiq; annuatiū: et dabis ea leuitis q̄ ex-
cubāt i cuſtodis tabernaculi dñi fecerūt qd moy-
ſes et cleazar ſicut p̄cepit dñs. Fuit autē p̄da quaz
exercit⁹ ceperat ovū ſexcēta ſeptuagintaquinq;
milia: bob⁹ ſeptuagintaquinq; milia: aſſinōz ſexaginta
milia et mille aīe hoīm: ſexus femini q̄ nō cogno-
uerāt viros triginta duo milia. Dataq; eſt media
pars hīs q̄ i p̄ſio fuerāt: ovū trecenta triginta ſep̄te
milia quingēte: et quib⁹ in parte dñi ſupp̄tate ſūt
ovos ſexcēte ſeptuagintaquinq; et de bob⁹ triginta
ſex milib⁹: boues ſeptuaginta et duo: de aſſinōz tri-
gia milib⁹: q̄ngētia aſſinī ſexaginta vñ. De aīab⁹ ho-
minū ſedeci milib⁹: ceſſerūt i parte dñi triginta due
ſic. Tradiſitq; moyſes numerū p̄mitariū dñi
cleazar ſacerdoti: cui fuerat ei i perat⁹ ex me-
dia parte filioz israel: quā ſeparauerat hīs qui in
p̄ſio fuerāt. De media vero parte q̄ conſigerat
relique multitudinis: id eſt de ovibus trecentis tri-
ginta ſep̄te milib⁹: q̄ngētie: et de bob⁹ triginta ſex
milib⁹: et de aſſinōz triginta milib⁹: quingētie et de
hoīb⁹ ſedeci milib⁹: tulit moyſes quiqua geſimū
caput: et dedit leuitis q̄ excubabāt in tabernaclō
dñi ſicut p̄cepit dñs. Cūq; accēſſet picipes
exercit⁹ ad moyſen et tribuni ceteronēſq; dixerūt
Hos ſerui tui recenſuim⁹ numerū pugnatorū qd
habuimus ſub manu noſtra et ne vñ quidē defuit.
Ad hāc cauſa offerimus in donariis tui ſingu-
la qd in p̄da auri potuim⁹ inuicere: per ſiſcile de

armillas annulos et berteralia ac mureculas vt
depieceris p nobis dñm. Suſceperūtq; moyſes
et cleazar ſacerdos oē aurū in diuerſis ſpeciebus
pōdere ſanctuarij ſedecim milia ſep̄tingētoſ qd
quaginta ſiclos a tribunis et ceteronibus. Annū-
quicq; enī qd in p̄da rapuerat ſuū erat. Et ſuſce-
p̄t intulerūt in tabernaculū et ſtemerunt in montē
mentū filioz israel coſā dñs.

L. S. filij Ruben et Gad querūt moyſi iſaſer et ga-
laad citra iordanē in poſſeſſione. Ad iuſtificata
petitiōe in ſortē accepit vñs euz bimidia tribu
manafſe: vbi edificauerūt ciuitates. xxxij.

Etiā autē ruben et gad habebant pecora
multa: et erat illis in iumentis iſtius ſub-
ſtantia. Cumq; vidiffent iſaſer et galaad
aptas animalib⁹ alendis terras vene-
runt ad moyſen et ad cleazar ſacerdos et p̄nci-
pes multitudinis: et dixerūt. Aſaroth et dybō
et iſaſer et nemra eſebon et eleale et ſaban et nebo et
beon terra quā percuſit dñs in conſpectu filioz
israel: ceteronib⁹ vtrime eſt ad paſtū aumaliū: et
nos ſerui tui habemus iumenta plurima: p̄curam⁹
q̄ ſiſi enimus gratiā coſā te vt des nobis ſama-
lis tuis cā in poſſeſſione: nec facias nos trāſire
iordanē. Quibus reſpondit moyſes. Nūquid
fratres veſtri dunt ad pugnam: et vos hic ſede-
bitis? Cur ſubuerſitis mentes filioz israel ne
trāſire audeant in locum quem eis daturus eſt
dñs? Hōne ita egerūt patres veſtri quando mil-
le de caſeſebon et exploiandū terrā: Cūq; veniſ-
ſet vſq; ad vallē botri iuſtrata oī regiō ſubuer-
te runt coſ filioz israel vt nō intrāret ſines quos eis
dñs dedit: quibus iratus iurauit dicens. Si vide-
bit hoīes iſti qd accēderunt ex egypto a v̄ginti
annis et ſupra terrā quā ſub iuramento poſſitū
ſū abiaā et ſaac et iacob: nō tulerūt ſequi me. p̄ter
calep filiū iſephone cenezch et iſaſer filium nūn.
Iſti impleuerūt vſitatē meā. Gratulor dñs ad-
verſus israel circūdūcti per deſertū quadra-
ginta annos donec conſumeret vniuerſa generā-
tiō que fecerat malū in conſpectu eius. Et ecce in-
quit vos ſurrexiſtis p̄ patrib⁹ veſtris incremē-
ta et alūnī hominū peccatorū vt augerentis furoē
dñi cōtra israel: q̄ ſi nō ueneris ſequi euz in ſolita
dine populū derelinquet vros cauſa erit in eis
omniū. At illi p̄p̄e accedentes dixerunt. Laus
ovū ſtabulū vobis ſtabula iumentorum: par-
uulis quoq; noſtris vires munitio: nos autē iſti
armati et a cinci p̄gemus ad p̄ſium ante filios
israel donec introducamus eos ad loca ſua. Par-
uuli noſtri et quicquid habere poſſumus erit in
vibibus munitis: p̄pter habitatorum inſidias.
Hos reuertemur in domos noſtras vſq; duz poſ-
ſideant filij israel hereditatē ſuā: nec quicq; que
remus trans iordanē q̄ iſi habem⁹ noſtra poſſeſ-
ſionē in ouētiā eius plagā. Quibus moyſes ait.
Si facitis quod p̄mittitis: exp̄dite: p̄gite corā
domino ad pugnam: et omnis vir bellator ar-
matus iordanē tranſeat: donec ſubuerſat dñs in
micos ſuos: et ſubijclatur cō omīa terrā: cū
inculpabiles a p̄u deū et ap̄d israel: et obnēbitis
regiōes q̄ vult⁹ coſā dñs. Sinatē qd dicunt nō
feceritis: nulli dubit⁹ qd ſiſi peccatis in deū: ſci

tote qm pccm vestrū apphēdet vos. Edificate ergo vides parvulus vris: caulas & stabula ouibus ac iumentis: qd polliciti estis ipe. Dixerūt qd filij gad & ruben ad moy sen. Serui tui sumus faciemus qd iubeas ac tūc nos. Parvulos nros & mulieres & pecora ac stabula relinquimus i vrbib⁹ galaad: nos aut famuli tui oēs expediti per gemus ad bellū sicut tu dñe loqr. Pcepitq³ moyses eleazaro sacerdoti & ioiue filio nū: p ilcipibus familiarib⁹ trib⁹ israel: dixit ad eos. Si trāserit filij gad & filij ruben vobiscū iordanē oēs armati ad bellū corā dño: t vobis fuerit fra subiecta: date eis galaad in possessionē. Sin aut noluerint trāsire vobiscū i terra chanaan: inter vos habitandi accipiat loca. Rēponderūtq³ filij gad et filij ruben. Sicut locutus est dñs seruis suis ita faciemus. Ip̄i armati pergem⁹ corā dño in terrā chanaan: & possessionē iāsu cepisse nos cōfitemur trās iordanē. Dedit itaq³ moyses filio gad & rubē: dimidie tribui manasse filij ioseph regnū seon regis amoret⁹ i regnū og regis basan: i terrā eoz. cū vrbib⁹ p circuitū. Iḡit extruxerūt filij gad dibon & tassaroth & arcer & roth & foppā & iazer & iechaa & bethnomra & betharā vrbes munitas: & caulas pecorū suarū. Filij vero ruben edificaverūt eiseb & eleazer chariatbaim & nabot baal meon vrbes nob⁹ fabama quoq³ iponētes vocabula vrbib⁹ qe extruxerūt. Porro filij machir filij manasse pccrēt i galaad: & iasauit eā interfecto amoroce habitatore eius. Dedit ergo moyses terras galaad machir filij manasse qui habitavit in ea. It̄i autem filij manasse abiit & occupavit vicos: i quos appellavit anothai⁹: id ē villas iatr. Hobe qd pccit & apphēdit canath cū viculis suis: vocavitq³ ea ex noie suo nobe.

L. S. Ac capitulano pcedētū ad egyp̄to vsq³ ad iordanē. smāsonū filioz isrl i deserto. De dispendis chanaanis & eozū pdolla. xxxij.

M sunt māsdōs filioz isrl q̄ egressi sūt de egyp̄to p turmas suas i manu moy si & aarō: qd descriptit moyses iuxta castrorū loca q̄ dñi iussu mutabūt. pfecti iḡ de rā mēse mēse pilo: q̄nta decia die mēis pumi: altera die phase filij isrl in manu excelsa vidēt⁹ cūct⁹ egyp̄ti & sepelemb⁹ p̄iogenitos qd pcculerat dñs. Hā i dñs eo exercebat vironē. Castrametati sūt i scophoth. De scophoth venerūt et̄hā q̄ ē i extremis finibus solitudinis. Unde egressi venerūt p̄t̄ra phiaroth q̄ respicit deessepho: castrametati sūt iā magdālū. P̄fectioq³ de phiaroth trāserūt p mediū mare i solitudinē: & ābulātes trib⁹ dieb⁹ p deserto et̄hā castrametati sūt i maria. P̄fectioq³ de maria: venerūt i belim vbi crāt duodeci fōtes aquarū & palme septuaginta: ibiq³ castrametati sūt. Sed & i de egressi fuerūt rētorā sup mare rubū. P̄fectioq³ de mari rubio: castrametati sūt i deserto syn. Unde egressi venerūt i dephā. P̄fectioq³ de dephā castrametati sūt i baluo. Egressioq³ de baluo rāpidim fixere tētoua vbi p̄p̄lo defuit aq³ ad bibēdū. P̄fectioq³ de rāpidim: castrametati sūt i deserto synal. Sed & de solitudinē synal egressi venerūt ad sepulchra & cupiscētie. P̄fectioq³ de sepulchris cō-

cupiscētie castrametati sūt i asseroth. Et de asseroth venerūt i recthā. P̄fectioq³ de recthā castrametati sūt i remōphares. Unde egressi venerūt i lebna. De lebna castrametati sūt i ressa. Egressioq³ de ressa venerunt i ceelathā. Unde p̄fecti castrametati sūt i mote sepher. Egressi de mote sepher venerunt i arada. Unde p̄fectioq³ castrametati sūt i maceloth. P̄fectioq³ de maceloth venerūt i taath. De taath castrametati sūt i thare. Unde egressi fixere tētoua i metcha. Et de metcha castrametati sūt i elmona. P̄fectioq³ de elmona venerūt i moseroth. Et de moseroth castrametati sūt i banciachā. P̄fectioq³ de banciachā: venerūt i mote gadgad. Unde p̄fecti castrametati sūt i iethebatha. Et de iethebatha: venerūt i hebiona. Egressioq³ de hebiona castrametati sūt i ašogaber. Unde p̄fecti venerūt i deserto syn. Hec est cades. Egressioq³ de cades castrametati sūt i mote hoi: extremis finib⁹ terre edō. Accēditq³ aarō sacerdos i mote hoi iube dñs i ibi moui: ē anno qdragimo egressioq³ nis filioz isrl ex egyp̄to mēse quito pilo die mensis cū esset aarō cetū vigintrū. Audiuitq³ chanaanē: & rex arad q̄ batabat ad meridie i terrā chanaan venisse filios israel. Et p̄fecti de monte hoi castrametati sūt i salmana. Unde egressi venerūt i phinō. P̄fectioq³ de phinō castrametati sūt i obeth. Et de obeth venerūt i ieadarim q̄ est i finib⁹ moabitā. P̄fectioq³ de ieadarim: fixere tētoua i dibogad. Unde egressi castrametati sūt i belmondēbathaim. Egressioq³ de belmondēbathaim venerūt ad mōre abarim cōtra nabō. P̄fectioq³ de mōnib⁹ abari trāserūt ad capellera moab: sup iordanē contra hiericho. Ibiq³ castrametati sūt de bethsimō vsq³ ad belsatūm p̄mout⁹ loc⁹ moabitari. Ubi loc⁹ est dñs ad moy sen. P̄cepto filioz isrl & dic ad eos. Quādo trāseritis iordanē intrātes terrā chanaā: dispārite cūctos habitatores terre illi: & cōfringite titulos: & statuos cōminuite: atq³ ola exēlā vāstare: mūdātes terrā & habitātes in ea. Ego enī dedi vobis illā i possessionē: quā diuidetis vobis forte. Plurib⁹ vābitatio: & pauciorib⁹ angustio: Singulorū forte ceciderit: ita tribuen⁹ hereditas. Per tribus famulas possessionē diuidet. Sin aut nolueritis iterare habitatores terre: & remāserit erunt vobis quasi clau i oculis & lancee i laterib⁹: & aduersabunt vobis i terra habitatiois vestre: & qd illis cogitauerit facere: vobis faciam.

L. S. De limitatione terre sancte. De ipsa diuidenda forte. De nominibus eorum: qui terram deberent diuidere.

Recursum ē dñs ad moy sen dicēs. Piecipe filio israel & dicēs ad eos. Luz i gressi fueritis terrā chanaā & i possessionem vobis forte ceciderit bis finib⁹ terminabit. Pars meridiana lapiet i solitudinē syō q̄ ē iuxta edō et dēbit terioz p̄tra ouētē mare salisūm qd circūbāt austrālē plagā p alcūf scopionis: ita vt trāscāt i lēna: & pueniat ad meridie vsq³ ad cadesbarnē: vbi egrediet⁹ finis ad villā nomic ad arē: & rediet vsq³ ad ašemona. Ibiq³ gyrū terminus ad ašemona vsq³ ad torrentē egyp̄ti et

D

Cades vrbis ad iordanē man hōies nomen.

E

supia 2. o. h

S

B

Limitatio terre sancte.

B

Josue 4. c

supia eob.

Josue 12. a

B

Dei. 50. d.

Rameses vbi pilores ceciderūt filij isrl & sūt xij. mansio nes vsq³ ad mōre synat

B

Egyp̄to. d.

Mons synal et vsq³ ad cades enūciatur 21. mansio nes.

L

magni maris litore finiet: plaga aut occidet alie
a mari magno lictet: et ipso fine claudetur poro
ad septentrionalē plagā a mari magno terini inci
piet puenietes vīs ad mōre altissimū a quo veni
et emat vīs ad terios sedata: ibitq; pnia
vīs ad hebiona erullā benā. ibi erūt teri i pte a
qlonia. Inde metabit fines ptra ouēstale plagā
deuilla benā vīs septhama: et de septhama descen
det teri in rebatā ptra fōte daphnī. In pueniet
ptra ouēstē ad mare ceneret: et redē vīs iordanē
et ad vitimū salisū claudet marī. Itāc hēbit: trā
p fines suos i circuitu. Preceptis moyses filius
isrl dicit: hēc erit fra quā possidebit: sicut: equā
tussit dñs dari nouē tribū: et dimidie tribu. Tri
bū ei filioz rubē p familias suas et tribū filiorum
gad iuxta cognationūz numerū. media qz tribus
manasse. i. due semis tribū acceptet prē suā trans
iordanē ptra hierico ad ouēstale plagā. Et ait do
min⁹ a d moysē. Ihesc fili noli viroz q terrā vobis
diuidit. Eleazar facer dos et iosef filius nū sūn
guli picipes de tribū: singulis qz ptra sū voca
bula. De tribu iuda: caleph fil⁹ iephone. De tribu
symeō: samuel fil⁹ amud. De tribu beniamin: heli
dar fil⁹ caselō. De tribu filioz dā: bocai fil⁹ iogit.
Filioz ioseph de tribu manasse: bannibel fil⁹ e
phor. De tribu ephraim: camubel fil⁹ sephā. De tri
bu iabulō: helisaphā fil⁹ pbarhat. De tribu iſa
char: dux phatibel fil⁹ ozan. De tribu aser: abiud
fil⁹ salomē. De tribu neptali: phe dabel fil⁹ amud
libi sūt qbus pcepit dñs vt diuideret filiis israhel
terram chanā.

L.S. De ciuitatibus: suburbanis dā dñs leuiti
de ciuitatib⁹ refugij vltra iordanē a citra: de lege
homicidij fil⁹ homicide fluere volēs sine nolēs fecer
it ad testimonij nūm⁹ pniaf.

L.S. Et qz locut⁹ est dñs ad moysē in cāpe:
tribus moab supra iordanē ptra hier
icho. Precepte filijs isrl vt ista sūt de
possessionib⁹ suis vides ad bitandū et
inurbana eaz p circuitū vt ipsi i oppidis mane
ant: suburbana sint pecorib⁹ ac tumētis: q a mu
rio ciuitatū iouinec: p circuitū mille passū spā
cio redēt. Cōtra ouētes duo milia erūt cabit: et
ptra meridiū sūt est duo milia. ad mare qz qd re
spicit ad occidētes eaz mēsurā erit: septentriona
lis plaga cūli terio finiet. Et qz vides i medio rō
tis suburbana De ista aut oppidis q leuit: dabit
ser est i fugitinoz auxilia sepata: vt fugiat ad ea
q fuderit sanguine: excepti: bis alia qdā gita duo
oppida. Iſrl qdā gita octo cū suburbaniis suis. Ip
se qz vides q dabit de possessionib⁹ filioz isrl: ab
his q plus hnt ptes auferent: et q min⁹ pauciores
Singuli iuxta mēsurā hereditatū sue dabunt oppi
da leuitis. At qdā ad moysē. Quē filijs isrl i vl
ces ad eoz hnt trāgressi fuerit: iordanē i fra cha
nā: decernite qvies cē debeāt i pſida fugitino
rū q nolētes sanguine fuderūt i qd⁹ cū fugerit pſu
g⁹ cognat⁹ occisi nō poterit eoz occidere dōc sūt
i pſpectu mltitudo: et cū illi i iudice. De ipso aut
trib⁹ q ad fugitinoz subdila separāt: tres erūt
trib⁹ iordanē: tres i fra chanā. ita filijs isrl q ad
uenis atqz pegrini: vt pſugiat ad eas q nolēs sū
gūne fuderūt. Si qz ferro pauerit i montē: fues

rit q pſus est: reus erit homicidij i ipse monē
Si lapidē tegerit: et ictus occubuerit sūt punic.
Si ligno pſus sit: iteritus: pſus: sūle vidica
bit. Propter quos occisi homicidā iſtericiat: statū vt
apphēderit eoz iſterficiet. Si p odit qz hōiem im
pulerit vt tegerit dppia: sūt p iſdia eaz qd eſſet
limic manu pſuerit: et ille mort⁹ fuerit pſus
homicidij reus erit. Cognat⁹ occisi statū vt luene
rit cū iugulabit. Et si i fortuitu eabz qd i limi
citis qd qz hōz fecerit et qz audiet oppo fuerit
pſobanū atqz iter pſuerit et pſipqz iugulis q
suo vētilata: liberabit inocēs de pſito mē: et
reducat p ſētentiā i vībē ad q quā pſuerit manebit
qz ibi donec facer dos magn⁹ q oleo ſcō vinctus ē
mortal⁹ Si iſterfecto: extra fines vībū q exulibus
deputate sūt: fuerit inēt: pſus a b eo qvito: est
sūgulis: abſqz noza erit qd occiderit. Debeuerat
enī pſug⁹ vīs ad montē pōtici: in vībē reſidere.
Postqz aut ille obierit: homicida reuertet i terrā
sua. Ihesc ſēptima erūt legitimā i cūctis pſano:
nib⁹ vīs. Homicida sūt reſtib⁹ punic. ad vni⁹ re
ſtimoniū nullus pōtēna bit. Nō accipiet pſcus ab
eo q reus ē sūgulis: statū i ipse monē. Et viles et p
fugi aſt montē pōtici: nullo mō vides suas reuer
ti poterit: ne polluat⁹ fra hīratōis vſe q ſonitiaz
crucio macula: nec alī exptari pōt nū p ei⁹ san
guine q alteri sanguine fuderit: atqz ita emida
bit vſtra poſſeſſio me cōmorantē vobiscum. Ego
enim ſum domin⁹ q habito inter filios israhel.

L.S. De lege cōſtitutarum tribuum occasio
filiaz salphaad

L.S. Accēſit autē et picipes familiarū gala
ad filij machir filij manasse de stirpe
filioz ioseph locut⁹qz sūt moysi coā pū
cipibus israhel: qz dixerūt. Tibi dñs nſo p
cepit dñs vt fra forte diuideres filijs isrl: et filia
b⁹ salphaad fra nſa vares possessionē debuit pri
qz si alteri trib⁹ hōies vroz eo accepit: seq⁹ pos
ſeſſio ſua et trāſlata ad aliā tribū de nſa hēditate
minuet: atqz ita fiet cū iudicē. Lqndqz manu an
nus remiſſiois adueniet: pſida fōrtis diſtribuo
tio: et alioz poſſeſſio ad alios trāſiet. Ad id mo
yses filijs isrl et dñs pſepit ait. Recte trib⁹ filioz
ioſeph locuta ē. Ihesc filij filiaz salphaad a dñs
pmulgata ē. Rubi qz vōlūt: tū vt ſue trib⁹: pot
b⁹ nō cōmiceat poſſeſſio filioz isrl de tribu iſra
bū. Dñs enī vroz cōtē vroz de tribu cognano
ne ſua: et cūctē ſemine de eadē tribu maruos ac
cipiet: vt hēditas pmaneat in familiis: nec ibi m
ſceat trib⁹. Igitur maneat et a dño hēpate ſue. ſce
rūqz filie salphaad: vt ſibi fuerat i patre: nupſerit
maala et theria et egia et melcha et noa filia patrui
ſui de familia manasse q ſuit filius ioseph et poſſe
ſio q illis fuerat attributa māſit in tribu i familia
pſis eaz. Ihesc ſū mādāta atqz iudicia q māda
uit dñs p ſanū moſi ad filios isrl i cāpe tribus
moab ſupra iordanē cōtra hierico.

Explicit liber Numeri. Incipit liber Elle
badboim qui Deuteronomiū pnotatur.
L.S. Recapitulatio de nūeratiōe reuerſioe ad
montē amoretis. De exploſatib⁹. De murmurā
tiōe ppli. De ira dei. De aſceſſu in amalech. L.4.

L

D
Jofue. 14.
a.
Diuiſores
terre ſcētē
eoz noia

A
Jofue. 21. a

Jofue. 20.
a.
Ciuitates
refugij

B

Deute. 19.
a.
Rex homi
cidarum.

Deut. 19

D

Unuſteſti
nō ſuffici
ad condē
nandum.

A
5. 27. a.

B

L
Lho. 7. d.

D

Recapitula
tio.

Deuteronomium.

Ec sunt

verba que locutus est
moyses ad oem isra-
el trans iordanem: so-
litudinem campestris cō-
tra mare rubrū inter
pharan et thophel et las-
ban et aseroth: ubi au-
ri est plurimum vnde

cim diebus de oreb p viā montis seyr: vsq; cades-
barne. Quadiagesimo anno vnde cō mēse primo
die mensis locutus ē moyses ad filios israel om-
nia q̄ pceperat illi dñs vt diceret eis postq̄ p-
cussit seon regē amorreorū: q̄ bitauit l eiebon: et og
regē basā: qui māsīt in aseroth et in edai trās ior-
danē in terra moab. Lepitq; moyses explanare
legem et dicere. Dñs deus noster locutus est ad
nos in oreb dicēs. Sufficit vobis q̄ in hoc monte
mansistis. Reuertimini: venite ad montē amorre-
orum: et ad cetera que ei proxima sūt cāpestria. at
q̄ montana et humiliora loca contra meridē et iur-
ta lītus maris terrā chananeorum: et libani vsq;
ad flumē magnū eufratē. En inq̄ tradidit vobis.
Ingredimini et possidete eā: sup quā iurauit dñs
patri: vris abiaā pñas et iacob: vt daret illā eis
et semini eorū post eos. Dixit vobis illo tēpo-
re. Nō possū solus sustinere vos quia dñs de-
ster multiplicauit vos: et estis hodie sicut stelle cē-
li plurimū. Dñs deus patrū vrorū addat ad hunc
numerū multa millia: et bñdicat vobis sicut locu-
tus est. Nō valeo solus negocia vestra sustinere
et pondus et iurgia. Date et vob; viros sapientes
et gnaros: quosq; pueratio sit pbata in tribubus
vestris: et ponā eos vobis principes. Tunc respō-
distis michi. Bona res est quā vis facere. Tunc
de tribub; vris viros sapientes et nobiles et consti-
tui eos pñces et tribunos et cētūrios et q̄nqua-
genarios ac decanos q̄ docerēt vos singula. Pre-
cepit eis dicēs. Audite illos et quod iussū ē iu-
dicare. Sine cuius sit ille sue pegrinus: nulla erit
distantia pñona y. Ita parū audieris vt magnū
nec accipietis cuiusq; personā dei iudicium
est: q̄ si difficile vobis vīū aliqd fuerit: referete ad
me: ego audia. Precepit eis oīa que facere de-
berent. Profecti autē de oreb trās iūm p heremū
terribilē et maximā solitudinem quam vidistis
p viam mōtis amorreorū: pceperat dñs deus nō-
sti nobis. Tunc venissemus in cadesbarne: bi-
si vobis. Venistis ad mōtē amorreorū quē dñs de-
us vester datur est vobis. Vnde terrā quam dñs
deus tuus dabit tibi. Ascende et posside eā sicut
locutus est dñs deus nī pñbus tuis. Noli timere
nec quicq; pauca. Et accessistis ad me oēs atq;
dixistis. Mutam? viros q̄ considerēt terrā et re-
nūciēt p q̄ vter debeam? ascēderet: ad quas
pgerē ciuitates. Tūc michi pmo placuisset: nisi
et vobis duodecim viros singulos de tribub; suis
qui cum pperissem et ascēdissem mōtē amorreorū
vsq; ad vallē boitē et pderatā terrā sumētes de
fructibus ei? et oīē decrēt vbertatem attulerunt
ad nos atq; dixerunt. Bona est terra quā dñs de

us noster daturus est nobis. Et noluisistis ascēde
resed increduli ad mōtē dei nostri murmurastis
i tabernaculis vestris atq; dixistis. Dedit nos do-
min? idcirco eduxit nos de terra egypti vt tra-
deret nos in manu amorreorū atq; deleret. Quā
ascendim? nūciū terruerunt eos: nostrū dicētes.
Maxima multitudo est: et nobis statura pcerior.
Et ibes magnē: et ad celū vsq; munite. Filios ena-
chim vidimus ibi. Et dixi vobis. Nolite metuere
ne timeatis eos. Dominus deus qui duxit: ē nō
ster p vobis ipse pugnabit: sicut fecit i egypto cū
ctis videntibus: et in solitudine ipsi vidistis. Pos-
tauit te dñs deus tuus vt solet dō gestare paru-
lum filium suum. in omni via per quā ambulasti:
donec ventiretis ad locum istū. Et nec sic quidem
credistis dño deo vro q̄ precepsit vos lō via: et me-
tutus ē locū i q̄ tētorā figere deberetis nocte oīē
dōs vobis iter per ignē: et die p collinā nubis. Cū
q; audisset dominus vocem sermonū vestrorum
iratus iurauit ait. Nō videbit quisquam de ho-
minibus generationis huius pessime terram do-
nam quam sub iuramento pollicit? sū pñbus vris
pict caleph filiū isephone. Ipse enī videbit eā: ip-
si dabo terrā quā calcavit et filijs eius quia secu-
tus est dñm. Nec miranda indignatio in populū
cū michi quog; iratus de? ppter vos dixerit. Nec
tu ingredieris illū: sed ioseph filius nūn minister
tuus: ipse trahat p te. Hunc exhortare et roborā
et ipse soite terrā diuidi israel. Paruuli vestri de
quibus dixistis q̄ captiui ducerent: et filij qui ho-
die boni ac mali ignoīst distantia: ipsi ingredie-
rent: ipsi dabo trā et possidebūt eā: vos autē re-
uertimini et abite in solitudine p viā maris rubri
Et ridistis michi. Peccauimus dño: ascendim?
et pugnabim? sicut pcepit dñs deus nī. Tunc i-
structi armis pgerem? in hō: ait michi dñs. Dic
ad eos. Nolite ascendere neq; pugnare. Nō enī
sum vobiscū: ne cadatis corā iūmicis vestris. Lo-
cut? sū et non audistis: sed aduersantes sperio dñi
et tūmētes superbia ascendistis in montē. Itaq;
egressus amorreus qui habitabat i montibus et
obuiā venies persequit? est vos: sicut solēt apes
sequi et cecidit de seyr vsq; boima. Tunc reuer-
si pñores et corā dño nō auduit vos: ne creuerit
stre voluit acq̄desere. Sedistis ergo in cadesbar-
ne multo tempore.

L. B. Reapitulatione beneficii vobis post
legem datō: scilicet de prohibitionē pugnandi
contra moab et amon: de victoria habita de Se-
on rege.

Profectus inde venim? in solitudinem
que ducit ad mare rubrū: sicut michi di-
xerat dñs et circumum? mōtē seyr i dō
ipse. Dixitq; dñs ad me. Sufficit vobis
circuire mōtē istū: et contra aquilonē et p pso
cipe dicēs. Transibitis p terminos fratrum vro-
rum filiorū eī: qui habitant in seyr: et timebunt
vos. Vnde ergo diligenter ne moueamini extra
eos. Neq; enī dabo vobis de terra eorū quantum
pōt vñus pēdis calcare vestigiū: q̄ in possessio-
nem eī: dedi mōtē seyr. Libos emētis ad eis
pecunia et comederis: aquā empiā bauriens et bi-
betis. Dñs deus tuus benedixit tibi in oīe ma-

Th. 14. b.

Th. 14. b.

De tra se-
pr vbi ha-
bitat filij
Eī: au

B

Recapitula-
tio p to-
rū capitu

B

Ex. 14. c.

Ex. 17. c.

B

Th. 14. c.

nuū tuaz. Hout iter tuū: quō transieris solitudi-
nem hāc magnā p quadraginta annos habitās te
cū dñs deus tuus et nichil tibi defuit. Luncq trā-
sistemus fies nros filios eiaū q habitabāt in seyr
per viā campestrē de helath et de asiongaber: ve-
nimus ad uer qō ducit in desertū moab. Dixitq
dñs ad me. Nō pugnes ptra moabitā: nec i eas
aduerfus eos puelis: non em dabo tibi quicq de
terra eoz: quia filij israh tradidit eā i possessionē
Emim pumi fuerūt habitatores ei⁹ pps magn⁹
et validos: vt de enachim stirpe qñ gygantes cre-
derētur: et eēt filies filioz enachi. Deniq moabi
te appellant eos emim. In seyr aut puius habita-
uerūt. Hōiur qbus expulsi atqz delectis habita-
uerūt filij eiaū sicut fecit israh in terra possessionis
sue quā dedit illi dñs. Surgētes ergo vt transire-
mus torentē zareth venimus ad eū. Tps autēz
quo ābulauim⁹ de cadesbarne vsq ad transitum
zareth triginta et octo annos: iur donec cōsum-
meretur ois congregatio hoim bellatorū de ca-
stria sicut iurauerat dñs: cuius manus fuit aduer-
sus eos vt interirēt de castris medio. Post q au-
tē vniuersi ceciderūt pugnatōres locut⁹ est dñs
ad me dicens. Tu transibis hodie terros moab vt
bē noie ar: i accessēs inuicinia filioz āmon: caue
ne pugnes cōtra eos: ne commoueas. ad pñtū. Nō ei
dabo tibi de terra filioz āmon quia filij israh de-
di eā i possessionem. Terra gygantis reputata
est: in ipsa olim habitauerūt gygantes: quos ā-
monite vocant zomi. popul⁹ magnus et multus et
pcre longidius: sicut enachim qō deiecit de
minuas a facie eoz: et fecit illos habitare p eis sicut
fecerāt filij eiaū qui habitāt i seyr belcis hoi-
reos: et terrā eoz illis tradēs quā possidēt vsq i
presenā. Eueo quoz qui bitabāt in aserim vsq
gagay cappadoces expulsi: etgressi de cap-
padochia deleuerunt eos: et habitauerunt p illis.
Surgite et transite torentē arnon. Ecce tradidi
in manu tua seon regē eiebon āmor eoz et terrāz
eius scipe possidere: et committe aduerfus eū pñ-
um. Ibo die incipis mittere terrores atqz formidi-
nem tuā i ppos q habitant sub oī celo vt audi-
to noie tua pauerūt et in motū pruriētis contre-
mescant et dolore teneantur. Diffi ergo nuncios
de solitudine cadesmoth ad seon regē eiebon ver-
bis pacificis dicens. Transibimus p terrā tuam
publica gra diemur via: non declinabim⁹ neqz ad
dexteram neqz ad sinistram: alimētia pccio vde
nobis vt veltamur: aquā pecunia tribue et sic bi-
bemus. Tancum est vt nobis cōcedas trāsītum:
sicut fecerunt filij eiaū qui habitant in seyr: et
moabitē qui morantur in ar donec veniamus ad ioi-
danē: et transeamus ad frā: quā dñs de⁹ nō datu-
rus est nobis. Houtqz seon regē eiebon dare nob⁹
trāsītū: quia indurauerat dñs deus tuus spiritū
etue: et obstrauerat cō illi: vta vt traderetur
in man⁹ tuas sicut nūc vides. Dixitq dñs ad me.
Ecce cepi tibi tradere seon et terram eius: incipe
possidere eaz. Eggressusq est seon obuiā nobis cū
oī pposino ad piclū in iasa: tradidit eū dñs de-
us noster nobis: psumimusq eū cum filijs suis et
omni populo suo: cunctasq vias et tempore illo ce-
pimus iterfectis habitatoribus eaz: viros ac mu-

lieribus et paruulis. Non reliquimus in eis quicq
abiqz lumen: quē in partē venerē pōntiū: i spo-
liis vbiū quas cepimus ab arce q ē i seyr ripā to-
rent⁹: arnō oppido: quod i valle sitū ē vsq galad.
Non fuit vicus et ciuitas q nostras effugeret ma-
nus. Dñs tradidit dñs deus noster nobis: abiqz
terra filioz āmon: ad quā nō accessimus et cun-
ctis que adiacent torentē ieboc et vrbibus monta-
nis: vniuersisqz locis a quib⁹ nos prohibuit domi-
nus deus noster.

L. S. De pugna contra Og regē basan. de lecto
ei⁹. de sorte duarū tribuum et semis. et dixit moysi
deus non transire iordanē

Itaq conuersi ascēdimus per iter basan.
Egressusq est og rex basā locut⁹
sum nobis cum populo suo ad bellan-
dum in edrai. Dixitq dñs ad me. Re-
timeas eum: q in manu tua traditus ē cū oī po-
pulo ac terra sua: faciesq et scitus fecisti seon regē
āmon: i eo q habitauit in eiebon. Tradidit ei
go dñs de noster in manibus nostris etiā og re-
gem basā et vniuersū populū eius: pcursumusq
eos vsq ad terminonē: vastatē cūctas ciuitates
illi⁹ vno tēpore. Non fuit oppidum quod nos ef-
fugeret. Sexagita vires et omniē regionē argob
regni og in basan. Lunc vires erāt monte mu-
ris altissimis positqz et vecibus: abiqz oppidis
inumeris q non habebant muros. Et deleuimus
nos scitus feceramus seon regē eiebon: disperdēt
omniē ciuitatem: virosq ac mulieres et paruulos:
iumenta aut et spolia vbiū diripimus. Tūc iun-
xit illo in tpe terram de manu duoz regū āmore
ozum qui erant trās iordanem. a torentē arnon
vsq ad montē hermon quē sidonij sartion vocant
et ammorei sanir: oēs ciuitates q sūt sunt in pla-
nities et vniuersā terram galaad et basan vsq ad
selcha et edrai ciuitates regni og in basā. Solus
quippe og rex basan rēstitit de stirpe gygan-
tū. Dñs itaqz lectus eius ferreus qui est i rabath
filioz āmon nouē cubitos hñs lōgidius et qñ-
tuor latitudinis ad mēsuram cubiti virilis man⁹.

Terramqz possedim⁹ tpe illo ab arce que est su-
per ripā torentis arnon vsq ad mediā partem
montis galaad: et ciuitates illius dedi rubē et gad.
Reliquā aut pte galaad et omnē basan regni og
tradidi: medie tribui manasse omnes regionem
argob. Lunc itaqz basan vocabatur tra gygāriū.
Iair filius manasse possedit omnem regionē ar-
gob vsq ad terminos gessuri et machati. Vocauit
qz ex nomine suo basan anothiat. Id est villata:
tr qñz i presentē diē. Daxchir quoqz dedi galaad
et tribus rubē: gad dedi de tra galaad vsq ad
toirentē arnō mediū toirentē et confiniū vsq ad
toirentem ieboc: quē est termin⁹ filioz āmon. et
planitiē solitudinis atqz iordanē: terminos cene-
reth vsq ad mare desiti quod est salissimum ad
radicem montis palsa ptra orientem. Pcepti
qz vobis in tempore illo: dicens dñs deus vester
dat vobis terrā hāc in hereditatē: expedit pcedi
te fratres vestros filios israh oēs vni vobis ab i-
qz vrbibus et paruulis atqz iumentis. Hout enīz
q plura habecae pecora et in vrbibus et manere
debent quas tradidi vobis: donec requies tri-

De fra mo-
abitaz filio-
is israh ba-
ta.

L

D

De terra fi-
lioꝝ āmon
data filijs
israh.

Uictoria p-
tra seon re-
captulato

flu. 21. c.

S

21

flu. 21. g.
Uictoria p-
tra og re-
gem

23

Lect⁹ og
reg⁹ gygā-
tee plus

L

Deuteronomium.

buat dñs fratribus vris sicut vobis tribuit et pos-
sident tunc reuerter vnusquisq in possessionē suam
quā dedi vobis. Josue q̄q in tempore illo piece-
pi dictis. Sculi videret q̄ fecit dñs deus n̄r duo
bus his regibus sic faciet oib⁹ regis ad que trā-
siturus es. Ne timeas eos. Dñs em̄ deus vester
pugnabit p vobis. Piecatuq̄ sū dñm in tpe illo
dicens. Dñe deus tu cepisti ostendere suo tuo ma-
gnitudinē tuam manib⁹ fortissimā. Neq̄ em̄ est
ali⁹ deus vel in celo vel i t̄ra qui possit facere ope-
ra tua rōparari fortitudini tue. Trāibo igit et
videbo t̄ra hanc optimā trans iordanē et mōtes
istū egredi i libanū. Gratulor q̄ dñs mihi ppter
vos nec exaudivit me: s; dixit mihi. Sufficit tibi:
neq̄q̄ vltra loquaris de hac re ad me. Ascēde ca-
camē p̄balge et oculos tuos circūfer ad occiden-
tem et adlonē austrū et orientē et aspice. Nec est
transibis iordanē istū. Precipe iosue et coirobo-
ra eū atq̄ confortā quia ipse p̄cedet populum
istū: et diuidet eis terrā quas visurus es. Mansi-
musq̄ in valle contra phanū phogor.

L. S. Voses exhortatur populū rdeclarat legē
daie em̄inentiā. narrat que facta sunt in oze b. p.
dicit omnē similitudinē adoiari. mōtē p̄puiat
pie dicit: r eos puniēdos si transgrediet dñi man-
data. narrat benedictiā dñi q̄ fecit. separat ciuita-
tes refugij et eoz nolā ponit.

C n̄c israel audi precepta et iudicia q̄
ego dōcei te: vt facias eas vinas: et in-
gredies possideas terram quā dñs de-
us patrū vroz daturus est vobis. Non
additis ad verbū quod vobis loquor: nec aufere-
tis ex eo. Custodite mandata dñi dei vestri q̄ ego
precipio vobis. Sculi viderit omnia que fecit
dñs contra beelphegor quomodo cōtrierit oēs
cultores eius de medio vestri. Vos aut qui adhe-
retis dño deo vestro: viuatis vniuersi vros in p̄sē-
tē diem. Scitis q̄ docuerim vros precepta atq̄ iusti-
cias sicut mādauit michi dominus de⁹ meus: sic
facietis ea in t̄ra quam possessori estis et obuia-
bitis et implebitis eam. Hec est est vestra sapien-
tia et intellectus coram populo v̄ audietes vni-
uersi precepta hec dicāt. En populus sapiens r i-
telligens: gens magna. Nec est alia natio tā grā-
dia que habeat deos appropinquates sibi sicut de-
us n̄r adest cunctis obsecrationib⁹ n̄ris. Quē em̄
est alia gens sic cunctis v̄r habeat ceremonias ius-
tiarū iudicia r vniuersā legē quā ego pponā ho-
die ante oculos vestros. Custodi igit temetipsos et
aiam tuā sollicitē. Ne obliuiscaris verbum quod
viderunt oculi tui: nec te excidant de corde tuo cū-
ctis diebus vite tue. Doccebis ea filios ac nepotes
tuos: die quo stetit i corāz domo dei tuo in oze b
quādo dñs locutus est michi dicens. Congrega
ad me populū v̄ audiāt f̄mōnes meos: r dīcant
timere me in oī rēpore: quo viuūt in terra: doceāt
q̄ filios suos. Et accessit ad rā dico mōtis qui
ardebz v̄sq ad celum: r anteq̄z q̄ tenebit et nu-
beo r caligo. Locutusq̄ est dñs ad vos de medio
ignis. Vocem v̄bōz eius audistis et formam pe-
nitus non vidistis. Et ostendit vobis pactum suū
quod precepit vt faceretis: et docē hec verba que

scripsit in duabus tabulis lapideis. Michiq̄z mā-
dauit in illo tpe vt docerē vos ceremonias r iudi-
cia que facere deberetis i t̄ra quā possessori estis.
Custodite igit sollicitē alias v̄ras. Non vidistis
aliquā similitudinē in die qua locutus est vobis
dñs in oze b de medio ignis ne forte decepti facia-
tis vobis sculptam similitudinē: aut ymaginē ma-
sculū vel femine sicut dicit olim iumentoz que sūt
super terrā: vel autū sub celoz volātium: atq̄ repti-
lium q̄ mouent in terra: sive pisciū qui sub t̄ra mo-
rant in aquis: ne forte eleuatis oculis ad celū vi-
deas solem et lunā et oia astra celi: et errores dece-
ptus adores ea: colas que creauit dñs de tuis
in ministeriū cunctis gentibus que sub celo sunt.
Vos aut tulit dñs r eduxit de fornace ferrea egypti:
vt haberet populū hereditariū sicut ē p̄sē-
n̄ die. Gratulor est dñs contra me ppter f̄mōnes
vestros: et iurauit vt non transiret iordanē nec in-
gredere terram optimā quā daturus est vobis.
Ecce morar in hac vno nō transibo iordanē.
vos transibitis r possidebitis terrā egregiā. Ca-
ue ne quādo obliuiscaris pacti dñi dei tui q̄ p̄-
cepit tecum: r facias tibi sculptā similitudinē eoz
que fieri dñs prohibuit. Quia dñs deus tu⁹ ignis
consumēs est de⁹ emulatoz. Si genueritis filios
ac nepotes et morati fueritis in terra: deceptiq̄
feceritis vobis aliquam similitudinē patrantes
malum coram domino deo vestro vt ei ad iracun-
diam percutis: testes inuoco hodie celum et ter-
rā: cito pueros vros esse de t̄ra quā i transito ior-
dane possessori estis. Non habitabitis in ea lōgo
tempore: sed delebitis vros atq̄ disperget i om-
nes gētes: et remanebitis pauci in nationib⁹ ad
quas vos ducturus est dñs. Ibiq̄z fulens dñs q̄
holm manu bābucant sunt ligno et lapidi q̄ nō vi-
dent nec audire nec committit nec odorat. Lū-
q̄z quesieris ibi dñm deū tuum lumen cūcti t̄-
mē toto corde quesieris et tota tribulatione ani-
me tue postq̄ te inueneris oia que predicta sūt.
Houissimo aut tpe reuerteris ad dñm deū tuum
et audies vocem eius: quia deus misericors dñs
deus tuus est. Non dimittet te: nec oīs delebit:
neq̄z obliuiscetur pacti in quo iurauit patrīb⁹ tuis.
Interroga de diebus antiq̄z qui fuerunt ante
te: et dic quo creauit dñs deus vobem sup t̄rraz
a sumo celo v̄sq ad summū cūctis facta est: aliquā-
do huiusmodi res: aut v̄q cogniti est: vt audiret
populus vocē dñi dei loq̄ntis de medio ignis
sicut tu audisti r vidisti facit deus vt ingredieret:
r tolleretur sibi gentē de medio nationū p̄ tentatio-
nes signa atq̄ potentia per pugnā r robustā ma-
num: extētiq̄z bābucū r horribiles visiones iur-
ta oia que fecit p̄o nobis dñs deus noster in egypto
videntibus oculis tuis vt scires qm̄ dñs ipse
est deus et non est alius p̄ter vnum. De celo te
fecit audire vocem suam vt doceret te: et in ter-
ra ostēdit tibi lignem suū maximū: et audisti ver-
ba illius de medio ignis: quia dilexit patres tuos
et elegit semē eoz post eos. Eduxitq̄ te p̄cedens
in virtute sua magna ex egypto vt delecerat natio-
nes maximas et fortiores te i introitu tuo. Et iro-
duceret te bāre atq̄z tibi terram eaz in possessionē
sicut cernis in p̄sēntē die. Scito ergo hodie et

Moyses
dixit mo-
rem.

D

Debr. 12. g

Inf. 30. d.

E

S

cogitatio in corde tuo q̄ dñs ipse est deus in celo sursum et in terra deorsum: et non sit alius. Insuper cep̄ta eius atq; mandata que ego precipio tibi vbi sit tibi et filijs tuis post te et p̄manea m̄to tēpore super terrā quā dñs deus tuus daturus ē tibi: bñ. Tūc separauit moyses tres ciuitates trās iordanē ad ouētalē plagā vt confugiat ad eas q̄ occiderit noīens p̄iorimū suū nec sibi fuerit inimicus ante vnū et alterū dīct et ad h̄az aliquā vrbū pos sit euadere: boso in solitudine que sita est in terra campestri de tribu ruben: et ramod in galaad q̄ ē in tribu gad: rgoiā in basā que est in tribu manasse. Ista ē lex quam proposuit moyses coram filiis israel et hec testimonia et cerimonie atq; iudicia q̄ locutus est ad filios israel quando egressi sunt de egypto trans iordanē in valle contra p̄banū p̄p̄o q̄ in terra seon regio amoret: q̄ habitauit in esebon quē percussit moyses filij quoq; israel egressi ex egypto possederūt terrā eius et terram og regis basā duorum regū amoret: qui erāt trās iordanē ad solis ortum ab aroer que sita est super ripam iordēis arnō vsq; ad mōrē in sanir qui est et hermon oēm planitiē trans iordanē ad ouen: tale plagā vsq; ad mare solitudinis et vsq; ad radices montis p̄basga.

L.S. De preceptis decalogi recapitulatio et explanatio. De donatione legis.

Audiatq; moyses omne israel et dicit ad euz. Audi israel cerimonias atq; iudicia que ego loquor in auribus vestris hodie. Dilicite ea et opere cōplete. Dñs deus noster pepigit nobiscū fēdus in orb. Non cum patribus nr̄is in istis pactus: sed nobiscū in p̄ntiarum fumus et vinum. Facie ad facie locutus est nobis in mōte de medio ignis. Ego sequer et medius fui inter deū et vos in tempore illo et amnāciarē vobis verba eius. Timuistis enī ignem et non ascendistis in montē. Et ait Ego dñs deus tuus q̄ eduxit te de terra egypti de domo seruitutis. Non habebis deos alienos in conspectu meo. Non facies tibi sculpsit nec similitudinē oīm que in celo sunt desuper et que in terra deorsum: et que versantur in aquis sub terra. Nō a doabīs ea et non coles. Ego enim sū dñs deus tuus: deus emulato: reddēs iniquitatē patrū super filios in tercia et quarta generatione hīs qui odruerunt me: facies miam in multa milia dī ligentibus me: et custodientib; p̄cepta mea. Nō vīrpatib; nomē dei tui frustra: quia non erit imputatus quis super re vana nomē eius assūperit. Obserua diem sabbati vt sanctifices eum sicut p̄cepit tibi dominus deus tuus. Sex diebus operaberis et facies omnia opera tua. Septimus dies sabbati est. I. requies dñi dei tui. Non facies oī quicq; operis tui et filius tuus et filia seruus et ancilla: bos et alius: et omne iumentū tuū et peregrinus qui est intra portas tuas: vt requiescat seruus et ancilla tua sicut et tu. Vementis q; ipse seruus ris in egypto et eduxerit te inde dñs deus tuus in manu forti et brachio extenso. Adcircō p̄cepte tibi vt seruaueris diem sabbati. Non occide patrē tuū et matrē sicut p̄cepit tibi dñs deus tuus: vt longos viuas tempore et bene sit tibi in terra quā dos

minis deus tuus daturus est tibi. Non occides. Necq; mechaberis. Furrum nō facies. Nec loquaris contra primum tuū falsū testimoniū. Non concupiscēs vxorē prīmū tuū. Non domū non agrum non seruū non ancillā: non bouē non asinum: vniuersa que illius sunt. Nec verba locutus est dñs ad oēm multitudinē vestram in mōte de medio ignis et nobis et caliginis voce magna nichil addēs amplius et scripsit ea in duabus tabulis lapideis quas tradidit michi. Vos autē postq; audistis vocem de medio tenebrarū et montē ardesce vidistis: accessistis ad me oēs principes tribuum et maiores natu atq; iudicis. Ecce ostendit nobis dñs deus noster maiestatem et magnitudinē suā. Vocem enī eius audiuim; de medio ignis et p̄bauimus hodie q̄ loquēte deo cū homie vixerit hō. Cur ergo mouemur? deuotabit nobis ignis hic maximo? Si enī audierim; vtrā vocē domini dei nostri: mouemur. Quis est omnis caro vt audiat vocem dei uiuentis qui de medio ignis loquitur sicut nos audiuimus et possit viuere? Tu magis accede et audi cuncta que dixerit dñs deus noster tibi: loqueris ad nos: et nos audietes faciemus ea. Quod cum audisset dñs ait ad me. Audiui vocē verborū populi bulus q̄ locuti sunt tibi. Bene omnia sunt locuti. Quis de talium co habere mentē vt timeant me et custodiant vniuersa mandata mea in omni tempore vt bene sit eis et filijs eoz. I semper inuisi. Vade ergo et dic eis. Bene uertimur in tēpora vestra. Tu vero bñs: mecū et loquar tibi omnia mādāta mea et cerimonias atq; iudicia q̄ docēbis eos vt faciant ea in terra quā dabo illis in possessionem. Custodite igitur et facite q̄ p̄cepit dñs deus vester. Non declinabim; neq; ad dexteram neq; ad sinistrā sed per viā quā p̄cepit dñs deus vester ambulabitis: vt uiuat et bene sit vobis: et potulerunt dicere vestrī in terra possessionis vestre.

L.S. De diligendō deū de memoriādis et scribendis mandatis et. q̄ timeant dñm q̄ non tentent eū q̄ legē doceant filios suos.

Ec sunt p̄cepta et cerimonie atq; iudicia que mādauit dñs deus vester vt p̄cederem vos vt faciares ea in terra ad quam transgredimini possidēdā: vt timeas dominū deum tuū et custodias oīa mandata et p̄cepta eius que ego precipio tibi et filijs ac nepotibus tuis cunctis diebus vite tue vt p̄soligentur dies tui. Audi israel et obserua vt facias que p̄cepit tibi dñs: et bene sit tibi: et multiplicetis a p̄liis sicut pollicitus est dominus deus patrum tuoz p̄ tibi terram lac et melle manantē. Audi israel. Dominus deus vester deus vnus est. Nulli dñm dei tui ex toto corde tuo et tota anima tua et ex tota solitudine tua. Eruntq; verba hec que ego precipio tibi hodie in corde tuo et in tabulis ea filijs tuis: et meditaberis sedens in domo tua: et ambulans in itinere domo tuo: cōsurgens. Et ligabis ea quasi signū in manu tua: scrībēs et mouebantur inter oculos tuos: inridebēs ea in lumine et oñis domus tua. Cūq; introdixerit te dñs deus tuus in terrā: pio quā iurauit patri bus tuis abraham ysaac et iacob: et dederit tibi ci

5. p̄. c. p̄. c.
7. p̄. c. 8. p̄. c.
9. p̄. c. 10. p̄. c.
11. p̄. c. 12. p̄. c.

Infra. 17. b.

Infra. 11. c.

15
Citates re
fugij trans
iordanem.
Boso
Ramod
Solam.

Ego. 10. a.
p̄. 80.
Recapitula
tio p̄cepto
rum decalo
gi.
Primus p̄
ceptum

18
Secundū
p̄ceptum.
Tercū p̄
ceptum

Ego. 10. b
Mat. 1. a.

Mat. p̄. c.
Mat. 7. a
Mat. 5. c.

Deuteronomium.

uitates magnas et optimas quas non edificasti:
domos plenas multra opum quas non extruxisti:
cisternas quas non fodisti: vineta et oliueta que non
plantasti: comederis: saturar: furis: caue dili-
genter ne obliuiscaris dñi dei tui: qui eduxit te de
terra egypti: et de domo fustit. Dñm deū tuum
timebis: et illi soli serues ac per omnes illius non
iurabis. Non ibitis post deos alienos cunctarū
gētiū que in circuitu vso sunt: quia deus emulato-
rū deus tuus: i medio tuo: ne quādo irascat furo-
rē dñi dei tui: et auferat te de superficie terre.
Non tentabis dñz deū tuū: sicut testasti in loco re-
tationis. Custodi pcepta dñi dei tui ac testimo-
nia et ceremonias quas precepit tibi: fac quod pla-
citi est et bonum in aspectu dñi vt bene sit tibi: et
ingressus possideas terrā optimā de qua iurauit
dñs patrib: tuis vt deleat omnes inimicos tuos
coiam te sicut locutus est. Cū iterrogaauerit te si-
lius tuus cras dicēs: quid sibi voluit restitio hac
et ceremonie atq; iudicia que precepit dñs de: nō
nobis: dicēs ei: Ful crām ppharaois in egypto:
eduxit nos dñs de egypto in manu forti: fecitq;
signa atq; prodigia magna et pessima in egypto
contra ppharōē et oēm domū illius in cōspectu
nro: eduxit nos inde vt introductus daret terrā
sup qua iurauit patribus nostris: pcepitq; nobis
vt faciamus oīa legitima hęc et timeam: dñz
deū nostrum: vt dñs sit nobis cunctis diebus vite
nostre: sicut ē hodie. Erigis misericors: si custodie-
rimus et fecerimus oīa pcepta eius: corā domi-
no deo nostro sicut mādauit nobis.
L. S. Prohibetur societas gentiū. pceptū idō-
latrū destructio. auxilium qe ptefere dicit ad el-
ciendos pphos: si fuerint mandata. vbertas i
omib; populo pmissur.
Cū vero introduxerit te dñs deus tuus
in terram quam possideris: ingredie-
ris: et deleuerit gētes multas coiam te
et heu et gergezē et ammoireū et cha-
naneū et pherezē et cūcū et lebuzēum septē gē-
tes multo maiora numeri q; tu es et robustiores
tetradideris: eos dñs deus tuus tibi percutiet
caesq; ad internitiōē. Non imbis cū eis sedus
nec milereris ea: vt neq; sociaberis cū eis iugla.
Silla tuam non dabis filio eius: nec filiaz illius
accipies filio tuo: quia seducet filium tuum ne seq-
tur me: et vt magis fuit ad alienis. Facieturq;
furo dñi et delebit te cito. Quinponis hęc facie
tas. Bras eoꝝ tubertite: et confringite sta-
tuas: iacosq; succidite: et sculpntia comburite: q;
populus es sanctus dño deo tuo. Le elegit domi-
nus deus tuus vt sis ei populus: peculiaris de cun-
ctis pphs qui vñ super terrā. Non quia cunctas
gentes numero vincat: nobis iustice est dñs:
et elegit vos cū oībus suis pphs pauciores: s; q;
dilexit vos dñs: et custodit iura mēti quod iura
uit patribus vestris. Eduxit vos in manu forti
et redemit de domo seruatus de manu ppharao-
nis regis egypti. Et scies q; dñs de: tuus ipse est
deus fortis et fidelis custodien: pactum et miam
diligentibus te et his qui custodit pcepta eius i
mille generationes: et reddens odiennibus sta-
tutū ita vt disperdat eos et vitra non differat pio-

tinus eis restituens quod merent. Custodi ergo
pcepta et ceremonias atq; iudicia que ego mā-
dabo tibi hodie vt facias. Si postq; audieris hęc
iudicia custodieris ea et feceris: custodiet et dñs
deus tuus pactum tibi: et miam quā iurauit patri-
bus tuis: et diliget te ac multiplicabit: bñdicetq;
fructui vērū tui et fructui terre tue: frumēto tuo
atq; vindemie oleo et armentis: gregibus ouium
tuaꝝ super terrā pā quā iurauit patrib: tuis vt
daret eam tibi. Benedictus eris inter oēs popu-
los. Non eris apud te sterile viriūq; sexus tam
in hominibus q; in gregibus tuis. Auferet domi-
nus a te oēm languorē et infirmitates egypti pes-
simas quas nouit non inferet tibi sed cunctis ho-
stibus tuis deuotabiles omēs populos quos dñs
deus tuus daturus est tibi. Non parcat eis oculi:
tuus nec seruet dñs eorum: ne sint in ruinā: tui.
Si dixeris in corde tuo plures sūt gentes iste q;
ego: quomodo potero deletere eas noli metueri: s;
recoīdare q̄ fecerit dñs deus tuus ppharaoi: tūc
cū egypti ipe plagas maximas: quā viderit ocu-
li tui et signa atq; portenta mānūq; robustam: et
extentiū diachūm vt educeret te dñs deus tuus.
Si faciet cūctis populis quos meruis Insuper
et scabiones mittet dñs deus tuus in eos donec
deleat oēs atq; disperdat: qui te fugerint et late-
re non poterint. Non timebis eos: quia dñs deus
tuus in medio tui est: deus magnus et terribilis.
Ipse plimet nationes has in conspectu tuo pau-
latim atq; per partes. Nō poteris eas deletere pa-
riter: ne forte multiplicentur contra te bestie ter-
re. Dabitq; eos dñs deus tuus in conspectu tuo et
interficiet illos donec penitus deleant. Tradet-
q; reges eoꝝ in manus tuas et disperdes eos: nomi-
na eoꝝ sub celo flui: poterit resistere tibi donec
pteras eos. Sculptilia eoꝝ igne combures. Nō
concupies argentū et aurum de q̄bus facta sūt
neq; assumēs et eis tibi quicq; ne offendas. pro-
pterea quia abominatio est dñi dei tui: nec in fregis
quippiam er idolis in domū tua: ne has anathe-
ma sicut et illud est. Quasi spurciā detestabe-
ris: et velut inquinamentū ac focius abominatio-
ni habebis quia anathema est.
L. S. Demouantur afflictōes et beneficia q; re-
ceperunt in deserto.
Cūne mandati quod ego pcepicio ti-
bi hodie caue diligēt: vt facias vt pos-
sis viuere et multiplicemini: ingressi
possideatis terram pio qua iurauit do-
minus patribus vestris. Et recoīdaberis cūctis iu-
ris per quod adduxit te dñs deus tuus quod a-
gna annis per desertum vt affligeret te: quia tē-
raret et nota fierent que in tuo anio verfabantur:
vtrū custodieris mandata illius: vt non. Afflixit
te penuria: et dedit tibi cibū māna quod ignoia-
bas tu et patres tui vt ostenderet tibi q; nō i so-
lo pane viuit homo: sed in oī verbo quod egredit-
tur de ore dñi. Vestimentū tuum quod opiebaris
nequa q; vetustate defecit: pec tuus non est sub-
tritus. En quā dignificimus ann: est vt recogites
in corde tuo: quia sicut erudit filius suū homo: sic
dñs deus tuus erudit te: vt custodias manda-
ta dñi dei tui: ambules in ijs eius: et timeas cū.

Infr. 10. b.
Dat. 4. b.
Ruce. 4. b.
L

Dat. 4. b.
Ruce. 4. b.

Exo. 13. d.

2. Mac. 11. f.

A
Sētes el-
ciende de
terra pmi-
lionis.

Exo. 13. b.

Exo. 14. b.
Infr. 12. a.
Infr. 14. a.
L. 16. c.

vii.

vi.

Dat. 4. a.
Ruce. 4. a.

B.

Dñs est deus tuus introductet te in terram bonā :
 terrā riuos : aquarū : fontium in cuius cāpis
 montibus eripunt fluyos. abfistit terrā frumēti
 ti hōides ac vinearū in qua ficus & malogranata
 oliueti nascuntur. terrā olei ac mellis vbi abfque vi
 la penuria comedes panē tuū : et rēū olī abun
 dantia perfrueris : cuius lapides ferrū sunt : et de
 montibus eius eris metallā fodiuntur : vt cū co
 mederis et satiatus fueris bñdicas dño deo tuo
 p̄tra optima quā dedit tibi. Obferua et caue ne
 quando obliuiscaris dñi dei tui : et negligas mā
 data eius atqz iudicia et cerimonias quas ego p̄
 cipio tibi hodie ne postqz comederis et satiatus
 fueris domos pulchras edificaueris et habitaueris
 in eis habuerisqz armenta boum & oues gre
 ges ar genti & auri cunctarūqz rerū copiam ele
 uetur cor tuū et non remiscaris dñi dei tui qui
 eduxit te de terra egypti de domo feruitus : & du
 ctus tuus fuit in solitudine magna atqz terribili
 qua et serpens flammā aureā & scorpīo ac bipē
 sa et nulle oīno aque qui eduxit riuos de petra
 durissima : et abauit te māna in solitudine qd̄ ne
 scierunt patres tui. Et postqz afflūxit ac proba
 uit ad extremū miseris eos tū ne diceris in cor
 de tuo fortitudo mea & robur manus mee hec mi
 chi oīa p̄stiterūt sed recorderi dñi dei tui q̄ ipse
 vires tibi p̄beuerit : vt impleret pactū suū super
 quo iurauit patribus tuis sicut p̄fessus indicat di
 es. Sin autē oblitus dñi dei tui secutus fueris de
 os alienos : coluerisqz illos et adolaueris : ecce nūc
 p̄dicō tibi q̄ oīno dispereas. Sicut gētes quas
 deleuit dñs in introitu tuorū et vos peribitis si
 obedientes fueritis voci dñi dei vestri.

L. S. Rep̄mitte victorie future supbia ne tibi at
 tribuāt sed deo & memoria culpa p̄terita. de vi
 tulo adolatorū et murmure et sepulchris concupi
 scentie supia. Numeri. 31.

Adi israel. Tu transgredieris hodie ior
 danem vt possideas nationes maris
 & fortiores te ciuitates igētes : et ad ce
 lum vsqz muratas populū magnum at
 qz sublimem filios enacim quas ipse vidisti & au
 disti : quibus nullus pōt ē aduerso resistere. Scies
 ergo hodie q̄ dñs deus tuus ipse transibit atqz
 ignis deuorās atqz plūmāne qui cōterat eos de
 leat atqz disperdat ante facies tuā velociter sicut
 locutus ē est tibi. Ne dicas in corde tuo cū deleue
 rit eos dñs deus tuus in conspectu tuo p̄pter ius
 ticiam meā introducti me dñs vt terrā hāc pos
 sideret cū p̄pter impietates suas iste deleat sūi na
 tiones. Neqz ei p̄pter iusticias tuas edatē cor
 dis tui ingredi : vt possideas terras earū : sed q̄
 ille egerat impietate introeunt te deleat sunt et vt
 compleret verbū suū dñs q̄ sūb iuramento polli
 citus est patribus tuis abiaā : faciat et iacob. Sci
 to ergo q̄ non p̄pter iusticias tuas dñs de tuas
 dedit tibi terram hanc optimā in possessionem
 cū durissime certuissis p̄p̄s. Demō et nobilitatis
 uicariis quomōdō ac trucidā p̄uocaueris domi
 nū deū tuū in solitudine et ex eo die quo egressi
 es ex egypto vsqz ad locū istū semp aduersū dñz
 contendisti. Nam et in ore p̄uocasti eum et ira
 tuo delere te voluit qñ ascendit i montē et accipe

rem duas tabulas lapideas pacti quod pepigit
 vobiscū deus : & p̄seuerat in monte. xl. diebus ac
 noctibus panē nō comedēs et aquā nō bibēs. De
 dictis michi dñs duas tabulas lapideas scriptas
 digito dei : & continēs oīa verba que vobis locu
 tus est in monte de medio ignis qñ contio popu
 li congregata est. Cūqz transissent quadragi
 na dies & toride noctes : dedit michi dñs duas ta
 bulas lapideas tabulas federis : dixitqz michi. Sur
 ge et descende hinc cito. quia populus tuus que
 eduxisti de egypto deseruit velocitē viā quā de
 monstrasti eis : fecerūtqz sibi cōstatile. Aurius
 ait dñs ad me. Cerno q̄ populus iste dure ceru
 cis sit. Dimitte me vt contemam eū : et deleā nomē
 eius de sub celo : et constituam te sup gētem que
 hac maior et fortior sit. Cūqz de monte ardente
 descendere & duas tabulas federis vtrāqz tene
 rem manu : vidisti qd̄ peccasse vos dñi deo vestro
 et fecisse vobis vitulū constāte ac deseruisse velo
 citē viam eius quā vobis ostenderat. p̄ciat tabu
 las de manibus meis : confregis eas in conspectu
 vestro : et p̄ciadā ante dñm sicut pius quadagi
 na diebus et noctibus panem non comedens et
 aquā non bibēs p̄pter oīa peccata vestra q̄ gē
 sistis contra dñm et cū ac trucidā p̄uocatis
 Ammū em indignationē et irā illius : quā aduer
 sum vos concitatus : delere vos voluit. Et exaudi
 uit me dñs etiam hac vice. Aduersum aaron qd̄
 vehementer iratus voluit eū contere : et p̄ illo
 similiter deprecatus sū. Peccatum autē vestrum
 qd̄ feceratis id est vitulū arripit igne combussit
 et in frusta comminuens : omnino quoqz in pul
 uerem redigens p̄ciat in torrentem qui de monte
 descendit. In incendio quoqz et lēntatione et in
 sepulchris concupiscitē p̄uocatis dñm : et qñ
 misit vos de cades barme : dicitis. ascendite et possi
 dere terram quas dedi vobis : contēpistis ipe
 rium domini dei vestri et non credidistis ei : neqz
 vocem eius audire voluistis sed semper fuistis re
 belles a die qua nosse vos cepi. Et tacui coram do
 mino quadagiāna diebus ac noctibus quibz
 ei suppliciter deprecabar : ne deleat vos vt fuerat
 p̄minatus : et oīans dixi. Dñs deus ne disperdas
 populū tuū et hereditatem tuā quā redemisti in
 magnitudine tuarūqz eduxisti de egypto i manu
 forti. Recordare seruum tuū abiaā : faciat et iaco
 b. Ne aspicias duriciam populi huius & imple
 tatē atqz peccatiūne forte dicant habitatores ter
 re de qua eduxisti nos : non poterat dñs introdu
 cere eos in terrā quā pollicuitur eis : eo : qd̄ odra
 t illos. Idcirco eduxit vt interficeret eos in solitudi
 ne quā sunt populus tuus et hereditas tua : q̄s
 eduxisti in fortitudine tua magna et in bachiō
 tuo cōtento.

L. S. De sc̄is tabulis recapitulatio. de morte
 Aaron. de misterio tribz leui. De timendo aman
 do qz dñz. q̄ arcū dāat spūta cōdium. peregrin
 nos ament. per nomen dei lurent.

In rempore illo dixit dñs ad me. Dola
 tibi duas tabulas lapideas sicut p̄u
 oca fuerunt : ascende ad me in montē
 faciesqz arcam ligneam : et scribam in
 tabulis verba q̄ fuerunt in his quas ante consre

Exo. 31. b.

D

Exo. 34. a.

Deuteronomium.

gisti: poneſq; eas in arca. Fecit igitur arcam de ſtignis ſetlim. Lungs dolaſſem duas tabulas lapideas inſar populo aſcendi in montem hūc eas manibus. Scripſim in tabulis iuxta id quod populus ſcripſerat: ſed decē que locut' eſt dñs ad vos in monte de monte ignis qñ populus congregatus eſt: et de dñs eas michi. Tunc iuſſus de mōte deſcendi: et poſui tabulas in arcā quam fecerā que hucusq; ſit ſit ſic pcepti michi dñi. Filii autē iſrael mōuerūt caſtra: ex berob' iſtius iachā i moſera: ubi aaron mortuus eſt ſepult' eſt: pio quo ſacerdotio functus eſt eleazar filius eius. In deſertum in galaad de quo locut' eſt caſtra metati ſunt in iſezababab' terra aquarum arat' totē iſtem. Et tempore ſeparati tribu leu'it poſtarent arcam deſcendi dñi: et ſtaret coram eo in miſiſſe: ut iſta dñs mōueret ſua ill' uſq; ad iſta: ubi dñs iſta dñs

non debuerat et in mole sua vias in pñre eius
 Quod enim non habuit licet partem neq. posses-
 sionem eius fratribus suis quia ipse dñs posses-
 sio eius efficitur pñmisiñ et dñs deus tuus. Ego au-
 tem steti in monte scit pñs quia dña dñs dñs
 ac noctibus: exaudiant me dñs etiam hac vice
 et perdere noluñ. Dixitq. michi. Glade et piec-
 de populi vt irascatur et possidat terrā quā
 iurauit patribus eoz vt traderem eis. Et nunc
 israel quid dñs deus tuus petit a tñs et vt tñs
 = abñm deum tñi: ambules in vñs eius et bñl-
 gas eius. Fuit dñs dñs tuus in toto corde tuo et
 in tota anima tua: custodiasq. mandata dñi et
 rimonia et quās ego hodie precipio tibi vt be-
 ne sit tibi. Et dñs dñi tui celum et celi celos
 et omnia quae in eis sūt: tamē patribus tuis cō-
 rutinañ et dñs: et accitit eos: elegitq. semē eo-
 rum post eos. Vos be cūctis gētibz: ficut hodie
 cōprobatur. Et cūcti dñi (igitur pñpulum cor-
 dia vestri et ceruicē vestram ne indurent ipsius
 quia dominus deus vestri: ipse est deus deoz et do-
 minus dominantium: deus magnus et potens et
 tribus qui perñonam nō accipit nec munera. Sa-
 cit iudicium populo et vidue amat peregrinuñ
 dat ei victu et vestitu. Et vos ergo amate pere-
 grinos: quia et ipsi fuisse adueni in terra egypti
 dñs dñs tuus timetis et si soli fuisse pñs adbe-
 blas iurabz in nōmie illius. Ipse est laus tua et
 deus tuus qui fecit tibi bec magna et terribilia
 que videris oculi tui. In septuaginta animabz
 descēderat patres tui in egyptu: et ecce nunc m-
 tiplicauit te dñs be tuos ficut astrā cel-

L. S. De signis factis contra pharaonē et egyp-
tum. de bathan et abyron: q̄ terra promissa nō
est sicut egyptus describēda. lege in cordibus: et
pro signo in manibus: et inter oculos collocetur.
de benedictione si custodient mandata. maledi-
ctione si nequeant. r

Ad iudicium dñi deum ruli et obsequia p-
cepta eius et ceremonias: iudicia atq-
mandata omni tēpore. Cognoscite bo-
die que ignorant filij vestri qui non vi-
derunt disciplinam dñi dei vestri magnalia eius
et robustam manū extēntis bāptismi: signa
et opera que fecit in medio egypti pharaoni regi ⁊
vniuersi terre eius: oīas exercitus egypti ⁊ edf
ac curribus glōio operuerunt eos eque maris rui

bis: cum vos persequeretur: et deliceret eos dominus
vires in pntem diem: vobisq; que fecerit in solitu-
dine donec venieritis ad hunc locum. Et dathan
atq; abiron filijs eliab qui fuit illius ruben quo-
sperto eos sub terra abfcoibit cum domib; et ta-
bernaculis: trinituera fubflantia eoz quã habe-
bant in medio ifrael. Sculi veftri viderit omnia
opera dñi magna que fecit vt cuftodiant vniuer-
fa mandata illius que ego hodie precipio vobis:
et poffitis introire et poffidere terram ad quam
ingredimini multoq; in euoitate ipe quam fuit
iuramento pollicitus eft dñs patri vus veftris:
femini eoz lacre et melie manantem Terra enim
ad quam ingredieris poffidendã: nõ eft ficut ter-
ra egypti: be qua exifti vbi iacto femine in ho-
morum moie que ducuntur irrigue: fed montofa
et campeftis be celo expectans pluuia: quã do-
minus deus tuus femps iungit: et oculi illius in ca-
ftra pncipio anni vniufq; ad finẽ eius. Si ergo
obedieris: mandatis meis que ego hodie precipio
vobis: vt diligatis dominũ deũ eorum: et ferua-
tis et in toto corde veftro: et in tota ala vĩa:
dabũs terram veftris et ppoñacũ et feronitã vt col-
ligatis frumẽtum et vini et oleũ feniũ q; agris
ad pacenda iumenta: et vt ipsi comedatis ac fatu
remini. Caute ne forte decipiat cor veftrum
recedatis a dño: feruatiſq; iſta alienis et adoe-
tis eoz: ita utq; eis claudat celum et pluuie non
deſcendant: nec terra det germen fuũ: percutiſq;
velociter de terra optima quam dominus datus
vũs eſt vobis. Ponite dec verba mea in cordibus
vris in anima veftra et ſuſpendite ea pio ſigno
in ambabus: inter oculos veftros collocate. Doce-
te filios vefros vt illa meditentur. Quando fe-
deris in domo tua et ambulaueris in via et ac-
cubaueris atq; ſurrexeris ſcribes ea ſuper poſtes
et lanuas domus tue vt multiplicentur dies tui et
ſilij tuoꝝ in terra quã inruit dñs patri tui et
vt daret eis quã deũ celũ in pntior vobis. Cũ
iſta dixeris mandata que ego precipio vobis: et fe-
ceritis ea vt diligatis dñm deũ veſtrum: et ambu-
leris in obuiũ viũ eius ad obediẽtẽ et: diſper-
det dñs oĩs gentes iſtas ante faciẽ vĩa et poſſide-
bitis eas que maiores ſũt et fontioꝝ vobis. Om-
nis locus quem calcaueris pes veſter: veſter erit.
Si deſerto i libano et flumine magno cufate vi-
res: ad mare occidentale erunt termini veſtri. Nullũ
ſtabit contra vos. Terra enim veſtrum et foimĩd-
nẽ dabit dñs deus veſter ſup omẽ terram quã
calcaturũ eſtis: iſtus locus eſt vobis. Eñ n pro-
pono in conſpectu veſtro hodie benedictionẽ et ma-
ledictionẽ: bñdictionẽ ſi obedieris: malditã dñs
ſi vř q; ego hodie precipio vobis: maledictionẽ ſi
non obedieris: malditã dñs de vř ſi recelleris de via
quã ego nũc obio vobis: et abulaueris: poſt deũ
alienos quos ignoratis. Cum vero introduxerit
et dñs deus tuus in terram ad quã pergis habi-
tandam: pone bñdictionẽ ſuper montem garizũ
maledictionẽ ſup montem hebal: qui tñs ior-
dancem poſitum que vergit ad ſolus occiditũ in
terra chananẽ qui habitabit in campeſtibus con-
tra galgalẽ que eſt iuxta vallem tendentẽ et iſra-
tẽ pncipalẽ: eos eñ tranſibitis iordanẽ: ſi poſt

Fig. 6.5.

13

Describes
editions
re. must

In f. eodē.
De i. o. c.
De bñdicti
one custo
dientium
mandata
domini.
De maledi
ctione eoꝝ
q̃ negligūt
mandata
domini.

5.6.b.

supra eod.
Hofue. l. a.

2

13
H. 20. D.

Don't ask
don't recapitulate.

C

8.6.b.

20

5.6c

Gen. 6. 6.

A
Recapitu-
lacio signo-
rum factorum
pharaonis.

beatiss terrā quā dñs de⁹ vester datur⁹ est vobis
vt habeatis ⁊ possideatis illā. Videre ergo vt im-
pleat⁹ ceremonias atq; iudicia que ego hodie po-
naui in conspectu vestro.

L. S. De destruendo ⁊ dolatriā. De decimis et
pimitias. De māduca in loco quē dominus
elegerit. De sanguine nō comedēdo

Hic sunt precepta atq; iudicia q̄ facere de-
beatis in terra quā dñs de⁹ patri v̄ tuoꝝ
daturus ē tibi vt possideas eā cūcūc
dieb⁹ q̄ dñs v̄r humū gradier⁹. Subverti-
te oīa loca in quib⁹ coluerūt gētes quas posses-
si in istis deos v̄os sup mōtes excelsoz ⁊ colles et
sup oē lignū frondosū. Dissipate aras earū ⁊ con-
fringite statuas lucos igne p̄bure et idola com-
minuite: dissipate nola eoz de locis illis. Non fa-
ciat⁹ ita dñs deo v̄ro: s; ad locū quē elegerit dñs
de⁹ v̄r delectio tribu⁹ v̄r v̄r ponat nomen suū
ibi et ibiet in eo: venietis ⁊ offeretis in loco illo ho-
locausta vitima vestras decimas ⁊ pimitias ma-
nuū v̄rāz ⁊ vota atq; donaria p̄mogenitura bo-
yū ⁊ ouilū: comedetis ibi i specū dñi dei v̄r ac
letabimini i cūcūc ad q̄ miserit manū v̄rā ⁊ dom⁹
v̄rē i dñs bñdixerit vobis dñs deus v̄r. Non fa-
ciatis ibi que nos hic facimus hodie singulū quod
sibi rectū viderit. Neq; ei v̄rō in p̄s tps venis-
si ad redem⁹ quā possessionē quā dñs deus v̄r daturus
est vobis. Trāsbietis iordanē et ibitadū: i fra quā
dñs de⁹ v̄r datur⁹ v̄r oblat⁹ vt redescat a cūcūc ho-
stibus p̄ circuitū: ⁊ abiq; v̄ro tiorē bitens in loco
quē elegerit dñs deus v̄r vt sit nomē ei⁹ in eo. Il-
luc oīa q̄ p̄cipio offeretis holocausta et hostias ac
decimas et pimitias manuū v̄rāz ⁊ q̄ dñs p̄cipio
v̄r est i munerebus q̄rouisit dñs. Ibi epulabimini:
in cotā dñs deo v̄ro v̄rō v̄r et ille v̄r famulū ⁊
famule: atq; leuitē q̄ in v̄r v̄r v̄r. Ibi et h̄z alia p̄tē ⁊ possessionē iter v̄rō: Laue ne of-
feras holocausta tua i oī loco quē videris s; in eo
quē elegerit dñs i v̄ra tribuū tuaz: offeres hosti-
as: et facies q̄uncq; p̄cipio tibi. Si aut comedere
volueritis ⁊ te eius carnū delectauerit occide et
cōde i terra bñdictionē dñi dei tui quā dedit tibi
i v̄r v̄r: tuus h̄z imū dñi fuerit: hoc ē maculata q̄
debile siue mūdū hoc est legrū ⁊ sine macula q̄
offerri licet: sicut ca pieā et ceruū comedes absq;
esu dñi atq; sanguis quē sup terrā q̄n aqua effusū
des. Nō poteris comedere i oppidis tuas decimā
frumētū ⁊ vini ⁊ olei tui p̄logenita armētoz ⁊ pe-
coz: ⁊ oīa q̄ v̄r v̄r i sp̄te offerre volueris ⁊ p̄mi-
tias manuū tuaz: s; cotā dñs deo tuo come-
des ea in loco quē elegerit dñs deus tuus ⁊ i fi-
lius tu⁹ et filia et fūne et famula atq; leuitē q̄ ma-
nēt in v̄r v̄r v̄r: et i tabernaculo ⁊ refectorio cotā
dñs deo tuo i cunctis ad que extendis manū tuā.
Laue ne derelinq; leuitē i oī sp̄e q̄ v̄r v̄r i
terra. Quā dilauerit dñs deus tuus terros tuas
sicut locut⁹ ē tibi: volueris v̄r carnib⁹ q̄ de-
siderat a tua dñs aut quē elegerit dñs de⁹ tu⁹:
vt sit nomē ei⁹ ibi: p̄cul fuerit occides de armē-
tis ⁊ pecorib⁹ q̄ h̄ntis locū p̄cepit tibi comedē
i oppidis tuis vt tibi placet. Sicut comeditur ca
piea ⁊ ceru⁹: ita vescer⁹ ei⁹ mūdū ⁊ timūdū i cōve-
lectur: hoc solū caue ne sanguine comedas. San-

gulus em̄ eoz. Pala est: idcirco nō debes alas co-
medere cū carnibus: s; sup terrā fides q̄n aqua ⁊
vt bñ sit tibi ⁊ filius tuus post te: fecer⁹ q̄ dñs
i specū dñi. Quē aut iusticiā v̄r v̄r v̄r: dñs
tollet: venies ad locū quē elegerit dñs: offeres
oblationes tuas carnē ⁊ sanguinē sup altare dñi
dei tui. Sanguinē hostiaz fudes i altari: carnib⁹
aut ipse vesceris. Obfus ⁊ audi oīa q̄ ego p̄cipio
tibi vt bñ sit tibi ⁊ filius tuus post te in sepulcrum
cū feceris q̄ bonū est ⁊ placitū i specū dñi tui.
Et si p̄p̄derit dñs deus tuus a facie tuā q̄
tes ad quas ingredieris possides ⁊ possederis
eos atq; bitaueris. I terra eā caue ne imiter⁹: eas
post te fuerint introcūte subverte ⁊ requiras
cerimonias eaz dicēs. Sicut coluerūt gētes istae
deos suos at ⁊ ego colā. Non facies sicut dñs deo
tuo. Quē em̄ ablationes quas auersas domin⁹
fecerit dñs suis offerentes filios et filias: et cōbu-
redas igni. Et p̄cipio tibi hoc tñ facito dñs nec
addas quicq; nec minuas.

L. S. De falso p̄ph̄a. De p̄sudente idolatriā. De
anathemate v̄r v̄r v̄r.

Surrexerit i medio tui p̄phetas atq;
sonitū dñs de⁹ tui: p̄phetas atq;
atq; postē: ⁊ reuerit q̄ locut⁹ ē: et bi-
rerit tibi eam ⁊ sequerit deos alienos
q̄ ignoas: et filius tuus audies h̄z p̄p̄te
ille aut sonitū atq; q̄ tētaris dñs deus v̄r.
vt palā fiat v̄r v̄r diligatis cū an nō in toto corde
et in tota ala v̄rā. Nūc deum v̄r v̄r sedmi ⁊ ip-
sum timeat: ⁊ mandata illius custodiat: et audiat
vocem eius. Ipsi fuerint et ipsi adhibebitis p̄p̄o
pheta aut ille aut fictos sonitus ⁊ interficiet: q̄
locutus est vt vos auerteret a domino deo v̄ro q̄
eduxit vos de terra egypti et redemit vos de do-
mo seruitutis vt errare faceret de via quā tibi
p̄cepit dominus deus tuus: et auerses malum
de medio tui. Si tibi voluerit persuadere frat⁹ tu-
us filius matris tue: aut fili⁹ tu⁹ vt filia siue v̄r
que ē in sinu tuo: aut amicus vel diligas vt alam
tuam clam dicens: camus et seruamus dñs alie-
nis quos ignoas: tu p̄p̄tes tui cuncta ⁊ i circuitu
tu gētiū que iuxta vel p̄cul v̄r ab initio v̄r q̄
sine terre non acquiescas ei nec audias neq; par-
cat ei oculus tuus vt miser caris ⁊ occultes euz s; i
statim interficiat. Sit p̄mum manus tua euz s; et
post totiusque populus mittat manū. Rapidi⁹
v̄r obstruas neccabitur: quia voluit te abstrahere
a domino deo tuo qui eduxit te de terra egypti
de domo seruitutis vt et omnis israel audiens ti
meat ⁊ nequa q̄ v̄r faciat quippiam bñ ⁊ rei si-
mule. Si audieris in v̄r v̄r v̄r tuas quā dñs de-
us tuus dabit tibi ad habitandū dicetis aliquos
egressi sūt filii belial de medio tui et auerterunt
habitationes v̄r v̄r tui atq; dixerūt camus et ser-
uamus dñs alienis quos ignoas: quare solli-
cite et diligenter reueritate perfecta si inuenie-
ris certū ē quod dicat⁹: rabomationē h̄z opere
p̄p̄trati: statim percuteas h̄ratos v̄r v̄r illius
in ore gladii ⁊ debilis ei⁹ oīa: quā in illa v̄r v̄r
ad peccata. Quicquid etiam suppellectilis fuerit
cōgregabis in medio platearum eius ⁊ cū ipsa ei
iuxta succendes: ita v̄r v̄r v̄r plimas dñs deo

De sagnie
non comē-
dendo.

infra. 19. a.

Mod⁹ res
ficti falsis
p̄phetis.

Mod⁹ res
ficti falsis
p̄phetis.

Mod⁹ res
ficti falsis
p̄phetis.

A
Datur pie-
ceptum de
destruccio-
ne oīa ydo-
latrie

Exo. 34. b.
Precepti
de cultu la-
trie solū in
vno loco ⁊
de oblati-
bus ⁊ decimi-
s.

De loco ad
māduca d.
in iherlm

infra. 19. c.

Deuteronomiū

tuo: sit tumulus sep̄ternus. Nō edificabitur a-
plius: et nō adhibebit de illo anathemate qđq; in
mano tua vt aucturatur dñs ad ira furoris sui: et mi-
seretur tui multipliciter: te sicut iurauit p̄ribus
tuis qđ audieris vocē dñi dei tui in hac dñs oia p̄-
cepta eius que ego p̄cipio tibi hodie vt facias qđ
placitū est in conspectu dñi dei tui.

L.S. De non imitando rursū gētiū sup mortuo de
alalibz mūdīs et imūdiis ad esū: pedū in lacte
matris. De decimis vendēdis

Illi effosse dñi dei vestri. Non vos inci-
detis nec facietis caluitium sup mortuo:
qm̄ p̄p̄s sc̄tus es dñs deo tuo: et te ele-
git vt sis et in p̄p̄m peculiarē de cūctis
gētibz que sūt sup terrā. Te comeditas que im-
mūda sūt. Hoc ē alal qđ comedere debetis bouē
et ouē et caprā ceruū: et caprā bubalā. Itaq; a-
p̄bā p̄rgargū ouē. camelopardalē. Et alal quod
in duas p̄tes finit vngulā et ruminat comedet:
de his aut qđ ruminant vngulā nō finit: nec co-
medere non debetis. camelū. lepōrē. cyrogrilum
qđ ruminat et nō finit vngulā immūda erūt vo-
bis. Suis quoq; qđ diuidit vngulā et nō ruminat
immūda erūt. Carnibus eorū nō vescemini et cada-
uera nō tāgetis. Nec comedetis et olb qđ moriā
in aq;e. Que hnt p̄nulas et squamas comedite:
qđ abiq; p̄nulas et squamas sūt ne comedatis: qđ
imūda sūt. Et ea queo mūdās comedite immūdas
ne comedatis aq;ā sc; et gryppē: et alē: et iū-
vulrē ac mūdū iura genū: iū et oē coīuini gēti
et frutrone ac noctuā et lignū atq; accipietē iux-
ta genus sūbterodū ac carū et ibim ac mergu-
lum: poip̄bitionē et nicticoīacē: monocālū et cas-
radū. singulā gēti suo: vppā quoq; et vesper-
sillonē: et oē qđ reptat: p̄nulas habet immūdum
erit et nō comedetur. Et qđ mūdū est comedere
Quicqd aut mortuū ē: ne vescamini et eo.

Peregrino qđ intra portas tuas ē: bāt comedat
autrēde et qđ intra p̄p̄s sc̄tus dñi dei tui es. Nō co-
queo hedū in lacte matris sue. Decimā p̄tē sepabz
de cūctis fructibus tuis que nascunt in terra per
annos singulos et comedes in cōspectu dñi dei tui
loco quē elegerit vt in eō nomē illius innocet: dec-
imā frumētū et vt vini et olei et p̄mogenita de
armētis et olb: tuis vt dñs faciat timere dñm deum
tuū et tpe. Quā aut lōgo: fuerit via et locum quez
elegerit dñs deus tuus: ibiq; habiderit: nec pote-
ris ad eā hēc cūcta portare vides oia et in p̄ctis
rediges: portabis manu tua et p̄ficieris ad lo-
cū quē elegerit dñs deus tuus: et cmes ex eā de pe-
cunia qđq; tibi placuerit siue ex armētis siue ex
olibus vinū et sicā: et oē qđ desiderat ala tua
et comedes corā dño dō tuo: et repulaberis tui dom-
tū et leuita qđ intra portas tuas ē. Cane ne derel-
quas eā: qđ nō h; aliā p̄tē in possēdōe tua. Anno
tercio sepabis aliā decimā ex olibus qđ nascūt tibi
eo tpe et repones itra ianuā tuā venietis leui-
teos qđ aliā nō habet p̄tē nec possēdōē teci et pe-
grinus ac pupillus et vidua qđ intra portas tuas
sunt et comedent et saturabuntur: vt benedicat tui
bi dñs deus tuus in cūctis operibus manū tuā
rum que feceris.

L.S. De remissione ani septimē de seruo hebreo

vendit et ancilla. de sacrificatiōe et opere: et si
et macula p̄mogenitorum.

Sed primo an facies remissionē qđ hoc
ordine celebrabit. Qui debet aliqd ab
amico vt primo ac fratre suo repetere
nō poterit: quia ān remissionē ē dñs.
A peregrino et aduena exiges eū et p̄p̄m qđ
repetit nō hēbit p̄tē. Et oīno indigēs et mē-
dicus non erit inter vos: vt bñdicat tibi dñs de-
tuus in terra quam tradidimus ē tibi et possidebis
si tamē audieris vocē dñi dei tui: et custodieris
vniuersa que iussit que ego hodie p̄cipio tibi:
benedict tibi: vt pollicitus est. Generaberis gen-
tibus multis et ipse a nullo accipies mutū. Dñs
beris nationibus plurimis: tui nemo dñabitur
Si vnus de fratribus tuis qui morant intra por-
tas ciuitatis tue in terra quam dñs deus tuus dā-
turus est tibi: paupertatē dēuenerit nō obda-
rabis cor tuū: nec p̄trahes manū sed aperies eaz
pauperi: et dabis mutū: quo ē indigere perse-
peris. Cane ne forte subrepat tibi impia cogi-
tio et dicas in corde tuo: appropinquat septimus
annus remissionis et auertas oculos tuos a pau-
pere fratre tuo: nolēs et qđ postulat mutū com-
modare ne clamer cōtra te ad dñm et fiat tibi in
peccatū sed habis et. Nec ages qui p̄tāz calide
in etus necessitatibus subleuādis et benedicat tui
bi dñs deus tuus in oī opere et in cunctis ad qđ ma-
nū misero. Non deurrat pauperes in terra habi-
tationis tue: idcirco ego p̄cipio tibi vt aperias
manū fratri tuo egeno et pauperi: qui tecū versa-
tur in terra. Cū tibi vendidus fuerit frater tuus
breuis aut hebreus et sex annis seruerit tibi septi-
mo āno dimittes eū liberū: quo liberatē dona-
ueris neq; qđ a cūa a bire patieris: qđ dabis viam:
cū de gregibus et de arca et toculari tuo qđ dñs
deus tuus benedixerit tibi. Memēto qđ et ipse p̄-
ueris in terra egr̄p̄ti: et liberauerit te dñs deus tuus
et idcirco ego nunc p̄cipio tibi. Si naut dixerit
nolo egredi eo qđ diligat te et domū tuā: et bñ sibi
apud te esse feriat: assumēs subulam et perforabis
aurē eius in ianuā domus tue et fuerit tibi vīs
et eternū: ancille quoq; sūt facies. Non auertās ab
eis oculos tuos qđ dimiseris eos liberos: quon-
iam lux mercedē mercenarij p̄feras annos fuit
tibi: vt bñdicat tibi dñs deus tuus in cūctis opibz
que agis. De p̄mogenitis que nascuntur in ar-
mentis et olibus tuis: quicqd est ferus masculi:
si sanctificabis dño dō tuo. Non operaberis in
p̄mogenito bouis et nō tondēbis p̄mogenita
ouū. In conspectu dñi dei tui comedes ea pan-
nos singulos in loco quem elegerit dominus: tu
et domus tua. Si nautem habuerit maculam
vel claudum fuerit vel cecum aut in aliqua parte
deforme vel debile: non immolabitur domo deo
tuo: s; itra portas vrbis tue comedes illud: mūdū
et qđ immūdū sūt: vident eis qđ capiet et cerno.
Hoc solū obfuaue vt sāguine eorū nō comedas
sed effundes in terram qđ a quam.

L.S. De imolatione pasche: nō in quolibet lo-
co: de aliis duabz solēnitatibus ebdomadarum et
tabernaculo: de iudiciis cōstitūdis in p̄mō
et qđ non accipit p̄nā et munera: de loco et sta-
tua non facienda.

XL

A
57. a. 116
d.

Leut. 11. a.
De nō imi-
tando rursū
gētiū sup
mortuo.
De alalibz
mūdīs et im-
mūdis ad
esum.

B

C
De non co-
quēdo he-
dam in la-
cte matris
Exo. 23. c. 7
34. d.

D

A
De remissi-
one debito
rū supmō
āno hebē
(a).

lira. 1. g. b.

B

C

**De sacrifici-
atiōe p̄m-
ogenito-
rum.**

XL. c.

Deuteronomiū

De sacrificiis offerre dno.

De leuita poterat offerre ei loco

De ydolatris cauenda

De

De 7. c. de sacrificiis offerre dno. p. phere. Exo. 10. c.

De punitione falsi p. phere.

De constitutione trium ciuitatum refugii p. homicidam.

De lege gaudendi p. misericordiam.

De

acerviculis pumitias frumētū vintolci et lana rū pte ex ouis tōstone. Ip̄m ei elegit dñs de tu de cunctis tribub⁹ tuis vt stet i mīstret noi dñi dei tui ip̄se i fili ei i septemtrio. Si ceteri leuites ex vna vrbis tuarū ex ei i sū i habibat i voluerit venire desiderans locū quem elegerit dñs i mīstret fili i noie dñi dei tui sicut oīs fratres ei i leuiti dñi stabit eo ipe coā dñs parē cib⁹ eā accipiet quā i ceteri excepto eo qd in vbe sua ex paterna ei successione debetur. Ad hī ingressus fueris t̄ras quā dñs de tu dabit tibi caue ne imitari velis ab omīationes illarū gētiū nec inuentas i te qd iustret filiū suū aut filiā ducens p ignē aut qd artolos scī scite: aut obfuerit sōnia atq; auguria ne sit males: sicut nec i cātoris nēq; phytone pūlat nec dī i unio et q̄rat a mortuis iuitatē. Et ei dē ab oīa tur dñs: ppter istiusmodi scelera delict⁹ eos in introitu tuo: pfect⁹ eris i absq; macula cū dñs dō tuo. Et tēs iste quā possideris terrā i gūreor diuino audiat aūr a dño deo tuo alī i nstru: tus eo i p̄phetā de gēte tua et de frīb⁹ tuis sicut me suscitabit tibi dñs deus tu i p̄m audies vt pe tisti a dño deo tuo i oeb: qd cōno congregata est atq; distit. Ultra nō audī vocem dñi dei mei et ignē hīc maximū āplī nō vido eo ne moriar. Et aut dñs michi. Hī oīa sūt locū. P̄phetā suscitabo eis de medio fratru suorū i sēm tui ponas p̄ba mea i ore ei: loq̄rur ad eos oīa qd p̄cep̄ro illi. Qui aut hīc et q̄ loq̄er i noie me audire noluerit ego viro i cāstā. P̄p̄hā aut qd arrogan tia dep̄ciat vt dicent i loq i nomie meo que ego nō p̄cipiē v i voluerit aut ex noie alieno: deop̄ i ter hīc. qd si ita cōtatione mīdieris quōd pos sum intelligere hīc qd dñs nō elocut⁹ hoc habebis signū. Ad i noie dñi p̄p̄hā ille p̄dicat i r̄nō euenerit hoc dñs nō est locutus i p̄m oīe alī sūt p̄p̄eta cōfinit: et dīcirco nō timebis eum. L. S. De homicida fugiē. De tribus ciuitatib⁹ refugii de terris nō trāsferē dō. De falso teste nō mīseris ei: sed aliam p̄ala.

Am dīperderit dñs deus tu gētes q̄rū tibi tradit⁹ est t̄ra: et possederis eā: p̄taueris qd in vrbis tuis i ciuitates sepabīs tibi i me s dīo terre: quā dñs deus tu dabit tibi i possessio nēsternēs dīligerē vīam i in tres equaliter par tes totā terre tue pūnciā diuidēs vt habeat et vī cino qd p̄p̄ter homicidiū p̄fug⁹ est quōd possit euadere. Ip̄e erit lex homicidē fugiēti cū oīa t̄ra seruata est. Qui p̄cussit p̄ximū suū nesci ens: qd i heri i nudistertus nullū cōtra eā odi um habuissē p̄p̄barat: s̄y ab offe ei eo spīcāt i sū nā adigna cedēda: et i succidēs ligno: securi su gerit manu ferrūq; lapidē de manubrio amīcū ei p̄cussit i occiderit hīc ad vñā sup̄dictā vī bium cōfugiet i vīnetne sōlūtū primus ei i cui⁹ effusus est s̄gūto dolore stimulat⁹ p̄sequatur et app̄chēdat ei sū i s̄gō: via fuerit p̄nat alay eius qui nō est reus mortis: quia nullum contra eum qui occisus est odīū p̄ius habuissē mōstra tur. Idcirco p̄cipio tibi vt tres ciuitates equa les i ntra te spaciā diuidas. Cum aut dīlatauerit dominus de tuas terminos tuos sicut iurauit pa

tribus tuis i dederit tibi cunctas terrā quam eis pollicitus est: si tamē custodieris mādāta eius et feceris que hodie p̄cipio dñi vt diligas dñm deo: um tuum et abules i ntra eis omī ipe: ad des i b̄itros alias ciuitates: i sup̄dictas tribub⁹ numerū duplicabis vt nō effūdatur s̄gūto i no xus i medio t̄re quā dñs de tuus dabit tibi possi dendū ne sis s̄gūto reus. Si quis aut odio ha bens p̄ximū i nfidiat⁹ fuerit vite eius: s̄gūto qd p̄cussit illū mortuus fuerit fugiet⁹q; ad vñā de sup̄dictis vrbib⁹: mittēt seniores ciuitatis il lius arripit ei dō loco effugit: tradentes i manu p̄ximū cuius s̄gūto effusus est et mouēt. Nō mīsereris ei: i auferes noxā s̄gūto de israel vt bene sit tibi. Non assumes et trāsferes termi nos p̄ximū tui quos fixerunt p̄uores i possessi one tua quam dominus deus tuus dabit tibi i n terram quam acceperis possidendam. Non sta bit testis vnus contra alīq; quicquid illud peccati et factiosus fuerit: sed i ore duorū aut trium restum stabit eo verbum. Si steterit testis mēdax contra hominē accusans eo p̄uariatōis stabit ab eo quomū causa est ante domini i cōsp̄ctu sacerdotū et iudicū qui fuerint i bīb⁹ illis. Cūq; diligētissimē p̄cursantes inueni rint falsū testē dixisse contra fratrem suū mēdā: s̄ cum reddēt i sicut fratri suo facere cogitauerit auferes malū de medio tui vt audieris ceteri i tē: moiem habēant: nequāq; talia audient facere. Non mīsereris eius: sed animā pio anima oculo lūi pio oculo: dentem pio dente: manū pio mā nū: pedem pio pedē eriges.

L. S. De remittendis a p̄lio. De ciuitate vīcta i forte vel extra. De arboribus fructuosis nō succidendis: sed solum i nfructuosas ad i nstruēdas machinas.

Interis ad bellū contra hostes tuos: et vidēris eq̄tatur et currus et maiorēs qd tu habeas aduersarij cērcitus multitudine nō timebis eos quia domin⁹ deus tuus tecū est qui duxit te de terra egypti. Appropinquāte aut i p̄lio: stabit sacerdos ante faciem te loq̄rur ad p̄p̄s. Vbi i sūt. Vbi hodie cōtra iūmicos vros p̄gnā i nstruimur nō p̄timēat cor vrm. Nolite metuere nolite cedere nec formi detis eos: qd dñs de vrm i medio vī est i p̄ vob⁹ cōtra aduersarios dīmicabit: vt eruat vos de periculo. Duces qd p̄ singlas turmas audiet exercitū p̄clamat⁹. Quis est hō qui edificauit domū nouā et nō dedicauit eā? Vadat et reuertat i domū suā ne forte moriat i bello et alius dīdet eam. Quis est hō qui plātauit vineā: nec dū fecit eā esse cōm: de qua vici oībus licet? Vadat et reuertatur i domū suā ne forte moriat i bello et alius hō ei i fungatur officio. Quis est hō qui deponit vīro: et nō accepit eā? Vadat i reuertatur i domū suā ne forte moriat i bello: rali us homo accipiat eā. Vbi dīctis ad dē rēkē et loq̄s ad p̄p̄m. Quis est homo formidolos⁹ et cor de paulo: vadat et reuertatur i domū suam: ne paucere faciat corda fratrum suorū sicut ip̄e timore perterritus ē. Cūq; siluerint duces exercit⁹ et sine loq̄d fecerint vni⁹q; suos ad belland⁹

De homicida a p̄lio tō nō libe: rando. Infra eodē infra 2.7. c. Cōtra re: mouentes terros fra: rum. Mat. 18. b. De falso te: ste et accu: sare. 10. 2. c. 2. cor. 13. a

2. Th. 5. d. De 3. 10. c. 8. eodem. De 2. 1. c. 2. c. 1. 4. c. Dat. 5. f

De homicida a p̄lio tō nō libe: rando.

De remittendis a p̄lio tō nō libe: rando.

Infra 2. 7. c. 1. 2. c. 3. g

Judicā. 7. a

De

caneos spariat. Si qui accesseris ad expugnan-
da ciuitate offeres ei pumū pacē. Si receperit
aperuerit tibi portas: cūctus popū q̄ in ea ē salua-
bit ē fuit tibi sub tributo. Si autē seduo lire no-
luerit: ceperit contra te bellū: oppugnabis eā. Cū
q̄ tradiderit dñs deus tuus illā in manu tua: percu-
tios eō q̄ in ea gētis masculini est in ore gladij abs-
q̄ mulieribus et infantibz iumentis et ceteris q̄ in ci-
uitate sūt. Mōz p̄dā exercitui diuides et comedes
de spolijs hostiū tuorū q̄ dñs deus tuus dederit ti-
bi. Si facies ciuitatibz q̄ te pculvalde sūt
et nō sūt de his tribz quas possessionē acceptu
rus es. De his autē ciuitatibz q̄ dābūt tibi nullus
oīno p̄mittes viuere: s; iter facies i ore gladij: et pe-
um videtis et amoretis: et Chananeū p̄heresē et eue-
um et ebuzē sicut p̄cepit tibi dñs deus tuus: ne for-
te doceat vos facere cūctas abominationes quas
ipsi opati sūt dño suo et peccatis dñm deū vestrū
Mōz obsederis citatē multo tpe et munitionibus
circūdederis: vt expugnes eā: nō succides arbores
de quibz vesci potest nec securibz p̄ circuitus de bes-
tiantia regionē qm lignis est et nō hōmē: p̄t bel-
lanti contra te augere numerū. Si qua autē ligna
non sunt pomifera: et agrestia et in ceteris apta
vitis succide et etrus machinas donec capias ci-
uitatē que contra te dimicat.

L. S. De cadauere hoīs inuēto. De muliere et capti-
ua assumpta in vxorem de duabus vxoribus. De
filiō otumace. De iudicato ad mortem. xxi.

Quādo inuentū fuerit i tra quā dñs de-
us tuus datur: est tibi hoīs cadaver occisi
et ignobilis cedio reus: egredietur ma-
iores natu i iudices tui: et metuent a lo-
co cadaveris: singula p̄ circuitū spacia ciuitatis: et
quāritiois eī ceteri: q̄ p̄perit seniores ciuitatis
illi: tollēt vitulā de armento que nō trahit iugum:
nec frā sciduy omere: ducēt eā ad vallē asperam
apud saposā q̄ ceruicē arata. Nec semētē recepit
et cedēt i ea cernices vitule. Accedētq̄ sacer dotes
filij leui q̄s elegerit dñs deus tuus: vt ministrēt ei: et
bñdicāt in nomine domini: rad hūb corū oē negotiū p̄-
derit: Et q̄ dñs mīdū vel imū dñs i iudicet. Et uen-
ient maiores natu ciuitatis illi: ad iter fecerit: laua-
būnt manus suas p̄ vitulā q̄ in valle p̄cussa ē: et di-
cet: Dñs n̄r nō effuderit s̄guinē hūc: nec ocli
viderūt p̄piti: et poplo tuo i s̄r quē redemisti
dñs: et ne reputes s̄guinē inocētē in medio popu-
li tui i s̄r: Et auferat ab eis reat: s̄guis autē ali
enius erio ab inuēto: et cruore q̄ sū ē cū feceris q̄
p̄cepit dñs. Si egressus fueris ad pugnā contra
inimicos tuos: et tradiderit eis dñs deus tuus in
manu tua: captiuosq̄ duxeris i iudicio: i iudicio ca-
pitioz mulierē pulchriā et ad amaueris eā volu-
eris: h̄c vxorē introduces eā i domū tuā. Que ra-
der celsariē et circūdēs vngues et deponet vestes
in q̄ capta est: de des i domo tua s̄lebit p̄rez et ma-
trē suā vno mēse et postea i labio ad eā: domi scisq̄
cū illa: erit vxor tua. Si autē postea non sedit
aio tuo dimittes eā liberam: nec vendere poteris
pecuniā nec optinere p̄ potentia: quia hūilasti
eā. Si habuerit homo vxores duas vnā dilectam
et alterā odiosā genueritq̄ eis liberos: fue-
rit filius odiosus p̄mogenitus: volueritq̄ substa-

tiam inter filios suos diuidere: non poterit filius
dilectē facere et p̄mogenitū p̄ferre filio odioso
s; filius odiosus agnoscat p̄mogenitū: dabitq̄ ei de
his que habuerit cūcta duplicia. Hic est em p̄m
capitū liberorū et h̄c deesse p̄mogenita. Si
genuerit hō filii cōmāce p̄teritū q̄ nō audierit
p̄rio ac m̄sio i p̄teritū et coheret: obedire p̄m-
p̄teritū: app̄hēdet eā: et ducet ad seniores ciuita-
tis illius et ad portā indicat: dicetq̄ ad eos. Filius
n̄r iste p̄teritus et p̄tumar est: monita n̄ra audire
p̄tuit cōmationibus vacat et luxurie atq̄ con-
uiuio: et lapidibus eus obtinet p̄pso ciuitatis: mo-
riat: vt auferat: malū de medio vestri trinuclius
israel audies p̄miceat. Quando p̄ccauerit hō
quod morte p̄cētēdū est et adiudicatus mort ap-
p̄sus fuerit i patibulo: nō p̄manebit cadaver ei
in ligno: s; in eā bide sepeliet quia maledictus a
deo est qui pendet in ligno et nequa q̄ contamina-
bis terram tuam quā dñs deus tuus dederit tibi
in possessionem.

L. S. De reducendo bouē vel ouē fratris tui: de
veste alterius sexus. De inuēto nido. De morte de
circuitu tecti. De non cōmīscēdo rebz diuersi ge-
neris. De simbulis. De signis ygitatis. De corūp-
tione ygitatis vel cōtractam ciuitate: vel in agro.
De vxore patris non dūcēda. xxii.

Quādo videbis bouē fratris tui aut ouē
errātē i p̄teritis: sed reduces i tra: et
enā si nō est p̄pinq̄us frater tuus: nec
nostri eum: ducēs i domū tuā et erunt a
pud te quando querat ea frater tuus et recipiat.
Similiter facies de asino et de vestimento et de
omni re fratris tui que perierit si inuenieris eam
ne negligas quasi alienam. Si videris asinum
fratris tui aut bouē cecidisse in via non despicies
sed subleuabis eum eo. Non inducitur mulier ve-
ste virili: nec vir vtriusq̄ veste feminea. Adorna-
būnt enim apud deum est qui facit hoc. Si ambu-
lans per viam in arbores vel in terra nidum auis
inueneris et matrem pullos vel ouis desuper i ca-
bantem: non tenebis eam cum filijs: sed abire pa-
teris: captos tenēs filios vt bene fit tibi et longo
vicio tempore. Cum edificaueris domum nouā
facies murum tecti p̄ circuitū et cūdamur i sa-
guis in domo tua: et filius reus labente allo et impie
ces ruente. Non seras vineam tuā altero semē-
ne: et sementio quam fecisti et que nascuntur ex
vinea pariter fanchentur. Non arabis in boue
simul et asino. Non indueris vestimento quod ex
lana linoq̄ contextum est. Funiculos in simbulis
facies p̄r quattuor angulos palli tui quo op̄ri-
ris: Si duxerit vir vxorē et postea odio habue-
rit eam: quēlieris occasiones quibus dimittat
eam obiciens ei nomen pessimum et dixerit vxorē
hanc accepti et ingressus ad eā: non inuenit vir-
ginē: tollent eam pater et m̄sue: et ferent secus
signa virginittatis ei: ad seniores vrbis qui i por-
ta sunt: et dicit pater. Filiam meāz deidi hūc vxorē
quam quia odit: amponit ei nomen pessimū
vt dicat non inueni filiam tuam vir ginem: ecce
hec sunt signa virginittatis filie mee. Expandent
vestimentum coram senioribus ciuitatis app̄hē-
dentq̄ senes vniu filios vrum et p̄berabūt illū

De pugni-
tone filij
tumacio.

Exo. 23. a.
De p̄stua-
none et re-
stitutione
re p̄m
p̄ditarum.

Am. 15. b.

De p̄tracti-
one ygitatis
tar. ygitata.

L.

Deuteronomiū

cōdēnātes in super centum siclo argēti q̄s habet
pater puelle qm̄ diffamant nomē pessimū super
virginē isrl̄: hēbitq; eā vxorē: et nō poterit dimitte
re oib; dieb; vite sue. Qd̄ si vixit est qd̄ obijt tñō
est illa puella luēta: q̄ gñas: et cēt: eā extra fores do
mus p̄ris fuit: lapidib; obuenit viri ciuitatis illi
nō: et mouet qm̄ fecit neptas i israel: vt fornicare
tur i domo p̄ris fuit: auferes malū de medio tui
isrl̄: domiet vir cū vxore alteri: vt q̄s mouet. I.
adulter: adultera: auferes malū de isrl̄. Si puel
lam q̄ gñe deponeret cū ea: iuen erit eā aliquis
i ciuitate: et cōcuberit cū ea: educes vtrūq; ad
portā ciuitatis illi: et lapidib; obueniet: puel
la nō clamauit cū esset in ciuitate: vir q; hūila
nit vxorem proximi suet: et auferes malum de me
dio tui. Si autē in agro reperit vir puellā q̄ de
sponsa fuit: et apphēdens cōcuberit cū ea ipse
mouet solus: puel la nichil patiet: nec est rea moti
a: qm̄ sicut latro surgit p̄tra frat̄r suū: et occi
dit alia: et iurat: puel la p̄pessa est. Sola erat i agro
clamauit: nullus agnū: q̄ liberaret eā. Si luene
rit vir puellā: agnū: que nō h̄s sponsā: et apphē
dens cōcuberit cū illa: et rea ad iudiciū venerit
dabit q̄ domiuit cū ea p̄ri puelle: q̄nq; ginta siclos
argenti et dabit eā vxorē: quia humiliauit illā. Nō
poterit dimittere eā cūcens diebus vite sue. Nō
accipiet homo vxorē patris sui: nec reuelabit ope
rimentum eius.

¶ S. De nō intrātib; eccliam. de nō abominādo
idumeo et egyp̄tio. de pollutione noscna. de pa
rila. de suo fugituo. de mercede p̄sbuli de vi
ra. de voto. de vinea. de segete proximi

Non intrabit euuachus a trinitate am
putatis relictis: et ab hiso verro ec
clesia dñi. Nō ingrediet mīser hoc est
de scoto nato i ecclesā dñi. I. q̄s ad de
am gñationē Ammonites: et moabites etiā post
decimā gñationē nō intrātib; eccliam dñi i et nō
q; noluerit vobis occurrere cū pane et aqua i via
q̄s egressi estis de egyp̄to. et q̄ cōduxerit p̄tra te
balaā filiū beo: de mesopotamia syre: vt maledi
ceret tibi: et noluit dñi deus tuo audire balaam
mīser maledictionē: et i bñdictionē tuā eo q̄ dñi
geret te. Nō facies cū eis pacē: nec q̄ras eis bō
cūcens dieb; vite tue in sc̄ptis isrl̄. Non abomi
lūdes q̄s frater tuus ē: nec egyp̄tiū: q̄ advena
fuit i terra et. I. q̄s nati fuerit ex eis: tertia gñ
atione intrātib; eccliam dñi. Q̄s egressi fuerit
aduerit hostes tuos i pugnā custodias te ab omi
ni malo. Si fuerit ier vos bō q̄ nocturno polluit
sit i omni: egrediet extra castra: et nō reuertet p̄
uicq; ad vesperā lauc aqua: et post solis occasū re
grediet in castra. I. habebis locū extra castra ad
quē egrediaris ad redigita nature gerē: passillū
in balneo. I. h̄s foderis fodies p̄ circuitū et ege
ra humo opies quo reuelatus es. Dñs ei de tu
ābulat in medio castrorū: vt eruat te et tradat tē
bi inimicos tuos: vt sint castra tua sc̄ta: et nichil i
seruū dñi suo q̄ ad te confugerit i habitationē
in loco qui ei placuerit: in vna viciā tuā redi
escunt contritus cū. Non erit meretrix de filia
bus israel: nec scortato: de filiis israel. Non offe

res mercedem prostrbuli: nec precius carnis i do
mo domini dei tui: quicquid illud est quod voue
rint: quia abominatio est vtrūq; apud dominū
deum tuum. Non fenerabis fratri tuo ad vsurā
pecuniam: nec fruges: nec qualibet aliam rem
fidei alieno. Fratri autē tuo abq; vsura id quo in
diget comodabit: et benedicat tibi dominus de
us tuus in omni opere tuo in terra ad quam in
gredieris possidendam. Cum votū voueris de
mino deo tuo non tardabis reddere: quia requi
ret illud dominus deus tuus. Et si moiarurus fu
eris reputabitur tibi peccatū. Si nolueris polli
cēti: abq; peccato eris. Qd̄ autē semel egre
ssus est de labijs tuis obseruabis: et facies sicut pio
misi domino deo tuo: et populus voluntate reo
tus locutus es. Ingressus vtriusq; proximi tui co
mede vras quantū tibi placuerit: foias autem
ne efferas tecum. Si intraueris fegetes amici tui
franges spicas: et manu conteres: falce autē non
metes.

¶ S. De libello repudiij. de nuper conjugato. de
non accipiendo molam pio pignore: de venden
te proximum. caue plagam lepro: non ingrediar
domum proximi: vt auferas pignus: non negab
mercedem. non occidētur patres pio filijs. de tu
dicio aduene et pignore vidue. de reliquijs me
tis et vindemie.

Si acceperit homo vxorē: et habuerit eā
et non inuenierit grām ante oculos ei
propter aliquā fedurā: scribet libellū
repudiij et dabit in manu illius: et dimit
tet eam de domo sua. Cūq; egressa alterum ma
ritum duxerit: et ille quoq; oderit eam: dederitq;
et libellū repudiij: dimiserit de domo sua vel cer
te mortuus fuerit: non poterit p̄ior maritus red
pere eam in vxorem: quia polluta est et abomina
bile facta coram domino: ne peccare facias ter
ram tuā quam dñs deus tuus tradidit tibi pos
sidendam. Cum acceperit homo nup vxorem nō
procedet ad bellū: nec et quippiam necessitatis
iungetur publice: sed vacabit abq; culpa domus
sue: vt vno anno letetur cū vxore sua. Non acci
piet loco pignus inferius et superius molam: q̄
animā sua apposuit fratri. Si deprehensus fuerit
homo sollicitans fratrē suū de filiis israel: et vē
dit eo acceperit precium: interficietur: et auferes
malum de medio tui. Obscurā diligenter ne leu
ras plagam lepro: sed facies quecuq; docuerit
te sacerdotes leuitici generis iura id quod p̄
cepti estis: et imple sollicite. Memento re que fec
rit dominus deus vester marie in via cum egre
deremini de egyp̄to. I. si repetes a proximo tuo
rem aliquam: quam debet tibi non legredieris do
mū eius: vt pignus auferas: sed stabis foris: et ille
tibi p̄feret qd̄ habuerit: autē pauper essum pio
noctabit ap̄ te pignus: sed rati reddes et ate so
lio occasum: vt dormies in vestimēto tuo: benedi
cat tibi: dñs iustificātiā dñi deo tuo. Non ne
gabis mercedē i digente: et pauperi fratri tui
sue aduene qui tecum moiarur in terra et intra
positas tuas eñs: eadē die reddes ei precij labo
ris sui aut solis occasū: q̄ paup̄ esset et cōsultat
aiam suā: me clamat cōtra te ad dñm et repuret tē

Prohibet
vira

De esu fru
ctuum ter
re. p̄xi i
campo

A
De libello
repudiij.
Darth. 5. c.
2. 1. 9. b.
Ujar. 10. a.

5. 10. b.
De nup cō
jugato

B
Nō sūt ac
cipienda p
pignore
necia ad vi
rā.

De cauē
da lepro.
Hūc. 12. a.

C
De pietate
ad pauper
res i re
tēdo sua.

Leui. 19. c.
Prohibet
reser mer
cedē idige
N. 4. re. 4. b

De pugna
none adul
teri.

Leui. 10. b

De corū
pēte: q̄ gñe

De vxore
p̄ris nō ac
cipienda.

A
De his qui
nō sūt pio
mouēdi in
ecclā

B
Nō sūt ab
ominandi
p̄dumel

De polluti
one nocē
na.

C

De seruo
fugituo

De meret
ribus

2. Paral.
25. a
De his lu-
dis facie
dis gratia
D

De reliquiis
frugum p
paupibus.

A
De iudicio
rū equare

De nō ligā-
do os bo-
is nō triturā-
tis
1. chor. 9. b
1. tim. 5. c.

B
De suscita-
tione semis
fratris sui
deſecti.

De puni-
tione appō-
nēis verē-
davit.
De equare
pōderio et
mēſure.

bi in peccatū. Non occidentur pſes p filiis neſſi-
liſ p patribus de vniſqſq p pēto ſuo mouet. Nō
puertes iudiciū aduene ⁊ pupilli nec auferes p-
ignos loco vnde eſſe mēſurā. Tu idē q ſeruier
egyptio: ⁊ cruerit te dñs de⁹ tuo idē. Idcirco p-
cipio tibi vt facias hāc rē. Nō mēſuraueris legem
in agro tuo: ⁊ oblitus manipuli reliqueris: nō re-
uerteris vt tollas illud: aduene ⁊ aduē pūilli ⁊ vi-
duam auferre patieris: vt benedicat tibi dñs de⁹
tuus ſol ope manuū tuarū. Si fruges collegeris
olīuaz: quicq remāſerit in arborib⁹ nō reuer-
tis vt colligas ſed reliques aduene pupillo ac vi-
duē. Si vindemiaueris vineā tuā nō colliges re-
manentes racemos: ſ; cedet iſus aduene: pupil-
lū ac viduē. Memēto q ⁊ tu ſeruieris in egypto et
idcirco pſcipio tibi vt facias hanc rē.

L. S. De iudicio et plagaz numero. De boue tri-
turante. De ſemine ſuſcitando. De domo diſcalcia-
ti. De muliere appēpendente verēda. De equare
ponderio et mēſure. De amalech qui occidit ex-
tremos agminiſ.

S i fuerit cauſa iter aliquos et interpel-
lauerit iudices: quē iuſtū eſſe pſpere:
rint: illi iuſticie palmā dābūt: quē impi-
us cōdēnabit impetator. Sin autē ei
qui peccauit dignū viderit plagas: pſternet ⁊ co-
rā ſe faciet ⁊ berari. Pro mēſura pſci erit ⁊ plagā
rū modus ita dñs ſcribit vt quadiſ genarū nume-
rū excedat: ſed de lacera: añ oculos tuos obed-
at fraſ tuus. Non ligabis os bouis triturātis in
area fruges tuas. Nō illi habitauerit frēs ſimul et
vnu ex eis abſq liberio mōtu fuerit: vxo deſu-
cti nō nuber alteri: ſ; accipiet eam fra� eius et ſu-
ſcitabit ſemē ſui: ſ; pūmogenitū ex ea filiū nō
mimē illi⁹ appellabit: vt nō deſeat nomen eius ex
iſrael. Sin autē noluerit accipere vxorē ſui q et
lege deſet: perget mulier ad poſtā ciuitatis ⁊ iter
pellabit maiores natū dicetq. Non vult fra� viri
mei ſuſcitare ſemē ſui ſui in iſr: nec me in cōiugi-
um ſumere. Statim accerſit ei faciet: et interro-
gabūt. Si rīderit: nolo eaz vxorē accipere: cecidit
mulier ad eā coſā ſeniorib⁹ ⁊ tollit calciamentū ⁊
de pede eius: puerq in ſuſcē eius: et dicit. Sic
ſiet hoī qui nō edificat domū ſui: ſ; vxo vo-
cabitur nomē illi⁹ iſrael domus diſcalciati. Si ha-
buerit iter ſeu iugū viri duo: ⁊ vnu ptra alterū
rixari cepit volē q vxo alterius crueret virū ſuū
de manu ſonitioſius: miferitq manū et appēben-
derit verēda ei⁹ abſcedis manū illi⁹ nec hēcteris
ſuper eā vlla mīa. Nō hēbis in ſacculo modicā pon-
dera mai⁹ ⁊ minus: nec erit iſ domo tua modi⁹ ma-
ior et minor. Pōd hēbis iuſticia et vxorē modi⁹ eāſ
et verus erit tibi vt multo vniſa tēpore ſup terrā
quā dñs deus tu⁹ dederit tibi. Abominat ei dñs
eū q facit de cet aduerſatur oēm iuſticiā. Memē-
to q ſecerit tibi amalech i via q egrediebaris ex
egyptō quō occurrerit tibi et extremos agminiſ
tui qui laſſi reſidēbāt ceciderit: qñ tu craſ fame ⁊
labore confectus: et non timuerit deū. Et q dñs
deus tuus dederit tibi requiem: et ſubiecerit cun-
ctas per circuitū nationes in terra quaz tibi poſ-
ſiturus eſt delectis nomen eius ſub celo. Laue ne
obliviſcaris.

L. S. De pulmiſſo offerendiſ: et q completis de
cimo coram domino loquatur.

Unq intraveris terram quā dñs de-
us tuus tibi daturus eſt poſſidenda ⁊
et obtinueris eā atq habitaueris i u-
la: tollis de cunctis frugibus tuis p-
mīas: pones el cartallo: pergeſq ad
locū quem dñs deus tuus elegerit: vt ibi inuoceſ
nomen eius: accedeſq ad ſacerdotē qui fuerit in
diebus illis ⁊ dices ad eū. Proſiteor hodie corā
dño deo tuo q ingreſſus ſui in terram p qua iura-
uit pſibus nſiſ: vt daret eā nobis. Sulpiciſq ſa-
cerdos cartallū de manu tua ponet ſte altare do-
mini dei tui: et loqueris in conſpectu dñi dei tui.
S; vno pſeqbatur patrē meū: qui deſcendit i egypto:
pro: ⁊ ibi peregrinatus eſt in pauciſſimo numero
creuitq in genē magnā ac robuſtū ⁊ infinite mul-
titudinis. Affluxeruntq nos egypti ⁊ perſecuti
ſunt imponentes onera grauiſſima ⁊ clamauimus
ad dñm deū patrū nſoꝝ: qui exaudivit nos: et re-
ſpexit hūilitatē noſtrā ⁊ labore atq anguſtiam. ⁊
eduxit nos de egypto i manū forti et bachi⁹ et in-
ſectō angē pauio: et in ſigno atq poſtēno: et in-
troduxit ad locū iſtū et tradidit nobis terram la-
cte ⁊ melle manāte: et idcirco nūc offero pūmiſſa
ex frugū terre quā dñs deus deſit michi. Et dñs
miſes eas i ſpectu dñi dei tui et ad adoratōem
nō deo tuo epulaberis in obſcus bonis que domi-
nus de⁹ tu⁹ dederit tibi: domum tuē tu et leuitēs ⁊
aduena qui tecū ſūt. Nō cōpleueris decimā cuncta
rū frugū tuarū anno decimaz: ſcio: dabis leuitē et
aduene et pupillo ⁊ viduē: vt comedāt intra por-
tas tuas ⁊ ſaturent: loquerisq in cōſpectu dñi dei
tui. Rituali qſ ſanctificatū eſt de domo mea ⁊ de-
di illud leuitē et aduene et pupillo ac viduē ſicut
inſiſti michi. Non preterit mā data tua neſſum
oblitus ſperit tui. Nō comedi ei⁹ et in luctu meo
nec ſeparavi ea in qualibet immundicia: nec erpe-
di ex eis qdcp in re ſunebi. Obediui voci domi-
ni dei mei: et feci oīa ſicut pcepisti michi. Reſpice
de ſanctuario tuo: et ex celſo celoz habitaculo
et benedic populo tuo iſrael et terre quā deſidiſti
nobis: ſicut iuraſti patribus noſtris: terre lacte ⁊
melle manāti. Ipſo die dominus deus tuus pice-
pit tibi vt facias mā data hec atq iudicia vt cuſto-
dias et iſpleas et toto coe de tuo et ex tota anima
tua. Dñs elegiſti hodie vt ſit tibi deus et ambule-
in vis eius vt cuſtodias criminaſa illius ⁊ mā-
data atq iudicia et obediās ei⁹ ſperio. Nō dñs
elegit te hodie: vt ſis ei⁹ populus peculiaris ſicut
locutus eſt tibi et cuſtodias oīa pcepta illius: ⁊
faciet ex celſione cunctis gentibus quas creauit in
laude et nomē et gloriā ſuā vt ſis populus ſanctus
dñi dei tui ſicut locutus eſt.

L. S. De altari lapideo faciēdo ⁊ lege deſup ſcri-
benda. De bſidionib⁹ in garſim et maledictio-
nibus in mōte ſebal faciēdo

Accipit autē moſes ⁊ ſeniores pſſo
iſr dicētes. Cuſtodio oē mādarū qſ
pſcipio vob⁹ hodie. Eūq trāſſer: iorda-
nē in ſtram quā dñs de⁹ tuus dabit ti-
bi: eriges ingentes lapides et calce leuigabis
guy

A
S. 17. c
De pūmiſ-
ſo offeren-
diſ: et deci-
miſ.

B

C

De decimiſ
ſoluedis.

D

Eſa. 39. d.

De obſua-
tione pce-
ptoꝝ
S. 7. a. et S.
14. a.

A

Jof. 4. a.

Deuteronomiū

Ero. 1.0. b.
Iohes. s. f.

De benedi-
ctionib⁹ in
mōte gar-
sim.

De maledi-
ctionibus i
monte be-
bal contra
trāsgresso-
res.

supia. 19. b

Gal. 3. b

A
Bndictio
custodien-
tū manda-
ta

eos vt possis in eis scribere oīa verba legis hui⁹
ioi dāne trāsmisso: vt itrocas i frā quā dñi de⁹ tu⁹
dabit tibi terrā lacte et melle manantē: sicut iura
uit patribus tuis. Quē ergo tranſieris iordanē
erigite lapides quos ego bodie precipio vobis i
monte hebal et lenigabis eos calce: ⁊ edificabis
ibi altare dño deo tuo de lapibus q̄s ferrū nō te-
nig et de saxis infornib⁹ ⁊ impolis: ⁊ offeres
super eo holocausta dño deo tuo et immolabis
hostias pacificas: comēdēsq; ibi: et epulaberis
coīa dño deo tuo. Et scribeb sup lapides olaver-
ba legi hui⁹ plane ⁊ lucide. Dixitq; moyses et sa-
cerdotes leuitici generis ad oēm israel. Attē-
de ⁊ audi i filiis odie fact⁹ es popl⁹ dñi dei tui. Tu
dies vocē eius et facies mādā atq; iusticias q̄s
ego precipio tibi. Precipietq; moyses popl⁹ i die
illo dicēs. Ibi stabūt ad bñdicendū dño sup mon-
tem garſim iordanē trāsmisso: n̄ meō: leui: iudas
⁊ saphar: ioseph et bēiam. Et e regione istī stabūt
ad maledicēdū in mōte bebal: ruben: gad et aser:
zabulon: banet nephtalim. Et pñoniciabūt leuite
dicentes ad oēs viros israel excelsū voce. Male-
dictus hō qui facit sculpulpet: constatle abomia-
tionē dñi opus manū arnificū: ponitq; illud i ab-
scō dñi. Et rñdebit omīo populus: et dicet amen.
Maledictus q̄ nō honorat patrē suū et matrē suā.
Et dicet omīo popl⁹ amen. Maledictus qui
tranſert terminos primi sui. Et dicet omīo popl⁹
amen. Maledictus qui errare facit cecū in tēne-
re. Et dicet oīs popl⁹ amen. Maledictus qui per-
nertit iudiciū aduene pupillī et vidue. Et dicet
oīs populus amē. Maledictus q̄ doimīt cū vro-
re patris sui: et reuelat operi mētri lectulū eius. Et
dicet oīs populus amē. Maledictus q̄ doimīt cū
omni iumēto. Et dicet oīs popl⁹ amē. Maledict⁹
q̄ doimīt cū sorore sua filia prius filii vel matris sue.
Et dicet oīs popl⁹ amen. Maledictus qui doimīt
cum socro sua. Et dicet oīs populus amen. Ma-
ledictus qui clam percussit proximū suū. Et di-
cet oīs populus amē. Maledictus qui doimīt cū
vxoie proximi sui. Et dicet oīs popl⁹ amē. Male-
dictus q̄ accipit munera vt pcutiat aliam sangui-
nis innocentis. Et dicet oīs populus amen. Male-
dict⁹ q̄ nō permanet i finib⁹ legis hui⁹: nec
eos op̄s pñat. Et dicet oīs populus amen.

L. B. Explicatio bñdictionum et maledictio-
num.

xxvii

Sicut autem audieris voces domini dñi tui
vt facias atq; custodias oīa mandata
eius q̄ ego precipio tibi: hodie faciet te
dñs deus tuus excoisem cūctis genti-
bus que versantur in terra. Quēscop sup te vni-
uersē benedictionem istē et appropēdēt te: istā tē
pcepta eius audieris. Benedictus tu in ciuitate
te: ⁊ benedictus in agro. Benedictus fructus vē-
tris tui et fructus terre tue: fructusq; iumentoi⁹
tuorū: greges armentoi⁹ tuoi⁹ et caule ouīū tua-
rum. Benedicta borea tua: ⁊ benedictē reliquē
terre. Benedictus eris i egrediens et egrediēs. Da-
bit dominus inimicos tuos qui consurgēt aduer-
sum te couruentes in conspectu tuo. Per vnā viā
emittet contra te: et per septē fugient a facie tua.
Emittet dominus benedictionem super celaria

tua: et sup oīa opa manū tuarū: bene dicetq; tibi
in terra quas accipies. Suscubabit te dñs sibi in
ppm sanctum sicut iurauit tibi i custodiens mā-
data dñi dei tui: et ambulaueris in vijs eius. Ibi
debūtq; omīe terra ⁊ ppl⁹ q̄ nōmē dñi inuocauit
sit super te: et timebūt te. Abūderit te faciet dñs
olbū bonis: fructu vteri tui et fructu iumētoum
tuorū: fructu terre tue quē iurauit dñs patrib⁹ tu-
is: vt baret tibi. Exeriet dñs thesaurū suū opti-
mū celū: vt tribuat pluuia terre tue i celū: bñdi-
cetq; cūctis opib⁹ manū tuarū. Et fenerabis
gētibus multis: et ipse a nullo fenus accipies. Quē
timeat te dñs deus tu⁹ in caput et non i caudā: et
eris sc̄per supia et non subter: istā tē audieris mā-
data dñi dei tui que ego precipio tibi hodie: zcu-
stodieris et feceris: ac nō declinaueris ad eis nec
ad dexteram nec ad sinistram nec secus⁹ fueris de-
os alienos nec colueris eos. Quē si audieris nolue-
ris vocē dñi dei tui: vt custodias et facias omnia
mādata et ⁊ certimonias q̄s ego p̄cipio tibi hodie:
dicet: veniet sup te oīs maledictiones istē et appre-
hēdēt te. Maledict⁹ eris in ciuitate maledicta in
agro. Maledict⁹ portus tui ⁊ maledictē reliquē
terre. Maledict⁹ fruct⁹ vteri tui: ⁊ maledictē reliquē
armēta boū tuorū et greges ouīū tuarū. Maledi-
ctus eris i egrediēs et maledictus egrediēs. Hē-
ret dñs sup te famē et esuriet et in captationem in
oīa opa tua q̄ tu facies donec cōterat te ⁊ perdat
velociter: ppter adimutiones tuas pessimas i
quibus reliquisti me. Adiungat tibi dñs pestilen-
tiam donec consumat te de terra ad quā ingred-
eris possidēdā. Percutiat te dñs egēstare febul
et frigore: ardore et estu ⁊ aere corupto ac rubi-
gine: persequat donec percas. Sit celū q̄ sup
te est enēū ⁊ terra quā calcas ferrea. Det dñs im-
biē terre tue puluerē: et de celo descēdat sup te el-
nis donec cōteraris. Tradat te dñs couruentem
ante hostes tuos: ⁊ pervnā viā egrediatis con-
tra eos: ⁊ p sepe fugias et dispergas p omia re-
gna terre. Sitq; cadauer tuū in escām cunctiois
latib⁹ celli et bestis terre: et non sit qui abigat.
Percutiat te dñs vicere egypti: et parte ⁊ corporis
per quas stercois digerunt scabie quoq; et
piurigne ita vt curari nequeas. Percutiat te do-
min⁹ amentia et cecitate ac furore mētis et pal-
pes in meridie: sicut palpare solet cecus in tēne-
bus et non dirigas vias tuas. Omnis tempore
calumniam sustines: et oppumari violentia:
nec habebas qui liberet te a roiem accipias: et
hinc doimāt cū ea. Domum edifices: et non habi-
tes in ea. Plantas vineam: et non vindemias eā.
Bos tuus imoletur coram te: et non comedas
ex eo. Asinus tuus rapiatur i aspectu tuo: et non
reddatur tibi. Quē tu dēntur inimicis tuis: et
non sit qui te adiuet. Filius tui et filie tue tradan-
tur alteri populo vidētib⁹ oculis tuis et besti-
cūctis: bus ad conspectum eorum tuo die ⁊ nō sit
fortitudo in manu tua. Fructus terre tue ⁊ omēs
labores tuos comedat populus quem ignoras: ⁊
sis semper calumniā sustinēs: et oppellus cū-
ctis diebus: et suspens ad terrore eorū que vides
bunt oculi tui. Percutiat te domin⁹ vicere pesti-
in genibus et i suras: sanari⁹ non possis a planta

B
supia. 15. a.

Leuit. 2. 6. b.
Iher. 2. 1. f.
Mala. 2. 1. a.
De maledi-
ctionib⁹
trāsgrediē-
tium man-
data ad iō-
gū.
2. Lho. 11. f

L

D

Zach. 1. 6.

Aggel. 1. 1.

E

4. Reg. 6. f.

f

6

pedis vſq; ad verticē tuū. Ducetq; te dñs ⁊ regē
tuū qđ cōſtitues ſup te in gentē quā ignoas tu
⁊ patres tui: ⁊ ſeruies ibi diſo alienis ligno ⁊ lapi
dē: eris p̄dūm in pueritiā ac fabulā oib; p̄p̄is
ad qđ te intro duxerit dñs. Sementē multā la
das terrā ⁊ modicū p̄ggregabis: quā locaſte deuota
bit oīa. Vinea plāribus ⁊ fodieris: vinū nō bibes
neq; colligeris ⁊ ea d̄ppia: qm̄ vaſtabitur vermb;
⁊ vinea ⁊ habebis in oibus taminis tuis ⁊ non vn
geris oleo: qđ deſuet ⁊ deperibit. Filios genera
bis ⁊ filias ⁊ nō frueris eis: qm̄ ducēt in capti
uitatē. Omēs arbores tuas ⁊ fruges terre tue rubi
go cōſumer. Advena qđ tecū fruget in terra: aſcē
det ſup te eritq; ſublimior: tu aſt deſcēdes ⁊ eris
inferior. Ipſe fenera bit tibi: ⁊ tu nō fenerabis ei.
P̄p̄s erit in caput: tu eris in caudā. Et veniet
ſup te oēs maledictiones iſte ⁊ p̄ſequētes appie
bēdēt te donec iteras: qđ nō audis vocē dñi dei
tui nec ſeruasti mādata ⁊ ⁊ ceremonias qđ p̄ce
pit tibi. Et erit in te ſigna ⁊ p̄dicia ⁊ ſemine
tuo in te ſempiternū: eo qđ nō ſeruier; dño deo
tuo i gaudio cōdiſq; leticia p̄pter rerū olīm abſi
ditiā. Seruies inimico tuo quē emutet tibi dñs
in fame ⁊ ſiti ⁊ nuditate ⁊ om̄i penuria: ⁊ ponet in
gus ferreū ſup ceruicē tuā: donec te cōterat. Ad
ducet dñs ſup te gentē de longinq; ⁊ de extremis
terre finibus in ſimilitudinē aquile volantis: cui
impetu: cui? lingua ⁊ intelligere nō poſſo gēte pio
caciliſmā: qđ nō deſerat ſeni nec miferetur puilli
⁊ deuoret fructū iumentorū tuoꝝ ac fruges terre
tue donec interea: ⁊ nō relinquat tibi triticū: vi
nū ⁊ oleū armēta boū ⁊ greges ouilū: donec te di
ſperdat ⁊ cōterat i cūctis viribus tuis: deſtrua
tur muri tui firmi atq; ſublimes in quibus habeb
as fiduciam in omni terra tua. Abſidebeto in
tra poſtea tuas in oī terra tua quā dabit tibi dñs
deus tuus: ⁊ comedes fructū vteri tui ⁊ carnes fi
liorū tuoꝝ ⁊ filiarū tuarū quas dederit tibi dñs
deus tu⁹ in anguſtia ⁊ vaſtitate qua opprime
t hoſtis tuos. Homo delicat⁹ ſit ⁊ luxurioſus val
de inuidebit fratri ſuo ⁊ vxori qđ cubat in ſinu ſuo
ne det eis de carnis filioꝝ ſuoꝝ quas comedit
eo qđ nichil aliud habet: in obſidione ⁊ penuria
qua vaſtauerit te inimici tui om̄es poſtas
tuas. Tenera mulier ⁊ delicata que ſup terrā in
gredi nō valebat: nec pedis veſtigius ſigere p̄p̄
mollitē ⁊ teneritudinē nimia inuidebit viro ſuo
qđ cubat in ſinu ei⁹ ſup filij ⁊ filie carnis ⁊ illius
ſecundināꝝ qđ egrediunt de medio ſemini ei⁹ ⁊ ſup
liberos qđ eadē boia nati ſunt. Comedit enim
eos clā p̄pter rerū olīm penuriā: in obſidione
⁊ vaſtitate qua opprime te inimicus tuus intra
poſtas tuas. Nūc cuſtodieris ⁊ ſeruis oīa verba
legis hui⁹ ⁊ ſcripta ſunt in hoc volumine: timue
ris nomē eius glorioſū ⁊ terribile: hoc eſt dñm de
um tuū: auge bit dñs plagas tuas ⁊ plagas ſemi
nis tui: plagas magnas ⁊ p̄ſeuerantes inſirmis
te peſſimas ⁊ p̄peruas: cōuertet in te oēs aſſi
duōnes egypti quas timuiſti ⁊ adheberit tibi. In
ſup ⁊ vniuerſos lāguones ⁊ plagas qđ nō ſunt ſcri
pte in volumine legis hui⁹ ⁊ adducet dñs ſup te do
nec te cōterat: ⁊ remanebitis pauci nūero qđ pu
eratio ſcitis aſtra celi p̄te multitudine qđ nō au

diſtis vocē dñi dei veſtri. Et ſicut ante letatus eſt
dñs ſup vos bene vobis faciēs voſq; multiplicas
ſic letabit diſpēde vos atq; ſubacriet⁹ te auferā:
mini de terra ad quā ingrederis poſſidendā. Bi
ſperget te dñs in oēs populos ⁊ ſummitate terre
vſq; ad t̄minos eius: ⁊ ſeruies ibi diſo alienis qđ
⁊ tu ignoas ⁊ p̄res tuilignū ⁊ lapidib; ⁊. In gēti
bus quos illis non quieſces neq; erit reſes ve
ſtigio pedis tui dabit enī tibi dñs ibi coꝝ pauidū
⁊ deſicientes oculos ⁊ alam cōſump̄tū merore: et
erit vita tua quali pēdēs ante te. Timebis noctē
et die ⁊ nō credes vitē tue. Mane dices: quis mi
hi det veſperū? ⁊ veſpere: quis mihi det mane?
p̄pter cordis tui ſimilitudinē qua terreberis: ⁊ pro
pter ea qđ tuis videbis oculis. Reducet te dñs cla
ſibus in egyptū p̄ viā de qua dixit tibi: vt eazā
plius nō videres. Bi videris inimicis tuis in ſer
uos ⁊ ancillas ⁊ nō erit qui emat.

L. S. De federe ⁊ iuramēto p̄p̄i ad dñm. memo
ratio bñficiorū ⁊ p̄mirationū.

xxx.

Iſr. Ec ſunt vobis federes qđ p̄cepit dñs
moſi ⁊ vt ferret cum filijs iſrael i terra
moab p̄ter illud fedus qđ cūcis eio pepi
git in oseb. Locutusq; moſes oēm iſrl
⁊ dixit ad eos. Vos vididiſtis vniuerſa qđ fecit dñs
cōiā vobis in terra egypti p̄ pharaonē ⁊ oib; ſeruīs
eius vniuerſeq; terra illi: ⁊ t̄tatiōes magnas qđ
viderūt oculi tui ſigilla illa poſtea qđ iſgētiā: non
dedi vobis dñs eoꝝ intelligēs ⁊ oculos vidētes ⁊
aures qđ poſſint audire vſq; ad p̄ſentē diē. Adde
xit vos qua draganta anni eoꝝ deſerūt: nō ſunt at
trita veſtimēta veſtra nec calciamenta pedum ve
ſtroꝝ: vetuſtate cōſumpta ſunt. Panē nō comedi
ſtiſtinū nec ſicērā nō bibiſtiſti ſicērā: qđ ipe eſt
dñs de⁹ veſter: ⁊ veniſtiſti ad bñlocū. Egreſſi
ſcon rex eſebon ⁊ ogreſ basan occurrētes nobis
ad pugnā ⁊ p̄cuſſiſti eos ⁊ tulim⁹ terrā eoꝝ ac
tradidim⁹ poſſidendā ruben ⁊ gad ⁊ dimidie tri
bui manafſe. Cuſtodite ergo verba pacti huius
⁊ implete ea vt intelligati vniuerſa qđ facitis. Vos
ſtatis hodie cūcti cōiā dño deo veſtro: p̄ncipes
veſtri tribus ac maiores nati atq; doctores oīs
p̄p̄us iſrl: liberi ⁊ vxores veſtre ⁊ aduene qđ tecū
moiant in caſtris exceptis lignoſis ceſib; ⁊ hys
qđ cōponūt aq̄s vt trāſeas iſcedere dñi dei tui: in
iureiurando qđ hodie dñs de⁹ tu⁹ p̄curit tecū ⁊ ſu
ſcitet te in p̄p̄m ⁊ ipe ſit dñs de⁹ tu⁹ ſicut locu
tus ē ribi: ſicut iurauit patrib; tuis abia⁹ yſaac
⁊ iacob: nec vobis ſolis ego hoc fedus ſerui ⁊ hec
iuramēta p̄firmoſe: cūctis p̄ſentibus ⁊ abſentib;
Vos eſi noliſti quōd habitaſtiſti in terra egypti
⁊ quōd trāſierim⁹ p̄ mediuſ nationū quas trāſeu
eris vididiſti abominatiōes ⁊ fodes. Idola eoꝝ
lignū ⁊ lapidē: argētū ⁊ aurū qđ colebat. Ne forte
ſit inter vos vir aut mulier familia aut trib⁹ cui⁹
eoꝝ aduerſū ē hodie ⁊ dño deo veſtro: vt vadat et
ſeruiat diſe illarū gētiū: ſit inter vos radix ger
minis diſe ⁊ maritudinē. Cūq; aduerit verba in
ramētū hui⁹ bñdicat tibi in corde ſuo dicens. Pax
erit michi: amulabo in p̄uacitate cordis mei: ⁊ aſſu
ma ⁊ ebula ſititē ⁊ dñs nō ignoſcat ei: ſed tūc
qđ maxime furo: eius ſumer: ⁊ zelus cōtra hoīem
illū ⁊ ſcedat ſup eū oīa maledicta qđ ſcripta ſunt in

A
De federe
⁊ iuramē
to p̄p̄i ad
dñm: et cō
memoratiō
bñficiorū.

B
Ru. 1. 6.

C

D
De pena
trāſgreſſio
nis pacti.

Deuteronomium.

hoc volumine: debeat dñs nōm eius sub celo: et cōsumat eū in perditione et oībus tribubus isrl̄ iuxta maledictiones q̄ in libro legis hui⁹ ac federis continēt. Dicitur sequens quidē et filij q̄ nascēnt deinceps et pe grini q̄ de longinvenit vidētes plagas terre illius: et infirmitates q̄bus ea affligitur dñs super eā: folis ardore cōburneōta: vt ultra non seruant vīrē quippiā germinet in crepū subserpente sode me et gomora eademe: sodoim quas subserit dñs in ira et in furore suo: et dicit eis gētes. Quare sic fecit dñs terre hui⁹? Quē ē hec ira furoris ei⁹? Imēia: Et rīdebit. Ad dereliquit pactū dñi q̄ pepigit cū patrib⁹: eorū q̄ educit eos de terra egypti et scruiert dñs alienis et adiuuauerit eos quos nesciebāt: et q̄bus nō fuerant attributidicō irat⁹ est furo: dñi cōtra terrā isrl̄ vt induceret sup ea oīa maledicta q̄ in hoc volumine scripta sūt: et ciet eos de terra sua in ira et in furore et i indignatiōe maxima: ple atq̄ in terrā alienā sicut bodie cōprobat. Abiscō data a dño dco nro q̄ manifesta sunt nobis et filijs nostris vsq̄ in sempiternū: vt faciamus vniuersa legis huius.

L. S. De his dñs penituerit de primitate mādā: de luocatoe elemētū i testimōiū. q̄ ppositū est eis malū et bonū eligāt q̄ volint. **xxx.** **G.** Am er go uenerit sup te oēs sermones istius bñdictio hui⁹ maledictio quas ppositū in cōspectu tuo et ducet penitendū cordis tui i vniuersis gētib⁹: q̄ dñs disperserit te dñs deus tuus: et reuerfus fueris ad eū obediens ei⁹ impetris: sicut ego bodie edico tibi cū filiis tuis i toto corde tuo: in tota ala tua reducet te dñs de⁹ tu⁹ de captiuitate tuā: amise rebis tuis: rursum cōgredietur te de cunctis ppis in quos te ante dispersit. Si ad cardines celī fueris dissipatus inde te retrahet dñs de⁹ tu⁹: et assumet atq̄ introducet in terrā quā possederunt patres tui et obtinebis eā: bñdicens tibi malis nōi te esse faciet q̄ fuerit pater tuus. Circūcidet dñs deus tu⁹ cor tuū: et cor seminis tui: vt diligas dñm dñm tuū: et toto corde tuo: in tota ala tua: vt possideris. Quē aut maledictiones has puerit sup inimicos tuos: eos q̄ odert te psequens Tu aut reuerteris et audies vocē dñi dei tui facies vniuersa mādā q̄ ego precipio tibi bodie: et abūda re te faciet dñs deus tuus in cunctis opib⁹: ma nūm tuarū in sobole vteri tui: in fructu lumētōis tuorū: in vberitate terre tue: in rerū oīū largitate. Reuerter cū dñs vt gaudeat sup te in oīb⁹ bonis sicut gauisus ē in p̄b⁹: tuis: si tū audieris vocē dñi dei tui et custodieris p̄cepta ei⁹: et cūm nā q̄ in hac lege cōscripta sunt et reuerteris ad dñm deū tuum in toto corde tuo: in tota ala tua. Mādātū hoc q̄ ego precipio tibi bodie non supra te ē neq̄ pcul possūne in celo sūt: vt possis dicere dō nostrū valet ad celū ascendere vt deferat illud ad nos vt audiam⁹ atq̄ ego cōpleam⁹: neq̄ trās mare possum⁹ te conferre et dicas quie et nobis poterit mare transire et illud ad nos vsq̄ deferre vt possimus audire et facere q̄ p̄ceptū ē: sed iuxta te est sermo valde in oīe tuo et in corde tuo vt facias illi. **L.** Considera q̄ bodie pposuerim

in cōspectu tuo vitā et bonū et ecōtrario mortē et malū vt diligas dñm dñm tuū ambules in vīs ei⁹ et custodias mādā illi⁹ et cērimonias atq̄ iudicia: et vitas atq̄ multiplicet te bñdicatq̄ tibi terra ad quā ingredieris possidendā. Si aut auersū fuerit cor tuū: et audire nō ueris atq̄ errore decēptus adiuueris deos alienos et fueris eis: p̄dico tibi bodie q̄ p̄creas et p̄uo tpe morieris i terra ad quā iordane trāmisit ingredieris possidendā. **L.** Testes inuoco bodie celū et terrā q̄ pposueri vobis vitā et bonū: bñdicentem et maledictionem. Elige ergo vitā vt et tu vitas et semē tuū et diligas dñm deū tuū atq̄ obedias voci ei⁹: et illi adherēas. Ipse est enī vita tua et longitudo dñe tuo: vt habites in fra p̄ qua iurauit dñs p̄b⁹ tuis abiam ysaac et iacob vt daret eam illis.

L. S. De subitūtoe iohue post moysē de lege dō Deuteronomio p̄ceptū dñi vt scribat cāticū deuteronomij scribit et in arca ponit. **xxxj.** **G.** Dixit itaq̄ moyses et locut⁹ est oīa hāc ad vniuersū isrl̄: et dixit ad eos. **L.** Cū vīginti annorū sū bodicū nō possum⁹ vltra egredi i grege p̄sterni cū et dñs dixit michi nō trāsis iordanē isrl̄. Dñs ergo deus tuus trāsit ante te. Ipse debet oēs gentes has in cōspectu tuo possidēbas et ita iohue iste trāsit ante te sicut locut⁹ est dñs facietq̄ dñs eis sicut fecit ison et regib⁹ amor eorū: et terre eorū debetq̄ eis. **L.** Ergo et hōc tradidit vobis similiter facietis eis sicut p̄cepti vobis. **L.** Viriliter agite et cōstanti. Nolite timere nec pauca⁹ ad cōspectū eorū: q̄ dñs de⁹ tu⁹ ipse est ductor tu⁹ et nō dimittet nec derelinquet te. **L.** Vocauitq̄ moyses iohue et dixit ei corā oī isrl̄. **L.** Cōfortare et esto robustus. Tu enī introduces pp̄s isrl̄ in terrā quā daturū se patrib⁹: ego iurauit dñs: tu eam dñs deus isrl̄. Et dñs q̄ ductor est vester apse erit tecū non dimittet nec derelinquet te. **L.** Nolite timere nec pauca⁹. **L.** Scripsit itaq̄ moyses legē hanc et tradidit eā sacerdotib⁹ filiis leui q̄ portabant archam federis dñi: et cunctis seniorib⁹ isrl̄. **L.** P̄ceptis et dñs post sc̄ptē annos nō remissionis in solennitate tabernaculo: cōuenientib⁹ cunctis er isrl̄: vt appareret in cōspectu dñi dei tui in loco quē elegit dñs leges verba legis hui⁹ corā oī isrl̄: audientib⁹ eis et in vñ oī p̄pō congregato tā viris q̄ mulierib⁹ parauit et aduenis qui sunt ira potas tuas vt audientes dīcāt et timeāt dñm deū vestrū: custodiatq̄ ip̄cātōs oēs sermones legis huius. **L.** Fui⁹ quoq̄ eorū q̄ nūc ignoat vt audire possint et timeāt dñm deū suū cunctis dieb⁹: qui bñ uerant in terra: ad quā vos iordane trāmisistis p̄gitis obtinendā. **L.** Et ait dñs ad moysē. Ecce piope sunt dies mortis tue. **L.** Voca iohue et stete in tabernaculo testimōij: vt p̄cipiā ei. **L.** Abiecit ergo moyses et iohue: et steterūt in tabernaculo testimōij apparuitq̄ dñs ibi in colūna nubis q̄ stetit in introitu tabernaculi. **L.** Dixitq̄ dñs ad moysē. Ecce tu dormies cū patrib⁹ tuis: et p̄p̄s isrl̄ surgetq̄ fouinabit post deos alienos in terra ad quā ingredieris vt habitet in ea: ibi derelinquet me et trāsit facietq̄ sedes q̄ pepigi cū eo. **L.** Et trāset furor me⁹ cōtra eū in die illo et derelinquā cū et ab:

Cōtra impenitentē pena.

Supra. 4. d.

Bñdictio p̄ custodia mādatorū

A. De substitutiōe iohue loco moysi

B. Intra eorū p̄fue. i. b. 3. Arg. 2. c.

L. De legēdo deute: ronomio.

D. P̄dicantur multa post obitū moysi.

D. Reg. 9. b. hiet. 2. c.

A. De miseri cordia dñi penitētes

B. De utilitate et facilitate custodie mādatorū.

L. Ro. 10. b.

D.

E **secundā facie meā ab eo: eris in deuotionē.** In ueniet eū oīa mala & afflictiones: ita ut dicat in illo die. **Uere q: nō est de mechinuenerūt me hec mala.** Ego autē abscōdā & celabo facie meā in die illo ppter oīa mala q: fecit: secut^{us} est deos alienos. **Hūc itaq: scribite uobis canticū istud:** docete filios israel ut memoretur teneat: & oīe decantent & sit michi carmen istud pio testimōio inter filios israel. **Introducā em̄ eū in terrā** p qua iurauit pībus eius lacte & melle manantē. **Quōq: moderit et saturati crassiq: fuerint** cōuertent ad deos alienos: & seruiet eis: detrahentq: michi & irruū facient pacū meū. **Postq: inuenerint eū in pscōto qō nulla debeat obliuio ex ore semis tui Scio enī cogitantes eū q: facturus sit hodie ante q: introducā eū in terrā quā ei pollicit^{us} sū.** Scripsit quoq: moyses canticū: & docuit filios isrl. **Pie cepitq: dñs iohue filio nūn: & ait.** Cōsūtare & esto robustus. Tu em̄ introduces filios israel in terrā quā pollicit^{us} sum & ego ero tecū. **Postq: ergo scripsit moyses uerba legis hui^{us} in volumine atq: cōpleuit pceptisq: leuitis q: postabāt archā federis dñi dicens.** Tollite libru istū & ponite eū in latere archē federis dñi dei vīr: ut sit ibi cōtra te in testimōiū. **Ego em̄ scio cōtētiōē tuā & ceruicē tuāz durissimā.** Adhuc uiuente me & ingrediente uobiscū semp cōtētiōse egistis cōtra dñm: q̄toma qis cū motu suo furo. **Egregate ad me oēs maiores natū p trib^{us} uestras atq: doctores:** loquar audientib^{us} eis sermones istos: & iuocabo contra eos celū & terrā. **Non enī q: possit mouē meā iniqua getis & declinabitis cito de uia quā piecepi uobis: occurrēt uobis mala in extremo tpe qñ feceritis malū in cōspectu dñi ut irrisit eū p opera manū uestrā. Locut^{us} est ergo moyses audiente vniuerso cetū israel uerba carminis hui^{us}: & ad finem vsq: completit.**

E. S. Canticum deuteronomij. Inbetur moyses ascendere in montem abaim de contemplatione terrarū.

Caplm. xxxii.

A **Udite celi q: loquor: audiat terra uerba oris mei.** **Udretat in pluuia doctrina mea sicut ut ros eloquium meū.** **Uasū timber sup herbā & quasi stille super graminā q: nōmē dñi inuocabo.** **Dote magnificētias deo nostro:** bel perfecta sunt opera & oēs uie eius iudicia. **Deus fidelis & abiq: uia iniquitate: iust^{us} & rectus.** **Pecauerūt eis: nō filiū eius in forid^{us}.** **Generatio pīa atq: peruersa: beccine reddidit dño ppfe stultē & insipie.** **Quidā nō ipse est patruū qui possedit te: fecit & creauit te: Wemē: to dierū antiquo: uisq: gētiū glātiōes singulas.** **In terroga patrē tuū & annūciabit tibi: maiore tuos & dicet tibi.** **Quid uidebat altissimus gentes: qñ separabat filios adā: cōstituit terminos populorū iuxta numerū filiorū israel.** **Pars autē dñi populus eius: oīa cōfunicus hereditatis eius.** **In uenit eū in terra deserta: loco horrois & vaste solitudinis.** **Circumdūxit eū & docuit & custodiuit quādā pupillā ocli sui.** **Sicut aquila puocās ad uolū pullos suos: & sup eos uolitatē crūpedit alas suas: & assipit eis sup eā postuit in pueris suis.**

De casto: dia dente: ronomij.

supia eos.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

De casto: dia dente: ronomij.

Dñs solus dixit & fuit: nō erat cū eo de^{us} alien^{us}. **Cōstituit eū sup excelsā terrā: ut comederet fruges agroꝝ.** **Istū suggeret mel de petra: oleūq: de saxo durissimo.** **Bursū de armento: & lac de ouibus cū adipe agnoꝝ & arietū filioꝝ basā.** **Et hirsos cū media trinci: i fāguine uie biberet: mera cūsmū.** **Incrassat^{us} ē dilect^{us}: & recalcitrat uiticras: satus i pīguar^{us}: dilatat^{us}.** **Dereliquit deū factore suū: & recessit a deo salutari suo.** **Puocauerūt eū in dijs alienis: & in abominatiōib^{us} ad iracundiā concitauerūt.** **Immolauerūt demones: nō deos: dijs quos ignoiebāt.** **Non recētesq: uenerūt: qñ nō coluerūt ptes eoꝝ.** **Deū qui te genuit dereliquit: oblit^{us} es dñi creatoris tui.** **Uidit dñs & ad iracundiā cōcitatus estq: puocauerūt eū filij & filie.** **Et ait.** Abscōdā facie meā ab eis: & considerabo nouissimā eoꝝ. **Generatio em̄ pueria est: & infidels filij.** **Ipse me puocauerunt in eo qd erat de uos: irritauerūt in uanitatib^{us} suis.** **Et ego puocabo eos in eo qui nō est pples: & in gente stultā irritabo illos.** **Ignis succēlus ē in furore meo: & ardebit vsq: ad inferni nouissimā.** **Deuoiabitis terrā cū germine suo: & montū fundamenta comburet.** **Cōgregabo sup eos mala: & sagittas meas cōplebo in eis.** **Cōsumentur famē: & deuoiabitis eos aues moris amarissimo.** **Detes bestias imitē tā in eos: cū furore trahentis sup terrā atq: serpentis.** **Fons vastabit eos gladius & lrus pator: iuuenē simul ad uirginē lactentem: cūz hōie fene.** **Et dicit.** Ubi nā sunt. **Leſare faciā eis holbas me moriā eoꝝ.** **Sed ppter iram inimicoꝝ: disſulene forte supbitit hostes eoꝝ: & dicerēt.** **Dannus nostra excelsa & nō dñs fecit hec oīa.** **Itē abiq: cōsilio est: & sine prudentia: utinā saperent & intelligerent ac nouissimā piderent.** **Quō pſequeretur vnus mille: & duo fugarēt decē milia:** **Nōne idco q: deus suus uendidit eos: & tunc concludit illos.** **Non em̄ est deus noster ut diſ eoꝝ: & inimici nō ſtri sunt iudices: de uinea ſodomorū uinea eioꝝ: & de suburbanis gomorre: uinea eoꝝ: uua fellio: & totius amarissim^{us}.** **Sed diabolū uini eoꝝ: & uenē nō aspiciū insanabile.** **Nōne hec cōdita sunt apd me: signata in theſauris meis?** **Dea est uirto: & ego retribuo eis in tempore ut labatur pes eoꝝ.** **Iuxta est dies pōditiōis: & adesse festināt tpa.** **Spiciat dñs pplm suū: & i fuit suis miserib^{us}.** **Ubi debet q: infirmata sit manus: & clauū qñ defece: rē: & residuū psumpti sunt.** **Et dicit.** Ubi sunt diſ eoꝝ: in quib^{us} habebant fiducia? **De quoꝝ uictimis comederant adipēs: & bibeant uinum liba mīnū.** **Surgant & optuluerūt uoliet: in necessitate uos protegant.** **Uidet q: ego ſim ſolus: & nō ſit alius deus ppter me.** **Ego occidā: & ego uiuē: & facia pcurā: & ego famabo: nō est qui de manu mea possit eruerē.** **Leuabo ad celū manū meam & dicā.** **Uino ego inetrūd.** **Si aciero ut ſul quo gladius meū: arripuerit iudiciū manus mea.** **Reddā uictoriē hoſtib^{us} meis: hys q: oderunt me retribuā.** **Inebuabo sagittas meas fāguē: & gladius me^{us} deuoiabit carnes: de cruore cōſorum & de captiuitate nudari inimicoꝝ capina.** **Laudate gētes pplm suū: qui sanguinē ſeruorū ſuorū uiciſcet.** **Et uindictam retribuet in hoſtes eoꝝ: &**

E

supia eos.

Ro. 10. b. Hiere. 15. c

D

E

Ecd. 18. a. Ro. 12. b. Hiere. 10. f

Hiere. 1. f.

Job. 10. b.

Deuteronomium.

Exhorta-
tio ad cu-
stodiam
darorum.

Ascensus
moysi in
montem
abaram
an obitus.

Num. c. d.

Ad
Benedictio
moysi su-
per tribus
israel.

Mat. 19. d.

B

L

ppitius erit terre populi sui. Venit ergo moyses et locutus est oia verba cantibus in auribus populi: et ioseph filius nuni. Copleuitq; ois sermo: nec istos loquens ad vniuersum israel: dixit ad eos. Ponite corda vestra in oia verba mea q; ego testificor vobis: hodie et in diebus filio vestro cu stoderit facere: et implere vniuersa q; scripta sunt in volumine legis huius: q; nō in cassus pcepta sunt vobis: s; vt singuli in eis viuere q; facientes lon- go pfectu eritis in terra: ad qua iordanis trans- missio ingredimini possidendam. Locutusq; est dñs ad moysen in eadē die: dicens. Ascende in montem istū abarim: et trāsire in montē nebo qui est in terra moab contra hiericho: vnde terra chanaā: quā ego tradidi filiis israel obtinendam: et mouere in te monte. Quē concessēdū iungeris populo tuo: sicut mortuus est aaron frater tuus in monte hoi: et appositus populo tuo: q; paracitus estis cōtra me in medio filiorū israel: ad aquas ptradictionis in caedes deserti syn: et nō sanctificasti me inter fili- os israel. Cōtra videbis terrā: et nō ingredieris in eā: quā ego dabo filiis israel.

L. S. B. dicitur moysi q; vltimo bñdixit isrl in pti mo. vltimo cōmēdauit moyses.

Benedictio ergo moysi q; bñdixit moyses hōi dei filio isrl an montē suū. Et ait. Dñs dei syne venit: et de ferr otius est nobis. Apparuit de mōte ppharim: cū eo san- ctus milia. In dextera eius ignea lex duxit po- pulos. Dñs sancti in manu illi: sunt: et q; appropi- quāt pedib; eius accipiet de doctrina illi. Legē pcepit nobis moyses hereditatē multitudine in- cob. Et it apō rectissimū rex: pgregatē palcipib; populi cū tribubus isrl. Vltimū rubē et nō mouit: sit paruus in numero. Hec est inde bñdictio. Audi dñe vocē inde: et ad popm suū intr oduc eū. Vnde: et nō pugnabit p eo: adiutor illi: cōtra aduersa rios eius erit. Et cui quopā ait. Perfectio tua et do- ctina tua a viro sancto tuo quē pbaisti in tēratio- ne: et indicasti ad aquas ptradictionis. Qui vi- xit panti suo et matri sue: nescio vos: et fratrib; suis: signoro illos: et nescierunt filios suos. Hi custo- dicunt eloquiū tuū: et pacū tuū seruauerunt: in di- ctia tua o iacob et legē tuā o israel. Ponent tibi miam in furore tuo: holocausta sup altare tuū. Benedictio dñe fortitudinē et opē manuū illi: suscipe. Percute dorsa inimicū eius: et qui ode- runt eū nō plurgat. Et beniamin ait. Amātissimū dñi habitabit confidenter in eo: quasi in thalamo- tota die morabitur: et inter humeros illi: requies- cet. Iosephq; ait. De bñdictione dñi terra eius de pomis celi et rose atq; abyssi subiacēte. De po- mis fructuū solis ac lune: de vertice antiquoium montiū: de pomis collū eternorū: et de frugib; ter- re: et de plenitudine eius. Benedictio illius q; ap- paruit in rubo veniat sup caput ioseph: et sup ver- ticē nazarei inter fratres suos. Quasi pūmogeni- ti nauri pulchritudo eius conuua rhinocēron: coi- nua illius. In ipsi venient labib; gētes vfos ad hēc mo- nos terre. Ipe sup multitudine effraim: et hēc mi- lia manasse. Et zabulon ait. Et etare zabulō lertu- tuos: et scabbar in tabernaculo tuo: poplosq; vo- cabunt ad montē: ibi imolabunt victimas iusticie.

Qui fundatio maris q; lac sugent et thesauros absconditos arena. Et gad ait. Benedictio in las- titudine gad. Quasi leo rediens: cepitq; biachibi et vertice. Et vidit punctuū suū q; in pte sua do- cto: esset repositus: q; fuit cū palcipib; populi et fecit iusticias dñi: et iudiciū suū cū isrl. Dan q; ait. Dā- canū leonibus et largire de basā. Et neptalim dixit. Neptalim abundantiā pfructur: et plen' erit benedictionib; dñi. Mare et meridiē possidebit. Aser q; ait. Benedictio in oleo aser. Sit placēs in fratrib; suis: tunc in oleo pedē suū. Ferrū et es calciam erit ei. Sicut dies iustitiarū tue: ita et senectustua. Non est alius vt de rectissimū. Bñc- soī celi auxiliator tuus. Magnificētia ei: bñcur sumt nubes habitaculū ei: fursū et subter biachia sempiterna: et iacet a facie tua inimicū diceret: cō- terere. Ibi habitabit isrl: q; dēterē solus. Sculus i- cob in terra frumētū et vintecellus caligabunt roie Brūis tu israel. Quis similis tuo: popule q; salua- ris in dñio: Scutū auxilij tui et gladius glorie tue. Regnabit et inimici tui et tu eo colla calcabis. L. S. De ascēsu moysi in montē et cōtēplatiōe ter- re. de monte et sepultura ipsi. De fletu populi: et ioseph ipse sapia. pmendat moyses. de familiaritate: et de bis q; fecit de p per eū.

Moyses ergo moyses de cāpitribus moab sup montē nebo in vertice pphara cōtra hiericho: ostēditq; et dñs oēs ter- rā galad vfos dan et vniuersū Nepta- lim terrāq; effraim et manasse et oēm terram iuda vfos ad mare nouissimū et australe partē et latitu- dinē campi hiericho cuius palmarū vfos segor. Dixitq; dñs ad eū. Hec est terra p qua israel abia am ysaac et iacob dicens. Semini tuo dabo eā. Vidisti eā oēs tuos et nō trāsitis ad illā. Mo- tuusq; est ibi moyses seruus dñi in terra moab ven- te dñio: et sepeliuit eū in valle terre moab con- tra phogor: et nō cognouit homo sepulchrū eius vfos in psciente diē. Moyses centum triginti an- no p erat q; mortuus est. Hō caligauit oculi: eius nec dentes illius mortui sunt. Fleuerunt eū filij isrl in cāpitrib; moab triginta dieb;: et cōpleti sunt dies plancius lugentū moysē. Ioseph vero filius Nun repleuit est ipā sapientia: moyses posuit sup eis manus suas. Et obedierunt ei filij israel: se- cūtiq; sicut pceptis suis moyses. Et non surrexit vltra ppheta in israel sicut moyses quem nōset dñs facie ad faciem in obuiis signis atq; potētiis q; milit p eū vt faceret et terra egypti ppharant: et om- nibus rebus eius vniuersę terre illius: et cūctis manū robū et magnas mirabilia que fecit moy- ses corā vniuerso isrl.

Explicit deuteronomiū. Incipit plogus bea- ti hieronymi pscibiteri in libris ioseph.

Et andem finito pētatē moyses elat gradū fenore liberati ad ioseph filiū na- ue manu mittim' quē debet ioseph ben- num. Ioseph filiū nun vocat et ad iudicū um libū quē sopitū appellat: ad rufū q; et de- ster quos eis dē nob' essent. Monemus lecto- rem vt siluā hebriacū nōm et distinctiones per- mēbia diuisas diligēs scriptura cōseruet ne et nō ster labo: et illius studij pcat. Et vt in pūmis qd.

De reuerē-
tia ad deū
ppter suā
magnitu-
dinem.

1. Machab.

2. Machab.

De monte
et sepulch-
ra moysi.

De sapien-
tia ioseph.

Cōmēdat
moyses.

Prologus
in libris ioz
sue.

sepe testatus sum sciat me nō in reprehensionem
veter. noua cūderescit amici mei criminā: sed
p virili portione offerre lingue mee poib' quos
tū nostra delectat: vt p grecorū hexapla q̄ sum
pnt' laborio maximo idigēt: editione nostrā ha-
beant. Et sicut in antiquorū voluminū lectione
dubitarint: hec illis conferentes inueniant q̄ re-
quirunt. Maxime cū apud latinos tot sint exem-
plaria quot codices: et vniuersis p arbitrio suo
vel addiderit vel subtraxerit q̄ ei visum est vni-
q̄ nō possit verū esse q̄o dissonat. Vñ cesset arcus
to vulnere contra nos iugurere scopi: et scdm op'
venenata carpere lingua desistat: vel suscipiēs si
placet vel continens si displicet. meminero q̄ illo
rū versum. Ad tū abundauit malicia: et lingua
tua cōcinabat dolos: sedens aduersus fratrem tuū
loquēbaris et aduersus filiū matris tue poncbas
scandalū: hec fecisti et tacuisti. Existimasti inique q̄
ero tui similis: arguā te et statuā cōtra faciem tuā.
Que enī audientis vel legēis vilitas est nos la-
borando sudare et alios detrahendo laborare: do-
lere et iudeos q̄ calinidat eis et irridendi chys-
ta nos sit oblata occasio: recedisse homines id desi-
pere: immo lacerare vnde aduersarij torqueātur
q̄: si verus eis tantū interpretatio placet q̄ et mi-
chi nō displicet: et nichil extra recipiendū putant
cur ea que sub asteriscis et obelis vel addita sunt
vel amputata legunt et negligunt. Quare danie-
lem iuxta theodotionis traditionē ecclesie susce-
perunt: Cur originē mirantur et eusebium pam-
phyl: cū cūcitas edignēs similes diferentes? Aut
que fuit stulticia: postq̄ vera dixerunt proferre q̄
falsa sunt. Unde autē in nouo testamento pbare
poterunt assumpta testimonia que in libris ve-
teribus nō habētur. Idē dicimus: ne omnino ca-
lūniābus tacere videamur. Ceterū post sancte
paulē doimitionē culus vitā virtutis exēplū est
et hos liberos quos eustochio virgini chysit nega-
re non potui: decreuimus duz spiritus hos regit
artus prophetarij explanationi incūbere et omī
sum iam dius opus quasi quodam postluminio
repetere: pferent cū et ammirabilis sanctusq̄ vir
pamachius hoc idē litteris flagitet et nos ad pa-
triam finalitantes mo inficere si carnā cūis fur-
da debeamus aure transire

Explicit prologus.
Incipit argumentum.

Iosue filius nauetypum dñi nō solum
in gestis: verū etiam in nomine gerens
transit iordanē: postq̄ regna subuertit
diuidit terrā victorū populo et per sin-
gula s vides viculos mōtes flumina torrentes at
q̄ confinia ecclesie celestisq̄ hierusalem spirita-
lia regna describit.

Explicit argumentum.
Incipit liber iosue.

L. S. Confortat dominus Josue facit prepara-
ri cibaria a d eundem post diem tertium: illi obes
dire promittunt. Capitulum primum.

Factū est

post mortē moysi serui domi-
ni vt loqueretur dñs ad Jo-
sue filiū Hun ministrū moy-
si et diceret ei. Moyses seruū
meū mortuus est. Surge et
transi iordanē istū: tu et omnis

populus tecū in terra quā ego dabo filiis israel.
Item locū quē calcaueris vestigijs pedis vestri
vobis tradā: sicut locutus sū moysi. Et deserto et li-
bano visq̄ ad fluuiū magnū cūstraten omīs terra
ethiopiā visq̄ ad mare magnū cōtra solis occasū
erit terminus vestre. Nullus poterit vobis resistere
cunctis dieb' vite tue. Sicut filiū cuius moyses ita
ero tecū: nō dimittā nec derelinquā te. Conforta-
re et esto robust'. Tu enī isre vides p̄p̄o huic
terrā: p qua iurauit patrib' tuis vt traderet eam
his. Confortare igitur et esto robust' valde et custo-
dias et facias oēm legē quā precepit tibi moyses
seruus meus. Ne declines ab ea ad dexterā vel ad
sinistrā: vt intelligas cūcta que agis. Nō recedat
volumē legis hui' ab oīe moysi meditaberis in eo
diebus ac noctib': vt custodias et facias ea oīa q̄ scri-
pta sunt in eo. Et sic dirigēs viā tuā et intelligēs eā.
Ecce p̄ceptio tibi: confortare et esto robustus. Nō
li metuerē et nōli timere: qm̄ tecū est dñs deus tu'
in oībus ad quecuq̄ pertrixeris. P̄ceptioq̄
sue p̄cipibus populi dicēs. Transite per mediū
castrorū: et sperate populo ad victricē. Preparate vo-
bis cibaria: qm̄ post diē tertij transibitis iordanē
et intrabitis ad possidēdā terrā quā dñs de' nō
ster daturus est vobis. Audientis quos et gaddi-
tis et dimidie tribui manasse ait. Memento ser-
monis quē precepit vobis moyses famulus dñi
dicens. Dñs de' vester dedit vobis requiē et oēm
terrā. Quos vestre et filij vestri ac lumina mane-
būt in terra quā tradidit vobis moyses trans ior-
danē. Vos autē transitis armati omēs fratres ve-
stri: omēs fortes manu et pugnatē p eis. Donec
det dñs requiē fratribus vestris sicut et vobis de-
dit: possidēt ipsi quos terrā quā dñs deus ve-
ster daturus est eis: tūc reuertimini in terrā pos-
sessionis vestre et habitabitis in ea quā vobis de-
dit moyses famulus dñi tras iordanē cōtra solis
ortū. Responderūtq̄ ad iosue atq̄ dixerunt. Quia
q̄ p̄cepisti nobis faciemus: et quocūq̄ miseris: ibi
mus. Sicut obedimus in cunctis moysi tui obe-
diem' et tibi: tū sit dñs de' tecū sicut fuit cū moy-
se. Qui cōtra dixerit oīi tuo et nō obedierit cōtra
sermonibus quos p̄cepit ei moysi. Tu tū cō-
fortare et viriliter age.

L. S. De exploitatibus missis ad exploitandū
terram et videri hiericho de Raab exploitatores
abscondente: de pacto funali

Misit igitur iosue filius non de septim
duos viros exploitatores in abscon-
dit. Et dixit eis. Ite et cōsiderate terrā
vibetq̄ hiericho. Qui pergerēs igre-
si sunt domū mulieris meretricis nōie Raab: et
quiescerūt apud eā. Nunciatusq̄ est regi hiericho
et dictū. Ecce viri ingressi sunt huc per noctes de

His cōfor-
tar Josue
ducē in tra-
itu iordan-
is.

Deut. 1. 6.

Intra. 3. b.
Ibid. 13. a.
Deut. 31. b.

3. Reg. 2. a.
13

supra eod.
L

Josue dat
p̄ceptū de
pparando
cibaria in
transitu.
Num. 13. b.
et infra. 4. c

D

Filij israel
obediūt p̄-
cepto io-
**sue.
1. Macha-
beor. 1. c.**

De explo-
toib' vibet
hiericho.
Iaco. 2. b.
leebie. 11. f

P̄. 4. 9.

Ibidem.

Iosue.

De Baab
recipiente
eos.

In fra. 6. c.

B

Exo. 14. c.

C

In fra. 6. c.

De pacto
pro salute
Baab et su
orum et de
signo.

D

filio israel: et explorent terrā. Misitq; rex hieri-
cho ad Baab meretricē dicens: Educytos quate-
nerunt ad te: et ingerit sunt domū tuā. Exploato-
res quippe sunt et oēm terrā cōsiderare venerūt.
Tollensq; mulier viros abscōdit et ait. Fateor ve-
nerunt ad me sed nescibā vnde essent. Quis pos-
ta clauderetur in tenebris et illi pariter exierunt:
nescio quo abierūt. Persequimini citor p̄p̄chen-
datis eos. Ipsa autē fecit ascendere viros in sola-
rū domū: succoperuntq; eos stipula lini q̄ ibi erat.
Ibi autē q̄ missi fuerāt: secuti sunt eos p̄ viā que du-
cit ad vadū iordanis: illisq; egressis statim porta
clausa est. Recedō obdormierant q̄ latebāt et ecce
mulier ascendit ad eos: et ait. Noni q̄ dñs tradidit
vobis terrā. Et tenim irruit in nos terror: vester
et clanguerunt oēs habitatores terre. Audiuim
q̄ sciscaverūt dñs aquas maris rubi ad vestrū in
croitū qñ egressi estis ex egypto: et que feceritis
duobus annis: et vos regibus qui erant trās ior-
danē: seon et quos interfecistis. Et tunc audien-
tes perterriti sunt et clanguit cor nostrū nec remā-
sit in nobis spūs ad introitū vrm. Dñs est de-
ster ipse est de- in celo sursum et in terra deorsum.
Hunc ergo iurate michi per dñm vt quō ego mi-
sericordiā fecit vobiscū: et vos faciatis cū domo
patris mei: et vobisq; michi vt signū vt salutes: pa-
trē meū et matrē: et eos ac socios meos et oia q̄ illo-
rum sunt: et eruat is alas nostras a morte. Qui re-
spōderūt ei. Alia nostra sit p̄ vobis in morte: si tñ
non p̄diderit nos. Quis tradiderit nobis dñs ter-
ram: faciemus in te mīas et veritatē. Dimisit ergo
eos p̄ fundē fenestri. Domus enī eius verebāt
muro. Dixitq; ad eos. Al mōtana cōscendite: ne
forte occurrat vobis reuerterētis: labiitate tri-
bus dieb. donec redeant et sic ibitis p̄ viā vram.
Qui dixerūt ad eas. Innotij erimus a iuramēto
hoc quo adiurati nosi ingreditib. nobis ter-
ram signū nō fuerit funiculus iste coccineus: et iuga
ueris eū in fenestra p̄ quā demissisti nos et patres
nostrū ac matrē: et patres et oēm cognationē tuā con-
gregaueri domū tuā. Qui ostiū domū sue egres-
sus fuerit: eius sibi erit sanguis ipsi: erit in caput
eius: et nos erimus attenti. Cuncti oī aūt sanguis
qui recuz in domo fuerit: redundabit in caput
nostrū si eos aliquis tetigerit. q̄ si nos p̄dere vo-
lueris et sermonē istū p̄ferre in mediū: erim. mī-
di ab hoc iuramēto quo adiurasti nos. Et illa re-
spōdit. Sicut locuti estis: ita fiat. Dimittēs eos
vt pergerent: occidit funiculū coccineū in fene-
stra. Illi vero ābulantes peruenērūt ad mōtana
et mālērūt ibi tres dies donec reuerterent et fue-
rāt p̄secuti. Quētes enī p̄ oēm viā non reppere-
rūt eos. Quib. vrbē ingressi reueri sunt et descē-
derunt exploatores de mōte et trāsmisso iordanē
venerunt ad iosue filiū nū: narraueruntq; ei oia
q̄ acciderāt sibi atq; dixerūt. Tradidit dñs oēm
terrā hanc in manus nostras et timore p̄iostati
sunt cuncti habitatores eius.

C. S. Venit populus ad iordanem. siccanf aque
populus transit.

I. Iurur iosue de nocte confurgēs mouit
castra: egrediētesq; de serchim venerūt
ad iordanē: ipse et oēs filij israel et mos

rati sunt ibi per tres dies. Quib. euolutis trāsle-
runt p̄cones p̄ castrisq; mediū: et clamare cepe-
runt. Qui viderins archā fedoris dñi dei vestri:
sacerdotes stirpis leuitice portantes eā: vos quo-
q; cōsurgite et sequimini p̄cedentes sup̄ iter vos
et archā spaciū cubitoi: dñs multū: vt p̄cal magis
videre possitis: et noceat p̄ quā vbi iure diamini: q̄
p̄ nō ambulastis p̄ ea et caute ne appropie-
tis ad archā. Dixitq; iosue ad populū. Sāctifica
minicras enī faciet dñs inter vos mirabilia. Et
ait ad sacerdotes. Tollite archā fedoris: p̄cedite
et populū. Qui iussa cōplentes tulerunt et ambu-
lauērūt ante eos. Dixitq; dñs ad iosue. Hodie in
cipiā exaltare te corā oī israel: vt sciant q̄ sicut cū
moyse iurata et tecū sum. Tu autē scipe sacerdoti-
bus q̄ positā archā fedoris et dic eis. Cū ingressi
fueritis partē aque iordanis: statite in ea. Dixitq;
iosue ad filios israel. Accedite huc: et audite. Ibi
dñi dei vestri. Et rursū in hoc inquit scitis q̄ po-
minus deus vester in medio vestri est: et dispdet in
cōspectu vō chanaanē et etheū: et vbi p̄deret
gergeū dñs et iubeat et amoretū. Ecce archā fe-
deris dñi oīs terre antecedit vos p̄ iordanē. Pa-
rate duodecim viros de duodecim tribubus isrl
singulos p̄ singulas tribus. Et cū posuerint vesti-
gia pedū suoz: sacerdotes q̄ positā archam fede-
ris dñi dei vniuerse terre in aquis iordanis: aque
que inferiores sunt decurrēt: aque deficiēt: et aures
dequ veniūt in vna mole p̄sistent. Igitur egressus
est populus de tabernaculo suo et trāsierunt: ior-
danē et sacerdotes q̄ positā archā fedoris p̄re-
gebant ante eū. Ingressiq; eis iordanē et pedib.
eoz in parte aque tinctis: iordanis aūt ripas al-
uei sui tpe mellis impluerat: steterat aque descē-
dentes in loco vno: et instar montis intumescētes
apparebāt p̄ocuā ab vrbē q̄ vocat edom vsq; ad
locū sartanā: que autē inferiores erāt in mare so-
litudinis: qñ nunc vocant montū. Descēderunt
vsquequo oīno defecerent. Populus autē incede-
bat cōtra iordanē: et sacerdotes qui portabant ar-
chā fedoris dñi stabant super siccam humum in
medio iordanis accincti: omnisq; p̄p̄lus per aren-
tem alueum pertransibat.

C. S. Eligunt duodeci viri de singulis tribubus
de duodecim lapidib. posito in alueo: de duode-
cim in sicco vt sit in signū posterit.

Q. Ubi transgressi dixit dñs ad iosue.
Elige duodecim viros singulos p̄ sin-
gulas tribus: et p̄cipie eis vt tollāt de
medio iordanis alueo vbi steterant p̄-
des sacerdotū: duodecim durissimos lapides q̄s
ponetis in loco castrorū vbi fixeritis hac noctē
toia. Hoc autēq; iosue duodecim viros quos ele-
gerat de filiis israel in singulos de singulis tribub.
et ait ad eos. Ite ante archā dñi dei vestri ad ior-
danis mediū: et portate in dñi vestri singulos lap-
des in humeris vestris iuxta numerū filioz isrl
vt sit signū inter vos. Et qñ interrogauerit vos
filiij vestri et vos dicentes: quid sibi volūt isti lap-
des: respōdebis: eis. Defecerunt aque iordanis
ante archā fedoris dñi cū transierit eus: idcirco
posui stn lapides oī in monumētum filioz isrl
vsq; in eternū. Fecerūt ergo filij israel sicut p̄cepit

De mirabi-
li trāsitu is-
rael p̄ ior-
danē i ter-
ram p̄misi-
sionis.

B

Leut. 10. b
Num. 11. d.
1. Re. 16. b.

supra. c. a.

C

D

Eccl. 1. c.

III.

II.

Deu. 17. c.
B

B

pit eis iohue: portantes de medio iordanis alio-
duodecim lapides vt dñs eia imperarat iuxta nu-
merū filioꝝ israel vsqꝫ in locum in quo castrame-
tati sunt itiqꝫ posuerunt eos. Alios quoqꝫ duode-
cim lapides posuit iohue i medio iordanis alio-
vbi steterunt facer dotes qui portabāt archaz fe-
deris dñi: sunt ibi vsqꝫ in presentē diem. Sacer-
dotes autē qui portabant archam stabant in ior-
danis medio: donec oīa cōplerent q̄ iohue vt loq̄
retur ad pplm p̄ceperat dñs ⁊ dixerat ei moyses
f̄stina autēqꝫ populus ⁊ transiit. Cūqꝫ trāsissent
oēs trāsīit ⁊ archa dñi: facer dotes quoqꝫ perge-
bant ante pplm. Filij quoqꝫ ruben ⁊ gad ⁊ dimi-
dia tribꝫ manasse armati p̄cedebant f̄es suos
filios isrl sicut eis p̄ceperat moyses: ⁊ q̄dragin-
ta pugnatōū mulla per furnas ⁊ cuneos incede-
bant per plana atqꝫ campestria vbius hiericho.
In die illo magnificauit dñs iohue cosas oīis israel
vt tūmerēt eū sicut timuerant moyſē dñū adhuc vi-
ueret. Dixitqꝫ ad eū. P̄cipie facer dotibus q̄ por-
tant archā federis dñi: vt ascēdant de iordane.
Qui p̄cepit eis p̄cedere de iordane. Cum qꝫ
ascēdisſent portātes archā federis dñi: sicqꝫ
humū calcare cepissent: reuerſe sunt aque in alue-
um suū: ⁊ fluebāt sicut ante cōsueuerāt. Populus
autē ascēdit de iordane decimo die mēſis p̄nii: ⁊
castrametati iunt in galgalia cōtra orientālē pla-
gā vbius hiericho. Duodecim quoqꝫ lapides q̄s
de iordanis alueo sumpserāt: posuit iohue in gal-
galia: dixit ad filios israel. Qñ interrogauerit
filij vestri cōtra patres suos ⁊ dixerint eis. quid si
bi positi lapides isti: docebitis eos atqꝫ dicetis.
Per arētē alueū trāsīit israel iordanē istū: sic-
cante domino deo nostro aquas eius in conspē-
ctu nostro donec trāsīremꝫ sicut fecerat p̄ius in
mari rubro: q̄ siccauit donec trāsīremꝫ: vt dīcāt
oēs terraz: ppli fortissimū dei manum vt ⁊ vos tū
meatis deſi vestri omni tēpore.

¶ S. De circuncisione in galgalis de celebratio-
ne pasche de esu potente ⁊ de defectu māne. de
angelo quem vidit Josue stantem contra se. v.

Dixitqꝫ iohue audierit oēs reges amoi-
reoz qui habitabant trās iordanē ad
occidentālē plagam: cūcti reges cha-
naan qui p̄pina possidebāt magni
maris loco q̄ siccaſcit dñs fluētia iordanis cōā
filij israel donec transirent: dissolutū est cor eoz
⁊ nō remansit in eis sp̄s timēntiū introitū filio-
rū israel. Eo tēpore ait dñs ad iohue. Fac tibi cul-
tros lapideos: circūcide f̄es filios israel. Fecit
quoqꝫ q̄ iusserat dñs ⁊ circūcidit filios israel in
colle p̄p̄utiorū. Hec autē causa est secunde circū-
cisionis. Om̄s pplus qui egressus est de egypto
generis masculini vniuersi bellatores viri motui
sunt in deserto p̄ longissimos vias circuitus q̄ oēs
circūcisi erant pplus autē qui natus est in desē-
to p̄ quadraginta annos in itinere latissime solitu-
dinis incircūcisi sunt donec p̄sumerent q̄ nō
audierūt vocem dñi: et quibus ante iurauerat vt
ostenderet eis terram lacte ⁊ melle manantem.
Ihōꝝ filij in locū successerunt patrū: ⁊ circūcisi
sunt a iohue qui sicut nati fuerāt in p̄putio erāt.
nec eos in via aliqui circūciderat. Postqꝫ autē

oēs circūcisi sunt māsuerunt in eodē castrōꝝ locoꝝ
donec sanarent. Dixitqꝫ dñs ad iohue. Hodie au-
stuli opprobriū egypti a vobis. Hoc autē est no-
mē loci illi: galgalia vsqꝫ in presentē diē. P̄an-
sūtqꝫ filij israel in galgalis: fecerūt p̄pas quoꝫ
tadecima die mēſis ad vesp̄r in cāpēlribꝫ p̄te
richo ⁊ comederūt de frugibꝫ terre die altero: et
asymos panes ⁊ potētū eiusdēz anni. Defecitqꝫ
manna postqꝫ comederūt de frugibus terre: nec
vī sunt vltra cibo illi filij israel: sed comederunt
de frugibꝫ p̄sentia anni terre chanaan. Cū au-
tē esset iohue in agro vbius hiericholeuauit ocu-
los ⁊ vidit virū stantē cōtra se enaginatū tenētē
gladiū p̄reitus ad eū: ait. Noster es an aduer-
sarioꝝ? Qui rēpōdit. Nequaquid sum p̄iceps
exercitus dñi ⁊ nūc venio. Cecidit iohue p̄nus i
terraz. Et adorans ait. Quid dominus meus lo-
quitur ad seruum suum? Solue inquit calcamē-
tum tuū de pedibꝫ tuis. Tuus enim in quo stas: sū-
ctus est. Fecitqꝫ iohue vt sibi fuerat iussū.

¶ S. De circuitu hiericho per septem dies. De
subuersione ⁊ anathemate hiericho. De raab et
maledictione.

Iericho autē clausa erat atqꝫ munita ti-
more filioꝝ israel: nulli egressi aude-
bat aut ingredi: dixitqꝫ dñs ad iohue. Ec-
ce dedi in manus tuas hiericho ⁊ regē
eius: omnesqꝫ fortēs viros. Circuite vidē cūcti
bellatores semel per diē. Sic facietis sex diebus
Septimo autē die facer dotes tollent septē bucci-
nas quarū vsus est in iudicio: ⁊ p̄cedēt archam
federis. Septiesqꝫ circūbitis ciuitatē ⁊ sacerdo-
tes clāgent buccinis. Cūqꝫ sonauerit vox tube iō-
gior atqꝫ cōfōsio: ⁊ in auribꝫ vestris inciperit
conclamabit oīs pplus vociferatione maxima ⁊
muri funditus corruēt ciuitas ingredienturqꝫ
singuli p̄locū contra quē steterint. Vocauit
iohue filios nati facer dotes: dixit ad eos. Tolli-
te archā federis. Et septē alij facer dotes tollant
septē iubilēoz buccinas: ⁊ incendant ante archaz
dñi. Ad pplm quoqꝫ ait. Ite ⁊ circuite ciuitatem
armati p̄cedentes archā dñi. Cūqꝫ iohue verba
finisset: septē facer dotes septē buccinis clāgerūt
ante archā federis dñi: oīes pplus p̄cederet ar-
mati exercitus reliquꝫ vulgus archā sequebāt
ac buccinis oīa cōcrepabāt. P̄ceperat autē iohue
pplō dicēs. Nō clamabitis nec audiet vox ve-
stra necqꝫ vllus sermo ex ore vestro egressiur do-
nec veniat dies in quo dicā vobis. Clamate ⁊ vo-
ciferamini. Circūuit ergo archa dñi ciuitatez se-
mel per diē: reuerſa in castra māsit ibi. Igīt iohue
de nocte p̄uer gente tulerūt facer dotes archā
dñi ⁊ septē ex eis septē buccinas quaz in iudicio
vsus est: p̄cedebātqꝫ archā dñi ambulātes atqꝫ
clāgentes ⁊ armatus pplus ibat ante eos. vul-
gus autē reliquū sequebāt archam ⁊ buccinis per-
sonabat. Circūlerūtqꝫ ciuitatē secūdo die semel:
⁊ reuerſi sunt in castra: fecerūt sex diebus. Die
autē septimo diluulo cōfūgerūt: circūierunt vā-
bē sicut dīspōsitū erat septies. Cūqꝫ septimo iohue
clāgeret buccinis facer dotes: dixit iohue
ad oēm israel. Vociferamini. Tradidit enī vobis
dñs ciuitatez. Sitqꝫ ciuitas hec anathema: ⁊ oīa

de celebra-
tōe pasche

Defecitqꝫ
vī manne

De visione
angeli ap-
p̄tē iohue.

Exo. 3. b.
Actu. 7. d.

De mō ac-
cipiēdi bie-
richo p̄ cir-
cuitus sepa-
tē diebus.

De

De

Flu. 3.

De

Exo. 14. c.

De circūci-
sione gal-
galis.

Josue.

De anathe
mate r sub
versioe ihe
richo.
supia. 2. a.

Hebie. 11. f

Delibera
tioe raab.

Supia. 1. c.

Hebie. 11. f

De maledi
cione sedu
catorum ihe
richo.

De anathe
mate pp
versipatio
ne coeacta
tois deo.
infra. 11. d.
1. para. 2. a.

Infra. 2. a.
De puni
tioe graui
sacilegij
1. expugna
tioe hay.

B

q in ea sunt dñs. Sola raab meretricis vna cum
vniuersis que cū ea in domo sunt. Abscōdit enī
nuncios quos direximus. Hos autē caueat ne de
his que pcepta sunt vobis quippiā cōtingat et
sine puaricatione reat: oia castra israel sub pctō
sunt atq turbent. Quicquid autē auri et argenti vo
ris et vasorū encep ac ferri dñs coeſecretur reſpo
dit in theſauris eius. Agitur ol pppo vociferante
et clāgēb^{us} tubis postq̄ i aures multitudinis vor
fontiusq̄ increpuit: mari ilico corruerūt et aſcēdit
vnuquisq̄ p locū qui cōtra se erat. Leperatq̄ ci
uitate: et interfecerūt stia que erant in ea a viro vs
q̄ ad mulierē: ab infante vsq̄ ad senē. Boues quo
q̄ et oues et asinos in ore gladij percusserūt. Duo
bus autē viris qui exploatores missi fuerāt dixit
iosue. Ingreſſimini domū mulieris meretricis et
pducite ea et oia que illius sunt: sicut illi iuramen
to firmastis. Ingreſſus iouenes eduxerūt raab et
parces eius: fratres quoq̄ et cunctam suppel
lectilē ac cognationē illius: et extra castra israel ma
nere fecerūt. Ubi autē dicit oia q̄ inuenta sunt in ea
succenderunt: auro et argento vnaſio eneis
ac ferro q̄ in erarij dñi consecratur. Raab vero
meretricē et domū patris eius: et oia q̄ habebat se
cit iosue viuere: et habitauerūt in medio israel vsq̄
in presentē diē eo q̄ absconderūt nuncios quos
miserat vt exploataret hiericho. In tēpore illo im
picatus est iosue: diceb^{at}. Maledictū vir cōiā dñi
q̄ suscitauerit et edificauerit ciuitatē hiericho. In
pūmogenito suo fundamēta illius iaceat: in no
uissimo liberoq̄ ponat portas ei^{us}. Fuit ergo dñs
cōi iosue et nomē ei^{us} vulgariē ē in oī terra.

C. S. De peccato anathematis. De expugnatione hay. De hietu iosue et lapidatione achā. p furto anathematis.

Illi autē israel puenicati sunt manda
tū et vsurpauerūt de anathemate. Hā
achan filius charmi. filij sabdi filij za
re de tribu iuda tulit aliqd de anathe
mate. Gratulos est dñs contra filios israel. Quis
miseret iosue de hierichoviris contra hay: q̄ est
iurga betbaue ad orientālē plagā oppidi bethel
dixit eis. Ascendite et exploatate terrā. Qui piece
pta cōplentes exploatauerunt hay. Et reuerſi di
xerunt ei. Nō ascendat ois ppulus iste duob vel tria
millia virosq̄ pgant et deleant ciuitatē. Quare ois
ppulus frustra vexabit cōtra hostes paucissimos
Ascenderūt ergo tria milia pugnatois. Qui ita
tim hay vertētes percussī sunt a viro vobis hay
et corruerūt ex eis triginta et sex hoies. Persecutus
sunt eos aduersarij de poua vsq̄ ad sabarim et ce
cliderunt p pna fugientes. Perſecutusq̄ eos ppl
et ad instar aque liquefacti sūt. Josue vero scdit
vestimēta sua: pnuos cecidit in terrā cōi archa
dñi vsq̄ ad vesperum. et iapē q̄ oēs senes israel.
Miseruntq̄ puluerē sup capita sua et dixit iosue.
Iheū dñs deus. Quid vultis traducere poplm
istū iordanē flumiē vt traideret in manū am
moirei et pderet? Utinā vt cepimus manſissem^{us}
trans iordanē. Mō dñs de^{us} quid dicā vidēs israel
le hostibus suis terga vertentē? Audient chana
nei et omnes habitatores terre: et pariter cōgloba
ntur cū dabit nō atq̄ delebit nomē nostrū de

terra. Et qd facies magno nol tuo. Dixit dñs ad
iosue. Surge et accipe pnuos in terrā: peccatū
israel et puenicaria est pacrū meū: tuleruntq̄ de
anathemate et furati sunt atq̄ meriti. et absconde
runt inter vasa sua. Nec poterit israel stare ante
hostes suos: eosq̄ fugiet q̄ pollutus est anathe
mate. Non ero vobis vobiscū donec cōteratū eū
qui huius sceleris reus est. Surge sanctifica ppo
pulu^m et dñs. Sanctifica mini in crastinū: hoc enī
dixit dñs deus israel. Anathema in medio tui est
israel. Non poteris stare cōi hostib^{us} tuis donec
deleatur ex te qui hoc ptaminat^{us} est scelere. Ac
cedentisq̄ mane singuli per trib^{us} vestras: et quicū
q̄ tribu^{us} suis inuenerit: accedet per cognationes
suas: et cognatio p domos domulq̄ p viros: et qui
cūq̄ ille in hoc facinore fuerit depheñsus cōbu
retur igni cū ei substantia sua: qm puenicaria^{us} est
pacrū dñi fecit nephas in israel. Surgens itaq̄
iosue manes pplū cū israel p trib^{us} suas: et inuen
ta est trib^{us} iuda. Quē cū iuxta familia suas effec
t oblatā inuenta est familia zare. Illā quoq̄ p do
mos offerē repperit sabdecui^{us} domū in singu
los diuidens viros: inuenit achā filiu charmi filij
zabdi. filij zare de tribu iuda. Et ait iosue ad achā
filii michi gloriā dñi deo israel et cōſiterer atq̄ in
dica michi qd feceris ne abscondas. Respondit achā
iosue et dixit ei. Vere ego peccauī dño deo isrl: et
sic et sic feci. Eūdi enī inter spolia palliū coctine^{us}
valde bonū: et ducentos siclos argentis et regulas
aureā quingenta siclor^{um}: et cōſpicuē abſtuli et
abscondi in terra cōtra mediū tabernaculū metar
gentūq̄ fossa humo opul. Dixit ergo iosue i mini
stros qui currētes ad tabernaculū illius reppe
rerunt cūcta abscondita in rodē loco et argētu^m i
mul. Auferētēq̄ de tentorio tulerūt ea ad iosue
et oēs filios israel pceperuntq̄ ante dñm. Colle
taq̄ iosue achā filiu zare argentūq̄ palliū et
aureā regulasq̄ filios quoq̄ et filias eius boues et
asinos et oues ipsūq̄ tabernaculū et cunctā sup
pellectilē et ois israel cū eo: duxerunt eos ad val
lē achor vbi dixit iosue. Mō turbasti nos exturbet
te dñs in die hac. Lapidatoisq̄ eis ois israel et cun
cta q̄ illius erant igne cōsumpta sunt. Cōgrega
uerūtq̄ sup eis accerui magnā lapidū: q̄ pmanet
vsq̄ in presentem diē. Et auctus est furor do
mini ab eis. Vocatumq̄ est nomen loci illius val
lē achor vsq̄ hodie.

C. S. De captione hay et suspēſione regis ei^{us}. De cōſt ructioe altarj lapidei cū descriptioe deuteronomij. Josue pmo benedixit populo israel nec qd ptermittat moysē mādari.

Isti autē dñs ad iosue. Ne timeas neq̄
formides. Tollē recē oēm multitudi
nē pugnatois et cōſurgēs aſcēde in op
pidū hay. Ecce tradidi in manū tuā re
ge eius: et populu viderēs et terrā. Faciesq̄ vibi
hay et regi eius: sicut fecisti hiericho et regi illius.
Predā vero et oia animātia diripies vobis. Po
ne insidias vibi post ei^{us}. Surrexerūt iosue et omnes
exercitus bellatois cū eo: vt ascenderent in oīs
et electa triginta milia virosq̄ fortis missi nocte
ſecpētus ei^{us}: dicēns. Ponite insidias post ciuitatē.
Nec longius recedatis: eritis omēs parati.

C
Supia. 3. b
Leui. 2. b
Num. 11. d
1. Re. 1. b.

De lapida
tioe achā
propter fa
cilegium.

Jos. 9. c.

D

1. Re. 16. d.
Iud. 2. a.

A

De expu
gnatione
hay per fus
gam simu
latā et p in
sidias.

supra. 7. a.
B

Ego autem et reliqua multitudo que mecum est
ascendimus ex aduerso contra vobis. Lungs et
erunt contra nos sicut ante fecimus: fugiemus et
terga vertemus donec persequentes ab vobis lon
gus pertrahantur. Putabunt enim nos fugere
sicut prius. Nobis ergo fugientibus et illis perse
quentibus confurgeret de insidiis et vallibus
ciuitatem: et deus dominus deus vestrum in ma
nus vestras. Lungs ceperunt succedere eam et sic
omnia facitis ut iussu. Dimisit eos et perrexe
runt ad locum insidiarum: sed erant inter bethe
l et hay ad occidentales plagam vobis hay. Josue
autem nocte illa in medio misit populum. Surgens de
luculo recessit socios: et ascendit cum senioribus
in fronte exercitus vallatus auxilio pugnatorum
Lungs venissent et ascendunt ex aduerso ciui
tatis: steterunt ad septentrionalium vobis plagam
inter quam et eos vallus erat media. Lungs au
tem milia viros elegerat et posuerat in insidiis in
ter bethehay et hay ex occidentali parte eiusdem
ciuitatis. Omnes vero reliquos exercitus ad a
quilonem aciem dirigebat: ut nonnulli multitudo
insidiis occidentalem plagam vobis attingerent.
Abiit ergo Josue nocte illa: stetit in vallibus medio.
Quod cum vidisset rex hay festinauit mane: et
egressus est cum omni exercitu ciuitatis: direxit
que aciem contra desertum: ignorans quod post ter
gum lateret insidie. Josue vero et omnis israel
cesserunt locos simulantes mortem et fugientes per
solitudinis viam. Illi vero perferantes pariter et
se mutuo cohortantes persecuti sunt eos. Lungs
que recessissent a ciuitate: et ne vnus quidem in vi
be hay et bethe l remansisset qui non persequere
tur israel: sicut eruperant aperta oppida relin
quentes. Dixit dominus ad Josue. Leua clipeum
qui in manu tua est contra vibem hay: quoniam
tibi tradam eam. Lungs eleuasset clipeum ex ad
uerso ciuitatis insidie que latebant surrexerunt
confestim et pergentes ad ciuitatem ceperunt: et
succederunt eam. Viri autem ciuitatis qui per
sequebantur Josue respicientes et videntes fumum
vobis ad celum visum confendere non potuerunt
ultra huc illuc diffugere: perierunt cum hi qui
simulauerant fugam: et tendebant ad solitudinem
propter persequentes fortissime restitissent. Videns
ergo Josue et omnis israel quod capta esset ciuitas et ha
mus vobis ascendere: reuersus percussit viros hay.
Et quidem et illi qui ceperant et succederat
ciuitatem: egressi ex vbe contra suos medios ho
sium ferre ceperant. Cum ergo ex vtraque parte
aduersarii cederentur ita ut nullus de tanta mul
titudine saluaretur: regem quoque vobis hay ap
prehenderunt viuentem et obtulerunt Josue. Igitur
omnibus interfecit quos israel ad desertum
tendentem fuerant persequuti: in eodem loco gla
dio currentibus reuersi filii israel percusserunt
ciuitatem. Erant autem qui in eodem die con
ciderant a viro visum ad mulierem: duo decim milia
hominum omnes vobis hay. Josue vero non co
straxit manum quoniam in sublime porrexit tenens
clipeum: donec interficerentur omnes habitato
res hay. Iumenta autem et predam ciuitatis di
uiserunt sibi filii israel: sicut preceperat dominus Jo

sue. Qui succendit vbe et fecit eis tumulum semper
ternus. Regem quoque eius suspendit in patibulo
visum ad vespertim et solis occasum. precepitque Jo
sue et deposuerunt cadauer eius de cruce. preceperunt
ergo in ipso introitu ciuitatis congesto super eo ma
gno acervo lapidum qui permanet usque in presen
tem diem. Tunc edificauit Josue altare domino deo
israel in monte bethe l: sicut preceperat moyses famu
lus domini filius israel: et scriptum est in volumine legis
moysi altare de lapidibus impolitis quos ferrum
non tetigit: et obtulit super eo holocaustum domino.
Immolauitque sacrificia victimas: et scripsit super
lapides deuteronomum legis moysi quod ille di
gesserat coram filiis israel. Omnis autem popu
lus: et omnes maiores nati: ducesque ad iudices sta
bant ex vtraque parte arce in conspectu sacerdotum
qui portabant archam federationis domini: et aduena
tum et indigena. Media pars eorum iuxta montem ga
leizum. et media iuxta montem bethe l. sicut precepe
rat moyses famulus domini. Et pum qui dedit benedi
ctionis: et maledictionis: et cuncta que scripta fue
rant in legio volumine. Fecit et his que moyses
iussit reliqui intactus: sed vniuersa replicauit
coram omni multitudine israel: mulieribus ac pa
ruulis et aduensis qui inter eos morabantur.

L. S. De simulatione gabonitarum et murmu
ratione populi pro sedere initio qui gabonitis salua
bantur in vita: sed in ministerium cedendi ligna
et portandi aqua deputabantur.

Ubius auditis cuncti reges trans lo
rdanem qui versabantur in montibus et
campesribus in maritimis ac litore
magni maris libi quos qui habitabant
iuxta libanum etheus et amorreus: chananeus phe
rezeus et cueus et iebuseus congregati sunt pariter
ut pugnarent contra Josue et israel vno animo e
dem sententia. At hi qui habitabant in gabaon
audientes cuncta que fecerat Josue hiericho et hay
callide cogitantes tulerunt sibi cibaria saccos ve
teres alius imponentes et vterque vinariorum scis
sorum atque consilios: calceas meras perantiqua que
ad indicia vetustatis pitacis consuta erant indu
tuerunt vestimenta: panes quoque quos portabant
ob vaticinium duri erant et in frusta diminuti. Perre
runtque ad Josue qui tunc morabatur in castris gale
gaizum et dixerunt ei atque sibi omni israel. De terra longi
qua venimus pacem vobiscum facere cupientes. Re
sponderunt filii israel ad eos atque dixerunt. Ne
forte in terra que nobis forte debet habitare: et non
possumus sedes inire vobiscum. At illi ad Josue serui
inquit tui sumus. Quibus Josue ait. Quinam estis: vos
autem vendidistis? Responderunt. De terra longinqua
de venistis serui tui in nomine domini dei tui. Audiuimus
enim famam potentie eius: dicta quod fecit in egypto et du
bus regibus amorreorum quod fuerit rex iordanis sedes
regi egebis: et regi basan quod erat in asaroth dicitur
nobis seniores et oves habitatores terre iuxta
Eolite in manibus vestris cibaria oblongissima
via: et occurrere eis et dicite. Serui sumus: sedes
inire nobiscum. Et non panes qui egressi sumus? de ba
m? nonne veniemus? ad vos calceas sumpsimus?
nunc sicut facti sunt et vestuaria nimis communi.

De costru
ctioe altar
in monte be
thel et memo
riatione de
uteronomi
mij.
Exo. 10. d.
Deu. 17. 4.

De cosides
ratione ga
baonitaru
cu israel si
mulatione

De suspensi
one regis
hay et omni
vobis hay
occisione.
L

S

B

Iosue.

Utres vini nouos implemus: nunc rupti sunt et soluti. Hec et calciamet i quibus induimur: et q habem' in pedib' ob lōgi uindine lōgioris ue tri ta sunt i pene psumpta. Suscepit' ist' de aba rise eo q' os dñi nō interrogauerit. Secit'q' iosue cū eis pacē i initio federe pollicit' est vt nō occiderēt. Pūcipes quoq' multitudine iurauerūt eis. Post dies aut tres inuiti federio: audierunt q' in vicino habitaret: inter eos futuri essent. Mō uerit'q' castra filij isrl: et uenerūt in ciuitates eoꝝ die tertio: q' hūc uocabula sūt gabaō i capthra i deroth i cariatthari. Et nō pculserūt eos eo q' iurasset eis pūcipes multitudinis in noie dñi dei isrl. Murmurauit itaq' offe vulgus ptra pūcti: pculit' isrl. Qui rīderunt eis. Iurauim' eis in noie dñi dei isrl: idcirco nō posuim' eos pūgere. Sꝫ hoc faciem' eis. Reuerterit' qdē vt iurauit ne contra nos ira dñi cōficer' si peccauerim: sꝫ sciuat' vt in vltis vniuerse multitudinis ligna cedāt aqual q' pportet. Quib' hec loquētib': vocauit gabaonitas iosue: dixit eis. Cur nos decipere fraude uoluistis: vt diceretis. pcul ualde habitam' a uos bēthā in medio nostri sūtis: Itaq' sub maledictio ne eritis: nō deficit de stirpe uestra ligna cedē: aq's pportis in domū dei mei. Qui rīderit. Fluctiatum est nobis seruis tuis q' pmississet dñs de' tuus moysi seruo suo vt traderet uobis oēm terrā: dīperderet cūctos habitatores eius. Lūmimus igit' ualde: pudim' alab' nris uestro terrore cōpulsit' hoc pñsū inuimus. Nūc aut in manu tua sumus: q' tibi bonu i rectū uidet' fac nobis. Fecit ergo iosue vt dixerat i liberauit eos de manu filiorū isrl: vt nō occiderentur. Dece uitoꝝ in illo die eos esse in ministerio cūcti pph' et aliarū dñi: cedētes ligna i aquas cōpōnentes: vq' in pñs rēpus in loco qdē dñs elegerat.

L. S. De pugna in gabaon i regibus quinq' absconsis in spelunca. De prolongatione diei alijs multis ab israhel deutois. **I.** Et cū audisset adonisedech rex hierly q' scilicet cepisset iosue hay i subueris et cāscut cū fecerat hiericho: regi eius sic fecit hay i regi illius: i q' transfugit israhel: et essent federati eoꝝ. nūc ualde. Hūc enim magna erat gabaon: i vna ciuitas regalū: maior oppido hay: oēsq' bella tores eius fortissimi. Misit ergo adonisedech rex hierly ad oham regē bebi i ad pphar regē hierimoth ad iaphie q's reges lachis i ad dabit regē egio: dicens. Ad me accēdit i forte pñsū: vt expugnem' gabaō: quare trāsfugerit ad iosue et ad filios israhel. Hūc egant igit' accēderūt quinq' reges amouere. Rex hierimoth: rex bebi: rex ierimoth: rex lachis: rex egion: sūc cū exercitib' suis i castrametati sunt circa gabaō oppugnantes eā. Habitatores aut gabaō vbi obfesse: miserūt ad iosue: q' tūc morabat in castris ap' galgal: dixerūt ei. Ne trabas man' tuas ab auxilio seruorum tuoꝝ. Accēde cū libera nos serq' pñsū. Con uenerūt cū aduersu nos oēs reges amouere: q' dñs iurabat i montanis. Accēditq' iosue de galgalis oīs exercit' bellatorū cū eo viri fortissimi: dixit q' dñs ad iosue. The times eos. In man' em tu:

as tradidit illos nullus em ex eis tibi resistere poterit. Irruit itaq' iosue sup eos repente: tota nocte accēdes de galgalis. Et cōturbant eos dñs a facie isrl: pñsūq' plaga magna i gabaon accēdit: cur' ē eos pñsū accēdes de hostib' pculsi: q' azecha: maceda. Cūq' fugerēt filios isrl: i essent in descēsu de hostib' dñs milit super eos lapides i magnos de celo vq' ad asceha. Et mortui sunt multi plures lapidib' grādis q' iosue gladio pculserat filij isrl. Et locut' est iosue dñs in die q' tradidit amouere i cōspectu filioꝝ isrl. Dixitq' eis eia Sol cōtra gabaon ne moueratis: luna cōtra ualle haylon. Steterūtq' sol i luna donec uisceret se gē de inimicis suis. Nōne scriptū est hoc in lib' uisioꝝ: Stetit itaq' sol in medio celit' nō festinauit occidere spacio vni' diei. Non fuit antea i postea tā lōga dies obediēte dñs uoci hostib' pugnatē p isrl. Reuerfuitq' iosue cum ois isrl in castra galgal. Fugerat em quinq' reges i ab asceha: erat in spelunca vbiis maceda. Hanc itaq' est iosue q' inuenit essent dñs reges: atētes i spelunca vbiis maceda. Qui pcepit sociis i ait. Voluit iara ingētia ad ois spelūce: i ponite viros in dūstros q' clausos custodiant. Hos aut nitros ita re i psequimini hostes: i extremos dñs fugiēt cedite. Ne dimittatis eos vbiis suā i intrare pñsū q' tradidit dñs de' i man' vras. Accēdit ergo aduersariis plaga magna: vq' ad ieremio ne pene psumpti bī q' isrl cōfugere potuerūt: gref si sunt ciuitates munitae. Reuerfuitq' ois exercit' ad iosue in maceda vbi tūc erat castrametati i integro numero. Nullusq' cōtra filios isrl mutare ausus est. Piecepitq' iosue dñs. Aperite ois spelūce: i pducite ad me dñs reges q' in ea latrant. Fecerūtq' ministri vt sibi fuerat i perauerūt ad dūgerūt ad cū dñs reges de spelūce: regē bebi: regē hierimoth: regē lachis: regē egio. Cūq' adducti esset ad eū vocauit oēs viros isrl: i ait ad pūcipes exercit' q' secū erāt. Ire i ponite pedes sup colla regū istoz. Qui cū pñsū i subiectoꝝ colla pedib' calcarent: rursū ait ad eos. Nolite timere: nec paueatis: pfoitamini i estote robusti. Sic em faciet dñs cūctis hostibus vris aduersis q's dimicabit'. Percussitq' iosue i ihericet eos: ois suspēdit sup dñs supites fuerūtq' suspēsi vq' ad vesper. Cūq' occubēret sol pcepit sociis vt deponerent eos de panibus: q' depositos pcecerūt in spelūca in qua latuerāt: i posuerunt sup eos i iara ingētia: q' manēt vq' in pñs. Eodē die maceda q's cepit iosue i percussit in oie gladii: regesq' illi ihericet: i oēs habitatores ei'. Nō dimisit i ea salte pñsū reliq'as. Fecitq' iosue maceda sicut fecerat regi hiericho. Trāsiūt autē cū ois isrl de maceda in lebna: i pugnabat cōtra eā q' tradidit dñs cū rege suo in man' isrl. Percussitq' itaq' vbi i oie gladii i oēs habitatores ei'. Non dimiserūt i ea vias reliq'as. Feceruntq' regē lebna sicut fecerant regi hiericho. De lebna trāsiūt in lachis cū omni israhel: exercitū p g'p'riū disposito oppugnabat: ea tradiditq' dñs lachis in man' filioꝝ isrl: i cepit eā die altero: atq' pculsit in oie gladii: oēz iam que fuerat in ea sicut fecerat lebna. Et eo tempore ascen

De victo: ria miraculo: iosue ptra pūcti: ois quinq' reges.

De statioe solis: lunc ad pñsū.

D

E

Deu. 21. d.

De oppugnatione macede

De captioe lebne.

De captioe lachis.

De bita re ge gazer i bellaro.

1. Re. 1. 1. 1.

De murmuratōe vulgi ppter pactū iosue cū gabaonitis.

D Deputant ad cultum diuinū gabaonite

Quiq' reges amouere: reuocis pugnans contra gabaonites: ppter pactū cum israhel.

B

De eglon

De hebū.

De vasa-
nōe dabit

A

Debellant
plures alij
sue.

B

Inuadit
aioi rex et
pluresale
vibes.

C

dit hyraz rex gazer vt auxiliaret lachis quez per-
cussit iosue cum omni populo eius vsqz ad inter-
necionē. Trāsiuit de lachis in eglo: et circūdidit
atqz erpugnavit et in eadem die percussitqz in ore
gladij oēs alas q̄ erāt in ea iuxta oia q̄ fecerat la-
chis. Accēdit quoqz cū illos de eglo in hebion et
pugnauit cōtra ea: acceptqz et percussit in ore gladij
regē quoqz et: et oia oppida regionis illi: vniuer-
salqz alas q̄ in ea fuerāt cōmorate. Nō reliquit in
ea villas reliquas. Sicut fecerat eglon sic fecit et
hebū cūcta q̄ in ea reperit: plūmes gladio. In
de reuerfus in dabit: cepit eā atqz vastauit: reges
quoqz eius atqz oia p̄ circuitu3 oppida percussit in
ore gladij. Non dimisit in ea villas reliquas. Si-
cut fecerat hebion et lebna et regibus eaz sic fecit
dabit et regi libus. Percussit itaqz iosue oēm ter-
rā montanā et meridiana atqz capsestrē et aserorū
cū regibz suis. Non dimisit in ea villas reliquas
sz omne qd̄ sp̄rare poterat interficere sicut piece-
perat ei dñs deus isrl̄ a cadesbarne vsqz gazam.
Oēm terrā gozen vsqz gabaz: vniuersosqz reges
et regiones eoz vno lpetu cepit atqz vastauit. Dñs
em dñs isrl̄ pugnauit p̄ eo. Reuerfusqz est cū omni
israel ad locū castrorū in galgala.

L.S. De Gabin rege Aioi et alijs regibz stratis
multo tēpore et Enachim.

Ecum audisset labin rex asor misit ad
iobab regē madā et ad regē semeron atqz
ad regē aschaphad reges q̄s aquillo-
nis qui habitabāt in montanis et in pla-
nitie cōtra meridiē cernerorū in capsestribus quoqz
et regionibz doi iuxta mare chanaanem quoqz
ab oriente et occidēte: et amoretū atqz erbeū ac phe-
rezeū et iebuzeū i montanis: eueū q̄s q̄ habitabat
ad radices hermō in terra malibaz. Egressos sūt
oēs cū turmis suis: p̄p̄us mult⁹ nimis sicut hāre-
na q̄ est in litore maris: equi quoqz et currus imē-
se multitudinis. Cōuenerūtqz omēs reges isti in
vnu ad aq̄s meron vt pugnaret contra israel. Vi-
xitqz dñs ad iosue. Hec itaqz eos. Eras em hac ca-
dē hora ego tradā oēs illos vulnerandos in con-
spectu israel. Equos eozqz subneruabio: currus
igne cōbures. Venitqz iosue et ois exercitus eius
cū eo aduersus illos ad aquas meron subito: et ru-
erūt sup̄ eos: tradiditqz illos dñs in man⁹ isrl̄.
Qui percussitqz et p̄cēcut illos vnu vsqz ad sidones
magnā et aq̄s masephoth. Lāpsumqz malphe q̄ est
ad orientālē illi partē. Itaqz percussit oēs vt nullas
dimitteret ex eis reliq̄as. Fecitqz sicut p̄cepit ei
dñs. Equos eozqz subneruauit: currusqz cōbussit
igni. Reuerfusqz statim cepit asor et regē eius per-
cussit gladio. Aioi em antiqu⁹ inter oia regna hec
p̄cipatū tenebat. Percussitqz oēs alas q̄ ibides
morabant. Non dimisit in ea villas reliquas: sed
vsqz ad internecionē vniuersa vastauit ip̄s q̄s vi-
bē pemit lēdiōr oēs p̄ circuitū ciuitates. Reges
quoqz earū cepit percussit atqz deuicit: sicut p̄cepe-
rat ei moyses famulus dñi. Abisqz vibibus q̄ erāt
in collibz et in tumulis fere ceteras succēdit israel:
vnu tñ afoi munitionē sūam plūmpit. Oēmqz
p̄cedit isrl̄ vbiū ac tūmēta diuiserant sibi filij is-
rael cūctisqz vbiū in intersectis. Sicut p̄ceperat
dñs moysi seruo suoz ita p̄cepit moyses iosue: et il-

le vniuersa p̄pleuit. Nō p̄terit de vniuersis mā-
datis: nec vnu quidē Abū qd̄ iusserat dñs moysi.
Leptusqz iosue oēm terrā mōntā et meridiana3
terrāqz gozen et planitiē et occidētalē plagā: mon-
tēqz isrl̄ et capsestrā ei: et p̄tē mōtis q̄ accēdit seyr
vsqz baal gath p̄ planitiē libani subter mōtē her-
mō: oēs reges eoz cepit: percussit et occidit. Multo
tpe pugnauit vsqz p̄tra reges isrl̄. Nō fuit ciui-
tas q̄ se nō traderet filijs isrl̄ p̄ter eueū q̄ habitab-
at in gabaō. Ad oēs em bellādo cepit. Vbi em sen-
tentia fuerat vt induraretur coida eoz et pugna-
rent cōtra israel et caderēt et nō mererent vllā cle-
mentia ac p̄terit sicut p̄ceperat dñs moysi. In-
tēpore illo venit iosue et iterfecit enachim de mō-
tibus hebū et dabit et anab: de omni mōte iuda et
israel: videsqz eosū deuicit. Non reliquit vlluz de
stirpe enachiz in terra filioz israel abisqz ciuitatibz
gaza et geth et asoton in quibz solū relicti sunt.
Cepit ergo iosue oēm terrā sicut locutus est dñs
ad moysē: et tradidit eā in possessionē filijs israel
partes et tribz suis: que iuxta3 terra a p̄lijs.

L.S. Nūeratio regū percussorū circa iordanem
et vtra quos percussit iosue: sunt. xi.

I sunt reges quos percussit filij israel
et possederūt terrā cōiū trās iordanē
ad solis ortū: a torrente arnon vsqz ad
mōtē hermō et oēm orientālē plagā que
rēcipiat solitudinē. Sed rex amoretū qui habi-
tabat in eiebon: dñatus est ab asero et sira est sup̄
ripā torrentis arnon: et medie partē in valle dimi-
die3 galad vsqz ad torrentē ieboc qui est termi-
nus filioz amon: et a solitudine vsqz ad mare cen-
roth contra orientē: et vsqz ad mare deserti qd̄ est
mare salisimū ad orientālē plagā p̄ vīaz que du-
cit bethtimoth: ab australi parte q̄ subiacet aser-
roth vsqz p̄phalga terminus eo3 regio basan de re-
liquis raphaim q̄ habitauit asaroth et in edral
et dñatus est in mōte hermō: et in salecha atqz vni-
uersa basan vsqz ad terminos gessuri et machattē
dimidie partis galad ad terminos sed regio ese-
bon. Moyses famulus dñi et filij israel percussit
eos: tradiditqz terrā eosū moyses in possessionē
rubenitis et gaditis: et dimidie tribui manasse.
Isti sunt reges terre quos percussit iosue et filij isrl̄
trās iordanē ad occidentālē plagā3 a baalga ad
in cāpo libani vsqz ad mōtē libani cui⁹ pars ascē-
dit in seyr. Tradiditqz cā iosue in possessionē tri-
butus israel singulis partes suas etā in mōtibus
q̄ in planis atqz capsestribz. In aserorū et in soli-
tudine ac in meridie: et heus fuit et amoret: chana-
neus et pherezeus: eueus et iebusei. Rex hiericho-
vnu rex bay q̄ ē ex latere betel vn⁹. Rex hieri-
zy vn⁹. Rex hebion vn⁹. Rex hierimoth vn⁹. Rex
chis vn⁹. Rex eglon vnus. Rex gazer vnus. Rex
dabis vn⁹. Rex gadervnus. Rex herma vn⁹. Rex
hereth vn⁹. Rex lebna vn⁹. Rex adollā vn⁹. Rex
maceda vn⁹. Rex betel vnus. Rex saphua vn⁹.
Rex ofer vn⁹. Rex asfecn⁹. Rex saron vn⁹. Rex
madā vn⁹. Rex asoi vn⁹. Rex samerō vnus. Rex
asaph vn⁹. Rex thenach vn⁹. Rex magred vn⁹.
Rex cedec vn⁹. Rex lachane⁹ carmel vnus. Rex
doi et p̄dice doi vn⁹. Rex gennū galgal vn⁹. Rex
theria vn⁹. Dñs reges trigintaunus.

De puniti-
one diuina
i oēs illos
p̄p̄t p̄ctm.

A et io
ca regum
oppugna
toia a io.

B

C

D

C. S. De terra diuidenda: et descriptio fortis rubi et gad: et dimidie tribus manasse.

Iosue senex puerectq etatis erat: et dixit dñs ad eū. Venisti in longeuus ex terra q̄ latissima derelicta est que necdū fuit diuisa: et omnis uidelicet galilea p̄uulijm et vniuersa gessura: fluuij turbido qui irrigat egyptū vsq ad terminos accaron contra aquilone terra chanaan q̄ in quinq regulos p̄uulijm diuidit. gazee et a totius ascalonitas: getheos et accaronitas. Ad meridiem vero sūt eucl omnis terra chanaan: a sidonibz vsq aseca: et terminos amoret eiusq confinia sibi quos regio contra orientē abaalgaad sub monte hermon donec ingrediaris emat. Ammiz qui habitant in mōte a libano vsq ad aquas masserephot vniuersaq sidonis. Ego sū qui delebo eos a facie filiorū israel. Veniat ergo in partem hereditatis israel filii s̄cpi tibi. Et nūc diuide terrā in possessiones nomen tribus et dimidie tribus manasse cu3 quo ruben et gad possederunt terram quā tradidit eis moyses famulus dñi trans fluētā iordanis ad orientales plagam ab aroer que sita est in ripa torrentis arnō et in vallis medio: vniuersaq capeftria medaba vsq ad dybon: et cūctas ciuitates feon regie amoretū qui regnauit in efebōn vsq ad terminos filiorū ammon: galaad ac terminū gessur et machati et oēm montē hermon et vniuersam basan vsq ad salech: a omie regnum et in basan q̄ regnauit in ashtaroth et edrai. ipse fuit de reliquis raphah percussitq eos moyses atqz de leuit. Noluerunt disperdere filij israel gessur et machati: et habitauerūt in medio filiorū israel p̄sentē diē. Tribui autē leui nō dedit possessionē: s̄ sacrificia et victimē dñi dei israel: ipsa est ei3 hereditas sicut locut⁹ ē illi. Dedit ergo moyses possessionē tribui filiorū ruben iuxta cognationes suas. Fuitq termin⁹ eorū ab aroer que sita est in ripa torrentis arnon: et in valle cuiusdā torrentis mediam vniuersam planiciem que ducit medaba et efebōn cūctosq viculos earū qui sunt in campeftrijs: dybon quoqz et abagiothal et oppidū baithmaon: et gessa et cedimoth et mephet et cariatthaim et sabama et sarathasar in mōte cōuallis bethphogor et aserothphalga et bethaimoth omnes vides campeftrijs vniuersaq regna feon regie ammon rei qui regnauit in efebōn: quē percussit moyses cū principibz madian eueum et rezen et sur et vr et rebec duces feon habitatores terre et balaam filium beor articlō occiderunt filij israel gladio cum ceteris interfecit: facitqz est terminus filiorū ruben iordanis s̄ fluuius. Hec est possessio rubenitarū q̄ cognatōes suas vidiū et viculorū. Deditqz moyses tribui gad et filijs eius per cognationes suas possessionē: cuius dec diuisio est. Et terminus gazer et oēs ciuitates galaad et dimidiaz partem terre filiorū ammon vsq ad aroer que est cōtra rabba: et ab efebōn vsq ramoth: masphe et bethanin: et a manan vsq ad terminos dabir. In valle quoqz betharā et bethnemra et socoth et saphō reliquā partem regni feon regie efebōn. Illius quoqz finis iordanis est vsq ad extremā partem maris cener et h̄ trans iordanē ad orientalem pla-

gā. Hec est possessio filiorū gad per familias suas: ciuitates et vlle earū. Dedit et dimidie tribui manasse filijs eius iuxta cognationes suas possessionē cuius hoc p̄cipiū est. Aimanaim vniuersam basan et cūctā regnā og regie basan: omiesq vicos iabir qui sunt in basan feraginta oppida et dimidiam partē galaad: et ashtaroth et edrai vides regni og in basan filijs machir filij manasse diuidit parti filiorū machir iuxta cognationes suas. Hanc possessionē diuisit moyses in campeftrijs moab trans iordanem contra bitericho ad orientem: rakm plagam. Tribui autē leui nō dedit possessionē: qm dñs deus israel ipse est possessio eius et locutus est illi.

C. S. De diuisione terre Chanaan de Ebron data Caleph.

Iosue est quod possederunt filij israel in terra chanaan quam dederunt ei elcazar sacerdos et ioseph filius hun: p̄uicipes familiarū per tribus israel: forte omnia diuidentes sicut preceperat dñs in manu moysi ne cum tribubz et dimidie tribui manasse duabus enis tribubz et dimidie dederat moyses trans iordanē possessionem absq leuitis q̄ n̄c h̄il terre accepterant inter fratres suos: sed in eo rum successerant locum filij ioseph in duas diuisas tribus manasse et effraim: nec accepterūt leuiti aliam in terra partem nisi vides ad habundum et suburbana earum ad alenda iumenta et pecora sua. Sicut preceperat dñs moysiata fecerūt filij israel et diuiserunt terrā. Accesserūt itaqz filij iuda ad ioseph in galgala locutusqz est ad eum caleph filius iephone cenezus. Hosti quid locut⁹ sit dñs ad moſen hominē dei de me et te in cadesbarne. Quadraginta annorū eram q̄ misit me moyses famulus dñi de cadesbarne: vt considerare terram: nunciare q̄ qd michi verum videbatur. Fratres autē mei qui ascendierant mecum dissoluerunt eos populi: et nichilominus ego secutus sum dominū dei meū. Putauitq moyses in die illo: dicens. Terra quā calcant pes tuus erit possessio tua et filiorū tuorū in eternum: quia secutus es dñm deum tuū. Concessit ergo dñs videri sicut pollicitus est vsq in p̄sentē diē. Quadraginta et quinq anni sunt ex quo locutus est dñs verbum istud ad moysen quando ambulabat israel per solitudinem: hodie octoginta quinq annorū sum sic valens: vt eo valebam tēpore quā do ad explorandū missus sum: illius in me tēporis fortitudo vsq hodie p̄seruat: tam ad bellandū q̄ ad gradēdū. da ergo michi mōtē istū que3 pollicit⁹ ē dñs: te quoqz audiēte in quo enachim sūt: et vides magnē atqz munitē: forte sit dñs me cū3 potuero delere eos sicut p̄misit michi. Bene dixitq et ioseph et tradidit ei ehebōn in possessionē: ne atqz ex eo fuit ehebōn caleph filij iephone cenezus vsq in p̄sentē diē: q̄ secut⁹ est dñs deū isrl. Nōmē hebrō aſuocabat cariattharbe. Adā maxīm ibi licet enachi sūt et tra cessant a p̄sels. **C. S.** De sorte iude. De cariattharbe: de qua caleph deleuit tres filios. De cariattharbe quē cepit orthoniel: et de bala filia caleph de numero cū uiratur et villarum iude tribus.

De terra diuidēda tribubz israel

pars tribus leui in sacrificijs.

De dñe terre chanaan p̄uicipes familiarū per tribus israel. Hu. 34. b.

De hebrō data Caleph: cuius nō oīdēm ad israel. Hu. 14. d.

supra. 1. a.

Ecl. 4. 5. b.

De sorte iude. De cariattharbe: de qua caleph deleuit tres filios. De cariattharbe quē cepit orthoniel: et de bala filia caleph de numero cū uiratur et villarum iude tribus.

A
De fonte
iude.

I Si fons filioz iude p cognationes suas ista fuit: termino domus vsq ad desertu syn: ptra meridie: vsq ad extremam partem australis plage. Inuitu ei? a similitudine maris salislimi: ptra a ligna eius q respicit meridie: egredietur ptra ascensum scopionis et ptra sicut in syna: ascenditq in calesbarne: puenit i efron: accedens ad daram: circuitus carithaba atq inde ptraffens in asfomona: pueniens ad totum egypti: eritq terminus ei? mare magnu. Hic erit finis meridiane plage. Ab oriente vero erit initium mare salislimi: vsq ad extrema iordanie: ea que respiciat ad aquilonem a lingua maris vsq ad eudem iordanio fluuium: ascenditq terminus in betbagla. Et t ransit ab aquilone in betbaraba: ascendens ad lapide boe filii ruben: t ransit deus vsq ad terminos debora de valle alchor: contra aquilones respiciens galgala q est ex aduerso ascensionis ad omni mun ab australi parte torrens: transiitq aquas q vocant fons solis: erit exitus eius ad fontem rogati: accedens p conualle filii ennon: ex latere iebus: scilicet ad meridiem: hec est hierlm. t inde se erigens ad verticem montis qui est contra gebenon ad occidentem in similitudine vallis raphaim ptra aqilonem: ptraffens a vertice montis iude ad fontem aque nepthoa: puenit vsq ad vicus montis ephron: inclinatq i bala qui est carithiarim. i. vbi siluaz p: t circuit de bala ptra occidentem vsq ad montem sepy: t ransitq iuxta latum montis iariam ad aquilonem in chephon: et descendit in betfameos transiitq in thama: t puenit contra aquilonem ptransitq accaron: ex latere in clinarurg secrona: t transit montem bala puenitq in gebeneel: magni maris contra occidentem sine pculdis. Isti sunt termini filioz iude per circuitum in cognationib? suis. Caleph vero filio lephone dedit partem in medio filioz iude: sicut pceperat ei dñs. caritharba patri enach: ipsa est hebion. delectusq ex ea caleph tres filios enach: scilicet et hay man: t tholmai de stirpe enach. Atq inde descendens venit ad habitatores da dir q pil? voca: bas carithaspeber. t ciuitates litteraru. Dicitq caritharba: cui pcessit carithaspeber t cepit eam: dabo ei axam siluam meam vxoie. Lepisq ei athoni ei filii? censeat q caleph iunior: deditq ei axam siluam vxoie. Qui cum pgerent simul: sua est a viro suo: vi petet ei a patre suo agribus pirauiusq vt se debar in asino. Cui Caleph quid habes inquit? Bala ridit. Bala michi bñdictione. Terram australem t arentem dedisti michi: age t irrigua. Dedit itaq et caleph irrigua supius t inferi. Hec est possessio tribus filioz iude p cognationes suas: erantq ciuitates ab extremis partibus filioz iude iuxta termino sedo a meridiem: abseel t eder t lagur t cina t dimona t adada t cedee t asor t ierhanzi: pterele t baloth asor noba t carithieson. hec est aso romasfamez meloda t aser gadda: t assemoth t betheleth t asferual t derbasab t baziothia et habala t humefem t betshopad t erul t farma t zielech t medema et sensenna lebaoth et selim et abnermon. oēs ciuitates vigintrinoe t ville earu. In campis tribus vero est alio t areza t asena t asone t engaim t raphua t enayim t hierimoth t adula socho t ayecha t sarim t adriharm t ge-

dera t giderotha in vides quattuordecim ville earu. Sanan t adasa t madalgad delea t masepha t secel lachis t baschar t egion rebbon t lemea t ceptio gideroth t betshopad t meama t maceda ciuitates sedee t ville earu. Zabana t ether t asan septa t esna t nesho t ceila t achub t maresa: ciuitates noue t ville earu. Accaron q vicus t villus suis. Ab accaron vsq ad mare omia q vergit ad azyoth t viculos eius. Azyothus q vicus t villus suis. Gaza q vicus t villus suis vsq ad totum egypti t mare magnu terminus ei? in mote tamar et iether t sochor t edena carithiense: hec est dabit anab t bisilem t anpm gosen t olon t glyo ciuitates vnde ci t ville earu. Arab t roma t esaa t ianu t betbasua t asfca arhamatha t caritharba. hec est hebion t siou: ciuitates noue t ville earu. Maon t charmel t syphet loche t ezeael t iucada t zanoe accapm gabaa t thama ciuitates deces t ville earu. Alul t betsof t bhedon mare t betbanor t bethebec ciuitates sex t ville earu. Carithi baal. hec est carithiarim vbi siluaz t arebba: ciuitates duce ville earu. In deserto betbaraba med dñm t sacha t occidentis salis: t gad di ciuitates sex t ville earu. Sicut simul centu vnde ci. Busei autē habitatores hierlm nō poterūt filij iude dehere. habitatores iebus? cui filijs iude in hierusalem vsq in presensent die.

C. S. De fonte effrait chananeo tributario: t chananeus hñauit inter filios effrait semp. xvi.

E cidit q fons filioz ioseph ab iuda: ne ptra hiericho t ad aqion? ab oide solitudo q accedit de hiericho ad motem betbel: t egredit de betbel iuxta rāstus t erim archiaroth: t descendit ad occidentem iuxta terminu iessen vsq ad terminos betshopon iherosol: t gazer. sicutq t regios eius mari magno: possederuntq filij ioseph manasse t efratim. Et factus est terminus filioz ioseph efratim per cognationes suas: t possessio eoz contra orientem a staroth ad ar vsq betshopon superiorem: egrediturq pntia in mare. Wachmetath vero aquilonem respicit: t circuit terminos contra orientem in rhanathel: ptra transit a torrente ianoez: descenditq de ianoez in atbaroth t noaraba t puenit in hiericho: egrediturq ad iordanem de raphua ptraffens contra mare in illa arundineti sunt q egressi sunt in mare salislimi. Hec est possessio tribus filioz ioseph efratim per familia suas: vbi bescs sepate sūt filijs efratim in medio possessio: nis filioz ioseph manasse et velle earum. Et non inter fecerunt filij efratim chananeum qui habitabat in gazer: habitauitq chananeus in medio efratim vsq in diem hanc tributarius.

C. S. De fonte medie tribus manasse: augmento fons filiaru ioseph tribus iude. xvi.

E cidit aut fons tribus manasse ipse est pmoget? ioseph machir pogenit? manasse patri galaad q fuit vir pugnator: habitusq possessiones galaad et balan t reliquis filioz ioseph manasse iuxta filias suas. filijs abiezer t filijs belech t filijs behtel t

B
De occisione trium filioz p caleph.

B
Judith. b

B
Orthoniel oppugnat carithaspeber: iō caleph dar ei filiam suam doroado.

z. para. f

E

f

is

C

A
De fonte trib? efrat

B

C

D

B
De chananeo tribu efrat

A

B
De fonte tribus manasse.

Num. 5. a.

filij sicheb et filij epher et filij semida. Isti sunt filij manasse filij ioseph marces et cognationes suas. Salpbaat et filij epher filij galaad filij machir filij manasse non erant filij suo filie filie: quarum ista sunt nomina maala et noa et egla et melcha et thesa. Venerunt in conspectu eleazar sacerdotis et ioseph filij nunc et picipu dixerunt. Dominus precepit per manum moysi et daretur nobis possessio in medio fratrum nostrorum. Deditque iuxta imperium domini possessio nunc in medio terrarum patris earum: ceciderunt sicut nunci manasse decem ab eis fra galaad et basa trans iordanem. Filie enim manasse possederunt hereditatem in medio filiorum eius. Terra autem galaad cecidit in sortem filiorum manasse qui reliqui erant. Fuitque terminus manasse ab aser machmata que respicit sicheb et egreditur ad dexteram iuxta habitatores fontis raphue. Item in sorte manasse ceciderat terra raphue que est iuxta terminos manasse filiorum effraim. Descenditque terminus vallis haru ducti in meridie torrentis ciuitatu effraim: que in medio sunt vrbium manasse. Terminus manasse ab aquilone torrens et exitus eius pergit ad maritima et possessio effraim sit ab austro: et ab aquilone manasse. Et rursus claudat mare: et coniungatur sibi in tribu aser ab aquilone: et in tribu yfachar ab oriente fuitque dextera manasse in yfachar et in aser: beran et viculi eius et iebbla et viculi eius habitatores: vici eius oppidis suis habitatores: quos et nudi cum viculis suis: habitatores magedo cum viculis suis. Et tertia pars vrbis noppech. Hec potuerunt filij manasse habere ciuitates subuertere cepit chananeum habitare in terra sua. Postquam autem conualuerunt filij israel subiecerunt chananeos et fecerunt sibi tributarios nec interfecerunt. Quotiesque sunt filij ioseph ad ioseph: dixerunt. Quare dedit michi terra in possessionem sortis et sicut nunci vniuersi: cum sim tunc multitudine et benedixit michi dominus. Ad quos ioseph ait. Si populus multus es: ascende in siluam succide tibi spacia in terra pberet et raphaim: quia angusta est tibi possessio montis effraim. Cui respondit filij ioseph. Non poterimus ad montana descendere: cum ferreis curribus viamur chananei qui habitant in terra: capessuntque sinu sunt beran cum viculis suis: et ierusalem media possidens vallē. Dixitque ioseph ad domum ioseph et effraim et manasse. Populus multus es et magne sortis datus: non habebis sortem vnam: sed transibis ad montem succide tibi atque purgabis ad habitandum spacia et poteris ultra procedere et cum subuerteris chananeum qui datus est tibi ferreo habere curru et esse fortissimum.

Et sic de missione ad scribendam terram septem tribuum: et de sorte beniamin.

Et congregatis sunt omnes filij israel in sylo abis fixerunt tabernaculum testimonij: et fuit eis terra subiecta. Remanserunt autem filij israel septem tribus: que necdum acceperant possessiones suas. Ad quos loquitur ait. Quisque quod marces ignauia: et non intratis ad possidendam terram quam dominus deus patris vestri dedit vobis: Eligite de singulis tribubus terminos vestros et mittite eos: pergant atque circueant terram: et

De descriptione terre septem tribuum.

describant eam iuxta numerum vniuersorum multitudine referantque ad me quod descriperint. Diuidite vobis terram in septem partes. Iuda sit in terminis suis ab australi plaga et domus ioseph ab aquilone: media inter hos terram in septem partes describite et huc venietis ad me: et tota domino deo vestro mittam vobis hic sortem: quia non est inter vos pars leuitarum: sed sacerdotum domus dei est eorum hereditas. Sed autem et ruben et dimidia tribus manasse iam acceperunt possessiones suas trans iordanem ad orientalem plagam: quas dedit eis moyses famulus domini. Cuiusque surrexerunt viri et pergerunt ad describendam terram: precepit eis ioseph dicens. Circueant terram et describite eam: ac reuertimini ad me et hic tota domino deo vestro in sylo mittam vobis sortem. Itaque perrexerunt et iustantes eam in septem partes diuiserunt scribentes in volumine. Reuersique sunt ad ioseph in castra sylo: et misit sortem totam domum in sylo: diuisitque terram filij israel in septem partes. Et ascendit foris prima filij beniamin per familias suas: et possederunt terram inter filios iuda et filios ioseph. Fuitque terminus eorum contra aquilonem a iordane per gressum iuxta latus hierico septentrionalis plage: et inde contra occidentem ad montana descendens et perueniens ad solitudinem bethean atque pertrahens iuxta luyam ad meridiem ipsa est betel: descenditque in ashtaroth addar in montes qui est ad meridiem betheon inferioris: et inclinat circuitus contra mare ad meridiem montis qui respicit betheon contra africanum. Suntque exitus eius in cariatbaat: que vocat et cariatbarim vrbem filiorum iuda. Ibi est plaga contra mare ad occidentem. A meridiem ex parte cariatbarim egreditur terminus contra mare et peruenit vicum fontem aquarum nepthoa. Descenditque in vallē montis qui respicit vallem filiorum ennon: et est contra septentrionalē plagam in extrema parte vallis raphaim. Descenditque in gebennon: id est vallis ennon iuxta latus iebusi ad austrum: peruenit ad fontē rogel transiens ad aquilonem: egre diens ad ensemes id est fontem solis: pertransit vicum ad tumulos qui sunt e regione ascensus ad montem: descenditque habebonem id est lapidem boem filij ruben: pertransit et latere aquilonis ad capessit: deinde ducit in planitiem: et pergit contra aquilonem betbagia: suntque exitus eius contra linguam maris salustium ab aquilone in fine iordanis ad australem plagam qui est terminus illi: ab oriente. Ibi est possessio filiorum beniamin per terminos suos in circuitu et familias suas. Fueruntque ciuitates eius hierico et betbagia et vallis casis berbaraba et samarim et betel et aulin et affara et ossia villa hemona et ossi et gabec ciuitates duodecim et ville earum. Sabaon et rama et beroth et melphe capthara et amosa et recez iarephel et tharela et sela bepleth et iebus que est hierusalem gabaa et cariatba ciuitates quattuordecim et ville capessit. Fueruntque ciuitates vigintis: Ibi est possessio filiorum beniamin iuxta familias suas.

Et sic de assignatione sortis sex tribuum scilicet symeon: zabulon: yfachar: aser: neptalim et medio filiorum israel.

De sorte beniamin.

C

D

A
De fonte sy
meon.

Egressa est fons secunda filioꝝ symeon p cognatiōes suas fuitq hereditas eoꝝ in medio possessionis filioꝝ iuda berabee et iabec et molada et aserfua baala et asem et bethpaboth bethulama et sicelech et bethmarcaboroth et aserfua et bethlepaboth et bethroben: ciuitates tredecim vtille cap. Sym et remon et arbar et asan: ciuitates quatuor: et vtille earū oēs viculi p circuitū vbiū istarū vsq ad baalaad berchameth cōtra australe plagā. Fuerunt q̄ oēs ciuitates decē et septē. Ihec est hereditas filioꝝ symeon iuxta cognationes suas in possessione et fūculo filioꝝ iuda: q̄ maior erat. Et idcirco filij symeon possederūt in medio hereditatis eius. Et ceditq̄ fons tertia filioꝝ zabulon per cognationes suas: factus est terminus possessio nis filioꝝ zabulon vsq sarith. Et ceditq̄ de mari et medala: et peruenit i debbabeth vsq ad toren tē qui est cōtra leonā: et reuertitur de sarith ptra orientē in finem ceselēth thabor: et egredit̄ ad ba bereth ascenditq̄ cōtra lathē et inde ptransit vsq ad orientale plagā gethefer et tachalim: egredit̄ in rēmon amphar et noaz: circuit ad aquilonē et nathpan. Sūq̄ egressus ei⁹ vallio iethabel et ca: thabet et naalot et semron et cedaba et bethleem: ciuitates duodecim vtille earū. Ihec est hereditas tribus filioꝝ zabulon per cognatiōes suas: vites et viculi earū. Et p̄fchar egressa est fons quarta p cognationes suas fuitq̄ eius hereditas iezabel et calaloth et lunen et efram et telen et naaroth et ces sen bacem et rameth et āganit et benada et beth seles: et puenit terminus ei⁹ vsq thabor et selenna et bethleem. erantq̄ citius eius iordanis: ciuitates sedecim et vtille earū. Ihec est possessio filioꝝ p̄fchar p cognatiōes suas: vites et viculi earū. Et ceditq̄ fons quinta tribui filioꝝ aser p cognatiōes suas: fuitq̄ termin⁹ eoꝝ alchar et cali et bethen et asab et elmelech et amaad et messal: et puenit vsq ad carmelū maria et syon et labanath: ac reuertit̄ cōtra orientem bethdagon: perr̄ alit vsq zabulon et valliethabel ptra aquilonē in bethmeth et nethel. egredit̄q̄ ad leuanach et acran et roob et amont et banav vsq ad sidonē magnā. reuertit̄ q̄ in bouma vsq ad ciuitatē munusimā t̄rū vsq ofam: eruntq̄ citius eius in mare de fūculo acyba et amma et aser et roob: ciuitates viginti due et vtille earū. Ihec est possessio filioꝝ aser p cognationes suas: vitesq̄ et viculi earū. Filioꝝ neptali sexta pars cecidit p familias suas: et cepit terminus de belec et belon sannamim: et adani q̄ est necē et iebnabel vsq leci: et egressus eoꝝ vsq ad iordanē reuertitur: terminus contra occidentē: et azaroth thabor: atq̄ inde egredit̄ in vicia et ptransit in zabulon cōtra meridē et in aser ptra occidentē et in iuda ad iordanē contra oriē: solus ciuitates munusimē affedim fer et āmad et ecchath et ceuereth et cedema et arama afor et cedee et edrai nafor et ierō et magdibel boues bethanath et beth famen: ciuitates decē et nouē et vtille earum. Ihec est possessio tribus filioꝝ neptalim p cognatiōes suas: vites et viculi earū. Et tribui filioꝝ dan per familias suas egr̄ efit ei⁹ fons septima: et fuit terminus possessio nis ei⁹ saraz et bethaol et bary semes

B
De filiis sy
meon.

B
De fonte
zabulon.

B
De fonte
tribus p̄f
char.

B
De fonte
ayer.

C
De fonte
filioꝝ nep
tali.

D
De tribu
dan.

id et ciuitas solim: selebi et ahalō et iethela et them na et achion helchetē iebtron et baala diu et d bane barach et iethnemon atq̄ hiercō: et arechon: cum termino q̄ respicit ioppem: ipso fine concluditur. Ascenditq̄ filij dan et pugnauerūt cōtra lefē cēperūq̄ ei⁹: perculserūt eā in ore gladij: p̄fse derunt et habitauerūt in ea vocantes nomen ei⁹ lefē: dan et noie dā patri sui. Ihec est possessio tribus filioꝝ dan p cognationes suas: vites et viculi earū. Et q̄ cōplest et fons diuidere terrā singulis per tribus suas dederunt filij israel possessionē iosef filio nūi in medio sui iuxta p̄ceptū dñi: vbiē quā postulauit iānaharaa in mote efram et edificauit ciuitatē habitaturus in ea. Ihe sunt possessiones quas fons diuiserunt eleazar sacerdos: et iosef filius nūi: p̄cipēs familiarū ac tribū filioꝝ israel in sylo corā dño ad ostiū tabernaculi testimonij: p̄ partitū sunt terram.

C. S. De ciuitatibus refugij q̄s possit sacerdotis magni p̄ofugus reuertatur in suā ciuitatē: do mo de qua fugant.

Et locus est dñs ad iosef bice. Separate vites filioꝝ israel: et dic eis. Separate vites fugiūq̄ de quibus locus sum ad vos per manū moꝝ vti p̄fugiat ad eas quicūq̄ aias p̄culserūt nefcius et possit euade re iā. primi qui vito: et sanguinis: cuꝝ ad vnam harrū cōfugerit ciuitatū. habuit ante positā ciuitatē: et loq̄s senioribus vitis illius ea q̄ se comproben innocentē: siq̄s iūcipit ei⁹ et dabit ei lo cū ad habitandū. Et q̄s vito sanguinis ei⁹ fuerit p̄secutus: nō tradent in manus eius: q̄ ignoꝝas perculsit proximū eius nec ante biduū triditū ve eius p̄bat inimicus. Et habitabit in ciuitate illa donec flet ante iudiciū causā reddē facitū: et mouatur sacerdos magnus qui fuerit in illo tē p̄ose. Tūc reuertet homicida: et ingreditur ciuitatē et domū suā de qua fugerat. Deceueruntq̄ cedee in galilea mōris neptali et syphen in monte efram et cariatbar: capā est ebion in monte iuda: et trans iordanē contra orientalem plagā bethricho: statuerunt bōs: qui sira est in capsieli soli tudie de tribu rubē et ramoth in galaad de tribu gad et gaulon in basan de tribu manasse. Ihe ciuitates cōstitue sunt cūctis filioꝝ israel et aduentis qui habitabāt inter eos vt fuger et ad eas q̄ alas nefcius p̄culserit et nō mouerit in manu primi et nūi sanguinē vindicare cupiēs: donec flaret aū p̄p̄m erpositurus causam suā.

C. S. De ciuitatibus et suburbanis leuitarū: nūe ro q̄draginta octo. de pace data.

Ecesserunt p̄cipēs familiarū leui ad eleazar sacerdotē et iosef filium nūi et ad buces cognatiōis p̄ singlas trib⁹ filioꝝ israel locutiq̄ sunt ad eos in vto terre c̄pana amatos dixerunt. Vbi p̄cepit p̄ manū moꝝ vti darentur nobis vites ad habitandū et suburbanā earū ad alenda lamēra. Deriderūtq̄ filij israel de possessiō nibus suis iuxta imperij dñi ciuitates et suburbanā earū. Et egressus est fons in familiā caath filioꝝ aaron sacerdotis de tribu iuda et symeon et beniamin ciuitates tredecim et

D
De possessi
ōe iosef

A
De ciuita
tibus refu
gi.
Nu. 35. a
Deut. 19. a

B
De delibera
tōe p̄fugo
rū i mote
sacerdotis

D

A
De ciuita
tibus leui
tarum.

A
Nu. 5. a.

33

reliquo filiois caath: id est leuitis qui supserat de tribubus effraim et dan et dimidie tribu manasse: ciuitates decem. Porro filius geron egressa est sors ut acciperet de tribubus ysachar et aser et nephtali: dimidia tribu manasse in basan ciuitates numero tredecim. Et filius merari per cognationes suas de tribubus rubi et gad et zabulon: vices duo decim. Dederuntq; filij israel leuitis ciuitates et suburbana eorum sicut precepit dñs per manum moysi singulis sors tribubus. De tribubus filioru iuda et symeon dedit ioseph ciuitates quaru ista sunt nomina filijs aaron per familias caath leuitici generis. Prima enim sors illis egressa est: canaan barbe patris enach que vocat hebron in monte iuda et suburbana eius per circuitum. Agros vero et villas eius dederat caleph filio iephone ad possidendum. Dedit ergo filijs aaron sacerdotibus hebron confugij ciuitatem ac suburbana eius et lobna cum suburbanis suis: et iether et isimon et belon et dabit et ain et iether et bethfames cum suburbanis suis: ciuitates nouem de tribubus ut dictum est duabus. De tribu autem filiois beniamin gabaon et gabac et anathot et almodi cum suburbanis suis: ciuitates quatuor: omnes simul ciuitates filiois aaron sacerdotum tredecim cum suburbanis suis. Reliquis vero per familias filiorum caath leuitici generis hec est data possessio. De tribu effraim vices confugij qchem cum suburbanis suis in monte effraim et gazer et ieban et debeton cum suburbanis suis ciuitates quattuor. De tribu quoq; dan helico et gabathon et haitalon et iether remon cum suburbanis suis ciuitates quattuor. Porro de dimidia tribu manasse tenach et iethermon cum suburbanis suis: ciuitates due omnes ciuitates decem: et suburbana earu date sunt filijs caath iserionis grad. Filij quoq; geron leuitici generis dedit de dimidia tribu manasse confugij ciuitates: gaulon in basan et bostam cum suburbanis suis ciuitates duas. Porro de tribu ysachar: ceshon et dabereth et iaramoth et engannim cum suburbanis suis ciuitates quattuor. De tribu autem aser: masam et addo et elirath et roob cum suburbanis suis: ciuitates quattuor. De tribu quoq; neptalim ciuitates confugij cedon in galilea et amothot et carthari cum suburbanis suis: ciuitates tres. Omnes vices familiaru geron tredecim cum suburbanis suis. Filij autem merari leuitis inferioris gradus per familias suas: data est de tribu zabulon: iecnal et cartha et dana et naalot: ciuitates quattuor cum suburbanis suis. De tribu gad ciuitates confugij iaramoth in galaad et manna et clebon et iayer: ciuitates quattuor cum suburbanis suis. De tribu ruben vltra iordanem contra bethrich ciuitates refugij: boso: in solitudine mifoz et iayer et iethson et maspha: ciuitates quattuor cum suburbanis suis. Omnes vices filiois merari per familias et cognationes suas duodecim. Itaq; ciuitates vniuersae leuitarum in medio possessionis filiois israel fuerunt quadraginta octo cum suburbanis suis: singule per familias distribute. Deditq; dñs deus israel oem terram quam tradidit fili patribus: eorum iurauerat: possederat illa atq; habitauerat in ea. Dataq; est ab eo pag in ois p

L

D

circuitu nationes multasq; eis hostiu resistere ausus est: et cuncti ei eorum ditione redacti sunt. Nec vnus quidem verbum quod illis situratum esse promiserat irritum fuit: sed rebus expleta sunt omnia.

L. S. De duabus et semis tribubus remissis ad propias: et de altari quod fecerunt in finibus magnitudinis: et de exaltando duarum tribuum et semis pro altari constructo

Eodem tpe vocauit Josue rubenitas et gaditias: et dimidia tribu manasse: dixitq; ad eos. Scitis oia quod precepit vobis moyses famulus dñi: michi quoq; i oib' obedistis nec reliquistis fratres vestros longope vsq; in presentem diem: custodiestes i perit dñi dei vestri. Quia igit dedit dñs de' v' fratribus vestris quietem et pacem sicut pollicitus est: et reuertimini et ite in tabernacula vestra: et in terram possessionis quam tradidit vobis moyses famulus dñi: trans iordanem: ita dñs ait v' custodiant attentem et opere copleant mandatu: legem qua precepit vobis moyses famulus dñi: v' diligant dñm deum vestrum et ambuletis in oib' v'is eius: et obseruet mandata illius: ad preceptisq; et ac ferulatis in omni corde: et in omni aia vestra. Benedixitq; eis ioseph et dimisit eos. Qui reuersi sunt in tabernacula sua. Dimidie autem tribu manasse possessionem moyses dederat in basan: et idcirco medie que supserat dedit ioseph sors inter ceteros fratres suos trans iordanem ad occidentalem eius plagam. Cumq; dimitteret eos in tabernacula sua et benedixisset eis: dixit ad eos. In multa substantia atq; diuitijs reuertimini ad sedes vestras cum argento et auro et ac ferros vestre multiplici. Diuidite pied hostiu cum fratribus vris. Reuersi q; sunt et abierunt filij ruben et filij gad et dimidia tribu manasse a filijs israhel in syon quia sita est in chanaan: v' intrarunt galaad terram possessionis sue: quam obtinuerat iuxta i perit dñi in manu moysi. Quos venisset ad rumulos iordanis in terra chanaan edificauit iuxta iordanem altare in finibus magnitudinis. Quod cum audisset filij israhel et ad eos certi nunci detulissent edificasse filios ruben et gad et dimidie tribu manasse altare in terra chanaan super iordanis rumulos: contra filios israhel: quererunt oes in syon et ascenderunt et dimicarunt contra eos. Et interim miserat ad illos in terra galaad phinees filius eleazar sacerdotis: et decem principes cum eo singulos de singulis tribubus. Qui venerunt ad filios ruben et gad et dimidie tribu manasse in terram galaad: dixeruntq; ad eos. Hec mandat ois populus dñi. Quare est ista transgressio. Cur reliquistis deum israel edificasse altare facilegum: et a cultu illi recedistis? An parum vobis est quod peccastis in beelphegor et vsq; in presentem diem macula hui' sceleris in vobis permanet. Multis de populo corruerit: et vos hodie reliquistis dñm: et cras in vniuersis israhel' de faciet: quod putatis inuictum esse terram possessionis vestre: transite ad strabam tabernaculi dñi et habitate hic nos: tñm v' a dño et a nro psoito non recedatis: edificato autem propter altare dñi dei nri. Hec achab filius are phetis mandatu dñi: sup oes populos israhel' locutus est. Et ille erant: hoi atq; vniuersi solus pisset in scelere suo. Roderuntq; filij rubi et gad et dimidie

De pacifica possessione tre p missionem dei.

A De duabus et semis tribubus remissis ad propias: et de altari quod fecerunt in finibus magnitudinis: et de exaltando duarum tribuum et semis pro altari constructo

33

L De constructione altaris mire magnitudinis a duabus et semis tribubus.

D

Ita. 5. a

supia. 7. a.

Est mor

tem ioseph confuluerit si
lii israel dñm dicentes.
Quis ascendet ate nos
contra chananeu: et erit
dux belli: Dixitq domi-
nus: Judas ascendet: et
ce tradidit terrā in manu
eius. Et ait iudas sye me

oni fratri suo. Ascende mecum ioseph meā: pu-
gna cōtra chananeu: vt etego pgi tecū in fortem
tuam. Et ablit cū eo sye me on. Ascenditq iudas et
tradidit dñs chananeu in besech decē milia viro-
rum. Inuenit autē adonibesech in besech: et pugna-
uerunt cōtra eum: et percussit chananeu et pbe-
refeu. Fugit autē ad besech: quē persequit cōpbe
hēderunt celsu sumitibus manuū et capēdū.
Dixitq adonibesech. Septuaginta reges ampu-
tatis manuum et pedum summitatibus collige-
bant sub mēsa mea ciborum reliqas: sicut feci ita
reddidit michi deus. Adduxerūq eus in hieru-
salem: ibi mortuus est. Oppugnātes ergo filij
iuda hierusalem cepērūt eā: et percussērunt in ore
gladii tradētes eū in incendio ciuitatē. Et postea
descēdētes pugnarūt cōtra chananeu quibā:
bitabat in montanis et ad meridie in cāpestris.
Pergensq iudas cōtra chananeum q bitabat in
bebid cui nōmē fuit aniqu: cariatbar percutit
sefai et baymā et tholmatas: inde pfectus a
bitis ad habitatores dabitur: cui nōmē vterat
cariatsepher. I ciuitas israh. Dixitq caleph. Qui
percussit cariatsepher et ualauerit eā: dabo ei
axam filiā meā vxorē. Cūq cepisset eā otsoni:
ei filius cenē frat caleph minor dedit ei axam fili-
am suā. Itaq. Quā pgentem in itinere monuit
vir suus vt peteret a patre suo agrum. Quē cum
suspirasset sedēs i asino dixit ei caleph. Quid ha-
beas? At illa respondit. Da michi benedictionem
q frā arētē dedisti mihi. Da et irriguā aq de die
q caleph irriguū mihi. Et irriguū israh filiu autē
cinet cognati moysi ascendērūt de ciuitate pal-
ma: p cum filiis iuda in desertū q totis eius quod ē
a meridie aruit et habitauerūt cū eo. Aditū
tem iudas cū sye meone fratre suo et percussērunt
simul chananeu q bitabat in sephat: et ierfece-
runt eū. Locutusq est nomen vobis boama. I ana-
thema. Cepitq iudas gazam cū finibus suis et a
scalone atq accaron cū terminis suis. Fuitq dñs
cum iuda: et montana possēdēt: nec potuit delere
habitatores valle: quia falcato curribus abun-
dabant. Dederuntq caleph hebion filiu dixerat
moyses: qui delcut et ea tres filios enach. Yebu-
seu a sit bitatoz: hierim nō delcuerunt filij benu-
min: habitauitq iebuseus cū finibus suis in
hierusalem vsq in pñte diem. Domus quoq iose-
ph ascendit in bethel: fuitq dñs cū eis. Nā cū
obiderēt viderem q et pilus luza vocabatur: vide-
runt hominē egrediētem de ciuitate: dixeruntq
ad eum. Offende nobis iroitu ciuitatem: et facie-
mus tecum miliam. Qui cum offendisset et ope-

A
Judas cō-
sultat dñm
ut iherosolym
contra pū-
m pugna-
ret contra
chananeu.

B
De morte
adonibesech
et celsu
manibus

B
De oppu-
gnatione
hierim et a-
liarū ciuita-
tū.

C
Jof. 15. c.
1. p. 1. l.

D
De terra
caleph

D
Jof. 15. g.

E

et in egypto ac seruite dño. Sin autē malum vo-
bis videretur vt domino fulatis: optio vobis dat.
Eligite hodie quod placet cū seruite potissimū
debeatō vtrū dñs qbus fuerit patre vestri in
mesopotamiam: an dñs ammor eoz in quoq ter-
ra habitatis. Ego autē et domus mea seruamus do-
mino. Responditq pphē: et ait. Abist a nobis vt relin-
quamus dñm: et seruamus dñs alienis. Dñs de-
us noster ipse eduxit nos et patres nostros de terra
egypti et de domo seruitutis: fecitq videntibz nō-
bis signa ingētia et custodiuit nos in omni via p
quā abulaui: et in cāctis pphibz p quos transi-
timus et cecit vniuersas gentes ammore eorum
bitatoem terre quā nos intrauimus. Seruiemus
igitur dño: quia ipse est deus noster. Dixitq ioseph
ad populum. Non poteritis seruire dño deus est
seruū et fortis emulatoz: est: nec ignoscet sceleribz
vris atq pñas. Si dimiseritis dñm et fueritis: bi-
s alienis: perieritis et affliget vos atqz subuer-
tet: postq vobis prestiterit bona. Dixitq pphus
ad ioseph. Nequaquā ita vt loqris et iheri dñs serui-
mus. Et ioseph ad pphm. Testes inquit vos estis: q
ipsi elegerunt vobis dñm vt seruatiō ei. Respondit
q. Testes. Hunc ergo aut auferre deos alienos
de medio terre et inclinare corda vestra ad dñm
deum israel. Dixitq pphs ad ioseph. Domino deo
nostro seruatiōis et obedientes erimus pceptis eius.
Percussit ergo ioseph in die illo sedes p
posuit populo pcepta atqz iudicia in siche. Scri-
psit quoqz oia verba hec in volumine legis dñi: et
tulit lapide per granē de posuitq ei subter quē
cum qd erat in sanctuario dñi et dixit ad omnes
populū. En lapis iste erit vobis in testimoniu: q
audieritis oia verba dñi: que locutus est vobis: ne
forte postea negare velitis et mētiri dño deo vro.
Dimisitq pphm singulos in possessionē suam. Et
post hec mortuus est ioseph filius nū seruus dñi:
centū decem annoz: sepelieruntq eum in finibz
possessionis sue in thānathai que est sita in mō-
te effraim: a septentrionali parte mōtis gaas. Ser-
uauitq israel domo cunctis diebus ioseph et seni-
omni qui longo vixerant tpe post ioseph: et q noue-
rant omnia opera domini que fecerat in israel.
Missa quoqz ioseph que tulerat filiu israel de egypto:
sepelierunt in siche in parte a gri quē emerat
iacob a filio emmō patris sichei ceterum nō el-
lis oibz: et fuit in possessionē filioium ioseph.
Eleuauit quoqz filius aaron mortuus est: et sepe-
liert eum in gabaath pñines filii eius: que da-
ta est in monte effraim.

Explicit liber ioseph: incipit liber sophth
quem nos Judicum a pellamus

L. S. Ioseph mortuo iudas constitutus dux belli
cū quo sye meon ascendit contra chananeum: de a
donibesech de terra trā dita caleph. De irrigu
duplici de gētibz cū iheri subtributo **Cap. 4.**

1. Reg. 7. a.
1. Rob. 14.
c.

E

supra eos.

S

De federe
populi ad
dñm ioseph

B

De morte
ioseph

cesserunt videri in oie gladiis: sicut aut illi et omne cognationem eius dimiserunt. Qui dimissus abiit in terram etiam: et edificavit ibi civitatem vocavit eam luzamque ita appellatur usque in presens diem. Chananeus quoque non delevit bethan et canath qui viculis suis et habitatores dei et tebaan et mageddon cum viculis suis: cepitque chananeus habitare cum eis. Postquam autem confortatus est israel fecit eos tributarios et delere noluit. Effraim etiam non interfecit chananeum qui habitabat in gazer sed habitavit cum eo. Zabulon non delevit habitatores tethron et naalon sed habitavit chananeus in medio eius: factusque est ei tributarius. Aser quoque non delevit habitatores acco et sidonis a lab et achabib et ama et aphech et roob: habitavitque in medio chananei habitatores eius terre nec iter fecit eis. Neptalim quoque non delevit habitatores bethemes et bethanath: habitavit inter chananeum habitatores terre: fructusque et bethemite et bethanite tributarii. Astaroth ammoreus filios dan in motem dedit eis locum ut ad planities descenderet habitantque in monte harco quod iterpetatur restatio in baylon et salab. Et aggregata est manus domus ioseph: factusque est tributarius fuit autem terminus ammorei ab ascensu scopionis petra et superiora loca.

Et s. Mittitur angelus ad locum sentium: peccat israel et traditur hostibus: et penitet et liberatur.

Ascendit angelus domini de galgalis ad locum sentium: ait duxi vos de egypto et introduxi in terram pro qua iuravi patribus vestris: et pollicitus sum: ut non facerem irritum pactum meum vobiscum in seculum: ita duntaxat ut non serietis sedes cum habitatoribus terre huius et arae eorum subvertere non et voluistis audire vocem meam. Cur hoc fecistis? Quamobrem nolui delere eos a facie vestra: ut habeatis hostes et dei eorum sint vobis in ruinam. Cumque loqueretur angelus domini hec verba ad oculos filios israel: elevarunt vocem suam et flevierunt.

Et vocatum est nomen loci illius locus sentium siue lacrimarum: immolaueruntque ibi hostias domini non. Dimisit ergo ioseph populum et abierunt filii israel unusquisque in possessionem suam et obtinere eas servierunt domino cunctis diebus eius et senioium qui longo post eum vixerunt repose: et novierant omnia opera domini que fecerat cum israel. Mortuus est autem ioseph filius non famulus domini centum et decem annos: ut sepe fecerat cum in finibus possessionis sue in thebanthare in monte effraim a seprentionalis plagae montis gaad. Quis illa gratia congregata est ad patres suos et surrexerunt alii qui non novierunt dimisit opera que fecerat cum israel. Feceruntque filii israel malum in conspectu domini: et fuerunt baalim: ac dimiserunt dominum deum patrum suorum qui eduxerat eos de terra egypti et secuti sunt deos alienos: deos quoque populus qui habitabat in circuitu eorum: et adoleverunt eos et ad iracundiam cruciaverunt dominum et dimittentes eum et servientes baal et ashtaroth. Fratresque domini contra israel tradidit eos in manus diripientium: qui ceperunt eos et vendide-

runt hostibus qui habitabant per gyrum: nec poterunt resistere a buccis suis: sed quocumque pergere voluissent manus domini super eos erat: sicut locutus est et iuravit eis: et vehementer afflicti sunt. Suscitavitque dominus iudices qui liberarent eos: devalstantibus manibus sed eos audire voluerunt: fornicantes cum diis alienis et adoleverunt eos. Cuius deliquerunt viam per quam ingressi fuerant patres eorum: et audientes mandata domini omnia fecere contraria. Cumque dominus iudices suscitaret: in diebus eorum ferebatur mias et audiebatur afflictio: gemitus et liberabatur eis de cedeva stantium. Postquam autem mortuus esset iudex reverterebantur et multo faciebatur maiora: et fecerunt patres eorum sequentes deos alienos: servientes eis et adoleverunt illos. Non dimiserunt ad inventionem suam: viam durissimam per quam ambulare consueverant. Iratusque est furor domini in israel: et ait. Quia irritum fecit gens ista pactum meum quod pepigeram cum patribus eorum: et vocem meam audire contempsit: et ego non delebo gentes quas dimisi ioseph: et mortuus est: et in ipsis experietur israel verum custodiant viam domini et ambulent: et sicut custodierunt patres eorum: an non. Dimisit ergo dominus omnes nationes has: et cito subvertere non sinit: nec tradidit in manus ioseph.

Et s. Nominantur gentes derelictae ad eger: citandum israel: sed et ipsi cum eis convivia iungunt: tra duntur autem israelitis in manus. Quia sarabim regio mesopotamiae octo annis quousque liberat obtemperat post hoc premit eos. Eglon rex moab: decem octo annis: quos liberat ab eis: post hunc sanigar defendit israel percutiens septem: eos vomere.

N sunt gentes quas dominus dereliquit ut erudiret in eis israel et omnes qui non novierant bella chananeorum et postea discerent filii eorum: certe cum hostibus? et habere consuetudinem peliand: quibus satrapas philistinorum: omnesque chananeorum et sydonium atque eueum qui habitant in monte libano de more baal hermo usque ad introitum emath dimisit: eosque in ipsi experiretur israel: utrum audiret mandata domini: que preceperat patribus eorum: per manum moysi an non. Quiaque filii israel habitaverunt in medio chananei et ethei et ammorei et pherezi et etuei et iebusei et duxerunt uxores suas: eorumque filios suas filios eorum: tradiderunt: servieruntque eis. Feceruntque malum in conspectu domini: et obtuli sibi dei sui: fuerunt baali et ashtaroth. Fratresque contra israel dominus tradidit eos in manus chusanrasabim regis syrie: et oppressit eis: et iuxta terram quadraginta annis: et mortuus est: et thoniel filius cenem. Addiderunt autem filii israel facere malum in conspectu domini: qui confortavit aduersum eos eglon regem moab: quia fecerunt malum in conspectu eius. Et copulavit et fi-

f
De popu-
lis tributa-
riis israel:
non deleto.

15

A
De missio-
ne angeli ad
crepandum
israel

3ofuc. 7. d

B
De morte
ioseph.

Infra. 3. a. 7
4. a. 1. 6. a
De puni-
tione isra-
el ppter y-
dolatriam

A
De gentibus
dissis i tra-
pmissionem
ad pbant
israel

B
Liberaf p
acta pnia-
p obtonel
ducit.
Infra eodē
s. eodē.

nos ammon et amelech abibit: et percussit israel: atque possedit vrbē palmaz. Seruierunt filii israel eglon regi moab decē et octo annis: et postea clausa manserūt ad dñm. Qui suscitauit eis saluatorem vocabulo aiorh filii gera filii gemini: qui vtrāq; manu p dextera vtebat. Miserunt filii israel p glum munera eglon regi moab. Qui fecit sibi gladium acutissimū habentē in medio capulum longitudinis palme manus et acutius est eo sube sagum in dextro femore. Obtulitq; munera eglon regi moab erat autē eglo crassus nimis. Cumq; obtulisset ei munera plecturus esset focios qui eū venerant: et reuerfus de galgala ubi erant idola: dixit ad regem. Verbum secretū habeo ad te o rex. Et ille imperauit silētium. Egredissq; oibus dicitur ea eū erant ingressus esse aiorh ad eū. Sedebat autem in effusio cenaculo solus: dixitq; aiorh dñm habeo ad te. Qui statim surrexit de igne. Et tenditq; aiorh sinistras manū: tulit sicā de vtro femore suo infixitq; eam in ventrē ei: tam valde: vt capulus sequeretur ferrū inuolueret: ac pinquissimū adipe stringeretur. Nec eduxit gladiū: sed ita vt percussisset reliquit in corpore: statimq; secreta nature alui stercorea prorsuperūt. Aiorh autē clausis diligētissime ostius egessus: et obstruxit mātis fera per posticum egressus est. Seruulq; regis ingressi viderunt clausas fores cenaculi: atq; dixerūt. Fossili purgat alui in effusio cubiculo. Expectantēq; duo donec erubesceret: vidētes q; nullus aperiret: et tulerūt clauē et aperierūt inenerrunt dñm suum in era iacentē mortuū. Aiorh autem dū illi turbarentur effugit et pertransiit loco cum idolo: vnde reuerfus fuerat. Venitq; in seziath: statim sponit buccina in monte effraim: descendētesq; eū eo filii israel ipso in fronte graudente. Qui dixit ad eos Sequimini me. Tradidit em dñs inimicos nostros moabitas i manus nostras. Descenderuntq; post eū et occupauerūt vada iordanis que transmittunt i moab: et nō dimiserunt transire quēq;: sed percusserunt moabitas i tempore illo circiter decem milia oēs robustos et fortes viros. Nullus eorum euadere potuit. Ilium minatusq; est moab in die illo vbi manu israel: et quicquid terra octoginta annis apud eos post hūc fuit sangar filius anath qui percussit de philisti: i mīsercentos viros vomere et ipse quoq; defecit israel.

C. S. De delboia pphetissa et pugna barath contra ciaram ducē militie iabin. Ciara a iabel vxore abel cinei occiditur. **III.** **A**dideruntq; filii israel facere malū in conspectu dñi post mortem aiorh et tradidit illos dñs i manus iabi regis chanaan qui regnauit i asor habentis duces exercitus sui nomine sypara. Ipse autem habebat in areseb gentem. Clamauerūtq; filii israel ad dominū. Non gentem enim habebat i falcato currus: et per viginti annos rebemēter opprēsserat eos. Erat autem delboia ppheta vxor iabi: doctrixq; iudicabae populum in illo tēpore: sedes barath sub palma que nomine illius vocabatur: inter ram et bethel in monte effraim: ascendētesq; eam filii israel in omne iudicium. Que misit viros

cavit barath filium abinoē de cedēs neptali: dixitq; ad eū. Precepit tibi dñs deus israel. Vade descendēte duc exercitum in montē thaboi: tollesq; tecū decē milia pugnatorum de filiis neptali: eos filius zabolun. Ego asira adducā ad te in loco tōrentis cyson cyfara pūcipem exercitus iabim et currus ei: argo omnem multitudinē et tradā eos in manu tua. Dixitq; ad eā barath. Seruies mecum vadā si nolueris venire mecum non pergam. Que dixit ad eum. Ibo qd em tecū: sed in hac vice victoria non reputabitur tibi: quia i manu militis tradetur sypara. Surrexit itaq; delboia et precepit eū barath in cedēs. Qui accessit i zabolū et neptalim ascendit eū decē milibus pugnatorumq; hīs delboiam in comitatu suo. Abier autem cine ne recesserat quondā a ceteris cineis fratribus: filiusq; obab cognati moysi: tēderat tabernacula vixit ad vallem que vocat sennim: erat inter cedēs hunc iabim et sypara q; ascendit barath filius abinoem in mōte thaboi: et cōgregauit gentes falcato currus: totū exercitum de aroseth gentium ad tōrentē cyson. Dixitq; delboia ad barath. Surge hec est hūc dies in qua tradidit dñs sypara in manus tuas. En ipse ductus est tuus. Descendit itaq; barath de mōte thaboi: et decē milia pugnatorum cum eo. Perterritusq; dñs sypara et oēs currus eius: vniuersaq; multitudo iabin: oēs gladii ad spectum barath intm vt sypara de curru desiliens pedibus fugeret et barath psequeretur fugientes currus et exercitum vixit ad arosseth gentiū: et omnis hostiū multitudo vixit ad interfectionem cadet sypara aut fugiens peruenit ad tētū iabin vxoris aber cinei. Erat autē pariter iabi regē asor: et domū aber cinei. Egredia (igitur iabin in occursum sypara dixit ad eā sypara ad me dñs mīne timcas. Qui ingressus tabernaculum eius et operus ab ea pallio dixit ad eam. Da michi obsecro paululum aque quia sitio valde. Que aperuit vtrū lactis: et dedit ei bibere: et operuit illum. Dixitq; sypara ad eam. Sta ante hostium tabernaculum: cum venerit aliquis interrogans te et dicens: undā hic est aliquis? Respondis. Nullus est. Tūlt itaq; iabin vxor aber clauum tabernaculi assumēs pariter et malleum: et ingressa abscondit eum i silēto: posuit supra tēpus capitis eius clauum percussitq; malleo defecit in cerebro: vixitq; ad tram: qui soporem mortis solū defecit: et mortuus ē. Et ecce barath sequēs sypara veniebat egressaq; iabin in occursum eius dixit ei. Veni et ostendā tibi vix quē queris. Qui cum intrasset ad eam: vidit sypara iacentē mortuū et clauū iherē in tēpore eius. Ibat autē ergo deus in die illo iabin regē chanaā corā filiis israel qui credebant qd dñs et iohi manu opprimebant iabin regē chanaā donec deleret eum.

C. S. De cantico quod ceceperunt delboia et barath post victoriam.

Accurruntq; delboia et barath filius abinoēs in illo die dicētes. Qui sponit obtulisti de iabin alias vestras ad periculum benedicite domino. Audite reges: auribus percipite principes. Ego sum ego sum qui domino canā: psallam domino meo

supra eos.

A
Pūitio
pcti iher.

A. 1. b
et supra. a.
i lra. 6. a.
i reg. 11. b.

de delboia
pphetissa
iudice iher.

B

C

De monte
sare

3. Re. 1. b

D

A
cāticū del-
boie obte-
ravit. iud.

israel. Dominus cum extrax de sepi extraxitres p
regiones edon: et a mota est celis: et nubes obsi
lauerunt aq. d. d. d. fluxerunt a facie dñi: et synai
a facie dñi dei israel. In diebus saq. filii anath
in diebus iabel quieuerunt semet: et qui ingredie
bantur per eas ambulauerunt per calles deuios.
Cessauerunt fortes in israel: et quieuerunt donec
urgeret delboia surgeret mater in israel. Houa bel
la elegit dñs: et potas hostius ipse subuerit. El
pens et hasta si apparuerunt in quadraginta mi
libus israel. Eo meū diligit pñcipales israel. Qui
propria volūtatē obtrulisse vos discernitū bñdici
te dñs qui ascenditis sup nitentes asinos et fede
tis supia in iudicio: et ambulatio inuio loquimur.
Abi collisi sunt ennuos et hostiū suffocatus ē ex
ercitus: ibi narrent iusticie domini: et clemētia i for
tes israel. Tunc descendit populus dñi ad potas
et obtinuit pñcipatū. Surge surge delboia: sur
ge surge et loquere cāncum. Surge barach: et ap
prehende captiuos tuos filii abinoē. Saluate sūt
relicte pñi dñm: in fortibus dimicauit. Ex
fraim deleuit eos in amalech: et post eoz ex benia
mi in populos tuos o amalech. De machir pñci
pes descendit: et de zabulon ex exercitu ducer
rēt ad bellandū. Duces yfachar fuere cum t: lbo
ra: barach vestigia sunt secuti: qui quasi in pie
ceps ab baratrā fē discrimini de dñi. Diuiso cōtra
re rubem magnanimoꝝ repa est contentio. Quia
re habitas inter duos terminos vt audias sibilos
gregū. Diuiso contra se rubem magnanimoꝝ repa
is est contentio. Galaad trans iordanem quiesce
bat: et dan vacabat nauibus. Aser habitabat in lit
tore maris: et in portibus moaiabat. Zabulon
vero et neptalim oblituit anas suas moiti in re
gione moioe. Venerunt reges et pugnaverunt:
pugnauerūt reges chanaā in itane iuxta aquas
mageddo: et tamē nichil tulere pñdantes. De celo
dimicatu est contra eos stelle manētes in ordine
et cursu suo aduersus syfaram pugnauerūt. Eo
rens cyfon traxit cadauera eoz: et torrens cadum
torrens cyfon. Conculca aniamē robustos. An
gule equoz ceciderunt fugientes impetu. Per
pieceps ruerunt vos fortissimis hostiū. Maledicti
te terre meros: dixit angelus dñi: maledicti ha
bitatores eius: quia nō venerūt ad auxiliū dñi
in adiutorium fortissimoz eius. Bñdicta inf
lieres iabel vxor aber cinet: bñdicatur in ta
bernaculo suo. Aequam petenti lac de dñi et l pñia
la pñcipiū obtulit butrum. Sinistrā manum
misit ad clauum et dextrā ad fabioꝝ malleos:
percussit syfaram querens in capite vulneri locū
et repus valide perforans. Inter pedes eius ruit
defect: et mortuus est. Voluebat ante pedes eius
et iacebat exanimis et miserabilis. Per fenestrā
respiciens viulabat mater eius: et de cenaculo
quebatur. Eoz moriatur regredi: currus eius qua
re tardauerunt pedes quadriga: illius. Una sa
pientior ceteris vxoribus eius: dec foctui. Ab a
respondit. Foisit nūc diuidit spolia et pulcherria
feminarum eligitur ei. Elcesse duxerūz colorū
syfara traduntur in pedē et suppellex varia ad
oinandā colla congruit. Sic percat omnes li
mi dñi domine: qui autē diligit: et iure sol in oz

tu suo splendet: et rutilent. Qui euit terra per q̄
diaginta annos.

L. S. Israel a madiā opprimitur: de gedeone et
sacrificio eius: de ara baal destructa: de signo ba
to in vellere

Eccernunt autē filii israel malum i con
spectu domini: qui tradidit illos i ma
nu madiā septem annis: et oppressi sūt
valde ab eis. Eecernunt sibi antra et
speliceas in montibus et munissimā ad repugnā
dum loca. Cūq. scussit israel: ascendebat madiā
et amalech ceteriq. ouentalium nationum
et apud eos figentes tentoria. Sicut erant in her
bis cuncta vastabant viq. ad introitum gaze ni
chilq. olno ad vitam pertinens relinquant in is
rael. Non oues non boues non asinos. Ipsi emē
vniuersi greges eoz veniebant cū tabernaculū su
is. et instar locustarū vniuersa cōplebant innume
ra multitudo hominū et camelorum: quicquid re
tigerāt deuastantes. Ibmularūq. est israel: val
de in conspectu madian. Et clamauit ad dominū
postulans auxilium contra madianitas. Qui
misit ad eos virum prophetā: et locutus est. Hec
dixit dominus deus israel. Ego vos feci pñcendere
de egypto et eduxi vos de domo seruitutis: et la
beravi de manu egyptioꝝ et olim inimicoꝝ q. d
figebant vos. Eeciq. eos ad introitum vestroz
et tradidi vobis i terram eoz: et dixi. Ego domi
nus deus vestez. Et timentis deos ammor eoz
in quoz fra habitatis. Et noluitis audire vocē
meā. Venit autē angelus dñi et sedit sub quercu
quo erat in effraet: et pertinebat ad iotas patrez
mille cyri. Cūq. gedeō filius eius excurrit: at
q. purgaret frumeta in roculari vt fugeret madiā
apparu it angelus dñi et ait. Deo recitū
roz fortissime. Dixitq. ei gedeō. Obsecro mi do
mine si dñs nobiscum est: cur ergo apprehendit
nos hec omnia. Abi cum sunt: mirabilia eius q. narra
uerunt patres nostri atq. dixerunt de egypto e
duxit nos dñs: Hūc autem dereliquit nos dñs e
tradidit in manu madian. Respexitq. ad eū dñs
et ait. Vade in hac fortitudine tua: et libera bit
israel de manu madian. Scito q. miserit te. Qui
respondens ait. Obsecro mi dñe in quo libera
bit israel: Ecce familia mea infima est in manasse:
ego minimus in domo patris mei. Dixitq. ei dñs.
Ego ero tecū: et percuties madian quael vñi vi
rum. Et ille. Si inuenit inquit gram coram te: da
michi signū q. tu sis qui loqueris ad me. Hec re
cedas hinc donec reuerterat ad te potans sacrifi
cium et offerens tibi. Qui respondit. Ego pñsio
laboz aduentum tuum. Ingressus est itaq. gede
on et corū pedum et de farina mobio aymos pa
nes carneq. ponens in canistro: et ius carnum
mittens in oliam tulit omia sua quercu et obtulit
ei. Qui dixit angelus dñi. Tolle carnes et aymos
panes et pone supia petram illam: et ius de super
funde. Cūq. fecisset ita: extendit angelus domini
summitatem. Age quā tenebat in manu et teigit
carnes et panes aymos: ascenditq. ignis de pe
tra et carnes aymosq. panes consumpsit: ange
lus autem domini euasit ex oculis eius. Ab
densq. gedeon q. esset angelus dñi: ait. Hūc mi

A
Israel libe
raf a madi
ā.
S. l. b. 7. 3. a
et. 4. a.

B
de gedeon
duccui
apparet
angelus.

C
Reg. 12. c

D
De sacrifi
cio gedeon
te altari

B

C

D
Luc. 1. d.

Judicum

domine deus: quia vidit angelus dñi facie ad faciem. Dixitq; ei dñs. Pax tecū. Ne timeas nō morietis. Edificavit ergo ibi gedeon altare domio: vocavitq; illud dñs pax vsq; in presentē diē. Cumq; ad huc esset in effra que est familie eysi: nocte illa dixit dñs ad eū. Tolle thaurū pñs tui: et altere thaurum annorū septem destruesq; aram baal q̄ ē patriis tui: nēm⁹ quod circa arā ē succide: et edificabis altare dñeo tuo in similitate petre huius: super quā āte sacrificiū posuisti: tollesq; thaurum secundū et offeres holocaustum super struē lignorū que de nemore succideris. Assūptis ergo gedeon decem viris de seruis suis: fecit sicut p̄ceperat ei dñs. Tūc autē domū patriis tui: et homines illius ciuitatis per dñi noluit facere: sed omnia nece contempsit. Lūq; surrexerūt viri op̄ pidi eius mane: viderunt destructam aram baal lucūs succisū et thaurū altē: ip̄solum sup altare quod tñc edificatum erat. Dixērūtq; adinuicem. Quid hoc fecit? Lūq; perquirent auctore facti dictū ēst. Gedeon filius ioas fecit hec oīa. Et dixerūt ad ioas. Pro dūc filiū tuū huc: vt monia quia destruxit aram baal et succidit nemus: qui dñs illi respondit. Nūquid viros es? Etsi baal vt pugnet: pro eo qd aduersarius est eius moriatur aſſis lux crastina veniat. Si deus est vindictē se de eo qui suffodit aram eius. Et illo die vocatus est gedeon hierobaal eo qd suffodit ioas: viciſſe autē se de baal qui suffodit aram eius. Agitur omnis median t amalech et orientales populi cōgregati sunt sinui et transierūt iordanem castrametati sūr in valle israhel. Spūs autē domini idūt gedeon qui clan gens buccina conuocauit domū abiezer vt sequeſetur ſe. Miſitq; nūcios in iuniorum manastē: qui et ipse secutus est eū. Et alios nūcios in aser et zebulon et neptalim qui occurrerūt ei. Dixitq; gedeon ad dñm. Si saluus facias p manū meam populum israhel sicut locut⁹ es ponam hoc vellus lane in arca. Si ros in solo vellere fuerit et in omni terra siccitas scī qd per manū meā sicut locusus es liberabis israhel. Factumq; est ita. De nocte conſurgens expulso vellere conchā rore impleuit. Dixitq; rursus ad dominū. Ne irascatur furor tuus contra me: si adhuc semel tēptauero signū quod teneo in vellere: oio vt solus vellus siccum sit et oīs terra rore madēs. Fecitq; dom⁹ nocte illa vt postulauerat: et fuit siccitas in solo vellere: ros in omni terra.

L. S. De probatione populi ad aquas. De somno narrato in castris mediālagenis vacuē cōp̄loſi lucernis i medio lāpadarum et tubis: de orbe et zeb lēctice ad effraim.

Igitur hierobaal qui et gedeon de nocte conſurgens et oīs populus cū conuenit ad fontem qui vocatur arad. Erant autē castra media in valle ad septentrionalem plagam collis excelſi. Dixitq; dñs ad gedeon. Multos tecum est populus: nec trades median in man⁹ eius: ne glouetur contra me israhel et dicat meis viribus liberatus ſi. Loquere ad populum et cunctis audientibus p̄dicā. Qui ſonitū dolosus et timidus est reuertatur. Receſſeruntq; de monte galaad et reuerſi sunt eo populo vigin-

tiduo milia viroz: et tñ beccē milia remaſerunt. Dixitq; dñs ad gedeon. Adhuc populus multus est. Duc eos ad aquas et ibi probabo illos: et de qd dixerō tibi vt tecū vadat ipſe p̄gat quem te p̄hibuero reuertat. Lūq; deſcendiſſet populus ad aquas dixit dñs ad gedeon. Mānu et lingua lambuerunt eos sicut ſolent canes lambere ſeparrabos eos ſeuolum: qui autē curuati genibus dixerunt: in altera parte crunt. Fuit itaq; numerus eorum qui manu ad op̄piciēte aquas et lambuerant trecenti viri: oīs autē reliqua multitudo herox populi biberat. Et ait dñs ad gedeon. In trecentis viris qui lābucrūt aquas liberabo vos et tradam in manu tua median: oīs autem reliqua multitudo reuertatur in locum suū. Sup̄tis itaq; pio numero cibarijs et tubis: oēm reliquā multitudinem abire p̄cepit ad tabernacula sua: et ipse cum trecentis viris se certamini dedit. Castra autē median erant subter in valle. Eadem nocte dixit dom⁹ ad eum. Surge et deſcende in castra: quia tradidi eos in manu tua. Simautes ſol⁹ ire ſonitū daſeſcedat tecum p̄para puer tuus. Et cum audieris quid loquantur tunc conſortabuntur manus tue: et ſecurior ad hoſtiū caſtra deſcēdes. Dedit ergo ipſe et p̄para puer eum in p̄tem caſtroz: vbi erant armatoz vigilie. Median autē et amalech et omnes orientales populi fuſi tacebāt: valle vt locustarū multitudo. Lamei autē innumera biles erant ſicut arena que iacet in litore maris. Lūq; veniſſet gedeon narrabat aliquis ſonitū proximo ſuo: et in hunc modū reſp̄tebat quod viderat. Quid ſonituſ? videbatur michi quali ſub cinericijs panis et hoīdo voluit. Et caſtra median deſcendere. Cūq; perueniſſet ad tabernaculum percuſſit illud atq; ſubuerſit et reſundit: coequauit. Reſpondit ite cui loquebatur. Non eſt hoc aliud niſi gladius gedeonis filiū ioas viri israhel. Tradidi eū dom⁹ in manus eius median: et omnia caſtra eius. Lūq; audierat gedeon ſonitū et interpretationē eius adoleuit et reuerſus eſt ad caſtra israhel: ait. Surge et tradidi eū dñs in manus noſtras et caſtra median. Duſitq; trecentos viros in tres partes: et dedit tubas in manibus eoz: lagenasq; vacuas et lampades in medio lagenaz. Et dixit ad eos. Quid me facere videritis hoc facite. Ingrediar p̄tem caſtroz et quod fecero ſecutami. Quādo perſone rit tuba in manu mea: vos quoq; per caſtroz circumſumplam et clamate dñs et gedeon: nī. Ingreſſusq; eſt gedeon et trecenti viri qui erāt eoſ parrem caſtroz incipientiū vigiliū noctis medie et cuſtodibus ſuſcitatis cep̄erunt buccinis clangere: et complodere luter ſe lagenas. Lūq; per gyrum caſtroz in tribus p̄ſonarēt iocis: thyrdaſ cōſregiſſet tenuerunt inſultuſ iocis lampades et dextis ſonantes tubas clamaueruntq; gladius domini et gedeonis ſtāres ſinguli in loco ſuo p̄ circuitum caſtroz et hoſtium. Omnia itaq; caſtra turbata ſunt et vociferantes vultateſq; fugerūt. Et nichilominus inſiſtebant trecenti viri buccinis perſonantes. Immiſitq; gedon gladius in oſibus caſtris et multas ſe cede truncabāt: fugientes vsq; ad beſhſeet:

B

L

D

Et cōtra
gloſa ged
onis tra
mediant
tas bucc
rum ſonit
et facibus.

L

S

infra. j. b.

gedeon
noſtra
iſro
boal.

B

de vellere
gedeonis i
signū victo
rie

et lūq; ad
bellū apti
duplici ſi
gnō cōtra
median
tas.

crepibinem abelmeula in thebbath. Condamas-
tes autem viri israel de nephtalim et aser et oi ma-
nasse psequabatur ma dia. Et dedit dñs victoriā po-
pulo israel in die illa. Misitq; gedeon nuncios in
omne montē effraim dicens descendite in occur-
sum madian ⁊ occupate a quas vsq; betbbera: at
q; iordanē. Clamauitq; omnis effraim et pteocu-
pauit aquas atq; iordanē vsq; betbbera. Appie
hēlosq; duos viros madian oieb et zeb interfecit
ocubti in petra oieb: zeb vero in toiculari zeb. Et p
fecuti sūt madiā capta oieb et zeb postātes ad ge-
deon transfluenta iordanis.

L. S. Viri effraim cōtra gedeon insurgūt zebec
et salmana occisis a gedeone. De viris locoth et
pbanuel occisis. dāturgedeon laures de seprua
filio gedeonis: et de abimelech nato de con-
cubina. de morte gedē.

Dixeruntq; ad cū viri effraim. Quid est
quod facere voluisti vt nos non vocas-
res cum ad pugnam pgeres cōtra ma-
dian iurgantes fuitit et piope vim i-
ferentes? Quibus ille respōdit. Quid em tale fa-
cere potui quale vos fecistis? Nonne melior ē ra-
cemus effraim vindemias abiez? An man? ve-
stris dñs tradidit principes madian oieb et zeb
Quid tale facē potui q̄le vos fecistis? Quid cūz lo-
cuth esset requieuit sp̄s eoꝝ qui tumbant con-
tra eum. Cūq; venisset gedeon ad iordanē tran-
siuit cū cū trecentis viris qui feci erant: ⁊ pte las-
sitūde fugientes persequi non poterant. Dixit-
q; ad viros focoth: pade obsecro panes populo
qui mecum est quia valde defecerunt possimul
psequi zebec et salmana reges madian. Rēdēte
principes focoth. Fositan palme manu zebec
et salmana in manu tra sunt: et idcirco postulas
vt demus exercitu tuo panes. Quibus ille ait.

L. Cum ergo tradiderit dñs zebec et salmana i ma-
nus meas: et cum reuersus fuero victor i pace cō-
terā carnes vestras cū spinis tribulibz deserti. Et
inde conscendēs venit in pbanuel: locutusq; ē ad
viros loci illius similia. Cui et illi responderūt si-
cut responderant viri focoth. Dixit itaq; eis. Cū
reuersus fuero victor in pace destruiam turri hāc
zēbec autem et salmana requiescebāt cum om-
ni exercitu suo. Quid enim cū milia viri reman-
serant ex olibus turmis orientalium populoz. ce-
sis centum vnginti milibus bellatorum: et dūcē-
tibus gladiis. Ascendensq; gedeon per viā eoꝝ q̄
in tabernaculis morabantur ad ouēalē ptes no-
be ⁊ ec bāa pcessit castra hostium qui secuti erāt
et nichil aduersi suspicabantur. fugeruntq; zebec
et salmana quos persequens gedeon compiebē-
dit turbato omni exercitu eoꝝ. Reuertētesq; de bel-
lo ante solis ortum apprehēbit puerum de viris
focoth interrogauit eum nola principē ⁊ se-
niop focoth et descriptit septuaginta sepe viros
veneros ad focoth et dixit eis. En zebec ⁊ salma-
na sup quibus eprobastis michi dicētes: fosilra
manus zebec et salmana in manibus tuis sunt: et
idcirco postulas vt demus viros qui lassī sūt ⁊ de-
fecerunt panes. Tūlt ergo seniores ciuitatis et
spinās de ferri ac tribulos: et contriuit cum eis at-
q; cōminuit viros focoth. Turri quoq; pbanuel

subvertit: occisis habitatoribus ciuitatis. Dixitq;
ad zebec et salmana. Quales fuerūt viri quos oc-
cidistis in thebbath? Quibus responderunt. Similes
tū et vnus ex eis quasi filius regis. Quibus ille
respōdit: fides mei fuerunt filii matris mee. Quis
dñs: quia si seruasset eos non vos occiderē dixit
q; iether pumogenito suo. Surge et iterfice eos
Quibus non eodit gladiū. Timebat enī quia ad bue-
puer erat: dixeruntq; zebec et salmana. Tu surge
et iterue i nos quia iuxta etatē robur ē hois. Sur-
xit itaq; gedeon et iterfexit zebec et salmana: et tulit
oinamēta ac bullas quibus colla regalū camelo-
rum decora i solent. Dixeruntq; omne viri isra-
el ad gedeon. Domine nri tu et filius tu? fili?
fili tui: quia liberaisti nos de manu madian. Quibus
ille ait. non dñabor: vestri nec dñabitur i vos
filius me. s; dñabitur vobis dñs. Dixitq; ad eos
māa petitiōne postulo avobis. Dāte michi inau-
res et pceda vestra. Inaures enī aureas bismae
lite habere consueuerāt. qui responderunt. Libē-
tissime dabimus. Expandentesq; super terrā pal-
lum protecerunt in eo laures de pceda: et fuit pō-
dus postulataz. Inaurium mille septingētū auri li-
cli absq; ornamētis et monilibz et veste purpu-
rea quibus reges madian viri soliti erant: pteier
to iques aureas camelorum. fecitq; ex eo gedē:
on epbotet possit illud in ciuitate sua epbia. Poi-
nicarūq; est omnis israel in eo ⁊ factum est gedē
oni et oi domui eius in ruinam. Inhumilatus ē au-
tem madiā coram filio israel: nec potuerūt vitra
ceruices cleuare: sed quieuit terra per quadragi-
ta annos quibus gedeon pfectus. Abit itaq; hie
roboal filius ioas et habitauit in domo sua habu-
itq; septuaginta filios qui egressi sūt de femore ei?
eo q; plures haberet vxores. Concubina autē il-
lius quam hēbat i sēchem genuit ei filium nobile
imelech. Mortuusq; est gedeon filius ioas i sene-
ctute bona: et sepultus est in sepulchro ioas prius
sui in ephra de familia xvi. Postq; autem mo-
tus est gedeon auersi sūt filii israel: et fornicari sūt
in baalam. Percusseruntq; baal sedus vt esset
eis in deus: nec recobati sunt domus bel sui qui
eruit eos de manibus inimicorum suoz omniū p
circuitū: nec fecerunt misericordias cū domo hie-
roboal gedeon iuxta omnia bona que fecerat i sa-
rael.

L. S. Abimelech fratres suos septuaginta occi-
dit. Jonathan minimus saluator. ad sychitiam
mittitur de baal et zebul. et pugna abimelech ⁊
tra baal i ciuitate spargit pbanū berith succen:
dix. Abimelech citatē zēbecis oppugnat virilē
capti eius fragmēto molle illisit.

M. Vir autē abimelech filius ieroboal in
sychen ad fratres matris sue et locut:
est ad eos et ad omne cognatiōe do-
mus patris matris sue dicens. Loqui-
mini ad cōviroz sychen. Quid vobis est melius
vt dominentur vestri septuaginta viri omne fi-
lii ieroboal: an vt dominentur vobis vnus vir?
Simulq; considerate quia os vestrum et carove-
stra sum. Locutusq; sunt fratres matris eius de eo
ad omnes viros sychen virosq; fmones filios
et inclinauerunt eos eoꝝ pōst abimelech dicens

Israel con-
stituat ge-
deon dñm
cui dant in
aureos.

⁊

⁊
4. Reo. 1. a.

de morte ⁊
sepultura
gedeonis

Abimelech
fili? gedeo-
nis occidit
ix. fies ex
cepto iona-
thā.

Eliazo. f.

⁊
Eliazo ⁊
mouet con-
tra gedē
sed pacis ⁊
catur

⁊

⁊

⁊
supra eoꝝ.

Judicum

Frater noster est. Dederuntq; illi septuaginta pō:
dera argenti de phano baal berith. Qui condu:
xit sibi et viros iopes et paganos cutiq; sūt cū
Et venit in domum patris sui in ephra et occidit
fratres suos filios pierobal septuaginta viros su
per lapidē vñ. Remāsitq; ionathā filius hie:
roboal mimus ⁊ absconditus est. Cōgregati sūt
aut oēs viri sy che et vniuerse familie vbiis mello
abimelech et constituerūt regem abimelech iux
ta quercū que stabat in sy chen. Quod cū nūcia:
tum esset ionathān iux et stetit in vertice montis
garisim eleuataq; voce clamauit et dixit. Audite
me viri sy che ita vt audiat vos dñs. Ierūt ligna
vt vngerent super se regē dixerūtq; oliue ympa
nobis. Quē respondit. Nunquid possū deserere
pinguedinē meā qua et diū vntur et homines et
venire vt inter ligna pmoueā. Dixerūtq; ligna
ad arborē sicum. Veni et sup nos regnū accipe.
Quē rīdit eis. Nunquid possū deserere dulcedinē
meam fructusq; suauissimos et treti inter cetera
ligna pmoueā. Locutaq; sunt ligna ad vinē tē
ni et impera nobis. Quē rīdit eis. Nunquid pos
sum deserre vinū meū quod lenificat deū et hoies
et iter ligna cetera pmoueri. Dixerūtq; oia ligna
ad rhamnū. Veni et ipera sup nos. Quē rīdit eis.
Si vere me regē vobis constitutis venite et sub
ymbia mea requiescite. Si autē non vultis egre
diatur ignis de rhamnō et deuoret cedros libani.
Tūc igitur sicret et abiq; pctō constitutus su
peruos regē abimelech et bene egistis cū piero
boal et cū domo eius et reddidistis vice benefi
cia eius qui pugnauit ꝑ vobis et aniam suā dedit
periculis vt cruciret vos de manu madiā qui nūc
surrexit contra domū patris mei et interfecit:
stus filios eius septuaginta viros sup vñ lapidē
et constituitis regem abimelech filiū scille eius
sup habitatores sy che. eo q; frat vñ sit. Si ergo re
cre et abiq; vniū egistis cū pierobal ⁊ domo et
hodie letāmini in abimelech et ille letet in vobis.
Imaure peruersē egrediatur ignis ex eo et consu
mat habitatores sy che et oppidū mello. egredia
turq; ignis de viris sy chen et de oppido mello:
et deuoret abimelech. Quē cū dixisset fugit et a
bit in bera. habitauitq; ibi ob metus abimelech
fratris sui. Regnauit itaq; abimelech super isra
et tribus annis. Multisq; diis spm pessimū inf
abimelech et habitatores sy chen qui ceperūt eū de
testari. et scelus intersectionis septuaginta filiois
pierobal et effusionem sanguinis eo ꝑ. conferre
in abimelech fratē suū et inter ceteros sy chimo
rum principes q; eū adiuuā. et posuerūtq; insidi
as aduersū eū in sūmitate montis et dū illius pie
stolabantur aduentū exercebat latrocinia agen
tes pīdas de pīetercunibus. Nūciatūq; est a
bimelech. Venit autē gaal filius obed cū fratrib;
suis et transiit in sy chmā. Ad cuius aduentum
erecti habitatores sy chen egressi sunt i agros va
stantes vineas suasq; calcantes: et factis cantā
tibus choris ingressi sunt pbanū dei sui et inf epu
las et pocula maledicēbāt abimelech: clamāre ga
al filio obed. Quis est iste abimelech et que est sy
chen vt seruimus ei? Nunqd non est ipse filius
pierobal: et constituit principes zebul seruū suū

super viros emoi patris sy chen? Cur ergo pule
mus ei? Utinā baret aliquis populū istū sub ma
nu mea vt auferrem de medio abimelech. Dicitū
q; abimelech. Congrega exercitus multitudine
mea et veni. Egredul ei princeps ciuitatis auditis
sermionibus gaal filii obed iratus est valde et mī
sit clam ad abimelech pūctio dicens. Ecce ga
al filius obed venit in sy chmā cum fratrib;
suis et oppugnat aduersū te quāter. Surge itaq;
nocte cū populo qui tecum esset larina in agro et
pumo mane oriēte sole iux super ciuitate. Illo
autē egrediente aduersū te cum populo suo fac ei
quod poteris. Surrexit itaq; abimelech cū ol
exercitu suo nocte et tendit insidias iuxta sicut
mam in quattuor locis. Egredulq; est galaad fili
us obed: et stetit in introitu porte ciuitatis. Sur
rexit autem abimelech et oīs exercitus cū eo de
insidiarū loco. Cūq; vidisset populū gaal: dixit
ad zebul ecce de montibus multitudo descendit.
Cui ille respondit. Umbra mortū vides quasi ca
pita hominū: et hoc error decipietis. Burūq; ga
al ait. Ecce populus de vmbilico tē descendit: et
vniū cunctos venit per viam que respicit quercū
Cui dixit zebul ubi est nūc oīs tuū quo loqueba
ris quis est abimelech vt seruamus ei? Hōne hic
populus est quē despicebas? Egredere et pugna
contra eū. Abit ergo gaal expectante sy chymo
rum populo: et pugnauit cōtra abimelech qui ꝑ
secutus est eum fugiente et in vrbē cōpulit. Ce
dideruntq; ex parte eius plurimi vñq; ad portas
ciuitatis et abimelech sedit in ruina. Zebul autē
gaal et socios eius expulit de vrbem et in eas pas
sus est commorari. Sequenti ergo die egressus ē
populus in campum: quod cum nūciatum esset
abimelech: tulit exercitum suū et diuisit tres tur
mas rēdes insidias in agris. Et dñsq; q; egrede
retur populus de ciuitate surrexit et trāit in co
cum cū eo sup oppugnans et obfidens ciuitate
eius autem turme palantes per cāpū aduersa
rios psequēbantur. Porro abimelech omni die il
lo oppugnabat vrbem quam cepit interficere ha
bitatores eius ipsa quoq; destructa: ita vt sal
ea dispergeret. Quod cum audissent qui habitā
bant in turre sy chymo pangressi sunt pbanū dei
sui berith: vbi dñs cū eo pepigerant: ex eo loc⁹
nomē acceptarunt: erat munus valde. Abime
lech quoq; audito viros turris sy chmōus parti
riter conglobatos: ascendit in montē seimō cū om
ni populo suo: et arrepta securi pīcidit arboris
ramū: impositūq; ferens humero dixit ad socios
Quod me vidistis facere cito facite. Agitur cer
tatim ramos de arboribus pīcidentes: sequeban
tur ducem. Qui circumdantes pīdium succēban
tur atq; ita factum est vt fumo ⁊ igne mille ho
minū necarentur viri pariter ⁊ mulieres habita
toium turris sy chen. Abimelech autem inde pio
ficiscens venit ad oppidū thebes quod etiam
dāno obfidebat exercitu. Erat autē turris excel
sa in media ciuitate ad quā confugerant sum vñ
ri ac mulieres et omēs principes ciuitatis clausi
firmissime ianua et super turris rectum stantes ꝑ
pugnacula. Ascendensq; abimelech iuxta tur
rum pugnat fortiter: et appropinquans ostio

Abimelech
pstruit rex
inique suc
dur

sichimite ⁊
abimelech
se inuicem
occiderūt
pūctio
bomicidū
filiosq; ge
de
onis

374
15

De morte
sichimite
rum igne
et fumo.

1. Re. 11. c.
occisio abi-
melech. 1.
Re. 3. b. 1.
paral. 1. a

De thola
iudice. 1. d.
israel.

Israhel iudex
israel. 9.

B
supia. 2. b.
et. 3. a. 7. 4.
a. 6. a. 1. in-
fra. 3. 1.

C
Fili israel
penit. de
dolatur
liberatur
pblustinus

A
Septimo ab-
tecur con-
stituit dux
in israel il-
lustris

ignem supponere nittebatur. Et ecce una mulier
fragme mole desup iaciens illisit capiti abime-
lech et cõfregit cerebꝝ eius. Qui vocauit cito ar-
miger. subit ait ad eũ. Eua gine gladiu tuu p-
cutit me me forte dicatur qd a femia interfect. sum.
q iussu patris interfect eũ. Illo qz mortuo omes
q cũ eo erant de israh reuerſi sũt sedes suas et red-
didit de malo qd fecerat abimelech cõtra patrẽ
sui interfectio septuaginta filios. S. 7. Chim-
tis quoqz qd organ erant retributũ est et venit sup
eos maledictio ioabz filij bierobaal.
C. 6. De duobus ducibꝝ israh Thola et lair.
et de idolatria filioꝝ israh et pnia.

Iste abimelech surrexit dux israh tpo-
la filij pnia patris abimelech vir dꝝ p-
char qd dabatuit israh motis effraie et
iudicauit israh viginti tribus annis. mo-
ruis qd ac sepulcꝝ israh huius successit lair gala-
adites qd iudicauit israh viginti et duos annos. huius
triginta filios sedes sup triginta pullos alinar. 7
picipes triginta citati qd ex noie et qd sita appella-
toris lair. Opproba lair vir in pntem die i terra
galaad. mortuus est lair ac sepulcꝝ illo. cui est
vocalubũ camo. Filiu aut israh pntis veteribꝝ iuge-
tis noua fecerit malũ picipem dñi et seruierũt
idolis baal et asstarorbꝝ dñe syrie ac sydonis et
moab et filioꝝ amõ et pblustim: dimiserũtqz dñz
et nõ coluerũt eũ. Cõtra qd dñs israh tradidit e-
os i manꝝ pblustim et filioꝝ amon afflictio sunt
7 vehemẽter oppressi p annos decẽ et octo oes qd bi-
tabat traõ iordanẽ i terra ammorei qd i galaad
in tñ vi filij amõ iordanẽ transiũt valtarẽt iuda
et beniamin et effra. Afflictusqz israh nimis. Et
clamantes ad dñm dixerũt. Peccauimꝝ nbi: qd
reliuimꝝ dñm deũ nrm: seruauimꝝ baal. Quibus
locutꝝ est dñs. Nunqd nõ egripit ammorei filioꝝ
amõ et pblustim sydonu qz: et amalech et eba-
naa opprẽsserunt eos et clamantes ad me: et erui
vos de manu eorꝝ. Et si reliquĩte me 7 coluĩtẽs
deos alienos. Idcirco nõ addũ vi vltra vos libe-
rẽ. Ire 7 iuocare deos qd elegistis ip̃os liberet
i tpe angustie. Dixerũtqz filij israh ad dñm. Pec-
cauimꝝ: reddet tu nobis qd qd tibi placet nũt li-
bera nos. Quẽ dicẽtes oia de finibꝝ suis alienorꝝ
deop. idola piceuerũt et seruierũt dño deo qd volu-
it super miseris eorũ. Itaqz filij amõ concla-
mantes in galaad fixere tentoria: contra quoꝝ
cõgregati filij israh in maspha castrametati sũt.
dixerũtqz picipes galaad singuli ad primos su-
os. Qui pumus ex nobis contra filios amon ce-
perit dimicare: erit dux populi galaad.

C. 6. De leprebus puius abieci: eligis ad regẽ
filioꝝ amõ p terra habẽda. mittit ille nõ acq̃ue-
sit sed pugnat cõtra israh et vicitur de voto lep-
te et filia eius in molata.

Iste itaqz illo in tpe leprebus galaadites
vir fortissimꝝ atqz pugnator filius mu-
licis meretricis qui natus est de gala-
ad. ad habuit aut galaad ex ore de qua su-
cepit filios: qd possẽt crederet eiecerũt lepre: bi-
cetera. liberes in domo patris nostri eẽ nõ potẽt:
qd de adultera matre nati es. Quos ille fugiẽs
atqz de uirana hitauit i terra thob. Cõgregatisqz

sunt ad eũ viri sopes et latrocinantes et quasi prin-
cipẽ sequebatur. In illis diebꝝ pugna bati sũt am-
mõ cõtra israh: quos acriter infundebat p̃eritẽr
maiores natu de galaad: vt tollerent in auxilũ suũ
tepte de terra thob. Dixerũtqz ad eũ. Veni et esto
puncpẽs noster 7 pugna cõtra filios amõ. Qui:
bus ille respondit. Nõne vos estis qd odistis me et
eiecitis de domo patris mei: et nunc venistis ad
me necessitate cõpulsis? Dixerũtqz picipes gala-
ad ad lepre. Qd hãc igitur cãm nunc ad te veni-
mus. vi p̃oficiamus nobiscũ et pugnes cõtra hũ-
lios amõs filioꝝ viri oiz qd dabatũ i galaad. Lepre
qd dixit eis. Si uere uelitis ad me vt pugne p vo-
bis cõtra filios amon: tradiditẽs oes dñs i ma-
nꝝ meas ego ero vꝝ picipẽ. Qui respondit ei.
Dñs qd becaudit i tpe mediator ac testis qd nra p-
missa faciemꝝ. Abiit itaqz lepre cũ picipibꝝ ga-
laad: fecitqz eũ ois popuꝝ picipẽ sui. Locutusqz
est lepre oes sermones suos cõtra dñm i maspha.
Et misit nuncios ad regẽ filioꝝ amõ qd ex persona
sua dicerent. Quid michi et tibi estis: venistis con-
tra me vt vallares terrã meã? Quibus illẽ r̃dit.
Qui tulit israh terrã meã qñ ascẽdit de egypto:
si finibus arnõ vsqz ieboc atqz iordanẽ. Nũc ergo
cũ pace reddẽ michi eã. Per quoꝝ nrmz manda-
uit lepre: sp̃auit ei vbi diceret regi amon. Ipe
dixit lepre. Nõ tulit israh terrã moab nec terrã
filioꝝ amõ qñ de egypto cõẽderet: abula:
uit p solitu dinẽ vsqz ad mare rubrũ 7 venit in ca-
des. Misitqz nuncios ad regẽ eodẽ dicẽs. Dimitte
vt transã terrã tuã. Qui noluit acquiescere p̃obꝝ
eius. Misit quoqz ad regẽ moab: et ipse transi-
it p̃bere cõtrẽp̃. Manuit itaqz iades 7 ciral:
ut ex latere terrã eodẽ et terrã moab. Veniẽtisqz
ad outãle plagã terre moab: 7 castrametati: et trã-
sornõ nec voluit intrare terminos moab. Arnon
quippe cõfinium est terre moab. Misit itaqz is-
rah nuncios ad seon regẽ ammoreorũ qui ha-
bitabat in efebõ: et dixerunt ei. Dimitte vt tran-
seam per terrã tuã vsqz ad fluuiũ. Qui et ipse is-
rah verba despiciens nõ dimisit eum transire p
terminos suos: sed infinita multitudine p̃grega-
ta egressus est contra eum in tafa: et fouit resis-
tebat. Tradiditqz eum dominus in manu israh:
rael cũ exierat suo et percussit eum et posse-
bit omnẽ terrã ammorei babaritos regionis il-
lius et vniuersos fines eius de arnõ vsqz ieboc 7
de solitudinẽ vsqz ad iordanẽ. Dominus ergo
deus israh subiecit amonẽ pugnãtẽ cõtra illũ
populo suo israh: et tu nunc vis possidere et terram
eius. Nonne ea quẽ possedit chamõ deus tuꝝ tũ
bitur debentur? Qui autem dominus deꝝ nõ
ster victor obnuit: in nostram cedent possessio-
nem. Nisi forte melior es balac filio leprore rege
moab: aut docere potes qd iurgatis sit contra is-
rah: et pugnauerit contra eum quando babita-
uit in efebõ et v. uis eius et in aroer et villis il-
luẽt in cãcis ciuitatibꝝ iuxta iordanẽ per
trecentos annos. Quare tanto tempore nĩ-
cũ super hac r̃p̃etitione temptasti? Ignit
non ego pecco in te: sed tu contra me male agis
dicẽs michi bella nõ iusta. Iudicat dominus
arbitrẽ quibus diebꝝ inter israh et filios amon.

Be. 4. f.

B

C

E

S

De 32.8

hedum de capulo et libamēta: et posuit super petra offerens duo qui facit mirabilia. Ipse autem vxor eius intubatur. Lūq; accēderet flāma altra in celis angelus dñi pariter in flāma ascēdit. Quid videret manus vxor eius pñi ceciderūt i terrā: vtra eis nō apparuit angelus dñi. Statimq; illerit manus angelū dñi esse: et dixit ad vxorē suā. Morie moriemur: q; vidim' dñm. Cui respondit mulier. Si dñs nos vellet occidere: de manib' nostris holocaustū et libamēta nō facerēt: nec offēditet nobis pecōsa neq; ea q; sunt vtrūq; dixisset. Peperit itaq; filiū: et vocauit nō mē ei' samson. C. Reuocq; puer: t' benedixit ei dñs. Lepitq; spūs domini esse cum eo in castris dā in ter karaa et est baol.

Ratuitas
samsonis

C. L. S. Samson descendit et duxit vxorē de philistim in thānata. de carulo leonis occiso et fauo in ore eius reperto. De pbleuma ei' et foluto recebit. Samson iratus et vxor eius datur alteri.

De despo-
satione sa-
sonis mu-
lieri phili-
stie.

Excedit ergo samson in thānata vidē-
t' ibi mulierē de filiab' philistim: ascē-
dit et nūciauit patri suo et matri sue bi-
cens. Vidi mulierē in thānata de filiā:
bus philistino: quā queso v' michi accipiat vxorē.
Cui dixerat pater et mater sua. Nihilquid nō ē mulier in filiab' fratru tuo: et in oī populo tuo
quia vis accipere vxorē de philistim q; indicatū ē
sunt: Dixitq; placuit ad patrē suum. Hanc mi-
chi accipe quia placuit oculis meis. Parētes au-
tē eius nesciebāt q; res a dño fieret: et q; reret oc-
casiones cōtra philistim. Eo ēm tempore phili-
stini dominabātur israel. Excedit itaq; samson
cū patrē suo et matrē thānata. Lūq; venisset ad
vineas opidi apparuit carulus leonis seuus et ra-
giens et occurrit ei. Irruit autē spūs dñi in samso-
et dilacerauit leonē quasi hedū in frusta decerpe-
ret nichil oīno hñs in manu: et hoc patri et matri
noluit indicare. Exceditq; et locutus ē mulieri q;
placuerat oculis ei'. Et post aliquot dies reuer-
tens v' accipit eam decimauit v' videret ca-
dauer leonis. Et ecce exarē apū in ore leonis ē:
fatac fauus mellis. Quē cū sumpsisset in mani-
bus: comēdebat i via: veniensq; ad patrē suum et
matrem dedit eis partem quē et ipi comederūt:
nec tamē eis voluit indicare q; mel de corpore leo-
nis assumpserat. Excedit itaq; pater et ad mu-
lierem: fecit filio suo samson cōiūm. Scē enim
iuuenes facere cōsueuerūt. C. Ergo ciues loci il-
lius vidissent ei' dederūt ei' sodales triginta q; es-
sent cū eo. Quibus locutus est samso. Proponā
vobis pbleuma quod si solueritis michi intra sep-
tē dies coniūm: dabo vobis triginta syndonea et
totidē tunicas. Si autē nō poterit soluerē: vos
dabitis michi triginta syndones et ciuidē nume-
ri tunicas. Qui responderunt ei'. Proponē pbleu-
ma v' audiamus. Dixitq; eis. De comedie et
viti cibis: et de fontē egressa de lucedo. Nec potue-
rūt ires dies positi cōsoluerē. Cumq; adese-
ret dies septimus: dixerunt ad vxorē samso. Vī-
dē v' viros tuos: si vade et v' idicet tibi quid signifi-
cet pbleuma: q; si facere nolueris in cēdem te et
domū patris tui. An idcirco vocastis nos ad nup-

tias v' spoliaretis? Quē fundebat a pud samson
lachrymas et querebatur dices. Quid me et nō
diligis idcirco pbleuma quod? pposuit filio po-
puli mei nō vis michi exponere? At ille responsū
patri meo et matri nolui dicere et tibi indicare
potero. Septē igitur diebus cōiūm stebat aū ē
tādēq; die septimo cū ei' esset molestia expōuit q;
stati indicauit ciuib' suis. Et illi dixerunt ei' die
septimo aū solis occubuit. quid dulcius melle et qd
fortius leone? Qui ait ad eos. Si nō arastis in
vittula mea: nō inuenissetis pponē meam. Irruit
itaq; in eis spūs dñi. Defecit dicitur aschaon et per-
cussit ibi triginta viros quos ablatas vestes de-
dit his q; pbleuma soluerat. Iratusq; nimis a-
scēdit i domū patris sui: vxor autē ei' accepit ma-
ritum vñū de amicis eius et pñionib'.

C. L. S. De vulpibus et segentibus philistinoz
succēsio: de genere et vxore i' sonis succēsio a pbi
lustinis: et surā femui imponit. de mille viro mā-
dibula affini occiso. de aquis et maxilla dēna mo-
lari flumētib'.

Est aliquantulū tēposio cū dīco triti
ecce mellis istarē venit samson iuliere
volēs vxorē suā: attulit ei' hedum de
capulo. Cui' cubiculū eius solio vel
let intrare et prohibuit illū pater illius dicens. Pu-
ta q; qd habes eam: ideo tradidi illā amico tuo
Sed habet fortorem que iunior et pulchrior illa ē
sit tibi p. et vxor. Cui samson respondit. Ad hac die
non est culpa in me contra philisteos. Faciā
et vobis mala. Percutitq; et cepit frēcās vulpes
caudāq; eorum iungit ad caudās: et facēs ligā-
uit in medio: quas igne succēdēs dimisit et vuc
illucq; discurrent. Quē statim percerunt in
segetes philistinoz. Quibus succēsis et com-
positae iam fruges et adhuc stantes in stipula cō-
cremate sunt: in tantum v' vineas quosq; et olt-
ueta flamma consumeret. Dixeruntq; philistim:
quō fecit hanc rem? Quibus dictum ē. Sāson
gēgē thānata: q; tulit vxorē eius et alteri
tradidit: per operatus ē. Ascenderuntq; phili-
stini: comēbūserūt tam mulierem q; patrē et
vñū. Quibus ait samson. Licet per feceritis: ita
men adhuc ex vobis expectam vitionem et tunc
quiescam. Percussitq; eos ingenti plaga: ita v'
supētes surā femui imponentur. Et descen-
dens habitauit in spelunca petre et tē. Igitur a-
scendentes philistim in terra iuda: castramēta
sunt in loco qui postea vocatus est lechi. i. ma-
xilla vbi eorum fusus est exercitus. Dixeruntq;
ad eos de tribu iuda. Rurā ascenditis aduerfum
nos? Qui responderunt. Ut ligemus samson ve-
nimus: reddamus et ei que i nos operat' ē. Est
scēdit ergo tria milia viroz de iuda ad specus
scēdit etiam. Dixeruntq; ad samson. Hecis q;
philistim imperet nobis: quare hoc facere voluit
hi? Quibus ille ait. Sic fecerunt michi. Hecis
et. Ligare inquit me venimus: et tradere in
manus philistinoz. Quibus samson. Iurate ait
et spōdēte michi q; non occidatis me. Dixerunt.
Non te occidemus: sed vincum trademus. Et
gaueruntq; cum duobus nouis funibus et tulerunt
eum de petra etiam. Qui cum venisset ad

supra eob.
infra. 15. c.
Sāson oc-
cidit. xxx.
viros

Comouet
samson cō-
tra phili-
stinos propter
vxorē suā
am abiatā

de vastatō-
ne segetū
p caudas
vulpū in
censās.

supra. 6. f.

Sāson li-
gatus da-
tur phili-
stini pug-
nibus con-
tra israel:
syrūpūtur
vittula.

supra. 5. a.

supra. 4. b.

Infra. 5. c.

De
eodē.
Sāson oc-
cidit leonē
et cū' ca-
dauerē fa-
uus mellis
prodixit.

De pbleu-
mate sam-
sonis

Judicum.

locum maxille: et phibitissimi vociferantes occurrissent: eiatru spūs dñi in eū: et sicut solēt ad ardore ignis ligna cōsumi: ita vīcula q̄bus ligat⁹ erat dissipata sunt et soluta. Inueniēti⁹ maxilla id est mandibula asini que iacebat arripies: interfecit in ea mille viros: et ait. In maxilla asini in mādibula pulli asina⁹ deleui eos et percussī mille viros. Et q̄q; hec verba canēs p̄p̄fecit: p̄p̄cit mādibulā de manu ⁊ vocauit nomē loc⁹ illius ramath lechi q̄d interpretatur elcuiatio maxille. Similes valde clamauit ad dñm et ait. Tu dedisti in manu serui tui salutem hanc maximā atq; victoriā: enī in montior: incidāq; in man⁹ in circūcū solū. Ape= ruit itaq; dñs molarē dentē i maxilla asini: et egressi sunt ex eo aque. Quibus haustus refocilaui sp̄m et viros recepi. Quidcirco appellat⁹ est nomē loci illius: vñs inuocātes de maxilla vñs i presentem diēz. Judicauitq; israel i diebus phibitissimi. xx. annis.

L. S. De post⁹ gase sublat⁹: de balila qualiter de cepit sanfonēz de execratione sanfonis ad hostibus de morte eius cum phibitissim i domo con= utuli.

Aut quoq; in gazam: et vidit ibi mulierē meretricē: ingressusq; est ad eam. **M**⁹ cū audisset phibitissim: ⁊ percrebuisse caput eos intrasse vrbē sanfō: circūde= derūt ei postea i porta ciuitatis casti odib⁹: et ibi tota nocte cū silentio phibitissim facti mane exēti tē occiderēt. dormiuit autē sanfō vñs ad medium noctis et inde confulgens appēdit ābas porte: fides cū postibus suis et ierasi postiq; humeris suis posuit aut verticē mōtis q̄ respicit ebiō. Post hēc amauit mulierē q̄ habitauit in valle soreth et vocabatur balila. Veneruntq; ad eā p̄līcipes phibitissim⁹ atq; dixerunt. Decipe eū et dicesc ab illo in quo habeat tantā fortitudinē: et quo modo eum superare valeamus et victū afflige= re quod si feceris dabim⁹ tibi singuli mille censū argēteos. Locuta ē ergo balila ad sanfō. Dic mihi obsecro in quo sit iua maximo fortitudo et q̄d sit quo ligatus erumpere nequeas? Cui respondit sanfō. Si septē neruicula funib⁹ necdū lictis et adhuc humitibus ligatus fuero: ishm⁹ ero vt ceteri homines. Atulcrūq; ad eā satrape phibitissim⁹ septē funes vt dixerat quibus vixit eū lictis: apud se infidit et in cubiculo finē rē expectantibus. Clamauitq; ad eū: phibitissim super te sanfō. Cui raptē vincula quomodo si rūpat quis filiū sū stupra totū sū spūtamie cū odorē ignis acceperit: nō est cognitū in quo esset fortitudo eius. dixitq; ad eā balila. Ecce illi sū michi: ⁊ falsū locutus es. Saltē nunc indica michi quo ligari debeas? Cui ille respondit. Si ligat⁹ fuero no uis funibus qui nuncq; fuerunt in opere infirmus eror et alioquin hominum similes. Quibus rursum balila vixit eum: et clamauit phibitissim super te sanfō in cubiculo insidit⁹ preparat⁹. Cui ita rūpat vincula: quasi fila ielauim dixitq; balila rursum ad eum. Usq;quo decipio me et fallulo= queris. Respondit de quo vici debeas? Cui respondit sanfō. Si inquit septem crines capitis mei cum licio plexeris et clauum hanc circūda=

tum terre fixeris: infirmus ero. Quod cum fecisset balila: dixit ad eum. Phibitissim super te sanfō. Cui confulgens de somno extraxit clauū cū crinibus et licio. Dixitq; ad eum balila. Quomodo dicio q̄ amas me: cū animus tuus non sit mecum? Per tres vices mentitus eo michi: et nolui dicere in quo sit maxima fortitudo tua. Et q̄ molestia esset ei et per multos dies iugiter ad= haberet i spaciū ad quietē nō tribuens: defecit aia eius: et ad mortem vñs lassata est. Tunc aperit⁹ veritatem rei dixit ad eam. Ferrum nuncq; ascendi super caput meum q̄ nazare⁹. A consecrat⁹ domino sum de vtero matris mee. Si rasum fuerit caput meum: recedet a me fortitudo mea ⁊ deficiā: et q̄q; sicut ceteri hoies. Vidensq; illa q̄ cōfessus et esset omni animi sui: misit ad principes phibitissim⁹ ac mādauit. Ascendite ad eū: semel quia nunc michi aperuit cor suum. Cui ascenderunt: assumpta pecunia quam promiserant. At il la dormire cum fecit super genia suas: et il sinu suo reclinare caput. Vocauitq; tonitruum et rasis sep= tem crines eius: et cepit abigere eum ⁊ a se repel= lere. Statim enim de eo fortitudo discessit: dixitq; phibitissim super te sanfō: qui de somno con= surgens dixit in animo suo. Egrediar sicut ante feci: me excutiam nesciens q̄ recessisset ab eo dominus. Quem cū appēhēdissem phibitissim: statim eruerunt oculos eius et dixerunt gazam vinctū carbenio: et clauum i carcere molere fece= runt. Jamq; capilli eius renasci ceperant: et p̄līcipes phibitissim⁹ cōuenērūt in vñā vt i molarē hostias magnificas dagō deo suo ⁊ epularentur dicentes. Tradidit deus noster inimicū nostrū sanfō i manus nostras. Quod enā populus vñs laudabat deum suum eadēq; dicebat. Tradidit deus noster aduersarium nostrum i man⁹ nostras qui deleuit terram nostrā: ⁊ occidit plurimos. Et ita tēq; per p̄uina sūptia iā capulis p̄ce= ceperunt: vt vocaret sanfō et ante eos luderet. Cui adductus de carcere ludebat ante eos: feceruntq; eum stare inter duas colūnas. Cui dixit puero regenti gressus suos. Dimitte me vt rāgam colūnas quibus omis iminet domus ⁊ reclinet super eas et paululum requiescā. Dom⁹ aut erat plena viroz ac mulierum: et erant ibi omnes principes phibitissim⁹ q̄ de tecto et solario circūter tria milia viriūq; sexus spectantes ludentem sanfōm. At ille inuocato domino ait. Dñe de⁹ me: uo memento mei: ⁊ redde michi nunc fortitudinē pulsanā deus meus et viciscā me de hostib⁹ meis et pio amissione duob⁹ luminib⁹ vñā visionē recipiā. Et appēhēdit ābas colūnas quibus inni= tebatur domus: alterāq; cap⁹ dextera et alteram leua tenēs ait. Mōia ē aia mea cū phibitissim. Et cū cussisset fortiter colūnas: cecidit domus super oēs principes et ceteram multitudinē que ibi erat. Multosq; plures interfecit mōiens: q̄ aī viuus occiderat. Descendentes autē fratres eius ⁊ vñs uersa cognatione rulerūt corpus eius: ⁊ sepelirūt inter saras et elsaab i sepulchro patris sui ma= nue iudicauitq; israel vīginti annis.

L. S. De Michā et idolo eius et de adolescente bethleemita facer dote eius.

su. co. et in

fra co.

D

Sālon de regit secre tum fortis: rudis sue meretrici aqua decit pūtur.

E

su. eodem. De caprio a phibitissim

S

Sālon ca: dere facit domum et ita mouit q̄ phibitissim

E

su. 14. d. 7 su. 15. d.

su. 14. d. 7 su. 15. d.

E

su. 14. d. 7 su. 15. d.

E

su. 14. d. 7 su. 15. d.

E

su. 14. d. 7 su. 15. d.

E

su. 14. d. 7 su. 15. d.

E

Sālon oc cidit mille viros ex mādibula asini.

D

de egressu a q̄ ex ma = pilla asini.

E

De mere tricibus sū sonis q̄b⁹ decept⁹ ē.

E

Samfō li= gat⁹ rē = pu vīcula.

E

Samfō li= gat⁹ rē = pu vīcula.

E

su. co. ⁊ in fra co.

E

su. co. ⁊ in fra co.

E

A de micha:
y dolo ei?

Est eo tempore viri qdaz de monte ef
fram nomine micha: qui dixit ma:
tri sue. Quille ceteri argteos quos se:
parauerat: et sup qbus me audiente
intrauerat: ecce ego habeo: et apud me sunt. **C**ut
illa respondit. Bene dicitur filius meus domino.
Reddidit ergo eos matri sue: que dixerat ei: **C**o:
secraui: et voui hoc argteu dñi: vt de manu mea
suscipiat filius meus: et faciat sculpsile atq3 cōsta
tile: nunc tra dō illud tibi: Reddidit igitur eos ma
tri sue: que tulit ducentos argteos: et dedit eos
argentario: vt faceret eis sculpsile atq3 cōsta
tile: quod fuit in domo micha: et ibi edicula m quo
q3 in ea deo separauit: et fecit ephor: et theraphi.
Vestem sacerdotalem et ibola impleuit: et vnus
fuitq3 suoz manū et fact' est ei sacerdos. In die
bus illis non erat rex in israel: sed vnusq3 q3 quod
sibi rectū videbatur hoc faciebat. Fuit q3 in ipe
illo als adolefcens de bethle iuda: et cognatione
eius erat q3 ipe leuites: et habitabat ibi. Ingressusq3
de ciuitate bethle: pegrinari voluit vbiq3q3 sibi
cōmōdū reppisset. **C**ūq3 venisset in mōte effrai: tē
facies: et declinasset parūp in domo micha: terro
gatus ē ab eo vñ venisset. **Q**ui rñdit. Leuita sum
de bethleem iuda: et vado vñ habitū vbi portuo:
et vñle michi ēē pspere. **D**ixitq3 micha. Vane
apud me inquit et esto michi parus: ac sacerdos: da
boq3 tibi per annos singulos decē argteos: ac ve
rē duplicē: et que ad victū sūt necessaria. **A**ccepi
uit et mansit apud dñem: fuitq3 illi quasi vnus de
filiis. Impleuit micha manū eius: et habuit pue
rum sacerdotē apud semine: scio dñes q3 benefecit
et michi deo: hñit leuitici gl'ia facer dotē.
CS. De filiis dan qd obtrulit deos et sacerdos:
tes micha: ceperunt. **xviii.**

A Despolia:
rione y do
loz micha
p tribu dā
confēctio
suo facer
dote.

In diebus illis non erat rex in israel: et
tribus dan querebat possessionēq3 sibi
vi habitaret in ea. **U**sq3 ad illū em diē
inter ceteras tribus: sicut nō acceptat mi
serunt ergo filij dan stirpis et familie sue quicq3 vi
ros fortissimos de faraa et estbaol vi exploiarēt
terā: et vullgēter spicerēt. **D**ixerūtq3 eis. Ire et p
soderate terrā. **Q**ui cū pergerēt venisset in mōtem
effraim: intrasset domū micha: et quēserit ibi et a:
gnosceret vocē adolefcēti leuitē: vt rēsq3 illius
diuerfouo: dixerat ei. **Q**ui tē ad duxit. **Q**uid
hic agis? **Q**uā ob causā huc venis? **Q**ui
rñdit eis. **H**ecce dec pstitit michi micha: et me mer
cede pduxit vñ si ei sacerdos. **R**ogauerūt aut euz
vt consuleret dñem: scire possēt an piofpero ite
nere pgerent: et res hēret effectū. **Q**ui respondit
eis. Ire cū pace. **D**ñs respicit viā vestrā: et iter q3 p
gittis. **E**ūres igitur quinq3 viri venerūt laio: vide
runtq3 populu habitantē in ea absq3 villo timore
iuxta consuetudinē sidoniorū: securū et quietū: nul
lo eis penitus resistēte magna q3 opū: et pcul a
s done atq3 a cunctis hominū separatum. **A**uer
siq3 ad fratres suos in faraa et estbaol et quid e:
gissent sciscitantes ibi rñderunt. **S**urgit et eam
ad eos. **U**idimus enim terram valde opulentem
et vberem. **N**olite negligere: nolite cessare: **E**am
et possideamus eam: nullus erit laius. **I**ntrabi
mus ad securos i regione latissimā: tra detq3 nos:

C Hume: 3c

bis dñs locū i quo nullus rei ē penuria eoz: que
gignitur in terra. **P**rofecti igitur sunt de: cogna
tione dan de faraa et estbaol sexcenti viri accin:
ti armis bellicis: ascenderetq3 manserunt in ca
riariari iude: qui locus eo eo repose castroz dā
nomē accepit: et post tergū cariariari. **I**nbe
transierunt in montē effrai. **C**ūq3 venissent ab
domū micha: **D**ixerunt qñq3 viri: qui pilus nulli
fuerat ad cōsiderandā terrā laio ceteris fratribus
suis: nostis q3 in domibus istis sit ephor et therā:
pbi et sculpsile atq3 cōstatile. **U**idete quibroz pla
ceat. **E**t cū paululu declinasset ingressi sūt domū
adolefcēti leuitē qui erat in domo micha: salu:
taueruntq3 cum verbis pacificis: sexcenti autem viri
ita vt erant armati hababant an ostiū. **I**n illi d
ingressi fuerat domū iuuenis sculpsile et ephor:
et theraphin atq3 cōstatile tollere nitebant: et sa
cerdos habat ante ostium: sexcentis viris fouissi
mis haud pcul expectantibus. **T**olerantq3 istiq3
q3 intrauerant sculpsile ephor et ydola atq3 cō
statile: **Q**uibus dixit sacerdos: **Q**uid facitis? **C**ut
respondit dñs. **A**ccē et pone digituz super os tu
um: veniq3 nobiscū vt dēamus te patrē ac sacer
dotem. **Q**uid tibi melius est vñ sacerdos i do:
mo vnus viri an in vna tribu et familia in israel?
Quod cum audisset acquiescit: sermonibus eo a
rum et tūit ephor et ydola ac sculpsile: et profe
sus est cum eis. **Q**ui cum pgerent et āte se re
fecissent paruulos actum tēat: et qd quod erat p
cti osum iamq3 a domo micha esset pcul: viri q3 ha
bitabant in e dibus micha: cōclamarē secun fū:
et post tergū clamare ceperunt. **Q**ui cum respē
xissent dixerunt ad michā: quid tibi vis? cur cla
mas? qui respondit. **D**eos meos quos michi feci
tulisti et sacerdotē et omnia que habeo: et dñs
quid tibi est. **D**ixerūtq3 ei filij dan. **L**aue ne vitra
loquaris ad nos: et veniant ad te viri aio conci
tati et ipse cum omni domo tua pereas. **E**t sic p
pto itinere perregerūt: **U**idēs aut micha q3 posito
res se essent reuerfus est in domū suā. **S**excenti
autē viri tulerūt sacerdotē: et que supra diximus
venerūtq3 in laio ad populu quiescentē atq3 se:
cuz: et pculserūt eos in eo gladiū vbiq3 incēdio
tradiderunt: nullo penitus ferente pculidum: eo
q3 pcul habitaret a sydone: et q3 nullo hominū
haberent quicq3 societatis ac negocii. **E**rat aut
ciuitas sita in regione roob: quā rursū extruē
tes habitauerunt i ea. **V**ocato nomē ciuitatis dan
iuxta vocabulum pñis sui: quos genuerat israel i
pñis laio dicebat. **P**osueruntq3 sibi sculpsile: et
sonatū filium gerfan filij moysi ac filios eius sa
cerdotes in tribu dan vñq3 ad diē captiuitatis
sue. **M**ansitq3 apud eos ydolum micha: omni rē:
pote quo fuit domus dei in sylo. **I**n diebus illis
non erat rex in israel.

CS. De leuita: et vxore eius qñ iter ad parētes
uerfa: et qualiter a marito rñditer a viris ga:
baa illusa: mortua ē: et viro suo in vno dēci par
tibus illa in omnē terminū israel mititur. **xix.**
Est qdā vir leuitis pñas in latere mō:
ris effrai: qui acceptu rñit bethle iu
de. **Q**ue reliquit cum rē reuerfa ē in do
mum patris sui in bethleem: mansitq3
i lū

A Tribus dā
laio ciuita
tem oppu
gnat

A De qdā vi
ro vna cuz
vxore hoc
spiret pco
sodomē.

apud eam quatuor mensibus. Secutusque est eas vir-
sus volens recollari et atque blandiri et secus
reducere habens in comitatu puerum et duos as-
inos. Quae suscepit eum et introduxit in domum pa-
tris sui. Quod cum audisset focer eius eduxit vidisset
occurrit et letus: amplectatus est boiem. Man-
sitque gener in domo soceri tribus diebus comedens
cum eo et bibens familiariter. Die autem quarto de-
noctare conuersus phisici voluit. Quae tenuit so-
cer: et ait ad eum. Multa pinus pusilli panto et con-
ferta stomachum: sic phisicis. Sederuntque
simul ac comederunt: biberunt. Digressusque puer
ad generum suum. Quia te ut hodie hic mane-
as pariter letemur. At ille confurgens cepit vel
le phisici. Et sic bilominus omniter eum focer te-
nuit: et apud se fecit manere. Mane autem facto
pabar leuitate iter. Cui focer russum. Obsecro inquit
per paululum capi: et assipio viribus donec
increscat dies: postea phisicis. Comederunt
ergo simul: surrexitque adolefens cum vxore sua
et puer. Cui russum locutus est focer. Considera quod
dies ad occasum declinatio sit et propinquat ad vespe-
ram. Mane apud me etiam hodie: et duc letum diem
cras phisicis: ut vadam in domum tuam. Voluit ge-
ner acquiescere sermonibus eius. Sed statim perrexit
et venit: extra lebus quater noctem vocat perierit
duo secum duos asinos onustus et cubantem. Ita
quod aderant iura lebus et duo mutabatur in nocte
Digressus puer ad boiem suum. Veni obsecro declina-
mus ad vrbem iebuseorum: et maneamus hic. Cui re-
spondit dominus. Non ingrederis oppidum gentis
alienae: quoniam non est filius israel: sed transibis vias
gabaa et cuxilic: puerum manebimus in ea: aut
certe in vrbe rama. Infranserunt ergo lebus et
ptum carpebant iter: occubuitque eis sol iuxta ga-
baa quae est in tribu beniamin: et iterumque ad eas
vi manerent ibi. Quia cum intraisset sedebat in
platea ciuitatis et nullus eos recipere voluit hos-
pitiis. Et ecce apparuit homo senex reuertens de
agro et de opere suo respiciens: et ipse de mon-
te erat effral: et peregrinus habitabat in gabaa
homines autem regionis illius erant filii gemini
Elevatis oculis: vidit senex sedentem boiem cux-
ilic: in platea ciuitatis: et dixit ad eum. Quia
farcinulis suis in platea ciuitatis: et dixit ad eum.
Unde veni? et vadis? Quia respondit ei. Profe-
cti sumus de bethleem iudae et pergitimus ad lo-
cum nostrum qui est in latere montis effraim. Vnde
iteramus in bethleem. Et nunc vadimus ad domum
dei nulliusque sub tectum suum nos vult recipere
hntes paleas: et fenu in asino: et pabulum panem
ac vinum in meos: et acille tuerius: et pueri qui me-
cum est. Nulla re indignus sumus nisi hospitio. Cui res-
pondit senex. Pax te sit: ego piebebo oia que neces-
saria sunt: et tu quoque in platea manea. Intro-
gressusque cum in domum suam et pabulum asinis piebebat:
ac postquam lauauerit pedes suos recepit eos in conui-
uium. Illis epulantibus: et post laborem itineris cibo
et potu refectis: corpus venefici viri ciuitatis
illius filii bethla: abduxerunt: et circumdantes domum
fuerunt: pulsare ceperunt da matrem ad boiem domus
atque dicentes. Eaduc virum qui ingressus est domum tuam
et abutatur eo. Egrediusque ead ad eos senex et ait.
Holite fratres nolite facere malum hoc: quia in

gressus est homo hospitius meus: et cessate ab hac
stultitia. Quia ab eo filia virginis et hic homo habet pecu-
binam educam: eas ad vos ut hntiliter eas et vias
libidine concupiscitis: in obsecro ne scelus hoc con-
tra naturam opemini in vrbem. Tolerant ac de se
sermonibus illius. Quia cernens homo eduxit ad eos co-
cubina suam et eis tradidit illud dicens. Quia cum
ta nocte abusi estis: dimiserunt ea mane. At multi
et recedentibus tenebris venit ad ostium domus
vbi manebat dominus suus: et ibi corruit. Mane facto
surrexit homo et aperuit ostium: et cepit amplexu
retrahere: et ecce concubina eius iacebat ante ostium
sparsa in limine manibus. Cui ille putans eam de-
scere loquebatur. Surge ut ambulemus. Quia nichil
ridens intelligens quod erat motus tulit eam
imposita asino: reuersusque est in domum suam. Quia
cum esset ingressus arripuit gladium: et cadaver vxoris
cum ossibus suis in duodecim pteas ac frustra co-
cidens misit in omnes terminos israel. Quia quod
vidissent singuli exclamabant. Nunquid res ista fa-
cta est in israel: ex eo die quo ascendunt patres
nostri de egypto: visus in phisicis: et in
coe decernit qualis facto opus sit.

**C. S. De pugna totius israel pro scelere hoc contra tri-
bum beniamin: qualiter filii israel ab eis bello pilos
secundo victi sunt. Tercio tamē vicit israel benia-
min: nec supersit de eo nisi sexcenti viri: quia duo mi-
lia quingenti mortui sunt.**

**I. Gressus itaque sunt filii israel: et pariter
regem dixerunt vnus de danis. Scilicet
terram galad ad boiem israel: omnia quoque anguli populi
et cuncte tri-
bus israel: eccam populi dei pueri: et quadraginta
milia peditum pugnatorum. Recitauerunt filios benia-
min: et ascendissent filii israel in plateam. Interro-
gatusque leuita maritus et mulieris interfecit: quo-
modo in scelus peccatum esset: et dixit. Veni in ga-
baa beniamin cum vxore mea: illucque diueri. Et ec-
ce homines ciuitatis illius circumdederunt nocte do-
mum in qua manebam volentes me occidere: et
vxorem meam incredibili furoris libidine veras-
tes denique mortui est. Quia armis arreptam in frustra
concidit: missique partes in omnes terminos posses-
sionis vestre: quia nunc tantam nephas et tam gran-
dialeculum factum est in israel. Ad defusos omnes
filii israel decerneret quod facere deberat. Straxitque
populus: et quasi vnus hominis sermone respon-
dit. Non recedemus in tabernacula nostra: nec
suam quisque intrabit domum: sed hoc contra ga-
baa in commune faciemus. Decem viros eligatur
centum ex omnibus tribubus israel: et centum
de mille et mille et decem milibus: ut compotent
exercitum cibaria: et possident et pro scelere contra ga-
baa beniamin: et reddere et pio scelere quod ma-
neret. Conuenit vnusquisque israel ad ciuitatem que
si homo vnus: eas meterno quod consilio: et miserum
nuncios ad omnes tribus beniamin qui dicerent.
Cur in nephas in vobis reperimentur? Et tradite
homines de gabaa qui hoc flagitium peccatum
et moiantur: et auferatur malum de israel. Qui non
hntis fratrum suorum filios israel: audire madata: sed
ex cunctis vrbibus que sortis sue erant conuenerunt
in gabaa: vt illis ferris angulis et contra vnus**

B

2. Re. 11. b.

E

De fodo-
mia in ga-
baa

De f. a. b.

15

2

13

De pugna
isrl pro tri-
bu beniamin
propter peccatum
peccatum.

sum populum israel dimicarent. Inuentiq sunt
viginquinq milia de beniamin educunt gladi-
um pter habitatores gabaa: qui septingenti
erant viri fortissimi ita sinistra vt dextra pician-
tes: sic fundis lapides ad ceteri iactes vt ca-
pilli q possent percutere: et nequaquam in altera p-
ter ictus lapidis deferretur. Alioq quosq israel
absq filio beniamin inueta sut quadraginta mi-
lia educunt gladios et paratorum ad pugna-
m surgentes venerut in domo dei hoc est in sy-
do: confuieruntq domini atq dixerunt. Quis
erit in exercitu nostro princeps certamine con-
tra filios beniamin? Quibus respondit dominus
Iudas sit dux vester: statimq filii israel surge-
tes mane castrametati sut iuxta gabaa: et inde p-
cedentes ad pugna contra beniaminibem oppu-
gnare ceperunt. Egrediosq filii beniamin de gabaa
occiderunt de filio israel die illo vigindu milia
virovm. Rursu filio israel et fortitudine et nume-
ro confidentes in eod loco in quo prius certau-
erunt: aciem direxerunt: ita tamen vt prius ascen-
derent et starent coa dno vsq ad noctem: consu-
leruntq cum et dicerent. Debem vltra pcedere
ad dimicandu contra filios beniamin fratres no-
stros an non? Quibus ille respondit. Ascendite
ad eos et intite certamen. Cumq filii israel altera
die contra filios beniamin ad picium process-
serunt: ceperunt filii beniamin de poutis gabaa: et
occurrentes eis tanta in illos cede bachati sunt:
vt decem et octo milia virovm educunt gladi-
um pfernerent. Quamobrem omnes filii is-
rael venerunt in domum dei: et sedentes sciebant co-
ram domino. Zelaueruntq de illo vsq ad ve-
esperam et obrulerut ei holocausta atq pacificas
vicimas et super statu suo interrogauerunt. Eo
tempore ibi erat archa federis domini et phine-
es filius eleasari filii aaron ppositus domo. Et
soluerunt igitur dnm atq dixerunt. Exite vltra
debemus ad pugna ctra filios beniamin frs no-
stros an quiescet? Quibus ait dñs. Ascendite
Lras em tra da eos in manus vestras. Posuerut
q filii israel insidias per circuitu vrbis gabaa: iter-
cia vice sicut semel et bice contra beniamin exer-
citum pduerunt. Sed et beniamini audacter
eruperunt de ciuitate et fugientes ad uersarios lo-
gus psecuti sunt: ita vt vulneraret ex eis sicut pri-
mo die et scdo cederent p duas semitas verten-
tes terga quas vna ferebatur in berpelas altera
in gabaa. atq pferneret triginta circiter viros.
Putauerunt q solito eos more cedere. Atq fugi
arte simulantes inserit consiliu vt abstraherent
eos de citate et qsi fugientes ad supradictas sci-
tas pduceret. Quo itaq filii isrl surgies de sedi-
bus suis toties dederut acie in loco q vocat baaltha-
mar: insidie qz circa viderit paulati se aper-
re ceperut et ab occidetal vrbis pte pcedere. Sz
et alia decem milia viros deuiuerunt isrl habitato-
res vrbis ad certamina pmoncabant ingravatu
q est bellu contra filios beniamin et non intel-
lexerunt q ex omni parte illis instaret interitus.
Perussitq eos dominus in conspectu filioz is-
rael: et interfecerunt ex eis in illo die viginquin-
q milia et centum viros: omnes bellatores ebu-

centes gladium. Filii autem beniamin cum se infe-
riones esse vidissent ceperunt fugere. Quod cer-
nentes filii israel debuerunt eis ad fugiendum
locum vt ad preparatas insidias deuenirent qz
iuxta videri poterant. Qui cum repente de lati-
bulis surrexissent: beniamin terga sedibus ba-
ret ingressi sunt ciuitate et percellerunt ea: yiois
gladij. Signum autem dederut filii israel his qz
in insidiis collocauerant vt postq viderem cepisset
igne accederent vt ascenderent in altum fumo ca-
pitam viderem demonstrarent. Quod cum cerne-
rent filii israel in ipso certamine positi: putauerut
enim filii beniamin eos fugere et instantius pseq-
bantur cels de exercitu eorum triginta viros vt
viderunt quasi columnu fumi de ciuitate conscen-
dere. beniamini quoq respicientes retro cum capta
cerneret ciuitatem et flammam in sublime ferri
qui prius simulacrant fugas: versa facie fortius
resistebant. Quod cum vidissent filii beniamini: in
fuga versi sunt: ad viam deserti ire ceperut: illuc
quoq eos ad uersarios persequentibus. Sed et hi
qui vide succederant occurrerunt eis: atq ita sa-
ctu est vt ex vtraq parte ad postibus cederentur:
nec erat villa requies mouimentu. Ceciderunt ar-
q prostrati sunt ad orientalem plagam vrbis ga-
baa. Fuit aut qui in eod loco infecti sut decem et
octo milia viros: omes robustissimi pugnatores.
Qui cu vidisset qui remanserut de beniamin fugerit
i solitudinem: pgebat ad petra cui vocabulu e res-
mo. In illa quoq fuga palatres et in diuersa tenden-
tes occiderut quinq milia viros. Et cum vltra te-
derent psecuti sunt eos: et interfecerunt etia alia
duo milia. Et sic factu e vt oes qui ceciderant de
beniamin in diuersis locis esset viginquinq milia
pugnatores ad bella ppositissimi. Remanserut ita-
qz de ol numero beniamin q euadere poterat et fu-
gere i solitudine: ferebat viri: federutq in petra o-
mon mensibus qtriuor: regressi aut filii israel omes
reliquis ciuitatis a viis vsq ad iumenta gladio
pculserunt: cunctasq vides: vticulos beniamino-
rum flamma consumpsit.

L. S. Ecce agies dantur in viros viros q rema-
serat de beniamin: de iabes gabaa que pculset reli-
qas capitis ex pgnib. Spio puenit choios in
dieb: nullu no erat i isrl de cuius tribu beniamini noe
mi reliquia cibo suum.

xxi. Trauerat quoq filii israel in maspha
et dixerunt. Nullus nostruz babet filios
beniamin de filiabus suis: vt eum tene-
rantq omnes ad bonum dei in sylo: et
in conspectu eius sedentes vsq ad vesperam: si
uauerunt vocem: et magno violatu ceperunt fle-
re: dicentes. Quare domine deus israel factum
est hoc maluz in populo nostro: vt hodie vna tribus
aufertur ex nobis. Altera autem die diluca-
lo consurgentes extruxerunt altare obtulerunt:
qz ibi holocausta et pacificas vicimas et dix-
erunt. Quis non ascendit in exercitum domini
de vniuersis tribubus israel? Siandi enim iura-
mento se constringerant cu essent in maspha: in-
terfici eos q defuissent. ductiqz peruenit filii isrl
super fratre suo beniamin ceperunt dicere. Abia-
ta est tribus vna de israel. Unde viros accipiet.

Iudas dux
exercit: iu-
rael: plos
scdo: iactis
ad vrbis
sidia et p fu-
ga simulati-
sam

infra eod
Sepatio is-
rael a sub-
beniamin et
postea res
consiliatio.

N diebus

de noemi
ruth et ois
pha viduis
in exēplis
viduarum

vinus iudicis qñ indices
picerant: scñ est fames i
terra Abitqz hōs de beth
leem iudā vt pegrinaret
in regione moabitide cuz
vroie sua ac duobus libe
ris. Ipe vocabatur elime
lech: et vrois eius noemi: et duo filii alter maalon
et alij chelion: effrater de bethleem iuda. Ingressi
sqz regionē moabitide moabam ibi. Et mortuus
us est elimelech maritus noemi: remansitqz ipsa
cū filiis. Et ut acciperent vroies moabidas qz
vna vocabatur ophra: altera qz ruth. Manserūt
qz ibi decē annis: et ambo mortui sūt: maalo vide
licet et chelion: remansitqz mulier oibata duobus
liberis ac marito. Et surrexit vt in patriā pergre
ret cū vtroqz nuru sua de regione moabide. Au
dierat em qz repperisset dñs popm suū et dedisset
eis escas. Egressa est itaqz de loco peregrinatio
nis sue cū vtroqz nuru: iam ita reuertendi po
sita in terra iuda dixit ad eas. Ite in domum ma
tris vestre. Faciat vobiscū dñs miseric: sicut fecisti
cum mortuis et mecū. Det vobis inuenire requiem
in domibus vroz quos siniture estis. Et o
sculari est eas. Quē eleuata voce flere ceperunt
et dicere. Tecū pergemus ad populi tuū. quib⁹
illa respondit. Reuertimini sile mi. Cur venistis
cū? Rū vtra habeo filios i vtero meo. Vt vroies ex
me sperare possint. Reuertimini sile mee et abi
te. Jam enim senectute confecta sum: ne capta vi
culo coniugali. Etiam si possem hac nocte concipe
re et parere filios si eos expectare velitis donec
crescant et annos pūbertatis impleant ante eri
tis vetule qz nubatis. Nolite queso filie mee face
re hoc quia vestra angustia magis me premit et
egressa est manus domini cōtra me. Eleuata igi
voce rursum flere ceperūt. Ophra osculari est so
crus ac reuerfa est: ruth addidit socrum suū. Cui di
xit noemi. In reuerfa est cognata tua ad popu
lum suum et ad deos suos vadit cum ea. Quē re
spondit. Ne aduerseris michi vt relinquam te et
adeam. Quocunqz enim perrexeris: pergam: et
vbi morata fueris: ego parit morabor: popu tu⁹
pop⁹ meus: et deus tuus deus me⁹. Quē re
spondit. Quicquid me et te separauerit. Idis
ergo noemi qz obstinato ruth animo decreuisset
secū pgeri: ea duxerit noluit nec ad suos vitra re
ditum persuadere. piofecti qz sunt simul et vene
runt in bethleem. Quibus viderem ingressi: vobis
apud cunctos fama pcrebuit: dicebant qz multe
rea. Hec est illa Noemi. Quibus ait. He vocetis
me noemi: pulchram: sed vocate me mara. id est
amarā: qz amaritudo valde replevit me. Ophra
egressa sū pla: rruacū reduxit me dñs. Cur ergo
cano me noemi quā dñs hūiliauit: et afflxit oip
tēo: Hec ergo noemi cū ruth moabitide nura
sua de terra peregrinatiois sue: et reuerfa ē i beth
leem qñ pūm hōidea metebatur.

Adēs ei i commune iurauimus non daturus nos
his filias nostras. Idcirco dixerunt. Quis est de
vniuersis tribubus israel qui non ascendit ad do
minū in malspha? Et ecce inueni sunt habitatores
labio galaad in illo exercitu non fuisse. Et quoqz
tempore cum esset in syro nullus ex eis ibi reper
tus est. Misertunt itaqz decem milia viros robu
stissimos: pceperunt eis. Ite et percussit habi
tatores labio galaad in oie gladiam vroies qz
parulos eos: et hoc erit quod obseruare debetis.
Omne generis masculini et mulieres que cogno
uerunt viros interficite: virgines autem reserua
te. Inuenietqz sunt de labio galaad quadringente
virgines que nescierunt viri thorum: et adduce
runt eas ad castra in syro in terram chanaāz. Mi
seruntqz nuncios ad filios deiāmi qui erant in pe
tra remon: et pceperunt eis vt eas susciperent
in pace. Veneruntqz filij beniamin in illo tēpo
re: et dante sunt eis vroies de filiabus labio galaad:
alias autē non reppererūt quas simili modo tra
derūt. Inueniuntqz israel valde doluit et egit pe
nitentiam sup iustificatione vnius tribus ex isra
el: dixeruntqz maiores natu. Quid faciemus reli
quid qui non acciperunt vroies? Omnes in benia
min femine conciderunt: et magna nobis cura
ingentis studio prouidendum est ne vna tribus
delatur ex israel. Filias em nostras eas dare nō
possumus: conficti iuramēto: et maledictione qz
diximus: maledictus qui dederit de filiabus suis
vroiem beniamin. Lepertūqz consilium atqz di
xerunt. Ecce solennitas dñi est in syro anniuersa
ria que sita est ad septentrionē vnius bethel ad ori
entalem plagam vie que de bethel redit ad sichi
mam: et ad meridie oppidi lebona. Pceperunt
qz filios beniamin atqz dixerunt. Ite et latitate in
vineis. Longi videritis filias syro ad buccendos
choios ex mote procedere: exte repēte de vineis
et rapite ex eis singuli vroies iugulas et pergi
te in terram beniamin. Longi venerint patres ea
rum ac fratres et aduersi vos queri ceperint at
qz iurgari dicemus eis. Misertunt eorum. No
enim rapuerunt eas iure bellantium atqz victo
z sed rogantibus vt acciperent non dedistis: et ave
stra parte peccatum est. Feceruntqz filij beniamin
vt sibi fuerat imperatum: et iuxta numerum suū
rapuerunt sibi de his que dicebant choios vro
es: et vbi ambulantes in possessionem suā edi
ficantes vives et habitantes in eis. Filii quoqz isra
el reuerfi sunt p tribus et familias in tabernacula
sua. In dieb⁹ illis non erat rex in israel: s⁹ vnusqz
qz quod sibi rectum videbatur hoc faciebat.

Explicit liber Iudicum
Incipit liber Ruth.

CS. Elimelech cum vroie Noemi et filiis pe
ginatur in Moab. quo mortuo cum filiis noemi
vrois eius in Moabem rediit cuz Ruth nuru sua:
et dicit nolite me vocare Noemi. Inde Ruth cur
rit.

Capitulum 4.

Filiis isrl p
casserūt bi
tatores la
bia.
Nu. 31. c.
Tribus de
iam repa
tur per ma
trimonia cū
aliis tribu
bus non as
strictis iu
ramento.

supra co. 8.

17. 4. 1. 8
a.

1. Ac. 15. c.

Ruth in agro booz cognati. Hoc mi cum
grā eius spicas colligit post messoris ex quibus
fuerat saturata apud booz. **Lpm. 14.**

R
De Ruth
colligēdo
spicas i a:
gro booz.

Rat aut viro elimelech confanguine
hō potēs ⁊ magnarū opum noīe booz
dixit ruty moabitū ad focrū suam.
Sed ubi vadā in agrū colligā spicas
q̄ fugerit man⁹ metētū vbiq̄q̄ clementis in me
patrūfamilias repererit gratiā? Cui illa r̄h̄dit.
Vade filia mi abūt itaq̄ ⁊ colligebat spicas post
terga metētū. Accidit autē ⁊ v̄ ager ille habet et
dēs noīe booz q̄ erat de cognatō elimelech. Et
ecce ip̄e veniebat de betleē: dixitq̄ messoribus.
Vhō vobiscū? Aut r̄h̄derūt ei. B̄ndicat tibi dñs.
Dixitq̄ booz iuveni q̄ messorib⁹ p̄erat cui? ē h̄c
puella? Cui r̄h̄dit. N̄c est moabitū q̄ venit cum
noīe de regione moabitū: r̄ rogauit vt spicas
colligeret remanētis: sequēs messorū vestigia et
de mane v̄q̄ nunciat in agro: nec ad momētū
qd̄c domū reuerſa est. Et ait booz ad ruty. Audi
filia. Vadeas in alterū agrū ad colligēdū: nec
recedas ab hoc loco sed iūgere puellio: r̄ vbi me
fuerit sedere. Mandauit enī pueris meis vt nemo
molesu sit tibi: sed etiā si fueris vade ad sarcin
ulas ⁊ bibe aquas de quibus ⁊ pueri mei bibūt
nūc cades in facie sua: ⁊ ad oīs sup̄ terrā dixit
ad eā. Vnde michi hoc vt inueniēt grām ante oculos
tuos? nōsse me dignaretis pegrinā mulierē
Cui ille r̄h̄dit. Hunciatia sunt michi oīa q̄ feceris
focri tui: post mortē viri tui q̄ reliqueris parē
tes tuos ⁊ terrā in qua nata es ⁊ reneris ad p̄p̄s
quē antea nesciebas. Addat tibi dñs p̄ope tuo
⁊ piē m̄ merce dē recipias a dño deo isrl̄ ad quē
venisti: sub cui⁹ p̄fugisti alas. Quē ait. Inueni
gratā apud oculos tuos dñe mi: qui conſolatus
es me: locutus es ad cor ancille tuę: q̄ non sum si
milis iūnis puellā tuā r̄. Dixitq̄ ad eam booz.
Quando hōia videris fuerit veni huc ⁊ comede
panē ⁊ intrinse buccellā tuā in aceto. Sed itaq̄
ad messoris lat⁹ ⁊ p̄gessit potētē sibi comedito ⁊
saturata est: tulit reliquias. Prōp̄s idē surrexit vt
spicas ex more colligeret. P̄cepit aut booz pu
eris suis dicens. Etiam si vobiscū metere voluer
is nō prohibeatis eam: de vestris quoq̄ mani
pulis p̄iociet de industria: remanere p̄mittere
vt abis rubois colligat: colligentē nemo corripiat.
Colligit ergo in agro v̄q̄ ad vesperam: et
que collegerat virga cedens ⁊ excutens inuenit
boidē quasi ep̄bi mensurā. Tres modios quos
portans reuerſa est in ciuitatem et ostēdit focrui
v̄q̄ in super p̄iociuit ⁊ dedit ei de reliquis cibi sui
quo saturata fuerat. Dixitq̄ ei focr⁹ sua. Vbi hōie
colligisti: vbi fecisti opus? Sit benedictus
q̄ misertus est tui. B̄ndicauitq̄ ei apud quē esset
operata: nōmē dixit viri q̄ booz vocaretur. Cui
respondit noēm. Benedictus sit a dño qm̄ ean
dem grām quā p̄buerat v̄tuo seruauit ⁊ mortu
us. Rursūq̄ ait. Propinquus noster est homo. Et
ruty hoc quoq̄ inquit p̄cepit michi vt i ad iū mē
sibus eius iūgeret donec oēs fecerēs meterē
tur. Cui dixit focrus. Declina ē filia mi vt cū pu
ellā eius creas ad metendū me in alieno agro quis
piam resistat tibi. Iuncta est itaq̄ puellus booz: ⁊

tandiu cum eis messuit donec hōie de ⁊ triticum
in potreis conderentur.

Ruth in agro booz cognati. Hoc mi cum
grā eius spicas colligit post messoris ex quibus
fuerat saturata apud booz. **Lpm. 14.**

Rat aut viro elimelech confanguine
hō potēs ⁊ magnarū opum noīe booz
dixit ruty moabitū ad focrū suam.
Sed ubi vadā in agrū colligā spicas
q̄ fugerit man⁹ metētū vbiq̄q̄ clementis in me
patrūfamilias repererit gratiā? Cui illa r̄h̄dit.
Vade filia mi abūt itaq̄ ⁊ colligebat spicas post
terga metētū. Accidit autē ⁊ v̄ ager ille habet et
dēs noīe booz q̄ erat de cognatō elimelech. Et
ecce ip̄e veniebat de betleē: dixitq̄ messoribus.
Vhō vobiscū? Aut r̄h̄derūt ei. B̄ndicat tibi dñs.
Dixitq̄ booz iuveni q̄ messorib⁹ p̄erat cui? ē h̄c
puella? Cui r̄h̄dit. N̄c est moabitū q̄ venit cum
noīe de regione moabitū: r̄ rogauit vt spicas
colligeret remanētis: sequēs messorū vestigia et
de mane v̄q̄ nunciat in agro: nec ad momētū
qd̄c domū reuerſa est. Et ait booz ad ruty. Audi
filia. Vadeas in alterū agrū ad colligēdū: nec
recedas ab hoc loco sed iūgere puellio: r̄ vbi me
fuerit sedere. Mandauit enī pueris meis vt nemo
molesu sit tibi: sed etiā si fueris vade ad sarcin
ulas ⁊ bibe aquas de quibus ⁊ pueri mei bibūt
nūc cades in facie sua: ⁊ ad oīs sup̄ terrā dixit
ad eā. Vnde michi hoc vt inueniēt grām ante oculos
tuos? nōsse me dignaretis pegrinā mulierē
Cui ille r̄h̄dit. Hunciatia sunt michi oīa q̄ feceris
focri tui: post mortē viri tui q̄ reliqueris parē
tes tuos ⁊ terrā in qua nata es ⁊ reneris ad p̄p̄s
quē antea nesciebas. Addat tibi dñs p̄ope tuo
⁊ piē m̄ merce dē recipias a dño deo isrl̄ ad quē
venisti: sub cui⁹ p̄fugisti alas. Quē ait. Inueni
gratā apud oculos tuos dñe mi: qui conſolatus
es me: locutus es ad cor ancille tuę: q̄ non sum si
milis iūnis puellā tuā r̄. Dixitq̄ ad eam booz.
Quando hōia videris fuerit veni huc ⁊ comede
panē ⁊ intrinse buccellā tuā in aceto. Sed itaq̄
ad messoris lat⁹ ⁊ p̄gessit potētē sibi comedito ⁊
saturata est: tulit reliquias. Prōp̄s idē surrexit vt
spicas ex more colligeret. P̄cepit aut booz pu
eris suis dicens. Etiam si vobiscū metere voluer
is nō prohibeatis eam: de vestris quoq̄ mani
pulis p̄iociet de industria: remanere p̄mittere
vt abis rubois colligat: colligentē nemo corripiat.
Colligit ergo in agro v̄q̄ ad vesperam: et
que collegerat virga cedens ⁊ excutens inuenit
boidē quasi ep̄bi mensurā. Tres modios quos
portans reuerſa est in ciuitatem et ostēdit focrui
v̄q̄ in super p̄iociuit ⁊ dedit ei de reliquis cibi sui
quo saturata fuerat. Dixitq̄ ei focr⁹ sua. Vbi hōie
colligisti: vbi fecisti opus? Sit benedictus
q̄ misertus est tui. B̄ndicauitq̄ ei apud quē esset
operata: nōmē dixit viri q̄ booz vocaretur. Cui
respondit noēm. Benedictus sit a dño qm̄ ean
dem grām quā p̄buerat v̄tuo seruauit ⁊ mortu
us. Rursūq̄ ait. Propinquus noster est homo. Et
ruty hoc quoq̄ inquit p̄cepit michi vt i ad iū mē
sibus eius iūgeret donec oēs fecerēs meterē
tur. Cui dixit focrus. Declina ē filia mi vt cū pu
ellā eius creas ad metendū me in alieno agro quis
piam resistat tibi. Iuncta est itaq̄ puellus booz: ⁊

Ruth in agro booz cognati. Hoc mi cum
grā eius spicas colligit post messoris ex quibus
fuerat saturata apud booz. **Lpm. 14.**

R

Scendit ergo booz ad portā ⁊ sedit ibi
Lunq̄ vidisset propinquum petere de
quo pius sermo habet⁹ est dixit ad
eū. Declina paulisper ⁊ sede hic viciō

Prologus.

Incipit prologus sancti hieronimi in
libros Regum.

De litteris
in linguis.

Viginti et duas litteras esse apud he-
breos syroium quos lingua et chalde-
rum testatur que hebreæ magna et par-
te confinis est. Nam et ipsi vigintiduo
elementa habent eodem sonos diuersis cha-
racteribus. Samaritanas pentateuchum moy-
si totidem litteris scripturam figuris tantum: ap-
licus discrepantes. Tertiumque eisdem scribâ
legisq; doctrinam post captam iherosolimam et in
sauratione templi sub ioiobabel alias litteras
repperisse quibus nunc utimur: cum ad illud usq;
tempus. idem samaritana nomina et hebreorum cha-
racteres fuerint. In libro quoq; numeroz huc
eadem supputatio: sed leuituram ac sacerdotum
censu mystice ostendit. Et nomen domini terra
grammaton in quibusdam grecis voluminibus
usq; hodie antiquis expressum litteris inuenim?
Sed et psalmi tricesimus sextus et centesimus decimus:
et centesimus decimus: et centesimus decimus
musoctauus: ceterisq; quadragesimis quartus
et quinquagesimus scribantur metro: tamen eiusdem nu-
meri textantur alphabeto. Et hieremie lamenta-
tiones et oratio eius: salomonis quoq; in fine pro-
uerbia: ab eo loco in quo ait. Mulierem fortem
quis inueniet? eisdem alphabetis vel incisioni-
bus supputantur. Porro quinq; littere duplices
apud hebreos sunt: caph-nun-num-pha: sade. Al-
ter enim scribitur per has principia medietate:
q; verbo utitur: aliter fines. vñ et a plerisq; libris du-
plices estimantur: samuel malachim: daniel am-
elias: hieremias: cum cyroth id est lamentatio-
nibus suis. Quomodo igitur vigintiduo elemen-
ta sunt p que scribim? hebraice omne quod loqui-
mur et eorum iustis vox humana comprehenditur
atque vigintiduo volumina supputantur: quib?
quasi litteris et exordis in dei doctrina tenera
ad puer et lactene viri iusti eruditur infantia. Pri-
mus apud eos liber vocatur deuterium: quæ nos ge-
nesim dicimus. Secundus eliesmor: qui exodus
appellatur. Tertius vagecha id est leuiticus.
Quartus vageddar: quem numerum vocamus.
Quintus eliesdabarim: qui deuteronomium
pienotatur. Sextus finis quinq; libri moysi: quos pio-
pie thoiat id est legem appellant. Secundum
prophetarum ordinem faciunt et incipiunt ab ie-
saia filio naue: qui apud illos ioseph ben nūn dicitur.
Deinde subterant sophthim: id est iudicum librum
et in eundem compingunt rursus quia in diebus tu-
dicum facta eius narratur prophetia. Tertius fe-
quitur samuel quem nos regnum primum et se-
cundum dicimus. Quartus malachim id est re-
gum: qui tertio et quarto regno volumine co-
tinetur. Meliusq; multo est malachim: id est re-
gum q; malachim: id est regnoz dicere. Non
enim multarum gentium describit regna: sed vni-
us israelitici populi qui tribubus duodecim
continetur. Quintus est eliasa. Sextus hieremias.
Septimus ezechiel. Octauus liber duodecim
prophetarum: qui apud illos vocatur tharacastra.
Tertius oidos: geographia possidet. Et primus

Prouerbi
oib. 31. b

Primus or-
do est.
De quinq; li-
bris moysi

Secundus li-
brus oidos
et prophetia.
Aut. 1. a.

Tertius or-
do libroru
et geographia
prie.

Propin-
q; oi parens
mariti itq;
cedit ius
suuz booz.

eum nomine suo. Qui diuertit et sedit. Tollens
autem booz decem viros de seniores civitatis
dixit ad eos. Sedete hic. Quibus residentibus
locutus est ad propinquum. Partem agri fratris
nostri elimelech vendit noemi que reuera est de
nostris moabitide: quod audire te voluit et tibi
dicere coram cunctis sedentibus et maioribus na-
tu de populo meo. Si vis possidere iure propin-
quitaris eme et posside. Si autem displicet tibi
hoc ipsum indica michi ut sciam quid facere de-
beam. Nullus enim est propinquus excepto te q;
prior careret me qui secundus sum. At ille respon-
dit. Ego agrum emam. Qui dixit booz. Quando
emeris agrum de manu mulieris? Aut quos
moabitidem que viros defuncti tui debes accipe-
re ut succutes nomen propinqui tui in hereditate
sua. At ille respondit. Edo iuri propinquitatis. Ne
q; enim posteritatem familie mee delere debeo.
Tu meo vitare privilegio quo melibenter carere
prostitit. Hic autem erat mos antiquitus in iure
inter propinquos: ut si quando alter alteri suo iu-
ri ce debatur esset firma concessio solvebat homo
capitalium suuz et dabat propinquo suo. Hoc
erat testimonium cessionis in israel. Dixit ergo
propinquo suo booz. Tolle calceamentum. Quod
sternam soluit de pede suo. At ille maioribus natu
et vniuerso populo testes vos inquit estis hodie
q; possidet in omnia que fuerunt elimelech: che-
lion et maalon tradente noemi et ruth moabitide
dem vxorem maalon in coniugium sumpturam ut
succitem nomen defuncti in hereditate sua ne vo-
cabulum eius de familia sua ac fratribus et popu-
lo deleatur. Hos inquam huius res testes estis.
Respondit omnis populus q; erat in populo et ma-
tores natu. Hos testes sumus. Faciat dominus
hanc mulierem que ingreditur domum tuam sicut
rachel et iayam que edificauerunt domum is-
rael ut sit exemplum virtutis in effrata et habes
atque celestis nomen in bethleem. Fiatq; domus tua
sicut domus phares quem thamar peperit iude:
de semine quod tibi dederit dominus ex hac pue-
la. Tulit itaq; booz ruth et accepit vxorem: ingressus
est ad eam et dedit illi dominus ut conciperet et
pareret filium. Dixeruntq; mulieres ad Noemi.
Benedictus dominus qui non est passus vt desi-
ceret successores familie tue: vt vocares nomen eius
in israel: et habebas qui confortaret animam tuam
et enutritur senectutem. De nunc eni tua natus est
qui te diliget et multo tibi melior: est q; si septem ha-
beres filios. Suscepitq; noemi puerum posuit
in sinu suo et nutrice ac gerale fungebatur of-
ficio. Vincit autem mulieres congratulantes ei
et dicentes: natus est filius noemi: vocauerunt no-
men eius obed. Hic est pater ysai patris dauid.
Iste sunt gnatones phares: phares genuit esro.
Esro genuit aran. Aran genuit aminadab. Ami-
nadab genuit naalon. Naalon genuit salmô. Sal-
mon genuit booz. Booz genuit obed. Obed ge-
nuit ysai. ysai genuit dauid regem.

B
De solutio-
ne calcia-
menti in fi-
gnum ces-
sionis.
L

Bndictio
populi supra
booz et ruth
ex qb na-
scit obed.
D

Descriptio
gnationu.
1. para. 1. b.
Mar. 1. a.

Explicit liber Ruth.

Incipit liber samuel

¶ C. S. de helchana et uabuvvrouibus eius fenenna secunda emulatur annampulchram et sterilem. anna fiet nec capit cibum. Anna a domino prolem postulat. Samuel nascitur ab lactur et domino offertur.

Capitulum. i.

Dit vir

virus de ramathais sophtm de monte effraim: nomen eius helchana: filii biero boan: filii helia: filii thau: filii suph effraiz et habuit duas vxores: nomen vi-

Helchana habuit annaz sterilem et fenennam vxores.

anna: et nomen secundum fenenna. Fueruntque fenenne filij anne autem non erant liberi. Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus: ut adoraret et sacrificaret domino exercituum in sylo. Erant autem ibi duo filij helchani: et pynes sacer dotes domini. Venit ergo dies et immolauit helchana: deditque fenenne vxori sue et cunctis filijs eius et filiabus partes. Anne autem dedit partem vnam tristitia: quia diligebat. Idem autem concluderet vultum eius affligebat quousque emula esset: et vehementer angebat filium suum: ut exprobaret quod non percipisset vultum eius. Sicque faciebat per singulos annos cum rediret tempore accederent ad templum domini: sic prouocabat eam. Porro illa fiebat et non capiebat cibum. Dixit ergo et helchana vir suus: anna cur fies et quare non comedis: et quousque affligit cor tuum? Respondit enim ego melior tibi sum quam decem filijs: Surrexit autem anna postquam comederat et biberat in sylo. Et hely sacerdos sedente super sellam ante postes domus domini cum esset anna amara animo: orauit ad dominum sicens largire: et vortu vultu dicens. Domine exercituum si respiciens videris afflictionem famule tue et recordaris meci fueris: nec oblitus ancille tue dederis serue tue sexum virile: dabo enim domino obsequium diebus vite eius: non aucta non ascendet super caput eius. Factum est autem cum illa multiplicaretur postea coram domino ut hely obseruaret eos eius. Porro anna loquatur in cor de suo tantumque labia eius mouebant et vox penitus non audiebatur. Estimauit ergo et hely te mulentam: dixitque ei. Usquequid eubia eris. Digere paulisper vinum quousque mades. Respondens anna. Recteque inquit dixit mihi. Nam mulier infelix nimis ego sum: vniuquam et o quod inebriare potest non bibi: sed effudi aliam meam in conspectu domini. Ne reputes ancillam tuam quasi vnam de filiabus belial: quia ex multitudine doloris et meritis me locutus sum ex ore peris. Tunc hely ait ei. Vade in pace: et deus israel det tibi pettinem: non quousque rogasti eum. At illa dixit. Inueni ancilla tua gratiam in oculis tuis: sed abiit mulier in viam suam et comedit: vultusque illius non sunt amplius in diuersa mutati. Et sur rexit manet ad adorandum coram domino: reuerfusque sunt et venerunt in domum suam ramatha. Cognouit autem helchana annam vxorem suam: et recordatur

Anna affligit propter opprobrium sum sterilem: tunc orat per plebem et ex audit.

¶

Jud. 13. a.

¶

Infr. 12. a.

Samuel.

liber scriptus ab iob. Scio a dauid quousque iussio nibus et vno psalmo volumine comprehensus. Tertio et salomon: tres libros peris puerbia quousque pabolae. I. matorth appellatur. Quartus et ecclesiastes. I. coelestis. Quintus est canticum canticorum: quem titulo syrachrum prenotatur. Sextus est daniel. Septimus habetiam in id est verba dierum quod significans chyonicon totius diuine hystrorie possunt appellare: qui liber apud nos paraliptomenon primus et secundus inscribitur. Octauus est daniel: qui ipse similiter apud grecos et latinos in duos libros diuisus est. Nonus hester. Atque ita sunt piter veteris legis libri vigintio. I. mori quousque pper taru octo: a geographia noue quousque nonnulli ruer. Et cyroth iter a geographia scriptus: et hos libros suo putent numero supputandos: ac per hoc esse pisse legis libros vigintiquatuor: qui sub numero vigintiquatuor: senio apocalypsis iohannis id est: ad adonates agnus et coronas suas pstratis vultibus offerentes: statim coram quatuor angelis oculis an et retro. In pteritis et in futuris respiciendum: et in decessa voce clamantibus: scitis scitis scitis dñs deus opus quod erat et quod esset et venturum est. I. hic plogus scripturarum: quasi galeatū picipitū oib' lib' bus quos de deicio verum in latini conuenire potest: ut scire valeamus quod extra hos est inter apocripha esse ponendum. Igitur sapientia quod vulgo salomonis inscribitur: idem filij syrach libri: et iudith: et thobias: et pastor: non sunt in canone. Machabeorum pumū lib'ū heb'iaclū repperi. Scio grecus est: quod et ipia pphasia pbari potest. Quia cum ius habeat obsecro te lector: ne laborem meum reprobatione estimes atque opus. In reple de offert vniuquique quod potest. Alij aurū argenti et lapides psciofos: alij byssum et purpurā et cocculū et hyacinthum. Nobiscū bene agis si obtulerimus pelles et capia rū pilos. Et ramē apostolus contempnibiliora nra magis necessaria iudicat: unde et tota illa tabernaculi pulchritudo et per singulas species ecclesie pssentis futureque distinctio pellibus regis et calcis: ar domos folia et in iuriā imbutū ea quod villosa sunt prohibet. Rege ergo pumū samuel et malachiam meū. Meū inquit meū. Meū quod est crebrius vertendo et emendando sollicitum et didicimus: et tenemus: nostrum est. Et cum intellexeris quanta necebeas: vel interpretet me estimato si gratias: eo: vel paphiasse ingratias: quousque michi olim sciscius non sim: mutasse me dppia de heb'iaclū xitate. Tertio et incredul' eo lege grecos codices et latinos et cōfer cū his opusculis quod nup emendauimus: et vbiq; discrepare liter se videri: iterroga quousque heb'ieop. cui magis ac commodare debeas fides: si nra firmaverit puto quod cū non estimes plectore vel eodem loco meū isrl distinauerit. Sed et vos famula xpi rogo quod dñi dei scilicet psciofilia fides mirra vnguis caput quod neq; saluatore qrit: si psepulchro quod iā ad presens pascit: ut pira latrones canes quod aduerſum me rabido ore desensit: et circueant ciuitate atq; leo se doctos arbitrat: si alijs detrahāt ofensū vray clypeos oppdat. Ego scis hūilitate meā illi sp sine recordabo. Dixit custodis vias meas: ut non deliqui illigua mea. Postulā oī meo custodiā: cū cōsisteret pcori aduerſum me. Obmutui et hūiliat' sū et silui a bonis.

¶ Explicit plogus.

¶ Numer' li biosū vete ris testamēti.

¶ Apo. 4. e. plogus galeatus.

¶ L. L. 12. c.

¶ P. 3. s.

est eius dñs: factus est post circuli dierum concepit anna et peperit filium: vocauitq; nomen eius samueles: q̃ a dño postulat. Et ascendit autē vir eius helcana et ois domus eius et immolaret dño hostia solēnem et votū suum: anna non alē dicit. Dixit cñ viro suo: nō vadā donec ablaetetur infans: tūc eū vt appareat ante cōspectū dñi: tūc maneat tibi iugiter. Et ait ei helcana: vir su. Fac quod bonus tibi videtur: tūc mane donec ablaetis eū: p̃corq; vt impieat dñs verbū suum. Vanis ergo mīseria trauit filiu suū donec amoueret eū a lacte. Et adduxit eū postq; fecit ablaetauerat i vitulis tribus et tribus modis farine et amphora vinet adduxit eū ad domū dñi in sylo. Puer autē erat adhuc infantulus: et immolauerit vitulus et obtrulerit puerus hel. Et ait anna. Obsecro mi dñe: vitula anima tua. Ego sum illa mulier q̃ steri corā te: peccans dñs p̃ puero suo. Dñi autē dedit michi dño petitiōem meā quā postulaui euz. Circū ergo cōmōdauit eū dño cūctis diebus q̃ fuerit accommodatus dño. Et adorauerūt ibi dñs: Et orauit anna et ait.

L. S. De cārico anne de peccato filioꝝ heli: omni t̃ p̃bnece de tunica famule et secunditate matris eius. Heli mortuus. repēdit filios venit vir dei ad heli q̃ mortū filioꝝ eius et ablationē sacerdoti predicti: chysū p̃mittit.

Exultauit cō meo in dñis: exaltatū est. cornu meū i deo meo. Dilatātū est os meū sup inimicos meos: q̃ letata suz i salutari tuo. Hone est factus vt et dñs neq; enim est alius extra te: nō est fortis sicut de⁹ nī. Holite multiplicare loqui sublimia glouātes. Accedat vetera de ore vestro: q̃ de scientiarum dñs est i ip̃i p̃parant cogitationes. Arcus fortis: um supatus est: infirmi accincti sunt robore. Plecti p̃pus p̃ panibus se locauerunt: et famelicū saturati sunt. Donec sterilis peperit plurimos et q̃ multos habebat filios in firmata est. Dñs mortificat et viuificat: deducit ad inferos et reducit. Dñs pauperē facit et ditat: humiliat et subleuat. Sufficit depulserit egenus: de stercore eleuat pauperem: vt sedeat cō principib⁹ et solus glorie teneat. Dñi enī sunt cardines terre: t̃ posuit sup eos oib⁹ pedes sanctoꝝ suoz seruabit et impley in tenebris cōticefcent quia nō in fortitudine sua roboabūt vir. Dñs foimīdabūt aduersarij et i sup ip̃os te lis tonabit dñs iudicabit fines t̃: dabit ipeꝝ regi suo et sublimabit cornu chysū sui. Et abiit hel cana in ramatha in domū suā. Puer autē erat mīnister in conspectu dñi ante faciē heli sacerdotis. Porro filij heli filij helai nescientes dñm neq; offi cū sacerdoti ad p̃p̃yē quicūq; immolasset victi m̃a veniebat puer sacerdotis dñi coquerent carnes: et habebat fuscū t̃ridentē in manu sua: et mittebat eā in lebetem vel in caldaria: aut in ollā t̃ine in cacabō: omne quod leuabat fuscū t̃ridentē leuabat facer dos sibi: sic faciebant vniuerso israeli venientū in sylo. Etiam anteq̃ adolerent adupē veniebat puer sacerdotis et dicebat imolāti. Da michi carnē et coquā sacerdoti. Non enim accipiam a te carnem coctas sed crudā. Dicebatq; illi immolans. Incendatur primum iuxta morē ho

die ad ept̃ et tolle tibi q̃ t̃uncq; desiderat anima tua. Qui respondens aiebat ei. Neq; q̃. Nunc enī dabis aliquem tollā vt. Erat ergo p̃ctm pue roū grande nimis coā dñis: detrahebant ho mines sacrificio dñi. Samuel autē ministrabat ante faciē dñi puer accinctus ephor lineo. Et tunc cam parū faciebat et mater sua quam afferebat statutis diebus ascendens cū viro suo: vt imolaret hostia solēnem et votū suū. Et bñdixit heli hel cane et vxo ei: dñs vt. Reddat tibi dñs semē de muliere hac p̃ fenore quod p̃modasti dño. Et abierūt in locū suum. Vltimū ergo dñs annā et cōcepit: et peperit tres filios et duas filias. Et magnificatus est puer samuel apud dñm. Et hē autē erat senex valde et audivit oia que faciebant filij sui vniuerso israeli: quō domiebant cū mulieribus quō obseruabant ad ostium tabernaculi et dñx eis. Quare factis res huiusmodi ego audio: res pessimas ab omni p̃p̃o. Nolite filij mei. Non enī est bona fama quā ego audio: vt trāgre di faciat̃ p̃p̃m dñi. Si peccauerit vir in vix pia cari ei p̃t de vxo aut in deū peccauerit vir quis oia bit p̃ eo: Et nō audierunt vocē patris sui: quā voluit dñs occidere eos. Puer autē samuel p̃ficebat atq; credebant: placebat t̃a deo q̃ hōbus. Venit autē vir dei ad heli et ait ad eū: b̃nē dicit dñs. Huiusmodi non aperte reuelatus dñi domui p̃ho tui cū esset in egypto in domo pharaonis: Et elegi ei oib⁹ tribus israel michi in sacerdotem vt ascenderet ad altare meū: adoleret michi in censu: et posset ephor coā me: et dedi domui patris tui oia de sacrificijs filioꝝ isrl. Quare calce abiecit̃is victimā meā: munera mea q̃ p̃cepti vt offerrent in templo: magis honorasti filios tuos q̃ me: vt comederetis primitias omis sacrificij israel populū meū. Propterea ait dñs de israel. Loquens locut⁹ sum vt domus tua et domus patris tui ministraret in conspectu meo vsq; in sempiternū. Nunc autem dicit dñs. Absit hoc a me. Sed quicūq; honorificauerit me glouificabo euz qui autē contēnū me erunt ignobiles. Ecce dies veniunt et p̃cidam bachiū tuū: bachiū dom⁹ patris tui vt nō sit senex in domo tua. Et videbis emulū tuū in tēplo in vniuersis p̃p̃eris israel: et non erit senex in domo tua omnibus diebus. Et rāmen non auferam penitus virum ex te ab latari meo: sed vt deficiat oculi tui et t̃rascet anima tua: et pare magna domus tue moiet cū ad virilem etatem venerit. Hoc autē erit tibi signū quod venturum est dñobus filijs tuis omni t̃ p̃bnece. In die vno mouentur ambo. Et suscitabo michi sacerdotem fidelem qui iuxta coā meum et animam meam faciet: et edificabo et domū fidelē et ambuiabit coam x̃po meo cunctis diebus. Futurum est autem vt quicūq; remiserit in domo tua: veniat vt oietur pio eo: offerat nūmum argenteum et totā panis: dicat. Dimitte me obsecro ad vnam partem sacerdotalem: vt comedam bucellam panis.

L. S. De vocatione famule domi mēt̃is. De visio ne et reuelata quā in dicat heli. Samuel fidelis pio pheta dñi esse cognoscit: et dñs deduxit apparcat in sylo verbū samuelis venit.

Dei. 11. a.

Anna concepit tres alios filios heli corripitur a domino p̃p̃ negligentiā corrigendū filios.

Lu. 1. g.

f

4. Re. 1. e.

5

infra. 10. a.

infra. 4. e.

Offert samuel heli sacerdoti iuxta votū

Cāncan ane p̃p̃i ple a deo data sibi.

Job. 13. a. Sap. 19. b.

B Ps. 11.

P̃ctm filioꝝ heli facerdotis

A Samuelt
appur dñi
pnunciās
trāfandoy
ad bell.
Intra. 4-c

Eter aut samuel ministrabat dño coiaz
heli: sermo dñi erat preciosus. In die
bus illis nō erat vñ manifesta. Factū
est ergo in die quadā heli iacebat in le
culo suo: oculi eius caligauerāt nec poterat vi
dere lucernā dei anteq̃ extingueret. Samuel au
tē dormiebat in tēplo dñi vbi erat archa dei. Et
vocauit dñs samuel: qui respondēs ait. Ecce ego.
Et cucurrit ad heli: et dixit. Ecce ego. Vocasti em̃
me. Qui dixit. Nō vocauit te fili. Reuertere et do
mi. Et abiit et dormiuit. Et adiecit dñs rursum vo
care samuel. Cōsurgēs samuel abiit ad heli vi
dit. Ecce ego: quia vocasti me. Qui respondit. Nō
vocauit te fili mi. Reuertere et domi. Porro sama
el necdū sciebat dñm: nec reuelatus fuerat ei ser
mo dñi. Et adiecit dñs: et vocauit ad huc samuel
tertio. Qui cōsurgens abiit ad heli et ait. Ecce
ego quia vocasti me. Intellexit ergo heli: q̃ dñs
vocaret puerū: ait ad samuel. Uade et domi: et
si deinceps vocauerit te dices. Loquere dñi: q̃
audir sermo tuus. Abiit ergo samuel et dormiuit
in loco suo. Et venit dñs et stetit et vocauit sicuro
cauerat secūdū samuel samuel et ait samuel. Lo
quere dñi: ego audir sermo tuus. Et dixit dñs ad
samuel. Ecce ego facio verbū in israel q̃ quicun
q̃ audierit tinnient ambe aures eius. In die illa
fuscitabo aduerfū heli ois q̃ locut⁹ sū sup domū
eius. In tēplā et p̃plebo. P̃dixit em̃ et q̃ iudicatu
sū esset domū eius in eternū p̃pter iniquitatē
eo q̃ nouerat indignē agere filios suos: et nō co
ripuerit eos. Idcirco iurauit domus heli q̃ nō ex
pietur iniquitas domus eius victimis et munerib⁹
vīs in eternū. Dormiuit autē samuel vīs ma
ne aperuitq̃ ostia dom⁹ dñi. Et samuel timebat
indicare visionē heli. Vocauit ergo heli samuelem
et dixit. Samuelem fili mi. Qui rēdēs ait. P̃dicto
sum. Et interrogauit eū. Quis est sermo que lo
cut⁹ est dñs ad te? Quo te ne celaueris me. Idcirco
faciat tibi deus et hec addat si absconderis a me
sermonē ex oib⁹ verbis q̃ dicta sunt tibi. Indica
uit itaq̃ et samuel vniuersos sermones: et non ab
scondit ab eo. Et ille rēdit. Dñs est. Quod bonū
est in oculis suis faciat. Creuit autē samuel et dñs
erat cū eo: et nō cecidit ex oib⁹ verbis eius in ter
rā. Et cognouit vniuersus israel a dā vīs versa
bee q̃ fidelis samuel p̃pheta esset dñi. Et addi
dit dñs vt appareret in sylo: qm̃ reuelatus fuerat
dñs samuel in sylo iuxta verbum dñi. Et euenit ser
mo samuelis in vniuerso israel.

**L. S. De bello philistim et fuga israel de ar
cha capta: et morte siloum heli: et morte ipsi
us heli. De morte nurus sue: vtro p̃hices et ois
tu ichaboth.**

Capit. iiii

Et factum est in diebus illis: puenisse
philistim in pugna. Egressus est nāq̃
israel obuiat philistim in p̃lium et ca
strametatus est iuxta lapidē adiutorij
potro philistim venerunt in afecet instruxerūt
eā contra israel. Inuit autē certamine ter ga
uit israel philistis: et cesa fuit in loco certamine pas
sim p̃ agros quasi quatuorū miliarū trop. Et reuer
sus est populus ad castra. Dixerūtq̃ matres na
tu de israel: quare percussit nos dñs hodie coiaz

philistim: Afferamus ad nos de sylo archā fede
ris dñi: et veniat in mediū nostrū: vt saluet nos de
manu inimicū nostrorū. Misit ergo populus in
sylo et tulerunt inde archā federis dñi exerētusq̃
sedentia sup cherubin. Erātq̃ duo filij heli cū ar
cha federis dñi ofni et p̃hinees. Cūq̃ venisset ar
cha federis dñi in castra vociferatus est ois isrl
clamore grādū et p̃sonuit terra. Et audierūt phil
stim voces clamoris dixeruntq̃. Quenā est hec
vor clamoris magni in castris hebeyorū? Et co
gnouerūt q̃ archa dñi venisset in castra. Timue
runtq̃ philistim dicētes. Venit de⁹ in castra. Et
legemuerūt dicētes. Ne nobis. Nō em̃ fuit tanta
exultatio heri et nudis steritius. Ne nobis. Quis
nos saluabit de manu deorū sublimiū istorū? Illi
sunt vj qui percussērūt egyptū ois plagā in de
serto. Confortamini et flosce viri philistim ne se
ruatis debetis sicut et illi seruierūt nobis. Confor
tamini et bellate. Pugnaverunt ergo philistim et
cesus est israel et fugit vniq̃q̃ in tabernaculū su
um. Et facta est plaga magna nimis et ceciderūt
de israel triginta milia peditū: et archa dei capta
est. Duo quoq̃ filij heli mortui sūt ofni et p̃hinees
Currens autē vir de beniamin ex acie venit i sylo
i die illa: scissa veste et p̃sus puluere caput. Cūq̃
ille venisset heli sedebat sup sellā p̃ra viam erpe
ctas. Erat autē eo: eius p̃uēno p̃ archa dñi. Hic
autē ille postq̃ ingressus est nūciauit vibi et vñ
uit ois ciuitas. Et tauduit heli fontis clamoris: vi
xit. Quis est hic fontis tu mult⁹ hui⁹? At ille
festinauit et venit: et nūciauit heli. Heli autē erat no
naginta et octo annorū: et octi ei⁹ caligauerāt et vi
dere nō poterat. Et dixit ad heli. Ego sum q̃ veni
de p̃elio et ego q̃ de acie fugi hodie. Cui ille ait.
Quid acū est fili mi? Respondēs autē ille q̃ nūcia
bat: fugit inquit israel coia philistim: et ruina ma
gna facta est in poplo. Insuper et duo filij tui mortui
sūt ofni et p̃hinees: et archa dei capta est. Cūq̃ ille
nosasset archā dei: cecidit de sella retrorsus iuxta
ostiu et fractis ceruicib⁹ mortu⁹ est. Senex enim
erat vir et grādeus et ipse indicauit isrl q̃dragin
ta annis. Nurus autē eius vxor p̃hinees p̃egnās
erat: viciatq̃ partur: et auditio nūcio q̃ capta esset
archa dei et mortuus esset socer ei⁹ et vir ei⁹: incur
uauit se et peperit. Irruerūt em̃ in eaz dolores su
biti. In ipso autē momento mortis ei⁹: dixerūt ei q̃
habat circa eā. Ne timeas q̃ filij peperūt: q̃ nō
respondit eis neq̃ alia dixerūt. Et vocauit puerū
ichaboth dicens. Trāslata est gl̃a dñi de isrl: q̃
p̃ra est archa dei. Et pio loco suo et pio loco suo
ait. Trāslata est gloria ab israel: eo q̃ capta es
set archa dei.

**L. S. Archa dñi iuxta bagō collocat. bagō ante
archā cadēs p̃sterm p̃terhūs cadēs caput et ma
nus ei⁹ absidit. Hagellā philisti i secretorū pre
natiū: q̃ archa detinet: alij mortui.**

v.

Et philistim aut tulerūt archā dei et as
portauerūt eam a lapide adiutorij in
azorū. Tuleruntq̃ philistim archam
dei et intruerūt eā in tēplū bagō: et sta
tuerunt eā iuxta bagō. Cūq̃ succubent diluculo
azorū altera die: cecidit bagō iacet p̃sonus in
terra ante archā dñi. Et tulerūt dagon et restitue

supra. 2. g.
heli mou
tur et filij
eius.

D
Ichaboth
nascitur ex
nuru heli
q̃ mouitur.

A
philistim
punit sunt
morte et
grauē plagā
p̃pter
decentio: nem archē

Beh. 37. c.
et lra. 22. c.

Regum.

rū ēū in locū suū. Rursumq; mane die altera cō
surgēs inuenerūt dagō iacentē sup facie suam
in terra corā archa dñi. Caput aut dagon tunc
palme manuū eius abscise erāt sup lumen. Poīro
dagon solus trūc remiserat in loco suo. Propt̃
hāc causā nō calcant faceret dagon: t oēs qui
ingrediant tēplū ēi sup limē dagon in azyro vī-
q; in hodiernū diē. Aggrauata ēit aut man⁹ dñi
sup azyro: et demolit⁹ ēit eos. Et p̃cessit in secre-
tiori parte natiū azyro t fines ei⁹. Et ebullierunt
ville t agri in medio regionis illi⁹: t nati sunt mu-
res: t facta ēit confectio montis magne in ciuitate
iherosolē: aut viri azyro t huiuscemodi plagā dice-
runt. Non maneat archa dei israel apud nos: qm̃
dura est man⁹ eius sup nos t sup dagon dei nrm
Et mittēs cōgregauerūt oēs sarrapas phili-
stinoz ad se t dixerūt. Quid faciem⁹ de archa dei is-
rael? Responderunt gethei. Circundatur archa
dei israel. Et circūdūcēt archam dei israel.
Illis aut circūdūcētib⁹ cū sicut man⁹ dñi dei p
singulas ciuitates intersectionis magne nimio: t
p̃cunebat viros vniuscuiusq; vrbis: t paruo vīq;
ad maiorem: t cōp̃trecisebant p̃mōtēs extra
les eos. Interit⁹ gethei phili-: t fecerunt sibi se-
des pellicanas. Miserūt ergo archā dñi i accy a rō
Lēbz vniuersē archa dñi dei in acharon: exclama-
uerunt accaronites dicētes. Adduxerūt ad nos
archā dei israel vt interficiat nos t p̃p̃m nostrū
Miserūt itaq; cōgregauerūt oēs sarrapas phi-
listinoū. Qui dixerūt. Dimitte archā dei israel
et reuertat in locū suū vt nō interficiat nos cū po-
pulo nostro. Sicut enī pauor mortis in singulis
vrbibus t grauisima valde manes dñi dei. Viri
quoq; qui mori nō fuerāt p̃cūtes aīur in secre-
tiori parte natiū: et ascendebat viulatus vniuscui-
usq; ciuitatis in celum

L.S. De remissione archē cū muneribus. de
vaccis ducentibus plaustriū: t vitule earū domi
relictis: bethsamite qū vidēt archā percutiuntur.
nuncios mittunt in cariatliarim.

Igitur ergo archa dñi in regione phili-
stini septē mensibus. Et post hec voca-
uerūt philiſtini faceret dagon t diuinos
dicētes. Quid faciem⁹ de archa dei
Inducite nobis quō remittat⁹ ēā in locū suū.
Qui dixerunt. Si remittēs archā dei israel: nos
lite dimitte eam vacuā: sed quod debetis ei red-
ditū pro peccato: t nūc curabimini t scietis quare
non recedat manus eius a vobis. Qui dixerunt
Quid est qd p delicto reddere debeam⁹ ei⁹? Re-
spōderūt illi. Iuxta azyroz p̃uinciarū phili-
stinoz quinq; annos aureos facietis t quib⁹ murez
aureos: quia plaga vna fuit vob⁹ vbi⁹ t sarrapas
vestre. Facietisq; similitudines anoz vīq;: t si-
militudines muri q; demoliti sunt terrā: t dabi-
tis deo israel gloriā si forte releuet manū suā a vo-
bis: t diſe vestr⁹ t a terra vestra. Quare graui-
tati corda vestra sicut aggrauauit egyptus p̃pharo-
coi suū? Nonne postq; percussus ēit tunc dimisit
eos t abierunt? Nūc ergo arripite t facite plaustri-
ū nouū vñ t duas vaccas fectas quib⁹ non est
impositū iugū inungere in plaustro t recludite vi-
tulos earū domi. Tollētisq; archā dñi t ponētis

in plaustro: t vasa aurea q; exolūistis ei p delicto
ponētis in capellā ad lat⁹ eius: t dimitte eas
vt vadat t aspiciet⁹. Et si quidē p viā finis suoz
ascēderit p̃ra bethsamē ipse fecit nobis hoc ma-
lū grandē: si autē nō minime sciem⁹ q; nequaquā ma-
nus eius tēgit nō fuisse casu accidit. Fecerūt ergo
illi hoc modū t tollentes duas vaccas que la-
ciabant vitulos iunxerunt ad plaustriū: vitulosq;
earū concluderūt domi. Et posuerūt archā dei su-
per plaustriū t capellā que habebat murez aure-
os t similitudinē anoz. Ibat autē in directum
vacce p viā q; ducit bethsamē t iunere vno gra-
diebantur: p̃gētes t mugientes t nō decedebāt
neq; ad betherā neq; ad linistraz. Sed t sarrape
philiſtini sequebantur vīq; ad terminos bethsa-
mē. Poīro bethsamite metebāt trīciū in valle.
Et eleuantes oculos viderunt archā t gaudiū sibi
cū vidissent. Et plaustriū venit in agrū ioseph
bethsamite: t stetit ibi. Erat autē ibi lapis magnus et
cōciderunt ligna plaustri: vaccasq; imposituerunt
super eas holocaustū dño. Leuitē autē deposue-
runt archā dei t capellā q; erat iuxta ei⁹: in qua
erāt vasa aurea t posuerūt super lapidē grandē.
Viri autē bethsamite obtrulerūt holocausta: t im-
molauerūt victimas in die illa dñi. Et quinq; sar-
trape philiſtinoū viderūt t reuerſi sunt in acca-
ron in die illa. Ibi sunt autē aīi aurei quos reddi-
derunt philiſtini pio delicto dño. Azyroz vñq;
gaza vñ. aschalon vñ. gety vñ. accaron vñ
t murez aureos secundū numerū vrbū philiſtini
quinq; p̃uinciarū ab vībe murata vīq; ad villam
que erat absq; muro: vīq; ad abel magnū super
quē posuerūt archā dñi q; erat in illa die in agro
ioseph bethsamite. Percussit autem dñs de vrbis
bethsamitib⁹ eo q; vidissent archam dñi p̃cessit
de populo septuaginta viros t quinquaginta mi-
lia plebis. Exiitq; p̃p̃lus eo q; dñs p̃cessit ple-
be plaga magna: et dixerūt viri bethsamite. Quis
poterit stare in cōspectu dñi dei sancti huius. Et
ad quē ascēdit a nobis? Miseruntq; nūcios ad
habitatores cariatliarim dicētes. Reduerunt
philiſtini archam domini: descendite et reduci-
te eam ad vos.

L.S. De transitu archē in cariatliarim. de fe-
dere populi ad domini iudicio samuelis qui in-
dicauit populum de oblatione Samuelis. et de
humilitate philiſtini et pace israel.

Venerūt ergo viri cariatliarim: t redy-
cerūt archā dñi: t intulerūt in domum
amada ad in gabaa. Eleazar autē fi-
lius eius sanctificauerūt vīq; custodiret
archā dñi. Et factū est et quia die māsit archa dñi
in cariatliarim multiplicati sūt dies. Erat quip-
pe iā annus viceſim⁹. Et requieuit oēs dñs iſrl
post diem. Aut autē samuel ad vniuersā domū iſrl
dicens. Si in toto corde vīo reuertimini ad dñm
auferte deos alienos de medio vestri: baalim et
ashtaroth: t preparate corda vestra dño et seruete
ei soli t eruet vos de manu philiſtini. Absule-
runt ergo filii israel baalim t ashtaroth t seruierūt dño
soli. Dixit autē samuel. Congregate vniuersi is-
rael in masphat: vt oīem pop vobis dñm. Et cōue-
nerūt in masphat. Eleauerūtq; aquā t effuderūt

Bethsamite
percutiunt
t adque-
nt archā
t remittunt
ad caria-
thiarim.

Archā re-
ducitur pe-
des amina-
das in cari-
athiarim t
eleazar cō-
stituitur sa-
cerdos et
multiplica-
t in bonis.

Samuel
iudex iſrl
docet eos
p dola de-
struit et o-
r p cō.

lacrimar

Jon. 1. 4. c

B
p̄h̄l̄ist̄im
oppugnāt
ab isrl̄ me-
rit̄ samuel

Ecd. 4. 6. d

B
Filio sa-
muel iudi-
cib⁹ in isrl̄
errātib⁹
p̄p̄lus q̄rit
reges cōsti-
tuit
populus
isrl̄ querit
regem.
Diet. 13. c
Actu. 13. c

B
Ius regio
p̄dicatur

in conspectu dñi: et testauerūt in die illa atq; di-
xerūt: Tibi peccauimus dñe. Iudicauitq; samu-
el filios israel in masphat. Et audierūt p̄h̄l̄ist̄im
q̄ congregati essent filij isrl̄ i masphat: et accēderūt
sarraphe p̄h̄l̄ist̄ioz ad isrl̄. Quid cū audissent filij is-
rael timuerūt a facie p̄h̄l̄ist̄im. Dixeruntq; ad
samuelē. Ne cesses p̄ nobis clamare ad dñi deū
nūm v̄ saluē te de manu p̄h̄l̄ist̄ioz. Tulit au-
tem samuel agnū lactentē vñū et obtulit illū holo-
caustu integrū dño. Et clamauit samuel ad dñm
p̄ israel: et exaudiuit eū dñs. Factū est autē cum sa-
muel offerret holocaustū dño p̄h̄l̄ist̄im inire fili-
uz cōtra israel. Intonuuit autē dñs fragore magno
in die illa sup̄ p̄h̄l̄ist̄im: et exterruit eos: et ceciderunt
a filijs israel. Et gressus filij israel de masphat per-
secuti sunt p̄h̄l̄ist̄eos: et percusserunt eos vsq; ad lo-
cū qui erat subter bethphar. Tulit autē samuel la-
pidē vñū et posuit eū inter masphat et iter: sc̄et vo-
cauit nomē loci illi: lapis ad iudiciū. Dixitq; ih̄uc
usq; auxiliatus est nobis dñs. Et humiliati sunt
p̄h̄l̄ist̄im: nec apposuerunt vitra v̄t venirent in
terminos isrl̄. Facta est itaq; man⁹ dñi sup̄ p̄h̄l̄is-
teos cunctis diebus samuele. et reddite sunt vi-
des q̄s tulerāt p̄h̄l̄ist̄im ab isrl̄ israel: ab accha-
ron vsq; geth: terminos suos. Liberauitq; israel
de manu p̄h̄l̄ist̄ioz: eratq; pax iter israel: et amor
reū. Iudicabat quoq; samuel israel cūctis dieb⁹
vite: luxet ibat per singulos annos circueñs be-
thel et galgal: et masphat: et iudicabat israelē in su-
piadictis locis. Reuertebatq; in ramatha: ibi enī
erat dom⁹ eius: et ibi iudicabat israelē. Edificauit
etiam ibi altare dño.

L. S. De filijs samuele qui destināt ad avariciā
et p̄p̄s petijt regē q̄s ius regis p̄dicat.
vñū. Actū est autē cū sensisset samuel posu-
it filios suos iudices i israel. Fuitq; no-
mē filij eius p̄mo genti iobēl: et nomē
secundi abia iudici in bērsabee. Et nō
ambula uerunt filij illius in visio eius s; decinaue-
runt post avariciam: acceperuntq; munera: et per-
uerterūt iudiciū. Congregati ergo vniuersi ma-
tores natu isrl̄: venerūt ad samuelē in ramatha
dixerūtq; ei. Ecce tui sensisti et filij tui non ambu-
lant in visio tuo. Constitue nobis regē vt iudicet
nos sicut et vniuersē habent nationes. Displeuit
q̄ sermo in oculis samuele eo q̄ dixissent: nos
bō regē vt iudicet nos. Et orauit samuel ad dñm
Dixit autē dñs ad samuelē. Audi vocē populi
in omnibus que loquuntur tibi. Non est tē abieci-
erunt s; me nē regnē super eos. Iuxta omnia opa
sua que fecerunt a die qua eduxit eos de egypto
vsq; ad diem hanc: sicut dereliquerūt me: et ser-
uierunt dñs alienis: sic faciunt etiam tibi. Nūc ergo
vocēs eoz audi. Uertisti cōfessare eos et p̄dicā eis
ius regis qui regnāturus est super eos. Dixit ita-
q; samuel olaverat dñi ad populū q̄ petierat a se
regē: et ait. Ih̄oc erit ius regis qui imperatur⁹ est vo-
bis. Filios vestros tollit et ponet in currib⁹ suis:
facietq; sibi equites: et pecuarios quadrigarum
suarū: et constituet sibi tribunos et centuriones: et
aratores agroum suorum: et mēssores segetū: et
fabros armoū et currū suoz. Filias quoq; v̄sas
faciet sibi vnguentarias et focarias et panificas.

Agros quoq; vestros et vineas et oliueta optima
tollit et dabit seruis suis. Sed et segetes v̄sas tri-
nearū redditis ad decimab⁹ vt det eunuchis et
famulis suis. Seruos autē vestros et ancillas et iu-
uēnes optimos et alinos auferet: et ponet in ope-
re suo. Reges quoq; vestros ad decimab⁹: v̄sqs
eritis ei seruī. Et clamabitis in die illa a facie re-
gis vestri quē elegistis vobis: et nō exaudiet vos
dñs in die illa: quia petistis vobis regē. Noluit autē
populus audire vocē samuele sed dixerunt. Ne-
quaquā. Rex enī: et erit super nos: et erimus nos quo-
q; sicut omnes gentes: et iudicabit nos rex noster:
et egredietur ante nos: et pugnabit bella nostra
pro nobis. Et audiuit samuel oia verba p̄p̄l: et lo-
catus est ea in auribus dñi. Dixit autē dñs ad sa-
muelē. Audi vocē eoz: et constitue super eos re-
gem. Et ait samuel ad viros israel. Eadate vnū-
quisq; in ciuitate suam.

L. S. De saule et inquisitione a sinarum: et de ad-
uētu eius ad samuelē. De armo dextro dato saul
in consilio samuele.

B. Erat vir de beniamin nōle. Cui fili⁹
abiel filij seor filij bechor filij sareth: fi-
lij alphy: filij viri gemini fortis robore
Et erat ei filij vocabulo bella electus et
bonus: et non erat vir de filijs isrl̄ melior illo. Ab
humero et sursum eminebat sup̄ oēm p̄p̄m.
Et erant autē a sine cio patris saul. Et dixit cio ad
saul filium suū. Nolle tecū vñū de pueris et cōsur-
gens vade et quere a yna. Qui cū trāsissent per
montē efratim et p̄ terrā salū: nō inueniētrā:
sternerunt etiā per terrā salū: nō erant. sed p̄ ter-
rā geminē: et minime repererūt. Cū a ita venisset
in terrā sup̄: dixit saul ad puerū q̄ erat cū eo. Ne
ni et reuertantur ne forte dimiserūt pater me⁹ a y-
nas: et sollicitus sit pro nobis. Qui ait ei. Ecce vir
dei est in ciuitate hac: vir nobilis: omne quod lo-
quitur sine ambiguitate venit. Nunc ergo eam⁹
illuc si forte inducet nobis deua nra p̄pter quam
venimus. Dixitq; saul ad puerum suū. Ecce ibi
mus. Quid ferimus ad virū dei? Pans defecit
in sita nostris: et spoutalium non habemus: et
demus homini de necne quicq; aliu d. Rursū puer
respondit saul et ait. Ecce inera est in manu mea
quarta pars stateris argenti: demus hoc dei: vt
inducet nobis viā nostram. Alim in israel sic loq̄-
batur vnusquisq; vādens consulere deum. Veni
te et eam⁹ vā videntē. Qui enī p̄phetā dicitur
hodie: vocabat olim videns. Et dixit saul ad pue-
rum suū. Optimus sermo tuus. Veni eam⁹. Et
serunt in ciuitatē in qua erat vir dei. Cūq; ascen-
derent clauis ciuitatis inueniunt puellā egrediē-
tes ad hauriēdā aquā: et dixerūt eis. Hūc hic est vi-
dens: et v̄e respondentes dixerunt illis. Hūc est.
Ecce ante te. Festina nunc. Hodie enī venit in ci-
uitatē q̄ sacrificium est hodie p̄p̄l in excelso. In-
gredientes v̄bē statim inueniatis eū: anteq̄ ascē-
dat excelsum ad v̄scendū. Neq; enī comesturus
est populus donec ille veniat: quia v̄bē benedicit
hostie et deinceps comedent qui vocati sunt. Nūc
ergo descendite: quia hodie reperitis eum. Et
ascenderunt in ciuitatem. Cūq; ambularet in me-
dio v̄bū apparuit samuel egrediens obulā: et

B
Infra. 10. c

B
De saule
querētē ali-
nas.
1. Para. 9. c
Infra. 10. d.

B

3. Reg. 1. f.
et 18. d.

C

De aduen
tu saul ad
samuelem
ungendū
in reges et
reuelatiōe

vt ascenderet in excelsum. Hic autem reuelauerat auricula samuelis ei vna die q̄ venit et saul dicebat. Hic capla boia q̄ nūc est: cras mittā virū ad te de terra bēiam: r̄nges eā dūcē sup̄ p̄p̄m meū isrl̄. Et saluabit p̄p̄m meū de manu philistino r̄ū q̄ respectū p̄p̄m meū. Venit enim clamor eorum ad me. Lūq̄ aperit et samuel faulē dñs dixit ei. Ecce vir quē dixerat tibi. Iste dñs habet p̄p̄o meo. Accessit autē saul ad samuelem in medio porte: et ait. Iudica oio michi: vbi est dom̄? vidēns. Et r̄spondit samuel faulē dicens. Ego suz vidēs. Aīcē de aī me in excelsum vt comedas mecū hodie: et dimittam te mane: omia q̄ sunt in corde tuo indicabo tibi. Et de agnis quas nudius tertius p̄didisti ne sollicitus sis: q̄ inuente sunt. Et cuius erunt obtima queq̄ isrl̄: nōne tibi? tōi domus p̄ris tui? R̄spondit autē saul et ait. Nunquid nō fili? gemini ego fū de minima tri bu isrl̄? cognatio mea nouissima fr̄ oēs familias de tribu beniamin? Quare ego locut̄ es michi sermone istū? R̄spondit itaq̄ samuel faulē et puerū ei: et introduxit eos in tricliniū: et dedit eis locum in capite eorū quā fuerat inuitat̄. Et r̄t eis quasi triginta viri. Dixitq̄ samuel coco. Da parē quas dedit tibi? et p̄cepti vt reponeres scotum apud te. R̄spondit autē saul? armū et posuit aī saul. Dixit q̄ samuel. Ecce qd̄ remansit pone aī te: et comede qd̄ de iusticia seruasti ei tibi qm̄ p̄p̄m vocauit. Et comedit saul cū samuele et ille illa: et descēdērūt de excelso in oppidū: et locut̄ est cū saule in solario stratiq̄ saul in solario et domiuit. Lūq̄ mane surrexerunt: et iam dies lucebat: vocauit samuelem faulē in solario dicebat. Surge et dimittā te. Et surrexit saul. Egredi sunt ambo: p̄ter videlicet saul et samuelem. Lūq̄ descēdērūt in extrema parte ciuitatis samuel dixit ad saul. Dic puero vt antecedit nos et transeat. Tu autem subsiste paulisper vt indicē tibi verbum domini.

L. S. De vinctioe saulis in regē et signis dat̄ sibi. et p̄cepto expectatiōis. et de p̄batione saulis. et de p̄batione regis et p̄p̄i fuit in malsphat. **R.** Alit autē samuelem ientculū olei et effudit sup̄ caput ei? et deosculat̄ est: et ait. Ecce vnxit te dñs sup̄ hereditatē suā p̄cipit: et liberabis p̄p̄m suū de manibus inimicorū eius q̄ in circuitu eius sunt. Et hoc tibi signū q̄ vnxit te dñs in p̄cipit. Lūq̄ abiit? hodie de aī me: inuenies duos viros iuxta sepulchrū rachel in finib? beniamin in meridie: dicentq̄ tibi. Inuēte sunt asine ad quas iteras p̄quiredas: et in terminis poterit tuus asinus sollicit̄ est p̄ vobis et dicit. Quid faciā de filio meo? Lūq̄ abiit? et de iuxta trāsteris et veneris ad quercū thaboris: nict̄ te tres viri ascēdētes ad deū in bethel: vnus portās tres hedoras: alit̄ tres totas panis et alit̄ portās lagenā vini. Lūq̄ te saluta uerit dū r̄t: bi duos panes et accipies de manu eorū. Post hec venies et collē dñi vbi ei stano philistinoz. Et cū ingressus fuerit ibi vidē obuiū habebis gregem p̄phetarū descēdētiū de excelso: et aī eos p̄late rui et tympanū et tubā et curbarā ipsosq̄ p̄phetas et insinuat in te spiritū dñi et p̄phetabis cū eis: et mutaberis in virū altū. Mā ergo enenerit signa hec oīa tibi: fac quecūq̄ inuenerit manus tua: q̄

dñs tecū est. Et descēdes aī me in galgala. Ego q̄ppe descēdā ad te vt offeras oblationē: et immoles victimas pacificas. Septē dieb? expectabis donec veniā ad te et ostendāz tibi q̄ facias. Itaq̄ cū auerit humerū suū vt abiret a samuele inuēit et ei? co: alit̄: et uenerit olea signa hec in die illa. Uenerūtq̄ ad p̄dicatū collē: ecce cuneus p̄phetarū obui? ei. Et insinuat sup̄ eā ipsū dñi: et p̄phetauit in medio eorū. Et dētes autē oēs q̄ nouē r̄tū hēri et nudius tertius q̄ offerit cū p̄phetis et p̄phetaret: dixerūt a dimittē. Queniam res accidit filio dñs: Num? saul inter p̄phetas? R̄spondit autē alit̄ dicens. Et eis pater eius. P̄terea verus est in puerbiū. Num? saul inter p̄phetas? Cessauit autē p̄phetare et venit ad excelsum. Dixitq̄ patrū saul ad eū et ad puerū eius. Quō abiit? et r̄spondērūt. Accurre asinas. Quas co non reperimus: venimus ad samuelem. Et dixit ei patrū saul. Iudica michi quid dixerit tibi? bi samuel? Et ait saul ad patrū suū. Indicauit nobis: q̄ inuēte essent asine. De sermone autē regis nō inuēit et quē locut̄ fuerat et saul. Et cōuocauit samuelem p̄p̄m ad dñm in malsphat: et ait ad filios israel. Hec dicit dñs de israel. Ego eduxi israel de egypto: et erui vos de manu egyptiorū et de manu oīm regum q̄ affligebant vos. Hos autē hodie p̄ieciſis dñm deū vestrū q̄ solus saluauit vos de vniuersa malis et tribulationib? vestris: et distitit. Nequaquā sed regē cōstituit sup̄ nos. Hūc ergo scite corā dño p̄ trib? vras et p̄ familias. Et applicuit samuelem oēs tribus israel: et cecidit sors super tribū beniamin. Et applicuit tribū beniamin et cognationes eius: et cecidit sup̄ cognationē methuā: peruenit r̄s ad saul filiū eius. Quē r̄spondit ergo eū et nō est inuētiū illuc. Et cōstituerunt post hec dñm vtrū nā vtrūque esset illuc. R̄sponditq̄ dñs. Ecce absconditū est domi. Cū currerūt itaq̄ et tulerūt eū in descendentis in medio populū: alit̄ fuit vniuerso populo ab humero et suris. Et ait samuel ad oēm p̄p̄m. Certe videtis quē elegit dñs: qm̄ nō sit similis illi in oīi populo? Et clamauit ole p̄p̄e: et ait. Quat rex? Locut̄ est autē saul ad p̄p̄le regni et scripsit libro et re posuit corā dño. Et dimisit samuelem oēs p̄p̄s signos in domū suā. S3 et saul abiit in domū suā i galgala. Et abiit ei eo pars exercitū quoz tengerat de corda. Sili vtrō belial dixerūt. Hūc saluare nō poterit isrl̄: Et despererūt ei et nō attulerūt ei munera. Ille enī diffinibulat bē et audire.

L. S. De naao obfidēte labes galgala: de vinctioe saulis de quibus dicentibus vnde saluare poterit isrl̄ de inuocatione regni eius. Saul regnat in galgala. **R.**

F. Factū est quasi post mensem ascēdit naas ammonites: pugnare cepit ad uerum labes galgala. Dixerūtq̄ oēs viri labes ad naas. Habetis nos fedatos et seruimus tibi. Et r̄spondit ad eos naas ammonites. In hoc fēri vobiscū sed? vt eruas oīm vestrū oculos detrosos: ponasq̄ oīs opprobriū i vniuerso israel. Et dixerūt ad eū seniores labes. Lūq̄ cede nobis septē dies vt mittam? nūcios ad vniuersos terminos isrl̄: et si nō fuerit qui descēdat

infra. 13. b.

infra. 11. b.

infra. 19. b.

Regressus saul ad patrū suū.

De saulo in regem p̄p̄i cōfirmatione.

Su. 8. b. et infra. 12. c.

D

Su. 9. a.

De vinctioe saulis in regem israel p̄p̄m.

infra. 16. c. infra. 1. g. P̄p̄m iustitiam inuētiōis asinarum.

De vinctioe saulis in regem israel p̄p̄m.

Terminus si gnus gregis p̄phetarū et saul p̄phetarū in eis.

De naas volēte erui oculos detrosos vi ris labes galgala.

nos egrediemur ad te. Venerunt ergo nuncijs in gabaa saul: et locuti sunt verba hec audiente populo. Et leuauit omnis populus vocem suam et fleuit. Et ecce saul veniebat sequens boues de agro. Et ait. Quid habet populus q̄ ploiat? Et narrauerunt ei verba virorum iabes. Et insinuit spiritus domini in saul cum audisset hec verba: et iratus est furor eius nimis. Et assumens virum boue condidit in frustra: multos in omnes terminos israel per manum nunciorum dicens. Quicunq; nos eritis et secutus fuerit saul et samuel: nec sit nobis eius. Inuasit ergo timor domini populum: et egredi sunt quasi viri: et recepit eos in bezeth. Fueruntq; filiorum israel trecenta milia: virorum autem iuda triginta milia. Et dixerunt nuncijs qui venerant. Sic dicitis viris qui sunt in iabes galaad. Cras erit vobis salus cum incaluerit sol. Venerunt ergo nuncijs: et nunciauerunt viris iabes. Quilietati sunt et dixerunt. Vnde exibimus ad vos: et facietis nobis oq̄ p̄ciabit vobis. Et facium est cum dies crastinus venisset: constituit saul populum in tres partes. Et ingressus est media castra iugilia matutina: et percussit ammon vsq; dum incalcesceret dies. Reliqui autē dispersi sunt iura: et non reliquerunt eis duo pariter. Et ait populus ad samuelem. Quis est iste qui dixit saul non regnabit super nos? Date viros et interficiamus eos. Et ait saul. Non occideris quicq; in die hac quia hodie fecit dñs salutem in israel. Dixit autem samuel ad populum. Venite et emus in galgala: et innoemus tibi regnum. Et perrexit omnis populus in galgala: et recepit tibi regem saul corā dño in galgala. Et imolauerunt tibi victimas pacificas coram dño. Et letatus est tibi saul: et cuncti viri israel nimis.

¶ C. S. De innocentia et mansuetudine samuelis. de corruptione pph. De signis datis de celo. **¶**

¶ Dixit autem samuel ad vniuersum israel. Ecce audivi vocem vestram iuxta oia que locuti estis ad me et constitui super vos regem. Et nunc rex graditur ante vos. Ego autem senex et incanui. Porro filii mei vobiscum sunt. Itaq; conuersate coram vobis ab adolescentia meam: ad hanc diem ecce presens sum. Loquimini de me coram dño: et corā r̄po eius: utrum boue cuiusq; miserum aut agnūsq; quēq; calumniatus sum si oppressi aliquē de manu constitui manus accepi et contemnam illud hodie restitui vobis. Et dixerunt. Non es calumniosus nos neq; oppressisti neq; tulisti de manu aliquis quippiam. Dixitq; ad eos. Testis est dñs aduersum vos et testis christus. Ius in die hac quia non inuenieris in manu mea quippiam. Et dixerunt. Testis. Et ait samuel ad pph. Dñs qui fecit moysen et aaron: eduxit patres vros de terra egypti ad efl. Hunc ergo statuē iudicio cōterdam aduersum vos coram dño de oib; misericordias dñi quas fecit dominus vobiscum: et cum patribus vestris: quōd iacob ingressus est in egyptum et clamauerunt patres vestri ad dominum et misit dominus moysen et aaron: et eduxit p̄ces vros de egypto: et collocavit eos in hoc loco. Quia obliti sunt dñs dei sui et tradidit eos in manus sy-

care: ma gisfri multos afovet in manu philistinorum et in manu regis moab: et pugnaverunt aduersus eos. Postea autem clamauerunt ad dominum: et dixerunt. Peccauimus quia dereliquimus dominū et seruimus baalim et ashtaroth. Nūc ergo erue nos de manu inimicorum nostrorum: et seruauimus tibi. Et misit dñs hierobab et badam et barach et iepte et samuel: et eruit vos de manu inimicorum vestrorum per circuitum et habitalis constitit. Videntes autem q̄ naas rex filiorū ammon venisset aduersum vos. Dixisti michi. Requaq; sed rex imperabit nobis: quia dñs vobis vester regnaret in nobis. Hanc ergo p̄sto est rex vester quem elegisti et petisti. Ecce dedit vobis dominus regē. Si timueritis dominū et p̄seritis ei et audieritis vocem eius: et non exasperaueritis os dñi: eritis vos et rex qui imperat vobis sequentes dñm deum vestrum. Si autem non audieritis vocē dñi: sed exasperaueritis sermones eius erit manus dñi super vos: et super patres vestros. Sed et nunc state et videte rem istam: grandem quam facturum est dñs in conspectu vestro. Nunquid non messis tritici est hodie? Inuocabo dominum: et dabit voces et pluuia: et scietis et videtis quia grande malum feceritis vobis in conspectu dñi petentes sup vos regem. Et clamauit samuel ad dñs: et dedit dñs voces et pluuia: illa die. Et timuit ois p̄ps nimis dñm: et muelē. Et dixit vniuersus p̄ps ad samuelem. Quia p̄seris tu te ad dñs dñs tuū vñ nō mouamur. Ad idimur enim vniuersis peccatis nostris malum vt petemus nobis regem. Dixit autem samuel ad populum. Nolite timere. Quos fecistis vniuersis malum hoc. Quia nō vultis recedere a tergo dñi: sed seruistis dño in omni corde vestro: et nolite declinare post vana que non poterūt vobis: ergo eruit vos aqua vana sunt: non derelinquit dñs p̄psm suū ppter nomē suū magnū: qui iurauit dñs facere vos sibi p̄psm. Vbi autem a me hoc peccatum in dño vt censem oīare pio vobis et docebo vos vti s̄ bonū et rectū. Igitur timeate dñs et seruistis ei in veritate et ex toto corde vestro. Quia dñs est magnificus q̄i vobis gesserit dñs: q̄ si p̄seris vniuersis iusticia: et vos et rex vester pariter peribitis.

¶ C. S. De philisteis percussis a saule et ionatha et iterū p̄gatis de filijs isrl q̄ absciderūt se a filiis de holocausto saule et de rephibetis et a samuele nō stabit regnū ei. De diuisione regni de tribus arneis p̄betarū post trāsgressione p̄ps de armorū defectu iuxta saule et ionatha. **¶**

¶ In vniuerso anni erat saul cū regnare cepisset: duobus autē annis regnauit sup israel. Et elegit sibi saul milia milia de israel. Et erant cum saul duo milia machimas et in monte bertheleml autē cum ionatha in gabaa beniamin. Porro ceteri p̄psm repleuit vnumquens in tabernaculo suo. Et percussit ionathas stationem philistinorum que erat in gabaa. Quod cum audisset philistinim saul cecinit buccina in omni terra dicens. Audiat bebel. Et vniuersus israel audiuit buccinam: et famē percussit saul stationem philistinorum. Et erexit se israel aduersus philistinim. Clamauit ergo populus

Ec. 4. 5. a.

Judicum 4. a.

Judicum 6. c.

Su. 8. d. et su. 10. c.

De malo qd fecerūt filij isrl petēdo reges per signis de celo: et exhortatio ad seruatiū domi dñi regl.

B Saul viciouissimū me liberauit eos a potestate naas. Su. 10. b.

C

De inuastione regni eius in galgala.

B De māsue radine saule muelis.

ecc. 1. 6. d.

B

De corruptione pph ingrati benedicti dei

B De philisteis percussis a saule et ionatha.

Regum.

Filiis israel
abscōdunt
se i antris
fugientes
pbilistini
B

Sa. 10. b.

Saul in sa
melis ab
sētia offert
et iō repie
henditur.

L

Se. 31. d. et
para. 16. c.

De diuisio
ne regni fa
ulie ppter
pctm obla
tōis

B

Defect ar
mōis i isrl
7 sabuoy.

post saul in galgala. Et pbilistini cōgregati sunt
ad pēliandum contra israhel: triginta milia
curruum: et esset milia equitum: et reliquum vulgus
sicut arena que est in litore maris plurima. Et
ascēdēt es castra merati sūt in machmas ad oīē
te berbaue. Quod cū vidisset viri israel se in arto
positos/afflictos em erat populus/absconderūt
se in spelūcis: et in abdite in petris quocūq; et in an
tris: et in alternis. Itebici autē trāserūt iordanē
in terrā gad: galgala. Lūq; ad huc esset saul i gal
gala: ppter pēriturū qd ē sequebat eū. Et ex
pectauit septē dieb; iuxta placitū samuelis: et nō
venit samuel in galgala. Disapfuit ē pps ab eo
Aut q; saul. Afferte michi holocaustus; et pacifica.
Et obtulit holocaustū. Lūq; cōplest offerēs ho
locaustū ecce samuel veniebat. Et egressus ē saul
obuiā ei et salutaris ei. Locutusq; est ad eum sa
muel. Quid fecisti? Respōdit saul. Quid vidi q; po
pulus dilabere; a me: tu nō veneras iuxta pla
citos dies. Porro pbilistini pgregati fuerant in
machmas: dixit. Tūc descendit pbilistini ad me
in galgala: et faciē dñi nō placuit. Necessitate cō
pulsus obruli holocaustū dñi. Dixitq; samuel ad
saul. Strute egisti: nec custodisti mādata dñi dei
tui q; pcepisti tibi. Quod si nō fecisses iā nūc prepa
rasset dñs regnū tuū sup isrl in sempiternū. Sed
nequaq; regnū tuū ultra cōsurgit. Quēsiuit dñs
filiū virū iuxta cui videret pceptū ei dñs vt esset dux
sup pplm suū eo q; nō reuerteret q; pcepit dñs
Surrexit autē samuel et ascēdit de galgala in ga
baa beniamin. Et reliqui ppli ascēderūt post saul
obuiā ppo q; erupnabāt eos venientes de gal
gala in gabaa in colle bēiamin. Et recessit saul
pplm qui lueri fuerāt cū eo ex sexcentis viroib;
saul et ionathas filius ei: populusq; q; lueris fue
rat cum eis erat in gabaa beniamin. Porro pbili
stini cōcederant in machmas. Et egressi sunt ad
piliandū de castris pbilistini oīes tres cunei. Unus
cune; pgebat cōtra viā effrā ad terrā saul. Por
ro alius ingrediebā; p viā berboion. Tertius autē
verterat se ad iter terminū in terrā sabaa: iminen
tis vallis seboim cōtra desertū. Porro faber fer
rarius nō iuuebat in oī terra israhel. Cauerant
em pbilistini ne forte faceret hebiei gladius aut
lanceā. Deicēdebat ergo oīs israhel ad pbilistini vt
a cerneret vniuscūq; vomerē suū i ligonē i securi
i triditē i sarculū. Reuēte itaq; erat accies vome
rū i ligonib; i triditib; i securi vtiq; ad stumulū coi
rigēdū. Lūq; venisset dies filij nō est inuentus in
sis et lācia in manu totius ppli q; erat cū saul et io
nathas excepto saul et ionathas filio ei. Egressi est
autē statio pbilistini: vt trāscēderet machmas.

¶ L. S. De ionathas et armigero ei q; ascēdit ad
pbilistini dat signū armigero q; tradat pbilistini
in man; eoz in modo loquēdi. De victoria eius.
De admiratione ppli facta a saule. De melle gu
stato a ionathas q; fuisse deprehēdit: et a moue p
pplm liberatur. Nomina generis saul: et quōi
dam de familia. r. 14.
¶ Accidit in quadā die vt diceret iona
thas filius saul ad a dolescentem arm
igerum suum. Veni et transeamus ad

stationem pbilistinorum que est trans locum si
lum. Patri autem suo hocipsum non indicauit.
Porro saul moriabatur in extrema parte gabaa
sub malogranoate que erat i agro gabaa. Et erat
populus cum eo quasi sexcentorum virorum.
Et actias filius acybro fratris ietabod filij phi
lites qui oīs fuerat ex bel; sacerdos domini in
sylo: portabat eppos. Sed et populus igno
rabat quo esset ionathas. Erant autem inter ascen
sus per quos nitebatur ionathas transire ad statio
nem pbilistinorum emīnēs petre et vtraq; par
te: et quasi in modum dentis scopulib; inde pie
rupit. Nomen vni bosus et nomē alteri sene. Un
q; scopulus prominens ad aquilonē et ad uerū ma
chmas: alter ad meridiē cōtra gabaa. Dixit au
tem ionathas ad a dolescentem armigerum suū
Veni transeamus ad stationem ignominia
lonum hominū forte faciat dominus pio nobis: nō est
dñs difficile salua revel in multo vel in paucis. Di
xitq; et armiger suus. Fac omnia que placent ani
mo tuo. Perge quo cupio et ero tecum vbicūq;
volueris. Et ait ionathas. Ecce nos trāsimus ad
viros istos. Lūq; apparuerūt eis: sitaliter lo
cuti fuerant ad nos: manet bonec veniamus ad
vos: sed nomen in loco nostro ascēdam; ad eos.
Si autem dixerint: ascendite ad nos: et ascēda
mus ad eos: quia tradidit eos dominus in ma
nibus nostris. Hoc erit nobis signum. Appara
uit igitur vterq; stationi pbilistinorum. Dixerunt
q; pbilistini. En hebiei egrediuntur de cau
ernis in quibus absconditi fuerant. Et locuti sunt
viri de statione ad ionathas et ad armigerum
eius. Dixeruntq;. Ascendite ad nos et offende
mus vobis r. m. Et ait ionathas ad armigerū su
um. Ascendamus. Sequere me. Tradidit dñs
minus eos i man; israhel. Ascēdit autē ionathas
manib; et pedibus reptas: et armiger ei post eū.
Itaq; cū vidissent faciem ionathas: alij ca debant
ante ionathas: alios armiger ei interfecit ab se
quens eū. Et facta est plaga prima quā percussio
nathas et armiger ei: quasi viginti viris: in me
dia pre iugis: quā per hosti in die arae confue
uit. Et factū est miraculū in castris et agro. Et
et omnis ppli stationis eoz qui lerant ad pōā
dum obdormiuit: cōturbata sunt castra. Et acci
dit quasi miraculū a deo. Et respererūt specula
tores saul q; erāt in gabaa beniamin: et ecce multi
tudo prostrata: et hic illucq; diffusis. Et ait sa
ul populo q; erat cū eo. Acquirete i videtis ab
serit ex nobis. Lūq; et requisissent: reperit eū non
adesse ionathas et armigerū eius. Et ait saul ad
acyiam. Applica arcū dñi. Erat em ibi arca dñi i
die illa cū filiis israhel. Lūq; loqres saul ad sacer
dotē: tumult; magn; exortus ē in castris pbilisti
norum. Rescebant paulatim et clari; resonabat.
Et ait saul ad sacerdotē. Cōtrahe manū tuā. Cō
clamauit q; saul et oīs ppli q; erat cū eo: et venerūt
vīq; ad locū certaminis. Et ecce filius fuerat gla
di; vniuscūq; ad primū suū: cedes magna ni
mis. Et hebiei q; fuerāt cū pbilistini heri et nū
distiterunt ascēderātq; cū eis in castris reuer
si sunt vt essent cum israhel et bis qui erant cū saul
et ionathas. Omnes quocūq; israhelē qui se abscon

de victoria
ionathas cō
traphilisti
et signo ei.

B

Judith.
14. c.

1. mach. 4.
d.

L

Pbilistini
debellatur
a saule.

D derat in mote effraim audientes q̄ fugissent phyl-
listis: et clauerūt se cū suis in p̄lio. Et erat cū sa-
ul quasi decē milia viros et saluauit dñs de^o isrl
in die illa. Pugna aut̄ p̄uenit vsq̄ ad bethaurem.
Et viri israel sociati sunt sibi in die illa. Et adiu-
rauit aut̄ saul pp̄m dicens. Maledictus vir q̄ co-
mederit panē vsq̄ ad vesperū: donec viciscar de
inimico meo. Et nō mādcauit vniuersos pp̄s
panes. Omnisq̄ terre vulg^o venit in saltū: in quo
erat mel sup facie agri. Ingressus est itaq̄ popul^o
saltū et apparuit fluui mel: nullusq̄ applicuit ma-
nū ad os suū. Timebat em̄ pp̄s iuramentū Do-
ro ionathas nō audierat: cū adiuraret pater ei^o
pp̄m. Et reditq̄ summitatē virge quā habebat i
manu et intinxit in saū mellis. Et puerit manū
suā ad os suū et illuminati sunt oculi ei^o. Respon-
dens vnus de pp̄s ait. Iureiurando cōstruxit
pater tuus populū dicēs. Maledict^o vir q̄ com-
ederit panē hodie. Dececerat aut̄ pp̄s. Dixitq̄
ionathas. Turbabit pater me^o terrā. Elidit^o ip̄i
q̄ illuminati sunt oculi mel eo q̄ gustaueris pau-
lulum de melle isto. quāto magi! si comedisset po-
pulus de p̄da inimicū: fuorū quā reperit. Nō-
ne maior plaga facta fuisset in philistim. Percus-
sit ergo in die illa philisteos a machinis vsq̄ i
berlon. Defatigatus est aut̄ pp̄s nimis: et versus
ad p̄dā ruit: eos et boues et vitulos et ma-
ctauerūt in terra. Comeditq̄ populus cū sangui-
ne. Hunc clauerūt aut̄ saul dicēs q̄ popul^o pec-
casset dño. comedens cū sanguine. Qui aut̄ pu-
aricatus estis. Voluit ad me iam nūc ferum grāde
Et dixit saul Dispergimini in vulg^o: dicite ei^o: vt
adducat ad me vnuq̄q̄ bouē suū et arietē: et
occidit sup istud et vesicimini et nō peccabit^o: do-
mino comedētis cū sanguine. Adduxit itaq̄ ole
popul^o vnuq̄q̄q̄ bouē in manu sua vsq̄ ad no-
ctē: et occiderūt ibi. Edificauit aut̄ saul altare do-
mino. Tūc q̄ primum cepit edificare altare dño.
Et dixit saul. Innuamus sup philisteos nocte: et
vastem^o eos vsq̄ dñs illucet^o mane nec reliqua-
mus ex eis virū. Dixitq̄ pp̄s. Omne quod bonus
tibi videat in oculis tuis fac. Et ait sacerdos. Ac-
cedamus huc ad deū. Et psaluit saul dñm dicēs.
Num persequar philistim si tradideris in manu
israel: Et nō ridet ei in die illa. Dixitq̄ saul. Ap-
plicate huc vniuersos angulos populū: et scitote
et videte per quē acciderit hoc peccatum hodie.
Vniū dñs saluator israel: quia ip̄s ionatham fili-
um meū faciūt eis abq̄ retractio moiet. Ad q̄
nullus p̄tradixit ei de omī pp̄o. Et ait ad vniuer-
sum israel. Sepamini vos in partē vni^o: et ego cū
ionatha filio meo ero in partē alterā. Respondit
populus israel ad saul. Ad dñm bonū tibi videat in
oculis tuis fac. Et dixit ad vniū deum israel. Do-
mine deus israel da iudiciū: quid est q̄ non respō-
deria seruo tuo hodie. Si in me aut̄ ionatha filio
meo est iniquitas hecba ostensio^o hui^o si decit^o:
quitas est in populo tuo da sanctitatē. Et dep̄he-
sus est ionathas et saul: populus autē eruit. Et
ait saul. Dirrite fortiter inter me et inter ionathā
filiū meū: et capite eis ionathas. Dixit autē
saul ad ionatham. Indica mihi quid feceris. Et
indicauit ei ionathas: et ait. Gultans gultauit in

**Jonathas
filius saul
cōcedit mel**

supra eos.

E

f
infra 12. a

6
Ios. 7. c
**Jonathas
gultauit
mel et dñs sa-
ul p̄ suus**

summitate virge q̄ erat i manu mea paulū mel
li^o: et ecce ego morior et ait saul. Ihec faciat michi
de^o et hec addat q̄ morie moueris ionathas. Et
xitq̄ popul^o ad saul. Ergo ne ionathas moiet: q̄
fecit salutē bāc magnā in israel. Ihec nephas est.
Vniū dñs. si ceciderit capillus de capite ei^o i ter-
ra: q̄ cūz deo opatus ē hodie. Liberauit q̄ pp̄s
ionathas vt nō moreret. Accessitq̄ saul: nec p̄ca-
tus ē philistim. Porro philistim abierūt in loca
sua. Et saul cōfirmator regno sup isrl pugnabat p̄
circūitū aduersus oēs limicos ei^o p̄tra moab et fi-
lios ammon et edom et reges ioba et philisteos et
quocūq̄ se iterat supabat. Cōgregatq̄ exerci-
tu p̄cussit amalech et eruit israel de manu vastas-
torū ei^o. Fuerūt autē filij saul: ionathas et iesai et
melchisua et noia duarū filia^o ei^o et nomē p̄moge-
nte merob et nomē dimoris michol et nomē vxo-
ris saul achino em filia achimais. Et nomē p̄ci
p̄ militie ei^o abner fili^o ner. paruelio saul. Por-
ro cis fuit p̄ saul et ner p̄ abner fili^o abiel. Erat
aut̄ bellū porro aduersus philisteos oīs dieb^o sa-
ul. Nam quencūq̄ viderat saul virū fortem ap-
tū ad p̄liū: sociabat eū sibi.

C. S. De p̄cepto dato saul vt deleteret amalech
de transgressioe ei^o q̄ p̄cepit agag regi. de p̄i-
datione obediētie. de expulsiōe saulis de regno
samuel iuger saul.

Erat aut̄ saul et saul vt deleteret amalech
vt vingeret in regē sup pp̄m et israel
Hūc gaudi vocē dñi. Ihec dicit dñs ex-
ercitū. Accessit q̄cūq̄ fecit amalech
israel. quō restitit ei in via cū ascenderet de egypto.
Hūc q̄ vadet p̄cite amalech et demolire vni-
uersa ei^o. Nō parcas ei et nō cōcupiscas ex reb^o
ipsius aliqd: sed interfice a viro vsq̄ ad mulieres
et p̄culum atq̄ lactētem bouem et ouem camelū
et asinum. Agnos ducit itaq̄ saul populo et recēfuit
eos quasi agnos p̄cepta milia p̄didit: et decē mi-
lia viros iuda. Cūq̄ venisset saul p̄vaz ad ciuitas
nē amalech. tēdē dñs infundit in cor eū. Dixitq̄ sa-
ul cyne. Abite et recedite atq̄z discedite ab ama-
lech ne forte inuoluā te cū eo. Tu em̄ fecisti mias
cū obus filijs israel. cū ascenderet de egypto. Et
recessit cyne de medio amalech. Percussitq̄ sa-
ul amalech ab ciuita: donec veniat^o sur q̄ ei regio:
ne egypti. Et app̄bēdit agag regē amalech viui.
Omne autē vulgus intersect in oīe gladiū. Et p̄-
percit saul et pp̄s agag et optimis gregeb^o ouis
et armento^o vestibus et arietib^o et vniuersis que
pulchra erāt: nec voluerūt disp̄dere ea. Quicqd
ergo vile fuit et rep̄biū hoc demolit^o ferum. Faciūt
em̄ autē vulgus intersect in oīe gladiū. Penitet me q̄
p̄stuerim saul regem: q̄ dereliquit me et ioba mea
eo q̄ nō ip̄leuit. Cōtristatus ē samuel et clamauit
ad dñm tota nocte. Cūq̄z de nocte surrexisset sa-
muel vt iret ad saul mane nunciatū est samueli eo
q̄ venisset saul in carneli^o: et exisset sibi furnicē
trisphalem: et reueris trāsisset: de se dñs iuger
in galgala. Venit ergo samuel ad saul. et saul offere
bat holocaustū domino de iisrlis p̄datus q̄ attri-
latur ex amalech. Et cum venisset samuel ad saul
dixit ei saul. Benedictus tu dño. Impleuit dñs
domini. Dixitq̄ samuel. Et que est hec vox gre-

vult occi-
dere. sed
pp̄o libe-
ratur.
infra. 11. c

**De filia sa-
ul regis**

supra. 9. a.
1. pa. 8. c.

B
**De p̄ce-
ptū saul de
occidendo
Amalech
vt fecit
infra. 19. c.**

B

**de transgre-
ssioe p̄cepti
p̄cendo a-
gag et alij^o
et punitioe
L**

De fil. s. b.
infra eos

pio. 10. d.

D

Regum.

gū que resonat in aurib⁹ meis et armētoſū quam ego audio. Et ait ſaul. De amalech adducere eni. Peccat enim popu⁹ melioru⁹ oibus et armentis vt imolarent dño deo tuo. reliq⁹ uo occidit. Aut ait ſamuel ad ſaul. Sine me et indicabo tibi que locutus ſit dñs ad me nocte. Dixitq⁹ ei. Loquere. Et ait ſamuel. Rōne cū parulius eſſes in oculis tuis: caput in tribubus iſrael ſcūs es. Vnctus te dñs in regē ſup iſrael. Et miſit te dñs in viā et ait. Vade et iſterice p⁹ctōes amalech. et pugnabis cōtra eosq⁹ ad interfectionē eor⁹. Quare ergo nō audisti vocē dñſe verſus ad p⁹dam es: et fecisti malū in oculis dñi. Et ait ſaul ad ſamuel. Immo audiui vocē dñi: et abſolui in via p⁹ quas miſit me dñs. Et adduxi agag regē amalech: et amalech inſecū. Tuli autē de p⁹da popu⁹ oues et boues p⁹mittas earū que ceſa ſunt vt imolaret dño deo ſuo in galgalis. Et ait ſamuel. Hūc dñs dñs hō locauit a victimar⁹ nō pon⁹ vt obediāt voci domini. Melior eſt enim obediētia q⁹ victimar⁹: auſcultare magis q⁹ offerre adipē arerit: quoniam quali p⁹ctā ariolā dñs ei repugnaret: qñ ſci⁹ idola triē nolle acceſcere. Pro eo ergo q⁹ abieciſti ſermonem dñi: abiecit te dñs ne ſis rex. Dixitq⁹ ſaul ad ſamuel. Peccauitq⁹ p⁹uaricatus ſum ſermones dñi et verba tua. timēs popu⁹ et obediēs voci dñi. Sed nūc p⁹ta q⁹ſop⁹ctm meū reuertere me: q⁹ vt a dñs dñm. Et ait ſamuel ad ſaul. Nō reuertar tecū: q⁹ p⁹ieciſti ſermonem dñi: p⁹iecit te dñs ne ſis rex ſup iſrael. Et puerſus eſt ſamuel vt abiit. Vile autē apphēdit ſummitatē palli⁹ ei⁹ que t⁹ caſſa eſt. Et ait ad eū ſamuel. Scidi dñs regnū iſrael a te hodie tradidit illud primo tuo meliori te. Porro triſtiparior in iſrael nō parer⁹ et penititudine nō ſecter⁹. Neq⁹ enim homo eſt vt agat penitentia. At ille ait. Peccauit. Sed nūc p⁹honia me corā ſeniorib⁹ populi mei et corā iſrael: et reuertere me cū vt adorē dñm deum tuū. Reuerſus q⁹ ſamuel ſecutus eſt ſaulem. Et adorauit ſaul dominū. Dixitq⁹ ſamuel. Adducite ad me agag regem amalech. et oblatuſ eſt ei agag pinguiffimus tre mēſis. Et dixit agag. Siccine ſepat amara mois. Et ait ſamuel. Sicut fecit abſq⁹ liberto mulieres gladiuſ tuuſ: ſic abſq⁹ liberto erit inter mulieres mi tua. et in fraſta cōcidit eū ſamuel coram dño in galgalis. Abiit autē ſamuel in ramatha: ſaul vero aſcēdit in domū ſuā in gabaa. Et nō vidit ſamuel vltra ſaulq⁹ ad diē mois ſue. Uerūſm iugebat ſamuel ſaul qm dñm penitebat q⁹ſtituiſſet regē ſup iſrael.

C. S. De vñctione dauid in regē in domo patris ſui. De ſpiritu neq⁹ quē p⁹cepit ſaul de dauid. Quia percutiebat cytharam. xvi. Vnctus dñs ad ſamuel. Uſq⁹ qñ iugis ſaul: cū ego p⁹iecerim in eo regnet ſup iſrael. Simple coram tuo locuſ et veni vt miſita te ad yſai bethleem. P⁹uidit enim in nūq⁹ ei⁹ mibi regē. Et ait ſamuel. Quid vadi. Audiet iſai dñm et interficiet me. Et ait dñs. Vltulū de armēto tolle in manu tua et dices. Ad imolādū dñs veni. Et vocabis yſai ad victimā. et ego oſtēdā tibi q⁹ facias: vt nges quēcūq⁹ mōſtra uero tibi. Fecit q⁹ ſamuel ſicut locuſ: et ei dñs iſtes

nitos in bethleē. et amirati ſunt ſeniores cuſtatis: occurrētes ei dixerūtq⁹. Paſciſne et iſgreſſi tu⁹. Et ait. Paſciſcus ad imolādū dñs veni. Sanctificamini et venite mecum vt imolē. Sanctificauit q⁹ yſai et filios ei⁹: et vocauit eos ad ſacrificium. Cūq⁹ ingreſſi eſſent vidit beliab et ait. Nūc corā domino eſt p⁹o ei⁹. Dixit dñs ad ſamuel. Reſpice: aſo vultu ei⁹ neq⁹ altitudinē ſaturit ei⁹ qm abieci eſt: ne iuxta intuitū hōis ego iudico. Iſbō enim videt ea que parēt dñs autē intueſt cor. Et vocauit yſai aminadab et adduxit eū corā ſamuele. Qui diſp⁹it. Hec hūc elegit dñs. Adduxit autē yſai ſamma de q⁹ ait. Etiam hūc nō elegit dñs. Adduxit itaq⁹ yſai ſeptem filios ſuos corā ſamuele. Et ait ſamuel ad yſai. Nō elegit dñs ex iſtis. Dixitq⁹ ſamuel ad yſai. Hūc dñs iſt p⁹pter ſunt filij: Qui rñdit. Adhuc reliquos eſt p⁹u⁹l et paſcit oues. Et ait ſamuel ad yſai. Mitte et adduc eū. Hec diſcibam⁹ p⁹u⁹l⁹ hūc ille veniat. Miſit q⁹ et adduxit eū. Et ait autē rñſus pulcher aſpectu: decoraſ facie et erat dñs. Surge vt nges ei⁹ p⁹ſe. Tuliſt ſamuel comu oiet et vnxit eū in medio frat⁹ ei⁹. Et direct⁹ eſt p⁹ri⁹ dñi a die illa iſt dñs deſceps. Surgeſq⁹ ſamuel abiit in ramatha. Spō autē dñi reſcetit a ſaul et exagrabat eū ſpūs neq⁹ a dño. Dirextoſ ſeruſ ſaul ad eum. Ecce ſpūs dñi mal⁹ exagrat te. Vbebat dñs nū rex et ſai tui q⁹ corā te ſit q⁹erit boies ſciet⁹ pſallere cythara vt qñ arripuerit te ſpūs dñi mal⁹ pſallat manu ſua et leui⁹ ſeras. Et ait ſaul ad ſeruos ſuos. P⁹uidet⁹ q⁹ mibi aliquē dñi pſallēt et adducite ad me et rñdēv⁹ de puer⁹ ſui. Ecce vidit filij yſai bethleemite ſciet⁹ pſallere et forſum mū robore et vix bellicoſi et prudēt⁹ in vbiore rñ pſallē dñs eſt cū eo. Cūſt⁹ ſai nūctio ad yſai: dices. Mitte ad me dñs filiū tuū q⁹ in paſcuo. Tuli itaq⁹ yſai aſinū plenū panib⁹ et lagenā vini et hedū de capris vnū et miſit p⁹ manu dñs filij ſui ſaul: et venit dñs ad ſaul et ſtiter corā eo. At ille dilexit eū nimis: et fact⁹ eſt armiger Diſitoſ ſaul ad yſai dices. Stet dñs iſt p⁹ſpectu meo. Inuenit ei grā iſt ocul⁹ meis. Igſit qñcūq⁹ ſpūs dñi mal⁹ arripiebat ſaul: dñs tollebat cytharā et p⁹cuſabat mūſu ſuū et reſocillabat ſaul et leui⁹ hēbat. Recedebat ei **C. S.** De bello philistiim cō ab eo ſpūs mal⁹ tra iſt. De victoria dauid p⁹ta goljath. xvii. **C.** Regrēgare ad philistiim agmīa ſua iſt p⁹uenerit iſochot iudeſ caſtramenta iſt iſt ſochot et azech iſt iſt domum. Porro ſaul et filij iſt p⁹gregati veneſt in valle theberin et direxerit acie ad pugnādū cōtra philistiim. Et philistiim ſtabāt ſup mōrē et parte hac iſt ſt ſtabat ſup mōrē et altera p⁹te: valles erat in eos. Et greſſ⁹ eſt v⁹ ſp⁹ri⁹ de caſtris philistiim noie goljath de gerb: altitudinē ſex cubito⁹ et palmo: et caſſis eras ſup caput eius et lorica hamata iudebat. Porro pond⁹ louce ei⁹ dñq⁹ mīlia ſichop⁹ ei⁹ erat: et ocreas eras hēbat iſt iſt et cyper⁹ ere tegebāt hūeros ei⁹ iſt aſt iſt haſte ei⁹ erat qñ licitioſū tēſtēſ. Ipſm autē ferri hēbat ei⁹ ſerſetioſ ſidos hēbat ferri Et armiger ei⁹ aſſecdebat eū. Stāſq⁹ clamabat a duerſi pſalāgao iſt et dicebat ei. Q⁹re veniſt⁹ pari ad filiū. Hūc dñs ego nō ſus philistiim: et vos ſeruſ ſaul. Eligit⁹ et vo

3. Reg. 1. c.
2. c. 10. d.
30. 3 b

1. Reg. 39. b.
2. Reg. 7. b

ſu. 10. a.
p⁹ 7. 7.
Act. 13. d.
De ſpūs neq⁹
q⁹ verante ſaul.

Saul miſit ad dñr⁹ ſua cythara liberet euz a veranōe demonum

A De bello philistiim p⁹ta iſrael.

Deſcriptio goljath philistiim volē: neoppug⁹ nare iſrael

1. Reg. 11. c.

Melior eſt obediētia q⁹ victimar⁹: et ſciet⁹ pſallere cythara

Saul p⁹ta p⁹te regno ſuo q⁹ diuidit p⁹ p⁹ter p⁹ctm.

ſtra. 1. s. e.

Samuel occidit agag regem

ſup⁹ta eoſ.

A De vñctione neq⁹ in regē p⁹ ſamuel.

biātrā t deſcēdāt ad ſingularem certamē Si quie
uerit pugnare meclit percuſſerit me: erimus vobis
ſerui. Si autē ego pualuero t percuſſero eſ: vos ſerui
eritis et ſeruietis nobis. Et atbat philisteus.
Ego exprobaui agminib⁹ iſrael hodie. Date mi
cū virū t tneat meclit ſingularem certamē. Audiet
aut ſaul t oēs iſraelite ſermōes philistei huiusce
modi: ſtupēbant t metuebant ſumma. Dauid autē
erat filius viri eſſrati de quo ſupia dictus eſt: de
bethleē iuda: cui nomē erat iſay: q̄ habebat octo
filios: erat vir in dieb⁹ ſaul ſenex t grandis in
ter viros. Abierit autē tres filij ei⁹ maiores poſt
ſaul in preliū. Et nota triſi filioſū eius q̄ preſerit
ad bellū: helai pumogenit⁹ t ſcōs amiadab: ter
tius quoq; ſamma. Dauid autē erat minim⁹. Tri
bus ergo maioribus ſectus ſauē abijt dauid et
reuertus eſt a ſaul vt paſceret gregem p̄iſi ſui in
bethleē. Procedebāt vero philisteus mane t ve
ſpere t ſtabat quādraginta diebus. Dixit autē iſay
ad dauid filiū ſuū. Accipe fratrē tuū ephai poīe
te t decē panes iſtos t curre in caſtra ad fratres
tuos: t decē focmellas caſeis: bā deſere ad tribu
nū. Et fratres tuos viſitabis recte agant t cum
quib⁹ ordinari ſunt diſce. Saul autē t illi t oēs filij
iſrael in valle thebetib⁹ pugnant aduerſū phil
ſtīm. Surrexit itaq; dauid mane t commēdauit
gregē cuſtodē: t onuſtus abijt ſicut p̄cepit ei iſay.
Et venit ad locū magala t ad exercitū q̄ egreſ
ſus ad pugnā: vociferat⁹ erat iſ certamine. Dixer
rat em̄ a cū iſſſſſ t philſtīm ex aduerſo fuerant
p̄parati. Derelinquens ergo dauid vaſa q̄ attule
rat ſub manu cuſtodie ad ſarcinas: currit ad lo
cū certaminis: t interrogat ſi oīa recte ageren
tur erga fratres ſuos. Longo adpuc ille loqueret
ur eis apparuit vir ille ſpurus aſcēdēs goliath
noīe philiſte⁹ de geth de caſtris philiſtinorū. Et
loquerē eo hec eadem verba audiuit dauid. Dēs
autē iſraelite cū vidiffent virū fugerūt a facie ei⁹
timētes eū valde. Et dixit vnusquiſq; de iſrael.
Hum vidiffi virū hūc qui aſcēdēt. Ad expropiā
dū enim iſrael aſcendit. Virū ergo q̄ percuſſerit eū
ditabit rex diuitijs magnis t filiā ſuā dabit ei: et
domū patriā ei⁹ faciet abſq; tributo in iſrael. Et
ait dauid ad viros qui ſtabant ſecū dicens. Quid
dabit viro qui percuſſerit philiſteū hunc t tule
rit opprobriū de iſr? Quiſq; eſt enī hic philiſte⁹
in circūſiſſo q̄ exprobaui aciem dei vniū? Reſe
rebat autē ei p̄pſus eū dē ſermōne dictō. Ihec dā
bunt viro qui percuſſerit eū. Ad cū aduſſet bel
ab frater ei⁹ maior loq̄ntē eo cū alijs trās eſt con
tra dauid t ait. Auare veniſti: quare dereliq̄
ſti pauculas oues illas i deſerto? Ego noui ſupbi
am tuā t neq; cū conditis tui q̄ videres philū de
ſcēdiſti. Et dixit dauid. Quid feci? Nūq; nō ver
bū eſt. Et declinauit paululū ab eo ad alū. Dixit
q; eundē ſermōne. Et r̄h̄dit ei p̄pſus verbū ſicut
p̄t. Audita ſunt autē ſba q̄ locut⁹ eſt dauid: t an
nūciata in coſpectu ſaul. Ad quē cū fuſſet addu
cū locut⁹ eſt ei. Nō cōcidat cor tuū q̄ in eo Ego
ſeruus tuus vadā t pugnabo aduerſus philiſteū
Et ait ſaul ad dauid. Nō vales reſiſtere philiſteo
iſtū nec pugnare aduerſus eū q̄ puer es. Ibi autē
vir bellator eſt ab adoleſcētia ſua. Dixit dauid

ad ſaul. Paſcebat ſeruus tuus p̄iſi ſui gregē t ve
niebat leo vel viſus t tollebat arictem de medio
gregis t perſequēbat eos t percutiebat: cruſq; de
oīe eorū. Et illi cōſurgēbat aduerſum me t appie
bēdēbā mentū eorū t ſuffocabā interficiēdam⁹
eos. Nā t leonē t vultū interfecit ego ſeru⁹ tu⁹. Et
igitur t philiſteus hic in circūſiſſo q̄ſi vñ⁹ erit ei⁹.
Nūc vadā t auferā opprobriū p̄pſi. Nūc q̄ iſte
philiſte⁹ i circūſiſſo: auſus eſt maledicere erer
cit⁹ dei vniū? Et ait dauid. Dē q̄ eripuit me
de manu leonis t de manu vñ⁹ ipſe me liberabit
de manu philiſtei huius. Dixit autē ſaul ad dauid
Uade: t dñs tecū ſit. Et inſiit ſaul dauid veſtimē
tis ſuis: t poſuit galeā eorū ſup caput ei⁹: t veſti
uit eū lorica. Accinct⁹ ergo dauid gladio eius ſup
veſtē ſuā cepit rēptare ſi armatus poſſet incede
re. Nō enī habebat cōſuetudinem. Dixitq; dauid
ad ſaul. Nō poſſū ſicere deteq; nō vñ⁹ habeo. Et
depoſuit eū. Et tulit baculū ſuū q̄ ſemper habe
bat in manib⁹: t elegit tri quinq; lapidim⁹
lapides de torrente t miſit eos in perā paſſionalē
quā hēbat ſecū: t fūdā manu tulit: percuſit aduer
ſū philiſteū. Ibat autē philiſteus t incedens ap
propinquās aduerſū dauid t erigēt ei⁹ aſi enī.
Cūq; inſperiffet cū philiſte⁹ t vidiffet dauid de
ſperēt eū. Et ait ad adoleſcētē ruf⁹: t pulcher aſpe
ctu. Et dixit philiſte⁹ ad dñ. Nunq; ego canis ſū
q̄ tu venis ad me cū baculo? Et maledixit phili
ſte⁹ dñi diſo ſuis. Dixitq; ad dñ. Veni ad me t o
bo carneo tuo volatilib⁹ celi t beſtijs fre. Dixit
autē dñ ad philiſteū. Tu venis ad me cū gladio et
baſti: cū p̄pſo: ego autē venio ad te i nōle dñi ex
eritū dei agminū iſrael: q̄ſi exprobaſti hodie
t dabit te dñs in manu mea: t percuti te et auferā
caput tuū a te. Et dabo cadavera caſtroꝝ phil
ſtīm hodie volatilib⁹ celi t beſtijs terre: vt ſciat
oīs terra: q̄ eſt dñs de⁹ in iſr: t nouerit vniuerſa
ecclia hec q̄ nō in gladio nec in baſta ſaluat dñs
Iſr: enī eſt bellū t tradet vos in man⁹ nſas. Cū
ergo ſurrexiſſet philiſte⁹ t venit t appropinquā
ret p̄tra dauid: ſeſtinat⁹ dñs t occurrat ad pugnā
ex aduerſo philiſte⁹. Et miſit manū ſuā in perā tu
litq; vñ⁹ lapidē t fūda leat: t circūducēs percuſſit
eū in frōte. Et iſtius eſt lapis in frōte eius: cecidit
in facie ſuā ſup terrā. P̄ueniuitq; dauid ad
uerſū philiſteū in funda t lapide. Cumſumq; phil
iſteū iherfecit. Cūq; gladium nō haberet in manu
dauid: currit t ſtetit ſup philiſteū t tulit gladiū
ei⁹: t eduxit eū de vagina ſua t iherfecit eū: p̄cidit
q̄ caput ei⁹. Vidētes autē philiſtīm q̄ mori⁹ eſ
ſet ſoniffim⁹ eorū: fugerūt. Et cōſurgētes viri iſr
t iuda vociferati ſunt: p̄cūrit autē philiſteus vñ⁹
dñi veniſt iſualē t vñ⁹ ad portas accarō. Cecide
rūq; vulnerati de philiſtīa via ſar: vñ⁹ ad geth
t vñ⁹ ad accarō. Et reuertētes filij iſr: poſtq̄ p̄ſe
cuti ſunt philiſteos luſerūt caſtra eorū. Aſſumēs
autē dñs caput philiſteū attulit illū i bier ſamarave
ro ei⁹ poſuit i tabernaculo ſuo. Eo autē tpe q̄ vide
rat ſaul dñs egredierēt p̄tra philiſteū: ait ad abner
p̄cipē militię ſue. Vade t ſirpe deſcēdit hic adole
cēs. Dixitq; abner. Aluit aīa tua rex ſi noul: t ait
rex. Inſtroga tu cui⁹ fili⁹ iſt⁹ iſte puer. Cūq; regreſ
ſus eſſet dñs percuſſo philiſteorū: ait ad abner: tps

B

C

De enioſa
fontitūdie
dñs contra
goliath.

D

inſra. 10. a.
et. 16. c.

E

Nota vi
ctoria dñs
aut contra
goliath.

S

De Macha
bec. 13. 4.

Ecd. 4. 7. a

B

Regum.

eroduxit corā saule caput philisti habere in manu sua. Et ait ad eum saul. De qua progenie es o adolefcens? Dixitq; dauid. Filius serui tui isā p̄ berthelemite ego sum.

C. S. De amicitia 1 confederatib; dicit: ionathe filij regio saul. de cāta mulierib; p̄cessit saul mille et dauid decē milia. De ita saul p̄ hoc cāta. de ipso p̄p̄terā in domo sua 1 volente cōfigere dauid lancea cū pariete. Saul autē amonet dauid p̄ mittit ei filiam suā maiorem merob que alteri datur. postea saul promittit ei michol filiam in vxorem sponsalia petis centis p̄putia dauid p̄soluit 1 sit gener regio.

E facrum est cū cōplessēt loqui ad saul anima ionathe cōglutinata est ale dauid 1 dilexit euz ionathas quasi aliam suam. Tullitq; cū saul in die illa 1 nō cōcessit ei vt reuerteretur in domū patris sui. Inierunt autē dauid 1 ionathas fedas. Diligebat eniz ei quasi aliam suā. Nam expoliavit se ionathas tunica qua erat indutus 1 dedit eam dauid 1 reliqua vestimēta sua vīq; ad gladiam: arcū suūq; et vīq; ad baltheū. Egre diebat q̄ quoc; dauid ad oīa q̄ hōc; misisset cū saul: vt p̄denter se agebat. Postq; saul sup̄ viros belli: 1 acceptus erat in oculis vniuersi populi ma timens in conspectu famuli saul. Porro cū reuerteret percussio philisti dauid: 1 ferret caput ei in hierusalem: gressus sūt mulieres de vniuersis vīb; israhel cātantes choros ducentes in occursum saul regio: 1 tympanis leticie 1 in sistro 1 p̄canebant mulieres ludentes atq; ducentes. Percussit saul mille: 1 dauid decē milia. Iratus est autē saul nimis 1 displicuit locū eius iste sermo. Dixitq; dederit dauid decē milia: michi mille dederunt. Quid ei suspēcti nūli soli regnum: Non rectis ergo oculis saul aspicebat dauid a die illa 1 deiceps: post diē autē alterā luast ip̄s de malis saul: p̄phetabat in medio domus sue. Dauid autē p̄sallebat manu sua sicut per singulos dies. Tenebatq; saul lanceā 1 misit eam: putans q̄ cōfigere posset dauid cū pariete. Et decē inauit dauid a facie eius secūdo. Et timuit saul dauid eo q̄ dñs esset cū eo et a se recessisset. Amouit ergo eū a se 1 fecit ei tribunū super milie viros. Et egrediebatur 1 intrabat in conspectu populi. In obuiis quoc; vīsis suis dauid p̄denter agebat: 1 dñs erat cū eo. Vidit itaq; saul q̄ prudens esset nimis: cepit canere eum. Omnis autē israhel et iuda diligebat dauid. Ipse autem ingrediebatur et egrediebatur ante eos. Dixitq; saul ad dauid. Ecce filia mea maior merob: ipsam dabo tibi vxorem: tantūmodo esto vir fortis 1 p̄liare bella dñi. Saul autē reputabat dicta. Non sit manus mea in eo: sed sit super eum manus philistinorum. Ait autem dauid ad saul. Quis ego suz aut que est vita mea: aut cognatio patris mei in israhel vt sum gener regio? Facrum est autē tēpus cum deberet dari merob filia dauid: datur est haedriel molathie vxor. Diligit autem dauid michol filiam saul alteram. Et nūciatur est saul 1 placuit ei. Dixitq; saul. Dabo eam illi vt sit ei in scandalum: sit super eum manus philistinorum. Dixitq; saul ad dauid. In duabus gener

me^o eris hodie. Et mādauit saul seruis suis. Loquimini ad dauid clam me dicētes. Ecce places regi: et omnes serui eius diligunt te. Nunc ergo esto gener regio. Et locuti sunt serui saul in auribus dauid omnia verba hec et ait dauid. Nū p̄ videretur filij generus regis? Ego autē sū vir pauper 1 tenuis. Et renūciauerūt serui saul dictis istiuscemodi verba locutus est dauid. Dixit autem saul. Sic loquimini ad dauid. Non habet rex sponsalia necesse nū tantū centis p̄putia philistinorū: sūt virio de inimicis regis. Porro saul cogitabat dauid tradere in manus philistinorum. Lang; renūciassent serui eius dauid verba que dixerat saul: placuit sermo in oculis dauid vt fieret gener regio. Et post paucos dies surgens dauid abiit in accaron cum viris qui sub eo erant: 1 percussit ex philistim ducentos viros: 1 attulit corū p̄putia 1 annumerauit ea regi: vt esset gener eius. Dedit itaq; saul ei michol filiam suā vxorem. Et vidit saul: et intellexit q̄ dñs esset cum dauid. Michol autem filia saul dūlegebatur eum. Et saul magis cepit timere dauid. Factus est saul inimicus dauid cunctis diebus. Et egressi sunt principes philistinorum. In principio autem egressionis eorum: p̄udentius se gerebat dauid q̄ omnes viri saul: et celebrē facrum est nomen eius nimis.

C. S. De saule qui p̄cepit occidi dauid. Indicat hoc et ionathas. Saul iterum inuaditur a spiritu malo: 1 vult lancea cōfigere dauid. Michol euz saluat. fugit dauid ad samuelē. Saul misit nūcios vt rapiat dauid. trib; vicib; mittiāt nūcijs 1 oēs cū samuele p̄phetant. de saule p̄phetante cum p̄phetantibus.

E curus est autem saul ad ionathā filium suum 1 oñes seruos suos vt occideret dauid. Porro ionathas filius saul diligebat dauid valde. Et indicauit ionathas dauid dicē. Merit saul pater meus occidere te. Quapropter obserua te quēdo maneret manebis clam 1 abscondito. Ego autē egrediens habo iuxta patrem meū in agro vbicūq; fuerit: ego loquar de te ad patrem meū 1 quodcumq; videro nūciabo tibi. Locutus est ergo ionathas de dauid bona ad saul patrem suū. Dixitq; ad eū. Ne pecces rex in serum tuū dauid: quia nō peccauit tibi: 1 opa ei^o bona sunt tibi valde: et posuit alas suās in manu tua 1 percussit philisti: et fecit dñs saluē magnā vniuerso israhel. Vidisti iterat^o es: tuare ergo peccas i sanguine innoxio? Inflicto dauid q̄ est absq; culpa: id quod cū audisset saul: placuit voci israhelitarū. Vni dñs: q̄ nō occidet. Locuti itaq; ionathas dñs: 1 indicauit ei oīa hēc. Et introiit ionathas dauid ad saul 1 fuit ahi ei sicut erat dñi 1 nō discessit. Morē autē rursū bellis egressus dauid pugnatuē a dñs saul philistim p̄cussit: eos plaga magna: 1 fugerunt a facie eius. Et factus est ip̄s dñi maior in saul. Sedebat autē in domo sua: 1 tenebat lanceā. Porro dauid p̄sallebat in manu sua. Infusus est saul p̄ngere dñ lancea i pariete. Et decitans est dauid a facie saul. Lancea autē cassio vulnere perleuita est in parietem: dauid fugit: saluatus ē nocte

Saul odio hēbat dauid suū.

1. Reg. 3c.

Saul p̄ponit occidere dñ et ionathas: reuelat 1 pacificat.

De malitio spiritus in saul.

De amicitia ionathe ad dñ 1 aueritate dauid ap̄d saul.

De malitio spiritus in saul.

Saul indi gnat cōtra dñ p̄p̄ cāta male rum attrituē dñi vīq; q̄onaz ad dauid.

Infra. 11. d. 1 infra. 19. b. Eccl. 4. 7. a

De malitio spiritus in saul.

De p̄udentia dñi p̄p̄ cāta saul et met euz et datur filia suā am ipsi dñi se mīdū hū militari.

1. Reg. 9. a.

illa. Misit ergo saul satellites suos nocte in domū
dauid vt custodirent eum et interficeretur mane.
Quod cū annuñciasset dauid michol vxori sua di-
cens. Nisi saluaueris te nocte hac cras morieris:
deposuit eū per fenestras. Porro ille abiit ⁊ ausu-
git: atq; saluus est. Tūc autē michol statua: ⁊ po-
suit eam sup lectū: ⁊ pellē pilosam capiarū posuit
ad caput eius ⁊ operuit eā vestimentis. Misit autē
saul apparitores qui raperent dauid: ⁊ respōsum
est q; egrotaret. Rursum misit saul nūcios vt vide-
rēt dauid dicēs. Afferte eū ad me in lecto et occi-
datur. Cūq; venissent nūcii inuentū est simulā-
ciū super lectū ⁊ pellē capia: ⁊ ad caput ei⁹. Di-
xitq; saul ad michol. Quare sic lassasti michi ⁊ di-
misisti inimicū meū vt fugeret? Et respondit mi-
chol ad saul. Quia ipse locutus est michi dicens.
Dimitte me: alioquin interficiam te. Dauid autē
fugens saluatus est. Et venit ad samuel in rama-
tha: nūciauit ei oīa q; fecerat sibi saul. Et abie-
runt ipse ⁊ samuel ⁊ moati sunt in naioth. Nūcia-
rū est autē saul dicentibus. Et ecce dauid in naioth
in ramatha. Misit ergo saul licitores vt raperent
dauid. Qui cū vidissent cūcū prophetarū vaticī-
nantū: ⁊ samulel stantē sup eos factus est etiam
spūs dñi in illis: ⁊ pphetarē cepērūt etiā ipsi. Quō-
dōq; nūciauit esset saul: misit ⁊ alios nūcios. Pro-
phetauerūt autē ⁊ illi. Et rursum misit saul terenos
nūcios: qui ⁊ ipsi prophetauerūt. Et iratus ira-
cundia saul abiecit etiam ipse in ramatha ⁊ venit v-
q; ad cisternā magnā quē est in fochor: ⁊ interro-
gauit et dixit. In quo loco sunt samuel ⁊ dauid ⁊
dixitq; est ei. Ecce in naioth sunt in ramatha. Et
abiit in naioth in ramatha. Et factus est etiā sup eū
spūs dñi: ⁊ abulauit igredietē ⁊ pphetabat vq; ad
vbi veniret in naioth in ramatha. Et expositaui etiā
ipse vestimentis suis ⁊ pphetauit cū ceteris cō-
samuel ⁊ cecinit nud⁹ rora die illa ⁊ nocte. Vñ ex-
iit puerbū. Nūc et saul inter pphetas.

LS. De renouatōe affirmatōe federis dauid
⁊ ionathae: q̄nter ionathas apud saul excusat dñs
absentē: ille cōfundit eum opprobrijs. de signis
tribū sagittarū inter ionatham ⁊ dñs. Saul arripit
lancā vt pcutiat ionatham excusantē dauid. de
fleu ionathae ⁊ dauid: ⁊ osculo.

TE. Agit autem dauid de naioth q̄ est in ra-
martha: venitq; locus locus est coraiona-
tha. Quid fecit? Quē est iniquitas mea
⁊ qd pccm meū in patre tuum: quia que-
rit aīam meā? Quī dixit ei. Abiit a te non moie-
ris. Neq; enī faciet pater meus quicq; grāde vel
parū: nisi pilus inducatur michi. Hūc ergo ce-
lauit a me pater meus sermonē nūmō. Nequaq;
enī erit istud. Et iurauit rursum dauid. Et ille ait
Scit profecto pater tuus q; inueni gratiā in o-
culis tuis ⁊ dicit. Fecit hoc ionathas: nō forte tri-
stetur. Quinimo viuit dñs ⁊ viuit aīa tua: q̄vno
tantus vt ita dicā: gradu ego moīus diuidimur.
Et ait ionathas ad dauid. Quod loq; dixerit mi-
chi aīa tua: facias tibi. Dixit autē dauid ad iona-
tham. Ecce kalēde sunt crastino ⁊ ego ex moie se-
dere soleo iuxta regē ad vescendū. Dimitte ergo
me vt abscondar in agro vq; ad vesperā dicit er-
go. Si respiciēs requisierit me pater tuus: nō debis

ei. Rogauit me dauid vt iret celeriter in bethleem
cūtare suā: q; victime et solēne illi sunt vniuersis
cōtribulibus suis. Et dixerit bene: pax erit seruo
tuo. Si autē fuerit iratus: scito q; cōpleta est mali-
cia eius. Fac ergo miam in seruū tuū: quia sedus
dñi me famulū tuū recū intre fecisti. Si autē est in-
quitas in metu me interfice ⁊ ad patrē tuū ne in-
troducās me. Et ait ionathas. Abiit hoc a me.
Neq; enī fieri potest: vt si certe cognouerō cōple-
tā esse patrii mei maliciā cōtra te non annūciē
tibi. Rāditq; dauid ad ionatham. Quis renūcia-
bit michi: si quid forte rēderet nō pater tuus du-
re de me? Et ait ionathas ad dauid. Veni ⁊ egre-
diamur foras in agrū. Cūq; essent ambo i⁹ agrū
ait ionathas ad dauid. Dñe deus israel si inuesti-
gauero sententiā patrii mei crastino vel perēdie
⁊ aliquid boni fuerit sup dauid ⁊ nō stans misero
ad te ⁊ notū tibi fecero pec faciat de⁹ ionathae et
hec augeat. Si autem peccaueris patrii mei mali-
cia aduerum tē reuelabo aurē tuā ⁊ dimi-
tā te vt vadās in pace: ⁊ it dñs recū sicut fuit cum
patre meo. Et si vigerō facias michi miam dñi: si
vero mori⁹ fuero nō auferēs mīaz a domo mea
vq; i sempiternū. Aut si nō fecero qñ eradicaue-
rit dñs inimicos dauid vnūquēq; de terra: auferat
ionathas de domo sua: ⁊ requirat dñs de ma-
nu inimicorum dauid. Pēpigit ergo ionathas ve-
sus cūz domo dauid. Et requirit dñs de manu
inimicorum dauid. Et addidit ionathas de ierare
dauid: eo q; diligebat illū. Sicut enim aīam suam
tra diligebat ei. Dixitq; ad eum ionathas. Cras
kalēde sunt: ⁊ requirēs. Requirit enī sessio tua
vq; perēdie. Velēdes ergo festinus ⁊ venies in
locū vbi celandus es in die quando operari licet
⁊ sedebis iuxta lapidē cui nomen est ezel. Et ego
troas sagitta mīrā iuxta eum: ⁊ iaciā quasi exer-
cens me ad signū. Mittam quoq; ⁊ puerus dicēs
ei. Vade et asser michi sagittas: si dixerō puero.
Ecce sagitte intra te sunt: tolle eas: veni ad me
quia pax tibi est ⁊ nichil ē mali. Vniuit dñs. Et au-
tē sic locutus fuero puero ecce sagitte vltra te sūt
vade in pace quia dimisit te dñs. De verbo autēq;
quod locuti sum⁹ ego et tu sit dominus inter me
et te vq; in sempiternū. Absconditus est ergo
dauid in agro: ⁊ reuerit kalēde ⁊ sedit rex
ad comedendū panem. Cūq; sedisset rex: sa-
per cathedrā suā: sedēs cōstituit dñe quē erat in
parietem: iuxta rēon ionathas ⁊ sedit abner ex la-
tere saul vā cuiusq; apparuit loc⁹ dauid. Et nō est
locutus saul quicq; in die illa. Cogitabat enī q;
forte euenerit ⁊ vt non esset mundus nec purifi-
catus. Cūq; illuxisset dies secūdā post kalēdas
rursum apparuit vacuus loc⁹ dauid. Dixitq; saul
ad ionatham filiū suū. Cur non venit filius isay
nec heri nec hodie ad vescēdū? Rāditq; ionathas
saul. Rogauit me obire vt iret i bethleem: ait
Dimitte me quonīā sacrificium solēne est in ciui-
tate mea: vnus de fratribus meis accessit illi.
Hunc ergo si inueni gratiā i oculis tuis vade
cito ⁊ videbo fratres meos. Adhūc causam non
venit ad mēmam regiā. Fratres autem saul aduer-
sum ionatham dixerūt ei. Nili mīlitis vltimū
rapientis nūqd ignoq; q; diligis filium isay in

D. Saul fug-
git saul per
fenestram
eius dens.

D. Saul niti-
tur oppu-
gnare dñs:
samuel sed
ipse ⁊ nūci
pphetant.

supia. 10. c.

A. De fide et
amicitia io-
nathae ad
dauid.
supia. 17. b
supia. 16. c.

D. Jonathas
bat dauid
signū tru-
sagittarū
ad inuēti-
dū volūta-
tes saul et
ga dauid.

E. Jonathas
excusat dñs
absentē er-
ga saul.

confusione tuam: in confusionem ignominiose maris tue. Omnibus enim diebus quibus filius israhel vixit super terram: non stabiliens tu regnum tuum. Itaque iam nunc tu adduc eum ad me: quia filius mortis est. Respiciens autem ionathas Sauli patris sui ait. Quare morietur? Quia fecit: Et attripuit Saul lancea ut poveret eum. Et intellexit ionathas quod diffusum esset a patre suo ut interficeret dauid. Surrexit ergo ionathas a mensa ira furiosus et non comedit in die huiusmodi sed pa-nem. Contristatus est enim super dauid eo quod confusus esset cum patre suo. Cum illuxisset mane venit ionathas in agrum iuxta placitum dauid: et puer parvulus cum eo. Et ait ad puerum suum. Glade et asper mihi sagittas ego quo iacio. Cumque puer curruisset lectum aliam sagittam trans puerum. Venit itaque puer ad locum iaculi quod miserat ionathas. Et clamavit ionathas post tergum pueri et ait. Ecce ibi est sagitta tua prope vitra te. Clamavit iterum ionathas post tergum pueri dicens. Festina velociter ne steteris. Collegit autem puer ionathas sagittas et attulit ad dñm suum: quid ageretur penitus ignorabat. Tamen timido enim ionathas et dauid recitauerat. Dedit ergo ionathas arma sua pueri et dixit ei. Glade et dexter in ciuitate. Cumque abisset puer surrexit dauid de loco qui vergebat ad austrum et cadens prostratus in terra adosauit terro. Et osculantes se alterutrum steterunt pariter dauid ait amplius. Dixit ergo ionathas ad dauid. Glade et pace. Quicquid tuarum ambo in nole dñi dicentes: dñs sit inter me et te: et inter semet ipsos et inter semet ipsos in sempiternum. Et surrexit dauid et abiecit et ionathas ingressus est ciuitatem.

C. De fuga dñi inobe ad achimelech sacerdotem. Dedit panes propositionis et gladium golye et dñs pro eo consulit. Post hoc fugit dauid ad achio regem geth ubi pater timore furoris et insania simulat emittit edo salutis per barbam.

C. Enit autem dauid inobe ad achimelech sacerdotem. Et obstupuit achimelech eo quod venisset dauid et dixit ei. Quare tu solus et nullus est tecum? Et ait dauid ad achimelech sacerdotem. Rex precepit mihi sermonem et dixit. Nemo sciat rem propter quam missus es a me et cuiusmodi precepta tibi dederunt. Nunc pueri meos condixi in illa illa loca. Hic ergo qui dñs habet ad manum vel quicquid panes mihi aut de quod iuenerio. Et respondens sacerdos ad dauid: ait illi. Non habeo laicos panes ad manum sed tantum panem sanctum. Si mundis sunt pueri maxime a mulieribus manducant. Et respondit dauid sacerdoti: dixit ei. Et quidem si de mulieribus agitur continuumus nos ab heri et nudius tertius quando egrediebamur et fuerunt valde pueri sancti. Porro via hec polluta est et ipsa hodie sacrificabitur in valis. Dedit ergo ei sacerdos sanctificatum panem. Rex enim erat ei panis nisi tantum panes propositionis qui subian fuerat a facie dñi ut poneretur panes calidi. Erat autem ibi vir quidam de seruis Saul in die illa iuxta in tabernaculo dñi et nomen eius doech idumeus potentissimus pastorem Saul. Hic pascere mulas Saul. Venit autem dauid ad achimelech. Si habes hic ad

manum hastam aut gladium ba michi quia gladium meum et arma mea non tuli mecum. Ser-mo enim regis vergebat. Et dixit sacerdos. Ecce hic gladius goliath philisti quem percussisti in valle therabim: et inuolutus pallio post ephor. Sit istum vis tollere. Non. Rex enim ibi est alius absque eo. Et ait dauid. Tollit et hunc alter simile. Ba michi cum. Surrexit itaque dauid et fugit in die illa a facie Saul et venit ad achio regem geth. Dixeruntque serui achio cum vidissent dauid. Nunquid non iste est dauid rex terre? Hunc huc catubatur per choros dicentes: percussit Saul mille: et dauid decem milia. Posuit autem dauid sermones istos in corde suo et extimuit valde a facie achio regis geth. Et mutauit os suum contra achio: et collabebatur inter manus eius et impingebatur in hostia post de fluxebatque saluie eius in barbas. Et ait achio ad seruos suos. Vidistis hominem insanum quare adduxistis eum ad me? An desunt nobis furiosi quia introductistis istum? et furor est me presens? Dimittite illum hinc ne ingrediat domum meam.

C. De conuentibus ad dauid et spelunca odolla. Et de transitu eius ad regem moab. De gad propheta qui misit dauid in terram iuda de doech idumeo qui irruit in sacerdotibus octoginta quinque de abitaribus qui fugientes venit ad dauid et nuntiavit mortem sacerdotum.

C. Dixit ergo dauid inde et fugit in speluncam odolla. Quod cum audissent fratres eius et omnes domus patris eius descendit ad eum illuc. Et conueniunt ad eum omnes qui erant in angustia constituti: et oppressi ere alieno et amaro animo: factus est eorum princeps. Fuerunt cum eo quasi quadringenti viri. Et profectus est dauid inde in masphat est moab. Et dixit ad regem moab. Dancet oia pater meus et mater mea vobiscum donec sciam quid faciat mihi deus. Et reliquit eos ante faciem regis moab. Manseruntque apud eum cum quibus diebus quibus dauid fuit in presidio. Dixitque gad propheta ad dñm. Noli manere in presidio pasciscere et vade in terram iuda. Et profectus est dauid et venit in saltum areth. Et audiuit Saul quod apparuisset dauid et viri qui erant cum eo. Saul autem cum maneret in gabaa esset in nemore quod est in rama hastam manu tenens: cunctis seruis eius circumstantibus cum ad seruos suos qui assidebant ei. Audite me nunc filii gemini. Nunquid omnibus vobis dabit filius israhel agros et vineas et vniuersos vos faciet tribunos et centuriones quasi consueueris oes aduersum me et non est qui michi renunciet maxime cum et filius meus sedus iuxerit cum filio suo? Hic est quicquid me doleat et robis nec qui annunciet michi eo quod suscitauerit filius meus seruum meum ad verum me insidiantem michi visum bodie. Respondens autem doech idumeus qui assidebat et erat primus inter seruos Saul. Vidit inquit filium israhel apud achimelech filium achioth sacerdotem. Vidit plurimum pro eo dñm: et cibaria dedit ei. Sed et gladium goliath philisti dedit illi. Misit ergo rex ad accersendum achimelech sacerdotem filium achioth et oes domus patris eius sacerdotum qui erant in noie. Qui vniuersi venerunt ad regem. Et ait Saul

Dauid accipit ab achimelech gladium goliath.

infra. 2. c.

Dauid venit ad achio regem geth ubi tunc.

Supra. 19. b. infra. 29. b. ecci. 47. a.

Dauid fugit in spelunca odolla ad quod pater venit et presens.

Dauid committit patrem regi moab.

Saul oratio ad suos contra dauid.

B

4. Reg. 6. c.

supra. 1. b. Doech ad preceptum Saul interfecit achimelech et suos sacerdotum.

Jonathas dicit executioni illi si gnus tris sagittarum.

De mutuo osculo dñi et ionathae

Dauid fugit in noie ad achimelech

infra. 2. f. b.

B

math. 12. a. Marc. 3. g.

Luce. 9. a. b. infra. 2. b. b.

C
ge. 37. c.
sup. 12. 3. c.
sup. 12. 1. c.

ad achimelech. Audi fili achib. Aut respondit
pfecto sum dñe. Dixitq; ad eum. Quare coniu
raſtiſ aduerſu me tu et fili? Iſai et deſiſti et pa
ne et gladiu et coſuluiſtu. p eo dñm vt coſurgeret
aduerſu me iſidioru viſq; domo pmaneo. Reſpo
deſq; achimelech regi ait. Re qd oibz ſeruiſtu
iſ ſcur dauid fidelis et gener regis et perges ad
imperiu tuu: et glorioſus i domo tua? Nū hodie
cepi p eo pſuere dñm? Abſit hoc a me. Re ſuſci
pitur rex aduerſu ſeruiſu ſuū re bñtiſcomodi i vni
uerſa domo patris mei. Nō eni ſciuit ſeruiſtu
quicq; ſup hoc negotio vel modicu vel grande.
Dixitq; rex. Monte moueris achimelech tu et ois
domus patris tui et ait rex emiſariſ q circūſta
bant eū. **C**uerſtimini i iſerſcite ſacerdotes dñi
Nam manus eoz cū dauid eſt ſciētes q; fugiſſet:
re nō indicauerūt michi. Noluerūt aut ſerui regis
excedere manū ſua i ſacerdotes dñi. Et ait rex
ad doech. **C**uertere et tu et irru iſacerdotes
dñi. **C**uerſuſq; doech idume irrui i ſacerdotes
et trucidauit in die illa octogintaq; viros veſti
tos ephoth lineo. nobe aut ciuitate ſacerdotu per
cuſſit i ore gladii viros et mulieres et paruulos
et lactantes boues et aſinu i ore gladii. Eua
deū aut vnus filius achimelech filij achib cuſ
nomē erat abiarthar. fugit ad dauid: et annūcia
uit ei q; occidiſſet ſaul ſacerdotes dñi. Et ait da
uid ad abiarthar. Sciebas eni in die illa q; cuſ ibi
eſſet doech idume? pulchro annūciaret ſauli.
Ego ſum reus omnū animarum patris tui. Ma
ne mecu ne timeas. Si quis queſierit animā me
am queret et animā tuā: mecumq; ſeruaberis.

sup. 14.
g.

D
abiarthar
filius achimelech
fugit ad dauid.
gens iun
giſ dauid.

Ctimor ſaul fugit i deſertu ſiph vbi ionathas co
ſortauit manū ſua i deo: de ſiph uſq; ad dauid ſauit
coſortauerūt. Ille venit ad q̄rē dñi iſu. dauid hoc
videns deſcendit i deſertu maon. ſauli nūciauit
et iterum perſequitur eum. deſperat dauid de e
uaſione: ſed tandem liberatur.

A
dauid libe
rauit ceila
a philiſti
nis pſulto
dño.

Ctimor ſaul fugit i deſertu ſiph vbi ionathas co
ſortauit manū ſua i deo: de ſiph uſq; ad dauid ſauit
coſortauerūt. Ille venit ad q̄rē dñi iſu. dauid hoc
videns deſcendit i deſertu maon. ſauli nūciauit
et iterum perſequitur eum. deſperat dauid de e
uaſione: ſed tandem liberatur.

Ctimor ſaul fugit i deſertu ſiph vbi ionathas co
ſortauit manū ſua i deo: de ſiph uſq; ad dauid ſauit
coſortauerūt. Ille venit ad q̄rē dñi iſu. dauid hoc
videns deſcendit i deſertu maon. ſauli nūciauit
et iterum perſequitur eum. deſperat dauid de e
uaſione: ſed tandem liberatur.

Ctimor ſaul fugit i deſertu ſiph vbi ionathas co
ſortauit manū ſua i deo: de ſiph uſq; ad dauid ſauit
coſortauerūt. Ille venit ad q̄rē dñi iſu. dauid hoc
videns deſcendit i deſertu maon. ſauli nūciauit
et iterum perſequitur eum. deſperat dauid de e
uaſione: ſed tandem liberatur.

Dauid co
ſulto deſu
git de ceila
propter
ſaul.
B
iſra. 30. b.

ponat ſaul venſtre in ceila vt euerſat vibem pro
pter me. Si tradit merui ceile i manus eius: et ſi
deſcendit ſaul ſicut audiuit ſeruiſtus tuos domine
deus iſrael iſda ſerua tuos. Et ait dñs. Deſce
ditq; rurſum dauid. Si tradent me viri ceile
et viros qui ſunt mecum in manu ſaul? Et dixit
dominus. **C**radent. Surrexit ergo dauid et vi
ri eius quali ſcexcenti et egreſſi de ceila huc atq; il
luc vagabantur iſcerri. Nūciauimq; eſt ſaul q; hu
giſſet dauid de ceila i ſaluarus eſſet: quōbie diſ
ſimulauit egre. **C**oiabatur autē dauid i deſerto
in locis firmiſſimis: mātſiq; in monte ſolitudinis
ſiph i mōte opaco. **C**uerſus autē cum tñ ſaul cūctis
diebus: et nō irradit eū dñs i manus eius. **C**er
dit dauid q; egreſſus eſſet ſaul vtqueret alam
eius. Porro dauid erat in deſerto ſiph in ſilua.

Cerſus autē cum tñ ſaul cūctis diebus: et nō irradit eū dñs i manus eius. **C**er
dit dauid q; egreſſus eſſet ſaul vtqueret alam
eius. Porro dauid erat in deſerto ſiph in ſilua.

Cerſus autē cum tñ ſaul cūctis diebus: et nō irradit eū dñs i manus eius. **C**er
dit dauid q; egreſſus eſſet ſaul vtqueret alam
eius. Porro dauid erat in deſerto ſiph in ſilua.

Cerſus autē cum tñ ſaul cūctis diebus: et nō irradit eū dñs i manus eius. **C**er
dit dauid q; egreſſus eſſet ſaul vtqueret alam
eius. Porro dauid erat in deſerto ſiph in ſilua.

Ctimor ſaul fugit i deſertu ſiph vbi ionathas co
ſortauit manū ſua i deo: de ſiph uſq; ad dauid ſauit
coſortauerūt. Ille venit ad q̄rē dñi iſu. dauid hoc
videns deſcendit i deſertu maon. ſauli nūciauit
et iterum perſequitur eum. deſperat dauid de e
uaſione: ſed tandem liberatur.

Ctimor ſaul fugit i deſertu ſiph vbi ionathas co
ſortauit manū ſua i deo: de ſiph uſq; ad dauid ſauit
coſortauerūt. Ille venit ad q̄rē dñi iſu. dauid hoc
videns deſcendit i deſertu maon. ſauli nūciauit
et iterum perſequitur eum. deſperat dauid de e
uaſione: ſed tandem liberatur.

Ctimor ſaul fugit i deſertu ſiph vbi ionathas co
ſortauit manū ſua i deo: de ſiph uſq; ad dauid ſauit
coſortauerūt. Ille venit ad q̄rē dñi iſu. dauid hoc
videns deſcendit i deſertu maon. ſauli nūciauit
et iterum perſequitur eum. deſperat dauid de e
uaſione: ſed tandem liberatur.

C
fugit in de
ſertu ſiph
vbi a ſuphe
to a cecula
re pſedera
tur iterum
cum iona
tha.

2. Re. 34.

D
Saul pre
ſequitur da
uid i maon
ſed libera
tur ibi.

A
De fuga
dñi iſrael
di.

Saul repe-
ratur solus
a dauid et
suis custo-
diis claudis-
se iacob spe-
lunca

infra eodē

infra 26. b.

Saul pro-
pter clemē-
tiam dō eius
pacificas
sed dolose.

infra eodem.

dom dauid et viros eius etiam super abruptissimas petras que solis ictibus pue sunt. Et vesuit ad caulas ontum q̄ se offer ebant. Eratq̄ ibi spelunca quā ingressus est saul vt purgaret ventre. Porro dauid et viri eius in fratre parte spelunce latebant et dicebant ferui dauid ad eū. Ecce dies de qua locutus es dñs ad te ego tradā tibi. Iam tuū vt facias et sicut placuerit oculis tuis. Surrexit ergo dauid et percussit osā claudis faul silenter. Post hec percussit cor suum dauid eo q̄ abscessisset osā claudis faul. Dixitq̄ ad viros suos. Propitius sit michi dñs ne faciā hāc tibi. Iam meo chusio domini et mittā manū meā. Iam quia chusio domini est. Eluit dñs q̄ nisi dominus percussisset eū aut dñs eius uenerit vt moueretur aut descēderet in preliū perierit. Propter michi sit dñs vt nō mittā manū meā in xpm domini. Et cōfessus est dauid viros suos sermonibus istis et nō permisit eorū nō cōsurgere in saul. Porro saul et uirgens s̄ spelunca pergebat cepto iunere. Surrexit autē dō post eū et egressus s̄ spelunca clamauit post tergū saul dicens. Dñe mi rex. Et respexit saul post se et inclinās se dauid pronus i terram adorauit. Dixitq̄ ad saul. Quare audis verba hominū loquentis. Dauid querit malū aduersū te. ecce hodie viderit oculi tui q̄ tradiderit te dñs i manū meā in spelunca et cognauit vt occiderā te. Respon- dit nbi oculis meis. Dixit enī. Hō extēdā mā nū meā in manu meā q̄ chusio dñi est. Respon- dit ei pater mi vide et cognosce osā claudis tue in manu meā. Quōd cū perciderē summiratē claudis tuem oīu extēdere manū meā in te. Animaduer- te et vide qm nō i manū meā malū neq̄ inquit as meq̄ peccauit in te. Tu aut infidias ante me mee vt auferas eā. Iudicet dñs inter me et te et vlsatur me dñs et te. manus autē meā nō sit in te sicut et in pueribz antiquo die. Ab ipso egredietur impietas. Man ergo mea nō sit in te. Quē psequeris rex israel quē psequeris. Cas- nē mortuū persequis et pulcē vñ. sit dñs iudex et iudicet inter me et te. et videat et iudicet cau- sam meā. et eruat me de manu tua. Dū aut cōple- xit dauid loquēs sermones huiusmodi ad faul dixit saul. Nūquid vox hec tua est fili mi dauid. Et leuauit saul vocē suū et sicut dixit ad dauid. Iustitū tu es q̄ ego. Tu enī tribuisti michi bona ego aut reddidi tibi mala. Et tu iudicasti michi ho- die que feceris michi bona quomodo tradideris me dñs in manu tua et nō occideris me. Quis ei cū inuenit inimicū suū dimittit ei in via bona. Sed dñs reddat tibi vicissitudinē hāc. p eo q̄ ho- die operatus es in me. Et nunc quicquid q̄ certifi- cas me regnatura s̄. Et habiturus in manu tua reg- nū israel. Iam michi in dño ne deles semē meū post me neq̄ auferas nomē meū de domo patris mei et inrauit dauid faul. Abijt ergo saul in do- mum suam. et dauid et viri eius ascenderunt ad ruinosa loca.

¶ C. S. De moite samuele. S̄ ira dauid p̄tra na- bal. De puertate abigail q̄ venit obuiā dauid quā post moitū nabal dauid duxit in vxorē. et q̄ saul dedit michi p̄phagi.

Mortuus est autē samuel et cōgregatus est vniuersus israel et plantauerunt eum nimis et sepelirūt eū in domo sua i martha. Consergēsque dauid descendit in desertū pharam. Erat autē vir dñi i solitu- dine maon et possessio eius i carmelo et homo i le magis nimis. Eratq̄ ei oues tria milia et mille capre. Et accidit vt tōderetur grex eius i carme- lo. Homen autem viri illius erat et nababiel nomen vxoris eius abigail. Eratq̄ mulier illa prudētis et lima et speciosa. Porro vir eius durus et pessimus et maliciosus. Erat autē de genere caleph. Iam autē audisset dauid in deserto q̄ tōderet nababiel gregē suū. Misit decē iuuenes et dixit eis. Ascendite i car- meluz et venietis ad nababiel et salutabitis eum et noie meo pacifice et sic dicetis. Sit fratribz meis et tibi par et domui tue par et oibz. Quāq̄ habes sit par. Et mlti anis saluos faciēs tuos oia tua. Tu dñi q̄ tōderet pastores tui greges tuos q̄ erāt nō bñci i deserto. Nūq̄ eis molesti sumus. nec aliquā do defuit quicquid eis de grege oī tēpore quo fue- rit nobiscū i carmelo. Interroga pueros tuos et dicabit tibi. Nūc ergo inueniuit pueri tui gratiā in oculis tuis. In die ei bonauimus ad te. Quōd cūq̄ inuenit nanus tuas seruis tuis et filio tuo dauid. Cūq̄q̄ venissent pueri dauid locuti sunt ad nababiel oia verba hec et noie dauid et siluerunt. Nidens autē nababiel pueris dauid ait. Quis est dauid et quis est filius istius. Iam die ei creuerit ferui qui fugerūt dñs suos. Tollas ergo panes meos et a- quas meas et carnes pecorē q̄ occidi tōforibus meis et dabo vris q̄s nescio vñ sunt. Regressi sunt itaq̄ pueri dauid p̄uā suā et reuerſi venerūt an- nūciauerūt ei et olaverba que dixerat nababiel. Tunc ait dauid pueris suis. Accipat unusquisq̄ gladio suo. Et acciti sunt singuli gladiis suis. Accidit q̄ est et dauid enſe suo et secuti sunt dauid quasi quadrigēti viri. Porro dūcēt remāserūt ad sarci- nas. Abigail autē vxor nabal nūciauit vñ de pue- ris suis dicens. Ecce dauid misit nūcios de deserto vt benedicerent dño nostro et auerſus est eos. Iboles tibi bōi satis fuerūt nobis nō molesti nec quicquid aliq̄ perijt omī tēpore quo fuim cōuersi cum eis in deserto. Pro muro erāt nobis tā no- cte q̄ in die oibz diebz quibz panem apud eos greges. Quā ob iē cōsidera et recogita ad facias qm p̄p̄ta est malicia aduersū virū tuū et aduer- ſi domū tuā et ipe est filius belialis vt nemo pō- sit ei loqui. Festinauit igitur abigail et tulit duce- tos panes et duos vitos vini et quinq̄s artietes co- ctos et qnq̄ sata polente et centū ligaturas vve- passe et dūcētā massas carica p et posuit sup as- nos dñi pueris suis. Precedite me et ecce ego post tergū sequar vos. Hīro autē suo nababiel nō in- dicauit. Quē ergo ascēdit ferui et defenderet ad radicē montis dauid et viri eius descēderāt. Occu- rsum ei et mulier et illa occurrit. Et ait dauid. Hēre frustra seruauit oia q̄ huius erant in deserto nō perijt quicquid dūcēt q̄ ad eū pertinebat et red- didit michi malū p bono. Ihec faciat dñs i iudicio dauid. Et hec addat. si reliquero de oibz que ad ipsum pertinet q̄q̄ mane migent ad parietem. Quē autem vidisset abigail dauid festinauit et de-

De moite
samuele
infra 26. a.

Dauid mi
sit ad na-
bal p̄ vici-
nababiel que
dñegar iō
trafuit dō.

infra 26. a.

Abigail vñ
pro nababiel
offert da-
uid vicina-
lia i dō pa-
catur

De

oratio abt:
gail puidē
tis ad dō

scendit de asino et pēdidit coram dauid super fa-
ciem suam et adioauit super terram et cecidit ad
pedes ei et dixit: In me sit domine mi hec iniqui-
tas. Loquatur obsecro ancilla tua in auribus tu-
is: et audi uerba famule tue. Ne ponat oro domi-
nus meus rex cor suum super uirum istum. Itequē
nabal: quē secūdū nōmē suū stultus est: et est stul-
ticia cum eo. Ego autē ancilla tua nō uidi pueros
tuos domine mi quos misisti. Hunc ergo dñe mi
uult dominus? et uiuit anima tua qui prohibuit te
ne uenires in sanguine et saluasti manum tuam
tibi. Et nunc hanc sicut nabal iūmici tui: et qui dē-
runt dño meo malū. Quia propter suscipe benedi-
ctionem hanc quam attulit ancilla tua tibi domi-
no meo: et da pueros q̄ sequi uerba te dñm meū. Au-
fer iniquitatem famule tue. Facies enī faciet dñs ti-
bi dño meo domū fideliē: q̄ puella dñi domine mi
tu p̄ciarius. Dabit ita ergo nō inueniatur in te ol-
bus diebus uite tue. Et si surrexerit aliqui homo
persequens te uel querēs aliam tuā: erit alia domi-
ni mei custodia quasi in fasciculo uiuentis apud
dñm deū tuū. Poro inimico x̄ tuo x̄ aia roba-
tur quasi in ipetu et circulo funde. Et ergo fece-
rit tibi dñs domino meo oia hec que locut⁹ est do-
na de te: et constituerit te ducē super israel nō erit
tibi hoc in singulis t̄ in scrupulū cordis domino
meo q̄ effuderis sanguine innotis: aut ipse te vi-
tus fueris. Et cum benefecerit dominus domino
meo recordaberis ancille tue: et tu benefacies ei
Et ait dauid ad abigail. Benedictus domin⁹ de
us israel qui misit te hodie in occursum meum et
benedictum eloquium tuū: benedicta tu q̄ pro
hibuisti me hodie ne irā ad fulgine: et uiciscerem
me manu mea. Alloquin uiderē dñs deus israel q̄
prohibuit me ne malum facerē tibi. nisi citouen-
tes i occursum michi: nō remississet nabal vřp̄ ad
lucē matutinā migens ad parietem. Suscepit er-
go dauid de manu eius oia que attulerat ei. Di-
xitq̄ ei. Glade pacifice in domū tuā. Ecce audiui
uocem tuā et honor aui faciem tuam. Venit autē
abigail ad nabal. Et ecce erat ei p̄uisti in domo
eius quasi conuiuium regis: et cor nabal iocū dñi
Et erat enim eiusus nimis: et non indicauit ei ver-
bus pusillum aut granē vřp̄ mane. Diluculo au-
tē cum digressisset uinū nabal dīcauit ei vřoi sua
uerba hec. Et emouitum est cor eius intrinsecus
et fact⁹ est quasi lapis. Laps⁹ q̄ petra traxisset decem
dies: perculsit dñs nabal: et mortuus est. Et cum
audisset dñs mortuū nabal: ait. Bñdixit dñs q̄ in-
dicauit causam opprobrii mei de manu nabal: et
seruum suum custodiuit a malo: et maliciam na-
bal reddidit dño in caput eius. Misit ergo dauid
et locutus est ad abigail vt sumeret cū sibi in uo-
cem. Et uenerunt pueri dauid ad abigail in car-
mel: et locuti sūt ad eā dīcētes. Dauid misit nos
ad te et accipiat te sibi in vřoem. Quē cōsurgēs
adoiauit p̄ona i terrā et ait. Ecce famula tua sit
in ancillā: vt lauet pedes serui q̄ dñi mei. Et se-
stinauit et surrexit abigail et ascendit super asinū
et quinque puellę ierunt cū ea p̄dessequę eius et se-
cuta est nūcios dauid et facta est illi vřoi. Et
achinoē accepit dauid de israel: et fuit vira
q̄ vřoi eius. Saul autem dedit michol filiam suam

vřoi dauid phalti filio laie qui erat de gallim.
Et c. Et de zippelo q̄ indicat saul dñs ille ve-
nit ad querendum: dauid cum abisai descendit ad
saul in castra: de cypho aque et lancea eius subla-
ta: quod cū intocaret saul: ille reuocauit eum et co-
gnouit culpam suam.

Et uenerunt zippel ad saul in gabaa di-
cētes. Ecce dauid abscondit eis i col-
le achile que est ex aduerso solitudinis.
Et surrexit saul et descendit in desertū
zippel et cum eo tria milia vřoi x̄ de electis israel. vt
quereret dauid in deserto zippel. Et castramet⁹
est saul i gabaa achile q̄ erat ex aduerso solitudi-
nis in via. Dauid autem habitabat in deserto. Et
dñs autē q̄ uenisset saul post se i desertū: misit ex-
ploratores et dīdicit q̄ illuc uenisset certissime.
Et surrexit dauid clā et uenit ad locū ubi erat saul.
Et c. Et uidisset locum in quo dormiebat saul et
abner filius ner p̄ncipes militie eius et saulem
dormientem in tentorio et reliquos uirgulos per cir-
cutū eius: ait dauid ad achimelech ebrei: et abisai
filii serule fratrem ioab dīcēs. Quis descen-
det mecum ad saul in castra? Dixitq̄ abisai. Ego
descendā tecū. Uenerunt ergo dauid et abisai ad
populū nocte: et inuenerunt saul iacentem et dor-
mientē i tētorio: et bastam fixam in terra ad ca-
put eius. Abner autē et populi dormientes i cir-
culu eius. Dixitq̄ abisai ad dauid. Cōcluit deus i-
micum tuum hodie in manus tuas. Hunc ergo q̄
sodiā eum lancea in terra semet: et secūdo op̄ nō
erit: et dixit dauid ad abisai. He iherificas eum.
Quis enī extēdet manū suam in r̄p̄m dñi mei
cens erit? Et dixit dauid. Uenit dñs: q̄ nisi dñs
p̄uulserit eum aut dñs eius uenerit vt moueatur
eum in piculū descendēs perierit. p̄pitiū michi sit
dñs ne extēdā manum meā in r̄p̄m dñi. Adigil-
tur tolle bastam que est ad caput eius et cyphum
aque et abeam. Cūlt⁹ igitur dauid bastam et cy-
phū aq̄ q̄ erat ad caput e⁹: et abiit. Et nō erat
dñs q̄ uideret et intelligeret: et euigilaret: sed oēs
dormiebāt q̄ sopor dñi iurauerat super eos. Et c.
trānsisset dauid ex aduerso et stetit iherice mō-
tis delonge: et esset grande interuallum inter eo-
sū clamauit dauid ad populū et ad abner filium
ner dicens. Hōne respondebit abner? Et res-
pōde abner ait. Quid es tu qui clamās et inquietas
regē? Et ait dauid ad abner. Nunquid nō vīr tu
es? Et quis alius similis tui in israel? Quare er-
go nō custodisti dñm tuū regē? Ingressus est ei
vñus de turba vt intelligeret regem domini tu-
am. Non est bonum hoc quod fecisti. Uenit domi-
nus. quoniam filij mortis estis vos quia non custo-
distis dominum vestrum christum dñi. Hunc er-
go uide ubi sit hysta regio et ubi sit cyphus aque
qui erat ad caput eius. Cognouit autem saul vo-
cēs dauid et dixit. Nunquid vřoi hec tua fili mi di-
cēs? Et ait dauid. Hec mea domine mi rex. Et a-
it. Quā ob causam domin⁹ meus persequatur ser-
uum suum. Quid feci aut quod est malū in manu
mea? Hunc ergo audi oro domine mi rex uerba
serui tui. Si dominus incitet te aduersum me: o-
besei sacrificium. Si autem filij hominu: male-
dicti sunt i conspectu domini qui eiecerūt me hoc

michol co-
pular alie:
teri q̄ dñs.

Et
zippel ite-
rū accusat
dñs q̄ scō
app̄hēdit
saul domi-
entē cui p-
cis

Se. 33.

Responso
dauid ad
abigail.

Et
Nabal mo-
ritur et dñs
accipit in
vřoem abisai
gail.

Achinoē
accipit a
dñs. i vřoē

Et
supra. 14. b

Et
dauid autē
a saul dñs
militem ba-
stā i cyphū
sola.

Et
Saul scō
pacat⁹ dñs
p̄pter se-
cūdam sa-
p̄tiam su-
p̄a. 20. b.

Regum.

die vt non habite in hereditate dñi dicentes: vade
serui dñi alienis: Et nunc non effundatur sanguis
meus in terra contra dñm. Quia egressus est rex isra
el vt querat pulces vnum sicut persequitur pedes
in montibus. Et ait Saul. Peccator. Reuertere fi
li mi dauid. Requies enim in terra tibi maleficia tua
eo q̃ pecciosa fuerit aia mea in oculis tuis. Hodie
Apparet enim q̃ stulte egerim: et ignoraui mul
ta nimia. Et respondens dauid ait. Ecce hasta re
gis transierit: de pueris regis et tollat eā. Do
min⁹ autē retribuet vnicuique scdm iusticiā suā: et fi
de. Et tradidit ei de thoro domus in manu meā: et no
lui erredere manū meam in xpm dñi. Et sic ut ma
gnificara ē aia tua hodie i oculis meis: sic magni
ficeat aia mea i oculis dñi: et liberet me de oi angus
tia. At ergo saul ad dauid. Vādicus tu fili mi
dauid. Et quidē facies facies: potes potiorē.
Abiit autē dñi viā suā: et saul reuert⁹. Et loci suū.

C S. De fuga dauid ad achis regē gēthi de
dit ei sicelech de p̃dis quas agebat dauid. xxvij.

Erat dauid in corde suo. Aliquando la
cidā vna die in manus saul. Rōne me
lus est vt fugiā: et saluer in terra phili
stini. Vnde vt desperet saul: cessasset me que
rere in cunctis finibus israel. Fugit ergo man⁹
suo. Et surrexit dauid et abiit ipse et sexcenti viri
cum eo ad achis filium machi regē gēthi. Et habita
uit dauid cū achis in gēthi. Ipse et viri eius et do
m⁹ eius et due vxores eius. Achinoen israeli
tes: et abigail vxor nabal carmeliti. Et nuntiatus est
saul q̃ fugisset dauid in gēthi: et nō addidit. Vt
querere eum. Dixit autem dauid ad achis. Si in
ueni gratiā in oculis tuis detur michi locus vna
vrbium regionis huius et habitē tibi. Cur ei ma
net seruus tuus i ciuitate regis tui? De dñi itaq̃
et achis in die illa sicelech. Propter quā causam
facta est sicelech regis iuda vsq̃ in diē hanc. Fuit
autem numerus dierū quibus habitauit dauid i
regione philistinorū quattuor mēsum. Et ascē
dit dñs et vir eius et agebat p̃cedas de gesturi et
de gezze et de amalechitis. Ibi enim pagi habita
bant in terra antiquitus cūribus sur vsq̃ ad ter
rā egypti. Et percutiebat dauid omnē terrā illo
rū. nec reliquebat viuētē virū et mulierē. tollē
q̃ boues et oues et asinos et camelos: et vestes re
uertebatur et veniebat ad achis. Dicebat autē ei
achis. In quem irruisti hodie? Respondēbat da
uid. Cōtra meridiē iude et contra meridiē hiera
melit contra meridiē ceni. Virum et mulierē nō
vinciebat dauid: nec ad ducebat i gēthi dicē. Nō
foute loquantur a duerum nos. Ibi fecit dauid
Et hoc erat decretū illi omnibus diebus quibus
habitauit in regione philistinorū. Creditur ergo
achis. Dauid dicens. Multa mala operatus est
contra populū suū israel. Et ita igitur michi ser
uus sempiternus.

C S. Philisti cōtra israel cōgregātur. saul in
terfecit phitonē. saul phitonissā cōdixit samuelē
vbi fecit autē samuel suscitatus saul dixit: cras
me cum eris tu et filij.

Erat autem in diebus illis. Con
gregauerit philistini agmina sua vt p̃
pararent ad bellū cōtra israel. Dixitq̃

achis ad dauid. Scies nunc scito qm̃ mecum egre
deris in castris tu et viri tui. Dixitq̃ dauid ad a
chis. Hunc scies q̃ facturus es seruus tuus. Et
ait achis ad dauid. Et ego cultio domus capitis me
ponā te cūctis diebus. Samuel autem mortuus
est: plantisq̃ eum omnis israel: et sepelierunt eū i
ramatha vide sua. Et saul abstrulit magos et ario
los de terra. Et intersecti eos qui phitones habē
bant in ventre. Cōgregatiq̃ sunt philistini et ve
nerunt et castrametati sunt in sunam. Cōgrega
uit autem et saul viuerum israel: et venit in gēthi
boe. Et vidit saul castra philistinū et timuit et e
pauli cor et nimis. Consultauit dñm et nō respō
dit ei neq̃ per sōnia neq̃ per sacer dotea: neq̃ p̃
prophetas. Dixitq̃ saul seruis suis. Querite mi
chi mulierē habentē phitonē et vadā ad eā et sci
scitabo per illā. Et dixerūt serui eius ad eū. Est
mulier phitonē habens in endor. Dixit autē ergo
habitu suū: vestitusq̃ est alio vestimēto: et
biit ipse et duo viri cum eo. Venerūt ad mulierē
nocte: et ait illi. Quina michi in phitonē: et susci
ta michi quē dixeris tibi. Et ait mulier ad eū. Ec
ce tu nosti quanta fecerit saul: et quomodo era
rit magos et ariolos de terra. Quare ergo in
sidiaris aie me vt occidas? Et iurauit ei saul i domi
no dicens. Vltimū dñi qm̃ non eueniet tibi dñs q̃
malī propter hanc rem. Dixitq̃ et mulier. Quid susci
tabo tibi? Ait autē. Samuel michi suscitā. Quā
tē vidisset mulier samuelem: excidit manu voce ma
gna: et dixit ad saul. Quare imposuisti michi? Tu
es enim saul. Dixitq̃ et rex. Noli timere. Quid vi
disti? Ait mulier ad saul. Deo vidi ascēdēte
de terra. Dixitq̃ ei. Qualis est forma eius? Rē
ait. Vt sener ascēdit et ipse amictus est pallio.
Et intellexit saul q̃ samuel esset: et inclinauit fe
super faciē suā in terra: et adoriani. Dixit autē sa
s: muel ad saul. Quare inquietasti merē suscitari?
Et ait saul. Cogito nimis. Siquides philistini
pugnāt a duertū me: et deus recessit a me: et exan
dire me noluit: neq̃ in manu prophetarū: neq̃ p̃
somnia. Vocauitq̃ me vt offēderes michi qd̃ sa
ciam. Et ait samuel. Quid interrogas me cū domi
nus recesserit a te: et trāserit ad emulū tuū? Fac
et enim tibi dñs licet locutus est in manu mea: et
scindet regnū tuū de manu tua. et dabit illud pio
ximo tuo dauid: qm̃ non obedisti voci dñi: neq̃ fe
cisti iurā furois eius i amalech. Idcirco quod pa
teria fecit tibi dominus diebus: et dabit dñs etiam
israel tecū in manu philistinū. Cras a sit tu et filij
tui meū eritis: et castra israel tradet dñi i ma
nus philistinū. Statimq̃ saul cecidit p̃uocet in ter
ram. Extimuerat enim verba samuelis: et robur
non erat in eo: quia non comederat panem tota
die illa. Ingeratā est itaq̃ mulier illa ad saul. Cō
turbat⁹ em erat valde. Dixitq̃ ad eā. Ecce obe
diuit ancilla tua voci tue: et posui animā meā in
manu mea: et audiui sermones tuos quos locu
tus es ad me. Nunc igitur audi et tu vocem an
cille tue: et ponā corā te buccellam panis: vt co
dens conualecas: et possis iter agere. Qui rena
it et ait. Nō comedā. Loquerat⁹ autē ei seruus sui
mulier tandem audita voce eorū surrexit de ter
ra: sedit super lectum. Mulier autem illa habē

sup. 2. a.
Dñs fa
mulie re
perit.
Saul occi
dit ariolos
et parat se
cōtra phil
istinos.
sup. 14. f.
Act. 16. 4.

D
De suscita
tione samue
lis p̃ phito
nissā ad res
questā dñi.

Et nō appor
tū
Et nō ballatū
m.

C

sup. 15. f.

D

A
Dauid fu
gueno saul
recipit ab
achis rege
gēthi dādo
ei ciuitatē
sicelech in
fra 30. a.

C
De p̃cedis
dauid.

D

A

bat vitulū pascuālē in domo ⁊ festinavit ⁊ occidit eū. Tollensq; farinā miscuit ei⁹ et cor⁹ ⁊ agnā: et posuit añ Saul ⁊ añ suos eius. Qui cū cōdissent fur⁹ exierūt ⁊ ābulauerūt p totā noctē illam.

¶ C. S. De reuersione dauid ab exercitu philistim.

xxx.

A philistim contra isrl ꝑgregant.

Congregata sunt ꝑ philistim vniuersa agmina in ꝑbec. Et isrl castramet⁹: tu⁹ ē sup fontē q erat in israhel. Et sa trape qdē m philistim incedebāt ī centuri⁹ milibus. Dauid āt ⁊ viri ei⁹ erāt in nouis simo agmine cum achis. Dixeruntq; principes philistim ad achis. Quid sibi volunt hebrei isti? Et ait achis ad principes philistim. Nunqd igno ras? Dauid q fuisse uisus faul⁹ q israhel: ⁊ ē apud me mult⁹ dieb⁹ ⁊ ānīs. Et nō inueni ī eo qdē ex die q trāsfugit ad me vsq ad diē hūc. Brati sunt aut aduersus eū pncipes philistim: dixerūt ei. reuertat vir: sedeat ī loco suo ī quo ꝑstituit eū: et nō descēdat nobiscū ī pūm: ne fiat nobis aduer sari⁹ cū ꝑliari cepim⁹: quō ē ali⁹ poterit placare dñm suū nisi ī capibus nris? Hunc iste ē dauid cū cātābat ī chobitibus. pūisit faul ī milib⁹ suis: ⁊ dauid in decē milib⁹ suis. ¶ Vocauit ergo achis dauid ⁊ ait ei. Quis dñs q rect⁹ es ⁊ bon⁹ in spū meo. ⁊ extitit tu? ⁊ introitus tu? me⁹ ē isrl castris. Et nō inueni ī te quicq mali ex die q venisti ad me vsq in diē hūc. Israhel nō pla ces. Reuertere q̄t vade ī pace: ⁊ non offēdas oculos satraparū philistim. Dixerūt dō ad achis. Quid ei feci et qd inuenisti in me suo tuo a die q fui ī ꝑpectu tuo vsq in diē hūc: vt nō veni ⁊ pū gnē ꝑra inimicos dñi mei reg⁹? ⁊ hīcō āt achis locut⁹ est ad dauid. Scio q bon⁹ es tu ī ocul⁹ meis sicut āgelus dei. ꝑ pncipes philistinoꝝ dixerūt. Nō ascēdat nobiscū ī pūm. Igit̄ cōsurge mane tu et fui dñi tui qui ueniet tecū. ⁊ cū de nocte surrexeris ⁊ ceperis dilucere: pgre. Surrexit itaq; de nocte dauid ipse et viri eius vt piosceret⁹ mane: et reuertentur ad terram philistim. philistim autem ascēderunt in israhel.

¶ C. S. Dauid reuertēdo sicelech succēssu luenit ꝑliuit dñm ⁊ ꝑfecit⁹. Et iherosolibus ciuitatib⁹ pue ri egypti. irruit dauid ī hosies ⁊ accepit ꝑdā et diuilit eā eq̄litr remanētib⁹ a d sarchinas ⁊ a ꝑliū descēdētib⁹. dona mittit senioibus iuda.

Capitulum xxx.

A Mos venissent dauid et viri eius in sicelech die tercia: amalechite impetū fecerāt ex ꝑte austrāl sicelech ⁊ ꝑcusserāt sicelech ⁊ succēderāt eā igni. Et captiuas duxerāt mulieres ex ea a mimo vsq ad magnū et nō interfecerāt quēq; sed secum duxerāt et ꝑgebāt itinere suo. Cū q venisset dō ⁊ viri eius ad ciuitatē: ⁊ inuenissent eā succēssu ignē vt viros suas ⁊ filios suos ⁊ filias ductas esse captiuas. ⁊ euaserūt dauid et ꝑpō q erat cū eo voces suas: ⁊ planxerūt donec deficerēt in eis la chyme. Siquidē ⁊ due viros dauid captiu⁹ du

cte fuerāt achinoen iherosolites ⁊ abigail vxor: na bal carmel. et ꝑstratus ē dauid valde. Uolebat em̄ eū ꝑpō lapidare: q amara erat alia vniuersa: usq; viri sup filio suo ⁊ filiāb⁹. ¶ Cōforat⁹. ¶ Fuit dauid in dño deo suo: ⁊ ait ad abiatbar sacerdotē filiū achimelech. Applica ad me epbot. Et ap: ꝑciuit abiatbar epbot ad dauid ⁊ ꝑliuit dauid dñm dicēs. Persequar latrūculos hos ⁊ ꝑꝑbēdā eos an non? Dixerūt ei dñs. Persequerebis dubio em̄ cōꝑrehendes eos: excutes ꝑdam Abiat⁹ er: go? auid ipse et fecerūt viri q erāt cū eo ⁊ venerūt vsq ad torentē befor et lassī quidē subfiterunt. ¶ Persecut⁹ est āt dauid ipse et qdringēt viri cum eo. Subfiterāt em̄ ducti q lassī transire nō pote rāt ⁊ torentē befor. Et inuenerūt virū egyptiū in agro ⁊ adduxerūt eū ad dauid. Dederūtq; ei panē vt cōderet ⁊ biberet aquā sed ⁊ fragmē massę carcarū et duas ligaturas vne passę. Qui cū cō medisset reuersus est spūs ei⁹: et refocillatus est. Nō em̄ comederat panē neq; biberat aquā trib⁹ diebus ⁊ trib⁹ noctib⁹. Dixerūt itaq; ei dauid. Qui es tu vel unde: et quo ꝑgiss? Qui ait. Puer egypti⁹ ego suꝑ seru⁹ viri amalechite. Derelict⁹ autē me dñs meus q egrotare cepi nudatus ē. Signē dem nō erupim⁹ a australe plagā ceretibi et cō tra iudā. ⁊ ad meridiem caleph. ⁊ sicelech succēd mus igni. Dixerūt ei dauid. Potes me ducere ad istū cūcēt? Qui ait. Iura mi ꝑ deū q non occi das me ⁊ nō tra das me ī manus dñi mei. Et ego dūcē te ad cūcēt istum. Qui iurauit ei dauid. Qui cū duxisset eū. ecce illi discubebant sup faciē vni⁹ vtire terre: comedētes ⁊ bibētes: qñ festi cele brites diē ꝑ cūcta pēda ⁊ spolijs q ceperant de terra philistim et de terra iuda. Et ꝑercussit eos dauid a vespe vsq ad vesperā alterius diē. ⁊ nō euasit ex eis quicq; nisi tārti quādrigēti viri a dolescētes qui ascēderāt camelos vt fugerāt. Erūt ergo dauid omia que tulerāt amalechite: duas viros suas erūt. Nec defuit quicq; a paru⁹ vsq ad magnū tā de filijs q de fillabus ⁊ de spolijs. ⁊ quēcūq; rapuerāt oia reduxit dauid: et tulit vni⁹ uersos greges et armēta ⁊ minauit añ faciē suā ⁊ dixerātq; hęc est ꝑda dauid. ¶ Venit āt dauid ad ductos viros q lassī subfiterāt: nec seq; poterant dauid. ⁊ residerē eos iusserat ī torentē befor. Qui egressi sunt obuiā dauid: ⁊ ꝑpō q erat cum eo. Accēdēs āt dauid ad populū saluauit eos pacifice. Rēdensq; oia vir pessimus et iniqu⁹ de viro q erat cū dauid dixit. Quia nō uenēt nobiscū nō habim⁹ eis quicq; de ꝑda quā cruiimus. sed sufficiat vniūq; vxor suā ⁊ filij quos cū acce perit recedat. Dixit āt dauid. Nō sī facietis frēs mei de his q tradidit nobis dñs: custodiāt nos et dedit latronibus q erupiant a duersum nos in man⁹ nostras: nec audiet vos quicq; sub fmo ne hoc. Equā em̄ ꝑrit defecitēntis ad pūm ⁊ remanētis ad sarchinas et sīst diuidēt. Et facium est hoc ex die illa ⁊ deinceps cōstituit⁹ ⁊ ꝑe finit⁹. et quasi lex in israhel vsq in diē hūc. Venit q; dauid in sicelech ⁊ misit dona de ꝑda senioibus iuda prius suis dicēns. Accipite bñdictionē de ꝑda de hostiū dñi. Nōis q erāt in bethe⁹ ⁊ q in ramoth ⁊ ad meridiē: et q in gether: et q in aroer. et q in fe:

fu. 13. b. et infra. 2. d.

Ecc. 4. 7. a. Odo comu tue achis ad dō ex: pulsi ab ex: ercitu philistinoiū.

D

A Amalechite de ꝑda: uerāt sicelech. sed a dauid con: futo dño de ꝑdanf

sup. 2. 7. 4.

supra. 2. 3. b.

E

D

E

S de largita te dauid i distribuen da ꝑda

S

phamoth. et qui est hama: et dñ in Rachel: et dñ in vir-
bibus per omnes: et dñ in viribz cent: et qui in roma: et dñ
in lacu asan: et qui in atach: et qui in bebon. et re-
liquis qui erant in his locis in quibus commora-
tus fuerat dauid et viri eius.

¶ C. S. De fuga et cede israel. de morte saul et
trium filiorum eius. de armis eius et capite. de vi-
rio iabes galaad qui tulerunt cadauera saul et
filiorum eius. de muro bethsan: et sepelierung. in
memoria iabes.

Capitulum

xxx.

A Saul iona-
thas et alij
filij ei occi-
diti se aut
a philisti-
nis occidit

Judicum
8. 5.
1. 10. a.

C

Quid fa-
ctum sit de
cadauere
saul.

D

Philistim autem pugnabant aduer-
sum israel. Et fugerunt viri israel an-
te faciem philistim. et ceciderunt inter
fecti in monte gelboe. Irrueruntq; phi-
listim in saul et in filios eius. et percusserunt io-
nathan: et abinadab et melchisue filios saul. totū
q; pondus pietis versum est in saul. Et consecrati
sunt eum viri sagittarum et vulneratus est vehemē-
ter a sagittarijs. Dixitq; saul ad armigerum suū
Eugena gladium tuum et percute me: ne forte
veniant incurciliis isti et interficiat me illudētis
mihi. Et noluit armiger eius. fuerat enim nimio
terrore perterritus. Arripuit itaq; saul gladium
suum et irruit super eum. Quod cum vidisset ar-
miger eius videlicet q; mortuus esset saul: irruit
eo. Mortuus est ergo saul et tres filij eius: et ar-
miger illius: et vnuerſi viri eius in die illa pariter.
Videntes autem viri israel qui erant transvallē
et trans iordanem q; fugissent viri israel. et q;
mortuus esset saul et tres filij eius: reliquerunt ci-
uitates suas et fugerunt. Veneruntq; philistim
et habitauerunt ibi. Facta autem die altera ve-
nerunt philistim et expoliarent interfectorios. et in-
tuerunt saul et tres filios eius iacentes in mon-
te gelboe. Et praeciderunt caput saul et expoliaue-
runt eum armis: et miserunt in terram philistino
rum per circuitum et per annuntiar eum in templis
idolorum et in populis. Et posuerunt arma eius
in templo ashtaroth. corpus vero eius suspense est
in muro bethsan. Quod cum audissent habitatores
iabes galaad quecunq; fecerant philistim saul.
surrexerunt omnes viri fortissimi. et ambulauerunt
tota nocte et tulerunt cadauer saul: et cadauera
filiorum eius de muro bethsan. Veneruntq; viri
iabes galaad et combusserunt ea igni. et tulerunt
ossa eorum et sepelierunt in nemore iabes. et cieui-
tauerunt septem diebus.

¶ Explicit primus liber samuelis.

¶ Incipit secundus liber samuelis.

¶ C. S. De cede eius qui attulit dyadema et ar-
millam saul. dicit q; occiderat saul de planctu
dauid super saul et ionathan.

Capitulum

primum.

Actum est

autē postq; mortu^s est saul
vir dauid reuertetur a cede
amalech et maneret in fice-
lech duos dies. In die autē
tercia apparuit hō veniens
de castris saul vestit cōfati-

A Rūciatur
morte saul
et aliorum
ipſi dauid
vnde trista-
tur valde.

1. Re. 4. c.

sa et puluere conſperſus caput. Et vir venit ad da-
uid cecidit sup faciem suā. et adoraui. Dixitq; ad
eū dauid. Unde venis? Qui ait ad eū. De castris
israel fugi. Et dixit ad eū dauid. Quod ē verbum
q; faciū est? Indica mihi. Qui ait. Fugit popul^s
ex filio et multis conueniens et populo mortui sunt
sed et saul et ionathas filij eius interierunt. Dixit-
q; dauid ad adoleſcentes q; nūciabat ei. Unde scis
q; mortui sūt saul et ionathas filij eius? Ait ad
leſces q; nūciabat ei. Calu venit in mortē gelboe
et saul incubebat sup hastam suā. Porro currus
et equites appropinquabāt ei. et conuersus post
tergū suū. videntesq; me vocauit. Qui cū respōdis-
sem. adsum. Dixit michi. Quis nam co tu? Et aio
ad eū. Amalechites ego sum. Et locut^s est michi.
Stia sup me et interfice me: qm tenent me angus-
the. et adhibitor ala mea in me est. Stansq; lug-
ens occidit illum. Sciebam est q; viuere non pote-
rat post ruinā. Et tulit dyadema q; erat in capi-
te eius. et armillam de brachio illi. et attulit ad
dñm meum huc. Apprehēdens autē dauid vesti-
menta sua scidit: omnesq; viri qui erāt cū eo: plā-
perunt et fleuerunt et ieiunauerunt vſq; ad vespēra
sup saul et sup ionathan filium ei. Et sup populu
dñi et sup domum israel: et conuulſerunt gladio.
Dixitq; dauid ad iuuenes q; nūciauerat ei. Unde
es tu? Qui rēdit. Filius hois ad duene amalechi-
tes ego sum. Et ait ad eū dauid. Quare nō timi-
isti mittere manū tuam vir occideres chustū dñi.
Vocansq; dauid vñū de pueris suis ait. Accedēs
irruē in eum. Qui percussit illū et mortu^s est. Et ait
ad eū dauid. Sanguis tu^s sup caput tuū. Quia
tū locutum est aduersum te dicens. Ego interfeci
chustū dñi. Planxit autē dauid planctu pūisces
modi sup saul et sup ionathan filiū eius: et pceper-
unt viri doceret filios iuda arcū: sicut scriptū est in
libro isothum. Et ait cōsidera israel. p hōs q; mor-
tui sunt sup excelsa tua vulnerati. Incipit isrl su-
per mōtes tuos interfecit sunt. Quomodo cecidi-
derūt fortes. Nolite annūciare in gētibz: neq; in
ciuitatibz cōpitiis ascaloni. ne forte letent filie phi-
listim. ne trulent filie incircūcisiois. Mōtes gel-
boe nec ros nec pluuia veniet sup vos. Neq; sint
agri pumitiari. q; ibi abiectus est cū pūis fortis-
um: cū pūis saul qñ nō esset in vinctus oleo a sangui-
ne interfectoris ab adipē fortium. Sagitta iona-
thae nūq; rediit retro: sup: gladius saul nō est re-
uersus inanis. Saul et ionathas amabile: deco-
ri valde in vita sua: in morte quoq; nō sunt diuisi
Aquilis velociores: leonibz fortiores. Filie israel
sup saul flere. qui vestiebat vos coccino et deliciis.
qui pbebat ounamenta aurea cului vestro. Quōd
ceciderūt fortes in filio. Ionathas in excelsu tuo:
is occisus est. Doleo sup te frater mi ionatha des-

infra. 3. f.
infra. 3. f.

Dauid sus-
cepit inter-
fecti nūci
cētē se int-
fecisse saul

D

corde nimis et amabilis super amicum mulierum
Sicut mater vnicum amat filium suum ita ego te
diligebam. Quomodo ceciderunt robusti et pe-
rierunt arma bellica.

C. S. De prima vntione dauid in hebion. de
nuncio ei ad viros iabes galaad. de isobeth. de
filio pueroz dauid et pueroz saul. de moite asa
hel iobab et abisai fratres psequunt abner ppter
moite afabel fratris eoz et reuertunt. **ij.**

Sicut post hoc cōsultu dauid domi-
ni dices. Num ascendā in vna de ciui-
tatibus iuda. Et ait dñs ad eum. Ascē-
de. Dixitq. dauid. Quomodo ascendāz? Et
rēdit ei. In hebion. Ascēdit ergo da-
uid et duo viros ei. achinoen israhelites et abi-
gail viro nabab carnell. sed et viros qui erāt euz
eo duxit dauid singulos cū domo sua: et māserūt
in oppidie hebion. Venerūtq. viri iuda. et vñge-
rūt ibi dauid vt regnaret sup domū iuda. Et nū-
ciatum est dauid q. viri iabes galaad sepelissent
eum. Misit ergo dauid nūcios ad viros iabes ga-
laad. Dixitq. ad eos. Benedicti vos a dño q. feci-
stis misericordiā hanc cū dño vestro saul. et sepeli-
stis eum. Et nūc retribuit vobis quidē dñs mise-
ricordiā et veritatē et ego reddā grātiā eo q. feci-
stis verbū istud. Confortentur m. vfe. et estote si-
lii fortitudinis. licet em mortu? sit dñs vř saul: tñ
me vñxit dom? iuda in regē sibi. Abner autē fili?
ner piceps exercit? saul tulit isobeth filiū saul. et
circūdūxit eū p castra. regēs cōstituit sup gala-
ad: et sup gessur. et sup israhel. et sup ephraim. et sup
beniamin. et sup israel vñxiuerunt. Quadraginta
annoz erat isobeth fili? saul cū regnare cepisset
sup israel: et duob? annis regnauit. Sola autē bor-
m iuda seqbat dauid. Et fuit numer? oier? q. cō-
moratus ē dauid iper as i hebion sup domū iuda
septē annoz. et sex mēsis. Egrediusq. est abner fili-
us ner et puert isobeth filij saul de castris i gaba-
on. et occurrerūt eis iuxta piscinam gabaon. Et
cū in vna puenissent e regione sederūt ibi in vna p
te piscine. et illi ex altera. Dixitq. abner ad iobab.
Surgāt puert. et ludāt corā nobis. Et rēdit iobab.
Surgāt. Surrexerūt ergo et transferunt numero
duodecim de beniamin et pte isobeth filij saul.
et duodecim de pueris dauid. Apprehēloz vñs:
q. capite cōparis sui desitit gladiū in lat? con-
trarij. ceciderūt simul. Vocatūq. ē nōmē loci il-
lius ager robustoz. et gabaon. Et outē est bellus
duri satus die illa. Sugabūz ē abner et viri israhel
a pueris dauid. Erāt autē ibi tres filij saruie: iobab
et abisai et afabel. Porro afabel curioz velocissim?
fuit quasi vn? de capreis q. morant in sitibus. Per-
sequēbat autē afabel abner. et nō declināuit ad
dexterā siue ad sinistram omittens psequi abner.
Resperit itaq. abner post tergū suū et ait. Tu ne
eo afabel. Qui rēpōdit. Ego sum. Dixitq. ei ab-
ner. Eade ad dexterā siue ad sinistram. et appēbē
de vna de adolescentib? et tolle tibi spolia ei. No-
luit autē afabel omittēte curioz vgeret eū. Aurisq.
q. locut? est abner ad afabel. Recede et noli me se-
qui. ne forte cōpellar confodere te in terrā et leua-
re nō potero faciem meā ad iobab fratrem tuū. Qui

audire cōtempnit. et noluit declinare. Percussit q.
eum abner auerfa hasta in igne et transfodit et
mōtu? est in eodem loco. Simeisq. transibant p
locū illū in quo ceciderat afabel et mortuus erat
subsistebant. Persequētib? autē iobab et abisai su-
gientē abner sol occubuit. Et venerūt vřq. ad col-
lem aqueduct? qui est ex aduerso vallis et inner?
deserti in gabaō. Quē egrediatos sunt filij beniamin
ad abner et cōglobat in vna cūcū: steterunt in
summitate tumuli vni?. Et exclamavit abner ad
iobab et ait. Num vřq. ad interfectionē tu? macro
deseruit. An ignotas q. periculosa sit desperatio
Istoz quo nō dicis populo vt omittat psequi frēs
suos? Et ait iobab. Vñxit dñs. si locut? fuisset mane
recessisset popul? psequēs fratres suos. Insonuit q.
iobab buccinā et stetit ois exercit?. nec psecuti sunt
vira israhel: nec iere certamē. Abner autē et viri
ei? abierūt p cāpēstria moab tota nocte illa. et trā-
sierūt iordanem et iulstrata omni. bechoen vene-
rūt ad castra. Porro iobab reuersus omisso abner
pgregauit oēm populū et de fuerūt de pueris da-
uid decē et nōmē viri excepit afabele. Serui autē
dauid cāpserūt de beniamin et de viris q. erāt cū
abner trecentos sezaginta: qui et mortui sunt. Tu-
lerūtq. afabel et sepeleuerūt eum in sepulchro prius
sui in bethleem: et ambulauerūt tota nocte iobab
et viri qui erant cum eo: et in ipso crepusculo ve-
nerunt in hebion.

C. S. De filijs dauid natis in hebion. quō abs-
ner iratus ptra isobeth pō cōcubina respōba pa-
tris sui misit ad dauid michol vxorez suam petijt
et ad isobeth misit. illa autem venit ad dauid et
misit abner redit. Iobab fecit reduci eum et occi-
dit abner: dauid plangit abner. **ij.**

Hic est ergo longa concertatio inter
domū dauid et inter domū saul. Da-
uid. pñciens et sp. seipso robustior: do-
mus autē saul de crecescēte quotidie. Plas-
tiq. sunt filij dauid in hebion. Sūntq. pūmogeni-
tus ei? ammon de achinoen israhelites: et post eū
cheleab de abigail vxore nabab carnell. Porro
tercius abshalon fili? macha filie tholomai regis
gessur. Quartus autem adonias filius a gith. Et
quintus sappas filius adubai. Sextus quoq. bie-
traan de egla vxore dauid i hebion. Lū ergo cū
pñctis inter domū saul et domū dauid abner fili?
ner regēbat domū saul. Faciāt autē sauli pūbē:
nā nōle respōba filia achia: ingrediusq. est ad eam
abner. Dixitq. isobeth ad abner. Quare ingres-
sus es ad cōcubinā patrii mei? Qui irat? nimis
ppter verba isobeth ait. Nūq. caput tanto ego
sum aduersus iudā bodie qui fecerim mulierico-
diā sup domū saul patrii mei? sup frēs et pños
ei?: et nō tradidi te in man? dauid: et tu requisisti
me q. argueres. p muliere bodie? Hec faciat de?
abner et decē adit ei: nūq. quō irauit dñs dauid
sic faciā cū eo vt transferat regnū de domo saul
et eleuet thon? dauid sup israhel et sup iudā a dan
vřq. versabit. Et nō potuit ridere et quicq. quia
metuebat illum. Misit ergo abner nūcios ad da-
uid in hebion p se dicentes. Lulus ē terra: Et vt
loqueretur: fac me cū amichas et erit man? mea
tecū: et reducā ad te vñxiuersus israel. Qui ait. Op

S
infra 2. o. d.

B
flu. 17. d.
Dauid et
isobeth p-
ponēti-
ducias et
pacez bell
ppter pe-
ricula.
infra 2. o. g.

B
Crescētia
dauid pū-
mo in filijs
natis in he-
bion.
1. pa. 3. a.

B
Abner pū-
ceps milit-
tie sepe-
se abisobeth
pcederat
dū et redu-
cit michol
infra 2. o. d.

B
De prima
vntione
dauid i re-
gē iudep
saul in he-
bion.

B. 37. d.
remunera-
tio iabes.
q. sepelie-
rant saul.

C
Abner cō-
stituit isobeth
filiū saul in
regē gala-
ad et aliaz
ciuitatum
infra. 1. a.

de duello
xij. sortium
de exerci-
tuis isobeth
ptra alios
duodecim
de exerci-
tuis dauid.

D
Dauid vñ-
cit et abner
et alij de ex-
ercitu isobeth
fugit

E
Isabel po-
sequēs ab-
ner fugien-
tes occidit
ab eo.

time. Ego faciam tecū amicitia sed vñā rem pe-
to a te dicēs. Nō videbis faciem meā anteq̃ ad-
dixeris mihi michol filiū saul sic venies e vide-
bis me. Dixit autē dauid nūcū ad isobeth filiū
saul dicēs. Redde vñā meū michol quam
despōdi mihi centū pēpūq̃ pphitū. Dixit ḡ
isobeth et tulit eā a viro suo pphiel filio laie. Se-
quebaturq̃ eā vir suus plorās vīq̃ baburim. Et
dixit ad eū abner. Hade te reuertere. Qui reuer-
sus est: Sermonē quoq̃ inuit abner ad seniores
israel dicēs. Tū heri q̃ nudius tertius gregatib
dauid vt regnaret sup vos. Hunc ergo facite qm̃
dixi locutus es ad dauid dicēs. In manu ferū
mei dauid saluabo p̃p̃t meū israel de manu p̃p̃t
iūstū et olm inimicorū eū. Locut⁹ est autē abner
etiā ad beniamin. Et abiit vt loq̃retur ad dauid i
ebon ola que placuerat israeli et vniuerso benia-
min: venietis ad dauid in hebron cū viginī viris.
Et fecit dauid abner et viris ei⁹ qui venerāt cum
eo cōsiliū. Et dixit abner ad dauid. Surgā et cō-
gregā et de t̃m meū regē oēm israel et ineam te
cum fedus: t̃ imperes omnibus sicut desiderat aia
tua. Cū ergo deduxisset dauid abner et ille isser in
pace: statim pueri dauid et ioab venerunt celsis la-
tronib⁹ cū p̃da magna nimis. Abner autē non
erat cū dauid i hebron: q̃ tū dimiserat eū et p̃se-
cutus fuerat in pace. et ioab et oīs exercitus q̃ erat
cū eo posita venerant. Hūciant⁹ est itaq̃ ioab a
narrantib⁹. Venit abner filius ner ad regē et dauid
sit ei⁹: abiit in pace. Et ingressus est ioab ad re-
gem et ait. Quid fecisti? Ecce venit abner ad te.
Quare dimisit eū et abiit et recessit? Ignorās ab-
ner filiū ner: qm̃ ad hoc vult ad te vt deciperet te:
et sciret extrū iūst et introitū tuum: et noscet ola q̃
agis. Egressus itaq̃ ioab a dauid misit nuncios
post abner: et reduxit eū a casterna sua ignorante
dauid. Cūq̃ redisset abner in hebron: cōsiliū ad-
dixit eū ioab ad mediū porte: vt loq̃ret ei i dolo.
et percussit illum tū in igraine et mortu⁹. Et in vitionē
sanguinis asahel fratris eius. Qd cū audisset dō
rem iā gestā ait. Quid ergo suz et regnū meum
apud deū vīq̃ in sempiternū a sanguine abner si
lij ner: veniat lup caput ioab et sup oēm domū
patrie ei⁹ nec deficiat de domo loab fluxū semis
sustinens et lepius et tenēs solum: et cadēs gla-
dio et indigens pane. Ignotur loab et abisai frater
eius interfectur⁹ abner eo q̃ occidisset asahel fra-
tre eoz in gabao in p̃dio. Dixit autē dauid ad
ioab et ad oēm populū q̃ erat cū eo. Scindite
vestimētia vestra et accingimini facies: et plāgite
ante credas abner. Poit⁹ rex dauid sc̃dab fere-
rū Cūq̃ sepelissent abner in hebron: ieiunavit rex
dauid vocē suā et fleuit sup tumulū abner. Fleuit
autē et omnis p̃p̃s. Plāngentes rex et lugēs ab-
ner ait. Heu qm̃ vt mort solent i nauū mortu⁹ est
abner. Dan⁹ tūe ligatē nō sunt: pedes tui non
sunt cōpedibus aggrauati: s̃ sicut solent cadere
coī filijs iudicatis sic couraisti. Congemina n̄s
oīs populū fleuit sup eū. Cūq̃ venisset vni-
uersa multitudo cū capere cū dauid clara ad-
be: hie iuravit dauid dicēs. Nec faciat mihi dō-
us: t̃be: ad dāsi ante occasus solis gustauero pa-
nem vel aliud q̃cūq̃. Omnisq̃ populū auduit: et

placuerūt eis c̃cta que fecit rex in cōspectu oīs
populū. Et cognouit omne vulg⁹ et vniuersus isrl
in die illa qm̃ non actū fuisse a rege vt occideret
abner filius ner. Dixit quoq̃ rex ad seruos suos.
Num ignoratis qm̃ princeps et maximus cecidit
hodie in israel. Ego autē adhuc delict⁹ et vñā
rex. Poit⁹ viri filij sarie duri sunt michi. Re-
tribuat dñs facitū malū vñā maliciā suā.
C. L. S. De rechab et banaa qui occiderūt isob-
eth et ipsi a pueris occisi sunt in vitionē. iii
Adiuit autē isobeth filij saul q̃ cecidit
et abner in hebron: et dissoluit sup ma-
nus ei⁹ oīsq̃ israel pturab⁹ est. Duo ā
viri p̃cipēs latronū erāt filio saul: no-
men vñi banaa: et nomē alteri rechab filij remmō
berothite: de filijs beniamin. Eūdem et beroth
reputata est in beniamin. Et fugerūt berothite
gethaim: fugerūtq̃ ibi aduene vīq̃ ad tēp. Illud
erat autem ionathae filio saul filij debilis pedis.
Quinquēnis cū fuit quādo venit nūci⁹ de saul et
ionathae ex israel. Tollens itaq̃ cū nutrix sua fa-
git. Cūq̃ festinaret vt fugeret cecidit et claudus
effectus est habuitq̃ vocabulū miphiboseph. He
niētes igit filij remon berothite rechab et banaa
ingresse sunt feruente die domū isobeth. Qui
dormiebat sup strātū suū meridie. et ostiaria do-
mus purgās triticum obdormiuit. Ingressi sunt
autē domū latenter assumētes spicas tritici et p̃-
cusserunt eum in igraine rechab et banaa frater
ei⁹ et fugerunt. Cū autē ingressi fuissent domū:
ille dormiebat sup le cū suū in conclau: et p̃cūte-
res interfecerūt eū. Cū Sibilatores capite ei⁹: abie-
runt p̃ viā deserti tota nocte et attulerūt caput is-
obeth ad dō in hebron. Dixerūtq̃ ad regē. Ecce
caput isobeth filij saul limici tui q̃ querebāt ante
mam tuā: et dedit tuis dñs meo regi vitionē ho-
die de saul et de semine eius. Respōdens autē da-
uid rechab et banaa fratri eius filijs remon bero-
thite: dixit ad eos. Adiuit dominus q̃ eruit animā
meā de omni angustia: qm̃ euz qul annūciauerat
mihi et dixera: mortu⁹ est saul: qui putabat se pio
spera nunciare tenuit occidi eum in scielect: cū
opotebat me mercedē dare p̃ nuncio. Quanto
magis nūc cū boles impij interfecerūt virū ius-
tum in domo sua sup lectū suū nō queram san-
guinē eius de manu vestra: et auferā vos de ter-
ra. P̃cepit itaq̃ dauid pueris suis: et interfice-
rūt eos: p̃cidentesq̃ man⁹ et pedes eoꝝ suspēn-
derūt eos sup p̃ficinam in hebron. Caput autē is-
obeth tulerūt et sepelirūt i p̃sep̃ho abner i hebrō.
C. L. S. De secūda vñctione dauid sup isrl. q̃ ab-
stulit cecos et claudos qm̃ cepit arcē syon. de hira
rege q̃ mittit ad dauid ligna cedrina et artifices
lignoz et lapidib⁹ de filijs nattel hierim et de bello
dō i baalp̃baraim vbi p̃cūit p̃phitū. v
N. Venērūt vniuersi trib⁹ israel ad da-
uid in hebron dicentes. Ecce nos oīs tu-
am et caro tua sum⁹. Sed et heri et nūc
iustitias cū esset saul rex super nos. tu
eras educt⁹ et reducens israel. Dixit autē dñs ad
dauid. Tu pascēs populū meū israel. et tu eris dux su-
per israel. Venērūt quoq̃ et seniores israel ad re-
gem in hebron. et percussit cū eis rex dauid sed⁹ in

A
de occisio-
ne isobeth
filij dauid
p latrones

B
De miphib-
oseph filij
ionathae cō-
ditōibus.

C
Delato ca-
pite isob-
eth ad dō
p latrones
ipos facit
occidi per
pueros su-
os.

D
su. l. b.

A
De secūda
vñctione dō
et regno ei⁹
q̃ in hebrō
q̃ i o i isrl.
p. 2. 1. 2.

re. l. 8. g.

E
Joab p̃se-
cū abner f-
cederem a
dō et occi-
dit.
3. Re. 2. e.
infra eodē

F
Dan. 13. e.
Act. 1. 6. f.
dō plangit
abner et
maledixit
ioab.

supia cōb.

su. l. b. 2. inf.
fra. 13. f.

supia cōb.

in. 1. c.

Lepus re
gnauit dauid.
Dauid ex
pulit iebu-
seum a ihe-
rusalem et
etiam clau-
dos et ce-
cos.

B

Mat. 21. b.
De lignis
cedrinis et
artificibus
missis ab
hira rege
ad dauid
2. pa. 14-4

C

Nola alia:
re vtrius
natoz dñ.

Ista eodes.
De duob'
bellis da-
uid contra
philistim
pulsio dñi

D

Scda vt
croua dñ.
supra eos.

E

2. pa. 13. c.
Arca dñi
desertur d
domo ami-
nadab ad
domu obe-
dedom.

hebion cois dñi. vnrerituz dauid in regē sup is-
rael. Filius triginta annor erat dauid cū regna-
re cepisset. In quadraginta annis regnauit. In he-
bion regnauit sup iudā septē annis et sex mensib'.
In iherlm aut regnauit triginta trib' annis sup oēs
israel et iudā. Et abijt rex d' oē vtrū q' erat cum eo
in iherlm ad iebuseū habitatorē terre. Dicitur ē
dauid ab eis. Nō ingreditur hic nisi abstuleris
cecos et claudos dicentes. Nō ingreditur dauid huc
Lept aut dauid arcē froni: hec est ciuitas dauid.
Proposuerat em dauid die illa pñmū q' percussisset
iebusē et tetigisset domatū sūtilas et abstulisset ce-
cos et claudos odietes alam dauid. Idcirco dicit
in puerbio. Lept et claudos nō intrabit in tēplū.
Habituauit aut dauid in arce syō vocauit eā ciui-
tatē dauid et edificauit p' grūā a mello et intrinse-
cus. Et ingreditur pñtē et arcē succensens: et
dñs deus exercitū erat cū eo. Misit quoq' hīrā
rex tiri nuncios ad dauid et ligna cedrina et artifi-
ces lignorū artificesq' lapidū ad parietes et edifi-
cauerūt domū dauid. Et cognouit dauid qm con-
firmasset eū dñs regem sup israhēl: qm exaltasset
regnū eius sup populum suū israhēl. Acceptit ergo
dauid adhuc cōcubinas et vxoies de iherusalem
postq' venerat de hebion. Ratiq' sunt dñs et alijs
lij et filiet: hec nola eoꝝ qui nati sunt ei in iherlm
Samua et sobab et nathan et salomon et labaar et
helisua et nepheg et labpaa et belisama et helida et
heliseth. C. Andierit ergo philistim q' nūxisset
dauid in regē sup israhēl: et ascenderūt vniuersi rē
querēt dauid. Quod cū audisset dauid descen-
dit in pēsiadū. Philistim autē venientes diffusi
sunt in valle raphaim. Et cōsultat dauid dñm de-
cens. Si ascendā ad philistim: et si dabo eos in
manu mea? Et dixit dñs ad dauid. Ascende quia
tradens dabo philistim in manu tua. Venit ergo
dauid in baalparasim: et percussit eos ibi et dixit.
Dimisit dñs inimicos meos corā me: sicut diuidit
tur aquē. Propterea vocatū ē nomen loci illi ba-
alparasim. Et reliquerūt ibi sculpitua sua q' tulit
dauid et viri eius. Et addiderūt adhuc philistim
vt ascenderēt et diffusi sunt in valle raphaim. Cō-
sultat autē dauid dñm. Si ascendā corā philiste
eos et tradas eos in manu mea? Aut respondit
Nō ascendas corā eo: sed gya post regū eorū
et venies ad eos et aduerso piroiū. Et cū audie-
ro sonitū clamoris gradientis in cacumine piroꝝ
tunc inibis pēsiadū: q' tunc egredietur dñs ante
faciem tuā: vt pcutat castra philistim. Fecit itaq'
dauid sicut pcepit ei dñs: et percussit philistim
de gabaa vsq' dom venias geyer.

C. S. De reductione arce dñi. De domo amina-
dab. De percussione oze. Quid voluit dimitte-
re arcam in domū obedodon gethei q' inde redu-
xit in ciuitatem dauid. quō iudebat corā dño. quō
michol eum despicit.

Et egre gavit autē rursū dauid offēs
electos de israhēl triginta milia. Surre-
xitq' dauid et abijt: et vniuersos p'p'os q'
erat cū eo de vris iudā vt adducerent
arcā dei. sup quā inuocauit sup eā. Et imposuerūt ar-
cā desuper plaustriū nouū. Tulerantq' et de do-

mo amina-
dab: q' erat in gabaa. Quid autē et hāc
filij amina-
dab minabūt plaustriū nouū. Cūq' ru-
lissent ei de domo amina-
dab q' erat in gabaa cu-
siodens arcā dei: hāc pcedebat arcā dei: dñs autē
et omnis israhēl iudebat corā dño in omnib' lignis
fabrefactis: et cytharis et lyris et tympanis et fistris
et cymalis. Postq' autē venterūt ad arcā nāchoꝝ:
extendit oza manū ad arcā dei et tenuit eā: qm cal-
ci strabat boues: declinauerūt eā. Fratresq' ē in-
signatione dñs corā oza: et percussit eum sup re-
meritate: qui mortuus est ibi iuxta arcā dei. Con-
tristatus est autē dauid eo q' percussisset domin' o-
za: et vocatū est nōmē loci illi percussio oze vt
q' in diem hanc. Et extimuit dauid dñm in die il-
la dicens. Quid ingreditur ad me arca domini.
Et noluit diuertere et fecit arcam dñi in ciuitatem
dauid: sed diuertit eam in domū obedodon gethei
Et habitauit arca dñi in domo obedodon gethei
trib' mēib' et dñs dixit dñs obedodon et omne do-
mū eius. Ratiq' est regi dauid q' benedixisset
dñs obedodon et oia eius ppter arcā dei dñs
dauid. Ibo et reducā arcā cū benedictioe in domū
meū. Abijt ergo dauid et adduxit arcā dei de do-
mo obedodon in ciuitatē dauid cū gaudio: erant
cū dñs sepē choꝝ et victima vituli. Cūq' transien-
dissent q' portabat arcā dñi sepē passus: imolabant
bouē et ouē et arietem: et dauid pcutiebat in orga-
nis armigatis et saltabat totis viribus ante dñm.
Posto dauid erat acclitus epothē lineo: et dñs et
oia dom' israhēl: pcedebat arcā testamēt dñi iubi-
lo et in clangore buccine. Cūq' intrasset arca dñi
in ciuitatem dñm michol filia saul picipiens p fene-
stram: vidit regē dauid subsilientē atq' saltantez
corā dño: et despicit eū in corde suo. Et intro-
perat arcā domini et imposuerit eā in loco suo
in medio tabernaculi qd' tenebat et arca dauid. Et
obruit dauid holocausta corā dño et pacifica. Cū
q' cōpleffer offerens holocausta et pacifica: bene-
dixit p'p'os in nomine dñi exercitūz. Et paritius
est vniuersis militib' dñi israhēl tam viro q' mulie-
ri singulis collidit dam panto vni et affaturam ba-
dale carnis vniq' et simillam frizam oleo. Et abijt
omnis populus vniq'q' in domū suā. Reuer-
susq' est dauid vt dñs dicit domui suę. et egressa
michol filia saul in occursum dauid ait. Quid glori-
osus fuit hodie rex israhēl discopereis se ante an-
cillas seruorum suorum: et nudatus est quasi si nu-
detur vnus de scurris. Dixitq' dauid ad michol:
Et tu domine: quia iudam ante dominū q' ele-
git me potius q' patrē tuū et q' omnem domū
eius: et pcepit mihi vt efferm bur sup populu dñi
in israhēl. Et iudam et villosi: iam plus q' facit sum
et ero humilis in oculis meis: cū ancillis de q'
locuta es gloriosus appedo. Igis michol filie saul
nō est nar' fili' vsq' in diē mortis sue.

C. S. De dauid volente edificare domū domi-
ni. De nathan propheta qui ei rñdit. De verbo q'
et dñs mandauit: q' filij suscitaret et edificaret ei
domū: vbi pñtirit xpo grās agit.

Actum est autem cum sedisset rex in do-
mo sua: et dñs dedisset ei regem vniq'q'
ad vniuersos inimicos suos: dixit ad nathan
pphetam. Vides ne q' ego habi-

mo amina-
dab: q' erat in gabaa. Quid autē et hāc
filij amina-
dab minabūt plaustriū nouū. Cūq' ru-
lissent ei de domo amina-
dab q' erat in gabaa cu-
siodens arcā dei: hāc pcedebat arcā dei: dñs autē
et omnis israhēl iudebat corā dño in omnib' lignis
fabrefactis: et cytharis et lyris et tympanis et fistris
et cymalis. Postq' autē venterūt ad arcā nāchoꝝ:
extendit oza manū ad arcā dei et tenuit eā: qm cal-
ci strabat boues: declinauerūt eā. Fratresq' ē in-
signatione dñs corā oza: et percussit eum sup re-
meritate: qui mortuus est ibi iuxta arcā dei. Con-
tristatus est autē dauid eo q' percussisset domin' o-
za: et vocatū est nōmē loci illi percussio oze vt
q' in diem hanc. Et extimuit dauid dñm in die il-
la dicens. Quid ingreditur ad me arca domini.
Et noluit diuertere et fecit arcam dñi in ciuitatem
dauid: sed diuertit eam in domū obedodon gethei
Et habitauit arca dñi in domo obedodon gethei
trib' mēib' et dñs dixit dñs obedodon et omne do-
mū eius. Ratiq' est regi dauid q' benedixisset
dñs obedodon et oia eius ppter arcā dei dñs
dauid. Ibo et reducā arcā cū benedictioe in domū
meū. Abijt ergo dauid et adduxit arcā dei de do-
mo obedodon in ciuitatē dauid cū gaudio: erant
cū dñs sepē choꝝ et victima vituli. Cūq' transien-
dissent q' portabat arcā dñi sepē passus: imolabant
bouē et ouē et arietem: et dauid pcutiebat in orga-
nis armigatis et saltabat totis viribus ante dñm.
Posto dauid erat acclitus epothē lineo: et dñs et
oia dom' israhēl: pcedebat arcā testamēt dñi iubi-
lo et in clangore buccine. Cūq' intrasset arca dñi
in ciuitatem dñm michol filia saul picipiens p fene-
stram: vidit regē dauid subsilientē atq' saltantez
corā dño: et despicit eū in corde suo. Et intro-
perat arcā domini et imposuerit eā in loco suo
in medio tabernaculi qd' tenebat et arca dauid. Et
obruit dauid holocausta corā dño et pacifica. Cū
q' cōpleffer offerens holocausta et pacifica: bene-
dixit p'p'os in nomine dñi exercitūz. Et paritius
est vniuersis militib' dñi israhēl tam viro q' mulie-
ri singulis collidit dam panto vni et affaturam ba-
dale carnis vniq' et simillam frizam oleo. Et abijt
omnis populus vniq'q' in domū suā. Reuer-
susq' est dauid vt dñs dicit domui suę. et egressa
michol filia saul in occursum dauid ait. Quid glori-
osus fuit hodie rex israhēl discopereis se ante an-
cillas seruorum suorum: et nudatus est quasi si nu-
detur vnus de scurris. Dixitq' dauid ad michol:
Et tu domine: quia iudam ante dominū q' ele-
git me potius q' patrē tuū et q' omnem domū
eius: et pcepit mihi vt efferm bur sup populu dñi
in israhēl. Et iudam et villosi: iam plus q' facit sum
et ero humilis in oculis meis: cū ancillis de q'
locuta es gloriosus appedo. Igis michol filie saul
nō est nar' fili' vsq' in diē mortis sue.

C. S. De dauid volente edificare domū domi-
ni. De nathan propheta qui ei rñdit. De verbo q'
et dñs mandauit: q' filij suscitaret et edificaret ei
domū: vbi pñtirit xpo grās agit.

Actum est autem cum sedisset rex in do-
mo sua: et dñs dedisset ei regem vniq'q'
ad vniuersos inimicos suos: dixit ad nathan
pphetam. Vides ne q' ego habi-

Quid autē et hāc
filij amina-
dab minabūt plaustriū nouū. Cūq' ru-
lissent ei de domo amina-
dab q' erat in gabaa cu-
siodens arcā dei: hāc pcedebat arcā dei: dñs autē
et omnis israhēl iudebat corā dño in omnib' lignis
fabrefactis: et cytharis et lyris et tympanis et fistris
et cymalis. Postq' autē venterūt ad arcā nāchoꝝ:
extendit oza manū ad arcā dei et tenuit eā: qm cal-
ci strabat boues: declinauerūt eā. Fratresq' ē in-
signatione dñs corā oza: et percussit eum sup re-
meritate: qui mortuus est ibi iuxta arcā dei. Con-
tristatus est autē dauid eo q' percussisset domin' o-
za: et vocatū est nōmē loci illi percussio oze vt
q' in diem hanc. Et extimuit dauid dñm in die il-
la dicens. Quid ingreditur ad me arca domini.
Et noluit diuertere et fecit arcam dñi in ciuitatem
dauid: sed diuertit eam in domū obedodon gethei
Et habitauit arca dñi in domo obedodon gethei
trib' mēib' et dñs dixit dñs obedodon et omne do-
mū eius. Ratiq' est regi dauid q' benedixisset
dñs obedodon et oia eius ppter arcā dei dñs
dauid. Ibo et reducā arcā cū benedictioe in domū
meū. Abijt ergo dauid et adduxit arcā dei de do-
mo obedodon in ciuitatē dauid cū gaudio: erant
cū dñs sepē choꝝ et victima vituli. Cūq' transien-
dissent q' portabat arcā dñi sepē passus: imolabant
bouē et ouē et arietem: et dauid pcutiebat in orga-
nis armigatis et saltabat totis viribus ante dñm.
Posto dauid erat acclitus epothē lineo: et dñs et
oia dom' israhēl: pcedebat arcā testamēt dñi iubi-
lo et in clangore buccine. Cūq' intrasset arca dñi
in ciuitatem dñm michol filia saul picipiens p fene-
stram: vidit regē dauid subsilientē atq' saltantez
corā dño: et despicit eū in corde suo. Et intro-
perat arcā domini et imposuerit eā in loco suo
in medio tabernaculi qd' tenebat et arca dauid. Et
obruit dauid holocausta corā dño et pacifica. Cū
q' cōpleffer offerens holocausta et pacifica: bene-
dixit p'p'os in nomine dñi exercitūz. Et paritius
est vniuersis militib' dñi israhēl tam viro q' mulie-
ri singulis collidit dam panto vni et affaturam ba-
dale carnis vniq' et simillam frizam oleo. Et abijt
omnis populus vniq'q' in domū suā. Reuer-
susq' est dauid vt dñs dicit domui suę. et egressa
michol filia saul in occursum dauid ait. Quid glori-
osus fuit hodie rex israhēl discopereis se ante an-
cillas seruorum suorum: et nudatus est quasi si nu-
detur vnus de scurris. Dixitq' dauid ad michol:
Et tu domine: quia iudam ante dominū q' ele-
git me potius q' patrē tuū et q' omnem domū
eius: et pcepit mihi vt efferm bur sup populu dñi
in israhēl. Et iudam et villosi: iam plus q' facit sum
et ero humilis in oculis meis: cū ancillis de q'
locuta es gloriosus appedo. Igis michol filie saul
nō est nar' fili' vsq' in diē mortis sue.

2. pa. 17. a.
De nathan
ppha dñ.
volēte edi-
ficare tem-
plum

Regum.

tem in domo cedrina: et archa dei posita sit in medio pellis. Dixitq; Nathan ad regem. De quod est in corde tuo: vade fac: quia dñs tecum est. Factu est autem in illa nocte: ecce sermo dñi ad Nathan dicens. Vade et loquere ad servu meum David dicens. Hunc dñs. Hunc dñs tu edificabis mihi domū ad habitandū: Neq; em habitavi in domo et ex illa q̄ educi israel de terra egypti vsq; in diem hanc sed ambulabā in tabernaculo et in tētoio p̄ cūcta loca que trāsiui cū omib; filiis israel. Hunc dñs loq̄s locutus fuit ad vnū de tribubus israel cui p̄cepit pasceret populu meū israel dicens. Quare nō edificasti mihi domū cedrinā? Et nunc hec dices seruo meo David dicens dicit dñs exercituum. Ego tu li te de pascuis sequentes greges vt esses dux sup pplm meum israel: et tui tecū in omnibus vrbicūq; abulasti: et iterfecisti vnuuersos limicos tuos a facie tua secq; tibi nomē grāde iuxta nomē magnoru q̄ sunt in terra. Et ponā locū pp̄lo meo israel: et plātabo eum: habitabo cū eo: et nō turbabit amplius nec ad dēt filiū iniquitatis vt affligat eū sicut pius erit die qua construi iudices sup pplm meū israel. Et rectem dabo tibi ad oib; inimicos tuos: p̄dicat q̄ tibi dñs q̄ domū faciat tibi dñs. Cūq; compleris fueris dies tuos: et dormieris cū patribus tuis: suscitabo semē tuū post te: q̄ egredietur de vtero tuo: et firmabo regnū eius. Ipse edificabit domū nomini meo: et stabiliā tñonum regni eius vsq; in sempiternū. Ego ero et in patrem: tpe erit michi in filiū. Quis si unique aliquid gesserit: arguū eum in virgā viroium: et in plagis filioꝝ holm. Miseri cordia autē meā nō auferam ad eo sicut abstuli a saul queq; amouī a facie mea. Et fidelis erit domus tua et regnū tuum vsq; in eternum ante faciem meam: et tñonum tuus erit firmus iugiter. Secundū omnia verba hec et iuxta vnuersam visionem istā Sic locutus est Nathan ad David. Ingressus est autē rex David et sedit corā dñō: et dixit. Quis ego sum domine deus: et que domus mea: qui adduxisti me hucusq; Sed et hoc parū visum est in conspectu tuo dñe deus nūi loqueris enā de domo serui tui i loquinq;. Ista est em lex adam domine deus. Quid ergo addere poterit adhuc dñs vt loquatur ad te? Tu em scis seruū tuum dñe deus. Propter verbum tuū et secundū cor tuū fecisti omnia magna hec ita vt nō faceres seruū tuo. Idcirco magnificatus es dñe deus: q̄ non est similis tui: neq; est deus extra te in omnibus que audiuim; auribus nostris. Quē est autē vt populus tuus israel sibi in populu ppter quā iust de vt redimeret eā gēti in populu et poneret sibi nomē: faceretq; eis magnalia et honorabilia sup terram a facie populi tui que redemisti tibi ex egypto gētem et deū eius. Firmasti em tibi populu tuum israel ad populu sempiternū: et tu dñe deus fac: et eis in deū. Hunc ergo dñe deus verbu q̄ locutus es sup seruū tuum et sup domū eius suscita in sempiternū: fac sicut locutus es vt magnificet nomen tuū vsq; in sempiternū: atq; dicatur. Domine deus exercituum deus israel. Et domus serui tui David erit stabiliā corā dñō: q̄ tu dñe exercitū deus israel et reuelasti auricula serui tui dicens. Domū edificabo tibi: ppter ea inuenit seruus tuus corā sū

vt oraret te oratione hac. Nunc ergo dñe deus tu es deus: et verba tua erūt vera. Locutus es enī ad seruū tuum bona hec. Incipe ergo et bñdic domū serui tui vt sit in sempiternū coram te. q̄ tu dñe deus locutus es benedictione tua benedictur domus serui tui in sempiternū.

CL. S. De vicioris David qui tulit frenu tribu et de philistinis de adadezer. De tributus gentium moab syrie. Idumer. De p̄gratulatione thou ad David. De officialibus David.

Actum est autem post hec percussit David philistim et humiliauit eos et tulit David frenū tribu de manu philistim et percussit moab et metus est eos sicut funiculo coequans terrē. Metus est autē duos funiculos: vnū ad occidendū et vnū ad viuificandū. Factus est moab David seruū sub tributo. Et percussit David adadezer filiu roob regē soba: q̄ perfectus est vt dominaretur sup flumen eufratē. Et captis David ex parte ei mille septingentis eq̄ribus: et viginti milibus pedatū subnerauit omnes iugales currū. Dereliquit autē ex eis centū currus. Emit quoq; syria damasci vt p̄sidūi secreti adadezer regi soba. Et percussit David de syria viginti duo milia viros: et posuit David p̄sidum in syria damasci: factusq; est syria David seruū sub tributo. Seruauitq; dñs dñi oib; ad q̄cūq; p̄fecit. Et tulit dñs arma aurea et totiq; q̄ habebāt sui adadezer: et detulit ea i hierly. Et de berthe et de beroth ciuitatib; adadezer tulit rex dñs eis multas nimis: de q̄ fecit salomō oīa vasa ereā i tēplo: et mare enī et cōlūna et altare. Audiuit autē thou rex emath q̄ percussisset dñs oē robur adadezer. Et misit thou iohan filiu suū ad regē dñs vt saluaret et ei p̄gratulatione. et grās ageret: eo q̄ expugnasset adadezer et percussisset ei. Iohs q̄ppe erat thou adadezer. Et in manu ei erāt vasa aurea et vasa argētea et vasa ereā q̄ ipse scificauerat rex dñs corā argēto et auro q̄ scificauerat de vnuersis gētib; q̄ subegerat de syria et moab et filijs amō et philistinis et amalech et de manubijs adadezer filii roob regis soba. Fecit q̄s sibi dñs nomē cū reuerteret capta syria in valle salina p̄ cesio decē et octo milib; et i gebelem ad viginti milia: posuit i idumea custodes: ista tuitq; p̄sidū. Et facta est vnuersa idumea fuit dñs et suauit dñs dñi oib; ad q̄cūq; p̄fecit. Et regnauit dñs sup oēs israel faciebat q̄s dñs iudicāz iusticiā ol pp̄lo suo. Iobab fr̄ filii saruite rex sup exercitū. Porro iofaphath filius achilud erat a comētaris et iadach filius achitob et achimelech filius abiatbar erāt facer dotes et saraias scriba. Banaias fr̄ filii ioiade sup cerethe et seph. Filii fr̄ dñs facer dotes.

CL. S. De syba seruo miphoboth (erant. De misericordia qua fecit David miphoboth clauso filio ionathe.

Et dixit dñs Putas ne et aliqd q̄ remaserit de domo Saul vt faciā cū eo miām ppter ionathā? Erat autē de domo Saul feruus nomine syba. Quē cum vocasset rex ad se dixit ei. Tu ne es syba? Et ille respondit. Ego seruus tuus. Et ait rex. Niquid superest aliquis de domo Saul: vt faciam cū eo misericordiam dei. Dixitq; syba regi. Superest filius ionathe debui

B
1. pal. 16. a.
Victorie
dñs contra
philistim
moab: con
tra syria et
adadezer
reges soba
et pudia.

B

C
De cōgratulatione
thou regis
ad David.

D

Infra 2. o. g.

A
Dixit dñs et
ga miphoboth
filius
ionathe et
syba ser
uum.

B
1. reg. 16. b

4. reg. 8. e.

1. pal. 1. c.
Predicā
dñs q̄ filius
suus edificauit
ret tēpli et
reificauit et
et posterit
tati.
I. heb. 1. b.

C
Syba agit
deo dñs se
hūilando.

D

B

lis pedibus. Ubi inquit est? Et syba ad regē. Ecce aut in domo est machur filij amihel in lodabar. Misit ergo rex dauid et tulit eū de domo machur filij amihel de lodabar. Cum autē uenisset miphiboseph filius ionathe filij saul ad dauid: corruit in facie suā et adorauit eum dicens. Misit dāuid. Miphiboseph autē respondit. Adsum seruus tuus. Et ait ei dauid. Re timeas: quia faciens faciā in te misericordiā. propter ionathā patrē tuū: et restitui tibi oēs agros saul patris tui et tu comedes panē in mensa mea semper. Qui adioians eum dixit. Quis ego suus seruus tuus: quā respexisti sup canem mortuū similem mei? Vocant itaqz rex sybā puerum saul: et dixit ei. Omnia quecumqz fuerūt saul et vniuersam domū eius dedi filio domini tui. Sperare igitur et terrā tu et filij tui et serui tui et inferos filio domini tui cibos vt alatur. Miphiboseph autē filius dñi tuus autem sybe quindē filij et viginti serui dicitur syba ad regē. Sic iussit domie mi rex seruo tuosic faciet seruus tuus. Et miphiboseph comedit super mensā meā quasi vnus de filijs regis. Habebat autem miphiboseph filij paruulū nomine micha. Omnis vero cognatio domus sybe se rubeat in hierusalem. Porro miphiboseph habitabat in hierusalem. quia de mensa regis iugiter vescēbatur et erat claudus vtroqz pede.

¶ C. S. De nuncio dauid quibus rex ammon fecit radi dimidiā barbā et vestes vsqz ad nates. De pugna et victoria iob et abisal fratris cōtra ammon et syros. De syris qui erant trans flumen conducti ab adadēser ad monitis quo postea percussit dauid.

E Actum est autem post hec vt moueret rex filijū ammon et regnauit anon filius eius p eo. Dicitur dauid. faciā mi misericordiā cū anon filio naas: sicut fecit pater eius mecū misericordiā. Misit ergo dauid consolans ei p seruos suos super patris interitu. Cū autē uenissent serui dñi in terrā filij ammon: dixerūt principes filij ammon ad anon dñz suū. Putas qz ppter honorem pñis tui miserit dauid ad te p solatioes: et nō ideo vt te inuestigaret et exploretur citatē et euerteret eis mūr dñi suos ad te. Tulit itaqz anon fuos dñs raitos dimidiā prez barbe eoz et pñidit vestes eoz medias vsqz ad nates: dimisit eoz. Et cū nunciāti esset dñs: misit i occursus eoz. Erāt em viri cōsilij turpi ter valde. Et mādauit eis dñs. Manete in hierico donec creseat barba vřa: tūc reuertimini. Vidētes autē filij ammon qz iurāti fecissent dñs miserit et condiderūt mercede syriū roob et syz soba viginti milia peditū et a rege macha mulierē roob et hystob decē milia viroz. Et cū adisset dñs mūr iob et oēm exercitū bellatoz. Egredi sūt ergo filij ammon et direxerūt aciē aū ipm introitū porte. Syrus autē saba et roob et iob et macha seorsum erāt in cāpo. Vidēte ergo iob qz pieparatū esset aduersum se pñium: et a duerso post tergū elegerūt sibi ex omnibz electis israel: et instruxit aciem. cōtra syriū: eliquā autē parē populi trādidit abisal fratri suo. Qui direxit aciē aduersum filios ammon. Et ait iob. Si pualerint aduersum me

syri eris mihi in adiutor: si autē filij ammon pualerint aduersus te auxiliabor tibi. Et sic vir fortis et pugnetis? p populo nostro et ciuitate dei nrī. Dñs autē faciet qd bonū est in pñectu suo. Inuit itaqz iob et pplo qd erat cum eo certamen contra syros qd statim fugerūt a facie eius. Filij autē ammon vidētes qd fugissent syri: fugerunt et ipsi a facie abisal: ingressi sunt ciuitatem. Auxeruntqz est iob a filijs ammon et vniuersē hierusalē. Vidētes igitur filij ammon quoniam syrus expauiet et quoniam corruisset corā israel congregati sunt pariter. Misitqz adadēser et eduxit syros qd erant trās fluuiū et adduxit eorum exercitū. Sobach autem magister militie adadēser erat pñiceps eoz. Et cū nunciatum esset dauid: contraxit omnē israel et transiuit iordanē: venitqz in belam. Et direxit aciem syri et aduerso dauid et pugnaverunt contra israel. Fugeruntqz syri a facie et occidit dauid de syris septingentos currus et quadraginta milia equitū: et sobach pñicipē militie percussit et statim mortuus est. Vidētes autem vniuersi reges qd erant in pñido adadēser se victos esse ab israel expauiērūt et fugerūt qnquaginta et octo milia corā isrl. Et fecerūt pacē cū isrl et seruierūt ei: et tunc erūtqz syri auxiliū pñere filijs ammon.

¶ C. S. De adulterio dauid cum berfabee. de lite et morte viue. De nuncio iob ad dauid. de filio nato de berfabee.

E Actum est autem vertente anno eo tempore quo solēt reges ad bella procedere: remisit dauid iob et seruos suos cum eo: et vniuersum israel et vastauerūt filios ammon et obfederūt rabba. Dauid autē remansit in hierusalē. Dñs hec aggerent accidit quādā die vt surgeret dñs de hieru suo post meridiem: deambularet in solario domus regis: vidētes mulieres se lauāt et a duerso sup solariū suū. Erāt autē mulier pulchra valde. Misit ergo rex requisit que eēt mulier. Nūciatqz est ei qd ipa esset berfabee filia eam vroz viue ephē. Misit itaqz dauid nūcios tulit eam. Quē cum ingressa esset ad illum: dormiuit cum ea. Statimqz sanctificata est ab immundicia sua: et reuerfa est domus suā conceptu fetu. Mittensqz nunciāuit dauid z ait. Concepi. Misit autē dauid ad iob dñs. Mitte ad me viā ephē. Misitqz iob viā ad dauid. Et venit vias ad dauid. Quē iussit dauid qd recte ageret iob et populus: quō amministraret bellū. Et dixit dauid ad viām. Vade in domū tuam et laus pedes tuos. Et egressus est vias de domo Regis: secutusqz est eum cibus regius. Dormiuit autē vias ante portam domus regie cum alijs seruis domini subter nō descendit ad domū suā. Nūciatqz ē dauid a dñcentibz. Nō iuit vias in domū suā. Et ait dñs ad viām. Nūqd nō de via venisti? Quare nō descendisti in domum tuam? Et ait vias ad dauid. Irca deū et israel et iuda habitabūt in passionibz: et dñs meus iob et serui domini mei super faciem terre manent: et ego ingrediar domū meā vt comedam z bibam z dormiā cum vroz mea. Per salutem tuam et per salutem anime tue nō faciam rem hanc. Ait ergo dauid ad viā. Vade hic etiam hodie: et cras dimittam te. Mansit

D

E

i. pa. 1. o. a.
De adulterio dñi cum berfabee vroz viue.

A
i. pa. 1. o. a.
Anon ratiōem habebat nūciū dñi id oppugnat ammon et syros.

Quomodo ratiōem habebat

B

Ad occidendum adalē reuē dñs cū berfabee vias fra: bis a bello vt cū muliere copulatur.

infra. 1. 4. e.
Iudicum 19. c.

Regum.

viao in hierusalem in die illa : et vocauit
eum dauid vt comederet cois et ebiberet : et in-
bauit eis. **A**ui egressus vespe dormiuit in stratu
suo co seruis domini fucit in domo suam non de-
seruit. **F**actu est ergo mane et scripsit dauid epi-
stolam ad ioab militis p manum vniuerscribens in
epistola. **P**onite viam et aduerso belli vii fortis-
simus est pietum: et derelinqite vii paucissus lie-
uar. **I**gitur cum ioab obsideret iherem posuit vi-
am in loco vbi ficiebat viros est fortissimus egres-
sus vii de ciuitate labellat aduersus ioab : et ceci-
derunt de populo seruos dauid: et mortuus est et
iam vias ethiops. **M**isit itaqz ioab et nunciavit ba-
uid oia verba prelii: pcepitqz nuncio dicere. **C**um
copuleris vniuersos sermones belli ad regem: si
vidieris indignari : et dixerit: quare accessisti ad
morum vt peccare facias. an ignoabans q multa
desup ex muro late militans: quos percussit abime-
lech filiu iheroboa: **H**onne mulier milit sup eum
fragmen mole de muro: et interfecit eum in thebea
quare iuxta muro accessisti: dices. **E**tiam seru
tuus vias ethiops occubuit. **A**bist ergo nuncius et
venit et narrauit dauid omnia que ei preceperat
ioab: biter dicit nuncius ad dauid. **P**renaueris aduer-
sum nos viri et egressi fucit ad nos in agris. **H**oc
aut factio impetu percussit eos sum: viis ad pos-
tati ciuitatem: et direxerit iacula sagittarum ad suos
tuos ex muro desup: mortuis fucit de seruis regi
vniuersi seruis tuus vias ethiops mortuus est.
Et dixit dauid ad nuncium. **H**ec dices ioab. **H**oc
te frangat ista res. **V**ariis eiuentus est belli et
nunc hunc et nunc illum aduersum gladus. **C**onfota
bellatores tuos ad coficis vitem vt destruas eam
et exhortare eos. **A**udiuist autem viros. **E**t qe q mo-
tuus esset vias vt suus: plantet eis. **T**ri sacro-
q lucru militis dauid et introduct eis in domo sua:
et facta est ei vxor: peperitqz ei filium. **E**t duplici-
ter verbu hoc ad fecerat dauid cois dfo.

CC. S. De parabola Hathan ad dauid. de oue
pauperis. de pucro dauid. de moite paruuli filii.
de natiuitate Salomonis qui vocatus est amabi-
lis domino. de captione Habbath: et super actio-
ne curruum eius. xi.

Alter ergo dñs nathan ad dauid. Mul-
cū venisset ad eū: dixit ei. Bed de iudi-
ciis illis duo viri erant in ciuitate vna
vnu diues a lter pauper. Diues hab-
ebat oues et boues plurimos valde: paup̄ aut nūq̄
habebat omnino p̄tior ouē vñā parulox agnū
emerat s nutritas et c̄ creuerat a pud eū cū filius
eius simul de pane illi comedē d de calice eius
bibēs: et in sinu illi dormies: eratq̄ illi sicut filius.
Cū aut peregrin⁹ quidā venisset ad diuitē pens-
it filium de ouib⁹: et de bobus suis et exhiberet
cōmū p̄tergrino illi cū venerat ad e. nūq̄ ouem
viri pauperis p̄pauit cibos hominū cū venerat
ad se. Irat⁹ aut indignatione dauid a diuersis bo-
minē illi nūm⁹ dedit ad nathan. Vltim⁹ dñs: quo-
niā filius mortis elvixi cū fecisti hoc. Quē redderit
quadruplum: eo q̄ fecerit verbum stultū et nō p̄p̄-
erit. Dixit aut q̄ nathan ad dauid. Tu ea ille vir
fecisti bene rem. Bed dixit dñs dñs: Iras dñs
et in regē ip̄s irascet eo quia tu de bomo iustū

tedi tibi bonum domini tui: et viros domini tui
 in sinu tuo: dedisti tibi domi israel: et iuda et si
 ga sua sunt ista ad quam non multo maiora ducare
 et contempsisti verbum domini et faceres malum i corpe
 tuo meo: et iam etiam percussisti gladio: et viros
 istos accepisti in viros tibi: interfecti est gladio
 illius ammon. Et adhibem non recedit gladii de
 domo tua usque in sempiternum eo quod deliquisti me
 et tulisti viros tuos et vii et esset viri tua. Itaq;
 hec dicit dñs. Et ecce ego fustigabo super te malus de
 domo tua: tolla viros tuos in oculis tuis et de
 prio tuo: et dormiet cum viris tui: tuis i oculis
 tui. Tu enim fecisti abscondere: ego aut facia
 verbum istud in spectu omnis israel: et in conspectu
 tuo hui. Et dixit dauid ad nathan. Peccavi dñe.
 Dixitque nathan ad dauid. Dñs quoque transiit super
 caput tuum. Non moueris. Venisti quoniam blasphemare
 fecisti inimicos nomen dñi: propter verbum hoc illi
 us qd natus est tibi morte mouet. Et reuerfus est
 nathan in domo sua. Percussit quoque dñs parvulum
 quod peperit viro tuo: et dauid et desperavit eum. De
 capite est dauid dñm p parvulo: et ieiunavit da
 uid ieiunio: et ingressus secutus i acuit super terram
 et ieiunavit aut ieiunavit domum eius cogites cum
 et surgeret de terra. Qui noluit nec comedit cum eis
 cibum. Accidit autem die septima vii mortem infans:
 nimmerit super virum dauid nunciare ei qd mortuus
 parvulus: dixerunt ei. Et ecce qui pueri: et dauid videret
 loquabatur ad eum: non audebat vocem nostram:
 quoniam quod si dicerimus mortuus est puer te affli
 ger. Cum ergo dauid audisset ierosu suos missi
 rates intellexit qd mortuus esset infans. Dixit
 ad servos suos. Hui mortuus est puer: tui viderit
 ei. Mortuus est. Surrexit ergo dauid de terra: et lo
 quebatur eis. Et loquutus fuisse: ingressus est
 domum dñi: et adoravit: et venit in domum suum: petiit
 qd poneret ei panem et comedit. Dixit autem ei ser
 uus suus. Quis est sermo quem fecisti: propter infantem
 cui adhibe viceret ieiunasti: et flebas: mortuus aut pu
 er surrexit: et comedit panem. Qui ait. Propter
 infantem dñi adhibe viceret ieiunavi: et fleui. Dicebat
 enim. Quis scit si forte domet eis mihi dñs viui in
 fante. Hic autem qui mortuus est: quare ieiunavi. Hic
 potero reuocare cum amplius: et ego vadā magis
 ad eum: vero non reuertetur ad me. Et consolatus
 est dauid berfabee vxorem suam: et ingressus est ad
 domum eius ad eam. Et genuit filium: et vocauit nomen
 eius salomon. Et dñs dilexit eum. Multos enim in ma
 nu nathan: propter te vocauit nomen ei: amabilis
 dñs eo: qd diligere te dñs. Igitur pugnat ab io
 ab contra rabbarth filium ammon et expugna
 bat viuum regiam. Multosque iobā nuncios ad dauid
 dicebat. Dimicauit ad duernum rabbarth: et capiens ei
 viros aqurā. Hic igitur cōgrega reliquā partē po
 puli: obedi ciuitatem et cape eam: ne ea me va
 stata fuerit viros nomen meo ascribat victoria.
 Congregauit itaque dauid omne populum: et p̄cepit
 est ad duernum rabbarth. Longo dimicauit cepit eam
 Et tulit per decima regis eorum de capite eius pon
 do auri talentum habebat gemas preciosissimas: et
 imposuit ei super caput dauid. Sed et p̄ceda
 ciuitatis afforauit multam: et vnde populum quo
 quod eius adducere serrauit: et circuegit super eo

Penitētia
David.

ed 47.b.
De morte
fili nati ex
dō 2 berfa
bee.

E

5

Platitudes
salomonis
filij david
i. gall. 3. b.
Marb. i. a.
Victoria
du et 1091.

15

1.pall.co.b

David p
eplam fa
cit viā po
ni i piculo
belli. et ibi
occiditur
vires.

Sub. 9. 8

A
Derephē
sione para
bolica dō
p nathā p
phetā ppē
homicidiū
vne t adul
terium cuz
herfabe.

瑪

ferrata carpenta diuisitq; cultros ⁊ tradidit i ty polarum. Sic fecit vniuersis ciuitatibus filiorum ammon. Et reuersus est dauid et omnis exercitus in hierusalem.

C. C. S. De incestu ammon cum sorore sua thamar. ⁊ quo abfalo occidit eum i putiui. De fuga abfalo in gessur. dauid cessat psequi abfalon

A Thamar violat ab amore fr̃e est filio dō.

Item autē autē post hec vt abfalon filius dauid foret speciosissimā vocabulo thamar adamarat ammon filius dauid: et deperit in eā valde: et vt propter amorē eius egrotaret: q̃ esset virgo diuinitate et videbat vt quippiā inboneste ageret cū ea. Erat autē ammon amic⁹ nōle ionadab fili⁹ semina fratris dauid vt pueros valde. Qui dixit ad eū. Quare sic attenuaris macie fili regis p singulos dies? Kur nō indicas mihi? Dixitq; ei ammon. Thamar forisem fratris mei abfalon amo. Cui respondit ionadab. Cūba puer lectum tuū ⁊ lāguoiem simula. Cūq; venerit pater tu⁹ vt visitet te dic ei. Veniat oio thamar foris mea vt det michi cibum: et faciat pulmentū ⁊ comedat de manu ei. Accubuit itaq; amorē quasi egrotare cepit. Cūq; venisset rex ad visitandū eū ait ammon ad regem. Veniat obsecro thamar foris mea vt faciat in oculis meis duas foribitunculas: et cibū paratū capiam de manu ei. Misit ergo dauid ad thamar domū dicēs. Veni in domū ammon fratris tui et fac ei pulmentū. Venitq; thamar in domū ammon fratris suū ubi iacebat. Que tollens sartnē cōmisit: et liquefaciens in oculis ei⁹ corit foribitunculas: tollens quod coctat effudit ⁊ posuit corā eo: nōluit comedere. Dixitq; ammon. Ecce vniuersos a me. Cūq; eleuasset oēs dixit ammon ad thamar. Infer cibū in pclauū vt vscar de manu tua. Tulit ergo thamar foribitunculas quas fecerat: ⁊ intulit ad ammon fratrē suū in pclauū. Cūq; obtulisset ei cibū: appropinquauit ⁊ ait. Veni cūba meū foris mea. Que respondit ei. Noli frater mihi noli opprimere me: neq; eō hoc fac in israel. Noli facere stulticiā hanc. Ego enim ferre nō potero opprobriū meū. Et tu eris quasi vn⁹ de insipiens in israel. Quoritus loquere ad regem et nō negabit me tibi. Noli autē ammon accēdere pclauū ei⁹ sed pualens viribus opprimit eū et cubat vt cū ea. Et exorā eam habuit odio magno nimis vt maius esset odium quo oderat eā: amorē quo ante dilexerat. Dixitq; ei ammon. Surge et vade. Que respondit. Dauid est hoc malū qd nūc agis aduerſum me: qd ante fecisti expellēs me. Et noli audire eā sed vocato puero qd ministrabat ei dixit. Ecce hanc a me foras ⁊ claude ostium post eā. Que induta erat talari tunica: huiusmodi enim filie regis virgines vestib⁹ vtebātur. Et cecit itaq; ei ministri illi⁹ foras: clauitq; fores post eā. Que aspergens cinerem capiti suo scissa talari tunica: impositisq; manib⁹ sup caput suum ibat ingrediens ⁊ clamās. Dixit autē ei abfalon frater suus. Nunqdā ammon frater tuus concubuit tecū? Sed nō foris tace frater tuus est. Fleus affligas eo: tuū pio hac re. Mansit itaq; thamar cōtabescens in domo abfalon fratris sui. Cū autē exiisset rex dauid verba hec cōtristatus est valde.

de: et noliū contristare spiritum ammon filiū suū: qm diligebat eum: q; puimogenitus erat ei. Porro nō est locut⁹ abfalo ad ammon nec malū nec bonū. Oderat enī abfalon ammon eo q; violasset thamar sororē suā. Factū est autē post temp⁹ biennij vt tonderent oves abfalo in balafō: q̃ est iuxta efraim. Et vocauit abfalon oēs filios regis: venitq; ad regem: et ait ad eū. Ecce tondent oves serui tui: veniat oio rex cū seruis suis ad seruum suum. Dixitq; rex ad abfalon. Noli filium noli rogare vt veniam⁹ oēs et grauemus te. Cum autē cogeret eū et noliūset ire: benedixit ei. Et ait abfalon ad dauid. Si nō vis venire: veniat obsecro nobiscus saltem ammon frater me⁹. Dixitq; ad eū rex. Nō est necesse vt vadat tecū. Coegit itaq; abfalon eū: et dimisit cū eo ammon ⁊ vniuersos filios regis. Fecerat itaq; abfalon cōsiliū quāsi cōsiliū regis. Pieceperat autē abfalon pueri suos dicēs. Obscruare eū temulent⁹ fuerit ammon vino: ⁊ dixerit vobis percutite eū ⁊ interficite: nolite timere. Ego enim suū qd p̃cipio vobis. Roboramini ⁊ estote viri fortes. Fecerit ergo pueri abfalon aduerſus ammon sicut pieceperat ei abfalon. Surgentesq; oēs filij regis ascenderūt singuli mulas suas ⁊ fugerūt. Cūq; adp̃ergerēt in itinere: fama puenit ad dauid dicēs. Percussit abfalon oēs filios regis et nō remansit eis salū vn⁹. Surrexit itaq; rex dauid ⁊ scidit vestimenta sua: ⁊ cecidit sup terrā et oēs serui illi⁹ q̃ assistebat ei sciderūt vestimenta sua. Adhōc autē ionadab fili⁹ sammā fr̃is dauid dixit. Ne estimet dñs me⁹ rex qd oēs pueri regis occisi sint. Ammō solus mortu⁹ est: qm in odio abfalon erat positus et die qua opprimit thamar sororē ei⁹. Hunc ergo ne ponat dñs me⁹ rex super cori suū verbū istud dicēs: oēs filij regis occisi sūt quoniam ammon solus mortu⁹ est. Fugit autem abfalon: et eleuauit puer p̃secutator: oculos suos et asperit ⁊ ecce populus multus veniebat p iter deuium et latere mōtū. Dixit autem ionadab ad regem. Ecce filij regis adfunt: iuxta verbus seruū tui factū est. Cūq; cessasset loqui: apparuerūt ei filij regis. Et intrātes leuauerūt vocē suū et fleuerunt. Sed et rex et eo serui eius fleuerunt: ploratu magno nimis. Porro abfalo fugiēs abiit ad tholomai filiū ammiur regis gessur. Lurū ergo dauid filiū suū ammiō multis dieb⁹. Abfalon autē cū fugisset ⁊ venisset in gessur fuit ibi tribus annis: cessauitq; rex dauid psequi abfalo eo qd cōsolar⁹ esset sup ammon interitū.

C. C. S. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

su. l. b. 2. f. 3.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

C. C. S. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

Item. De iob ⁊ muliere thep̃ciet: et parabola eius ad dauid. De reuocacōe abfalon. De gessur in hierusalem qd facit regio nō vidit trib⁹ annis. De pulchritudine abfalon. De pondere capillorū eius ductis sicca. De segete iob successa. iob in erat ad regem rogans pio abfalon. vocatur abfalon ⁊ osculatur a rege.

13
4. re. 6. f.

cū sermones huiusmodi. Posuit autē iob verba in ore ei. Itaq; cū ingressa fuisset mulier thecutes ad reges cecidit coram eo sup terrā ⁊ adorauit et dixit. Seruus me rex. Et ait ad eam rex. Quid cause habeo ego respoñdū. Hec mulier vi tua ego sum. Votū est em̄ vt me ⁊ ancille tue erāt duo filij q̄ ritati sūt aduersum se in agro: nul lusq; erat q̄ eos pphere posset: ⁊ percussit alter alterū ⁊ interfecit eū. Et ecce consurgens vniuersa cognatio aduersus ancillam tuā: dicit. Trade eū qui percussit fratrem suū vt occidam⁹ eū pro aia frus tui que interfecit: deileam⁹ heredes: querūt expungue sententiā meā que relicta est vt nō supsit viro meo nomē ⁊ reliquie sup terrā. Et ait rex ad mulierē. Vade in domū tuā et ego lubedo pro te. Dixitq; mulier thecutes ad regē. In me dñe mi rex sit iniquitas ⁊ in domo patris mei. rex autē ⁊ thionus ei sit innocens. Et ait rex. Qui contra: dixit tibi adduc eū ad me ⁊ vitra non addet vt tā get te. Quare ait. Acciderunt rex dñi dei sui vt nō multiplicet proximi sanguinis ad viciscendū: ⁊ nequaq; interficiant filium meū. Qui ait. Vlti dñs: q; non cadet de capillis filij tui sup terram. Dixit ergo mulier. Loquā ai ancilla tua ad domi nū meū regē verbum. Et ait. Loqre. Dixitq; mulier. Quare cogitasti huiusmodi rem ptra popu lū dei et locut⁹ est rex verbū istud vt peccet: et nō reducat electi suū. Deo mortuū ⁊ q̄i aule dilabimur in terram que nō reuertunt. Hec vult de perire animā sed retractat cogitans ne peni tus pereat q̄ abiect⁹ est. Tūc igit veni vt loquar ad domini meū regem vobis pte populo. Et dixit ancilla tua. Loquar ad regē si vobis faciat rex verbū ancille sue. Et audiuit rex vt libe raret ancillā suā de manu oīm q̄ volebat de bere: ditate dñi delere meū filium meū simul. Dicit ergo ancilla tua vt fiat verbū dñi mei regis sicut sacri ficium. Sicut em̄ angel⁹ dñi: sic ē dñs me⁹ rex: vt nec bñdictio nec maledictio moueatur. Vnde et dñs de⁹ tuus est tecum. Et respōdes rex dixit ad mulierē. Ne abscondas a me verbū qd te inter rogo. Dixitq; ei mulier. Loquere dñe mi rex. Et ait rex. Nūquid manus loquit tecū est in omib⁹ istis. Respondit mulier ⁊ ait. Per salutē anime tue do mine mi rex: nec ad sinistrā nec ad dextrā ē ex ōni bus his que locut⁹ est dñs meus rex. Seruus em̄ tuus iob ipse cepit mihi ⁊ ipse posuit in os an cille tue ola verba hec vt verterem figurā sermo nis tui. Seruus em̄ tuus iob ipse cepit istud. Tu autē domine mi rex sapiens es sicut habet sapiē tiam angelus dei vt intelligas ola super terram. Et ait rex ad iob. Ecce placatus feci verbū tuū. Vade ergo ⁊ reuoca puerū absalon. Laddēs iob ad sup facie suam in terrā ⁊ adora: vt bñdixit regi et dixit iob. Ipse dicit intellexit seruus tu⁹ q; lue ni grāiā in oculis tuis dñe mi rex. Fecisti em̄ ser monē dñi mi rex serui tui. Surrexit ergo iob et abiit in gessur: et adduxit absalon in iherusalem. Dixit autē rex. Reuertat in domū suā: et faciem meā nō videat. Reuersus est itaq; absalon in do mū suā: facie regis nō vidit. Porro facit absalō vir nō erat pulcher in omni israhel: deca⁹ nimis. A vestigio pedis vsq; ad verticē nō erat in eo vi

la macula. Et qñ tōdebatur capillū. Semel āt in an nō tōdebatur: q; grauabat eū cesaries: pōderabat capillos capiti: sup ductis siculis pōdere publico. Nati sūt autē absalon filij regis: ⁊ filia vna noie tha mar elegatiss fuisse. Multos absalon in iherusa lem dūob⁹ annis: facie regis nō vidit. Multis itaq; ad iob vt mitteret eū ad regē. Qui noluit veni re ad eū. Hic scō misisset ⁊ ille noluisse venire ad eū dixit seruus suis. Scitis agrum iob iuxta agrū meū habentē messim boidei. Itē igit si suc cendite ei igni. Succederit ergo seruū absalō se gete igni. Et venietis fuis iob scilicet vestib⁹ suis dixerūt. Succederat seruū absalon prē agri igni. Surrexitq; iob ⁊ venit ad absalon in domū ei ⁊ dixit. Quare succederūt seruū tui segete meū ig ni. Et rñdit absalon ad iob. Vixi ad te obsecrā vt venires ad me ⁊ mittere te ad regē: ⁊ diceres et Quare venit de gessur. Veli⁹ mihi erat iū ei. Obsecro ergo vt videā facie regis: q; si memor ē iudicis meci interficiat me. Ingressus itaq; iob ab ad regē nūciavit ei ola. Vocatusq; est absalon et intrauit ad regē: et adoraui sup facie terre cor ram eo. Scitatusq; est rex absalon.

C. S. De absalon quō incuruabat corda viros rē post se volēs regnare. de iuratioe ei⁹ ptra pa trē. de fuga dñi. de cibis ⁊ getheo q̄ trāsiuit cū re ge. de adoch ⁊ abithar missis in iherlm. de chulre mis so ad absalō vt dissipet pñsū a chitosef. xv.

Istius post hec fecit sibi absalō currus et equites ⁊ quinquaginta viros q̄ pce cederent ei⁹. Et mane consurgēs absa lon stabat iuxta introitum porte in via et omnem virū qui habebat bagionū ⁊ vt veniret ad regis iudicium: vocabat absalon ad se et dice bat. De qua ciuitate es tu. Qui respondens ate bat. Et vna tribu israhel ego sum seruus tuus: Is pōdebatur ei absalon. Elidit michi sermones tui boni ⁊ iustissimi nō est q̄ te audiat pñs tu⁹ ⁊ re ge dicebatq; absalon. Quis me constituit iudicē super terrā: vt ad me veniant omnes qui habent negotium: ⁊ iuste iudicē. Sed ⁊ cū accederet ad eū homo vt salutaret illum: extēdebat manū suā ⁊ apprehendēs osculabatur ei⁹. Faciebatq; hoc ei israhel veniēti ad iudiciū vt audiretur a rege: ⁊ sol licitabat corda virorū israhel. Post quadraginta autē annos dixit absalon ad regē dauid. Vade ⁊ reddā vota mea q̄ voti dñi in hebro. Hōies em̄ vouti seru⁹ tu⁹ q̄ cū ei gessur spūe diceō. Si redu xerit me dñs i iherlm. sacrificabo dñi. Dixitq; ei rex dauid. Vade in pace. Et surrexit ⁊ abiit in he bion. Vixit autē absalon exploiatores in vniuer sas trib⁹ israhel. Statim vt audieritis clāgoē buccine dicite. Regnabit absalō in hebro. Porro cū absalō ierūt ducti viri de iherly vocati: editas simplici corde ⁊ cū penit⁹ ignotates Accersuit q̄ absalō a chitosef giloneum cōsiliariū dauid de ciuitate sua gilo. Hic immolaret victimas facta est cōiuratio valida: populusq; concurrēs auge bat cum absalon. Venit igit nūcius ad dauid dicens. Toto corde vniuersus israhel sequitur absa lon. Et ait dauid seruus suis q̄ erat cū eo in ihe rusalem. Surgite. Fugiam⁹: neq; eris erit nobis effugiū a facie absalon. Festinate egredi: ne forte

15

De thec
cuc ad dñ
pcedētē
reuocāte
D
eccl. 1. 5. d.

infra. 19. d

supra. 11. b.

Reuocaf
absalon: s; dñ noluit
videre eū ⁊

A
Absalon fi
lius dñi do
lofe nititur
vsurpas re
gnū ⁊ cōis
rat contra
patrem.

B
supra. 13. g.

C
De fuga
dñi ppe ab
salon cōis
rationem

veniens occupet nos: et impellat super nos rui-
nam: et percutiat civitatem in oie gladij. Dires-
runtq; serui regis ad eū. Quidā q̄m̄q; precepit
dñs noster rex libet̄ credere serui sui. Egreſſi
ē ergo rex: et vniuersa domus ei⁹ pedib⁹ suis. Et re-
liquit rex decem mulieres concubinas ad custo-
diendam domū. Egreſſusq; rex: et ois israel pedib⁹
suis stetit p̄cul a domo: et vniuersi serui ei⁹ ambu-
labāt iuxta eū: et legiones cerethi et scythi et oēs
gethei pugnatores validi scērent viri q̄ secum eū
fuerāt de geth pedites pcedebat regē. Dixit autē
rex ad ethai gethem. Cur venis nobiscū. Reuer-
tere et habita cū regē: pegrinus es et egreſſ⁹ es
de loco tuo. Iheri venisti: et hodie pelleris nobis
cum egreſſi. Ego autē vadā quo itur⁹ sum. Reuer-
tere et reduc tecū fratres tuos et dñs faciet tecuz
misericordiam et veritatē: q̄ ostēdisti grātiā et fidē
Et r̄spondit ethai regi dicens. Quis dñs ei⁹ vult dñs
meus rex: qm̄ in quocūq; loco fueris dñs mi⁹ rex
sue in monte sine in vira ibi erit seru⁹ tuus. Et ait
david ethai. Veni et transi. Et transiit ethai ge-
them: et rex et oēs viri q̄ cū ei⁹ erāt: et reliq; multi-
tudo. Omnesq; stebant voce magna: et vniuersus
populus trāſibāt. Rex vero transigrediebāt ioren-
tē cedron: et cūctus populus incedebat p̄ra viam
oliue q̄ respicit ad desertū. Venit autē sadoch sa-
cerdos et vniuersi leuitē cū eo portantes arcā fe-
deris dei et deposuerūt arcā dei. Et ascēdit abia-
thar: donec explet⁹ effect omnis populus q̄ egreſſ⁹
fuerat de ciuitate. Et dixit rex ad sadoch. Repor-
ta arcā dei in vibem. Si inuenero grātiā in oculis
domini: reducat me et ostendit michi eū q̄ taberna-
culum suū. Si autē dixerit michi: nō placebit: prestō
sum: faciat quod bonū est corā se. Et dixit rex ad sa-
doch sacerdotē. Quidē reuertē in ciuitate: et in-
paceret achimao filius tu⁹ et ionathan fili⁹ abia-
thar duo filij vestri sint vobiscū. Ecce ego abſcon-
dar in campēstrib⁹ deserti: donec veniat sermo a
vobis indicās michi. Reporauit ergo sadoch
et abiathar arcā dei in bethsalem et manserūt ibi.
Porro david ascēdebat ciuitē oliuā: scandens se-
sime nudis pedib⁹ incedens et opto capite. Sed
et ois populus q̄ erat cū eo opto capite ascēdebat
plorātes. Hūctum ē autē david q̄ achitofel cēti cō-
iurationē cū abſalon. Dixitq; david. Infatus ē
sō dñs filiū achitofel. Cū ego ascēderet dñs sum
miratē mōris in quo adoratur⁹ erat dñm: ecce eo
currit et chusi arachites cūssa veste et terra pleno
capite. Et dixit ei david. Si veneris mecum eris
mibi oneris alit in ciuitate reuertaris et dixeris
abſalon: seruus tu⁹ sum: rex: patere me uenire sicut
fui seruus patris tui sic ero seru⁹ tuus: dissipabis
consiliū achitofel. Ithabes autē rex sadoch et abia-
thar facer dotes: et oēs verbū quodcūq; audieris
in domo regis: indicabis sadoch et abiathar sa-
cerdōtib⁹. Sumt cū eis duo filij quoq; achima-
as filius sadoch: et ionathan fili⁹ abiathar et mu-
tens p̄cos ad mic oēs verbū q̄ audieritis. Veniet
et cū chusi amico david in ciuitate: abſalon quoq;
ingressus est bethsalem et achitofel cū eo.
C. S. De syba seruo miphiboseth cum duob⁹
asitis: de semei qui maledixit de abſai qui volu-
it occidere semei de chusi q̄re doceret: venit abſa-

lon ad cōcubinas prius suis.

Gressus dauid transiit paululum mon-
tis vertice: apparuit syba puer miphiboseth
in occursum eius cū duob⁹ asitis: nis qui onerati erant ducentis panib⁹:
et centum alligatoris vae palle: et septem
massis palatarum et duobus vribus vini. Et di-
xit rex syba. Quid sibi voluit hec? Rēpōditq; sy-
ba. Dñe mi⁹ rex asini domesticas regi⁹ vt sedcant
et panes et palare ad vescēdū pueris tuis: vinū autē
vt bibant: q̄s defecerūt in deserto. Et ait rex.
Est fili⁹ dñi tui. Rēdūq; syba regi. Remāsit in bē-
rusalem dicens. Hodie restituit michi dñs isrl reg-
nū prius mei. Et ait rex syba. Tu autē omnia que
fuerūt miphiboseth. Dixitq; syba. Etia vt inueni-
am grātiā ap̄ te domine mi⁹ rex. Venit ergo rex
david vsq; bethurim: et ecce egrediebāt inde vir
de cognatione dñi: saul nomine semei filius ge-
ra: pcedebatq; egrē dñs malcedicab mittebat
q̄ lapides cōtra david et cōtra vniuersos seruos
regis dauid. Omnis autē populus et vniuersi bel-
latores a dextro et a sinistro latere regio incede-
bant. Ita autē loquebat semei cū malediceret re-
gi. Egredere: egredere vir sanguinis: et vir bel-
li. Rēdedit tibi domin⁹ vniuersū sanguinē dom⁹:
saul: quoniam inuasisti regnū pio eo: et dedit domi-
nus regnū in manu abſalon filij tui: et ecce p̄mis-
te mala tua: quoniam vir sanguinis es. Dixit autē
abſai filius sarui regi. Quare maledixit camis
hic morturus dñs meo regi. Quādam et ampara-
bo caput ei⁹. Et ait rex. Quid michi et vobis est fi-
lij sarui? Dimittite eū vt maledicat domin⁹ eni
precepit ei vt malediceret dauid. Et quis est qui
audeat dicere quare sic fecerit? Et ait rex abſai
et vniuersi serui sui. Quid est filius me⁹ q̄ egreſſ⁹
est de vtero meo querit animam meam: q̄roma-
gis hic filius gemini maledicet michi: dimittite eū
vt maledicat iuxta p̄ceptum domini si forte re-
spiciat dominus afflictionē meam: reddat michi
dominus bonum pio maledictione hac bodier-
na. Ambulabat itaq; dauid et focij eius per viā
cum eo. Semel autē per iugum montis ex late-
re contra illū gradiebat maledicens et mitte-
bat lapides a duerum eum: terraq; spargē. Venit
itaq; rex dauid et vniuersus populus cum eo la-
sus et recoſcitiati sunt ibi. Abſalon autē et omnis
populus eius ingressi sunt bethsalem: sed et achitofel
cum eo. Cum autē venissent chusi arachites
amicus dei et abſalon locus est ad eūz Sal-
uer rex salue rex. Ad quem abſalon. Ihec est in
gratia tua ad amicū tuū. Quare nō iuisti cū
amico tuo. Rēpōditq; chusi ad abſalon. Requā-
quā illus ero quem elegit dominus: et omnis
hic populus et vniuersus isrl: et cum eo mane-
bo. Sed vt et hoc inferam: cui ego seruatus su⁹
Honne filio regi⁹. Sicut parui patri tuo: ita pa-
rebo et tibi. Dixit autē abſalon ad achitofel. Imi-
te filiū q̄ ad gere debeamus. Et ait achitofel ab
abſalō. Ingredere ad cōcubinas prius tui q̄s dñi
sūt ad custodiendā domū: vt cū audierit ois isrl
q̄ sedaueris p̄res tuas: roburent tecū man⁹ cōtis
Terederūt ergo abſalon tabernaculū in solario
ingressusq; est ad cōcubinas patris sui corā vni-

xvi.

A
Syba ser-
uus miphiboseth
cuy duob⁹ asis:
nis onera-
tis abſo-
currit dñ.

B
3. reg. 2. b.
semei: ma-
ledixit dñ
per oppro-
bria.

P
Patienter
dñ fert ill.
opprobria
infra. 19. d.
eccl. 2. 3. c.

C
infra. 2. c. b.

D
O chusi
ad abſalō.

I
pa. 2. 7. d.
Abſalō co-
pulas p̄cos
prius sui
p̄res et cō
filio achitofel.

E
Ethai ge-
them vo-
luit associa-
re dñ in pi-
culo cōtra
abſalon.

F
Rurh. 2. c.

S

S
Chusi in-
nit explora-
tor consiliū
abſalon

infra. 17. c.

Regum.

uerfo israel. Confiliū autē achitofel qđ babat in diebus illis: quasi si quis consuleret deū Sic erat omne consiliū achitofel: et cum esset cū dauid: et cum esset cum abšalon.

CL. 9

Tunc ait rex achitofel ad abisalon Eliga
mihi duodecim milia viros ⁊ parges
piscar qd hac nocte ⁊ irruas sup euz
quippe q lassus est ⁊ solus manibꝫ
pauca milia euz. Cūqꝫ fugerit ois ppsꝫ qui cū eo egꝛati
am regē desolator ⁊ redueat vniuersum pplm qui
vniꝫ pꝛ reuerit folēnsū ei virū tuū ⁊ ois ppsꝫ
erunt pace. Placuitqꝫ fmo ei abisalon ⁊ cūcti malo
ribꝫ natu israel. Tūc ait abisalon Locate chusi arabi
terre ⁊ audiamus qd ei⁹ dicit. Cūqꝫ venisset
chusi ad abisalon ait abisalon ad eū. Inuifcemo
di sermonē locut⁹ ei achitofel. Facere debemus
an nō-nuod hac cōsiliū. Et dixit chusi ad abisalon

tail res. Longo venissent serui absalon in domus
ad mulierem dixerūt. Abi est achimae et Yona
thae: Et respondit eis mulier. Transierit festina
ter gressu paulatim aqua. At qui quædã com
muni perussant: reuerſi sunt in bethleem. Longo
absissent: ascenderūt illi de puteo: et pergesse
nauerunt regi dauid et dixerūt. Surgite et transi
te cito hinc: quoniam huiusmodi adit cõsiliu
corra vos achitofel. Surrexit ergo dauid et ole
ppis qd cũ eo erat: et transierit iordanẽ donec ol
luciferet anteq̃ benediceret verbis: et nec vnu
quidem residuo fuit qui non transiret fluvium.
Iam achitofel vidẽs qd nõ fuisset facti cõsiliu
suum: stravit alinum fletu. Surrexit ergo et abiit in bo
mum suum et in ciuitate suam: et disposita domo
sua suspensio interijt: sepultus est in sepulchro
patris sui. Dauid autẽ venit in castra et absalon
transiit iordanẽ ipse et omnes viri israel cum eo.
Amasa vero cõstitit absalon p iobab sup exerci
tũ. Amasa autẽ erat filius cuiusdã viri qd voca
batur iethra de bethrael qui ingressus est ad ga
bail filiam masei fornice saruue que fuit mater Jo
ab. Et castra metatus est israel: cũ absalon in ter
ra galaad fũgisset dauid et in castra sobi fũ
gias de rabbath filioz ammõ et machir filiũ ami
bel de lodabar: et berzellai galaadites de regeli
obtrulerũt ei stratonas et tapetas et vasa scitilia: fru
mentũ et bouidũ farina et polenta et fabã et litem
et frugum oleo citri et mel et butyrum oues et pin
guis virulos: dederunt dauid et popo qd cum eo
erat ad descendum. Supplicati sũt nam populum
fame et siti fatigari in deserto.

CC.

Istius confiderato dñs populo suo: con
stituit sup eos tribunos ⁊ céturiones: ⁊
dedit populi terciã præ sub manu ioab:
⁊ tciã ptez sub manu abisai: filij saruie
frat ioab: tciã præ sub manu ethai q erat de geth
diton rex ad populi. Egre diat et ego vobiscu.

Alciphro
pp̄t sui cō
aliū dūm
pationem
se suspēdit

abſalō pa-
raſ ad bel-
lū ꝓtra ſc.

De ordine
exercitus
dñi eūꝝ ad
bellū sine
ipso david
infra .xj. d.

23
(infra code)

Abraio q̄r
cuī suspē
dīrur

¶ Quasi dissimulat conciliū a christo fel erga ab salon

13

**Localum
chusi datū**

sup. 15. g.
Confiluz
abalon re
uelat dō p
chust.

Jonathas
zachumaa
flaruri ad
bō cōciliū
abscōdun-
tur i puteo

Regum.

et ac viginti ferui erant cū eo: et irrūpentes iordanē aū regē trāsierūt vada et traducerūt domum regis et facerent iuxta inuisionem eius. Semel autem filius regis prostratus coram rege cuius iā trāsisset iordanē dixit ad eum. Reperimus hic diuina iniquitatem: neque meminimus iniuriā se rui tui in die qua egressus es die mē rex de hieru salem: neque ponas rex in corde tuo. Agnosco enim seruū tuum peccatum meū: et idcirco hodie pūmus veni de omni domo ioseph descendens in occursum domini mei regis. Respondens vero abisai filius sarutē dixit. Nunquid pio hīs verbis non occides tur semel qui maledixit xpō dñi. Et ait dñs. Quid michi et vobis filii sarutē? Cur effiminā michi hodie in sathān? Ergo ne hodie interficietur vir israel? An ignoro hodie me facium regem super israel? Et ait rex semel. Nō morietur. Iurauitque ei. Diphthobeth quoque filius pauli descendit in occursum regis illius prope dūbūz in tintonia barba: vestesque suas non lauerat a die qua egressus fuerat rex: vixit ad diem reuersionis eius in pace. Lūgos occurrisset regi dixit et rex. Quare non venisti mecum miphthobeth? Et respondens ait. Dñe mi rex seruus meus cōtempnit me. Dixit ei ego famulus tuus vt sterneret michi alinum: descendens abirem cum rege. Claudus enim sum seruus tuus. Insuper et accusauit me seruū tuū ad te dominiū meū regem. Tu autēz dñe mi rex sicut angelus dei es: et quod placuit est tibi. Nec enim fuit domus patris mei nisi monti obnoxia domini meo regi: tu autem posuisti me seruū tuū in ter: putinas mēse tuo. Quid ergo habes tulisse que reiecit aut quid posuim vltra vociferari ad regem? Aut ergo ei rex. Quid vltra loqueris? Fixum est quod locutus sum. Tu et syba diuidite possessiones. Responditque miphthobeth regi. Enim cuncta accipiat postquam reuerfus est dñs meus rex pacifice in domum suam. Bersallai quoque galadites senex valde descendens de hogelin traduxit regem iordanem paratus etiā vltra fluuiū pio sequi eus. Erat autem bersallai galadites senex valde id est octogenarius: et ipse pēbuit alimen ta regi cum moueretur in castris. Fuit quippe vir diues nimis. Dixit itaqz rex ad Bersallai. Veni mecum vt requiescas securus in hierusalē. Et ait bersallai ad regem. Quorū finem dico annuū vite mee: vt ascendam cū rege in hierusalē. Octogenarius sum hodie. Nūquid vident senius mei ad discernendū si ualeat aut amarus aut delectare potest seruū tuum cibis aut potus vel audire possum vltra vocem cantōz aut cantatricū? Quare seruus tuus sit oneri dñi meo regi? Paululuz pio cedam famulus tuus ab iordane tecum. Non indigeo hac vicissitudine sed obsecro vt reuertar seruū tuū et moriar in ciuitate mea: et sepellat iuxta sepulchrum prī meū et mātis mee. Et ait rex tuū. Chamaan: ipse vadat tecū dñe mi rex et sic ei quicquid bonū tibi viderit. Dixit itaqz ei rex. Necquz transcat chamaan: ego faciam ei quicquid tibi placuerit: omne quod petierit a me impetrabis. Lūgos transiit vniuersus populus et rex iordanem restitit: osculatus est rex bersallai et benedixit ei: et ille reuersus est in locū suū. Transiit

ergo rex ad galsalam et chamaan cū eo. Omnis autē populus iuda traduxit ad regē: et media tantū pars affuerat de populo israel. Itaqz oēs viri israel cōcurrentes ad regē dixerunt ei. Quare te furati sunt fratres nostri viri iuda et traduxerunt regem et domū eius iordanē: omnesque viros dauid cū eo? Et respondit omnis vir iuda ad viros israel. Quia michi pprius est rex. Cur trasieris super hac re? Nūquid comedimus aliquid ex rege: aut munera nobis data sunt? Et respondit vir israel ad viros iuda et ait. Decem partibus maior ego suz apud reges: magis ad me partibus dauid qd ad te. Cur fecisti michi iniuriā: et non michi nuntiatus est pīorū vt reducerem regē meū? Durlus autēz responderūt viri iuda viros israel.

C. 15. De separatōe israh a dñ per syba filium bochū de morte amase p iob. de sapiente muliere et tera bella. De capti sybe ad iob misso per murus de nobis eoqz qui erant in officio.

A. Cedit quoque ibi effectus viri belial nomen syba filius bochū vir gemineus: et cecinit buccina et ait. Non est nobis pars in dauid: neque hereditas in filio israh. Reuertere in tabernacula tua israel. Et separat est omnis israel a dauid: secutusque est syba filium bochū. Viri autē iuda adseperunt regi suo a iordane vsqz hierusalem. Lūgos venisset rex in domū suā in hierusalē: tulit decem muliere cōcubinas quas dereliquerat ad custodiā diā domū: et tradidit eas in custodiā alimenta eiū pōnens. Et nō est ingressus ad eas sed erat clausus vsqz in diem mortis sue in videntate reuientis. Dixit autē rex amase. Conuoca michi oēs viros iuda in diē tertium: tu adesse pīesens. Abiit ergo amase vt conuocaret iudā et mortuus est extra palatū quod ei constituerat rex. Ait autē dauid ad abisai. Nunc magis afflictuus est nos syba filius bochū qd abisai. Tolle ergo seruos domini tui et pīequere eū: ne forte elucinat ciuitates munitas: et refugiat nos. Egressi sūt qz cū coviri loab cerethi qz et selethi: oēs robusti egredient de hierusalem ad persequēdum siba filiū bochū. Lūgos illi essent iuxta lapidē grandē qui est in gabaon: amase veniens occurrit eis. Porro loab vestitus erat tunica stricta ad mēsurā habitus sui: desuper accinctus gladio dependente vsqz ad illa in vagina: fabricatus leui motu egredi poterat et pīcutere. Dixit itaqz loab ad amasā. Salue mi frater. Et tenuit manu dextera mēstrū amase quasi osculans eū. Porro amasa nō obseruauit gladiū quē habebat loab. Qui percutissit cum in latere et effudit intestina eius in terrā: et mortuus est: nec secundū vulnū appōsit.

Joab autē et abisai frater eius percutit iuxta siba filiū bochū. Interea quidē viri cū restitissent iuxta cadauer amase de sociis loab dixerūt. Ecce dñs es: se voluit pio loab comes dauid. Amasa autē cum spersus sanguine iacebat in media via. Vidit hoc quidā vir qd subsisteret omnis populus ad videndū eū et amonit amasā de via i agnū opusque vestimento ne subsisteret transiente: ppter eū. Amotus ergo illo de via transiit oēs vir sequens loab ad persequēdū siba filiū bochū. Porro ille transiit et omnes tribus israel vsqz in abelaye

Contēctio
et iudicia israh
et iude
pio dauid.

A.
De separatōe
israh
a dñ per sy
bam.

B.
Su. 16. c

C.
Joab do
loab occi
dit amasā
et pīequit
siba.
3. Reg. 2. a.

D.
Supia. 2. f

E.

Su. 16. b.

D.
Miphthobeth
occur
rit dñs
syba pīor
fuit posses
siones.

Su. 16.
Su. 14. d.
De 33. b.
Ib. cl. 15. d.
Su. 9. b.
3. Reg. 2. b.

Bersallai se
offert dñ
et recusat mi
norē pīo
tionē. nota
cōtra abisai
os.

E.

Per mille
resapientes
liberas. Ci-
uitas et ba-
tur caput
sibe loab.

f

in bethmachab: omnesq; viri electi congregati su-
gerant ad eū. Uenerunt itaq; et oppugnabāt eū in
abela 2 in bethmachab 2 circūderunt munitio-
nibus ciuitatē 2 obfessa est vides. Omnis autē tur-
ba que erat cō ioab moliebatur destruere muros.
Et exclamauit mulier sapiēs de ciuitate. Audite
audite: et dicite ioab: appropiqua huc 2 loquar te
cū. Qui cū a cōfessis ad ea: ait illi. Tu es ioab? Et
ille respōdit. Ego. Ad quē sic locuta est. Audi ser-
mone an alle tue. Qui respondit. Audio. Rur-
sumq; illa. Sermo inquit dicebatur in veteri pio
uerbio. Qui interrogat interroget in abela: 2 sic
profectebant. Nonne ego sum que respōdeo veri-
tatē israel: 2 tu queris subuertere ciuitatē 2 euer-
tere matrē in israel. Quare precipitis heredita-
tem dñi? Respondensq; ioab ait. Abisti abisti hoc
a me: nō p̄cipio neq; demolior. Non sic scilicet habet
res. Sed homo de monte effraim fr̄ba filius bo-
chi cognomine leuauit manū suā contra regem
dauid. Tradite illi solum: 2 recedem 2 ciuitate
Et ait mulier ad ioab. Ecce caput eius mittere ad
te per murū. Ingressa est ergo ad oēm populum
2 locuta est eis sapienter. Qui abscisum caput sy-
be filij bochi p̄ceperūt ad ioab. Et ille cecinit tu-
ba: 2 recesserunt ab videri vñd q̄s in tabernacu-
la sua. Ioab autē reuersus est hierusalem ad regē
fuit ergo ioab sup oēm exercitū israel. Banaias
autē fili 2 ioab de sup cerethos 2 seletheos: a durā
vero sup tributa. Porro ioab pbat filius abidū a
cōmentarijs. Syba autē scriba. Sadoch vero et
abiatyā sacerdotes. Hīrā autē tyraitas erat sa-
cerdos dauid.

¶ De fame triū ānoꝝ. p̄pagatōis. de septē
viris de genere saul crucifixis. de respha cōcubi-
na saul de sepultura ossū saulis 2 ionathe de bel-
lis quattuor dauid cōtra philisteos.

¶ Acta est quoq; fame in diebus dauid
tribus annis iugiter. Et cōsiliū dauid
oculū dñi. Dixitq; dñs. Propter saul
et domū ei 2 sanguinē dñi: occidit gabao-
nitas. Vocatis ergo gabaoonitis rex. Dixit ad eos
Porro gabaoonite nō erāt de filijs israel: sed reli-
que amoris. Filij quippe israel iurauerūt eis
et voluit saul percutere eos zelo quasi p filijs isrl
2 iuda. Dixit ergo dauid ad gabaoonitas. Quid
faciā vobis: qd erit vestri piaciū 2 benedictio-
nis hereditati dñi? Dixeruntq; et gabaoonite. Nō
est nobis sup argento 2 auro questio: sed contra
saul 2 contra domū eius neq; volumus vt interfi-
ciatur homo de israel. Ad quos rex ait. Quid er-
go vultis vt faciā vobis? Illi dixerunt regi. Vir-
rum qui attriuit nos et opprēssit inique: ita deles-
re debemus vt nec vnus quidem residuus sit de
stirpe eius in filijs snibus israel. Veniunt nobis
septē viri de cūctis ei 2 vt crucifigam 2 eos dñs i ga-
baa saul quondā electi dñs. Et ait rex. Ego dabo
p̄ceptis rex miphibose filij ionathe filij saul
ppter iustitiam ad qd fuit inter dauid et ionathā
abū saul. Tulit itaq; rex duos filios respha filie
abidū: quos p̄cepit saul armoni 2 miphibose 2
quinq; filios michol filie saul quos genuerat ha-
drich filio berzellai fil saul demolit: 2 dedit eos
in manus gabaoonitarū qd crucifixerūt eos in mō

te coias dñs. Et ceciderūt hī septē simul occisi in
diebus messio pume incipientē messione boidel.
Tollens autē respha filia abidū subtrauit
hī supia petram ab initio messio donec stillaret
aqua super eos de celo: nō dimisit aues lacera-
re eos per diem neq; bestias per noctem. Et nun-
ciata sunt dauid qd fecerat respha filia abidū cōcu-
bina saul. Et abiit dauid et tulit ossa saul 2 ossa io-
nathē filij ei 2 vris iabes galaad qui furati fue-
rāt ea de platea bethsan in qua suspenderāt eos
philistij: cū interfecissent saul in gelboe 2 aspos-
tauit inde ossa saul et ossa ionathe filij eius et co-
ligentes ossa eorū qui affixi fuerant: sepelierunt
ea cum ossibus saul et ionathe filij eius in terra
beniamin in latere in sepulchro cis patris eius.
Feceruntq; omnia qd p̄ceperat rex 2 retriopicia
tus est deus terre post hoc. Factū est autem rur-
sum p̄telum philistinoꝝ aduersum saul: 2 de-
scendit dauid 2 ferui eius cum eorū pugnabāt cō
tra philistij. Deficiente autē dauid iesi benob:
qd fuit de gñe arafas: quos ferrū baste treceas vn-
cias ap̄pēdebat: accinctor erat ensē noao vn-
cias est percutere dauid p̄sidiōs et fuit abisal
filius saurie 2 percussit philistū interfecit. 2 sic
iurauerūt viri dauid dicentes. Jam non egredie-
ris nobiscum in bellum ne ctinguas lucernas is-
rael. Secundum quoq; fuit bellum in gob cōtra
philisteos. Tunc percussit iobochab de vathisaph
de stirpe arafa de genere gergatay. Cerrū quo-
q; fuit bellus in gob contra philisteos in quo per-
cussit a deodar 2 fili 2 salus polymitaris betbie
mites golad gethebi cuius hostile erat affi-
liatiōum texennū. Quartus bellum fuit i gerh
in quo vir fuit excelsus qui senos in manibus pe-
dibusq; habebat digitosq; est triginta quatuor
erat de origine arafa: 2 blasphemauit israel. Per-
cussit autē eū ionathas fili 2 samma fratris dauid
libi quattuor nati sunt de arafa in gerh: 2 cecide-
runt in manu dauid 2 serui ei.

¶ De herba carminis dauid dñs p. xxiij. libe-
ratione ab olibus inimicis suis.

¶ Scutus est autē dauid dñs verba car-
minis baluisti dñe qua liberauit cum
obis de manu omni inimicū suorum
2 de manu saul. Et ait. Dñs petra mea
et robur meum 2 saluator meus. Deus dñs fortis
meus: sperabo in eū. Scutum meum 2 cornu salu-
tis meae: eleuator meus 2 refugium meū: saluator
meus: de iniquitate liberauit me. 2 ad abissi-
uocabo dñm 2 ad inimicū meis salu 2 ero. Quia
circūderunt me contritiōes mortis torques
beliab terruerunt me. Funes inferni circūde-
runt me: p̄uenierūt me laquei mortis. In tribu-
latione mea inuocabo dñm: 2 ad deū meū clama-
bo. Et exaudivit de tēplo sancto suo vocē meā: et
clamoꝝ meus venit et aures eius. Remota est
et cōtremuit terra: fundamenta montū cōcussa
sunt et cōquassata: quoniam iratus est eis. Abscidit
fumus de naribus eius 2 ignis de ore eius vola-
uit: carbonēs succensit ab eo. Et inclinauit ce-
los 2 defecidit: 2 caligo sub pedibus eius. Et asce-
dit super cherubim 2 volauit: et lapides ei sup pe-
nas veni. Posuit tenebras in circuitu oculi labi

De respha
sepeliente
corpa cru-
cifigay 2
sepultura
saulis 2 io-
nathē.

L

De q̄tuoꝝ
plus dñs cō-
tra philis-
teos.

1. Re. 17. 4.

D

Su. 12. 4.

1. Pa. 2. 6.

1.

Pa. 2. 6.

B

Caricū dñs
liberat: o-
ne ab ol-
ibus inimi-
cis suis.

ps. 17.

B

De septem
viris gñis
saul cruci-
fixis ad qd
fuit inter da-
uid et ionathā
abū saul: quos
p̄cepit saul armoni
2 miphibose 2
quinq; filios michol
filie saul quos genuerat
hadrich filio berzellai
fil saul demolit: 2 dedit
eos in manus gabaooni-
tarū qd crucifixerūt eos
in mō

lum cribans aquas de nubibus celorum. Preful-
gore in conspectu eius nubes: succelli sunt carbo-
nes ignis. Tonabit de celo dominus: et excelsus dabit
vocem suam. Misit sagittas suas: et dissipavit eos
fulgura et consumpsit eos. Et apparuerunt effu-
siones maris: et reuelata sunt fundamenta orbis
ab interpretatione domini: ab inspiratione spiritus
furoris eius. Misit de celo et assumpsit me: et traxit
me de aqua multo. Liberauit me ab inimico meo
potentissimo: et ab his qui oderant me: quoniam ro-
bustiores me erant. Preuenit me in die afflictio-
nis mee: factus est dominus firmamentum meum. Et
eduxit me in latitudinem: liberauit me: quia com-
placui ei. Retribuet michi dominus secundum iustitiam
meam: et secundum mundiciam manuum mearum
reddet michi. Quia custodiui vias domini:
et non egi impie a deo meo. Omnia enim iudicia
eius in conspectu meo: et precepta eius non amo-
uit a me. Et ero perfectus coram eo: et custodiui
ma me ab iniquitate mea. Et restituit michi dominus feci-
dum iustitiam meam: et secundum mundiciam manuum
in conspectu oculorum suorum. Quia sanctus
erit tibi cum robustus perfectus. Et cum electo ele-
ctus eris: cum peruerso peruerteris. Et popu-
lum pauperem saluasti facies: oculis tuis excelsos
humiliabis. Quia tu lucerna mea dominus: tu dominus
illuminauit tenebras meas. In te enim curraui ac-
circumquies in deo meo transiuique mari. Deus immu-
cuiata via eius: eloquium domini in examine: in
scutum est oim sperantem in se. Quis est deus pie-
ter dominum: quis deus fortis praeter deum nostrum?
Deus qui accitit me fortitudine: et coplanauit
perfectam viam meam. Quocumque pedes
cesserit: super excelsa mea statuens me. Voces ma-
nus meas ad pectus: componens quasi arcum
erum in bacula mea. Dedisti michi clypeum salu-
tis tue: et mansuetudo mea multiplicauit me. Di-
larabis gressus meos subtus me: et non deficient
tali mei. Persequar inimicos meos et conteram
eos et conuertar donec consumam eos. Consumam
eos et confringam ut non confurgat: cadent sub
pedibus meis. Accingisti me fortitudine ad pectus
meum: incuruaui resistentes michi subtus me. In-
imicos meos dedisti michi dorsum: odientes me
et disperdam eos. Clamabunt et non erit qui saluet
ad dominum: non erant dii eius. Delibo eos ut pul-
uerem terre quasi lutum platearum: comminabo eos
atque confringam. Saluabis me a contradictioni-
bus populi mei: custodies me in caput gentium.
Populus quoque ignoros eruit michi: filii alieni re-
sistent michi: auditu auris obediens michi. Filii
alieni defugerunt: conturbentur in angustis suis.
Auiit dominus et benedixit us deus meus: et eral-
tabitur deus fortis saluus mee. Deus qui dabo
victoriam michi: et deiciat populos sub me. Qui edu-
cit me ab inimicis meis: et a resistentibus michi ele-
uas me: a viro iniquo liberabis me. Propterea
confrabo: tibi domine in gentibus: et nomini tuo
carnitro. Magnificans salutes regis tui: facies
misericordiam christo suo dauid et semini eius in
sempiternum.

¶ **L. S.** De nouissima verbis dauid: et nominibus
fortium eius.

LE Et ait sunt verba nouissima quae dixit da-
uid filius israel. Dixit vir cui constitutus
est de christo dei iacob: egregi? psalter
israel. Spiritus domini locutus est per me et
sermo eius per linguam meam: dixit. Deus israel
michi locutus est fortis israel. Dixit vir iustus:
dixit in timore dei. Scituit lux aurore ostendere so-
le mane absque nubibus: sicut pluuus ger-
minat herba de terra. Nec tanta est domus mea
apud deum ut pactum eternum iniret mecum fir-
mum in obsequio atque munus. Tunc enim iustus
mea et omnis voluntas: nec est quicquam ex eo quod
non germinat. Preuaricatores autem quasi spinae
euelluntur: vniuersi qui non tolluntur manibus.
Et si quis tangere voluerit eas: armabitur ferro
et ligno lanceator: ignem successe comburent vespas
et nichilum. Haec nota fortium dauid. Dauid fe-
dens in cathedra sapientissimus princeps inter
tres. Ipse est quasi tenerissimus ligni vermiculus
qui octingentos interfecit impetu vino. Post hunc
eleazar filius patris eius ab hoste iter tres fortis
qui erant cum dauid quidam exprobraverunt philis-
tini: congregati sunt illi in prelio. Quos aliter
dissent filii israel: ipse stetit et percussit philisteos
donec defecit manus eius et obugesceret cum
gladio. Factus quoque saluatum magnam in die illa: et
populus qui fugerat reuersus est ad ceteros spo-
lia detrahenda. Et post hunc semma filius aegge
de arari. Et congregati sunt philistini in stanoe.
Erant quippe ibi ager lente plenus. Langs fugis-
set populus a facie philistini: stetit ille in medio
agri et turus est cum. Per cassidos philisteos: fecit
dominus salutem magnam: nec non ante descende-
rant tres qui erant principes inter triginta: ve-
nerant tempore messis ad dauid in spelunca odol-
la. Castra autem philistinorum erant posita iuxta
le gygantium: et dauid erat in presidio. Porro sta-
no philistinorum tunc erat in berthelem. Desidera-
uit ergo dauid aquam de lacu et ait. Si quis mihi
daret porum aquae de cisterna quae est in ber-
thelem iuxta positam. Irruerunt ergo tres fortis
castra philistinorum: et hauerunt aquas de cister-
na berthelem quae erat iuxta positam: et attulerunt
ad dauid. Et ille noluit bibere sed libauit eam domi-
no dicens. Propter quod sit michi dominus: ne faciat
hoc. Nil sanguinem hominum solum qui profe-
ci sunt: et animarum periculum bibas. Noluit er-
go bibere. Ibec fecerunt tres robustissimi. Absat
quoque frater ioab filius sarui: princeps erat de
tribus. Ipse est qui leuauit hastam suam contra
trecentos quos interfecit: nominatus in tribus et
inter tres nobiliores: erat quoque princeps defen-
sor ad tres pueros non peruenierat. Et banaias fi-
lius ioab de viris fortissimis magnorum operum de
capseel. Ipse percussit duos leones moab: et ipse
descendit et percussit leonem in media castris in
diebus nostris. Ipse quoque interfecit virum egypti-
um: virum dignum spectaculo habentem in ma-
nu hastam. Itaque cum descendisset ad eum in ver-
ga: vi extorsit hastam de manu egyptii: et interfe-
cit eum hasta sua. Ibec fecit banaias filius ioa-
pa de. Et ipse notauit inter tres robustos qui erant
inter triginta nobiliores. Interuntamen vespas ad

B
De nouis-
simis verbis
dauid: et
nominibus
fortium eius

B
De fortibus
dauid: et
nominibus
fortium eius

L

B

ps. 17.

ps. 17. et ps.
143.

ps. 17.

ps. 17.
Ro. 15. b.

tres non peruenerat. Secitq; cum sibi dauid auri-
culariū a secreto. Alabel frater ioab inter trigi-
ta. Eleaā filius patris eius de bertheem. Semi-
ma de arari. Elucha de arodi. Iheses de phalti.
Ihsyā filius accos de thecia. Abieser de anathot.
Wobanni de vsati. Selmon aboites. Wacharai
netophatites. Eleph filius banaa et ipse netopha-
tites. Itai filius ribai de bebeth filiorum denia-
mi. Banai pharatonites. Elcirai de coirrete gaas
Miltalbon arbatites. Asamaueh de beromi.
Eliaha de sabdoni. Filij asen ionathan: Sem-
ma de ozodi. Ihsaī filius sarar arothites. Eliseleth
filius aasbai filij maachari. Ihsaiam filius achro-
fel gelonites. Elray de carmelo. Faray de arbi.
Igaal filius nathan de soba. Bōni de gaddi. Se-
lech de amoni. Haarai berotibites armiger ioab
filij sarue. Ihsira pietrites. Sareb ipse pietrites.
Uarias etheus. Omnes triginta septem.

C.S. Numeratur populus iubente dauid.
Optio ei datur de tribus pro pena peccati. Po-
pulus percussus in gladio angelico. De piophe-
ta gad. Dauid emis aream: et in ea sanctificat et
plaga cessat.

Caplm. xxviii.

A
1. Pa. 13.
De nume-
ratōe ppli
israel p dō

F Addidit furor domini israeli cōtra is-
rael: cōmouitq; dauid in eis dicentem
ad ioab. Glade numera israel et iudam
dixitq; rex ad ioab pscipem exercitus
sui. Perambulabo omnes tribus israel a dan vsq; ad
berfabee: et numera populum vt sciam numerus
eius. Dixitq; ioab regi. Adaugeat dominus tu-
us ad populum tuum quantum nunc est: iterumq;
centuplicet in conspectu domini mei regis. Sed
quid sibi dominus meus? rex vult in re huiusmo-
di. Obtulit autē sermo regio verba ioab et prin-
cipum exercitus. Egressusq; est ioab et principes
multum a facie regis vt numerarent populum
israel. Cūq; pertransissent iordanem: venerunt
in arcer ad dexteram vrbis que est in valle gad:
et per iayz transierunt in galad et in terram
in feruorem hodii et venerunt in dan siluestria. Et
cācūteq; iuxta sydonem transierūt piope me-
nia tyri: et omnem terrā euei et chananei: venerūt
q; ad meridiem iuda in berfabee: et iustrata vni-
uersa terra affuerunt post nouem menses et vigi-
ti dies in iherusalem. Dedit ergo ioab numerum
descriptiois populi regi. Et inuenta sunt de is-
rael octingenta milia virorum fortium qui educe-
rent gladium: et de iuda quingenta milia pugna-
torum. Percussit autem eo dauid eum postq; nu-
meratus est populus. Et dixit dauid ad dominū
Peccauit valde in hoc factos es piecor domine vt
transferras iniquitates serui tui: quia stulte egi ni-
mis. Surrexit itaq; dauid mane et sermo domi-
ni factus est ad gad piophetam et videntem da-
uid dicens. Glade et loquere ad dauid. Hec dicit
dominus. Trium tibi datur optio: elige vnus qd
volueris et his: vt faciam tibi. Si q; venisset gad
ad dauid nūciauit ei dicens. Aut septem annis
veniet tibi famēs in terra tua: aut tribus mensi-
bus fugies a duersario tuo: et isti te persequen-
tur: aut certe tribus diebus eris pestilentia in ter-

B
De paniti-
one name-
ratiois po-
puli et peni-
tētia dō p
ea et gad
pioppheta.

ra tua. Hunc ergo delibera et vide quē responde-
am ei qui me multum sermone. Dixit autē dauid ad
gad. Coartor nimis: sed melius est vt incidam in
manus domini (multe enī misericordie eius sūt)
q; in manus hominum. Immisitq; dominus pe-
stilentiam israel: de mane vsq; ad tempus consti-
tutum: et mortui sunt ex populo a dan vsq; berfa-
bee septuaginta milia viros. Cūq; extendisset
manum suam angelus domini super iherusa-
lem vt disperderet eam: misertus est dominus su-
per afflictionem: et ait angelo percutienti popu-
lum. Sufficit nunc: contine manū tuā. Erat autē
tem angelus domini iuxta arcem areuna iherusai.
Dixit dauid ad dominum cum vidisset angelum
cedentem populum. Ego sum qui peccauit: et ego
inique egessi qui oues sunt quid fecerunt? Uer-
tatur obsecro manus tua contra domum patris
mei. Venit autem gad pioppheta a dauid in die il-
la: et dixit ei. Ascende et constitue altare domino
in area areuna iherusai. Et ascēdit dauid iuxta ser-
monem gad quem pieceperat ei dominus. Con-
spiciensq; areuna: anima duertit regem et seruus
eius transire ad fecit egressus ad adiuuāt regē pio-
no vultu in terram: et ait. Quid cause est vt veni-
at dominus meus rex ad seruum suum? Cui da-
uid ait. Vt emā a te aream et edificem altare do-
mino: et cesset interfectio que grassatur in popu-
lo. Et ait areuna ad dauid. Accipiat t offerat do-
minus meus rex: scilicet placet ei. Ihsabes boues in
holocaustum: et plastrum et iuga bouum insum
lignos. Omnia dedit areuna regi. Dixitq; arcu-
na ad regem. Dominus deus tuus suscipiat vos-
tum tuum. Cui respondens rex ait. Nequaq; vt
vis sed etiam piope a teet non offeram domino
deo meo holocausta gratuita. Emit ergo dauid
aream et boues argenti sicii quinquaginta: et
edificauit ibi dauid altare domino: et obtulit ho-
locausta et pacifica. Et piopphetas est dominus
terre: et cohibita est plaga ab israel.

Explicit liber secundus samuelis.

Incipit liber primus

Malachim. Regum. 3.

C.S. De senio dauid et abscā. De ados-
nia volente regnare. De consilio nathan piophe-
te quod dedit berfabee pio filio eius salomone.
De vinctioe salomons in regem: q; ad donias ti-
mens salomone remauit conus altaris et postea
ingressus adiuuāt salomone.

Capitulum primum.

C
Dasi. 13. c.
Phillip. 1. c.
1. Pa. 11. b.

Dauid se
obicit p dō
lo pto et p
expiatōne
crigit alta-
re p nūciū
gad

T rex da

uid senauer: habebatq
etatis plurimos dies.
Lunq; operiretur vesti
bus: non calefiebat. Di
xerunt ergo ei serui sui.
Queramus dñio nostro
regi adolescentulam vir
ginem et stet coram rege

et foueat eum: dormiatq; in sinu suo: ⁊ calefaciat
dñm nostrum regem. Quæserūt igitur adolesce
ntulam speciosam in omnibus finibus israel: ⁊ inue
nerunt abisac lunamitē: ⁊ adduxerūt eā ad regē.
Erat autē puella pulchra nimis: dormiebatq; cū
rege ⁊ ministrabat ei: rex vero nō cognouit eam.
Adonias autem filius agith eleuabat regi dicens.
Ego regnabo. Fecitq; sibi currū et equites: ⁊ qui
quaginta viros qui currerēt ante eum. Nec cori
puit eū pater suus aliquando dicens. Quare hoc fe
cisti? Erat autē ipse pulcherrime de se cū dñs natu
post abisalon. Et sermo eius cū ioab filio saruie: et
cū abiatbar sacerdote qui aduocabat ptes iada
nie. Sadoch vero sacerdos ⁊ banaias filius ioia
de ⁊ nathā piopheta ⁊ semei ⁊ cerebē ⁊ selebēl
⁊ omne robur exercitus dauid non erat: cuz ado
nia. Immolatis ergo adonias arietibus ⁊ vitu
lis ⁊ vniuersis pinguibus iuxta lapidem soelech
qui erat vicin⁹ fonte regis: vocauit vniuersos fra
tres suos filios regis: omēs viros iuda seruos re
gis. Harban autē pphetā ⁊ banaiam ⁊ robustos
quosq; ⁊ salomonē fratres suos non vocauit. Dixit
itaq; nathan ad berfabee matrem salomonis. Nū
audisti q; regnauerit adonias filius agith ⁊ dñs
noster dauid hoc ignorat. Nunc ergo veni accipe
consiliū a me: ⁊ salua aiam tuā filiūq; tuū salomōis.
Vade et ingredere ad regē dauid ⁊ dic ei. Nōne
tu dñe mi rex iurasti michi ācille tue dicens: q; salo
mō filius tuus regnabit post me? Et ipse sedebat
i solio meo. Quare ergo regnat adonias? Et ad
huc ibi te loquente cum regē ego veniam post te
⁊ cōplebo sermones tuos. Ingredia est itaq; ber
fabee ad regē in cubiculo. Rex autem senauerat
nimis ⁊ abisac lunamitis ministrabat ei. Vincula
uit se berfabee ⁊ adorauit regem. Ad quam re
spondit adonias. Quid tibi inquit vis? Quare respondens ait. Dñe
mi rex tu iurasti per dñm deū tuū ancille tue: salo
mon filius tuus regnabit post me: ipse sedebit in
solio meo: ecce nunc adonias regnat: te dñe mi
rex ignorante. Macrauit boues ⁊ pinguia quos
⁊ arietes plurimos: ⁊ vocauit omnes filios regis
abiatbar quosq; sacerdotē: ⁊ ioab principē militie
salomonē autē serulū tuū nō vocauit. Uertit amē
dñe mi rex in te oculū respiciat totius israel: vt tu
dices eis quis sedere debeat in solio tuo dñe mi
rex post te. Erunt q; dormierūt dñs meus rex cū
patrib⁹ suis erim⁹ ego et filius meus peccatores.
Adhuc illa loquente cū regē nathan ppheta ven
nit. Et nūc iurauerat regi dicens. Adest nathā pio
pheta. Nūq; introisset in cōspectu regis ⁊ adora
uerat eū pñus in terrā: dixit nathā. Dñe mi rex tu di
xisti: adonias regnet post me: ⁊ ipse sedeat super

thronū meū. ⁊ descendit hodie et imolauit bo
ues ⁊ pinguia ⁊ arietes plurimos: ⁊ vocauit vni
uersos filios regis ⁊ principes. Abiatbar quosq;
sacerdotē: illiq; vescentib⁹ ⁊ bibētib⁹ corā eo ⁊ di
centib⁹. Quare rex adonias: me seruū tuū ⁊ sa
doch sacerdotē ⁊ banaiam filiū ioiade: ⁊ famulū
tuū salomonē nō vocauit. Nunqd a dño meo re
ge exiit hoc verbum: michi nō idcasti seruo tuo:
q; sessurus esset sup thronum dñi mei regis post
eū. Et respondit rex dauid dicens. Vocate ad me
berfabee. Quare cum fuisset ingressa coram rege:
⁊ stetit ante eum: iurauit rex et ait. Uult dñs qui
eruit alam meā de omni angustia: quia sicut iura
ui tibi per dñm deū israel dicens. Salomō filius
tuus regnabit post me: ipse sedebit sup solū me
um ⁊ mediet facia hodie. Sumissosq; uersabē in
terrā vultu adonias regē dicens. Uenit dñs me⁹
rex dauid in eternū. Dixit quosq; rex dauid. Vocate
michi sadoch sacerdotē ⁊ nathan pphetā: ⁊ ba
naiam filiū ioiade. Qui cū ingressi fuissent corā
rege dixit ad eos. Tollite vobiscū seruos dñi ve
strū: ⁊ ponite salomonē filium meū sup mulā meā
⁊ ducite eū in gion: ⁊ vngat eum ibi sadoch sacer
dos ⁊ nathan piopheta in regem super israel. Et
canetis buccina atq; dicens. Uenit rex salomon.
Et ascendens post eū et veniens in hierusalem
sedebit super solū meū: ipse regnabit pio me il
lisq; picipiā vsq; iuxta sup israel ⁊ super iudā. Et
respondit banaias filius ioiade regi dicens. Amē
Sic loquatur dñs deus dñi mei regis. Quomo
do fuit dñs cū dño meo regessit sup salomonē ⁊
sublim⁹ faciat solū ei⁹: ⁊ solio dñi mei regis da
uid. Descendit ergo sadoch sacerdos et nathan
piopheta et banaias filius ioiade et cerebēl et
selebēl: ipsi uenerunt salomonē super mulā regis
dauid ⁊ adduxerunt eum in gyon. Sumptisq; sa
doch sacerdos cornu olei de tabernaculo ⁊ vngit
salomonē ⁊ ceciturnt buccina: ⁊ dixit omis po
pulus. Uenit rex salomon. Et ascendit vniuersa
multitudo post eū: et populus canentis tibis et
letantis gaudio magno: insonuit terra a clamo
re corū. Audiuit autē adonias ⁊ oēs qui inuitati
fuerant ab eo. Jamq; conuulsi sunt erat. Sed
et ioab audita voce tube ait. Quid tibi vult cla
mor: ciuitatis tumultuarius? Adhuc illo loquente
ionathan fili⁹ abiatbar sacerdos venit. Qui bi
xit adonias. Ingredere q; vir fortis es et bona
nunciāns. Responditq; Jonathan adonie. Re
quaq; dñs enim noster rex dauid constituit salo
monē: illisq; cū eo sadoch sacerdotē ⁊ nathan
piophetā ⁊ banaiam filium ioiade ⁊ cerebēl se
lebēl ⁊ imposuerūt eū sup mulā regis. Uenerunt
et sadoch sacerdos ⁊ nathan ppheta regem i gyo
n: ⁊ ascendērunt in belitā: ecce insonuit ciuitas.
Hec est vox quā audistis. Sed ⁊ salomō sedet su
per solū regni: et ingressi serui regis benedixerūt
dño nostro regi dauid dicens. Amplificet deus
nomen salomonis sup nōm tuum: ⁊ magnificet
thronū eius super thronū tuum. Et adorauit rex
dauid in lectulo suo in super ⁊ hec locutus ē. Be
nedictus dñs de⁹ israel qui dedit hodie sedentes
in solio meo vidētib⁹ oculis meis. Territi sunt
ergo ⁊ resurrexerunt omnes qui inuitati fuerant

A
Infra eos
Deseno
ro suste
no p puel
lam.

De abito
ne adon
ie regis
lentis.

B
Infra eos

Consilium
nathan p
phete ad
berfabee p
regno ipe
trando sa
lomoni

C
Supra eo.

De victio
ne salom
onis in regē
⁊ pstituti
ne per dñi
regem.

F

Supra eo.
Audita p
adoniam
monie i re
gem et con
firmatiōe
timur.

Iofra. 1. e.

ab adonia et iustis vniuersis in via suas Adonias
ad timens salomonem surrexit et abiit in taberna-
culum distenuitque cornu altaris. Et nunciauerunt
salomoni dicentes. Ecce adonias timens regem
salomonem tenet cornu altaris dictis. Puerit michi
rex salomoni hodie: quod non interficiat serui sui gla-
dio. Dixitque salomon. Si fuerit vir bonus: non ca-
det necnus quidē capillus eius in terrā. Sin au-
tē malū iūctū fuerit in eorumque. Misit ergo rex
salomon et eduxit eum ab altari: et ingressus adonia
uit regē salomonem. Dixitque et salomon. Vade in do-
mum tuam.

C. S. De morte dauid. de mandatis eius ad fi-
liū. de interfectione adonie: qui petiit abisac sum-
mū de electione abiarhar a sacerdotio. De inter-
fectione loab et semel.

Capit. II.

Apostrophauit autē dicitur dauid vt
moletur: precepitque salomoni filio suo
dicens. Ne ego ingredior viā viuere
in terra. Confortare et esto vir fortis et
obserua vt custodias mandata dñi dei tui: vt am-
bules in vijs eius: vt custodias ceteras omnes eius: et
precepta eius iudicia et testimonia: sicut scriptū
est in lege moysi vt intelligas vniuersa que facis
et quocūque te verteris: vt confirmet dñs sermones
suos quos locutus est de me dicens. Si custodie-
rint filij tui vias meas: et ambulauerint coniūz me
in veritate omni corde suo: tū omni anima mea
non auferetur tibi vir de folio illarū. Tu quos non
scit que fecerit michi loab filius saratue: fecerit
duobus p̄cipibz et exercitus israel abner filio ner:
et amale filio iether: quos occidit et effudit sanguīe
belli in pace: et posuit cruore pietatis in baltheo suo
qui erat circa lēdos eius: et in calcamēto suo q̄
erat in pedibus eius. Facies ergo iuxta sapiētiā
tuā: non deduces canitē eius pacifice ad infer-
ros. Sz et filijs berzaiat galla aditis reddes gra-
tiā: et iustis comedēs in mensa tua. Occurrēt
enim michi quādo fugiebā a facie abisac fratris
tui: et habes quos apud te semel filiū gera filij ge-
mini de babilū: q̄ maledixit michi maledictioe
pessima quādo ibā ad castra. Sed quis descen-
dit michi in occursum cū transire iordanē: et iura-
ui ei per dñm dicens. Nō te interficiā gladio: tu
noli pati eū esse innoxium. Misit autē sapiēs es: vt sci-
as que facies ei deducere: canos eius cū sangui-
ne ad inferos. Doumuit igitur dauid cū patribz
suis et sepultus est in ciuitate dauid. Dico autem
quibus regnauit dauid sup israel quādagira an-
ni sunt. In eodē regnauit septē annis: in hierusa-
lem triginta annis. Salomon autē sedit sup thyo-
num dauid patris sui: et firmatū est regnū eius ni-
mis. Et ingressus est adonias filius agitha ad ber-
sabee matrē salomonis. Quē dixit ei. Pacifice
ne est ingressus tuus? Quē respondit. Pacifice
Addiditque. Sermo michi est ad te. Lūi ait. Loq̄
re. Et ille. Tu inquit nosti qui mē erāt regnum: et
me populo fuerat ois israel tibi in regem: sed tran-
slatū est regnū et factū est fratri mei. A dño enī
constitutus est ei. Nunc ergo petitio nra p̄ceoi
a te ne confundas faciem meā. Quē dixit ad eū
Loquere. Et ille ait. P̄ceoi vt dicas salomoni re-
gi (neq̄ enim negare tibi quicq̄ potest) vt det mi-

chi abisac sumamitē vxorē. Et ait bersabee. Bene
ego loquar p̄ te regi. Venit ergo bersabee ad re-
gē salomonē vt loqueretur ei pro adonia. Et sur-
rexit rex in occursum eius adoniatque eā: et sedit
super thronū suū. Postiusq̄ est thron⁹ matrē re-
gis: quē sedit ad dextrā eius. Dixitq̄ ei. Petitio-
nem vnā paruulā ego deprecor a te ne confundas
faciē meā. Et dixit ei rex. Dete mater mea. Neq̄
enim fas est vt auertā faciē tuāz. Quē ait. Detur
abisac sumamitis adonie fratri tuo vxor. Respon-
ditq̄ rex salomon et dixit matri sue. Quare postu-
las abisac sumamitē adoniam. Postula ei et regnūz
Ipse est enīz frater meus maior: mēz habet abia-
rhar sacerdotē loab filium sarue. Parauit itaq̄
rex salomon per dñs dicens. Ibe faciat michi de
uas: et hec audiat: q̄ p̄ra animā suā locut⁹ est ad o-
nias verbus hoc. Et nunc viat dñs qui firmatū
me et collocatū me super solū dauid patris mei.
Et qui fecit michi domū huius locutus est: quia ho-
die occidit adonias. Misitq̄ rex salomon per
manū banatē filij ioab qui interfecit eū: et mo-
tuus est. Ibi abiarhar quos sacerdos dixit rex. Va-
de in anaboth ad agrū tuū. Et quidē vt mot⁹ es
sed hodie te non interficiā: qui posuisti archā dñi
de coram dauid patre meo: et sustinisti laborem
in oibus in quibus laborauit pater meus. Eiecit
ergo salomon abiarhar vt non esset sacerdos dñi
vt impleteret sermo dñi quē locutus est super do-
mū huius in syro. Venit autē nuncius ad salomonē
q̄ ioab declinasset post adonias: et post salomonē
non declinasset. Fugit ergo ioab in tabernaculū
dñi: et apprehendit cornu altaris. Hunc iussitq̄
rex salomoni q̄ fugisset loab in tabernaculū dñi
et esset iuxta altare. Misitq̄ salomon banaiam
filiū ioab dicens. Vade interfice eū. Et venit ba-
naias ad tabernaculum dñi: et dixit ei. Hec dicit
rex: egredere. Quē ait. Non egrediar sed hic mo-
riar. Renunciavit banaias regi sermonē dicens.
Hec locutus est ioab: et hec locutus est michi. Di-
xitq̄ ei rex. Faciatur locutus est et interfice eū et
sepel: et amonebis sanguīe innocentem qui effu-
sus est a ioab a me et a domo patris mei: et reddet
dñs sanguīe eius super caput eius: quia interfe-
cit duos viros iustos melioresq̄ se: et occidit eos
gladio patris mei dauid ignoratē: abner filium
ner p̄cipem militie israel: et amasam filius iether
p̄cipē exercitus tuā. Et reuertetur sanguis il-
lorū in caput ioab et in caput feminis eius in sem-
piternū: dauid autē et semini eius et domui et thyo-
no illius sit pars v̄s in eternū a dño. Ascendit itaq̄
banaias filius ioab: et aggressus eūz interfecit
sepulcrusq̄ est in domo sua in deserto. Et confitit⁹
rex banaiam filio ioab pro eo super exercitūz
et sacerdotē sacerdotē posuit p̄ abiarhar. Misit quo-
q̄ rex et vocauit semel. Dixitq̄ ei. Edifica tibi do-
mū in hierusalem: et habita ibi. Et non egredieris
hinc: huc atq̄ illuc. Quācūq̄ autē die egressus
fuertis: et transieris tōrentē cedronis cito te interfi-
ciendū. Si quis tuus erit super caput tuū. Dixit
q̄ semel regi. Bonus sermo. Sicur locut⁹ est dñs
meus rex: sic faciat seruu⁹ tuus. Ibat autē itaq̄
semel in hierusalem diebus multis. Factū est autē
post annos tres vt fugerent serui semel ad achis

Abiarhar
sacerdos
nō occidit
E

1. Reg. 1. f.

Ioab intē
ploccidit
rur ppter
bomicidiū
Supra. 1. g

1. Reg. 3. e.

1. reg. 3. c.

3

Semel p̄
pter trans-
gressionēz
occiditur.

1. reg. 9. b.
infra. 18. d.

A De morte
dñi mada
tis et ad fi-
liū suū salo-
monē per
modum te-
stamenti.
Iosua. 23. d.
Deut. 31. b.
Iosue. 1. b.

1. reg. 3. e.
2. 10. reg. c.
Dauid cō-
mittit p̄-
nationē io-
ab ipsi salo-
mōi et alia
multa.

B
1. reg. 19. e.

1. reg. 19. b.
Ibi. 19. c.

Actus. 1. e
Ips q̄ re-
gnauit dñs.

1. Ps. 129. f.

Adonias
fuit abisac
vxorē et iō
occidit.
1. reg. 16. a.

filium machab regē gerb. Hicitaris est semel q
serai ei? essent in gerb. Et sur rexu semel et strauit
asini sub iugis ad achis in gerb ad requirēdum
seruos suos: et adduxit eos de gerb. Hicitaris est
autē regi salomoni qd esset semel in gerb de hie
rusalem: et res differt. Et mittens vocauit cū dicitur q
li. Nonne testificatus sum tibi per dñm: et predicti
tibi quacuq; de egressus fueris huc et illuc: scio
te esse mortuū: et respōdisti michi. Bonus
sermo quē audiui. Quare ergo non custodisti ius
turandū dñi? et preceptū qd preceperam tibi? Di
xitq; rex ad semel. Tu nō es omne malus cui? tibi
consciam est: eo tuum qd fecisti dauid patri meo
Reddidit dñs maliciā tuā in caput tuū: et rex sa
lomon benedictus: et thronus dauid erit stabilis
coram domino vsq; in sempiternum. Iussit itaq;
rex banai filio ioiade qui aggressus percutit eū
et mortuus est.

C. L. S. Salomon duxit filiam pharaonis vxorē
De somno et sapientia salomonis. De iudicio da
uid meretricum.

Sonfirmatum est igitur regnū in manu
salomonis et a finitima cōiunct? est pha
raoni regio egypti. Accepit namq; filiaz
reus et adduxit in ciuitatē dauid donec
complet edificationē domū suā: domū dñi et murū
hierusalem per circuitū. Attamen populus imola
bat in excelsis. Nō enī edificatus erat tēplū nomi
ni dñi vsq; in diē illū. Vixit aut salomō dñm am
bulans in preceptis dauid patris sui: excepto q
in excelsis imolabat et accendebat thymiam.
Abiit itaq; salomon in gabaon vt immolaret ibi.
Illud quippe erat excelsus maximus. Vnde ho
stias in holocaustis obtulit salomō sup altare illū
in gabaon. Apparuit aut dñs salomoni p somni
um nocte dicens. Postula quod vis vt dē tibi.
Et ait salomon. Tu fecisti cū seruo tuo dauid pa
tre meo miā magnā: sicut ambulauit in conspe
ctu tuo in veritate et iusticia et recto corde tecum.
Custodisti ei miām tuā grandē: et dedisti ei filiz
sedentē super thronū: sicut est hodie. Et nūc dñs
deus tu regnare fecisti seruū tuū p dauid patre
meo. Ego autē sum puer paruulus et ignoaria
egressum et introitū meū: seruos tuos in medio
eius populi quē elegisti populi infiniti: qui nume
rari et supputari non possent ppe multitudinē. Va
bis ergo seruo tuo cor docile vt populi tuū iudi
care possit et discernere inter bonū et malū. Quis
enī potest iudicare populi istū p ptem tuam hunc
multitūdē? plauit ergo sermo corā dño q salomon
postulasset huiusmodi rē. Et dixit dñs salomo
ni. Quia postulasti verbū hoc et nō petisti tibi di
cas multas: nec diuitias: aut alas inimicōr. tuos
sed postulasti tibi sapientiā ad discernēdū iudiciū
ecce feci tibi secundū q sermone tuos: et dedi tibi
cor sapiens et intelligens in tantis vt nullus ante
te similis tui fuerit: nec post te surrectur? sit. Sed
et hoc quē non postulasti dedi tibi diuitias scz et
gloriā: vt nemo fuerit similis tui in regibus cun
ctis retro diebus. Si autē ambulaueris in ius
ticia et custodieris precepta mea et māda mea si
cut ambulauit pater tuus ad dñm facia dñs tuos
Igitur euigilauit salomon et intellexit qd esset sō

nium. Cumq; venisset hierusalem stetit corā archa
federis dñi et obtulit holocausta: et fecit victimas
pacificas et grande cōmūi vniuersis familiis sa
is. Tūc venerūt dñe mulieres meretrices ad re
gē: steterūtq; corā eo quarū vna ait. Obsecro mi
dñe ego et mulier hec habitarābam in domo vna
et peperit apud eam in cubiculo. Tertia autē die
postq; ego peperit peperit et hec. Et eram? simul:
nullusq; ait nobiscū i domo: exceptis nobis dua
bus. Mortuus est aut filius mulieris huius nocte.
Dominiō quippe oppiessit eū. Et cōfurgēs
in tēpse noctis filio: tulit filium meum de latere
meo ancille tue dormientē: et collocauit in sinu suo
sūū aut filium qui erat mortuus posuit in sinu meo.
Quis surrexit? mane vt dare lac filio meo: appa
ruit mortuus. Quē diligenter intuens clara lux
ce deprehendit nō esse meū quē genuerā. Respon
ditq; altera mulier. Non est ita vt dicis: sed filius
tuus mortuus est me? ait viuit. Cōtrario illa di
cebat. Venitis. Filius quippe meus viuit filius? tu
us mortuus est. Atq; in hunc modum contendē
bant coram rege. Tunc rex ait. Hec dicit. Fi
lius meus viuit: filius tuus mortuus est. Et ista
rēdit. Nō: sed filius tuus mortuus est: meus autē
viuit. Dixit ergo rex. Afferre michi gladiū. Quis
attulisset gladiū corā rege. Diuidite inquit infan
tē vtrū in duas partes? Dedit dimidiā partē vni
et dimidiā partē alteri. Dixit autē mulier cuius fi
lius erat viuus ad regē. Quomodo sunt quippe vi
siera eius super filio suo. Obsecro dñe dedit illi in
sanitē vtrū: nolite interherere eū. Cōtrario illa
dicebat. Nec michi nec tibi sit: sed dauidā. Rēdit
rex et ait. Date hūc infanē vtrū et nō occidatur.
hec est autē mater eius. Auduit itaq; ois israh
iudiciū quod iudicasset rex: et timerunt regē
videntes sapientiam dei esse in eo ad faciendū
iudiciū.

C. L. S. De principibus et prefectis salomonis.
De cibis mense eius. De multiplicatione equo
rum eius. De parabolois et carminibus eius su
per lignis a cedro vsq; ad ysofum qui egredietur
de pariete.

Capit. iiii.

Ibat autē rex salomon regnōis sup oēm
israhel: et principes quos habebat. Isa
rias filius sadoch sacerdos? helioch? et
abia filij fesa scribe. Zophabar filius
ahilud a cōmētariis. Baana filius ioiade sup ex
ercitū. Sadoch autē et abia bar sacerdos: aya
rias filius. Harban sup eos qui assistebant regi.
Sabud filius naith sacerdos amicus regio: et
ahisar prepositus dom? et adonit filius abda sa
per tributa. Habebat autē salomon duodeci pre
fectos super oēm israhel qui pbeant annuā re
gi et domui eius. Per singulos enim menses in an
no singuli necessarii ministrabant. Et hec nomi
na eorū. Veniunt in monte effraim. Venedec in
maces et in salebim et in bethsame et in belon et in
bethanan. Benefed in araboth. Apssus enī erat
socho: ois terra ephraim. Venab in adab cuius
omnis nepha dicitur: pbebat filiā salomonis habebat
vxorē. Bana filius ahilud regebāt rhanach: Ba
geddo et vniuersam Bethsan quē est iuxta Sar
thana subter Jezrael et Bethsan vsq; Abdimus

de iudicio
salōis lter
duas me
rettricas cō
tēdētes de
filio viuo
cui? esset.

Luce. 7. b.

De princi
pibus salo
monis et p
fectis.

15

1. Re. 16. b.

2. ps. 1. a.
De pñma
tōe fñt sa
lomonē ac
cipiēt: sitā
pharaonis
vxorē.

De sōno et
sapia salo
monis pe
tita et ob
tenta cuza
lijs bonis.
1. ps. 12. a.
2. ps. 12. a.
Sap. 9. b.

C

habebat cubitos latitudinis. Trabes autem posuit in domo per circuitu fouleas et non haberent muris templi. Domus autem cum edificaret de lapidibus do latius atque perfectius edificata est et malleus et securis et omne ferramentum non sunt audita in domo cum edificaret. Ostium lateris medius in pariete erat domus dexter et per cochleas ascendebat in mediu cenaculi et a medio in tertiu. Et edificauit domus et consummauit eam. Texit quoque domus laquearia cedrinis et edificauit tabulatu super ostia domus quatuor cubitis altitudinis et operuit domum lignis cedrinis. Et factus est sermo dñi ad salomonem dicens Domus hec quam edificasti ambulaueris in preceptis meis et iudicia mea feceris et custodieris omnia mandata mea gradiesper ea firmabo sermone meo tibi quem locutus sum ad dauid patrem tuum: habitabo in medio filius israel et non derelinquam populum meum israel. Iggit edificauit salomō domum et consummauit eam. Et edificauit parietes domus intrinsecus tabulatis cedrinis a pavimento domus usque ad similitudinem parietis et usque ad laquearia et operuit lignis cedrinis intrinsecus et texit pavimento domus tabulis abiegna. Edificauit quoque viginti cubitois ad posteriorem partem templi tabulata cedrina a pavimento usque ad superiora: fecit interiorē domus oia culi in sanctis sanctis. Porro quadraginta cubitois erat ipsius templi p̄se foubus oia culis: cedro ole domus intrinsecus vestiebat habens tornaturas et iuncturas suas fabrefactas et celaturas eminentes. Oia cedrinis tabulis vestiebantur nec oīno lapis apparere poterat in pariete. Oia culum autem in medio domus in interiori parte fecerat: et poneret ibi archas federis domini. Porro oia culi habebat viginti cubitos longitudinis et viginti cubitos latitudinis: et viginti cubitos altitudinis et operuit illud atque vestiuit auro purissimo. Sed et altare vestiuit cedro. Domus quoque ante oia culi operuit auro purissimo: et affixit laminas clauis aureis. Nichil erat in templo quod non auro tegeretur. Sed et totū altare oia culi texit auro. Et fecit in oia culo duos cherubim de lignis oliuarum decem cubitozum altitudinis. Quinque cubitozum ala cherub vna: quinque cubitozum ala cherub altera id est decem cubitos habentes a summitate ale usque ad alē alterius summitatē. Decem quoque cubitozum erat cherub secundus in mensura parit: opus vnum erat i duobus cherubin id est altitudinē habebat vnum cherub decē cubitoz et similitudinem cherub secundus. Posuit quoque cherubin in medio templi interioris. Et tenebant aurē alas suas cherubin et tangebant ala vna parietem. et ala cherub secundus tangebant parietem alterum ale autem altere in media parte templi seinuē cōtingebant. Texit quoque cherubin auro. Et omnes parietes templi per circuitu sculpsit variis celaturis et toino. Et fecit in eis cherubin et palmas et picturas varias quasi prominentes de pariete et egredientes. Sed et pavementum domus texit auro intrinsecus et extrinsecus. Et in ingressu oia culi fecit duo ostiola de lignis oliuarum post eos angulorum quosque et duo ostia de lignis oliuarum. Et sculpsit in eis picturam cherubin et palmarum species anaglypha.

De his q
erant supra
templum.

de promissione: et texit ea auro: et operuit tam cherubin et palmas et cetera auro. Scitatis in introitu templi postea de lignis oliuarum quadraginta latos: et duo ostia de lignis abiegna intrinsecus et vitruos ostium duplex erat: et seinuē tenebatur a pertebatur. Et sculpsit cherubin et palmas et celaturas valde eminentes: operuit omnia laminis aureis opere quadro ad regulam. Et edificauit atrium interius tribus oīduibus lapidū portitorius: et vno ordine ligneo cedru. Anno quarto fundata est domus dñi in mense xio: et in anno vndecimo mense elapsē est mēsis octauo operis facta est domus in omni opere suo: et in vniuersis vñsilibus. Edificauit quoque et ante septē.

C. L. S. De domo Salomonis edificata tredecim annis. De domo salus. De domo filie pharaonis. De hyram artificē erario. De duobus columnis. De mari fulsi. De basibus eneta. De lateribus. De vase templi. De mensa aurea. De canelabro auro.

Capitulum vii.

Domus autem sua edificauit salomō tredecim annis: et perfectus usque pduxit. Edificauit quoque domus salus libani centum cubitoz longitudinis: et quinque giga cubitoz latitudinis: et triginta cubitois altitudinis: et quatuor deabularia iter columnas cedrinae. Triginta quoque cedrina exciderat in columnas: et tabulatis cedrinis vestiuit totā camerā quā quadraginta quinque columnis sustentabat. Unus autem ostio do habebat columnas duodecim p̄tra seinuē positas et regione se respiciētes equali spacio inter columnas: super columnas quadragula ligna in cūctis equalia. Et portici columnarū fecit quinquaginta cubitoz longitudinis: et triginta cubitoz latitudinis et altera portici in facie maius porticus et columnas et cyp̄stilia super columnas fecit. Portici quoque solij in qua tribunal erat: fecit et texit lignis cedrinis a pavimento usque ad summam et domuscula in qua fidebat ad iudicandū: erat in media portici similis opere. Domus quoque fecit filie pharaonis quā vxorē duxerat salomon: tali opere quali et hac portici. Oia lapidibus p̄ciosis qui ad nomina quadā atque mēsurā tā intrinsecus et extrinsecus serrati erant a fūdamento usque ad similitudinem parietis et intrinsecus usque ad atrij maius. fūdamentū autē de lapidibus p̄ciosis lapidibus magnis decem usque octo cubitois. et desuper lapides p̄ciosi equalis mēsure fecit et similitudo de cedro. Et atrij maius rotundū triū ordinis de lapidibus fectio et vni ordinis de dolata cedro: necnō et in atrio domus dñi interiori: in portico domus. Dixit quoque rex salomō et tulit hyrā de tyro filiū mulieris vidue de tribu neptali patre tyrio artificē erariū xpienū sapientia et scelligētia et doctrina ad faciendū omne opus ex ere. Qui cum venisset ad regē salomonem fecit omne opus cuius fingit duas columnas eras decē et octo cubitoz altitudinis columnas vna: et lxxvna duodecim cubitozum ambiebat columnam vtrāque. Duo quoque capitella fecit que ponerentur super capita columnarum fulsia et ere: quinque cubitozum altitudinis capitellum vnum: et quinque cubitozum altitudinis capitellū alterū: quasi in modum r̄p̄ens et cathena et subimulces miro opere

De cōstru
ctioe salo
monis et do
mus liba
ni.

De domo
filie phar
onis.

re cōtētarā. Hīrōq; capitellū columnarū fusile erat. Seprena versū rhetiacula ī capitello vno : 7 septena rhetiacula ī capitello altero. Et perfecit colūnas et duos ordines per circuitum retiaculois singulorum vt tegerent capitella que erāt super sūmitatē malogranatorum. Eodē modo fecit : capitello scō. Capitella autē q̄ erāt super capita colūnarū q̄si ope liliū fabricata erant in positi cu q̄tuoꝝ cubitoꝝ : rursū alia capitella in sūmitatē colūnarū desup iuxta mensurā colūne cōtra retiacula. Malogranatorū autē ducenti ordines erant in circuitu capitelli secundi. Et statuit duos colūnas in postico tēplī. Cūq; statuisset colūnā dexterā vocauit eam nomine ioachin. Sūstēreꝝ colūnam scōam : vocauit nomē eius boaz. Et super capita colūnarū in modum liliū posuit : perfectūq; est opus columnarū. Fecit q̄q; mare fūtile decē cubitoꝝ : a labio vsq; ad labiū rotūdū in circuitu. Quisq; cubitoꝝ altitudo ei⁹ : et retiacula triginta cubitoꝝ cigebar illud p circuitu : et sculptura subter labiū circuibat illud decē cubitis abtēns mare. Duo ordines sculpturaz bystariatarū erāt fusiles : stabāt sup duodecim boues. Et q̄b tres respiciebāt ad aq̄lonē : tres ad occidētes : et tres ad meridiē : et tres ad orientē : mare sup eos desup erat quoꝝ posteriora vniuersa intrinsecus latrabāt. Grosseūdū autē luterū triūsciarū erat labiumꝝ : eius q̄si labiū calicis : et solū repā dī liliū. Duo milia batos capiebat : tria milia metretas. Et fecit decē bases cneas q̄tuoꝝ cubitoꝝ : longitudine bases singulas : q̄tuoꝝ cubitoꝝ latitudine : et triū cubitoꝝ altitudine : ip̄s oꝝ basium inter rasile erat. Et sculpturę inter iuncturas et iter conulias : et plectra leones et boues et cherubim : et in iūcturis similiter desup. Et subter leones et boues quasi iosa exire depēdēta : q̄tuoꝝ rote per bases singulas : axes eret et p quattuor ptes q̄si hūcruli subē luterā fusiles ptra seinuicē respectātes. Quosq; luteris līrinic⁹ erat in capitis sūmitatē : q̄si foansec⁹ apparebat vni⁹ cubin erat totū rotūdū pariterq; habebat vniū cubitū et dimidiū. In angulo autē colūnarū varie celature erant : media inter columnā quadrata nō rotūda. Quattuor quoꝝ rote que per quattuor angulos basim erant cōbēdēbāt libi subter basim. Una rota habebat altitudinē cubiti et semis. Tales autē rote erāt quales solent ī curru fieri. Et axes eaz : et radij : canti : et modoli oīa fusilia. Nā er hūmeruli illi quattuor p singulos angulos basim vni⁹ us ex ip̄a basi fusiles et cōnfecti erant. In sūmitate autē basim erat q̄dā rotūditas vni⁹ : et dimidiū cubi ita fabrefacta vt luter desup posset īponētibz celaturas suas variatq; sculpturas ex semetipsa. Sculptis quoꝝ in tabulato illis que erāt ex ere : et in angulis cherubim et leones et palmas quasi in similitudinē hoīs stantēz non celata sed appōsita per circuitū viderent. In hūc modū fecit decē bases fusura vna : et mensura sculpturaz cōsimilita. Fecit quoꝝ decēz luteris cneas. Quadraginta batos capiebat luter vni⁹ : et quattuor cubitoꝝ cubitoꝝ. Singulosq; luteris per singulas decem bases posuit et constituit decem bases : quinq; ad dexteram partem templi : et quinq; ad sinistram.

Mare autē posuit ad dexterā partem templi cōtra orientem ad meridiem. Fecit ergo hyram lebetes et scutras et amulas : et perfectit omne opus regis salomonis in tēplo dñi colūnas duas : et retiacula capitellōis sup capitella colūnarū duos et retiacula duo : vt opperirent duos funiculos q̄ erant super capita colūnarū et malogranata quadringenta in duobus retiaculis duos versuam logranatorum in retiaculo singulis ad opperēdos funiculos capitellorum qui erant super capita colūnarū : et bases decē : luteris decē sup bases et mare vni⁹ : boues duodecim subter mare : lebetes et scutras et amulas. Alia vasa q̄ fecit hyram regi salomoni in domo dñi bē auricalco erant. In cāpēstri regione iordanis fudit ea rex in argylosa terra inter socōs et sarthan : et posuit salomon oīa vasa in domo dñi. Propter multitudinē autem nimā non erat pondus eris. Fecit q̄ salomon oīa vasa in domo dñi altare aureū et mensam super quā pōneretur panes ppositiōis auream : et candelabra aurea quinq; ad dexteram : et quinq; ad sinistram contra oīaculum ex auro puro : et quasi liliū flores et lucernas desuper aureas et foveipes aureos et hydras : et fuscinulas et phialas et mortariola : et thuribula de auro purissimo. Et cardines ostium domus luteris sancti : et sanctoꝝ dñi ostiū dom⁹ templi ex auro erant. Et perfectit omne opus quod faciebat salomō in domo dñi : et inuolit q̄ sanctificauerat dauid pater suus : argentum et aurū et vasa resplēntia in thesauris domus domini.

C. S. Archa inroducit in tēplo. nebula implet domum. salomon benedicit templum. post hoc osat vt exaudiant orantes in templo. Virgens quidam ab osatiōe benedicti omni ecclesie israel et eos instruit. immolantur victimę et fit festiuitas celebris. Caplm. viij.

Et vniū cōgregati sunt omēs maiores natu israel cum principibus tribuum : et duces familiarium filioꝝ israel ad regē salomonē in iherusalēz vt deferrent archam federis dñi de ciuitate dauid : id est de syō. Conuenitq; ad regem salomonem vniuersos israel in mense bethanin in solēni die ip̄se est mensis septimus. Veneruntq; senes de israel et tulerunt archam sacerdotē : et posuerūt archā dñi et tabernaculū federis : et oīa vasa sanctuarij que erant in tabernaculo et ferebant ea sacerdotes et leuite. Rex autem salomon et omnia multitudo israel que conuenerat ad eum gradiebantur cum illo ante archam : et imolabāt oues et boues absq; estimatiōe et numero. Et intulerunt sacerdotes archam federis domini in locum suum in oīaculum templi in sanctuātorum subter alas cherubim. Siquidem cherubim expandebant alas subter locum archę : protegebant archam et vertices eius desuper. Quibz eminebat vinctes et apparet sūmitates eorum solis sanctuariū ante oīaculum : non apparebat vltra extrinsecus : qui et fuerunt ibi vsq; in presētē diēz. In archa autē non erat aliud nisi due tabule lapideę quas posuerat in ca moyses in oieb quando pepigit deus mētus fedus cū filiis israel cūz egredierentur de

De vaso templi.

2. par. 5. a.

2. par. 5. a.
De delat:
one arche
dñi ī tēplū
nouiter cō
struam p
salomonē.

Regum.

De nebula
splendente do
mū i adue
tu archē.
Bhdictio
tēpli p salo
monem.

2. pal. 6. a.

De ex
auditione
orantū in
templo.

De iuramē
to i ecclia.
2. pal. 6. b.

De exaudi
tione pen
itentium.

terra egypti. Factū est autē cū exierūt sacerdotes
de sactuario: nebula impleuit domū dñi: tñ nō po
terāt sacerdotes stare i ministrāre ppter nebū
Impleuer at em glā dñi domū dñi. Tūc aut salo
mon. Dñs dixit vt habitaret in nebula. Edificā
edificauit domū dñi habitaculū tuū firmissimū solū
tuū in sempiternū. Superitq rex facie suā et be
nedixit oi ecclie israel. Admis enim ecclia is
rael stabat. Et ait salomon. Benedictus dñs de
israel qui locutus est oī suo ad dāuid patrē meū
et in manibus eius pfectū dicens. A die qua edu
xi populū meum israel de egypto: non elegi ciuita
tatem de vniuersis tribubus israel: vt edificaret
domus et esset nomen meū ibi sed elegi dāuid vt
esset sup populū meū israel. Voluitq dāuid pa
ter meū edificare domū nōi dñi dei isrl: t ait dñs
ad dāuid patrē meū. Cogitasti i corde tuo edi
ficare domū nōi meo: bene fecisti hoc psum men
te tractans. Et cū tu nō edificabamichi do
mū: sed filius tuus qui egredietur de renib' suis
ipse edificabit domum nōi meo. Cōfirmatū dñs
sermone suum quem locutus est: itaq pio pa
uid patrē meo et sedi super thronum israel sicut
locutus est dominus: et edificauit domum nomī
ni domini dei israel: et constituit ibi locum archē
in qua seduo domini est quod percussit cū patri
bus nostris quando egressi sunt de terra egypti.
Stetit aut salomon ante altare dñi in conspectu
ecclie israel: et expandit manus suas in celus et
ait. Dñe deus israel non est similis tui deus in ce
lo de super t sup terrā deosum: custodie pactū
nōi meo seruo tuo qui ambulat cōiā te in toto
corde suo: qui custodisti fūo tuo dāuid patrē meo
q locutus es ei. Et dī locutus es i manibus perfe
cisti: vt hec dies probat. Hunc igitur dñe deus is
rael pserua famulo tuo dāuid patrē meo que lo
cutus es ei dicens. Non auferetur de te vt coiaz
me q se deat sup thronū israel: ita tamē si custodie
rint filij tui viā suā vt ambulent cōiā me sicut tu
ambulasti in conspectu meo. Et nūc dñe deus is
rael firmetur verba tua que locut' es seruo tuo
dāuid patrē meo. Et ego ne putādi est qvere dñs
habitet sup terrā. Si enī celū i celi celosū te cape
re nō possunt: quantomagis domus hec quā edi
ficauit. Sed respice ad orationē seruī tui t ad pie
cas eius dñe deus meus. Audi hymnū i oratio
nē quā seruus tu' orat cōiā te hodie: vt sint oculi
tui aperti sup domū hāc nocte ac die sup domū
de qua dixisti: erit nomē meū ibi vt exaudias ora
tionē meā quā orat in loco isto et ad seru' tuū vt
exaudias deprecationē seruī tui ppli tui israel q
clig' orauerūt i loco isto: exaudies i loco habitas
culi tui in celo t ex audieris ppit' eris. Si pec
cauerit homo in primis suis: habuerit aliquid
iuramentū quo teneat affectus: t venerit ppter
iuramentū cōiā altari tuo in domū tuā tu exaudi
es i celo: facies t iudicabis seruos tuos: condē
nabis impiū: reddēs viā suā sup caput ei' iustū
canis iustus t retribuet ei sūm iusticiā suā. Sūp
gerit pplus tu' i inimicos suos: oī peccatorius
est tibi: agites penitentia t cōfitearis nōi tuor: vene
runt t ad orauerūt t deprecant fuerit in domo hac:
exauditi celo: et dimitte peccatū ppli tui isrl: et re

duces eos in terrā quā dedisti patribus eorū. Si
clausū fuerit celū t nō pluerit ppter peccata eorū
t orantes in loco isto penitentia egerint nōi tu:
t a peccis suis cōuerſi fuerint ppter afflictionē iu
am: exauditi eos in celo: t dimitte peccata seruo
i tuo: et ppli tui israel: ostende eis viā bonā per
quā ambulant: et da pluuia sup terrā quā dedisti
populo tuo in possessionē. Famēs si oborta fuerit
in terra: aut pestilentia: aut corruptio aeris: aut eru
go aut locustae: vel rubigo: t affuerit cū inimico
eius postas obſidē: oīs plagas vniuersas infirmita
tas: cuncta deuotio t impicatio que acciderit
oi homini de poplo tuo isrl si quis cognouerit pla
gā cordis sui t expāderit man' suas in domo hac
tu exaudies in celo in loco habitationis tue: t re
proptuaberts t facies vt des vniuersū scōm oīs
vias suas sicut videris cōi: eius: quia tu nōſti oī
cor oīm filioꝝ hoīm vt timeant te cunctis diebus
quibus viuunt super faciem terre quā dedisti pa
tribus nostris. In super et alienigena qui non est
de populo tuo israel cum venerit de terra longin
qua propter nomen tuū: audiet enim nomē tuū
tum magnū t manus tue fortis t brachij tuū ex
tentū vbi cūq. Cum venerit ergo et orauerit
in hoc loco tu exaudies in celo in firmamento habi
taculi tute facies omnia pio quibus inuocauit
rit te alienigena: vt dñs vniuersi ppli terrarum
nomē tuū timeat: cū pplō tu' isrl t pbeq: nō
mē tuū inuocet i sup domū hāc quā edificauit
i egressus fuerit pplō ad bellū ptra inimicos suos
p viā quocūq miseris eos: orabūt te cōtra viā ci
uitatis quā elegisti t ptra domū quam edificasti
nōi tuo: t exaudies in celo oratōe eorū: t pces co
rū t facies iudiciū eorū. Ad si peccauerit ibi: non
est enī hō q nō peccet: t iratus t tradideris eos in
micio suis: t captiui ducti fuerint i terrā inimico
rū lōge vel ppe t egerit penitentia in corde suo in
loco captiuitatis: t querit deprecari te fuerit i capti
uitate sua dicens: peccauim' iniqu' egim': ipse ges
sim' t reuerſi fuerit ad te in vniuerso corde suo: re
sota aia sua in terra inimicoꝝ suoz ad quā capti
ui ducti fuerint: t orauerit te contra viā terre
sue quā dedisti ptribus eorū t ciuitat' quā elegisti t rē
pli qb edificasti nōi tuo: exaudies i celo i firmamē
to solij t ofones eorū t pces eorū: t facies iudici
ū eorū: t ppiaberts pplō tuo q peccauerit tiber oi
bus iniquitatib' eorū qb' puaricati sunt: t dabis
miam cōiā eis q eos captiuos habuerint vt mise
reantur eis. Popul' enim tu' est i hereditas tua
quā eduxisti de terra egypti de medio fornacis
ferree vt sint oculi tui aperti ad deprecationes seruī
tui t ppli tui isrl: exaudies eos i vniuersis p qui
bus inuocauerit te. Tu enī separasti patres nōs de
reduatē de vniuersis pplis terre: sicut locut' es
p moysen seruū tuum qn eduxisti patres nōs de
egyptio dñe deus. Factum est autem cū complē
set salomon orans dñm omnem orationem et de
precationem hanc surrexit de conspectu altaris
domini. Et rursus enim genu in terram flectit et be
nignus expandit ad celum. Stetit ergo et be
nedixit omni ecclie israel i loco vnde magna dicens.
Benedictus dñs deus qui dedit requiē populo
suo israel iuxta omnia que locutus est. Non recie

Contra sic
citātē tre.

Contra fa
mē.

De exaudi
tione aliē
nigene.

Exauditi
p victoria
belli.

2. pal. 6. g.
Ecl. 8. c.
1. 10. 1. d.

Daniel. 3. c.

5

Bhdictio
salomonis
supra ecclē
suā israel

dit ne vnus quidē sermo ex omnibus bonis que locutus est per moy sen seruum suū. Sic dñs de⁹ noster nobiscum sicut fuit cum patribus nostris non derelinquens nos neq̃ p̃uisciens sed inclinet corda nostra ad se vt ambulemus in vniuersis vijs eius et custodiamus mandata eius et cerimonias et iudicia quecumq̃ mandauit patribus nostris: et tunc sermone misisti quibus depiccat sum corā dño appropinquantes dño deo nostro die ac nocte vt faciat iudiciū seruo suo et p̃p̃lo suo israel p̃ singulos dies vt sciāt oēs populi terre qd dñs ipse est deus: et nō est vtra absq̃ eo. Sit quoq̃ cor nostrum perfectum cum dño deo nostro: vt ambulemus in decretis eius et custodiamus mandata eius: sicut et hodie. Ig̃itur rex et oīs isrl cum eo imolabant victimas coram dño. Mactauitq̃ salomon hostias pacificas quas immolauit dño: boum viginti duo milia et ovium centum viginti milia. Et dedicauit templū dñi rex et filiis israel. In die illa sanctificauit rex medius atriū qd erat ante domū dñi. Fecit quippe holocaustū ibi et sacrificium et adipe pacificorum quoniam altare erant qd erat coram dño minus erat: et capere non poterat holocaustū et sacrificium et adipe pacificorum. Fecit ergo salomon in tempore illo festiuitatem celebē: et omnis israel cum eo multitudine magna ab introitu emath vsq̃ ad riuū eg̃pti coram dño deo nostro septem diebus et septe diebus id est quattuordecim diebus et in die octauo dimisit populos. Et ubi benedicentes regi p̃fecti sunt in tabernacula sua letantes et alacri corde super omnibus bonis q̃ fecerat dñs dauid seruo suo: et israel populo suo.

C. S. De apparitiōe secūda dñi ad salomonē. De oppido datus hyram a salomone. pharao dat talem in botem filie. Salomon edificat ciuitates ol isrl excepto. facit tributarios de filiis isrl neminem seruire constituē: classem mittit in op̃bit aurum repoiandum.

I Actum est autē cum p̃fectisset salomon edificium domus dñi et edificiu regis et omne quod operauerat et voluerat facere apparuit et dñs secūdo sicut apparuerat ei in gabaon. Dixitq̃ dñs ad ei. Exaudi uocationem tuam et deprecationem tuā quā deprecatus es corā me: sanctificauit domū hanc quas edificasti vt ponerem nomen meum ibi in sempiternū: erant oculi mei et cor meū ibi cunctis diebus. Tu quoq̃ ibi ambula ueris corā me sicut ambulauit pater tu⁹ in simplicitate cordis et in equitate: et feceris oia que precepi tibi et iudicia mea seruaueris et legitima mea: ponam thronū regni tui sup israel in sempiternū sicut locutus sum dō patri tuo dicens: nō auferetur vir de genere tuo de solio israel. Si autē auersione aueris fueritis vobis et filij vestri nō sequētur me nec custodientes mandata mea: et cerimonias quas p̃posui vobis sed abertierit et colueritis deos alienos et adolaueritis eos auferas israel de superficie terre quā dedi eis: et templū qd sanctificauit nō meo p̃iciam a conspectu meo. eritis israel in p̃uercubus et in fabulā cunctis p̃p̃lis: et domus decerit in templū. Oia qui transierit p̃ eā stupēbit: sibilabit dices

Quare fecit dñs sic terre huic et domui huic. Et rñ debuit. Et dereliquerūt dñm deū suū qd eduxit p̃ces eorū de tra eg̃pti: secuti sūt deos alienos et coluerunt eos: et adolauerūt eos ad idcirco iduxit dñs sup eos oē malū hoc. Expulsi autē ānīo viginti postq̃ edificauerat salomō domos domos. domū dñi et domū regis: hyram regē tū p̃bente salomoni ligna cedrina et abiegna et aury iuxta omne quod opus habuerat: tunc dedit salomon hyram viginti oppida i terra galilee. Et egressus est hyram de tyro et vidit oppida que dederat ei salomō et non placuerūt ei et ait. Hecce sunt ciuitates quas dedisti michi frater. Et appellas ut eas terram q̃ habui vsq̃ in dies hanc. Dixit ergo hyram ad regem salomonem centum viginti talenta auri. Hec est sūma expensarū quā obtulit salomoni rex ad edificandū domū dñi et domus suam et mello et murum ierusalē et heser et maggedo et gazer. pharao rex eg̃pti ascendit et cepit gayer succedenti eam igni et chananeum qui habitabat in ciuitate interfecit et dedit eam in dotem filie sue vxori salomonis. Edificauit ergo salomon gayer et betho p̃ inferiōis et baala et palmā in terra solitudinis et omnes vios qui ad ea pertinebant: et erant absq̃ muro muniti et ciuitates currus et ciuitates equitum et quodcūq̃ ei placuit vt edificaret i iherlm et in libano et in omni terra p̃fectatus fuit. Annūciū p̃p̃li qd remāserat de amoir etis et de etips et p̃berezis et emeis et eubetis: qd nō sūt de filijs isrl. Ibo p̃ filios qd remāserant in terra quos. nō poterat filij isrl exterminare fecit salomon tributarios vsq̃ in diē hanc. De filiis autē isrl nō p̃stuit salomō seruire quēq̃: sed erat viri bellatores et ministri ei et p̃cipales et duces et p̃fecti currus et equorū. Erāt autē p̃cipales sup oia opa salomonis p̃positi quingenti quingenta qui habebāt subiectū p̃p̃li: statutus operib⁹ ip̃ora hanc. Filia autē pharaonis ascendit de ciuitate dauid in domū suā quā edificauerat ei salomō. Tūc edificauit mello. Offerebat quoq̃ salomon tribus vicib⁹ p̃ annos singulos holocausta et pacificas victimas sup altare qd edificauerat dño et adolebat thymiam corā dño. P̃fectisq̃ ei templū. Classem quoq̃ fecit rex salomon in asion gaber qd est iuxta haplas in litore maris rubri in terra idume. Multosq̃ hyrā in classe illa. Puos suos viros nauticos et quāros maris cū seruis salomonis. Et cū venissent in op̃bit sumptū ide aurū q̃dringentoꝝ viginti talentis detulerunt ad regem salomonem.

C. L. Venit regina saba iherlm et obstupescit. dat et accipit mīsera fecit rex salomō ducta scuta aurea et thronū eburneū. de classe regis et abundantia et equis.

S Ed regina saba audita fama salomonis: nolē dñi veni tēptare eū i enigmatib⁹. Et ingressa iherlm multo cū cōitatu et diuinis camelis p̃onantib⁹ aromata: et aurū infinitū nimis: et gemas p̃ciosas venit ad regē salomonē: locuta est ei vniuersa que habebat i corde suo. Et docuit eā salomō oia verba que p̃posuit. Non fuit sermo qui reges possent latere et nō responderet ei. Videns autē regina

Deu. 19. c.
Iste. 1. c.

2. pal. 9. a.
Salomon
dar hyrā
regi viginti
oppida.

Pharao
dar dotem
vxori salo
monis.

Allenige
ne et filij
israel sūt
tributarij.

De p̃p̃lo
sitis salo
monis.

De classe
salomonis

De regina
saba venie
te ad salo
monem.
2. pal. 9. a.
Wathey.
11. d.
Luc. 11. d.

Immolā
victime et
dedicatur
templū fe
stiuitate ce
lebru.

2. pal. 7. c.
Secunda
app̃itio do
mini ad sa
lomonem
cūmis p̃p̃o
mūssio peti
tionū ob
seruāribus
legem.

B

Regina sa
ba admira
tur sapien
tiam salomo
nis diuici
as et ma
gnificentiā.

saba oēm sapientiā salomonis et domū quā edifi
cauerat et cibos mensē eius et habitaacula seruorū
et ordinēs ministrantiū vestesq; eorū et picernas
et holocausta quę offerrebat in domo dñi: non ha
bebat vitra spiritū. Dixitq; ad regē. Vterus est ser
mo quē audisti in terra mea super sermonibus tuis
et super sapientiā tuā: non credebā narranti
michi: donec ipsa veni et vidi oculis meis et proba
ui q̄ media pars michi nunciata non fuerit. Ma
ior est sapientia et opera tua q̄ rumor quē audui
Beati viri tui et beati serui tui qui hic stāt: cōiā te
semper et audiuisti sapientiā tuam. Sit dñs deus
tuus benedictus cui cōplaui: et posuit te super
thronū israel: et o dilexerit dñs israel semper
nū et constituit te regem vt faceres iudiciū et ius
sticiam. Dedit ergo regi centū viginti talenta au
ri: aromata multa nimis et gemmas preciofas.
Non sunt allata vitra aromata tam multa q̄ ea
quę dedit regina saba regi salomoni. Et et classis
hyram q̄ portabat aurū de opphī attulit ex opphī
ligna tina multa nimis et gemmas preciofas. Fe
cit rex de lignis tinis sulcra domus dñi et do
mus regie et cytharas ihsas cantuorū. Non
sūt allata huiusmodi ligna tina nec vīsa vq; in
piscientē dicim. Rex autē salomon dedit regine sa
ba omnia quę voluit et petiuit ab eo exceptis his
quę vitro obtulerat ei munere regio. Que reuer
sa est et abiit in terram suā cum seruis suis. Erat
pōdus auri q̄ offerrebat salomoni per annos
singulos sexcentorum fereginta sex talentorum
auri: excepto eo q̄ offerrebat viri qui super vecti
galia erant et negotiatoris: vniuersisq; scuta ven
dentes et omnes reges arabie: ducesq; terre. Fe
cit quoq; rex salomon ducenta scuta de auro pu
rissimo. Sexcentos auri fiscos dedit laminas scu
ti vniū: et trecentas peltes et auro probato. Tre
centosq; mine auri vnam peltam vestiebant. Pos
suit quoq; rex in domo salus libani. Fecit etiam
rex salomon thronum de eborē grandem et vesti
uit cum auro fuluo nimis qui habebat sex grad^{us}.
Et summus throni rotunda erat in parte poste
riori et due manus hinc atq; inde tenētes sedile:
et duo leones stabāt iuxta man^{us} singulas: et duo
decim leonculi stātes sup sex gradus hinc atq; in
de. Non est factum tale opus in vniuersis regnis
Syetomia vasa de quibus portabat rex salomon
crā aurea et vniuersa suppellex domus salus li
bani de auro purissimo. Non erat argētū nec ali
cuius precij putabatur in diebus salomōis quia
classis regio per mare cū classe hyram semel per
tres annos ibat in tharsis deferens inde aurum
et argentū et dētes elephantoū et simias et pauos
Magnificatus est ergo rex salomon super oēs re
ges terre diuitijs et sapientiā. Et vniuersa terra de
siderabat vultū salomōis vt audiret sapientiā ei^{us}
quā dederat de^o i conde ei^{us}. Et singuli deferrebāt
ei munera: vasa argentea et aurea: vestes et arma
bellica: aromata quoq; et equos et mulos per an
nos singulos. Congregauit salomon currus et
equites: facti sunt ei mille quadrigenti currus:
et duo decim milia equitū: et disposuit eos p ciuita
tes munitas et cū rege in hierlm. fecitq; vt tanta
esset abūdātia argēti in hierlm quātra et lapidū et

cedrorum prebuit multitudinē quasi sicomoris
quę nascuntur in campestribus. Et ducedebant
equi salomoni de egypto et de choa. Hegociato
res enim regis emebant de choa et statuto p̄cio
perducebāt. Egrediebāt autē quadrigę et egypto
sexcentis fideis argēti: et equos cētū quinquagi
na. Atq; in hūc modū cūcti reges ethiopi et syrie
equos venundabant.

¶ C. L. S. De septingentis vrbib^{us} et trecentis cubi
nis regio p quas salomon p̄nariat^{ur} ei. cōminat^{ur}
ei dñs et suscitauit aduersarios ei ad ad rationē et hie
roboā de cōfissioe regni. De abia p̄pheta ad hie
roboā misit. salomon voluit iterficere et hieroboā
sed fugit de monte salomonis.

¶ Ex autem salomō adamauit mulieres
alienigenas multas: filiam quoq; p̄ba
raonis et moabitidas et ammonitidas
et idumeas et isydonas et cerbeas: de gē
tibus super quib^{us} dixit dñs filiis israel. Nō ingre
dimini ad eas neq; de illis ingredientur ad ve
stras. Cursuime enim auertit cōida vestra: vt se
quāmini deos earum. His itaq; copulatus est sa
lomon ardentissimō amore: fueruntq; ei vrbes
quasi regine septingentes: et concubine trecente.
Et auertierunt mulieres cō eius. Lumq; iam es
set fener dep̄natus est cō eius per mulieres: vt
sequebatur deos alienos: nec erat cō eius perfe
ctum cum dñs deo suo sicut cō dauid patris ei^{us}.
Sed colebat salomon aserthen deā sidoniorum
et chamos deum moabitarum: et moloch idolum
ammonitarū. Fecitq; salomon quod non placue
rat cōiā dñs: et nō adimpleuit vt sequebatur dñs:
sicut dauid pater eius. Tunc edificauit salomon
phanū chamos idolo moab in monte qui est con
tra hierlm: et moloch idolo filioz amō. Atq; in hūc
modū fecit vniuersis vrbib^{us} suis alienigenis q̄
adolebāt thura et imolabāt eis vniuersis. Igis trar^{is} ē
dñs salomoni q̄ auersa esset mēs ei^{us} a dño deo i
rael q̄ apparuerat ei scō et p̄ceperat de hō hoc
ne sequebaret deos alienos: nō custodiuit q̄ man
dauit ei dñs. Dixit itaq; dñs salomoni. Quia habui
in hoc apud te nō custodisti pactū meū: et p̄cepta
mea q̄ mādauit tibi: dñs iūpens scindā regnū tuū
et dabo illud seruo tuo. Uertisti in dieb^{us} meis nō fa
ciā ppter dauid patre tuū. De manu filij tui scin
dā illud: nec totū regnū auferā: sed tribū vnā za
bado filio tuo ppter dauid serui meū et hierusa
lē quā elegi. Suscitauit autē dñs aduersariū salo
moni adad idumeū de semine regio: erat ei dō.
Lū enī esset dauid in idumea: et ascendisset loab
p̄iceps militie ad sepeliedū eos q̄ fuerāt interfe
cti: et occidisset omē masculinū in idumea. Rex enī
mēs^{us} ibi morar^{is} est loab et ois isrl donec iterime
ret de masculinū in idumea: fugit adad ipse et viri
idumei de seruis patris ei^{us} cū eo vt iugeretur
egyptū. Erat autē adad puer paruulus. Cūq; sur
recessent de madiā: venerūt in p̄barā. Tulerūtq;
secū viros de p̄barā et isrl et oritū egyptum ad p̄ba
raonē regē egypti. Et uideit et domū et cibos cō
stituit: terrā dele gauit et fluuim adad gratiā co
ram p̄baraoe valde iūmū vt daret ei vrbē soiorū
et vrbē sue germaniam thames regine. Conuult
q; ei sp̄s thames genebath filium: et nutritus

¶ Numerus
vrbium et
concupina
rū salomo
nis et as
idolatrā.
Eccl. 4. 7. c
Exo. 34. d.
Lan. 6. c.

¶ In puni
tione idola
triae salo
monis pie
dicat diu
iti regni et
suscitat cō
tra salomo
nem adad

Gen. 30. d.

Razon a
deo suscita
tur ptra sa
lomonē p
pter pecca
tum suum.

E

Hicroboā
cōtra salo
monem.Abias p
pheta diu
lit palliuz
partes in si
gnū diu
onis regni
salomonis

Supra co.

Promittit
tur hicro
boā decem
ptes regni
expositio
ad pcepta.

2. pal. 9. g.

edū thāfies in domo pharaōis. Eratq; genebath
habitans apud pharaōē cum filio eius. Longo
audisset adad in egypto dormisse dauid cum pa
tribus suis: et mortuum esse iob pūncipem mili
tū: dicit pharaoni. Dimitte me vtradam in terrā
meā. Dixitq; et pharaonē sua enim re apud me in
digeo vt queras ire ad terrā tuam? At ille respō
dit. Nulla. Sed obsecro te vt dimittas me. Susci
puit quoq; et dēno aduersarius rason filii elia
daz qui fugerat ad adēz regē saba dñm suum. et
congregauit contra eum viros: et factus est pūn
ces latronū cū interficeret eos dauid: abierūt
q; damascum et habitauerunt ibi: cōstituerunt
eum regē in damasco. eratq; aduersarius israel
cunctis diebus salomonis. Et hoc est malū adad
7 odium contra israel: regnauitq; in syria. Hicro
boā quoq; filius nabath cufraus de sareda ser
uus salomonis cui mater erat nomine serua: mu
lier vidua. Ieuaui manum contra regem. Et hec
est causa rebellionis aduersus eum: quia salomō
edificauit mello: et coequauit voraginē ciuitatis
dauid patris sui. Erat autem hicroboam vir for
tis et potens. Vidensq; salomon adolescentem
bone indolis et indurū: constituerat eum pie
secum super tributa vniuerse domus ioseph. Fa
ctū est igitur in tempore illo vt hicroboā egre
deretur de hierusalem et inueniret eum abias syro
nites piopheta in via operus pallio nouo. Erāt
autem duo tantum in agro. Appropinquēz abt
as pallium suum nouū quo cooperatus erat: sci
dit in duodecim partes: ait ad hicroboam. Tol
le tibi decem fissuras. Illec enim dicit dñs deus
israel. Ego scindam regnū de manu salomonis et
dabo tibi decem tribus. Porro vna tribus rema
nebit ei propter seruum meum dauid et hierusa
lem ciuitatem quā elegi ex omnib; tribubus israel:
et q; dereliquerit me: et adouauerit asstherē deā
sidoniorum et chamos deum moab et moloch deū
filiorum ammon: non ambulauerit in visio meo
vt faceret iusticiam eorum meē et pcepta mea et
iudicia sicut dauid pater eius. Nec auferam om
ne regnū de manu eius: sed dūcē ponā eū cū
ctis diebus vite sue propter dauid seruum meum
quem elegi: qui custodit mandata mea et pcep
ta mea. Auferam autem regnū de manu filij ei
et dabo tibi decem tribus: filio autem eius dabo
tribus vnas vt remaneat lucerna dauid seruo meo
cunctis diebus eorum me in hierusalem ciuitate
quam elegi: vt esset nomen meū ibi. Te autem af
sumā et regnabis super omnia que desiderat ala
tua. et rex super israel. Sigilur audieris om
nia que pcepēro tibi: et ambulaueris in visio me
o: et feceris qd rectum est eorum me custodiens
mandata mea et pcepta mea sicut fecit dauid
seruus meo: ero tecum et edificabo tibi domum
fidele quomodo edificauit dauid domū et tradaz
tibi israel et affligas semen dauid sup hoc. Versū
nō cūctis dieb; voluit et ego salomon interficere
hicroboā. Quia surrexit et aufugit in egyptus ad
fesarē regē egypti: et fuit in egypto vñs ad mores
salomonis. Meliquū autē verboz salomōis et ia
q; fecit et sapiētia ei: ecce vniuersa scripta sūt in li
bro p̄boz dierū salomōis. Dies autē q; regnauit

salomō in hierlm sup oēm isrl: Equadragesima anni
sunt. Dormiuitq; salomon cum patribus suis et ie
pultus est in ciuitate dauid patris sui: regnauit
q; roboam filius eius pio eo.

¶ C. S. D. De roboā q; cōsilio vñs est iuuenū et tñ
sup duas trib; rex p̄stitit. Hicroboā autē sup decem
tribus de semete ppheta ad roboā misit. De vnu
lis aureis q; fecit hicroboā.

¶ **M**en autē roboā in siche. Illuc enī con
gregat; erat oīs p̄p̄s israel ad consti
tuendū cū regē. At vero hicroboā fili
us nabath cum adhuc esset in egypto
propheta a facie salomonis regis audita morte
ei; reuersus est de egypto. Diseruntq; vocaue
runt eū. Venit ergo hicroboā et oīs multitudo isrl
et locuti sunt ad roboā dicētes. Pater tuus duris
simū iugū imposuit nobis: tu itaq; nūc imine gra
uissimū de sperio patri nūc durissimū. et de iugo pau
lissimū qd imposuit nobis: et seruicū; tibi. Qui ait
eis. Vte vñs ad terrā meā et reuertimini ad me.
Longo abijisset p̄p̄s isrl cōsiliū regis roboā cuz fe
notibus qui assiduebant corā salomone patre ei
cū adhuc viueret: et ait eis. Quid datis cōsiliū vt
spōdēz huius qui dixerūt ei. Si hodie obedieris
p̄p̄o huius et seruieris et p̄titioni eoz cesseris: locu
tusq; fueris ad eos vba lenia: erunt tibi serui con
ctis dieb;. Qui dereliquit p̄siliū sensū qd dederat
ei: et adhibuit adolefcētes q; nutriti fuerāt cū eo: et
assiduebat illi. Dixitq; ad eos. Quid michi datis cō
siliū vt rīdēz p̄p̄o huius: qui dixerūt michi. Fac
iugū qd imposuit p̄ri tui sup nos. Et dixerūt ei tuue
nes qd nutriti fuerāt cū eo. Sic loquere p̄p̄o huius
qd locuti sunt ad te dicētes. Pater tuus a ggrauas
iugū nostrū: tu reuera nos. Sic loquā ad eos
Adimimus digitus me; grossius ē vobis p̄sile me.
Et nūc pater meus posuit super vos iugū graue
eius autē ad dā super iugū vestrum. Pater meus
cecidit vos flagellis ego autē ceda vos scopio
nibus. Venit ergo hicroboā et omnis popul; ad
roboā die tertia: sicut locut; fuerat rex dicēs. Re
uertimini ad me die tertia. Adiūgēs rex p̄p̄o du
ra: derelicto cōsilio seniorū qd ei dederat et locut;
est eis secūdū cōsiliū iuuenū dicētes. Pater me;
aggrauas iugū vestrū: ego autē ad dā iugū vñs.
Pater meus cecidit vos flagella: ego autē ceda
vos scopionib;. Et nō acquieuit rex populo: qm
auersus fuerat eū dñs vt fuscaret et verbum suum
qd locut; fuerat in manu abie filionie ad hie
roboā filii nabath. Vidēs itaq; p̄p̄s q; noluerūt
eos audire rex: respondit ei dicēns. Que nobis
pars in dauid: vel que hereditas in filio isrl? Ha
de in tabernacula tua isrl: nūc video domū tuam
dauid. Et abiit isrl in tabernacula sua. Sup filios
autē isrl qd cōz habitabāt in ciuitatib; iuda regna
uit roboā. Dixit ergo rex roboā ad durā q; erat su
tributa et lapidauit eū oīs isrl et mortu; est. Porro
rex roboā festin; ascēdit currū et fugit in hierlm.
recessitq; isrl a domo dō vñs in p̄tē diē. Factū ē
autē cū audisset oīs isrl q; reueris esset hicroboā
miserū et vocauerūt eū aggragato cetui et p̄stitue
rūt eū regē sup oēm isrl: nec secut; est d̄sp̄m dō
mū dō p̄ter tribū iuda solam. Venit autēz roboā
hierusalem et p̄gre gauit vniuersā domū iuda et tri

Salomon
mouit et
roboā sub
rogatur.

2. pal. 10. e.
Roboam
crudelitas:
te vñs et
consilio iu
uenus per
dit decem
partes re:
gni.

B

2. pal. 10. c.

D

2. pal. 10. d.

E

Hicroboā
cōstituitur
sup oēm is
rael: tribu
iuda et be
iam rema

mentibus fo
us ipsi ro
dam.
pobit. 1. a.
paf. 11. f.
ecccl. 4. 7. d.

Roboam
parat bel
lii pira hie
roboas sed
reuoatur a
dño.

De virtutis
aureis feris
p hierobo
am et p do
sairia.

Pro. 31. b.

pal. 11. c.

Propheta
dñi pñcit
hieroboaz
subuersio
ne y dolo
et faciendo
tñ p signis
4. reg. 13. d.

Infra. codē

hieroboaz
manus ei
ruit q ap
prehendit
prophetā
fz sanaf ad p
ces pphē
te.

propheta
ille hebāt
ex dei pce

bñ beniamin centioctoginta milia electoꝝ viro
rñ z bellatoꝝ. vt pugnaret cōtra domū israel z re
duceret regnū roboā filio salomōis. Factus ē au
tem fermo dñi ad semē iudā dei dicens. Z roque
r ad roboā filiū salomonis reges iuda z ad omē
domū iuda et beniamin z reliquos de ppho dicēs.
Ihec dicit dñs. Non ascēdit neq; bellabit pira
fres viros filios israel. Beuerat vir in domū suā.
A me enī factū est hñc hoc. Audierūt sermonem
dñi z reuerſi sunt de itinere sicut eis pcepit dñs.
Edificauit aut hieroboā scyphē in mōte ephraim: z
habituauit ibi. Et egressus inde edificauit pbanū
el. Dixitq; hieroboā in corde suo. Hñc reuertetur
regniū ad domū dauid. Si ascēderit pphs iste vt
faciat sacrificia i domo dñi i hierlm z puerit cor
ppi hui⁹ ad dñm suū roboā regē iuda: interficiet
q; me z reuertetur ad eū: z excoꝛgato cōsilio fecit
duos vitulos aureos: z dixit eis. Nolite vitra ascē
dere in hierlm: ecce dñi ius i q; te eduxerunt de
terra egypti. Posuerūt viri in betel z alterū i bā
z factū est verbum hoc in peccatū. Vbat enī pphua
ad adōz dñi vitulum vñs in dan. Et fecit pbanū
in excelſio z sacerdotēs de extremis pphs qui nō
erant de filiis leuē. Cōstituitq; diē solenē in mēse
octauo qñta decima die mēsis in similitudinē solen
nitatis q; celebrat in iuda. Et ascēdēs altare sūst
fecit in betel vt imolaret vitul quos fabricatu a
fuerat. Cōstituitq; in betel sacerdotēs excelſioꝝ.
q; fecerat z ascēdit sup altare q; extruxerat in be
tel: qñta decima die solenē octauū quon finierat
de corde suo. Et fecit solenitatem filijs isrl: z ascēdit
sup altare vt adoraret incensum.

¶ S. De viro dei qui venit in betel q; de iosa
nascituro pphetauit lignū dat z de effusioe cinis
z dexta hieroboā qñter aruit z restituta est panē
cū rege nō comederet. a ppheta qdā i reduct⁹ ē z
cū eo panē comedit z a leone pculsus est. q; leo z
asinus stabāt iuxta cadauer. de sepultura eius fa
cta a ppheta q; eū sic duxerat.

¶ Ecce vir dei venit de iuda in smone
dñi in betel hieroboā stante sup altare
z rñbus faciente: z exclamauit pira al
tare in sermone dñi z ait. Altare altare
hec dicit dñs. Ecce fili⁹ nascet domui dauid iosa
as nomie z immolabit super te sacerdotēs excel
siois qui nunc in te rñba z succendunt: ossa ho
minū super te incendit. Dedisti in illa die signū
dicens. Ihoc erit signū quod locutus est dñs. Ec
ce altare scindetur: z effundetur cinis qui in eo ē.
Ecce audieris rex sermonē dñi: deus dei in clama
uerat cōtra altare in betel: et tendit manū suā
de altari dicens. Apprehendite eum. Et exaruit
manus eius quā extendere cōtra eum: nec va
luit retrahere eā ad eū. Altare quoq; scissum est z
effusus est cinis de altari: iuxta lignū quod pñci
perat vir dei in sermone dñi. Et ait rex ad virum
dei. Deprecare faciem domini dei tui et oia p me
vt restituar manus mea michi. Quauit vir dei
faciem dñi: et reuerſa est manus regio ad eum: et
facta est sicut prius fuerat. Z ocutus est autē rex
ad virum dei. Veni mecum domū vt pñde eas: z
dabo tibi munera. Responditq; vir dei ad regē
S; dederis michi mediam partē domus tue non

veniam tecum: nec comedam panē neq; bibam
aquam in loco isto. Sic enim mandatū est michi
in sermone domini precipienti. Non comedes
panem neq; bibes aquam nec reuerteris per vi
am qua venisti. Abiit ergo per aliam viam et vt
est reuerſus per iter quo venerat in betel. Pro
phetes autem quidam senex habitabat in betel
ad quem venerunt filij sui: z narrauerunt ei om
nia opera que fecerat vir dei illa die in betel. Et
verba que locutus fuerat ad regē narrauerunt
patri suo. Et dixit eis pater eorum. Per quam vi
am abiit? Respondērunt ei filij suuim per quam
abiciat vir dei qui venerat de iuda. Et ait filijs
suis. Eternite michi asinum. Qui cū strauissent
ascendit et abiit post virum dei: et inuenit eum se
dentem sub iuga terebintum. Et ait illi. Tu ne
ea vir dei qui venisti de iuda? Respondit ille. Ego
sum. Dixitq; ad eum. Veni mecum domū vt co
medas panem. Qui ait. Non possum reuerti ne
q; venire tecum: nec comedam panem neq; bibā
aquam in loco isto: quia locutus est dominus ad
me in sermone dñi dicens. Non comedas panē
et non bibas aquam ibi: nec reuerteris per viam
qua ieris. Qui ait illi. Et ego propheta sum simi
lis tui. Et angel⁹ locutus est michi in sermone do
mini dicens. Reduc eum tecum in domum tuam
vt comedat panem et bibat aquam. Fecit illi eum
et reducit eum. Comedit ergo panem in domo
eius et bibit aquam. Cūq; sederent ad mensam
sacrue est fermo dñi ad prophetā qñ reduxerat
eum. Et exclamauit ad virum dei qui venerat de
iuda dicens. Ihec dicit dñs. Quia non obedien
suisti oī dñi: et non custodisti mandatū quod pre
cepit tibi dñs deus tuus: reuerſus es z comedi
sti panem et bibisti aquas in loco in quo precepit
tibi ne comederes panem neq; biberes aquā nō
inferretur cadauer tuus in sepulchrum patrum
tuorum. Cūq; comedisset et bibisset strauit as
inum suum propheta quon reduxerat. Qui cum
abisset inuenit eum leo in via: et occidit: et erat
cadauer eius proiectum in itinere. Asinus autē
stabat iuxta illum et leo stabat iuxta cadauer. Et
ecce viri transientes viderunt cadauer iuxta ven
tū in via et leonem stantem iuxta cadauer. Et vene
runt et diuulgauerunt in ciuitatem in qua prophē
tes ille senex habitabat. Quod cum audisset pro
pheta ille qui reduxerat eū: de via ait. Vir dei est
qui inobediens fuit oī domini: et tradidit eo
minus leonem: et confregit eum: et occidit iuxta ver
bū domini quod locutus est ei. Dixitq; ad filios
suos. Eternite michi asinum. Qui cum strauisset
z ille abisset inuenit cadauer eius proiectū in via
z asinum z leonem stantes iuxta cadauer. Nō co
medit leo de cadauer: nec lesit asinū. Tulit quoq;
q; prophetes cadauer vir dei: et posuit illud su
per asinum: z reuerſus intulit in ciuitatem. pphē
te sentio vt plangeret eum: et posuit cadauer virum
in sepulchro suo. Et plangerunt eum: beu heu mi
frater. Cūq; planxissent eum: dixit ad filios su
os. Cum motus fuero sepeliet me in sepulchro
in quo vir dei sepultus est: iuxta ossa eius ponite
ossa mea. Profecto enim veniet fmo qdē predictū
in sermone dñi contra altare q; est in betel: cō

pro de non
comeden
do et nō re
deūdo per
cādes vias

Infra eōs
prophetes
betel se
dunt p
phetas dei
vt pmedat
secus z cō
tra pceptū

Supra eo.

propheta
dñi pñci
cō occidit
a leone p
aspul
tura.

3

propheta se
ducēs pro
phetā dñi.

supra eōs.

ppf lpeni
teutiā hie
roboam et
uertit do-
m^u eius

tra offiā pphā excelsum que sunt in vrbib^u far-
marie. Post verba hec non est reuerfus hierobo-
am de via sua pessima: sed contrariū fecit de no-
uissimis populis sacerdos excelsum quicquid
volebat implebat manū suā: et flebat sacerdos ex-
celsoy. Et ppter hec causas peccauit dom^u hiero-
boā et eueria ē et deleta de suplicie terre.

C. S. De pphetia abie ad vxoī hieroboā. De
moite abie filij eius. De moite hieroboā. De regno
nadab filij ei⁹. De peccat^u iude de selsch rege egi-
pti q^u spoliavit hierusalem. De scitis aureis et eris.
De moite roboā et regno filij eius

In tempore illo egrotauit abia filij hiero-
boā. Dixitq^{ue} hieroboā vxoī sue Sur-
ge et cōmūta habitū ne cognoscario q^u
is vxoī hieroboā: vade in syro vbi est
abia filia ppheta q^u locutus est michi q^u regnatura
esset sup populū hunc. Tolle quoq^{ue} in manu tua
decem panes et crustulā et vas mellis: et vade ad
illum. Ipse enī indicabit tibi q^u euenturū sit pue-
ro puic. Fecit vt dixerat vxoī hieroboā: et consu-
gens abiit in syro: et venit in domum abie. At ille
non poterat videre q^u caligauerat oculi eius pie
senectute. Dixit autem dñs ad abiam. Ecce vxoī
hieroboā ingreditur vt consulat te sup filio suo q^u
egrotat. Ite et hec loqueris ei. Cū ergo illa in-
traret: et dissimulare te esse q^u erat: audiuit abias
sonitum pedū eius introeuntis per ostium et ait.
Ingredere vxoī hieroboā. Quare aliam te es si-
mulas? Ego autē missus sum ad te vurus nunci⁹.
Vade et dic hieroboā. Ite dicit dñs deus israel.
Quia exaltauit te de medio populū: et dedit te dūcē
sup populū meū israel: et scidi regnū domus
dauid et dedit illi tibi et non fuisse sicut seruū me
us dauid q^u custodisti mandata mea. et secutus es
me in toto corde suo faciens quod placitū esset in
conspectu meo: sed operatus es male sup omnes
qui fuerūt ante te: et fecisti tibi deos alienos: cō-
stans cor me ad iracundia pnuocare me aut pio
tecisti post corpus tuū. Idcirco ecce ego inducā
mala sup domum hieroboā: et percutiam de hiero-
boā vnguentē ad parietem clausum: et nouissi-
mum in israel: et mundabo reliquias dom^u hiero-
boam sicut mūdabo solet fimum vbi ad purū. Qui
mouit fuerint de hieroboā in ciuitate comedent
eos canes: qui autē mortui fuerint in agro vxoī
bunt eos aues: quia dominus locutus est. Cū
igitur surge et vade in domū tuā et in ipso introi-
tu p^u domū tuum in vibem moi et puer et plan-
get eum omnis israel et sepeliet. Ipse enī sol⁹ in-
ferret de hieroboā in sepulchrum. quinnuentus est
sup eo sermo bonus a dño deo israel in domo hie-
roboam. Constituet autē filij domini regē super
israel qui paciet domum hieroboā in hac die et i
hoc tpe et percutiet dñs deus israel sicut moueri
solet harundo in aqua. Et euellit israel de terra
bona hancquam dedit patrib⁹ eorum et vētilabit
eos trans flumen: q^u fecerit sibi lucos vt irritat ēt
dominū. Et tra det domin^u deus israel. ppter pec-
cata hieroboam q^u peccauit et peccare fecit israel.
Surrexit itaq^{ue} vxoī hieroboā et abiit: et venit in
theria. Cūq^{ue} illa ingrederetur limen dom^u: puer
mouit eis et sepelirent eū. Et planxit eum om-

nio israel iuxta sermonē domini quē locutus ē in
manu ierusal^u abie pphete. Abiqua autē verbo-
rum hieroboā quomodo pugnauerit: et quomo-
do regnauerit ecce scripta sunt in libro verborū
dierū regū israel. Dies autē q^ubus regnauit hiero-
boam viginiduo ann^u sunt. Et dormiuit hieroboā
cum patribus suis regnauitq^{ue} nadab filius ei⁹. p
eo. Poīro roboā filius salomons regnauit in iu-
da. Quis dragita et vni⁹ anni erat roboā cū regna-
re cepisset. Decē et septē annos regnauit in hierim
ciuitate quā elegit dñs vt poneret nomen suū ibi
et omnibus tribub⁹ israel. Homen autē matris
eius naama amanites. Et fecit iudicia malum co-
ram domino. et irritauerūt eum super omnibus q^u
fecerat patres eoy. in peccatis suis q^u peccauerūt
Edificauerūt enī et sibi aras et statuas et iacos
super omnem collē excelsum: et subter omnem ar-
borē frondosam: sed et effeminatī fuerunt in ter-
ra: feceruntq^{ue} omnes abominationes gentiū
q^u attriuit dominus ante faciē filiorū israel. In q^u
to autē anno regni roboā ascendit selsch rex egi-
pti in hierusalem et tulit thesauros dom^u domini
et thesauros regios et vniuersa diripuit: cūta q^u
aurea que fecerat salomon p quibus fecit rex ro-
boam scita eria: et tradidit ea in manu dūcū scu-
tariūm et eoy qui excubabat ante ostiū dom^u
regis. Cūq^{ue} ingrederet rex in domū domini pos-
tabant ea q^u pueuindū habebant officii: et postea
repositabant ad armentariū scutariūm. Abiqua
autē sermonū roboā et omnia que fecit: ecce scri-
pta sunt in libro sermonū dierū regū iuda. Fuit
q^u bellum inter roboā et hieroboā cunctis dieb⁹.

Dormiuitq^{ue} roboā cum p^uribus suis: et sepultus ē
cum eis in ciuitate dauid. Hōmē autē mris ei⁹ naa-
ma am anitpes. et regitū abia filij ei⁹ p eo.
C. S. De abia qui fecit malū. De pugna cū hie-
roboā: q^u dñs fecit rectū excepto sermōe vix etel
de aya q^u regnauit post abia qui fecit rectū. De pte
llo inter aya et basam regem israel. De adiutorio
benadab regi aya. De moite aya. De dolore pedū
eius. De iofaphat q^u successit ei. De nadab regi filij
hieroboā occiso. De basā q^u regnauit post eū qui
pauit oēm domū hieroboā.

Igitur in octauodecimo anno regni hie-
roboā filij nabat^u regnauit abia sup
iudam. Tribus annis regnauit in hie-
rusale. Hōmē matris ei⁹ mancha filia
abedalon: ambulauerūt in omnib⁹ pec-
catis patris sui que fecerat ante eus: nec erat cor
eius perfectū cum dño deo suo sicut cor dauid pa-
tris eius. Sed propter dauid dedit ei domin^u: et
super suo lucerna in hierusalem vt satisfaceret filiis ei⁹
post eum et staret in hierusalem: et q^u fecisset da-
uid rectum in oculis domini: et nō declinasset ab
omnibus que peccerat et cunctis diebus vite sue.
excepto sermone vix etel. At tamē bellū fuit in-
ter abiam et hieroboā omi tēpore vite eius. Reli-
qua autem sermonibus abie et ola q^u fecit nonne hec
scripta sunt in libro verborū dierū regū iuda.
Fuitq^{ue} p^ulium inter abiam et inter hieroboā. Et
dormiuit abia cū patribus suis et sepeliuit eum
in ciuitate dauid: regnauitq^{ue} aya filius ei⁹ pio eo
In anno ergo vicesimo hieroboā regis israel re-

S
De moite
hieroboā
et tēpore re-
gni filij at-
q^{ue} roboam
2. pa. 12. c.

**De ydola-
ria iude et
roboam ac
ciuitatē pu-
nitione.**

15

**Roboam
rex iude
mouit et
regitū abia
filius eius
pio eo.**

rv.

**Abia rex
iude regis
viciose et
mouit
2. pa. 13. a.**

15

**2. pa. 14. a.
De aya re-
ge iude vt
tuio**

**Abias p-
phetia p-
du-
xio moite
abie et gra-
uem delecti-
oney regni
hieroboā.
4. re. 8. c.**

15

**lra. 16. b. 2
infra. 12. f.**

Regum.

gnauit asā rex iuda: et quadraginta et vno anno regnauit in iherlm. Homen matris eius maacha filia abessalon: et fecit asā rectum ante conspectū domini sicut dauid pater eius: et abstulit effeminatos de terra purgantes vniuersas fontes idolorum que fecerant patres eius. Insuper et maacham matrem suam amauit ne esset pilceps in sacris pila pi et in ludo eius quod consecrauerat. Subuertit quoque pila eius et cōfregit simulacrum turpissimū: et cōbussit in torrente cedron. Excelsa autem nō abstulit. Hērūtamen cor asā pfectum erat cum domino deo suo cunctis diebus suis. et intulit ea quā factificauerat pater suus et vocauerit in domū dñi argentum et aurū et vasa. Bellum autem erat inter asā et baasā regē israel cūctis diebus eorum. Ascēdit quoque baasa rex israel in iudā et edificauit rama vt non posset quispiam egredi vel ingredi de pte asā regis iude. Tollens itaque asā omne argentū et aurū quod remiserat in thesauro domus dñi. et in thesauro domus regie dedit illud in manus seruorum suorum: et misit ad benadab filium tabeem filij esyon regē syrie qui habitabat in damasco dicē. Fecit asā inter me et te et inter patrē meū et patrē tuum: ideo misit tibi manerā argentū et aurum: et peto vt venias et irritum facias fedus quod habes cum baasā rege israel et recedat a me. Ascēdit benadab rex asā filius principis exercitus sui in ciuitates israel: et percussit abion et ban et abel domū maacha et vniuersam ceneroth omnemque terram neptalim. Quod cū audisset baasa intermisit edificare rama et reuerſus est in thesa. Rex autem asā nūcūm misit in omnē iudam dicē. Nemo sit excusatus. Et tulerūt lapides de rama et ligna eius quibus edificauerat baasa et extruxit de eis rex asā: gabaa bentamin et malspha. Reliqua autem omnium sermonū asā et vniuersae fontitudines et cuncta que fecit: ciuitates quas extruxit: nōne hec scripta sunt in libro verborum dñi regū iuda: Hērūtamen in tempore senectutis sue voluit pedes: et dōmū suā cum patribus suis: et sepultus est cum eis in ciuitate dauid patris sui. Regnavit quoque iosaaphat filius eius p eo. Hadab vero filius hieroboam regnavit super israel anno secundo asā rege iuda regnavitque super israel duoobus annis et fecit quod malum est in conspectu dñi: et ambulauit in vijs patris sui et in peccatis eius quibus peccauerat israel. Inſidiatus est autem et baasa fili abie de bomo isachar: et percussit eum in gebbetho que est vbi philistinoꝝ. Siquidē nadab et omnis israel obſidebat gebbethon. Interfecit ergo illū baasa in anno tercio asā regis iuda: et regnavit p eo. Cūq; regnasset percussit omnem domū hieroboam. Nō dimisit enim vnam quidem animā de semine eius donec deleret eū iuxta verbum dñi quod locutus fuerat in manu serui sui abie philonitis: propter peccata hieroboam que peccauerat et quod peccare fecerat israel: propter delictum quo irritauerat dñm deum israel. Reliqua autem sermonum nadab et omnia que operatus est: nōne hec scripta sunt in libro verborum dñi regū israel. Fuit quoque bellum inter asā et baasā regē israel cūctis diebus eorum. Anno tercio asā regis iuda regnavit baasa filius abie super omnem israel in thesa viginti

quattuor annis et fecit malum corā domino ambulans in vijs hierot oā et in peccatis eius quibus peccare fecit israel.

C. S. De iehu propheta misso ad baasa. 8 morte baasa: et quod baasa interfecit iehu cui successit deus filius eius quem occidit zamri. et regnavit p eo 4 postea semetipsum succendit cum obſideret eū zamri quem elegerat israel: media pars populi fequebatur thebni. pieualuit tamē populus quod erat cum amri de regno achab filio eius. de reedificatione hiericho ab abiel.

Iste autem est sermo domini ad iehu filium anani contra baasa dicē. Pio eo quod exaltaus te de pulvere et posuisti ducem super populum meū israel: tu autem ambulasti in via hieroboam: et peccare fecisti populum meum israel: vt me irritares in peccatis eorum: ecce ego demetam posterioꝝ baasā et posterioꝝ domus eius. et faciā domū tuā sicut domum hieroboam filij nabat. Qui mortuus fuerit de baasa in ciuitate comedent eū canes. et de mortui fuerit ex eo in regione: comedet eū volucres celi. Reliqua autem sermonū baasa et quāq; fecit et pie lia eius: nōne hec scripta sunt in libro verborum dñi regum israel? Dormiuit ergo baasa cum patribus suis: sepultusque est in thesa et regnavit hela filius eius p eo. Cum autem in manu iehu filij anani prophete verbum domini factum esset contra baasa et contra domum eius. et contra eum malum quod fecerat corā domino ad irritandū eum in operibus manū suae: vt fieret sicut domus hieroboam ob hanc causam occidit eū hoc est iehu filium anani. prophetam. Anno viceſimoſexto aza regis iuda regnavit hela filius baasa super israel in thesa duobus annis. et rebellauit contra eum seruus suus zambui dux medie partis eiquitū. Erat autem hela in thesa bibens et temulentus in domo asā pfecti thesa. Irruens ergo zambui percussit et occidit eū anno viceſimoſeptimo asā regis iuda: et regnavit pio eo. Cūq; regnasset et sedisset super solium eius percussit omnem domū baasa: et nō dereliquit ex ea mingentem ad partē et propinā et amicos eius. Deleuit quoque zambui omnem domum baasā iuxta verbum domini quod locutus fuerat ad baasā in manu iehu prophete. ppter vniuersa peccata baasa et peccata belam filij eius qui peccauerunt et peccare fecerunt israel pio uocantibus dominum denz israel in vanitatibus suis. Reliqua autē sermo nūm hela et omnia que fecit: nōne hec scripta sunt in libro verborū dñi regum israel? Anno viceſimoſeptimo aza regis iuda regnavit zambui septem diebus in thesa. Porro exercitus obſidebat gebbethon vbiem philistinoꝝ. Cūq; audisset rebellasse zambui et occidisse regē: fecit sibi regem omnis israel amri qui erat princeps militie super israel in die illa in castris. Ascēdit ergo amri et omnis israel cum eo de gebbethon et obſidebant thesa. Elides autē zambui quod expugnanda esset castris ingressus est palatū et succēdit se cum domo regia: et mortuus est in peccatis suis: quod peccauerat faciens malum coram domino et ambulans in via hieroboam et in peccato eius: quo fecit peccare israel. Reliqua autem sermonū

A De iehu ppheta ad baasam regē malum qui mouit

B sup. 14 c. 1. i. 1. f.

Hela regē loco baasae in israel.

A zambui thesā in occidit hela et regnat

4 re 9. g.

D

Amri constituit rex israel et populo et opprimū zambui.

infra eodē

2. pa. lo. d.

S De iosa phat rege iude. Et nadab rege israel.

sup. eodē.

regnu ist
duidit in
duos qrus
amri scie
ratissim p
ualy tebni.

S

Mosk am
ri t post eu
achab fili
us regnat
sup israel
viciose ido
latra

B

4-re.10.b

B
de bella p
pheta tpe
achab reg
ist et scici
tate tpe.
infra. 18.c
4-re. 5.c
Iac. 5.c
bellas pa
scit a cor
uta.

B
Lu. 4.b
bellas pa
scit a mul
iere sarepta
na vidua
sarina t os
leo que no
deficit.
Iud. 4.c

zambul et insidiarū eius et triannidis nonne hec scripta sunt in libro verborum dicrum regum ist? Tunc dicitur eis populus israel in duas partes. Media pars populi sequebat thebni filiu ginerū vt constitueret eum regem et media pars amri pte ualuit autē populus qui erat cū amri populo q se quebatur thebni filiu ginerū mortuusque est thebni et regnauit amri. Anno tricesimo primo a sa regis iuda regnauit amri sup israel duodecim mēsis. In tpeba regnauit sex annis: emitq montem marie a somer duobus talentis argenti et edificauit ei: et vocauit nomē ciuitatis quē exstruxerat nomē somer domui mōtis samariam. Fecit autē amri malum in aspectu domini: opatus est neqter sup omnes qui fuerunt ante eū. Ambulauitq in omni via hieroboam filij nabath: in peccatis ei? qd peccare fecerat israel vt irritaret dñm deum israel in vanitatibus suis. Reliqua autē fmo: num amri t filia eius q gessit nōne hec scripta sūt in libro verborum dicrum regum israel. Domuū: q amri cū patribus suis t sepult? est in samaria: regnauitq achab filius eius p eo. Achab vero filius amri regnauit sup israel anno tricesimo octo uo a sa regis iuda. Et regnauit achab filius amri sup israel in samaria viginti et duobus annis. Et fecit achab filius amri malum in conspectu domini sup omnes q fuerunt ante eū. Hec sufficit ei vt ambularet in peccatis hieroboam filij nabath: in super duxit vxorem izebal filiam methaā regis sidoniū. Et abiit et seruauit baal et adorauit eū et posuit aram baal in tpeplo baal q edificauerat in samaria et plantauit lucum. Et addidit achab in opere suo irritans dñm deum israel sup omnes reges israel qui fuerat ante eum. In diebus eius edificauit abiel de betsebel hierico. In abiray pū minuo suo fundauit eam: et i seculū nouissimo suo posuit portas ei? iuxta verbū domini quod locus tuos fuerat in manu ioseph filij nūn.

¶ C. S. Venit bellas ad achab. claudit celum ne pluuiat. pascitur a couleis. et postea a muliere sareptana suscipitur cum farina de idria lechitus olei nō deficit. etiā ei? filiu suscitauit bellas. La. xviij.

E dixit bellas rebitres de habitatio: bus galaad ad achab. Aluit dñs deus israel in cuius conspectu stodi erit aūis hio ros t pluuiā: nisi iuxta ouis mei verba. Et facium est verbum domini ad eum dicens. Recede hinc et vade cōtra ouientem: et abscide: re in torrente carith q est cōtra iordanem: t ibi de torēte bibes: couleis pcepti vt pascat te ibi. Abiit ergo et fecit iuxta verbum domini. Lūgus abisset sedit in torrente carith q est contra iordanē. Couleis quos deferabant ei panē et carnes mane. sūt panē t carnes vespert. et bibebat de torēte. Post dies autē aliquāto siccatu est torrentis: nō enī pluerat super terrā. Factus est ergo sermo domini ad eum dicens. Surge et vade in sareptā sidoniu et manebis ibi. Piecepit enī ibi mulieri vt dū vt pascat te. Surrexit et abiit in sareptā sidoniū. Lūgus venisset ad portā ciuitatis: appa: ruit ei mulier vidua colligens ligna: seruoauit eū dixitq ei. Da mihi paululum aque in vase vt bibā. Lūgus illa pgeret vt afferret: clamauit post tergū

eius dicens. Affer mihi obsecro t buccellā panis in manu tua. Que respōdit. Aluit dñs deus tuus quia non habeo panem nisi qdum pugillā capere potest farine in hy dria et paululū olei in lechi: ro. En colligo duo ligna vt ingrediar t faciā illud michi et filio meo vt comedam? t moiamur. Ad quam bellas ait. Noli timere: sed vade t fac sicut dixisti. Et statim mulier pumū fac de ipsa farina la subcinericiū panem parauit t affer ad eū. Nō bi autem t filio tuo facies postea. Hec autē dixit dñs deus israel. Hy dria farine nō deficit nec lechitus olei minue? vsq in diem in qua dominus daturus est pluuiam sup faciem terre. Que abiit et fecit iuxta verbū bellas. Et comedit ipse et illa t domus eius. t et illa die hy dria farine nō deficit et lechitus olei nō est imminut? iuxta verbum dñi quod locutus fuerat in manu bellas. Factū est autē post verba hec egrotauit filius mulieris matris: familia: et erat languis: fortissim? ita vt nō rema: neret in eo alius. Dixit q ad bellam. Quid michi et tibi vir dei? Ingress? es ad me vt rememore: tur iniquitates meas: et interficeris filium meum. Et ait ad eam bellas. Da mihi filiu tuum. Tullitq eū de sinu eius et portauit in cenaculū vbi ipse mane: bat et posuit super lectulum suum: et clamauit ad dñm t dixit. Dñe deus meus etiam ne vidu apū quam ego vtūq sustento: affligeri viterificeris filium eius. Et expandit se atq mensus est super puerū tribus vicibus t clamauit ad dominū et ait. Dñe deus meus t quarta obsecro anima pue: ri huius in viscera ei? Et exaudiu dñs vocē bel: las: t reuerfa est ala pueri intra ei? t reuixit. Tulit q bellas puerū: t deposuit eū de cenaculo in i: ferio domū et tradidit matri sue: ait illi. En vir filius tuus. Dixitq mulier ad bellā. Nunc in isto cognoui quoniam vir dei es tu: et verbū dñi in ore tuo verum est.

¶ C. S. Venit bellas ad achab vt def et pluuiā. de abdā q ppheta dñi abscōdit censū ei? panis. de ostensione bellas ad achab. de intersectōe sacer: dotū baal et bellas post psumptionē holocaustet igne misso de celo. de pluuiā data.

Dixit dies multos factum est verbū dñi ad bellam in anno tercio dicens. Vade et ostende te achab vt dem pluuias sup faciem terre. Abiit ergo bellas vt ostē: deret se achab. Irrat autē fames vebemēs in samaria. Vocauitq achab abdā displicatōis dom? sue. Abdas autē timebat dñm deum valde. Nam cū interficeret izebal ppheta domini: tulit illa cē: tum ppheta et abscondit eos qnquaenōs q: tuagenos in speluncā t paut eos pane t aqua. Dixit ergo achab ad abdā. Vade in terras ad vniuersos fontes aquarū t in cisternas valles sfo: te possimus inuicere herbam et saluare equos et mulos et non penitus iumenta inteream. Diuis: rūtq sibi regiones vt circumirent eas. Achab ibat p viam viam et abdā p viam alteram seorūm. Lūgus esset abdā in via bellas occurrit ei. Quid cum cognouisset eum cecidit super faciem suā et ait. Non tu es domine mi bellas? Cui ille respon: dit. Ego. Et dixit. Vade et dic dño tuo. Adscit bellas. Et ille. Quid peccauit inq? qm trades me fer

eccl. 4.8. a

C

Bellās su
scita t filiu
illi? vidue
sareptane.

D

4-re. 4. f.
Act. 10. c

B

Bellās p
pheta re:
dit ad a:
chab q pi
mo appa:
ret abdic
cētū pph
etas pau:
rat tēpore
famili.

B

num tuū ihermano achab vt interficiat me? Vltit dominus deus tuus quia nō est gens aut regnū in quo non miserit dominus me? te redrens. Et respondētibus cūctis non est hīca duratur regna singula et gētes eo q̄ minime reperiretur Et nūc dīca michi vade et dic domino tuo: adest bellas. Lūgs recessero a te spiritus domini aspositabat te in locum quem ego ignoro: et ingressus nūcia te achab: et nō inueniens te interficiet me. Seruus autem tuus timet dñm ab infāntia sua. Nunq̄ non indicatū est tibi domino meo qd fecerim cum interficeret israhel pphetas domini q̄ absconderim de pphetis domini centum viros q̄nquagenos et quinquagenos in speluncis et paucim eos pane et aqua? Et nūc tu dīcas vade et dic domino tuo: adest helyas vt interficiat me. Et vltit helyas. Vltit dominus? exercebit ante cui? vltit? ito quia hodie apparebo et. Abijt ergo abdiā in occursum achab et indicauit ei. Venitq̄ achab in occursum helye. Et cum vidisset eum ait. Tu ne es ille qui conturbas israhel. Et ille ait. Nō ego turbaui israhel sed tu et domus patris tui qui dereliquisti mandata domini et secuti estis baalim. Vltit tamen nunc mitte et cōgrega ad me vniuersos israhel in monte carmeli et pphetas baal quadringētos q̄nquaaginta pphetas lucos quadringētos qui comēdunt de mensa israhel. Misit achab ad omnes filios israhel: et cōgregauit pphetas in monte carmeli. Accedens aut helyas ad omnes populum israhel ait. Vltitque claudicatis duas partes. Si dominus est deus seq̄mini eum. Si aut baal seq̄mini illum. et nō respondit ei populus? verbum. Et ait rursus helyas ad populum. Ego remā si ppheta domini solus: pphete autem baal quadringenti et q̄nquaaginta: pphetes lucos quadringenti vii sunt. Veni nobis duo boues et illi eligant sibi bouem vnus et in frusta cedentes ponant super ligna ignem autē non supponant. Et ego faciam boues alterum et imponam sup ligna: ignē autē non supponā. Inuocate nomina deorū vestrorum et ego inuocabo nōmē dei mei: et deus q̄ exaudierit p ignem ipse sit deus. Respondēs oīo populus ait. Optima ppositio quam locutus est helyas. Dixit ergo helyas pphetis baal. Eligite vobis bouem vnū et facite pium quia vos plures estis et inuocate nomina deorū vestrorum: ignēq̄ non supponatis. Qui cum tulisset bouē quēz dederat eis: fecerūt et inuocabāt nomen baal de mane vsq̄ ad meridiē dīcētes. Baal exaudiat nos. Et non erat vō nec q̄ responderet. Transiēbatq̄ altare qd fecerant. Lūgs esset iam meridiēs: illudebat illis helyas dīcēns. Clamate voce maiore. Deus enim est: et sossitan loquitur: aut i diuerfo est: aut in itinere aut certe domit vt exiret. Clamabant ergo voce magna: et incidēbat eis iurāritum suum cultus et lanceola donec pfunderetur sanguine. Postq̄ autem transiit meridiēs illis pphetanibus venerat tēpus quo sacrificiū offerri solet: nec audiebat vōr nec aliq̄s rēspōdebat nec attendebat orātes. Dixit helyas omni populo. Venite ad me. Et accēdit ad se populus curauit altare domini quod destructum fuerat: et tulit duodecim lapides iuxta numerum tribuum

filiorum iacob: ad quem factus ē sermo dñi dīcēs israhel erit nomen tuum: et edificauit deus lapidē altare in nomine domini. Fecitq̄ aqueductū quā si per duas aratūculas in circuitu altaris et cōposuit ligna diuersimq̄ media bouem: et posuit super ligna et ait. Implete quatuor hydras aqua et dūdit sup holocaustū et super ligna. Rursusq̄ dixit. Etiam secundo hoc facite. Qui cū fecissent secundū ait. Etiam tercio idēpm facite. Fecerūtq̄ tertio et currebant aque circū altare et fossa aque ductus rēpēta ē. Lūgs iā tempus esset vt offerretur holocaustum accedens helyas ppheta ait. Domine deus abiaam et ysaac et israhel: offende hodie quia tu es deus israhel et ego seruus tuus: iuxta pceptum tuū feci omnia verba hec. Eradi me dominus exaudi me vt discat populus? Vltit: quia tu es dominus deus et tu conuersisti eos eorum rum. Et cecidit autem ignis domini et vocauit holocaustum et ligna et lapides puluerē quoq̄ et aqua q̄ erat iū aqueductu lambens. Quod cū vidisset omnis populus cecidit in faciem suam et ait. Dominus ipse est deus: dñs ipse est deus. Dixitq̄ helyas ad eos. Apprehendite pphetas baal et ne vnus quidem ex fugiat et eis. Quos cum apprehendissent dixit eos helyas ad torrentem cyson. et infecit eos ibi. Et ait helyas ad achab. Ascende comedet et bibet aqua fouis multe pluuit et Ascēdit achab vt comederet et biberet: helyas autem ascēdit in verticem carmeli et pnotus in terram posuit faciem suam inter gēna sua: et dixit ad puerū suū. Ascende et pspice cōtra mare. Qui cū ascēdisset et contemplatus esset ait. Non est quēq̄. Et rursus ait illi. Accerte septē vicibus. In septima autēz vice ecce nubescula parua quasi vestigium hominis ascēdebat de mari. Qui ait. Ascende et dic achab. Iunge currum tuum et descende ne occupet te pluuia. Lūgs se reuertit et huc atq̄ illuc ecce celli contenebati sunt et nubes et vētus et facta est pluuia grādis. Ascēdens itaq̄ achab abijt in israhel et manus domini facta est sup helyas accinctisq̄ lumbis currebat ast achab donec veniret in israhel.

CS. Fugit helyas israhel domit sub vmbra iuniperi: manet in spelunca. perit alic fū mortem. videt dñm. mittit vngere azabel regē sup israhel et hien sup israhel et helyas cum in pphetam p se. heliseus sequit et sibi ministrat.

M. Vltit autem achab israhel omnia que fecerat helyas et quomodo occidisset vniuersos pphetas baal gladio. Misitq̄ helyas nūcium ad helyas dīcēns. Itece michi faciant dy et cōd addant illi hac hora cras posuero animam tuā sicut animā vnū ex illis. Timuit ergo helyas et surgens abiit quocūq̄ eū ferebat volūtas: venitq̄ in berabee iudaea. et dimisit ibi puerum suum: et pretit in desertum viā vnus diei. Lūgs venisset et federet subter vnā iuniperam petiuit animesue vt moreretur: et ait. Sufficit michi domine tolle animam meā. Neq̄ enī melior sum q̄ patres mei. Proiecitq̄ se et obdormiuit in vmbra iuniperi. Et ecce angelus domini tetigit eum: et dixit illi. Surge: comedet. Respexit: ecce ad caput suū sub iuniperis pa-

nls et ideo pphus conueritur

hagm agm
in omni hūm
am ois

B. Occiso ppheta baal p helya. Dano pluuie ad preces helyas ad tollēda siccitatem et famem. supra. 17. a. 3. a. 5. d.

B. Helyas fugit israhel vrozis achab volentē eum occidere. 4. Re. 4. g.

helayas sub iuniperio querit mori et pascit ad angelo 3. Jone. 4. a.

supra. 17. c. 4. re. 4. b

S. ad doli. d. baal facit crificanti. b. non descendit ignis israhel confunditur

1. Re. 9. b. supra. 1. f.

S. helya facit sicantē descendit ignis

nis et vas aque. Comedit ergo et bibit: et rursus obdormiuit. Acuerisusq; est angelus domini secū do et tenuit eum. Dixitq; illi. Surge comede. Et dñs enī tibi restat via. Qui cum surrexisset: comedit et bibit: et ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus et quadraginta noctib⁹. Vsq; ad montem dei oieb. Cūq; uenisset illuc: māsī in spelunca ēst. Et ecce sermo domini ad eum: dixitq; illi. Quid hic agis helia? Et ille respondit. zelo zelatus sum pio domino meo exercituum: q; derelli querunt pactū domini filij israel. Altaria tua destruxerunt: et pphetas tuos occiderunt gladio: derelictus sum ego solus: et querunt animā meā vt auferant eam. Et ait ei. Egredere et sta in mō te coram domino. Et ecce domin⁹ transiit: et spiritus tuus grandis et fortis subuertēs montes et conterens petras ante domū. Non in spiritu dñs: et post spiritum commotio. Non in commotione dñs et post commotionem ignis. Non in igne dñs. et post ignem sibilus aure tenuis. Quod cum audisset helias operuit vultum suum pallio: et egressus fuit in ostio spelunce: et ecce vox ad eum dicens. Quid hic agis helia? Et ille respondit. zelo zelatus sum pio domino deo exercituum: q; dereliquerunt pactum tuū filij israel. Altaria tua destruxerunt: et pphetas tuos occiderunt gladio: et derelictus sum ego solus: et querūt animā meā vt auferant eam. Et ait dominus ad eum. Hade et reuertere in viam tuā per desertū in damascum. Cūq; pueniret illuc: uenēs azabel regem sup syriam: et tebu filium namī vngēs regem sup israel. Heliūc uenit autēz filiū saphar qui ē de abelmēula vngēs ppheta. p. te. Et erit quāq; fugerit gladiū asa heliocides eum: tebu: et quicūq; fugerit gladium tebu interficiet eum heliscus. Et derelinquit mibi in israel septē milia viroꝝ: quoniam genua nō sunt incuruata aī baal: et omne os quod nō adoiat eū: et os osculans manum. ¶ Profectus ergo in de helias repperit heliscum filium saphar arantē in duodecim iugis boum: et ipse in duodecim iugis boum arantib⁹. Vnus erat. Cūq; uenisset helias ad eum: misit pallium suū sup eum. Qui statim relictis bouib⁹ currexit post heliam: et ait. Oculis oio te patrem meū et matrem meā: et sic sequar te. Dixitq; ei. Hade et reuertere. Et quod ei meū erat feci tibi. Acuerisus autēz ad eo: tulit par boum et mactauit illud: et in aratro boꝝ corit carnes: et dedit populo et comedit. Confurgēsq; abiit et secutus est heliam et ministrabat ei.

¶ C. S. De prima oblatione famarie. et fuga benadab regio syrie p pueros principū punciariū. de pugna viri celi. Syri et benadab renitēs et dimissus de ppheta q dixit aliter: pte me q pphetauit ad achab et custodi virū istū.

¶ Oio benadab rex syrie congregauit omne exercitū suū: et triginta duos reges secum et equos: et currus et alcedēs pugnauit contra famariā et obedit eā. Dittensio nuncios ad achab regem israel in ciuitate ait. Hec dicit benadab. Argentū mium et aurum tuum meūz est: et vices tue: filij tui optimi mei tui. Responditq; rex israel. Iuxta verbum tuum dñs mihi respōdēs sum ego et omnia mea. Acueris

tensio nuncios dixerūt. Hec dicit benadab qui misit nos ad te. Argentū tuū et aurū tuum et vices tuas et filios tuos dabis mibi. Et ras igitur hac eadē hora mittā suos meos ad te et scrutabunt domū tuam et domum seruoꝝ tuoz: et omne qd eis placuerit ponent in manibus suis et auferent. Vocauit autē rex israel omnes seniores terre et ait. Anī ma duerite: et videte: qm insidietur nobis. Dixit emā ad me p vobus meis: et filij: et p argento et auro et nō abnuī. Dixerūtq; omnes maiores natu et vniuersus populus ad eū. Non audias neq; acquiescas illi. Respōditq; nuncios benadab. Dicitē dñs meo regi. Omnia ppter que misisti ad me seruū tuū in initio facias: hanc autē rem facere nō possum. Acuerisio nuncios retulerūt ei. Qui remisit et ait. Hec faciant mibi vj et hec addant si fūficerit puluis famarie pugillis omnia populi q sequitur me. Et respondēda rex israel ait. Dicitē ei. Ne gloriatur ac cuncta eque vt discinctus. Factū est autem cūz audisset benadab verbum istud bibe bat ipse et reges in vmbra oculis: et ait seruis suis. Circūdate ciuitatē: et circūderunt eā. Et ecce ppheta vnus accedens ad achab regē israel: ait ei. Hec dicit dominus. Certe vidisti omnē multitudinem hanc nūciā. Ecce ego tradā eam in manum tuā hodie vt scia q ego sum domin⁹. Et ait achab. Per quem? Dixitq; ei. Hec dicit dominus. Per pedes quos punciūm punciariū. Et ait. Quis incipit pillari? Et ille dixit. Tu. Recensuit ergo pueros punciūp punciariū et repperit nū merū ducentorum triginta duoz. Et recensuit post eos populum. omnia filios israel septē milia: et egressi sunt meridie. Benadab autem bibe bat temulentus in vmbra oculis suo et reges triginta duo ei eo qui ad auxilium ei venerāt. Egressi sunt autem pueri punciūm punciariū in puma fronte. Misit itaq; benadab qui nūciauerūt et dīcētes. Viri egressi sunt de famaria. Et ille ait. Si ue p pace uenit appēndite eos viuos siue vt plicent viuos eos capite. Egressi sunt ergo pueri punciūm punciariū ac reliquos exercit⁹ seq̃s barur. Et percussit vnusquisq; virum q contra seue nebat: fugeruntq; syri et psecutus est eos israel. Fugit quoq; benadab rex syrie in equo ei equitibus suis. Necnō egressus rex israel percussit equos et currus et percussit syriam plaga magna nimis. Accedēs autem ppheta ad regem israel dixit ei. Hade et confortare et scito et vide quid facias. Sequenti em anno rex syrie ascendit contra te. Serui vero regis syrie dixerunt ei. Dīd montium sunt discoli: ideo supauerunt nos. Desi melius est vt pugnemus contra eos in cāpēstris: et obtinebimus eos. Tū ergo verbum hoc fac. Amoue reges singulos ab exercitu tuo et pone principes pio est et instaue numerū militū qui ceciderunt de tuis et equos secūm equos pūstinos: et currus secūm currus quos ante habuisti: et pugnabis contra eos in cāpēstris: et videbis q obtinebimus eos. Credidit consilio eoꝝ: et fecit ita. Igī postq; annus transierat recessit benadab syros: et ascendit in affec vt pugnet cōtra israel. Porro filij israel recessit: et accepit cibarij pfecti ex aduerso: cāsi suntq; metati sunt ptra eos quā

infra eodē
libella ext
stere in spe
lūca i mon
te oieb ap
paret dñs.
Ro. 11. a.

sup eod.

Datur pie
ceptum vt
helas in
ungat aza
bel regem
syrie et in
regē israel
Eccl. 4. b.

Ro. 11. a.

Inuentio
heliscit pio
phete.

Benedab
rex syrie su
perbas co
tra achab
vincitur.

13

14

15

Prophe
ta p dicit a
chab regē
syrie d bel
lo tuturus
eum.
infra eod

Regum.

Rex israel
vincit sy-
ros ppter
blasphemiam.

Benadab
hūilando
se lucit pa-
ce cū ur̃.

Helias p-
ponit hūc
gabola de
pphā dicē-
te ad sociū
vt pcuterz
eū vt p eaz
reprehē-
dat achab.

Predict-
tur ab he-
lia mox a
chab: qm
obediens
pepcerat
benadab

Chaboth 8
negat vine-
am suā a-
chab regi
tū trislat

si duo parui greges capiat: syri autē repleuerūt terrā. Et accedens vnus vir dei dixit ad regē israhel: dicit dicit dñs. Quia dixerūt syri: eos mōtiūz et dñs nō est de: palli: dabo oēm multitudinēz hanc grādē in manu tua: et scietis qz ego sū dñs. Dirigebantq septem dieb: et aduerbo bī atqz illi acies septima at die cōsumitū est bellum. Perculserūtqz filij israhel de syriis centū milia peditū in die vna. Fugerūt autē syri qui remanserūt in affec-
tu ciuitatē: cecidit murus sup viginti septē milia hominū qui remaserant. Porro benadab fugiens ingressus est ciuitatē in cubiliū qd erat intra cu-
biculū: dixerūqz ei serui sui. Ecce audiuim: qz reges domū israhel clemētes sint. Ponem itaqz faccos in iumbis nris et funiculos in capitis: nōstris z egrediemur ad regē israhel: sicut in saluabit ani-
mas nras. Accincti rē faccos lūbos suos z posue-
rūt funiculos in capitis: suis: venerūtqz ad regē israhel et dixerūt ei. Seruus tu benadab dicit. Uat oio te ala mea. Et ille ait. Si adhuc viuit israhel me est. Quod acceperūt viri p omne: et festinā-
tes rapuerūt verbū ex ore eius atqz dixerūt. Fra-
ter tu benadab viuit. Et dixit eis. Ire z adduci-
te eū ad me. Egredius est ergo ad eoz benadab: z
leuauit eū in currum suū. Qui dixit ei. Ciuitates
quas tulit pater me: a patre tuo reddā: et plateas
quas fac nbi in damasco sicut fecit pater meus in sa-
maria: ego federat: recedam a te. Repigit qz fe-
dus et dimisit eū. Ille vir quidā de filiis ppheta-
rum dixit ad sociū suū in fermē dñi. Percute me
Et ille noluit pcutere. Qui ait. Quia noluiſti au-
dire vocē dñi: ecce recedes a me z percutiet te leo.
Et qz paululū recessisset ab eo inuenit ei leo atqz
percussit. Sed et alterū inueniens virū dixit ad eū
percutē me. Qui percussit eū vulnerauit. Abiit qz
ppheta et occurrit regi in via: z mutauit aspersio-
ne pulueris oculos suos. Cuius rex transiſſus
clamauit ad regem et ait. Seruus tu egressus ē
ad filiandū conuiuius. Cuius vir gussit vir vnus: ad-
dixit eū quidā ad me et ait. Custodi virum istūz.
Quasi si lapsus fuerit anima tua p ala etuo:
aut talentū argentū appendes. Dixit autē eoz tur-
batus huc illuc: me venter: subito nō cooperat
Et ait rex israhel ad eūz. Hoc est iudiciū tuū quod
ipse decreuisti. Et ille hanc absterſit puluerēz de
facie sua: z cognouit eū rex israhel qz esset de pph-
etis. Qui ait ad eū. Hec dicit dñs. Quia dimissiſti
virū dignū morte de manu tua: erit ala tua pio
ala eius: et populus tu p populo eius. Reuerſus
est igit rex israhel in domū suā audire cōntem-
nēz et furibundus venit in samaria.

C. L. S. De occasione Naboth pio vinea sua: leza-
bel mittit vt occidat Naboth. lapidat naboth.
de bella qualiter inceptauit achab. de penitētia
achab.

Dicit verba at hec pte filio vinea erat na-
borth israhelice qd erat israhel lapida iuxta
palatū achab regis samarie. Locut est
ergo achab ad naborth dicēs Da michi
vincam tuā vt facia michi oīz olez: qz vicina ē z
ppe domū meā. Daboz tibi p ea vineā meliorē:
aut si comodius tibi puias argeti pium quantū
digna es. Qui rñdit naborth. Propitius sis michi

dñs ne dem hereditatem patrū meoz tibi. Venit
ergo achab in domū suā indignās z tendēs sup
verbo qd locut fuerat ad eum naborth israheli:
tes dicēs: nō dabo tibi hereditatē pīm meoz. Et
pſiciens se in lectulū suū auertit facie suāz ad pa-
rietē z non comedit panē. Ingressa est autē ad
iezabel vxor sua: dicens ei. Quid ē hoc vñ ala tua
pſtrata est: et qre nō comedis panē? Qui rñdit
ei. Locut sum naborth israhelice: z dixi ei. Da mi-
chi vineā tuā: accepta pecunia: aut si tibi placet
dabo tibi vineam meliorē p ea. Et ille ait. Nō da-
bo tibi vineā meāz. Dixit ergo ad eū iezabel vxor
eius. Et andio auctoritatis es: bñ regi regnā is-
rahel. Surge z comede panē et equo alo esto. Ego
dabo tibi vineā naborth israhelice. Scripsit itaqz
lſas ex nomie achab: z signauit eas anulo eius: et
misit ad maiores natu et optimates qd erāt in ciui-
tate eius et habitabāt qd naborth. Litterarū autē
hec erat sentētia. Predicāte ieiunū et federe faci-
te naborth iter pūmos populū: et submitte duos
viros filios belial cōra eū et falsum testimonūz
dicāt benedicti naborth deus et regem: et educite
eū et lapidate: scis mortuū. Fecerūt ergo ciues
ei: maiores natu et optimates qd habitabāt cō
eo in videsicut pepcerat eis iezabel: et sicut scriptūz
erat in isis quas miserat ad eos. Predicauerūt ie-
iuniū et federe fecerūt naborth inter pūmos ppli
et adductis duobz viris filijs diaboli fecerūt eos
sedere ptra eū. At illi scy viri diaboli dixerūt
ptra eum testimonūz cōiā multitudine. Benedi-
xit naborth deū et regem. Quoboz em educerūt
eū extra ciuitatē et lapidibus interfecerūt. Mis-
eruntqz ad iezabel dicētes Lapidatus est naborth
et mortuū est. Factum est at eū audisset iezabel la-
pidatū naborth et mortuū: locuta est achab. Sur-
ge posside vineāz naborth israhelice qd noluit tibi
accedere: et dare eū accepta pecunia. Nō em vi-
uit naborth sed mortuū est. Quibz et audisset achab
mortuū videlicet naborth: furrt cū z deſcedebat in
vineā naborth israhelice vt possideret eā. Factus
est igit sermo dñi ad belial tibi item dicēs Surge
z deſcede i occurras achab regi israhel qd est i sam-
aria. Ecce ad vineā naborth deſcendit vt possideat
eā. Et loqris ad eū dicēs. Hec dicit dñs de: Acci-
disti sup z possidisti. Et p hec addēs. Hec dicit
dñs. In loco hoc in qz linerūt canes sanguinem
naborth lambēt qz in sanguine tuū. Et ait achab ad
belial. Num inuenisti me intracū tibi? Qui dixit.
Inuenit eo: venisti tu sicut faceres malum in
cōspectu dñi. Hec dicit dñs. Ecce ego inducā sup
te malū: et demetū posteros tua z interficiāz de
achab migentē ad parietē z clauſum et vitimū in
israhel. Et dabo domū tuā sicut domū hieroboam
filiū nabath z sicut domū baſa filij abyā: qz egisti
vt me ad iracundiā puocares: peccare fecisti is-
rahel. Sed de iezabel locut est dñs dicēs Lanes
comedet iezabel in agro iezabel. Si mortuū fue-
rit achab in ciuitate: comedet ei canes. Si autēz
mortuū fuerit in agro: comedet ei volucres celī
Igit nō viſit alter talis sicut achab qvendiſat
vt faceret malū in cōspectu dñi. Et cōtrauit eū z
iezabel vxor sua: z adominabūz facit: et intrāz vt
scqres idola q fecerāt amoret qd cōsumpſit dñs

15

Iezabel v-
xor achab
facit lapi-
dare na-
borth et cō-
tūctū per
falos tes-
tes.

16

Act. 4. g.

17

Helias p-
dictat mor-
tē achab z
iezabel p-
pter naborth

18

2. Re. 9. b
1. 14. c
1. 16. f. et
1. 17.

19

1. 20. a. b

Regum.

Incipit scđo liber malachym. I. Irtus Regum
CC. S. De puaricatione moab. casu ochoye et
 egrotatione ei. de verbis angeli ad helias super
 ochozias de duobus quinquagenariis igne con
 sumptis de morte ochoye: et loiam frater ei re
 gnauit pio eo. Capitulum. f.

Reuarica

tus est autē moab in isra
 el postq mortu^s ē achab
 ceciditq ochozias p cū
 cellos cenaculi sui qd ha
 debat in famaria et egro
 tauit: misitq nuncios di

Ochozias
 infirm^{us} rex
 isrl cōsult
 beelzebub
 id predicti
 mortis eius
 per heliaz.

B

Ochozias
 misit ad he
 liā dñge
 nariū quez
 ignis deuo
 rauit

Scđo quat
 āgenariu
 mirtif q pi
 ter mouit

Tercio qñ
 āgenariu
 sua hūlita
 te iderat

Quarto tercio
 helias de
 scēdit et p
 dicit mort
 te ochoyis.

tude. Ad em habebat filium. Reliqua autē hōz
 ochoye q opatus est: nōne hec scripta sunt in libro
 sermonū dierū regum israhel.

CC. S. Helias et heliseus simul ambulabant. he
 lias aquam iordanis pallio diuidit. in celli rapit.
 sup heliseū spūs helie redeſcit. pallio helie aquas
 diuidit heliseus. de viris missis ad qrendū belia
 de sale misso in vas q sanant aq hietico. de irrisio
 ne quorū laceratorū ab viliis.

Hic est autē cum lenare vellet domi
 nus heliam p turbinem in celum: itāt
 helias et helise^s de galgala. Dixitq he
 lias ad heliseum. Sede hic q dñs misit
 me viciq in bethel. Qui ait heliseus. Eluit dñs et vi
 uit ala tua: q nō derelinquā te. Cūq descēdisset
 bethel: egressi sūt filij pphetarū qui erāt in bethel
 ad heliseum p dixerunt ei. Nunqd nosti q hodie
 domin^{us} tollet dñm tuum a te? Qui rīdit. Et ego
 noui. Silere. Dixit autem helias ad heliseus. Se
 de hic quia dñs misit me in hietico. Et ille ait. Elū
 ut dñs et vult a nima tua: q nō derelinquā te. Cū
 q venissent hietico: accesserūt filij pphetarū q
 erāt in iericho ad heliseum: et dixerūt ei. Nunqd
 nosti q domin^{us} hodie tollet dñm tuū a te? Et ait
 et ego noui. Silere. Dixit autem ei helias. Sede
 hic quia dñs misit me viciq ad iordanem. Qui ait
 eluit dñs: et vult a nima tua: q nō derelinquā
 te. Verūt igit ambo pariter et quāginta viri de
 filiis pphetarū secuti sunt eos. Qui et steterunt et
 cōtra longe. Illi autē ambo stabāt sup iordanē.
 Calitq helias palliū suū et inuoluit illud et p
 cussit aquas q diuise sunt in vtrāq premat transi
 erūt ambo p sicclū. Cūq trāsissent helias dixit ad
 heliseum. Postula qd vis: vt faciā tibi anteq tol
 lar a te. Dixitq heliseus. Obsecro vt fiat in me
 duplex spiritus tuus. Qui respondit. Rem diffi
 cilem postulaſti. Attamē si videris me qñ tollar a
 te: et qui post petiſti. Si autē nō videris: non erit.
 Cūq pgerent et incedētes fermocinarentur: ecce
 currus igne^s et eq ignei diuiserūt vtrūq. Et ascē
 dit helias p turbinem in celū: heliseus autē vide
 bat et clamabat. Pater mi: pater mi curr^{us} israhel
 et auriga eius. et nō vidit ei amplius. Apprehēdit
 q vestimenta sua. et cecidit illa in duas partes. Et
 leuauit palliū helie quod ceciderat et ei. Auerſus
 q stetit sup ripam iordanis et pallio helie q ce
 cididerat ei: percuſsit aquas et nō sunt diuise. Et di
 xit. Ubi est deus helie etiā nunc? Percuſsitq aq
 et diuise sunt huc atq illuc: et transiit heliseus. Ad
 dentes autem filij pphetarū qui erāt in hie
 rico: contra dixerunt. Aueſcit spiritus helie
 super heliseum. Et venientes in occurſum eius
 adorauerunt cum pioni in terram: dixeruntq
 illi. Ecce cū serute tuos sunt quāginta viri for
 tes: qui possunt tre et querere dñm tuum: ne foue
 tuent cum spirit^u domini et pceierit cum in vñ
 montium aut in vñ vallium. Qui ait. Nolite mit
 tere. Coegeruntq q donec accēderet et diceret
 Quittis. Et miserunt quāginta viros. Qui cū
 quēſſent tribus diebus nō inuenērūt. Et reuer
 si sunt ad eum. At ille habitaſt in hietico: dixit
 eis. Nunquid nō dixi vobis: nolite mittere. Dixe
 runt quoz viri ciuitatis ad heliseum. Ecce habi

B Accēdere
 spe trāſiā
 onis helie
 helise^s non
 vult ei de
 mittere.

B

Helias et
 helise^s trā
 ſēſit iordanē
 nem sicclū.
 Petriō he
 liſe et trans
 iit helie
 ecci. s. b.

infra. rj. c
 Helise^s re
 tinz palliū
 helie et di
 uisit aquas
 iordanis.

Quasi he
 lias et non
 inueniunt.

Helise^s sa
 nauit a qñ
 ſerilitatez
 sale.

tus est autē moab in isra
 el postq mortu^s ē achab
 ceciditq ochozias p cū
 cellos cenaculi sui qd ha
 debat in famaria et egro
 tauit: misitq nuncios di
 cos ad eos. Ite conſultate beelzebub deū accaron
 virū viuere quē de infirmitate mea hac. Ange
 lus isrl dñi locut^{us} est ad helia theſſet dices. Sur
 ge aſcē de in occurſum nūcioz regis ſamarie: et vi
 ces ad eos. Nunqd nō eſt de^s in isrl vt caris ad cō
 ſulēdū beelzebub deū accaron? Quāobit hec ſt
 dñs. De lectulo ſuper quem aſcēdiſti non deſcē
 deo ſed morte moueris. Et abiſt helias: et reuerſus
 fuit nūciq ad ochoyā. Qui dixit eis. Quare et euer
 ſiſtis. At illi rīderūt ei. Uir occurrat nobis: et vi
 git ad nos. Ite reuertimini ad regē q miſit vos et
 dicetis ei. Hec dicit dñs. Nunquid qui non erat be^s
 in israhel mittis vt pſulaſt beelzebub deus accarō.
 Idcirco de lectulo ſup quem aſcēdiſti nō deſcē
 deſſet morte moueris. Qui dixit eis. Qui^s figu
 re et habitus ē vir ille q occurrat vobis: locutus ē
 hōa hec. At illi dixerūt ei. Vir pioſus et zona peli
 cea accinctus renib^{us}. Qui ait. Helias theſſetis ē
 Xdñs ad eū quāgennariū pūncipē et quāgin
 ta qui erant ſub eo. Qui aſcendit ad eū: ſedētiq
 vertice montis ait. Hō dei rex pcepit vt deſcen
 das. Reſpōdētq helias: dixit quāgennariū. Si
 homo dei ſum: deſcendat ignis de celo: et deuoi
 et et quāginta tuos. Deſcēdit ergo ignis de ce
 lo: et deuorauit eos: et quāginta q erant cum eo
 Barſumq uſita ad eū pūncipē quāgennariū al
 terū et quingēti cū eo. Qui locut^{us} eſt illi. Hō
 mo dei hec dicit rex. Feſtina deſcende. Rēdēo he
 lias ait. Si homo dei ego ſuz deſcendat ignis de
 celo et deuoi et et quāginta tuos. Deſcēdit q
 ignis de celo: et deuorauit illū et quāginta ei^s. Ite
 miſit pūncipē quāgennariū terciū et quāginta q erāt
 ei eo. Qui cum veniſſet: curauit uſt genus cōtra he
 liam. et pcatuſt ei eum et ait. Hōmo dei noli deſpi
 cere animā meā: et animas ſeruoz tuoz q mecu
 ſunt. Ecce deſcendit ignis de celo: et deuorauit du
 os pūncipes quāgennarios pſimos et quāgē
 nos qui cū eis erant. Sed nunc obſecro vt miſere
 aris anime mee. Locutus eſt autē angelus domi
 ni ad heliam dicens. Deſcende cum eo. Ne timeas
 Surrexit igit et deſcendit cū eo ad reges q locut^{us}
 eſt ei. Hec dicit dñs. Alia miſiſti nūcioz ad cōſu
 lenū beelzebub deū accaron quaſi non eſſet de^s
 in israhel: quā poſſes interrogare ſermonē ei^s deo
 de lectulo ſuper quem aſcēdiſti nō deſcendēſſet
 morte moueris. Dicitur eſt autē iuxta ſermonē
 dñi quē locutus eſt helias: et regnauit loiaz frater
 eius p eo anno ſecundo loiaz filij ioſaphat regis

Regum.

ergo vult vt faciam et dixit giesi. Ne q̄ra o. Si-
lū enī nō h̄y et vir eī senex ē. Precepit itaq̄ vt vo-
cetur cū. Quē cū vocata fuisset et stetit aī ostiū
dixit ad eā. In tpe isto in hac eadē hora: si vita co-
mes fuerit debis i vero silio. At illa. Noli q̄so dū-
li vir dei. noli mētra ancille tue. Et precepit mulie-
r et pepit silū i tpe et in hora eadē q̄ dixerat de helise
us. Reuēit aī puer: cū eēt q̄dā dies et egress⁹ isset
ad patrē suū ad messios: ait p̄i suo. Caput meū
doleo. At ille dixit puero. Collece dūc eū ad ma-
trē suā. Quē cū tulisset et buxisset eū ad matrē suā:
posuit eū illa sup genua sua vsp ad meridiem: et
mortu⁹ est. Accēdit autē et collocauit eū sup lectu-
lū hoīs dei: et clausit ostiū. et egressa vocauit virū
suū. et ait. Virte meū obsecro vniū de pueris et as-
si nā vt excurrā ad hoīs dei et reuertar. Quē ait illi
lēuē neq̄ causam vadis ad eū? Hō dicit nō sunt ha-
cū de neq̄ sabbati. q̄ rñdū vadit. Straituq̄ asinā
et p̄cepit puero. Dina et p̄pera: ne mibi moriā faci-
as in eido: et hoc age q̄ p̄cipio tibi. p̄fecta est
iḡr: et venit ad virū dei in mote carmeli. Cūq̄ vi-
disset eā vir dei de cōtra: ait ad giesi puer⁹ suū.
Ecce funamit⁹ illa: vade ergo in occurruq̄ eī? et dic
eī. Recte ne a gis circa te et circa virū tuū et circa fi-
liū tuū: Quē rñdū. Recte. Cūq̄ venisset ad virū
dei in monte app̄bendit pedes eī et accessit giesi
vt amoueret eas. Et ait hō dei. Dimitte illā. Ania
enī eius in amaritudine est: et dñs celauit a me et
nō indicauit michi. Quē dixit illi. Nunq̄d perit
silū a dño meo? Nūq̄d nō dixi tibi nōne illud me
est ille ait ad giesi. Recinge libōs tuos et tolle ba-
culū meū in manu tua et vade. Si occurrerit tibi
dñs nō salutes ei: et si salutauerit te dīpam: nō rñ
deas illi: et ponas baculū meū super facie pueri.
Porro mater pueri ait. Quid dñs et viuit ala tua
non dimittit te. Surrexit ergo et secut⁹ est eā Si-
gry autē p̄cesserat aī eorū: posuerat baculū sup
facie pueri: nō erat vix neq̄ sensus. Reuerfusq̄
est in occurruq̄ eī: et nūciauit ei dicēs. Nō surrexit
puer. Ingressus est ergo helise domum. Et ecce
puer mortuus iacebat in lectulo cū. Ingressusq̄
clausit ostiū sup se et sup puerū et orauit ad dñs. Et
oscūd et incubuit sup puerū: posuitq̄ os suū sup
os eī: et oculos suos sup oculos eī: et man⁹ suas
sup manus eī: et incurauit se sup eū: calefacta ē
caro pueri. At ille reuerfus deβulabat in domo
semel ducauq̄ illuc: et ascendit et incubuit sup eū
et ostendit puer p̄ptus ap̄itus oculos. Et ille vo-
cauit giesi: et dixit ei. Vocā funamitē hāc. Quē vo-
cata ingressa est ad eū. Quē ait. Tolle silū tuū.
Venit illa et coituit ad pedes eī: et adorauit sup
terrā. Tolutq̄ silū suū et egressa est: et heliseus re-
uerfus est in galgalam. Erat autē famēs in terra:
et filij p̄phetarū habitabāt corā eo: dixitq̄ vni de
pueris suis. Pone ollā grandē: et coque pulmen-
tū silio. p̄pheta ē. Et egressus est vn⁹ in agrū vt
colligeret verbas agrestes. Inuenitq̄ q̄n vitē sil-
uestrē et collegit et ex ea coquiditas a gri et spleuit
pallū suū. et reuerfus p̄cidit in ollā pulmentū. Re-
ciebat enī qd esset. Insuper dñs ergo socijs vt cōe-
deret. Cūq̄ gustassent de coctō: exclamauerūt di-
cēs. Mors i olla viri dei: nō potuerit comedere
At ille. Afferte in qd farinā. Cūq̄ tulisset missi lo-

lā et ait. Infrāde turbe vt comedāt. Et nō fuit ap̄l⁹
q̄cūq̄ amaritudo in olla. Vir autē qdā venit de bal-
salia deferēs viro dei panes pumitiaz: et viginti
panes oideaceos: frumētū nouū i pera sua. At il-
le dixit. Da p̄p̄o vt cōedat. Rñdūq̄ ei misit ei⁹.
Quāvis hōc vt apponā corā eorū vitiis: Rñdū il-
le. Da ait p̄p̄o vt cōedat. Hec ei dñs dñs. Come-
dēt et superit. Posuit itaq̄ corā eā. Quē cōederūt et
sup̄uit iuxta verbum domini.

¶ C. S. De Naaman leproso curato p heliseum
propheta. et de sigry q̄ accepit argētus et vestes
a naaman. Sigry erat leprosus

¶ Naaman p̄cepit milite reg⁹ syrie erat
vir magn⁹ ap̄ dñs suū et honorat⁹ per
illū ei dedit dñs salutē syrie. erat autē vir
egress⁹ fuerat latrūculi: et capitiū duxerat de fra-
trī puellā paruulā q̄ erat i obsequio vroz suoz naamā:
que ait ad dominū suū. Vtinā fuisset dñs me⁹ ad
p̄phetā q̄ ē in samaria: p̄fecto curasset eū a lepra
quā h̄y. Ingressus est itaq̄ naaman ad dñm suū et
nūciauit ei dicēs. Sic et sic locuta ē puella de ter-
ra israel. Dixitq̄ ei rex syrie. Vade et mitte lias ad
regē isrl. Quē cū p̄cepit eēt et tulisset secū decē ta-
lēra argētū: sex milia aureos: et decē mutatoria
vestimēto: detulit lias ad regē isrl in pec verba
Cū accepisset eplam hāc scito q̄ miseri ad te na-
mā p̄bū meū vt cures eū a lepra sua. Cūq̄ legisset
rex israel litteras: scidit vestimenta et ait. Nunq̄d
deus ego sum vt occidere possim et viuificare:
iste misit ad me vt curet hoīem a lepra sua? Vade
uerite et videte q̄ occasione grāt ad dñm sum
et q̄d audisset helise⁹ vir dei: disside vidēz regē
israel vestimēta sua misit ad eū dicēs. Quare ci-
disti vestimēta tua. Veniat ad me: et sciat eēt p̄p̄e-
tā in isrl. Venit ergo naaman cū q̄s et currīb⁹
et stetit ad ostiū dom⁹ helisei. Misitq̄ ad eū helise⁹
nūciū dicēs. Vade et laua te septies in iordanē:
recipiet sanitatē caro tua: atq̄ mūdaberis. Grat⁹
naaman recēdedat dicēs. Putabas q̄ egederēs
ad me: et nās inuocaret nomē dñi dei sui et tange-
ret manu sua locū leprę et curaret me. Nūquid
nō meliores sunt abana et p̄phar? sunt i damasci ol-
ib⁹ aq̄ israel vt lauē i eis et mūdē? Cūq̄ ergo ve-
tisset se et abiret i iordanē: accessit ad eū p̄i sui
et locuti sunt ei. P̄r et si rem grādē dixisset tibi
p̄pheta: certe facere debueras. Quātomagis q̄
nūc dicit tibi laua te et mūdaberis. Descēdit et la-
uit septies in iordanē iuxta fmonē viri dei: et resti-
tuta ē caro eī sicut caro pueri p̄uili et mūdāt⁹ est
Reuerfusq̄ ad virū dei cū vniuerso comitatu suo
venit et stetit corā eorū. Ait scio q̄ nō sit aliud
de⁹ in vniuersa terra: nisi tñ in isrl. Obsecro itaq̄
vt accipias bñdictionē a seruo tuo. At ille rñdū.
Veni dñs aī q̄n scio: q̄ nō accipis. Cūq̄ vim fa-
ceret: penit⁹ nō accevit. Dixitq̄ naaman. Vir vis
S̄ obsecro p̄cede mibi p̄uo tuo vt tollā oī dños
S̄ bñdictionē de terra. Nō enī faciet vltia seruis
tu⁹? holocaustū aut victimā de se alienis: nisi domi-
no. Hōc autē solum est de quo dēp̄ctio dñm pro
seruo tuo q̄n ingreditur dñs meus templū rem-
mon vt adoret: et illo innitente fug manū meam

Uigiti pa-
cis oideac-
eis centū
scilicet pa-
sentes ab
heliseo

De naamā
leproso cu-
rato p heli-
seum

Deu. 3. f.

D

Luc. 4. e.
Heliseus
noluit q̄c-
q̄ accipe-
p curatōe
naaman
gis acci-
pit et capis
lepra

Se. 18. b
Natuas
pueri ho-
spite et po-
stera suscita-
tio

infra. 5. f

infra. 2. a

Re. 17. b.
Act. 10. c.

infra. 8. a.

Luc. 7. b.

Heliseus
tpe famis
herbis a-
grestibus
bulcatis
pauit p̄p̄s

si adora uero in templo reman adora te eo in eode loco: ut ignoscat mihi dñs suo tuo p hac re. Qui dicit et. Et de in pace. Abiit ergo ad eo electo tpe. Dixit gies puer viri dei. Pcepit dñs me: naa: man syto isti: ut non accipiat ab eo q attulit. Eluit dñs q curra post eum: et accipiat ab eo aliqd. Et fecit q est gies post tergum a man. Quia cū uidisset ille currente ad se: desiluit de curru locussus ei: et ait. Recte ne sunt ola: Et ille ait. Recte. Dñs me: misit me ad te dicēs. Vñ uenit ad me duo adolestētes de monte effraim: ex filijs ppheta p. Da eis talentū argēti: et uestes matorias duplices. Dixitq naaman. Melius ē vt accipias duo talenta: Et coegit eū ligauitq duo talenta argēti i duo bus facis: et duplicata uestimēta: et imposuit duo bus pueris suis: q et postauerat corā eo. Cūq uenisset iā respicit tulit de manu eo: et repositus in domo dimisitq viros et abiit: et ipse aut ingressus stetit corā dño suo. Et dixit helisus. Vñ uenit q ei: Qui respōdit. Nō luit suu tu quoq. At ille ait. Nōne cor meū in pñenti erat: quādo reuerfus est hō de curru suo in occursum tuū? Nūc igit accipe pñt argēti: et accipisti uestes: vt emas oliueta et vineas: et oues et boues: et fruos: et aīllas. Sz i lepta naaman adherēbit tibi: et semini tuo vñs i sempit nū. Et ingressus ē qñ nix ab eo leprosus.

C. S. Helisus ferruz dilapsum reuocat ad lignū. vendit. Ixx. argenteis caput asini: et qñta pō cabist corā columba p. qñq argēteia. Rex syrie pugnat corā israel. dirigit p helisū q secreta occultra infidū p pandit israeli: excecant directi i in samaria ducti: et refecti dimittunt salui. Due mulle res comedūt infantes pñ fame: homicida mittit vt pñcedat caput helisē.

¶ Proterit aut filij ppheta: ad helisum. Ecce locus in q habitaui corā te angustis ē nobis. Eam vñq ad iordanē: tollant singuli de silua materia singulas vt edificem: nobis ibi locū ad habitādū. Qui dicit. Ite. Et ait vir ē illis. Vñ q: et tu cū suis tuis abis. Ego uenitē abis corā eis. Cūq uenissent ad iordanē: cedebāt ligna. Accidit ār vt cū vnus materiā succidē: caderet et ferrū secutus in aquā. Et clamauitq ille t ait. Iheu bñ deu domine mi: et hoc ipm mirro acceperā. Dixit ār hō dei. Vbi cecidit: At ille mōstrauit eū locū pñadit ergo lignū: et misit illuc. Nātauitq ferrū t ait. Tollē. Qui ē redit manu et tulit illud. Rex ār syrie pugnat pira isrl. pñlūq inuit q fuit suus: dicēs i loco illo: i illo ponam: infidus. Misit itaq vir dei ad regē isrl: dicens. Laue ne trāsas in locū illū: q ibi syri i infidū sunt. Dixit isrl rex isrl ad locū quē dixerat ei vir dei: et pcepit cū cū obseruauit se ibi non semel necq bis. Cōturbatusq est cor regis syrie p hac re: et puocatio fuit suis ait. Quare nō indicas mihi qd pñator: mi sit apud regē isrl: Dixitq vnus fuoz eius. Requiesc dñe mi: rex fedit helisē: ppheta q ē in isrl indicat regis sola hōa qcuqz locat: fuerit in pñatu tuo. Dixitq etis pñt: et vide te vbi sit vt mittā t caput cū. Annūciauerit ei dicē res. Ecce in dorham. Misit et ergo illuc eū q curr: et robur exercit. Qui cū uenisset nocte: circūde derat ciuitatē. Et surgēs aūt diluculo misit viri

dei egress: et viditq exercitū i circuitu citat: et eqs et currus. Hūc autq et dicēs. Iheu bñ deu dñe mi qd faciem? At ille rñdit. Nōli timere. Plures enī nobiscū sunt qñ cū illis. Cūq oiaisset helisus ait. Dñe api oculos pueri hui: vt videat. Et aguit dñs oculos pueri: et vidit. et ecce mōs plen: equos: rā t caruli igneoq i circuitu helisē. Hostes vero descendēdū ad eū. Porro helisus oiauit ad hñz dicēs. Per cū obsecro gēte hāc cecitate. Per cū sitq eos dñs ne viderent iuxta hñz helisē. Dixit ār ad eos helis: nō ē dec vt meq ista est ciuitas. Sequimini me: et ostēdā vobis vix quē dñs iuxta. Dixit ergo eos i samaria. Cūq ingressi fuissent in samaria: dixit helisē. Dñe api oculos istoz: vt videant. Aguitq dñs oculos eoz: et viderūt se eē in medio samarie. Dixitq rex isrl ad helisē cū vidisset eos. Nunqd pñat eos pñi? Et ille ait. Nō pñat. Neqz enī cepisti eos gladio: et arcu tuo vt pñtias. Sz pone panē et aquā coram eis: vt comedāt et bibāt: et vadāt ad hñz suū. Appositaq ē eis ciboz magna pñario: comedūtq et biberunt: et dimisit eos abierūtq ad hñz suū. Et vitra nō venerūt i latrones syrie in terrā israel. Factū est ār p hēcō: gregauit benadab rex syrie vniuersū exercitum suū: et ascendit t obsidebat samaria. Et itaq est fama magna i samaria: et tādū obfessa ē donec uenūdaret caput asini octogita argēteis. Et qñta pō cabi stercois colūba p. qñq argēteis. Rex rex isrl trāliet p mu p: mulier qdā et clamauit ad eū dicēs. Salua me dñe mi: rex. Qui ait. Nō te saluet dñs. Vñ te possū saluare: De area vñ de tōculari. Dixitq ad eū rex. Quid tibi vñs? Queridit. Quia licet ista dixit mihi. Da filiū tuū vt comedam: et hodie et filiū meū comedem: cras. Lorim: ergo filium meū t comedimus. Dixitq et altera dix. Da filiū tuū vt comedam: qd. Quē abscondit filius suū. Qd cum audisset rex: scidit uestimenta suā: et transibat p mu p. Viditq omis popul: altitum q vestitus erat rex ad carnem intrinsec. Et ait rex. Hec mihi faciat deus: et hēc adāni: si tēterit caput helisē filij sapbar sup ipm hodie. Helisus aut se: debat in domo sua: et senes sedebant cum eo. Pñe misit itaq virum et anteq ueniret nūc uasalle bi xit ad senes. Nunquid scitis q miserit filiū hōmicide hūc vt pñadat caput meū? Videtē q cū uenit nūc: claudite oīes: et nō sinario qñ introire. Ecce enī sonitus pedum dñi eius post eū est. Adhuc illo loqñte enī: apparuit nunci: qui ueniebat ad eum. Et ait. Ecce tñ malū a domino est. Quid autq expectabā a dño?

C. S. De quattuor viris leprosis. p mittit cōsolatio vbertatio abundantia. Leprosi nūciant de fugā syrio p. de copia simile et hoidel. De morte du: eis non credentis helisū. vii. **¶** Rex ār helisus. Audite hñz dñi. Hēc dicit dominus. In tpe hoc cras modū f: mīle vno statere erit. et duo modū hōz: de i statere vno in porta samarie. Respōdens vnus deo dñbus super ciuitas manū rex in cūbebat homini dei ait. Si dominus fecerit etiam cataractas in celo: nūqd poterit esse q loquorū? Qui ait. Hades in oculis tuis: et inde nō comēdes. Quattuor: ergo viri erant leprosi iuxta introit

3

lu. 4. d

15

A
De natati-
one ferri p
helisum.

13

helisē p
pheta: fgl
isrl. iūdas
syrie. iō pñ
quitur heli
seum
C
lre. 11. b.

D

2. ps. 31. b.

Señ. 19. 3
Spū pñs
quētes hec
licum obs-
ceantur.

E

Deu. 12. f

Ipe belli
famoso ran-
ta vt due
misco come-
derēt suos
filios
2. Re. 1. 4
Thre. 4. d.

15
Munk nū
ci: ad pñci-
dēdum ca-
put helisē
3. re. 19. a.

A
infra eodē
helisē pñ
nunciat ha-
mē sedan-
dā: qd acci-
dit ex spoli
to syrie
fugientius

mandum ptra azabel reges syrie in ramoth gala-
ad et vulnerauerit syri ioram. Qui reuerſos eſt
ut curaret in iſrahel: q̄ vulnerauerit eus ſyri in
ramoth plantet cōtra azabel regem ſyrie. Poſto
ochozias filius ioram rex iuda deſcendit iuſſere
ioia ſibi achab i iſrahel: q̄i egreſſus erat ibi.
C. S. De vnctione iehu in regem ſup iſrael q̄ p
cuſſit ioram: ut interfecit ochoziam et azabel quos
comederunt canes.

A
De vnctio
ne iehu in
regē iſrahel
tpe helſet
ſup. 14. c

Iſſeſſus aut pphetaſ vocauit vnū de fi-
lijs pphetaſ: et ait illi. Accinge libos
tuos: et tolle lenticulā olei hāc manu tua
et vade in ramoth gala ad ſuos vener
illuc videbis iehu filiū ioſaphat filij namſi. Et in-
greſſus ſuſcitabis eū de medio fratrum ſuorum: et iro-
duces in iterum cubiculū: tenenſis lenticulā olei
fundes ſup caput ei: et dices. Ihec dicit dñs ūnxi
te regē ſup iſrl. Apicōs oſtiū et fugies: et non ibi
ſubiſtes. Abiit ergo adoleſcens puer pphē in ra-
moth gala ad: iſgreſſus ē illuc. Ecce aut pūncipes
erant ſedebāt et ait. Verbum mihi ad te o pūncipes
dixitq̄ iehu. Ad quē ei oib⁹ nobis. At ille dixit.
Ad te o pūncipes. Et ſurrexit iſgreſſus ē cubiculū
At ille fudit oleū ſup caput ei: et ait. Ihec dicit dñs
de iſrl. ūnxi te reges ſup pſm dñi iſrl: et pcuties
domū achab dñi tui: et viciſcar ſanguine ſuorum
meo. pphē p: ſanguine oim ſuorum dñi de manu te
zabel pdamq̄ oim domus achab. Et interficiam
de domo achab mingentē ad parietē: et clauſus et
nouſimū in iſrahel: et dabo domū achab ſicut do-
mū hieroboā filij nabath: et ſicut domū baas filij
achab. Bezabel q̄s come dit canes i agro iſrahel:
nec erit q̄ ſepeliat eā. Apūitq̄ oſtiū et fugit. Yehu
at iſgreſſus ē ad ſeruos dñi ſui: q̄ dixit ei. Recte
ne ſunt oia: Quid venit inſan iſte ad te? Qui ait
Hoſtis hoiem: q̄ d locut⁹ ſit eis. At illi reſpōdēt
faſum eſtiſ mag: narra nobis. Qui ait eis. Ihec
et hec locut⁹ eſt mihi. Et ait. Ihec dicit dñs. ūnxi
te regē ſup iſrahel. Feſtinauerūt itaq̄: et vnūſq̄
collens palliū ſuū poſuerūt ſub pedib⁹ ei⁹ in ſim-
litu dinem tribunaliſ: et cecinerūt tuba atq̄ dix-
erunt. Regnabit iehu. Cōſurrexit ergo iehu fili⁹
io ſaphat filij namſi cōtra ioiā. Poſto ioram obſede-
rat ramoth gala iuda: ipſe et ois iſrahel cōtra aſahel
regē ſyrie: et reuerſos fuerat et curarent i iſrahel
ppter vulnera: q̄ pcuſſerāt eū ſyri plantē contra
aſahel regem ſyrie. Dixitq̄ iehu. Si placet vobis
nemo egrediat pſug⁹ de ciuitate ne vadat et nū-
ciet in iſrahel. Et aſcendit et pſec⁹ eſt in iſrahel.
Ioram em egreſſus erat i: et ochozias rex iuda de-
ſcederat ad viſitandū ioram. Ygitur ſpeculator: q̄
ſtabat ſup murum iſrahel vidit globū iohi veniē-
tē: et ait. Vadeo ego globū. Dixitq̄ ioram. Tolle
currū: et mitte in occurſum eorū: et dicat vadens.
Recte ne ſunt oia: Abiit et go ad aſcēderat currū
in occurſum ei⁹. et ait. Ihec dicit rex. Pacata ſunt
oia. Dixitq̄ iehu. Quid tibi et paci? Tranſi et ſeq̄
re me. Hūc ianuū quos ſpeculator dicit. Venit nū-
ci⁹ ad eos et non reuertit. Miſit enī currū equorū
ſecundū. Venitq̄ ad eos et ait. Ihec dicit rex. Nū-
q̄ d pax eſt? Et ait iehu. Quid tibi et paci? Tranſi
et ſeq̄re me. Hūc ianuū autē ſpeculator dicit. Veſt
vſq̄ ad eos: et non reuertit. Eſt autē inceſſus qua:

B
3. Re. 1. f
et infra eo.
C
infra eodē

C
Cōſuratio
iehu cōtra
ioiā quē p-
cuſſit. pſic
ēdo i agrū
naboth in:
ſilite

D
ſupia eodē.

E

ſi inceſſus iehu filij namſi. Pūncipes em gradif. Et
ait ioram. Yungite currū. Yungēdus currū eius
ē egreſſus ē ioiā rex iſrl: et ochozias rex iuda ſin-
guli in currū ſuis. Egreſſus ſunt occurſus iehu
et inuenerūt eū i agro naboth iſrahelite. Quos
vidiſſet ioiā iehu dixit. Pax ē iehu? At ille rēdit.
Quē par. Adhuc homicidat iſabel maritus tue
et venecia ei⁹ multa viget. Cōuertit at ioiā ma-
nū ſuā: et fugiōs at ad ochozā. Inſidit ochozia.
Poſto iehu tendit arcū manu: et pcuſſit ioiā in
ter ſcapulas. Egreſſa ē ſagitta p cor ei⁹: ſtatimq̄
corruit in currū ſuo Dixitq̄ iehu ad badachar tue-
cem. Tolle pūncem eum in agro naboth iſrahelite
et dmini em q̄i ego et tu ſedentes in currū ſeq̄as:
mur achab patrē hui⁹: q̄ dñs onus hoc leuauerit
ſup eū dices. Si nō p ſanguine naboth et pio ſan-
guine filiorū eius q̄ vidi herim dñe reddā tibi in
agro dicit dñs. Hūc ergo tolle et pūce eū in agro
iuxta hūc dñi. Ochozias aut rex iuda vidēs hoc
fugit p viā domus hoiſ: pſecutus eſt eū iehu: et
ait. Eū hūc pcutite in currū ſuo. et pcuſſerūt eus
in aſcenſu gabat q̄ eſt iuxta leſiam. Qui ſuit in
mageddo: et mort⁹ ē ibi. Et iſpoſuerūt eū ſeruī ei⁹
ſup currū ſuū et tulerūt i hierim: ſepelirūtq̄ in ſe-
puchio cū patrē ſuo i ciuitate dauid. anno vn-
decimo ioiā filij achab regis iſrahel: genuit ochoz-
ias ſup iuda: venitq̄ iehu in iſrahel. Poſto ge-
zabel iroſa et⁹ et audito deſipit octos ſuos ſubio
et onauit caput ſuū et reſpexit p fenēſtrā ingredi-
entē iehu p portā et ait. Hūc quid par pōt eſt ſamir:
q̄ interfecit oīem ſuū? Reuoluſ iehu facie ſuā
ad fenēſtrā et ait. Quē ē iſta? Et inclinauerūt ſe
ad eū duo vel tres eunuchi: et dixerūt. Ihec eſt illa
iezabel ad illū dixit eis. Precipitate eā deſolus
pſcipitate eā: aſpūſus eſt ſanguine parietē: et
rū vngue cōculcauerūt eā. Cū irogreſſus eſt
ut comederet et biberet eus: ait. Yre videte maledi-
ctā illā et ſepelite eā. q̄ ſilia regis ē. Cūq̄ iſſent ve-
ſpeliūt eā nō inuenerūt niſi caluariā: et pedes et
ſummas manus. Reuerſos ianuū uerūt ei. Et ait
iehu. Sermo dñi eſt quē locutus ē p ſeruū ſuū
heliam reſiden dicens. In agro iſrahel comedēt
canes carnes iezabel et erūt carnes iezabel ſicut
ſter: q̄ carniſ terre i agro iſrahel ita vt pterēſ-
tes dicāt. Iheccane eſt illa iezabel.

C. S. De occiſione. Ix. filiorū achab. de illiſ vi-
ris fratrib⁹ ochozie iugulariſ. De iona dā filio
achab et ſacerdotib⁹ baal occiſis: et templo de-
ſtructo ppter peccatum iehu: et pio eo regnat io
achab filius eius: pūnit regnū iſrahel. Yehu: vſq̄
ad quartam generationem.

Erant autem achab ſeptuaginta filij in
ſamaria. Scriptiſ ergo iehu litteras: et
miſit in ſamariam ad optimates ciuita-
tis et ad malos natus: et ad nutritios
achab dicens. Stratum vt acciperis: litteras a baā
habebis filios dñi vſi et currū et equos et ciuitates
ſummas et arma eligit meliorē et eū q̄ vobis pla-
cuerit de filijs dñi vſit eum ponite ſuper ſolum
pſis ſut et pugnat et pio domo dñi vſi. Timuerūt
illī vechmēt et dixerūt. Ecce duo reges nō po-
tuerunt ſtare corā eo: et quōd nos valebimus reſi-
ſti.

S
Ochozias
rex iuda p
curſi a iehu

S
Miſerria
mois iezab-
bel piope
homicidii
nabor quā
comederit
canes.

3. Re. 1. f
ſupia eodē.

A
De decol-
latiōe. Ix.
filiorū aſ-
chab.
Yuh. 2. 8.

heret: Miserunt ergo ppositi domus et prefecti ciuitatis et malos nati et nutriti ad iehu: dicens: Serui tui sumus: quocumq; iusseris faciemus. Nec obstitimus nobis regē. Quocumq; tibi placet fac. Rescriptis autē eis litteris scitis: dicens. Si mei estis et obeditis mihi: tollite capita filiorū dñi vestri: et venite ad me hac eadē hora et as in tezaa hel. Porro filij regis septuaginta viri apud optimates ciuitatis nutrebantur. Cumq; venissent littere ad eos: miserunt filios regis et occiderunt septuaginta viros: et posuerunt capita eorū in cophinibus: miserunt et eū in tezabel. Venit autē nūcius ad eū et indicauit et dicens. Attulerūt capita filiorū regis. Qui respondit. Ponite ea ad duos acervos iuxta introitum porte vsq; mane. Cumq; diluxisset egressus est et stans dixit ad omnē populū. Iusti estis. Si ego cōturbauī ptra dñm meū et interfeci eam: qđ percussit oēs hos. Elidete ergo nūc qm̄ cecidit de fmo nrb: dñi in terrā quos locutus est dñs sup domū achab: dñs fecit qđ locutus est in manu serui sui helie. Percussit igit iehu omnes qđ reliqui erāt de domo achab in tezabel et vniuersos opifices ei et notos et sacerdotēs: donec nō remaneret ex eo reliq̄. Et surrexit et venit in famariā. Cūq; venisset ad camerā pastoz in via inuenit frēs ochozie regi: unda dixit ad eos. Quinā estis vos? Qui respondunt. Fratres ochozie regis sumus: et descendim⁹ ad salutādos filios regis et filios regine. Qui ait. Cōprehendite eos viuos. Quos cū cōprehēdissent viuos: iugularunt eos in cisterna iuxta camerā qua draginta duos viros et nō reliq̄t ex eis quēq;. C. Ihu abisset inuenit ionadab filium rechab in occurssu sibi. Et benedixit ei. Et ait iehu ad eum. Numqđ estis cū tuū rectū est corde meo sicut cor meum cū corde tuo. Et ait ionadab. Est. Si estis indigne mihi manū tuam. Qui dedit ei manū suam. Et ille leuauit eum ad se in currū dixitq; ad eum. Veni mecum et vide zelum meum pio domino. Et imposuit in currū suo duxit in famariam. Et percussit omnes qui reliq̄ fuerāt de achab in famaria vsq; ad vñs: iuxta verbum domini qđ locutus est per heliā. Congregauit ergo iehu omnē populū et dixit ad eos. Achab coluit baal p numeq; autē colam eū amplius. Nunc igit omēs pphetas baal et vniuersos seruos ei et cunctos sacerdotes ipsius vocate ad me. Nullus sit qđ non veniat. Sacrificiū em grande est mihi baal. Quicunq; defuerit nō viuet. Porro iehu faciebat hoc infidiosis: vt disperderet cultores Baal: et dixit. Sāctificate diē solēne Baal. Vocauitq; et misit in vniuersos smos israel: et venerūt cuncti serui Baal. Nō fuit residuus ne vnus qđem qđ nō venisset. Et ingressi sunt templū baal. Et repleta ē domus baal a summo vsq; summū. Dixitq; hīs qđ pie erant super vestes. Proferite vestimēta vniuersis seruis baal. Et perulerunt eis vestes. Ingressusq; iehu et ionadab filij rechab templū baal: ait cul toibus baal. Perquirite et videte ne qđ forte vbi sum sit de seruis dñi: sed vt sint serui baal soli. Ingressi sunt igit vt facerent victimas et holocausta: aut pparauerat sibi fons octoginta viros et dixerat eis. Quicunq; fugerit de hōibus hīs qđ ego adduxero in manus vestras: animum eius erit

pio anima illius. Factū est autē cū cōpletū eēt hoc locustū precepit iehu militibus ducib⁹ suis. Ingrederimini et percute eos. Nullus eue dat. Percussitq; eos ioue gladij et pceperūt milites et duces. Et ierūt in ciuitate tēplū baal: et pulserūt statuas de phano baal: et cōbuserūt et minuerūt eū. Destruxerūt quoq; eadē baal: et fecerunt pio ea latrina vsq; in diem hanc. Deleuit itaq; iehu baal de israel: et verūtamē a peccatis iheroboa filij nabath qđ peccare fecit israel: non recessit: nec dereliquit vitulos aureos qđ erant in bethel et in dan. Dixit autē dñs ad iehu. Quia iudicio egisti qđ rectū erat et placebat in oculis meis: et omnia que erāt in corde meo fecisti contra domū achab: filij tui vsq; ad quartā generationem sedebūt super thronū israel. Porro iehu nō custo diuit: vt ambularet in lege domini dei israel in toto corde suo: non enim recessit a peccatis iheroboa qđ peccare fecerat israel. In diebus illis cepit dominus tedere super israel. Percussitq; eos azabel in vniuersis finibus israel: a iordanē cōtra orientalem plagam: omnem terrā galad et gad et ruben et manasse ab aroer que est super torrentes arnon et galad et basan. Reliqua autē aboi iehu et vniuersa que fecit et fortitudo eius: nōne descripta sunt in libro verborū dierū regū israel: Et domuit iehu cū patribus suis: sepelierūtq; eū in famaria: et regit iohachim filius ei. p eo. Dies autē quos regnauit iehu sup israel viginti et octo anni sunt in famaria.

C. I. S. De athalia regina. Iohas oculaturo et facit regē in iuda per ioia da sacerdotem. de morte athalie regine. iohas pepigit sedē inter regē et populum: et preponitur.

Athalia vero mater ochozie vidēs mortuum filium suum: surrexit et interfecit omne semen regum. Tollens autē iohas filia regis iohas: fons octoginta: iohas filium ochozie furata est eum de medio filiorū regis qui interficiebantur et nutrit eū de tridinio: et abscondit eum a facie athalie: vt non interficeretur: eratq; ea sex annis dum in domo dñi. Porro athalia regnauit super terram septē annis. Anno autem septimo misit iohas: ad assumens ceterationes et milites introduxit ad se in templū dñi: pepigitq; eis fedus. Et adiuuans eos in domo dñi: ostendit eis filiū regis: et precepit illis dicens. Iste est fermo quē facere debetis. Tercia p vestra introeat sabbato et obseruet ecubias domus regis. Tercia autē pars sit ad positam septem et tertia p sit ad positam que est post habitaculū scrutarioz: et custodietis ecubias domus messas. Due p ptes et vobis oēs egredietis sabbato cū nodiāt ecubias domus dñi circa regē: et vallabitis eū hīctis arma in manib⁹ vestris. Si qđ ingressus fuerit septū tēplū interficiat. Et introitusq; regis introeāt et egredietur. Et fecerūt ceterationes iuxta oia que pcepit autē iohas da sacerdos. Et assa mēte et singuli viros suos qđ ingrediebant sabbatū cū hīs qđ egrediebant et sabbato: venerunt ad iohas da sacerdotem. Qui dedit eis hastas et arma regis dauid que erant in domo dñi. Et steterant singuli habentes arma in manu sua a parte templi dextera vsq; ad partem sinistrā altaris et eois

Comēdat iehu a dñs in aliqbus

S

Mouit iehu et iohachim filius ei regnat in israel

Athalia mulier occidit filios ochozie pter iohas se gerit p regē.

1. par. 21. d. 2. par. 4. d.

Iohas fit rex iude p iohas da sacerdotem.

B

B

C

De rly fit ochozie augulatis.

D

Ionadab confederatur iehu

Re. 16. g. De occisione faciendo iehu

E

C
De occisio
ne athalie.

D
Joas fede
raf ad deū
et pplm p
iolada.

a. pa. 4. a.

A
Ips et cō
dino fgni
ioas.

Sacerdos
tes accepti
onrobatio
nes adon
repatio
templi.

B

De pōne
gazophila
in tēplo

C

circū regem. Produxitq; filiū regis et posuit sup
eum ad pādam 2 testimoniū. Fecerūtq; eū regē 2
venerūtq; plaudentes manu dixerunt. Ut ait rex.
Audistis at athalie vocē ppli currētis et ingressa
ad turbas i replū dñi: videt regē stantē sup tribu:
nal iuxta moiem: cātoies 2 turbas ppe eū: oēm
q; populū terre letantē 2 canētē tubis: scidit ves
timenta sua: clamauit. Cū iuratio: piuratio. Pie
cepit at iolada centuriones 2 q; erat sup exercitū:
at eis ēducit eā extra septa templi 2 q; cūq; eū
securus fuerit sciat gladio. Dixerat enī sacerdos
nō occidat in tēplo dñi. Imposuerūtq; ei man
et ipegerūt eā p viā introitus equorū iuxta pala
tium et intersecta est ibi. Depigit q; iolada sed⁹ in
deū et regē 2 inter populū v cēt populos dñi: et
inter regē et populū. Ingressusq; erat oīs popul
terre tēplū baale: destruxerunt aras eius: 2 ima
gines cōstruerūt valide: marban q; sacerdotem
baal occidit cōā altari. Et posuit sacerdos cu
stodias in domo dñi: tulitq; centuriones 2 cerethi
et phelen legiones et oēm populū terre: deduxit
rūtq; regē de domo dñi. Et venerunt p viā pōre
curtario: in palatium: sedit sup thronū regū. Le
taturū ē oīs pplō terre: ciuitas cōquieuit: atha
lie autem occisa est gladio in domo regis septēq;
annis erat ioas cū regnare cepisset.

¶ C. S. A. Sacerdotes nō iustaurauerūt domū
deo: pphibiti sunt a rege ioas vitā pecunias acci
pere a trāsuentē. De gazophylato nūero. De as
cēsu azabel rex syrie. 2 asportauit thesau p hierlm
mūtre sibi regē ioas. Duo ex filiis ioas occide
rūt ipm ioas. De regno amasie filij eius.

A Anno septimo iehu regnauit ioas qdā
ginta annis regnauit in hierlm: nomē
maris et sedebat de beriabee. Fecitq;
ioas rectū cōā dño cūctis diebus qb⁹
docuit ei iolada sacerdos veritatē excelsi non
abstulit. Adhuc et populus imolabat 2 adolebat
in excelsis incensum. Dixitq; ioas ad sacerdotem
omne pecuniam sanctuū que illata fuerit in tē
plum domini a ptereuntib⁹ que offert pectio ani
me et quam spōte 2 arbitrio cordis sui inseruit in
templū domini: accipiat illā sacerdotēs iuxta ordi
nem suū: 2 iustaurēt fartatecta dom⁹ si quid ne
cessariū viderint iustauratone. Agitur vsq; ad vi
cesimū iterū annū regis ioas non iustaurauerūt
sacerdotes fartatecta templi. Vocauitq; rex ioas
ioladā pontificem 2 sacerdotē dicens eis. Quare
fartatecta nō iustauratis tēplū? Nolite ergo apli
us accipere pecuniam iuxta ordinē vestrum sed ad
iustauratōnē templi reddite eā. Prohibitisq; sūt
sacerdotes vitā accipere pecuniam a populo: 2 in
iustaurare fartatecta domus. Et tulit iolada ponti
fex gazophylium vñs aperuitq; foramen desup
et posuit illud iuxta altare ad bezzā ingrediētū
domus domini: mittebantq; in eo sacerdotes qui
custodiebant ostia oēm pecuniam que deferēbāt
ad tēplū dñi. Cūq; viderent nūmā pecuniam
esse in gazophylato: ascendebat scriba regis pō
nites ei fundebantq; 2 numerabant pecuniam q; in
ueniebatur in domo dñi: et dabāt eā iuxta nūme
rū atq; mensurā in manu eorū qui pceant cemē
tarijs domus domini. Qui impendebāt eā in sa

bzis lignoīs et in cementarijs his q; operabātur
in domo dñi: et fartatecta faciebant et in his q; ce
debant saxa: 2 vt emerēt ligna 2 lapides q; excide
bant: ita vt impleteret iustauratio dom⁹ dñi i vñ
uersū q; indigebat expensa ad muniendā domū
Hierlām: nō fiebat ex eadē pecunia hydrie tem
pli domini 2 fuscinae et thuribula et tube 2 oīe
vas aureū 2 argenteū: de pecunia q; inferebat in
plum dñi. Hīs enī qui faciebāt opus dabat: vt in
iustauraret templū dñi et nō fiebat rano his po
nitibus qui accipiebant pecuniam vt distribuerēt
eā artificibus: fed in fide tractabāt eam. Pecuniā
am vero p delicto et pecuniam p peccatiō nō in
ferebant in templū dñi: q; sacerdos iugerat. Tunc
ascēdit azabel rex syrie 2 pugnabat cōtra gethice
putē et diredit facie suā vt ascenderet in hieru
salem. Quamobrem tulit ioas rex iuda omnia sancti
ficata q; cōsecrauerat iofaphab 2 iolā 2 ochozias
patres eius reges iuda: q; ipse obulcrat: et vni
uersum argentū quod inueniri potuit in thesau⁹
templi domini 2 in palatio regū: misitq; azabel re
gi syrie 2 recessit ab hierusalem. Aliqua autem ser
moniū ioas 2 vniuersa que fecit: nōne hęc scripta
sunt in libro verborū dierum regū iuda. Surrexe
runt autem serui eius et cōiurauerunt inter se:
pusseruntq; ioas i domo mōre in descēsu sela. Jo
saphat nāq; filius semath 2 iofabab filius somer ler
ui eius pusserunt eū: 2 mortu⁹ est. Et sepelierunt
eū cum patribus suis in ciuitate dauid. Regnauit
q; amasias filius et pio eo.

¶ C. S. D. De regno ioachim: q; fecit malū 2 tradi
t⁹ ē in manu syrie. De ioas filio et q; regit p eo. De
ioas 2 sagittis et q; leat cōā helisio p fenestriā
orientalē. De morte helisel et de resuscitatōe mor
tuis ad ractuū ossium helisel in sepulchro. De morte
azabel p quo regnauit benadab in syria quē per
cussit ioas tribus vicibus.

A Anno vicesimo mortuo ioas filij ochos
ie regis iude. regnauit ioachā filius
iehu sup isrl in samaria decē 2 septē
ānis 2 fecit malū cōā dño. Secutus
q; est pccā iherobōā filij nabath q; peccare fecit is
rael: et non declinauit ab eis. Iratusq; est furor
dñi cōtra isrl: et tradidit eos in manu azabel regis
syrie: et in manu benadab filij azabel cunctis die
bus. Depiecat⁹ est autē ioachām faciem dñi: 2 au
diuit eū dominus. Elidit enī angustia israel: quia
attriuerat eos rex syrie. Et dedit dominus salua
tōē israel: 2 liberatē eis de manu regis syrie ha
bitaueruntq; filij isrl in tabernaculis suis: sicut
heri et nūdistertis. Hierlām nō recesserunt
a peccatis domus iherobōā qui peccare fecit isra
el: sed in ipso ambulauerūt. Siquidē et lucus per
mansit in samaria et nō sunt derelicti ochas 2
de populo nisi dñuaginta equites: et decē currus
et decē milia peditum. Interfecerāt enī eos rex sy
rie 2 redegerat quasi puluē in tritura aree. Be
liqua autē sermonum ioachām 2 vniuersa que fe
cit et fortitudo ei. nonne hęc scripta sunt in libro
sermonum dierum regum israel. Domulitq; ioa
chām cū patribus suis: et sepellerunt eū in samā
ria: regnauitq; ioas filius eius p eo. Anno tricesi
mo septimo ioas regio iuda regnauit ioas filius io

Joas dat
thesau⁹ tē
pli regni si
rie timore
belli.

serui ioas
plurātes i
eū ipsi occi
dūt et regē
amasias.

De regno
ioachim in
israel.

B

Joas fr
israel mal⁹

CL. S. Azarie leproso succellit ioathā filius eius super iudā. zacharia quoque occidit sellū et regnavit pro eo super israel. Et hunc occidit manabē et regnavit pro eo: quod occidit omnes pregnantēs de terra: quod iustitiam tributaria danti regi assyriorum. Huius manabē succellit phacee filius eius. Hic occidit phacee filius romelle. In diebus illis ascendit theglathphalasar rex assyriorum vastat terrā israel: et in assyrios transiit phacee occidit ab ioie. Ioathā filius ioie rex iuda fecit bonos. Fecit deus milites hostes in mendacium mortui: est ioathā et regnavit achas filius.

Azarie leproso regi iude succellit ioathā filius.

Anno vicefimo septimo hieroboam regis israel regnavit azarias filius amasie regis iuda. Sedecim annos erat cum regnare cepisset: et quinquaginta duobus annis regnavit in iherusalem. Hōmē maritus et fecunda de iherusalem. Fecitque quod erat placitū corā dño. Iuxta oīa quę fecit amasias pater eius. Verū tamen excelsa nō est demolitus. Adhuc populus iuda cruciabat et adolebat incensum in excelsis. Percussit autē dñs regē et fuit leprosus vsq; in diē mortis sue et habitabat in domo libera seculum. Ioathā vero filius regis gubernabat palliati et iudicabat populi terre. Reliqua autē sermonū azarie et vniuersa quę fecit: nōne hec scripta sunt in libro verborum dierū regū iuda. Et dormiuit azarias cū par tribus suis sepelitusq; est cū maioriū filijs in ciuitate dauid: et regnavit ioathā filius eius pro eo.

Sellū occidit zacharia rex iuda et regnavit.

Anno tricesimo octauo azarie regis iude: regnavit zacharias filius pieroboa sup israel in samaria: fecit mensibus et fecit quod malū est corā dño suo: quod fecerant patres ei. Nō recessit a peccatis pieroboa filij nabath: qui peccare fecit israel. Contrauit autē pater eius sellū filius iabes: percussitq; eū palam et interfecit: regnavitq; pro eo. Reliqua autem verborū zacharie: nōne hec scripta sunt in libro sermonū dierū regum israel? Iste sermo dñi quem locutus est ad iherusalem dicens. Filij tui vsq; ad quartā generationē sedebunt de te sup thronū israel. Factūq; est ita. Sellū filius iabes regnavit tricesimo anno azarie regis iude: Regnavit autē vno mēse in samaria. Et ascendit manabē filius gad di de iherusa venitq; samariā: percussitq; sellū filium iabes in samaria et interfecit eū: regnavitq; pro eo. Reliqua autē verborū sellū et cōsuetudo eius per quā tetendit insidias: nōne hec scripta sunt in libro sermonū dierū regū israel? Tūc percutit manabē tapfam et omēs qui erant in ea: et terminos eius de iherusa. Holuerāt enī aperire ei et interfecit oēs pregnantēs ei et cecidit eas. Anno tricesimo azarie regis iude: regnavit manabē filius gad di super israel decem annis in samaria: fecitq; quod erat malū coram dño. Nō recessit a peccatis pieroboa filij nabath: quod peccare fecit israel cunctis diebus eius. Veniebat pbul rex assyriorum in iherusa: et dabat manabē pbul mille tale re argenti: ut esset ei in auxilio et firmaret regnū ei. Indignatus manabē argēti sup israel cunctis potētibz et diuinis: ut daret regi assyrios quā quaginta sidos argēti per singulos. Auerfus est rex assyriorum: nō est moratus in iherusa. Reliqua autē sermonū manabē et vniuersa quę fecit:

manabē rex i israel malus.

nōne hec scripta sunt in libro sermonū dierū regum israel? Et dormiuit manabē cū patribz suis. Regnavitq; phacee filius eius pro eo. Anno quinquagesimo azarie regis iude: regnavit phacee filius manabē super israel in samaria biennio: fecitq; quod erat malū corā dño: nōne recessit a peccatis pieroboa filij nabath: qui peccare fecit israel. Cōsuetudo autē a duobz eū phacee filius romelle dux eius et percussit eū in samaria in turre domus regis iuxta argob et iuxta ariph: et cū eo quaginta viros de filiis gala adituri: et interfecit eū regnavitq; pro eo. Reliqua autē sermonū phacee et vniuersa quę fecit: nōne hec scripta sunt in libro sermonū dierū regū israel? Anno quinquagesimo secundo azarie regis iude: regnavit phacee filius romelle super israel in samaria viginti annis: fecitq; quod erat malū corā dño. Nōne recessit a peccatis pieroboa filij nabath: qui peccare fecit israel. In diebus phacee regis israel venit theglathphalasar rex assyriorum cepitq; ab eū: rabel domū maacha et iano et cedeo et asot et gala ad galileā et vniuersā terrā neptalim: transiitq; eos i assyrios. Cōsuetudo autē et tetendit insidias ofese filius beia corā phacee filio romelle et percussit eū et interfecit. Regnavitq; pro eo vicefimo anno ioathā filij oie. Reliqua autē sermonū phacee et vniuersa quę fecit: nōne hec scripta sunt in libro sermonū dierū regū israel? Anno secundo phacee filij romelle regis israel regnavit ioathā filius oie regis iuda. Triginti quinq; annos erat cum regnare cepisset: et sedecim annis regnavit in iherim. Hōmē maritus eius iherusa filia zadach. Fecitq; quod erat placitū corā dño. Iuxta oīa quę fecit oīas pater suus operatus est. Veruntamen excelsa nō abstruit. Adhuc populus imolabat et adolebat in censum in excelsis. Ipse edificauit portā domus dñi sublimissimā. Reliqua autē sermonū ioathā et vniuersa quę fecit: nōne hec scripta sunt in libro verborū dierū regū iuda? In diebus illis cepit dñs mittere in iudā rāsin regē syrie et phacee filius romelle: et dormiuit ioathā cū patribz suis: sepultusq; est cū eis in ciuitate dauid patris sui et regnavit achas filius eius.

CL. S. De regno achas in iuda post ioathā qui fecit malum: filius suū per lignum consecrauit: glathphalasar locauit in auxilium corā reges israel et syrie. Desimilitudine altaris. De damasco misit vasa quę postquam commutauit moztus est et exchyas filius eius regnavit pro eo in iuda.

Capit. xvi.

Anno decimo septimo phacee filij romelle regnavit achā filius ioathā regis iuda triginti annis: erat achā cum regnare cepisset: sedecim annis regnavit i iherusalem. Nō fecit quod erat placitū corā dño: in conspectu dñi sui fecit dauid pater eius: sed ambulauit iuxta regum israel. Insuper et filius suū cōsecrauit tras ferens per ignē scdm idola gentiū quę dissipauit dñs corā filiis israel. Imolabat quoque victimas et adolebat incensum in excelsis et in collibus: et sub omni ligno frondoso. Tūc ascendit rāsin rex syrie et phacee filius romelle rex israel ad pietanbum iherusalem. Cumq; obsiderent achā nō valde

Ephace rex iherusalem occidit achas.

De regno malo phacee super israel.

2. par. 7. a. Ioatham rex iud bo nus.

A De regno malo achas in iuda et ydolaria. 2. par. 7. a. achas filius suū sum pignus cōsecrat. Eia. 7. a.

Regum.

runt superare eis. In tempore illo restituit rasin rex syrie hayla syrie: et cecit indeos de hayla. Et 7 daniel et syri venerunt in baylam: habitauerunt ibi vsq; in diem hanc. Dixit autē achā nuncios ad thegiastphalasar regem assyriou: dicens. Seruus tuus et filius tuus ego sum. Ascende i saluus me fac de manu regis syrie et de manu regis israel qd consisterunt aduersū me. Et qd collegisset argenti et aurum quod lueneri potuit in domo dñi et in thesauris regio misit regi assyriou munera: qui et acquieuit voluntati eius. Ascendit autē rex assyriou in damaschū: et passauit eū et transtulit habitatores ei⁹. Et renen. rasin autē interfecit. Perrexitq; rex acham in occursum thegiastphalasar regi assyriou in damaschū. Cūq; vidisset altare damaschi misit rex acham ad viā sacerdotē crempiar eius: et simulit dūnez iuxta omne opus eius. Extruxitq; vias sacrosdos altare. Iuxta oia que preceperat rex achā de damaschota fecit sacerdos vias donec veniret rex achā de damasch. Cūq; venisset rex de damascho vidit altare et veneratus est illud: ascenditq; et iniquat holocausta et sacrificia suis: et libauit libamina et fudit sanguinē pacificos qui obtulerat dño altari. Porro altare creum quod erat coam dñi transtulit de facie templi et de loco altaris et de loco tēpli dñi: posuitq; illud ex latere altaris: ad aquilonē. Precepitq; rex achā vias sacerdoti dicens. Super altare maius offer holocaustū manū et sacrificiū vespertinum: et holocaustū regio et sacrificia eius: et holocaustū vniuersi populi terre et sacrificia eorū: et libamina eorū: et oēm sanguinē holocausti vniuersum sanguinē victimę sup illud effundes. Altare vero creū erit paratū ad voluntatē meam. Fecit igitur vias sacerdos iuxta omnia qd preceperat rex achā. Tūc autē rex acham celatas bases et laterē qui erat desuper: mare deposuit de bob⁹ ereis qui sustentabant illud et posuit sup pauimētū strati lapide. Misitq; quoq; sabbati quod edī ficauerat in templo: et ingressum regio extertus conuertit in templū dñi ppter regē assyriou. Reliqua autē verborū achā et oia que fecit: nonne hec scripta sunt in libro sermonū dñi regum iuda et dominiq; achaz qd patrib⁹ suis: et sepultus est cum eis in ciuitate dauid: et regnauit exechias filius eius pio eo.

¶ C. S. Ascendit contra osee salmanasar: et eus sibi tributariū fecit iterū rebellat osee: rixauerat eū salmanasar. israel trāsīr? ē in assyrios: de colono missis in samaria quos occiderat leones. In titatur sacerdos de israel qd eos doceat leges dei: et credere noluerunt.

xvi.

¶ Anno duodecimo acham regis iuda regnauit osee filius dela in samaria sup israel nouem annis: fecitq; mali corāz. Hosed non sicut reges iud q ante eus fuerunt. Contra hōc ascēdit salmanasar rex assyriou: et fact⁹ est et osee seruus: reddebatq; illi tributa. Cūq; desuper descendisset rex assyriou osee qd rebellare nitens misisset nuncios ad sua regem egypti: ne prestaret tributa regi assyrio: p̄sicut singulis annis solitus erat obsecr eū et vincitū misit in carcerē: peruagatus ē oēm terrā: et ascendēs

samaritā obsecr eū tribus annis. Anno autēz no no osee cepit rex assyriou samariā: et transtulit israel in assyrios: posuitq; eos in baylam et in aboz iuxta flumē goyam in ciuitatibus medoz. Factū est enī cū peccasset filij israel dño deo suo qd eduxerat eos de terra egypti de manu pharaonis regis egypti coluerūt deos alienos: et abulauerunt iuxta ritum gentiū quas cōsumperat dñs i conspectu filioū israel et regnū isrl: qd isrl fecerat. Et irritauerūt filij isrl verbum non recte dñm deū suum: edificauerunt sibi excelsa in cūcis vrbibus suis: et turre custodiō vsq; ad ciuitatē munitas. Secerūtq; sibi statuas et lincos nī omni colū sublimi et subter omne lignū nemo osuū: et adolebant ibi incensum super aras in morem gentiū quas transtulerat dñs a corāz. Feceruntq; verba pessima irritantes dñm: coluerunt immundicias de quibus precepit eis dñs ne facerent verbus hoc. Et testificatus est dñs in israel et in iuda ppter mānū oīm. pphetarū et vidētū dicens. Reuertimini a vijs vris pessimis: et custodite precepta mea et ceremonias iuxta oēm legē quā pcepit patribus vestris: et sicut misit ad vos in manu seruiorū meorū pphetarū. Qui non audierunt: sed induerunt ceruicē suā iuxta ceruicē patrum suorum qui noluerunt obedire dño deo suo: et abiecerunt legitimā eius: et pacitū quod pepigit cū patribus eorū: et testificatus quibus cōtestatus est eos. Secutus sunt vanitates et vane egerunt: et secuti sunt gentes que erant per circuitū eorum super quibus preceperat dñs eis vt non facerent sicut et ille faciebant. Et dereliquerunt omnia precepta dñi dei sui: feceruntq; sibi confabiles duos vitulos et lucos et adolauerunt vniuersi eam militiam celī: Seruieruntq; baal: et consecrauerūt filios suos et filias suas ppter ignē. Et diuinationi inserebant et augurijs: et tradiderūt se vt facerent malum corā dño et irritauerūt eū. Fratulus est dñs vobis hementer israel: et abstulit eos a conspectu suo: et nō remansit nisi tribus iuda tantūmodo. Et nec ipse iuda custodiuit mandata dñi dei sui. Verūtamē ambulauit in erroribus israel quos operat⁹ fuerat. Proiecitq; dñs omne fēmel israel et affixit eos et tradidit eos in manu diripitū donec p̄iceret eos a facie sua: rex eo iam rēpōe quo scilicet est israel a domo dauid: et cōstituerūt ibi regem hieroboa filio nabath. Separauit enī hieroboa 3 israel a dño: et peccare eos fecit peccatū magnū. Et ambulauerūt filij israel in vniuersis peccatis hieroboa quos fecerat: et nō recesserunt ab eis: quod dñs auferret israel a facie sua: sicut locutus fuerat in manu oīm seruorū suorū pphetarum. Transtulitq; est israel de terra sua in assyrios: vsq; in diem hanc. Adduxit autē rex assyriou viros de babylon et de curpā et de abiat: de emath et de sepharaim: et collocauit eos i ciuitatib⁹ samarie p filios israel: qui possederunt samariā et habitauerunt in vrbibus eius. Cūq; ibi habitare cepissent non timebant dñz i misit in eis duo leones qui interfecerunt eos. Hic clarū ē regi assyrio rum et dicitū. Gentes quas transtulit et habitare fecit in ciuitatib⁹ samarie: ignorat legitimā dei terre: et immisit in eos dñs leones: et ecce interfici

in assyrios ppter peccata eorū: p salmana zar.

B

liberz. b.

C

Sola tri: bus iuda nō captiua tur.

D

De assyris in habitantib⁹ samariā p leones interfectio.

E

De regio osee in iud maiori regi assyrio: tributarij.

De translatioe israel.

De regio osee in iud maiori regi assyrio: tributarij.

De translatioe israel.

unt eos eo q' ignorēt ritū dei terre. Piecepit autē rex assiriōis dicē. Dūcē illuc vnu de sacerdotibus quos inde capinos adduxistis: vt vadat ⁊ habitet cum eis: et doceat eos legimū de terre. Ig̃itur cū venisset vn' de sacerdotib' his qui captiui ducti fuerant de samaria habitauit ⁊ ibi dē ⁊ docebat eos quōd colerēt dñs. Et vnaquęq' gēs fabulata est dñi sui. Postuerūtq' eos in pbanis excelsis q' fecerant famarite gens: gens in vrbibus suis in quibus habitabāt. Viri enī babilonis fecerunt socoth benoth: viri autē curtheni fecerunt nergel: viri de emath fecerūt asuna. Porro et enei fecerunt nabāā ⁊ thacā. Illi autē q' erāt de saphar uaim cōdurbant filios suos igni. Adramelech ⁊ anamelech dñs sapharuum ⁊ nūbominus colebant dñm. Fecerunt autē sibi de nouissimis sacerdotēs excelsorū: ⁊ ponebāt eos in pbanis sublimibus. Et cū dñm colerēt: dñs quoq' suis seruēbāt iuxta consuetudinē gentiū de quib' transiit fuerant samaria. Illis in p'sentē diē moēs loquūtur amiquis: nō timēt dñm neq' custodiūt ceremonias eius atq' iudicia et legē ⁊ mādātū qd p'cepit dñs filiis iacob quē cognominauit israel: ⁊ percussit cū eis pactū ⁊ mādauerat eis dicēs. Nolite timere deos alienos: nō adoretis eos neq' colatis eos: nō imolatis eis: sed dñm deū vestrum q' eduxit vos de terra egypti in fortitudine magna ⁊ in brachio extenso: ipsi timete ⁊ illi adoret ⁊ et ipsi imolaret. Cerimonias quoq' ⁊ iudicia et legē ⁊ mādātū qd scrip'sit vobis custodite: vt faciatis cunctis dieb' ⁊ nō timeatis deos alienos: ⁊ pactū qd percussit vobiscū nolite obliuisci. Ne ego ipse deos alienos: sed dñm deū vestrū timeat⁊ et ipse eruet vos de manu oīm inimicorū vestrorū. Illi vero nō audierūt: sed iuxta consuetudinē suā ⁊ p'sistinā p'petrabāt. Fecerūt igit gētes iste timētes: quidē dñs: sed nichilomin' ⁊ idolo suis seruientes. Hā filij eorū ⁊ nepotes sicut fecerūt p'ces suis: ita faciūt vobis in p'sentē diē.

C. S. D. De regno Ezechie qui fecit rectus: q' serpentem eneam confrēgit: quē fecit moriens: ⁊ plura alia huiuscemodii et cor. ⁊ a eum ascēdit salmanaſar q' transfudit israel in assyrios. post hunc ascēdit rex lennachberib et cepit vniuersas ciuitates iude: et induit ezechie regi iude: cec. talēta argēti: ⁊ triginta auri qui misit ad raphaces qui noluit loqui syriace.

A. Anno tertio osee filij bala regis israel: re gnauit ezechias filius acham regis iude. Et trigintaq' annorū erat cū regna re: cepisse t' viginti nouē annis regnauit in hierlm. nōmē marie eius abisa filia zacharie fecitq' qd erat bonū cor dñi iuxta oīa q' fecerāt dauid pater eius. Ipse dissipauit excelsa ⁊ cōtrinit statuas et succidit lucos: cōfregitq' serpentes enei qd fecerant moyses. Siquidē vīg ad illū tēpus filij israel adolebant et incensum. Hōcauit q' nomen eius noebthan. Et in dño deo stirī sperauit. Itaq' post qd nō fuit amicus ei de cetero re gibus iude: sed neq' in his q' ante eū fuerūt ⁊ adbeſit dño: nō recessit a vestigijs eius fecitq' mādātā et q' p'ceperat dñs moysi hndere erat dñs ei: eo: in cunctis ad q' p'cedebat sapiēter fe agebat

Rebellauit quoq' contra regē assiriōis: ⁊ non ser uuit ei. Ipse percussit philisteos vīg ad gazam ⁊ oēs terminos eorū a turre custodi: vīg ad ciuitatē munitā. Anno quarto regis ezechie qui erat annus septim' osee filij bala regis israel: ascendit salmanaſar rex assiriōis: ⁊ mādātū ei: oppugnauit eā: et cepit. Hā post annos tres āno sexto ezechie id est nono anno osee regis israel: capta est samaria ⁊ transfudit rex assyriōis israel in assyrios col locauitq' eos in b'ria ⁊ in abot fluminis gosam: cū iurantibus medozū q' nō audierūt vocē dñi dei sui sed p'etergressi sunt pactū eius. Mā que p'ceperat moyses seruus dñi nō audierūt neq' fecerūt. Anno quartodecimo regis ezechie ascendit sen nacherib rex assyriōis: ⁊ vniuersas ciuitates iude mēditas et cepit eas. Tūc misit ezechias rex iuda nūcios ad regē assiriōis lachis dicēs. Pec caui. Recede a me ⁊ omne qd imposuerit michi feram. Indixit itaq' rex assyriūm ezechie regi iude trecenta talenta argenti: ⁊ triginta talenta auri. Deditq' ezechias omne argentiū qd reperit: fuit erat in domo dñi ⁊ in thesauris regis. In tē pore illo cōfregit ezechias valuas tēpli dñi ⁊ lamīnas auri quas ipse affixerat: ⁊ dedit eas regi assiriōis. Multū autē rex assyriū: tardam ⁊ rapinā ⁊ raphaces de lachis ad regē ezechia cū manu lida hierlm. Qui cū ascēdissent venerūt hierē et steterūt: iuxta aqueductū piscine perisiois q' est in via agrifullonis: vocaueruntq' regē. Egredius est autē ad eos heliachim filius helchie p'positus domus: ⁊ sobna scriba ⁊ ioabē filius asaph ⁊ p'mē tarijs: dixitq' ad eos raphaces. Loquimini ezechie: ille dixit rex magnus rex assiriōis. Quē ista fiducia qua niteris: s'olitan insisti cōsilijs vt p'pares te ad p'eliandū. In quo cōsidis vt au deas rebellare. An speras in baculo arundineo atq' cōfracto egypto. Super quē si incubuerit ho mo cōminutus ingreditur manu eius ⁊ perfo bat eā. Sic est pharaon rex egypti: obis qui cōfi dunt in se q' si dixeritis michi in dño deo nō habemus fiduciam. nonne iste est cuius abstulit ezechias excelsa et altaria ⁊ p'cepit iude ⁊ hierlm aē altare hoc ad iobabitis in hierlm. Nunciabitur hāc ad dñm meū regē assyriū: ⁊ dabo vobis duo milia equorū ⁊ videat an habere valeatis ascenso res eorū. Et quōd potestis resistere ante vni ſtra pam de seruis dñi mei minimis. An fiduciam habes in egypto propter curruos edreos: Nunquid sine dñi volūtatē ascēdi ad locū istū vt demoler eū: Dñs dixit michi. Ascende ad terrā hanc ⁊ de molire eā. Dixerūt autē heliachim filius helchie ⁊ sobna scriba ⁊ ioabē raphaci. P'ecauimus dñs nobis seruus tuus ciuace siq'de itelligim' hāc in guā ⁊ nō loq're nobis in daice audiret p'p'o qui est super murū. Responditq' eos raphaces dicēs. Nunquid ad dñm tuū ⁊ ad te misit me dñs meus vt loquerer sermones hos et nō potius ad viros q' sedent super murū vt comedant stercoia sua: et bibant vniū suā vobiscū: Stetit itaq' raphaces et exclamauit voce magna in daice: ait. Audite verba regis magni regis assiriōis. Ipse dixit rex. Non vos sed uacat ezechias. Non eni poterit erue re vos de manu mea: neq' dācā vobis tribuat

Recapitula
lano capiti
uitatio ist' p
salmanaſar.

1. pal. 31. a
Eccl. 4. 8.
Esaie. 36.
Sēmachē:
rib rex ass
riūm ad re
egychia re
ge iude ac
cepit bona
federe.

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

Ezechias
rex iud op
timus.
1. pal. 19. c.
excelsi dis
sipatione
plura alia
p' dola ab
eo.

Et resisten
tia contra
assyrios.

B

Distio cō
miffarij re
gis assiriū
loq' nolēti
loq' iſraace

1. gal. 32. c

super dñm dices. Et tu liberabit nos dñs: et nō tradetur ciuitas hec in manu regis assyrior. Nolite audire ezechia. Hec enī dicit rex assyriorum. Facite mecum qđ vobis est vtile: egredimini ad me. Et comedet vnusquisq; de vinea sua: et de fic sua: bibetis aquas de cisternis vestris donec ve nia: et transferā vos in terrā quē sisia est terre ve stre in terrā fructiferā et fertile vni terrā panis et vinearū terrā oliuā: et olei ac mellis: et vueris: et nō moueamini. Nolite audire ezechia: qđ vos decipi dicitis. Dñs liberabit nos. Nūqđ liberauerūt dī gētiū terrā suā de manu regis assyriorū: ubi est de? emath: et arphar: ubi est deus sepbarua: ana: et aua: Nunquid liberauerūt samariā de ma nu mea? Quinā illi sunt in vniuersisq; dñs terra: rui qui eruerūt ciuitates suas de manu mea. Et pos sit eruerē dñs hierlm de manu mea. Et cū itaq; pphus et nō respōdit et quicūq; Siquidē pceptis regis acceperāt vt nō respōderēt ei. Venitq; elia chm filius helchie p̄positus dom? et sobna scri ba et ioab filius asaph a comētaris ad ezechia scissia vestro: et nōcauerūt ei xba rapscio.

¶ C. S. Dixit ezechia ad esaiam. ezechias ex pandit litteras cōiā dño. mīrñ esaias ad p̄fōnā: dñs ezechia. angel? censū octoginta milia occidit de assyris: nōcō illa. reuertitur sēnachērib in ni nīue: et ibi adorian in templo deum suum a filijs populi interfectur.

Ute cum audisset ezechias rex fecit ve simenta sua. et oper? est sacco: ingressus est domū dñi: et misit elia chm p̄e positū dom? et sobnā scribas et senes de sacerdotib? opertos sacis ad esaiam. pphetas si lum amos. Qui dixerūt. Hec dicit ezechia. De es tribulatione et incerpatione et blasphemie dñi es iste. Venit filij vsq; ad partū. et vires nō ha bet parturie. Si forte audiat dñs de? tuos vni uerba verba rapscio: quē misit rex assyriorū dñs suos vt exprobaret deū viuerē et argueret verbis qđ auduit dñs de? tu? et fac orationē p̄ reliquis quē reperte sunt. Veniunt ergo feratū regis eze chie ad esaias. Dixitq; eis esaias. Hec dices dño vestro. Hec dicit dñs. Nolite timere a facie p̄fō nū quos audistis quib? blasphemauerunt pueri regis assyriorū me. Ecce ego mittā et īspiratū: et au dit nunciū et reuertetur in terrā suā. et deiciat eum gladio i terra sua. Reuerfus est ergo rap scio: et inuenit regē assyrium expugnantē lōbā. Audierat enī qđ recessisset de lachis. Cūq; au digressus de tharacha rege ethiopie: dicentes ecce egressus est vt pugnet ad euersus te. et tū contra eū misit nūcios ad ezechia dices. Hec dicite eze chie regi iuda. Non te feducat de? tuos in quo ha bes fiduciam neq; dicas. Non tradet hierusalem in manus regis assyriorū. Cū enim ipse audistis qđ ce cerunt reges assyriorū vniuersisq; terminis: quomodo vastauerunt ea. Nam ergo solus poteris libera ri. Nunqđ liberauerunt dī gētiū singulos quos vastauerūt patres mei goyan. videlicet et aran et respā? filios edē qui erant in telassar: ubi ē rex emath: et rex arphar. et rex ciuitatis sepbarua ana et aua: Itaq; qđ acceperit. Ezechia litteras de manu nūciosū et legisset eas. Ascēdit in domū

dñi: et expādit eas cōiā dño: et orauit in conspectu eius dicens. Dñe de? ist? qđ uides sup cheruben tu eo deus solus regis olm terre. tu fecisti celus et terrā. Inclina aurē tuā et audi. Aperi dñe oculos tuos: et vide: et audi oia verba semnachērib: qđ misit vt exprobaret nobis deū viuerē. Etere dñs dñs: si pauerūt reges assyriorū gentes et terras olm et miserūt deos eorū in ignē. Nō enī erat dī syopa manuū dñm ex ligno et lapide: et qđ dederūt eos. Hunc igitur dñe de? noster saluos nos fac de ma nu eoz. vt sciant oia regna terre qđ tu es dñs de? solus. Misit autē esaias filius amos ad ezechia: dicens. Hec dicit dñs deus israel. Quē deprecā tus es me sup sennacherib regē assyriorū: audisti iste est sermo quē locut? est dñs de? cōspicuit te et subinauit te virgo filia syon post tergū tuū ca: pat mouit filia hierlm. Cui exprobasti i quē blas phemasti. Contra quē exaltasti vocē tuā et eleua sti in excelsum oculos tuos contra sanctos israel.

Per manū seruorū tuorū exprobasti dñs et dixi sti. In multitudine currus meorū ascēdit excelsa montū in fummitate libani: et succidi subimeas ce dros eius et electas abieres illius. Et ingressus sū vsq; ad terminos eius: salū carmeli et? ego facidi. Et dibi aq̄s alienas: et siccas: vestigijs pedū meorū oēs aquas clausas. Nunqđ nō audisti qđ ab initio fecerim. Et diebus antiquis pfamaui illud: nūc ad dñm. Erūti in ruinam collū cōpū gna nūti ciuitates munire. Et qui sedēt in eis ha: milea manu. Corremuerūt et cōfusi sunt. facti sūt velut scnū agri et vires herba tecorū: quē arefa: cta est anteq; veniret ad maturitatē. Habitu culū tuū et egressum tuū et introitū tuū et viā tuam ego p̄fecui et furorē tuū p̄tra me. Insanisti i meris: su perbia tua ascēdit in auro mea. Pōnā istū ignē i culū in narib? tuis et cōmū in labijs tuis: redu: cā te i viā qđ uenisti. Ubi aut ezechia hoc erit signū. Comede hoc anno qđ repereris in secundo aut anno quē sponte nascunt. Porro in tertio an no seminare et merite. plāte vineas et comedite fructus earū. Et quod cūq; reliquū fuerit de do mo iuda mittet rā dñe deosū: et faciet fructū sur sum. De hierusalem dīpe egredient reliq; et qđ sal uetur de monte syon. yelus dñi exercitus faciet hoc. Quib? hēc dicit dñs de rege assyriorum. Non ingrediet vbi hanc nec mutet i ea sagitta nec occupabit ea clipeus nec circūdabit ea muni tio. Per viā qua uenit reuertetur: claustrā hanc non ingredietur dicit dñs. Protegāq; vbi hanc et saluabo eā. ppter me et ppter dauid seruū meū. Factū est igitur in nocte illa uenit angelus dñi et percussit in castris assyriorū cētū octoginta q̄q; mi lia. Cūq; buluculo surrexisset uidit omnia corpō ra mortuorū: et recedens abiit: reuerfus est sen nachērib rex assyriorum: et mansit in ninīue. Cūq; adoset in tēplo nēcrach deus suū ad ramelech et sarsar filij eius percussit eū gladio: fugerūt q; in terrā armeniorū: et regnauit asaraddon filius eius o pio eo.

¶ C. S. De egritudine ezechie de signo i sole. de pueris et litteris et muneribus qđ misit mero dach rex babilonie ad eū de cōminatō: qđ ascē detat domum suam.

Respōso diuini ad orationem ezechie p̄ eliam.

De signo dato ezechie de vi ciuita p̄tra assyrior.

Eccl. 4. s. b. Intra mea s. d.

Tho. 1. d. Assyrii p̄ ciuitatē angelo rpe ezechie et dñ monte sēna q̄perib.

ad eze chie.

A
De egrota
tione eze
chie 2 pio
longatioe
vite sue p
xxv. annos.
2. pat. 31. f.
Eia. 38. a.

B

In signis
sanitatis su
ture eze
chie fol re
trocessit p
decem ho
ras.
Ecc. 4. 8. b

C

Eiat. 39. a.
rex babilo
niorum mirt
nuncios
et munera
ad ezechia

predictur
partipe eze
chie: sed
post futu
ra captivi
tate iuda.

D

mois eze
chie.

In diebus illis egrotavit ezechias vixit
ad mortem: venit ad eum eiasas filius
amos propheta: dixit ei: hec dicit do
minus deus: Ne pueri domui tue. Do
ricris enim tu & non viues. Qui conuerit faciem suam
ad parietem & orauit dominum dicens. Obsecro dñe
memeto quelo quò ambulauerim coram te in veri
tate et in corde perfecto: quò placuit est coram te se
cerim. Fleuit itaque ezechias fletu magno. Et ante
quò egredieretur ezechias medià parietis attritus est
sermo dñi ad eum dicens. Reuertere & dic ezechie
dñi populi mei. hec dicit dñs deus dauid patris
tui. Audiui orationem tuam: vidi lachrymam tuam
& ecce sanauit te. Die tertio ascendens repleti dñs: et
addidit diebus tuis quindeci annos. Sed & be ma
nu regis assiriorum liberabo te et ciuitate hanc & p
tegè vbi es ista: propter me & propter dauid seruum me
um. Dixitque eiasas. Afferre massam ficuln. Quas
cū attulissent & posuissent super vicus eius curatus
est. Dixit autem ezechias ad eiasam. Quod
erit signum quò dominus me sanabit: & quia ascensu
rus sum die terra repleti dñs: Cui ait eiasas. hec ob
erit signum a dño quò facturus es dñs sermonem que
locutus es. Ille vt ascendat vmbra decem leuice
aut reuertatur totidè gradibus. Et ait ezechias.
Facile est vmbra crescere decem leuice. Nec hoc vo
lo vt fiat sed vt reuertatur retrosum decem gra
dibus. Imocauit itaque eiasas propheta dñm & redu
xit vmbra p lineas dñm iam descenderat in huius
loquio achā retrosum decem gradibus. In tempore illo
miserit merodach balad filius balad rex babilo
niorum litteras et munera ad ezechia: audierat
enim quò egrotasset ezechias. Letatus est autem in
aduertu eorum ezechias: & ostēdit eis domum a roma
tis & aurum et argentum & pigmenta varia: vnguenta
quoque & domum vasorum suorum: et omnia que habere po
terat in thesauris suis. Non fuit quod non monstras
set eis ezechias in domo sua & in omni potestate
sua. Venit autem eiasas propheta ad regē ezechias
dixitque ei. Quid dixerunt viri istius: vnde vene
runt ad te? Cui ait ezechias. De terra longinqua
venerunt ad me de babilone. Et ille respondit.
Quid viderunt in domo tua? Ait ezechias. Dia
quecumque sunt in domo mea viderunt. Nichil est
enim quod non monstrauerim eis in thesauris meis.
Dixit itaque eiasas ezechie. Audi sermonem dñi
ecce dies venient: et auferetur oia que sunt in do
mo tua: et que cōdiderat pater tuus vixit in diem
hanc in babilonem. Nō remanebit quicquid ait do
minus. Sed & de hisque tuis qui egredientur ex te
quos generabis: tollentur & erunt euulsi in pala
tis regis babilonis. Dixitque ezechias ad eiasam.
Bonus sermo dñi quò locutus es. Dixit tibi pater
et veritas in diebus meis. Reliqua autem sermo
num ezechie et omnia fortitudo eius et quomo
do fecerit piscinam et aqueductum & introduxit
rū aquas in ciuitatem: nōne hec scripta sunt in li
bro sermonum dierum regum iuda? Domiuitque
ezechias cū patribus suis & regnauit manasses
filius eius pro eo.

In C. S. De manasse & sceleribus eius. De pñna
tione dñi et de amon filio eius: iste amō occidit
a seruis suis cui successit iosias filius eius. xxi.

Decem annis erat manasses cū re
gnare cepisset: et quinquagintaquing
annis regnauit in iherlm. Homen ma
trie eius applicassetque malum in cō
spectu domini: in iherlm. Idola gentium quas deleuit
dñs a facie filiorum israel. Couersusque est & edificauit
exaltia que dissipauerat ezechias pater eius:
& erexit aras a baal fecitque lucos sicut fecerat achab
rex israel: & adorauit omne militum celi et coluit eam
& extruxitque aras i domo dñi de qua dixit dñs: In
hierusalem ponā nōm meū: extruxit altaria vni
uerse militie celi in duobus atrijs templi dñi. Et
traxit filium suū per ignē & ariolatus est: & ob
seruauit auguria & fecit pythones & aruspices mul
tiplicauit vt faceret malū coram dño & irritaret eū.
Posuitque idola luci que fecerat in templo dñi super
quo locutus est dñs ad dauid & ad salomonem fi
liū eius. In templo hoc et in hierusalem quē elegi de
cunctis tribubus israel ponā nomen meū in sem
piternū et ultra nō faciā cōmētem pedē israel de
terra quā dedi patribus: eo quod custodierint opere
oia que precepi eis: et vniuersam legē quā mada
ui eis seruus meus moyses. Illi vero nō audier
rū sed deducti sunt a manasse vt facerent malum
super gentes quas contriuit dñs a facie filiorum is
rael. Conuersus est dñs in manu seruorum suorum p
phetarum dicens. Quia fecit manasses rex iuda
abominatioes istas pessimas super omnia que fecer
rūt amōrei ante eis: peccare fecit etiā iudā im
mūdicis suis: propterea peccabit dñs deus israel.
Ecce ego iudicā mala super iherlm & iudā vt qui
cūq; audierit timant ambe aures eius. Et ex
tendā super hierusalem funiculum samarie et pondus
domus achab & delebo iherlm sicut deleui solent
tabule. Delens veritā & ducā crebrius filium suū
faciē eius. Dimittam vero reliquias hereditatis mee
& tradā eas in manū inimicorū eius. erūtque in
vastitate & in rapinā cunctis a diuersariis suis: eo
quod fecerint malū coram deo & perseuerauerūt irritā
tes me: ex de quo egressi sunt patres eorū ex egypto
vixit ad hanc diē. Insuper & sanguine innoti
um fudit manasses multū nimis donec impleret
hierlm vixit ad os: obsequi peccatis suis quibus pec
care fecit iudā vt faceret malū coram dño. Reliqua
autē sermonū manasse: & vniuersa que fecit & pec
cati eius quod peccauit: nōne hec scripta sunt in li
bro sermonū dierū regū iuda? Domiuitque ma
nasses cū patribus suis: & sepultus est i orto domus
sue: in orto ozam: et regnauit amon filius eius pro
eo. Eligimus annos quatuor amon cū regnare ce
pisset: duobus quoque annis regnauit in hierusalem
Homen matris eius messalemet filia arus de
ierheba. Fecitque malū in conspectu dñi sicut fece
rat manasses pater eius: & ambulauit in omni via
quā ambulauerat pater eius: seruauitque immūdi
catis quibus seruiebat pater eius: & adorauit eos:
& delectauit dñm deū patrū suorū: & nō adiuuauit
in via dñi. Et detestatus est & infidias seruū suū & in
terfecerunt regē in domo suo. Percussit autē po
pulus terre oēs qui cōtrauerant ptra regē amon:
mon: et constituerunt sibi regē iosiam filium eius pro
eo. Reliqua autē sermonū amon que fecit: nō
ne hec scripta sunt in libro sermonū dierū regum

A
De manasse
se rege iuda
da malo.
2. pat. 33. a.

B

Punitio
manasse
regis iude
ppr peccata.

C

D
Manasses
morti post
quò regnat
ammon rex
iuda.

Ammon
mouit et
iosias re
gnat.

iuda. Sepellerunt eū in sepulchro suo in horto
oyam: et regnauit iosias filius eius pio eo.

C. S. Regnauit iosias filius ammon quod in-
ter. Deuteronomio. iosias mittit ad consule-
dum dñm. de verbis olde pio prophete per quem cō-
sulerunt dominum.

Acto anno erat iosias cū regnare ce-
pisset et triginta vno anno regnauit in
hierlm. Hōmē matris eius ydaia filia
pba daia de bethcar. Fecitq; quod pla-
cū erat corā dño: et abulauit p omē viā dauid
patris sui. Non declinauit ad dexterā sine ad sin-
istrā. Anno autē octauo decimo regis iosie misit
rex saphan filiū asia filij mesallā scribā repli dñi
dicēs ei. Uade ad bethcia sacerdotē magnū vt cō-
suletur pecunia que illata est in templū dñi: quā col-
legerūt ianitores templi a populo: deturq; fabijs p
pcepit eos domo dñi. Et dñi et distribuāt eā his
qui operantur in templo dñi ad instaurāda sarrate:
etia repli signarij videlicet cementarijs: et his q;
lietrupta composuit vt emātur ligna et lapides
de lapidibus ad instaurāda templū dñi. Uerunt
non suppetur eis argentū qd accipiunt: sed in
potestate habent et in fide. Dixit autē bethcias
pontifex ad saphan scribā. Abibi legio repperit
domo dñi. Deditq; bethcias volumē saphan scri-
be qui legit illud. Venit quocq; saphan scriba ad
regē: et renūciauit ei qd pceperat et ait. Constaue-
rūt serui tui pecuniā que reperta est in domo dñi
et dederūt vt distribuere fabijs ac pfectis ope-
rū templi dñi. Narrauit quocq; saphan scriba regi
dicēs. Abibi dedit michi bethcias sacerdos: quē
cū legisset saphan corā regē: adduxit rex verba
libri legis dñi sicut vestimenta sua. Pcepit bethcie
sacerdoti abichā filio saphan: et achoboi filio mi-
cha: et saphan scribā et asarie seruo regis: dicē-
sire et consilite dñm sup me et sup populo et super
omni iuda de verbis voluminis istius quod inuen-
it est. Magna enī ira dñi successit est corā nos q;
nō audierūt patres nostros verba libri huius vt fa-
cerent omne quod scriptū est nobis. Iterunt ita-
q; bethcias sacerdos et abichā et achoboi et saphā
et alia ad oldā ppheten vxorē scilicet filij ihecie
filij aras custodire vestigiū que habitabat in hierusa-
lē in scōa locutiq; sunt ad eā. Et illa respondens
hēc dicit dñs de israel. Dicit vtro qui militros
ad me. Hēc dicit dñs. Ecce ego adducā mala su-
per locū istū: super habitatores eius oīa. Abba le-
gis que legit rex iuda: qd dereliquerunt me: et sa-
cificauerūt dñi aliena irritante me. I cunctis
operibus manū suarū. Et succendetur indigna-
tio mea in loco hoc et nō extinguet. Regi autem
iuda qui misit vos vt cōsuleretis dñm: sic dicetis.
Hēc dicit dñs de israel. Pio eo qd audistis verba
voluminis et perterriti estis corā iū et humilati: eo
corā dño audistis sermonib; corā locū istū et ha-
bitatores eius qd videlicet ficerent in stuporem et
in maledictū et scidistis vestimenta tua et cūscisti co-
rā me et ego audui aurib; ad carco colligaz te ad
patres tuos et colligasti ad sepulchū tuū in pace
vt non viderit oculi tui omnia mala que introdu-
cuntur sum super locum istum.

C. S. Josias verba federis corā populo legis.

Idola de iuda et samaria extirpantur. ossa sacer-
dotum super altaria cōbuntur. Verba ode pio
phete implentur. pascha solenne celebratur. Jos-
ias in magedo occiditur. Josiam filius eius
rex eligitur quem vincrum pphara in egyptum
abduxit: et multa in iuda imposta iocūm regē
constituit.

Et renūciauerūt regi qd dixerat. Et
misit et congregati sunt ad eū omēs fe-
nes iuda et hierusalem: ascēdētes rex tem-
plū dñi et oēs viri iuda vniuersi qui ha-
bitabant in hierlm cō facer dotes et pphete et
oīa pphā a parauisq; ad magnū: legūq; cunctis
audierib; oīa verba libri federis qui inuēus est
in domo dñi. Stetitq; rex sup gradū et sedus per-
cussit corā dño vt abularē post dñm: et custodiret
pcepta eius et resumptionē ceremonias in omi co-
de et in tota aia: et suscitaret verba federis iocūm
que scripta erant in libro illo. Acque iungit pphā
pacto. Et pcepit rex bethcie pontifci et sacerdo-
tibus scbi ordines et ianitoribus vt picerent de
templo dñi oīa vasa que facta fuerant baal: et in ius-
ty et vniuersē militie celis: cōbussit ea fons hierlm
in conuale cedron et tulit pueri eōs in bethel.
Et deleuit aruspices qd posuerāt reges iuda ad
sacrificādū in excelsis p ciuitate iuda et in circū
tu hierlm: eos qui adolebant incensū baal et cir-
culi et lune et duodecim signis et omni militie celis.
Et effert fecit lucū de domo dñi foias hierlm in cō-
uale cedron: cōbussit eū ibi et redegit in pulue-
rem et picit sup sepulchra vulgi. Destruit quocq;
q; edículas effeminatoz que erāt in domo dñi: p
quibus mulieres tēgebant quasi domicilia lucū
et congregauerūt oēs facer dotes de ciuitate iuda
et cōtaminauerūt excelsa vbi sacrificabant facer-
dotes de gabaa vsq; bethabe. Et destruxit aras
positas in introitu ostij iosie pncipio ciuitatis
qd erat ad sinistrā porte ciuitatis. Uerunt non
ascendebāt facer dotes excelsis ad altare dñi in
hierlm: sed tm comedebant asyna in medio frū
suo. Et contamiāuit quocq; topheh qd est in cōual-
le filij ennō: vt nemo cōsecraret illū suū aut filiā
per ignem moloch. Abulit qd equos qd bede-
rant reges iude soli in introitu templi dñi iuxta ve-
edrā nathamelech cū nuchy qui erat i ppharum:
curtus autē solis cōbussit igni altaria quocq; que
erant super tecta cenaculā qd fecerant reges
iuda et altaria qd fecerat manasses in duob; aris
templi dñi destruxit rex et cūcurrat idē et disperdit ei-
nerē eōs in torrentē cedron. Et cecidit quocq; que
erāt in hierlm ad dexterā partē mōtis offensis
q; edificauerat salomon rex israel altaroꝝ idolo
sidoniorū et chamoz offensionū moab melchom
abominationi filioz ammon polluit rex et cōtri-
uit statuas et succidit lucos repletos loca eōs
ossib; mortuoz. Insuper et altare qd erat in bethel
et excelsū quod fecerat hieroboā filius nabath
q; peccare fecit israel: et altare illud et excelsū destru-
xit atq; cōbussit et pminuit in puluerem: succen-
dit etia lucū. Et cōbussit iosias vidit ibi sepul-
chia que erant in monte missus et tulit ossa de se-
pulchris et cōbussit ea super altare et polluit illud
iuxta verba dñi quod locutus est vir dei quū

predigerat verba bec. Et ait. Quis est titulus ille
 que video? Responderunt ei et cives vbi ille? se-
 pulchrum est homo dei qui venit de iuda: et p[ro]p[ri]e
 verba bec que fecisti sup altare betel. Et ait. De-
 mitte eum. Nemo comoueat ossa ei. Et ita cuncta m[an]-
 serunt ossa illius cu ossibus p[ro]phetarum qui venerat
 de samaria. Insuper et oia phara excelsorum q[ue] erant
 in ciuitatibus samarie que fecerant reges israel
 ad iritandus d[omi]n[u]m et abstulit ossa: et fecit eis s[epu]-
 ola que fecerant in betel. Et occidit vniuersos sa-
 cerdotes excelsorum qui erant ibi sup altaria et cō-
 bustit ossa hūana sup ea. Reuerfusq[ue] est hier[osolyma] et
 precepit omni p[ro]p[ri]o dicens. Facite phase d[omi]ni deo
 vestro s[ecundu]m q[uo]d scriptum est in libro federis huius.
 Nec eni factu[m] est phase tale a dieb[us] iudicij qui tu
 dicauerunt israel: et omni dieb[us] regij israel regij
 iuda sicut in octauo decimo anno regis ioseph factu[m]
 est phase illud d[omi]ni in hier[osolyma]. Sed et phitonnes et
 ariolos et figuras idoloru[m] et insidias et abomia-
 niones que fuerunt in terra iuda et hier[osolyma] abstu-
 lit ioseph et statueret verba legis que scripta sunt
 in libro que inuenit helcias sacerdos in templo
 d[omi]ni. Similis illi non fuit ante ei rex: qui reuer-
 ret ad d[omi]n[u]m in o[mn]i corde suo et in tota ala sua et vni-
 uersa virtute sua iuxta o[mn]em legē moysi neq[ue] post
 ei surrexit similis illi. Versus amē non est auersus
 d[omi]n[u]s ab ira furoris sui magni quo iratus est iuro:
 eius contra iuda p[ro]pter irrationes quib[us] p[ro]p[ri]os
 cauerat ei manasse. Dixit ita d[omi]n[u]s. Et iuda
 auersa o facie mea sicut abstulit israel et p[ro]p[ri]a
 erat hanc quā elegi hier[osolyma] et domum de qua dixi
 erit nomen meū sibi. Reliqua autē sermonu[m] iose-
 ph et vniuersa q[ue] fecit nonne bec scripta sunt in libro
 verboru[m] dieb[us] regij iuda? In diebus eius ascen-
 dit pharaon nechaio rex egypti p[ro]p[ri]a regē assyrio-
 rum ad flumen eufratē. Et abiit ioseph et iuda loc-
 cursum eius: et occisus est in mageddo cū vidisset
 ei et postea uerit ei serui sui mortui de mageddo
 et pertulerit in hier[osolyma]: et sepelirunt eū in sepulchro
 suo. Tuncq[ue] populus terre iocha sili ioseph et vi-
 xerunt eū: et cōstituerunt eū regem p[ro]p[ri]a patre suo. Et
 gignitrib[us] annis erat iocha cū regnare cepisset
 et trib[us] mensibus regnauit in hier[osolyma]. Hōmē ma-
 trius eius amithal filia hieremie de lobna. Et fecit
 malū corā d[omi]no iuxta oia q[ue] fecerant patres eius.
 Et iuxta ei pharaon nechaio et ierlababā q[ue] est terra
 emath: ne regnaret in hier[osolyma]. Et ipso iuxta multas
 terre cētū talentis argenti: talento auri et regē
 cōstituit pharaon nechaio belachiam filiu ioseph pio-
 iosia patre eius: virtutis nōmē ei iocha: iocha: potro
 iocha tulit et duxit in egyptu[m]. Argenti autē et au-
 rū dedit iocha iuxta pharaoni cū in discessit terre p[ro]-
 singulos vt cōfesset iuxta preceptu[m] pharaoni.
 Et vniq[ue]q[ue] iuxta vires suas egerit tam argen-
 ti q[uam] aurum de populo terre vt daret pharaoni.
 nechaio. Et iuxtaq[ue]q[ue] annos erat iocha iuxta cū re-
 gnare cepisset: et vndecim annis regnauit in hier[osolyma].
 Hōmē matris ei sebi da filia phadada de
 ruma. Et fecit malū corā d[omi]no iuxta oia q[ue] fecerant
 patres eius.

Et c. De morte iocha iuxta et qualiter tribus an-
 nis seruauit nabuchodonosor. Et de latriculis q[ue]
 misit d[omi]n[u]s in iuda hier[osolyma] obfide iocha iuxta egredi

tur l occurru nabuchodonosor cū matre sua et ser-
 uis suis et principibus et eunuchis. post istum iocha
 regnauit filius eius iocha iuxta q[uo]d nabuchodonosor
 rex transiit in babilone cū populo suo
 pio quo regnauit sedechias constitutus a nabu-
 chodonosor.

In diebus eius ascendit nabuchodonosor
 rex babilonis: et factus est rex iocha
 seruus tribus annis: et rursum rebellā-
 uit corā eū. Immisitq[ue] et d[omi]n[u]s latricu-
 los cū palatib[us] et latriculos syrie: et latriculos mo-
 ab: et latriculos filio[rum] simon: immisit eos in iuda
 vt disperderet eū iuxta verbu[m] d[omi]ni q[uo]d locut[us] fuerat
 p[ro] seruos suos p[ro]phetas. Factu[m] est autē hoc p[ro]p[ri]o
 d[omi]ni iuxta iuda vt auferret eū corā se p[ro]pter peccā
 manasse vniuersa que fecit: et p[ro]pter sanguine[m] in
 notu[m] que effudit: et impieuit hier[osolyma] crasie inocē
 ti et ob hanc rem noluit deus p[ro]pitari. Reliqua
 autē sermonu[m] iocha iuxta et vniuersa que fecit: nōne
 bec scripta sunt in libro s[ecundu]m d[omi]n[u]m dieb[us] regij iuda?
 Et dormiuit iocha iuxta cū patrib[us] suis: et regnauit
 iocha iuxta filius eius p[ro] eo. Et vitra nō addidit rex
 egypti vt egredere de terra sua. Tulerat enim
 rex babilonis a iuxta egypti v[er]sus ad fluuij eufrata
 ten oia que fuerant regio egypti. Decē et octo an-
 nis erat iocha iuxta cū regnare cepisset et trib[us] me-
 sibus regnauit in hier[osolyma]. Hōmē matris ei moe-
 cha filia helinath de hier[osolyma]. Et fecit malū corā
 d[omi]no iuxta oia que fecerant patres eius. In ipso
 ascendit serui nabuchodonosor regis babilo-
 nis in hierusalem: circumdata est vbi munitioni-
 bus. Tuncq[ue] nabuchodonosor rex babilonis ad-
 ciuitatē cū seruis suis: vt oppugnaret eā. Et gres-
 susq[ue] est iocha iuxta rex ad regē babilonis ipse
 et mater eius et serui eius et p[ri]ncipes eius et eun-
 uchi ei: et suscepit eū rex babilonis anno octauo re-
 gni sui. Et prulit inde o[mn]es thesauros domus d[omi]ni
 et thesauros domus regie: et cōdidit vniuersa va-
 sa aurea que fecerat salomō rex israel in templo
 d[omi]ni iuxta verbu[m] d[omi]ni: et transiit o[mn]em hier[osolyma] et vni-
 uersos p[ri]ncipes: et o[mn]es fortes exercitus decē milia
 in captiuitatē et o[mn]em artificē et iulios et nichil
 relictu[m] est excepti pauperib[us] populi terre. Et t[ra]n-
 siit quoq[ue] iocha iuxta in babilone et matre regie et
 vxore regis et eunuchis regis et iudicib[us] et dux-
 it in captiuitatē de hierusalem in babilone: et o[mn]es
 viros robustos septē milia et artifices et iulios
 mille o[mn]es viros fortes et bellatores duxit eos
 rex babilonis captiuos in babilonem. Et consti-
 tuit marbatiam patru[m] eius pio cōsponsu[m]
 q[uo]d nōmē ei sedechias. Et misit et p[ri]mū annis erat
 iuxta habebat sedechias eū regnare cepisset: et
 decem annis regnauit in hier[osolyma]. Hōmē matris
 eius erat amithal filia hieremie de lobna: et fecit
 malum corā d[omi]no iuxta oia que fecerant iocha iuxta
 iuxta: donec p[ro]p[ri]e et eos a facie sua. Reversus
 sedechias a rege babilonis.

Et c. Nabuchodonosor obfedit hierusalem q[ue]
 sedechias recesserat ab eo: cepit: et excauit
 filios eius: et populu[m] occidit: hier[osolyma] cepit: et p[ro]p[ri]a
 destruxit iuxta captiuatē. godolai reliquit que h[ab]-
 ma occidit iocha iuxta de carcere est iudicatus

2. pal. 35. a.
3. eide. 1. a.

2. pal. 35. c.

2. pal. 35. a.

Bas. 1. a.
C.
hesler. 1. a.

2. pal. 35. b.
Ibid. 32. a.

Prologus.

per euilmerodach annona ei cōstituit cunctis diebus vite sue.

Capitulum xxv.

Iscritum est autē anno nono regni eius mēse decimo: decima die mēsis venit nabuchodonosor rex babilonis ipse et oīs exercitus eius in hierusalē et circumdederunt eā et extruxerunt in circuitu eius munitiōes. Et clausa est ciuitas atq; pallata vsq; ad vndecimū annum regis sedecie nona die mēsis. Pnenaluitq; fames in ciuitate nec erat panis populo terre. Et interrupta est ciuitas: et omēs viri bellatores nocte fugerūt per viā porte que est in ter duplicem murum ad hostiū regis. Porro chaldei obidebant in circuitu ciuitatem. Fugit itaq; sedecias per vias q̄ ducit ad cāpēstria solitudinis. Et percutus est exercitus chaldeorum regē: cōspicībndos eū in planicie hiericho: totōs bellatores qui erāt cū eo dispersi sunt et reliquerūt eum. Apprehensum ergo regē duxerunt ad regē babilonis in reblath: qui locutus est cū eo iudiciū. Filios autē sedecie occidit corā eo: et oculos eius effudit: vinxitq; catenis et adduxit in babilonē. Mēse quinto septima die mēsis ipse est annus nonusdecimus regis babilonis venit nabuzardan princeps exercitus seruus regis babilonis in hierlm. Et succendit domū dñi et domum regis et domos hierlm omēs domū combustis ignit: muros hierlm in circuitu destruxit oīs exercitū chaldeorū qui erat cum principe militū. Altiq; autē populi pte que remāserat in ciuitate: et fugas q̄ trās fugerant ad regē babilōis: et reliquū vulgus trās tulit nabuzardan princeps militū: de pauperib; terre reliquit vinicosos et agricolas. Colūnas autem creas que erant in tēplo dñi et bases et mare erum quod erat in domo dñi confrēgerunt chaldei et transfulerūt eas omne in babilonem. Quas quoq; creas et trullas et tridētes et cyphos et mortariolas: et olavasa eras in quib; ministrabāt tulerunt: nec non et thuribula et pbyalas. Quas aures aureas: et quas argenteas argenteas: tulit pilceps militum. Colūnas duas: mare vnū et bases quas fecerat rex salomō in tēplo dñi. Non erat pōdus eris oīm vasorū. Decē et octo cubitos altitudinis habebat colūna vna et capitellū erē sup se altitudinis trīs cubitos: et reticulū et malogranata sup capitellū colūne: ola eras similē et colūma scōba habebat ornatum. Tulit quoq; princeps milie nabazardan facerdotē pūmū: soppōniā facerdotē secundū et tres ianitores: et de ciuitate eunuchum vnū qui erat pfectus sup bellatores viros: et quinque viros de his qui steterāt coram regē: quos reperit in ciuitate: et soppo principem exercitus d; p̄babit tyroes de populo terre: sex viros et vulgo qui inuenit fuerāt in ciuitate. Quos tollēs nabuzardan princeps militū duxit ad regē babilonis in reblath: perculsusq; eos rex babilonis et in terfecit eos in reblath in terra emath. Et translatus est iuda de terra sua. Populo autem qui relictus erat in terra iuda que dimiserat nabuchodonosor rex babilonis p̄fecit godoliam filium aichā filii sabbā. Et duos quos auidissent oēs duces militū ipsi et viri q̄ erāt cū eis: vidēz q̄ p̄stulit rex babilonis godoliā venerūt ad godoliā in

maspha hismael filius nathanie: et iohannā filius zaree: et saraia filius thana meth nerthopbatites: et zontias filius maachari ipsi et focci eorū. Zurausq; dolias ipse et focci eorū dicēs. Nolite timere go fuisse chaldeis. Manet et terra et feruile regis babilonis: bene erit vobis. Factū est autē in mēse primo venit hismael filius nathanie filius elisama de femine regio et decē viri cū eo p̄fessitq; godoliā qui et mortu; ē. Et iudeos et caldeos q̄ erāt cū eo in maspha. Cōsurgēs oīs p̄p̄s a paruorib; q̄ ad magnū et pilceps militū venerūt in egyptū timētes chaldeos. Factū est vero in anno trigēsimoseptimo transmigrationis iochim regis iude: mēse duodecimo vicesima et septima die mēsis subleuauit euilmerodach rex babilōis anno quo regnare cepit caput iochis regis iuda de carcere et locutus est ei benigne. Et posuit thronū et sup thronū regū qui erant cū eo in babilone et t̄tauit vestes eius quas habuerat in carcere: et comēdebat panē semper in cōspectu eius cunctis diebus vite sue: annona quoq; cōstituit ei sine intermissione que et dābatur ei a rege per singulos dies es omnibus diebus vite sue.

Explicit secundus liber Malachim: id est regum quartus.

Incipit prefatio sancti hieronimi in libris babiloniam: qui est paralipomenon: quod nos dicere possumus verba dierum.

Intus ac talis ē liber iste vt ab eo illo si q̄ sciam scripturariū sibi voluerit arrogare semetip̄s irritatū. In singula de p̄noia iūcturāzq; verborū et p̄fermissis in libris regū gentium hystorie et innumerabiles explicantur euāgelij quēstiones. Sed si septuaginta interpretū pura et vt ab eis in grecis versa est editio p̄maneret: sup̄flus mihi videretur episcopus sanctissime atq; doctissime impelleres vt de b̄ia tibi volumina la tino f̄mone transferre. Quod enim semel aures hominū occupauerat et nascentis ecclesie roboauerat fidē iūstū erat etiā nostris silentio cōp̄obari. Hūc vero cū p̄ varietate regionum diuersa ferantur exemplaria et germana illa antiquas translatio corrupta sit atq; violata nostra arbitrij putas aut pluribus iudicare qd verū sit aut nouū opus in veteri opere cadere illudentibusq; iudeis conuincit: vt dicat oculos cōfigere. Alexandria et egyptus in septuaginta fatis elichū laudat aut eotē cōstātinopolis p̄bat antiochia luciani martiris exemplaria p̄bat. Medie inter has p̄uincie palestinas codices legist: quos ab ougene elaboratos eusebi; et p̄p̄lium vulgauerunt. Locutisq; obis hac inter se m̄saria varietate cōpugnāt. Et certe ouigena non solus exēpla cōposuit quattuor editionū et regione singula verba describens: vt vnus dissentiens statim ceteris inter se consentientibus arguat: sed q̄ maior auctor ē in editione septuaginta theodotionis editionem miscuit: asteriscos designā q̄ minus fuerat et virgulis que et sup̄fluo videbantur appollita. Et igitur alijs licuit non temere qd

Bierte. 39.
a. 2. 52. a.

5
Die. 4. 0. 6.

B

C

Psal. 17.
Eze. 19. c.

Die. 17. b.

D

E

F

Paralipomenon.

Est aduſu
D.H

Dam ſeth

enoc cayn malaleel iareth
enoch manſale lamech noe
ſem cham t iaphet. Filij Jao
phet: gomer magod madal
t iapham thubal moſoch
thura. Poſtro filij gomer:

aſcenē t triphat t togoima. Filij aut iana: elifa
t tharſi cerſim t dodanum. Filij cham: chus t me
raim phut t chanaan. Filij aut chus: ſaba t culla:
ſabatha regmaet ſabatacha. Poſtro filij regma
ſaba t dadā. Chus aut genuit nemroth. Iſte ce
pit eſſe potēs i terra. Deſtraim ſo genuit iudim
t ananum t laadim t neptuim phetruiſiſ dōg t cha
ſuim de qd egreſſi ſunt philuſtym t capturi. Cha
naan ſo genuit ſidonē pumogenitū ſuſi: cerbeum
dōg t iebuſet aut a moirē et ger geſeum eueſdōg et
aracheū et aſineu: aradiū dōg et ſamareū et ema
rbeū. Filij ſem elam aſſur t arſaxat iud et aran.
Filij arā: hys et hyl et gerber et meſ. Arſaxat
genuit ſaled et ipſe genuit beber. Poſtro beber
nati ſunt duo filij: nomē vni phalech: q i dieb
ei t diuſa eſt ei et nomē fratē ei lectā. Iſta
aut genuit timodas t ſaleph: t aſoi moir et tare
adurā dōg et vſal et deſlaebal cniā t abima t ſa
ba: mecnō t opphir t euila et iobab. Deſo iſti filij ie
ctan. Sem arſaxat ſale beber phalechia gau ſe
ruch nachoi t hys: aſte eſt abaū. Filij autē
abaū: yſaac et thumalel. Et be gñatione eorum
pumogenitū bſima elam nabaior t cedat abde
bel maſiam t maſma et duma maſa adad t the
ma lachor naphis cedma. Iſti ſunt filij bſima elis.
Filij aut cerbure cōcubine abiaū dōg genuit zaim:
rā ſecſan madan ma diū iſeboc et ſue. Poſtro filij
leſcan ſaba t dadan. Filij aut dadan: aſurim t la
thuſim et laomin. Filij aut madan: epha t epher
et enoch et abida t elda. Deſo hi filij cerbure. Be
nuit aut abiaū yſaac cui fuerūt filij eſau t iſrael.

Filij eſau abiaū rabuel iſeua ſelon chore. Filij
eliſhan theman omar cephti gothā cenem iſa
ma amelech. Filij rabuel: naat ſara ſamma meſa.
Filij ſeſir lorban ſobal ſebcon ana diſon eſer diſan
Filij lorbā boiri abothimā ſonoī āt lorbā ſuit thā
na. Filij ſobal aliā t manaath ebal ſepbi t omā. Fi
lij ſebō abala t ana. Filij ana diſon. Filij diſo ha
marā t eſebā: iſethā t charrā. Filij eſer baalā et
zabbā t iachā. Filij diſan: hys t arā. Iſti ſunt re
geō q lpaueſūt in fra edō: iſte cūſt rex ſup filios
iſt. Bſale filij beor: nomē ciuitatū eiūſ denaba.

Moutu eſt aut bale t regnauit p eo iobab filius
ſare de boſra. L dōg t iobab fuiſſet moutu t regna
uit p eo hulan de terra themanoti. Abuit dōg et
hulan t regnauit p eo adad filij badad q pcuſſit
ma diā i terra moab: nomē ciuitatis eiūſ auitb.
L dōg t adad fuiſſet moutu t regnauit p eo ſemla
de maſſera. Sed t ſemla moutu eſt t regnauit p
eo ſaul de roboroth q lurtā amnē ſtra eſt. Moutuo
dōg ſaul regnauit p eo balana filij achoboi. S3
t hic moutu eſt t regnauit p eo adad cui vidiſ
nomē ſuit phaa: t appellat eſt vroi ei mehertha
bel ſilia matr eiſte meyaab. Adad aut moutuo

duces p regibus in edō eſſe ceperūt. Dur thāna
dur alua dur iether dur oolibama dur belā dur
phinon dur chenē dur themam dur mapſar dur
magdibel dur hyā. Iſti duces edom.

¶ L. S. De duodeci patriarchis filijs iſrl. de ge
neratōe iude vſq ad iſai patrē dauid noiā filios
rē t filiari iſt noiāſ. De cognatiōe ſcribarū qui
venerūt de caloe dom t iacob.

¶ Filij aut iſrl: ruben ſymeon leui iuda
iſa char t zabulū dant ioseph bēiaml
neptal gad t aſer. Filij iuda ber au:
nā t ſela. Iſti tres nati ſunt ei de ſilia
ſue chanaanitidis. ſuit aut ber pumogenitū iuda
malis coſā dſo t occidit eū. Thamar aut nō
ei pēpit ei phares t ſarā. Deſo g filij iuda quſq.
filij aut phares eſrom t camul. Filij dōg ſere ſam
ri t erban et emā: L chalcal quog et Darā ſimul
quſq. Filij charma: char q turbauit iſrael et pec
cauit in furto anathematis. Filij autē aſariao. ſi
lij aut eſrom q nati ſunt ei: ſeramebel t ram t ca
lubi hic eſt caleph. Poſtro ram genuit aminadab
Aminadab aut genuit naaſon pſicpē filioſi iu
da. Ha ſon d3 genuit ſalma: de q ſor t e boos. S3
o3 genuit obed: et ipſe genuit iſai. Iſai aut genu
it pumogenitū beliab: ſecūdū amina dāb: tertiu
ſymaba: quattuſ nathanael: quiriū radda: ſextū
aſon: ſeptimū dauid. Quotiſ ſoſoies fuerūt ſarua
tabigail. Filij ſarue: abſai iobā t aſabel trea. Ab
ſai aut genuit amafas: cui p ſuit iether iſmael:
rea. Kaleph ſo filij eſrom accepit vroi nōmine
azuba. de qua genuit bictorio. ſueritq filij ei
iaſer et iobab t arad. L dōg moutu a fuiſſet azuba
accepit vroi caleph ephatā: q pēpit ei v. Poſ
tro v: genuit vii: vii genuit beſelei. Poſt be
i grefſus eſt eſrō ad ſilia machyr pſis galaad: et
accepit cū eū eſſet annuū ſeragitiā: q pēpit ei ſegub
S3 et ſegub genuit iſair: poſſedit viginſtre ciui
tates in ſra galaad. Lepitq grefſus arā oppida
iſair: t canat vriculos ei t pſer agitā ciuitatū. Deſo
iſti filij Machyr pſis galaad. L ſi aut moutu eſſet
eſrō: grefſus eſt caleph ad ephata. Iſabutu quog
eſrō vroi abia q pēpit ei aſſur patrē iſeue. Ha
ti ſunt āt filij ſeramebel: pumogenitū eſrom ram
pumogenitus ei: pēt buna et arā et aſon et actia.
Durit dōg vroi alterā ſeramebel nōte appara: q
ſuit mater omā. S3 t filij ram plogenitū ſerame
bel ſuerit moos ioſoim t aſhar. Anā āt habuit ſi
lios ſemel t iadan filij aut ſemel: nadab t abſur.
Nomē ſo vroi aſur abia: bē: q pēpit aboddā
t molid. Filij āt nadab ſuerit ſaled t apphai. Dor
tu eſt aut ſaled abſq liberis: ſi ſo apphai eſſet
q iſci genuit ſeſan. Poſtro ſeſan genuit obaolē: ſi
lij aut iodaſiſ ſemel: iether t ionathā. S3 t ge
ther moutu eſt abſq liberis. Poſtro ionathā gēuit
phalech t ſiza. Iſti ſuerūt filij ſeramebel plogē
nū eſrō. Seſan āt nō habuit filios: q filius t pūſ
egypnū nōte iera. De ditiſ ei ſiliā ſua vroi q pe
perit ei ethei. Et hei aut genuit nathā: t nathā ge
nuit ſabat. ſabat d3 genuit opbal: t opbal genuit
obed: obed gēuit iſeue: iſeue gēuit aſariao: aſariao
gēuit helles: t helles gēuit belafa: belafa gēuit ſi
3omoy: 33omoy gēuit ſellū: ſellū gēuit iſthamam
iſthamā āt gēſ. elifama: filij āt caleph ſrio ſerame

A
Se. 1. g. 2
30. c.
B. 38. a.
Ibid. g.
Wat. 1. a.
Ruth. 4. d.
Wat. 1. a.
Joſue. 7.

B
1. c. 16. b.

C

D

E

F

fapp: filij belchana: filij lobel: filij maath: filij ama
 fa: filij belchana: filij lobel: filij azarie: filij fopho
 nic: filij rhaath: filij afir: filij abfaph: filij chaze: fi
 li: faar: filij caath: filij leui: filij ifrahel: frater eius
 afaph: qd stabat a dextris ei: afaph filij barachie: fi
 lii famaa: filij michael: filij bafae: filij melchire: filij
 athanai: filij zara: filij adai: filij etha: filij zamma
 filij femet: filij ger: filij gerfon: filij leui: filij aurem
 merari: frēs eorum ad finem filij fomer filij moofi: fi
 lii mufti filij merari filij leui: frēs eorum: leuite qd
 ordinant fuit i cūctis ministerii tabernaculi domi
 dñi: Aaron pater filij ei: adolebāt i cenfū fup alta
 re olocaufti: fup altare thymiamatis i omne op
 ſcrificij: et p̄tarent p̄ ifrl iuxta ola qd p̄ceperat
 moyses feru: del: fili: aut filij aarō: Eleazar fi
 lii ei: finees filij ei: abfufe filij ei: bocci filij ei: ozi
 filij ei: zaraia filij ei: merator filij ei: amaria
 filij ei: achitrob filij ei: ſa doch filij ei: achuma
 as filij ei: Et dec habitacula eorum p̄ vicōs atq; cō
 finia filioꝝ: aarō iuxta cognationes caathitarū.
 Ipſie ei ſonte cōtingerāt: Dederūt iſrl eis hebron
 i terra iuda: i ſuburbana ei: p̄ circuitū: agros aut
 ciuitatis: i villas caleph filio iſephone. Porro fi
 lijs aarō dederūt ciuitates ad cōfigiendū hebrō
 i lobna: i ſuburbana ei: Berber qd: eſt emō cū
 ſuburbans ſuis: i p̄lo: i dabit cū ſuburbans
 ſuis: aſan qd: i berſemes: i ſuburbana earū. De
 tribu aſ: bēiamin gabee: i ſuburbana ei: i almar
 ch: i ſuburbans ſuis: aarō iuxta qd: cū ſuburbans ſuis
 De ciuitates tredecim cū ſuburbans ſuis: cogna
 tiones ſuas. Filij aut caath reſiduos de cognatioe
 ſua dederūt ex dimidia tribu manafſe i poſſeſſio
 ne vides decem. Porro filijs gerfon p̄ cognationes
 ſuas de tribu iſſachar: et de tribu aſer: i de tribu ne
 ptalim: i de tribu manafſe i baſan vides tredecim.
 Filij aut merari p̄ cognationes ſuas de tribu ru
 ben: i de tribu gad: i de tribu zabulon: dederūt ſon
 te ciuitates quoddecim. Dederūt qd: filij iſrl leuitis
 ciuitates: i ſuburbana earū. Dederūtq; p̄ ſontē ex
 tribu filioꝝ iuda: i ex tribu filioꝝ ſimeon: i ex tri
 bu filioꝝ bēiamin vides oſas vocauerūt noi
 bus ſuis: i his qd erat de cognatioe filioꝝ caath.
 Fuerūtq; ciuitates i terminis eorum de tribu ephraim.
 Dederūt qd: eis vides ad cōfigiendū ſichen cum
 ſuburbans ſuis i monte ephraim: i gazer cū ſub
 urbanis ſuis i ecmaā qd: cum ſuburbans ſuis: et
 berſois ſit necnō p̄lo cū ſuburbans ſuis: i ge
 themō in eundē modū. Porro ex dimidia tribu
 manafſe a mer: i ſuburbana ei: baal: i ſuburbana
 ei. His videlicet qd de cognatioe filioꝝ caath
 reliqui erāt. Filij aſer gerfon de cognatioe dimi
 die trib: manafſe gaulon i baſan: i ſuburbana ei:
 i aſtaroth cū ſuburbans ſuis. De tribu iſſachar
 cedec cū ſuburbans ſuis: i dabereth cū ſuburba
 nis ſuis: i ramoth qd: i ſuburbana ei: i anē cū ſub
 urbanis ſuis. De tribu ſe: aſer maſal cū ſuburba
 nis ſuis: i abdon ſit: aſach qd: i ſuburbana eius
 roob cū ſuburbans ſuis. Porro de tribu neptali
 cedec i galilee: i ſuburbana ei: amon cū ſuburba
 nis ſuis: i carithiarm: i ſuburbana ei. Filij au
 tē merari reliqui de tribu zabulon zemmono et

ſuburbana ei: i thaboz cū ſuburbans ſuis. Trāſe
 iordanē qd: ex a duero hieico otra ouēte iorda
 nis de tribu ruben doſol i ſolitudine cū ſuburbans
 ſuis: i iafſa cū ſuburbans ſuis: i cadmoth qd: ſub
 urbana ei: i miphſar cū ſuburbans ſuis. Necnon
 de tribu gad: i ramoth i galaad: i ſuburbana ei: et
 manaim cū ſuburbans ſuis: i efſebon cū ſub
 urbanis ſuis: i eſer cū ſuburbans ſuis.

C. S. De filijs iſſachar: i bēiamin: i neptalim: i
 manafſe: i eſſaim: i aſer.

Porro filij iſſachar: thola: i ppha: iſaſub
 ſamō: qttuos: filij thola ozi: rappaia
 i bierhel et iemai et iſepem et ſamuel
 p̄cipēs p̄ dom: cognationi ſuarū. De
 ſtirpe thola viri fortiffimi nūerant filij i dieb: dñi
 giti duo milia ſecētē. Filij ozi: iſrahia de qd nati ſūt
 michael: i obadiah: i oziel: iſſia qd: oſe p̄cipēs
 cū eis p̄ familias: i p̄pos: filios acciti ad plū viri
 fortiffimi triginta ſex milia. Multas ei habuerunt
 vxores: i filios. frēs qd: eorum p̄ oſes cognationem
 iſſachar robuſtiſſimi ad pugna dñi octoginta ſeptem
 milia nūerati ſūt. Filij bēiamin bale: i bochoz: i ta
 dihel tres: filij bale: eſdon et ozi et oziel: i bieri
 moth: i vmai qd: p̄cipēs familiarū: i ad pugna
 dñi robuſtiſſimi. Hūer: aut eorum viginti duo milia: i
 triginta qttuos. Porro filij bochoz: ſamira: i ioas: i
 eliczer: i elioenai: i amri: i bierimoth: i abia: i ana
 thur: i almarthā: oſe filij bochoz. Nūerati ſūt ad
 p̄ familias ſuas p̄cipēs cognationi ſuarū ad bel
 la fortiffimi viginti milia: i ducēt. Porro filij iadi
 hel balan: filij aut balā: iehus: i bēiamin: i aboth
 i chanaan: i iorhā: i tharſis: baſſaar. Dēn bi filij
 gadihel p̄cipēs cognationi ſuarū viri fortiffimi
 decē ſeptē milia: i ducēt ad plū p̄cedētēs. Sep
 phā qd: i daphhā filij b̄r et aſim filij ab̄r. Filij aut
 neptalim: iſihel: i gani: i aſer: i ſellū filij bala. Por
 ro filij manafſe: eſriehel: i cubinaq: ei: ſeria: i pepit
 machir patrē galaad. Machir aut accepit vxorē fi
 lijs ſuis huppil: i ſephā: i habuit ſonem noie ma
 cha. Homē aut ſcōi ſalpaah: nateq; ſūt ſilpbaath
 filie: i pepit maacha vxor: machir filius: vocauitq;
 nomē ei: p̄bares. Porro nomē filij ei: iſares: i filij
 ei: vlam: i reben. Filij aut vā: i bēdan. Filij filij ga
 laad filij machir: filij manafſe. Soro: aut ei: regla
 pepit virū decosū: i abieser: i moola. Eſt aut filij
 ſemida: abin: i ſechen: i ſeci: i anah. Filij aut eſſrai
 ſut bala: i bareth filij ei: i thaa: i filij ei: elada filius
 ei: i thaa: i filius ei: i thui: filij ei: sada: i det hui: filij
 ſuthala: i hui: filij ei: eſer: i elad. Acciderūt aut eorum
 viri geth i digene: qd: dederūt vir i uaderet poſ
 ſeſſiones eorum. Lucit iſt eſſrai p̄ oſes multos die
 b: i uenit frēs ei: i p̄ ſolarem ei. Ingrefſusq;
 eſt ad vxorē ſuā: qd: cepit i pepit filius: vocauitq;
 nomē ei: b̄ericio: qd: i malis dom: ei: oñ: eſt: ſilia: i
 ei: ſuit ſara qd: edificauit theſorion iſerioe: i ſup
 oñ: i ozenzara. Porro filij ei: rappa: i reſeph: et
 thale: de quo nati: eſt thalā: qd: genuit laadā. Huius
 quocq; filius ammiud qui genuit eſſama: de quo
 ortus eſt nun: qui habuit filiū iſue. Poſſeſſio au
 tem eorū i habitatio berbel cum ſilabus ſuis: et
 contra orientē noſa: ad occidentālē plagā gazer
 filie eius: ſy chen quocq; cum ſilabus ſuis: vq; ad
 eſa cū ſilab: ei: iugra filios quocq; manafſe berth

Bc. 4.6. b.

B

C

D

E

F

Paralipomenon.

san ⁊ filias eius: thannā ⁊ filias eius: magdedo ⁊ filias eius: do: ⁊ filias eius. In his habitauerūt filij ioseph: filij israel. Filij aser: ienna ⁊ tesua ⁊ efui ⁊ baria ⁊ sara: foio: cois. Filij auez: baria heber ⁊ melchiel. Ipse ē pater barsaith. Ihered aūt genuit iephthar ⁊ iomer ⁊ iorthan ⁊ suaa: foio: eoz: rē: silite iephthar: pholech ⁊ chamaal ⁊ asoph. Ihi filij iephthar. Porro filij iomer: abi ⁊ roaga ⁊ iaba ⁊ aran. filij autem helem fratris eius: supha ⁊ iēna ⁊ selles ⁊ amal: filij supha: sue aruaphe ⁊ sual ⁊ beri ⁊ iama: dofo: ⁊ od ⁊ samna ⁊ salusa ⁊ ietherā ⁊ bera: filij gether: iephone ⁊ phaspha ⁊ ara: filij autē ola: aree ⁊ auiel ⁊ resia. Amnes filij aser pūncipes cognationū electi atq; fortissimi duces ducum. Numerus autē eoꝝ etatis que apta esset ad bellum: vigintiser milia.

¶ C. S. De generationib⁹ beniamin qualiter qui supra nominati sunt hic noliatur.

Beniamin autē genuit bala pilogenitū suū: abal scdm: abara trū: nozba quar tū: rapsa qntū. Fuerūt filij bala ad doar ⁊ gera ⁊ abiud: abisue quoꝝ ⁊ ne man ⁊ haoc sed ⁊ gera ⁊ elphupha ⁊ tyram. Ihi sūt filij abod pūncipes cognationū habitantū in gabaa: q̄ trāsāti sūt ī manath. Mooman autē ⁊ achia ⁊ gera ipse transiit eoꝝ et genuit oza ⁊ abiud. Porro sarrahū genuit in regie. Moab postq; dimisit vsum ⁊ bera vxoꝝe suas. Genuit autē de edes vxoꝝe sua iobab ⁊ sebēia ⁊ mofa ⁊ moichon iebus quoꝝ ⁊ seitha ⁊ marmach. Ihi sūt filij ei⁹ pūncipes in familijs suis. Mechorim vero genuit achitob ⁊ elphaal. Porro filij elphaal heber ⁊ mī saam ⁊ samad hic edificauit onō ⁊ lod ⁊ filias ei⁹. Bera autē ⁊ sēma pūncipes cognationū habitantū in abialon. Ihi fugauerunt habitatores geth. Et bato ⁊ sefac ⁊ bierimoth ⁊ zabadia ⁊ arod ⁊ be der: michael quoꝝ ⁊ ierpha ⁊ ioaa filij baria. Et zabadia ⁊ mosollā ⁊ ezei ⁊ heber ⁊ esamari ⁊ iesha ⁊ iobab filij elphaal: iacim ⁊ zechu ⁊ sabdi ⁊ elioenat ⁊ seletbai ⁊ heliel ⁊ adaa ⁊ barata ⁊ samarab filij semel. Et iesphab ⁊ heber ⁊ heliel ⁊ abdon ⁊ zechu ⁊ hanā ⁊ anania ⁊ aulan ⁊ anathothia ⁊ iephadā ⁊ phannei filij sefac ⁊ samari ⁊ foioar: otholai ⁊ iesha helia ⁊ zechu. filij ieroā. Ihi patriarche ⁊ cognationū pūncipes q̄ habitauerūt ī iherlm. In gabaon autē habitauerūt abigabaō ⁊ nomē vxoꝝe ei⁹ maacha filiusq; ei⁹ pilogenit⁹ abdon ⁊ iur ⁊ cis ⁊ baal ⁊ nadab: gedur quoꝝ ⁊ abio ⁊ zachet ⁊ maceல்லor. ⁊ maceல்லor genuit samaa: habitauerūtq; ex aduerso firm suozū ī iherly cū frīb⁹ suis. Hec autē genuit ciez: cis genuit saul Porro saul genuit ionathā ⁊ melchisue ramia dāb ⁊ esbaal. Filij autē ionathā miribaal ⁊ miribaal genuit micha. filij micha: pbiton ⁊ melech ⁊ thara abā. ⁊ abā genuit ioada. ⁊ ioada genuit almoth ⁊ almoth ⁊ zari. Porro zari genuit mofa. ⁊ mofa genuit baana: cuius filius fuit rapha de quo ortus est elasa qui genuit asel. Porro asel fex filij fuerūt hi nobis: ezyica bochū bismael saria abadia anā. oēs filij asel. Filij autē eflech fr̄s ei⁹ vīā pilogenit⁹ mo. ⁊ hūo secūdus. eliphalech tertius. Sueratq; filij vīā viri robustissimi: magno robore tēdētes arcū ⁊ multos habētes filios ac nepotes vīq; ad

cēru quiquaginta. Et hi filij beniamin.

¶ C. S. De sacerdotibus ⁊ leuitis ⁊ officio eorum ⁊ gnatione saul ⁊ filioꝝ eius.

Venerunt ergo filij israel dinumerare ⁊ summā eoꝝ scripta est in libro regum israel ⁊ iuda: trāsāti sunt in babulos nē ppter delictū suū. Ihi autē habitauerūt pūmī in possessionib⁹ ⁊ in vrbibus suis iussu ⁊ sacerdotib⁹ ⁊ leuitib⁹ ⁊ nathinēi cōmorati sūt in iherlm de filijs iuda ⁊ de filijs beniamin. De filijs quoꝝ effraimz manasse othei filius āmūd filius emri filij omrai. filij bōni. De filijs pphares filij usda: ⁊ de filijs asafā pilogenit⁹ ⁊ filij ei⁹. De filijs autē zara. iehuel ⁊ fress eoꝝ sexcēti nonagita. Porro de filijs bēiamin: salo filij mosollā filij odia filij asana ⁊ iobama filij ieroā ⁊ belā filius ozi filij mochou ⁊ mosollā filius saphacie filij rabuel filij iebanie ⁊ fratres eoꝝ per familias suas nōgenti quingintaseꝝ. Et hi pūncipes cognationū per domos patruz suozū. De sacerdotib⁹ autē iedaia ioharib ⁊ iachin: asaria quoꝝ filius belchye filij mosollā filij zadoch filij meraior filij achitob pōtifer dom⁹ dei. Porro adaaas filij ieroā filij pphas: fo: filij melchia ⁊ maania filij adiel filij iesra filij mosollā filij mosalomor filij emmer. fress quoꝝ eoꝝ pūncipes p familias suas mille septēgētesca gita fortissimi robore ad faciēdū op⁹ ministerij in domū dei: leuiti autē semcia filij asub ⁊ filij ezyica filij asēbia de filijs merari. Bachachar q̄z carpētari ⁊ galal ⁊ marphania filij micha filij zechu filij azaph ⁊ obdia filius semcie filij galal filij dithū ⁊ barachia filij aza filij belcana q̄ habitauit ī arise nethophati. Banitoꝝes autē sellū ⁊ achub ⁊ thelmō ⁊ abūmā ⁊ frat eoꝝ sellū pilceꝝ vīq; ad iud tpe ī porta regiad ouēte obseruādū pꝛices suas de filijs leui. Sellū mō filius chore filij abia saph filij chore cū frīb⁹ suis ⁊ domo pꝛis sui. Ihi sūt choute sup oia ministerij custodes vestibulorū tabernaculi ⁊ familie eoꝝ pꝛices castroz dñi cū nodictētes itrozū sī necēs aut filij cleazar erat bux eoꝝ corā dño. Porro zacharias filij mosollama ianitoꝝ porte tabernaculi testijū. Et hi electi ostiarios p portās ducēti duodeci ⁊ descripti ī vll lis. pꝛis q̄z cōstituerūt dauid ⁊ samuel vidēs in fide sua tā ipsos q̄ filios eoꝝ ⁊ ostius dom⁹ dñi ⁊ ī tabernaclō vicib⁹ suis. Per q̄tuor vxoꝝes erant ostiarij. Lad ouēte ⁊ ad occidēte ⁊ ad glonē ⁊ ad austrū. fress autē eoꝝ ī vichis moabāz ⁊ ieneiebā ī subtrā: suis de tpe vīq; ad tpo. Ihi q̄tuor leuitis credit⁹ erat ois nifer ianitoꝝ ⁊ erat sup credas ⁊ thesauros dom⁹ dñi. Per gꝛ q̄z tēplū dñi moabāz ī custodijs fuit cū tꝛēfuerūt ī mane apꝛēt fozes. De eoꝝ grege erant ⁊ sup vasa minī nferi: ad nūerū eñz ī tꝛēbād vasa ⁊ efferebād. De ipis ⁊ q̄ credita dēbāz vīllia scūarij pꝛēt similes vīno ⁊ oleo ⁊ thuri ⁊ aromand⁹. Sūt autē sacerdotū vnguēta ei⁹ aromatis cōficiēbant. Et maza: thapias leuitib⁹ pilogenit⁹ sellū choute: pfect⁹ erat eozū q̄ in farta gine frangebant. Porro de filijs caarh fratrib⁹ eoꝝ super panes erant pio politiōis vt semp nouos p singula sabbata piepararent. Ihi sūt pūncipes cantoz p familias leuitarū q̄ in exēdis moabāz: ita vt die ac no

In fra. 9. 8.

1. Reg. 9. 4.

D

E

S

ete lugiter suo ministerio deseruerunt. Capita leuitoru per familias suas principes manerunt in hierlm. In gabaon aut comorati sunt pater gabon iahel et nome vrosis et maacha. filii pumo genit ei abdon et sur et ciet baal et ner et nadab gedoi qz et achio et zacharias et macelloth. Porro macelloth genit Semaam. Ipsi habitauerunt e regione fratri suoru in hierlm cu frib suis. Her aut genit cis et cis genit Saul. Et saul genit Jonathas et melchise et aminadab et esbaal. filii aut ionathan miribaal et miribaal genuit micha. Porro filii micha: phton et melch et thara et aba. Abas aut genit iara: et iara genuit alamah et almorh et jari. Jamri aut genit mosa. mosa no genit baana cui filii raphaia genuit elasa. de quo ortus est asel. Porro asel sex filios habuit his nomenibus: tyricam bochum bismahel saria obdia anah sunt filii asel.

¶ L. S. De bello i qd occisus est saul de apud tione capis ei et sepultura ei et causa necis ei. Et libulismus aut pugnabat contra israel fugerunt filii israel palestinos et ceciderunt vulnerati in mote gelboe. Cumq appropinquassent philistiim psequentes saul et filios ei percellerunt ionathas et aminadab et melchise filios saul. Et aggregauit ei pcellu ptra saul. In ueneruntqz ei sagittarii et vulnerauerunt iaculis. Et dixit saul ad armigeru suu. Quaguna gladiu tuu et interlice me ne forte ueniat incircuisti isti et illa dat michi. Noluit aut armiger eius hoc facere timore perterritus. Arripuit ergo saul ensen et irruit in eu. Sed cu uidisset armiger ei uidelz moab esse saul irruit ante ipse in gladiu suum et mortuus est. Interijt ergo saul et tres filij eius et omnis domus illius pariter cecidit. Sed cu uidissent filij israel qui habitabant in caespribus fugerunt. Et saul et filij eius mortui: dereliqueruntqz viros suos et hac illucqz dispersi sunt. Veneruntqz philistim et habitauerunt in cis. Die igit altero detrahentes philistim spolia cesoru inuenerunt saul et filios ei iacentes in mote gelboe. Et qz spoliassent eu et putassent caput armisqz nudassent: miserunt iterum sua ut circuefferetur et ostenderetur idololatrie plis et populo. Arma aut eius cōsecrauerunt in phano dei sui et corpus affixerunt in teplo dagon. Hoc cu audissent viri tabes galaad oia sciz qz philistim fecerāt sup saul: surrexerunt singuli virosqz fortis et tulerunt cadauera saul et filior ei et attuleruntqz ea iacobz sepeliret ossa eoru iuxta quer cu que erat in tabes et ieiunauerunt septē diebus. Mortu est ergo saul ppter inuidias suas eo qz puaricatus sit mandatu dñi qd preceperat: et non custodierit illud: sed insup enā pthonissam cōsulit nec sperauerit in domino propter quod interfectus est: et transiit regnum eius ad dauid filium isrl.

¶ L. S. De vnctione dauid in regem in hebron. De iebusei. De tringinta fortissimis militibus dauid. et potentia et strennitate principum dauid.

¶ Aggregatus est igitur omnis israel ad dauid in ebion dicens. Ad tuum sum et caro tua. Heri quoqz et nudisti et nus

cum adhuc regnaret saul tu eras qui educabas et introducebas israel. Tibi eni dixit dñs deus tu. Tu pascas populu meo israel et tu eris princeps super eu. Venerūt ergo oia maiores nam isrl ad regē in hebron: et inijt dauid cu eis sedes corā dño. Vixeruntqz ei regē sup isrl iuxta sermonem domini que locutus est in manu israhel. Abijt quoqz dauid et omnis israel in iherusalem. Hec est iebus vbi erant iebusei habitatores terre. Dixerūt qz qui habitabat iebus dauid. Non ingredieris hic. Porro dauid cepit efron que est ciuitas dauid. Dixitqz. Omnis qui percussit iebuseum in pumio: erit princeps et dux. Ascendit igitur pumos ioab filius saruite et factus est princeps. Habitauit autem dauid in arce: et idcirco appellata est ciuitas dauid. Edificauitqz vrbem in arcu cuius a mello usqz ad gyrum. Ioab autē reliqua vrbis extruxit. Proficiebaturqz dauid vadēs et crescens et dñs exercitus erat cu eo. Ipsi principes virorum fortium dauid qui adiungerent ei et regneret super omnem israel iuxta verbum domini quod locutus est ad israel: ut innumeris robustiorum dauid. Gebaan filius abamoni princeps inter triginta. Iste leuauit bastā suā super trecentos vulneratos vna vice. Et post eum cleasir filius patris eius abotes qui erat inter tres postea. Iste fuit cum dauid in aphec vbi quando philistim congregati sunt ad locum illum in paelium. Et erat ager regionis illius plenus poido fugeratqz pplas a facie philistinoru. Ibi steterūt in medio agri et defenderunt eum. Cumqz percussissent philisteos dedit dñs salutem magnam populo suo. Descenderunt aut tres de triginta pumcipibus ad petra in qua erat dauid ad ipetancas odolam: quando philistim fuerant castrametati in valle raphaim. Porro dauid erat in presidio: statio philistinorum erat in bethleem. Desiderauit igit dauid aqua et dixit. Quid quis daret michi aqua de cisterna bethleem que est in porta. Tres ergo isti p media castra philistinorum perreperunt et hauserunt aqua de cisterna bethleem que erat in porta et tulerunt ad dauid vbi biberet. Adui noluit scire magis libavit illam domino dicens. Abijt vt in conspectu dei mei hoc faciam et sanguinem istorum virorum bibam: quia in periculo animarum suarum attulerunt michi aquam. Et ob hanc causam noluit bibere. Ibec fecerunt tres robustissimi. Ibi aut quoqz frater ioab ipse erat princeps trium et ipse leuauit bastā suā contra trecentos vulneratos: ipse erat inter tres nominatissimi inter tres pumios et princeps eoru. Tāte ruitamen usqz ad tres pumos non peruenit. Baana filius ioab de viri robustissimi qui multa opera perpetrarat de capite alie percussit duos ariel moab. Et ipse descendit et interfecit leones in media cisterna pte muiet: ipse percussit virum egyptiu: cuius natura erat quibus cubito: et habebat lanceā vt liciatouū teneret. Descendit igit ad eum cu virga et rapuit bastā quā tenebat manu et interfecit eu bastā sua. Ibec fecit baana filius ioab de qui erat inter tres robustos nominatissimus inter triginta pumos. Interfuit aut tres usqz non peruenit. Posuit autē eu dauid ad auriculā suā

Paralipomenon.

Poio fouffiml viti in exercitu afahel'frat loab
 z eleam filu' patru ei de beethle. famoth arodi
 thelles polonites byras filu' acces tpeures
 abiezer anathotes sobochi vfratit'ial aboti
 teem'aral netophantes helles filius banaa neto
 phantes etbai filu'ribai de gabaarh filioz benia
 min banaia pharatonites burari de roiere gaa:
 zabi arabadites amoth baurantes elaba fa
 labonites filu'alf gejonites onathan filius fate
 aritibei abiaz filu' iacha aritibei elbai filu'
 m epher mecher aritibei abia pbelloites ezyo car
 melites naarai filius azbi iobel frater nathan mi
 baar filus a garai selebzammonites naarai de
 rothures amiger loab filu'fauic:hras ierphus
 de tareb ierphus: vias etphus zabab filu' ooli: ad
 na filu' fecbar rubenites pinceps rubenitaz: et
 cu eo triginta baam filus macha: et iofaphar
 marbanites: baam afiarothibee: fema z iabul
 filu'hortan aroites idelbai filius samir et ioba
 frater ei: thofantes helubai mabumites: z ierbai
 z iofioia filu' elnas et ierbaa XDoabites elbai et
 obed et iafel de mafobaa.

¶ L. S. De his qui trāserūt ad david cū adhuc
fugeret. et de principibus qui venerūt ad eū in be
hion. et quomodo elegerunt eum. xiij

12 Quocumque venerit ad vos in seculo cum
ad pugneret Saul filius eius qd erat rostru
sicut egredi pugnatoris tendente ar
cu versus manu fudit faga iaculo et
dirigere fugas. De his vobis et tribu beniamin
pripice abieret et iosep filius samas gabaarites
et isaiel et phaleth filij amoth et berach et icha
anarhotes famalia quocum gabaonites fortissi
mos inter triginta: sup ingratia hieremias et ieze
hel et iohann et efabab gaderoth et iufat et hie
rimas et baalac famaria et Sappharia Brapthi
tes haelcana et Jelia et Azrael et Jozer et Jef
baan decareri. Joels quocum et yaba dia filij iosep
et gedoi. Sed et de gadi affugerunt ad vos
calateret in deserto viri robuissimj et pugnato
res optimi tentones dpreli et hasti. Facies eorum
quali facies leonis veloces quali capree in mo
ribus. Et ser pripice obdian seculi elab terno. mas
mana quart. hieremias quintus. elier ferus. hie
liel septimj. iohannan octavus. helyebad nonus.
hieremias decimj. bachelan undecimus. Ili et
filij gad pripice erant. Houssimj cetus mil
lium perat et maximus mille. Isti sunt qui transie
rant iordanem messe primo qui inundare cofueunt
sup ripas suas oves fugerunt qui moiabam inval
libus ad orientalem plagam occidentalem. Generes
abst et de beniamin et de iuda ad pefidiu sin quo
moiabatur dauid. Egrefsis et dauid obuia eis
et ait. Si pacifice venistis ad me: v et auxilium
mihi: eo medij tatur vobis. Si autem insidiamini
mi michi p aduerfarij meis cu ego iniquitatem
in manu no habeo video oves patru nostroru
et iudicet. Spas vero ophi induit abisal pofit ophi
inter triginta: et ait. Tu sumus o dauid et tecu fi
lij yaf. Pax pat nobis pax adiutoribus tuis. Te
et adiuvat deus tuus. Superest ergo eos dauid
et constituit pripices turme. Poero de manasse
transfugerit ad dauid qui venerat ad phibitum

duerunt faul vt pugnaret: ⁊ nō dimicauit cū eis
quā cōtulo cōfiliū remiferūt eis pīcipies pphūsimi:
rū dicentes. Pericūlo capinis nī reuertet. ad dñi
filiū faul. Dñi filiū reuerēt eis in siccleb trāfūge
rūt ad cū de manasse ednas ⁊ iofabab: ⁊ edibele
michael ⁊ ednas ⁊ iofabart ⁊ helia ⁊ ialarbe: pun
cipes militū in manasse. Ibi p̄buerūt auxilij 3 dñ
a duerunt latrūculos. Dñs em erat vī fortissimū
⁊ facti sunt pīcipies in exercitu. Sed ⁊ singuloru
dies veniebat ad dauid ad auxiliandū ei: vīq;
dñ fieret grandis nāderus quali exercitū. Del. Iste
quocq; est numerus principū exercitū q; venerunt
ad dñ cū esset iheboi vt trāfserūt regnū 3 faul ad
eis iuxta verbū dñi. Iulij iuda portātes clypeū ⁊
hastam ferit milia octingenti expediti ad plū. De
filijs p̄ mē vīro fortissimū: ad pugnā dñi septē
milia centū. De filijs leuī quatuor milia sexcenti.
Iotada qñ princeps de stirpe aaron cū eo tria
milia septingenti Sadoch etia 3 puer egregie in
dolis ⁊ domus p̄ris eius pīcipies vigiladū. De
filijs autē bētanim p̄r faul tria milia. Magna ei
pars eo: adhuc sedab domū faul. Poiro de si
lipo effraimij milia octigēti fortissimū robore vī
nolant i cognorū: fides ⁊ ex dimidia tribu ma
nasse decē ⁊ octo milia singl p̄ noia sua: venērūt
cōfistuerūt regē dñ. De filijs qñ yfachar vīru
dñ q; nouerūt singula tpa ad p̄cipiendū qd facere
deberet i pīcipies ducēti. Dñs aut reliq̄ tribus
eo consiliū fēquebat. Poiro de zabulon d̄ egre
diebant p̄clis hābat in acie iustruēt armis belli
cio: dñāgia milia venērūt i auxiliū nō cōde dupli
ci. Et de neptali pīcipies mille ⁊ cū eis iustruēt cū
p̄o ⁊ hāta: triginta septē milia. De ban etia 3 p̄
pato ad plū viginti octo milia fecērūt. Et de aser ⁊
gredieret ad pugnā ⁊ facie puōcores: dñāgia
milia 2 rāio iordanē adē de filijs rubē ⁊ de gad ⁊
dimidia p̄e tribus manasse iustruēt armis belli
cio: cētū viginti milia. Dñs iſtū vīr bellatoris expe
dit ad pugnādū coide p̄fecto venērūt ihebron: vt
cōfistuerūt regē dñ sup̄uīru vīr iſt. Sed eo t̄p
liqui ex iſrl vno coide erāt vt rex fieret dauid: sue
rātq; ibi ap̄r dauid triū diebus cōmederēt ⁊ b̄l
dēto p̄p̄parauerūt enī eis frō sui. 3 dñ ⁊ iuxta
eos erāt vīq; ad yfachar ⁊ zabulō ⁊ neptalim:
ferebāt panes in asinis ⁊ camelis ⁊ mulis ⁊ bo
bus ad vescendū farinā palatas vā passas: vī
nolēb: boues: arietes: ad oēm copiam. Gaudū
omne erat in israel.

CL. S. De reductione arche. de cariatylari. de
moire ofet. de dedinatione arche i domu obede-
dom cui dñs benedixit. xliij

Ipsi autem philisti dauid cum tribu israhel
tionibus⁹ et vniuersis principibus¹⁰ et ait ad
oem ceru israhel Si placet vobis et a dño
deo nostro egredietur sermo quo loquor
mittam¹¹ ad fratres vestros reliquos et vniuersas regio
nes israhel et ad faciem doteo et leuitas qui habitant in
suburbaniis videntur¹² egredietur ad nos et reduca
mus archam dñi ad nos. Tñ eni refluximus eis
et diebus laul. Et rñdit vniuersa multitudo ut ita
fieret. Placuerat eni sermo oī populo. Et grega
uit ergo dauid cunctum israhel a froy egrediens vix
bis ingrediens emarit¹³ et adducet archam dei de

chariathiarim. Et ascendit dñs et oīe vir isrl ad col-
lem carithiarum q̄ est in iuda vt afferret inde ar-
cam dñi dei sedentes sup cherubim vbi inuocatur
et nomen ei. Impositum est arcā dei sup plau-
strum nouum de domo amina dāb. Adja autem et
fratres eius minabant plaustrū. Porro dauid et
vniuersi israhel ludabant coram deo oīi virtute
in cantico et in cytharis et psalterijs et tympanis
et cymbalis et tubis. Cum autē puenissent ad are-
m chidon: tendit dñs oīa manum suā vt fustigaret
arcam: bos q̄ ppeia sciens paululum inclinaue-
rat eā. Iratus est itaq; dominus contra ozam et
percussit eum eo q̄ retigisset arcā: et mortuus est ibi
coram dño. Contristatus est dauid eo q̄ diuisus
dñs ozam vocauit: locū illum diuisio ozeae vsq;
in p̄sentem diē. Et tunc ibi tunc tēpore dicebāt.
Quōd possum ad me introducere arcā dei. Et ob
hanc causam non adduxit eam ad sebec est in ci-
uitatem dauid: sed auertit in domo obededon ge-
rthei. Mansit ergo arca dei in domo obededō tri-
bus mensibus. Vnde dixit dñs domui eius: et om-
nibus que habebat.

C. S. De byram rege tyri qualiter misit ad da-
uid et filios dñi in isrlm natis de duabus victorijs
dauid p̄ra p̄bilitis eos: vñ fecit in baalparasim:
alterā ex aduerso p̄iorum

Misit quoq; byā rex tyri nuncios ad da-
uid: et ligna cedrina et artifices parietū
lignoq; vt edificaret et domū. Cogno-
uitq; dauid eo q̄ cōfirmasset eum dñs
in regem sup israhel et subleuatum est regnū suum
sup populum eius israhel. Acceptit quoq; dauid ali-
os viros in iherusalem: genuitq; filios et filias.
Et hec nomina eorū q̄ nati sunt in iherusalē. Sā-
ma et sobab naiban et salomon sebar et elis et eli-
phaleb: noga quoq; et napphe et iaphie elisama et
baliada et eliphaler. Audierat autem p̄bilitim
eo q̄ victus esset dauid in regē sup vniuersum is-
rahel: ascendit omnes vt quereret eum. Adz
cuz adisset dauid egressus est obvā eis. Porro p̄b-
ilitim venientes diuisi sunt in valle rapham. Cō-
suluitq; dauid dñm dicens. Si ascendam ad p̄b-
ilitis eos et si trades eos i manu meā: Et dixit ei do-
minus. Ascende et trade eos i manu tua. Cū
q; illi ascēdissent in baalparasim percussit eos ibi
dauid et dixit. Diuisit deos inimicos meos p̄ ma-
num meā sicut diuiduntur aque: et idcirco vocatū
est nomen illius loci baalparasim. Dereliquerunt
q; ibi deos suos: quos dauid iussit exuri. Illa enā
vice p̄bilitim irruerunt et diuisi sunt in valle Cō-
suluitq; rursum dauid deum: dixit ei deus. Non
ascendas post eos recede ab eis et venies cōtra
illos et aduerso p̄ior. Cūq; audieris sonitū gra-
dientis in cacumine p̄ior: tūc egredieris ad bel-
lum. Egressus est enī deus ante re vt p̄citat ca-
stra p̄bilitim. Fecit ergo dauid sicut p̄ceperat ei
deus: et percussit castra p̄bilitim: et de gabaon vsq;
gayera. Diuulgatū ē nōmē dauid in vniuersis
regionibus: et dominus dedit pauorem eius sup
omnes gentes.

C. S. De filiis aarō et leuitis et p̄cipib⁹ q̄s cō-
gregauit dñs ad reducendā arcā dñi i isrlm. De m-
choi yrore dñi q̄ desepit salūtē arā.

Est quoq; sibi domos in ciuitate dñi: et
edificauit secum arce dei: tēcenditq; ei
tabernaculum. Tūc dixit dauid. Illud
rū est vt a quocūq; posterar arca deini-
si a leuitis quos elegit dominus ad portandū eā
er ad ministrandū sibi vsq; in eternū. Cōgrega-
uitq; vniuersum israhel in iherusalem: vt auerret
arca dei in locum suū quē p̄parauerat ei: necnō et
filios aaron et leuitas. De filiis caar: vñl p̄in-
ceps fuit: et fratres eius ducenti vngint. De filiis
merari: saia p̄nceps et fratres eius ducenti tri-
ginta. De filiis gerfon: iobel p̄nceps et fratres ei⁹
cētum triginta. De filiis elisaphan: semeias p̄in-
ceps: et fratres ei⁹ ducenti. De filiis bebiō: eliel
p̄nceps: et fratres ei⁹ octoginta. De filiis oziel
amina dāb p̄nceps: et fratres ei⁹ cētum duodeci.
Locauitq; dauid sadoch et abiatbar sacerdotes
et leuitas vñl azaiam iobel semetiam eliel et ami-
nadab: et dixit ad eos. Vos q̄ estis p̄ncipes fami-
liarum leuitarū sanctificamini cū fratribus ve-
stri: et afferite arcam dñi dei israhelad locū qui ei
p̄paratus est: ne vt a p̄ncipio: quia nō erant p̄-
res percussit nos dñs: hic et nunc fiat illucurū qd no-
bis agentibus. Sanctificati sunt ergo sacerdotes
et leuite vt portarent arcam domini dei israhel. Et
tulerunt filij leui arcā dei sicut p̄ceperat moyses
facta verbum domini: humeros suos in vectibus.
Dixitq; dauid p̄ncipibus leuitarum vt constitu-
erēt de fratribus suis cātores in organo musicō:
rumnabile videlicet et lyris et cymbalis vt reso-
naret in ecclesiis sonitus lenie. Cōstruerūtq; le-
uitas oherman filiū iobel: et de fratribus ei⁹ asaph
filium barachie. De filiis vero merari fratrib⁹ eos
rum. et han filium caiaie: et cum eis fratre eorū
ym. secūdo oīdine zacharias et ben et iazibel et se-
miramoth et iehibel et eliab et ani et banaia et ma-
siam et marthariam et eliphalu et maceniā et obe-
dedon et iehibel ianitores. Porro cātores hemā
asaph et etban in cymbalo cēto cōcrepātes. za-
charias aures et oziel semitiores et iazibel et eli-
ab et ani et masias et banaias in nablo arcana cō-
rabant. Porro martharias et eliphalu et maceni
et obededon et iehibel et ozaium in cytharis. p̄-
octaua caneabant cymychion. Chononias autem
p̄nceps leuitarum. p̄phene p̄ceperat et ad p̄cin-
dam melodiam. Erat q̄ppe valde sapiēs. Et bar-
chias et belcana ianitores arce. Porro leuitas
et iofaphat et nathanac et amalai et zacharias et
banaias et eliezer sacerdotes dangebāt tubos co-
ram arca dei: et obededon et abias erant ianito-
res arce. Igitur dauid et oēs maiores natū israhel
et tribui: teruntur ad depositandā arcam federis
domini de domo obededon cum lenia. Cūq; ad-
iuisset deus leuitas q̄ portabāt arcam federis: do-
minimmo labātur septem thauri et sepe ierantes.
Porro dauid erat indur⁹ stola byssina: et vniuersi
leuite q̄ portabant arcā federis cātores: et cho-
renias p̄nceps p̄phetie inter cātores dauid ē
indutus erat et p̄por lineo. Vniuersusq; israhel
decebat arcam federis dñi in tubis et sonitu buc-
cine et tubis et cymbalo et nablo et cytharis con-
crepantes. Cūq; puenisset arca federis dñi vsq;
ad ciuitatem dauid: michol filia saul p̄spiciens q̄

B

B

C

D

1. Re. 6. c.

1. pa. 19. f.

fenestram vidit regem dauid saltantem atq; ludentem et despectum eum in corde suo.

C. S. De festiuitate et reductione arce. de ministri-
fantiibus cozam arca. de canico asaph et fratribus
ei. de his q; pstituti sunt ad ministrandū in taber-
naculo qđ erat in gabaon. xvi.

Astiterunt igit arcam dei et constitue-
runt eam in medio tabernaculi qđ testē
derat ei dauid: et obulerūt holocausta
et pacifica cozam deo. Cūq; cōpleisset
dauid offerens holocausta et pacifica: benedixit
populo in nomine dñi: et diuisit viuiuersos p singulos a
viro vsq; ad mulieres totā panis et partē asse car-
nis bubale: et fruxim oleo similam. Cōstituitq; co-
zam arca dñi de leuitis q; ministraret: et recordare
tur operum eius et glorificarent atq; laudarent
dñm deū israel: asaph principē et scdm eius zacha-
riam. Porro iabihel et semiramoth et ichibel et ma-
thathiam et eliab et banatam et obededom iethel
sup organa psalterii et iasas asaph autē vt in sym-
pholis psonaret. banatam vero et iabihel sacre dices
cantē tuba iugiter cozam arca fedecio domini.

In illo die fecit dauid principem ad confitendū
domino asaph et fratres ei. Cōstitimini domino
et innocate nomē eius: notas facite in populo ad
injectiones eius. Cēstate et i psallite et et narrate
omnia mirabilia eius: laudate nomen sanctū eius:
letetur cō querentis dominū. Et uerue dominus
et virtutē eius querite faciem ei? semp. Recorda-
mini mirabilia eius: que fecit signis: uilius et iu-
dicioz eius. Semen israel serui eius: filij ius-
que electi eius. Ipse dominus deus noster in ui-
uerfa terra iudicia eius. Recordamini in sempitē-
num pacti ei? sermonis cū pcepit in mille gene-
rationes. Quēmem pigrit cū abiaam et iuramenti
illius cum pfaac. Et constituit illud iacob in pce-
ptum et israel in pactum sempiternū dicens. Tibi
dabo terram chanaan: funiculus hereditatis vre
cū essent pauci numero parui et coloni ei? Et trā-
sierunt de gente in gentem: et de regno ad pplm
alterum. Non dimisit quēq; calūniari eos: s; in cre-
pauit pro eis reges. Nolite rāgere cōpulos meos
et uti pphete meos nolite malignari. Cēstate do-
mino omnis terra annunciate ei die in diē saluta-
re eius. Narrate in gētibz glouam ei? et in cun-
cto populo mirabilia ei?. Quia magnus dñs et
laudabilis nimis: et portibilia super omnes deos.

Omnes enī dij populoz: idola: domini autē ce-
los fecit. Confessio et magnificētia cozam co: fuit
tudo et gaudiū in loco eius. Afferte domino fami-
lie populi: afferte domino glouam et imperiū:
date dño glouam nomini eius. Leuate sacrificiū
et uenite in conspectu ei? et a iouate dñm in deco-
re sancto. Cōmoueat a facie ei? omnis terra ap-
se enī fundat: orbē immobilē. Letenī celi et ex-
ultet terra et dicāt in nationibus: domin? regna-
uit. Tonet mare et plenitudo eius: exultent agri
et omnia que in eis sunt. Tunc laudabūt ligna sal-
tis cozam dñi: q; uenit iudicare terras. Confite-
mini domino quoniā bonus: qm̄ internū miser-
cordia ei?. Et dicite: salua nos deus salua: oñi: et
congrega nos et erue de gētibz: vt cōstet amur
domini sancto tuo et exultemus in carminib? tuis.

Benedictus dñs deus israel ab eterno vsq; eter-
num: et dicat omnis populus ami et hymnuz deo
De reliquit itaq; ibi coā arca fedecio dñi asaph et
fratres eius: vt ministrarent in conspectu arce lu-
giter p singulos dies et vices suas. Porro obedē-
dom et fratres eius sexaginta sex: et obededom
filiū et dñm et oza cōstituit ianitores. Sadoch at
sacerdotem et fratres ei? sacerdotēs coā taber-
naculo dñi in excelso qđ erat in gabaon: vt offerret
holocausta domio sup altare holocaustorum: ius-
giter mane et vespē iuxta omnia que scripta sunt in
lege domini quā pcepit israel. Et post eū heman
et ydihun et reliquos electos vniūq; qđ vocaba-
lo suo ad confitendum domino: qm̄ internū mi-
sericordia eius. libem a quoq; et ydihun canētes
tuba: et quatenus cymbala et omnia musiculoz or-
gana ad canendū domino. Filios autē ydihun
fecit esse portarios. Beneruntq; eis oia pplā in do-
mū suā et dauid vt bñdiceret etiā domui sue.

C. S. Prohibetur dauid edificare templū pro-
phetat nathan de qđsto: dauid gratias agit et os-
rat dominum. xvii.

Alm autē habitaret dauid in domo sua:
dixit ad nathan pphētā. Ecce ego ha-
bitō in domo cedrina. arca autē fedecio
domini sub pellibus est. Et ait nathan
ad dauid. Omnia que in corde tuo sunt: fac. dñs ei
rectum est. Igit nocte illa facies ei? fecim dominū
ad nathan dicens: Et de iocore dauid seruo meo
hēc dicit domin?. Non edificabis tui mihi domū
ad habitandū. Hęc enī mansi in domo ex eo tpe
quo eduxit israel de terra egypti: vsq; ad diem hūc
sed fui semp iuxta nō loca tabernaculi: et in tentori-
o manens cū omni israel. Nunq; locutus vsq; sa-
lutem vni iudici israel qbus pceperam vt pasce-
rent populū meum et dixi. Quare non edificasti
mihi domū cedrinam? Hūc itaq; sic loqrs ad ser-
uum meū dauid. Hęc dicit dñs exercituum. Ego
tuli te cū in pascuis sequeis gregem vt esses dux
populi mei israel: et fui tecum quocūq; prexiisti et
interfecisti oēs inimicos tuos coā et fecisti tibi nos
me quasi vnus magnorū qui celebrabant i terra.

Et dedi locum populo meo israel. Plantabitur et
habitabit in eo: et terra non cōmouebit: nec filij tui
quiritano atterent eo sicut a principio ex dieb? q-
bus dedi tui dices populo meo israel et pūlaui in i-
uiculis inimicos tuos. Bñdicam ergo tibi q; edifi-
catus sis tibi dñs domum. Cūq; implerit dñs i-
ei tuos vt vadas ad patres tuos suscitabo semē
tuum post te qđ erit de filijs tuis: et stabiliū regnū
eius. Ipse edificabit mihi domum: et firmabo so-
lūm eius vsq; in eternum. Ego ero et in patrem:
et ipse erit mihi in filium. et misericordiam me-
am non auferam ab eodicit ab filiis ab eo: q ante
te fuit. Et statui eū in domo mea et in regno meo
vsq; in sempiternū: et thronus eius erit firmissim?
in ppetuum. Iuxta omnia verba hęc et iuxta vni-
uerfam visionem istā: sic locutus est nathan ad da-
uid. Cūq; venisset rex dauid et sedisset coā domū
no dixit. Quia ego sum die deus et i domū? mea
vt prestatem mihi talia: Sed et hoc parū vniūq; est
in conspectu tuo. Ideoq; locut? es sup domū fers-
ui tui etiam in futurū: et fecisti me spectabilem sup

21

25
ps. 104.
et la. 11. b.

25
ps. 104.
ps. 95.

ps. 95.

ps. 95.

25

25
2. re. 7. a.

infra. 2. b.

25

25
infra. 2. g. b.
hebr. 1. b.

omnes homines. Dñe deus meus qđ vitra adde
re pōt dauid cū ita gloriāuerit seruū tuū et co
gnouerit eū: Dñe piopter famulū tuū iuxta co
sultum fecisti oēm magnācentiā hanc: et nota esse
voluisti vniuersa magna. Domine non est simi
lis tui: et nō ē ali⁹ deus absq̃ te: ex omnibus qđ au
ditimus aurib⁹ nostris. Quis enī ē ali⁹ et popu
lus tuus israel gens vna in terra ad quam prexit
deus vt liberaret et faceret populum sibi: magni
tudine sua atq; terroribus ejceret nationes a fa
cie eius quem de egypto liberasti: Et posuisti po
pulum tuū israel tibi in populū vsq; in eternū: et tu
dñe factus es deus eius. Nūc igit dñe sermo quē
locutus es famulo tuo et sup domum eius: confir
metur in ppetuum: et fac sicut locutus es: pmane
atq; et magnificet nomen tuū vsq; in sempiternū
et dicat dominus exercitū deus israel: et dom⁹
dauid serui eius pmanēs coram eo. Tu enī domi
ne deus meus reuelasti auriculā serui tui vt edi
ficares ei domū: et idcirco inuenit seruus tuus fi
duciam vt oret coram te. Nūc ergo dñe tu es de⁹
et locutus es ad seruum tuū tanta bñdictio: cepi
st bñdicē domui serui tui vt sit sp̃ corā te. Te enī
dñe bñdicēte bñdictio erit in ppetuum

¶ C. S. De pñctio dauid et tribus gentiū. et de
officialibus eius

Actum est autem post hec vt pcuteret
dauid philistim et humiliaret eos et tol
leret gei et filias eas de manu philis
tinū: pcuteretq; moab: fierent moabi
te serui dauid: offerret ei munera. Et tpe pcutit
dauid etiam adadezer regē soba regiōis emath
qñ perrexit vt dilataret imperiū suum vsq; ad flu
mē eufratē. Cepit ergo dauid mille quadrigas
eius: septē milia eq̃rum et viginti milia viroꝝ p
editus. Subneruauitq; oēs equos currū: excepit
cētum quadrigas quas reseruauit sibi. Si puenit
autē et syrus damascenus vt auxilium pberet a da
dezer regi soba. Sed et hui⁹ pcutit dauid viginti
duo milia viroꝝ et ibi posuit milites in damasco: vt
syrus quoq; seruiret sibi et offerret munera. Adiu
uitq; cū dominus in cunctis ad que precebat. Tu
lit quoq; dauid pharetra aurea quas habuerat
serui a dadezer: et attulit eas in hierusalem: nec
de thebat et chun vibibus a dadezer eris pluri
mū: de quo fecit salomon mare eueum et colūnas
et vasa enea. Quod cū audisset thori rex emath p
cussisse videlicet dauid omne exercitū a dadezer
regis soba: misit aduram filium suum ad regem da
uid vt postulare eū eo pacē et cōgratularetur ei:
eo qđ pcutisset et expugnasset adadezer. Aducr
sari⁹ q̃ppe erat thori adadezer. Sz et oia vasa au
rea et argentea et enea cōsecrauit dauid rex dñi
cum argento et auro quod vilerat ex vniuersis ge
tibus tam de idumea et moab et filijs ammon q̃
de philistim et amalech. Abisai vero filius saruie
percussit edom in valle salinarū decem et octo mi
lia: et constituit in edom pñctiū vt seruiret idumea
dauid. Saluauitq; dñs dauid in cunctis ad q̃ per
rebat. Regnavit ergo dauid sup vniuersū isrl.
et faciebat iudiciū atq; iusticiam cūcto populo suo.
Porro ioab filius saruie erat sup exercitū et iosa
phat filius abihur a commentarijs Sadoch au

tem filius achitob et abimelech filius abiatthar sa
cerdotes et sula scriba. Bagais quoq; filius ioia
de sup legiones crederet et selety. Porro filij da
uid pumi ad manum regia.

¶ C. S. De bñeñat anon nuncios. de filijs con
tra anon et syros et adiutores eius.

Actum autem vt moxeret naas rex filo
rum ammon: et regnaret anon fili⁹ eius
pro eo. Dixitq; dauid faciam misericor
diam cū anon filio naas. Prestitit enim
mibi parer et gratiam. Multisq; dauid nūcio ad
consolandum eū super mortē patrii sui. Qui cū
puenisset in terrā filiorum ammon vt cōsolaretur
anō: dixit pñctipes filiorum ammon ad
anō. Tu solitas puras qđ dauid bonis causa
in patrē tuū miserit qđ consolaretur tenece aduer
tis qđ vt exploret et inuehiget et scrutent ter
ram tuam venerint ad te serui ei⁹. Igit anon pue
ros dauid decaluauit et rasi: et pñcti tunicas eo
ros et nantibus vsq; ad pedes: et dimisit eos. qđ cum
abissent et hoc mādassent dauid: misit in occursum
eorū. Si andem em cōtamelia sustineret et pue
pit vt manerent in hierusalem donec crederet barba
eorū: et tunc reuertent. Et dñs autē filij amon
qđ iniuriam fecissent dauid: ram anon qđ reliquos
populo miserūt mille talenta argēti vt conduceret
sibi de mesopotamia et de syria maacha: et de so
ba currus et eq̃des. Conduxeruntq; triginta duo
milia curruum et regem maacha cū populo eius.
Qui cū venissent calatrametati sunt et regione me
daba. Filij quoq; ammon congregati de vrbibus
suis: venerūt ad bellum. Quib⁹ cum adfuerat dauid:
misit ioab et oēm exercitū viroꝝ fortis: egres
susq; filij ammon direxerūt aciem iuxta portā ciuitatis.
Reges autem qđ ad auxilium ei⁹ venerāt sepātim i
agro steterūt. Igit ioab intelligēs bellū et aduer
so et post tergū contra se fieri elegit viros fortis
mos de vniuerso isrl: et exiit ptra syriū. Reliquā
autē partē populi dedit sub manu abisai fratris sui et
preceperunt ptra filios ammon. Dixitq; si vicerit me
syrus: auxilio eris mihi. Si autem pugnauerint te fi
lij ammon: ero tibi in pñctidum. Cōsultare et aga
mus viriliter p populo nostro et p vrbib⁹ dei no
stri. Dñs autem qđ in spectu suo bonū ei⁹ faciat.
Perrexit ergo ioab et pop⁹ qđ cum eo erat contra
syrum ad pñctum: fugauit eos. Porro filij amon
videntes qđ fugisset syrus: ppi quoq; fugerūt abis
ai fratrem ei⁹ et ingressi sunt ciuitate: reuerfus
est etiam ioab in hierim. Videns autē syrus qđ
cedisset corā israel: misit nūcios ad duxit syrum qđ
erat trans iordanē. Iosaphat autem pñctipes militie
a dadezer erat dux eorū: qđ cū annūciatū esset da
uid: pgre gaudiū vniuersū isrl et trāsiit iordanē
irruit in eos et direxit et aduerso aciem illas cō
trapugnātib⁹. Fugit autē syrus israel. Et interfecit
dauid de syris septē milia curruū et quadraginta
milia pedum et iosaphat exerce⁹ pñctipem. Vidē
tes autē serui adadezer: se ab isrl esse fupato: strā
fugerunt ad dauid: et seruire ei⁹. Voluitq; vitra
syrus auxiliū pberere filijs ammon.

¶ C. S. De victoria dauid. de destructioe nabat
et de tribus bellis famosis.

care domum nominis meo: tanto effuso sanguine
cora me. Fili q̄ nascet tibi erit vir q̄tissim⁹. Faci
em em̄ ei requiescere ab ob⁹. Inimicus suus p̄ cir
cutū: ob hanc causā pacific⁹ vocabit⁹: p̄ pacem et
oculū dabo in oīr cunctis dieb⁹ eius. Ipse edificā
bit domū dñi meo: ipse erit michi in filium: ego
ero illi in patrē: firmab⁹ solū regnī ei⁹ sup̄ ura
el in eternū. Nūc q̄ fili mi sit dñs tecū: p̄spere
et edificā domū dñi deo tuo sicut locut⁹ est de te.
Detq̄ tibi dñs p̄dentiā et sensus: vt regere possis
israel et custodire legē dñi dei tui. Tunc em̄ p̄sce
re poteris si custodieris mādā et iudiciā q̄ p̄ce
pit dñs moysi doceret israel. Cōsūtare et vni
agere timeas neq̄ pauca. Ecce ego in paup̄ia
te mea p̄parauī ip̄eas dom⁹ dñi: auri talēta cētū
milia: argenti mille milia talētoꝝ. etis vero et fer
ri nō est pōd⁹: vincit ei⁹ numer⁹ magnitudine. Li
gna et lapides p̄parauī ad vniuersa impedīa ab
his quoꝝ plurim⁹ artifices latomos et cementa
rios artifices lignoꝝ: et oīm artū: ad faciēdū
opus p̄dētissim⁹ in auro et argēto in ere et fer
ro cui⁹ nō est numer⁹. Surge igit⁹ et fac et erit do
minus tecū. P̄ceptū q̄ dāuid cōtū p̄cipib⁹
israel: vt adiauerit salomōnē filiū suū. Cernitis
inquis q̄ dñs de⁹ vester vobiscū sit et dederit vo
bis requiē per circuitū: tradiderit oēs limcos
vestros in man⁹ vestra: subiecta sit terra corāz
dñi et corā p̄p̄o ei⁹. Piebete igit⁹ corda vestra et
lana vestra: vt grātia dñi dei vestri: confurgi
t⁹ et edificat⁹ sanctuariū dñi deo: vt introducā
archa federis: et vasa dñi p̄secrata in domūz que
edificatur nominis domini.

¶ C. S. De numero leuitarū a viginti annis et sus
cipia. et officia eorum.

Istus dāuid senex et plenus dieꝝ regē
cōstituit salomōnē filiū suū sup̄ urach:
cōgregauit oēs p̄cipes isrl et sacerdo
tes atq̄ leuitas. Nūmerat⁹ sunt leuite
a viginti annis et sup̄ia: et inuēti sunt triginta octo
milia virosū. Et hie electi sunt et distributi in mi
nisteriū domus dñi vniuersūq̄ tuorū milia: p̄eposi
tū autē iudicem sex milia. Porro q̄rtuorū milia
sanctiores et totidem p̄santes canētes dñi in oīa
m̄ q̄ fecerat ad canēdū: et distribuit eos dāuid p̄
vices filioꝝ leuit: geron videlicet et caath et me
rari. Filiꝝ geron leedā et semei: filiꝝ leedā p̄cipes
leibei et zethan et iobel tres. Filiꝝ semei: salomith
et oziel et arā tres. Isti p̄ncipes familiāꝝ leedā
Porro filiꝝ semei: leeth et ysa et iaus et baria. Isti
filiꝝ semei q̄rtuorū. Erat autē leeth puorū ysa secū d⁹
Porro iaus et baria nō habuerūt plurimos fili
os: et idcirco in vna familia vnaq̄ domo cōputati
sunt. Filiꝝ caath: amram et ysaar hebion et oziel
q̄rtuor. Filiꝝ amram aarō moyses Separat⁹
est aaron vt ministeret in sanctis: sanctoꝝ ip̄se et
filiꝝ eius in sempiternū: et adoleret incensum dñi
secū dñi ritū suū ac benediceret nominē ei⁹ in p̄
petuū. Moysi quoꝝ homis dei filiū annumerā
ti sunt in tribu leui. Filiꝝ moysi: geran et elezer.
Filiꝝ geran: subabel pium⁹. Fuerūt autem filiꝝ ele
zer: oobia pium⁹: et nō erāt elezer filij alij. Porro
filiꝝ roobia multiplicati sunt nimis. Filiꝝ ysaar sal
moth pium⁹: filiꝝ hebion israus pium⁹. amarias

secū dñs. laziel terti⁹. decima q̄rtus. Filiꝝ oziel
micha pium⁹: iesia secundus. Filiꝝ miera rimooli
et muli filij mooli: eleazar et cis. Moysi autē
eleazar et nō habuit filios sed filias. acceperūt
eos filij cis fratres eoz. Filiꝝ muli mooli et eder
et herimath tres. Ibi filij leui in cognationibus et fa
miliis suis: p̄cipes per vices et numerū capitum
singuloꝝ: q̄ faciētib⁹ opera ministerij dom⁹ dñi a
viginti annis et sup̄ia. Dixit em̄ dāuid. Nequez de
dit dñs de israel p̄p̄o suo: et habitationē hierusa
lem vsq̄ in eternū: nec officij leuitarū: vltra
pōtēt tabernaculū et ola vasa eius ad ministran
dū. Iuxta p̄cepta quoꝝ dāuid nouissimā suppu
tabit⁹ numer⁹ filioꝝ leui a viginti annis et sup̄ia: et
erūt sub manu filioꝝ aaron in cultū domus dñi
in vestibulo et in exedra: et in loco purificatiōis et
in sanctuario et in vniuersis opib⁹ ministerij tem
pli dñi. Sacerdotes autē sup̄ panes p̄positionis
et ad simile sacrificiū et ad lagana et azyma et fers
taginē et ad torēdū sup̄ omne pond⁹ atq̄ men
surā. Leuite vero vt stent mane ad cōfitemdū et
canendū dñi. Similiter et ad vesperā tā in oblati
ōe olocautoꝝ dñi q̄ in sabbatis et kalendis et so
lemnitatib⁹ reliquis iuxta numer⁹ et ceremonias
vniuersulū rei iugiter corā dñi et cōtodiāt ob
seruationes tabernaculi federis: et ritū sanctua
rij et obseruationē filioꝝ aarō fratris suoꝝ: vt mi
nistrēt in domo domini

¶ C. S. De cōtōib⁹ et vicib⁹ eoz. et viginti quat
tuor sortibus

Porro filioꝝ aarō de partitiones erāt:
filij aaron nadab et abin et eleazar et
ythamar. mortui sunt autē nadab et
abin aī patrē suūz absq̄ libeio: facer
dotioꝝ funt⁹ et eleazar et ythamar. Et diuise
eos dāuid id est iadoc de filiis eleazari: et abin
et melech de filiis ythamar secundū vices suas et
ministeriū: inuenit⁹ sunt multo plures filij eleaz
ar in p̄cipib⁹ viris q̄ filij ythamar. Diuisi autē
eioꝝ hoc est filioꝝ eleazar p̄cipes per familias se
decit⁹ filioꝝ ythamar p̄ familias et domos suas
octo. Porro diuisi vtraq̄q̄ inter se et familias soi
tibus. Erant em̄ p̄ncipes sanctuarij et p̄cipes
dom⁹ beizā de filiis eleazar q̄ de filioꝝ ythamar
Descript⁹ eos semeas filioꝝ nabnael scriba
leuita: corā rege et p̄cipib⁹ et sacerdotē et
achimelech filio abiatbar: p̄cipes quoꝝ fa
miliarū sacerdotaliū et leuitica p̄ vnaq̄ domo q̄
ceteris p̄ceat⁹ eleazar. et alter a domoz q̄ sub se ha
bebat ceteros ythamar. Erant autē sortis prima
iolab. Secūda iedeie. Tertia harim. Quarta
seolim. Quinta melchya. Sexta maimea. Septia
acchos. Octaua abia. Nonā iesu. Decima fere
nia. Undecima eliasib. Duodecima iachim. Tre
cima hoppha. Decima quarta isbaal. Decima q̄n
ta belga. Decima sexta emmer. Decima septima
ezir. Decima octaua apheze. Decima nona aphe
cia. Vicesima escheiel. Vicesima prima tachim.
Vicesima secūda gamul. Vicesima tertia dilan.
Vicesima quarta mayau. Vicesima q̄nta secundū
misteria sua vt ingrediant domū dei: iuxta ritū
suūz sub manu aarō p̄is eoꝝ sicut p̄ceperat dñs
deus israel. Porro filioꝝ leui q̄ reliqui fuerūt de

sup̄ia. 6. a.
Exod. 6. c.

Exod. 11. d

Paralipomenon.

filij amrā erat subabel: de filiis sa babel iedefa
de filiis qz roobie: pilceps iefias: ysaar: hō fili' sa
lemoth: filiusqz salemoth ianadiath. filiusqz ei' ie
riau pm'. amarias scōs aazib' tñ'. iethmoā qz
riau fili' oshetmicha. fili' mīcha: samir frater mī
chazefia. filiusqz iefia: zacharia filij merari: mo
oli i muli. filius oziāu benion filius quoqz mēra:
rioziaū i foemr iachur: i debui. pōuro mooli fili
us cleasau: qd nō habebat liberos fili' hō cio bte
ramibel filij muli. mooli: edibet i hierimoth. Ibi fi
lij leui secūdū domos a familiaz sua p. X. ieritūz
i tpi fontes ptra frēs suos filios aarō corā dauid
rege: i sadoch i abimelech: et pūcipib' familiaz
i sacerdotaliū i leuitica ptra maiores qz minores:
oēs sors equaliter diuidebat.

De filiis qz de dispositione filioz aaron. de viginti
quattuor iūmis sacerdotib'. de officio et vicibus
eorum.

Igitur dauid i magistrat' exercitus fe
gregauerūt in ministeriū filios asaph
et hemā i pūthū qd propheta rēt i cy
thario i psalterio i cymbalis scōz nu
merū suū dedicato sibi officio seruientes. De filiis
asaph iachur i ioseph: nashania: et aserela filij
asaph sub manu asaph pphētas iuxta regem.
Pōuro i dūthū filij pūthū: godollas: font: iefiaf
i sabias i marbatbias. fer sub manu pīs sui y dū
thū: qd in cythara pphēta sup consistentes et
laudātes dñm. Ihemā quoqz filij hemā: boctas
aumarbani: oshel: sububel et hierimoth anan
as anani eliarba gelchit i omerbieyer i iefbac
cas: melloth oib' moysob. et omerbi filij hemā vi
dētes regi i fmoib' dei vt exaltaret eoru. Dedit
qz de' hemā filios qz iuodeci i filios tres. Unis
uersi sub manu pīs sui ad cādū dñi in tēplo dñi bi
strubati erāt i cymbalis i psalterijs i cythario in
ministeria dom' dñi iuxta regē asaph videlicet
i dūthū i hemā. fuit aut numer' eoz cū fratri
bus suis qd erudiebāt canticū dñi cūcti doctores
ducēti octoginta octo. X. ieritūz fontes p vices
suas ex equo: tā maior qz minor doct' pariter et
ldoct'. Egressaqz ei' sors pmo ioseph qd erat
de asaph. scōs godollas: filij ei' i fratrib' eius
duodecim. quarta pīati filij ei' i fratrib' ei' duodec.
qd nō nashanie filij ei' i fratribus ei' duodecim. sexta
boctian filij ei' i fratrib' ei' duodeci. septia isreela
filij ei' i fratrib' ei' duodecim. octaua elate filij ei'
i fratrib' ei' duodeci. nona mathanie filioz i fratri
bus eius duodeci. decima semet filij ei' i fratrib'
eius duodeci. vndecima asaph filij ei' i fratribus
eius duodeci. duodecima asafie filij ei' i fratrib'
eius duodecim. tercia decima sububel filij ei' i fra
tribus eius duodecim. qzta decima mathathie fi
lij ei' i fratrib' eius duodecim. qzta decima hieri
moth filij i fratribus eius duodeci. sexta decia
ananie filij ei' i fratrib' ei' duodeci. septima deci
ma iefboocafe filij i fratribus ei' duodeci. octa
ua decima anani filij ei' i fratrib' eius duodecim
nona decima melloth filij i fratribus ei' duode
cim. vicecima eliarba filij i fratribus ei' duode
cim. vicecima apuma oshur filij i fratrib' ei' duos
decim. vicecima iefcūda goddolatzi filij i fratri

bus eius duodecim. vicecima tercia asid filij i
fratribus eius duodecim. vicecima quarta rome
thiezer filij ei' i fratrib' ei' duodeci.

C. S. De ianitoib' i fontibus eoz qz quā por
tam i quā plagā conseruat.

Iuaniones aut ianitoz: de choitis me
selemie filioz choie. de filij asaph filij
meselemie: zacharias pūmogenit'. ia
dihel secundus. sabadiaz terci'. iathba
nael quart'. abila quint'. iobanā sext'. elioenat
septim'. filij autē obeded i semias pūmogenit'.
iozabad secundus iobaa tert'. iachar quart'. na
thanael quint'. amibel sextus. yfachar septimus.
phollathi octau'. qd bñdixit illi dñs semete a tez
hilo ei' nati sunt filij pfecti a familiaz sua p. erant
enī filij fortissimi. filij ergo semelie oshū i raphe
ei' i obediel sabath i fratres ei' viri fortissimi: de
hū quoqz i samatbias. Adē bñ de filijs obeded
ipsi i filij i frēs eoz fortissimi ad ministrādū se
raginadu de obededom. pōuro mesellamie fi
lij i fratres eoz robuissimi decē et octo. De po
sa aut. i. de filijs merari semri pilceps. Rō hē ha
buerat pūmogenitū i idcirco posuerat eū pater
ei' in pilcēp. de iebias scōs. tabealias terci'. zach
arias quart'. Adē bñ filij ei' frēs oza terdecim. Ibi
bñi sunt in ianitoib' vt semp pūncipes custodi
arum sicut i frēs eoz i ministratē in domo dñi.
Misit sūt ergo fontes ex equo: i paruos magnis
p familias suas inuēnquāqz pōitaz. Cecidit er
go sors oualtale selemie. pōuro zacharie filio ei'
viro pūadēssimo i erudito forto obigit plaga
septētrionalis. Obdededon vero i filijs ei' ad au
strū in q parte dom' erat seniorū cōsiliū. Seph
phima i hosa ad occidē iuxta pontē qd ducit ad
viā eschēlonis custodia cōtra custodiā. Ad ouitē
hō leuite ser i ad equonem quattuor i vbi atqz
ad meridiem similiter in die quattuor et dēcat
cōsiliū bini i bini. In cellulis quoqz ianitoiū ad
occidē: quattuor i via biniqz p cellulas. Ad sep
tentionē hōz meridiē quatēmi p dies singulos
mutabānt: et ad basiliā conciliū ad occidē bini
habētes subiectos alios i via biniqz per cellulas.
Ibe sunt diuisiones ianitoz filioz choie i meras
ri. pōuro achiās erat sup thesauros domus dñi.
i vasa scōz. filij qz dan filij gersoniū. Ibe ledan
pilceps familiaz pēdan et gersoniū i ebeli. filij
ietheli. zachā i iohel fratres ei' sup thesauros do
mus dñi amramitis i ysaaritis i hebionitis i ozi
belitis. Subabel aut fili' gersan filij morsi pōssi
rus thesauros. frater qz ei' eliezer car' fili' raas
bia. i bui' fil' iefaias i bui' fil' ioiā. huius quoqz
filij izechū i bui' fil' selemith ei' selemith i frēs ei'
sup thesauros scōz qz facticiū aut dauid reg
i pilceps familiaz pētribui i cēsurione et duces
exerct'. de bellis i manubijs pēlioqz qd consecra
uerant ad instaurandū i suppellecitē templi
dñi. Ibe aut vniuersis sanctificatis i samuel dēas
i saul fil' ei' abner fil' nectet i oob fil' farule:
oēsqz sanctificauerāt ea p manū ialemrit fratruz
ei'. ysaaritis hō pperat chonenias et filij ei' ad
oga fortific' sup iherael ad docendū i iudicādū
eos. pōuro de hebionitis asafias i fratres eius
viri fortissimi mille septingenti pteerant iherael

trão iordanē cōtra occidētē in cunctis operibus
dñi et in ministeriis regis. Iheronima p autē pūnc-
ceps fuit ieria secundū familiā et cognationē eo-
rū. Quia diagesimo āno regni dauid recessit font
et iuxta fontem viri fortissimi gesser: galaad fratresq
et robustiores etatis duo milia leprigēti pūci-
pes familiā. Piepofuit autē eos dauid rex rube-
nitie et gaddita et dimidie tribui manasse: i omne
ministerium dei et regis.

¶ C. S. De prefectis ministratib⁹ regi et qui su-
per que negotia erant.

¶ Alii autē israel scdm numerū suū pūnc-
ceps familiā tribui et ceterationes et
fecti qui ministrabāt regi iuxta turmas
suas egrediētes et egrediētes p singulos
menses i āno vigintiquatuor milib⁹ singuli pce-
rāt. Primo turme i pmo mēse ierboaz perat fili⁹ zadi-
bel. Et sub eo vigintiquatuor milia de filiis pharepfil
ceps cūcto p pūcipiū i exercitu mēse primo. Scdm
mēse habebat turmā dudiaobire et post se alter
noie macellorū q regebat q⁹ exercit⁹ vigintiqua-
tuor milium. Dux quoq⁹ turme tertie in mēse tertio
erat banaias filius ioia de sacerdotis. et in divisi-
one sua vigintiquatuor milia. Tpe est banaias fortis-
simus inter triginta sup triginta. Pceerat autē tur-
me ipius amizaad filius eius. Quartus mēse
quarto asael frater ioab et zabedias fili⁹ et post
eum et in turma eius vigintiquatuor milia. Quin-
tus mēse quinto princeps famaot hieserites. et in
turma eius vigintiquatuor milia. Sext⁹ mēse
sexto bira fili⁹ access thecutites: et in turma eius vi-
gintiquatuor milia. Septim⁹ mēse septimo bel-
leo phallontes de filiis effraim: et in turma et vi-
gintiquatuor milia. Octauus mēse octavo soboc
cui viarytes de stirpe farat: et in turma eius vigi-
tiquatuor milia. Nonus mēse nono abiez et a-
thontes de filiis leui. et in turma et vigintiqua-
tuor milia. Decim⁹ mēse decimo marai et ipse ne-
thophathites de stirpe farat: et in turma eius vigi-
tiquatuor milia. Undecim⁹ mēse vndecimo ba-
naias pharathontes de filiis effraim: et in tur-
ma eius vigintiquatuor milia. Duo decimus mēse
duo decio holdai nethophathites de stirpe gerbo-
niel: et in turma eius vigintiquatuor milia. Poi-
ro tribubus pceat in israel. rubenitis dux elie-
zer filius zechusymeonitis dux sapbaeas filius
machab leuitis: asabias fili⁹ chamuel aronitis. sa-
dochus dachas heliu frater dauid: yachartias am-
ri filius michael: zabulonitis ismaeas filius ab-
die nephtalibus iherimoth fili⁹ oziel filius effra-
im ofee fili⁹ ozaia: dimidie tribui manasse ioab
fili⁹ phadate: et dimidie tribui manasse i galaad
iaddo filius zacharie: beniamin autem iahiel fi-
lius abner: dan vero esribel filius ieroam. Ibi
principes filiorum israel. Noluit autem Da-
uid numerare eos a viginti annis inferius. quia
dicerat dñs vt multiplicaret israel quasi stellas
celi. Ioab fili⁹ sarue cepit numerare nec com-
pleuit: quia sup hoc ira dei irruerat in israel: id-
circo numer⁹ eoꝝ qui fuerat recessit nō est relati⁹
in fastos regis dauid. Super thesauros autē re-
gis fuit asmoth fili⁹ adibel. Iis autē thesauros q
erāt in vibib⁹ et in vicis et in turribus pcedebāt

ionathā filius oyle. Operi autē rustico et agrico-
lis q exercebat terram pceat ezyri filius chelub:
vinearumq cultoribus semetioas romathites: cel-
lis aute vineariis zapdias apbontes. Nā sup oli-
ueta et ficeta qui erāt in capēstrib⁹ balanem gad-
deritibus super apothecas autē olei ioas. Porro
armenitis q pascabant in sarona ppositus fuit fe-
thai saronites: sup boues in vallibus saphat fi-
lius a dli: sup camelos bō vbi bimadites et super
asinosa dias meronathides: sup oues quoq⁹ ia-
zim agareus. Ios hi pūcipes substantie regis
dauid. Ionathan autē patruus dauid cōsiliarius
vir potēs et prudēs et litteratus ipse et iadibel fili⁹
achamoni erāt q filius regis. Achitofel etiā cō-
siliari⁹ regis et chusi archites amic⁹ regis. Post
a chitofel fuit ioia dauid⁹ banai et abiatbar. Pū-
ceps autē exercit⁹ regis erat ioab.

¶ C. S. De monitiis dauid ad populi et ad salo-
monē et de descriptione omniū que pertinent ad
tabernaculum.

¶ Conuocant igitur dauid oēs pūcipes
israel: duces tribub⁹ et ppositos turma-
rū q ministrabāt regi: tribunos q⁹ cē-
turiones et q pceat subditi et posses-
sionib⁹ regis: filiosq suos cō eunuchis et potētēs
et robustissimos q⁹ in exercitu hierusalem. Iis
surrexisset rex et stetit ante. Audite me frēs mei
et populus me⁹. Cogitavi vt edificarē domum
in qua requiesceret archa federtis dñi: et stabellum
pedis dñi dei nostri: et ad edificandū ola pparauit. De-
us autē dixit michi: edificabis domū nol meo eo
q sis vir bellator et sanguinolentus: sed d elegit
dñs de⁹ israel me de vniuersa populo pñs me
vt effem rex sup israel in sempiternū. De iuda enim
elegit pūcipes. Porro de bomo iuda domū pñs
mei et de filiis pñs mei placuit ei vt elegeret
regē sup cūctis israel. Sed et de filiis meis: filios
enim michi multos dedit dñs: elegit salomonē filiū
meū vt sederet i throno regni dñi sup isrl: dixitq
michi. Salomō fili⁹ tuus edificabit domū meā: et
atria mea. Ipsum enim elegi michi in filiis: et ego
ero ei in patrē et firmabo regnū eius vsq in eter-
num: si pauerit facere precepta mea et iudicia
sicut et hodie. Nāc ergo corā vniuerso ceto israel
audiēte deo nro custodite et pquirete cūcta man-
data dñi dei nostri: vt possidetis terrā bonā me-
re reliquias ei filius vestris post vos vsq in sempit-
ernum. Tu autem salomon fili mi facito deū pñs
tui et serui et corde pfecto et aio volūtaris. Dñs ei
corda scrutat dñes: vniuersas mentis cogitationes
intelligit. Si querieris efficiētias ei⁹ autē dēreliq-
ris cū pñciat te in eternū. Hunc ergo q elegit
dñs vt edificares domū sanctuarij: consistate et
pñce. Dedit autē dauid salomoni filio suo descripti-
onē pontis et repli et celarioꝝ et cenaculū cubi-
culorū in aditis et domū pppiationis: necnō et ois
q cogitauerat alioꝝ eredarū p circuitū in the-
sauros domus dñi: et in thesauros sanctoꝝ: dñi:
honōꝝ sacer dotaliū et leuiticaꝝ ola opa domus
dñi: et in vniuersa vasa ministerij templi dñi aurū
in pōdere et per singula vasa ministerij argenti q⁹
pōd⁹ p vaioꝝ et opē diuersitate sed et in cande-
labris aureis et ad lucernas: aurū p mensura vni-

2. re. 16. a.

21

sup. 12. b.

3. Re. 3. a.

Sap. 9. a.

23

Su. 17. a.

C

Paralipomenon.

uscusulos candelabru et lucerna p. similiter et in candelabris argenteis: et in lucernas eorum pro diversitate mensure pondus argenti tibi. Aurum quoque dedit in mensas pro positionis pro diversitate mensarum similiter et argenti in alias mensas argenteas. Ad suscitandas quoque et phylas et thuribula et aureo purissimo: leucuculos aureos pro qualitate metalli pondus distribuit in leucuculo leucuculi. Similiter et in leones argenteos diversum argenti pondus separavit. Alteri autem in quo adolebat incensum aurum purissimum dedit: ut ex ipso fieret similitudo quadrigae cherubin extendentium alas et velantium arcam federis domini. Omnia inquit venerunt scripta manu domini ad me ut intelligeret universa opera exemplaris. Dixit quoque david salomoni filio suo. Viriliter age et confortare et facere timeas et ne paucas. Dominus enim deus meus tecum erit: et non dimittet te nec derelinquet: donec perficias omne opus ministerii domini domini. Ecce divisiones facerdotum et levitarum in omne ministerium domus domini assistunt tibi et parati sunt et noviter tam principem quam populum omnia precepta tua.

C. S. De oblationibus david. et de oblationibus principum. de leticia david. et de oratione. de secundatione salomonis. de morte david. de equis et de quadrigis eius.

D. **E**ntusque est david rex ad omnem ecclesiam. Salomoni filio suo multum elegit dominus ad hoc puerum et tenuit. Opus enim gradie cunctis enim hoc preparat habitationem deo. Ego enim totis viribus meis preparavi impensas domui domini dei mei: aureas et vasa aurea et argenti in argenteis: et in enea: ferrum in ferrea: ligna ad lignea: lapides onychinos: et quas filivinos et diversorum colorum: et omnes preciosum lapides et marmori parati abundantissime: et super hoc quod obtuli in domum dei mei: de peculo meo aurum et argentum dolesse dei mei: exceptis his que preparavi in eodem sancta tria milia talenta auri de auro opphe: et septem milia talentorum argenti probatissimi ad decorandos parietes templi: et vicibus operum est aurum de auro: et vicibus operum est argentum de argenteo. Opera sunt manus artificum: qui quoslibet effert impleat manus suas hodie: offerat quod voluerit domino. Polliciti sunt itaque principes famularum et preces tribu israel. Tribuni quoque et centuriones principes principum possessionum regi: dederunt opera domini domini auri talenta quingenta: solidos decem milia: argenti talenta decem milia: et cris talenta decem octo milia: ferri quoque centum milia talentorum. Et apud quem cuncti inveniunt lapides: dederunt in thesauros domus domini per manus iehiel gerfonitis. Letatusque est populus cum vota sponte promitteret quos de toto offerebat eis domino. Sed david rex letatus est gaudio magno et benedixit domino coram universa multitudo: et ait. Benedictus es domine deus israel patris nostri ab eterno in eternum. Tua est domine magnificentia et potentia et gloria atque victoria et tubilatio. Acta enim in celo sunt et in terra tua sunt. Tuus domine regnum: et tu es super omnes principes. Tuus domine et tua est gloria domini domini. In manu tua virtus est et potentia: in manu tua magnitudo imperii in omni. Hunc igitur deus noster consecravit tibi

et laudam nomine tuo israel. Quis ego et de populo meo? ut possim? hec tibi universa promittere. Tua sunt omnia et que de manu tua accepimus: dedimus tibi. Peregrini enim sumus coram te et advenae: sicut filios patres nostri. Dies nostri qui tibi: umbra super terram nulla est mora. Hic deus noster: omnis hec copia quas paravimus ut edificaretur domus nominis sancto tuo: de manu tua est: et tua sunt omnia. Scio deus meus quod probes coram te et simplicitatem dilectas: unde et ego in simplicitate cordis mei letus obtuli universa hec: et populum tuum qui hic reperit tu es: vidi cum ingenti gaudio tibi offerre donaria. Domine deus abiam et ysaac et israel patris nostrorum custodi in eternum hanc voluntatem cordis eorum: et semper in venerationem tuam mens ista permaneat. Salomoni quoque filio meo da cor perfectum ut custodiat mandata tua et testimonia tua et cerimonias tuas: et faciat universa: et edificent edem cuius impensas paravi. Precepit autem david universae ecclesie. Benedictite domino deo nostro. Et benedicite omnis ecclesia domino deo patrum suorum: et inclinaverunt se et adoraverunt deum: et deinde et regem. Immolaveruntque vicimas domino: et obtulerunt oblationes die sequenti: et habuerunt mille arietes mille: agnos mille cum libaminibus suis et universo ritu abundantissime in omnem israel. Et comederunt et biberunt coram domino in die illo cum grandi letitia: et vixerunt seculo salomoni filio david. Venerunt autem cum domino in principem: sed doch in pontifice. Sed et salomon super solium domini regem pro david patre suo et cunctis placuit et paruit illi omni israel. Sed et universi principes et potentes et cuncti filii regis david dederunt manus et subieci fuerunt salomoni regi. Magnificatus ergo dominus salomonem super omnem israel: et dedit illi gloriam regni qualem nulli habuit ante eum rex israel. Igitur david filius israel regnavit super universum israel. Et dies quibus regnavit super israel fuerunt quadraginta anni. In hebron regnavit septem annis: et in iherusalem annis triginta tribus. Et mortuus est in senectute bona plenitudo et diutius et gloria. Et regnavit salomoni filius eius pro eo. Bena autem david regis piosus et novissimus scripta sunt in libro samueli videlicet: et in libro Nathan prophetae: atque in volumine gad videlicet: universis regni eius et similitudini: et temporibus que transierunt sub eo: sive in israel sive in cunctis regionibus terrarum.

C. **E**xPLICIT danielis liber primus
Incipit danielis sine paralipomenon Liber secundus

C. S. De hostijs oblationibus salomoni in gabaon. Dominus in nocte apparet salomoni. Perit sapientiam et datur ei. Et adducebantur ei equi de egypto.

Capitulum 4.

Infortat⁹

est q salomon fili⁹ dauid i re-
gno fuor: dñs erat cum eo et
magnificauit eū in excelsum
p̄ceptis salomon vniuer
so israhel tribuier⁹ ceteru omi
bus et ducib⁹ i iudicib⁹ omi
bus et principib⁹ familiarū: et

abst⁹ cū vniuersa multitudine in excelsum gabaō
vbi erat tabernaculū feder⁹: dñs q̄ fecit moyses
famul⁹ dei in solitudine. Arcā autē dei adduxerat
dñs de caria thari in locū quē p̄parauerat et vbi si
perat illi tabernaculū hoc ē in hierlm. Altare q̄p
encl⁹ q̄ fabricat⁹ fuerat de selee filius vi filij vi
tbi erat corā taberna cō dñs q̄ rediuit salomō
et ois ecclia. Ascēditq salomō ad altare encl⁹ co
rā tabernaculo feder⁹: dñs: obdult i eo mille osti
as. Ecce aut in ip̄a nocte appuit ei de⁹ dñs. Po
stula q̄ vis vt demitibi. Dixitq salomō deo. Tu
fecisti cū dñs p̄re meo miam magnā et constituisti
me regē p̄ eo. Nūc q̄ dñs deus israhel sermo tuus
quē pollicit⁹ eo dñs p̄re meo. Tu enī me fecisti re
gē sup p̄p̄m tuū multū q̄ tam innumerabilis est q̄
palus terre. Da mihi sapientia et iūgentia et
vt legrediar et egrediar corā p̄p̄o tuo. Quis enī pōt
hunc p̄p̄m tuū digne qui tā grādis est iudicare?
Dixit autē de⁹ ad salomonē. Ecce hoc magi placuit
corā tuo: nō postulas diuitias et substantiā et glo
riā neq̄ alas corp⁹ q̄ te oderant⁹ nec dies pluri
mos. Peristi autē sapientiā et sciētiā vt iudicare
possis p̄p̄m meū sup quē cōstitui te regē: sapia
et sciētia data sunt tibi. Diuitias autē et substantiā et
gloriā dabo tibi ita vt null⁹ in regib⁹ nec ante nec
post te fuerit sūis tu. Venit q salomō ad excelso
gabaō in hierlm corā tabernaculo feder⁹: et regna
uit sup isrl. Cōgregauitq sibi currus et eq̄tes et fa
ci sunt ei mille quadringēti currus: et duodecim
milia equitū: et fecit eo esse in vrbib⁹ quadringē
et cū regē in hierusalem. P̄cebutq rex argentus
et aurū in hierlm quasi lapides et cedros quasi sy
comoros q̄ nascūtū in cāpestrib⁹ multitudine ma
gna. Ad ducebā autē et equi de egypto de choa
et negotiatorib⁹ regis: q̄ ibant et emebant p̄cio q̄dri
gā equorū sexcentis argenteis: equi centū qui
quaginta. Sūt de vniuersis regib⁹ ceterorū et a re
gibus syrie emptio celebratur.

¶ C. S. De mandato salomonis ad hyram regē
super artificib⁹ et lignis: et de sumptibus datis ar
tificibus.

¶ Ereuit aut salomon edificare domū
noī dñi et palatū sibi. Et numerauit se
p̄tina ginta milia viroz potētū hūme
ris. et octoginta milia qui cederent lap
ides in mōtib⁹ p̄p̄iosos cor tria milia sexcētos
Dixit q̄s ad hyrē regē tyri dñs. Sicut egisti cū
dñs p̄re meoz misisti ei ligna cedrina vt edificaret
sibi domū in qua et habitaret fac meū vt edifi
cē domū noī dñi dei mei: vt cōsecrem eā ad adolē
dū incensū corā illo et fumiganda aromata: et ad
p̄positionē panis sempiternā et ad olocaustoma
ta mane et vesp̄e. Sabbatis q̄s et neomenijs et solē

ntatib⁹ dñi dei nri in sempiternū: q̄ mādata sunt
israhel. Dom⁹ enī quā edificare cupio magna est.
Magn⁹ est enī deus noster sup oēs deos. Quis
q̄ poterit p̄uolere vt edificet ei dignā domū? Si
celū et celi celoz capere cū nequūt: quāto ergo
sum vt possim edificare ei domū? Sed ad hoc tñ
vt adoleat incensū corā illo. Dixit q̄s mihi virūz
eruditū q̄ nouerit opari in auro et argēto: ere et
ferro purpura cocino et hyacintho: et q̄ sciat scul
pere celaturas cū his artificibus q̄s meū habeo
in iudea et in hierlm q̄ p̄parauit dauid pater me⁹
Sed et ligna cedrina mitte mihi et arbutina: et
pinea de libano. Scio enī q̄ serui tui nouerint ce
dere ligna de libano. Et erūt serui mei q̄s serui
tuos: vt parent mihi ligna plurima. Dom⁹ ei quā
cupio edificare magna est nimis et inclyta. P̄ce
terea operari q̄ celari sunt ligna serui tui: da
bo in cibaria tritici choiros viginē milia. et ordē
choiros totidē olei q̄s sara viginē milia. Dixit
autē rex tyri p̄ has quas miserat salomon: q̄s
dixit dñs p̄p̄s suis iudico te regnare fecit sup eū
et addidit dicens. Hic dñs tuus deus isrl
qui fecit celū et terrā qui dedit dñs regi filiū sapientē
et eruditū et sensatū atq̄ prudētē vt edificaret do
mū dñi et palatū sibi. Dixi q̄ tibi virū prudētē
et sciētissimū hyrā patrē meū filiū mulieris de fi
liab⁹ dan cui⁹ pater tuus tyrius q̄ nouerit operari
in auro et argēto eres ferro et marmore et lignis
in purpura q̄s et hyacintho et byssino et cocino: et q̄
sciat celare oēm sculpturā: et adiuuere prudētē
q̄s cūq̄ in ope necessariū est cū artificibus tuis et
cū artificib⁹ dñi mei dñs p̄re tu.
¶ C. S. De edificatione templi et portibus. et de ve
lo et duabus columis.

¶ C. S. De edificatione domū dñi in
hierlm in mōte moia q̄ demōstrat⁹ fue
rat dñs patri ei⁹. In loco quē parauerat
dñs in area hominē iubei. Lepit autē
edificare mēse scdo āno q̄ro regni sui. Et hec sūt
fundamēta q̄ fecit salomon vt edificaret domū
dñi: longitudo cubitos in mēsurā p̄ila sexaginta: la
titudo cubitos viginti. Porticū sicut ān frōē q̄ ten
debat in longū iuxta mēsurā latitudinis domū
cubitoz viginē. Porro altitudo centū viginē
cubitoz erat. Et deaurauit eam intrinsecus a u
ro mūdissimō. Domū quoq̄ malorum textu tabu
lis lignis abiegnis et laminis auri obuiis affixit
per totum. Sculptosq̄ in ea palmos et quasi cate
nulas et scintille completentes. Strauit quoq̄
panimentū templi p̄ciosissimū marmore deco
multo. Porro aurum erat p̄batissimū de culis
laminis textu domum et trabes eius et postes et

3. re. 3. a.

3. re. 3. a.

pal. 1. s. a.
Sap. 9. d.

3. re. 1.

3. re. 3. a.

3. re. 3. a.

3. re. 3. a.

3. re. 3. a.

3. re. 3. a.

3. re. 3. a.

Paralipomenon.

parietes et ostia: et celauit cherubin in parietibus fecit quoque domum sanctam sanctorum longitudine iuxta latitudinem domus cubitoꝝ viginti latitudinem similiter cubitoꝝ cubitoꝝ. Et in minus aureis textis quasi talentis sexcentis sed et clauos fecit aureos: et in singulis clauos quinquagenos appendere. Et nacula quoque textis auro. Fecit etiam in domo sanctam sanctorum cherubin duos opere statuari: et textis eos auro. Ale cherubin viginti cubitos extendebant: ita ut vna ala haberet cubitos quatuor et tangeret parietem domus: et altera quatuor cubitos habebat: alia tangeret alterum cherub. Sic et cherub alteri ala quatuor habebat cubitos: et tangebatur parietem: et alia et altera quatuor cubitos: et tangebatur cherub. Sicque ale virtuosus cherub expanse erant: et extendebant per cubitos viginti. Ipse autem stabat erectus pedibus: et facies eorum erant versus ad exteriora domus. Fecit quoque velum ex hyacintho purpura cocco et bysso: et intexit ei cherubin. Et fores etiam repli duas colunas que triginta et quatuor cubitos habebant altitudinis. Porro capita earum quatuor cubitoꝝ: nec non et quasi charubim in oiaculis: suppositis eas capitibus colinnarum. Malogranata etiam centum: que charubim interposuit. Ipsas quoque colinnas posuit in vestibulo templi: vna a dextris: altera a sinistris. Eam que a dextris erat vocauit iachin: et ad leuam vocauit booz.

Et altari eneo: et mari: et decem cochis vbi lauabatur qui offerebant in olocausu de cadeba duas de mensa et panibus: et vnde hec omnia facta sunt.

Ecce quoque altare eneu viginti cubitoꝝ longitudo: et viginti cubitoꝝ latitudo: et decem cubitoꝝ altitudo. Mare etiam eneu fulsum: et decem cubitis a labio usque ad labium: et undique per circuitum. Quatuor cubitos habebat altitudinis: et funiculum triginta cubitoꝝ abiebat: quatuor ei. Similitudo quoque domus erat subter illud. Et decem cubitis quodam extrinsecus celature quasi duobus versibus labii maris circuibat. Boves autem erant fulsiles: et ipsi mare super duodecim boues impositi erant: quorum tres respiciebant ad aquilonem et alii tres ad occidentem. Porro tres alii meridie: et tres qui reliqui erant oriente: habentes mare suppositum. Posteriora autem domus erant intrinsecus sub mari. Porro vasitudo eius habebat me sura palmi: et labium illius erat quasi labium calicis vel repandi lili: capiebatque tria milia metretas. Fecit quoque cochas decem: et posuit quatuor a dextris: et quatuor a sinistris: et lauerunt in eis omnia que in olocausu oblaturi erant. Porro in mari sacerdotes lauabant. Fecit autem et cadebala aurea decem secundum speciem quam iusserat fieri: et posuit ea in templo quatuor a dextris et quatuor a sinistris. Nec non et mensas decem: et posuit eas in templo: quatuor a dextris et quatuor a sinistris. Phialas quoque aureas centum. Fecit etiam atria sacerdotum et basilica grandis: et ostia in basilica que textis ere. Porro mare posuit in latere dextro contra orientem ad meridiem. Fecit autem hyacinthos et creagrassos et phialas: et compluit omne opus regis in domo dei: hoc est columnas duas et epistylia et capita: et quasi quedam retiacus la que capita reterent super epistylia. Malogranata

que quadringenta et retiacula duodecim ut bini oides malogranata totius singula retiaculis iungerent: que pregeret epistylia: et capita colunaru. Bales etiam fecit: cochas quas suppositis basibus. Mare enim boues que duodecim sub mari: lebetes et creagrassos et phialas. Alia vasa fecit salomon typis pater et in domo dei et in templo. In regione iordania fudit ea rex in argilosa fraister focos et fardatba. Erat autem multitudo vasorum innumerabilis ita ut ignoraref podus eris. Fecit quoque salomon alia vasa domus dei: et altare aureum et mensas et super eas panes propositionis. Et andeclia bia que cubi lucernis suis ut lucerent ante oiaculum iuxta ritum ex auro purissimo: et florentia quodam et lucernas et fociopes aureos. Alia de auro mundissimum facta sunt. Et imlateria que et thuribula et phialas et moita riola ex auro purissimo. Et ostia celauit repli inter rotas. In sancta quoque: et ostia repli fontifices aures. Sicque completus est omne opus que fecit salomon in domo domini.

Et de donariis illatis: et arca introducta in oiaculum de gha dñi qui impleuit domum dñi.

Et tulit igitur salomon oia que vouerat deus per suum argentum et aurum et vniuersa que posuit in thesauris domus dñi. Post que congregauit maiores natu isrl: et cum eos principes tribuum: et capita familiarum filios israel in birm: ut adducerent arca federis dñi de ciuitate dauid que est in syon. Et ene ruit itaque ad regem oes viri isrl cum die soleni mensis septimi. Et oes venissent cuncti senioris isrl posteaue runt leuite arca: et intulerunt eam omnes paraturam tabernaculi. Porro vasa sanctuarij que erant in tabernaculo portauerunt sacerdotes cum leuitis. Rex autem salomon et vniuersus ceteris isrl: oes qui fuerunt congregati ante arcam imolabant arietes et boues abique villo numero. Tanta enim erat multitudo victimarum. Et intulerunt sacerdotes arcam federis dñi in locum suum. Et ad oiaculum templi in sancta quoque subter alas cherubin: ita ut cherubin expanderet alas suas super locum in quo posita erat arca: et ipsa arca tegeret cum vultu suo. Et cuncti alii que portabatur arca: paululum longiores erant capita paribus ante oiaculum. Si hoc quoque paululum fuisset extrinsecus: eos videre non poterat. Fuit itaque arca ibi usque in presentem diem. Nihilque erat aliud in arca nisi due tabule quas posuerat moyses in oieb que legem dedit dñs filiis isrl egredientibus ex egypto. Egredis autem sacerdotibus de sanctuario: oes ei sacerdotes qui ibi potuerat lueniri scilicet sunt: nec adhuc in illo tpe rices et ministrorum ordo iter eos dñi: erat autem leuitis et catores. Et sub asph erat: que sub hemata: et sub ydubon filij: et freo eo: vestiti bysinis cymbalis et psalterijs et cytharis cōcrepabant stantes ad orientalem plagam altaris et cum eis catores octum viginti canentes tubis. Sicque cunctis piter et tubis et voce et cymbalis et organis et diuersis ghis musicorum pñmunt: et voce in sublimetollunt: et lōge sonit: et audiebatur ita ut quidam laudare cepissent: dicere. Cōstremi dñs qui boni quidam eternum mila ei. Implere domus dei nubi ne possent sacerdotes stare et ministrare: propter caliginem. Et cōpleuerat ei gha dñi domum dei.

II. S. De sermone salomons ad populum et de oratione eius ad dñm.

Aunc salomon ait. Dñs pollicitus est vt habitaret i caligine: ego autē edificauit domū nomī eius vt habitaret ibi impetratū. Et cōuertit rex facies suā: et benedixit vniuersē multitudinē israel. Hāc uis turba habat in nētra. Et ait. Bñdictus dñs de us israel: qui qđ locut⁹ est dauid patri meo opere cōpleuit dicēs. A die qua eduxi populū meū de terra egypti: nō elegi ciuitatē de cunctis tribub⁹ israel vt edificaret in ea domus nomī meo: neq; elegi quēq; altū virū vt esset dux in pplo meo israel sed elegi hīrīm vt sit nomen meū in ea: et elegi dō vt cōstituerē eū super populū meum israel. Quāq; fuisset volūtatē dauid p̄ris mei vt edificaret domū nō dñi dei israel: dixit dñs ad eū. Bñ: hec vult volūtas tua vt edificares domū nōi meo: bene qđ dem fecisti habuiscamodi habere volūtatē: s; nō tu edificabis mihi domū. Clamasti fili⁹ tu⁹ qđ egredierē de lūbia tua: ipse edificabit domū nōi meo. Cōpleuit qđ dñs sermone suū quē locut⁹ fuerat: et ego surrexi. p dauid patre meo et sedi sup thronū sicut locutus est dñs: edificauit domū nomī dñi dei israel: et posui in ea arcā in qua est pactus dñi qđ pepigit cū filiis isrl. Stetit⁹ coram altare dñi ex a dūerſo vniuersē multitudis isrl: et extēdit man⁹ suas. Siquidē fecerat salomō basim encaz et posuerat eā in medio basilice: habentē quibz cubitos longitudis: et quibz latitudinis: et tres cubitos altitudis. Stetit⁹q; sup eā: et cōcepit flexis genib⁹ cōtra vniuersā multitudinē isrl: et palmis in celoz leuatis ait. Dñe de⁹ isrl nō est sicut tu de⁹ in celo et in terra: qđ custodio pactū et miam cum seruis tuis qđ ābulant corā te in toto corde suo: qđ sicut in seruo tuo dō p̄i meo qđ quibz locutus es fueras et itz qđ ore p̄miseras: ope cōplestis: sicut et p̄sens rēpus p̄bat. Nūc qđ dñs deus isrl ipse seruo tuo patri meo dō qđ quibz locut⁹ es dicēs. Nō deficiet ex te vir corā me qđ sedeat sup thronū isrl: ita nō si custodierit filiū tuū vias meas: et ābulauerit in lege mea sicut et tu ābulasti corā me. Et nūc dñe de⁹ isrl firmet sermo tu⁹ quē locut⁹ es seruo tuo dō. Ergo ne creduibile est vt habitet de⁹ cū holibus sup terrā? Si celū et celli celoz nō te capitū: qđ omnia domus ista quā edificauit: Sed ad hoc tantū facta est: vt respicias orationē serui tui et obsecratōez ei⁹ dñe de⁹: et audias p̄ces quas fundit famul⁹ tu⁹ corā te: vt ap̄as oculos tuos sup domū istā dñe: et noctib⁹ sup locū in quo pollicit⁹ es vt inuocetur nomen tuū et exaudires orationē quā seruis tu⁹ orat in corā exaudias p̄ces famulū tuū et pp̄i tui isrl. Quicūq; inuenerit in loco isto: et audi de habitatione tuo. De celis et propiciare. Si peccauerit quispiā in primū suū et iurare corā eū parat⁹ venierit: scis maledicto cōstringerit corā altari i domo ista tu audies de celis: facies iudiciū seruorū tuo: ita vt reddas iniquo viā suā in caput. p puli: et iustis iustis: retribuens et scdm iusticiā suā. Si supatus fuerit pp̄s tuus isrl ad inimicū peccabit in tibi: cōuersi egerint penitentia: et obsecrauerint nomen tuū et fuerint dēcati te i loco isto: tu exaudies de celis: et propiciare p̄tō po

puli tui isrl: et reduc eos in terrā quā dedisti eis et p̄ribus eorū. Si clauso celo pluuia nō fluxerit: ppter p̄tā pp̄i tui et dēcati te fuerint in loco isto et cōfessi nōi tuo: cōuersi a p̄tōi suis: cū affligeris: et audi de celo dñe: et dimitte p̄tā seruū tuo et pp̄i tui isrl: et doce eos viā bonā per quā in grediantur: et da pluuia terrā quā dedisti populo tuo ad possidendū. Fames si orta fuerit in terra: et pestilentia: erugo et aurigo et locustae et buiches et hostes vastatio regionib⁹: positas obsecrā dñi uitariis: oisq; plaga et infirmitas presteritis qđ de populo tuo isrl fuerit dēcatu: cognoscens plagā et infirmitatē suā: et expandere manus suas in domo hac: tu exaudies de celo de sublimi sc; habitaculo tuo: et propiciare et reddere vnicuiq; scdm vias suas quas nōst ei habere in corde suo. Tu ei solus nōstis corda filiorū holim: vt timeant te et ambulent in vijs tuis cūctis diebus quib⁹ viuunt sup facie terre quā dedisti p̄rib⁹ nostris. Eternū quoq; qui nō est de populo tuo israel si venerit de terra lōgiqua: ppter nomen tuū magnū et ppter manū tuā robustā et buachū tuū extēntus et adiuauerit in loco isto: tu exaudies de celo firmisimo habitaculo tuo: et facies cūcta p quibus inuocauerit te ille peregrinus: vt faciat omēs populi terre nomen tuū: et timeant te sicut populus tu⁹ israel et cognoscant qđ nomen tuū inuocantū est super domū hanc quā edificasti nōi tuo. Si egressus fuerit pp̄s tuus ad bellū contra aduersari os suos per viā in qua miseria eorū adoriabunt cōtra viā in qua cluitas hec est quā elegisti et domus quam edificasti nōi tuo vt exaudias de celo p̄ces eorū et obsecrationē et vltis cario. Si autē peccauerint tibi: (ueq; ei est homo qui nō peccet) et iratus fueris eis: et tradideris hostibus: et capti uos duxerit eos in terrā lōgiquā: et certe qđ iuxta est et cōuersi in corde suo in terra ad quā capti uos duci fuerant egerint penitentia: et dēcati te fuerint in terra captiuitatis sue dicētes. Peccauimus? imq; fecimus? diuite egim⁹: et reuerſi fuerint ad te in toto corde suo: et tota ala sua: i terra captiuitatis sue ad quā ducti sunt: adoriabūt te cōtra viā terre sue quā dedisti patrib⁹ eorū: et vbiis quā elegisti: et domus quas edificasti nōi tuo vt exaudias de celo: hoc est de firmo habitaculo tuo p̄ces eo: vt facias iudiciū et dimittas a pp̄o tuo: quos peccato: Tu es enim deus meus aperian⁹ quē oculus tuus aures tue intente sint ad orationē qđ fit in loco isto. Hunc igi cōsurge dñe deus in requiē tuā tu et arca fortitudinis tue. Sacerdotes tui dñe de⁹ inuocant salutē: et scil tu letent in bono. Dñe de⁹ meus ne auerteris facie rpi tui. Memeto mihi misericordiarū dauid serui tui.

II. S. De igne deuorare sacrificiū de maiestate dñi: de solentia dedicationis de scda aspiratioe dñi salomoni in nocte.

Anc cōplest salomon fundens p̄ces ignis descendit de celo et deuorauit olocausta et victimas et maiestas dñi impleuit domū: nec poterat sacerdos tēgere dñi templū dñi eo qđ implestet maiestas dñi templū dñi. Sed rōs filij isrl videbāt descendētē ignē et gloriā dñi sup domum: et couruētes p̄oni in

terram sup pauimentū strātū lapide: a dotauerunt
 et laudauerunt dñm qm bonus: qm in seculū mila
 eius. Rex autē et ois popul⁹ imolabant victimas
 corā dñō. **B** Maclauit igit rex salomō hostias dñi
 viginriduo milia arietū centū vigin milia. Et de
 dicauit domū dei rex: et vniuersos popul⁹. Sacer
 dotes autē stabāt in officiis suis: et leuite in orga
 nis carminū dñi q̄ fecit dauid rex ad laudandū
 dñm. qm bonus: qm in eternū mila eius: hymnos
 dauid canentes per manus suas. Porro sacer do
 tes caneant tubis ante eos: cunctiqs israhel sta
 bat. Sanctificauit quoq salomō mediū atri⁹ an
 te templū dñi. **C** **U**brularet aut ibi olocausta: et ad
 pes pacificorū: q̄ altare enei⁹ q̄ fecerat non pos
 terat sustinere olocausta et sacrificia et adipēs
 pacificorū. Fecit ergo salomō solēnitatem in tē
 pore illo septē diebus: et omīs israhel cū eo ecclesia
 magna valde: ab introitu emath vsq ad roisrētē
 egypti. Fecitq die octauo collecti eo q̄ dedical
 set altare septē diebus: et solēnitare celebrasset bi
 eb⁹ septē. **B**gitur in die vicesimo tertio mensis se
 ptimi: dimisit populos ad tabernacula sua letan
 tes atq gaudentes sup bono q̄ fecerat dñs dō
 et salomoni et israhel populo suo. **C** **C**ōpleuitq salo
 mon domū dñi et domū regis: et oia que disposue
 rat in corde suo vt faceret in domo dñi et in domo
 suo et p̄p̄eratus est. Apparuit autē ei dñs nocte
 et ait. Audiui orationē tuā: et elegi locū istū mihi
 in domū sacrifici⁹. Si clausero celū et pluuia non
 fluxerit: et mandauero et p̄cepero locuste vt deuor
 ret terrā et misero pestilentia in populi⁹ meū. con
 uerſus aut populus meus sup quos inuocari est
 nomen meū: deprecatus me fuerit: et exquiserit
 faciē meā: et egerit penitētia a visis suis pessimis
 et ego exaudiam de celo et p̄picius eorū peccatis
 eorū: et sanabo terrā eorū. **B**uli quoq mei erunt
 aperti: et aures mee recte ad orationē eius qui in
 loco isto orauerit. **D** **E**legi enī et sacrificauit locū istū:
 vt sit nomen meū ibi in sempiternū: et p̄maneat
 oculi mei et cor meū ibi cunctis diebus. Tu quoq
 si ambulaueris corā me sicut ābulauit dauid: pa
 ter tuus: feceris iuxta oia q̄ p̄cepit tibi: et iusti
 cias meas iudicias seruaueris: suscitabo thronū
 regni tui: sicut pollicitus sum dauid patri tuo di
 ceno. Nō aufere de stirpe tua vir qui nō sit p̄un
 ceptus in israhel. Si aut auersi fueritis et dereliqui
 rit iusticias meas et p̄cepta mea q̄ p̄posui vobis
 et abelitis serueritis dñs alienis et a dotaueritis
 eos: euellā vos de terra mea quā dedi vobis et do
 mū hāc quā edificauit nol meo p̄piciā a facie mea
 et tradā eā in parabolā et i exemplū cunctis populis
 et domus ista erit in puerbiū vniuersis transiit
 bus et dicēs stupēs q̄ fecit dñs israhel huic et
 domui huic. **R**idēbūt. **B** dereliquit dñs desu
 patri suo: qui eduxit eos de terra egypti et ap
 p̄bēderit deos alienos et a dotauerit eos et colue
 rit: dicitur venerit sup eos vniuersa hec mala.

C. S. De ciuitatib⁹ edificat⁹ p salomōnē. De edifi
 catio⁹ classe salomōnēz auro sibi a hyā misso. viij.
B **E**p̄lepis autē viginī annis postq̄ edifi
 cauit salomōn domū dñi et domū suam
 ciuitates quas dederat hyā salomoni
 edificauit et habuare ibi fecit filios israhel

Abiit quoq in emath suba. et obtinuit eā: et edifi
 cauit palmirā in deserto: et alias ciuitates muni
 tissimas edificauit in emath. **E**xtruxitqz bethoib⁹
 superiōrē et bethoon inferiorē. ciuitates mura
 tas habentes portas et vetres et feras. **B**alaath
 etiā et omnes vides firmissimas q̄ fuerūt salomo
 nis cūctasqz vides quas dragitarit vides equitū.
Bla quecuqz voluit fecit rex salomō atqz dispos
 suit. edificauit in bethlēm et in libano et in vniuersa
 terra potestate sua. **D**ñm populū qui desolatus
 fuerat de ethiō et āmouris et p̄b̄eris et ciues
 iebusei q̄ nō erant de stirpe israhel: de filiis quoq
 et de posteris q̄ nō interfecerāt filij israhel subiugauit
 salomō in tributariis vsq in diē hanc. Porro de
 filiis israhel nō posuit vt seruiret opibus regis. **B**p̄i
 enī erant viri bellatores et duces p̄miles p̄un
 ces quadrigarū et equitum eius. **D**ñs autē p̄un
 ces exercitus regis salomonis fuerunt ducit⁹
 q̄nquaginta q̄ erudiebant p̄p̄m. **F**ilium hō p̄ba
 raonis transfudit in ciuitate dauid in domū quā
 edificauerat ei. **D**ixit enī rex. Non habitabit vici
 mea in domo dauid regis israhel eo q̄ sacrificata
 sit: q̄ ingressa est in eā arca dñi. **T**unc obtulit sa
 lomōn olocausta dñō sup altare dñi q̄ extrux
 rat ante portā vt p̄ singulos dies offerret in eo
 iuxta p̄ceptū moysi in fabbatis et in kalendis: et
 in festis diebus ter p̄ annū. id est in solēnitare azy
 motū et solēnitare ebdomadarum et in solēnitare
 tabernaculoz. **E**t cōstituit iuxta dispositiōē da
 uid prius sui officia sacerdotū in ministris suis.
 et leuitas in ordine suo: vt laudaret et ministraret
 corā sacerdotib⁹ iuxta ritū vniuersulqz dñi. et ia
 nurores in diuisionibus suis q̄ posuit et posuit.
Sic enī p̄ceperat dauid bō de nec p̄tergeret sit
 de mādatis regis tam sacerdotes q̄ leuite et ois
 bus q̄ p̄ceperat. et in custodiis thesaurorū omnes
 impensas p̄p̄atas habuit salomō: ex eo die quo
 fundauit domū dñi vsq in diē quo p̄fecit eam.
Tunc abiit salomōn in asion gabar et in babilat
 ad oiam marii rubi q̄ est in terra edō. **M**isit q̄ ei
 hyā p̄ manus seruorū suoz. naues et nautas gna
 ros marii: et abierūt cū seruis salomōn in opp̄b
 Tuleruntqz ide quadringēta quātingenta talēta
 aurē et attulerunt ad regē salomōnem.

C. S. De regina saba et munerib⁹ dñati et acce
 ptis. De scuto et lanceis argēteis. De scuto et lan
 cets aureis et folio salomōnis. De abū dātā et glia
 et edō salomōnis obtu etus.

Regina q̄ saba cū audisset famā salomo
 nis: venit vt tētar et eā in enigmatibus
 in bethlēm cū magnis opib⁹ et camelis q̄
 p̄oiebant aromata et auri plurimū. **G**ē
 masqz p̄cioſa. **C**ūqz venisset ad salomōnē: locu
 ta est ei q̄cūqz erat in corde suo. **E**t exposuit ei sa
 lomō oia q̄ p̄posuerat: nec quicqz fuit q̄ nō p̄p̄i
 cū ei fecerit. **Q**ue postq̄ vidit sapientiā scz salo
 monis: et domū quā edificauerat: necnō et cibaria
 mēse ei⁹. et habitacula seruoz et officia ministroz
 eius et vestimenta eorū. p̄ncernas quoqz et ves
 tibus eorum: et victimas q̄ imolabant in domo
 non nisi non erat p̄se supore vltra in ea spiritus. **D**i
 xitqz ad regem. **E**terus est sermo quem audieras
 in terra mea de virtutib⁹ et sapientiā tua. **N**ō crede

3. re. 9. a.

3. re. 9. b.

3. re. 10. a.
 2. re. 11. b.

bā narratib⁹: donec ipsa venissem: et vidissent oculi
mei: et probassem viam medietatē sapientie tue mihi su-
tē narratā. Vicihū famā virtutibus tuis. Beati
viri tui et beati servi tui: hi qui assistunt coram te
omni tempore: et audiunt sapientias tuas. Sit do-
minus de⁹ tuus benedictus: q̄ voluit te ordinare
super thronū suū regem dñi dei tui. Quia dili-
git deus israel: et vult servare eū in eternū. Idcirco
posuit te super eū regem vt facias iudicia atq; ius-
ticiā. Dedit autē regi centū viginti talenta auri: et
aromata multa nimis: et gemas preciosissimas. Nō
fuerūt aromata talia vt decē q̄ dedit regina saba
regi salomoni. Sed et seruū hyam cū seruīs salo-
monis attulerūt aurū de opib⁹: et ligna thyrsina: et
gemmas preciosissimas. De quib⁹ fecit rex de li-
gniis. i. thyrsinis gradus in domo dñi: et in domo re-
gis. cytharas quoq; et psalteria citharibus. Hūc
vīsa sunt in terra iuda in galia talia. Rex autēz salo-
mon dedit regine saba cōtra q̄ voluit et q̄ postula-
uit: et multo plura q̄ attulerat ad eū. Que reuer-
sa abiit in terrā suā cū seruis suis. Erat autē pon-
dus auri q̄ afferebatur salomoni p̄ singulos an-
nos sexcenta sexaginta sex talenta auri: excepta
ea summa quā legauit diuersiū gentiū et negocia-
tores afferre cōsueuerant: omnesq; reges arabie et
sarrapē terrarū quī cōpositabant aurū et argen-
tū salomoni. Fecit igitur rex salomon ducentas
basas aureas de summa sexcentorū aureorum: q̄
in singulis basibus expandebant. Trecenta quoq;
scuta aurea trecentorū aureorū quib⁹ tegebant
singula scuta. Posuitq; ea rex in armentario q̄
erat consiliū nemois. Fecit quoq; rex solum ebur
neū gradē: et repleuit illū auro multissimo. Sex q̄
gradus quibus ascendebatur ad solis et scabellū
surrexit: et diachiola duo alriscuerunt duos ledēs
hiantes iuxta diachiolas: et alios duodecim le-
unculos hātes super sex gradus ex vitraque parte
Non fuit tale solū in vniuersis regnis. Omnia q̄
vasa cōsueuerat regis erant aurea et vasa domus sal-
tus libani et ea legauit p̄uerris. Argentū enī in die-
bus illis p̄ nihilo reputabatur. Siquidē naues re-
gis ibāt in tharsis cū seruis hyam: semel in ānis
tribus: et deferēbat inde aurū et argentū et ebur
et simias et pauos. Magnificatus est igitur salo-
mon super eos reges terre: p̄e diuitiis et gloria.
Desq; reges terrarū desiderabāt videre faciē sa-
lomonis vt audiret sapientiā quā dederat deus
in corde eius. Et deferēbant ei munera: vasa ar-
gentea et aurea: et vestes et arma et aromata eq̄s
et mulos per singulos annos. Ihabuit quoq; salo-
mon quadraginta milia equorū in stabulis: et
curruū equitibus duodecig milia. Cōstituitq; eos
in vrbib⁹ quadraginta: et vbi erat rex in iherlm.
Exercitusq; etiā potestatem super cunctos reges
a flumine eufrate vsq; ad terrā philistinorū: et
vsq; ad terminos egypti. Tantāq; copiam p̄buit
argenti in iherlm quasi lapidū et cedrorū tantam
multitudinē velut sycomorū qui gignūt in cā-
pestribus. Adducebant autē equi de egypto in cā-
pitis regionib⁹. Reliqua autē opa salomonis p̄-
ter ea et nouissimū scriptū sūt i⁹ bbis nathā p̄p̄e-
ta: i⁹ libris abysyonitis. In visione q̄ addo vi-
dētis cōtra hieroboā filiū nabath. Regnauit autē

salomō in iherlm sup oēm isrl q̄draginta ānis. Do-
minatusq; cū patrib⁹ suis. Et sepelirūt eū in ciuita-
te dauid. Regnauitq; robōā fili⁹ ei⁹ p̄ eo.
C. S. De obitu salomonis. de robōā et consilio
iuuenū et dato de scissione regni: et de hieroboāz
de vrbibus roboam.

Roxectus est autē robōā in sychem. Il-
luc enī dicitur israel cōgener vt con-
stituerent eis regem. Quod cū audisset
hieroboā filius nabath qui erat in egi-
pto: fugerat quippe iherlm ante salomonez: statim
reuerfus est. Et occurruntq; eū et venit cū vniuer-
so israel: et locuti sunt ad roboam dicētes. Pater
tuus durissimo iugo nos pressit: tu leuioia impe-
ra patre tuo qui nobis imposuit grauem seruitu-
tem: et paululū de onere subleua: vt seruam⁹ tibi.
Qui ait. Post tres dies reuertimini ad me. Quā-
q; abisset populus: misit consiliū cū senibus q̄ ste-
runt coram patre eius salomone dum aduocū
ueret dicētes. Quod datis consiliū vt respondeā
populo? Qui dixerunt ei. Si placuerit populo
huic et iunioris cōversib⁹ clementibus: seruiet tibi
bi omni tēpore. At illi reliquit consiliū senū: et cū
iuuenibus tractare cepit qui cū eo nutriti fuerāt
et erāt in comitatu illi⁹. Dixitq; ad eos. Quid vo-
bis videtur: vel respondere quid debeo populo
huic qui dixit michi: subleua iugū quod imposuit
nobis pater tuus. At illi respondēt vt iuuenes
et nutriti cū eo in deliciisq; dicerent. Sic lo-
queris populo qui dixit tibi: pater tuus aggraua-
uit iugū nostrū: subleua et respondebis ei. Mi-
nimus digitus meus grossior est lumbis patris
mei. Pater meus imposuit vobis graue iugum: et
ego maius pōdus apponā. Pater meus cecidit
vos flagellis: ego vero cedam vos scorpionibus.
Venit ergo hieroboā et vniuersus popul⁹ ad ro-
boā die tertio sicut p̄cepit eis. Respōdētq; rex
dura: derelicto cōsilio seniorū: locutusq; est iuxta
iuuenū voluntatē. Pater meus graue vobis im-
posuit iugū: quod ego grauius faciam. Pater me-
us cecidit vos flagellis: ego vero cedam vos scor-
pionibus. Et non acquieuit populi p̄cibus. Erat
enī voluntas dei vt cōpleretur sermo eius quē
locutus fuerat per manū abie syonitis ad hiero-
boā filiū nabath. Populus autē vniuersus rege
duriora dicente: sic locutus est ad eū. Non est no-
bis pars in dauid: nec hereditas in filio isrl. Ne
uertere in tabernacula tua israel. Tu autē p̄fice
domū tuā dauid. Et abiit isrl in tabernacula sua.
Super filios autē israel qui habitabant in ciuita-
tibus iuda regnauit robōā. Multosq; rex roboam
aduram qui p̄ceerat tributis: et lapidauerunt
eum filii israel: et mortuus est. Porro rex roboam
curruū festinauit ascendere: et fugit in iherusa-
lem. Accessitq; israel a domo dauid vsq; ad diem
hanc. Factū est autē cū audisset omnis israel q̄ re-
uerfus esset hieroboā miserū et vocauerunt eūz
congregato ceteri: constituerunt eūz regem sup
omnē israel nec secutus est quispiā domū dauid:
pieter tribum iuda salom.

C. S. De semela p̄p̄ete quem misit dñs
ad roboam ne pugnaret ipse et populus cō-
tra israel.

B

3. Reg. 12. 9.

B

3. Reg. 12. 6.

D

3. Reg. 1. 10.

3. Reg. 10. 3.

3. Reg. 11. 3.

Venit autem roboam in hierusalem et cognovit vniuersam domum iuda et bethaniam ceterum octoginta milia electos atque bellantis viros dimicantes contra israel et conuerteret ad se regnum suum. Scrupulos est sermo domini ad semel hominem dei dicere. Quare ad roboam filium salomons regem iuda: et ad vniuersum iudam quod est in iuda et bethaniam. Hec ait dicit dominus. Non acceditis neque pugnabitis contra fratres vestros: reuertat unusquisque in domum suam quia mea hoc gestum est voluitate. Quia cum adissent fratres domini: conuersi sunt: nec preceperunt contra hieroboam. Iheroboam autem hieroboam in hierusalem: et edificauit ciuitates muratas in iuda: extruxitque et bethleem et ethan et thecue. bethsur quoque in socco et odolla: nec non et gety et marefa et yph sed et adura et lachie et azecha saraa quoque abialon et bebon quod erat in iuda et bethaniam ciuitates munitissimas. Quos clausis cas muris posuit in eis principes: et boues horrea quoque olei et vini. Sed et in singulis viciis fecit armetaria scutois et hastas: firmavitque eas summa diligentia et impauit super iudam et bethaniam. Sacerdotes autem et leuitae quod erant in vniuerso israel: venerunt ad eum de ciuitate seditionis relinquentes suburbana et possessiones suas: et transiit ad iudam et hierusalem quod abiecit eos hieroboam et posteros eius ne sacerdotio domini fungeretur: quod constituit sibi sacerdotes extraneos: et demoniorum vitulosque fecerat. Sed et de ciuitate tribus iherusalem quod dederant eis iuxta ut querebant dominum deum israel: venerunt in hierusalem ad imola dum victimas suas coram domino deo patris suorum: et roboauerunt regnum iuda et permauerunt roboam filium salomons per octo annos. Ambulauerunt enim in visio domini et salomons annis tantum tribus. Vixit autem roboam vixit maalath filia isai perimor filij dauid: abiit autem quod filia heliab filij isai quod peperit ei filios decem et sommouit et suos. Post haec quod accepit macha filiam abisalo quod peperit ei abia et abi et sizar et salimith. Amauit autem roboam macha filiam abisalo super omnes uxores suas et concubinas. Haec uxores decem et octo duxerat concubinas autem sexaginta: et genuit viginti octo filios et sexaginta filias. Constituit quoque in capite abiam filium maacha dux super omnes fratres suos: ipse enim regem facere cogitabat: quia sapientior fuit potestio: super omnes filios eius. et in ciuitate finibus iuda et bethaniam: et vniuersis ciuitatibus muratis. Prebuitque eis eas plurimas: et multas petiuit uxores.

Capitulum de scelere regis egypti quod spoliavit hierusalem de sacris et rebus que fecit roboam pio scuto aureo a semel sublatum.

Cum roboam filius salomonis regis iuda et bethaniam ceterum octoginta milia electos atque bellantis viros dimicantes contra israel et conuerteret ad se regnum suum. Scrupulos est sermo domini ad semel hominem dei dicere. Quare ad roboam filium salomons regem iuda: et ad vniuersum iudam quod est in iuda et bethaniam. Hec ait dicit dominus. Non acceditis neque pugnabitis contra fratres vestros: reuertat unusquisque in domum suam quia mea hoc gestum est voluitate. Quia cum adissent fratres domini: conuersi sunt: nec preceperunt contra hieroboam. Iheroboam autem hieroboam in hierusalem: et edificauit ciuitates muratas in iuda: extruxitque et bethleem et ethan et thecue. bethsur quoque in socco et odolla: nec non et gety et marefa et yph sed et adura et lachie et azecha saraa quoque abialon et bebon quod erat in iuda et bethaniam ciuitates munitissimas. Quos clausis cas muris posuit in eis principes: et boues horrea quoque olei et vini. Sed et in singulis viciis fecit armetaria scutois et hastas: firmavitque eas summa diligentia et impauit super iudam et bethaniam. Sacerdotes autem et leuitae quod erant in vniuerso israel: venerunt ad eum de ciuitate seditionis relinquentes suburbana et possessiones suas: et transiit ad iudam et hierusalem quod abiecit eos hieroboam et posteros eius ne sacerdotio domini fungeretur: quod constituit sibi sacerdotes extraneos: et demoniorum vitulosque fecerat. Sed et de ciuitate tribus iherusalem quod dederant eis iuxta ut querebant dominum deum israel: venerunt in hierusalem ad imola dum victimas suas coram domino deo patris suorum: et roboauerunt regnum iuda et permauerunt roboam filium salomons per octo annos. Ambulauerunt enim in visio domini et salomons annis tantum tribus. Vixit autem roboam vixit maalath filia isai perimor filij dauid: abiit autem quod filia heliab filij isai quod peperit ei filios decem et sommouit et suos. Post haec quod accepit macha filiam abisalo quod peperit ei abia et abi et sizar et salimith. Amauit autem roboam macha filiam abisalo super omnes uxores suas et concubinas. Haec uxores decem et octo duxerat concubinas autem sexaginta: et genuit viginti octo filios et sexaginta filias. Constituit quoque in capite abiam filium maacha dux super omnes fratres suos: ipse enim regem facere cogitabat: quia sapientior fuit potestio: super omnes filios eius. et in ciuitate finibus iuda et bethaniam: et vniuersis ciuitatibus muratis. Prebuitque eis eas plurimas: et multas petiuit uxores.

imo domini ad semel dicere. Quare ad roboam filium salomons regem iuda: et ad vniuersum iudam quod est in iuda et bethaniam. Hec ait dicit dominus. Non acceditis neque pugnabitis contra fratres vestros: reuertat unusquisque in domum suam quia mea hoc gestum est voluitate. Quia cum adissent fratres domini: conuersi sunt: nec preceperunt contra hieroboam. Iheroboam autem hieroboam in hierusalem: et edificauit ciuitates muratas in iuda: extruxitque et bethleem et ethan et thecue. bethsur quoque in socco et odolla: nec non et gety et marefa et yph sed et adura et lachie et azecha saraa quoque abialon et bebon quod erat in iuda et bethaniam ciuitates munitissimas. Quos clausis cas muris posuit in eis principes: et boues horrea quoque olei et vini. Sed et in singulis viciis fecit armetaria scutois et hastas: firmavitque eas summa diligentia et impauit super iudam et bethaniam. Sacerdotes autem et leuitae quod erant in vniuerso israel: venerunt ad eum de ciuitate seditionis relinquentes suburbana et possessiones suas: et transiit ad iudam et hierusalem quod abiecit eos hieroboam et posteros eius ne sacerdotio domini fungeretur: quod constituit sibi sacerdotes extraneos: et demoniorum vitulosque fecerat. Sed et de ciuitate tribus iherusalem quod dederant eis iuxta ut querebant dominum deum israel: venerunt in hierusalem ad imola dum victimas suas coram domino deo patris suorum: et roboauerunt regnum iuda et permauerunt roboam filium salomons per octo annos. Ambulauerunt enim in visio domini et salomons annis tantum tribus. Vixit autem roboam vixit maalath filia isai perimor filij dauid: abiit autem quod filia heliab filij isai quod peperit ei filios decem et sommouit et suos. Post haec quod accepit macha filiam abisalo quod peperit ei abia et abi et sizar et salimith. Amauit autem roboam macha filiam abisalo super omnes uxores suas et concubinas. Haec uxores decem et octo duxerat concubinas autem sexaginta: et genuit viginti octo filios et sexaginta filias. Constituit quoque in capite abiam filium maacha dux super omnes fratres suos: ipse enim regem facere cogitabat: quia sapientior fuit potestio: super omnes filios eius. et in ciuitate finibus iuda et bethaniam: et vniuersis ciuitatibus muratis. Prebuitque eis eas plurimas: et multas petiuit uxores.

Capitulum de regno abie filij roboam. et de bello et victoria abie contra israel et hieroboam. et de monte hieroboam.

Anno octauo decimo regis hieroboam regnauit abia super iudam. Tribus annis regnauit in hierusalem. Homines misit ei milia: filia viui de gabaa. Et erat bellifer abia et hieroboam. Quos misit abia certamen et haberet bellicosissimos viros et electiorum dragmata milia hieroboam constituit contra actum octoginta milia virorum quod et ipsi electi erant ad bella fortissimi. Stetit quoque abia super montem semer quod erat in effraim et ait. Audi hieroboam et ois israel. Non ignoratis quod dominus deus israel dederit regnum domini super israel in sepienibus ipsi et filijs eius et pactum saluati sunt: et iheroboam filius nabadath seruus salomons filij dauid: et rebellauit contra dominum suum. Congregati sunt autem cum viri vanissimi et filij bellati: priusauerunt contra roboam filium salomons. Porro roboam erat rudis et corde pauido nec potuit resistere eis. Hic quod vos dicitis quod resistere possitis regno domini quod possidet per filios domini. Iheroboam gratum populi multitudinem atque vitulos aureos quod fecit vobis hieroboam in deo. Et elecistis sacerdotes domini filios aar et leuitas et fecistis vobis sacerdotes sicut ois populi terrarum. Multosque venerit in iherusalem manus sua in thaurom in bob et in arietibus sepiet facerdes eorum quod non sunt dei. Hostes autem domini deus est quod non relinquit. Sacerdotesque ministrant domino de filijs aar et leuitis sicut in ordine suo: olococausta quod offerunt domino per singulos dies mane et vespe et thymiama iuxta legis precepta perficitur: perponit panes in mensa mundissimas. Et sic apud nos cadela bibi aurea et lucerna et et accendunt semper a vespera. Nos quippe custodimus precepta domini dei nostri que vos reliquistis. Ergo in exercitu nostro dominus deus est et sacerdotes eius et diuinae rubie et res:

3 re. 2. 4. f.

3

Paralipomenon.

maim ⁊ vniuersas vires neptalim muratas. Et
cū audisset baasa desit edificare rama ⁊ iterum
opus suū. Porro asa rex assumpsit vniuersū iudā
⁊ tulerūt lapides de rama ⁊ ligna q̄ edificacioni
p̄parauerat baasa edificauitq; ex eis gabaa ⁊
maspha. In t̄pe illō venit anani p̄pheta ad asā
regē iuda: dixit ei. Et habuisti fiduciam in rege sy-
rie ⁊ nō in dño deo tuo: idcirco euasit sp̄s regis
exercit⁹ de manu tua. Nōne ethiopes ⁊ libies m̄-
topiures erāt dñi regis ⁊ eq̄ib⁹ ⁊ multitudine ni-
mia q̄s cū in dño credidisses tradidit i manu tua.
Nec enī dñs p̄tēpant vniuersos terrā ⁊ p̄dēt for-
titudine his q̄ coide p̄fecto credit in eū. Strulte
igit egisti: ⁊ ppter hoc etiā p̄senti t̄pe aduersū te
bella p̄surgent. Itaque asa aduersus videntem
iussit eū mitti in nerub. Valde dñs sup hoc fue-
rat dñs idignat⁹: ⁊ interfecit de p̄p̄lo in t̄pe illo p̄li-
mos. Opa aut asa p̄ia ⁊ nouissima scripta sunt i
libro regū iuda ⁊ isrl. Egrotauit etiā asa āno tri-
cesimo nono regni sui dñi ioseph pedū vehementissi-
mo ⁊ nec in s̄mritate sua q̄nuit dñm s̄ magis i
medicorū arte cōsilius est. Domuitq; cū p̄ribus
suis. Et mouit⁹ est āno q̄dragessimop̄mo regni
sui ⁊ repellerat eū in sepulchro suo q̄s foderat sibi
in ciuitate dauid. Post erūtq; ei sup lectū suū
pleni aromantib⁹ ⁊ vnguentis meretricijs: q̄ erāt
pigmentariorū arti cōsecra: t̄cōbuserunt sup eū
ambitione nimia.

C. S. De regno iosephat ⁊ qualiter misit p̄di-
catores. ⁊ de diuitijs eius ⁊ p̄ncipibus ⁊ nume-
ro bellatorum eius. xviij.

Regnauit aut iosephat fili⁹ eius p. eo
⁊ suauiter cōtra isrl. Cōstituitq; militiū
nūeros in ciuitate vibi⁹ iuda q̄ erant
vallate muris: p̄sidijs disposuit iter
rā iuda ⁊ ciuitatib⁹ ephraim quas ceperat asa
p̄f ei⁹. Et fuit dñs cū iosephatq; ābulauit in vīs
dauid p̄fē sui p̄m⁹ ⁊ nō sp̄rauit in baalim: sed i
deo p̄fē sui ⁊ p̄rexit in p̄ceptis illi⁹ ⁊ nō iuxta pec-
cata isrl. Cōfirmavitq; dñs regnū in manu eius
⁊ dedit oīs iuda munera iosephat: facteq; sunt ei
insigne diuitie ⁊ multa gl̄ia. Cūq; sup̄sisset eo: ⁊
audacia ppter vias dñi etiā excessa zluos de iuda
abstulit. Tertio aut āno regni sui misit de p̄-
cipib⁹ suis benai ⁊ obdiā ⁊ zacharia ⁊ natanael
⁊ michēa ⁊ docerēt in ciuitatib⁹ iuda: ⁊ cū eis le-
uitas semelā ⁊ nathania ⁊ zabadiā ⁊ asael q̄s ⁊ se-
miramoth ⁊ ionathā adoniāq; ⁊ thobiā ⁊ thoba-
doniā leuitas ⁊ cū eis elisama ⁊ ioiā sacerdotes.
Docebātq; p̄p̄m in iuda: habētes lib̄s legis dñi
⁊ circuibāt ciuitas vires iuda atq; erudiebāt po-
pū. Itaq; fact⁹ est pauci dñi sup oīa regna ter-
rarū q̄ erāt p̄ ḡyū iuda: nec audēbāt bellare con-
tra iosephat. Sed ⁊ p̄pheta iosephat mīera de-
fecerat: ⁊ rectigal argēti. Arabes q̄s adducebāt
pecora arietū spē mīia septingētos ⁊ hircos to-
tidē. Creuit q̄ iosephat: et magnificat⁹ est vsq; in
sublime atq; edificauit in iuda domos ad instar
turrū vibi⁹ muratas: multa opa parauit in
vibi⁹ iuda. Viri q̄s bellatores ⁊ robusti erant in
b̄rsm q̄p iste nūer⁹ p̄ domos atq; familias singu-
lorū. In iuda p̄p̄os exerceat⁹ ednas dux ⁊ cū eo
robustissimi viri trecenta milia. Post hūc iohan-

nā pilcepo: ⁊ cū eo ducenta octoginta milia. Post
illū q̄s amasias fili⁹ ⁊zechu cōsecrat⁹. Dñs ⁊ cū eo
ducenta milia virosq; fortis. Ip̄s q̄gebāt robustus
ad p̄lia elada ⁊ cū eo tenētū arcū ⁊ cū p̄cū dūcē
ta milia. Post istū etiā iozobad ⁊ cū eo centū octo-
ginta milia expeditoꝝ militū. Ip̄s oēs erāt ad ma-
nū regis exceptis alijs quos posuerat in vibi⁹
muratis: ⁊ in vniuerso iuda.

C. S. Descēdit iosephat ad achab q̄ insit ascē-
derit ad bellū i ramoth galaad. De mēdā cōfal-
so ⁊ p̄phetarū ⁊ de p̄phetia michēe ad maxillā p̄-
cūsi de morte achab. l. carcerat michēas. xvij.

Et iosephat diues ⁊ cū p̄p̄o multū
affinitate p̄iūc⁹ est achab descēditq;
post annos ad eū in samariā. Ad cui⁹
aduertū mactatū achab arietes ⁊ bo-
ues plurimos ipsi ⁊ p̄p̄o q̄ venerat cū eo: p̄suasit
q̄ illi vt ascenderet in ramoth galaad. Dixitq; a-
chab rex isrl ad iosephat regē iuda. Veni mecum i
ramoth galaad. Cui ille respōdit. Et ego ⁊ tu si-
cut p̄p̄s tu⁹ sic ⁊ p̄p̄us me⁹: rectius erim i bello.
Dixit iosephat ad regē isrl. Cōfale obsecro ip̄sen-
tiarū sermonē dñi. Cōgregauit igit rex isrl p̄p̄e-
tarū q̄dringētos viros ⁊ dixit ad eos. In ramoth
galaad ad bellandū ire debemus an quiescerē?
Et illi. Descēde inquit ⁊ tradet de⁹ in manu regis.
Dixitq; iosephat. Nūqd nō ē hūc p̄phetes dñi: vt
ab illo etiā redgramus? Et ait rex isrl ad iosephat.
Est vir vn⁹ ⁊ q̄ possum⁹ q̄rre dñi volūtatē: s̄ ego
odi eū q̄ nō p̄phetat michi bñsū dñi mālū oī t̄pe.
Est aut michēas fili⁹ iemia. Dixitq; iosephat. Ne
ioquaris rex hoc modo. Vocauit q̄ rex isrl vnū de
eunuchis: ⁊ dixit ei. Voca cito michēa filiū iemia.
Porro rex isrl iosephat rex iuda vtq; sedebāt
i solio suo vestiti cultu regio. Sedebāt aut in area
iuxta portā samarie: oēsq; p̄phete vaticinabant
cōiā eis. Sedechias vero filius chanaana fecit sibi
corinua ferrea ⁊ ait. Hec dicit dñs. Hīs vestrilib⁹
sruā: donec cōterēs eā. Omnisq; p̄phete misit p̄-
phetabāt atq; dicebāt. Descēde i ramoth galaad
⁊ p̄speraberis: et tradet eos dñs in manu regis.
Nūc iosephat q̄ ierat ad vocā dñi michēa ait illi. En
s̄ba oīm p̄phetaꝝ vno ore bona regiā nūnciant
Quēso q̄ reuēti s̄mo tu⁹ ab eis nō dīstentiorisq;
q̄ p̄p̄a. Cui rēdit michēas. Vltiū dñs q̄ q̄dūq;
dixerit michi de⁹ me⁹ hoc loq̄r. Vēnit q̄ ad regem
Cui rex ait. Dixitā ire debem⁹ i ramoth galaad
ad bellū dñi: an quiescerē? Cui ille rēdit. Descēde:
cūta ei p̄sp̄ra euēnit: ⁊ tradet hostes i manū
v̄sā. Dixitq; rex. Iterū atq; iterum te adiuro vt
mibi nō loq̄ris nisi q̄ verū est in nōle dñi. Et ille
ait. Vltiū vniuersū isrl dispersi i mōtib⁹ sicut oues
absq; p̄stosē. Et dixit dñs. Nō h̄bit isti dños: re-
uerat⁹ vnusquisq; in domū suā i pace. Et ait rex
isrl ad iosephat. Nōne dixi tibi q̄ nō p̄phetaret
iste michi q̄q; boni s̄ ea q̄ mala sunt? Et ille idcir-
co ait: audite s̄bū dñi. Et dñs dñm sedentē in solio
suo ⁊ oēs exercitū celī assūstēt ei a dextris ⁊ a sin-
istris. Et dixit dñs. Quis decipiet achab regē isrl
vt ascēdat ⁊ corruat in ramoth galaad? Cūq; di-
ceret vnus hoc modo: et alter alio: p̄cessit sp̄s
⁊ t̄stet corāz domīno: et ait. Ego decipia eū. Cui
dominus in quo inquit decipio: Et ille rēpon-

Ma. 9. 8.

Se. 3. d.
1. Re. 13. c.

D
3. re. 15. c.

B

B

C

D

B

B

C

D

3. re. 22. c.

E

3. re. 22. d.

dit. Egrediar: et ego spūs mēdā in oīe omniū pro
phetarū eius. Dixitq; dñs. Decipies: et picuale
bis egredere: et facia. Nūc iugitū ecce dñs dedit
spīritum mēdāci in oīe omniū prophetarū tuo-
rum: et dñs locutus est de te mala. Accessit autē se-
decyās filius chānana: percutit michē marzil-
lam: et ait. Per quā viā transiit spīritus domini
a me ut loqueret tibi? Dixitq; michēas. Tūpse
videbās in die illō: quando ingressus fueris cubi-
culū de cubiculo: ut abscondar. P̄cepit autē rex
israhel dicēs. Tollite michēam et ducite eū ad
ammon p̄cipē ciuitatis: et ad ioas filiū amalech:
et dicetis. Ihec dicit rex. Mittite hunc in carcerē
et date ei panis modicū: et aque paucillū donec
reuertar in pace. Dixitq; michēas. Si reuersus
fueris in pace: non est dñs locutus in me. Et ait.
Audite oēs pp̄i. Igitur alacēderūt rex israhel: et io-
saphat rex iuda: et amoth galad: et dixit rex isra-
el ad iōsaphat. Mutabo habitiū: et sic ad pugnam
vadā. Tu autē induere vestibū tuū. Mutatoq;
rex israhel habitiū venit ad bellū. Rex autē syrie p̄-
ceperat ducibus equitatū sui dicēs. Ne pugnetis
cōtra minimū: aut cōtra maximū nisi cōtra solum
regē israhel. Itaq; cū vidissent p̄cipes equitatū iō-
saphat: dixerūt rex israhel iste. Et circūdedē
eū dimicantes. At ille clamauit ad dñm: et auxilia
sua est: et atq; auertit eos ab illo. Cū enī vidissent
duces equitatus q; nō esset rex israhel reliquerūt
eū. Accidit autē ut vnus ex populo sagittā in inere-
rū iaceret: et p̄citeret regē israhel: et ceruicē: et sca-
pulas. At ille aurige suo ait. Conuertere manū tu-
am: et educ me de acie: q; vulneratus sum. Et fuit
ta est pugna in die illo. Porro rex israhel stabat in
curru suo cōtra sp̄os v̄s et ad vesp̄erā: mortuus
est occidente sole.

C. S. De correctione iōsaphat p̄ p̄phetā iehu.
de cōsilio iōsaphat ad iudicē.

Reuerus est autē iōsaphat rex iuda: et do-
mum suā pacifice in hierusalē. Tūc oc-
currit iehu filius ananidēs. et ait ad eū
Impro pebes auxilii: et hīs q; oderūt
dñm amicitia iungis: et idcirco irā quidē domi-
ni merebaris sed bona opera inuēta sunt in te eo
q; abstuleris lucos de terra iuda: et p̄para ueris
cor tuū ut requires dñm deū patrū tuorū. Ihu:
bitant ergo iōsaphat in hierusalē. Xurūs egres-
sus ē ad populū de bērsabee v̄s et ad mōtē ephra-
im: et reuocauit eos ad dñm deū patrū suorū: cōsti-
tuitq; iudices terre in cōris ciuitatib⁹ iuda mu-
nitis p̄ singula loca. et p̄cipes in iudicib⁹. videte autē
qd faciatis. Non enī hominis erit exercitū iudicū:
sed dñs: quod dñs iudicauerit in vobis reddi-
bit. Sit timor dñi vobiscū et cū diligenti cuncta
facite. Nō est enī apud dñm deum nostrū iniquitas
nec perfonarum acceptio: nec cupidō munerum.
In hierusalem quoq; cōstituit iōsaphat leuitas et
sacerdotes et p̄cipes familiarum et israhel ut iu-
dictum et causā dñi iudicārēt habitatoribus et
p̄ceptis eiō dicēs. Sic agētis in timore domi-
ni: fideliter et corde perfecto. Omne causam que
venierit ad vos fratres vestros q; p̄sant in vrbib⁹
suis: iter cognitionē et cognitionē vrbicū q̄stio ē
de lege de mādato de ceremonijs de iustificatio:

nibus ostendite eis vt non peccent in dominum:
et ne veniat ira super vos et super fratres vestros.
Sic ergo agentes non peccabitis. Amariās autē
sacerdos et pontifex vestri in his que ad deū per-
tinent p̄sidentib⁹. Porro iababias fili⁹ ihsaiā qd
est dux in domo iuda super ea opera erit que ad
regis officiū pertinet. Ihabetiq; magister leuitas
et cōi vobis cōsultarini et agite diligenter et
erit dñs vobiscū in bonis.

**C. S. De filijs āmon et moab et sepi cōtra iōsa-
phat cōgregatis. de oīe la subel p̄phete. de hosti-
bus iōsaphat cesis murio. de correptione iōsa-
phat pio imito federe cū ocpholia rege israhel facta
per elieser.**

Dixit hec congregati sunt filij moab et fi-
lij ammon et cū eis de ammonitis ad iō-
saphat vt pugnarēt cōtra eū. Venerūt
q; nūci: et idicauerūt iōsaphat dicētes
Venit contra te multitudo magna de his locis q;
trās mare sunt et de syria: ecce constitunt in asa-
sonthamar: que est cingā ddi. Iōsaphat autem in-
more perterritus totum se contulit ad rogandū
dominū: et p̄dicauit letaniam vniuerso iuda.
Congregatūq; est iudas ad dep̄candum dos-
minum. sed et omnes de vrbibus suis venerūt ad
obsecrādū eū. Cumq; stetit iōsaphat in medio
ceru iude et hierusalē in domo dñi ante attritus
num ait. Dñs de patrū nostrorū tu es de⁹ in celo
et dominaris cunctis regnis gentiū. In manu tua
est fortitudo et potentia: nec quisq; tibi potest res-
sistere. Rōne tu deus noster interfecisti omnes ha-
bitatores terre hui⁹: cōiā populo tuo israhel: de-
disti eam semini abiaam a micū tui in sempiternū
habitaucrunto in ea: et exstruxerunt in illa fan-
ctuarium nol tuo dicentes. Si irruerint sup nos
mala: gladi⁹ iudici⁹ pestilentia et fames stabim⁹
coram domo hac in conspectu tuo in qua inuoca-
tum est nomen tuum: et clamabimus ad te in tri-
bulationibus nostris: et exaudies nos saluosq; fa-
cies. Nunc igit ecce filij ammō et moab et mons es
p̄per quos non concessisti israhel vt transiret quā
d egrediebant de egypto: sed declinauerūt ab
eis et non interfecerūt illos. Contrario agunt et
intendant eiscere nos de possessione quā tradidit
isti nobis de⁹ noster. Ergo nō indicabo eos? In
nobis quidem non est tanta fortitudo vt possim⁹
huic multitudini resistere q; iruit sup nos. Sed
cum ignouimus qd agere debeamus hoc solum
habemus residū vt oculos nostros dirigam⁹ ad
te. Omnis vero iuda stabat coram domino cum
parulis et vrbibus et liberis suis. Erat autem
tandē filius zacharie filij banae filij ichibel filij
matthan leuitas de filijs a saph sup quē facrus
est spīritus domini in medio turbe: et ait. Attēdis-
te omnis iuda: et qui habitatis in hierusalem et
tu rex iōsaphat. Ihec dicit dominus vobis. Nō
est timere nec paucitas hanc multitudinē. Nō
est enī vestra pugna: sed dei. Ras deſcedētis cō-
tra eos. Ascensuri enim sunt per clium nomine
seis et inuenietis illos in summitate torrentis qd
est contra solitudinem hierubel. Non enim eritis
vos qui dimicabitis: sed tantummodo cōsideret
state: et videbitis auxilii dñi super vos. Ad iuda

Paralipomenon.

et hierim nolite timere nec paucaetis. Eas egredimini contra eos: et dominus erit vobiscum. Iosaphat ergo iudam et omnes habitatores iherusalem ceciderunt pionim in terra contra dñm et adorauerunt eum. Porro ioenite de filiis caath et de filiis choielauz dabab dñm deus israel voce magna in excelsum. Cumque mane surrexissent egressi sunt per desertum thebuc. pferensq. eis fano iosaphat in medio eorum dixit Audite me viri iuda: omnes habitatores iherusalem. Credite in dño deo vestro: et securi eritis: credite propheta eius: et cuncta eueniet pio spera. Deditq. consiliu ppro et statuit cantores dñi ut laudaret eum in turmis suis et antecederent exercitū: ac voce cōsona dicerēt. Constatemini dño qm̄ in eternū misericordia eius. Cūq. cepissent laudes canere vertit dñs insidia eoz in semetipso filioz. Ammon et moab: montis sepy: qui egressi fuerāt ut pugnarent contra iudā et percussit sunt. Nāq. filij ammon et moab cōfatererunt ad uerfum habitatores montis sepy: et interfecerunt e delerunt eos. Nāq. hoc opore perperassēt: etiā in semetipsoz uerū mutuo cōcidere vulneribz. Porro iuda cū uenisset ad speluncā que respicit iohdindē uidit pcul om̄e late regionē plenā cadaveribz: nec superesse quēq. qui necē potuisset euadere. Venit ergo iosaphat et ois populus cū eo ad detrahēda spolia mortuoz: inueneritq. inter cadauera variā suppellectilē vestes quoq. et uasa pcciosissima: et diripuerunt: ita ut oia portare nō possent: nec per tres dies spolia auferre: ppe pte magnitudinis. Die autē quarto cōgre gati sunt in valle bēdictiois. Et est qm̄ ibi bñdixit dño: uocauerūt locū illū uallis bñdictionis vsq. in presētē diē. Reuersusq. est ois vir iuda et habitatores iherusalem: iosaphat ante eos in die riales cum leticia magna: q. uedisset eis dñs gaudiū de inimicis suis. Ingressiq. sunt in iherusalem cū psalterijs et citharis et tubis in domū dñi. Iruit autē pauos dñi sup uiniaria regna terraz: cū audissent q. pugnasset dñs ptra inimicos israhel. Inueneritq. regnū iosaphat et pbeuit ei dñs pacem per circuitū. Regnauit igit iosaphat sup iudam et erat trigintaquinq. annoz: euz regnare cepisset. Viginti autē et quinq. annis regnauit in iherusalem: et nōmē matris eius azuba filia selach. Et ambulauit in uia pio sui asā nec declinauit ab ea faciēs q. placita erat corā dño. Uerū tamē excelsa nō abstulit: adhuc pps nō direxerat cor suū ad dñm deū patrū suoz. Reliqua autē gestoz iosaphat pioz et nouissimoz scripta sunt in uerbis iehu filij anani que digessit in libro regū israel. Post hec inuit amicitias iosaphat rex iuda cum ochozia rege israel: cuius opera fuerunt impiissimae: pariceps fuit ut faceret naues que trēt in tharsis: feceruntq. classēs in asongabar: ppophe tauit autē elices filius dodau de maresa ad iosaphat dicens: Quia habuisti seduo euz ochozia percussit dñs opa tua: contriteq. sunt naues: nec potuerunt ire in tharsis.

C. L. S. De morte iosaphat: regno ioiam qui occidit sex fratres suos: et abulauit in uisio achab de iheris: helie ad eū missum quibz erat scriptū: qm̄ morte moieret ispe ioia: et de ciuēga tade. xxi

Dimituit aut iosaphat cū pñibz suis: et sepulcrū est cū eis in ciuitate dñi: regna uero ioia filius eius p eo: q. d. habuit fratres filios iosaphat: azariam et iahibel et zachariam et azariam et michael et sapthiam. Mōs hi filij iosaphat regis iuda. Deditq. eis pater suus multa mūnera argēti et auri et pensiones cū ciuitatibus munitissimis in iuda. Regnū autē traxit ioiam eo q. esset pūmogent. Surrexit autē ioiam super regnū patris sui. Nāq. se confirmasset: occidit omnes fratres suos gladio et quosdā de principibus iuda. Trīginta duoz annoz erat ioiam cū regnare cepisset: et octo annis regnauit in iherusalem ambulans in uisio regū israel: sic egerat domū achab. Filia quippe achab erat vxor eius. Et fecit malū in conspectu dñi. Noluit autē dñs disperdere domū dāuid: ppter pactum quod inierat cum eo: q. pmissat ut daret ei iherusalem: et filius ei in omni tempore. In diebus illis rebellauit edon ne esset subditus iudē: et cōstituit sibi regē. Cūq. transfret ioiam cū principibz suis et cuncto equitatu q. erat fecit: surrexit nocte et percussit edon: qui se circumdederat: et oēs duces equitatus eius. Et tamen rebellauit edon: ne esset sub ditione iuda vsq. ad hanc diē. Eo rēpoie lobna recessit: ne esset sub manu illius. Dē relique rat em dñm deū patrū suoz. Insuper et excelsa fabricatus est in uibibus iuda et fornicari fecit habitatores iherusalem: et pueuari cōtra iudā. Illate sunt autē ei litere ab helia ppheta in quibus scriptum erat. Illec dicit dñs deus dauid patris tui: qm̄ nō ambulasti in uisio iosaphat patris tui: et in uisio asā regis iuda: sed inaccessisti ut regum israel et fornicari fecisti iudā: et habitatores iherusalem imitatus fornicationē domū achab in super et fratres tuos domus patris tui meliores te occidit: ecce dñs percutiet te plaga magna cum populo tuo: et filijs et vxoribus tuis: uiniariaq. substantia tua. Tu autē egerorabis pessimo languore ueteri donec egrediant uitalia tua paulatim: p singulos dies. Suscitant ergo dñs contra ioiam spiritū phylisinoiū et arabū qui confines sunt et hyopibz et ascenderunt in terrā iuda et uassauerunt eā. Diripueruntq. cunctas substantias que inuenta est in domo regis: in super et filios et et vxores. Nec remansit ei filius nisi ioacham q. minimū natu erat. Et super hec oia percussit dñs abulū gāuioie in sanabili. Nāq. dies succederet dies et temporum spacia uoluerentur: duorum annorum expletus est circulus et sic longa consumptus tade ita ut egeret et etiam viscera sua ad angustie pariter et uita caruit. Mortuusq. est in infirmitate pessima: et non fecit ei populus secundum moiem combustiois exequias sicut fecerat maioribz eius. Trīginta duorum annorum fuit cum regnare cepisset: et octo annis regnauit in iherusalem. Ambulans non recte et sepeliunt eum in ciuitate dauid. uerū tamen non in sepulchro regum.

C. L. S. De regno ochozie: et qualiter ipse et iosam rex israel occisi sunt a iehu. De regno arbalie qualiter occidit omne semen regum. et de ioas abscondito.

C. Capitulum. xxi.

21

Constituerunt autem habitatores hierusalem ochosiam filium eius minimum regem pio eo. Quia enim maioris natu quam eius fuerat interfecerat latrones arabum qui irruerant in castra regnauitque ochosias filius ioram regis iuda. Quadraginta duoque annos erat ochosias cum regnare cepisset et vno anno regnauit in hierusalem et nomen matris eius athalia filia amri. Et ipse ingressus est per vias domus achab. Mater enim eius impulsit eum ut imple ageret. Fecit igitur malum in conspectu domini sicut domus achab. Ipsi ei fuerunt ei consilarii post mortem patris sui in interitum eius ambulantes in consilio eo. Et perrexit cum ioram filio achab rege israel in bellum contra asael regem syrie in ramoth galad vulnera uero eius syri tota. Qui reuerfus est ut curaretur in iezrahel. Vltimas enim plagas acceperat in supradicto certamine. Igitur ochosias filius ioram rex iuda de secedit et inuenerit ioram filium achab in iezrahel egrotante. Voluntas prope fuit dei aduersus ochosiam: ut veniret ad ioram et cum venisset et egredere de cubo aduersum iebum filium namsi: quem uixit dominus ut deleceret domum achab. Cum ergo euerteret iebum domum achab inuenit principes uelut filios fratrum ochosie qui ministrabant ei: interfecit illos. Ipsum quoque perquirens ochosiam comprehendit latitante in samaria adductus ad se occidit et sepeliret eum eo quod esset filius iosaphat: qui quiescit in domo in toto corde suo. Hec erat ultra spes aliqua ut de stirpe quoque regnaret ochosie. Siquidem athalia mater eius uides quod mortui esset filius suus surrexit interfecit omne stirpem regum domus ioram. Porro iosabeth filia regis saluata iuas filium ochosie: se furata est eum de medio filiorum regis cum interficeretur: absconditque eum cum nutrice sua in cubiculo lectulo. Porro sciebatur que absconderat ei: erat autem filia regis ioram. Porro iosabeth postquam totos ochosie uidit circum athalia non interfecit eam. Fuit ergo cum eis in domo dei abscondit: sex annis quoque regnauit athalia super terram.

1C

1D

4. re. ii. 3.

Anno autem septimo confortatus iosabeth assumpsit centuriones aysaria uidelicet filium hieroboam et iussit filium iobaniam aysaria quos filii obed et maasiah filii adale et elisaphaz filii sechur: et iniecit cum eis sedem. Qui circumcises iuda congregauerunt leuitas de cunctis vitiis iuda: et principes familiae israel: ueneruntque in hierusalem. Iniecit ergo ois multitudinem operum in domo dei cum rege. Dixitque eis ois iosabeth. Ecce filius regis regnabit sicut locutus est dominus super filios dauid. Iste est sermo quoque facietis. Tertia pars uestrum que uenit ad sabbatum sacerdotum et leuitarum et ianitorum erit in portis tertia parsque ad domum regis. Tertia ad portas que appellatur fundamentum. Omne uero reliquum uulgus sit in arboribus domus: nec quispiam alius ingrediat domum domini nisi sacerdotes et qui ministrant de leuitis. Ipsi tantummodo ingrediant qui sanctificati sunt et oere reliquum uulgus obferuet custodias domini. Leuite autem circumdant regem habentes singuli arma sua. Et si quis alius ingressus fuerit templum interficiat: sicutque cum rege et intrante et egrediente. Fecerunt ergo leuite:

23

4. re. ii. 3.

uini erfus iuda iuxta oia que preceperat iosabeth postquam. Et assumpserunt singuli viros qui sub se erant et ueniebatur postquam sabbati cum his qui impleuerat sabbatum et egressi erant. Siquidem iosabeth postquam non dimiserat adire turmas que sibi per singulas ebdomadas succedere consueuerat. Rediit iosabeth faccerdos centurionibus lanceas et piceos et petras regis dauid: quas consecraverat in domo domini. Quod si intra oem populum tenentis pugiones a pte templi dextra vltis ad partem templi sinistra coram altari templi per circuitum regis et eduxerunt filius regis et ipso fuerunt ei diadema et testimonium: dederuntque in manum eius tenendam legem et constituerunt eum regem. Unxit quoque illi iosabeth postquam et filius eius imprecaturque sunt ei atque dixerunt. Unxit rex. Quod cum audisset athalia uoce scilicet currentis atque laudantis regem ingressa est ad populum in templum domini. Quos uidisset regem stantem super gradum in introitu et principes turmarum circa eum oemque populum terre gaudentes atque clangentes tubis et diuersi generis organis concinentes uocem laudantis: scidit ueritatem suam et ait. Inuidie insidite. Egressus autem iosabeth postquam et centuriones et principes exierunt dixit eis. Edomite illa extra templum interficiat: fons gladii preceptum sacerdos ne occideretur in domo domini. Et ipsos ueritatem ceruicibus eius manus. Quos ingressa postquam equo per domum regis interfecerunt eam ibi. Pergit autem iuda fides inter se uenit: sumque populum et regem et fecit populum domini. Ingressus est ois populus domum baal et destruxit eam: altaria ac simulacra illius confregit: marmora quoque sacerdotum baal interfecerunt ante aras. Constituit autem iosabeth pte positus in domo domini et sub manibus sacerdotum et leuitarum quos distribuit dauid in domo domini: ut offerret olocausta domini: sicut scriptum est in lege moysi in gaudio et cantica iuxta dispositionem dauid. Constituit quoque ianitores in portis domus domini: ut non ingrederetur eam immundus in omni re. Assumpsitque centuriones et fortissimos viros ac principes populi et ois uulgus terre et fecerunt de se de regem de domo domini et introire per medium portis superius in domum regis: et collocauerunt ei in solio regali. Et arripuit eis ois populus terre et uibus quicunt. Porro athalia interfecit eam gladio.

1C

1D

Et operibus iosabeth bonis gladius uixit iosabeth de morte iosabeth de peccatis iosabeth postquam iosabeth qualiter interfecit filium eius iacobariam: qualiter contra iosabeth insurrexerunt ferri sui. et eum interfecerunt.

Septem annorum erat iosabeth cum regnare cepisset: quadraginta annis regnauit in hierusalem. Hic mater eius sebia de berlabee. Fecitque bonum et bonum eis coram domino cunctis diebus iosabeth sacerdotibus. Accipit autem iosabeth viros duos et quibus genuit filios et filias postquam placuit iosabeth ut insisteret domum domini: quod congregant sacerdotes et leuitas et dixit eis. Egredimini ad ciuitates iuda et colligite de uenitiorum israel pecuniam ad fartatecra templi dei nostri per singulos annos: festinaeque hoc facite. Porro leuite egerit et negligit. Locutusque rex iosabeth ad principem et dixit ei. Quare ubi non fuit cure

21

4. re. ii. 3.

23

Paralipomenon.

vt cogeres leuitas inferre de iuda ⁊ de hierusalē pecuniam que cōstitutā est a moyse p̄ seruū dñi vt in ferret cū oīs militibz israel in tabernaculū ⁊ resimonij: Athalia cū ipsissima ⁊ filij ei⁹ destruxerunt domū dei: ⁊ de vniuersis q̄ sanctificata fuerant i templo dñi onauerūt p̄banis baalim. Piecepi ergo rex ⁊ fecerūt arcū: posuerūtq; eam iuxta portā dñi fons fecus. Et p̄dicatus est in iuda ⁊ de hierusalē vt desererēt singuli p̄dictū dñō quod cōstituit moyses seru⁹ dei sup̄ onez israel in deserto. Et tunc sunt cūcti p̄cipites ⁊ oīs populus: et ingressi cōtulerūt in arcū dñi atq; miserūt ita vt impleret. Cūq; temp⁹ esset vt desererēt arcū coram rege p̄man⁹ leuitas: videbāt cū multā pecuniam: ingrediebāt scriba regio ⁊ quē p̄m⁹ facer dos cōstituerat: et fundebātq; pecuniaz que erat in arca. Porro arcū reportabāt ad locū sibi sūq; faciebāt p̄ singulos dies. Et cōgregata est infini tā pecunia quā dederūt rex ⁊ ioida his qui p̄er erat operibus domus dñi. At illi cōducebant ex ea cesores lapidū ⁊ arnifices operū singulorū vt inflauraret domus dñi: fabios quoq; ferri ⁊ cris vt quod caedere ceperat fulcra f. Egredientes hi q̄ operabant industrie ⁊ obducebat parietum cicatrix p̄ manus eorū ad suscitauerūt domum dñi in statu p̄stintū ⁊ firmiter ac stare fecerūt. Cūq; cōplēctent oīs opera: detulerūt corā rege ⁊ ioida reliquā partē pecunie: de qua facta sunt vala tē p̄t in ministeriū ad olocusta: p̄phale quoq; ⁊ cetera vasa aurea ⁊ argentea. Et offerebātur olocusta in domo dñi iuxta cunctis dieb⁹ ioida. Se nūit aut ioida plenus dieꝝ ⁊ mortu⁹ est cū esset centū triginta annorū. Sepelieturq; eū in ciuitate dauid cū regib⁹: eo q̄ fecisset domū cū israel: cui domo eius. Postq; aut obiit ioida ingressi sunt p̄cipites iuda: ⁊ adouaerūt regē. Qui delinitus obsequio eorū acquieuit eis. Et de reliquerūt templū dñi dei patrū suorū: seruerūtq; lucis ⁊ sculptilubus: facta est ita dñi cōtra iudā ⁊ hierusalē p̄pter hoc p̄ctū. Mittebatq; eis prophetas vt reuerterent ad dñm qd̄ p̄testantes illi audire nō bant. Spūs itaq; dei induit zachariā filiū ioida sacerdotē ⁊ stetit in cōspectu p̄ph̄e dixit eis hēc dicit dñs deus. Auare trāsgredimini p̄ceptū dñi qd̄ vobis nō p̄dixerit ⁊ de reliquistis dñm vt derelinqueret vos: Qui cōgregati aduersus eos miserūt lapides iuxta regis imperiū in atrio domus dñi. Et nō est recordat⁹ iosa rex mic quā fecerat ioida pater illi⁹ fecisset interficere filiū ei⁹. Qui cum moxeretur ait. Alideat dñs ⁊ requiratur. Cūq; euolu⁹ esset annus ascendit cōtra eū exercitus sye veniens in iudā ⁊ hierusalē ⁊ interfecit cūctos p̄cipites populatq; vniuersam p̄cedam miserūt regi in bama fū. Et certe cū permodic⁹ venisset numer⁹ sp̄iosus: tradidit dñs in manib⁹ eorū infinitā multitudinē eo q̄ dereliquissent domū dei patrū suorū. In iosa quoq; ignominio sa exercere et iudiciā: aduerses dimiserūt eum in languib⁹ magnis. Surrexerūt aut cōtra eū serui sui in visione sanguinis zacharie filij ioida sacerdotis ⁊ occiderūt eū in lectulo suo ⁊ mortuus est: sepelieturq; illi in ciuitate dñi sed nō in sepulchris regū. Infideliā vero sunt ei zababī fili⁹ se-

math ammonitidis: ⁊ iosababī fili⁹ semarīt moa bindia. Porro filii eius ac summa pecunie q̄ adu nata fuerat sub eo: inflaurat oīs dom⁹ dei scripta sunt diligēt⁹ in libro regū. Regnavit autē amasias filius ei⁹ p̄o eo.

¶ C. S. De regno amasie. ⁊ de victoria ei⁹ cōtra edom. de captione eius ⁊ bello contra iosa regē israel. de spoliatione hierusalē ⁊ morte amasie.

¶ Capitulum xrv.

Viginti quinq; annorū erat amasias cū regnare cepisset ⁊ viginti annis regnavit in hierusalē. Hōmē matris ei⁹ ioiaden de hierusalē. Factus bonus in cōspectu dñi: verū tñ nō in corde perfecto. Cūq; robo arū sibi videret imperiū iugulant⁹ seruos qui occiderāt regē patrē suū sed filios eorū nō in perfectū sicut scriptum est in libro legis moysi vbi p̄cepit dñs dicēs. Nō occidēt p̄res pio filijs neq; filij p̄ patrib⁹ suis sed vniuersos in suo peccato moriet. Cōgregauit igit amasias iudā: cōstituit eos per familias tribusq; et centurios in vniuerso iuda ⁊ bentiamin ⁊ recessit a viginti annis sursum inuentos triginta milia iuuenū qui egre derent ad pugna ⁊ teneret bastā ⁊ clipeū. Descende quoq; condurūt de israel cētū milia robustorū cētū talērio argēt. Venit aut homo dei ad illū. Et ait. Rex ne egredias tecū exercit⁹ israel. Nō est cū dñs cū israel ⁊ cūctis filijs efratim. Quod si putas in robore exercitus bella cōsistere superari te faciet de⁹ ab hostib⁹. Dei quippe est ⁊ ad iuuare ⁊ in fugā convertere. Dixitq; amasias ad hominē dei. Quid ergo heri de cētū talērio q̄ des di militib⁹ israel? Et respondit ei homo dei. Iba bet dñs vnde tibi dare possit mto his plura. Se parauit itaq; amasias exercitū q̄ venerat ad eū exercitū vt reuertetur in locū suū. At illi cōtra iudā vebemēter irati reuersi sunt in regionē suā. Porro amasias cōfidenter eduxit populū suū: abiit in vallē salinā: percussitq; filios sye: decem milia. Et alia decē milia virop̄ cepērūt filiū iuda: ⁊ adduxerūt ad p̄ruptū cuiusdā petrē p̄cipitauerūtq; eos de summo in p̄cepē: q̄ vniuersi crepuerunt. At ille exercit⁹ q̄ remiserat amasias ne secū iret ad p̄elios diffusus est in ciuitatib⁹ iuda ⁊ samaria vsq; ad berthoon: interfecit mib⁹ milib⁹ diripuit p̄cedā magnā. Amasias quoq; post cedē iduoneo ⁊ allatos deos filios sye statuit illos in deos sibi ⁊ adouabat eos: et illos adolebat incensum. Quasobē iratus dñs contra amasiam misit ad illū p̄phetas q̄ diceret ei. Rex adousit deos qui nō lib̄erauerūt populū suū de manu tua ⁊ Cūq; hec ille loqueret rñdit ei. Nō cōsiliari⁹ regis eo: Quiesce ne interficiā te. Descēdēs p̄phetā scio inquit q̄ cogitauerit dñs occidere te qui ⁊ fecisti hoc malū: in sup̄ non acquieuiisti cōsilio meo. Agitur amasias rex iuda inito pessimo cōsilio: misit ad iosa filiū iosa qd̄ filiū iehu regem israel dicens. Veni videamus nōo mutuo. At ille remisit nūcios dicēs. Carduus q̄ est in libano m̄ sit ad cedrū libani dicēs. Da filia tuam filio meo yoiē. Et ecce bestie q̄ erant in silua libani: transierunt ⁊ cōculauerunt carduum. Dixisti percussū edom: idcirco erigis cor tuū in superbiā. Sede

4. re. 14. 3.

des. 14. c.

4. re. 14. c.

3.

C

D

E

4. re. 14. c.

S

Wat. 13b.

Paralipomenon.

Ipe est q̄ adoleuit in cētū in valle bennon ⁊ lustra
uit filios suos in igne iuxta rūrū gēnū quas inter
fecit dñs in aduētū filiorum israel. Sacrificabat
quos ⁊ thymiam succedebat in excelsis in col
libus ⁊ sub ol ligno frōdoso. Tradiditq̄ euz dñs
de⁹ ⁊ in manu regis syrie q̄ percussit eū magnā
q̄ pedā cepit de cēt imperio ⁊ adduxit in damas
cū. Manib⁹ quosq̄ regis israel traditus est ⁊ per
cussus plaga grādi. Occiditq̄ phacee fili⁹ rome
lie de iuda cētū vīginti milia in dierno cōfūto
bellatores eo q̄ reliquissent dñm deū patrū suō
rū. Eodem tēp̄ occidit yechū vir portēs ⁊ effraim
maasiam filiū regis ⁊ ezyriā ducē dom⁹ eius ⁊ bel
chanam quosq̄ scdm a rege. Lepētoq̄ filij israel
de fratrib⁹ suis ducēta milia mulierū puerosq̄ ⁊
puellā ⁊ inuēnitā pedā pertulerūtq̄ eā in fama
riaz. Ea tēp̄ esset erat ibi p̄p̄eta dñi noie obed
q̄ egressus obui⁹ exierat uienē in samariā vi
xit eis. Ecce irat⁹ dñs de⁹ patrū vestrōꝝ contra
iuda tradidit eos in manib⁹ vestrist⁹ occidistis eos
arocriterā vt ad celū pertingeret vestra crue
litas. Insuper filios iuda ⁊ hierusalem vultis vo
bis iudicare in seruos ⁊ ancillas q̄ nequa q̄ vo
to opus est. Peccastis em̄ super hoc dñs deo ve
stro Sed audite cōsiliū meū ⁊ reducite captiuos
q̄s adduxistis de frīb⁹ vestrist⁹ q̄ magn⁹ ruorū dñi
imminet vobis. Eterit itaq̄ viri de pulcibus
filiōꝝ effraim a variis filiis iobānā barachias
fili⁹ mosollamorth ezechias fili⁹ selus ⁊ amasias
fili⁹ badas iuxta eos q̄ veniebāt de p̄dio ⁊ dixē
rūt eis. Nō introductio huc captiuos ne peccer
mus dñs. Quare vultis ad iudicē sup̄ p̄ctā nostrā
⁊ vetera cumulare delicta. Erās quippe pecca
tū est⁹ ira furoris dñi imminet sup̄ israel. Dimise
rūt viri israel bellatores pedā ⁊ vniuer⁹ q̄ ce
perāt corā pulcib⁹ ⁊ ol multitudine steteruntq̄
viri quos sup̄a memoraui⁹ ⁊ apphēdētes
captiuos oēs q̄ nudī erant vestierunt de spolijs.
Lūq̄ vestierunt eos ⁊ calcassent ⁊ refecissent ei
bo ac potu ⁊ vniuersosq̄ propter laborē adhibui
sent eis curā q̄ dñs abulare nō poterāt ⁊ erat im
becillo corpore posuerūt eos iumentis ⁊ adduce
rūt hierico ciuitatē palmarū ad fratres eoz ap̄si
q̄ reuerſi sunt in samariā tēp̄ illo mūt rex achas
ad regē assyrioꝝ postulā auxilium. Venerūtq̄
idumei ⁊ percussit multos ex iuda ⁊ ceperūt p̄e
dam magnā. P̄ditiūm quosq̄ diffusi sunt q̄ vi
des cāp̄itones ⁊ ad meridie iuda ceperūtq̄ bety
famea ⁊ abylonē gadiorū soco quos ⁊ thami
nam ⁊ ganso cū viculis suis ⁊ habitauerūt in eis
vniuersiauerāt em̄ dñs iuda ⁊ contēpti habu
serūt dñm adduxitq̄ corā eū theglathphalaz re
gē assyrioꝝ q̄ ⁊ afflicti eū ⁊ nullo resistente vastā
uit. Iḡit achas spoliata domo dñi ⁊ domo regis
ac pulcib⁹ dedit regi assyrioꝝ munera ⁊ tñ nihil
ei profuit. Insuper tēpore angustie sue auxit cō
tēptū in dñs. Ipe per se rex achas imolauit dñs
damas victimas p̄cussorib⁹ suis ⁊ dixit dñi regū
syrie auxiliātur eis quos ego placebo hostis ⁊
aderūt mibi cū ecōrario ip̄i fuerūt ruine ei ⁊ vni
uerso israel. Direptis itaq̄ achas obus vasis do
mū delatq̄ cōfra cū clausit ianuā tēpli dei et

fecit sibi altaria in vniuersis angulis hierusalem
In omnibus quosq̄ vrbib⁹ iuda extruxit aras ad
cremādū thymiatq̄ ad tradidū prouocauit dñm
deū patrū suoz. Reliqua autē fermōnē ei ⁊ oim
operū suoz puoz ⁊ nouissimoz scripta sunt in li
bio regū iuda ⁊ israel. Dominusq̄ achas cum pa
tribus suis ⁊ sepelirūt eū in ciuitate hierusalem.
Reqs em̄ receperāt eū in sepulchra regū israel.
Regnauitq̄ ezechias fili⁹ ei⁹ p̄io eo.

¶ De regno ezechie q̄ tēplū aperit mada
uit ⁊ restituit sacer dotes.

¶ **I**gitur ezechias regnare cepit cū vīginti
et nōq̄ esset annoz vīgintioū ē annis
regnauit in hierusalē. Nomen matris
eius abia filia zacharie fecitq̄ erat
placitū in cōspectu dñi iuxta ola q̄ fecerat dñs
pater eius Ip̄so anno ⁊ mēse primo regni sui ape
ruit valuas dom⁹ dñi ⁊ instaurauit eas ⁊ adduxit
q̄ sacerdotes atq̄ leuitas ⁊ cōgregauit eos i pla
team ouētalē dixitq̄ ad eos. Audite me leuitē ⁊
sanctificamini mādare domū dñi dei patrū nroꝝ
⁊ auferte oēm immundiciā de sanctuario. Pecca
uerūt patres nostri ⁊ fecerūt malū in cōspectu
dñi dei nri derelinquētes eū auerterūt facies suā
a tabernaculo dñi dei nri ⁊ p̄buerūt dorsū clau
serūt ostia q̄ erāt in porticib⁹ extinxerūt lucernas
incensumq̄ nō adoleuerūt ⁊ holocausta nō ob
tulerunt in sanctuario deo israel. Concitatus est
itaq̄ furor dñi sup̄ iudā ⁊ iherim. Tradiditq̄ eos
in cōmōtionē ⁊ in iteritū ⁊ in sibi sicut ip̄i cer
tis o cultis vestris. En conuerſi patres nostri gla
dij filij nri ⁊ filie nre ⁊ cōtinges captiue ducti sūt
propter hoc scelus. Hunc ergo placet mibi vt in
eam ⁊ sedus cū dñs deo isrl ⁊ auertat a nobis fu
rosē ire sue. Filij mei nolite negligere. Vos elegit
dñs vt stetis coram eo ⁊ ministrētis illi colantq̄
eū ⁊ cremetis ei incensum. Surrexerūt ergo leui
te maath fili⁹ amasie ⁊ iohel filius azyrie de filijs
caab. Porro de filijs merari cis fili⁹ abdat ⁊ aza
rias fili⁹ iahalebel. De filijs autē gerfoni ioba fili⁹
nemmas ⁊ eden fili⁹ iobaha. At vero de filijs elia
phan samiri ⁊ iahibel. De filijs q̄ asaph zachar
ias ⁊ mathanias necnō de filijs deman iahibel
⁊ semei. Sed ⁊ de filijs idithun semeias ⁊ oziel.
Cōgregauerūtq̄ fratres suos ⁊ sanctificari sunt
⁊ ingressi sunt iuxta mādātū regis ⁊ imperiū dñi
vt explarēt domū dei. Sacerdotes quosq̄ ingres
si tēplū dñi vt sanctificaret illud extulerūt om̄nē
immundiciā quam intro repperāt in vestibulo
domus dñi quā rulerūt leuite ⁊ asportauerūt ad
tourēt cedrō foras. Leperūt autē prima die men
sis primi mādare ⁊ in die octaua eiusdē mēsis in
gressi sunt porticus dom⁹ tēpli dñi ⁊ explauerūt
tēplū dieb⁹ octoz in die sexta decima mēsis eius
dem q̄ ceperāt implenerūt. Ingessit quoq̄ fili⁹
ad ezechiam regē ⁊ dixerūt ei. Sanctificauimus
om̄nē domum dñi ⁊ altare holocausti vasisq̄ eius
necnō ⁊ mensam p̄sentionis cū obus vasis suis
cūctisq̄ tēpli suppellectilem quam polluerāt rex
achas in regno suo postq̄ p̄uariat⁹ est et ecce
exposita sunt oia corā altari dñi. Cōfurgētiq̄ bi
luculo ezechias rex ⁊ dñauit oēs principes ciui
tatis ⁊ cōcedit in domum dñi oblaturos simul

2. reg. 18. 2.

D

E

tauros septē ⁊ arietes septē ⁊ agnos septē ⁊ hircos septē pio pctō pio regno pio sanctuario pio iuda. Dixitque sacerdotibus filiis aarō vt offerret sup altare dñi. Dactauerūt itq tauros ⁊ susceperunt sanguinē sacerdotēs ⁊ fuderūt illū sup altare. Dactauerūt etiā arietes ⁊ illos sanguinē sup altare fuderūt. Immolauerūt agnos ⁊ fuderunt super altare sanguinē. Applicuerūt hircos p peccato corā rege ⁊ vniuersi multitudines. Imposuerūt manus suas sup eos ⁊ immolauerunt illos sacerdotēs ⁊ aspererūt sanguinē eorū corā altari pio piaculo vniuersi israelis. Pio oī dñpe israel pceperat rex vt olocastū fieret p pctō. Cōstituit quoq leuitas in domo dñi cum cymbalis ⁊ et psalterijs ⁊ cytharis secūdū dispositionēz dauid regis ⁊ gad videntis ⁊ narbam piophetē. Siq dñs pceptū fuit per manū piophetā ⁊ ei. Steterūtq leuite tenētes organa dauid ⁊ sacerdotē tubas ⁊ iussit ezechias vt offerrent olocastū sup altare. Cūq offerrent olocastū ceperūt laudes sancte dño ⁊ et clangere tubas atq in diuersis organis q dauid rex isrl reperat cōcupare. Cū autē turba adoratē cātoes ⁊ hī q tenebāt tubas erāt in officio suo donec cōpleret olocastū. Cūq finita esset oblatio incurat⁹ est rex ⁊ et oēs qui erāt cū eo ⁊ adiauerūt. Pceptisq ezechias et pūcipis leuitas vt laudaret dñm sermonibus dauid ⁊ asaph vidētis q laudauerūt deū magna leticia ⁊ incuratū genu adiauerūt. Ezechias autem etiā hec addidit. Implestis manus vestras dñs accedite ⁊ offertē victimas ⁊ laudes i domo dñi. Obtulit ergo vniuersa multitudo hostias et laudes ⁊ olocastū mēte deuota. Porro numer⁹ olocastorū q obtulit multitudo hic fuit. Tauros sexagita arietes cētū agnos dūcētos sacrificauerūtq dño oues sexcentos ⁊ oues tria milia. Sacerdotes ⁊ po pauci erant nec poterāt sufficere vt pelles olocastorū detraherēt. Vnde ⁊ leuite fratres eorū adiuerūt eos donec impleret opus ⁊ sacrificarent antistites. Leuite qppe facilius ritū sanctificātū q sacerdotēs. fuerūt ergo olocastū plurima adipēs pacificorū ⁊ libamina olocastorū ⁊ cōpūctus est cultus dom⁹ dñi. letatusq est ezechias ⁊ omnis populus eo q ministerium domini esset expletum. De repente quippe hoc fieri placuerat.

¶ C. S. De p̄dicatoibus quos ezechias misit in oēm israel vt veniret ⁊ celebraret p̄phā dñi ⁊ de pascha ezechie dño celebrato.

¶ Hic qz ezechias ad oēm israel ⁊ iudā scriptisq ep̄las ad efrāim ⁊ manassen vt veniret ad domū dñi in hierusalem ⁊ faceret p̄phā dñi deo israel. Vnto ergo cōsilio regis ⁊ pūcipi vniuersi cetus hierusalem decreuerūt vt faceret p̄phā mēse secūdū. Non enī occurreret facere in tēpore suo qz sacerdotēs q possent sufficere sanctificati nō fuerant ⁊ populus nōdū cōgregatus fuerat in hierusalem. Placuitq sermo regi ⁊ oī multitudini ⁊ decreuerunt vt mitterent nūcios in vniuersum israel de betha bee vsq dan vt veniret ⁊ facerent p̄phā dñi deo israel in hierusalem. Multi enī fecerāt sicut in lege p̄scriptū est. Perreuerūtq curiosos cum

epistolis ex regio iperio ⁊ pūcipi ei⁹ in vniuersū israel ⁊ iudā iuxta id quod rex iussit p̄dicātes. Filij israel reuertimini ad dñm deū abia ⁊ isaac ⁊ israel ⁊ reuertet ad reliquias q effugerūt man⁹ regis assyriorū. Nolite fieri sicut patres vestri ⁊ fratres q recesserunt a dño deo patrū suorū ⁊ traxerūt eos in interitū vt ipi cernitis. Nolite idcirco ceruices vras scit p̄ces vestri. Tradite man⁹ vestras dño ⁊ venite ad sanctuariū ei⁹ qd sanctificauit in eternū. Seruite dño deo patrū vestrorū ⁊ auertetur a vobis ira furoris ei⁹. Si enī vos reueri fueritis ad dñm fratres vři ⁊ filij habebunt miam corā dño suis qui illos duxerūt captiuos ⁊ reuertent in terrā hāc. Plus enīz clemēs est dominus deus vester ⁊ nō auertet faciē suā a vobis si reueri fueritis ad eū. Viget curiosos pergebat velociter de ciuitate in ciuitate per terrā efrāim ⁊ manasse vsq ad zabulū illā irredib⁹ ⁊ subsanantibus eos. Attamē quidā viri ex aser ⁊ manasse ⁊ zabulon acquiescētēs cōsilio venerunt hierusalem. In iuda vero facta est manus dñi vt daret eis cor vni⁹ vt faceret iuxta pceptū regis ⁊ pūcipum vbi dñi. Cōgregati sunt in hierusalem populi multi vt faceret solēnitatē asyriorū in mēse secūdū. Et surgētes destruxerūt altaria q erāt in hierusalem atq vniuersi in qbus idolis adolebatur incensum subuerterēs p̄ceperūt in torrēt cedron. Immolauerūt autē p̄phā quartadecima die mēsis secūdi. Sacerdotēs quoq atq leuite tandē sanctificati obtulerunt olocastū in domo dñi. Steterūtq in ordine suo iuxta dispositionē et legē moysi bolis dei. Sacerdotēs ⁊o suscipiebāt ⁊ fundēdū sanguinem de manibus leuitas ⁊ eo q multa turba sanctificata nō esset ⁊ idcirco imolarent leuite p̄phā hīc qd nō occurrat sanctificari dño. Magna etiā pars populi de efrāim ⁊ manasse ⁊ isaach ⁊ zabulon q sanctificata nō fuerat comedit p̄phā nō iuxta q scriptū est ⁊ orauit p eis ezechias dicēs. Dño bonus p̄ptiabit cūctis qui in toto corde requirūt dñz deū patrū suorū ⁊ nō imputabit eis q min⁹ sanctificati sunt. Quēz exaudiuit dñs vt placatus esset populo. Fecerūtq filij israel qui inueniunt in hierusalem solēnitatem asyriorū septē diebus in leticia magna laudātes dñm p singulos dies leuite quoq ⁊ sacerdotēs p organa q suo officio cōgruebāt. Et locut⁹ est ezechias ad cor oīm leuitarū qui habebāt intelligētā bonā sup dñorē comedēz septē diebus solēnitatis imolantes victimas pacificorū ⁊ laudātes dñm deū patrū suorū placuitq vniuersi multitudini vt celebrarent etiā alios dies septēqz ⁊ fecerūt cū ingēti gaudio. Ezechias autē rex iuda p̄bnerat multitudini mille tauros ⁊ septē milia ouīū. P̄ncipes vero dederant p̄pio tauros mille ⁊ et oues decē milia. Sanctificata est qz sacerdotū plurima multitudo hilaritate perfusa oīo turba iuda tam sacerdotū ⁊ leuitarū q vniuersi fr̄qz tie q venerat ex isrl. p̄scilicet qz de terra isrl ⁊ habitāri in iuda. Faciēs est grandis celebratio in hierm illa dieb⁹ salomonis filij dauid regis isrl in ea vide nō fuerat. Surrexerūt autē sacerdotēs atq leuite b̄ndicētes populo ⁊ exaudita est vox eorū perueniens oīo in habitaculū sancti celli.

5
2. p. 4. 5. d.

sup eodes.

C

D

isra eodes.

est aduersum eū. Sicut dñs gentiū ceterarum nō potuerunt liberare populū suū de manu mea: sic et deus ezechie et uere non poterit populum suū de manu ista. Insuper et clamore magno lin qua iudaica p̄ra pplm qui sedebat in muris hie rusalē personabat vt terreret eos et caperet ciuitatē. Locutus est et p̄ra deuus israel sicut aduersus deos populorum terre et opera manuum hominū. Diauerunt igitur ezechias rex et filias filius a: mos pph̄tes aduersum hanc blasphemiam ac vociferati sunt vsq; in celum. Et misit dñs angelum suum qui percussit omnē virum robustum et bellatorem et principem exercitus regis assyrio: rursus euerfus est cum ignominia in terrā suā. Lūc in gressus esset domū dei sui filij qui egressi fuerant de vtero eius dei ceciderunt cum gladio. Saluauitq; dñs ezechiam habitatores hierusalem de manu sennacherib regis assyriorum: et de manu omnū et prestavit ei quietem per circuitus. Quia etiam debebat hostias et sacrificia dño i hie i m̄bra ezechie regi iuda. Qui exaltat est post hec coram cunctis. In diebus illis egrotat: ut ezechias vsq; ad mortem: et orauit dominus. Et audiuit eum et dedit ei signū: sed non iuxta beneficia que acceptat retribuit: quia eleuatus est cor eius. Et facta est contra eum ira: et contra iudam et hierusalem. Quia multatū est postea eo qd exaltatū fuisset cor eius: etiam ipse qd habitator eo hierusalem: idcirco non venit super eos ira domini in diebus ezechie. Fuit autem ezechias diues et iclyrus valde: ibi sauros ibi lapides plurimos congregauit argenti et auri et lapidis p̄cioli: aromatum et armorum vniuersi generis et vasorum magni p̄cioli: apothecas quoq; frumenti vini et olei et p̄cepit omniū iumentorum caulas pecunibus et vides sex edificauit. Ibi habebat quippe greges ouium et armentorum innumerabiles eo qd dedisset ei dñs substantiā multā nimis. Ipse ē ezechias qui obtinuit superiorem fontē aquarū grō et auertit eas subter ad occidentes vides dauid. In oibus operib; suis fecit p̄p̄ere qd voluit. Atq; in legatione principum babilonis qui missi fuerant ad eum vt interrogaret de portento qd acciderat sup̄ terrā dereliquit eū dñs vt tentaret et nota fierent oia qd erant in corde eius. Reliqua autē sermonū ezechie et mirarum eius scripta sunt in visione esaię filij amos pph̄te. et in libro regū iudat israel. Dormiuitq; ezechias cū patrib; suis et sepelietur eū supra sepulchra filioꝝ dauid. Et celebrauit eius exequias vniuersus iuda et om̄s habitatores hierusalem: regnauitq; manasses filius eius pio eo.

¶ C. S. De regno manasses et sceleribus eius capitur ab assyrio et ducitur in babilonem: penitet et orat dominū et reducit in hierusalem. destruit idola de domo domini: et aras quas fecerat ipse sed populus ad huc immolat i excelsis. De morte ei et de regno filij ei amon et occisione ei a serais suis p̄p̄is: cui succedit filius ei iofias. xxvij.

¶ Modicum annuū erat manasses cum regnare cepisset. et quinquaginta quos annis regnauit in hierusalem. Fecit autem malum coram domino iuxta abo-

minatos gentiū qd subuerit dñs corā filiis isrl: et cōuerfus istaurauit excelsa qd demolit: fuerat ezechias pater eius. construxit aras baalam et fecit lucos et adiuauit omnē militarij celi et coluit eam. Edificauit quoq; altaria in domo domini de qua dixerat dominus in hierusalem: erit nō meum intērnū. Edificauit autem ea cūcto exeret citat celi in duobus atrijs domus domini: transiitq; fecit filios suos per ignem in vallem bēp̄ens nō. Obseruabat omnia sectabatur auguria: maleficijs artibus inserebat. Ibi habebat secum magos et incantatores: multaq; mala operatus est coram domino vt irritaret eum. Scalpetur quoq; et constatle signū posuit in domo domini: de qua locutus est dñs ad dauid et ad salomonē filiū ei: dicens. In domo hac et in hierusalem quas elegi de cunctis tribubus israel ponam nomen meum in sempiternū: et mouerē non faciam pedem. Irl de terra quam tradi di patribus eorum ita dicit: rat si custodierint facere que precepit eis cūctiq; legem et ceremonias atq; iudicia que mandauit per manum moysi. Igitur manasses seduxit iudam et habitatores hierusalem vt facerent malū super omnes gentes quas subuerterat dominus a facie filiorum israel. Locutus est dñs ad eum et ad populū illius et attendere noluerunt. Idcirco superinduxit eis pilceps exercitus regis assyrio: exepitq; manassen et vincum cardenis atq; compedibus duxerunt in babilonem. Qui postq; coangustatus est orauit dominū deum suū et egit penitentiam valde coram deo patrum suorum. Deprecatus est eum et obsecrauit intente: et audiuit orationem eius: reduxitq; eū hie rusalem in regnū suū: cognouit manasses qd dñm ipse esset deus. Post hec edificauit murum extra ciuitatē dauid ad occidentē gyon in cōualle ab introitu porte pisciū per circuitum vsq; ad opphei et exaltauit illū vehementer. Construxitq; principes exercitus in cunctis ciuitatibus iuda munitis et absulit deos alienos et simulachra de domo dñi. aras quoq; quas fecerat in monte de mas dñi et in hierusalem. p̄ciat omia extra vides. Poro instaurauit altare obicit immolauit super illud victimas et pacifica et laudē. p̄cepitq; iude vt seruiret dño deo israel. Attamen adhuc populus immolabat in excelsis dño deo suo. Reliqua autē gestioū manasse et obsecratio eius ad deū suū: verba quoq; vidētiū que loquebant ad eum in noie dñi dei israel: cōtinent in sermonib; regū isrl. Oratio qd ei et exaudiuit et cuncta p̄tā atq; contēptus loca etiā in qbus edificauit excelsa et fecit lucos et statuas anteq; ageret penitentiā scripta sunt in sermonibus oia. Dormiuit q; manasses cū patribus suis et sepelietur eū in domo sua regnauitq; pio filius eius amon. In viginti duorum annis erat amon qd regnare cepisset: duobus annis regnauit in hierusalem. Fecitq; malū in conspectu dñi sicut fecerat manasses pater eius et cūctis idolis que manasses fuerat fabricatus immolauit atq; seruauit: non est reueritus faciem dñi sicut reuerit est manasses pater eius et multo maiora delicta. Lūc p̄uassit aduersus eū fuit ius iherficerit eū i domo sua: poro reliq; ppli m̄trudo celis

4. Re. 10. a
Esaię 38. a

3. Re. 22. a.

Paralipomenon.

bie qui a mon percusserant cōstituit regem iohā
n̄itum eius pro eo.

C. S. De regno Iosie et eius pietate. de inuen-
tione deuteronomij. de prophetissa. de federe po-
puli ad dominum. CCCC.

KEENE.

Eto annis erat iofas cū regnare cepisset: triginta vno anno regnauit in iherlm. Scitqz qd erat rectū in spectu dñi: abluauit in vijs dñi pñs suū de cūauit neqz ad bēterā neqz ad sinistram. Et cū autē anno regni sui cū adhuc esset puer cepisset qdē pñs filij dñi dñz: duodecimo anno postqz regnare cepit mūdauit iudā et iherlm ad excelsū et lucū: simulachrys et sculplbz. Destruxerūt cōiā eo aras baal: et simulachrya et supposita fuerūt in molin: sunt. Lucos etiā et sculplia facidit atqz cōmūit: super cumulos eorū qd ioli molare cōsueuerant frāgmēta dispersit. Et qia pterea facerēt qd cōbūit in altarijs et idolorū mūdauit: iudā et iherlm. Sed et in vrbibz manasse et ephraē et symeon vijs neptalim cūcta subuertit. Cūqz alia bñspafet et lucos et sculplia cōrūisset in frusta cūcta delubra demoluit et effecit de vniuersa terra israel reuerfus est in iherlm. Agitur anno octauodecimo regni filij mūdanda lām terra et tē pō: dñm iustpā filij esule et māiā iustitipē ciuitatē: iofas filius ioachā a cōmentarijs et mīstaurant domū dñi dñt sui. Qui venerunt ad helchiā sacerdotē magnū: acceptaqz ab eo pecuniā qā illa fuerat in domū dñi et quā cōgregerant leuite et ianitores de manasse et ephraim et iudā et reliquis israel: ab oī quoz iudā et beniamin et habitatoibz iherlm traxiderūt in manibz eorū qā pīerant operari in domo dñi. Et ista tēpū: repleūt infirmā quoz fārit. Et illi dederunt eā artificibz et cēmentarijs ut emerent lapides et lapidicini et ligna ad cōmissuras edificij et ad cōtignatiōē domoz quoz destruxerāt reges iudā. Qui fideliter cūcta faciebant. Erant autē pposin opānū iadā et abdiā de filijs meribz: zacharias et mosollā de filijs caath qz vgebant opus oīis leuitice et cōtignati canere. Super eos vero qui ad diuersos vius onera portabant erāt scribe et magistri de leuitis ianitores. Cūqz efferent pecuniā qā illa fuerat i templū dñi reperit helchiā sacerdos libi legis dñi qui datus fuerat p manū mōis: ait ad sabbā scribam libi legis iustū in domo dñi. Et tradidit. Et illi intulit volumē ad regē: nūciat et dicens: oia qd edidit in manu feruoz tuoz: ecce cōplētur. Argenti qd reperit est in domo dñi: plauerunt dārys est pñcis artificū et diuersa opa subūcan tūm: pterea tradidit michi helchiā sacerdos tunc libi. Et cū cum rege pñet: retraxerāt audis feros illi verba legis dñi vestimenta sua et pcepit helchiē et alchā filio sabbā: ab dō filio michā: hūbā dñz scribe et alafē feruū regis dicens: Tūc oīate dñm p me et p reliquis israel et iudā p vniuersis sermonibz libi istius qui repertus ē. Dagnas enī furor dñi stillat sup nos eo qd cōtuedit in patre nōstri verba dñi: ut facerent oia qd scri pta sunt in iō volumine. Abitqz helchiā et dñz qd simul a rege mīst fuerat ad oīā pñē

et vixit felix filius thethuar filii arao custodie
vultu q̄ habitabat in burim in secunda: locuti sunt
euerba q̄ sup̄ narrauimus. Et illa respondit
haec dicit dñs deus isrl: Dicite viro q̄ misit vos ad
me haec dicit dñs. Ecce ego induca mala sup̄ locū
istū sup̄ habitatores eius: cunctas maledictas
q̄ scripta sunt in libro hoc: que legerunt coras regi
indica: dereliquunt me et sacrificauerūt dño alie
nis vt me ad irandū puocarent in cunctis opib⁹
manuum suarū. Q̄dcoru stillabit furor meus
super locum istum et nō eringuerunt. Ad regem
autē iuda qui misit vos p̄ dño dep̄cādo scilicet loq̄
mini haec dicit dñs deus israel. Quia audistis er
ba voluminis atq̄ emolūtū est cor tuū et humiliat⁹
tus es in cōspectu dñi sup̄ his q̄ dicta sunt corā
locū burim et habitatores burim. reueritūti facie
meā cecidistis vestimenta tua et flexisti corā me quoq̄
quod exauduit dicit dñs. Jam enī colligā te
ad patres tuos et inferas in sepulchrū tuū in pa
ce nec videbunt oculi tui omne malū q̄d ego idu
curus sum sup̄ locū istum sup̄ habitatores eius
Rememora iras regū cū q̄ digerat. Et ille cō
uocato vn̄uerso maiobus natu iuda et burim
ascendit in domū dñi vnaq̄ omnes virtutes et
habitatores burim sacerdotēs et leuitē: cunctas
p̄p̄lus a burim v̄f̄s ad martū. Quib⁹ audien
tibus in domo dñi legi rex oīa verba voluminis
et stans in tribunali suo percussit fedi corā dño
v̄s̄bularet p̄tū eū et custodiret p̄cepta et testimo
nia et iustificātes eius in toto corde suo: in tota
et ala sua faceret q̄ scripta sunt in volumine illo
q̄d legerat. Adiuuauit q̄ sup̄ hoc oēs qui rep̄tū
fuēūt in burim bēamini et fecerunt habitatores
burim iuxta pacū dñi dei patrū suorū. Abstulit
q̄ iustas cunctas abominationes de vn̄uersis re
gionibus filiorū israel: fecit oēs q̄d residui erāt
in israel: seruare iūo deo suo. Cunctis fibus vi
te eius nō receperunt a dño deo patrū suorū.

C. S. De phafe quod fecit iofias. de morte eius. de lamentationibus fuorum super eum. Capitulum xxxv.

Capitulum. xxv.

Est autē iſſias in burſim p̄baſe dñſo qđ
imolāt eſt q̄rta die deie menſis p̄
mi. Et conſtituit ſacerdotes in officiis
ſuis: potatufq; eſt eos vñ miniſtrare
in domo dñi. Et ſunt quorū ad quorū eruditōz
ploſtra eſt ſanctificabaf dñſo locorū eſt. Pōnite ar
cā in ſanctuario tēpi qđ edificatuf ſalomom fili
dauid rex iſrl. Nequaq; enim eaz vitra porabitur.
Hunc qđ miniſtrate ſolū deo veſtro et populo et
iſrl: p̄parate vos p̄bomos et cognationes ve
ſtras in diſciplinā ſingulorū ſicut p̄cepit dñs rex
iſrl: et diſcriptuf ſalomom filius eius: et miniſtrate li
ſanctuario p̄ familias turmalos leuiticas: ſcriſci
cant imolante p̄baſe: et nā vñ q̄rta poſſunt iurta
p̄ba qđ locor eſt dñſi manu moſi ſacere p̄pate.
Dedit p̄terea iſſias al p̄po qđ iſrl fuerat iuent
in ſolennitate p̄baſe: annos et bedos de gregib; et re
liq; pecoris: triginta milia: boſ qđ trā milia. Hec
de regi vniuerſa ſubſidia. Duces qđ et ſpōte qđ
vouerūt obſculte tam p̄po qđ ſacerdotib; et leui
tis. Poro belſaias et zacharias et iſehiel p̄ſci
pes dom; dñi dederunt ſacerdotibus ad ſacien

dū phafe: pecora cōmixtīm duo milia sexcenta et
 boues trecentos. Chonenias autē et semetas etiā
 et nathanai fratres eius: necnō asabias et iabi-
 bel et iofabab pilceps leuitarum: dederunt ceteris
 leuitis ad celebrandum phafe: quibz milia pe-
 corū et boues quingentos. Preparatorūqz est mini-
 steriū et steterunt sacerdotes i officio suo. Leuite
 quoqz in turmis iuxta regis imperiū: et immola-
 rit est phafe. Et perferentes facerdoes manus su-
 as sanguine: et leuite detraxerunt pelles olocan-
 stōis et separauerūt ea vt darent per domos et fa-
 milias singulorū et offerrentur dño sicut scriptus
 est in libro moysi: de bobus quoqz fecerunt simili-
 ter. Et assauerunt phafe super ignē iuxta quod i
 lege scriptū est. Pacificas vero hostias coterunt
 in lebentis et cacabis et ollis: et festinatio distribuit
 vniuersē plebi dñi: et facti dierum postea pa-
 raucrunt. Nā in oblatione olocastōis et adip-
 vīs ad noctē sacerdotes fuerunt occupati: vnde
 et leuite sibi et sacerdotibus filiis aaron paraueit
 nouissimas. Poitro cantores filii asaph stabant in
 ordine suo iuxta preceptū dauid et alaph et eman-
 et dāthū pphetarū regis dauid. Zanitores vero
 per portas singulas obseruabant ita vt nec pun-
 cto quidē discederent a ministerio. Quāobrem et
 fratres eorū leuite paraucrunt eis cibos. Omnis
 gignit cultura dñi rite cōpleta est in die illa vt fa-
 cerent phafe: et offerrent olocastis super altare
 dñi iuxta preceptū regis iosie. Fecerunt filij isrl
 qui reperti fuerant ibi phafe in tepore illo et solē-
 nitatē azymorū septē diebus. Non fuit phafe simi-
 le huius in israhel a diebus samuelis pphete: nec
 quibz de cunctis regibus israhel fecit phafe sicut
 iosias facerdotibus et leuitis et omni iude et israhel
 q reperitus fuerat et habitantibus in hierusalem.
 Et trans octiduo anno regnū iosie hoc phafe cele-
 bratum est. Postqz insinauerat iosias templū
 ascendit necho rex egypti ad pugnandū i char-
 chamo iuxta eufratē et pcessit in occursum eius
 iosias. At ille missus ad eū nūcijs ait. Quid mihi
 et tibi rex iuda: nō a duerfuo te bodie venio: sed
 contra aliam pugno domū ad quā me deus festina-
 to ire precipit. Desine aduerfuo deū facere qui
 meū est ne interficiat te. Nonuit iosias reueri et
 preparauit contra eū bellū nec a quicūqz sermo-
 nibus necho ex ore dei: verū perrexit vt dimica-
 ret in campo maggedo. Tūc vulneratus a sagi-
 tario biter pueris suis. Et dūcitur me de pietio: qd
 opido vulneratus sum. Qui transfulerunt eū de
 carru in alterū carrū qui sequebatur eū morte re-
 gio: et asportauerunt eum in hierusalem. Mortu-
 usqz est et sepultus in mansione patrū suorū: et vi-
 uerunt iuda et hierusalem iuxta eū: hieremias
 maxime cuius omnes cantores atqz cantatrices
 vīs in pñentem diem lamentationes super iosiam
 replicant: et quasi lex obtrinit in israhel. Ecce scri-
 ptū fertur in lamentationibus. Aliqua autē ser-
 monū iosie et misericordiarū eius: que lege pce-
 pta sunt dñi opera quoqz illi prima et nouissima
 scripta sunt in libro regū iuda et israhel.

C. L. S. De ioachim rege captiuato i egyptum:
 de eliachim fratre eius quo captiuauit rex ba-
 bilonis: et de sedechia: et destructione hierusalem

de cyro rege persarum.

Ergo ppo terre ioachū filiū iosie
 et cōstituit regem p patre suo in hierū
 vigintrū annorū erat ioachim cu
 regnare cepisset: et tribus mensibus re-
 gnauit in hierusalem. Amouit autē rex egypti
 cum venisset in hierusalem: et condēnauit ter-
 ram centū talentis argenti et talento auri. Cōsti-
 tuitqz p eo regem eliachim fratē eius super iu-
 dā et hierusalē: et vertit nomen ei i ioachū. Ipse
 ioachū tulit sedicē ad duxit in egyptum. Eliachim
 quibz annorū erat ioachim cu regnare cepisset
 et vndecim annis regnauit in hierū. Factusqz malus
 corā dño deo suo. Et contra hunc ascendit nabuchodonosor
 rex chaldeorū: et vincit carpenus duxit i
 babilones: ad quā et vasa dñi transfuit: et posuit
 ea in templo suo. Aliqua autē verborū ioachim et
 adominationis eius qd operatus est q inuenta sūt
 in eo cōtinentur in libro regū iuda israhel. Regna-
 uit autē ioachū filius ei p eo. Et eo annorū erat ioa-
 chim cu regnare cepisset: et tribus mensibz ac de-
 cem diebus regnauit in hierusalē: factusqz malū in
 cōspectu dñi. Quos anni circulas volueret misit
 nabuchodonosor rex nūcijs suis et adduxerunt
 eū in babilonē asportatis simul sciolissimis va-
 sis domus dñi. Regē vero constituit sedechiam pa-
 trū eius sup iudā et hierū. Eliachim et vnius anni
 erat sedechias cū regnare cepisset et vndecim an-
 nis regnauit in hierū. Factusqz malū in oculis dñi
 dei sui: nec erubuit facie hieremie pphete loquē-
 tis ad se ex ore dñi. At regē qd nabuchodonosor
 recessit qui ad iurauerat eis per deū: et indaurat
 ceruicem suam et cor vt nō reuerteretur ad dñm
 deū israhel. Sed et vniuersi principes sacerdotū
 et pplus suarici vni inq iuxta vniuersas ad-
 minationes genitū et polluerūt domū dñi quā scilicet
 ficauerat sibi i hierū. Dixit autē dñs de patrū
 suorū ad illos p manū nūciorū suorū de nocte et
 surgens i dñide cōmōnēs eos q pceret ppo et da-
 bita cō suo. At illi subannabāt nūcios dei: et pul-
 pēdebāt fmones ei. Illudēbātqz pphētis domec
 ascēderet furor dñi in popū ei: et esset nulla cura
 nō. Adduxit enī sup eos regē chaldeos et i herfe-
 cit iuuenes eorū gladio i domo sacrificari. Non est
 misert adosec: et regio et sentio nec decrepiti qdē
 syōē tradidit in manibz ei: vniuersasqz vasa do-
 mī dñi tā maiora qz minora et tbeiauros tēpli et
 regis et principū transfuit in babilonē. Incende-
 rūt hostes domū dei: destruxerūtqz murū hierū.
 Antueras turres cōbussert et quicquid pñcio
 sum fuerat demoliti sūt. Et quis euaserat gladi-
 ductus in babilonē seruauit regē i filijs eius: do-
 nec imparet rex persarū et cōpleret sermo dom-
 ni ex ore hieremie: et celebraret terra sabbata sua
 Lūctis enī diebus desolationis egit sabbatum
 vīs dū cōplerentur septuaginta anni. Anno autē
 primo cyri regis persarū ad explendū sermonem
 dñi quē locutus fuerat p os hieremie: suscitauit
 dñs isrlm cyri regem persarū qui iussit predicari in
 vniuerso regno suo enā p scripturā dñi: hēc dñi
 est cyrus rex persarū. Ad regna terre dedit michi
 dñs deus celi et ipse pcepit michi vt edificarē ei do-
 mū i hierū q est in iudea. Quis ergo vobis est in oi

4. Re. 13.

23

24

4. Re. 13.

Isa. 1. 5. 6.
 6. 9. 10.

1. e. d. re. 1. 4.
 3. e. d. re. 1. 4.

q 4

Prologus

populo eius sit dñs de^s suus cū eo: t ascēdat.
Explicit liber Dabielamin fine Paralipomenon
secundus Incipit oratio manasse regis iuda cū
captus teneretur in babilone.

Quoniam de^s opes patris nro^s abiaā isā
ac t iacob t septi eop. iusto q fecisti ce:
lū t rā cū ol ornatu eorū: q signasti ma
re xbo pcepti tui: q cōdūxisti abyssum
t signasti terribili t laudabili nol tuo quē oēs pa
nent t tremūt a vultu virtutis tue: t insistenti
llo tra super peccatores comminationis tue. Im
mensa vero t inuestigabilis misericordia pio
misionis tue: quoniam tu es dominus altissimus su
per omnem terram longanimitis t multum mis
ericordis t penitens super malitiam hominū. Tu
autem domine secundum bonitatem tuam pro
misti penitentiam remissionis peccatorum: t tu
de^s iustorum non posuisti penitentia iustis: abia
em isaac t iacob his qui tibi nō peccauerūt quo
niām peccauit super numerum arene maris: mul
tiplicare sunt iniquitates mee: incurat^s su^s mal
to vinculo ferri t non est respiratio mihi quia er
ctauit iracundiam tuam et malam coram te feci
statuens abominationes et multiplicano offensi
ones. Et nunc flecto genua cordis mei precans
ad te bonitatem domine. Peccauit domine pecca
uit iniquitatem meam agnosco. Peto rogā te
dñe remitte mihi remitte mihi: ne sis p dās me cū
liquitatib⁹ meis neq in eternum referas mala
michi: qz indignum saluabis me secundū magnā
misericordiam tuam et laudabo te semper omni
bus diebus vite mee. quoniam te laudat omnis
virtus celorum et tibi est gloria in secula seculor
um. Amen.

Explicit oratio Manasse regis iuda.

Incipit prefatio beati Hieronimi presbyteri
in librum Esdre.

Vtrum difficilis sit facere quod posci
tis an negare necdum statui. Nam ne
q vobis aliquid imperantibus annue
re sententia est t magnitudo oneris im
positi ita ceruices premitt vt ante sub fauce rāddā
sit q leuandum. Accedunt ad hoc inuidiorum stu
dia qui omne quod scribitur reprehendendum
putant. Et interdum contra se conscientia repu
gnante publice lacerant que occulte legunt: intra
tum vt clamare compellat t dicere. Domine libe
ra animam meam a labio iniqui et a lingua do
losa. Tertius annus est quod semper scribitis at
qz rescribitis vt Esdre librum et libere vobis de
hebreo transferam: quasi non habeatis greca et
latina volumina aut quicquid illud est quod a no
bis vertitur: non statim ab omnibus conspuēdū
sit. Frustra autem (vt ait quidam) niti neq aliud
fatigando nisi odium querere: extreme demen
tie est. Itaq obsecro vos mi dominon et rogatio
ne charissimi vt purata lectione contenti libros
non esseritis in publicū: nec fastidiosos cibos spe
ratiuiteris eorum superciliū qui iudicare rati
de alijs: et ipsi facere nihil nouerunt. Si qui aut
fratru sunt qb⁹ nra nō displicet his tribuat: ex

plar ammonētes vt hebrea nomina quorū gran
dio in hoc volumine copia edificaret et p litera
la transcribat. Nihil em proderet emēdasse libū
nisi emendatio librorum diligenter conferre
tur. Nec quēq moueat q vnus a nobis liber edī
tus est: nec apocryphorum tertius et quartus libū sō
nū delectetur. quia et apud hebreos esdre: nec
mies sermones in vnum volumen coartatur: t
que non habentur apud illos: nec de viginti quat
suos senibus sunt procul abicienda. Si quis au
tē septuaginta vobis opposuerit interpretes quo
rum exemplaria varietas ipsa lacerata et euer
sa demonstrat nec potest vtiq verū asseri quod dī
uersum est: mittite eum ad euangelia: in quibus
multa ponuntur quasi de veteri testamento que
apud septuaginta interpretes non habent^r velut
illud: qm nazare⁹ vocabit^r: et egypto vocauit^r
hū meū: t videbitur quē cōpulerit: multaq alia q
lationi operi reseruit^r: et qrite ab ea vbi scripta
sunt. Cūq pferre nō poterit: vos legite de his
exemplarib⁹ quē nūp a nobis et dīta maledicorum
quotidie linguae cōfodūnt. Sed vt ad cōpēdū
veniā certe qd illaturus sum et qsimus est. Et dī
aliquid qd nō habetur in greco: aut aliter habetur
qz a me verum est. Et dū interpretē lauant. In
terrogent hebreos: t ipsis auctoribus translatio
ni mee vel arrogent vel derogent fidem. Porro
aliud est si clausuli quod dicitur oculis mihi volūit
maledicere: t non imitatur grecorum studium t
benivolentiā: qui post septuaginta traslationes iā
xpi euangelio consicant iudeos t debonitas le
gia veteris interpretes a quibus videlicet t sym
machum et theodotiones et curiose legunt: t per
origenis laborem in hexapolis ecclesie veda
runt. Quanto magis latini grati esse deberent q
exultantem cererent greciam a se aliquid ma
tuari. Num enim magnorum sumptuum est et
infinitae difficultatis exemplaria posse habere om
nia deinde etiam q habuerint: t hebrei sermonis
ignari sunt magis errabit ignorantia quā e mul
tis veris dixerit. Et dū etiam sapientissimo cui
dam nuper apud grecos accidit vt interdum scri
pturę sensum relinqueret vniuersaliter inter
pse sequeretur errorem. Hos aut qui hebree lin
guae saltē parnā habemus scientias: t latinas no
bis vt cūq sermo nō desit et de alijs magis pos
sumus iudicare et ea que ipsi intelligimus in no
stra lingua promere. Ita q licet h⁹ dra libere vi
ctoqz sy non incēdia laceret nāq meū: t uanare
chusio: silebit eloquium: etia p precia lingua bal
butiet. Legant qui volunt: qui nolunt abiciant.
Sentiant apice litterarū calidiorum. Magis
vestra caritate promouebat ad studium q illo^s
detractione et odio deterrebant.

Explicit prefatio.

Incipit liber Esdre primus.

C. S. Cyus soluit captiuitatem populi t red
ditis vasis t numeratis precepit populum ire in
hierusalem t edificare templum. Epim.

Sec. 11. a.
Was. c.
3a. 11. c.

Māno pri

mo cyri regis perſa vt cō
pleretur verbū dñi ex oie
hieremie ſuſcitauit domi
nus ipſi cyri regis pſa: et
traduxit vocem in oi regno
ſuo etiā p ſcripturā dicēs.

hic dicit cyrus rex perſa

rum. Mā regna terre dedit michi dñs de⁹ celieſt
ipſe pcepit michi vt edificarē ei domū in hieru
ſalem: que eſt in iudea. Māno eſt in vobis de vni
uerſo ppo e⁹? Sñs dñs illius cū eo. Aſcendat in
hieruſalē q̄ eſt in iudea: et edificet domū dei iſra
el ipſe eſt deus qui eſt in hieruſalem. Et oēs rei:
qui in cunctis locis vbicūq; habitant adiuuent
eum viri de loco ſuo argento ⁊ auro ⁊ ſubſtantia
⁊ pecuniā: excepto qđ voluntarie offerunt tem
plo dei quod eſt in hieruſalē. Et ſurrexerunt pā
cipes patrū de iuda ⁊ beniamin ⁊ ſacerdotes et
leuite: ⁊ oīs cuius ſuſcitauit de⁹ ipſi vt aſcēderet
ad edificandū templū dñi: quod erat in hieruſale
⁊ nūmeriſq; q̄ erāt in circuitu adiuuerunt manus
eorū in vāſis argenteis ⁊ aureis in ſubſtātia ⁊ lu
mentis in ſuppellectilib: exceptis his q̄ ſponte ob
tulerant. Rex quoq; cyrus p̄tulit vāſa tēpli dñi
q̄ tulerat nabuchodonosoꝝ de hieruſalē: ⁊ poſue
rat ea in tēplo dei ſui. P̄tulit autē ea cyrus rex
perſa p mām mīſericordie ſiliꝝ gazabar: ⁊ anume
rauit ea ſaſababar p̄cipiū iude: ⁊ hic eſt nūm⁹ eorū.
P̄ſale auree triginta: p̄ſale argētee mille: cultri
viginē: cyproi aurei triginta: cyproi argētei ſe
cūdi quadrigēti decē vāſa alia mille. Omnia vāſa
aurea ⁊ argētea quicūq; milia quadringenta. Vni
uerſa tūlt ſaſababar cum his qui aſcēdebant de
trāſmigratione babilonia in hieruſalem.

¶ C. S. Numerus reuerentium in iudeā cū du
ce zoibabel: ⁊ ſumma pecunie tēpli inſtauratio
ni diſtribuitur.

¶ Iſtunt autē p̄uincie ſiliꝝ qui aſcēderūt
de captiuitate babiloni trāſtuleraſt naba
chodonosoꝝ rex babilonia in babilo
nem ⁊ reuerſi ſunt in hieruſalē ⁊ iudeā
vniūſquiſq; in ciuitatē ſuā: qui venerūt cū zoiba
bel et ſeuania: eemia: ſarata: rabeia: mar dochai
beſan: meſopbar: beguai: cum baana. Numer⁹ vi
roſi populi iſrael. ſiliꝝ phareā duo milia cētū ſe
ptuaginta duo. ſiliꝝ arethi ſeptingēti ſeptuaginta
quinq; ſiliꝝ gerſapbatia trecenti ſeptuaginta qñs
q; ſiliꝝ ſaphania: trecenti ſeptuaginta duo ſiliꝝ areā
ſeptingēti ſeptuaginta quinq; ſiliꝝ p̄themoab ſili
ozum ioſue: octingēti ⁊ zoab duo milia octingēti
duodecim. ſiliꝝ belaz duo milia ducenti quinquaginta
quattro. ſiliꝝ zerbua non genti qđraginta quinq;
ſiliꝝ zachab: ſeptingēti ſezaginta. ſiliꝝ bani: ſez
cēti qđraginta duo. ſiliꝝ bebai: ſezcēti viginētiſ.
ſiliꝝ aggad mille ducenti viginēti duo. ſiliꝝ adoni
cam: ſezcēti ſezaginta ſez. ſiliꝝ beguai: duo milia
quingenta ſez. ſiliꝝ adin quadringenti qñg
inta quattro. ſiliꝝ atber qđ erant ex ezechia nona
giſ octo. ſiliꝝ beſai: trecenti viginētiſ. ſiliꝝ ioia:
centum duo dec. ſiliꝝ aſcem: ducenti viginētiſ. ſi

liꝝ gebbar: non gēti quinq; ſiliꝝ bethleem: centū vi
ginētiſ. ſiliꝝ nerupha qñg ſiſez. ſiliꝝ anatoth
centū viginētiſ octo. ſiliꝝ aymaueh: qđraginta duo. ſiliꝝ
cariathiſrim cepthra ⁊ beroth: ſeptingēti qđra
ginta ſez. ſiliꝝ rama ⁊ gabaa: ſezcēti viginētiſ
ſiliꝝ machma: cētum viginētiſ duo. ſiliꝝ bethel et
chab: ducenti viginētiſ. ſiliꝝ nebo: quinquaginta
duo. ſiliꝝ megbiā: centum quinquaginta ſez. ſiliꝝ be
lam alterius: mille ducenti quinquaginta quattro
oꝝ. ſiliꝝ arim: trecenti viginētiſ. ſiliꝝ lodadin ⁊ onoſe
ptingēti viginētiſ. ſiliꝝ hieriſchoa: trecenti qua
draginta quinq; ſiliꝝ ſenaa tria milia ſezcēti tri
giſ. Sacerdotes. ſiliꝝ iadaia in domo ſeuſenogē
ti ſeptuaginta ſez. ſiliꝝ emmer: mille quinquagin
ta duo. ſiliꝝ p̄beſur: mille ducenti qua draginta ſez
ſiliꝝ arim: mille decē ⁊ ſeptem. ⁊ leuite ſiliꝝ ſeſue: et
zeedimibel ſiliꝝ op: odonit: ſezptuaginta quattro. ⁊ a
tozeo. ſiliꝝ aſaph: centum viginētiſ octo. ſiliꝝ ſanito
ruz ſiliꝝ ſellum ſiliꝝ atther. ſiliꝝ thelmon: ſiliꝝ accub
ſiliꝝ atthra. ſiliꝝ ſoba. vniuerſi centū triginta nouē.
¶ Flathinnel. ſiliꝝ ſia. ſiliꝝ aſupha. ſiliꝝ thebboat. ſi
liꝝ ceros. ſiliꝝ ſiaa. ſiliꝝ p̄badon. ſiliꝝ lebana. ſiliꝝ aſa
ba ſiliꝝ accub. ſiliꝝ agab. ſiliꝝ ſelmaa. ſiliꝝ anam. ſiliꝝ
gaddei. ſiliꝝ gacer. ſiliꝝ raabia. ſiliꝝ raſin. ſiliꝝ necho
da. ſiliꝝ gayem. ſiliꝝ aſzem. ſiliꝝ p̄baſea ſiliꝝ beſee. ſiliꝝ
aſemaa. ſiliꝝ munim. ſiliꝝ nepuſim. ſiliꝝ bechue. ſi
liꝝ acupha. ſiliꝝ aſzur. ſiliꝝ beſluth. ſiliꝝ maida. ſiliꝝ
arſa. ſiliꝝ bercoo. ſiliꝝ yzara. ſiliꝝ thema. ſiliꝝ naſia.
¶ ſiliꝝ atduſa. ſiliꝝ ſeruoum ſalomoni. ſiliꝝ ſo
thel. ſiliꝝ ſophereh. ſiliꝝ p̄haruda. ſiliꝝ ſila. ſiliꝝ der
con. ſiliꝝ gedel. ſiliꝝ ſaphata. ſiliꝝ atthil. ſiliꝝ p̄boce
reth: qui erant de aſebaim ſiliꝝ amin. Omnes na
thinnel ⁊ ſiliꝝ ſeruoum ſalomoni trecenti nona
ginta duo. Et hi qui aſcēderunt de thelmalia the
laſia cherub ⁊ don ⁊ mer: non poterunt indica
re domum patrū ſuorum ⁊ ſemen ſuum: vtrum
ex iſrael eſſent. ſiliꝝ balaia. ſiliꝝ thobai. ſiliꝝ necho
da: ſezcēti quinquaginta duo. Et de ſiliꝝ ſacer
dorum ſiliꝝ iobia. ſiliꝝ achoe: ſiliꝝ berſellat qui ac
cepit de ſiliabab berſellat galaaditioſ vroom.
⁊ vocatus eſt nomine eorum. Ibi queſierunt ſcri
pturam genealogie ſue: non inuenērunt electi
ſunt de ſacerdotio: ⁊ dixit attherſa eis vt non
comederent de ſanctis cantōis: donec ſurgeret
ſacerdos doctus atq; perfectus. Omnis multu
tudo quaſi vnus quinquaginta duo milia trecenti
ſeptuaginta. exceptis ſeruio eorū ⁊ ancillis qui
erant ſeptem milia trecenti triginta ſeptem: et in
ipſis cantores atq; cātatrices ducenti. Equi eoſ
ſp̄ciēti triginta ſez. milia eorū ducenti qua draginta
quinq; cameli eorū quadrigēti triginta quinq; aſini
eorū ſez milia ſeptingēti viginēti. Et de p̄cipiū ſa
trū qđ ingrederent tēplū dñi quod eſt in hieruſa
lem ip̄ote obulerūt in domū dei ad extruendū eā
in loco ſuo. ſecūdi vitres ſuas dederūt impenſas
operis: auri ſolidos quadraginta milia ⁊ mille ar
genti minas quinq; milia: et veſtes ſacerdotales
centum. Habitauerunt ergo ſacerdotes ⁊ leuite
⁊ de populo ⁊ cantores ⁊ ſanctioſ et harbinel
in viciis ſuis: vniuerſos iſſi in ciuitatib⁹ ſuis.
¶ C. S. Congregatur populus in hieruſalem. ⁊
facto altari fecit ſcenop begia ⁊ cetera ſolemnita
tes. alii vociferantur gaudentes: alii ſcietes. iiij.

Amq̃ venerat mensis septimus: et erat filius israel in ciuitatibꝫ suis. Congregatus est ergo populus q̃d virum in hierusalem: surrexit ioh̃es filius ioseph et fratres eius sacerdotē et zoibabel filius salathiel et fratres ei: et edificauerūt altare dei israel vt offerret in eo olocaustum: sicut scriptum est in lege moysi viri dei. Collocauerunt aut̃ altare dei sup̃ balces suas deterrētibus eos p̃ circuitum populi terrarꝫ: et obtrulerūt super illud olocaustum dño mane et vespere. Fecerūtq̃ solennitate tabernaculoꝝ sicut scriptum est: olocaustū diebꝫ singulis p̃ ordinē secūdu p̃ceptū opus dei in die suis: et post hec olocaustū iuge tam in kalēdis q̃ in vniuersis solennitatibꝫ dñi q̃ erāt cōsecraret in oibus in quibꝫ vltro offerrebāt munus dño. A primo die mensis septimū ceperunt offerre olocaustum dño. Porro tēplū dei nodū fundatū erat. Dederūt autē pecunia elatōmis et cēmētariis: ciuibꝫ quoq̃ et portis oleū sidonij trisq̃ vt deferret ligna cedrina de libano ad mare ioppē: iuxta q̃d p̃cepit cyrus rex persarꝫ eis. Anno autē secūdo aduentꝫ eorū ad tēplū dei in hierusalem mēse secundo ceperunt zoibabel filius salathiel et ioh̃es filius ioseph et reliqui de fratribꝫ eorꝫ sacerdotes et leuite rōēs q̃ venerāt de captiuitate in hierusalem: constituerūt leuitas a viginī annis et sup̃a vt vigerent opus dñi. Stetitq̃ ioh̃es et filij eius et fratres eius: cedmibel et filij ei: et filij iuda quasi viri vni vti instarent sup̃ eos q̃ faciebant opus in templo dei: filij enadab et filij eorꝫ et fratres eorꝫ leuite. Fundato igit̃ a cēmētariis tēplū dñi: teterūt sacerdotes i oīnaru suo cū rubis: leuite filij asaph i cymbalis vt laudaret deū p̃ manꝫ dauid regis israel. Et cōcinebāt in hymnis et cōfessione dño: qm̃ bonus qm̃ in eternū mīa ei sup̃ israel. ois quoq̃ p̃p̃s vociferabāt clamore magno in laudādo dñm: eo q̃ fundatū esset tēplū dñi. Plurimi etiā de sacerdotibꝫ et leuitis et p̃lipes patrū et seniores q̃ viderant tēplū p̃i cū fundatū esset et hoc tēplum in oculis eoꝝ flebāt voce magna: et multū vociferātes in iericia eleuabant vocem: nec poterat quisq̃ agnoscere vocē clamoris letitū: vō cem̃ lectus p̃p̃i. Cōmixt̃ im̃ p̃p̃s vociferabāt clamore magno: vōx audiebāt p̃ocul.

C. S. Impedit edificatio ab hostibꝫ samarie. scrib̃t ep̃la accusationis et dicit q̃ si edificatur ciuitas tributa regi persarꝫ nō dabunt: p̃rohibet opus tēpli.

Viderunt autē hostes iudei beniamini: q̃ filij captiuitatis edificaret tēplū domino deo israel: accedentes ad zoibabel et ad p̃lipes patrū dixerūt eis: Edificemus vobiscū: ita vt vos querimus deus vestrū. Ecce nos simoīnū victimas a diebꝫ assordanā regis assur q̃ ad duxit nos huc. Et dixit eis zoibabel et ioh̃es et reliq̃ p̃lipes patrū israel. Nō est nobis et vobis vt edificemꝫ domū deo nostro: sicut p̃cepit nobis cyrus rex persarꝫ. Factū est igit̃ vt populi terre lep̃diceret manꝫ p̃p̃i iudei: turbaret eos in edificandū. Cōdixerūt quoq̃ aduersus eos cōsiliarios vt destruerēt cōsiliū eorꝫ: oisque diebus cyri regis persarꝫ et ṽsq̃ ad regnū da-

rii regis persarꝫ. In regno autē assueri ip̃e erat artaxerxes. In principio regni ei scriperūt accusatio nē a duobꝫ habitatores iudei hierlm̃. Et in diebus artaxerxis scriptis desellā mutitates et thebeel et reliq̃ qui erāt in cōsilio eorꝫ ad artaxerxē regē persarꝫ. Ep̃la autē accusationis scripta erat synace: thegebaf sermone syro. Beumelthee et samai scriba scriperūt ep̃lam vnā de hierlm̃ artaxerxi regi huiusmodi. Reūbeelthee et samai scriba et reliq̃ cōsiliatores eorꝫ dynei et aphasia theiatherpale: arphasether: cuici: babiloni: sūsa nachet: dyei: elamite. et ceteri de gentibꝫ quas trāstulit assennaphar magnus et glōsius: et habitare eas fecit in ciuitatibꝫ samarie: et in reliquis regionibꝫ trās flumē in pacellis: oc est exēplar ep̃le quā miserūt ad eū. Artaxerxi regi: regni tui viri q̃ sunt trās fluiū salutē dicunt. Notū sit regi: q̃ iudei q̃ ascēderūt a te ad nos venerūt in hierusalem ciuitatē rebellē et pessimā: quā edificant cetrufētes muros ei et parietes cōponētes. Hūc igit̃ mortū sit regi q̃ si ciuitas illa edificata fuerit et nuri ei et inaurati: tributū et vectigal et ānuos redditus nō dabūt: et ṽsq̃ ad reges hec noxa pueniet. Nos ergo memores salus q̃d in palatio comēdimꝫ et quia lesiones regis videre neq̃bas ducimꝫ idcirco misimꝫ et nūciaimꝫ regi vt recēdas in libris hyssoria patrū noꝝ: vt inuenies scriptū i cōmētariis et scies qm̃ ṽbis illa ṽbis rebellis est et nocēta regi: ṽbis et puincipibꝫ bella cōcitant in ea ex diebꝫ antiquis q̃ hōibꝫ et ciuitas illa destructa est. Nūciaimus nos regi: qm̃ si ciuitas illa edificata fuerit: et muri ip̃i inaurati: possessionem trāsluimꝫ nō habebis. Verū multū rex ad reūbeelthee et samai scribā et ad reliquos q̃ erāt in cōsilio eorꝫ habitatores samarie et ceteros trāsluimꝫ salutē dicēs et pacē. Accusatio quā misimꝫ ad nos manifeste lecta est corā me et a me p̃ceptū est et recēdunt: luenerūtq̃ qm̃ ciuitas illa a diebꝫ antiq̃ aduersum reges rebellat et seditōes et plia p̃citant in ea. Hūc reges fortissimi fuerūt in hierlm̃: qui et dñati sunt oī regioni q̃ trāsluimꝫ est. Tributū quoq̃ et vectigal et redditū et accipiebant. Hūc ergo audite sententiā. P̃rohibeatis viros illos vt ṽbis illa non edifice: donec si forte a me iussum fuerit. Videte ne negligēt̃ hoc ipeatio et paulatī crescat malū p̃tra reges itaq̃ exēplū edicti artaxerxis regis lectū est corā reūbeelthee et samai scribā et p̃litiarq̃ eorꝫ. Et abierūt festini in hierlm̃ ad iudeos: p̃hibuerūt eos in biachio et robore. Tūc intermissū est opus domus dñi in hierlm̃: nō fiebat ṽsq̃ ad annū secundū regni dārij regis persarꝫ.

C. S. Ad expōrtationē aggeri et zachari zoibabel et ioh̃es iteq̃ edificare tēplū incipiunt et pascha celebrat trās flumē cōsiliū dārij per ep̃istolā super hoc.

Propheta autē agge et zachari et zachari as filij dārij p̃phetantes ad iudeos q̃ erāt in iuda et in hierlm̃ et i noie dei iherlm̃. Tūc surrexerūt zoibabel filij salathiel et ioh̃es dñi: q̃d ceperūt edificare tēplū dñi in hierlm̃: et cū eis p̃phete dārij ad diuina eos. In ip̃o autē ip̃e vēit a eos thānāi q̃ erat dux trās flumē et narbusānus et cōsiliarij eorꝫ: iteq̃ dixerunt eis.

Neemie qui est Esdre

[illegible]

Eiusque principes familia et generalis
 cu ad ascenderit filius regno attar per
 regem de babilone filius filius phinea
 gerio. De filijs ibamar daniel. De fili
 is ad ar. De filijs sechemie filius pharao: sa
 charias: cui cu nuerati fuerit cetera quingenta. De
 filijs phetmoab: elionai filius: zares: cui cu ducenti
 viri. De filijs sechemie filius: ezechiel: cui cu trecenti
 viri. De filijs addi: mabeth filius: ionathas: cui cum
 quingenta viri. De filijs beai: efai filius: athalia: cui
 cu septuaginta viri. De filijs apbatie: yebedia filius
 michach: cui cu octoginta viri. De filijs ioab: obe
 dia filius: iherbai: cui cu ducenti decem octo viri. De
 filijs selomithi filius: isophie: cui cu centi sexaginta
 viri. De filijs bebai: zacharias filius: bebai: cui cu
 viginti octo viri. De filijs esaiab: ioab filius: ezebia
 et cui cu centi decem viri. De filijs adonias: et erat nouis
 simul: decem nota et eo: philipet: beithai: samaias
 et cui sexaginta viri. De filijs degu: vithai: zachari

et eis fere pascuagratia. Et congregauit eis ad flumen quid decurrat ad banan: malm ibi tribus diebus. Quiescuntque ipso et facit donis de filijs leui: et non fuerunt. Itaque misit belizer et ariel et femel et bel nath et arib et aliter belnath et nath et zacharia et mosollai pascipere: et ioarib et belnath sapienter test: misit eis ad heddo quid est pum: i scapbie loco. Et postui loro co paba quid loquent ad heddo: et ad firo et nathone in loco capbie vt adduceret nobis ministros domum dei nri. Et adduxerunt nobis p manib nri bonis sup nos vt nri docuimus de filijs moali filijs leui filijs firi: et sarabia: nath et firo et firo et decet et octo et asubai et cuz co etia de filijs meraritr fratreg eius et seruos eius vigin. Et de nathinne qz dederat ds et pncipes ad ministeria leuitaz: nathinnico ducetos vigin. Des hi suis nominib vocabant. Et pducant ibi etiam iuxta flumen bana vt affligeremur coram deo nro et peterem ab eorum recta nobis et filijs nris: vnuerseque substatie nre. Et vbiui est peteret regis auzile et equos qd defenderent nos ab inimico in via: qz dixerant regi. Man dei nri est sup oes qd qruat eis in bonitate: et iperit eis et foruero eis et fuero sup oes qd dereliquit eis. Itenatum aut et rogauim deum nostru p hoc et euenit nobis ppter e. Et seipau de pncipib sacerdotu duodecim sarabia et asubai: cu eis de fratrib eoz decet. Appendix eis argenti et auras et vasa coecora domi dei nri qd obtulerat rex et coosilatores ei et pncipes ei: vnuerseque israel eoz qd inuen fuerant. Et appeti in manibus eorum argenti: taltra sex centu quaginta: et vasa argentea centu auri: sex centu talenta: et crateras aureas vigin qd habebant solidos millenos: et vasa eris fulgentia optimi duo: pulchra vt auru. Et dixit eis: Vos scit dñi et vasa scia et argenti et auru qd sponte oblati est dñi deo patrũ nostru. Vigilate et custodite donec appendatis coasum pncipibus sacerdotu et leuitarũ et ducib familiaz firi in birm in thesauris domus dñi. Suffeperunt aut sacerdotet et leuite pondus argenti et auri et vasoru vt deferrent birm in domũ dei nostri. Et momimus qd a flumine bana duodecim die mensis pium vt pgeremus birm. Et man dei nostri sup nos et liberauit nos de manu inimici et infiditatos in via. Et venimus birm et mansimus ibi tribus diebus. Die aut quarta appensum eis argenti et aurũ et vasa in domo dei nri p manu remotu filijue sacerdotu: cu eis eleasar filius pphete: et cu eis isafad filius isosue et noadai filius benoi leuite iuxta numeru et pondus oim. Decepit eis oes podus et tpe oim. Et ex tperant de captiuitate filii transmigrationis obdulerat oleocustomata deo firi: vitulos duodecim omni ppo israel: arctes non agnitas: agnos septuaginta sept: byricos p pto duodecim: oia in loca fuit dñi. Dederunt aut edicta regis fatrias qui erant de conspectu regis et ducebant trans flumen: et eleuauit popm et domũ dei.

¶ C. S. Nūclaf esdre q̄ filiū isrl nō sūt separati a
pplo terre imo etiā durerūt in vxores filias cop
hoc audito esdras scdit palliū suū runicā t̄ eue
lu pilos capitis ei⁹ t̄ sedes ploiat. lx.

3. esdre. s. c

Dicit autem hec complera sunt: accessit ad me picipes dicens. Non est hic separatio ista faceret dicitur leuire a populo terra: de abominatio eorum chananeorum delicti erant et perierat et iebusei et ammonitae et moabites et egypcios et amorreos. Et uicisti de filiis eorum sibi et filios filiorum: picipes uero semet sacrum cum populo terra. Et dicitur picipes et magistratum unum fuit in ira gressus hac pila. Quis audisset nomen istud: sicut pallium meum et tunica: et uelli capillos capiti mei et barbe et sedes mercedis. Quoniam autem ad me oes qui timebant filium dei istum per transgressionem eorum de capitate uenerant: ego sedebam tristis: et quod ad sacrificium uespertinum. Et in sacrificio uespertino super rexi de afflictione mea: et scisso pallio et tunica curui et genua mea et crepida manus ad dominum deum meum et dixi. Domine confidit et erubescit leuare faciem meam ad te: quoniam iudicatus sum multipliciter sunt super caput nostrum: delicta nostra creuerunt super nos ad celum a diebus primis nostris. Sed non solum peccatum grauius super nos deus habet: et iudicabitur in ira contra sum ipsi: reges nostri et sacerdotes nostri in manu regum straxerunt et gladium et captiuitatem et rapinam et confusionem uultus: sicut et die hac. Et nunc quasi ad parum momentum facta est deprecatio nostra apud dominum deum nostrum: dimittent nobis reliquias: et daret parum illi in loco sedis et in illuina reit oculos nostros de nobis daret nobis uiam modicam: sicut fuit in nos: qui fuit sum et fuit in nos non debet deus nos de nobis: et in clauum super nos multas coram rege posita: ut daret nobis uiam et sublimaret domum dei nostri et extrueret solitudinem et daret nobis spiritum in iuda et iherusalem. Et nunc quid dicemus domine de nobis per hec delicta de reliquias mandata tua quod precepisti manibus tuorum propheta: dicens. Terra ad quam uos ingredimini et possideatis ea: terra imunda est iura immunda populus cetulusque terra abominatio eorum quod repleuerunt eam ab oculo super ad oculos quod condigne sua. Nunc si filios vestros ne detis filios eorum: et filios eorum ne accipiat filios vestros: et non gratia pacis eorum et prosperitate eorum filios in eternum ut confortamini et comedatis quod bona sunt terre et heredes de actio filios vestros super seculum. Et post oia quod uenerit super nos in opibus nostris pessimis et delictis nostris magno: qui tu deus non liberaueris nos de ligaturis nostris et de delictis nobis salutem sicut est hoc die. ut non conuerteremur: irrita facere meos mandata tua: neque matrem inuenerem cum populo abominationum istarum. Non quid irar eo nobis super ad consummationem: ne dimittentes nobis reliquias ad salutem. Domine deus tuus: quoniam derelictum sum quod saluaueris sicut die hac. Ecce coram te sum in delicto mortis. Non enim sciri potest coram te super hoc.

Sic ergo orate esdra et imploiate deum et stent et iacent ante templum dei: et lectus est ad eum de israel ceruus gradus unum virosque mulierum et puerorum. Et sicut populus multus stetit. Et respondit sebachias filius isehiel de filio belai: et dixit esdra. Nostis periclitatum sum in delictis nostris: et dixit esdra. Nostis alienigenas de populo frem. Et nunc est penitentia in iherusalem super gentem istam: cum ois deo nostrorum per-

ficiam? vniuersas virosque eos quod de his nati sunt. Quia uoluntate dei et eorum quod tenet preceptum dei dei nati sunt legem habet. Surgentibus et dixerunt: nosque erunt recti. Confortare et fac. Surrexit esdra et adiuuauit principes sacerdotum et leuitarum et omnem israel ut faceret seculum uerbum dei: et iurauerunt. Surrexit esdras ad domum dei: et abiit ad cubiculum iohannis filii eliasib: ingressus est illuc. Et pane non comedit: et aqua non bibit. Iugebat et transgressione eorum quod uenerat de captiuitate: et missa eorum iuda et iherusalem ois filiorum transmigrationis congregarentur iherusalem: quod non uenerit in tribus diebus iuxta preceptum picipis senioris: auferet in ueneris substantia et tempore abiecit de cetis transmigrationis. Conuenerunt igitur oes viri iuda et belaiamin iherusalem tribus diebus: et per dies non uicissim die mensis sedit ois populus in platea domus dei transmigrationis per totum plus uisum. Surrexit esdras sacerdos: dixit ad eos. Nostis transgressi estis iherusalem virosque alienigenas: ut adderet super delictum istum. Et nunc daret preceptum dei deo patrum vestrorum facite placitum et: et separami a populo frem: et ab uicibus alienigenis. Et respondit ueneris multitudo dei: et uoce magna. Quia ubi tuum ad nos sic fiat. Et dixit quod populus multus est et ipso pluitur: non sustinemus stare foris: et non est diuinitas uos uosque: uehementer digne peccauimus in semore isto sustinamus picipes in uentura multitudo: et ois iherusalem: nunc quod duxerit virosque alienigenas uenit in tempore istarum: cum his senioribus per ciuitatem et ciuitatem iudices: et donec auertat iura dei nostri a nobis: per hoc. Propter iohannem filium isehiel: et iuxta filium isehiel stetit super hoc et mololla et sebachy leuitas ad iuauerunt eos. Egerunt filii transmigrationis. Et abierunt esdras sacerdos et viri picipes familiarum: et domos patrum suorum et ois populus sua: sedentes die plures non mensis de ciuitate quod erant et. Et summati sunt oes viri quod duxerit virosque alienigenas super ad die plurimum mensis primis: iherusalem sunt de filijs sacerdotum quod duxerit virosque alienigenas de filijs ioseph filij ioseph et fratres et matris: et eliezer et iari et godolia. Et de desman sua: et egerunt virosque suos: et de delicto suo arietem de oculis offerebant. Et de filijs emerana ni et zebedia. et de filijs serim: masia et helia et semeia: iehubel et ozias. et de filijs phebusur elioenai masia hysmael nathanael ioseph et helia. et de filijs leuitarum: ioseph et seimeci et alia: et de calitha apptata iuda et eliezer. et de calitha: eliasub: de ianitoribus: sellus et thebet. et de filijs phebusur: phebusur et melia et iezar et melia: et ianitoribus: eliezer et melia et banae. et de filijs belai: mathania zacharias et elidibet et abdi et timor et helia. Et de filijs zethua: elioenai eliasib nathania et dierimur et zabeth et asyasa. et de filijs debai. iohannan anania zabai arphata. et de filijs ben: mololla et meluch et adaias: sub et saal et ramoth. et de filijs phebusur: edna et eliaal banaias et masias mathanias befelehel benuni et manasse. Et de filijs erem: eliezer iesue melchias semeia symeon beniamin maloch samarias. Et de filijs asom mathanai mathet asyberth elphelet iermai manasse semei. De filijs banai: maadai amram et buci banae et badaias eliahu banmia marimuth et eliasib mathanias mathanai et ias. et bani et benuni. semei et sal-

3. esdre. s. b

3. esdre. s. g

mias et nathā et adaias mechne babat syrai sarai
eyrei et seleman et femeria sellū amaria ioseph. De
filio nebuli abihel marthathias zabet zabina id est
dus iohels banai. Et sic hi accepti uxores alieque
naui fuerūt et eis mulieres q̄ pepererūt filios.
¶ Explicuit liber eisdre. ¶ Incipit liber neemie.
¶ C. S. Neemias pincerna regi artaxerxis au-
dita afflictione iudeorū qui erāt in babilonia teiunat
querit misericordiā a deo. Ca. j.

Verba nee

mie filij belchai. Et factus
est lmeis castreū āno vice
simor: ego erā in suis ca-
stro. Et venit ad me anani
vn^o de fili^o metanpe et vi-
ri iuda. Et interrogauit eos
de iudeis q̄ remanserant et

superant de captiuitate et de babilonia. Et dixerunt
mihi. Qui remanserant et derelicti sunt de captiui-
tate ibi in puincia an afflictio magna sunt in op-
probrio: muros hierlm dissipat^r est: et porte eius
cōbute sunt igni. Cūq̄ audissem hāc huiuscemodī
fedi et fleui et luxi dieb^{us} multis: et teiunabā oia
bam añ facie dei celis et dixi. Quis dñe deus celli
forte magne atq̄ terribilis q̄ custodis pactus et
miam cū his q̄ te diligūt: custodisti mādāta tua
fili aut eis tue auscultasti: et oculi tui apertⁱ et audis-
as ofonē seruū tui quā ego oio corā te hodie die
et nocte. p filios israel serui tuos et cōsteto: p pec-
catis filioz isrl et quib^{us} peccauerūt tibi. Et ego et
dom^{us} patris mei peccauim^{us}: et uanitate seducti su-
mus et nō custodiui^{mus} mādāta tui et cerimonias
et iudicia q̄ precepisti moysi famulo tuo. Wememo-
rāb^{is} q̄ mādāta moysi serui tuo dicēs. Cū trans-
gressi fueritis: ego disperdā vos in populos: et si
reueriamini ad me et custodiatis pcepta mea: et
faciantis ea: etiam si abduci fueritis ad extremos
celos: de cōgregabo vos et reducā in locū quē ele-
gi: et habitaret nomē meū ibi. Et ipi serui tui et po-
pulus tu^s q̄ et dereluxim^{us} in fortitudine tua magna
et manu tua valida. Obsecro dñe sit auris tua at
pēdēs ad ofonē seruū tuū et ad oīem seruo tuo: p
q̄ uoluit tūc nomē tuū: diriget serū tuū hodie et
da ei miāz añ virū hūc. Ego et fili cū pincerna regio.
¶ C. S. Neemias ab artaxerxis cū litteris ve-
nit in hierusalem. cōsiderat ruinas muros et nocte:
et causam itineris sui aperit populo. ad edificā-
dum cōstruit muros. ¶

¶ Hierū est ad tñ mēse nisan āno vicesi-
mo artaxerxis regio: vinus erat āre
eū. Et leuauit vinū et dedi regi: et eram
quasi laquidus añ facie eius. Dixitq̄
mihi rex. Quare vult^{us} tu tristis est: et egroū
nō vi deā. Nō est hoc frustre: sed malū nescio q̄
in corde tuo est. Et timui valde ac nimis: dixi re-
gi. A ex leternū viue. Edicāre nō mereat vult^{us} me-
us: q̄ ciuitas dom^{us} sepulchro p̄fio mei desertis
est: et p̄ oīe ei^{us} p̄bule sit igni. Et ait mihi rex. P̄-
dñe postula: Et oiaui deū celū. Et dixi ad regē.
Si videret regi bonū et si placet serui^{us} tu^s ante faciē
tuā vt mittas me i iudeā ad ciuitatē sepulchri po-
tis mei: et edificabo eā. Dixitq̄ mihi rex et regina
q̄ sedebat iuxta eū. Et q̄s ad q̄b^{us} tēp^{or} erit iter tuū
q̄ reuertieris: Et placuit ad vultū regis: et misit

me. Et p̄stulit ei tēp^{or} et dixi regi. Si regi videt bonū
cū eplas det mihi ad duces regiōis trāslumē et
traducāt me donec veniā in iudeā et epistolā ad
osaph custodē salt^{us} regio et dei mihi ligna vt te-
gere possim portas tēplis: turres dom^{us}: et muros
ciuitatis: domū quā ingressus fuero. Et dedit
mihi rex iuxta manū dei mei bonū meū. Et veni
ad duces regiōis trāslumē: dedigi eis eplas regi-
s. Miserat āt rex meū p̄ncipes militū et edres
Et audiuit sanaballath hoionites: et rhobias ser-
uus amanteo et cōstrisan tui afflictio magna q̄
venisset hō q̄ dñerēt p̄p̄eritatē filioz isrl. Et ueni
hierlm et erā ibi trib^{us} dieb^{us}. Et surrexi nocte ego et
viri pauci meū: et nō idicauit cuiq̄s quid dñs de-
disset i corde meo vt facerē in hierlm: et tūc nō
erat meū nisi alac^{us} cui sedebā. Et egressus sū per
portā vallis nocte et añ fontē diaconie: et ad portā
stercoris: et p̄siderabā murū hierlm dissipat^{us} et por-
tas ei^{us} cōspūtas igni. Et trāsiui ad portas fontis
et ad aque ductū regio: nō erat loc^{us} iumentis cui
sedebā vt trāfiret. Et a scēdi p torrētē nocte: cōsi-
derabā murū et reuerfus ueni ad portā vallis et re-
di. Magistrat^{us} aut nesciebāt q̄ abissem aut quid
ego facerē. Sed et iudei et sacerdotib^{us} et opima-
tib^{us} et magistratib^{us} et reliq̄s q̄ faciebāt op^{er} vias
ad id locū nūl idicauerāt. Et dixi eis. Vos nōstis af-
flictionē in q̄ sum^{us}: q̄ hierlm deserta est: porte ei^{us}
cōspūte sūt igni. Venite et edificem^{us} muros hierlm:
et nō sim^{us} vltra opprobriū. Et indicauit eis manus
dei mei q̄ esset bona meū: et hāc regio: q̄ locut^{us}
est mihi: et aio. Surgam^{us} et edificem^{us}. Et cōfiteas
tesunt man^{us} eo^{rum} in bono. Audierūt itē sanaballath
hoionites et rhobias seru^{us} amanteo et gofz
arabo: et subastinauerūt nos et desperē: dixērūtq̄
Quē ē hec res quā facitis. Nūq̄d p̄ra regē vos
rebellatis: Et reddidi eis sermonē dixiq̄ ad eos
De^{us} celis p̄ nos iuuat: et nos serui ei^{us} sum^{us}. Sur-
gam^{us} et edificem^{us}. Quōdō aut nō est pars et iusti-
cia et memoria in hierusalem.

¶ C. S. Muros: turres: porte edificauit. Incipit
eliasib sacerdos magn^{us}. Distribuiturq̄ viri iuxta
quos edificēt.

¶ Surrexit eliasib sacerdos magn^{us} et
frēs ei^{us} et sacerdotes et edificauerūt portā
ad gregis. Ipsi edificauerūt ea^s et statue-
rūt valuas ei^{us}: et vias ad turri cētrū cubi-
torū. Ipsi edificauerūt et vias ad turris ananebel. Et iux-
ta ei^{us} edificauerūt viri hiericho et iuxta eos edifi-
cauit zachur fili^{us} samiri. Portā ad arē piscū edifica-
uerūt filij a snas: p̄tēperūt eā statuerūt valuas
ei^{us} et seras et vectes. Et iuxta eos edificauit mari-
muth fili^{us} vule filij asce. Et iuxta ei^{us} edificauit mo-
sollā fili^{us} barachiel filij mesebebel. Et iuxta ei^{us} edifi-
cauit sadoch fili^{us} baana. Et iuxta ei^{us} edificauerūt
rheueni. Op̄nantes aut eo^{rum} nō supposuerūt colla
sua i ope dñi dei sui. Et portā veterē edificauerūt
totiada fili^{us} phascat^{us} mosollā fili^{us} befodia: p̄tē
rēt eā et statuerūt valuas ei^{us} et seras et vectes. Et iux-
ta eos et edificauerūt melchias gabaonites et iadon
mironathires viri de gabaō et maspha p duce q̄
erat in regione trans flumen. Et iuxta ei^{us} edifica-
uit eybel fili^{us} alais arais. Et iuxta ei^{us} edifica-
uit auiantio filius pigmentarii et dimiserunt hie-
rusalem vici ad murum platee latioris. Et iux-
ta eum edificauit raphaia filius abub p̄ncipe
vici hierlm. Et iuxta ei^{us} edificauit teiada fili^{us} aro

marib cōtra domū suā. Et iuxta eū edificauit at-
thūa fili⁹ asetonie. Mediū parre⁹ vici edificauit
melchias fili⁹ erem⁹ a subū fili⁹ p̄hmoab⁹ et turrū
furnoꝝ. Et iuxta eos edificauit sellū filius aloeo
pilcepo medie partis vici bierusalē ipse⁹ et filij ei⁹.
Et portam valius edificauit annū et habitatores za-
noe ipsi edificauerunt ei⁹ et statuerūt valuas ei⁹
et feras et vectes mille cubitos in muro vsq⁹ ad
portā sterquilij. Et portam sterquilij edificauit
melchias fili⁹ rechap p̄nceps vici berhacharā.
Ipse edificauit ei⁹ et statuit valuas eius et feras et
vectes. Et portā fontis edificauit sellū fili⁹ colo-
zal pilcepo pagimapha. Ipse edificauit eā et re-
xit. et statuit valuas ei⁹ et feras et vectes et muros
piscine syloe in boutū regio⁹ vsq⁹ ad gradus qui
descendūt de ciuitate baidū. Post eū edificauit
neemias fili⁹ asborth p̄nceps dimidie partis vi-
ci berhsur⁹ vsq⁹ p̄ra sepulchri baidū et vsq⁹ ad pi-
scinā q⁹ grandi ope cōstructa est⁹ et vsq⁹ ad domū
fontis. Post eū edificauerūt leuite reum fili⁹ bēni
vici cele⁹ in vico suo. Post eū edificauerūt fra-
tres eoz⁹ bechū fili⁹ enebad p̄nceps dimidie
partis cele⁹. Et edificauit iuxta eū aser fili⁹ iofue
p̄nceps mapha mensurā secundā cōtra ascen-
sum firmissimū angulū. Post eū in mōre edificauit
baruch fili⁹ zachai mensurā secundā ab angulo
vsq⁹ ad portā domus eliasid sacerdotis magni.
Post eū edificauit merimurū fili⁹ vuc filij arib⁹
mensurā secundā a porta domus eliasid donec ex-
tenderet dom⁹ eliasid. Et post eū edificauerunt
sacerdotes viri de capite⁹ iordanis. Post eos
edificauit bēiam et asub contra domū suam. Et
post eos edificauit aza rias fili⁹ maafie filij anā-
nie contra domū suū. Post eū edificauit benūm
filius ennada mensurā secundā a domo aarie
vsq⁹ ad securā et vsq⁹ ad angulū. Post eū edifica-
uit phalei filius ozi cōtra securam et turrū quē
eminet de domo regis excelsa id est in atrio car-
ceris. Post eū phadaia fili⁹ feros. Harbinnei et
bitabā et iosef vici porta aquarū ad orientē et
turrū q⁹ p̄minebat. Post eos edificauerūt theue
ni filius secidā de regioe a turre magna et emine-
ti vsq⁹ ad murū repli. Surū aut⁹ ad portā equoz⁹
edificauerūt sacerdores vniūsq⁹ cōtra domū suā
Post eos edificauit seddo fili⁹ emmer p̄ra domū
suā. Et post eū edificauit semcia fili⁹ sechenie cu-
stos porte orientalis. Post eū edificauit anania
fili⁹ selemie et anon fili⁹ selo set⁹ mensurā scdām.
Post eū edificauit mellosū fili⁹ barachie p̄ra ga-
zophylatū suū. Post eū edificauit melchias fili⁹
aurificis vsq⁹ ad domū narbinnocū et scura ven-
demū cōtra portā iudicialē et vsq⁹ ad cenaculū
angulū. Et intra cenaculū angulū in porta gregis
edificauerunt artifices et negociatores.

¶ L. S. S. anaballath et rhobias edificātes sub-
lannabāt et p̄biter volebāt. et molliūm insidias
aristū armati muros edificabāt vna manu p̄p̄tuo
edificat altera tenet gladium.

¶ Actū est aurē q⁹ audisset sanaballath
q⁹ edificarem murū trar⁹ est valde et
mor⁹ nimis sublannauit in deos et dixit
cōtra fratres suos et frequētia famarita

noz. Quid tūde faciunt ibecilleo? Nū dimittēt
eos gētes? Nū sacrificabūt et cōplebūt vna die?
Nūqd edificare potēt lapides de acerris pul-
ueris q⁹ cōbusti sunt? Sed rhobias amantem pri-
mus ei⁹ ait. Edificet. Si ascederēt vulpes transi-
liet murū eoz⁹ lapideū. Et dixit neemias. Audi
deus nocter q⁹ facti sum⁹ despectui. Quēte op
piobitū sup caput eoz⁹ et da eos in despectionē i
terra captiuitatis. Ne opias inquirat eoz⁹ pec-
catū eoz⁹ cōiā facie tua nō delectat⁹ irrisurū edi-
ficātes. Itaq⁹ edificauit murū cōiunctus too
tū vsq⁹ ad partē dimidiā. puocatus ē op⁹ ppli
ad operandū. Factū est aurē q⁹ audisset sanabal-
lath et rhobias et arabes et ammonite et azotij q⁹ ob-
ducta esset cicatrix muri bierusalē et q⁹ cepissent
terrū cōcludit⁹ turrū nimis. Et cōgregati
sunt oēs pariter et venērūt et pugnarūt cōtra hie
rusalē et molirent⁹ iudias. Et oiaum⁹ deū nostrū
et posuim⁹ custodes sup murū die ac nocte cōtra
eos. Dixit aut⁹ iudas. Debilitata ē fortitudo por-
tantis et hum⁹ nimis est⁹ nos nō poterim⁹ edifi-
care murū. Et dixerūt hostes nostri. Neciant et
ignoiēt nec veniamus in mediū eoz⁹ et inter-
ficiam⁹ eos et cessare faciam⁹ opus. Factū est aut⁹
venērūt iudeis q⁹ habuabāt iuxta eos et dicenti
b⁹ nobis q⁹ decet vices et obus locis q⁹ vos vene-
rant ad nos statui in loco post murū et circuitum
p̄p̄m in ordinē q⁹ gladiū suū et lancea et arcub⁹.
Et p̄p̄erit atq⁹ surrexit alo ad optimatos et magi-
strar⁹ et a reliq⁹ partē vulgi. Nolite timere a fa-
cie eoz⁹. Dñi magni et terribilis mētemote et pu-
gnare p̄ fratrib⁹ vñs filijs vñs et filiab⁹ vestris et
vroub⁹ vñs et domib⁹ vñs. Factū est aut⁹ q⁹ audi-
fenti limici nñ nō ciarū esse nobis dissipatū deus
cōiūctū eoz⁹. Et reuerū sum⁹ oēs ad muros vñs
q⁹ ad op⁹ suū. Et factū est die illa media pars
iuuēū eoz⁹ faciebat op⁹ media parata erat ad
bellū et lancea et scura et arc⁹ et louce et p̄cipies post
eos in ol domo iuda edificat⁹ muros et portā nū
onera et sponētū vna manu sua faciebat op⁹ et
altera tenebat gladiū. Edificauit enī vniūsq⁹
gladio erat accitua renes. Et edificabāt et clāge-
bāt buccina iuxta me. Et dixi ad optimatos et ad
magistr⁹ et ad reliq⁹ p̄re vulgi. Op⁹ grāde est et
larū et nos sepan⁹ aut⁹ i muro p̄cut alter ab alio.
In loco q⁹ dñs audierit clāgorē tubelluc cōcur-
rit ad nos. De⁹ n̄ pugnabit p nobis⁹ nos p̄ fa-
ciam⁹ op⁹. Et media pars nostrū teneat lancea ab
ascēsu aurore donec egrediant⁹ astra. In tpe q⁹
illo dixi p̄p̄o. Iūnuisq⁹ cū puero suo maneat in
medio bierlm et sint nobis vices p noctē et diez ad
operandū. Ego aut⁹ frēs mei et pueri mei et custodes
q⁹ erāt post me nō deponēbamus vestimēta n̄ra.
Iūnuisq⁹ tñ nudabāt ad baptisimū.

¶ L. S. Clamat popl⁹ p fame neemias p̄hibet
vlturas annonas. q⁹ dñab⁹ debent nō exigi de
cibo mense eius.

¶ Factū est clamor p̄p̄ et vroz⁹ ei⁹ magn⁹
aduert⁹ frēs suos in deos. Et erāt q⁹ di-
cerēt. Salū n̄ et filie n̄re misit sū iūmis.
Accipiam⁹ p p̄cio eoz⁹ fratrū et come-
dam⁹ et vnam⁹ et erant qui dicerent. Agros no

Neemie qui est Esdre

stros et vineas et domos suas apponam et accipiam usufructum in fame et alij dicebat. Mutuo sumam pecunias in tributa regio. Demulso agro nostro et vineas et nucifera carnes fratrum nostrorum et vineas nostre sunt. Si autem filij eius: uti et filij nostri. Ecce nos subligamus filios nostros filias nostras in servitute: de filiabus nostris sunt famule nec habemus unde possint redimi et agros nostros et vineas nostras alij possident. Et iratus fu nimis cum audissem clamores eorum secundum verba hec cogitavi: cor meum. Et increpavi optimates et magistratus: et dixi eis. Quis sum singuli a fratribus vestris erigatis. Et congregavi aduersum eos contione magna: et dixi eis. Nos ut scitis redimus fratres nostros iudeos qui venditi fuerant gentibus secundum possibilitatem nostram. Et vos quoque vendite fratres vestros et redimus eos. Et si fuerint nec luenerit quid respiciet. Dixitque ad eos. Non est bona res quod facitis. Quare non in timore dei non sit ibulati: ne exprobiet nobis a gentibus limicos nostros. Et ego et fratres mei et pueri mei commodaui plurimum pecuniam et frumentum. Non repetamus in communem istud. Et si aliquid cedamus quod debet nobis. Reddite eis hodie: agros suos et vineas suas et oliueta sua et domos suas. Qui in pontis centesima pecunie frumenti vini et olei quatuor erigere solent ad eorum pro illis. Et dixerunt. Reddemus: et ad eis nihil dremus. Sic faciemus. Et loquens et vocavi sacerdotes et adiunximus eos ut faceret iura quod dixerat. Insuper excussi sinum meum et dixi. Sic ercuntur de omni viris qui non copulerit verbum istud de domo sua et de laboribus suis. Sic ercuntur et vacuus fiat: dicit vniuersa multitudo amen. Et laudauerunt deum. Fecit ergo populus sicut erat dictum. Et die autem illa qua preceperat rex mihi ut essem durus in terra iuda ab anno vicesimo usque ad annum tricesimum secundum artaxerxis regis per annos duodecim ego et fratres mei annonas quod ducibus debebant non comedimus. Duxes autem pueri qui fuerunt ante me grauauerunt populum et acceperunt ab eis in pane et vino et pecunia quidvisse: quos quadraginta. Sed et ministris eorum de precesse populum. Ego autem non feci ita. Propter timorem dei. Quia prius in opere muri edificauit agrum non emi et oes pueri mei congregati ad opus erant. Gaudebat et magisteratus centum quinquaginta viris qui veniebant ad nos de gentibus qui in circuitu nostro sunt: in mensa mea erant. Parabat autem mihi per dies singulos bos vniuersa et oves electi excepto vno lanihabe: iter dies decem vina diuersa: et alia multa tribuebant. Insuper et annonas ducatus mei non quisiui. Quia de eis attenuatur erat populus. Memeto mei de me! bonum scdm oia quod feci populo huic.

Et Sanballath et socris eius ad neemiam pio sedere faciendo mittit. retrahere ab edificatione murorum voluit. opus tamen ad plenum completum. multe epistole mittuntur ab optimatibus iudeorum ad tobiam et econuerso.

Et cum esset autem cum audisset sanballath et rhobias et gose arabo et ceteri limici non sibi quod edificasset ego murum et non esset illis ipso reclusa interruptio: usque ad tempus aut illud valuum non posuerat in portum miserat su

naballath et tobias et gosem arabo ad me dicentes. Veni et pecuniam sedulo pariter in viculis in capo vno. Ipsi autem cogitabant facere mihi malum. Qui si ergo eos nuncios dices. Ego grates ego facio et non possum descendere ne forte negligat cum venio et descendere ad vos. Misit autem ad me scdm verbum hoc quattuor vices: et respondi eis iuxta sermonem prout est. Et misit ad me sanballath iuxta verbum prout quita vice pueri suorum epulas habebat in manu sua scripta hoc modo. In gentibus autem dicitur et gosem dicitur quod tu iudei cogitantes rebellare et propterea edifies murum: leuare te velis super eos reges: propter quam causam et prophetas posueris qui predicent de te iuramentum dicentes. Accipit iudea est. Ad dicitur est rex. Ita hec. Idcirco nos veni ut ineamus consiliu pariter. Et misit ad me nuncios. Non est factum secundum verba hec quod tu loquaris. De coide enim tuo non coponias hec. Omnes enim ibi terribiles non cogitates quod cessaret manus nostra ab opere quod querimus. Quia ob causam magis consociamus manus meas. Et ingressus sum domum famale filij dalai filij rhabeel secreto. Qui ait. Tractemus nobiscum in domo dei in medio templi et claudamus portas ediorum: quia venturi sunt ut interficiant te et nocte venturi sunt ad occidendum te. Et dixi. Num quicquam simile mihi fuit. Et quod ut ego ingredier templum et ruet. Non ingrediar. Et licet loci quod deus non misisset eis deus qualiter actum locum esset ad me: et tobias et sanballath condurissent eum. Acceperat et pueri in terris facere et peccare et habere malum quod exprobaret mihi. Memeto mei die pio tobias et sanballath iuxta opera eorum talia fecerunt et no die prophetarum et ceterorum prophetarum qui terrebant me. Locus est autem murus vicissim: quod die mensio elulique magis domus dicitur. Factum est ergo cum audissent omnes inimici nostri ut timerent vniuersae gentes quod erant in circuitu nostro et ceciderent intra semetipsos et scirent quod a domino factum est opus hoc. Sed et in diebus illis multe optima iudeorum iudeorum mittebant ad tobiam: et tobias veniebat ad eos. Multi enim erant in iudea habentes iuramentum eius: qui gener erat sechemie filij ioier et iohannis filius eius acceperat filiam mosollai filij barachides et laudabant eum eorum me: et verba mea nunciabant ei. Et tobias mittebat epulas ut terret me.

Et durata ciuitate postea clauditur et apponitur custodia. legitur liber cessus corpe quod ascendit populus babilonie. et quidam habitatores de babilonia. Et cuncti de sacerdotio quod sua genealogia non luebunt. dant munera in opus. Quicquid referet sine decreto hyssoria neemie.

Et cum esset autem edificatus est murus: et posuit valua: et reclusit introitus et catroies et leuitas precepti anem firi meo et ananie pascipio domo de babilonia. Tunc ei qui vixerat et timens deum plus ceteris videbatur. Et dixi eis. Non optant potius viris usque ad calorem solis. Quod si ab hac assisteret clausa porte sit et opilate. Et posui custodias de babiloniis babilonia singulos per vices suas: et vniuersos contra domum suam. Custodias autem erat lara nimis et grandis et populus parvus in medio eius et non erant domus edificare. Deus autem

18

19

Sup. r. b.

21

Art. 13. b.

13 dedit in eodem loco et congregauit optimates et magistros et vulgus ut recenseret eos. Et inuenit ibi censum eorum quod ascenderat pum et inuenit et scriptum in eo. Isti filii paucicie qui ascenderunt de ca pnuitate migrantes quos traxerunt nabuchodonosor rex babilonis: et reuersi sunt in babilonem et in iudea: unusquisque in ciuitate sua qui uenerant cum ioiababel iohanne neemias et aarias et raamias et amin et mar doche: desunt mesphar et begoi et nabi baan. Huius uirorum populi sunt. Filii pharao duo milia centi septuaginta duo. Filii saphania trecenti septuaginta duo. Filii arca sexcenti quinquaginta duo. Filii phetmoab filius iohanne et iobab duo milia octingenti decem et octo. Filii belan mille octingenti quinquaginta duo. Filii zethu nongenti quinquaginta duo. Filii zachai septingenti sexaginta. Filii benuni sexcenti quinquaginta duo. Filii bebai sexcenti viginti octo. Filii asgad duo milia trecenti viginti duo. Filii adoniam sexcenti sexaginta septem. Filii begai duo milia sexaginta septem. Filii adum sexcenti quinquaginta quatuor. Filii arber filius ezechie nongenti octo. Filii azen trecenti viginti octo. Filii bebai trecenti viginti quatuor. Filii areph centi et octo. Filii gabab nona quinquaginta. Filii beith leem et nethuppha centi octo et octoginta octo. Filii anan et thot centi viginti octo. Filii berthamoth quadraginta duo. Filii cati et tharim centi et berothi septingenti quinquaginta octo. Filii Bama et nebo sexcenti viginti unus. Filii machmas centi viginti duo. Filii bethel et chai ducenti sexaginta tres. Filii nebo alteri: quinquaginta duo. Filii belan alteri: mille ducenti quinquaginta quatuor. Filii arem trecenti viginti. Filii biericho trecenti quadraginta quatuor. Filii lodadim et ono septingenti unus. Filii senaa tria milia nongenti viginta. Sacerdotes. Filii idati in domo lesui nongenti septuaginta tres. Filii emmer mille quinquaginta duo. Filii phessur mille ducenti quadraginta septem. Filii arem mille decem et septem. Leuite. Filii iohanne et codmibel filios odni septuaginta quatuor. Catores. Filii asaph centum quadraginta octo. Danitios. Filii sellu. Filii arber. Filii belmon. Filii acub. Filii arbia. Filii sobai centum triginta octo. Natbinnel. Filii loa. Filii asupha. Filii thebaoth. Filii ceron. Filii sia. Filii phadon. Filii lebana. Filii azaba. Filii selmo. Filii anan. Filii geddel. Filii gaer. Filii raia. Filii rasin. Filii nepoda. Filii lesen. Filii aza. Filii phasea. Filii bebai. Filii mumim. Filii nephusin. Filii bechue. Filii acupha. Filii asur. Filii bealth. Filii maia. Filii arsa. Filii berecho. Filii aiazar. Filii themia. Filii nassa. Filii atupha. Filii seruus salomonis. Filii sorbat. Filii sophereco. Filii pberuda. Filii iobala. Filii bercon. Filii tedel. Filii sapphata. Filii achul. Filii phocet et erat octus et albam filio amon. Dies natbinnel et filii seruorum salomonis trecentonaginta duo. Hi sunt autem qui ascenderunt de thelmata. L. becharia. L. cherub. Adon et Emmer: et non poterunt indicare domum patrum suorum et semen suum: utrum ex israel essent. Filii dalai. Filii robia. Filii nepoda sexcenti quadraginta duo. Et de sacerdotibus filii iobala filii accos filii derzelai qui accepit de filiabus derzelai galadunias uxor: et vocat: est nomen eius. Ibi que

runt scriptura sua in censu et non inueniunt: et electi sunt de sacerdotibus. Dixitque arberisba eis ut non manducarent de sanctis: donec staret sacerdos doctor et eruditus. Et multumdo quasi vir unus quadraginta duo milia sexcenti sexaginta abis seruus et ancillis eorum qui erant septem milia trecenti triginta septem. Et inter eos catones et catones ducente. Equi eorum sexcenti triginta septem. Multi eorum ducti quadraginta quatuor. Camelis eorum quadringenti triginta quatuor. Alimi filii milia septingenti viginti. Hieronymus. Huiusmodi referunt quid in amatorio scriptum fuerit. Et in neemie bystoria legitur. Nonnulli autem de principibus familiarum dederunt in opus. Arberisba dedit in thesaurum auri diagma mille phalias quinquaginta: tunicas sacerdotales quingentas triginta. Et de principibus familiarum dederunt in thesaurum operis auri diagma viginti milia: et argenti minas duo milia ducentas. Et quod dedit reliquos populus auri diagma viginti milia: et argenti minas duo milia: tunicas sacerdotales sexaginta septem. Ibi habita uerunt autem sacerdotes et leuite et cantores et cantores et reliqui vulgus et natbinnel et ois israhel in ciuitatibus suis.

15 L. C. S. Congregatur populus in babilonem. Esdras stat super gradum lignetur leuite imperantibus: tunc aperte et distincte legit populo legem dei. Asserunt populi de monte frondes: et celebrant tabernaculorum festum.

16 **E**t venerat mensis septimus: filii autem israhel erant in ciuitatibus suis. Congregatus est ois populus quasi vir unus ad plateam: et est ante portam aquarum: et dixerunt esdras scribe ut afferret librum legis moysi quem preceperat deus israel. Attulit ergo esdras sacerdos legem coram multitudinem viro: et mulier: cunctique poterat intelligere: in die prima mensis septimi. Et legit in eo aperte in platea que erat ante portam aquarum de mane usque ad mediam diem in conspectu viro: et mulier: et sapientium. Et aures ois populi erant erecte ad librum. Stetit autem esdras scribe super gradum lignetur quem fecerat ad loquendum: steterunt iuxta cum mattharia et senia et ania et uia et bechia et masia ad dexteram eius: et ad sinistram phadaia et misael et methia et asum et asaph dana zacharia et mosollai. Et aperit esdras librum coram populo. Super vniuersum populum eminebat. Et cum apuisset: et stetit ois populus. Et bndixit esdras deo deo voce magna. Et ruidit ois populus amen: amen: eleuamus manus suas. Et incurauit autem et adora uerunt deum pioni in terram. Porro iohanne et baani et serabi et min et eub septuaginta odia masia celita aarias iozabet anani phalata: leuite filii et natbinnel in populo ad audiendam legem. Populus autem stabat in gradu suo. Et legerunt in libro legis dei distincte et aperte ad intelligendum. Et intellexerunt qui legere. Dixit autem neemias: et est arberisba et esdras sacerdos et scribe et leuite interpretantes vniuerso populo. Dies sanctificatus est deus deo nostro. Nolite laque et nolite flere. Fiebat enim ois populus cum audiret verba legis. Et dixit eis. Ite comedite et pinguite bibite mustum et mittite partes eius qui non preceperunt sibi: quia sanctus dies huius est: nolite coram

17 3. Esdr. 9. e
1. Esdr. 3. a.

18

19

3. Esdr. 9. g

Neemie qui est Esdre

stari. Gaudii etenim dñi est fortitudo nra. Leuite aut silens faciebatur in omni populo dicentes. Facete q̃ dies sanctus estis nolite dolere. Abibit itaq̃ ole populi vt comederet et biberet et mitteret partes et faceret leticiã magnã: q̃ intellexerat verba q̃ do cuerat eos. Et in die secundo cõgregati sunt pulci p̃ eos familiaz. vniuersi populi facerdes et leuite ad elidram scribã vt interpretaret eis verba legis. Et inuenerit scriptũ in lege p̃cepisse dñm in manu moysi vt habitet filij eius in tabernaculo i die solent mense septimo. et vt p̃dicet et diuulgẽt vocẽ in vniuersis vrbib⁹ suis et in iherusalem dicentes. Egredimini in mitem et afferte frondes oliue et frõdes ligni pulcherrimi frõdes myrtet ramos palmarum: et frõdes ligni nemoiosi vt hãt tabernacula sicut scriptũ est. Et egressus est omnis populus et attulerunt. Feceruntq̃ sibi tabernacula vniuersi q̃ in domate fuor: et in atrio suis: et in atrio dom⁹ dei: et in platea porte aquarum et in platea porte effraim. Fecit ergo vniuersa ecclia eoz q̃ redierat de captiuitate tabernacula et habitauerit in tabernaculis. Nõ eni fecerat a dieb⁹ iosue filij num talia filij israel vsq̃ ad diẽ illũ. Et fuit leticia magna nimis. Legit autẽ in libro legis dei per dies singulos a die primo vsq̃ ad diẽm nouissimũ. Et fecerit solennitatẽ septẽ dieb⁹: et in die octauo col lectã iuxta ritum.

¶ C. S. De penitẽtia populi alienigene viros et filij abijcunt. elidras narrat diũ officia. et petã p̃cipiõs comemorat. sedus p̃cipiõs dñi tã populi q̃ elidras.

In die aut vicesimoquarto mense hui⁹ cõuenerunt filij israel in ielanio et in sac eis et dum sup eos. Et separati est fratres filios israel ab eo filio alienigena. Et cõfiterit et cõfitebant p̃cã suã et iniquitates patrum suorum. Et cõfiterentur ad stadiũ. Et legerunt in volumine legis dñi dei sub quater in die et quater in nocte cõfitebantur a doiabatur dñm dei suũ. Surrexerunt aut sup gradũ leuitarũ iosue et beniz cedmibel remmi sabani abani farebias bani et rhanai et clamauerunt vocẽ magnã ad dñm deum suũ. Et dixerunt iosue leuite et cedmibel bonni asiebia ferebia arebia odala sebna fasaia. Surgit de bndictio dño deo nro ab eterno vsq̃ in eternũ. Et bndicatur nro glie tue excelso in oi bndictione: et laude. Et dixit elidras. Tu ipse dei solus tu fecisti celũ et celũ celoz et oẽm exercitũ eoz: terrã et vniuersã q̃ in ea sunt maria et ola q̃ in eis sunt. Et tu visificas omnia et b̃ exercitus cele te adorat. Tu ipse dñe de⁹ q̃ elegisti abia et eduxisti eum de igne chaldeo: et posuisti nomẽ ei⁹ abia: et inuenisti eum ei⁹ fidele coã te et p̃cussisti eũ eo seduaret daret et terrã chanaan ei et p̃ci et cui et amoi et et pherezei et iebusei et ger geret et daret semini ei⁹. Et implesti abia tua qm̃ in iustis eo. Et vidisti afflictionẽ p̃m nro: in egypto clamorẽ eoz eoz audisti sup mare rubrũ: dedisti signa atq̃ portenta in pharaone et in vniuersis seruio eius: et in omni populo terre illi⁹. Cognouisti ei⁹ q̃ superbe egerat cõtra eos: fecisti tibi nomẽ sicut et in hac die. Et mare diuisisti aũ eo: et transierit p̃ mediũ maris in sicco. Persecutores aut eoz p̃cussisti in p̃funt

dum quasi lapidem in aqua valdeas: et in columna nubis ductos eoz fustis p̃ diẽ et i colũna ignis p̃ nocte: vt appareret eis via p̃ qua ingrederentur. Ad mõte quoq̃ synai deĩ disti et locut⁹ es cũ eis de celoz: pedisti eis iudicia recta et legẽ veritatis ceremonias et p̃cepta bona. Et sabbatum sanctificasti tuũ offendi eis: et mandata et ceremonias et legẽ p̃cepisti eis in manu moysi ferat tuũ panẽ quoq̃ de celo dedisti eis in fame eorum et aquã de petra eduxisti eis sitientibus. Et dixisti eis vt ingrederent et possederet terras sup quas leuasti manu tuã vt traderes eis. Ipsi vero et patres nostri supbe egerat: et indurauerit ceruices suas: et nõ audierit mandata tua: et noluerunt audire: et non sunt recordati mirabilis tuoz q̃ feceris eis. Et indurauerit ceruices suas: dederit caput vt conuerterem ad seruitutẽ suã quasi per cõtentionẽ. Tu aut deus propitius clemens et misericors longanimos multe miserationis nõ dẽre liquisti eos. Et quidẽ q̃ fecissent sibi vitia cõsultit: dixisti. Ipse est de⁹ tuus qui eduxit te de egypto. Feceritq̃ blasphemias magnas: tu aut in misericordijs tuis multis nõ dimisisti eos i deserto. Colũna nubis non recessit ab eis per diẽm vt duceret eos in via: colũna ignis per noctem vt offenderet eis iter p̃ quod ingrederent. Et spiritũ tuũ bonũ dedisti q̃ doceret eos: et manna tuũ nõ prohibuisti ab ore eoz: et aquã dedisti eis in siti. Quadraginta annos pausi eos in deserto: cibosq̃ eis defuit. Testimẽta eoz nõ inueneras rura: pedes eoz nõ sunt atriti. Et dedisti eis regna et p̃p̃os: et p̃p̃i eis ioues. Et possederunt terrã seon: terrã regis elebon et terrã ogre: et babilan. Et multiplicasti filios eoz: sicut stellas cele: et adduxisti eos ad terrã de qua dixeras p̃rib⁹ eoz vt ingrederent et possederet. Et venerunt filij et possederunt terrã. Et humiliasti coũ eis habitatores terre chanaan eos: dedisti eos in manu eoz et reges eoz et p̃p̃os terre vt faceret eis sicut placebat illis. Leperit itaq̃ vides munia et hominũ pinguet possederunt domos plenas ciuitatis bonis cisternas ab eis fabricatas: vineas et oliuetas: et ligna pomifera multa. Et comederunt et saturati sunt et impinguati sunt: abidauerunt delitiosi in bonitate tua magna. Prouocauerunt aut te et tracundiam: recesserunt a te p̃cepit legẽ tuã et p̃terterga sua. Et p̃phetas tuos occiderunt qui contemplantur eos vt reuerterentur ad te. Feceritq̃ blasphemias graves. Et dedisti eos in manu p̃p̃i suoz: et assiluerit eos et in tpe tribulationis sue clamauerunt ad te: tu de celo audisti secũdũ miserationes tuas multas dedisti eis saluatores q̃ saluaret eos de manu p̃p̃i suoz. Lũq̃ requieculissent reueri sunt vt faceret malũ in cõspectu tuo: dereliquisti eos in manu inimicoz suoz et possederunt eos. Cõuersi sunt et clamauerunt ad te. Tu aut de celo exaudisti et liberaisti eos in misericordijs tuis multis et p̃p̃os: et cõfiteris: et eos vt reuerterentur ad legẽ tuã. Ipsi vero superbe egerunt et nõ audierunt mandata tua: et in dictis peccauerunt q̃ faciet homo et viuet in eis. Et reuerunt humerũ recederet et ceruicem suã indurauerunt nec audierunt. Et p̃notasti sup eos

Be. 11. g.

Exo. 3. b.

Exo. 14. c.

fua. b.

annos multos: cōstitutus es eos in spū tuo per
manū pphetaz tuoꝝ: nō audierūt: tradidist
eos in manū populoꝝ terrarū. In misericordijs
aū tujs plurimis nō fecisti eos in cōsumptionez
nec dereliquisti eos: qm̄ deꝝ mīserationū ꝛ clemē
tiā tuā. Hūc itaqꝫ nūc mī magnē fortis ꝛ terribilis:
custodiens pacē ꝛ nīf: me auertis a facie tua
oēm laboꝝ qui inueniunt nos ꝛ egoꝝ nros: pūcipes
nros: ꝛ sacer dotes nros: pphetas nros: et pꝛes
nostros: t oēm pplm̄ tuū a diebus regio affur vꝛ
qꝫ in diē hanc. Et tu iustus es in omibꝫ que vene
rūt sup nos: qm̄ statūte fecisti nobis. nos aū ipse egi
mꝫ. Reges nri pūcipes nri sacer dotes nri ꝛ pꝛes
nri nō fecerūt legē tuā: et nō attēderūt mandata
tua ꝛ testimonia tua que testificatus es in eis. Et
ipsi in regnis sua bonis et in bonitate tua multa
quā dederas eis ꝛ in terra latissima ꝛ pingui quā
tradideras in cōspectu eoꝝ: nō seruierūt tibi: nec
reuersi sunt a studijs suis pessimis. Ecce nos ipsi
hodie serui sumus: terra quā dedisti patribꝫ nꝛ
nostris ut comederēt panē eiꝫ: q̄ bona sūt eiꝫ ꝛ nos
ipsi serui sumus in ea. Et fruges eiꝫ multiplicanꝫ
regibus quos posuisti super nos propter peccata
nra ꝛ corporibus nostris dominanꝫ ꝛ iumentis
nostris secundū voluntatē suā: ꝛ in tribulatione
magna sumꝫ. Super omibꝫ ergo his nos ipsi ꝛ
timus sedulo scribumꝫ: signat pūcipes nri leui
te nostrī ꝛ sacer dotes nri.

¶ C. S. De signatourꝫ federis ad dñm statuerē
de oblationibꝫ faciēdis offerantur pumite. dant
decime de terris de operibꝫ.

Signatoꝝ autē fuerūt neemias ather
sarba filiꝫ achabel et sedechias saraias
azarias hieremias fessur amarias mel
chias accꝫ sebenia mellic maaran me
rimuth obdias daniel gēthon baruch mosollam
abia miamin masia belga semeti: hi sacer dotes
poiro leuite: osue filius azarie bennui de filijs
enada: cedmibel ꝛ frēs eoꝝ. fecchia odenia ce
lita pbalata anamicha roob assebia zachur serse
bia sabania odia bani bannuꝫ. Capita populi fe
ros: pphē moab elaz jechu bani bonni azgad be
bai a donatia beggoai ad ather ezechia asur ode
uia asū defai arerh anasphor nebai mechphya mo
sollā asū melizabel sadoch ieddua fethia anan
ani ofee anania asub aloes pphaleam sobech reuz
asfebna madfia etybā hanan anan mellic aram
baana ꝛ reliqui de populo. Sacer dotes leuite ia
nitoeꝫ ꝛ cātores natpinetꝫ oēs q̄ se separaue
rūt de pplis terraz ad leges dei vꝛoies eoꝝ. filij
eoꝝ: ꝛ filie eoꝝ: oēs q̄ poterāt sapere respōdētes
pro fratribꝫ suis optimates eoꝝ: ꝛ q̄ veniebant
ad pollicēdū iurādū ut ābularēt in lege dñi quā
dederat i manu moysi scrui sui vꝛ facerēt ꝛ custo
dirēt vniuersa mā data dñi dei nri ꝛ iudicia eiꝫ et
cerimonia eiꝫ: ꝛ et non dāremꝫ filias nostras po
pulo terre: ꝛ filias eoꝝ nō acciperemꝫ filijs nris.

¶ Populi quoqꝫ terre q̄ impositant venalis ꝛ omnia
ad vsum per diē sabbati vꝛ vendant: non accipie
mus ab eis in sabbato ꝛ in diē sanctificato. Et di
mittemꝫ annū septimū ꝛ eractionē vniuersae mas
nus. Et statuemus sup nos pcepta vꝛ demus ter
raz partē sicut p annū ad opus domus dei nostri

ad panes propositionis: ꝛ ad sacrificiū sempter:
nā: ꝛ in olocaustis sempter nā sabbatis in kalē
dis in solennitatibus: ꝛ in sanctificatione pio pecca
to vꝛ ex oies pꝛasici: ꝛ in omne vsum domus dei
nostri. Sentes ergo mūmꝫ sup oblationē ligno
rum inter sacer dotes leuitas ꝛ populū vꝛ inferrē
tur i domū dei nostri per domos patrū nostrorū
p ipa a rēpōnibus anni vsqꝫ ad annū vꝛ arderent
sup altare dñi dei nri sicut scriptū est in lege mo
ysi. Et vꝛ afferremꝫ pumogenia terre nre: ꝛ pūm
tina vniuersi fructus ois ligni ab anno in annū ꝛ
in domo dñi. Et pumitia filioꝝ nꝛoꝝ: ꝛ pecoriꝫ
nostroꝝ sicut scriptū est in lege: ꝛ pumitia bouꝫ
nostroꝝ ꝛ ouilū nostraz vꝛ offerrent in domo dei
nostri sacer donibus q̄ ministrant in domo dei no
stri. Et pmitias ciboꝝ nꝛoꝝ ꝛ libamina nostrorū
ꝛ poma ois ligni: vindemque quosqꝫ olei afferremꝫ
sacer donibus ad gazophylarium dei nostri: deci
mā partem terre nre leuitis. Ipse leuite decimas
accipiet ex oibꝫ ciuitatibus operū nostraz. Et
autē sacerdos filiꝫ aaron cū leuitis in decimo le
uitarū: ꝛ leuite offerent decimā partem decime
sue in domo dei nostri ad gazophylarium in domo
thesauri. Ad gazophylatū em depositabunt filij
israel ꝛ filij leui pumitia frumētꝫ ꝛ vini et olei: et
ibi erūt vasa dñi sanctificata: ꝛ sacer dotes ꝛ can
tores et sanitoꝝ ꝛ ministri: nō dimittemus do
mum dei nostri.

¶ C. S. Decima pꝛe populi tollit ad habitans
dum in hierusalem. quidam sponte offerunt: no
minantur qui habitauerūt in hierusalem et in ci
uitatibus iuda.

Abitauerunt autē principes ppli in hie
rusalem. Reliqua vero plebs misit for
tem vꝛ tollerēt vñā partem de decem q̄
habitaturi essent in hierusalem in ciuita
te scā: nouem vero partes in ciuitatibus. Bñd
xit autem populus omibꝫ vꝛis qui se sponte ob
tulerant vꝛ habitarent in hierusalē. Hi sunt itaqꝫ
principes pꝛouincie q̄ habitauerunt in hierusa
lem ꝛ in ciuitatibus iuda. Habitauerunt autē vniūsqꝫ
ex in possessione sua in viciisꝫ filij israel: sacer do
tes: leuite: natpinetꝫ: ꝛ filij sermoꝝ salomonis. Et
in hierusalem habitauerunt de filijs iuda ꝛ de fili
ijs beniamin. De filijs iuda arbaia filiꝫ ayaime:
filij zacharie: filij amarie: filij asapharie: filij mala
schel. De filijs pꝛares bismaas: filij baruch filius
no colosa: filij aia filij ad aia: filij ioarab: filij za
charie: filius silonites. Bñd hī filij pꝛares q̄ bñ
uerūt in hierusalem: quadringenti sexaginta nouē
viri fortes. Hi sunt autē filij beniamin. Sellum filij
mosollam: filius ioed: filius pꝛa data: filij colai:
filius masia: filius etebel: filius efai. Et post euꝫ
gebbai: ꝛ sellai nongenti viginthocto. Et ioel fi
lius jechu pꝛpositus eoꝝ ꝛ iudas filij scennu sup
ciuitatē secundus. Et de sacer donibus idai filij
ioarab: zachun: sararia: filij belchiel filij mosollam:
filius sadoch filij meraioth: filius asitob: pūci
pes domus dei et fratres eoꝝ. sacētes opera et
pli octingenti viginthiduo. Et adai filius ieros
filius pꝛeleia filij amichil: zacharie filij pꝛbe
sar: filius melchie: ꝛ fratres eius principes patrū
ducenti quadraginta duo. Et amasai filij asyrieh

Neemie qui est Esdre

filius ayt: filius mosollamoth: filius emmer et fratres eorum poteres nimie: ceteri vigintiocti: prepositus eorum zababel filius poteries. Et de leuitis zebenai filius azoph: filius azaricam filii azabai filius bonni: et zabababel iofabeb: super omnia opera que erant forissecus in domo dei a principibus leuitarum. Et marthanai filius micha: filius zebedei filius asaph princeps ad laudandum et ad confitendum in oratione: et bechetas secundus de fratribus eius: et abda filius samuha: filius galai filius gedubai. Omnes leuite in ciuitate sancta decem octoginta quattuor. Et in nitores: accubitelmon et fratres eorum qui custodiebant ostia ceteri septuaginta duo. Et reliqui ex israel sacerdotibus et leuite in vniuersis ciuitatibus iuda: vniuersique in possessione sua: et nathinnei qui habitabant in ofeli: et fhabaz galpba de nathinneis. Et episcopus leuitarum in iherusalem ays filius baani: filius azabie: filius marthanai filius micha. De filiis asaph cantores in ministerio domus dei. Preceptum quippe regis super eos erat et ordo in cantibus per dies singulos et fathala filius mese zebel de filiis jara filii iuda in manu regis iuxta officium populi: in domibus per omnes regiones eorum. De filiis iuda habitauerunt in cartabarbet in filiabus eius: et in dybunt in filiabus eius: et in capseel et in viciis eius: et ioseph et moladai: et in berpphalet: et iaserus: et ierfabec: et in filiabus eius: et in sicelech et in mochona et in filiabus eius: et in remon et in jara: et in hierumuth zonoa odoliam: et in villis eorum in lacibus et in regionibus eius ascepha et in filiabus eius. Filii autem ierfabec vici ad vallem bennon. Filii autem beniamin agea mechmas et bai et bechei et filiabus eius: et anathor nobana afor rama geribai madid zebom et neballath et onno valle artificum: et de leuitis portiones iude et beniamin.

C. C. S. Recensentur sacerdotes et leuite qui veniunt cum zoroabel. dedicatur murus ciuitatis populo in iherusalem congregato. recensent custodes thesaurorum ad oblationem sanctorum Capitulum. xij.

I sunt autem sacerdotes et leuite qui ascenderunt cum zoroabel filio salathiel a suis: saraia: hieremias: eldras: amaria: mellicuch: accubis: sephenias reum merimoth addo gentibon abia miamin madia belga semeia et ioarib: et daia selluz amoch elceta daia. Ipsi principes sacerdotum et fratres eorum in die b' iohes. Porro leuite iesua bennui cedimibel saraia iuda marthanai esuf hyrnos iphi et feres eorum et bechecia atqz et b'ani et feres eorum vniuersique in officio suo. Iohes autem genuit ioachiz et ioachiz genuit eliasib: et eliasib genuit ioiada et ioiada genuit ionathan: et ionathan genuit sedda. In diebus autem ioachim erant sacerdotes et principes familiarum saraie marie hieremie ananie eldre mosollam amarie iobanum milico ionathan sebenie ioseph aran edna mara iothy elci adage zacharie gentibon mosollam abez zechi miamin et moadie selthi belgesamma semeia ioarban ioarib marthanai iofabeb aysi. Sellai et celai mochober elche ascebie idate nathanabel. Leuite in diebus

eliasib et iolada et ionan et sedda scripti principes familiarum et sacerdotes in regno b'ari p'ese. Filii autem principes familiarum scripti in libro verborum dierum: et vsqz ad duces ionathan filii eliasib. Et principes leuitarum alcia: ferebia: et iohes filius cedimibel et fratres eorum per vices suas ut laudarent et confiterentur iuxta preceptum dauid viri dei: et obseruaret eque per ordinem. Marthanai et bechecia et obedai mosollam thelmon accubis: custodes portarum et vestibulorum ante portas illi in diebus ioachim filii iohes filii iofabeb. Et in diebus neemie ducis et eldre sacerdotis scribeque. In dedicatione autem muri iherusalem requierunt leuitas de omnibus locis suis: ut adducerent eos in iherusalem: et facerent dedicationem: et leticiam in actione gratiarum et cantico. Et in cymbalis psalterijs et citharis. Congregati sunt autem filii cantorum de castris iherusalem et de villis nemphathet de domo galgal. Et de regionibus geba et asmauerth. quoniam villas edificauerunt sibi cantores in circuitu iherusalem: et mundati sunt sacerdotes et leuite et mundauerunt populum et portas et murum. Ascendere autem fecit principes iuda super murum et statuerunt duos choros laudantium magnos. Et ierunt ad betteriam super murum ad portam sterquilini. Et iuit post eos olafas et media pars principum iuda et azarias: eldras et mosollam iuda et beniamin: et semeia: et hieremia. Et de filiis sacerdotum in rubis zacharia filius ionathan filii semeie filius marthanai filius michaie filius zechur filii asaph: et fratres eius semeia et azarel. malai. galalai. marthanai et iuda et anania in vallo cantici dauid viri dei et eldras scriba ante eos in porta fontis. Et contra eos ascenderunt in gradibus ciuitatis dauid in ascensu muri super domum dauid et vsqz ad portam aquarum ad orientem. Et choros secundus gratias referentium ibat et aduersus: et ego post eum et media pars populi super murum et super turrim furnorum et vsqz ad murum latissimum et super portam effraym et super portam antiquam et super portam piscium turrim ananebel et turrim emath: vsqz ad portam gregium. Et steterunt porta cum stodie. Steteruntque duo choros laudantium in domo dei: et ego et dimidia pars magistratum mecum. Et sacerdotes eliachim. maaia. miamin. melchec. elioenai. zacharia. et anania in tubis et masia. et semeia. et eleazar et azi et iobannan et melchias et elan et ezer. Et clare cecinerunt cantores et iezraia prepositus. Et immolauerunt in die illa victimas magnas et letati sunt. Deus enim iustitificauerat eos letitia magna. Sed et vixit eorum et liberi gausi sunt: et audita est leticia iherusalem procul. Recensuerunt quoque in die illa viros super gazophylata thesauri: ad libamina et ad primitias et ad decimas ut introferret per eos principes ciuitatis in decote gratiarum ac si omnes sacerdotes et leuitas: qui iuncti sunt. Et iuda in sacerdotibus et leuitis astantibus. Et custodi erunt obseruationem dei sui. et obseruationem ceptationis: et cantores et ianitores iuxta preceptum dauid et salomonis filii eius: qui in diebus

david et asaph ab erodio erant principes consueti cantorum in carmine laudantium et consensum deo. Et omnis israel in diebus iozobabel et in diebus neemie dabant partes cantonibus et sanctoribus per dies singulos et sanctificabatur leuitas: et leuitae sanctificabant filios aaron.

CCS. Deuteronomi legitur separatur a hierusalem alienigenae sacerdotum partes et leuita rum ponitur in gazophylacium domus domini. De vasis thobie que elias proleci extra gazophylacium. ministris templi redduntur partes. Capitulum xlii.

In hie autem illo lectum est in volumine moris audiente populo. Et inuentum est scriptum in eo q non debeant introire ammonites et moabites in ecclesiam dei vesp in eternum: eo q non occurrerint filijs israel cum pane et aqua et conduxerit aduersum eos balas ad maledicendum eis. et conuerit deus nossem maledictionem in benedictionem. factum est autem cum audissent legem: separauerunt omne alienigenam ab israel. et super hoc erat elias sacerdos qui fuerat prepositus a gazophylatio domus dei nostris: prioribus thobie. Fecit ergo sibi gazophylacium grande et ibi erant ante eum reponentes munera et thus et vasa et decimam frumenti vini et olei: partes leuitarum et cantorum et sanctorum et punitas sacerdotales. In omnibus autem hie non fuit in hierusalem: quia in anno tricesimo octavo artaxerxes rex babilonis venit ad regem. Et in fine dierum rogauit regem et venit in hierusalem. Et intellexi malum quod fecerat elias thobie: ut faceret ei thesaurum in vestibulis domus dei: et malum mihi visum est valde. Et proleci vasa thobie foras de gazophylatio: preceptis et emundauerunt gazophylacium. Et restitit ibi vasa domus dei sacrificii et thus. Et cognoui q partes leuitarum non fuisse datus: fugisset vnusquisq in regionem suam de leuitis et cantonibus: de his qui ministrabant regi causam aduersum magistrat et dixi. Quare dereliquimus domum dei? Et congregauit eos et feci stare in stationibus suis. Et omnis iuda apporabat decimam frumenti vini et olei in bovea. Et constitui mus super bovea selem sacerdotem et sadoch scribam et sadatai de leuitis: in qua eos anan filium zachur: filium marthan: qui fideles comprobati sunt: in ipsis credite sunt partes fratri suorum. Vemento mei deus meus p hoc: et ne deleas miserationes meas quas feci in domo dei mei et in cerimonis ei. In diebus illis iuda calcatae iocularia in sabbato portantes acervos et onerantes super alinos vinu et vasa et ficus et omne opus: et inferentes in hierusalem die sabbati. Et contestatus sum eos ut in die qua venderet liceret venderent: et thuy habitauerant in ea: inferentes pisces et omnia venalia et vendebant in sabbatis filijs iuda et hierusalem: et oburgauit optimates iuda: dixi eis. Que est hec res mala quam vos facitis et prophanas diem

sabbati? Nunquid non fecerunt patres nostri et adduxit super nos omne malum hoc et super ciuitatem hanc: et vos additis iracundiam filijs israel: violando sabbatum. factum est autem qui quiescent post hierusalem in die sabbati: dixi. et clausurunt ianuam: et precepi vt non aperirent eam vsq post sabbatum. Et de pueris meis constitui super portas vt nullus inferret onus die sabbati: et manserunt negotiatores et vendentes vniuersa venalia foras hierusalem semel et bis: cote status sum eos. et dixi eis. Quare manetis et aduerso muris? Et secundo hoc feceritis: manus mitam in vos. Itaqz et illo tempore non venerunt in sabbato. Dixi leuitis vt mundarentur et venerent ad custodiendas portas: et sanctificanda diem sabbati. et pio hoc ergo memento mei deus et parce michi secundum multitudinem miserationum tuarum. Sed et in diebus illis vidi iudeos ducentes viros a iordane: ammonitidas et moabidas. Et filij eorum et media parte loquebantur a iordane et nesciebant loqui iudaice: et loquebantur iuxta linguam populi et populi. robiurgauit eos et maledixit: cecidi et eis viros et decalauit eos: et adiuuauit in deo vt non darent filias suas filijs eorum: et non acciperent de filiabus eorum filijs suis et sibi metipsis dicens. Nunquid non in huiusmodi re peccauit salomon rex israel? et certe in gentibus multis non erat rex similis: et dilectus deo suo erat: posuit cum deus regem super omnes israel. Et ipm ergo duxerant ad peccatum mulieres alienigenae. Nunquid et nos inobedientes faciemus omne malum grande hoc vt peiuaricemur in deo nostro? et ducamus viros peregrinos? De filijs autem ioiada filij elias sacerdotis magni gener erat sanaballath hos natus quem fugauit a me. Recordare domine deus meus aduersum eos qui possunt sacerdotibus ius sacerdotale et leuiticum. Igaur mundauit eos ab omnibus alienigenis et constituit ordines sacerdotum et leuitarum vnusquisq in ministerio suo et in oblatione lignorum in temporibus constituit: et in punitis. Vemento mei deus meus in bonum Amen.

Explicit liber Neemie.

Incipit liber Esdræ tertius.

CCS. Quomodo iosias celebras pascha dedit populo oues et agnos: mortu iosias et constituitur hieremias filius eius pio eo quem amauit rex: egypti constituitur frater eius ioachim pio eo: de transmigratione babilonis. de se decia et destructione hierusalem.

Capitulum 4.

fu. s. d.
et fu. eod.

T fecit io

fiat pascha in hierosoly-
mis dñor imolauit pasche
q̄nta decia luna p̄mi mē
sis statim sacerdotēs p
vices dierum stolis ami-
ctos in tēplo dñi. Dixit le-
uis facris suis israel: vt

scificaret se dño in positione sancte arce dñi lo-
mo quā edificauit salomon fili⁹ dauid rex. Non
erit vobis tollere sup̄ pumeros eā. Et nūc deser-
uite dño vestro ⁊ curā agite gentis illi⁹ israel ex
parte scōm pagos ⁊ tribus vestras scōm scriptu-
rā dauid regis israel: ⁊ scōm magnificentiā salo-
monis filij ei⁹. Oēs in tēplo: scōm p̄culā p̄nci-
patus paternā vestrā eorū q̄ stant in aspectu sim-
lino ⁊ isrl. Immolate pascha ⁊ sacrificia parate
fratrib⁹ vestris: facite scōm p̄ceptū dñi qd̄ datū
est moysi. Et donauit iosias in plebe q̄ luena est
outū agnor ⁊ hedop ⁊ capiarū triginta milia: vi-
nulor tria milia. Itē de regalib⁹ data sunt scōm
p̄missionē populorē facerdotib⁹ in pascha ones
numero duo milia ac virulū centū. Et iechonias
⁊ semeias ⁊ nathanai fratres: et asabias ⁊ oziel
⁊ coabab in psale ones quos affia: vitulos quin-
gentos. Et hec cū fierent elegāter steterūt sacer-
dotes ⁊ leuie habētes azyra per tribus. Et se-
cundū partes p̄ncipatus patrū in cōspectu po-
puli offerebant dño scōm ea q̄ in libro moysi scri-
pta sunt. ⁊ assauerant psale igni pur opoitebat:
et hostias cocebant in omib⁹ ⁊ in ollis cum bēni-
uolentia. ⁊ attulerunt emolus q̄ erant ex plebe:
post hec panerūt sibi ⁊ sacerdotib⁹. Sacerdotes
ei offerebāt adipēs vīp̄dū finita est boia. Et leui-
te parauerunt sibi ⁊ fratrib⁹ suis filijs aaron. Et
sacificatores filij asaph erant per ordines scōm
p̄ceptū dauid. Et asaph ⁊ zacharias ⁊ ieddū
qui erat a rege ⁊ ostiarj per singulas tanuas ota-
rit nō p̄cuari caref vnuquisq̄ suā. Fratres enim
illorū parauerunt illis. Et consumā sunt q̄ per-
tinebant ad sacrificium dñi. In illa die egerunt
psale: et offerebant hostias super dñi sacrificij
scōm p̄ceptū regio iosie. Et egerunt filij israel
qui inuēti sunt in tpe illo psale: diē festi azyra-
p̄ p̄ dies septē: nō est celebrari psale tale i isrl
a t̄pibus samel p̄p̄ter: t̄ oīs reges israel non
celebauerunt tale pascha quale egit iosias ⁊ sa-
cerdotes ⁊ leui ⁊ iudei ⁊ oīs israel qui inuēti
sunt in cōmōtatione hierosolymis. Et anno deci-
mo anno regnante iosia celebrari est psale. Et
directa sunt opera iosie in conspectu dñi sūt i cor-
de pleno meruentis: t̄ que circa illū quidē cōscri-
pta sunt in p̄stis t̄pibus de eis qui peccauerūt
quorū irreligiosi fuerunt in dñm p̄ie oi gentes: et
non q̄sierunt verba dñi sup̄ israel. Et post omnes
actū hunc iosie ascendit p̄barao rex egypti veni-
ens in charchanis ab itinere sup̄ efraten ⁊ exi-
it in obuiū illius iosias. Et misit rex egypti ad io-
siam dicēns. Quid michi ⁊ tibi est rex iude? Non
sum missus a dño vt pugnem cōtra te. Super ex
fratrem enī bellū meū est. Et stans iude descendit. Et

nō est reuersus iosias sup̄ carrus sed expugnare
eū conabatur nō attendens verbis p̄p̄ter et ore
diuifed p̄stitit ad eū bellū in cāpo mageddo. Et
descenderunt pulcipes ad regē iosiā. Et dixit rex
pueris suis. Amouete me a p̄eliosis armis sū
q̄nta valde. Et statim amouerūt eū pueri ifirmos de
acie. Et ascendit sup̄ currū secūdariū suū: ⁊ puen-
iens hierosolymā vita fronsa est: ⁊ sepulch⁹ est in
paterno sepulchro. Et i rota iudea legentes iosiā:
⁊ q̄ p̄slebant cū vrozib⁹ lamentabant eū vīq̄ in
hūc diē. Et datū est hoc fieri semp in oē gen⁹ isrl.
Itē aut p̄scripta sunt i libro hyssourari regū iu-
de ⁊ singula gesta auri iosie ⁊ ei⁹ gloriā ⁊ itellect⁹
ei⁹ in lege dñi: queq̄ gesta sunt ab eo: ⁊ q̄ non scri-
pta sunt in libro regū israel ⁊ iude. Et assumētes
q̄ erant ex gente iechoniā filij iosie: cōstituerunt
regē p̄ iosia p̄re suo cū esset annorū triginta tri-
bus. Et regnauit sup̄ isrl mēsi⁹ trib⁹. Et amouit euz
rex egypti ne regnaret i hierosolymis ⁊ multauit
gentē argēti talēta cētū ⁊ auri talēta vñā. Et
p̄stituit rex egypti ioakim frēm ipsi⁹ regē iude et
b̄r̄im: ⁊ alligauit magist⁹ ioakim ⁊ saracelē frēm
suū: ⁊ p̄p̄hēdēs reduxit i egyptū. Annoq̄ erat ioa-
kim viginti quorū cū regnare cepisset in terra iude et
b̄r̄im: ⁊ fecit malū i p̄spectu dñi. Post hūc ascē-
dit nabuchodonosor rex babilonis ⁊ alligauit eū in
areolo vīculo p̄duxit i babiloniā: ⁊ facra vasa dñi
accepit nabuchodonosor ⁊ tulit ⁊ p̄scrauit in tē-
plo suo i babilonia. Nā de imūdicia illi⁹ ⁊ irreligi-
ositate scriptū est i libro t̄p̄ regū. Et regnauit
ioakim filij eius p̄ eo. Et hūc p̄stitit: ⁊ erat āno-
rum octo. Regnauit aut mēso tres dies cētū i b̄r̄im
⁊ fecit malū i p̄spectu dñi: post ānū mūtēre nā
būchodonosor: trāsmiguit eū in babiloniā sūc
sacris vasis dñi. Et cōstituit iechoniā regē iude
⁊ b̄r̄im cū eēt ānorū viginti. Regnauit aut āno
vnde. Et fecit malū in p̄spectu dñi: nō ē verū
a dñis q̄ dicta sūt ab hieremia p̄pheta ex ore dñi
⁊ adiurat⁹ a rege nabuchodonosor plurimū p̄scē-
sūt ⁊ idurata ceruice sua ⁊ coide suo: trāsgressus ē
legitima dñi dei isrl. Et ducēs p̄p̄i dñi iūq̄
gesserūt i l̄pie egerūt sup̄ oēs imūdicias gētib⁹:
polluerūt tēplū dñi qd̄ scām erat i hierosolymis. Et
misit de⁹ patrū iporū p̄ angelū suū reuocare eos
p̄p̄ qd̄ p̄ceret illorū tabernaculo suo. Ip̄i nō sub-
sanabāt i angelis suis: q̄ die locur⁹ ē dñs erat illi
dētes p̄p̄heri ei⁹. Et vīq̄ ad trācdū p̄citāt⁹ ē
sup̄ gētē suā: p̄p̄ i flos i flos i flos i flos i flos i flos
dēte reges chaldeorū. Ip̄i occiderūt iuuenes eorū
i gladiis: circūrit sc̄i tēplū eorū: nō p̄p̄cerūt in
uenti ⁊ semi ⁊ āgini ⁊ adolefētes: oēs tradidit sūi
man⁹ iporū oia sacra vasa dñi: regales aporthe
cas resūmētes tulerūt i babiloniā ⁊ icēderūt do-
mū dñi ⁊ demolierūt muros b̄r̄im: ⁊ turres ei⁹ icē-
derūt i igne. ⁊ p̄lūmauerūt oia bononicia ei⁹ ⁊ ad-
nibulū redegerūt ⁊ reliq̄s a gladiis duxerūt i ba-
biloniā. Et erant seruī illi⁹ vīq̄ dñi regnaret p̄se
i replentiōe dñi dñi in ore hieremie quos benigne
agorēt fra sabbata sua. Ip̄i t̄p̄e discretiōis sue sab-
barauit in applicatiōe ānorū. Sep̄raginta septē.
C. C. S. C. Et p̄ licētiā iudei vt redēret i b̄r̄im
dano enā eia vasa tēplū mūtē artarzeri epta ac
casano iudeos ne redifiscēt ciuitatem.

4. reg. 23. e
2. par. 35. a.

4. Re. 23. f
2. par. 35. c.

1. par. 36. d
1. c. 18. l. 6

Regnate cyro rege p[er] p[er] in cōsummati
one xbi dñi in oie bieremie : fuscitauit
dñs spiritū cyri regis p[er] p[er] : p[er] dicit
in toto regno suo simul p[er] scripturā dī:
cens. libet dicit cyrus rex p[er] p[er] : et significauit mī
cū edificare domū sibi in b[er]līm q[ue]st iudea. Et
q[ue]st est gñe v[er]o dñs ip[s]i ascēdar cū eo in b[er]līm
et iūnt q[ue] circa loca habitā a diuēt eos q[ue] sunt
in loco ip[s]o in auro et argēto in dationib[us] : cū eq[ue]
et iumentis cūq[ue] alijs q[ue] s[er]u[m] vota apponuntur in
edem dñi q[ue]st in b[er]līm. Et stantes p[er]uncipes tri
buū pago : et iudee ex tribu beniamin et sacerdo
tes et leuiti quos excitauit ad ascēderet edifi
care domū dñi q[ue]st in b[er]līm : et q[ue] erat in circuitu
eoz[um] a diuērit in oī auro et argēto ei[us] et iumentis
et votis q[ue]plurib[us] multi quo[rum] sensus excitatus ē.
Et cyrus rex p[er]tulit vasa facta dñi q[ue] transiit na
buchodonosor rex babilonis ex b[er]līm : et cōsecra
uit ea idolo suo. Et p[er]ferens ea cyrus rex p[er]suarum
tradidit mittitudo q[ue] erat super thesauros ip[s]orum
p[er] hūc aut[em] tra dita sūt salmanasaro p[er]sidi iudee
lib[er]o[rum] aut[em] h[ic] n[ost]r[u]m. Et libatua argēta duo mī
lia quadringēta. et b[er]ce argenteę triginta. p[er]iale
aureę triginta. et argētee duo milia quadringēte
et alia vasa mille. Et alia vasa aurea et argēta
quę milia octingēta sexaginta. Et cōstrata sūt sal
manasaro sūc cū h[ic] eo q[ue] capitiuare babilōne ve
nerat i b[er]erosolymā. In artaxerxes ar[em] reg[em] p[er]suarum
tipibus scripsit et de his q[ue] in babilōnā in iudea et
b[er]līm : babilōnā : et mittitudo : et tabellā : et rathimus
balthem : famelū : scriba et reliq[ui] in babilōnē in sa
maria et ceteris locis subiecti eplam regi artaxer
xerxi. Dñe pueri tui rathim[us] : ad accēdēd[um] : et sa
bell[us] : scriba et reliqui curie tue iudices in celestiy
riā : phenice. Et nūc notū sūt dñs regi qm̄ iudei q[ue]
ascēderūt a vobis ad nos veniētes i b[er]līm ciuita
tē refugā : p[er]sumā edificant furnos ei[us] et statuerūt
muros : et tēplū fuscitant. Et si ciuitas ista et muri
cōsumati fuerint : nō tantū tributa nō sustinebūt
p[er]dere : sed etiā regib[us] resistēt. Et q[ue] id agis cir
ca tēplū recte haberi arbitratū sum[us] nō despiciere
hoc ip[s]m sed notū facere dñs regi : vt i videbit rex
q[ue]rat in libris patrū suoz[um] i lumen in amonitioni
bus scripta de his sciens qm̄ ciuitas fuit refuga : et
reges et ciuitates cōcūnē : in dñi refugē : et p[er]la
cōmittētes in ea ab eterno : ob quā causā ciuitas
ista defessa ē. Nūc q[ue] notū facim[us] dñs rex : qm̄ si ci
uitas hec edificata fuerit et bulus muri erecti fu
erint : descēsus tibi nō erit in celestiyriā et phenicē
Tūc scripsit rex rathimo q[ue] scribebat et cōdētia et
balthimo et tabello scriber[em] ceteris constituto
et in babilōnā : in sp[irit]u et phenice ea q[ue] subiecta sunt
Regi eplam quā multissimis mib[us] p[re]cepti q[ue] in dñi : et
lumen est : qm̄ ciuitas ista est ad fuit regibus resi
stētes : hoies refugē et p[er]la in ea efficiētes : et reges
fortissimi erāt in b[er]līm dñantes et tributa erigen
tes a celestiyria et phenice. Nūc q[ue] p[re]cepti p[ro]hibere
hoies illos edificare ciuitatē : p[ro]hibere ne q[ue]d vl
tra hec fiat : ne nec p[re]cedāt in plurimū : et q[ue] sūt ma
licia et v[er]o regib[us] molestia i p[ro]p[ter]et. Tūc rediens
his q[ue] a rege artaxerxe scripta fuerāt rathimus et
sabbell[us] scriba : et q[ue] h[ic] eo constituti erāt iūgētes se

stinā venēst in b[er]līm cū eq[ue]tatu et turba et agmie
ceperūtq[ue] edificare p[ro]hibere : et vacabāt ab edifi
catione tēplū in p[er]turalē v[er]o secundo āno regni
darii regio p[er]larum.

Rex darii fecit cenā magnā oib[us] : et
cultu suo et oib[us] magnatib[us] medie et
p[er]sidis et oib[us] purpuratis : et p[ro]uoc[us] et
cōsulib[us] et p[re]fectis : sub illo ab idia v[er]o
et p[ro]p[ter]ia centū vigintis p[er] pulcis. Et cū mādu
cassent et bibulit[ur] fatiat reuerteret[ur] : tūc darii rex
ascēdit i cubiculo suo : et dormiuit : et p[er]p[er]fect[us] est
Tūc illi tres iuuenes corp[us] custodes q[ue] custodie
bāt corp[us] regis : dixerūt aut[em] alit[er]. Dicam[us] v[er]o n[ost]ros
n[ost]ra p[ro]p[ter]ia p[ro]p[ter]ia et p[er]cellat : et cūculisq[ue] appuerit ser
mo sapientis alteri : dabit illi rex darii dona ma
gna purpura coop[er]it : i auro bibere et sup[er] aurū
dormire : i curru aureo freno : et cydarim byssini et
toique circa collum t[er]o loco fεδebat a vario p[er]p[er]
sapiam suā et cognat[ur] darii vocat[ur]. Tūc scriben
tes singl[os] suū : et b[us] signifi cauerūt : et posuerūt sub
ceruical darii regis : et dixerūt. Tūc surrexit rex
dabim[us] illi scripta n[ost]ra : q[ue] q[ue]q[ue] iudicauerit rex et
trib[us] et magistrat[us] : p[er]sidis : qm̄ : et b[us] ei[us] sapient[er] est
ip[s]i da b[us] victoria sicut scriptū ē. Et scripsit. For
te est vinū. Alii scripsit. Fortis est rex. T[er]tius
scripsit. Fortis est rex mulieris. Sup[er] ola ē vin
cie p[er]itas. Et cū surrexisset rex : accepit scripta
sua : et dederūt illi : et leges. Et mittens vocauit oēs
magistrat[us] et p[er]fectos et medos et purpuratos : et p[ro]uoc[us]
et p[re]fectos : et sederūt in cōcilio : lecta sunt scripta
corā ip[s]is. Et dixit. vocate adolescentes i ipsi indi
cabūt v[er]ba sua. Et vocati sūt et introierūt. Et dixit
illis. Indicare nobis de his q[ue] scripta sunt. Et ce
pit p[ri]or q[ue] dixerat de fortit[ud]ine vini : et dixit. Viri
q[ue] p[ro]ualer vinū oib[us] hominib[us] q[ue] bibūt illū. Sed uic
mentē. P[re]t[er]ea regis : et ophani facit mētē vanā. P[re]
terit ac lib[er]i paup[er] ei[us] ac diuiti[us] et oēm mētē puer
tū securitate et iocunditate : et nō meminit oēm tri
sticiā et debiti[us] et ola p[ro]cidia facit p[ro]nesta et non
meminit regē nec magistrat[us] : et ola p[er]alenta loq[ue]
facit. Et nō meminerūt q[ue] biberunt amicitia nec
fraternitatē sed nō multū p[ro]p[ter] sumū gl[ori]a d[omi]no : et
cū a vino merisere i surrerunt nō meminerūt
q[ue] gesserunt. Et viri nūc p[er]cellit virū : et uis sic co
gitat facere : et tacuit hoc dicto.

CL. S. Secundus et t[er]ti[us] sūt p[ro]p[ter]ia et p[er]cellit
veritas esse fortior oib[us] : et iorobabel venit cū eplis
regis in babilōniā. Numerant[ur] ascēdētes de ca
pituarate transmigrationis.

Et leopatu sequeb[ur] diceret q[ue] dicit de
t[er]ra et mare obtinēt et ola q[ue] in eis sūt
Et aut[em] sup[er] ola p[er]cellit : et dñs eoz[um] et
oīne q[ue]cūq[ue] dixerit illis faciat. Et si miserū illos
ad bella totos : vadunt et demoliunt[ur] mōtes et mu
ros et turres. Bugulāt[ur] et emulāt[ur] et regio ve
rum non p[er]terunt. Nā si vicinē affuerint regi
ola q[ue]cūq[ue] p[re]dant fuerint. Similiter et alijs oīs
et quorūq[ue] nō militāt nec pugnant sed colunt

terra rursus cum fuerint metentes afferunt tributa regi. Et ipse unus solus si dixerit occidite occidit. Dixerit remittite remittit. Dixerit punitur punitur. Dixerit exterminat exterminat. Dixerit edificat edificat. Dixerit excidit excidit. Dixerit plantat plantat. et omnia plebs et fructus cum obaudiunt. et super hoc ipse recubit et bibit et dormit. Ibi autem custodit in circuitu eius non possunt ire singuli in facere opera sua. In dicto obaudiētes sunt ei. Viri: quoniam non peccat rex quod sic diffamat. Et tacuit. Tertiū quid dixerat de mulieribus et veritate. hic est zoobabel: cepit loqui. Viri: non magnus rex et multi homines nec vinū peccat. Quis est qui dicitur eorum? Rōne mulieres genuerūt regē et oēm populum dicitur mari et terre. et illi nati sunt. et ipse educaverūt eos quod plantaverūt vineas et quibus vinus fit. Et ipse faciūt stolas omni homini: et ipse faciunt gliaz holibz et non possunt homines separari a mulieribus. Si congregaverunt aurū et argentū et oēm rem preciosam et viderint mulierē vni bono habitu et bona specie: oia hec relinquētes in eā intendūt. et apertō ore picipiūt et eā allicitū magis quod aurū et argentū et oēm rem preciosam. Ibi dicitur patrē suū relinquit qui enutrit illū et suā regionē: et ad mulierē se pignit. Et cum muliere remittit aliam: et neqz patrē meminit neqz matrē neqz regionē. Et hinc oportet vos scire quoniam mulieres dīant vestri. Nonne doletis? Et accipit hō gladiū suū et vadit in viā facere furta et homicidia et mare navigare et flumina et leonē videt et in tenebris ingreditur. et cum furz fecerit et fraudes et rapinas: amabili sue affert. Et iterū dī ligat hō vxoī suā magis quod patrē aut matrē. Et multi dementes facti sunt propter vxoīes suas: et servi facti sunt propter illas. et multi perierūt et iugulati sunt: peccaverūt propter mulieres. Et nūc credite michi: quoniam magnus est rex in potestate sua: quoniam omnes regiones veniūt tangere eū. Videbāt nī apemē filiā bezaiis mirifici cubinā regis sedētem iuxta regē ad dexterā et auferentē dyadema de capite eius et imponerē sibi et palmis cedebat regē de sinistra manu. Et sup̄ hec apertō ore iuebatur eā: si ariserit et rideret si indignata fuerit: et blāditur: donec recōcilletur in gratiā. Et viderit non sunt fortiores mulierē: Magna est terra: excelsum est celū que ista agunt. Et tunc rex et populi intuebantur in alterutrum. Et icipit loqui de veritate. Et viri: non fortiores sunt mulieres? Magna est terra et excelsum est celū: et velocius solis cōvertit in giro celū in locū suum in vna die. Nonne magnificus est qui hec facit? Et veritas magna: et fortior pie obis. Ois terra veritate inuocat: celū enī ipsam benedicit: et omnia opera mouent et tremunt eā: et nō est cū eā quod iniquū. Viri iniqui: iniquus rex: iniqui mulieres. Viri qui oēs filii hominū et iniqua illoz oia opera: nō est in ipsis veritas. Et in sua iniquitate peribunt: et veritas manet et inualeat in eternū et vult: et obstat in secula seculoz. Hec est apud eā accipere psonam eoz differentias: sed quia iusta sunt facit oibus iniustis ac malignis: oēs benignant in opibus ei. Et nō est in iudicio ei iniquus: sed fortior dicitur et regnū et p̄sēs et maiestas oīz eoz. Viri dicitur deus. Viri: desist loquēdo et oēs populi clamare

rur et dixerūt. Magna est virtus et huiusmodi. Et sic ait illi: Petite si quid vis ap̄li? quod scripta sūt et dabo tibi. Im quod iust? et sapienti: primis et primis mihi sedebis et cognat? me? vocaberis. Tunc ait regi. Memori esto non tui quod vultis edificare hierim in die qua regnū accepisti et oia vasa quod accepta sunt ex hierim remittere quod separat cyrus quoniam mactauit babiloniā et voluit remittere ea ibi. Et tu voluisti edificare tēplū quod incēderit idmeti quod exterminata ē iudea et chaldeis. Et nūc hoc quod postulo dicit: quod per hoc et maiestas tua et quod postulo facias vortū quod vultis regi celi et ore tuo. Tunc surgens dicit? rex oculat? et illi: et scripsit ep̄las ad oēs dispensatores et p̄fectos et purpuratos: et deducere eū: eos qui cum illo erant oēs ascendentes edificare hierim. Et oibus p̄fectis qui erant in syria et phenice et libano scripsit ep̄las: ut traherent ligna cedrina et libano in hierim et edificaret eū eis ciuitatē. Et scripsit oibus iudeis quod ascēderāt a regno in iudeā p̄ libertatē: oēm potentē et magnatū et p̄fectū nō sup̄uenire ad lanuas ipsorū et oēm regionē quā obtinuerāt immūne esse eis et idmeti relinquit castella quod obtinent iudeoz et in structurā tēpli dare p̄ singulos annos talenta viginti vsqz dī edificaret et sup̄ sacraia locaustomata hostilare q̄tēdē sicut habet p̄ceptū: alia talia deest offerre p̄ singulos annos et oibz quod p̄cedit a babilonia p̄dere ciuitatē: et cēt libertas tā ipsi quod filijs eoz et oibus sacerdotibz quod p̄cedit. Scripsit autem et q̄titarē: et sacra iola iussit dari in qua dederat et: et leuitis scripsit dare p̄cepta vsqz i die qua p̄summabit domū et hierim et truxit et oibus custodiētibz ciuitatem scripsit dare ei fontes et stipendia. Et dimisit oia vasa quod sepauit cyrus a babilonia: et oia quecūqz dixit cyrus et ipse p̄cepit fieri et mitti hierim. Et cū p̄cessisset ille a dolelenco: eleuauit faciem in hierim b̄dixit regem celi: et dixit. Abs te est victoria et abs te est sapientia: et claritas. Et ego seruus tuus sum. Benedixit? eos qui dedit michi sapientia: et tibi confitebor: domine deus patrū nostrorū. Et accepit ep̄stola: et p̄fectus est in babiloniā. Et venit et nuntiavit fratribz suis oibus qui fuerunt in babilonia: et benedixerunt deū patrū suorū: quoniam dedit illis remissionem et refrigeriū ut ascenderent et edificarent hierusalem et templū vbi nominatū est nomen eius in ipso: et exaltauerunt cū musicis et leticia diebus septem.

Et dicitur. Agitur festum tabernaculorum et sunt oblationes fundatur templū. sed inimici eorum resistebant structura tēpli p̄ bēnis p̄rabis. v. Et hec autē electi sunt ut ascenderent pilipes pagorū p̄ domos et tribus suas et vxoīes illoz: filij filie eoz et serui et ancille illoz: et pecora illoz. Et datus rex misit vna cum eis equos mille: donec deduceret eos in hierim: cū pace et cū musicis: et cum tympanis et tybis: et omēs fies erāt iudeas: et fecit eos ascendere simul cum eis. Et hec sunt nomina virorum qui ascenderunt per pagos suos i tribus et in partem principatus ipsorum. Sacerdotes. Filij phinees. Filij aaron. Iesus filius iosedech. Joachim filius zoobabel. Filij salathiel de do-

centes serui dauid regem israel. Et cantabāt can-
ticū dñio: quoniam dulcedo eius et honor in secula
super omnem israel. Et omnis populus tuba ceci-
nerunt: et clamauerunt voce magna: collaudan-
tes dñm in suscitatione domus dñi. Et venerunt
ex sacerdotibus et leuitis et presidentibz scdm pa-
gos seniores qui viderant pūstinā domū: et ad
huius edificationē cū clamore et planctu magno
et multi cū tubis et gaudio magnos tantū vt po-
pulus non audiret tubas ppter plantūz populū.
Turba enī erat tubis canens magnificētia vt lō-
ge audiretur. Et audierunt inimici tribus iude
et beniamin: et venerunt scire q̄ esset vox tubarū. Et
cognouerūt qm̄ qui erant ex captiuitate edificāt
templū dñio deo israel. Et accedentes ad iozoba-
bel et yesum et p̄positos pagorum dixerunt eis
Edificabimus vna vobiscū. Similiter enī audiui-
mus dñm nostrū et ipsi pariter incedimus a die-
bus ad barēth regis assyriōz qui trāsmigravit
nos huc. Et dixit illis iozobabel et yesus et p̄inci-
pes pagorū israel. Non est nobis et vobis edifica-
re domū dei nostri. Nos enī soli edificabimus do-
mū israel scdm ea q̄ p̄cepit nobis cyrus rex per
sarū. Sentēs autē terre incubantes his qui sunt i
iudea: et leuantes opus edificationis et insidias et
populus adducētes p̄hibebant eos edificare
et aggressuras cecientes ipe dierunt ne cōsum-
retur edificius omni tēpore vite cyri regis: et pro-
traxerunt structuram per biennii vsq̄ ad dñi
regnum.

¶ C. S. P̄phetant aggeus et zacharias. edifi-
cat domus dñi. sub regulis syrie et sodales eius q̄-
runt p̄ eptam voluntate regis darij. p̄cepit darij
ne edificatio ipe datur. vi.

In secundo autē anno regni darij p̄phe-
tauit aggeus et zacharias filius addin
p̄phete apud iudeā: hīrsm in nōle dei
israel sup̄ eos. Tunc stans iozobabel fi-
lius salathiel et yesus filius ioseph conuenerunt
edificare domū dñi q̄ est in hīrsm: cū adessent eis
p̄phete dñi et adiunaret eos. In illo tpe venit ad
illos syfennas subregulus syrie et phenicia et sa-
trabzanes et sodales eius et dixit eis. Quos p̄ci-
piēte vobis domū hanc edificare et tectū istud et
alia ola p̄ficietis. Et q̄ sunt structores q̄ hēc edifi-
cant: Et habuerūt gratiā visitatōe facta sup̄ eos
q̄ erant ex captiuitate a dño seniores iudeorū: et
nō sūt ipe dñi edificare donec significaret dario
de oibus istis: et responsū acciperet. Et tēplū epse
quē miserunt dario. Syfennas subregulus syrie
et phenicia et satrabzanes et sodales eius in syria
et phenice p̄sides regi dario salutē. Omnia nota
sunt dño regi q̄ cū venissemus in regionē iudee:
et introissemus in hīrsm: inuenimus edificantes
domū dei magnā et templū ex lapidibus politis
et magnis et p̄ciosis materiis in parietibus et opa
illa insisteret fieri et suffragare et p̄perare in ma-
nibus eorū: et in omni gloria cōp̄ligentissime per-
fici. Tunc interrogauim⁹ seniores dicētes. Quos
p̄mittente vobis edificatis domū istam? opa hęc
fundatis. Ideo autē interrogauimus vt notū fa-
ceremus tibi domos et p̄positos: et nominū scri-
pturā p̄positos postulauimus illos. Et illi re-

sponderunt nobis dicētes. Nos sumus serui dñi
qui fecit celū et terrā: edificabāt hęc domus aſi-
annos istos multos a rege israel magno et fortis-
simo: et cōsummata est. Et qm̄ patres nostri ex-
acerbantes erant et peccauerunt in deū israel: tra-
didit eos in manus nabuchodonosor regis babilo-
nicie: regis chaldeoꝝ: et domū istam demolietes
incenderūt: et populū captiū duxerunt in babilo-
nem. In primo anno regnante cyro rege babilo-
nicie scriptū cyrus rex domū hanc edificare: et illa
sacra vasa aurea et argentea que extulerat nabu-
chodonosor de domo q̄ est i hierusalē: p̄spectauē
rat ea in suo tēplo: rursum puluē et cyrus rex de
tēplo quod erat in babilonia et tradita sunt iozoba-
bel et salmanasar subregulo. Et p̄cepit eis
vt offerrent hęc vasa et reponerent in tēplo quod
erat in hierusalē: et ipsi tēplū dei edificare i loco
suo. Tunc salmanasar rex iudecis fundamēta do-
mus dñi que est in hierusalē: et exiit vsq̄ nūc edi-
ficatur: et non accepit cōsummationē. Nūc ergo
si iudicatur a te o rex: perquiratur in regalibz by-
bliothecis cyri regis que sunt i babilonia: et si in-
uentū fuerit consilio. Et cyri regis ceptam esse stru-
cturā domus dñi que est in hierusalē: iudicatur
a dño rege nostro: scribat de his nobis. Et cū darij
rex p̄cepit inquiri in by bliothecis et inuentus
est in egbathanis oppido quod est in media regi-
one locus vn⁹ in quo scripta erant ista. Anno p̄i-
mo regnante cyro: rex cyrus p̄cepit domū dñi q̄
est in hierusalē edificare: et bi incendebant ignis al-
siduo. cuius altitudo sit cubitoꝝ decē: et latitudo
cubitoꝝ sex aggra: quadra sit i p̄dibz politis tri-
bus: et meniano ligneo eiusdem regionis: et menia-
no vno nōq̄ et impendia dari de domo cyri regis
et sacra vasa dom⁹ dñi tūc aurea et argentea q̄ extu-
lit nabuchodonosor in domū dñi q̄ est i hīrsm vbi
erant posita vt ponant illic: et p̄cepit curas age-
re syfennem subregulū syrie et phenicia et satrab-
zanē et sodales eius et qui ordinati erant in syria
et phenice p̄sides vt abstinerent se ab eodem lo-
co. Et ego quoq̄ p̄cepī in totum edificare: et p̄-
spexi vt adiuerent eos qui sunt ex captiuitate iu-
deorum donec consummaretur templū edis do-
mini: et a vexatione tributoꝝ celestis syrie et pheni-
cie: diligenter quātitatem dari hīs holbus ad fa-
crificiū dñi iozobabel p̄fecto ad tauros et artētes
et agnos similiter autē et frumentū et saltem vni⁹
et oleum insister per singulos annos p̄iort fa-
cerdotes qui sunt in hierusalē dicauerint consu-
mationē: et sine vlla dilatione vt offerantur vasa
tiones summo deo p̄ rege et pueris eius et oient
p̄ ipsos vita. Et denunciatur vt quicūq̄ trans-
gressi fuerint aliquid ex his que scripta sunt aut
sp̄euerint: accipiat lignū de suis p̄p̄is et suspē-
danē et bona ipsorū regi ascribant. P̄opterea et
dñs cuius nomen inuocatum est ibi exterminet
omnē regem et gentem qui manū suam extendet
ut p̄hibere aut male tractare domū dñi illā q̄ est
i hīrsm. Ego da rias rex decreui cōp̄ligentissime
scdm hęc fieri.

¶ C. S. Consummata est domus domini de des-
dicatione templi in festo asynop ascendit eisdas
hierosolymam. vii.

Tunc hyfennes subiegnulos selenusyle: et phenicis et satrabafanes et iodales obsecuti dñs q̃a dario rege erat decreta insinabat sacrafontis opibus buligenissime coopantes cū senioib⁹ iudeoz pulcrit⁹ syrie: et p̃pata sunt sacrosct̃a op̃a p̃phetib⁹ aggeo et zacharia p̃phetis. Et plummaverūt oia p̃ceptū dñi dei iſrl̃ et ex cōsilio c̃pi et d̃arij et artazerſis regio p̃larū. Et cōsumata ē dom⁹ n̄ra vsq̃ ad tertiā et vicissim diē mēsis ad ar̃ sexto dñi d̃arij regio. Et fecerūt filiū iſrl̃ et sacerdotēs et leuitē et ceteri q̃ erant ex captiuitate q̃ appositi sunt secundū ea q̃ scripta sunt in libro moysi. Et obtulerūt in dedicationē tēpli dñi tauros cetū: arietes ducentos: agnos q̃dringentos: et hēdos p̃ccoloni uerū iſrl̃ duodecim: scdm numerū tribū iſrl̃. Et steterūt sacerdotēs et leuitē amici stolis per tribus sup opa dñi dei iſrl̃ scdm librum moysi: et ostiarij p singulas ianuās. Et egerūt filiū iſrael cū his qui erant ex captiuitate illud p̃phate quartadecima luna mēsis primūq̃ sacrificati sunt sacerdotēs et leuitē. Dñs filiū captiuitatis nō sunt simul sacrificati: leuitē oñs s̃l̃ sacrificati sunt. Et imola uerunt p̃phate vniuersi filiū captiuitatis: et fratres suis sacerdotib⁹ et sibi interipsos. Et manduca uerunt filiū iſrael qui erant ex captiuitate omnes qui remanserāt ab odibus execrationibus gentiū terre q̃rentes dñm et celebrauerunt diē festū asy morū septē dieb⁹ epulantes in cōspectu dñi: qm̃ cōuerſi cōsiliū regis asyriorū in eos conuolare man⁹ eoz ad opa dñi dei iſrael.

¶ C. S. Exemplum scripti q̃d artazerſes dedit eisdē scribe et sacerdoti cōtinens gr̃a factas iudeis: hī sunt qui ascenderūt de babilonia sub artazerſe. cōmūtāt aurū et argentiū sacerdotib⁹ et offerre in tēpli dñi loco eisdē cōmouens p̃p̃s ad penitentiam. viij.

S post hūc regnāte artazerſe p̃larū rege accessit eisdra filius aſarie. filij belchie filij solome filij sadoch filij achib filij ameri filij azabēl filij boca filij abisue filij p̃hinees filij eleazari filij aarō pumi sacerdotēs: hic eisdra ascēdit de babilonia cū eſs scribe et ingeniosus lege moysi q̃ data est a dño iſrl̃: doceret facere. Et dedit ei rex gl̃iaz q̃ iudicij gratiā in oī dignitate et desiderio in cōspectu ei⁹. Et ascēderūt simul cū ipso ex filiis iſrael et sacerdotibus et leuitis et sacris cātib⁹: tēpl̃: et ostiarij et seruus templi in iherusalē. Anno septimo regnāte artazerſe in quinto mense: hic ann⁹ septimus ei⁹ regni: euerunt de babilonia nouissimo quinti mēsis venerunt iherosolimā iuxta piecep̃ illius scdm p̃p̃eritatē itineris a dño iſrl̃: datam eis. In die enī eisdra magnā disciplinā obtinebat ne p̃meritaret quicq̃ eoz que essent ex lege dñi et p̃ceptio. Et docendo vniuersum iſrael omne iusticiā et iudiciū. Ascēdentes autē qui scribebant scripta artazerſis regio tradiderunt scriptū q̃d obenerat ab artazerſe rege ad eisdram sacerdotē et lectorem legis dñi: cui⁹ exēplū subiectū est. Hec artazerſes eisdre sacerdoti et lectori legis dñi salutē. Iſumarios ego iudicā

in bñficijs p̃cepti ei⁹ q̃ desiderant ex gēte iudeoz sua sponte: et ex sacerdotib⁹ et leuitis qui sunt in regno meo cōmitari tecū in iherusalē. Sicut ergo cupiunt ire tecū cōmētari: p̃sificānt sicut pia culti mibi: et sc̃ptē amicis meis cōsiliarij: et uult ea q̃ agitur fm̃ iudeis et bñficio obseruāre si cū habes in lege dñi: ferant munera dño iſrl̃ q̃ uult ego et amici bñficio: oñe aurū et argentū q̃d iuenit fuerit in regnō babilonie: oho i bñficio illo q̃d est donarij p̃ ipsa gēte in tēpli dñi eoz: q̃d est i bñficio ut colligat hōc aurū et argentū ad tauros et arietes et agnos et hēdos et q̃ hīs sunt cōgruētia ut offerat ostias dño sup altare dñi iſrl̃: q̃d est i bñficio. Et oia q̃cūq̃ uolueris cū frīb⁹ tuo facere auro et argēto: p̃p̃ce p̃uoluntate tua scdm p̃ceptū dñi dei tui: et sacrosct̃a uasa q̃ data sūt tibi ad opa dom⁹ dñi dei tui q̃ est in iherlm̃: et cetera q̃cūq̃ tibi subuenerint ad opa tēpli dei tui: uabio de regali gazophyllo cū uolueris: cū fratrib⁹ iſrael facere auro et argēto: p̃p̃ce scdm uolūtate dñi. Et ego q̃ dē rex artazerſes p̃cepti custodiō: et hysarox syrie et phenicis: ut q̃cūq̃ scripserit eisdra sacerdos et lector legis dñi: diligenter des ei⁹ vsq̃ ad argenti tālētā centū dñr̃: et aurū et vsq̃ ad frumenti modios centū et uini amphoras centū: alia q̃cūq̃ abūdant sine taxatōe. Oia scdm legē dei sūt deo altissimo: ne forte ecurgari in regno regis et filij et filioz ei⁹. Hōis autē dixit ut oibus sacerdotibus et leuitis in sacris cātib⁹ et seruus tēpli et scribis tēpli hūius nullū tributū negis uia iudicio irroget: nec habeat quicq̃ p̃tatem obijce reia quicq̃. In autē eisdra scdm sapiētiā dei cōstitue iudices et arbitros in tota syria et phenicis: oēs qui legē dei tui nō nouerūt doce ut q̃dē transgressi fuerint legē diligenter plectantur iure morte sine cruciatu sine etiā pecunie multatōe uel abductōe. Et dixit eisdra scribe. Benedict⁹ dñs de⁹ patrū nostrorū q̃ dedit hanc uolūtātē in cor me⁹: clarificare domū suā q̃ est in iherlm̃: et me honorificari i cōspectu regis: et cōsiliariū tamico ei⁹ et purpurario ei⁹: et ego hysa alo factum fm̃ op̃tulationē dñi dei mei: et p̃greui ex iſrael viros ut s̃l̃ ascēderet meū. Et bñfili p̃positi fm̃ suas patrias et p̃cipat⁹ p̃uolentes eoz q̃d meū ascēdit de babilōia i regno artazerſis. Et ex filijs pharē: gerson: ex filiis siemarij amen: et filioz dō acch⁹ filij fecelie. Et filioz pharē: zacharias: et cū eo reuerſi sūt viri centūq̃ingenta. Et filioz ductoris moababilie: zaraet cū ipso viri ducenti q̃nq̃ginta. Et filioz zacharē lectonias: zecob et cū ipso viri ducenti q̃nq̃ginta. Et filioz sala ma asias gorthie et cū ipso viri septuaginta. Et filioz saphacē zarias michel et cū ipso viri octoginta. Et filioz iob: abdias iebel et cū ipso viri ducenti duodecim. Et filioz banie: salimor filius iofaphie et cū ipso viri centū septuaginta. Et filioz beer: zacharias debet cū ipso viri ducenti octo. Et filioz eſe: ad iobes eſech et cū ipso viri centū decem. Et filioz adonichā ipso postremis. Et hēc sūt nola eoz: cleaphalā filij gebel et semetias: et cū ipso viri septuaginta. Et p̃greui eos ad flumē q̃ dicitur et metpari illic sum⁹: triduos recognoui eos. Et filioz sacerdotū et leuitarū nō iueni illic. Et muli ad

i. eisdre. s. a

eleazarum et eccellon et malmā et molobā et enas
tha et samea et iouibum naibam enuagan zachariā
et molollamū ipsoe ducoctoe et peritos. Et dixi
eis vt venirent ad iudēum qui erat apud locum
gazophylati. Et mādau eis vt dicerēt iudde et
scribas ei et illis q̄ erant in gazophylatio vt mitte
rent nobis eos q̄ facer dotis hungerent in domo
dñi dei nr̄i: adduxerunt nobis scdm manū valitū
dñi dei nr̄i viros peritos et filios moiti filij le
ui filij isrl̄: sebedai et filios et fr̄es q̄ erāt decēt octo
alsū et amin et filijs filios chanaanē: et filij eozū
viri viginē. Et ex his q̄ in tēplo seruiebant q̄ de
dit dñs et ipsi p̄cipes ad opationē leuitis templo
seruentiū ducēt viginē. Omnia nola significata
sunt in scripturis. Et vni illic ieiunij iuuenibus
in cōspectu dñi vt q̄reret ab eo bonū iter nobis
et qui nobiscū erant et filijs et p̄cibz p̄pter in
sidias. Erubuit ei petere a rege p̄ditos et edres
l comitatu tutele gratis cōtra aducriarios nr̄os
Dixim⁹ enī regi qm̄ p̄tus dñi erit cū eis qui inq̄
runt eū in oi affectu. Et iteruz p̄ccati sum⁹ dñm
deū nostrū scdm hoc q̄ et p̄cipiū habuim⁹ et cō
potes facti sum⁹ deo nostro. Et sepaui ex plebie
p̄positis et facer dotibus repli viros duodeci: se
bedai et asannā et cū eis ex fratribus eoz̄ viros
decē. Et appendi eis aurū et argētuz et vasa sa
cerdotalia domus dei nr̄i q̄ donauerat rex et cō
larij ei et principes et oia isrl̄. Et cū appendis
sem tradidi argenti talēta centūquingenta: et
vasa argētea talēto centū: et auri talēta centū:
vasoz aureoz septies viginē: et vasa erā de bo
no eramento splendētia: duodeci auri specie red
dētia. Et dixi eis: Et vos facti estis dño: et vasa
sunt sc̄i: et aurū et argētū vōtū est dño deo pa
trū nostroz. Vigilate et custodite donec tradas
ex plebie p̄positis et facer dotib⁹ et leuitis et p̄ci
pibz ciuitatū isrl̄ in iherl̄m: in pastofolio do
mus dei nr̄i. Et hi q̄ susceperunt sacerdotes et
leuite aurū et argētū et vasa intulerunt i iherl̄m
in repli dñi. Et p̄mouimus a iunio thia die du
odecima: mensis p̄mij: vsp̄quo introiui⁹ in ier
usalē. Et cū factus fuisset tert⁹ dies: quarta autē
die ponderatū aurū et argētū traditū est in do
mo dñi dei nr̄i: mariorib⁹ filijs iou facer dotib⁹:
cū ipso erat eleazar filius p̄hinece: et erant cum
ipso iouadus filius iose et medai et dānni filius
leuite: ad nberū et ad pondus vniuersa. Et scriptū
est p̄dus ipsoz eadē hora. Qui autē venerūt ex
captiuitate: obtulerunt sacrificiū dño deo isrl̄:
tauros duodeci p̄ oisrl̄: arietes octoginta sex
agnos septuaginta duos: hircos p̄ p̄cto duodeci
et p̄o salute vaccos duodeci oia in sacrificiū dñi
Et relegit p̄cepta regis et galibus dispensato
ribz et subregulis celestib⁹ et p̄bemicis: et hon
rificauerunt gentez et repli dñi. Et cōsummati
his accesserūt ad me p̄positi dicentes. Non segre
gauerunt genus isrl̄ et principes et sacerdotes
et leuite et alienigeni gentes et nationes terre im
mūdiatias suas a chanaanē et etibz et p̄berese
io et iubeis et moabiz et egyptijs et ydumeis.
Adiuncti enī sunt filiaz eoz̄ et ipsi et filij eozum
et mixtū est semen sanctū alienigenis gentibus ter
re et participes erant p̄positi et magistrat⁹ in iud:

tatis eius ab initio ipsius regni. Et mox vt audi
ui ista cōfiscā vestimenta et sacra tunicā: lace
rans capillos capitis et barbā: sedē dolens et me
stus. Et cōueniunt quotquot sic morabantur
in verbo dñi dei isrl̄ ad me lugentē p̄r iniquitatē
isrl̄: et sedebā tristis vsp̄ ad vesperū sacrificiū
Et surgens a ieiunio cōfiscā habēs vestimenta
et sacra tunicā: geniculans et extēdens man⁹ ad do
minū dicebā. Dñe cōfusus sū et reueritus sum a
faciē tuā. Peccata ei noli multiplicare sunt su
per capita nostra et iniquitates nostrē exaltate sūt
vsp̄ ad celū: qm̄ a spibus patrum nostroz sumus i
magno p̄cto vsp̄ ad diē hunc. Et p̄pter p̄ctā no
stra et patrū nostroz sumus traditi cū fratribus
nostris: cū facer dotib⁹ nostris regibus terre in
gladiū et captiuitatē et dep̄dationē cū cōfusione
vsp̄ in hodiernū diem. Et nunc quātū est q̄ cōt
git nobis mia ab te dñe deus et derelinq̄ nobis
radicē et nomen in locū sanctificationis tue: de
gere luminare nostrū in domo dñi dei nr̄i: da
re nobis cibū in oi tpe seruitiū nostrē. Et cū ser
uiremus nō sumus de electi a dño deo nostroz
cōstituit nos in gratia ponēs nobis reges p̄sar
bare cibū: et clarificare repli dñi dei nr̄i: et edifi
care deserta syō: dare nobis stabilitatē in iudea
et iherusalē. Et nūc qd̄ dicim⁹ dñe habētes hec
Trāsgressi enī sumus p̄cepta tua q̄ dedisti in ma
nuo puero p̄ tuoz p̄phetarū dictō. Et in terra in
qua introitis possidere hereditatem eius: terra
polluta est cōingnationib⁹ alienigenaz terre
et immundicie illoz̄ repleuerit eā totā immūdiatē sua
Et nūc filias vestras nō cōiungent filijs eoz̄
et filias eoz̄ nō accipietis filijs vestris: et nō iu
getis pacē habere cum illis oi tpe: vt inualescen
tes manducetis optima terre: et bere dicitur dñi
buanis filijs vestris vsp̄ in eū. Et q̄ cōtingit no
bis oia sunt p̄pter opera nostra maligna: et ma
gna peccata nostra. Et dedisti nobis talē radicē
et rursum reuersi sumus transgredi legitima tua
vti cōmiseremur immūdicie alienigenaz gētiū
terre hui⁹. Nō irascē: nobis p̄dere nos: q̄a duxi
m⁹ reliquas radiz et nomē nr̄. Dñe de⁹ isrl̄ verax
es. Derelicta ē ei radiz vsp̄ i hodiernū diē. Ecce
nūc sum⁹ i p̄spectu tuo i iniquitatē nr̄a. Nō ē est
adhuc stare aū te i hie. Et cum adoiādo p̄stere
esdras sensu hūmī p̄strat⁹ aū repli: p̄gregati sūt
aū eū ex iherl̄m turba magnā: viri et mulieres
et iuuenes et iunēcūle. Fier⁹ et erat magn⁹ i ipsa mul
titudine. Et cū clamass⁹ iechonias iebeli et filijs
isrl̄ dixit esdras. Nō i hys peccatum⁹ q̄ colloca
m⁹ nobis in mīmōiū mulieres alienigenas ex
gētib⁹ terre. Et nūc eo sup̄ oēs isrl̄. Nō hio q̄ sit ius
urandum a dño expellere oēs vxores nras q̄ ex
alienigenis sūt cū filijs eaz̄. Sicut tibi decretū ē
o maiorib⁹ sū i lege dñi exurgens explicita. Ad te
enī spectat negociū: nos itē cū sum⁹. Viriliter fac
Et exurgens esdras adiurauit principes sacer
dotū et leuitas: et omē isrl̄ facere scdm̄ hec et ius
ruerunt.

¶ C. B. De separatio mulierū alienigenarum.
Nans esdras sup̄ lignis tribunal legis corā oi po
pulo legebat isrl̄. Digressi post ad p̄pus comedunt
pinguis.

Exurgens efdra ab aſſ atrius templi abiit i paſtoſoru iſonathe filij naſabi: hoſpitarus illic non gaudiuit panem: nec aquam bibit ſup iniquitatem multitudine. Et facta eſt pſicatio in omni iudea: et i hieruſalem obuius q'erant ex captiuitate in hieruſalem congregati: ut quicquid non occurreret biduo vel triduo diei ſecundu iudicii aſſidentiu ſentoſu tolleretur facultates ſue: ipſe alienus iudicatur: retur a multitudine captiuitatis. Et congregati ſunt omnes qui erant ex tribus iuda: et beniamin in tribus diebus in hieruſalem. Illic meſis eſt nonus dies menſis viceſimus. Et ſedit omnis multitudo in area repli trementes ppter hyeme preſentem. Et exurgens efdra dixit illis. Vos iniqui feciſtis collocando vobis in matrimonium vxores alienigenas: ut adderetis ad peccata iſrael. Et nunc date confeſſionem: et magnificentiã dño deo patrum noſtroꝝ: et perficite voluntatẽ ipſius: et diſcedite a gentibꝝ terre: et ab vxoribus alienigenis. Et clamauit omnis multitudo: dixerunt voce magna. Sicut dixiſti faciem. Sed qm multitudo magna eſt: et tempꝝ hyernum: et non poſſumꝝ inſubſidiati ſtare: et hoc opus non eſt nobis vniꝝ: necneqꝝ bidul. Multu eſt in his peccatũ: ſtent prepoſiti multitudine: et omnes qui nobiſcum inhabitant: et quotquot habet vxores apud ſe alienigenas: et aſſiſtunt accepto repote: et omni loco poſſibꝝ terit iudices: vſqꝝquo ſoluant iram dñi ne gocij huius. Bonathas autem filius ezechi: et oziſ: et thecam ſuſceperunt ſecundum hoc: et bozoia meſis et leuiꝝ et ſabbathus: ſimul cooperati ſunt cum illis. Et ſteterunt ſecundum dec omnia vniuerſi qui erant ex captiuitate. Et elegit ſibi viros efdra ſacerdos principes magnos de patribꝝ eorum ſecundum nomina: et conſederunt nouilunio menſis decimi examinare negotium iſtud: et determinatum eſt de viſis qui habebant vxores alienigenas: vſqꝝ ad noemenia pumi menſis: et in ueni ſunt ex ſacerdotibꝝ: et permitti qui habebant alienigenas vxores. Et filio leui filij toſedech: et fratribꝝ eius: mafeas: et elizerus: et ioubus: et ioradeus: et imſcierunt manus: et expellerẽt vxores ſuas: et ad litandum in exortatione arietem pꝝo ignoranti ſus: et ex filijs ſemmeri mafeas: et eſſes: et ieelch azarias: et ex filijs ſolere: limoſias hiſmaenio: et narbañe: iuſſo reddos et taſſas: et ex leuitis iorabduas et ſemeſis et colibi et calitas et ſacrias et coliaſ: et elionas: et ex ſacerdotibꝝ eliarib: zaccarus: et ex oſtiarijs: ſalumus: et tolbas: nes: et ex iſrael: ex filijs ſoro ozi: et remias et egedias et melchias et michelus et eleazarus et ſemebias et bñnas: et ex filijs iſolam: achamas et zacharias et iezerus et iodd: et emoth et helias. Et ex filijs zartho: eladas: et iſaſumus: zochias et lartimoth et ſabdiar: rebedias: et ex filijs zebos: iobñas et amaniaſ et zabdias et emes: et ex filijs bñti: iolamus et malchus et ieddeus et iafub et aſabus et hierimoth: et ex filijs addin: narbus et moſſias et caleus et raanaſ: mafeas: marathias: et beſeel et dñn: et manafſas: et ex filijs naas: noneas et aſeas et melchias et ſameas et ſymon beniamin et machus et marraſ: et ex filijs alom:

carianeus: marthabias et bñnas et eliphalach et manafſas et ſemeſ: et ex filijs bannit: hieremias et moodias et abiamus et iobel et baneas et pelias et ionas et marimoth et eliaſis et marbane: et eliaſis et ouzas et diebus et ſemedius et zambus ioezphus: et ex filijs nobei: idelus et marbatias et ſabadus et ſecheda ſedmi: et iſſei: baneas. Omnes iſti conſiſtunt ſibi: vxores alienigenas: et diſmiſerunt eas cum filijs. Et inhabitauerunt ſacerdotes et leuitæ: et qui erant ex iſrael in hieruſaley: et in tota vna regione nouilunio menſis ſeptimi. Et erant filij iſrael in commoatiori bñſus. Et cõgregata eſt omnis multitudo ſimul in aream que eſt ab ouſte porte ſacre: et dixerit efdre pontifici: lectori: ut aſſerret legẽ moſi que tradita eſt a dño deo iſrael. Et attulit efdra pontifer legẽ omni multitudini eodum: a viro vſqꝝ ad mulierem et omnibus ſacerdotibus audire legẽ nouilunio menſis ſeptimi: et legebat in area que eſt ante ſacrã portã: templi: puma luce vſqꝝ ad veſperã: coã viris et mulieribus. Et dederit oſes ſenium ad legẽ. Et ſteterunt efdra ſacerdos et lector legio ſuper lignẽ tribunal qd fabricatũ erat. Et ſteterũt ad eũ marthabias et ſam: ananiaſ aſari as vias ezechias: baſam: et dexteri: et ad ſiniſtras: ſaldene miſael malachias abuſbas ſubus nabadias et zacharias. Et aſſumpſit efdra libũ corã omni multitudine: pſidebat em in gloria in cõſpectu oim. Et cum abſoluſſet legem omnes recti ſteterunt: et benedixit efdra dñm deũ aliſſimum: deũ ſabbathũ omnipotentem. Et reſpondiſſe poplo amen. Et eleuatis ſurſum manibus: pꝝocidentes in terram ad iauerant dñm: ſelus et bñnacus et ſarebias et iadimus et accubus et ſabbathus et calithes et aſarias et ioradus et ananiaſ et philias leuite qd docebat legẽ dñi: et i multitudine legebat legẽ dñi: pſerebant ſinguli quoſ qui intelligebat lectionem. Et dixit attharthes efdre pontifici: lectori et leuitis qui docebant multitudinem dicens. Dies hic ſancus eſt dño. Et omnes ſtebant cum ad diſſent legem. Et dixit efdra. Idgreſſi ergo manducate pinguiſſima queqꝝ et bibite dulciſſima queqꝝ: et mittite munera hijs qui non habent. Sanctus em eſt hic dies domini: et nolite meſti eſſe. Dominus enim clarificabit vos. Et leuite denunciabat in publico omnibus dicens. Dies hic ſancus eſt. Nolite meſti eſſe. Et abſtinerunt omnes manducare et bibere et epulari et de re munera hijs qui nõ habebat et epulenter. Magnifice enim ſunt exaltati verbis quibus edocti ſunt. Et congregati ſunt vniuerſi in hieruſalem celebrare leticia: ſecundum teſtamentum dñi dei iſrael.

Explicit liber eſdre tertius.

Incipit liber eſdre quartus.

Nicolaus de lyra dicit qd liber eſdre videt magis ab alio neſcitur quo doctore cõſcriptus: et ex pluribus collectus: nam ſcribitur hic plura que in pumo eſdre valde ſufficienter ſunt deſcripta: nec verũſimile eſt qd ipſe ter repetitiua ſine neceſſitate.

Ca. 4.

Iber esdre

ppher secū duo filij sareli
 filij a sareli filij belchie filij
 sedane filij iadoc filij achi
 tob filij achie filij phinees
 filij belch filij amerie filij a
 fiet filij marmoth filij ar
 na filij ozie filij doury filij

abifci filij phineeo filij eleazar filij aarō ex tribu
 leui q̄ fuit captiu⁹ in regione medoy in regno ar
 targeris regi p̄saz. Et ratiū est verbū dñi ad me
 dictū. Hade t iudicia populo meo facinora ipsoꝝ
 t filioꝝ eoz. Iniquitates q̄s in me admiserūt: vt nun
 ciant filij filioꝝ q̄ peccata parentū ipsoꝝ in illis
 creuerunt. Obliti ēm mei sacrificauerūt dñs alie
 nis. Nonne ego eduxi eos de terra egypti de do
 mo seruitutis? Ip̄i aut irritauerūt me et consilia
 mea sp̄ieuerunt. Tu aut exiit comā capiti tui
 t p̄ice ola mala sup illōs qm̄ nō obedierunt legi
 me. Popul⁹ aut est indisciplina. Uq̄quo eos
 sustinebo q̄bus tāta bñficia p̄tulit. Reges mltos
 propter eos subuerit. pharaonē cū pueris suis t
 oēm exercitū ei⁹ p̄cussit. Adēs gētes a facie eoz. p̄
 dicit t in quēte p̄uoluit q̄ sua p̄ populos t ruit sy
 domo dissipauit oēs aduersarios eoz. Interfec
 ci. Tu vero loquere ad eos dictū. Hec dicit dñs.
 Nepe et ego vos per mare transcauey t plateas
 vobis initio munias exhibui. Ducey vobis dedī
 moy sen t aaron sacerdotē. Lucē vobis per colinā
 ignis p̄stuit t magna mirabilia feci in vobis. Hos
 aut mei obliti estis dicit dñs. Hec dicit dñs op̄s.
 Cornu vobis in signo fuit. Iacscat vobis ad sus
 telā de dñe illc marmurastis t nō trisphastis in
 nole meo de perditione inimicoy vestroꝝ. sed
 adhuc nunc vsq̄ marmurastis. Abi sunt bñficia
 q̄ p̄stuit vobis. Nōne in deserto cum esuriretis
 p̄clamaſtis ad me dicitis. vt qd̄ nos in deserto
 istud adduxit interficere nos? Deī⁹ nobis fuit
 rar seruire t egyptis q̄ mox in deserto hoc. Ego
 dolui gemitus v̄roꝝ et dedi vobis manna in escā
 panē angeloy manducaſtis. Nōne cūz sitiretis
 petra excidi t fluxerunt aque in saturationē. Pro
 pter est⁹ folijs arboroy vos tēti. Distū vobis fras
 pingues chaneos et p̄beres et p̄stulit nos a
 facie vestra proteci. quid faciū vobis adhuc dē
 cit dñs? Hec dicit dñs op̄s. In deserto cū essetis
 in flumē ammoreo sitiretis et blasphemantes
 nomen meum nō ignē vobis p̄ blasphemā dedī
 sed mītēs ligni in aquā dulce feci flumē. Quid
 faciū faciam iacob? Noluit obedire iuda. Trans
 feram me ad alia gētes t dabo eis nomē meum
 vt custodiant legitima mea. Adm̄ me dereliquis
 t ego vos derelinquā. Perferib⁹ vobis a me mīaz
 non miserebor. Adm̄ luocabitis me: ego non exau
 diam vos. Vacuabitis em̄ manus vestras sangui
 ne: et pedes vestri impigri sunt ad committenda
 homicidia. Non quasi me dereliquis sed vos ip
 sos dicit dñs. Hec dicit dñs op̄s. Nonne ego vos
 rogauī vt pater filios et mater filia: et vt nutrix
 paruulos filios: vt essetis mihi in populum et ego
 vobis in deū: et vos mihi in filios et ego vobis in

patrē. Ita vos collegi vt gallina pullos suos sub
 alas suas. Vado autē quid faciam vobis? Pro
 istam vos a facie mea. Oblationē cū mihi attule
 ritis auertā faciem meam a vobis. Vico em̄ festos
 vestros et neomenia et circuncisionē repudiāz.
 Ego mihi pueros meos prophetas ad vos quos
 acceptos interfecistis et lanasti corpora eoz
 quorum sanguinē exquiram dicit dñs. Hec dicit
 dñs op̄s. Dom⁹ vestra deserta est. Prosciam vos
 sicut venus stipulam et filij pioerantē non fa
 cient qm̄ mādātū meū neglexerūt et q̄b malū est
 coram me fecerunt. Trada domos vestras popu
 lo venienti q̄ me non audientes credūt quib⁹ fir
 gna non ostēdi faciūt q̄ precepi. Prophetas non
 viderunt t memora bunt iniquitatū eoz. Testes
 ppli veniētis gratā cui⁹ paruuli exultant cū leti
 cia: me non videntes oculis carnalibus sp̄s cre
 dentes q̄ dixit. Et nunc fratres aspice q̄ gña t vide
 populū venientē ad orientē q̄bus dabo ducatus
 abisaz ysaac et iacob t ofee et amos et michē t
 iohel et abdiē et tione et naum et abachub soppo
 nie agget: zacharie t malachum qui et agelus do
 mini vocat⁹ est.

Ec dicit dñs. Ego eduxi pplm istuz de
 seruitute quibus mandata dedi t puer
 ros meos prophetas quos a audire no
 luerunt sed irrita fecerunt meos cōsilia.
 Mater q̄ eos generauit dixit illis. Ite filij q̄ ego
 vidua sum t derelicta. Eduxit vos cū lencia et
 amissio vō cū lacru et tristitia. Adm̄ peccastis cōā
 dñs deo v̄ro t q̄b malū est corāz eo fecistis. Vado
 dō aut quid faciū vobis? Ego vidua sum t dereli
 cta. Ite filij t petite a dño miam. Ego autē te pa
 ter testē inuoco filij matrē filioꝝ q̄ noluerunt tes
 tificari meū seruare vt deo eis consules et
 matrē eoz in direptionē ne generatio eoz fiat
 disperſa in gētes nola eoz. Deleantur a terra
 qm̄ sp̄ieuerūt sacra meū. Tū tibi assur qui abso
 dia iniquos p̄nos te. Adēs mala memorare quid
 fecerim sosome t gomorre quoniz terra iacet in
 p̄iceis glebis et aggerib⁹ cinerū. Sic dabo eo q̄
 me nō audierūt dicit dñs op̄s. Hec dicit dñs ad
 esdrā. Filicia populo meo: qm̄ dabo eis regnum
 iherusalem quod daturus eram israel. Et sumaz
 mihi gloriā illam t dabo eis tabernaculū eter
 na q̄ p̄cipaueram illis. Tū gigni vte erit illa in
 odore vnguenti t nō laborabit neq̄ fatigabit.
 Ite et accipietis. Rogate vobis dices paucos vt
 imoient. Iā paratum est vobis regnū. Ut glorie
 Testare celū t terrā. Contritū em̄ malū t creati
 boni: q̄ vno ego dicit dñs. Mater aplectere fili
 os tuos educa illos cū lencia. Sicut colūba cō
 firma pedes eoz: qm̄ te elegi dicit dñs. Et resusc
 tabo mortuos de locis suis t be monumētis eda
 cam illos: qm̄ cognoui nomen meū in israel. Noli
 timere mater filioꝝ qm̄ te elegi dicit dñs. Dixit
 tibi adiutorium pueros meos eslamē iheremiā
 a d quoq̄ consiliū sanctificant et parauit tibi arbo
 res duodeci grauatas variis fructibus t tōndēz
 fontes fluentes lac t mei et montes immēſos se
 ptem habentes roſam t lilium in quibus gaudio
 implebo filios tuos. Et dñā iusticia populo iudi
 ca: egenti dā: ophanū mercedem dā vestris contra

crum ⁊ debile cura: claudum irridere noli: tutare
mācū: ⁊ cecū ad visionē claritatis mee admitte.
Senem ⁊ iuuenē intra muros tuos serua: mortu
oꝝ vbi inueneris signis commenda sepulchꝛo: ⁊
dabo tibi pūmā cellionem in resurrectione mea.
Pauca ⁊ quiesce populus meus quoniam requies
tua. Nutrit bona nutrit filios tuos: p̄firma pedes
eoꝝ. Seruos quos tibi dedicāmo er eis iteriet.
Ego em̄ eos requiram de numero tuo. Nolī sati
gari. Cū enī veneris dies pressure ⁊ angustie alij
plorabunt ⁊ tristes erūt: tu autē hilaris ⁊ copiosa
eris. zelabunt gentes ⁊ nū aduersus te poterunt
dicere dñs. Man⁹ mee tegente me filij tui gebēnā
videant. Gode dicit mater cū filijs suis: q̄ ego te
eripā dicit dñs. Filios tuos dormientes memora
re: qm̄ ego eos educā de laterib⁹ terre ⁊ mām cū
illis faciā: qm̄ misericors sum dicit dñs op̄s. Am
plexare natos tuos vsq; dum venio ⁊ p̄cisti illis
mām: qm̄ exuberāt fontes mei. ⁊ gratia mea nō
deficiet. Ego edrās p̄ceptū accepi a dño in mō
te oib⁹ vt irem ad israhel. Ad quos cū venire m
probiauerunt me ⁊ respuerunt mandatum dñi.
Ideoꝝ vobis dico gentes: q̄ auditis ⁊ intelligis
tis. Expectate passioē vestꝛā. requie eternitatis
dabit vobis qm̄ in proximo est ille q̄ in fine seculi
a dñe iurāt. Parati estote ad p̄mia regni: q̄ lux per
petua lucebit vobis per eternitatem tēpōis. Sū
gite vmbꝛā seculi huius. Accipite locunditatem
glorie vestꝛe. Ego testis palā saluatorē meū. Cō
mendatum bonū accipite ⁊ locū dāmini: gratias
agentes ei q̄ vobis ad celestia regna vocauit. Sur
gite ⁊ state ⁊ videte numerū signatoꝝ in cōuolū
dñi. Qui se de vmbꝛa seculi transferunt sp̄lēs dñi
das nūcias a dño acceperunt. Recipe spon nūe
rum tuū ⁊ concludē ca nō dātos tuos qui legeꝛ
dñi cōpleuerūt. Filioꝝ tuoz quos optabas ple
nus est numerus. Roga imperiū dñi: vt sanctifi
cetur populus tuus q̄ vocatus est ab initio. Ego
edrās vidi in mōte sion turbā magnā quā nume
rare non potuit: oēs cūcens collaudabant dñm
Et i medio eoꝝ erat iuuenis statura celsus: em
nentio obuius illis ⁊ singularis eoꝝ capiti⁹ impo
nebat coronas ⁊ magis exaltabat. Ego autē mi
raculo tenebar. Tunc interrogauit angel⁹ ⁊ dixit
Qui sunt hi dñe? Qui rident dicit mihi. Hi sūt
qui mortales tūcā depoluerūt: ⁊ imortales sup̄le
runt: et confessi sunt nomē dei. Mōdo coronant
et accipiunt palmas. Et dixit āgelo. Ille iuuenis
q̄ est qui eis coronas imponit: et palmas in mā
nu sua tradit: et respōdens dixit mihi. Ipse est filius
dei q̄ in seculo cōfessi sunt: ego autē magnifica
re eos cepi: q̄ fontiter p̄ noīe dñi steterūt. Tūc dī
xit mihi angelus. Hāde annūcia p̄pō meo illa
⁊ quanta mirabilia dñi dei vidisti. Cap. iiij.

A tino tricefimo ruine ciuitatis eram in
babylone: et cōturbat⁹ sum sup̄ cubicu
lo meo recumbēs. ⁊ cogitationes mee
ascēdebāt sup̄ cap meū: qm̄ vidi deser
tionē sion ⁊ abiditatis eoꝝ q̄ habitant in bāby
lone. ⁊ venturatus est sp̄s me⁹ valde: et cepi loq̄
ad alrū sum vberba timorata: et dixi. Ad dñatōs do
mine tu dixisti ad sūo quando p̄latasti terram:
⁊ hoc solus ⁊ imperasti p̄pō: dedisti adam corp⁹

mortuū. sed ⁊ ipsam signētū manu tuā p̄ erat: ⁊
insufflasti in eū sp̄m vite. et fact⁹ est viuēs cōiā te
⁊ induxisti eum i paradiso quē plantauerat deꝛ
tera tua a n̄q; terra aduentaret. Et quicquid mādasti
diligere viā tuā ⁊ p̄terituit eis ⁊ statim instituiti
in eo mortē ⁊ in nationib⁹ ei⁹ ⁊ nate sunt gentes
⁊ tribus ⁊ p̄p̄i ⁊ cognationes quaz nō est nume
rus. Et ābulauit vnaq; gens in voluntate sua:
⁊ mira agebāt cōiā te ⁊ spernebāt p̄cepta tua.
Iterū autē in tpe induxisti deluuiū sup̄ inhabitā
tes seculū: ⁊ perdidisti eos. Et factū est in vnoq; eoꝝ
sicut adē mortis his deluuiū. Dereliquisti autē
vnū ex his noe cū domo sua: ⁊ eo iusto oēs. Et
factū est cū cepissent multiplicari q̄ habitabāt su
per terrā ⁊ multiplicauerūt filios ⁊ p̄pōs ⁊ gen
tes multas ⁊ ceperūt iterato impietatem facere
plus q̄ priores. Et factū est cū iniquitaret faceret
cōiā te elegisti tibi vtrūq; et p̄bocui nomē er abia
am. Et dilexisti eis ⁊ demonstrasti ei soli volūtatē
tuā: ⁊ dispōuisti ei testamētū eternū: ⁊ dixisti ei
vt nō vnq; derelinqueret semen eius. Et dedisti
ei isaac: isaac dedisti iacob ⁊ esau. Et segregasti
tibi iacob. Esau autē separasti. Et factus est iacob
in multitudo magna. Et factū est cū educeres
semen eius ex egypto adduxisti super montem
sion. Et inclinasti celos ⁊ statuisti terrā: ⁊ cōmo
uisti oib⁹ tremere fecisti abyssos: ⁊ turbasti se
culum: et trāsiit gloria tua portas quatuor: ignis
⁊ terremotus ⁊ sp̄s dei gelauit bases semini iacob
legem ⁊ generationi israhel diligētiam. Et nō ab
sultisti ab eis cor malignum vt faceret lex tua in
eis fructum. Cor enī malignū bāniāus pūm⁹ ad
transgressus trivitus est sed et oēs qui de eo nati
sunt. Et facta est p̄manens infirmitas eorū: cū eoꝝ
de populi cum malignitate ⁊ radice ⁊ discellit q̄
bonū est ⁊ māsī malignum. Et transferunt tpa ⁊
finitū sunt anni: ⁊ suscitasti tibi seruū noīe dauid: ⁊
dixisti ei edificare ciuitatē noīe tuę offerre ibi in
eadem tpus ⁊ oblationes. Et factus est hoc ānis
multis: ⁊ deliquerunt qui habitabāt ciuitatem in
omnibus facientes sicut fecit adam ⁊ oēs gen
erationes eius. Hētebam enī ⁊ ipsi edem maligno
Et tradidisti ciuitatē tuā in manib⁹ inimicorum
tuoz. Nunquid meliora faciunt qui habitant ba
bylonem? Et piopter hoc dñābit sion. Factum
est cum venissem huc ⁊ vidissem impletates qua
rum nō est numer⁹ ⁊ delinquentes multos videnti
anima mea hoc tricefimo anno et exerceat cor me
um: qm̄ vidi quomodo sustines eos peccantes: et
pepercisti ille agit⁹ ⁊ perdidisti p̄p̄m tuū et
conseruasti inimicos tuos ⁊ nō significasti. Nihil
memini quomodo debeat dereliqui via dei. Nū
quid meliora facit babylon q̄ sion: aut alia gēs
cognouit te p̄ter israhel? Aut quē tribus credide
runt testamentis tuis sicut iacob? Quam mer
ces non cōparatū negi laboꝝ fructificasti. Per
transiens enī pertransiui in gētib⁹: et vidi abū
dantes eas: ⁊ non memoraui mandatorū tuo
rum. Hunc ergo pondera in statera nostras iniqui
tates et eorum q̄ habitabāt in seculis: ⁊ non inue
niatur nomen tuum nisi in israhel. Aut quando nō
peccauerunt in conspectu tuo qui habitant ter
ram? Aut quē gens ei obseruasti mandata tua?

hos quidem per nomina inuenies seruasse mās
data tua. gentes autem non inuenies.

Respondit autem ei angelus q̄ missus
est ad me cui nomen vriei: et dixit mihi
Excedde excessu cori tui in sc̄to hoc: et
cōp̄hēdere cogitas viā aliusimi. Et
dixi. Gra dñe me? Et respondit mihi: et dixit. Tres
vias missus sum ostēdere tibi. Tres similitudines
p̄ponere corā te. De quibus mihi si renūciaueris
vīs ex his. T ego tibi demōstrabo viā quā deside
ras videret: docebo te vnde sis cor maligñū: et di
xi. Querere dñe me. Et dixit ad me. Vade p̄do
ra mihi ignis p̄dus: aut mēsurā mihi flauū vēni
aut reuoca mihi dñe que p̄terit. Et respondit dñs
de his. Et dixit ad me. Si essem interrogātes: ol
cens: quāte habitationes sunt in corde maris: aut
quante vene sunt in principio abyssi. aut quante
sunt sup firmamētū. aut qui sunt exitus paradisi.
diceret mihi fortassis in abyssum nō descēdi: ne
q̄ in infernū ad p̄ncipē: et celi vñq̄ ascēdi. Nūc
aut non interrogauit te nisi de ligno et vento: et dñe p
quē trāsisti. et a quibus separari nō potes: et nō re
spondisti mihi de eis. Et dixit mihi. Tu que tua
sunt recū cōdolēscenā non potes cognoscere. Et
quō poteris vas tui capere altissimi viā: et az
exterius corrupto sculo intelligere corruptionē
eudētē in facie mea? Et dixi illi. Meli? erat nos
nō esse q̄ ad huc venientes viuere in impietibz: et
patē nō intelligere de qua re. Et respondit ad me
et dixit. Proficiscē: p̄fecus sum ad siluā lignosi
campi: et cogitauerit cogitationē et dixerunt. Ec
cite et eam? et faciamus ad mare bellū vñ recedat
corā nobis et faciam? nobis alias siluas. Et simi
liter fluctus maris: et ipsi cogitauerūt cogitationē
et dixerūt. Venite ascēdētes de beliam siluas cā
pi: vt et ibi cōsumet? nobis in p̄p̄io aliā regionē.
Et fact? est cogitā? silue in vānū. Venit enī ignis
et cōsumpsit eā. Similiter et cogitatus fluctus ma
ris. Stetit enī arena et p̄hibuit eos. Si enī esses
iudex horū: quē incipies iustificare: aut quē p̄dena
re? Et r̄sidi et dixi. Quis vānā cogitationē cogita
uerunt. Terra enī data est silue: et mari locus pos
tatus fluctus suos. Et respondit ad me et dixit. Vñ
tu iudicasti? q̄re nō iudicasti tibi metip̄s? Quē
admodū enī terra silue data est: et mare fluctibus
suis: sic q̄ sup terrā inhabitābz q̄ sup terram in
telligere solummodo p̄stāt: et qui sup celos q̄ sup
per altitudinē celoz. et respondit et dixi. Deprecor
te dñe vt mihi detur sensus intelligendi. Non enī
volui interrogare de superiōbz? ruis sed de his
q̄ pertransiunt p̄ nos q̄ndē p̄pter quid israel ba
tus in opprobriū gentibz? quē dilecti populi ba
tus est tribus? impis: et lex patrū nōrū in interitū
deducta est: et dispensationes scripte nūq̄ sūt
et pertransiuntus de celoz locasti: et vira nostra
stupor et pavor: nec digni sumus mām consec̄.
Sed quid faciet nobis vñ quod inuocatum est sup
nos et de his interrogauim: et respondit ad me et
dixit. Si fueris plurimū scrutatus frequētē mi
raberis. Et montis festinās festinat seculum per
transire et non caput portare que in futuris repo
nbas iustis rep̄misa sunt. qm̄ plenū iniustitia

est seculū hoc et infirmitatibus. De quibz aut iter
rogas dicā. Seminatū enī est malū: necdum ve
nit destructio ipsius. Et ergo nō innerum fuerit
quod seminatū est: et discederet locus vbi semina
tum est malū: non veniet vbi seminatū est bonum.
Adm̄ gramen seminis mali seminatū est in corde
adam ab initio: quātū impietatis generauit vñ
q̄ nūc: et generat vñq̄ cū veniat area. estima autē
apud te gramen mali seminis: quātū fructū im
pietatis generauit quādo fecate fuerit spice qua
rum non est numerus q̄ magnā arēā incipiat fa
cere. et respondit et dixi. Quō et q̄n hec? Quare mo
dici et mali anni nostris? Et respondit ad me et dixit
mihi. Nō festinēs tu sup altissimum. Tu enī festi
nas in anan et esse sup ipsum. Nā excellēs tu? mul
tus. Nonne de his interrogauerunt animo iusto
rum in p̄mptuariis suis dicētes? Vñ quō spe
ro sciet q̄n veniet fructus arce mercede nīe? et re
spondit ad eā bieremiel archangel? et dixit. Quā
do impletus fuerit numer? semini in vobis qm̄
i statera p̄derauit sc̄lm et mēsurā mēsurauit tpa
et nūsero nūerauit vñq̄ cōmouit nec exarauit
vñq̄ dū impleat p̄dicta mēsurā: et r̄sidi et dixi. Ad
dñā tuo dñes: et nos oēs pleni sumus impietate. Et
ne forte p̄pter nos non impleant iustorum arce:
p̄pter p̄ctā inhabitantium super terrā. et respon
dit ad me et dixit. Vade et interroga p̄negnanē
si q̄ impleuerit nouē mēses suos: ad huc poterit
matrē ei? retinere parū in semetipsa: et dixi. Nō
potest dñe: et dixit ad me. In inferno p̄p̄taria
animā et parit assimilata sunt. Quādo admodum
enī illa festinat q̄ parit effugere necessitate p̄t
sic et hec festinat reddere ea q̄ cōmendata sūt. Ab
initio nbi demonstrabit de his q̄ cōcupiscis vide
re. et respondit et dixi. Si lucri gratiā aī oculos tu
os: et si possibile est: si idoneus sum: demōstra mi
hi si placet pietertū sit habet venire: aut plura
pertransierunt supra q̄ futurus est. Quid p̄tāsiuit
sc̄lo: quid aut futurū sit ignoro? dixit ad me. Sta
sup dexterā parit et demōstrabo tibi interpretā
tionē similitudinis: et steti et vidi: ecce foras ar
dens transit coram me. et factum est cum transi
ret flāma vidi: et ecce superauit fumus. Post hec
transit corā me tubas plena aquē et immisit plu
uiā impetū multā. et cū transisset i p̄teris pluuie
p̄rauerunt in ea gutte: et dixit ad me. Logita ti
bi. Sicut creuit pluuia amplius q̄ gutte: et ignis
q̄ fumus: sic superabundauit q̄ transiuit mēsurā.
Superauerunt aut gutte et fumus: et orauit dñs
p̄tāto viuo vñq̄ in diebus illis. Vel quid erit in
diebus illis? Respondit ad me: et dixit. De signis
de quibus me iterrogas ex parte possum tibi di
cere: de vira autem tua non sum mīsus dicere tibi
sed nescio.

Capitulum v.

Signis autē hec dies veniet in quibz
apprehēdētur q̄ inhabitant terrā sc̄l
tu multo: et abscon det veritatis via: et
sterilis erit a fide regio. et multiplicabi
tur iusticia sup hāc quā ipse tu vides. et sup quam
audisti olim: et ipse iustitiam videris quam nūc vi
des regnare regionē: viderēbz cā defertā. si aī
tibi dederit altissimus viderēbz debilis post terrā
tubā: et relucecet subito sol noctu: et luna ter i die:

et de ligno sanguis stillabit: lapide dabit vocem suam: et populi commouebuntur: et regnabit quem non sperat: et inhabitabit super terram: et volatilis commigratione faciet: mare solum ducit pisces reuertet: et dabit vocem noctu quam non nouerant multi. Omnes autem audiet vocem eius: et chaos fiet plocum multa: et ignis frequenter remitteret: et bestie aggressae transiunt: et mulieres menstruare parient monstrare: in dulcibus aquis salis inueniuntur: et amici uos semetipsos expugnabunt et abscondent rursus: et intellectus separabitur in propria rursus suum et queretur a multis: et non inueniatur et multiplicabitur iniusticia: et incognita in super terram. Et interrogabit regio pietatis sua: et dicit: Nunquid per te pertransiit iusticia iustis facies? Et hoc negabit. Et erit in illo tempore et sperabit hoies et non impetrabit laborabunt: et non dixerunt per te: libet signa dicere tibi permissum est mihi: et si oia uerba iterum et ploraueris sicut et nunc et letitia uerba sepe diebus audies iterato hominum malorum: et euigilauit et corpus meum horruit ualde: et anima mea laborauit et deficeret. Et tenuit me qui uenit angelus qui loquebatur in me et confortauit me: et statuit me super pedes: et factum est in nocte secunda et uenit ad me salathiel dux populi et dixit mihi: Ebi eras: et quare uultus tu tristis? Aut nescis quoniam tibi credit? est israel in regione transmigrationis: et exurge ergo et gusta panem et non derelinquas nos sicut pastor: gregem suum in manibus luporum malignorum: et dixit ei: Et uade a me et non appropies ad me. et audiuit uerba: et recessit a me. et ego letitauit diebus septem uisum et plorans sicut mihi mandauit uel angelus. et factum est post dies septe: et iterum cogitationes cordis mei immoleste erant mihi ualde et resumptis anima mea spiritum intellectus: et iterum cepi loqui coram altissimo sermones. et dixit: distat ois ex omni superficie terre: et omnibus arboribus eius elegisti uineam uinam: et ex omni terra ois uis elegisti tibi foueam uinam: et ex omnibus fountibus ois elegisti tibi liliis uiliis: et ex omnibus abyssis maris repleisti tibi riuum uinum: et ex omnibus edificatis ciuitatibus sanctificasti tibi metropolim: et ex omnibus creatis uolantibus nominasti tibi columbam: et ex omnibus plasmatis pecoribus prouidisti tibi ouem: et ex omnibus multiplicas nos populos acquisiisti tibi populum uinum: et ob omnia: pbatam legem donasti huic que desiderasti populo: et nunc dicit ut quid tradidisti uinum pluribus: et preparasti uinum radicem alias: et disperdidisti uinum tuum in multos: et concuauerunt eum qui contra dicebant insonitibus tuis: quibus tuis testamentis non credebant. Et si odis odisti populum tuum: et in manibus debet castigari. Et factum est quod locutus essem sermones: missus est angelus ad me qui ante uenerat ad me pterierit nocte: et dixit mihi: Audi me et instrua me: et intende mihi: et ad iudicium coram te: dixit. Loquere dicit me: et dixit ad me: Et uade tu in excessum mentis factus es pro israel. An plus dilexisti eum quam qui cum fecisti? Et dixi ad eum. Non dicesse dolens locutus sum. Loquent enim me renes mei per omnem horam querentem apprehendere semina: et altissimi. et

inuestigare partem iudicii eius. Et dixit ad me. No potes. et dixit. Quare dicit? Ad quid accedat aut quare non flectat matris maris me mihi se pulchrum ut non uideret laboris iacob et defatigatio: nem generis israel: Et dixit ad me. Hactenus michi que necdum uenerat et collige mihi disperfas guttas et reuirda mihi aridos flores. et aperit mihi clauis promptuaria: et perducit mihi in dulcos in eis flatus. Demostrea mihi uocis ymaginem et tunc ostenda tibi laborem quem rogas uidere. et dixit. Domina toi dicit. quis enim est qui potest hoc scire nisi qui cum hominibus habitatione non habet? Ego aurem insipiens et quomodo potero dicere de his quibus me interrogasti? Et dixit ad me. Quomodo non potes facere unum de his que dicta sunt sic non poteris inuenire iudicium meum: aut in fine claritatem quam populo promisi. et dixit. Sed ecce dicit tu prope es his qui in finem sunt: et quid facient qui ante me fuerunt aut nobis: aut hi qui post nos? Et dixit ad me. Corone affumilabo iudicium meum. Sicut non ousissimus tarditas sic nec prouium velocitas: et respondi et dixi. Nec potes: ras facere eos qui facti sunt: et qui uiri qui sunt in unum: ut celerius iudicium tuum ostendas et respondit ad me: et dixit. Non potest destinare creatura super creatorem: nec sustinere seculum eos qui in eo creati sunt in unum. et dixit. Quomodo dixisti seruo tuo quoniam uiuificasti a te creatura creaturam in unum. et fuisse habere creaturam: poterit et nunc portare presentem in unum? et dixit ad me. Interroga matricem mulieris. et obice ad eam: et si paris quare per tempus? Rogas ergo ut det decem in unum. et dixit. Non uis propter rationem rationis. et dixit ad me. Et ego dedi matricem terre his qui seminati sunt super eam per tempus. Quomodo modum enim infans non parit ea que senem sunt: sic ego disposui a me creatum seculi. et interrogauit et dixit. Cam iam dedisti mihi uiam loquar coram te. Nam matris nostra de qua dixisti mihi: ad huc iuuentia est: si senectuti appropinquat. Et respondit ad me: et dixit. Interroga eam parit et dicit tibi. Dices enim et quare quos peristi nunc non sunt similes his qui: sunt sed minores statura: et dicit tibi et ipsa. Alii sunt qui in iuuentute uirtutis nati sunt: et alii qui sub tempore senectutis deficiente matrice sunt nati. Considera ergo et tu quoniam minores statura es: pias bis ad anteros: et quod uis minores uos quosquam se nescientes creaturam et fortitudine iuuentutis pterentes. Et dixit. Rogo dicit si inueni gratiam ad oculos tuos demonstra seruo tuo per quem uis te creaturam tuam. vi.

Et dixit ad me. Inisito terreni orbis: et antequam starent erit seculi et antequam spirarent coeuentiones vento: et antequam sonarent voces tonitruum: et antequam ipse derent nitores cypionati: et antequam confirmaretur fundamenta paradisi et antequam uiderentur decolores flores et antequam confirmarentur mote uirtutes: et antequam colligerentur innumerales melle litae angelorum: et antequam extollerentur altitudines aeris: antequam nominarentur mensurae firmamentorum: et antequam essentur camini in syon: et

anteq̃ inuestigarentur presentes annitet anteq̃
abalienarentur eoz q̃ nunc peccant ad inuen-
tiones: et consignati essent qui fidem thesauriza-
uerunt: tunc cogitauit facta lunt per me solum et
non per alium: et finis p̃ me et non per aliu. Et re-
spōdi et dixi. Quae erit separatio temporu? Aut
quando prius finis et sequens initium? Et di-
xit ad me. Ab abiam vsp̃s a d̃ p̃saac auctore nati
sunt ab eo iacob et esau: manus iacob tenebat ab
initio calcaneu esau. Finis em̃ huius seculi esau et
principium sequētiū iacob. Dominus man⁹ inter
calcaneu et manū. Aliud noli querere esdra. Et
respondi et dixi. Dominator dñe si inueni gra-
tiam ante oculos tuos oio vt demonstres seruo
tuo finem signoz tuoz: quoz partes mihi demō-
strasti nunc p̃cedente. Et respondit et dixit ad me.
Surge super pedes tuos et audi vocē plenissi-
mum sonitus. Et eris factus commoio nec cōmo-
uebitur locus in quo stes super eum. Ideo cū lo-
quitur tu non expauescas q̃m de sine verbū et fun-
damentū terre intelligitur q̃m de ipsius sermo tre-
mescit et commouetur. Scit em̃ q̃m finem eozoz
opozet cōmutari. Et factū est cum audissem sur-
recti sup pedes meos et audiui et ecce vox loquē-
s et sonus eius sonus sonus aquaz multaz. Et dixit
Ecce dies veniūt: erit q̃m appropinquare incipias
vt visitis habitātes in terra et q̃m inquirere incipias
ab eis q̃ inuiste nocuerunt iniusticia sua: et q̃m sup-
pleta fuerit humilitas et spon: et cū supersignabitur
seculū q̃m incipiet p̃transire hec signa faciā Libi
aperient ante facie firmamēti et oēs videbunt libi-
mul: et anniculi infantes loquentur vocib⁹ suis. et
piegnātes imaturos pariet infantes triū et quat-
tuor mensuris: viūt et suscitabunt. Et subito appa-
rebāt seminata loca nō seminata: plena p̃p̃p̃a
aria subito inuenient vacua: tuba canet cū sono
quā cū oēs audierint subito expauescēt. et erit in
illio t̃p̃e debellabunt amici amicos vt inimici et ex-
pauescēt terra cū his. Et vene fontū stabūt et nō
decurrēt in hoīs tribus. et erit ois q̃ derelict⁹ fue-
rit ex oib⁹ istis quibus p̃dixi tibi t̃p̃e saluabit⁹ et vi-
debit salutare meū et finē seculi vii. Et videbūt q̃
recepti sūt hoies q̃ mortē nō gustauerūt a natui-
tate sua: mutabūt cō inhabitantū: cōuerteret in-
tersum aliū. Delebit em̃ malū et extinguetur
flosiebit aliū fides et vincet corruptela. et ostēdet
veritas q̃ sine fructu fuit dieb⁹ tantis. et factus est
cuz loquere mihi: ecce paulatim intrabar super
eis an quē stabā et dixit ad me hoc t̃p̃e tibi ostē-
dere t̃p̃e ṽtute noctis Si ergo iterū rogaueris
et iterū reuolueris septē dies iterū tibi renūcia-
bo hōz malicia p̃ die q̃s audiu. Audita est em̃ vox
tua apud altissimū. Et idit em̃ foris d̃recone tu-
am et p̃uidit pudicitia quā a iuuetute tua habui-
stis: p̃pter hoc mihi me demōstrare tibi hec oia
et dicere tibi. Cōside et noli timere: noli festinare
cū p̃uioib⁹ t̃p̃oib⁹ cogitare vana vt non piope-
res a nouissimis t̃p̃oib⁹. et factum est post hec et
feci iterū: et similiter ieiunau septē dieb⁹ et sup-
pleam tres ebdomadas q̃ dicitur sūti mihi. Et fac-
tum est in octaua nocte et cō me turbabat ite-
ratio in me: cepti loqui coiaz altissimo. In illā ma-
batur em̃ sp̃s me valde. et ala mea angustabatur

et dixi. Dñe loquens locut⁹ es ab initio creatu-
re in primo die dicē. Fiat celū et terra et tuū ver-
bū opus p̃fectū. Et erat tūc sp̃s et teneb⁹ et teneb⁹
ferebant et silentiū sonus vocis hoīs nōdus erat
abo te. Tūc dixisti de thesauris tuis p̃ferri lumē
luminosū quo apperet op⁹ tuū. et die secūdo crea-
sti sp̃m firmamētū: lperasti ei vt diuideret et diui-
sionē faceret inter aquas vt inter aqua quedā surū re-
cederet. pars hō deosolum maneret. Et tertia die
lperasti aquo cōgregari in septima parte terre
seruero partes fissaasti et cōseruasti vt ex his in-
cois te ministrata seminata a deo et colta. Ter-
tium em̃ tuū piocessit: et opus statim fiebat. pro-
cessit em̃ subito fructus multitudinis. Immetus
et cupiscēte gustus multiformes et hoies colo-
re imutabili et odore odorati inuestigabiles
Et die tertio hec facta sunt. Quarta aut die lpe-
rasti fieri solis splēdore: lune lumē: stellaz dispo-
sitionē: imperasti eis vt deseruēt tempore plati-
mato hoī. Multo aut die dixisti septime parti vbi
erat aqua cōgregata vt p̃crearet alalia volatilis
et pisces: et ita fiebat. Aqua muta et sine ala
que dei nūc iubebātur alalia faciebāt vt ex hoc
mirabilia tua nationes enarrēt: tūc cōseruasti
duas alas. nomē vni vocasti enoch et nomē secū-
de vocasti leuiathan. et separasti ea ab alterutro
Nō em̃ poterat septima pars vbi erat aqua p̃gre-
gata capere ea. Et dedisti enoch vñā partē que
siccata est tertio die vt hīret in ea vbi lunt mōtes
mille. Leuiathan aut de disti septimā partē humi-
dam et seruasti eā vt fiat deuotionē in quib⁹
vis et quādo vis. Sexto aut die lperasti terre vt
crearet coiaz te iumenta et bestias et reptilia: et
super his adā: quē cōstruisti dūc super omnib⁹
facies que fecisti: et ex eo educimus nos omnes
quēq̃ elegisti populos. hōc autem omnia dixi co-
ram te dñe quia p̃pter nos creasti seculum. Resti
duas aut gētes ab adam natos dixisti eas nūc eē
et q̃m saluē assimilare sunt: et quasi similitudinē de
vāle similitas abūddāna eoz. Et nūc dñe ecce iste
gentes q̃m nihil deputate sunt ceperunt dñari
nostri et deuorare nos aut populus tu⁹ quē voca-
sti p̃mogenitū vngentū emulatoe tuū tradisti
sumus in manib⁹ eoz: et si p̃p̃ter nos creatū est
seculū: quare nō deuoraret possidemus cum se-
culo: t̃p̃o quo bec.

Et factū est euz finissem loq̃ verba bec
missus est ad me angelus q̃ missus fue-
rat ad me p̃summo noctibus: et dixit ad
me. Surge esdra: et audi sermones q̃s
veni loq̃ ad te: et dixi Loquere deus me: et dixit
ad me. Ware posuisti es loquaculo loco vt esset al-
tum et immēsum. erit aut ei introitus i angulo lo-
co positus vt esset missus fluminib⁹. Quis em̃ vo-
lens voluerit ingredi mare et videre eū vel dñari
ei? si non trāscierit angulū in latitudinem quō
poterit venire? Itē aliud. Quirao est edificata
posita in loco cāpestri est aut plena ois bonoz.
Introitus ei angust⁹ et in p̃cipiti posit⁹. vt esset
a bectre q̃ dēz ignis. a sinistra aqua alia: semita
autē est vna sola iter eoz posita. hoc est iter ignē
et aquā vt non capiat semita nūc solummodo vesti-
gium hoīs. Si aut dabis ciuitas hoī in hereditate:

tem si nunc antepositi periculum pertransierit: quod accipiet hereditatem suam. Et dixit. Sic dicit. Et dixit ad me. Sic est. Et israel para. Propter eos ei feci seculum: et qui transgressus est ad aedificationem meam iudicatus est quod factum est. Et facti sunt introitus huius seculi angustii et dolentes et laboriosi. Pauci autem et mali et periculosi pleni labore magnopere fuit. In malis seculi introitus spaciosi et securi et facientes immolationis fructus. Si ergo ingredietes non fuerint ingressi qui uoluit angustia et uana hec non poterunt recipere quod sunt reposita. Nunc ergo quare tu conturbas cum sis corruptibilis: et quid moueris tu cum sis mortalis? Sed quare non accepisti in corde tuo quod futurum est quod in presenti? Respondit et dixit. Dicitur dicit ecce disposuisti lege tua: quoniam iusti heredita bunt hec. Impi autem peribunt. Iusti autem feret angustia sperantes spaciofa. Multi enim imple gesserunt et angustia passi sunt et spaciofa non uidebunt. Et dixit ad me. Non est iudex super deum: nec intelligens super altissimum. Percunt enim mali picientes qui negligunt que anteposita est dei lex. Ad id enim mandauit deus ueniret quod uenerat quid facientes uiuerent: et quid obier nantes non punirent. Ibi aut non sunt piasse: contra dixerunt et i cōstituerunt sibi cogitamentum uanitas et piospulerunt sibi arcum inuentione delictorum et spandigerunt altissimum non esse: uia eius non cognouerunt: legem ei spauerunt: et sponsones ei abnegauerunt: in legitimis ei fide non habuerunt: et opa ei non persequerunt. Propter hoc eisdem uia uacua: et plena plenis. Ecce tempus uenit: et erit qui uenient signa quod puer dicit tibi. et apparebit sponsa: et apparebit ostendit quod nunc subducitur terra et oleo d liberatus est de pectore malis: pueri debet mirabilia mea. Reuelabit enim filius meus te sus cum his qui cum eo sunt: et iocundabunt qui reli cti sunt in annis quadringentis. Et erit post annos hos et mouet filius meus: et pueri et oēs d spiramentus habet holer: conuertet seculum in annis silentiis diebus sepe sicut in pueris iudicatio: ut nemo derelinquat: et erit post dies sepe et excutabitur quod nondum uigilare seculum et mouetur corruptum. Et terra reddet quod in ea dormiunt. et puluis in eo silentio habitabit: et promptaria reddent quod eis comedate sunt aie. Et reuelabit altissimum super sedem iudicij et pertransibit misericordie: et longanimitas congregabit. Iudicij autem soli remanebit. ueritas stabit et fides conualescet. Et opus subsequetur: et merces ostendit. et iusticie uigilabunt: et iniusticie non dominabuntur. Et dixit. Primus abtaam propter sodomitas orauit: et moyses p patribus qui in deserto peccauerunt: et qui post eum in diebus achaz et ismaelie et dauid p corractione: et salomon p eis qui uenerunt in sanctificatione: et helias p his qui pluuia acceperunt et pio mortuo ut uiueret: et esechias p populo diebus sennacherib. et multi pio multis. Si ergo modo quod corruptibile increuit: et iniusticia multiplicata est: et orauerunt iusti p impios. quare et nunc sic non erit? Et respondit ad me. et dixit. Presens seculum non est finis: gloria in eo frequens manet: propter hoc orauerunt p iniustis. Dies enim iudicij

erit finis temporis horum et initium temporis future imortalitatis: in quo transiit corruptela: soluta est intro perantia: abscondita est incredulitas. creuit autem iusticia: orta est ueritas. Tunc enim nemo poterit saluare eum qui perierit. nec demergere d uici. Et respondit et dixit. Iste sermo meus: piumus et nouissimus: quoniam melius erat non dare terram adam uel cuius dedisset coercere eum ut non peccaret. Quid enim prodest hominibus in presenti uiuere in tristitia: et mortuos sperare punitionem? Tu quid fecisti ad? Si enim tu peccasti non est factus solus tuus casus: sed non sicut qui ex te adueniunt. Quid enim prodest nobis si piumus est nobis imortalis tempus. nos autem mortalia opera egimus? Et qui predicta est nobis perennis spes. nos uero pessimi uani facti sumus. Et qui reposita sunt nobis habitaia sanitatis et securitatis: nos uero male cōseruati sumus. et qui reposita est gloria altissimi protegere eos quod tarde cōuersati sunt: nos autem pessimi uisus aduulsumus? Et qui ostendit paradisi uisum fructus incoaruit p seuerat in quo est securitas et medela. nos uero non ingrediemur. In ingratis enim locis cōuersati sumus. Et qui super stellas fulgebant facies eorum quod abstinentia habuerunt nunc autem facies super tenebras nigre. Non enim cogitauerunt uisus quoniam iniquitates faciebamus: quoniam impietatem post mortem parit. Et respondit et dixit. Hoc est cogitauerunt certaminis quod certabit quod super terram natus est homo uisus uictus fuerit parat quod dixit. Si autem uicerit: recipiet quod dico. quoniam hec est uita quam dixit dicitur cuius re ad populum dicit. Elige tibi uiam ut uiuas. Non crediderunt autem et sed nec post eum prophetas: nec mihi quod locum sum ad eos. quoniam non esset tristitia in perditione eorum sicut futurum est gaudium super eos quibus peruersa est salua. et respondi et dixi. Scio dicit quoniam uocat est altissimus misericors in eo quod misereatur his quod nondum in seculo adueniunt: et quod misereatur illis quod cōditionem faciunt in lege eius et longanimitas est quoniam longanimitatem prestat his quod peccauerunt quasi suis operibus: et munificus est quoniam quid donare uult p exigentis: et multe misericordie multiplicat magis misericordie his quod presentes sunt et quod preterierunt: et qui futuri sunt. Si enim multiplicauerit misericordiam suam: non uiuificabitur seculum cum his qui in hereditate inquit: et donat. quoniam si non donauerit de bonitate sua ut alleuentur hi qui iniquitates fecerunt de suis iniquitatibus non poterit decies miliesima pars uiuificare hominem: et iudex si non ignouerit his qui curati sunt uerbo eius: et dele uerit multitudinem cōtentionis non fortassis deo inqueretur in innumerabili multitudine nisi pauci ualde.

Et respondit ad me: et dixit. Iste seculum fecit altissimum propter multos futuros autem propter paucos. Dicit autem coram similitudine eisdem. Quod autem iterroga bis terram dicit tibi quod dabit terram multam: magis unde fiat sicut paruus autem palmeri unde autem sit et actus prescientia seculi. Multi quidem creati sunt pauci autem saluabuntur. et respondit et ecce. Abiisbe ergo ala sensum: et deuota quod fuit. Conuenisti enim obaudire et pphetare uolens. Nec ei tibi datus est spiritus nisi solummodo uiuere.

Dñe si nō permittes seruo tuo vt oīem coīa te
 & deo nobis semen cōdidi tē sensui culturam vt fru
 ctus fiat vnde viuere possit oīs corūpti qui po
 tabit locū holis. Sol' em es: eterna plasmatio nos
 sum' manu tuāq' sicut locutus es. et quō nūc in
 matrice plasmatu' est corpus t' pietas mēbia: cō
 seruaf in igne & aqua tua creatio. t' nouē mēsis
 patitur tua plasmatio tuā creaturaz q' in ea crea
 ta est. ipm aut qd' seruaf t' qd' seruaf. vtrāq' serua
 bunt seruataq' qd'q' iterū reddit matricē q' ea
 creauerūt. Impterafi hī ex ipīs mēmbis: hoc est
 māmillus pberet ac fructus māmilla p: vt nutrit
 id quod plasmatu' est vřq' in tēp' aliquod t' postea
 disponas euz tue mīcē: nutriti eū tua iusticia:
 t' erudisti eū in lege tua. t' corripuisti eū t'pōtelle
 ctu t' mortificabis eū vt tuā creaturam t' viuifica
 bis eū vt opus tuū. Si ergo perdidisti eū qui fā
 tiā laboribus plasmatu' est: tuo iussu: facile est cōdū
 nari vt t' id quod fiebat fuaret. Et nūc dñe dīcī:
 de oī bole tu magis scīs. de populo autem tuo ob
 quē doleo. et de hereditate tua piopter quam lu
 geo. et piopter israhel piopter quē tristis sum t' de
 iacob piopter quē doleo. ideo lapsum nostrorū q' in
 habitamus terrā. Sed audiui celeritatē iudicij
 q' futur' est. Ideo audi vocē meam t' intellige ser
 monē meū: loquar coīa te. Inīnū verborū esdre
 puiss' afflueret. et dixit. Dñe q' inhabitas scus
 lum: cui' oculi eleuari in superna t' aere: et cuius
 thronus inestimabilis et gloria incōpēhēibilis
 cui astat exercit' angelorū cū tremore. quorū ser
 uatio in vřto et igni cōducit. cui' verbu' verū: et
 dicta pfeuerāta. cui' iussio fortis: et dispositio re
 ribilis: cui' aspectus arefacti abissos: t' indigna
 tio tabesce facit mōtes t' veritas testificat. Et
 audi ofonē serui tui et aurib' pape pīcationēz
 signētū tui. Dū em viuio loquar: t' dū sapio respō
 debo. Nec respicias pph' tui delicta: sed q' tibi in
 veritate seruisti. Nec itēdas impta gēnū studia:
 sed q' tua testimonia cū dolob' custodierūt. Nec
 cogites q' in conspectu tuo falsē cōueriati sunt: s'z
 memoraie qui cū volūtate tua timorez cognoue
 runt. Necq' volueris pderē q' pecudum moies ha
 buerunt: sed respicias eos q' lege tuā splēdide do
 cuerunt. Nec indigneris quī bestis pīctores iudi
 cari sunt. sed diligas eos q' semp in iusticia tua cō
 fidunt et glā. Quā nos et ptes nostri talib' mor
 bis languemus. tu aut piopt nos pīctores miseri
 corū vocaberis. Si em desideraueris vt nīsi mīse
 rearis: tibi misericorū vocaberis. nobis aut nō ha
 bēbim' opa iusticie. Iusti em dñus sunt opa mul
 ta reposita et pioptus operib' rectiplet mercedē
 Quid est em hō vt in indignis an genis corū
 pūbilet ita amarus sis de ipō. In veritate enīz
 nemo de genitō est qui nō imple gessit: de cōfī
 tentib' q' nō deliquit. In hoc em annūciabī iusti
 cia tua et bonitas tua dñe: cū miseri fueris eis q'
 nō habēt substantiā bonorū operū. Et respōdit ad
 me: et dixit. Beate locut' es aliquā: t' iuxta sermo
 nes tuos sic t' fiet. Quā nō vere cogitabo sup' plas
 ma eorū q' peccauerūt aī mōrē: ante iudiciū. an
 te pīditiōē. sed locū dabo sup' iustos. signētū: et
 memorabo peregrinatiōis quorū saluatiōis t'

mercedis. Quomodo ergo locut' sum: sic et est.
 Sicut em agricola serit sup' terras semina multa
 & plātanones multitudine plātarū nō in tēpo
 re oīa q' seminata sunt salua sūt: sed nec oīa q' plan
 tata sūt radicabūt. sic t' q' isco semati sūt nō oīs
 saluabunt. et respōdi et dixi. Si inueni grātiā lo
 quar. Quō semen agricole si nō ascederāt nō
 acceperit pluuiā tuā in tēpō: aut si corruptū fuerit
 multitudine pluue sic perit: t' similit' dō qui mā
 nibus tuis plasmatu' est: et tu ei ymagō noliatus.
 qm similit' eo ei. ppter quē oīa plasmasti: t' simi
 lasti semini agricole. Hō itracā si super nos: sed
 parce ppro tuo: et miserece hereditati tue. Tu aut
 creaturē tue misereris. Et rīdit ad me: et dixit.
 Que sunt pīentia pīentū: et que futura futuro.
 Multū em tibi restat: vt possis diligere meā crea
 turā sup' me: tibi aut frequētē t' ipī primauit: sus
 citas aut nūq'q'. Sed t' in hoc mirabilis es coīa al
 tissimorū qm plurimū sicut decet te: t' non iudica
 sti te vt inter iustos plurimū glōfificeris. piopt
 quod miserie multe et miserabiles efficiēt eis q'
 habitant seculū in nouissimis: q' in multa supbia
 abulauerūt. Tu aut pio te intelliges: de similib'
 tuis inquire glām. Vobis enim ager' est para
 disus. plantata est arbor vite: paratū est futurum
 tēpus: parata est abundantia: edificata est ciui
 tas: pbata est requies: perfecta est bonitas: et p
 fecta sapiētia. Radix mali signata est a vobis: an
 firmata t' tinea a vobis abscōsa est: t' in infernū
 fugit corruptio in obliuione. Trāserūt dolores
 & ostensus est in fine thesaurus immortalitatis.
 Holi ergo adicere inquirēdo de multitudine co
 rum q' pereunt. Nā t' ipī accipientes libertatē
 spūerūt altissimū: t' legē ei' cōtēpserunt: t' vīas
 ei' dereliquerūt. Adhuc aut iustos eius cōcūles
 nerūt t' dixerūt in corde suo non esse deū t' quidē
 scīetes: qm mouit. Sicut ei vos suscepit q' pie
 dicta sunt: sic eos sicut cruciatos que preparata
 sunt. Nō em voluit quādam disperdi. Sed t' ipī q'
 creati sunt coīnquinauerūt nomen eius qui fecit
 eos: t' ingrati fuerūt ei qui preparauit eis vitam.
 Quā piopter iudicium meum modo appropriat
 quat. Quic nō ob' demōstrauit nisi tibi: et tibi si
 milibus paucis. Et respōdi t' dixi. Ecce nūc vīs
 demōstrasti mibi multitudinē signorū que incipi
 eo facere in nouissimis: sed nō demōstrasti mibi
 quo tempore

Respōdit ad me: et dixit. Metēs me
 tre tēp' in semetipō: t' erit cū videris
 qm trāserit pars qdā signorū que p
 dicta sunt: tunc intelliges qm ipius est
 tempus in quo incipiet altissimū visitare seculū
 quod ab eo factū est. Et qm videbī in seculo mo
 tuo loco: t' ppro: t' turbatio: t' tunc intelliges qm
 de his erat altissimū locutus a diebus q' fuerūt
 aī te ab initio. Sicut em eū quod factum est in se
 culo: inīnū habet pariter t' cōsummatiōē: t' cōsum
 mario est manifestā. sic t' altissimi tempōis iustitia
 habēt manifestā in pīditiōēz t' t' t' cōsumma
 tiones in actu et in ignis. Et erit oīs qui saluus
 factus fuerit: et qui poterit effugere p opera sua:
 et p fide in qua creditus relinquitur de pīdi
 ctis periculis et viderit salutari meum in terra

mea et in finibus meis quoniam sanctificasti me a seculo. Et tunc miserere tui quia nunc abusi sunt vias meas. Et in tormentis comosa sunt vii de eo peccaverunt in preceptis. Qui enim non cognoverunt me viuetes benedicti consecuti et quasi desideraverunt legem meam cum adhuc erant habentes libertatem et cum adhuc esset eis agnus penitentie locus non intellexerunt sed speraverunt: hoc oportet post mortem in cruciamento cognoscere. Tu ergo noli adhuc curiosus esse quod ipse cruciaberis sed iquire quod iusti saluabunt et quos recti secuti: propter quos secuti estis. Et respondit et dixit. Illi locutus sum et nunc dico: postea ubi cum pluribus sunt quod pereunt qui saluabunt: sic ut multiplicas fluctus super gurgitem. Et respondit ad me et dixit. Qualis ager talis et semina. et quales flores tales et tincture. et qualis operator: talis et creatio. et qualis agricola: talis cultura: qui tempus erant secuti. Et nunc cum essem parens eis his quod nunc sunt antequam heret seculi in quo habitarent: et nemo contra dixit michi. Tunc enim quisque et nunc creatio in mundo bene parato et mense idoneo: et lege iustitiam habili corrupti sunt mores eo per te consideravi seculi: ecce erat periculum propter cogitationes quod in eo duenerat. Et vidi et peccati ei valde: et servavi michi acinus de botro: et plantationem de tribu multa. Pererat quod multitudo quod sine causa nata est: et servat acinus meus et plantatio mea: quia cum multo labore profecti. Tu autem cum adhuc intro mittas sepe: vides alios: sed non zelabaris in eis: abbas in campum solum ubi domus non est edificata: et manducabis solummodo de solumbus capere carne non gustabis: vinum non bibes sed solummodo flores. De sepece altissimi sine intermissione: et veniam et locum tibi. Et spectus sum sicut dixit michi in campum qui vocat ardarum: sed ubi in floribus: et de berbe agri manducaui. et facta est efica earum multum in saturitate. et factum est post dies septem: et ego discubebam super fenem: et cor meum iterum turbabatur sicut ante. Et apertum est os meum: et inchoavi dicere coram altissimo: dixi. O digne te nobis ostendens ostendit nos es patribus nostris in deserto quod non calcatur et instructus quod erant excentes de egypto: et dicens dixisti. Tu israel audi me et semen iacob in tendere sermonibus meis. Ecce enim ego semino in vobis legem meam et faciet in vobis fructum et glorificabit me in eo per seculum. Nam patres nostri accipientes legem uos servaverunt et legem meam non custodierunt et factus est fructus legis non parvus. Nec enim poterat quoniam tuus erat. Nam qui acceperunt perleperunt non custodientes quod in eis seminatum fuerat. Et ecce consuetudo est ut cum accepit terra semen vestra mentis mare vel vas aliquod et si perit cum fuerit exterminatum id in quo seminatum est: vel in quo missum est simul id quod seminatum vel missum est: vel que suscepta sunt exterminantur et suscepta iam non manent apud nos. Sed nobis sic non factus est. Nos quidem qui legem accepimus peccantes perivimus et cor nostrum quod suscepit eam non lex non perit sed permanet in suo labore. cum loquerer deus in corde meo respexit oculos meos et vidi mulierem in dextera parte. Et ecce deus habebat et plorabat cum voce magna et aio dolebat valde: vestimenta eius discissa: et ante super caput eius. Et dimisi cogitatus

in quibus etiam cogitans: et conversus sum ad eas et dixi ei. Et quid fies et quid doles alio? Et dixit ad me. Dimittit me digne meus ut desiccat me et ad quid dolores quoniam valde amaro sum alio et humiliatus sum valde. et dixi ei. Quid passa es? Dixit michi. et dixit ad me. Sterilis fui ego familia tua et non peperisti habes maritum annis triginta. Ego enim per singulas horas et per singulos dies et annos triginta hos despecoravi: alius similes nocte ac die. Et factum est post triginta annos exaudivit me deus ancilla tua: et vidi humiliatum meum et attendi tribulationem meam et dedit michi filium. et loci dacia sum super eum valde ego et vir meus et omnes domus meae et bonorum ciborum valde fuit. Et nutritum est cum labore multo. et factum est cum crevisset et venisset accipere propter rem feci diem epuli.

Et factum est cum introisset filius meus in thalamum suo: cecidit et mortuus est et euerimus oves luminis et surrexerunt omnes ciues mei ad consolandum me: et quicunque visus in autem diem visus nocte et factum est cum omnes decessissent ut me consolarentur vi quiesceret: et surrexit nocte et fugit: veni sicut vides in hoc capitulo: cogito iam non reverti in civitatem sed hic consistere: et neque manducare neque bibere: sed sine intermissione laborare et celare visum ubi moratur: et derelictum finem loci quod erat: et rursus cum iracundia ad eam et dixit. Stultas super oves mulieres: non vides luctum nostrum: et nobis tristitia. Quia si oves nostrae alio tristitia contristat et humilitate humilitata est et lugere validissime. et nunc quoniam oves lugem contristat: quoniam omnes tristitia sumus. Tu autem contristaris in vno filio. Interroga enim terram et dicet tibi quoniam hec est quod debet lugere castitatem super ea germinavit: et ex ipsa ab initio oves nati et alij veniunt: ecce pene oves in perditionem abulant: et terminus sit multitudo eorum et quod debet lugere magis nisi hec quod tam magna multitudo perdidit: quod tu quod pro vno doles? Si autem dixit michi quoniam non est placitum me: similis terrarum fructus videri mei perdidit: quod cum mercedem propter et cum dolorem genuit: terra autem finis vis terre ab ipso in ea multumudo pensum quod euenit: et ego tibi dico. Sicut tu cum labore pepisti sic et terra dar fructum suum hoc ab initio et quod fecit ea. Nunc si retineat ad remissionem doloris tui: fortiter ferat tibi contingeret casus. Si enim iustificationis finem dedit et consilium suum recipies in tempore: et in talibus collaudaberis. Ingredere ergo in civitatem ad virum tuum. et dixit ad me. Hoc facit neque in grediar civitatem: sed hic morar. et appositum ad hoc loquid ad eam: et dixit. Noli facere hunc sermonem: sed plenius persuadenti. Quoniam enim casus syon? Consolare propter dolorem huiusmodi. Et vides et quoniam sanctificatio nostra de secula effecta est: altare nostrum demolitum est: templum nostrum destruitur: et palatium nostrum dilapidatum est: et hymanum concitium et expulsum nostra dissoluta est: tamen cadela ubi non extinguitur est: et arca testamenti non dirupta est: et scilicet nostra contaminata sunt: et nomen quod locutus est super nos pene perperam: et liberi non contumelia passi sunt: et sacerdos nostrum succensus sunt: et leuiti nostri in captivum abierunt: et omnes nostros contaminati sunt: et mulieres nre virum passe sunt: et iusti nostri rapti sunt: et pulchri nostri perdit sunt: et iuvenes nostri servaverunt: et fustes nri

inualidi facti sunt. et qđ olu. maius signaculū syō
qm̄ resignata est de gloua. Hā ē tradita est in ma
nibus eoz. qui nos oderunt. Tu ergo excute tuā
tristitiā multā. et deponē ab eis multitudinē bo
lōū vt tibi repropiciet fortis. et requiet faciet tibi
altissimus requiescentē laboriū. et factū est cū lo
q̄bar ad eā. facies ei⁹ fulgebāt subito et spēs conu
scus fiebat visus eius vt essem paucē valde ad eā
et cogitare qđ esset hoc. et ecce subito emisit sonitū
voci magnū timore plenū vt cōmoueret terra
a mulieris sono. et vidi. et ecce ampli⁹ mulier non
p̄parebat mihi sed ciuitas edificabatur. et loci de
monstrabat de fundamentis magnis et timui et
clamaui voce magna et dixi. Vbi est uel angelus
q̄ a principio venit ad me. Qm̄ ipse me fecit ve
nire in multitudine in excessu mēis hui⁹. et fact⁹
est finis meus in corruptione. et oratio mea in im
prophetiā. Et cū essem loquēs ego hec. ecce venit
ad me et vidi me. et ecce erat positus vt moituu⁹
et intellectus meus alienat⁹ erat. et tenuit dexterā
meā et confortauit me et statuit me sup pedes me
os. et dixit mihi. Quid tibi est. et quare cōturbar⁹
est intellect⁹ tuus et sensus cordis tui. et quare cō
turbaris. Et dixi. Qm̄ dereliquisti me. et ego quā
dē feci scdm̄ sermōes tuos. et exiui in campū. et ec
ce vidi et video qđ non possū enarrare. et dixit ad
me. Sta vt vtr et cōmouebo te. et dixi. Loquere
dñe meus tu in me. noli me derelinquere vt non
frustra molar. qm̄ vidi qđ non sciebat. et audio que
non scio. Aut nūquid sensus meus fallit. et anima
mea sup̄mat. Hunc qđ de p̄cor te vt demonstrēs ser
u tuo de excessu hoc. et rñdit ad me. et dixi. Audi
me et doceā te et dicā tibi de quib⁹ timeo. qm̄ altis
simus reuelauit mihi mysteria multa. Vidit rectā
viā tuā qm̄ sine intermissione constitut ab aris pio
p̄p̄o tuo. valde lugebas p̄pter syon. Hec ergo
intellectus visionis qđ tibi apparuit ante paululū
Quā vidisti lu gē inchoasti cōsolari eā. nunc at
tam specē mulieris non vides fed apparuit tibi
ciuitas edificata. et qm̄ enarrabit tibi de casu fili
fui. Hec absolutio est. Hec mulier quā vidisti hec
est syō. et qm̄ dixit tibi quā et nūc cōspicies vt ciui
tate edificatā. Et qm̄ dixit tibi qđ sterilis fuit an
nū triginta p̄pter qđ erant anni sex triginta qm̄
non erat in ea adhuc oblatio oblata. Et factū est
post annos triginta edificauit salomon ciuitates
et obtulit oblationes tunc fuit quādo peperit ste
rilis filiū. Et quod tibi dixit qm̄ nutriuit eū cū la
boie. hoc erat habitatio in iherlm̄. Et qm̄ dixit tibi
qđ filius meus veniens in suo thalamo moituu⁹
esset et cōgissert ei casus hoc erat qđ facta est rui
na iherlm̄. Et ecce vidisti similitudinē eius. et qm̄
filiū lugeret inchoasti cōsolari eā. et de his qđ cō
tigerunt hec erant tibi aperienda. Et nunc videt
altissimus qm̄ ex animo cōtristatus es et qđ ex to
to corde pateris p̄ ea ostendit tibi claritatē glo
rie ei⁹. pulchritudinē decore eius. p̄opterea
enisi dixi tibi vt maneres in cā pio vbi dom⁹ non est
edificata. Sciebat enim ego qm̄ altissimus incipie
bat tibi ostendere hec. p̄pterea dixi tibi vt veni
res in agrū vbi non est fundamentū edificatū. Hec
enī poterat opus edificij opus iustitieri in loco
vbi incipiebat altissimi ciuitas ostendi. Tu ergo

noli timere neq̄ expauescat cor tuū si ingredi
re et vide splendore et magnitudinē et edificij. quārum
capax est tibi visu oculorū videre. et post hec audi
es quārum caput auditus auris tuarū audire. Tu
enī beatus es pie multus. et vocatus es apud altis
simū sicut et pauci. Hoc aut qm̄ in crastinū futura
est manebis hic. et ostendit tibi altissimus hā vi
siones sup̄ memōi que faciet altissimus his qđ pa
bitant super terrā a nouissimis diebus. Et domi
ui illā noctem et alia sicut dixerat michi.

Capitulum

Et vidi somnium. et ecce ascendebat de
mari aquila cui erat duodecim ale p̄
narū et capita tria. Et vidi et ecce expā
debat alas suas in oēm terrā et omnes
uenti celi insufflabant in eā et colligebant. Et vi
di. et de penitis eius nascebant cōtrarie pennet
ipse fiebant in pēnaculo minuit et modici. Hā
capita eius erant quiescentia. et dimidium caput
erat maius aliorū capitū sed ipsa quiescebat. et
eis. Et vidi. et ecce aquila volauit in pēnis suis. et
regnavit sup̄ terrā et sup̄ eos qđ habitant in ea. Et vi
di qm̄ subiecta erat et omnia sub celo. et nemo illi
cōtradicebat neq̄ vnus de creatura qđ est super
terrā. Et videt ecce surrexit aquila sup̄ vngues
suos. et misit vocem pēnis suis dicens. Holite oēs
simul vigilate. dormite vnusquisq̄ in loco suo. et p̄
tempus vigilate. Capita autem in nouissimo ser
pentur. Et vidi. et ecce vox non exibat de capiti
bus eius sed de medietate corporis eius. Et nu
meraui cōtrarias pennas eius. et ecce ipse erat
octo. Et vidi. et ecce a dextera parte surrexit vna
penna. et regnavit super omnē terrā. Et factū est
cū regnaret. venit ei finis. et nō appuit loc⁹ ei⁹. et
quē exurrexit regnabat. Ip̄a multū tenuit tps
Et factū est cū regnaret. et veniebat finis ei⁹. et nō
apperet sicut prius. Et ecce vox emissa ē illi dicens
Audi tu que tanto tēpore tenuisti terrā. Hec an
nuncio tibi anteq̄ incipias nō apparere. Hemo
post te tenebit tēpus tuum sed nec dimidiū eius.
Et leuauit tertia et tenuit principatum sicut et pul
oies. et non apparuit ei ipsa. Et sic contingebat ex
omnibus alijs singularum principatum gerere. et
lterum nūq̄ comparare. Et vidi. et ecce in tem
pore sequētes penne erigebant a dextera parte
vt tenerent ipsē principatum. et ex his erat que
tenebant. sed tamen statim non compatescebant
Nam et alique eis erigebantur sed non tene
bant principatum. Et vidi post hec. et ecce non
comparuerunt duodecim penne et duo pennacu
la. et nihil supererat in corpore aequale nū duo ca
pita quiescentia et sex pennacula. Et vidi. et ecce
sex pēnaculi diuise sunt duo et manserunt sub ca
pite quod esset ad dexterā partem. Nam quattuor
manserunt in loco suo. Et vidi. et ecce subalare
cogitabant se erigere et tenere principatus. Et vi
di. et ecce vna erecta est. sed statim non cōparuit.
Et scōe veloci⁹ qđ pilotes nō p̄paruerūt. Et vidi
et ecce due qđ sup̄auerūt apud semetipsas cogita
bāt et ipse regnare. et in eo cō cogitaret. ecce vnus
quiescentiū capitū qđ erat medij cuiuslibet. Hoc
enī erat duoz capitū maius. Et vidi qm̄ cōpleta
sunt capita fecit. et ecce conuersum est caput cum

his qui cū eo erant. et comedit duas subalares q̄
cogitabant regnare. Ithoc aut caput percussit
it omne terrā et dñabāt in ea his qui habitabāt
terrā cuz labore multo. et potentatū tenuit oibis
terra rū sup oīs alas q̄ fuerūt. Et vidit post hec
et ecce mediū caput subito nō p̄uit. et hoc sicut ale
Superauerunt aut duo capita: q̄ et ipsa similiter
regnauerūt super terrā: sup eos qui habitabāt
in ea. Et vidit: et ecce deuorauit caput a dextera
parte illud q̄ a leua. Et audiui vocem dicēte mi
chi. Cōspice cōtra te et cōsidera q̄ vides. Et vidit
et ecce sicut leo cōstitatus de silua rugiens. et vidit
qm̄ emittebat vocem hoīs ad aquilā. Et dixit
dicens. Audi tu et loquar ad te et dicet altissim⁹ tibi
Nōne tu es qui superasti de quattuor aialibus q̄
fecerāt regnare in seculo meo et vtr per eos ueniret
finitis tēpōum eoz? Et quartus deueniens deu
cit oīa aialia q̄ transierūt et potentatū tenuit se
culū cū tremore multo tōm oībē cū labore pess
mo: in habuatur tot tēpōibus oibem terrarum
cū dolo. Et tūc iudicāti terrā non cuz veritate. Tri
bulasti enī mansuetos: lesisti q̄dēscēs: et dilexi
tū mendaces: et destruxisti habitatiōes eoz q̄ fru
ctificabant: et humiliasti muros eoz qui te nō no
cuerunt. Et ascendit cōtūmelia tua usq̄ ad altis
simū: et subigra tua ad fontem. Et respexit altissim⁹
superba tēpōra: et ecce finita sunt et scelera ei⁹ cō
spiciunt. Propterea nō appareas tu aquila: et
ale tue horribiles: pennacula tua pessima: et ca
pita tua maligna: et vngues tui pessimi: et omne
corpus tuū vanū vtr refrigeretur oīs terra et re
uertatur liberata de tua vi: et speret iudiciū et mi
sericordiā ei⁹ qui fecit eam.

Lpm. xij.

Et factū est dñi loquere leo verba hec
ad aquilā. Et vidit: et ecce q̄ supraue
rat caput et non cōparuerunt quattuor
ale ille q̄ ad eū transierunt et erecte sūt
vtr regnaret: et erat regnū eoz exile: et tumultu ple
nū. et vidit: et ecce ipsa non apparebāt et omne corp⁹
aquile incendebat et expeuefecbat terra valde. et
ego a tumultu et excessu mēris tu a magno timore
vigilauit: et dixi spiritui meo. ecce tu p̄stisti michi
hoc in eo q̄ scrutari vias altissimi. ecce adhuc fa
tigat⁹ suz alo et spiritu meo: alaudis suz valde et
nec modica est tu me virt⁹ a multo timore quā ex
pau nocte hac. Nunc ergo oīabo altissimū vtr me
confortet vsq̄ in finē et dixi. Dñator dñe sustine
gratiā ante oculos tuos: et si iustificatus sum ap̄
te p̄ multis et si certe ascendit dēp̄catio mea a si
faciē tuā: cōfōrta me: et ostende seruo tuo mibi in
terpretatiōē et distinctionē visus horribilis ha
ius vtr plenissime cōsoleris aīam meā. Dignū em̄
me habuisti ostēdere michi tūm nouissimā. et dixit
ad me. Ithec est interpretatiō visum tuū. Aquilā
quā vidisti ascendēte de mari: hoc est regnū q̄
visum est in visione danieli fratri tuo. Sed nō est
illi interpretatū: qm̄ ego nūc tibi interpretor. Et ecce dī
es uenit: et exurgit regnū sup terrā et erit timor
acrius oīm regno: q̄ fuerunt ante eū. Regnabit
aut in ea reges duodecim vnos post vnū. Nā se
cundus incipiet regnare et ipse tenebit amplius
tēpus p̄e duodecim. Ithec est interpretatiō duode
cim alarū quas vidisti. Et quā vidisti vocem q̄ lo

cuta est nō de capitibus eius exēuntē sed de me
dio corporis eius hec est interpretatiō. Et post tē
pus regni illius nascet cōtentiones nō modice
et periculabūt vtr cadat et nō cadet rānciet iterū
constituet in suū initū. Et qm̄ vidisti subalares
octo cōherētes alia eius: hec est interpretatiō. exur
gent in ipso octo reges: quoz erunt sp̄a leuia et
anui citati. et duo quidē et ipso perient. Appo
pinquante autē tpe medio: quattuor seruabunt
in tpe. cū incipiet appropinquare tēpus eius vtr
finiatur. Duo vero in finē seruabunt. et qm̄ vidit
stria capita quiescentia: hec est interpretatiō. In
nouissimis eius suscitabit altissimus tria regna.
et reuocabit in ea multa: et dñabit terrā: et q̄ ha
bitāt ea cū labore multo sup oīs q̄ fuerunt ante
hos. Propter hoc ipsi vocati sunt capita aquile.
Isti enī erunt qui recā pitulabunt ipterates ei⁹:
et qui perficiēt nouissimā eius. et qm̄ vidisti caput
maius nō apparens: hec est interpretatiō eius.
Et vnus et eis super lectū suū mouebit: et tū cū
tormentis. Nā duo qui perseverauerunt gladius
eos comedet. Unius enī gladius comedet quē cū
eos: et tū hic gladio in nouissimis cadet. et qm̄ vi
disti duas subalares traicētes super caput q̄
est in dextera parte: hec est interpretatiō. Ibi sunt
quos cōseruauit altissimus in finē suū: hoc est re
gnū exile et turbatiōis plenū. Sicut vidisti et leo
nem: quē vidisti de silua euigilantē et rugientē et
loquentē ad aquilā et arguentē eā. et iniusticiās
ipsius per oīs sermones eius sicut audisti. hic ē
uentus quē seruauit altissimus in finē ad eos. et
impietates ipsos et arguet illos et incutiet corāz
ipsius ceptiones eoz. Et statuet enī eos in iudicio
vno: et erit cū arguerit eos: tunc corripiet eos:
nam residuū populū meū liberabit cum miseria
qui saluati sūt super fines meos. et iocū dabit eos
q̄ ad usq̄ ueniet finis dies in iudici de quo locutus
suz tibi ab initio. Ithoc omnū quod vidisti: et he
interpretationes. Tu ergo solus dign⁹ fuisti scī
re altissimi secretū hoc. Scribe ergo omnia ista
libro que vidisti: et pone ea in loco abscondito. et
docēbis ea sapientes de populo tuo: quonī cor
da scīs posse capere et seruare secreta hē. Tu
autem adhuc sustine p̄e alios dies septem vtr ti
bi ostēdatur quicquid visum fuerit altissimo ostē
dere tibi. Et p̄fectus est a me. Et factū est cum
audisset omne populus quomodo pertransierunt
septem dies et ego non fuissē reuersus in ciui
tatem et cōgregauit se omnis a minimo vsq̄ ad
maximū: et venit ad me: et dixerunt michi dicens
tes. Quid peccauimus tibi: quid intulit egim⁹
in te: quoniam derelinquēs nos? quid in loco hoc
Tu enim nobis super es solus et cō omib⁹ popu
lis sicut domus de vineā: et sicut lucerna in loco
obscurō: sicut portus et nautis saluata a tēpēsta
te. Aut non sufficūt nobis mala que cōtingunt?
Si q̄ tu nos dereliquēs: quāto nobis erat meli⁹ si
essim⁹ succensi et nos cū incēdio spon. Hec ei⁹ nos
sum⁹ meliores eo q̄ habi mortui sunt et plouaue
runt voce magna. Et rīdi ad eos et dixi. Cōfide istis:
et noli trīstari tu domus iacob. Et enī memoria ue
stra coram altissimo: et fortis nō est oblitus vesti
in tentatione. Ego enī nō dereliqui vos nec ex

cessi a vobis: sed veni in hunc locum ut deprecarer
pro desolatione syon ut quærerem miam pro humilitate
iherusalem vestre. Et nunc ite unusquisque vestrum
in domum suam: ego veni ad vos post dies istos. Et
perfecti estis populi sicut dixi ei in civitate: ego autem sedi
in capto septem diebus sicut mihi mandavit: et mada
cabam de floribus solimodum agri: de herbis sancta est
etiam mihi in diebus illis. *Lapsum xliij.*

Et factum est post dies septem: et somni
avi somnium nocte. Et ecce de mari ven
tus exurgebat ut conturbaret omnes flu
ctus eius. Et vidi: et ecce conualescebat il
le homo cum nubibus celi: et ubi vultu suu verbebat: ut
consideraret: tremebant omnia que sub eo videbantur: et
ubi quiescebat: exibat vox de ore eius ardecebat omnes
que audiebant voces eius sicut quiescit terra que sen
sit ignem. Et vidi post hec: ecce congregabatur mul
titudo hominum quorum non erat numerus: de quattuor
veniens celi: ut debellarent hominem quem ascenderat de
mari. Et vidi: ecce submersi sunt sculpsit montem
magnum: et volavit super eum. Ego autem quidam viderem
gloriam vel locum unde sculpsit esset mons: et non po
tuit. Et post hec vidi: et ecce omnes qui congregati sunt
ad eum ut expugnarent eum timebant valde: et cum
diebus pugnare: et ecce viderit ipse multitudinis
veniens non levavit manum suam neque framm: tene
bat neque aliquem bellicosum nisi solimodum ut vidi
quem emisit de ore suo sicut flammam ignis: et de labijs
eius spiritus flammam: et de lingua eius emittebat scintil
las: et tepescebat: et commixta sunt omnia simul hic fla
ma ignis: et spiritus flammam: et multitudo tepescebat. et
occidit super multitudinem in ipso: et preceps erat
pugnare: et succendit omnes ut subito nihil videret
de innumerabili multitudine nisi solimodum pul
vis: et sumi odor: et vidi: et extimui. Et post hec vidi
ipsum hominem descendente de monte: et vocante ad se
multitudinem aliam pacificam: et accedebat ad eum
vultus hominum multos: quorundam gaudentium: quorun
dam tristantium: aliqui vero alligati: aliqui adducen
tes ex eis qui offerebantur: et egrorant a multitudine
ne pavore: et expugnatus sum: et dixi. Tu ab initio
demonstrasti sermo tuo mirabilia hec: et dignum me
habuisti ut susciperes deprecationem meam: et nunc de
monstra mihi ad hunc interpretationem somnii huius.
Sicut est cristum in sensu meo: vel qui derelicti fue
runt in diebus illis: et multo plus de his qui non
sunt derelicti. Qui enim non sunt derelicti: tristes
erant. Intelligo nunc que sunt reposita in novissi
mis diebus: et occurrunt eis: sed et his qui dereli
cti sunt. Propter hoc venerunt enim in periculum ma
gna et necessitates multas sicut ostendit somnia
hec. Unum facili est periclitantem venire in hunc
periclitum sicut nubem a seculo: et nunc videre quem contin
gent in novissimo: et respondit ad me et dixit. Et
visionis interpretationem dicam tibi: et de quibus locu
tus es adaperis tibi. Qui de his dixisti qui de
relictis sunt hec est interpretatio. Qui autem periculum
illo tempore hic se custodiunt. Operi in periculo incid
runt: ibi sunt qui habent opera: et inde ad fortissi
mum. Scito ergo quoniam magis beatificati sunt qui de
relictis: super eos qui mortui sunt. Ibe interpretationes
visionis. Qui vidisti virum ascendente de corde maris
ipse est quem preservat altissimus multis reprobis

qui per semetipsum liberabit creaturam suam: et ipse
disponet qui derelicti sunt. Et qui vidisti de ore
eius exire spiritum et ignem et tepescebat: et qui non
tenebat framm: neque vas bellicosum. corrupti et
imperius eius multitudinem que venerat expugna
re eum hoc est interpretatio. Et ecce dies veniunt qui
incipiet altissimus liberare eos qui super terram
sunt: et veniet et excessus mentis super eos qui ha
bitant terram. Et alij alios cogitabant debellare:
civitas civitati: et locus locis: et gens adversus
gentem: et regnum adversus regnum. Et erit cum sicut
hec contingit signa que ante ostendi tibi: et tunc
revelabitur filius meus quem vidisti virum ascen
dente. Et erit qui audierint omnes gentes voces
eius: et derelinquet unusquisque in regione sua bellum
suum quod habent ad alterum: et colligetur in
unam multitudinem innumerabilis: sicut volentes ve
nire et expugnare eum. Ipse autem stabit super cacu
men montis syon. Syon autem veniet et ostendit
omnibus parata et edificata: sicut vidisti montem
sculpi sine manibus. Ipse autem filius meus: arguet
que adinvenierunt gentes impletas eorum: has
que tempestat appropinquaverunt propter ma
la cogitamenta eorum: et cruciamenta quibus incl
penti cruciari que assumilate sunt flammam: et per
det eos sine labore: per legem que igni assimilata
est. Et qui vidisti qui colligente ad se altam multi
tudinem pacificam: he sunt decem tribus que ca
pitue facte sunt de terra sua in diebus offere regis
quem captivum duxit salmansar rex assyriorum: et
transiit eos trans flumen et transiit sunt in ter
ram altam. Ipse autem sibi dederunt consilium hoc
ut derelinquerent multitudinem gentium: et perficeret
tur in viterio: et regione ubi nunquam inhabitavit
genus humanum: vel ibi observare legitima sua que
non fuerant fervantes in regione sua. Per intro
itus autem angustos fluminis egressus introierit
fecit enim eis tunc altissimus signa et statuit venas
fluminis usquequo transirent. Per eam enim regio
nem erat via multa itineris anni: unus et dimidius
nata regio illa vocatur asareth. Tunc inhabitave
runt ibi vici in novissimo tempore: nunc iterum cum
ceperit venire iterum altissimus statuet venas flu
minis ut possint transire: propter hec vidisti multi
tudinem cum pace. Sed et qui derelicti sunt de po
pulo tuo: ibi sunt qui invenierunt intra terminum
meum. Factum est ergo quoniam incipiet perdere multi
tudinem carum que collecte sunt gentes: proteget eos
qui supauerunt populum: tunc ostendet eis multa phi
lippi potentia. Et dixi ego. Dominator dñe hoc michi
ostende: propter quod vidi virum ascendente de cor
de maris: et dixit michi. Sicut non potes hec vel
scrutari vel scire que sunt in profundum maris: sic non
poterit quisque super terram videre filium meum: vel
eos qui cum eo sunt: nisi in tempore diei. Hec est inter
pretatio somnii quem vidisti: et propter quod illuminat
es hic solus. Dereliquisti enim tuam: circa mea va
casti legem et quesivisti. Altam autem tuam dispo
sivisti in sapientia: et sensum tuum vocasti matrem:
et propter hoc ostendi tibi merces apud altissimum.
erit enim post alios tres dies: ad te alta locutus: et
exponam tibi gravia et mirabilia: et profectus super
transiij in campum: multum glorificans et laudans

altissimū de mirabilibus q̄ p̄ tēpus faciebat. eq̄m
gubernat ip̄m: et q̄ sunt in tēpore illata. ⁊ sed
ibi tribus diebus. Cōm rui

且

15

12

३

四

f ut

faciunt vřs tropide electis meis sic faciā et reddā
in sinu eorum. Ite dicit dominus deus. Non par-
cet de cetera mea sup pccōes nec cessabit rōphea
sup effundētes sanguinē innoxū sup terrā. Et erit
ignis ab ira ei et deuoiauit fundamenta terre et
pccōes quasi stramen incensum. Et eis qd peccāt
nō obseruant mādata mea dicit dñs. Nō parci-
llis. Dicit dñs qd pccāt. Nolite cōraminari sā-
ctificationē meā qm nouit dñs omēs qd deliquit
in illā. Propterea tradidit eos in mortē et in occi-
sionē. Jam enī uenerunt sup oibz terrarū mala:
et manebitis in illis. Non enī liberabit uos de p-
pter qd peccastis in eū. ecce visio horribilis et fac-
ies illi ab ouēte. Et erit natiōes diaconū ara-
bū i curribz mībz et sic facit eoz nūer ferē sup frā-
vā ita timeāt et trepidet oēs qd illos audiēt carmo-
nū infantiētes in ira et erunt vř apud deū filia et
ad uenient in hūte magna et cōstabūt in pugā cū
illis et uastabūt portionē terre assyrior. Et post
hec supualēscēt diacones natiuitatis sue memo-
res et cōuerrent se cōspirātes in hūte magna ad
psequēdos eos. Ipsi turbabunt et hilebūt in hūte
illoz et cōuerrent pedes suos in fugā et a territo-
rio assyriorum subfessio obfidebit eos et cōsumet
vñ et illos et erit timor et tremor in exercitu illoz
et cōtētio in reges ipsor. Ecce nubes ab ouēte:
et a sepietrione vřs meridians et facies earū hor-
rida valde plena ire et pelle. et collident se in uicē
et collident syduos copiosus sup terrā et syduos illo-
rū et erit sanguis a gladio vřs ad ventrē et sum-
pōis vřs ad substramen camelū et erit timor et tre-
mor multus sup terrā et hōies eā qd uidebūt iram
illā et tremor apphēdet illos et post hec mouebūt
nubi copiosi a meridiano et sepietrione et portio
alia ab occidente et supualēscēt vñ ab ouēte et re-
cludēt eā: nubes quā suscitauit ira et sidus ad fa-
ciendā extinctionē ad occidētem uentū et occi-
dētē violabit et exaltabunt nubes magne et va-
lide plene ire et sidus et et erit eā oēm terrā et in
habūtes eā et infundēt sup oēm locū altrū et emi-
nabūt sidus terribile ignē et grandinē et rōphea
volātes et aquas multas et uetia ipeant oēs capi-
tō et oēs rui plentudinē aquarū multar. et demoli-
entur ciuitates et muros et montes et colles et li-
gna siluarū et fensū patorū et frumēta eoz et trāsi-
bunt cōstantes vřs babylonē et et errent eā: cō-
uenient ad ipsam et circuibūt eā et effundēt sidus
et oēm irā sup eā et subibit puluis et fumus vřs
celū et oēs in circuitu iugebūt eā et qui sub ea re-
manserint seruēt eā qd exterruerunt et tu asia cō-
cois in spem babylonis et gloria pōne ei et uibi
misera ppter qd assimilasti eis: oīasti filias tuas
in fornicationē ad pacē et gloriam dñi in ama-
toubz tuos qd tecū cupierūt semp fornicari. Ad di-
blem imitata es in oibz opibus ei et in adinuen-
tionibz ei ppter ea dicit dñs. Imitasti tibi ma-
la: uidebitur paupertas et famē et gladii et pestem
ad deuastandā domos tuas et a uolūtē et mor-
te et gloria nūtius tuo. Sicut flos sicca bit cū exur-
get ardor qd missus est sup te infirmaberis ut pau-
cula plagata et castigata a mulieribz et nō pos-
sint te suscipere portētes et amatores. Nunquid ego
sic zelabo te dicit vřs nū occidēs electos me-

os in ol rpe exaltans pccationē manū et dicerēs
sup mortē eoz qd inebriata esset: et oīa speciem
vultus tui. Merce fornicationis tue in sinu tuo
ppter hoc redditionē accipies. Sicut facies ele-
ctis meis dicit dñs et faciet tibi de et tradet te i
malū. et nati tui fame interiet et tu rōphea ca-
des. et ciuitates tue cōterēt et oēs tui in cāpo gladio
cadent: qd sunt in mōribus fame peribūt et man-
ducabūt carnes suas et sanguinē bibēt a fame pa-
nis et ita aque. Infelix p maria uenies: rursum acci-
pies mala. Et in trāitu alitidē ciuitatē occidēs et
exterrēt aliquā portionē terre tue et partē glorie
tue exterminabūt. Rursum reuertētes cōuertaz
et demolira eris illa p stipula et ipsi erunt tibi
ignis et deuoiauit te et ciuitates tuas: et tuā
et mōtes tuos: obus siluas tuas et lignū fructiferū
igni cōburent. Filios tuos captiuos ducent et cē-
sum tuū in pedem habebūt et gloriam faciet tue
exterminabunt.

V Erat babylon a asia: ue tibi egypte et
syria. Percingite vos facies et ciliqz et
plāgete filios vestros et doletis: qm ap-
propinquauit cōtritiō uestra. Immissus
est uobis gladius: et qd est qd auertat illū. Immissus
est uobis ignis: et qd est qd extinguat illū. Immissa
sunt uobis mala: et qd est qd repellat ea. Nūquid
repellet aliqd leonē eluriet i silua: aut extriguet
ignē in stipula mox qd ceperit ardere. Nūquid re-
pellat aliqd sagittā a sagittario fons missā. Ex his
fontis imittit mala: et qd est qui repellat ea. Erat
ignis ex tracidia ei et qd est qd extinguat eū. Lou-
scabit qd nō timebit. Nonabit qd nō pānebit:
dñs cōminabit: et qd nō fundit cōteret a facie
ipsi. Terra tremuit et sudamēta ei mare fluctat
ad de pñdor: fluctat et sudabunt et pñces ei
a facie dñi: et gñs nūtius ei: qm fontis dextera
ei et qd arch tēdūt sagittae ei acute qd ab ipso mittit
nō deficient cū ceperint mitti in fines terre. Ecce
mittunt mala et nō reuertent donec ueniat super
terrā. Ignis succidit et nō extinguitur donec pñ-
mar sudamēta terre. Nūquid modū nō redit sagit-
ta missa a valido sagittario sic nō reuertēt mala
q missa fuerit i terrā. Et mihi ue mihi. Multi me
liberabit in illis diebz et. Intitū dolo et multi ge-
mit. Intitū famis et multi herit. Intitū belloz. Intitū
dabūt pñtes. Intitū maloz et trepidabit oēs. In
his qd faciā cū uenerit mala. Ecce famēs et plaga
et tribulatio et angustia missa sunt flagella in emē-
dandō et in hīs oibz se nō puerit ab iniquitatibus
suis neq flagelloz. memores erūt sp. ecce erit an-
none uilitas sup terrā sic ut puerit sibi esse bire:
etā pacē: tūc germinabit mala sup terrā: gladii
fames et magna fūdo. Et fama ei pñmi qd inbit
terrā iherit: gladii pñdet ceros qd supauerit a fa-
me: et mortui sicut stercores pñsent: et nō erit qd cō-
soler eos. Derellquet et terra a desertā et ciuitates
ei desicient. Et derellquet qd colat terrā: et de-
minet eam. Signa dabunt fructus et que uinde
miabit illa: Quia matura flet et qd calcabit illaz
erit enim locis magna desertio. Cupiet enim ho-
mo hominē uidere: uel uocem eius audire. Et in-
uentur enim de ciuitate decem: duo de agro
qui absconderunt se in densis nemoribus et cū

C

rio petrarū quēdamodū derelinquuntur in ollis: eo: singulis arborū tres aut quattuor olivę aut scutur in vinea vindemiata racemi relinquuntur ab his q̄ diligēter vineā scrutant: sic relinquuntur in dieb' illis tres aut quattuor scrutibus domos eorū in romphęa. Et reliquet terra destituta et agri ei' inuenerantur in vte ei' et om̄s semite ei' germi nabitur spinas: eo q̄ nō trāsiet boīs p̄ eā. Lugebūt h̄ gines nō habētes spōsōs. lugebūt mulieres nō habētes viros. lugebūt filie eārū nō habētes ad iutōis spon̄s eārū. In bello cōsumēt viri eārū in fame extērit. Audite h̄c ista: recognoscite ea scrui dñi. Ecce verbuz dñi: excipite illud ne dis̄s credatis: de quib' dicit dñs. Ecce appropin quat mala i nō tardant. Quēdamoduz p̄gnans cū parit in nono mense filia suā appropinquāte hora parit ei' ante portas domus vel tres dolores circueunt ventrē ei'. p̄deante infante de vētre nō tardabit vno puncto: sicut nō morabuntur mala ad p̄dendū sup terrā i secūli gemet et dolores circūtebūt illud. Audite h̄c vobz plebs mea. Parate vos in pugna: in mallo: sic efflore quasi aduene terre. Qui vēdit quasi q̄ fugat: et q̄ emit quasi q̄ p̄ditur. Qui mercatur quasi q̄ fructū nō capiat: q̄ edificat q̄ nō habitatur. Qui semiat quasi nō metet: sic i q̄ vineā putat quasi qui non vindemiaturus. Qui nabitur sicut quasi filios nō facit: q̄ nō nubunt: sic quasi vidui p̄pter q̄d q̄ laborant sine cā laborant. fructus enī illoz alimen gene metent i substantiā illoz: rapient: domos euertent: filios eorū captiui bñt: q̄ in captiuitate i fame generāt natos suos. Et q̄ negociant in rapina q̄rūdū expōnūt ciuitates et domos suas i possessionē t̄pōnas suas i tōmagis ad zelabō eos sup p̄cā sua dicit dñs. Quō zelat fomicaria mulierē idoneā i bonā valde: sic zelabit iusticia inq̄rat cū exoriat se i accusat cā in facie euz venit qui defendat exegrent om̄e peccatū super terrā. Propterea nolite simulari ei nec operibus eius qm̄ ad huc passillū. i tollet inq̄rat a terra: et iusticia regnabit in vos. Nō dicit peccator: se nō peccasse: qm̄ carbonēs ignis cōburet sup caput ei'. qui dixit nō peccauit corā dño deo i glia ip̄i. Ecce dñs cognosceat oia opera hominū i ad iudiciū nes illoz i cogitationes illoz i corda illoz. Dixit enī. Fiat terra: i facta est. fiat celū: i factū est. Et i verbo illi stelle fundate sunt: i nouit numerū stel larū. Qui scrutat abyssum i t̄p̄sauros illoz: qui mensus est mare i cōcep̄sū ei'. Qui cōclūsit mare in medio aquarū: i suspendit terrā sup aquas verbo suo. Qui extendit celū quasi camerā super aquas fundauit eū. Qui posuit in deserto fontes aquarū: sup verticē montiū lacus ad emittēdū flumina ab eminētī petra i posuit terrā. Qui finxit bolem i posuit cos suos in medio corporis: i misit ei spiritū virā i intellectū i spiramen bei os potentia qui fecit oia: i scrutinat oia abscōsa in abscōsis terre. Ibi nōuit ad iudiciōnē vestraz i q̄ cogitatis in cordib' vestris peccātes i volentes occultare peccata vestra. Propter quod dñs scrutinando scrutauit omia opa vestra. i tradit vos om̄s i vos cōsiliū eritis ei' p̄cesserint peccata vestra corā hominib' i inq̄rat eo erunt que ac

D

cusatores stabunt in die illo. Quid facietis: aut quō abscondetis peccata vestra corā deo i angelis eius? Ecce iudex deus: timete euz. Desinite i peccatis vestris: i obliuiscimini inq̄ratēs vras iā agere eas in sempiterno i deus educt vos et liberabit de oī tribulatione. Ecce enī incenditur ardor sup vos turbe copiose. i rapient quosdā ex vobis: i cibabit idolo oīciosos i qui cōsenserit eis: erunt illis in derisum i in ipeiōris i in consalcationē. erit enī locus locus: i in vicinis ciuitates errescitio multa super timentes dñm. Erūt quasi infans memini parcentes: ad diripiendum et deuasandū ad huc timentes dñm. q̄ deuasabunt i diripient substantias et de domibus suis eos eicient. Tunc parebit p̄batio electoz meoz v̄ i auruq̄ p̄bat ab igne. Audite dilecti mei dicit dñs. Ecce ad sunt dies tribulationis i de his libera vos. Ne timeatis nec hesitetis: qm̄ deus vobz vester est. Et qui seruat mandata i precepta mea dicit dñs deus: nō p̄ponderet vos p̄cā v̄ra ne superueniet se inq̄ratēs vestre. Ite q̄ cōstringit tur a peccatis suis. i abregit ab inq̄ratibus suis quēdamodū ager cōstringit a filia: i spinis tegit tur semita ei' q̄ quā nō transit homo et excludit: i mittit ad deuotionem ignis.

Explicit liber s̄c̄dus quartus.

Incipit prologus beati Hieronimi presbyteri in librum Thobie.

Hiomatio i beliodoto episcopo the ronymus presbyter in dño salutē. Mirari nō desino exactionē vestre instantiā. Erigitis enī vt libris chalde sermo ne conscriptū ad latinū stilū traham: librum v̄ris thobie quem debet de catholico diuinari scripturā secante: his que a iographa memoratē manciparunt. Feci satis desiderio vestro: non est meo studio. Arguit enī nos beatorū studia i ipu tant nobis cōtra suū canonē latinis auribus ista trāsferre. Sz meli' esse indicās p̄batio: dū p̄cere iudicio: i epoz i iustionib' deferunt istū vt potui. Et quicūq̄ est chaldeoz lingua smoni beato v̄risque lingue peritissimū loquacē rep̄s vni' dei laborē arripuit: q̄ d̄q̄ ille mibi beuicis verbis exp̄sit: ego accito notario sermōnib' latinis exposui. Quātionib' vestris mercedē huius op̄is cōpensabo q̄ gratū vobis didicero me q̄ tubere estis dignati complexisse.

Explicit prologus in libru Thobie.

Incipit liber Thobie.

C. S. Thobias captus i dieb' salmanaar fugit idola. decimas soluit. dixit annū v̄roes: i generat ex ea thobia. fit grat' salmanaar: i pergit i rages vbi tradit raguē decē telera argēti sub chyrographo. mouit salmanaar: cui succedit sen nacherib: q̄ audis thobia q̄rit cū iterfecit: ipe occidit a filio suis thobias in domū suā reuertit oī substantia sua restituta.

Capit. I.

I iij

itaq; die cōgīt vt fara filia raguēis in rages ci-
uitate medox et ipsa audiret impioperiū abvna
et ancillie patris sui qm tradita fuerat septem vi-
ris: et demoniū nomie amfodens occiderat eos:
mor vt ingressi fuissent ad eā. Ergo cū pio culpa
sua increparet puellā. respōdit ei dīctō amplius
ex te nō videam? filiū aut filiū sup terrā interfec-
it: viros tuos. Nunqd et occidere me vis sicur
enā occidisti septē viros? Ad hāc vocē perrexit i
superius cubiculū domus sue: et trib' dieb' ⁊ tri-
bus noctib' nō māducauit neq; bibit: sed in ora-
tione p'sistens cū lachrymis depcaba' deū vt ab
istō impiopio liberaret eam. Factū est aut die
tertia dū cōpleret orōnē benedicens dīm dixit.
Bndictū est nomē tuū de' patrū nostrorū. qui cū
tratus fuero mis am facies: et in tpe tribulationis
petā dimittis tibi qm inuocār te. Ad te dñe faciē
meā cōuerto. ad te oculos meos erigo. Peto dñō
vt de victo ipsoq; hui' absoluas me. aut certe de
super terrā eripias me. Tu scis dñe q; nunq; con-
cupiui virū: et mūdā seruauī aīam meā ab oī con-
cupiscētia. Namq; cū i dentibus mīscui me: neq;
cū hīs q; in leuitate ābulā: participes me p'ebat.
Uirū aut cū timore tuo nō cō libidine mea cōfē-
si suscipere: et aut ego indigna fui illia: aut illi for-
sitan michi nō fuerunt digni: quia forsitan viro
aliq; conseruasti me. Non est enim in hominib' po-
testate consiliū tuū. Idoc aut p' certo habes oīs q;
colit te: vira ei' si in p'obatione fuerit: coronā-
bitur. si aut in tribulatione fuerit: liberabit'. si in
corruptione fuerit: ad mīam tuam venire licebit.
Nō est delectatio in p'ditionib' n'ris. q; post tēp-
statē trāquillū facis: et post lachrymationē ⁊ fle-
tum exultationē infundis. Sit nomē tuū de' isra-
el benedictū in secula. In illo tpe exaudire sunt
p'ces abouū in p'spectu gl'ie sūmi dei: ⁊ missus est
angelus dñi sanctus raphael vt curaret eos am-
bos quorū vno tpe sunt orōnes in conspectu dñi
recitare.

¶ L. S. Tobias putā se mou filiū instruxit de
sepultura corporis sui. honore mīis: et p'cipue de
elemosynis. pecuniā mutuatā sibi cyriographo
indica: supbia fornicationē aliāq; vetat. uis

Misit cū tobias putaret orōnē suā ex-
audiri: vt moui posset vocaret ad se
tobiam filiū suū. dixitq; ei. Audi fili mi
verba oīs mei: et ea in corde tuo quasi
fundamētū cōstrue. Lū accepit de' aīam meā
corpus meū sepeli: ⁊ honorez habebis matri tue
oīb' dieb' vite eius. Memori esse debes que ⁊
quanta pericula passa sit p'pter te in vtero suo.
Lū aut ipsa cōpleuerit tēp' vite sue: sepelias eā
circa me. Oīb' aut dieb' vite tue in mēte habeto
deū. Et caue ne aliq; peccato cōsentias ⁊ p'eter
mittas p'cepta dñi dei n'ri. Et substantia tua fac ele-
mosynam ⁊ noli auertere faciē tuā ab illo paup'e-
re. Ira em fieri nec a te auertat facies dñi. Nūq;
potueris ita esse misericors. Si multum tibi fue-
rit abundanter tribue: si exiguum tibi fuerit etiā
exiguum libenter impartiri stude. P'emiū enim
bonū tibi thesaurizas in die necessitatis: qm ele-
mosyna ab oī p'cto ⁊ a morte liberat: et nō patiet
aiam ire in tenebras. Fiducia magna erit coīam

sūmo deo elemosina oīb' facientibus eā. Attēde
tibi fili mi ab oī fornicatione: et p'ter vxorē tuam
nunq; patiaris crimen scire. Superbia nunq; in
tuo sensu aut tuo h'bo dñari permittas. In ipsa
em inuitus sumptis oīs p'dio. Quicq; tibi aliqd
operatus fuerit statim ei mercedē restitue: et mer-
ces mercenarij sui ap' te oīno nō remaneat. Nūq;
ab alio oderis fieri tibi vide ne tu aliq; alteri fa-
cias. Panē tuū cū durientibus ⁊ egenitis come-
de: et de vestimētis tuis nudos rege. Panē tuū ⁊
vinū tuū sup p'fecturā iusti cōstitue: et noli ex
eo māducare ⁊ bibere cū peccatoribus. Consi-
liū semper a sapiēte perquire. Ad tēpore bndic deū.
⁊ p'ete ab eo vt vias tuas dirigat ⁊ oīa cōsilia tua
in ipso p'maneat. Indico etiam tibi fili mi dedisse
me decē talēta argēti dū infantulus esses gabe-
lo in rages ciuitate medoxi ⁊ cyriographū eius
apud me habeo. Et vides p'quire quō ad te pueni-
as ⁊ recipias ab eo supra memoriā pondus pueni-
genti: restituas ei cyriographū suū. Noli timere
fili mi: pauper ē quidem viā gerimus: sed multa
bona habedim' si timuerim' deū ⁊ recesserimus
ab oī p'cto ⁊ fecerim' bene.

¶ L. S. Tobias sociū itineris qrit. raphael in-
uenit ad patrē introductus: eo comitāre p'fect'.
mater fletuq; pater cōsolatur.

Tunc respōdit tobias patrī suo ⁊ dixit.
Quia quēq; p'cepisti michi faciā pater
quod aut pecuniā hanc requirās? igno-
ro. Ille me nescit: ego eū ignoro. Nūq;
signū dabo ei? Sed nec viam per quā pergat
illuc aliquid cognoui. Quid pater suū respondit
illi ⁊ dixit. Cyriographū quē dū illis apud me ha-
beo: q; dū illi offēder' statim restitue. Sed perge
nūc ⁊ inquire tibi aliqd fidei virū: qui ear tecuz
salua mercede sua: dū adpucuius vt recipias eā.
Tūc egressus tobias inuenit iuuenē sp'ledidum
stātē p'ecinctū: et quasi paratū ad ambulādum.
Et ignoēs q; angelus dei esset salutauit eū: ⁊ di-
xit. Unde te habem' bone tuenior? At ille respō-
dit. ex filiis israhel ⁊ tobias dixit ei. Hosti viā q;
ducit in regionē medox? Tūc respōdit. Hosti et
oīa itinera ei' frequēter ambulauī ⁊ mansi apud
gabellū fratres nostrū qui moiarit in rages ciui-
tate medoxi que posita est in mōte egbarhanis.
Tūc tobias ait. Sustine me obsecro: donec hēcip-
sa nūciē patrī meo. Tūc ingressus tobias indi-
cauit vniuersa hēc patrī suo. Super que ammirā-
tus pater rogauit vt introiret ad eus. Ingressus
itaq; salutauit eū ⁊ dixit. gaudiū tibi sit semper: ⁊
ait tobias. Quale gaudiū michi erit q; in tenebris
sedeo ⁊ lumē celi nō video? Tūc ait iuuenis. For-
tī alio esho: in primo est vt a beo cureris. Dixit ita
q; illi tobias. Nunquid poteris p'ducere filiū me-
um ad gabelum in rages ciuitatē medox? ⁊ cum
redieris restitua tibi mercedē tuā. ⁊ dixit ei ange-
lus. Ego dūcā ⁊ reducā eū ad te. Tūc tobias rē-
didit. Rogo te. Indica michi de qua homo auri dē-
tribus es tu. Tūc raphael angelus dixit. Venus q;
ris mercenarij: iam ipsum mercenariū quī cum
filio tuo eat: Sed nō fuisse sollicitū te reddā: ego
sum azarias: ananie magni filius. ⁊ tobias respō-
dit. Ex magno genere es tu. Sed peto ne irascas

L
Leut. 19. b
Deutef.
24. c
mat. 7. b.

D
sup. 1. c.

A

B

C

B
puer. 3. b
Lu. 4. b.

ris q̄ voluerim cognoscere gen⁹ tuū. Dixit autēz illi angelus. ego sanū ducam t̄ sanū tibi reducā si illum rui. Respōdens autē tobias ait. Bñ ambuletis t̄ sit dñs in itinere v̄ro et angelus ei⁹ comitef vobiscū. Tūc paratis oibus que erāt in via portāda: fecit tobias vale patri suo t̄ matri suē: ambulauerūt ambo simul. Lūq; p̄fecti essent cepit mater ei⁹ flere t̄ dicere. Vaculum senectutis n̄re tulisti: t̄ t̄asmisisti a nobis. Nunq̄ fuisse ipsa pecunia p̄ qua misisti eu⁹. Sufficiebat nobis paup̄tas n̄stra vt biuias cōputaret⁹ hoc q̄ videbam⁹ filiū nostrū. Dixitq; ei tobias. Noli flere. Saluus pueniet filius noster t̄ saluus reuertetur ad nos et oculi tui videbūt illū. Credo enī q̄ angeli dei bonus comitef ei⁹ bene dīsonat oīa q̄ circa ei⁹ geruntur. ita vt cū gaudio reuertetur ad nos. Ad hāc vocē cessauit mater ei⁹ flere t̄ tacuit.

¶ C. S. Liberat angelus tobiam ne deuoret a piscis. docet eū de corde t̄ teore t̄ selle piscis cuius vitilata est: p̄uad ei⁹ et nuptias Sare. docet sanctitatem nuptiarum.

Dixit angelus ei⁹ ait tobias: t̄ cantio fecurus es: ēst: māsit puma mansione iuxta fluuiū nigro t̄ exiuit vt lauaret pedes suos: ecce piscis immanis exiuit ad deuorādū ei⁹. Quē expauescēto tobias clamauit voce magna dicēs. Dñe muae dū me. t̄ dixit ei angelus. Apprehēde biāchiā ei⁹ et trahē eū ad te. Quod cū fecisset: attraxit ei⁹ in siccū t̄ palpitare cepit atq; pedes ei⁹. Tūc dixit ei angel⁹. exētera hunc piscē: cōt ei⁹ t̄ sel t̄ tecur reponē tibi. Sūt enī hec necessaria ad medicamentā vitilur. Ad cū fecisset assuit carnes ei⁹ t̄ fecit sustulerūt iuxta cetera saluerūt que sufficerent eis quōq; peruenirent in rages ciuitatem medorum. Tunc interrogauit tobias angelū: dixit ei. Obsecro te a zaria frater vt dicas mihi q̄ remediū habebunt ista q̄ de pisce seruare iussisti t̄ r̄idens angelus. dixit ei. Cordis eius particula si sup̄ carbonēs ponas fumus ei⁹ extricat omne genus demoniorū suū a viro siue a muliere: ita vt vitra non accedat ad eos. Et sel valet ad vngēdos oculos in quibus fuerit albugo: t̄ sanabuntur. Et dixit ei thobias. Abiis vt maneam⁹. Respondensq; angelus ait. Eū h̄c raguel nōmīe vir propinquus de tribu tua. t̄ h̄c habet filiam nōmīe saram. sed neq; masculum neq; feminam viliā habet aliam p̄ter te. Tibi debet oīs substantia ei⁹: et oportet eaz te accipere cōiūgē. Vete ergo cū a patre ei⁹ t̄ dabit tibi ei⁹ in vxorē. Tūc respōdit tobias et dixit. Audio q̄ tradita est septē viris t̄ mortui sunt. sed et hoc audiuit de demoniū occidit illos. Timeo ergo ne forte t̄ mihi hec euēniēt t̄ eūz sim vnicus parentib⁹ meis: deponā senectutē illorū cū tristitia ad inferos. Tūc angelus raphael dixit ei. Tu di met: ostēdā tibi qui sunt quib⁹ p̄ualere potest demoniū. Ibi nāq; qui coniūgiū ita suscipiunt vt deū a se t̄ a sua mēte excutiat: sue libidini ita vacent sicut equo t̄ mulas quib⁹ non est intellectu⁹ habet potestaret demoniū sup̄ eos. Tu autē cū acciperis eā: ingressus cubiculum p̄ tres dies cōtineas eā: ingressus cubiculum p̄ tres dies cōtineas eā: et nūl aliud nisi orationib⁹ vacabis cū ea. Ipsa autē nocte incenso teore piscis va-

gabif demoniū. Secūda nocte h̄o: in copulatiōe sanctoꝝ patriarcharū admittetis. Tertia autē nocte benedictionē consequeris vt filij ex vobis piocrent incolūes. Transacta autē tertia nocte accipies virginē cū timore dñi amore filioꝝ magis q̄ libidinis ductus vt in semle benedictionem in h̄yo consequaris.

¶ C. S. H̄erunt ad domum raguelis. datur sara tobie vt cū benedictione cōiūgati: et scribit in charta coniugium.

Ingressi sunt autē ad raguelē t̄ suscepit eos raguel cū gaudio. Intuensq; tobiā am raguel. dixit annē vxor sue. Quis similis est iuuenis iste cōsobino meo t̄ cū hec dixerat: Autē est iuuenis fratres nostros. At illi dixerūt. Et tribu neptalim fumus ex captiuitate minue. Dixitq; illius raguel. Nō istis thobias frater meū: Quia dixerūt. Hominus. Lūq; multa bona loqueretur de eo: dixit angelus ad raguelē. Tobias de quo l̄terrogas pater istius est: misit se raguel t̄ eūz lachrymis oscula suis est cum: t̄ plorans sup̄a collū eius dixit. Benedictio sit tibi fili mi: q̄ boni et optimi viri filius es. Et anna vxor eius t̄ sara ipsoꝝ filia lachrymae sunt. Postq̄ autē locuti sunt p̄cepit raguel occidi arietē t̄ parari cōiūgiū. Cūq; honoraret eos di scūbere ad p̄uadiū tobias dixit. Hic ego hodie nō māducabo neq; bibā nisi prius petitionē meā cōfirmes et promittas mihi dare saram filiā am tuā. Quod audito verbo raguel expaui sciēs quid euenerit illis septē viris: qui ingressi sunt ad eā: timere cepit ne forte et huiusmodi cōtingeret. Et cū nūtare t̄ nō daret p̄etē viliū respōsum. Dixit ei angelus. Noli timere dare eā illi q̄m huius n̄mēti deū debetur coniūgi filia tua. Prop̄pterea alius nō potuit habere illā. Tunc dixit raguel. Nō dubito q̄ de⁹ p̄ces et lachrymas meas in conspectu suo admiserit. Et credo q̄m idē fecit vos venire ad me: vt et ista cōiūgeret cognationi sue secundum leges moysi: et nunc noll dubitare gerere q̄ tibi eā tradā: et apprehēdes dēpteram filie sue: dextere tobie tradidit dicit. De us abiā: et de⁹ faceret de iacob vobiscū sit et ipse coniūgat vos impleatq; benedictionē suā in vobis. Et accepta charta fecerunt conscriptio nem cōiūgij. Et post h̄c epulati sunt benedicti: tes deū. Quocūq; raguel ad se annū vxorem suā t̄ p̄cepit ei⁹ vt p̄pararet alterū cubiculum Et introduxit illuc saram filiam suā et lachrymata est. Dixitq; ei. Fuit animo esto filia mea. Dñs celi dei tui gaudiū p̄ te dū quodū perpesa es.

¶ C. S. Tobias le cur piscis incēdit: angel⁹ h̄o demoniū ligat. Thobias et sara dñm oiant angeli paratur. viui reperti sūt. Raguel gratias agit celebrato cōiūgiū. Raguel dimidit bonorū suorū dat genero t̄ filio habiturū reliquam partē post mortem eius.

Dñs vero cenauerūt: introduxerūt iuuenē ad eā. Recordatus itaq; tobias sermoni angeli p̄rogat de cassidi si suo partē teoris. posuitq; eam sup̄ carbonē viuius. Tunc raphael angelus app̄hendit demoniū t̄ reliquit illud in deserto sup̄e

ra. 10. b.

11

12

13

14

p̄sal. 32.

15

16

flu. 39. a.

17

rius egypti. Tunc habitatus est giney thobias dixit ei. Sara erurge & deprecemur deū hodie & eras & scidū cras q. hio mib' noctib' deo iun-
gras. tertia aut transacta nocte in nostro erim' conugio. filij quippe sanctos sumus & non pos-
sumus ita coniungit' sic gētoe que ignoant deū
Surgētes autē pariter infantes orabant ambo
simul vt sanitas daret eis. Dixit thobias. Dñe
de' patrū nostrorū bñdicti es te celeriter mareg &
fontes & flumina oēs creature tue q̄ in eis sunt
Tu fecisti adam de limo terre: dedistiq; ei adiu-
torū eū. Et nunc dñe tu scis q. nō luxurie cau-
sa accipio sororē meā cōiugem: sed sola posterita-
tis dilectione in qua benedictū nomē tuū in secu-
la seculorū. Dixit itaq; sara. Miserere nobis dñe
miserere nobis: & cōfiteſcamus ambo pariter
sancti. Et factū ē circa pullos cantū accersit ius-
sit raguel seruos suos & abierunt cū eo pariter vt
foderēt sepulchrum. Dicebat enī ne simili modo
eueniret ei quo & ceteris alij sepes viris q̄ sunt
ingressi ad eā. Lūng parafset fossas: reuerſus ra-
guel ad vxorē suā dixit ei. Mitte vñz ex ancillis
tuis: vdeat si motu' est vt sepeliā eū anteq̄ il-
lucet. At illa misit vñz ex ancillis suis. Que in
gressa cubiculū reperit eos saluos & incolumes
scdū pariter dormientes. & reuerſa nunciavit bo-
nam nunciā: bñdixerūt dñm: raguel videlicet
& anna vxor eius. & dixerunt. Benedicim' te dñe
deus israel: q. nō contigit nobis quē admodū pu-
tabamus. fecisti enī nobiscū miam tuā. Et exclusi
sūt a nobis inimi q̄ psequenter nos. Misit' es
āt duob' vñicis fac eos dñe pleni' benedicere
te & sacrificiū laudis tue et vt sanitatis offerre: vt
cognoscat vniuersa gētiū: q. tu es deus sol' in
vniuersa terra. Statim pcepit seruis suis raguel
vt replerēt terra fossam quā fecerant p vñz elu-
cesceret. Tūc autē sue dixit vt instrueret cōmuni-
ū et prepararet oīa que in cibos erant iter agentī-
bus necessaria. Duas quoq; pingues vaccas &
quattuor arietes occidit fecit: et parari epulas oī-
bus vicinis suis: cunctisq; amicis. Et adiurauit
raguel thobiam vt duas ebdomadas moraretur
apud eum. De oībus autē que possidebat raguel
dimidiā partē dedit robe et fecit hanc scripturā
vt pars dimidiā que superat pōt obitum eorū to-
be dominio deueniret.

¶ C. S. Iust angelus in rages. recepit pecuniā
a gabelo et rediit cū eodem gabelo ad thobiam.

Capitulum. ij.

Tunc vocauit thobias angelū ad se: quē
quidē hominem existimabat dixitq; ei.
Azaria frater: peto vt auscultes verba
mea. Si me ipsum tradidisti tibi seruū: non
ero condignus puidēte tue. Tamen obsecro te
vt assumas tibi animalia siue seruitia & duas ad
gabelū im rages ciuitate mediorum: reddasq; ei
cyrographū suū et recipias ab eo pecuniā et ro-
ges eū venire ad nuptias meas. Scis enī ipse qm
numerat pater me' dies et si tardauero vñz die
plius cōtraſta aīa eius. Et certe video quō adiu-
rauit me raguel cuius adiuramentū spernere nō
possum. Tunc raphael assumens quattuor ex ser-
uis raguel et duos camelos in rages ciuitates

medorū perrexit: inueniens pecuniā dedit ei cy-
rographū suū: et recepit omne gabelū. Indica-
uitq; ei de thobia filio thobie oīa que gesta sunt:
fecitq; se cū eū venire ad nuptias. Lūng ingres-
sus esset domū raguelis: inuenit thobiā discubē-
tem et exiliens osculatus sunt semicuique: & fleuit ga-
belus: benedixitq; deū et dixit. Benedicat te de-
us israel: q. filius es optimi viri et iusti et timoris de-
um: et elemosinas faciemus: et dicat benedictio
super vxorē tuā et super parentes vestros: vide
atis filios vestros: et filios filiorū vestrorū vñz in
ternā et quartā generationē: et sit semen vestrū
bñdictū a deo israel: q. regnat in secula seculorū
Lūng oēs dixissent amen: accesserunt ad cōmuni-
ū Sed cū timore dñi nuptias cōsūtus exercebat.
¶ C. S. De cōsūtione thobie semioīz etiam
anne p. moia filia thobias rediit cū vxore

Cum vero moias faceret thobias causa
nuptiarū sollicit' erat: parer ei usq; tho-
bias dicē. Putas quare moias fili'
meus: aut quare detet' est tibi? Putas
ne gabelus mortuus est et nemo reddat illi pecu-
niā? Cepit autē cōsultari nimis ipse et anna vxor
ei' cū eo & ceperūt ambo simul flere & eo q. die sta-
tuto minime reuerteretur filius eorū ad eos. Fle-
bat igit' mar' ei' irremediabilib' lachrymis atq;
dicebat. Ihes me fili mi vt quid te mitimus pēgi-
nari lumē oculorū nostrorū: baculū fenestrice nre
solatū vite nōstre: pē postleritatis nre. Adia sim'
in te vno habētes te nō debui' dimittere a no-
bis. Cui dicebat thobias. Tace et noli turbari
nas est fili' noster: satis fidelis est vir ille cū quo
misim' eū. Illa autē nullo modo consolari poterat
sed qndie exiliens circūspicebat et circuibat pis-
as oēs p quas spes remeandū videbat vt procul
videret eū si fieri pōt veniēt. At vero raguel
dicebat ad generū suū. Vane hic et ego mutam
nanciā salutis de te ad thobiam patrē tuū. Cui
thobias ait. ego noui q. pater me' et mater mea
mō dies cōpūat' & cruciatu spiritus eorū in ipso
Lūng verbum multis rogaret raguel thobiam et
ille eū nulla ratione vellet audire: tradidit ei sarā
& dimidiā partē olei subſtātie sue in pueris in pu-
ellis in pecudib' & camelis et in vaccis: pecuniā
multa: et solū atq; gaudentē dimisit eū a sedicē.
Angelus dñi sanctus sit in itinere vestro. per du-
catq; vos incolumes et inueniam oīa recte cir-
ca parētes vestros: et videant oculi mei filios ve-
stros p vñz molar: et apprehendētes parētes
filia suā: osculati sunt eū: & dimiserūt ire. monētes
eā honorare foceros: diligere maritum: regere fa-
miliam: gubernare domū: & seipam itrephēnsi-
bilem exhibere.

¶ C. S. Thobias dimissa sara cū angelo pcesse
saram & familiāz. Ituit oculos prius de selle piscis.
post septē dies venit sara & celebrāz puuū: vene-
runt cōsobitiū thobie: & sit gaudio inēsum per
alios septem dies.

Cum reuerterent puerunt ad char-
ram que est in medio itinere cōtra nūm
uem vñdicio die. Dixitq; angel' dñi.
Thobia frater scis quē admodum reliquisti
patrē tuū. Si placet itaq; tibi piecedam: cū ēto

sup. i. c.

scne. i. b.

sup. 7. b.

sup. 7. b.

sup. 5. b.

infra. 9. a.

sup. 8. b.

gratu insequantur iter nostrum familie simul cum
continget tua: et cum animalibus. Tunc hoc pla-
cuisset et irerit: dixit raphael ad thobiam. Tolle
tecum ex felle piscis: erit enim necessarius. Tuli-
t ergo thobias ex felle illo: et abierunt. Anna autē
sedebat secus viam quod die in supercilio mon-
tis vide respicere poterat de longinquo. Et dux
ex eodem loco speculari etur aduentum eius: vi-
dit a longe: et illico cognovit venientem filium su-
um: et nunciatum viro suo: dicens. Ecce ve-
nit filius tuus. Dixitque raphael ad thobiam. Hi-
bi introieris domum tuam statim ad oia dñm de-
um tuum: et gratias agens et accede ad patrem
tuum et osculare eus. Statimque lini super oculos
eius et felle isto piscis quod positas tecum. Scias
enim quoniam mors aperit tui oculi eius: et vide-
bit pater tuus lumen celum in aspectu tuo gaude-
bit. Tunc percussit canis qui simul fuerat in via
et quasi nunciatus adueniens blisidimento sue cau-
de gaudebat. Et confurgens cecus pater cepit of-
fendere pedibus currere et data manu puero: oc-
currit obulans filio suo. Et suscipiens osculat^r est
eum cum vixit sua et ceperunt flere pie gaudio. Cum
enim adorasset deum: gratias egissent: cōfederūt
Tunc fumos tobias de felle piscis liniuit oculos
patri suo. Et sustinuit quasi dimidiā fere horā:
et cepit abluo ex oculis ei⁹ quasi membrana oculi
egredi. Quod appropinquādo tobias traxit ab oculi-
bus eius: statimque visum recepit. Et gloriificabant
deum ipse videlicet et vxo eius: et omnes qui scie-
bant eum. Dixitque tobias. Benedico te dñe
deus israel: qui tu castigasti me: et tu saluasti me. Et
ecce ego video thobiam filium meum. Ingressa
est etiam post septem dies sara vxo filij eius: et
omnis familia et pecora sana et camelis pecunia
multa vxo iudas et illa pecunia quam receperat
a gabelo: et narrauit parentibus suis omnia be-
neficia dei que fecisset circa eum per hominem dñm
eum duxerat. Et enarrāgo achior et nabath conso-
luntur tobie gaudentes ad thobiam et congratulan-
tes et de omnibus bonis que circa illum offende-
rat deus. Et per septem dies epulantes omnes
cum gaudio magno gauisunt.

Tunc vocat ad se tobias filium suum:
dixitque. Quid possum dare viro isti
sancto qui venit tecum? Respondens ro-
bias dixit patri suo. Pater quam meriti
cedem dabimus ei: aut quid dignum poterit esse
beneficio eius. De duxit et reduxit sanum: pecu-
niam a gabelo ipse recepit: vxorem ipse me habere
fecit et demonium ab ea ipse compescuit: gau-
dium parentibus eius fecit: me ipsum a deuora-
tione piscis eripuit: te quoque videre fecit lumen
celi: et bonis omnibus per eum repleti sum⁹. Quid
illi adhuc poterimus dignum dare? Sed peto te
pater mi: ut roges eum si forte dignabitur medie-
tatem de omnibus que allata sunt illi assumere.
Et vocante eum pater. Et filius tulerunt eum

in partem et rogare ceperunt ut dignaretur di-
midiam partem omnium que attulerat acceptā
habere. Tunc dixit eis occalle. Benedicite deus
celi et coiam omnibus vultibus confirmemini: et
quia fecit vobiscum misericordiam suam. Et in
sacramentum regis abscondere bonum est. Ope-
ra autem dei reuelare et consilium bonum est.
Bona est oīo cū ieiunio et elemosina magis quā the-
sauros auri recedere: quā elemosina a morte libe-
rat. Et ipa ē q̄ purgat peccata: et facit lumen vultui eter-
ni. Qui aut facit peccata et iniquitates hostes sūt aie
sue. Manifesto igitur vobis veritatem et non abscondam⁹
a vobis occultū sermonē. Et oīas cū lachrymis
et sepeliebas mortuos. et relinquebas piā dñi tui
et mortuos abscondēbas p diebus domo tuo nocte
sepeliebas eos: ego obrui ofonē tuā dñi. Et q̄
acceptus eras deo: necesse fuit ut tentatio proba-
ret te. Et tu nūc misit me dñs ut curaret te: sara vxo
filiij tui a demonio liberaret. Ego enī suz raphael
angel⁹ vn⁹ est septē qui allamas añ dñm. Tunc
hec audissent turbati sunt: et tremantes ceciderūt
sup terrā in facie suā. Dixitque eis āgelus. Pax vo-
bis: nolite timere. Item cū esset vobiscūq̄ volūtas
te dei et ipm bñdicite et cūcare ille videbat q̄ dñs
vobiscū mādūcare et bibere sed ego cibo iustitū
et potu q̄ ab hoīb⁹ videri nō potest. Et tūc est
ergo ut reuertat ad eū q̄ me misit: vos aut bñdi-
cite deū et narrate oīa mirabilia ei⁹. Et cū hoc di-
xisset: ab aspectu eorū ablaui est: et vltra ei vide-
re nō poterūt. Tunc prostrati per horas tres in
facie bñdixerūt deū et exurgētes narrauerūt oīa
mirabilia eius.

¶ C. S. Verba thobie bñdicens dñm et p̄phetā
eius sub nomine iherusalem.

¶ Pertens aut thobias senior os suū bñ-
dixit dñm: et dixit. Dagn⁹ es dñe l eter-
nū: in oīa scīa regnū tuū: qm tu flagel-
las et saluas: deducis ad inferos et re-
ducis: nō est qui effugiat manū tuā. Confirmemini
dñs filij israel: et in cōspectu gētiū laudate eum
qm ideo disperisistis inter gētes que ignoūt eū
et vos enarratis mirabilia eius et facitis scire
eos qm nō est ali⁹ de⁹ opō p̄ter eū. Ipse castigauit
nos ppter iniquitates nras: et ipse saluabit nos ppter
meritiā suam. Aspiciat ergo q̄ fecit nobiscū et
cū timore et tremore cōstitemini illi regēs seculorū
et exaltate in opib⁹ vris. Ego aut in terra capiti-
uitatis mee cōstitebo: illi qm offēdit maleficus em
suū in gēte peccatrix. Et cū timini itaq̄ peccatores
et facite iusticiā corā dño credentes q̄ faciat vobis
scū miam suā. Ego aut et anima mea in eo letabi-
mur. Bñdiciat dño oēs electi eius agite dñe leti-
cie et cōstitemini illi. Virum ciuitas dei castigauit
te dñs in operib⁹ manu tuā. Cōstite dñs in
bonis tuis et benedic deseculorū et reedificet in
te tabernaculū suū et reuocet ad te oēs captiuos
et gaudeas in oīa secula seculorum. Tunc splendi-
da fulgebis et oēs fines terre adorabunt te. Fla-
tiones ex longinq̄ ad te veniūt: munera deferē-
tes adorabunt in te dñm et terrā tuā in sanctifica-
tionem habebūt. Nōmē enī magnū inuocabunt
in te. Maledicti erunt qui contempserint te: et cōdē-
nati erūt oēs q̄ blasphemauerint te. bñdiciq̄ erit

1. reg. 1. a.
sap. 16. b.

qui edificaverit te. Tu autem letaberis in filiis tuis quoniam omnes benedicentur et congregabunt ad dominum. Beati omnes qui diligunt te et qui gaudent super pace tua. Anima mea benedic dominum quoniam liberabit hierusalem civitatem suam a cunctis tribulationibus eius dominus deus noster. Beatus ero si fuerint reliquie feminis mei ad videndam claritatem hierusalem. Pote hierusalem et saphyros et smaragdos edificabunt et ex lapide pretioso omnis circuitus murorum eius. Et lapide candido et mundo omnes platee eius sterneruntur et per vicos eius alleluia cantabitur. Benedixit dominus qui exaltavit eam ut sit regnum eius in secula seculorum super eam. Amen.

C. S. De annis et obitu et sepultura thobie et prophetia eius de perditione ninive et resurrectione hierusalem de reitu thobie ad soceros suos et de morte ipsius.

R. Consummati sunt sermones thobie et postquam illuminatus est thobias vixit annis quadraginta duobus et vidit filios nepotum suorum. Completis itaque annis centum duobus sepultus est honorifice in ninive. Quinquaginta namque et sex annorum lumen oculorum amisit: sexagenarius vero recepit. Reliquum vero vite sue in gaudio fuit: et cum bono profectu timoris dei perrexit in pace. In hora autem mortis sue vocavit ad se thobiam filium suum et septem iuvenes filios suos nepotes dixit eis. Prope erit interitus ninive. Non enim excidit verbum domini et fratres nostri qui dispersi sunt a terra israel revertentur ad eam. Omnis autem deserta terra eius replebitur et domus dei que in ea incensa est iterum reedificabitur: ibique revertentur omnes timentes deum: et relinquent gentes idola sua. et venient in hierusalem et inhabitabunt in ea et gaudebunt in ea omnes reges terre adorantes deum israel. Audite ergo filij mei patrem vestrum. Servate domino in veritate et inquirite: ut faciatis que placita sunt illi: et filij vestri mandate: ut faciant iusticias et elemosinas et sint memores dei et benedicant eum in omni tempore in veritate et in tota virtute sua. Hinc ergo filij audite me et nolite manere hic sed quo cūq; die sepelietis me filij vestri circa me in vno sepulchro ex eo dirigite gressus vestros ut exeat hic. Video enim quia iniquitas eius finem dabit ei. Factum est autem post obitum matris sue: thobias abscessit et ninive cum vxore sua et filiis et filiorum filijs et reuersus est ad soceros suos. Inueniens eos incoleus in senectute bona et curam eorum gessit et ipse clausit oculos eorum: et omnem hereditatem domus raguelis ipse percipit: viditque quintam generationem: filiosque filiorum suorum. Et completis annis nona viginti nouem in timore domini cum gaudio sepelietur eum. Omnis autem cognatio eius et omnis generatio eius in bona vita et in sancta conuersatione permansit: ita ut accepti essent tam deo quam hominibus et cunctis habitantibus terram.

Explicit liber Thobie.

Incipit prologus in librum Judith.

A. Pud hebreos liber iudith inter agiographa legitur. cuius auctoritas ad corroboranda illa que in contentione veniunt: minus idonea iudicatur. Chaldeo tamen sermone conscriptus inter hystorias computatur. Sed quia hunc librum sinodus nicens in numero sanctarum scripturarum legitur computasse: acque postulationi vestre immo exactiori et sepositis occupationibus quibus vebementer artabat: huic vnam lucubratiunculam dedi: magis sensum et sensu quam ex verbo verbum transferens. Multorum codicum varietatem viciosissimam amputavi: sola ea que intelligentia integra in verbis chaldeis inuenire potui: latinis expressi. Accipite in distributis castitatis exemplum et triumphali laude perpetuis cum pie consilio declarate. Hanc enim non solum feminis sed et viris imitabilem dedit qui castitatis eius remunerator virtutes et talem tribuit ut inuictum omnibus hominibus vinceret: et insuperabilem superaret.

Explicit prologus.

C. S. De potentia arphaxat et nobilitate ciuitatis eius quam edificauit et ipsum nabuchodonosor: vixit mittens nuncios ad omnes prouincias quos cum vacuos remiseruntur: ut vindictarum de omnibus.

Capitulum primum.

Rphaxat

itaque rex medio subitugra acrat multas gentes imperio suo: et ipse edificauit ciuitatem potentissimam quam appellauit egbarthas. Et lapidibus quadra-

tiis et sectis fecit muros eius: in altitudine cubito et septuaginta et in latitudine cubito et octo. Regni autem eius posuit in altitudine cubito et centum. Per quadrum vero eam: latus vtriusque vicenarius pedum spacio tendebatur. Posuitque portas eius in altitudine turrium et gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui et in gloria qua dirigerat suum. Anno igitur duodecimo regni sui: nabuchodonosor rex assyriorum qui regnabat in ninive ciuitate magna: pugnavit contra arphaxat: et obtinuit eum in capto magno: et appellatur ragau circa eufrates et tigrim et iadafon in capto erioch regis elcoris. Tunc exaltatum est regnum nabuchodonosor: et eos eius eleuati sunt: et misit ad omnes qui habitabant in clinia et damasco et libano et ad gentes que sunt in carmelo: cedat inhabitantes galilee in capto magno eldrelon et ad omnes qui erant in famaria et transflumen iordanem vsque ad hierusalem et omnem terram istam: quousque puenisset ad montes ethiopiæ. Ad hos omnes misit nuncios nabuchodonosor: rex assyriorum qui omnes vno

1. machab.

Apoc. 1.1.

Iosue.
24. c.

alo cōtra dixerunt et remiserunt eos vacuos ac sine honore abiecerūt. Tunc indignatus nabuchodonosor rex ad oēm terrā illā iurauit p thronū z regnū suū q̄ defenderet se de oibz regionibz hīs. C. S. Nabuchodonosor habito consilio mittit holoserne ad regna occidentis qui egradiens uisitabat omnia.

Tercio decido nabuchodonosor regis vicefima z secūda die mensis pium factū est verbū in domo nabuchodonosor regio assyriū: ut defenderet se. Mo cauitq̄ oēs maiores naru: oēsq̄ duces z bellatores suos: z habuit cū eis mīsteriū cōsiliū sui. Dixitq̄ cogitationē suā in eo esse: ut oēm terrā suo sub iugaret sperto. Quod dictū cū placuisset oibz vo cauit nabuchodonosor rex holoserne picipē mīlīe sue et dixit ei: Egrederere aduersum oē regnū occidentis z contra eos picipue qui contempserunt pēriū meū. Nō parcat oculus tu' illi regno oēmz vībē munitū sub iugagibz mīlī. Tunc holoserne vocauit duces z magistratū virtutis assyriū: z vīnum auit viros in expeditione sicut pcepit ei rex cēta viginti milia peditūz pugnatōum: et equites sagittarios triginta duo milia. Ad oēs expeditionē suā fecit pēire in multitudine innumerabili cameloz cū his que exercitibz sufficeret copiose: boum quoq̄ armēta gregesq̄ ouīū: quoz nō erat numer'. Fratrēz ex oī syria in trāsitu suo parari cōstituit. Aurū vero z argentum de domo regis assumpsit multum nimis. Et piofectus est ipse z oīs exercitus cū quadrigis z equitibus z sagittariis q̄ cooperuerūt facies terre sicut localē. Rūps perrāssit fines assyriū: venit ad magnos mōtes ange q̄ sunt a sinistro ci līe ascenditq̄ oīa castella eoz z obtinuit omnē munitiōē. Effregit autē ciuitatē optimatissimā meloribz: pēdauitq̄ oēs filios tharsis z filios hyfmael q̄ erāt cōtra faciē deferuiz: z ad austrūz terre celeon. Et transiuit eufratē z venit in mesopotamiā z fregit oēs ciuitates excellas q̄ erāt ibi a torrēte mambrie vsq̄quo perueniatur ad mare z occupauit terminos eius a ciuitate vsq̄ ad fines ita: p̄bet qui sunt ad austrū. Adduxitq̄ oēs filios median z pēdauit oēm locupletatiōē eoz. Oēs resistentes sibi occidit in oīe gladij. Et post hec de cēdit i cāpos damasci in diebz messis: succēdit oīa fatis: oēsq̄ arbores z vineas fecit incidē: z cecidit timotheus super omnes inhabitantes terrā.

C. S. Ciuitates se vitro tradiderunt holoserne: quē ipse sibi cepit auxiliatores: z tñ ipā cōstituit eos z deos eoz subuertit.

Tunc miserū legatos suos vniuersarum vībū ac p̄uicūz reges ac p̄icipes syriac. z mesopotamie: et syriac socal et libie atq̄ cilicie qui veniētes ad holoserne dixerūt. Delināt indignatio tua circa nos. Melius est enī vī vīuēte seruam' na buchodonosor regi magno et subditi sim' tibi q̄ mouentes cū iteru nostro ipsi seruauit nō bā na panamur. Oīa ciuitas nra: oīs possessio oēs montes z colles et cāpi et armēta bouz gregesq̄ ouīū z captariūz: equoīūz z cameloz: z vniuersae facultates nostre atq̄ familie in sp̄ectu tuo sūt.

Sint oīa sub legē tua. Hos etiā z filij nostri serui sumus. Veni nobis pacificus dñs: vter et seruatio nostro sicut placuit tibi. Tunc de cēdit de montibz cū equitibus in virtute magnā obtinuit omnē ciuitatē z omnē inhabitatē terrā. De vniuersis autē vībibus assumpsit sibi auxiliarios: viros fortes z electos ad bellū. An tuq̄ met' pro vniuersis illis incubuit: ut vniuersa z vībū habitatores picipes z honoriati simul cū populis erēt in obuiā veniēt: ex picipēs eū cū coloniis z lāpāribus: dūcēs choros in tympanis z tybis. Nec illa tñ faciēs ferocitate eius p̄ctosis mitigare poterant. Nā z ciuitates eoz destruxit: lucos eoz excidit. P̄ceperat enī illi nabuchodonosor rex ut oēs deos terre exterminaret videlicet: ut ipse solus diceret deus ab hīs nationibz que potuissent holoserne potētia sub iugari. Pertrāsicens autē syriā socal et omnē appamā omnesq̄ mesopotamiam venit ad idancos in terra gabaa acceperat ciuitates eoz z sedit ibi per triginta dies in quibus diebus adunari pcepit vniuersū exercitum virtutis sue.

C. S. Tunc filij israel munitiōes preparabāt q̄s hōitatur belicāchīm sacerdos clamare ad dñz qd̄ faciūt cū insūtia magna.

Tunc audientes hec filij israel q̄ blabāt terrā in da timuerūt valde a facie eius. Tremo: etiā z horroī luast sentus eorum ne hoc faceret hierusalē z templo dñi quod fecerat ceteris ciuitatibz z tēplis earū. Et miserūt in oēm samariā p circuitū vsq̄ hiericō z p̄ocropauerūt oēs vertices mōtūz: mūris circū dederūt viros suos: z p̄gregauerūt frumenta in preparatiōē pugne. Sacerdos etiam eliacīm scripsit ad vniuersos q̄ erāt cōtra eisdē lon q̄ est cōtra faciē cāpi magni iuxta dotaim et vniuersis q̄ quorū transitus esse poterat obstitnerēt ascēsus montū per quoruā esse poterat ad hierusalē: z illic custodirent vbi angustū iter esse poterat inter montes. Et fecerūt filij israel se cūdi q̄ cōstituerat eis sacerdos dñi eliacīb. Et clamauit oīs p̄ps ad dñm instantia magna z p̄millauerunt alias suas in ieiunio z oratiōibz: ipse et mulieres eoz. Et induerunt se sacerdotes cilicis: infantes piostrauerūt cōtra faciē templi dñi: z altare dñi operuerūt cilicio. Et clamauerūt ad dñm deū israel vnanimiter: ne darent in p̄edam infantes eoz z viros eoz in diuisione z ciuitates eoz in exterminio: z sancta eoz in pollutionē z fierēt in opprobriū gētibus. Tunc eliacīb sacerdos dñi magn' circumiit omnē israel alloquitus est eos dicens. Scitote qm̄ exaudiet dñs p̄ces vestras si manētis pmaneritis in ieiunio z oratiōibz in sp̄ectu dñi. Memores estote moysē serui dñi q̄ amalech p̄hēdēt in hūte sua: i potētia sua z in exercitu suo z i clypeis suis i curribz suis z in eq̄tibz suis nō ferro pugnando s̄ p̄ci bus sanctis oīando deiecit. Sic erūt vniuersi hostes israel si perseverauerint in hoc opere quod cepistis. Ad hāc i gēz exhortatiōē eius deprecāto dñm pmanebat in cōsp̄ctu dñi: ita ut etiā h̄ q̄ offerebāt dño olocautia p̄cēnt cilicio offerrēt sacrificia domo: z erat cinis super capita eorum.

Et ex toto corde suo omnes orabant deus vt vis-
taret populum suum israel.
¶ C. S. Indignat holofernes ingrit de gēte: et
respōdit ei achior dux filiorū ammō qualiter de-
celi defendit illos: auditus hōis achior indignan-
tur principes holofernis.

Inciarius est holoferni pūcipi multū
affligit qd filij israel ppararet se ad re-
sistēdū: ac mōrtū trīnera conclusissent: et
furorē nimio exarsit ī iracūdia magna
locutūq; oēs principes moab: dūces amon: et
dicit eis. Dicitē mibi quis sit pps iste qd mōtāna
obsidet aut qd quales et quante sint ciuitates eo-
rū: que etiam sit virtus eorū: aut que sit multitudo
eorū: vel quis rex multīe illorū: et quare p oibz qui
habitāt in outēre isti cōtēpserūt nos: et nō extitit
in obulā nobis: vt susceperūt nos cū pace. Tūc
achior dux omniū filiorū ammon respondens ait
Si digneris audire dñe dīca vt veritatē in conspe-
ctu tuo de populo isto qui in montanis habitat: et
non egrediet verbū falsū ex ore meo. Populus
iste ex piogenite chaldeorū est: hīc pūmū in meso-
potamia habitauit: qm noluerūt sequi deū patrū
suorū qui erant in terra chaldeorū. Deserētes ita-
q; ceremonias patrū suorū: quē lī multitudine deo-
rū erāt vñs deū celi coluerūt: qui et pcepit eis vt
ecirēt inde et habitaret in carrām. Cūq; operu-
isset oēm terrā fames: descendērūt in egyptū illi
qd per quadringētos annos sic multiplicati sunt:
vt dinumerari eorū nō posset exercit. Cūq; gra-
uasset eos rex egypti atq; in edificationibz vbiū
suarū in luto et latere subingasser eos clamauerūt
ad dñm suū: et passit totā terrā egypti plagia va-
rīs. Cūq; eiecisset eos egyptū a se et cessasset pla-
ga ab eis: iterū eos vellent capere et ad suū ser-
uitiū reuocare fugiētibz blā de celī mare aperu-
it ita vt bincinde aque quasi murus solidarentur
et isti pedes sicco fundū maris per ābulā transi-
rent. In quo loco dū innumerabilis exercit egypti-
orū eos psequeret ita aquis coopertus est vt
nō remaneret vel vnus qd factū posteris nunciaret
Egressis etiā mare rubiū deserta spina mōtis oc-
curreūt in quibz nunq; hō habitare potuit vel si
līneholis requieuit. Illic fontes amari obdulcati
sunt eis ad bibēdū et per annos quadraginta an-
nonā de celo cōfēcti sunt. Abicūq; ingressi sūt
sine arcu et sagitta: absp̄s furore et gladio de eorū
pugnauit p eis: et vicit. Et non fuit qui insularet
populo istius: qui recessit a cultu dñi dei sui: quo-
tiefcūq; aut pter ipm deū suū alterū coluerūt
bati sunt in pōā et in gladiū et in opprobriū. Quō-
tiefcūq; aut penituerūt de recessu a cultura dei
sui de dicit eis de celī virtutē resistēdi. Deniq; cha-
naneū regē et iebuzē et pherezeū et etheū et eueū
et ammoireū: et oēs potētes in elebon pstrauerūt
et terras eorū et ciuitates eorū ipsi possederūt: et v-
tū dū nō peccaret in conspectu dei sui erāt cū illis
bona. De enī illorū odit iniquitatē. Nā et āre hos
annos cū recessissent a via quā dederat illis de-
vt ambularet in ea: exterminati sunt filij a mul-
titudine nationibz et plurimi eorū captiui abducti sunt
in terrā nō suā. Super aut reuerſi ad dñm deum
suū ex dispersione qd dispersi fuerāt: adunati sunt

et accesserūt mōtāna hec oīa: et iterū possident hīc
rusalē vbi sunt sancta sanctoꝝ. Hūc ergo mi dñe
pquire si est aliqua iniquitas eorū in psequētia dei
eorū. Ascēdamus ad illos: qm ita deo tradet illos
deus eo tibi: et subigant erit sub iugo potētie tue.
Si hō nō est offēso pps vñs coīa de oīo suo: non
poterim resistere illis: qm deus eo defendet il-
los: et erim in opprobriū vniuersē terre. Et faciū
est euz cessasset loq; achior hōa beccari sunt oēs
magnates holofernis et cogitabāt interficere eū
dicētes ad alterutrū. Quis est iste qd filios israel
posse dicat resistere regi nabuchodonosor et exer-
citu ei? hōles inermes et line virtutē: et line peri-
tia artis pugne: vlt ergo agnoscit achior qm fal-
lit nos: alcedem in montana et cū capiti fuerit po-
tētes eorū tūc eū cū de gladio transuerberabit: vt
sciat oīs gēs qm nabuchodonosor de terre est et
ppter ipsum alius non est.

¶ C. S. Holofernes iratus iubet achior ligatus
duci in betuliam: nunciū ligatū achior ad arbores
filij israel soluerēs causa cognita eum consolāt et
clamant ad dominum.

Hactum est autē cū cessasset loq; indi-
gnatus holofernes vebemētē dixit
ad achior: qm pphetasti nobis dicēs
qd gens israel defendat a deo suo et
ostēdā tibi qm non est deus nabuchodonosor.
cū per cussurū eos oēs sicut botem vñs tūc ī se
cū illis asspūq; gladio indieris et oīs israel tecū
pditione disperiet: et probabis qm nabuchodonosor
dñs sit vniuersē terre. Tūc q; gladius multie
mee transiet platera tua et confusus caedes inter
vulneratos israel et nō respirabis vltra donec
termineris cū illis. Porro aut si pphetā tā uere
et existimas nō cōcidat vultus tuus et pallio qui
faciē tuā obninet abscedat a te. si hōa mea hec pu-
tas impleri nō posse. Vlt aut noueris qī sit cū illis
hec experieris: ecce et hac hōa illorū pps solus
beris vt dū dignas mei gladiū penas exceperint
ipse simul vniū subiacias. Tūc holofernes pie-
cepit seruis suis vt cōpēderēt eum achior et duce-
rēt eū in betulā et cū pphēdēt in man filiorū israel
Et accipietes eū serui holofernis pfecti sunt p
cāpēstria sed cū appropinquasset ad mōtāna exi-
erunt contra eos funnibularij. Illi aut viderētes
a latere mōtis ligauerūt achior ad arbores man-
bas et pedibz: et sic vincunt de restibus dimiserūt
eū: et reuerſi sunt ad dñm suū. Porro filij israel de-
scendētes de betulā atq; iū mediū populū
illū statuētes percussit sunt quid rerum esset qd
illū vincit asspūq; reliquissent. In diebz illis erat
illius pūcipes oīas filius micha de tribu symeon et
charmi qui et gothomel. In medio itaq; semioꝝ
rat in conspectu oīa machior: dixit oīa que locutū
fuerat ab holoferne interrogatū et qualiter populū
holofernes voluisset propter hoc verbum interfice-
re eū: et quāmodū ipse holofernes latibus iussit
rit eū israelitis hac de causa tradi vt dū vinceret
filios israel: tūc et ipsum achior diuersis iubeat in
terre supplicis propter hoc qd dixisset deus celi
defensor eorum est. Cūq; achior vniuersa expo-
suerit oīs pps cecidit in faciē ad oīates dñm et

infra. 16. b.
infra. 13. v.

infra. 13. v.

B

C

supra. 5. d.
D

supra. 3. c.
infra. 11. b

gene. 11. d.

B

Exod. 1. a.

Exo. 14. a.
infra. 6. c.

C

Exo. 13. d.
3bi. 16. g.

D

comuni lamératione ⁊ fletu vnanimes pteces su
as dño effuderit dicētes. Dñe de⁹ celi ⁊ terre in
tuere fupbia dñi ⁊ respice ad noſtra humilitate
⁊ facie ſancto tuo ⁊ atende ⁊ oñede qm non de
reli quibz ſpūmetes de te ⁊ ſpūmetes de ſe et de
ſua ⁊ vñre gloriāre humiliaſ. Similo itaqz fletu ⁊
per roram pñe ofone pñe ⁊ coplera conſolatur
ſcripto dicētes. De patrū noſtro ⁊ cui⁹ vñtrem
pñificat ipſe tibi banco dñi vñſitū dñi ⁊ vñtū
magis tu interitū videas. Cū vñ dñs de⁹ noſter
deret hāc libertatē ſeruus fuiſti ⁊ tecu⁹ de⁹ in
medio noſtri ⁊ ſicut placuit tibi ita ⁊ cū tu⁹ o
ſus cōuerſio nobiſcū ⁊ vñ oꝝas nō magnū cōſilio
ſuſcepit cū in domū ſuā ſe fecit cenā magnā ⁊ cō
catis omnibus pñibz ⁊ ceteris ſimili expleto ieiunio
reſcedit. Poſtea vñ cōuocatus eſt oñs popl⁹ ⁊
p torā noſtra in eccleſiā oꝝauerit petētes auxi
lium a dco iſrael.

Item holofernes obfidit bethulias. ciues ſint coartati. & uoluit uide tradere. oiaque ad quicqꝫ dices poſtulat. & exſpectare perſuadet. vii.
Holofernes ad altera die pcepit exercitibus ſuis ut aſcenderet contra bethuliam. Erant autē pedites bellatores centū viginti milia. & equites uiginti duo milia. ppter preparationes viros illorum quos occupauerat captiuos & adducti fuerat de prouincijs & uerbis uulneris iuſtuitus. Duo parauerunt ſe pariter ad pugnam contra filios iſrael & uenerunt & cepidit mōis viſus ad apicem quireſcit ſup dethaim a loco qꝫ dicitur belma viſus ad cheimon qꝫ eſt contra eſdrone. Filij iſrael ut uiderūt multitudine illorum. poſttrauerūt ſe ſup terrā mittentes. cerneret ſup capita ſua. ynamines oia uent ut de iſtā miliam ſua oderet ſup ppſm ſuis. Et affumētes arma ſua belluſce ſederet plocā que anguſti iſtine ritis tramitit dirigit inter mōſta & erat coſtūditus ea tota die & nocte. Porro holofernes bethuliam p grūu repperit qꝫ ſono qꝫ influeret aequiductū illius a parte auſtrali extra ciuitatē dirigere. Incidit pcepit aequiductū illū. Erāt itū nō lōge a muris fontes ex qꝫ ſurtim uidebant haurire aquā ad reſecillā dī portꝫ ad porāid. Sed filij amon & moab acceſſerūt ad holofernem dices. Filij iſrael nō ſi lancea. nec ſi ſagitta cōſtūdit ſed mōſco defendūt illos & muniūt illos colles in pēt pōti conſtituit. Et ergo ſine cōgreſſione pugne poſuit ſuperare eos pone caſtides ſontū ut non hauriūt eis & ſine gladio interſicere eos. Vt ceſſet ſanguis tradit ciuitatē ſua quā parat in monti bus poſuit ſuperari nō poſſe. Et placuerūt yba hec coā holoferne & coā ſatellitibꝫ & cōſtruit p grūu cēnari oſo p ſingulos fontes. Cūqꝫ iſta cuſtodia p dices uigiliſ ſunt expleta. deſecerūt ſterne & collectiones aquarū ad inſtabilitatem bethuliam ut nō eſſet intra ciuitatē ynde ſaria rent uel uia beqꝫ ad menſurā. Dabab ppho aqꝫ quotidie. Et ad oīam cōgregeſ oīa uiri femineqꝫ iuuenes & paruuli oīo ſimal uia uoce dicerunt. Iudicet deꝫ inter nos & te. qm feciſti in nos mala noſo loqui pacifice cū aſſuſis. & ppter hoc reddidit nos deꝫ in manibꝫ eoꝫ. Et ideo non eſt ad iudicetꝫ pſternam aut oculos coſū in ſit et

in perditionem magna. Et nunc congregate uniuersos qui in ciuitate sunt et in fronte terrarum: nos ope-
pso polioferemus. Delusit enim et in caput benedi-
cimus: dñm iuuetis ego mouimus et sum: oppro-
bium omni carni. Qui uidemus? vixit a nris: ipse
fuit nros mo ante oculos nostros. Rōctamur
hodie celū et terrā: deus patris nostros: qui uisus
nos secūdi p̄p̄i nostra et ita iradit ciuitate in
manu milite polioferemus: ut sit finis noster bicus
in ore gladij longio efficit in ariditate finis. Et
cū beo durissim factus est flet et uisulatio magni
in ecclesia oibz: per multas hoias vna voce cla-
mauerūt ad deū dicētes. Peccauim? cū patribz
nris iniquis egim? iniquitauer fecimus? Tu q̄ p̄us
es miserere nris in tuo flagello vnde iniqua
fecit nras: noli tradere cōherētes te populo qui
ignorat te. vt nō dicat inter gentes vbi est de? eo q̄
Et cū fatigati p̄bi clamauit: et bis fletibz lassati
fussent exurgē eo ias infusus lacrymis dixit.
Equo alio estote fies? hos quinqz dies expecte-
mus a dñom ias. fōsilem cū indignationē suā
abscedere p̄bit gl̄iam nō suo. Si autē m̄faciō
quibz dieb? nō venerit adiutorij faciem? heuer
haec quo locuti estis.

E C. S. Guduth arguit sacerdotes q̄ cōsenserūt
trader e ciuitate quō monet osiare. etiā ip̄am p̄
se rogāt facere dotes. dixit se ciuitatem de ciuitate
cū abia fua sed qđ factura fū inquiri. p̄bet. viij
C. facit est cū audisset h̄c b̄ba iudith
vidua qđ erat filia merari. filij idor. filij
iosep̄b filij osie. filij elai. filij annoi. filij
idecon. filij rophoi. filij achsod. filij
meiche. filij enaz. filij nauric. filij salarbiel. filij
meon. filij rubē. et vir ei fuit manasse qđ mor
tuis erat in dieb⁹ messia boisdace. infatbat enij
super alligates manipulos in capō et venit ehus
super caput eius et mortuus est in betulba ciui
tate fua. et sepul⁹ est illic cū patrib⁹ suis. Erat autē
iudith relicta ei⁹ vidua iam annis tribus et mēsi
bus sex. Et in superiōrib⁹ dom⁹ fuc fecit frib⁹ secre
tum cubiculū in quo cū puellia fua clausa morā
bat⁹ habeb⁹ super labios suos ciliatū telunabar om
nibus dieb⁹ vii fuc. p̄ter sabbarā neomenias
et festā domus i⁹ aie. Erat autē elegāt aspectu ni
mis cui vir⁹ reliquerat duitias multas et fami
liam copiosā. cā possessiones armētū boi⁹ et gre
gibus op̄ta plenas. Et erat h̄c in oib⁹ famosissī
ma: qm̄ timebat dñm valde: nec erat qđ loqueret
de illa b̄bū malū. h̄c erat qđ audisset qm̄ oia p̄
mississet qđ transacto quito die traderet ciuitatē
misit ad p̄dictos p̄ores chapū et charmi. Et veniēt
ad illā et dixit illis. Quod est hoc verbū in quo cō
sensit oia viri tradat ciuitatē assyriis intra quō
diebus nō venerit vobis ad iurou⁹. Et qui elise
vos qui tēp̄tatis dñm: Non est iste sermo qđ mias
p̄uocasset potius qui i⁹ erexit: et furorē accē
dit. Possistis vos tempus miseracionis dñi p̄tē
in arburē vestrū die constituitis ei. Sed qđ patē
tior est in hoc ip̄o penitētia et indulgētia ei⁹ fu
it lacrimis suis postulat⁹. Nō cñ quasi homo de
i⁹ cōminabit neq̄ sicut filius hoī ad iracūdiā
inflābit. Et ideo b̄nilem⁹ illā aliao nostrā ce
nā p̄bā constituit b̄nilem⁹: seruētis illi dicam⁹

tbiefi-4-b.

D

Psalmos.

五

五

flentes dñio vt scdm voluntatē suam sic faciat no
biscū cito miām suā vt sicut conturbatū est cor no
strū in supbia eoꝝ ita etiaꝝ de nostra humilitate
glorietur. qm̄ non sumus secuti peccata patrum
nostrorū qui dereliquerunt deū suum: et adora
uerūt deos alienos: p̄ quo scelerē dari sūt in gla diū
z in rapinā z in confusione inimicis suis. Et nos
autē alterū deū nescimus p̄ter ip̄m. Expectemus
humiles consolationē eius: et exquirat sanguinē
nostrū de afflictionibus inimicorū nostrorū: et hu
millabit om̄s gentes quēcūq; insurgunt contra
nos: et faciet illas sine honore dñs deus noster. Et
nunc fratres qñ vos qui estis p̄dyceri in populo
dei: et vobis pender anima illorū ad eloquium
vestrū corda eorū erigite vt memores sint q̄ ten
tati sunt patres nostri vt pbarentur si vere cole
rent deū suum. Memores esse debent quō pater
noster abraham tentatus est: et per multas tribu
lationes pbatus de amico effectus est. Sic ysa
ac sic iacobus moyses: et omnes qui placuerunt
deo per multas tribulationes transierūt fideles
Illi autē qui tentationes nō suscepērunt cum ti
more dñi z impatientiā suam z improperū mur
murationis sue contra dñm protulerunt: exter
minati sunt ab exterminatioe z a serpenibus pe
rierunt. Et nos ergo nō vlciamur nos p̄ his q̄
parimur reputatē peccatis nostris decipia
supplicia minora esse flagella dñi quasi serui
qui corripimur ad emendationē z non ad perditionē
nem nostrā euenisse credamus. Et dixerunt illi
oiaz z p̄dyceri. Omnia que locuta es vera sunt: et
nō est in sermonibz tuis vlla reprobatio. Nunc er
go oia p̄ nobis qñ mulier sancta es z tūc dñs
Et dixit illis iudith. Si cur qđ potui loqui v̄i esse
cognoscitis ita qđ facere disposui pbare ei deo
est oiaz vt firmū faciat deus consiliū meū. Sta
bitis vos ad portā nocte ista z ego exeaꝝ cū abia
mea: oiaz vt sicut distitit in diebus quibz respi
ciat dñs populū suū israel. Nos autē nolo vt scri
remini acrū meū: z vsq; dñi renūciem vobis nihil
aliud fiat nisi oratio pro me ad dñm deū nostrū.
Et dixit ad eā oiaz princeps iude. Hade in pa
ce z dñs sit tecū in vitionē inimicorū nostrorū. Et
reuerentes abierunt.

C. L. S. Stat iudith z ingressa oratoriū suū cū
cio vestitur: post orationē vestimenta viduitatis
deponens vincta z lota pulchris vestimentis z or
namentis induta cuꝝ abia sua exiit sacerdotibus
benedicentibus.

Ubius abcedentibus: iudith ingressa
est oratoriū suū: z induens se cūcio po
stulā cinerem super caput suum: z p̄ter
nens se dñio clamabat ad dñm dicens.
Dñe deus patris mei sy meon: qui dedisti illi gla
diū in defensione alienigenarū qui violatores ex
teritit in conq̄natione sua: z denudauerunt fe
mur virginis in confusione: z dedisti mulieres illo
rū in predā z filias illoꝝ in captiuitatē: oēm pie
dam in diuisione seruis tuis qui zelauerunt zelū
tūc subueni quēso te dñe deus meus mihi vidue
Tu enim fecisti p̄uota: z illa post illa cogitasti: et
hoc factū est quod ipse voluisti. Om̄s enī vie tue
parate sunt: tua iudicia in tua p̄uidencia posui

sti. Respice castra assyriouū: nunc sicut tūc castra
egyptiōū videre dignatus es quando post ser
uos tuos armati currebant: confidentes in qua
drigis et in equitatu suo et in multitudine bella
torū. Sed aspexit illi super castra eorū z tenebre
fatigauerunt eos. Venit pedes eorū abyssi: z
aque operuerunt eos. Sic fiant z isti dñe: qui cō
fidunt in multitudine sua z in curribus suis et in
conio z in sagittis suis z in lanceis gloriantur: z
nesciunt q̄ tuis se deus noster qui cōteris bel
la ab initio z dñs nomen est tibi. Erige biachy
rū sicut ab initio z allide virtutem eorū in virtu
te tua: cadat virtus eorū in iracundia tua qui p̄
mittit se violare sancta tua: z polluerē taberna
culū nominis tui: z decere gladio suo coruū al
taris tui. Fac dñe vt gladio p̄prio eius superbia
amputetur. Captiurū laqueo oculorū suorum in
merceptus eū et labio charitatis mee Da mihi
in eum constantiā vt contemnā illum z virtutē
vt auertam illū. Erit enim hoc memoriale nomi
nis tui: cum manus femine delecerit eum. Non
enim in multitudine est virtus tua domine neq;
in equorū viribus voluntas tua. Nec superbi ab
initio placuerunt tibi: sed humilī et manifesto
semper tibi placuit deprecato. Deus celorū crea
tor: aquarū z dñs totius creature: exaudi me mi
seram deprecantē: et de tua misericordia pie
sentem. Memento dñe testamenti tui z da ver
bum in ore meo z i corde meo consiliū corrobora
vt domus tua in sanctificatione permaneat: om̄
nes gentes agnoscant quia tu es deus: et non est
alius p̄ter te.

C. L. S. Iudith inuenta ab exploratoribus: dū
ci ad holofernem p̄ciosā induta: q̄ in ei pulchri
tudine capit: z principes sese pugnare pio rā pul
chris mulieribus p̄stantur.

Hec est autē cuꝝ cessasset clamare ad
dñm surrexit de loco in quo iacebat
prostrata ad dñm. Voc auitoz abia su
am: z descendens in domū suam abstu
la se cūciliū. Et exiit se vestimento viduitatis
sue. Et lauit corpus suū. z vngit se mirro optimo.
z discriminant crinē capitis sui z ipsius mitray
sup caput suū z induit se vestimento iocunditatis
sue. Induitq; sandalia pedibz suis. assumptisq;
dextrariola z illis z in aureas z anulos: omibz
nomāto suis ornauit se. Cui etiā dñs cōtulit ip̄s
doz qm̄ ois ista compositio nō ex libidine sed ex
p̄tate pendebat: z deo dñe hanc illā pulchritudi
nē āplauit: vt incōparabilū decore olim oculis ap
peret. Imposuit itaq; abis sue ascopā vini z vas
olei z potentā z lapateo z panes z casebz p̄fecta
est. Et hq; venissent ad portas ciuitatis inueniētes
expectantē oziā: p̄bos ciuitatis. Quī cū vidis
sent eā: stupentes mirati sunt nimis pulchritudi
nem ei. Nihil tñ interrogātes eā: dimiserūt rāsi
re dicentes. Deuo patrū nostrorū det tibi gratiā
z omne consiliū tui cordis sua virtute corroboret
z gloriatur super te hīrīm z sit nomen tuū in nu
mero sanctorū z iustorum. Et dixerūt hī qui illic
erant oēs vna voce. fiat fiat. Iudith vero oiana
dñm transiit p̄ portas ip̄s z abia eius. factum

Exo. 14. f

Ista. 10. b.

Eccl. 36.

B

Ista. 16. b.

B

13. b

C

Eccl. 11. a.

1. cor. 10. b

D

A

Eccl. 34. d.

B

est aut cū descenderet morē circa outū blehoccur
reit ei expoliatores assyrior: et tenuerūt eā dicē-
tes. Ubi h' venio: aut q' vadis: q' rēdit. Silla sū bebie
ous. Ideo ego fugi a facie eo: p' qm' futu' agnouit
q' den' vobis in depōitione p' eo q' p'tēntes
vos noluerūt tradere seipso: p' luentrent miam
in cōspēctu v'ro. H'ac de causa cogitavi mecū di-
cens. Madā ad faciē p'ncipis holofernis vt idicē
illi secreta illo: et ostendā illi quo aditu possit ob-
tinere eos: ita vt nō cadat vir v' de exercitu ei'
Et cū audisset virtutē h'ba ei: cōsiderabāt faciē
ei' et erat in oculis eo' stupor: qm' pulchritudinē
ei' mirabantur nimis. Et dixit ad eā. Cōserua
alam tuā eo q' tale reppisti cōsiliū vt descēderes
ad dñm nostrū. Hoc autē scias qm' euz steteris in
cōspēctu ei' bene tibi faciet: et eris grātissima ei
de ei'. Duxerūtq' illā ad tabernacm holofernis
nūciantes eā. Tūc intrasset ahi faciē eius: statim
ca p' est in suis oculis holofernes. Dixerūtq' ad euz
satellites ei'. Quis p'tēnat p'p'm bebie eo' q' tam
decoas mulieres h'it vt nō p' his merito pugna-
re cōtra eos debeam? U' idē itaq' iudith holof-
fernē sedentē in canopeo q' erat ex purpura et
byssor auro: et smaragdo et lapidib' p'ciosis lēxū
t cū in faciē ei' intēderat ad eam: et p'sternens
se sup' terram: et eleuauerūt eā seruū holofernis iu-
dente domino suo.

¶ C. S. Holofernes cōfōrat iudith causam q're
venit querit: quo respondit verba adulatoria
placencia holoferni.

¶ An holofernes dixit ei. Equo anio
esto et noli pauere in corde tuo: qm'
ego nunq' nocui virū q' voluit seruiri
re nabuchodonosor regi. P'p'us autē
tu' si nō p'p'isisti memō alleuasti lanceā meam
sup' eū. Hūc autē dic mihi quā ex cā recessisti ab il-
lis: et placuit tibi vt venires ad nos. Et dixit illi iu-
dith. Sume h'ba ancille tue: qm' si secutus fueris
h'ba ancille tue: p'fectā rem faciet dñs tecū. Hūc
enī nabuchodonosor rex terre: et viuit: et tuus eius
q' est in te ad correptionē oim alap' errantū: qm'
nō sōli hoies seruati illi p' te: sed et bestie agri obre-
perant illi. Hūc autē enī animi tui industria vniuer-
sis gētib' t' indicat: est oī scō qm' tu solus bon'
et potēs es in oī regno ei': et disciplina tua oībus
p'ncipib' p'dicat. Hec hoc latet q' locut' est actio:
nec illud ignora' q' ei iusseris euenire. Cōstat ei
deū nostrū sic peccatio offensū vt mādauerit per
p'phetas suos ad p'p'm q' tradat eū p' p'cis suis
Et qm' scū se offendisse deū suū filij isrl': tremor
tu' sup' ipsos est. Insuper illa famē inuastit eos: et
ab ariditate aque iā inter mortuos p'putant. De
nig' hoc ordinat vt interficiat pecora sua et bibat
sanguinē eo' et scia dñi sui q' p'cepit de' nō cōtin-
gt in frumento vino et oleo h'c cogitauerūt ipe-
dere: et voluit cōsumere q' nec manib' deberēt p'gi-
gere. Ergo qm' h'c facili certū est q' in p'dictōem
dabunt. Et ego ancilla tua cognosce' fugi ab il-
li et misit me dñs h'ec p'sa nūciare tibi. Ergo ei an-
cilla tua deū colo etiā nūc apud te: et erit ancilla
tua et oīabo deū et dicet mihi q' eis reddat pecca-
ta suā. et venies in ciuitatē tibita vt ego adducā
te: et mediā h'itū. Et habebis oēm p'p'm isrl' sicut

oues q'bus nō est pastor. Et nō latrabit vel vnus
canis cōtra te qm' h'ec mihi dicta sunt p' puidētiā
dei. Et qm' irat' est illis de' h'ec p'p'a missa sum nū-
ciare regi. Placuerūt autē oīa verba h'ec corā holo-
ferne et corā puertis ei': et mirabant ad sapientiaz
ei': et dicebāt alter ad alterū. Hūc est talis mulier
sup' terram in aspectu in pulchritudine et in sensu
h'bo'p'. Et dixit ad illā holofernes. Bene fecit de'
q' misit te ahi p'p'm: deus illū tu in manib' nris.
Et qm' bona est p'missio tua si fecerit mihi hoc de
us tu': erit et de' me'. et tu i domo nabuchodonos-
or magna eris: et nomen tuū nominabitur in vni-
uersa terra.

¶ C. S. Iudith in domo thesaurorū manere p'ci-
piē liberalitas et exaudi ad ofonē largiē. de cibis
p'p'us se mādaturat dicit. mittit vagao vt Iu-
dith cōfentiat holoferni. illa intrat comedere et
hibere corā eo. holofernes lebiatur.

¶ Hūc inuastit eā irore vt repōsit ar-
theasuri ei' et iussit illic manere eaz et
cōstruit qd daret illi de cōsilio suo.
¶ Cui r'ndit iudith et dixit. Hūc nō po-
tero mādurare ex his q' michi p'cipio tribui neve-
niat sup' me offensio. Et h'is autē q' mihi detulū mā-
ducabo. Et ut holofernes ait. Si desciderit tibi ista
q' tecū detulisti: qd faciem' tibi? Et dixit Iudith.
Hūc aia tua dñe me'. qm' nō expēdit oīa h'ec an-
cilla tua donec faciat deus in manu mea h'c q' co-
gitauit. Et induxit illā seruū ei' in tabernaculū
quo p'ceperat et petiit dñi introire vt daret ei co-
pia nocte et ahi lucē egrediendi foras ad oīano-
nē et dep'candi dñi et p'cepit cubicularis suis vt si
cui placeret illi exiret et introiret ad adoiandum
deū suū p' tridui. Et exibat noctibus in vallē be-
thuliet baptizabat se in fonte aque. Et vt ascen-
debat oīabat ad dñm deū isrl' vt dirigeret viam
ei' ad liberationē p'p'i sui. Et introiēs mūda ma-
nebat in tabernaculo v'g dñi accipit eicā suaz in
vesperū. Et factū est quarto die holofernes fecit
cenam seruū suis et dixit ad vagao eunuchū. Ma-
de et suade bebie illā vt ipōte cōfentiat habitare
mecū. Sedū est enī apud assyrios si femina tride-
at virū agendo vt inuinit ab eo transeat. Tūc
introiuit vagao ad iudith et dixit. Hūc veras bo-
na puella introire ad dñm meū vt honificetur
ahi faciē ei' et manducet cū eo et bibat vinū in so-
cūditate. Cui iudith r'ndit. Hūc ego oīū vt cōtra-
dicā dño meo: dñe q' erit ante oculos ei' bonū
et optimū faciā. Hūc dñs aut illi placuerit: hoc mi-
hi erit optimū oībus dieb' vite mee: et furget et
oīauit se vestimēto suo: et i gressu stetit ante faciē
ei'. Cui aut holofernis p'cauit: et erat enī ardēs
in cōcupiscentia ei': et dixit ad eā holofernes. Bi-
be nūc et accūbe in iocunditate: qm' inuenisti grām
corā me. et dixit iudith. Bibā dñe: qm' magnifica-
ta est ala mea hodie p' oībus dieb' meoz: acce-
pit et māduraui: et bibit corā ipso: et parauerat
illā ancilla ei': et iocundus fact' est holofernes ad
eam: bibitoq' vinū multū nimis quantū nunq' bi-
berat in vita sua.

¶ C. S. Puella ad ostiū obfusa. iudith caput ei'
p'cidit. ciuit' fuisse caput holofernis deferret hūc
Iudith benedici. Et h'io obfusa p'citi.

D

supra. 9.

21

23

supra. 5.

25

21

23

25

27

A

Quasi sero factum est festinauerit: serui illi ad hospicia sua et cociuist vagao illi cubiculi et abierant aut oēs fa tigari a vino. Et atq; iudith sola in cu biculo. Porro holofernis iacebat in lecto nimia ebrietate sopor. Dixitq; iudith puellē sue vt sta- rer focus aī cubiculū et obfcurare. Stetitq; iudith aī lectū oīano cū lachrymis et laboriū motu in si lenio diceō. Cōfirma me dñe de' isrl' et respice in hac hōia ad opā manuū meā: vt sicut pmissi hieim ciuitatē tuā erigas et hoc q; credēs per to posse fieri cogitauit pfiā. Et cum hēc dixisset: ac cessit ad colūmā q; erat ad caput lectuli eius: et p- gionē ei' q; in ea ligat' pēdebat exoluit. Cumq; euaginasset illū apphendit comā capiti ei': et ait. Cōfirma me dñe de' in hac hōia: et pcutit bia in ceruicē ei' et abscidit caput ei' et abstulit canopeū ei' et colūmā: et euoluit corp' ei' et truncū. Et post pusillū exiuit et tradidit caput holofernis ancille sue et iussit vt mitteret illud in perā suā et externerit due fm pueritū dñi suū qñ ad orationē: et trāstret castra et g'ratias vallē venerit ad postā ciuitatē: et dixit iudith a longe custodi b' muroꝝ. Aperite portas qñ nobiscū est de' q; fecit h'itū in isrl'. Et factū est cū audissent viri vocē ei' vocauerūt p's- byteros ciuitatē. Et occurrerūt ad eā oēs a mini mo vsq; ad maximū qñ sperauerūt eā id nō esse venturā. Et accedentes iuliani cōg'rauerunt circa eā vniuersi illa aut ascendens i eminētiorē locū iussit fieri silentiū. Cūq; oēs tacuissent dixit iudith. Laude dñm deū nostrū q; non deseruit sperātes in se et in me ancillā suā adimpleuit miam suā quā pmissit domui isrl': et fecit i manu mea hostē ppū sui ihac nocte et pferēs de perā caput holofernis odit illis diceō. Et ecce caput holofe- nis picipiū mline asspuoꝝ. Et ecce canopeū il- li' in q; recubebat in ebrietate sua: vbi et p manus femine pcutit illū dñs de' noster. Exiuit aut ipse dñs qñ custodiuit me āgel' ei'. et hinc euntes et ibi cōmōiantē et inde hēc reuertentē et nō pmissit me dñs ancillā suā cōtinuā suā sine pollutōe p'ci' no nauit me vobis gaudentē in victoria sua: et a- fione mea in liberatōe v'sa. Cōstremint illi oīs qñ bon' qñ i scdm mīa ei'. Vniuersi āt ad dñm dñm: dixerūt ei' cā id dñs dñs de' dñs i h'itū suā: q; p te ad nichilū redegit inimicō n'fos. Porro oēs a pūnceps ppū isrl' dixit ad eā. Bñdicta es tu si lia a dño deo excelsis: pie oib' mulierib' sup terrā Bñdict' dñs q; creauit celā et terrā q; te dixit i vlnera capitū picipiū iim' corp' nostrōꝝ: q; hō- die nomen tuum iua magnificauit: vt nō recedat laus tua de oīe homi' q; memōies fuerint h'itū dñi ieternū p qd' nō pepcisti ale tue ppter āgu- stias et tribulationē gl'io tuē sed subuenisti ruine āte cōsperci dei n'ri. Et dixit oīs populus fiat fiat. Porro actio vocat' venit. Et dixit ei iudith. De- us isrl' cui tu testimonij dedisti q; viciat' se de- iimicis suis ipse caput oīm incredulōꝝ incidit in hac nocte i manu mea. Et vt pbeo q; ita est: ecce caput holofernis q; in p'p'riū supbie sue deū isrl' pcepit et nō ieternū minabā dicens. cū captus fuerit pp's isrl' gl'ia dñi p'fariā p'cipiā laterā tua. Vides aut actio: caput holofernis: angustianus

pie pauore cecidit in facie suā sup terram et estua- uit ala ei'. Postea hō q; resumpit spū recreauit- est: p'cidit ad pedes ei' et adorauit eā et dixit. Bñ- dicta tu a deo tuo in ol tabernaculo iacob: qñ in ol gente q; audierit nomen tuū magnificabit sup te deus isrl'ael.

C. S. Caput holofernis in muro suspenditur. actio circūcūdit. facto armop. strepitū asspui no- lentes holofernem excitare inuenerunt mortuū. Capitulum xliij.

Irit aut iudith ad oēm pp'm. Audite me f'res. Suspendite caput hoc super muros nostros et erit cū exierit sol acti- p'iar' nūsq; arma sua: et erit cū ipe tu nō vt descendans sciorū s; qñ i perū facietis. Tūc exploratores necesse erit vt fugiant ad p's- cipē suū excurandū ad pugnā. Cūq; duces eorū cōcurrerit ad tabernaculū holofernis: et inuen- rint eā truncū in suo sanguine volutū: decider- unt eos timor. Cūq; cognouerint fugere eosite post illos securi: qñ dñs cōteret eos sub pedibus vestris. Tūc actio: vidēs h'itū q; fecit deua isrl' relicto gēnit' aīo n'ri: credidit deo et circūcū- dit carnē p'p'ci sui et apposit' est ad pp'm isrl' et oīs successio gl'io ei' vsq; in hodiernū diē. Mor- aut vt out' est dies suspendit sup muros caput holofernis acceptis vniuersis vt arma sua et egressi sunt cū grandi strepitu et viuulū. Qñ v- dentes exploratores ad tabernaculū holofernis cucurrerūt. Porro bi q; in tabernaculo erāt veni- entes et ante ingressum cubiculū p'sp'etēs exci- tant' g'ra: in q; tudinē arte molebant: vt non ab- erant' b' s; a sonāb'us holofernis euigilaret. Nullū enī audcbat cubiculū h'itū asspui nouum p'fando aut intrādū ap're. S; cū venissent ei' duces ac tribuni et vniuersi maiores exercit' assp- riorū dixerūt cubiculariis. Intrate et excitate il- lū: qñ egressi muros de cauerna sua ausi sunt p- uocare nos ad p'liū. Tunc ingressus vagao cubi- culū ei' stetit ante cortinā: et plausū fecit manib' suis. suspicabaf enī illū cū iudith dormire. S; cū nullū mortū iacētē sensu aurū cadperet accessit p- ximā ad cortinā et eleuās eam vidēs caduca- abos capite holofernis i suo s'anguine tabefactu- iacere sup terrā: exclamauit voce magna cū fleru et sedat vestimēta sua. Et ingressus tabernaculū iu- dith nō inuenit eā. Et exiuit foras ad pp'm et oi- p'ri. Una mulier hebica fecit cōfusione i domo re- gis nabuchodonosor. Et ecce enī holofernes iacet i terra et caput ei' nō est illū. Qñ cū audisset p'li- cipes h'itū asspui p'fiderūt eos vestimēta sua et ioler abilia timor et tremor cecidit sup eos: tur- bati sunt animi eorū valde. Et fact' est clamor in cōparabilis in medio castrōꝝ eorū.

C. S. Fugerunt asspui: filij isrl' p'sequentes i ore gladii dirati sunt spoliis eorū. p. rrr. dies vir spolia colligentes. venit posteq; cū clero et bene- dixit iudith. rrr.

C. Tūq; oīs exercit' decollatū holofernē audisset: fugit mens et consiliū ab eis et solo tremore et metu agita: fuge p'fci- diū iumunū: ita vt nullus loqueret' cum

et su. 6. a.
supia eos.

A

B

Ira codes.

supia. 105.
10. 117.
Infra eos
14. 1. c.

D

supia. 10. b.
Infra. 15. d

Supia eo.

supia. 5. c.

A

primo suo: sed inclinato capite relictis orb^{is} eua
dere festinabat: hebreos quoque armatos sup^{er} se veni
re: ad eundem fugientes p^{er} vias campos: p^{er} semitas
collum. Videntes itaq^{ue} filij israel fugientes: ta
cta sunt illos. Descendit ergo clangentes tuba et
vulantes post ipsos. Et qm affixi noⁿ adunati fu
gi ibat precipites. filij it^{em} israel vno amle p^{re}seque
re: debuit aut^{em} ocs q^{ui} loquere poruisset. Multos ocs
a nuncios p^{er} oediciuitates et regiones isrl. Oia ita
q^{ue} regio oisq^{ue} vici electi iuuenit^{ur} armati milit^{ib}
post eos: et p^{er}cutit snt eos iⁿ ore gladij q^{ui}q^{ue} puen
rent ad extremam finiu^m suos. Reliq^{ui} aut^{em} q^{ui} erat^{is}
in betulani: ingressi sunt castra affixio^{rum}: p^{er}dam
q^{ue} fugientes affixi reliq^{ui} reliq^{ui} abutuler^{is} et onu
stati sunt valde. Ibi vero q^{ui} victores reuer^{is} sunt ad
betulani: oia q^{ue} er^{ant} ibi abutuler^{is} fecit ita vt noⁿ
esset nuerus in pecorib^{us} in iumentis et in ventur^{is}
mobilib^{us} eo^{rum}: vt a minimo v^{is}q^{ue} ad magnu^m ois
diutius ferret^{is} de p^{re}datioⁿib^{us} eo^{rum}. Itaq^{ue} cum
summa pot^{er}et de bet^ulani venit in betulani oia vni
uersa p^{re}isio sua vt videret indit^{ur}. Et c^{um} exis
set ad illu^m hndit^{ur} ei illa ois vna vna bientes.
Et gloria b^{er}it^{is} sua leticia isrl: et tu honorifican
tia p^{ro}p^{ri}et^{is} n^{ost}re q^{ui} fecisti viriliter et confortasti est co
tati eo^{rum} q^{ui} castitate amauer^{is} et post viru^m rui^m alte
ru^m nefecier^{is} iudicior^{um} man^{us} b^{er}u^m cofortati^{is} et iⁿ deo
eris b^{er}idicta iⁿ eternu^m. Et dixit oia pop^{ulus} fiat fiat.
P^{er} dies aut^{em} triginta vix collecta sunt spolia affixio
rum a pop^{ulo} isrl. Porro ad vniuersa q^{ue} holocaustis
peculiaria fuisse p^{re}bata sunt: de derat indit^{ur} iⁿ au
ro^{rum} arg^{enti} v^{is}u^m b^{er}u^m et g^{em}is et ois p^{er} electic^{is} et tra
da^{ta} snt oia illa a pop^{ulo}. Et ois p^{ro}p^{ri}et^{is} gaudebat
q^{ui} mulieribus et virginibus et iuuenibus: in ois
g^{am}ie et trib^ul^{is}.

Tunc cāntum bndicti: qñs bēdixit iust in
hym̃ ad adorare. de morte iudith. 791
Tunc cāntu cāticū hoc dño iudith. vi-
cena. Incipite dño in tympanis: cāti-
ce dñoi cymbalis. modulāmini illi psal-
m̃i noui: exultate ⁊ iucorate nomen ei.
Dño p̃trena bella dñi nōm̃ ei illi. **E**ū posuit
castra sua i medio p̃p̃i sui vi eripet eos de ma-
nu oim̃ limicoꝝ n̄oꝝ. Venit affus in mōtibz ab-
adone in multitudinē fortitudis sue. **E**ū mult-
itudo obturauit torres: ⁊ eoꝝ coꝝpugnat val-
les. **E**rit i cēsumꝝ finis meoꝝ ⁊ iuenens meoꝝ
occidit gladio: infantes meoꝝ dare in p̃dā: vi-
rgines in captiuitatē. **D**ñs autē eoꝝ nocuit ei ⁊ tra-
didit eū in manꝝ fem̃ie: ⁊ cōfudit eū. **N**ō enī cecidit
p̃tēs eoꝝ ⁊ inuenit: nec filij tuam p̃usserit
eū: nec excelli gīgantes ip̃osuerit i e: illi i iudith fil-
ia merari in specie faciei sue dissoluit euz. **E**rat
enim: se vestimento viduatiū ⁊ induit se vestimen-
to leticie in exultatione filioꝝum ista ei. **E**rit
faciē suā in yuguloꝝ colligauit cinctos: flos
mitra ad decipiēdi illi. **S**adalia ei: raperit
oculos ei. **P**ulchritudo ei: captiuū fecit alay ei.
⁊ ap̃tuit pugione ceruicē ei. **H**orruit ei cō-
stantiā ei ⁊ medi aūdaciā ei. **T**unc viduauerit
castra isty: nō ei appuerit būiles: nec arescent
fili. **F**ili puellaruꝝ p̃p̃berit eoꝝ: sicut pue-
ros fugientes occiderit eoꝝ: perierit in filo a
cie dñi dei mei. **I**lli m̃m̃ cātem dño. bñm̃ nō

ut cūtem' deo nro. Adonay dñe magn' es tu et
p̄clar' in tñtate: qđ supare nemo pot'. Tibi ser-
uiat ois creatura tua: qđ dixisti fctā sunt: nulli
sp̄m tuū creata sunt: nō est qđ resistat voci tue.
Vides a fundamēto mōuebunt cā aq̄a petre
cut cera liq̄esc' ai facit tuū. Mui aut timent te
gn̄i erāt apud te p̄ ola. Ete genti s̄urgenti sup
nō' meri. Dñe enī op̄s vīdicabit in eōs die iudicij
vīstrabit illos. Dabit enī ignē et vermes in carnes
eorū: ut vīant t' sennā vīre in sempiternū. Et fa-
ciat est post decolū p̄ost victoriā veniit in be-
rusā ad adorare dñm: mox ut purificati sunt ob-
tulcrūt oīa olocasta t' vota t' reprimiōnes suas
P̄oro iudith vīnerat vasa bellica holofēnis qđ
dedit illi p̄p̄a t' canepit qđ ipsa sūstulerat obtu-
lit anathema obolūiois. Erāt aut p̄p̄a locūdas
scōm facti sc̄tōrū: t' tres mēse gaudiū huius
victōie celebrat' qđ cū iudith. Post dies aut illos
vīnalsq̄s redijt in suā: iudith magna facta est
in betp̄ulia: p̄clarior vīnerit terre israhel.
Erāt etiā vīri castitat' adicti ita ut nō cogno-
sceret virū oib' dieb' vite sue et qđ defunēt' ē ma-
nasse vir et. Erāt aut dieb' festis p̄cedens cum
magna gēa. M̄s̄s̄r aut in domo viri sui ānoa cen-
tūq̄lorū: dimisit abiā suā liberā: defūcta est ac
sepulta cū viro suo in betp̄ulia. Iuxta illi oīs po-
pul' dieb' septē. In oī aut spacio vite et nō fuit
qđ p̄urbaret isrl' t' post mortē ei' ānis multa. Vī-
es aut victorie hui' festinatit ab heb̄eis in nu-
mero sc̄p̄o. Dieb' accipit et colit a iudicij exi-
lo iudith in p̄sentem diem.

Explicit liber iudith.

Incipit plogua sancti Hieronymi
in libri i iester.

Ibi fuerit varijs translatiōib⁹ con
stat et vicariūq⁹ e⁹ qd de archiepi⁹ he
breoꝝ reuelat⁹ hūc uerbo expreſſus
transiit. ubi libitū ordinē uulgatā lac
nioſio hincde hōꝝ ꝑ ſinib⁹ raptid⁹ dēno e⁹
et eꝑ tibi poterant. et ad iſcari⁹ ſolū e⁹ iſcō
larib⁹ diſcipuli ſumpto thēmate excoꝛtate
qđ hōis vti potuit qđ iurā paffus ē. velle dē i
urā fecit. hōis aſi o paula ⁊ euſtōchi⁹ qñ ⁊ bibu
theca con hebreoꝝ ſtudioſiſſi inſitare. i⁹ interpꝛum
certamina cōpōſitare. tēmetiſ heſter hebraicū
libꝛū ſingula hōa nōſtrā tranſlatiōe aſpicere
ꝑ poſſit⁹ a gnoſcere. me nūb⁹ et alī augmentat⁹
addendo. fed fidei teſtimōio ſimpliciter ſicut i
hebreo habet by ſtōiā hebraicā laīne lingūe tra
diſſe. Nec affectū laudeſ homi⁹ nec virutē
oneſ paup⁹ cōſolatio. ubi enī placere curat⁹. mī
naſ homi⁹ penitus nō timet⁹. qñ deus diſpoſit⁹
oſſa eoz qđ volūta placere deſiderat. i⁹ ſcōꝝ ap
ſtōlū qñ euāgeliū funt. ferri xpi eſſe non poſſunt
Zurium in libro heſter aliebertū e⁹ min⁹ vſq⁹
ad theſa ſſam fecimus diuerſiſ in loca. volenteſ
ſcilicet ſeptuaginta interpꝛum ordinē ꝑ hoc inſu
nare ſtudioſiſſe lectoz. Nos enī iuxta morem he
braicū ordinem proſeq⁹ etiam in ſeptuaginta
editiōne maluit.

Explicit prologue.

supra. i. c.
supra. eodē.

Infra. 6. a
et infra. 12. a.

Infra. eodē.

Infra. 9. c.

Infra. 13. b.

erant: qd cōcubitus regi p̄sidebat: nec habebat po-
testatē ad regē vltra redēdū: nisi voluisset rex et
eā venire et iussisset ex nōle. Et voluit autē tpe po-
tē nē iussisset dies quo h̄o esset filia abiabul fratris
mardochei: quā sibi adoptauerat in filiā deberet
intrare ad regē. Quē nō q̄sūt muliebē cultū: s; q̄
h̄c q̄s voluit egeas eunuchos cultos virgīnū: h̄c
ei ad ornātū dedit. Et erat ei formosa valde: lre
indibili pulchritudine: oīm oculis gratiosa: et ama-
bilis videbā. Ducta ē itaq; ad cubiculū regis as-
suert mensē decio qd vocat r̄beber: septimo anno
regni ei: ad amauit eā rex plus qd oēs mulieres
h̄buit qd gratiā et miām corā eo sup oēs mulie-
res: et posuit p̄ dyadema regni in capite eius fecit
q̄ eam regnare in loco vāstī. Et iussit cōsultum
p̄parari p̄ magnificū cūctis p̄cipibus et seruīs
suis p̄ p̄sentionē nuptijs h̄er. Et dedit requiē
vniuersis p̄uincijs ad dona largi: est iuxta ma-
gnificentiā principis. Cūq; et secūdo q̄rentur
p̄gines et p̄garent mardocheus manebat ad
ianuā regis: ecclū p̄siderat h̄er patriā et po-
puli suū: iuxta mā dārū ei. Et ut qd enī ille p̄cipi-
ebat: obseruabat h̄er: ita cūcta faciebat vt eo
tpe solita erat quo eā paruulū nutrierat. Et igit
tpe quo mardocheus ad regis ianuā motabā ira
ti sunt bagabā et thares duo eunuchi regis q̄ ian-
tiores erāt et in pulo palatij lumine residebāt: vo-
luerūtq; surgere in regē et occidere eū. Quō mar-
docheus nō latuit. Statimq; nunciavit regem
h̄er: illa regi ex nōle mardochei qd se reme-
derat. Quē uisū ei et luentis: appēsus est vterq;
eorū in p̄nibulo. Et iussit rex vt libio memoralis
scriberet vt p̄ vitā suā aliqd repensaret ei. Man-
dauitq; e de h̄o iussit: et analib; tradidit corā regē.
Et C. S. De ealr̄to amān: cui mardocheus ge-
nuā nō fecit. fōis vīna mūtū. a rege petijt amā
vt iudei occidant. littere mittūt p̄ curiois ad
vniuersas p̄uincias iudei lugent.

Ist h̄c rex assuer: et alitauit amān si-
liū amadathi qd erat de stirpe agag: et
posuit solū ei sup oēs p̄cipēs quos
habebat. Cūctisq; seruis regis qd in fou-
p̄ palatij h̄abāt h̄ec debet genua: ad adorabāt a-
mā. Sic ei p̄cepit eis ip̄atos. Solus mardocheus
nō h̄ec debet genua: ad adorabāt eū. Cui digressi
pueri regis qd ad fores palatij residebant. Cur p̄-
ter ceteros nō obseruās mā dārū regis: Cūq; hoc
crebūt dicerent et ille nollet audire: nūciauerunt
amāncis cupiētēs vtrū p̄leuerat in snia. De-
xerat eis eis se iudei. Quō cū audisset amā et
eximēto p̄basset qd mardocheus nō sibi h̄ec debet
genua nec se adoraret: est valde: et p̄ nichilo
dixit in vniū mardochei debet man; suas. au-
dierat ei qd esset gēnis iudee: magisq; voluit oēm
iudeorū qd erant in regno assueri p̄dere nationem
De se pūmo cui vocabūt ei nisan anno duode-
cimo regni assueri: missa ē fōis in vniā qd bebaice
h̄ p̄bur corā amān quo dicit quo mēse gēnis iude
oīm debet lre: ita: et exiit mēsis duodecim; quā
vocā ad ar. Dicitq; amān regi assuer. Est p̄p̄s
p̄ oēs p̄uincias regni tui dispūsa: et a se mutuo se-
parat: nō uis vrens legib; et cerimonijs: et in sup
regis scita p̄tēns. Est optime nōstī qd nō p̄p̄s

diat regno tuo vt solescat p̄ licētā. Si tibi places
decerne vt p̄ear: et decē milia talētoz appēdā ar:
carisio gaze tue. Tūlt gr̄ex amān quo vtebā:
de manu sua: dedit eū amān filio amadathi de pio
genie agag h̄o iudeorū: dicitq; ad eū. Argentū
qd tu polliceris tui sit de p̄p̄o age qd tibi placet
Locatq; sunt scriber regis mēse pūmo nisan: ter
tiadecima die eiusdē mensis et scriptū est vt iussit
rar amān ad oēs satrapas regis: et iudices pūm-
ciarū diuersarūq; gēnū: vt quēq; gēnē legere po-
terat et audire p̄ varietate ligarū et nōle regis
assuer: lre signate ip̄i: anulō misse sunt p̄ curio-
res regis ad vniuersas p̄uincias vt occideret atq;
deleret oēs iudeos a puero vīq; ad senē: puulos
et mulieres vno die: hoc est tertio decimo mensis
duodecimi qd vocat ad ar: bona eoq; diriperent
Sūma autē ep̄as h̄c fecit vt oēs p̄uicē lre et
pararet se ad p̄diciā die. Festinabant curiosi qd
missi erāt regis ip̄erū exple. Statimq; solis pe-
pendit educitq; regē aman celebratē consuli: et
cūctis iudeis qd in vabe erant sentibus.

Ist h̄c mardocheus mādar h̄er vt ad regem
intraret roget p̄ iudeos illa excusationē p̄tendit.
Ist h̄c admonita iubet oīari pio se.

Ist h̄c cū audisset mardocheus scidit vestis
mēta sua et induit: est sacco p̄ argensio ci-
nerē capiti: et in platea medie ciuitatis
voce magna clamabat ostēdens amari-
tudine animi fuit: hoc tituluū vīq; ad fores pala-
tij graditūs. H̄c enī erat lictū idūti sacco aulā re-
gis ltrare. Qm oīb; qd p̄uicē oppidat ac locis
ad qd crudele regis dogma pueniat: placit; igēs
erat ap̄ iudeos: ieiuniū: vīlat et fieri: sacco et ci-
nere multis p̄strato vtrūq;. Ingressē autē sup puel
h̄er et eunuchis: nūciauerūtq; h̄c. Quō audis
cōsternata est: vestē misit vt ablato sacco induer
ret eā: quā accipe noluit. Acciditq; atq; h̄c eunū-
cho quē rex ministrū ei dederat: p̄cepit vt iret ad
mardocheū et disceret ab eo cur hoc facit. Egres-
susq; atq; h̄c iussit ad mardocheū et iuenit eū stan-
tē in platea ciuitatis: a ostiū palatij qd indicat et
oīa qd acciderat quō amān p̄misset vt in t̄p̄e
vno regis p̄ iudeos necē inferret argentib; et
plur quoz edictū qd p̄debat in suis die: et vt
regine ostenderet moneret eam vt intraret ad
regem et dēp̄icaretur ei p̄ p̄p̄o suo. Egres-
susq; atq; h̄c nūciavit h̄er omnia quē mardocheus
dixerat. Quē respondit et iussit vt diceret mar-
docheo. Om̄s serui regis et cūctē quē sub ditione
eius sūnt nūm̄ p̄uicē qd siue vir siue mulier
nō vocatū interius atrij regis intrauerit: abis
villa cōstēre et statim interficiatū: nisi fore rex
aurē virgā ad eū tēderit pio signo clemētis:
atq; ita possit viuere. Et go igit quomodo ad re-
gem intrare potero: quē tringita mil diebus nō
iūz vocata ad eū. Quō cū audisset mardocheus: rur-
sum mā dāuit h̄er dicens. H̄c pures qd siam tuā
tantū liberes: qd in domo regis eo p̄ie cūctis ian-
tibus. Si enī nūm̄ filiteria: per aliam occasiōem
liberābūt iudei: tu et dom; patriā mi peribit
tis. Et quis nouit vtrū i dīcaro ad regnū veneris
vt litali tpe pararetis: Rurūq; h̄er h̄c mar-
docheo verba mā dāuit. Uade et cōgrege omnes

lira. 3. c.

iudcos qd i fuflo repperit: et orate p me. Nō cōde
net nō biberit trib' dieb' et noctib'. et ego
cū ancillis meis fistr ieiunabo: et tūc ingrediar ad
regē cōtra legē faciens nō vocata: tra denſis me
mōiti t periculo. Tūc itaq mardocheus et fecit
oia q̄ hester pceperat.

C. L. S. Hester intrat ad regē. placet regi dīcī
ei. Petre quid vis etiā dimidiū regni mei. petit ut
rex t aman fecū ad cōnuūū veniāt ſero. petit ut
iterū altero die ambo ad cōnuūū veniant: aman
mardocheo crucem parat.

C. L. S. Beati tercio lūda est hester regalib'
vestimēti: t ſtāt in atrio dom' regie
qd erat iteri: t cōtra baſilicā regie. At il
le ſedebat ſup ſolū ſuū in cōſultorio pa
latij cōtra oſtū dom'. Cūq̄ vidiffet hester regi
nā ſtāntē placuit oculis ei: t extēdit cōtra eā vir
gā aureā quā tenebat manu. Mue accēdit oſcu
lata ei ſummitatē virgē ei: dixitq ad eam rex.
Quid vis hester regia: Mue ē petiō tua: Et nū
ſi dimidiū partē regni pēncis babī ſibi. At illa
rīdit. Si regi placet obſecro ut venias ad me hō
die t aman tecū ad cōnuūū qd parauit. Statim
rex vocatē inq̄ cito aman ut hester obediat vo
lūtat. Tūc nēruit itaq rex t aman ad cōnuūū qd
eis regia parauerat. Dixitq ei rex poſtq vinū
biberat abū dāter. Quid petit ut det ſibi: p qua
re poſtulas: Et nū ſi dimidiū partē regni mei pe
tēris: appetrabis. Cui rīdit hester. Petiō mea
t pces ſunt iſte. Si luēti in pſpectu regis grām t
ſi regi placet ut det michi qd poſtulo t mea ipſe
at petitiōne veniat rex t aman ad cōnuūū qd pa
rauit ei: t cras aperiā regi volūtatē meā. Egref
ſus eſt itaq illo die aman letus t alacer. Cūq̄ vi
diſſet mardocheū ſe dentē aī fores palatii: t non
ſolū nō aſſurrexiſſe ſibi: ſy nec motū quidē de ſo
co ſeſſionis ſue indignat' eſt valde: t diſſimulata
tra reuerſus i domū ſuā cōuocauit ad ſe amicos
ſuos t zares vxoī ſuā: t expoſuit illis magnitudi
nē diuiniatū ſuarū ſilōtiū turbā: t quātā eū glo
ria ſup oēs pūncipēs t ſeruos ſuos rex eleuaſſet
Et poſt hec ait. Aſcigna quos hester nullū alius
vocaui ad cōnuūū cū rege ſper me: apud quam
etiā cras cū rege piauſus ſum. Et cū hec omia
habē: nichil me habere putos: qdū videro mar
docheū iudcū ſedentē aī fores regias. Rīderūt
q̄ ei zares vxoī ei' t ceteri amici. Tūc parari ex
ceſſam irabē habentē altitudinis quinquaginta
cubitos: t die mane regit' appendat ſup eā mar
docheus: ſic tibi cū regē letus ad cōnuūū. Pla
cuitq ei pſiliū: iuſſit exceſſam pparari crucem.

C. L. S. Rex in annib' fidelitatē mardochei in
uenit. pcepti ei honorari. aman cōſuſus.

C. L. S. Beati illā dixit rex. inſomnē auiſſitq ſi
bi aſſerri hystolas t annales ptiōi tē
porū. Mue cū illo pſente legerent: ven
tū eſt ad illū locū vbi ſcriptus erat quō
nūciaſſet mardoche' inſidiā bagabā t thares
eunuchoz t regē aſſurcū iugulare cupientū. M
cuz auſuſſet rex: ait. Quid p hac ſide honore ac
pūm mardocheus cōſecut' eſt: Dixerūt ei ſeruī
ac miniſtri. Nihil oīno mercedis accepit. Statim
rex. Quis eſt inq̄ in atrio? Aman dīppe interius

atriū dom' regie ſtrauerat: ut ſuggeret regi t iu
deret mardocheū aſſigū patibulo qd ei fuerat ppa
ratū. Rīderūt pueri. Aman ſtat in atrio. Dixitq
rexi grediaſ. Cūq̄ eſſet i grefus aī illi. Quid de
bet ſieri viro quē rex honorare deſiderat? Cogit
tās aut in corde ſuo amā: t repūſiō q nullū aliū
rex nū ſi ſeuelleret honorari rīdit. Nō quē rex hono
rare cupit: debet idū veſtib' regis: t iponi ſuper
equū qd de ſella regis eſt: t accipere regiū byade
ma ſup caput ſuū: t pūmus de regis pūncipib'
ac t rianō teneat equū ei: t p plateā ciuitatis in
cedēs clamet t dicat. Sic hominib' quēdūq
uo lucrit rex honorare. Dixitq ei rex. Feſtina t ſum
pta ſtola t equo ſac ut locutus es mardocheo ias
deo q ſederatē fores palatij. Eane ne quicq de
his q locut' es ptermittas. Tūc itaq aman ſto
lā t equū andurūq mardocheū in platea ciuitat'
t ipſoſit equo pcedebat atq clamabat. Hōcho
noie cōdign' eſt quēdūq rex voluerit honorare.
Reuerſus eſt mardocheus ad ianuāz palatii et
amā feſtinauit t rei domū ſuā lugēs t opto capite
narratitq zares vxoī ſue t amicis oia q̄ eueniſ
ſent ſibi. Cui rīderunt ſapientes quos habebat i
cōſilio t vxor ei'. Si de ſemie iudeoz eſt mardo
cheus ante quē cadere cepiſti non poteris ei reſi
ſtere: ſy cades in cōſpectu ei'. Adhuc illis loquen
tib' venerūt eunuchi regis t cito eū ad cōnuūū
qd regina parauerat pgerē cōpulerunt.

C. L. S. De accusatōe hester cōtra aman. de ſus
pſiciōe aman i patibulo mardocheo pparato.

Ilſtrauit itaq rex t amā ut biberet cūz
regina. Dixitq ei rex etiā ſcō die poſt
q vino inlauerat. Mue eſt petiō tua
heſter ut detur tibi: qd vis fieri: Et nū
ſi dimidiū partē regni mei petieris: in petrabis.
Ad quē illa rīdit. Si inueni grām in oculis tui
o rex: ſi placet: dona michi aliam meam pio qua
rogo: t popuū meū pio quo obſecro. Tra diti eſt
ſumus ego t populus meus ut cōteramur iugu
lemur t percamus. Atq vtiā in ſeruos t famu
las venderemur: eſſet tolerabile t gementē tace
rem: nunc aut hoſtis noſter eſt cuius crudelitās
redundat in regem. Reſpondenſq rex aſſuerit
ait. Quis eſt iſte t cuius potentē ut hec audeat
facere: Dixitq hester. Hoſtis t inimicus noſter
peſſimus iſte eſt aman. Quod ille audiens illico
obſtupuit: vultus regis ac regine ſerre non ſuſti
nens. Rex autem iratus furrexit: et de loco com
nuūū intrauit in poſtū arboribus conſitū. Aman
quoqz furrexit ut rogaret hester reginam p ani
ma ſua: intellexit enim a rege ſibi paratū malum
Qui cū reuerſus eſſet de poſto nemozibus conſi
to: t intraſſet conuiuij locū: repperit aman ſuper
lectū couruiſſe in quo ſacebat hester: ait. Etiam
reginā vult opprimere me pſente i domo mea.

Accidit verū de ore regis exterae: ſtatim ope
ruerunt faciem eius. Dixitq arboribus vnus de eu
nuchis qui ſtabant in miniſterio regis. Eſt lignū
qd parauerat mardocheo i alacutus eſt pio qua
ſtat in domo aman: habens altitudinis quinquage
nta cubitos. Cui dixit rex. Appendite eū in eo
ſuſpenſus eſt itaqz aman in patibulo qd para
uerat mardocheo: t regis ira quietuit.

clarum dicitur omnibus quod peccat sumptum de
vulgata editione apud iudeos de condonatione
eorum de oratione mardochei.

Rex itaque artaxerxes ab idia vici
ethiopia centum viginti septem provincias
in principibus et ducibus et imperio sub
iecti sunt salutem. Et plurimis gentibus
super arcem universum orbem meo ditioni subiugatis
sem volui nequaquam abuti potentie magnitudine
sed clementie et lenitate gubernare subiectos ut
ab eis nullo terrore vitio silentio transigerent optata
cunctis mortalibus pace fruerentur. Quod etiam me
a consiliariis meis quod posset hoc impleri vni qui sa
piens et fide ceteros precebat et erat post regem se
cundum amam nolle indicavit michi in toto orbe ter
rarum populum esse dispersum qui novis vicerat legibus
et contra olim gentium consuetudinem facies regum iusta
contineret vniuersamque concordiam nationum sua dis
sentatione violaret. Quod cum didicissem videtur
vni gentem rebellis aduersus omne hominum genus
vni legibus nihilque iustitiam contrarie et turbare sub
iectis nobis provincias pacem atque concordiam ius
mus ut quoscunque amant omnes provincias populos
esset et contra a regem quem patriam loco colimus monstra
uerit cum coniugibus ac liberis delectant ab inimicis su
is. Nulliusque eorum miserere iuxta decima die duo
decimi mensis ad anni presentis ut nepharum ho
minum vno die ad inferos descendentes reddam in
perio nostro pacem quam turbauerat. Hucusque ex
plare eplae. Quae sequuntur post eos loci scripta res
peritibi legisti. Per gentes mardochei fecit illa quae
et mandauerat bester. Nec tibi habet in hebraico et
apud nullum penitus ferunt imperium. Mardocheus
autem deditur est in diem memoriam omnium operum eius
et dixit. Vnde dicit rex ostendit in ditione eius tua
cuncta sunt posita et non est qui possit tue resistere
voluntati si decreveris saluare israel. Tu fecisti
celum et terram quicquid celi ambitu continet omnes
omnes nec est qui resistat maiestati tue. Cuncta
nostra scis quod non pro superbia et contumelia et ali
quod glorie cupiditate feceris hoc ut non ad avaritiam
superbissimum libenter enim p salute israel etiam
vestigia pedum et deosculari paratus essem de di
mitui ne honoris dei mei transire de a hollem et
ne quod ad avaritiam excepto deo meo. Et nunc dicit
rex deus abiam miserere populi tui qui volunt nos in
mici nostri perdere et hereditatem tuam delere. Ne de
spicias partem tuam quam redemisti de egypto. Et au
dit deprecationem meam et propitius esto sicut in funicu
lo tuo convertit luctum nostrum in gaudium ut vni
tens laudemus nomen tuum dicitur ne claudas oia te
canemus. Quis quoque israel pari meretur obsecratio
ne clamavit ad deum quod eis certa mox impederet
et clausit de planctu bester. et de oratione eius
ad avaritiam dominum et quod sit repertum in vul
gata editione.

Rex quoque regina confugit ad beth
pauens periculum quod imminerebat. Quod
deposuit vestes regias et induitibus et lu
ctui apta indumenta suscepit et per vineam
et vias cinere et stercore implevit caput et cor
pus suum humiliter et ieiunans oiaque loca in quibus
antea letari consueverat crinibus laceratione copie

uit. Et deprecabatur deum deus israel dicens. Vnde mi
hi rex noster ex solus diuina me solitarii et cuius
pietate nullus est auxiliator alius periculum me
um in manibus meis est. Audisti a patre meo quod tu
dixisti iussisti israel de cunctis gentibus et presens nos
ex orbis retro malis suis et possideres heredi
tatem sempiternam fecisti eis sicut locum eorum. Pec
cauimus in conspectu tuo et idcirco tradidisti nos
in manus inimicorum nostrorum. Colimus enim deos co
rum. Iustus es domine. Et iustus non est sufficiens durissi
ma nos opprimunt seruauit sed robur manuum suarum
ad idolorum potestate de putantes voluit tua mutare
permisisti de delere hereditatem tuam et claudere oia
laudantium te atque extingere gloriam templi et altaris
tui et aperiri oia gentium et laudet idolorum fortitu
dinem et predicet carnalem regem in sempiternum. Ne
tradas domine scriptum tuum pio qui non sunt ne rideat
ad ruinam nostram sed couerte consilium eorum super
eos et cum qui non cepit sentire disperde. Vnde
to dicit ostende te nobis in tempore tribulationis
nostrae et da mihi iudicia domine rex deorum et vniuerse
potestati tribue sermonem cōpositum in ore meo
in conspectu leonum et transfer cor illi in odium ho
minum nostri ut in ipse pereat et ceteri qui ei presentibus
flos aut libera in manu tua et ad diuina me nullus
aliud auxilium habet me nulli te dicit qui habes omni
scientiam et nos qui oderi gloriam iniquorum et detestor
cubile in circuitibus et oleo alienigenae. Tu scio ne
cessitate mea quod amorem signi supbiae que mee
quod est super caput meum in diebus ostentationis
meae et detestor illud quasi panem menstruare et non
posse in diebus silentii mei et quod non comederim in
mensa amant nec michi placebit conuiuium regis
et non biberim vinum libaminum et nunquam letata sit
ancilla tua ex quo huc translata sum visum in presen
te die nisi in te dicitur deus abiam. Deo fortis populus
exaudiret eorum quod nulli alia spe haberet libera
nos de manu iniquorum et erue me a timore meo.
Hec quoque addita repperi in editione vulgata.

Rex quoque reperta in vulgata editione qua
liter mardocheus mandauit bester ut iraret ad regem
qualiter itrauit de pulchritudine eius quas
liter territa est ad aspectum regis.

Rex mandauit ei haud dubium quin bester
mardochei ut in gressu ad regem et
rogaret pro populo suo et pro patria sua.

Rex demorare inquit diuersum humilitatis
tue quod nutrita sis in manu mea qui amant secun
dum a rege locum et cetera nos in morte et tu luo
ca dñm et loquere regi pro nobis et libera nos de
morte. Hec non ista quod subdita sunt in editione vul
gata repperi. Vnde autem tertio deposuit vestimenta
ornatus fuit circumdata est gloria sua. Cuius re
gio fulgeret bitum et inuocasset omnes et cetera et salua
tor dei assumpsit duas famulas et sup vni quod
nitebat qui pie de iis et nimia teneritudine cor
pus suum ferre non sustinens altera aut famularum se
quebat dñam desueta in humum indumenta sustine
tans. Ipsa autem rosco colore virgine perflua et gra
tis ac nitentibus oculis tristem celebrabat animum et ni
mio timore contra traxit. Ingressa igitur cuncta per
ordinem ostia stetit porta ingressa iuxta residere per
solum regni sui indutus vestibus regis auroque ful

gens ⁊ p̄ciosos lapidib⁹: eratq; s̄ribilla aspectu.
Lūq; eleuasset faciē ⁊ ardētib⁹ oculis furorē pe-
ccatoris indicasset: regina corruit: ⁊ in pallorē colo-
re mutato: lassū sup̄ ocellulā reclinauit caput. Lū
ueritib⁹ de sp̄m regis i m̄fuetudineq; ⁊ festinac
metuēis exiitit de solio ⁊ fustētiā cāuinis suis bo-
nec rediret ad se hys h̄bis blandiebaf. Quid h̄es
hester? Ego fū frāt tu: noli metuē. Nō moueris
nō em̄ p̄ te sed p̄ oib⁹: hec lre cōstituta ē. Accede
iḡr ⁊ tūge scep̄rū. Lūq; illa reticenter: tulit aureā
ḡrgā: ⁊ posuit sup̄ collū ei⁹: ⁊ osculā⁹ est eā: ⁊ ait.
Cur m̄lti non loq̄ris? Que r̄ndit. Quid te dñe q̄l
angeli dei ⁊ cōturbarū est cor meū? timore gl̄ie
tue. Quid est mirabilis es dñe: ⁊ facies tua ple-
na ē gl̄ia. Cūq; loq̄retur: corruit ⁊ pene exa-
nimata est. Rex autē turbabatur et oēs ministri
eius consolabantur eum.

Excl̄p̄r ep̄le regis artaxerxis: quā ⁊ iudeis ad
rotas regni sui pulcra misit q̄ ⁊ ip̄m in p̄bati-
co volumine non habetur.

¶ C. S. Aliud excl̄p̄r ep̄le quod in heb̄reo non
habet. de reuocatione litterarū Aman: ⁊ q̄ iudei
h̄c diē in festiuitate suscipiunt.

Rex magis artaxerxes: ab idia vsq; etyl
op̄ia cētū vigin̄tē septē pulcra ⁊ duob⁹
ac pulcib⁹ q̄ n̄fē iustit̄i obediūt salutē
dicit. M̄lti bonitate pulcib⁹ ⁊ bonitate q̄
eos collat⁹: ⁊ abusi sunt in sup̄bia: nō solū subie
ctos regib⁹: n̄r̄is oppum̄erē: bat̄ sibi gl̄iaz nō
ferētes in ip̄os q̄ dederūt molūm insidias. Nec
cōtēti sūt gr̄as nō agere dñi: sicut carnitatis
in se luq; violare: sed dei quocūq; ducta cernit̄is ar-
bitrānt se posse fugere senētiā. Et in ar̄u vefante
p̄p̄erūt vt eos q̄ credita sibi officia diligenter
obseruā: ⁊ ita cuncta agūt vt ois laude digni sint
m̄daciō: ⁊ cuniculis confē subuertere dñi aures
pulcib⁹ simplices ex sua natura alios estimātes
callida fraude decipiūt. Quid res ⁊ ex veteribus
p̄bat h̄y stouis: ⁊ ex his q̄ gerunt q̄ndie: quō ma-
lis quouidā suggestiōib⁹ regū studia depiauen-
tur. Qñ p̄uldēdū est pacti ois pulcitiā. Nec puta-
re debetis si diuersa iubeam⁹: ex al̄ n̄n venire leui-
tate: s; p̄ q̄litate necessitate tēp̄is vt reip̄ublice
p̄dit vt iustitia ferre sentētiā. Et vt m̄f̄estus q̄d
dicim⁹: intelligamus Am̄ sili⁹ amadati⁹ zelo ⁊ gē-
te macedo alieni vsq; a p̄sā sanguine ⁊ pietatē no-
strā sua crudelitate cōmaculā: pegrin⁹ a nobis
suscept⁹ ē: ⁊ tāc in se ex p̄p̄is h̄ānuitate: vt p̄ n̄f
vocaret⁹: ⁊ adoraret ab oib⁹ post regē secūdū q̄ in
tm̄ arrogācie tumore sublat⁹ ē: vt regno p̄uare
nos n̄r̄is ⁊ sp̄s. Nā mardochei cui⁹ h̄der dñi: sicut
testium⁹: ⁊ cōsōne regni n̄r̄i hester: cū oī gēte sua
nouis q̄busdā atq; lauditis machinis exp̄eritui
mouēt: hoc cogitās vt illis interfectionē insidiet
n̄fē solitudinē regnū p̄sā ⁊ trāfferet in macedo-
nas. Hos autē a pessimo mortalitū iudeos neci de-
stinatos: in nulla penit⁹ culpa repperim⁹: sed ecō-
trario iustis vr̄tes legib⁹ ⁊ filios altissimi ⁊ ma-
ximi semp̄q; viuētis dei cui⁹ h̄f̄ficio ⁊ p̄b̄n̄f̄io
nobis regnū est traditū: vsq; hodie custoditur.
Nā eas l̄as q̄ sub noī n̄fē ille diregerat sciatis
esse irritas. P̄io q̄ scelerē al̄ portas hui⁹: v̄bis id
est susus ⁊ ip̄e q̄ machinat⁹: est: et ois cognatio ei⁹

p̄det in patibulis nō nobis: sed deo reddente ei
q̄d meruit. hoc autē edictū q̄d n̄f̄c mittim⁹: in cū-
ctis v̄bis p̄ponat⁹: vt liceat iudeis vt legib⁹ sus-
tis. Quid⁹ debetis ē am̄nucio: vt eos q̄ se ad na-
cē eoz parauerāt possint iterficere: tertiadecima
die m̄sis duodecimi q̄ vocat⁹ adar. h̄b̄c em̄ diez
de oīs meritis ⁊ lucr⁹ ei⁹: v̄erit in gaudiis. Qñ
vos lre ceteros festos dies h̄b̄c habetote diez
et celebrate eā cū oī leticia: vt ⁊ post̄erū cognoscā
oēs q̄ fidelit̄ p̄ho obediūt dignā ⁊ fide recipere
mercedē: qui autē insidiant regno eoz: p̄t̄re pio
scelerē. Qñ autē pulcra ⁊ ciuitas q̄ noluerit solen-
nitatis hui⁹ esse p̄t̄cep̄s: gl̄ia ⁊ igne pereat: et
sic deleat⁹ vt nō solū h̄b̄s: sed etiam in via destitua-
lit in sep̄t nū p̄ exemplo cōtēp̄us ⁊ inobediēte.

¶ Explicat liber h̄ester.

¶ Incipit p̄logus sancti hieronymi in Job:
secundum translationem septuaginta.

Item per singulos scripture diuine li-
bros: a quatuorlinguis r̄ndere maledictis
q̄ interpretatōes m̄a r̄p̄b̄sionē septua-
ginta interpretū criminā q̄i non ⁊ apud
grecos ⁊ a dia symmachus ⁊ theodonius: vel verbū
ē h̄bo: vel sensū ē sensū: vel ex vtrosq; am̄p̄tū ⁊ me-
die tēp̄erātū gen⁹ trāslatiōis exp̄sserit: oia vete-
rū strumētū volumina dñigenes obeisio asteriscisq;
distinxerit: q̄s vt additos vel ⁊ theodonius sup̄pos
trāslatiōis an̄q̄ l̄ernit⁹: p̄b̄is defuisse q̄d addidit.
Dīcāt iḡr obrectatores mei recipere in toto q̄d
in partib⁹ suscep̄erūt: aut interpretatiōem eā: vsq;
asteriscis suis radere. Neq; em̄ fieri p̄t̄ vt quos
plura l̄ernitūse p̄p̄erit⁹: nō eodē etiam in qui
busdā errasse fateant⁹ p̄t̄que in iob cui⁹ l̄ ea q̄ sub
asteriscis addita sūt subtraxerūt: p̄o maxia de r̄r-
cabis: ⁊ hoc obtraxerūt ap̄ grecos. L̄et̄ ap̄ l̄ati
nos an̄ eā trāslatōez quā sub asteriscis: obelis nup̄
edidim⁹. Septigēti ferme aut octigēti h̄f̄ defūt: vt
decurrat⁹ ⁊ lacerat⁹: corosulog; liber: sed itatē sui
publice legētib⁹ p̄beat. h̄b̄c aut trāslatio nullū de
veterib⁹: sed q̄ interpretē: s; ex ip̄o heb̄reo arabico
q̄ sermone: ⁊ iter dñi symmachus h̄ba n̄f̄c sensus n̄f̄c
simul vt r̄p̄s resonabit obliquus em̄ etiā ap̄ he-
breos tot⁹ liber f̄r̄ ⁊ labuic⁹: ⁊ q̄d greci rhetor
res vocāt s̄chematismo: dñi qui alius loq̄t ali
nd agit. V̄t si velis anguillā vel murenallā frictis
tenere manib⁹: quāto f̄m̄ p̄f̄erit⁹ tāto cit⁹ elā-
bif. Memini me ob itelligētiā hui⁹ voluminis l̄y d-
dei quēdā p̄cepto: ē: q̄ apud heb̄reos p̄m̄ h̄f̄
putabaf: nō paruis redemisse nūmis cui⁹ doctri-
na an aliq̄d p̄f̄erit ineficio. Ip̄oc n̄f̄f̄cio non po-
tuisse me interpretari: nisi q̄d an̄ itellerer. N̄ p̄ici-
pio itaq; voluminis vsq; ad h̄ba Job ap̄ heb̄re
os p̄sā oīo est. Porro a h̄bis iob in q̄d ait. Perre
at dies in q̄ nar⁹ sum: ⁊ nox in q̄ dicit⁹ ē: cōcep̄
est h̄o: vsq; ad oī locū vbi an̄ finē voluminis scri-
ptū est. Idcirco ip̄e me r̄p̄b̄do ⁊ ago penitētiā
in fauilla ⁊ cinerē: ⁊ ex am̄t̄i verus sum: ⁊ dactylo
sp̄do eoz currēte: ⁊ p̄pter ligue idioma crebro
recipietis ⁊ alios pedem nō caridē ⁊ s̄labarū s̄
eodē tēp̄o. Interdū quoz r̄p̄m̄us ip̄e pul-
cis ⁊ r̄m̄l⁹: f̄r̄ numeris pedū solutis: q̄d metrical
magis q̄ simplex lectos itelligit. A sup̄radicto
aut verus vsq; ad finē lib̄: parū com̄ q̄d rema

Job. 3. a.

Ibidem.
4. 1. a.

Gene. 32. b.
2. Reg. 19.
c.

sup̄ia. 1. a.

3.

sup̄ia. 3. a.

sup̄ia. 2.
c.

sup̄ia. 3.
sup̄ia. 7. d.
d.

net pfa ofone cōterit. Quod si cui uidef incredū
hiet: mētra fecit: esse apud debitos: et in mox nī
flacci grece opidari: et alchei: et spabo: et pfallerit
vel lametationes hieremie: et oia ferme scriptu-
ra: cāica cōprehēdielegat pphōne: iosephū out-
genē: cesariē em eusebiū: et eoz testimōio meve-
ri dicere compoibatur. Audi dū opior ter canes
mei idcirco me hōc volumine laboiaffe: nō vt in-
terpationē antiquā rephēderet sed vt ea q̄ in illa
aut obfcura sunt: aut omiffa aut certe scripto: vi-
no depiaua: manifestioia nra interpatione flet-
ret: et q̄ debetū sermonē ex pte didicim⁹: et latino
pene ab ipfo cunabulis iter grāmaricos et rheto-
res et philofophos detritū sum⁹. Ad si apud gre-
cos post septuaginta editiōe tā xpi euāgelio cho-
ruscat iude: a q̄lat symach⁹ ac theodonio iuda-
zātes heretici fūt recepti q̄ multa mysteria falua
tous subdola iterptatōe celantur: tū in exēplis
habētur apō ecclias et explanantur ab ecclesiasti-
ciis viris: quātomagis ego xpian⁹ et de patribus
xpianis nar⁹ et uerūis crucis: mea frōte pouans
cur⁹ studiū fuit omiffa repetere: depiaua cor-
re et sacramēta ecclie puro et fidei apire sermone
vel a fastidiosis et a malignis lectionib⁹ nō debeo
reptobari. It̄ abeat q̄ uolunt veteres libios vel in
mediis purpureis auro argētoq̄ descriptos:
vel uinculib⁹ vt uulgo aitū: lris onera magis exa-
rata q̄ codices: dūmō mihi meiffis pmitat pau-
peres hēre cedulas: et nō tā pulchros codices q̄
emēdatos. It̄ aq̄s aut editio: et septuaginta iuxta
grecoz: mea iuxta debitos latīnū meo labore
translata est. Eligat vnūq̄q̄ q̄s uult: et studiosū
me magis q̄ maluiū pber.

Sit ali⁹ plog⁹ scribi dionym⁹ iob fīm hebialcū
aut si ficellā iūco teretē aut palmarū
folia cōpicare: vt in sudore uult⁹ mei
comederet panē: et uentris op⁹ sollicita
mēte ptractare: null⁹ morderet: nemo
rephēderet. Nūc aū q̄ iuxta iñiaz saluatois vo-
lo opari cibū q̄ nō perit: et antiquā diuino p volu-
minū uia fentib⁹ q̄gnūis pūgore error mihi ge-
nit⁹: infigit: correctio: uiciorū falsari⁹ uocor: et
rores nō auferretēd ferere. It̄a est em uetusta
cōfuetudo vt etiā cōfiliis plenissq̄ uicia place-
ant: dū magi pulchros bēro uolūt codices q̄ emē-
datos. Quapiop⁹ o fies dilectissimi vnicū nobis
litratis et humilitatis exēplar: p labello calathis
spoutellisq̄ munificētia monacho p spiritalia hēc
et māsura dona fufcipite: ac beatus iob qui adhuc
apud latinos iacebat i stercois: ambibus fceatebat
error: i regnū imaculatūq̄ gaudeat. Quod ei post
pbatōe atq̄ uictoria duplicia sunt ei vniuersa
reddita. Ita ego in illa nra uia audacter loqr̄ feci
eū hēre q̄ amiserat. Et q̄s et uos et vnūq̄q̄ lecto-
re folia pbatōe cōmoneo: et i picipis libiois
eades sp̄ annecte rogo: vt pbi canes sp̄ pcedētes
q̄gulas uideritis: fciatis ea que fubiecta fūt in he-
biaicis uolumib⁹ nō habet. Porro ubi stelle ima-
go pfulserit: ex debilio i fmo de nro ad dita fuit. Nec
nō et illa q̄ hēri uidebat et i corupta erat vt sen-
fū legētib⁹ tollerēt oiantib⁹ uobis mea gno labore
correct⁹ magis uide q̄ ex odio meo ecclies xpī
uētūratu: q̄ ex alioiū negotio.

Incipit argumentū in libro iob.

In terra quidē habitasse iob uisū dī fū-
nib⁹ idume et arabie fere et erat ei afi
nomē iobab. Et accepit uxore arabiā
et genuit filiū quē uocauit ennon. Et at
ait ipe fili⁹ quidē iareb de efau filio fili⁹ de ma-
tero uero bofra: ita vt sit quintus ab abiaam. Et hi
sunt reges q̄ regnauerūt in edom: qua t ipe re-
gnauit: sed pum⁹ in ea regnauit balach fili⁹ deoi
et nomē eiū dē ciuitatis nachaba. Post hūc autē
bala ch. Post eū iobab q̄ uocat iob. Post iob aū
cufam: qui erat dur ex themanouis regione. Et
post illū regnauit adar fili⁹ beab: qui exiit ma-
diam in capo moab et nomē ciuitatis ei⁹ chetbea
uith.

Explicit argumentum.

Incipit liber iob.

C. S. De sanctitate iob et filijs et substantia ei⁹
De cōpluto filio p. De sathan q̄ expetita licētia a
dño pmissit camelos boues: et alinos oues: et pue
ros ad uiciniū liberos ei⁹. De mēsticia iob et lau-
de ei⁹ ad dhm.

Lapsum.

It̄ erat in

terra huius nomē iob. Et
erat uir ille simplex et re-
ct⁹ ac timens deū: et ce-
dens a malo. Partis fuit
ei septies filij: et tres filie.
Et fuit possessio eius se-
ptē milia ouis: et tria mi-
lia cameloz. q̄ngēta q̄q̄ iuga bouū: et quingēte as-
ine: ac familia multa nimis. Et erat uir ille magn⁹
inter oēs ouētales. Et ibat fili⁹ ei⁹: et faciebāt con-
uiuia p domos vnūq̄q̄ is die suo. Et mittentes
uocabāt tres sorores suas vt comederēt et bibe-
rent cū eis. Cumq̄ in orbē trāsissent dies cōiuij,
mittēbat ad eos iob et sacrificabat illis: cōfingēf
q̄ diluculo offerēbat olocausta per singulos. Et
cebat em. Hec forte peccauerūt fili⁹ mei et dñs dix-
erint deo in cordib⁹ suis. Sic faciebat iob cunctis
diebus. Quadā autē die cū uenisset fili⁹ dei vt af-
fisterent corā dño affuit inter eos etiā sathan. Et
dixit dñs. Un de uenit? Qui rñdēs ait. Circuluit
territ⁹: gābulauit ei⁹ dixitq̄ dñs ad eū. Nūq̄ dñs
derasti seruū meū iob q̄ nō sit ei similis in terra.
homo simplex et rectus ac timens deū: et cedēs
a malo. Et respondēs sathan ait. Nunq̄ frustra
iob timet deū? Honne tu uallasti ei⁹ ad domū ei⁹
vniuersā q̄ substantiā ei⁹? per circuitū? Speri-
manū ei⁹? bñdicti fūt possessio eius creuit in ter-
ra. Sed et de paululū manu tuā: itāge cūcta q̄
possidet: nisi in facie benedixit tibi. Dixit ergo
dñs ad sathan. Ecce uniuersa q̄ habet in manu
tua sūtm in eū ne extēdās manu tuā. Egredifū
q̄s sathan a facie dñi. Et aū quādā die filij ei⁹
fille ei⁹ comederūt et biberūt vinum in domo fratri-
sui pūmogenitū: nūc uenit ad iob q̄ diceret.
Bones arabā et asine pascēbant iuxta eoz: et r-
ruerūt sabei tueritūq̄ oia q̄ pueros pculserūt gīa
dio et enasi ego solus vt nūciarē tibi. Cūq̄s dñs
ille loqueretur uenit aliter: dixit. Ignis dei ceci-

infra. 1. a.

infra. 4. 1. b.

infra. 1. a.

B

B

Se. 3. d.

Joh. 6. b.

Joh. 1. b.

ibid. 4. 2. c.

dit e celo: tactas oues: puerosq; cōsumpsit. ⁊ ef-
fugi ego solus vt nūciareg tibi. Sed ⁊ adhuc illo
tormenta: venit alius: ⁊ dixit. Quid ei fecerūt tres
tuos: ⁊ inuasērūt camelos ⁊ tulerunt eos: nec
nō ⁊ pueros percusserūt gladio: ego fugi solus vt
nūnciareg tibi. Adhuc loq; bat ille ⁊ ecce alij intra-
uit: ⁊ dixit. Filij tui ⁊ filiab ⁊ vescebā ⁊ bibenti
bus vinū in domo fratris sui pūmogenitū: repēte
vērū uehementē irruit a regione dedit: ⁊ cōcussit
quattuor angulos dom⁹: q; corruēdo oppiessit libe-
ros tuos: mortui sunt ⁊ effugi ego solus vt nūci-
areg tibi. Tūc surrexit iob: ⁊ scidit uestimenta sua: ⁊
tōso capite coruēns in terrā: adorauit ⁊ dixit. Ha-
dus egressus sum de vtero mris mee: ⁊ nudus re-
uertar illuc. Dñs dedit dñs abstulit: sicut dño pla-
cuit: a factū est. sūt nomē dñi bñdictū. In oibus
his nō peccauit iob labijs suis neq; stultum quid
contra deum locutus est.

CL. S. De plagis uicibus que percussit eū sathā. de
tentatione p; prore facta. de amicis q; uenerūt ad
cōsolatū eū. bi tres federūt in terra cū eo septē
dieb; ⁊ noctibus nō loquentes piopter dolorē
uehementē.

HActū est aut cū quada; die uenissent
filij dei ⁊ starent coram dño: uenissent
quos sathan inter eos: ⁊ staret in cō-
spectu ei⁹: vt diceret dño ad sathan.
Unde uenit? Qui respōdēs ait. Circuiui terrā ⁊
perambulauit eā. Et dixit dñs ad sathan. Nunq;
cōsiderasti seruū meū iob q; nō sit ei similis in ter-
ra: uir simplex ⁊ rectus ac timēs deū: ⁊ recedēs a
malo ⁊ adhuc retinēs innocentē. Tu aut cōmou-
isti me aduersus eū vt affligerē ei frustra. Qui re-
spōdēs sathan ait. Pelle pio pelle ⁊ cūcta q; ha-
bet homo dabit p; aia sua. alioquin mutē manus
tuas: rāge os ei⁹ ⁊ carnē ⁊ tūc uidebis q; in facie
benedicat tibi. Dixit ergo dñs ad sathā. Ecce in
manu tua est: uertitū aliam illius seruus. Egressus
igit sathan a facie dñi: percussit iob uicere pessimo
in plāta pedis vīs ad verticē ei⁹: qui testa fa-
niez radebat: sedēs in sterquilinio. Dixit aut illi uxor
sua. Adhuc tu pmanes in simplicitate tua: bñdic
deo ⁊ mouerē q; ait ad illā qñ vna de stultis mulie-
rib; locuta est. Si bona suscepim⁹ de manu dñi:
mala quare nō sustineam⁹? In oib; his nō pecca-
uit iob labijs suis. Igit; audietes tres amici iob
eū malū q; accidisset ei uenerūt singuli de loco suo
eliphaz themanites ⁊ baldadar suites: ⁊ sophar
naamarites. Condixerūt enī vt pariter uenien-
tes uisitarent eū ⁊ cōsolarent. Cūq; eleuassent
oculos suos nō cognouerūt eū: ⁊ exclamā-
tes plorauerūt scissip; uelut sparsērūt puluerēz
sup caput suū in celū. Et federūt cū eo in terra se-
ptē dieb; ⁊ septē noctib; ⁊ nemo loquebāt ei ver-
bū. Audiebāt enī dolorē eius uehementē.

CL. S. Herba iob vbi ostēdit q; miserabilis est
vita pēnis: felix uox extrus.

HEst hec aperuit iob os suum: ⁊ maledi-
xit diei suo ⁊ locū ei⁹. Percutit dies in
qua nāt⁹ sum ⁊ nox in qua dictū est cōs-
ceptus est dñs. Dixit illa uerba in tene-
bras. Nō requirit eū deo: desq; ⁊ nō illustret lus
mine. Obscurē est tenebre ⁊ ymbria mortis. De-

cupet eum caligo ⁊ inuoluat amaritudine. Ho-
cres illam tenebrosus turbo possidet. Non com-
putetur in diebus anni nec numeretur in mensi-
bus. Sit nox illa solitaria: ne clauda digna. Ma-
ledicāt ei qui maledicūt diei: qui parati sūt facie-
tare leuiathan. Obteniens itē caligine eius
Expectet lucē ⁊ nō uideat: nec oīū surgentis au-
rore. Nō nō conclusit ostia uentris q; posuauit me:
nec abstulit mala ab oculis meis. Quare non in
uulua mortui sum? egressus exiret nō statim pe-
rii: Quare except⁹ genib; cur lactare uidebim⁹?
Nūc est dormientes ille: ⁊ somno quē descerē
cū regibus ⁊ cōsulib; terre: edificat nō solitudi-
nes: aut cū pulcib; qui possidet aurū: replens
domos suas argēto. Nūc sicut uidetur abscōdi-
tū nō subsistere: uel q; concepti nō uiderūt lucem.
Impij cessauerūt ⁊ tumultu. Nūc reuererunt
fessib; robore: quōdā uincti pariter in leue molestia.
Non audierunt uocem exactionis. Paruus ⁊ ma-
gn⁹ ibi sunt ⁊ seruus ⁊ liber a domo suo. Quare
miserō data est lux ⁊ uita his q; a maritudine aie
sunt? Quare expectat mortē ⁊ nō uenit: qñ effodien-
tes thesaurū: gau detos uehementē cū in uenerit
sepulchri. Quare cū abscōdita est uia: ⁊ circūde-
dit eū de tenebris. Anteq; comēdo suspiro ⁊ qñ
inundantes aquę scilicet rugit me? q; timor quē ti-
mebā euent mib; q; uerebā accidit: nōne dis-
simulauit: nōne siluit: nōne deuit? Et uenit sup me
indignatio.

CL. S. Eliphaz notat iob de impatiētia ⁊ inini-
sicia ppter quā flagellatur. de inani gloria q; se
iustum putat.

HEpodens aut eliphaz themanites bo-
lit. Si cepim⁹ iob tibi forsitan mole-
ste accipies. Si concepti sermonē tene-
re q; poterit: Ecce docuisti multos: ⁊
man⁹ lassas robosasti. Facillatē cōfirmauerūt
sermōnes tui: genus tremētia cōsolaristi. nūc at
uenit sup te plaga ⁊ defecisti: tengu te ⁊ cōtribua-
tus es. Ubi timor tu⁹ fortitudo tua ⁊ patiētia tua
⁊ pfectio uia; tua; ⁊ Recordare obsecro te quis
uic⁹ innocēs perisit: aut qui recti delei sunt. Quis
pioris uidi eos q; operant iniquitatē ⁊ seminat
doloꝝ ⁊ metat eos: sicut deo perisset spū ire ei⁹
esse cōsumptos. Rugit⁹ leo in⁹ ⁊ uox leone: ⁊ den-
tes catulorū leonū contriti sunt. Tigris p̄st eo q;
nō hēret p̄dā ⁊ canili leonū dissipati sunt. Porro
ad me dictū est: Abscōdita ⁊ qñ furus succe-
pit aurio me: uenas suffurris ei⁹. In dolore uisio-
nis nocturne qñ solet spū occupat ⁊ dolos: pa-
no tenuit me ⁊ tremor: oīa ossa mea perterrita
sūt. Et cū spūs me p̄stē trāsiret: inboruerūt pili
carnis mee. Stetit quidā culcus nō agnoscebam
uitā: imago corā oculis meis: uoces qñ aure le-
uis au diui. Nunq; dñs de cōparatione iustificā-
bitur: aut factoris suo purior erit uir? Ecce q; ser-
uiunt ei nō sunt stabiles: in angelis suis reppē-
rit paulatē. Quāto magis bi q; habiāt domos
luteas: q; terrenū habēt fundamētū cōsumēte re-
luta tinea. De mane vīs ad uesperā succident ei
q; nulli⁹ intelligit eternū peribit. Quare aut reliq;
fuerit auferent ei: et cōmouent ei nō in sapientia.

CL. S. De exitu iusti. de iusticia dei. q; dñs suos

Eccle. 5.
ps. 111.
infra. 8. c.

supia. 1. b.

supia. 1. a.

supia. 1. b.

infra. 1. o.
D.

infra. 1. o. b.
infra. 1. o. a.
D.

C

D

D

C

infra. 1. b.
1. p. 1. a.

Eccle. 35. c.

flagellat: et sibi eos liberat: et liberatos inde dirigit
Capitulum quintum

Mea ergo sit est qui tibi respondeat: et ad
aliquem sancto conuertere. Viri stultu
interficiat: et trucidat: et paruuli occidit in
uidia: et goudi stultu firma radice: ma
ledicti pulchritudini ei: et fati. Rōge sicut filii eius
a salute: et cōterentur in postea: et nō erit qui eruat.
Cuius melleam famelicus comedet: et ipm rapier
armatus: et bibet sitientes uictimas ei. Nichil in
terra sine uisa ficit: de humo nō egredietur do
lor: et de lapide nō erit labor: et auis ad uolatus. Quā
obit ego de peccato: et deū ponā eloquū me
um. Qui facit magna: et inscrutabilia: et mirabilia
absq numero. Qui dat pluuiā sup facies terre: et
irrigat eā: et uisq. Qui ponit humiles et subli
me: et mercede erigit: et sorsipare. Qui dissipat cogi
tationes malignas: ne possint implere man: et uisq
qz cepit: et qui appbndit sapientia in astutia
eoz: et cōsiliū piauū et dissipat. Per diē incurrunt
tenebrae: quasi in nocte fil palpatib in meridia.
Pōro saluū faciet egenū a gladio ois eoz: et de
manu uolēt pauperē. Et erit egeno spes: et inquit
tas aut cōtrahet eo suū: et uisq. Brūa homo qui corripit
ta a dño. Increpationes ergo dñi ne repobies:
q: ipē uulnerat: et medef: pcutit et man: eius sana
bunt. In sex tribulationib: liberabit te: et in septi
ma nō rāget te malū. In fame eruet te de morte:
et in bello de manu gladii. In flagello ligue absco
deris: et nō timebis calamitatē cū uenerit. In va
stitate et fame ridebis: et bestias terre nō formida
bis. Sed cū lapidib: regionū pacis: tuū et bestie
terre pacifice erit tibi. Et scies q: pacē habebat ra
berna culū tuū: et uisq. specū tuū non peccabis.
Et scies qm multiplex erit semē tuum: et pgentes
eius dñi herba terre. Ingrederis in abdāntia se
pulchri sicut infer: et acceruis tritici in tpe suo. Et
cechos vs luctigianū: ita est qd audirū mēte per
tracta.

C. S. Respondet iob: et dicit q: pena sua excedit
culpā: et tñ delectatur in pena.

Respondeo aut iob dicit: Utina appē
deretur petā mea qd: ita merui: et calami
tas quā patior in flatera: qñ arena ma
ris. Et hec quātor appareret. Unde et uer
ba mea dolore sunt plena: qñ sagitte dñi in me sūt
quarū indignatio erubuit spm meū: et terrores do
mini militat cōtra me. Nūqd rugiet onager: qz
habuerit herbā: aut mugiet boz: qz aī pīpe pie
nō steterit. Aut poterit comedi insulsum: qd non
est fāle pōitū. Aut poterit aliqd gustare qd gusta
rōt asini mortem: et ale ei esurient etiam amara
dulcia eiē uident. Et me pñ: nōlebat tangere aīa
mea nūcpe angustia cū mei sunt. Quis de
tē ueniat petitiō mea: qd expecto tribuat mibi de
tē: et qui cepit ipse me cōterat. Soluat manū suā: et
succidat mē: et hec mibi sit consolatio: ut affligens
me dolore nō parcat: nec cōtradicat sermonibz
seri. Et me est eis fortitudo mea: ut sustineā: aut qd
finio me: ut patient agā. Nec fortitudo lapidū
fortitudo mea: nec caro mea enea est. Et ecce nō est
auxiliū mibi in me: et necessarij quoq: mei recessē
rūs a me. Qui tollit ab inimico suo miam timorē

dñi: berelinqrit. Fratres mei pterierūt me: sicut
torē d raptum trāsīt in cōuallibus. Qui timent
pauitā: rruet sup eos nix. Et qe quo fuerit dispa
n peribūt: et ut incaluerit solent: de loco suo. In
uolue sunt semite gressū eoz: ambulabūt in ua
cū et peribunt. Considerate semitas: et emānti ne
ra sabba: et expectate paulisper. Cōfusi sunt: quia
sperauit. Uenerūt quoq: uisq ad me: et pudore co
perti sunt. Nunc uenistis: et modo uidētes plagā
meā timeatis. Nūqd dicit: afferite mibi: de substa
tia uīa donare michi: ut liberetate me de manu ho
stis: et de manu robustoz eruite me. Docete me:
et ego tacebo. Et si qd forte ignoraui: instruite me.
Et detrahitis sermonib: ueritatis: cū et uobis
nullus sit qd possit arguere me: Ad increpādū rā
tū eloq: cōtinnatio: et inuērtē uerba pferitis. Sup
pupillū irruitis: et subuertere nitimini: amicu: et
frū. Uerū qd cepistis: explete. Pēbete aurē et
uidete an mētiar. Respondet obsecro absq cōte
tione et loquētes id quod iustum est iudicate. Et
nō inuenieris in lingua mea iniquitatē: nec fau
cibus meis stulticia personabit.

C. S. Quid q: uisq labor: et mors festinat: et nō ē
reuerſio. mors festinat: itus: penitet et clamat: uisq.

Multa est uita hois sup terrā: et sicut di
co mercenarij dicit ei. Sicut ceruus
desiderat ymbria: et sicut mercenarius
pſolaf sine opēris suis sic: et ego habui
meos uacuos noctes: laborioſas enūmerauit mi
chi. Si dormiero dicā qñ cōſurgā. et rursum expe
ctabo uespē: et repēbo: et doluibz uisq ad tene
bras. Induta est caro mea putredine: et foidibus
puluer: cutis mea aruit et ptracta ē. Dico me ut
locus trāslerūt q: a tēte tela succidit: et cōsum
pti sunt absq uia pte. Memō q: uēno est uita
mea: et nō reuertet oculus meus: ut uideat bona:
nec aspiciet me uisus hois. Oculi tui in me: et non
subſiſtā. Sicut cōsumit nubes et ptransiſit: qd de
scendit ad inferos: nō aſcēdit: nec reuertet uita
in domū suā: neq: cognoscat cū apli locus eius.
Quapropter et ego non parco: ut meo loquar in
tribulatione spūs mei: et pſabulabo: cum amari
tudinē ale mee. Nūqd mare ego ſū aut cer: q: ar
cū deſiſti me carcerē. Si dixero cōſolabū me
et cūlus meus: et reuelabo: loquens meclū in stratis
meo: et terrebis me per ſomnia: et per uisiones hor
rore concutes. Quā uobum elegit ſuſpendium
anima mea: et mortē oſſa mea. Deſperauit. Nequa
q: uita iam uiuam. Parce michi domine: nichil
enim ſunt dico me. Quid est homo quia magni
ficas eū: aut quid apponis erga eum: cō: tuſi: et
ſiras eū diluculo: et ſubito pſobas illum. Quāq
non parco michi: nec dimittis me ut glutiam ſar
liuam meaz. Peccauit. Quid faciam tibi o cultos
hominū. Quare me poſuiſti contrarium tibi: et
faci: ſum michi: et ipſi grauior. Cur nō tollis pec
catū meū: qd nō auferis iniquitatē meaz: Et ecce
nūc in puluere dormiam: et ſi mane me qñerto nō
ſuſcitabim.

C. S. Baldard notat iob flagella meruisse: et
penitentia nō fecisse. Describit qd hyprocrita: et ul
nā ei. monet iob clamare ad dñm: qd nō ē ipm eſſe
miſericordē. et rephēdit hyprocritas.

D
infra. 14. b.
B
infra. 9. c.
C
D
infra. 15. d.

A
B
C
1. Epof. 3. b
C
D
21
amos. 3. d.
B
prouer. 17.
C

Respōdēs autē baldarū fuites dixit. Uf-
quo loqueris talia? spūs multiplex
sermonis oris tui? Rūndq de? sup-
tat iudiciū: aut oīs subuertit qđ iustū
est? Et nā si filiū tui peccauerit et ei dimisit eos in
manu iniquitatis sue: tñ si diluicū cōfitereris
ad deū? et oipotēte fueris depcar? in mūd? et rect?
incederis? statū euigilabit ad te? pacatū reddet
habitaculū iusticie tue: intāū vī spūa tua sue
rint parua: et nouissima tua multiplicen nimis

Deuter. 13.

a.

Psal. 143.

C

D

A

Interroga em gñationē pūstā: et dligēter lue-
stiga patrū memōiā: hesterni dñpe sum? et igno-
ram? qm sicut vmbia dies nri sunt sup terrā? xpi
docebit te. Loquēti tibi? de corde suo pferent
eloquia. Rūndq virere potest scarp? absq humo
re: aut crescere cōparectū sine aqua? Cū adhuc sit
in flore nec carpat manu: an oīs herbas arefcit?
sic vie oīm q obliuiscunt deū. et spes hy pocrite pe-
ribit. Nō ei placebit recordia sua: sicut tela ara-
neae? fiducia ei? Inuēit sup domū suā? et nō sta-
bit? sulcat eā? et nō cōsurgit? hūmectus videt an-
teq veniat sol: et in ortu suo germē ei? egreditur
sup acerū petra? et radices ei? denfiantur: et in
ter lapides cōmorabit. Si absoibuerit eus de lo-
co suo negabit eis: et dicit. Nō noui te. hēc est em
leticia vie ei? et rursum de terra alij germinen?
De? nō potest em simplicē nec porrigē manū ma-
lignis: donec ipealet risu oīs tui: labia tua tubilo
mūi oderūt te in dñem cōfusione: et tabernaculū
impionum non subsistet.

C. S. Job exponit magnalia dei: cui? cōpara-
tione nulle sunt hoīs iusticie.

12.

Rhōdēs iob ait. Uerē scio q ita sit: et
q nō iustificē hō ppositus deo. Sivo
luerit pcedere cum eo: nō poterit rhō-
de ei vni? p mille. Sapientē corde est et
fortis robore. Qui restitit ei spacē habuit: Qui
trāstulit mōtes: nescierit ei quos subuertit i fu-
rore suo. Qui pmouet terrā de loco suo: et colline
ei? concutunt. Qui pcpit sol: et nō ouit: et stellas
claudit qñ sub signaclo. Qui extēdit celos solus
et gradis sup fluctus maris. Qui facit arcuū et
otona? et hyadas? et sterora austru. Qui facit ma-
gna? et icōpiebēdibilia? et mirabilia: quoz nō est nu-
merus. Si venerit ad mēno videro eū si abierit
nō itelligā. Si repēte interroget: qđ rhōdeit ei?
Uel quicquid potest cur ita facie? De? cui? ire
nemo resistere potest: sub q curuant q pōuit ei?
bē. Quātus ergo sum ego vī rhōdeam ex? loquar
xpi meis cū cōmū etiā si habuero dñpā iustū
nō rhōdebo: sed meū iudicē deprecabor. Et cū in-
uocātē me exaudierit: nō credo q audierit vocē
meā. In turbine em conteret me et multiplicabit
vulnera: etiā sine causa. Nō pcedit redēscere spi-
ritū meū: ipelet me amaritū dñb. Si fontido
querit? et obustissim? est: Si equitas iudicis nemo
audet p me testimonij dicere. Si iustificare me
voluerit: oīs meū cōdnabit me. Si inoētē osten-
dero piauū me cōprouabit. Et nā si simplex fuero
hoc ipm ignoabit ala mea? et tēdebit me vite mee
ūmū est q loquar? sum: inoētē? et impiū ipse cōsu-
mū. Si flagellat occidat semel: et nō de penis ino-
cētū rideat. Terra data est in man? impij: vultus

iudicū ei? operit. Et si nō ille est: qđ ergo est? Di-
es mei velocitōs fuerūt: cursorē fugerūt: et nō vi-
derūt bonū. Pertrāstierūt qñ naues poma pōtā-
tes sicut aquila volās ad eā. Cū dixerō nequa-
q ita loquar? cōmūto facie meū? et dolose toique-
or. Uerēbar omia opa mea sciens q nō parceres
deliquēti: si aut? et sic ipius sum: qđ frustra labo-
raui? et si loros fuero quali aquie muius? fulserit ius-
tū mūdū sime man? mee tñ iōdib? inriges me et abo-
minabunt me vestimenta mea. Rēq em viro qui
similis mei est respondebo: nec q meū in iudicio
et equo possit audiri. Nō est q vtrumq valeat ar-
guere: et ponere manū suā in ambo? Auserat a
me virgā suā? et pauoi ei? nō me terreat. Loquar
et non timebo cum. Hec enim possūz metum re-
spondere.

C. S. Job penitet et cōfitef. allegat ad iudicē
q opus suū est iustū fragile. et ppter penas in se
militates plāgit se nari. et petit locum penitētie
anteq iudicetur.

Rēdet alam meā vite mee: dimittam ad
uerfūm me eloquiū meū. Loqr in ama-
ritudine ale me: dīca deo: noli me con-
dēnare. Iudica michi: cum me ita iudi-
ces. Rūndq bonus tibi videf? si calūniatio me et
oppūma? me op? manu tua? et cōsiliū impioz
aduēer? Rūndq oculi carnet tibi sunt? aut sicut
videt hō? et tu videbo? Rūndq sicut hōis deo tui
et ani tui sicut humana sunt tpa: vī grās iniquitatis
meā? peccatū meum scruteri? Et scia q nūbū
ipū fecerit: qñ sit nemo q de manu tua possit erue-
re? Man? tue fecerūt me et plasmanerūt me totūz
in circuitu: et sic repēte pcpitās me. Memēto qđ
q sicut iustū feceris me? si puluerem reduces me.
Nōne sicut lac misisti me? et sicut caseum me coa-
gulaisti? Deller carnū? vestisti me ossib? et neruis
cōpogisti me. Uūā? et miam tribuisti mihi? et visita-
tio tua custodiasti ipm meū. Et iudicē decēles in cor-
de tuo: nā scio q vniuerso? meminēria. Si pecca-
ui et ad hōā pepercisti mihi: cur ab iniquitate mea
mūdū me esse nō pateris? Et si ipi? fuero ve mihi
est? si iust? nō leuabo caput: saturatus a afflictio-
e et miseria. Et piopter supbiaz quasi leuē capies
me: et uersusq mirabilis me crucias. Instaures
testes tuos cōtra me et multiplicas trā tua aduer-
sum me: et pene militant in me. Quare de vulua
eduxisti me? et vtiā cōsump? essem ne oculi?
me videret? fuisset qñ nō essem de uero trāstā? ad
tumulū. Rūndq non paucitas dīez meoz p finē
bīui? Dimitte ergo me vī plāgā paululū dolosē
meū anteq vadā? et nō reuertat ad terrā tenebro-
sam: opertā mortis caligine: terrā miserie? tene-
bra? vbi vmbra mortis et nullus oīdo: sed sempi-
ternus horor inhabitans.

C. S. Sophar iuste iob arguit. dñm icōpēdē
būē ostēdē? et penitētē misericordie ostēdē.

11.

Respōdēs autē sophar naamathite dī-
xit. Rūndq q multa loquif nō audiet?
aut vī xpi? iustificabit? Tibi soli ta-
cebit hōies: et cum ceteros irriteris a
nullo cōsultaberis. Dixisti ei. Par? est sermo me?
et mūdus ius in cōpectu tuo. Atq vtiā dē? loq-
ref rectū? aperitret labia sua tibi vī ostēderet tibi

A. 2. l. 10.

B

Deu. 13. 7.

Psal. 115.

C

D

supra. 3. b.

Iudic. 10. 9

A

supra. 6. b.

infra. 3. b.

secreta sapiētie et q̄ multiplex esset lex ei: et intel
ligeres q̄ multo minora erigaris ab eo q̄ mere
iniquitas tua. Sostitit vestigia dei cōpēdēdo:
et vīs ad perfectū opōtente reperies. Excelsior
celo est. Et quid facies. Profundior inferno: et vn
de cognosces. Longior terra mēsurā ei: et latior
mari. Si subvertis oīa vel in vni coartaueris: q̄
p̄ra dicit ei: vel q̄ dicere ei potest: cur ita facio?
Ip̄e em̄ nouit hominū vanitatē et vidē iniquitatē
vir van' nōne cōsiderat. In supbia erigit: et rāq̄
pulli onagri se liberū narū putat. Tu aut̄ firma
sti cor tuū: expādisti ad eū man' tuas. Si iniqui
tate que est in manu tua abstuleris a te: et nō man
sit in tabernaculo tuo intulsiſſis: tūc leuare pote
ris faciē tuā abq̄ macula: et eris stabilis: et nō ti
mebis. Muerie quocq̄ obliuisceris: et quasi aqua
rū q̄ p̄terierit nō recoidaberis: et quasi meritis
a nos fulgori cōfurger tibi ad vesperā. Et cū te cōs
sumptū putaueris oueris vt lucifer et habebis hū
diciā p̄positā tibi sp̄e: et defosus secur' domi
es. Requiesce et nō erit q̄ te erretat. Et desca
bunt faciē tuā plurimi. Cū aut̄ ip̄o q̄ deficiē
et effugium peribit ab eis et spes illorum abomi
natio anime.

C. S. Job ostendit suam patientiam: et dei po
tentiam. xij.

R. Esplōdēs aut̄ iob dixit. Ergo vā estus
solū hōies: et vobiscum mouet sapiētia
Et mihi est cor sicut vobis nec inferior
vestri sum. Quia em̄ hec q̄ nōstio igno
rat: et videret ab amico suo facit ergo vōca
bit deū: et exaudiet eū. Videret em̄ iusti simplici
tate dāpā p̄cepta apud cogitatōes diuini: para
ta ad tēpus statuti. Abidit tabernacula p̄edo
nū et audacter puocāt deū: cū ip̄e dederit oīa in
man' eoz. Humilū interrogā lumēta: et docebit
te: et volārū celi et idicabunt tibi. Loquere terre
et respōdebit tibi: et narrabūt p̄ſco maris. Quis
ignorat q̄ oīa hec man' dñi fecerit. In cuius ma
nu ala oluētēte: et sp̄ia vniuerſe carnis homi
nōne auriſa bba diuidit et fauces comedētis
ſapōiet. In antiquis est sapiētia: et in multo tēpo
re p̄uiderit. Apud ip̄um est sapiētia et fortitudo
et ip̄e habet cōſiliū et intelligentiā. Si destruxerit
nemo est qui edificet: si inuoluerit hominem null' est
qui aperiat. Si cōtinuerit aq̄a oīa ſiccata erunt: si
emiserit eas subuertit terrā. Apud ip̄m est forti
tudo et sapiētia. Ip̄e nouit et decipiet: et euz q̄ de
cipit. Adducit cōſiliarios in ſtultū finē: et iudices
in ſtuporē. Balthē regū diſſoluti: et p̄cingit ſu
ne renes eoz. Ducit ſacerdotes inſolitos: et opti
mateos ſupplānt. Cōmūtās labiū veraciū: et do
ctrinā ſenū auferēs. Et ſfundit deſpectionē ſuper
p̄ſcipes: et eos q̄ oppreſſi fuerant releuat. Qui re
uelat p̄funda de tenebris: et p̄ducit i lucez vmbiā
mortis. Qui multiplicat gētes et perdit eas: et ſub
uerſas in integrū reſtituit. Qui imutat cor p̄ſci
pū p̄p̄t terre et decipit eos vt fruſtra cedat p̄ in
uēit. Palpabit quasi in tenebris: et nō in luce
errare eos faciet quasi ebrios.

C. S. Job arguit amicos et verbis suis con
denat hypocritam cōditionē ſuā allegat. xij.

R. Ecce oīa hec vidit oculus me' et audivit
auris mea: Intellexi ſingula. Secundū
ſciētiā meaſt: ego nouine inferio
vestri ſum. Sed ita ad opōtēſ loquar
et diſputare cū deo cupio p̄t' vos oīdēs fabrica
tores mēdāci: et cultores pueriſi dogmarū. At
q̄ vniūſaceretis: vt putaremini eſſe ſapientes.
Audite ergo correctiones meas et iudiciū labio
rū meoz attendite. Nunq̄ deus indiget veſtro
mēdācio. Vt p̄ illo loquamini dolos: Nunq̄ ſa
ciē ei' accipietis p̄o deo iudicare nitimini. Aut
placebit ei quē celare nō potest: aut decipietur
vt homo veſtri fraudulentiſſe. Ip̄e vos arguet
qm̄ in abſcōditō faciē ei' accipitis. Stans ſuper
cōmonerit turbabit vos: et terro' ei' irruet ſuper
vos. Memoria veſtra cōparabit cineri: et redigē
tur in lutū ceruice v're. Tacete paulisper: vt lo
quar q̄dciq̄ mihi mēto ſuggeſſerit. Quare lace
ro carnes meas deſub meo et alam meā p̄to in
maibus meis: Et nū ſi occiderit me in ip̄o ſpera
bo. Hērētū vias meas in cōſpectu ei' arguas:
et ip̄e erit ſaluator me'. Nō em̄ veniet in cōſpectu
ei' oīs hypocrita. Audite ſermonē meum et enig
mata p̄cipite aurib' veſtris. Si ſuero iudicatus:
ſcio q̄ iuſtus inueniar. Quis eſt q̄ iudicet merū?
Veniāt. Quare tacēs cōſumor? Duo nū ne faci
as mihi et ſūca a facie tua nō abſcōdar. Vani tuā
lōge fac a me et ſomnio tua nō me terreat. voca
me et ego rēdebo tibi: aut certe loquar ſi tu rēde
mihi. Quāro habeo ligatus et p̄tāſclera mea
et delicta offende michi. Quā faciem tuā abſcon
dis et arbitrario me limicū tuū? Cū ſola ſolum q̄
vōro rapit oſtēdo potētā tuā: et ſipulā ſiccā perſe
queris. Scribis em̄ cōtra me a maritidines: et cō
ſumere me vō peccatus adoleſcētie mee. Poſui
ſti in neruo pedes meū: et obſeruāſti oēs ſemitas
meas: et veſtigia pedū meozum cōſideraſti. Qui
q̄ſi putredo cōſumēdū ſum et quali veſtimētum
quod comeditur a tineā.

C. S. Deſcribit vitā hoīs. p̄phetat reſurreccio
nem: et petit protectionem in iudicio. et ponit con
ditionem hominis. xij.

R. Quomodo nati de muliere breuē viatō
re poterit multis miſeris? Quis quali
hoīs egrediſ et cōterit: fugit velut vm
bra: nunq̄ in eodes ſtatu p̄manet. Et
dignū ducis ſup hūicemodi aperire oculos tu
os: et adducere eū tecū in iudiciū. Quis poteſt fa
cere mūdū de imūdo cōcēptū ſemine? Nōne tu q̄
ſolus es? Breues dies hoīs ſunt: numer' mēſium
ei' apud te eſt. Cōſtituiſti terminos ei' q̄ p̄teri
ri nō poterunt. Recede ſpaululā ab eo vt deſcat
donec optata veniat: ſicut mer cenariū dies ei'.
Ignū habet ſp̄e. Si p̄ſcium fuerit: rurſum vire
ſcit: et rami ei' pullulāt. Si ſenuerit in terra radix
ei': et in puluere emouit' fuerit truncus illius: ad
odorē aque germinabit: faciet cōmā quasi cum
pūmū plātātū eſt. Iſo vōro cū mortuus fuerit: et
nudat' atq̄ cōſumpſerit: vbi queſo eſt? Quō ſi re
cedat homo de mari: et fluui' vacue factus areſcat
ſic homo cū dormierit nō reſurgit. Donec attēta
tur geluz nō cuiſiabit nec conſurgit de ſomno
ſuo. Quis mihi hoc tribuat vt in inferno p̄tegas

Zeutili.
16. b.

prouerbi.
14. a.

lra. 1. 4. a.

infra. 31. b.

lra. 11. f.

Epoca. 3. b.

infra. 4. c

infra. 33. b.

infra. 33. b.

Sup. 7. a.

lra. 11. f.

lra. 11. f.

me: et abscondas me donec transeat furor tuus
et cōstituas mihi tempus in quo recorderis meis
putasne mori? hō rursum viuet: et cōtra dies
quibus nūc milito exspecto donec veniat imitatio
mea. Vocabis me: et ego respondebo tibi. Operi
manuū tuarū porriges dexterā. Tu quidē? et
meos dinumerasti sed parce peccata mea: et
gnasti quasi in saculo delicta mea: sed curasti ini
quitate meā. Dons cadens desultus: sacū trans
fert de loco suo. Lapides excauant aque: et alu
mine paulatim terra cōsumit: et hōies s̄ similes
p̄des. Roborasti eū paululū: vt in perpetuū trāsi
ret. Immutabis faciē ei: et emittes eū. Siue no
biles fuerint filij ei: siue ignobiles: nō intelliget.
Nā tamen caro eius dū viuet dolebit: et alia illius
super semetipso lugebit.

¶ C. S. Eliphaz arguit Job de arrogantis sapi
entis et mundicie: agit quoq; de impio superbo et
hypocrita.

Respondens autē eliphaz themanites di
xit. Hūmūd sapies nō debet quasi in ven
tū loquē: et splebit ardore stomachum
suis. Arguis verbis eū qui nō est equa
lis tibi: loq̄ris qd tibi nō expedit. Quātum in te
est euacuasti timorē: et tulisti p̄ces coram deo. Do
cui enī indignas tuas os tuū: et imitatio lingūā blas
phemantiū. Condēnabit te os tuū: nō ego: et la
bia tua respōdebunt tibi. Hūmūd p̄mus hō tu
natus es: ante oēs colles formatus es. Hūmūd cō
siliū dei audisti: sermō te erit et sapia. Quid nō
sis qd ignoiam? qd scireligio qd nesciam? Et se
pes et antiq; sunt in nobis multo vetustiores q̄ pa
tres tui. Hūmūd grāde vt p̄solū te de? Sz ver
ba tua p̄tūa hōc phibēt. Quid te eleuat cor tuū
et quasi magna cogitās: attonitos habes oculos.
Quid tūmet cōtra deū sp̄s tu? vt p̄teras de ore
tuo bulis semodi p̄mōes. Quid est hō vt imacu
lar? sit: vt iust? appeat nā? de muliere? Ecce in
ter sc̄i dō ei? nemo imutabilis et celi nō sunt mūdi
in p̄spectu ei? q̄tō magis abolibilis et luxuriosus hō:
qd bibit q̄t aqua iniquitatē. Quidā tibi audi me: qd
vidi narrabo tibi. Sapiētes cōstent: et nō abscon
dūt p̄ces tuos. Quid p̄s solus data ē terra: et nō trāsi
bit alien? p̄ eos. Cūctis dieb? suis ip̄ius supbit: et
nūc? anno p̄ incert? est trānsiūdis ei? Bonit? ter
rois semp in aurib? illi? et cū p̄s sit: ille semp in si
dias suspicaf. Nō credit q̄ reuertī possit de tene
bris ad lūces: circūspēctō vendit gladiū. Cū se
mouerit ad q̄rendū panē nouit q̄ parat? sit i ma
nu ei? tenebris p̄ dies. Terrebūt eū tribulatio: et
angustia vallabit eū sicut regē qui p̄parat ad plū
Terredūt ei aduersus deū manū suā: et p̄tra olpo
tentē roborat? est. Accurrit aduersus eū erecto
collo et p̄ngui ceruice armat? est. Operuit facies
ei? crassitudo: et de laterib? ei? a ruina dependit.
Vltimū in ciuitatib? desolatis: in domib? deser
tis q̄ in cumulos sunt redactē. Nō distabit nec p̄se
uerabit substantia ei? nec mittet in terra radicem
suā. Nō recedet de tenebris. Ramos ei? arefici
et flāma: et auferet sp̄s ois ei? ab eo. Nō credat
frustra et rōe decept? q̄ aliquo p̄cio redimēdus
sit. Ante q̄ dies ei? impleant p̄ribit: man? ei?
arefcent. Et edet quasi vinea in pulmo flore botrus

ei? et quasi oliua p̄ficiens flore suū. Cōgregatio
em̄ hypocrite stetit: et ignis deuorabit taberna
cula eorū qui munera libere accipiunt. Cōcepit
doloieris: peperit iniquitatem: et verus ei? pie
torum dolos.

¶ C. S. Job doloieris suis dissimulat: et crudelitas
tūm hostiū suorū: et dicit se pati hoc absq; iniquita
te manus sue cū habuit ad dñm mundas p̄ces.
Capitulum

Respondens autē Job dixit. Audiat fre
querter lūa. Cōsolatores onerosi oēs
vos estis. Hūmūd habebit finē verba
ventosā? Tra aliq; tibi nō molestū est si
loquaris? poterat? et ego s̄lla vñ loq̄. Argvina
esset aia vestra p̄ aia mea. Confortaret? ego vos
sermonib?: et mouerē caput meū sup vos. Robo
rarē vos ore meo et mouerē labia mea q̄si p̄ces
vobis. Sz qd agā? Si locut? fuerim nō desit do
lor me? et si tacero nō recedet a me. Nūc autē op
ssit me doloieris? et in nubib? redacti sūt oēs ar
met. Ruge mee testimonū dicit? et tra me: et suscitā
saliloq̄? a dūer? facie meā: et tra dico mihi. Col
legi furorē suū i me: et p̄mōis mihi iſtemuit et tra
me dēntib? suis. Hōstis me? terribilis? oculo me
intuit? est. Speruerit sup me oia sua: et expōbiā
tes p̄cūsserit maxillā meā: satiati sūt penus meos
et dōclusit me de? apud iniqui? et manib? impiorū
me trādidit. Ego ille quondā opulēt? repēte cō
trū? sū: tenui et eruiq; meā. Cōregit me? et posuit
me sibi quasi i p̄ngnū. Lircū dedit me laceris suis
cōuulnerit autē lubos meos. Hō pepercit? effudit
i terra viscera mea. Cōsidit me vulnere et supul
nas: irritū in me quasi gigas: sacculū cōsui sup cur
tē: et opui cinere carnē meā. Facies mea itumē
it a fletu: et palpebie mee caligauerūt. Hec pass
sum absq; iniquitate man? mee cū habere mēdas
ad deū p̄ces. Terra ne opies sāgines meū: nec op
luciat in te locū latendi diuini mei. Ecce enī in
celo testis me? et cōscius me? in excelsis. Verboſi
amici mei ad deū stillat oculi? meos. Argvina m
sic iudicare vir cū deo quō iudicabit filij dolo ei
collega suo. Ecce enī breues anni trāscunt: et se
mitā p̄ quā nō reuertar ambulo.

¶ C. S. In breuitate dierū et caligatione oculo
rum et putrefactione carnis dicit se patienter pie
solari.

Spūs me? attenuabit: dles mei breuia
bunt? solum mihi supesit sepulchri. Non
peccat: et i amaritudinib? morat? oculo
me?. Libera me p̄pne me iusta ter co
iulsiu man? pugnet cōtra me. Cor ei? iōge fecit
si a disciplina: p̄pterea nō exaltabunt. Piedam
pollicet? locis: et oculi filiorū eius desiciūt. Posuit
me quasi in puerilū vulgus: et exēplū sum corā eis
Caligauit ad indignationē oculus me?: et mēbia
mea q̄si in nubib? redacta sūt. Strapebāt iusti sup
hoc: et inoco cōtra p̄pocritā suscitabūt. Et tene
bit iustus viā suā: et mōdis manib? addet fortitu
dinē. Igis oīs vos cōuertim? et venite: et nō in
ueniāt in vobis viliū sapientes. Dico me trāserit
cogitationes mee dissipate sunt: et q̄ntes cor meū
Nocē verterūt in diem: et rursum post tenebras
spero lucem. Et sustinero et sernus domus mea

supia. 13. c.
B
infra. 34. c.

supia. 7. d.

C

D

po. 7.
Esa. 59. c.

rvl

B

C

D

rvl

Al. 10. 7.

B

C

D

est: et in tenebris strati lectulū meū. Putredini dei
et patet meus es: mater mea et soror mea. Amib.
Abi est? nunc p̄solatio mea: et patientia mea q̄
cōsiderat. In profundissimū infernū descendit
oīa mea. Putredine salte ibi erit reges mibi?
C. S. De luce de capione et introitu impij bal
dath dicit.

Respōdēs aūt baldath fuit dicit. Uf
q̄ ad quē sūt verba lactabior? Intelli
ge p̄t? et siclogiam meā. Quare reputa
ti sum? et lumē ēa: sordidimus corā ter
ra. Quid p̄dō aliam tuā in furore tuo? Quid p̄p
te derelinquitur terra: et transferent rupes de loco
suo? Nōne lux impij extinguitur: nec splendebit flā
ma ignis ei? Lux obdormescet in tabernaculo
illū: et lucerna q̄ sup eū est extinguitur. Artabūtur
gressus virtutis ei? et p̄cipitabit eū consiliū suū.
Immutat enī in r̄p̄te pedes suos: et in maculis ei
ambulat. Tenebit planities illius laqueo: et exarde
fecit cōtra eū sitis. Abfōdō est in terra pedica
ei? et decipula illū sup semitā. Undiq̄ terrebut
eū fomidines: et inuoluent pedes ei. Attenuet
fame robur ei? et inedia inuadat costas illū. De
noiet pulchritudinē cutis ei? et cōsumat diachia
illius pulmogenia moris. Anellat de tabernaculo
suo fiducia ei? et calcet sup eū quasi rex interitus
habident in tabernaculo illū? scis ei? qui nō est
aspigatur in tabernaculo ei? sulphur. Deorsum ra
dices eius siccant: sursum autē aruerat melius ei.
Memoria illū percat de terra et non celebret no
men ei? in plateis. Expellet eū de luce et tenebris
et de vībe transeat eū. Nō erit semen eius neq̄
pgenies in p̄p̄to suo: nec vībe reliquie et regionib.
ei. In die ei? stupēbūt nomīnū ei: p̄p̄to sua det
horro. Hec sunt ergo tabernacula iniqui: et iste
locus eius qui ignorat deum.

C. S. Job flagella sua describit. propheta de
passione xpi et resurrectione gñali. et monet fuge
re a facie gladii.

Respōdēs aūt iob dicit. Ufquo af
figitis alaz meā: et attritis me sermō
bus? En decies cōfūditis me: et nō eru
descatis opprobriantes me. Sempe et si
ignouit: meū erit ignouantia mea. At vos p̄tra
me erigimīnē arguit me opprobrijs meis. Sal
te nō intelligite q̄? de nō equo iudicio afflixerit
me: et flagellis fuis me ceciderit. Ecce carnatus vim
patiens et nemo audit. Vociferabor: et nō est qui
iudicet. Semitā meā circūspēct et trāsire nō pos
sūt: in calle meo tenebras posuist. Spoliasti me
gña mea: et abstulisti coronā de capite meo. Destru
xisti me vīdij et pereci: quasi euulsi arbori abstu
li speciem meā. Brutus est cōtra me furor ei? et sic
me habuit quasi hostē suū. Simul venerūt latro
nes eius: fecerunt sibi viā per me et obfiderunt
in gryo tabernaculū meū. Spem meam longe fecit
a me et notī me quasi alieni recesserunt a me. De
reliquerunt me p̄p̄nqui mei: et qui me nouerāt obli
ti sunt meī. Iniquitū dom? mee et ancille mee si
cut alieni habuerunt me: et quasi peregrinus fui
in oculis eorū. Seruī meī vocauit: et nō respondit
eis p̄p̄to deprecabar illū. Alii autē meū exhorruit
vxo: meam: oīab filios vteri mei. Stultū quocq̄

despiciēbant me: et cū ab eis recessissem detrahe
bant michi. Abominati sunt me quondā consilia
rij mei: et quē maxime diligēbā auersati est me.
Felli mee: cōsumptis carnib? et adheisi os meū: et
derelicta sunt mīmōdo labia circa dentes meos.
Misimini mei miseremī mei salte vos amici mei
q̄ manus dñi tetigit me: quare p̄sequimini me si
cur deus et carnib? meis saturamini? Quis mihi det
vt exarent in libro filio ferreo et p̄biā lamina vel
celte sculpsit in filice? Scio enī q̄ redēptor me?
vult: et in nouissimō die de terra surrecturus som
nē et rursum cū cūdaū: pelle meā et in carne meā
videbo deū. Quē vīstus suū ego t̄p̄e et oculi mei
cōspecturi sunt: et nō alius. Respōsa est hec spes
mea in sinu meo. Quare ergo nūc dicitis: p̄lega
mur eū et radicē verbi lueniamus cōtra eū. Fugit
te ḡa facie gladii q̄m vito: iniquitātū gladiū est
et scitote esse iudiciū.

C. S. Sophar de impio et hypocrita anaro ca
lūniatore paupere dicit.

Respōdēs aūt sophar naamathites di
xit. Adico cogitantes mece rare suc
cedūt sibi: meō in diuersa rapit. Do
ctrinā qua me arguis audiā et spūs in
reiligētie mee respōdebit michi. Ingecio a p̄nci
pio ex quo posui? est hō sup terrā q̄ laus sp̄ioy
bicus sit: gaudiū hypocrite ad instar p̄nci. Si
ascenderit vīg ad celū supbia: et caput ei? nubes
tetigerit: quasi iter quilibet in fine p̄detur et cū
viderant: dicent: vī est? Velut somnūs adolans
nō inueniet: transiet sicut visio nocturna. Quē
qui eū viderat nō videbit: neq̄ vītra inuēbit eū
locus suus. Fugit ei? atterent egestas: et man? illū
reddent ei dolores suū. Offa ei? implebunt vīcio
adolescentie ei? et cū eū in paluere dormient. Cū
eū dulce fuerit in ore ei? malū abfōdit illud sub
lingua sua. Parcet illi et nō derelinquit illud: et ceta
bit in gutture suo. Panis ei? in vīro illi? vertet
in fel aspidū intrinsec? Quittas quas deuorauit
euomet: et de vītre illi? extrahet eas de? Caput
aspidū fugget: et occidet eū illūa vipere. Nō vide
at riuulos flumīs torrētis meliorē butyri? Quē q̄
fecit oīa nec eū cōsumet. Iuxta multitudinē adū
uentiōnū suarū sic et sustinebit: q̄ cōfringēs nu
dauit pauperis domū: et rapuit et non edificauit eā
nec cessariatus venter eius. Et cū habuerit que
concupierat: possidere non poterit. Non remāsit
de cibo eius: et p̄pterea nichil permanebit de do
nis eius. Cum satiatus fuerit artabitur: efflabit
et omīs dolor irruet super eū. Et inā impleat ven
ter eius: vt emittat in eū tram furoris sui: et pluat
super illum bellū suū. Fugiet arma ferrea et ir
ruet in arcum eorū gladiū deductus et egrediet
ens de vagina sua et fulgurans in amaritudine
sua. Uadent et venient super eū horribiles omēs
tenebie abfōdite sunt in oculis eius. Deuoras
bit eū ignis qui non succenditur: affigerur reli
ctus in tabernaculo suo. Auelabitur celi iniquita
te ei? et terra cōsurgit aduersus eū. Aperit erit
germen domus illi: detrahet in die furoris dei.
Hec est pars hōis impij a deo et hereditas ver
borum eius a domino.

8. lucca

11

13

15

Ecce 32.

17

abacuc. 1. c.

23

15

infra. 30. c.

C. S. De prosperitate et gaudio et retributione impij. De paupere qui simul perijt cum impio et diuine loquitur.

R. Espodens ait Job dixit. Audite q̄s sermone meos: et agite penitentia. Sustinete me ut ego loquar et post mea si ui debis h̄ba ridete. Nunqd̄ p̄ra h̄olem disputatio mea est ut merito nō debea cōfiteri? Attendite me et obliuiscite: et supponite digitū oī vestro. Et ego q̄ recordar? fuero peritimesco et pcutit carnē meā tremor. Quare q̄ impij viuūt subleuati sunt cōsolationis diuitijs? Semen eorū pmanet corā eis: p̄p̄tinoq; turbata nepotū inq̄o spectu eorū. Dom? eorū secure sunt et pacate et nō est virga del sup illos. Bos eorū pcepit et nō aboruit. vacca pepit et nō est pilularia fetu suo. Egreduntur quasi greges paruuli eorū: et infantes eorū erulant in ludo. Tenet tympanū et citharā et gaudent ad sonitū organi. Ducit in bonis dies suos et in puncto ad infernū descendunt. Qui dixerūt deo recede a nobis: scitiā viarū tuarū nolum? Quis est op̄s ut seruam? et? Et qd̄ nobis pdest si orauerim? illū? Iterū q̄ nō sunt in manu eorū: bō a sua cōsiliū impio longe sit a me. Quotiens lucerna impio? extinguit? et supientes eis inuadit: doloros diuidit furoris sui. Et sit sicut palee ante faciē vētrī: sicut fauilla quā turbo dispergit. Deus seruabit filijs illi? dolosū patrio: et cum reddiderit tunciet. Uidebit oculi ei? et effectores suā? et deus ore optentis bibet. Quid ei ad est prius de domo sua post? Et si nūerus mēsiū ei? di midiet. nunqd̄ deū docebit qd̄ sp̄ia sciētiā? et excois ius iudicat? Ipse mouit robur? et san? diues refert viscera ei? plena sunt adipē: et medullis ossa illi? irrigant. Ah? vero motus in amaritudine sie sue abest vllis opib? et? et simul in puluere dormient et vermes operient eos. Ecce noui cogitationes vestras et sententiā cōtra me iniquas. Dicitis enī ubi est dom? p̄ncipio: et ubi tabernacula sp̄io? Interrogate quēlibet de viatorib? et hec eadē illi? intelligere cognoscent. Quia in diē p̄ditōis suae malus et ad diē furoris ducet. Quis arguet corā eo vias ei? et qd̄ fecit qd̄ reddet illi? Ipse ad sepulchra ducet: et in cōgerie mortuorū vigilabit. Dulcis fuit glaries coepit: et post se omne h̄olem trahet et ante se innumerabiles. Quō igitur consolamini me frustra? cu? responso vestra repugnare ostensa sit veritas?

C. S. Eliphas arguit Job de opprobrio pauperū et in misericordia: et de p̄cepto iudicis. et penite si multa bona p̄mittit.

R. Espodens ait eliphas themanites dixit. Nunqd̄ deo p̄r cōparari bō et ias? cū pfecte fuerit sciētiā? Quid pdest deo si iustus fuerit: aut qd̄ ei cōfers si imaculata fuerit vita ei? Nūquid timēs arguet: et veniet tecū in iudiciū et nō ppter maliciā tuā plurimā et in finitū iniquitates tuas? Abstulisti el pignus fratru tuorū p̄na causa: et nudos spoliasti vestib? Aequā lasso nō dedit: et esurienti subtraxisti panē. In fortitudine biachū eum possidebas terrā: et potētissimus obtinebas eam. Uiduas dimitisti vacuā: et lacertos pupilloz comminasti.

C. S. Alioth iniquitates describit Job et damnationē impiorum.

R. Espotente nō sunt abscondita sp̄ia. Quia tauerat eū: ignorat dies illi? et iteris trāstrulorū: diripuerit greges et pauerunt eos. Alimū pupillorū abegerunt et abstulerūt p̄p̄noie bonē vidue. Sub-

propterea circūdatus es laqueis: et cōturbat te formido subita. Et putabas te tenebras nō visurū: ipse aqua? inundantiū nō opprēssum iri. An cogitas qd̄ de? excellēs cōsistit et sup stellarū verticē sublimet? Et dicit. Quid enī nouit deus? Quasi p caliginē cōstitit. Hubes latibulū eius nec nostrā cōsiderat: et circa cardines celi p̄batur. Nunqd̄ semitā seculorū custodire cupis quaz calcauerunt viri iniq̄ qui sublati sunt ante tēpus suū? et fluūt? subuertit fundamentū eorū? et uiu? dicebant deo recede a nobis: quasi nubil possit facere op̄s? estimabant ei? cū ille implefset domos eorū bonis. Quoz sententiā pcutit a me. Uidebit iusti et letabunt: et iocōs subfūnabit eos. Nō ne succisa est erectio eorū et relidas eorū deuotias: ut ignis? Accēscit igit et? et habeto pacē: et p hec habebis fruct? optimos. Suscipe et ore illi? legē et pone sermōes ei? in corde tuo. Si reuerfus fueris ad op̄potentē et edificaberis et iōge facies iniquitatis et tabernaculo tuo. Dabit p terra silicē: et p silice torrentes aureos. Erunt op̄s cōtra hostes tuos et argenti coaceruabit tibi. Tunc sup op̄o tēntē delitius affluēs: et eleuabis ad deū faciē tuā. Rogabis ei? et exaudiet: et vota tua reddēs. De cernes rem et veniet nobis in viso tuus splendebit lumē. Qui enī hūilāt? fuerit erit in glia: et q̄ inuclinauerit oculos suos ipse saluus erit. Saluabit inno cens: saluabit aut mundicia manu suarum.

C. S. Job ridet se nosse et timere potentia et sententiā iudicis et in iusticia ambulasse.

R. Espodens ait Job ait. Nūq̄ in amaritudine est sermo me? et man? plage mee aggregatae est sup gemitū. Quis mihi tribuat ut cognoscā et inueniā illū? et veniā visq̄ ad solū ei? Pōnā corā eo iudiciū et os meū replebo serap̄tonib? visq̄ h̄ba q̄ michi respōdeat et intelligā quid loquar mihi. Nolo multā fortitudinē contendat mecū nec magnitudinis sue mole me premat. Quasi aut equitatem cōtra me: et pueniet ad victoriā iudiciū meū. Si ad orientē iero nō apparet. Si ad occidentē nō intelligā eū. Si ad sinistram quid agā? Non appie bendā eū. Si me verrā ad dexterā: non videbo illum. Ipse vero scit viā meam: et p̄babit me quasi aurū qd̄ per ignem trāsit. Vestigia eius securus est pes meus: viam eius custodiū: et non declinaui ex ea. A mandatis labiorū eius non recessit: et in sinu meo nō abscondi verba eius eius. Ipse ei solus est et nemo auctere pōt cogitationē eius et animā eius quodcūq; voluit docfecit. Eūq; expleuerit in me voluntatē suā: et alia multa similia p̄fecto sunt ei. Et tūcirco a facie eius turbatus sū: et cōsiderans eum timore sollicitus. Deus mollit eum cor meum: et op̄potens cōturbauit me. Non enim ppter iminentes tenebras: nec faciē meā: et am operuit caligo.

C. S. Alioth iniquitates describit Job et damnationē impiorum.

R. Espotente nō sunt abscondita sp̄ia. Quia tauerat eū: ignorat dies illi? et iteris trāstrulorū: diripuerit greges et pauerunt eos. Alimū pupillorū abegerunt et abstulerūt p̄p̄noie bonē vidue. Sub-

infra. 12. b.

ps. 106.

p. 106.

p. 106.

p. 106.

p. 106.

p. 106.

p. 106.

p. 106.

p. 106.

p. 106.

p. 106.

p. 106.

p. 106.

p. 106.

p. 106.

p. 106.

uerterit pauperi uia: et opprimerunt pariter mū
fuerot terre. Alij quasi onagri in deserto egredi
unt ad opus suū uigilantesq; ad pda pparat pa
nē liberia. Agri nō sūd demetunt: vinea ei quā
ui opprimerant vindemiat. Rudos dimittit hoies
in dēmta tollētes: quas nō est optinētus in fri
gorie qd imbrēs montū rīgant: et nō habētes ve
lamē āplēxat lapides. Tūm fecerūt depdātes
pupilloz: et uulgū pauperē spoliauerūt. Rudos
et iccedētib; abq; uestru et ciurientib; tulerūt spī
cas. Inter aceruos eorū mercediati sunt q; calca
tie tocularib; sūtūt. De ciuitatib; fecerūt viros
gemere: et aia vulneratō clamauit: et de inultū
abire nō patit. Ipī fuerūt rebelles luminē. Nesci
erunt vias ei: nec reuersi sunt p semitas ei. Ma
ne pio cōfurgit homicida: inficit egenū paupē
p noctē sō erit qū fur. Oculi a dulteri obseruat
caliginē dicēdo: nō me videbit ocs. et opter vulgus
suū. Perforat in tenebus domos sicut i die cōdi
gerāt sibi: et ignoauerūt lucē. Si subito appuerit
auroia arbitrarē vmbiā mouit: sic in tenebus
qū in luce ābulant. Leuis est sup faciē aq. Dales
dicta sit pō ei in terra: nec ābulēt p viā vinearū
Ad nimis calosē trāsit ad adonitū: et vīs ad in
feros peccatū illi. Abiit alius ei mīa. Dulcedo
illi āmes. Nō sit in recordatiōe: q; cōterat sicut
lignū infructuosū. Paut ei sterile et q nō parit:
et vidue dū nō fecit. Detrahit fontes in fortitudine
sua: et sterit nō credit vite suo. Dedit ei deus
locū penitētie et ille abutit eo in supbia: ocs aut ei
sunt in vīs illi. Eleuati sūt ad modicū et nō sub
stent: hūiliabunt sicut oia et auferent: et sicut sū
mitate spicarū pterit. Ad bō nō ē ita: qd me pōt
arguere cō mētū: ponere aī dēi sūa mear.

C. S. Probat baldat q nemo in ppectu dei
mūdus crastat. **xxv.**
Repōdēs āt baldat suites dixit pās
et terror apud eū est qd facit cōcordiā in
sublimib; suis. Nunq d est nber mīliti
illū? Et sup qd nō surget lumē illius?
Nunq d iustificari pōt hō cōpā: deo: aut appere
mūdus uat? de muliere: Ecce luna etiā nō splen
det et stelle nō sunt mūde in ppectu ei? qtomag;
hō putredo: et illū hominis vermis.
C. S. Job dicit q nullū est deo ab homie adi
uonū pbat per eius magnalia. **xxvi.**
Repōdēs aut iob dixit. Cui a adiutor
eunū qd ibecillū? Et sustentas dia
chili ei? nō est fortis. Cui dedisti p
tū: et sustinē illū q nō hy saplam: pūde
tiā tuā ostēdit pālmā. Adū docere voluit? Nō
ne cū q fecit spiramētū? Ecce glātes gemunt
sub aq; et q bēant cū eis. Rudus ē infern; coiaz
illor: nullū est optinētū p ditiū. Qui exēdit a q
lonē sup vacuū: et appēdit terrā sup nihlū. Qui li
gat aquas in nubib; suis: et nō eripant pariter
deorū. Qui tēneruulū soli sūt: et pāditi sup illū
nebūā suā. Terminū circū dedit a q: vīp dū fini
ant lux et tenebe. Colūne celi cōtemiscunt et pa
tēt ad nutū ei. In fortitudine illi repente maria
cōgregata sunt et pūdenā ei pēculit supbū. Spā
ei oīnāt celos: et pōtētricitē manu ei educt
est coluber totuosus. Ecce hec et pte dicta sunt

viarū ei. Et cū vix parūā stillā sermonis ei: aus
dierunt: qd poterit tonitruū magnitudinis illi
us intueri?

C. S. De constantia et pfectione iusticie iob: et
pte impij apud dēi. **xxvii.**

Ad dēi qd iob assumēs pabolā suā
et dixit. Quis de qd abstulit iudiciū
meū et opō qd a amaritudine addu
xit aiam meā: qd donec supēst balit?
In me et spūs dei in narib; meis nō loquēnt labia
mea liqat: nec lingua mea meditabit mēdaciū
Abstulit a me vt iustus vos esse iudicē. Donec defi
ciā nō recedā ab innocentia mea. Iustificatiō
meā quā cepi tenere nō deiciā. Neq; enī repen
dit me cor meū: in oī vita mea. Sic ipso limicas
me et aduerfari me? qū iniqui? Quē est cū spēs
hypocrite li aare rapiat: et nō liberet de? aiam
ei? Nunq d de? audit clamor ei? cū venerit sup
eū āgustia? Aut poterit in olporēte delectari et
luocare deū ol tpe. Docbo vos p manū dei qd ol
potēs habeat: nec abscōdā. Ecce vos ocs nostis
et qd sine causa vna loqūmini. Hec est pars hois
ipī apud deū et hereditas violentor quā ab ol
potēte inscipt. Si multiplicati fuerint filij ei
in glā dia erunt: et nepotes ei nō saturabunt pa
ne. Qui reliq; fuerint ei cōsepelient in litertu et
vidue illi nō plorabunt. Si cōposituerit qū ter
rā argentū et sicut lurs pparauerit vestimēta: p
parabit qd sed iust? veliet illor: et argentū iano
cens diuidet. Et dīficauit sicut tinea domū suā: et
sicut cūstos fecit vmbiāculū. Dues ei domierit
nihl secū auferet apert oculos suos: et nihl inue
niet. Apphēdet eū quasi aqua inopia: nocte op
pūmet et repēstus. Toller et veni: viens et aufe
ret: et velut turbo rapier eū de loco suo. Emitter
sup eū et nō pariet: de manu eius fugiens fugiet.
stringet super eū manus suā: et sibi labit sup illū
intuens locum eius.

C. S. De ecclesia et synagoga. de laenienda sa
pientia. de auentu chustī. **xxviii.**

Iabet argentū venarū suā: p principia
et auro loc? est in qd cōstat. Ferrū de ter
ra tollit: et lapis solus? calos in eo sūt
et pō posuit tenebuz: et vniuersos finē
ipī cōsiderat. Lapidē qd caliginē et vmbiā mo
tio diuidit torēs a ppo pegrināte: eos qd oblit
est pes egēis holit iustos. Terra de qua oīebat
pauis in loco suo igni subuerfa est. Locos saphy
ri lapides ei: et glebe illius aurū. Semitā ignoia
uit quis nec intrat? est ocs vulturis. Nō calcaue
rūt ei filij israhel: nec pīranfuit p cū leena. Ad si
licē extendit manū suā: subuerit a radicē? mon
tes. In petris iustos excidit et omne pīciosum
vidit ocs ei. Profunda qd sunt op? scrutat? est:
et abscondita p dicit in lucē. Sapia vero vbi inue
nit: et qd est locus intelligit? Hecū hō pīcium
est: nec luenit in terra suauiter viatū. Abijit
dicit: nō est in oī mare loquū: nō est meū. Nō
dabitur aurū obsequium p ea nec appendet argen
tum in cōmutatiōe. Non conferebat fūctio in
die colubus: nec lapidi sardonico pīciosissimū:
vel saphyru. Non adequabatur ei aurum vel vi
trū: nec cōmutabatur pio ea vasa aurī excelsa et

Johā. y. d.

C

D
p. 48.

B

B

puer. 3. b.
Ibidē. 3. b

C
sapiē. 7. a

A

D

Apoc. 1

B

Sup. 4. d.

B

B

C

eminentia: non cōmemoriabūtur comparatione ei. Trāxit autē sapia de occultis. Nō adequabif et topaz: de ethiopia: nec ticture mūdissime cōponēt. Unde g sapientia venit: et qd est locus in telligentia: Abicōdita est ab oculis oīm uiuentū volucres quoq; celi latēt. Perditio: et mors dīxerunt auribus nostris: audium: famā eius. Deua intelligit famā eius: ipse nouit locū illius. Ipse enī fines mūdū intuet: et omnia que sub celo sunt respicit. Quī fecit ventis pondus: et aquas appendit in mensura. Quādo ponebat pluuias leges: et viam piceolis sonantibus: tunc vidit illā: et enarrauit: et preparauit et inuestigauit: et dixit hominī. Ecce timor dñi ipsa est sapientia: et recedere a malo intelligentia.

ps. 110.
puer. 10. a.

C. S. Enarrat iob et plangit elapsam pspertatē et locūditatem piosus tempore in persona ecclesie.

Ad idit qz iob assumens parabola suā et dixit. Quis mihi tribuat vt sim iuxta menses pūstinos scdm dies quibz de? custodiebat me? Quā splendeat lucerna ei? sup caput meū et ad lumen eius ambulā in tenebris. Sicut fui in diebus adolescentie mee qz secreto deus erat in tabernaculo meo. Quā erat opus meū et in circuitu meo pueri mei. Quā laudabā pedes meos butyro et petra fundebat mihi riuos olei. Quā pcedebā ad portā ciuitatis et in platea parabant cathedrā michi. Videbant me iuuenes et abscōdebant: senes assurgentes stabant. Principes cessabant loqui: et digitū supponebant oīi suo. Quocūq; uis cōhibebat duces: et ligua eoz gutturi suo adpērebant. Auris audiens beatificabat me: et oculi uidentis testimoniu reddēbat mihi: eo qd liberafsem pauperē uociferantē et pupillū cui nō esset adiutor. Benedictio perituri sup me ueniebat: et cor uidue cōsolat? sū. Iusticia idur? sū et uestitu me sicut uestimētū et byademate iudicio meo. Quocūq; fui cecus et pes claudō. Per erā pauper et causā quā nesciebā diligētissime inuestigabā. Quā cōterebā molas in iud: de dētibz illi? aue rebz pda. Dicebāb in nidulo meo molar et sicut palma multiplicauo dies. Radix mea aperta est fec? aquas: et ros moriabit in messione mea. Gloria mea semp innotabitur: et arcus me? in manu mea instaurabit. Qui me audiebant expectabāt sententiā: et intēti tacebant ad cōsiliū meū. Uerbo meis addere nūq; audebant: et super illos stulbat eloquiū meum. Expectabant me sicut pluatim: et os suū aperiebant quasi ad imbrem ferotinu. Si quādo ridebam ad eos non credebant et lux uultus mei non cadebat in terra. Si uoluif sem tre ad eos: sedebam pūstus. Quāq; sedere quasi rex circūstante exercitu: et iam tamen merentiū consolator.

C. S. Enarrat et plāgit iob mala presentis tempore: et hereticorum pfigurat futuram maliciam.

Anc autē derident me in iuniores tempore quoniam non dignabar patre coequare cū canibus gregis mei. Quoniam uirtus manū mihi erat: p nibilo et uita ipsa putabam indigni. Egessit et fame steriles qz rodebāt

in solitudine: et qualescūq; calamitates miseria. Et manducabant herbas et arbores coctices: et radix iuniper o? erat cib? eorum. Qui de conualibus ista sapientes cūq; singula reperissent: ad ea cum clamore currebant. In deserto habitabant: et tētiū: et in caernis terre uel super glareā. Qui inter huiusmodi letabant: et esse fū sentibz de litas cōputabant. Filij stultorū et ignobilūz in terra penitus nō parentes. Nunc in eoz canticū huius sum: et sacrus sū eis in puerbiū. Abominantur me et longe fugiant a me: et faciem meā cōspuere nō uerentur. Pharetram enī suā aperuit et afflixit me: et frenū posuit in os meū. Ad dexterā orientis calamitatis mee illo surrexerunt. Pedes meos subuerterūt opprimerunt quasi fluctibus semitis suis. Dissipauerunt itinera mea insidiati sunt mihi et piceauerūt: et nō fuit qui ferres auxiliū. Quasi rupto maro et aperta ianua irruerunt sup me: et ad meos miserias deuoluit sibi. Re dactus sum in nichilū. Absitit quasi uentus de sideribz meā et uelut nubes pertransiit salus mea. Nunc autē in memetipso marcescit anima mea et possident me dies afflictionis. Nocte os meū psonatur doloribus: et qui me comedunt nō domiunt. In multitudine eorū cōsumitur uestimētū meū: quasi capitis tunc succurrerunt me. Cōparatus sum luto et assimilatus sum fauilli et cineri. Clamo ad te et non exaudis me: et non respicis me. Duratus es michi in crudelitē: et in duritia manus tue ad uersaria michi. Eleuasti me et quasi super uentū posuisti me ualide. Scio qz mori trades me: ubi cōstituta est domus oīi uiuenti. Ueritatem non aud cōsumptionē eorūz emittis manū tuā: et si conuerit ipse saluabis. Flebā quonidā super eo qui afflictus erat: et cōparabam anima mea pauperi. Expectabā bona et uenerunt mihi mala. Preloabantur lucē et eruperunt tenebie. Interioria mea effuerunt abis uila requie: puenierunt me dies afflictionis. Merens incedebā sine furore cōgruebant turba clamabam. Frater fili diaconū et socius strutionū. Lusitā mea denigrata est sup me: ossa mea aruerūt pie caumate. Uersa est in lacru cūstia mea et oīganū meū in uocem fletum.

C. S. Catalogus huiusmodi ipsius iob ponit: cūq; attestatōne appetit testē iudicem.

Pepigi sedulo cū oculis meis: ut ne cogitare quidē de uirgine. Quā enī partēz haberet in me deus? Desuper: hereditate ompe de excelis. Nunquid nō peditio est iniquo et alienatio operantibus in iusticiā? Nōne ipse cōsiderat uias meas et cūctos gressus meos dinumerat? Si dūlaui in uanitate et festinaui in dolo pea meus: appendat me in sate ra iusta: et sciat de? simpliciter meā. Si declinaui gressus meos: de uia: et si secui? est oculis meis: cor meū: et si in manibus meis adhefit macula: et ram et alius comeditur: pgenies mea eradicetur. Si deceptus est cor meū super muliere: et si ad ostium amici mei insidiaria sum: fecit ut alterius sit uxor mea: et super illā incurruerit alij. Hoc enī nephās est: et lūctas maris iniquitatis et pōndōz deuotiōis oīa eradiciū genitū. Si pēpissi subire

supia. 19. c.

puer. 5. b
infra. 34. c.

Luce. 16. a

iudiciū cum seruo meo: cū ancilla mea: cū discipula
rent a duersum me. Quid enī faciam cū surrexe
rit ad iudicandū deus: cū querit: qd rādeo
illi: Nūquid nō in vtero fecit me qui i illū opar
est: s formauit me in vltima vni? Si negauit qd vo
lebat paupibz: oculos vidue expectare feci. Si
comedi bucellā meā solus: nō comedit pupillus
ex ea: q: ab infantia mea creuit meū miseratio:
et de vtero misit me exgressa est meū. Si despecti
operunt eō q nō habuerit indumentū et absq
opimento pauperē. Si nō bñdixeris mihi latera
ei: et de vellere? ouil mearū calefact? est. Si le
uauit sup pupillū manū meā cū vidē me in
porta supio: ēumerus me? a iūctura sua cadat
et biachiū meū cū suis ossibz cōstringat. Semp ei
quasi tamētes sup me fluct? timui deū: pondus
ei? ferre nō potui. Si putauit aurū robur meū: et
obisio dixi fiducia mea. Si letatus sum sup multis
diuitiis meis: q: plurima repperit manus mea
Si vidi solē cū fulgeret: luna incedentē clare: et
letatū est in abscondito cor meū: osculatus sum
manū meā oīe meo q est iniquitas maxima: et ne
gatio cōtra deū aliusimū. Si gauisus sum a d rui
nā eius qui me oderat: exultauit q inuenisset ei
malū. Non enī dedi ad peccandū guttur meū: vt
expetere? maledicens aliam eius. Si nō dixerūt
viri tabernaculi mei: quia det de carnis? ei? vt fa
tueramur? foris nō mansit pegrin? ostiū meū via
tot patuit. Si abscondi qñ dō peccatū meū et cela
ui in sinu meo iniquitatē meā. Si expaui ad mul
titudinē nimīā: despectio ppiorū terruit me
et nō magis taciui nec egressus suz ossiū. Quis mi
chi tribuat aditū vt de desiderijs meis audiat op
potentē libū scribat ipse qui indicat: vt in hyme
ro meo pōit illū et circūdet illū qñ coronā mi
chi? Per singulos gradus meos pñciauio illū: et
qñ principi offerā eū. Si aduersus me terra mea
clamar et cū ipse sulci ei? descent. Si fructus eius
comedi absq pecunia: et animā agricolarū eius
affixi: p frumento oīatur michi tribulus: et p
hoīdeo spina.

puer. 17. a

C S. Bñdixit iob tres viri nolūte: eo q iust? sibi
videret. tacētis? amicos iob indignat? Eius corū
xpiciat? arguit: r sui iactat pūdentia. xpiciat?
xpiciat? Miserrunt aut tres viri isti rridere iob
eo q iust? sibi videret. Et irat? idigna
tusq est helin fili? barachel buytes de
cognatiōe ram. Irat? est aut aduersū
iob eo q iust? se esse diceret corā deo. Porro ad
uersus amicos ei? in indignat? ē eo q nō luenissent
respōsiōne? rōnabiles? timido pōnassent iob.
Igit? helin expectauit iob loquētē: eo q seniores
essent qui loquebant. Cū aut vidisset q tres re
spōdere nō potuissent: irat? est vehementer. Res
pōdensq helin filius barachel buytes dixit. Ju
nos sum tēpore: vos aut antiquiores. Idcirco de
misso capite veritus sum in dicare vobis meā sen
tentia. Sperabā enī q etas plixior loqrēt: et an
nosū multitudo doceret sapientia. Sed vt video
spūs est in hoībus et inspiratio opotentis dat in
telligentiā. Non sunt longevi sapientes: nec se
neo intelligūt iudiciū. Ideo dicā audite meosē
dam vobis etiā ego meam sapientia. Expectant

supia. 12. b

enī sermones vestros: audiat pūdentia vestram
Donec discipularemini sermonibus vestris et do
nec putabā vos aliquid dicere: cōsiderabā. Sed vt
video nō est qui possit audire iob: respōdere
ex vobis sermonibus eius. Ne forte dicant inue
nimus sapientia: deus pīctus sum non homo. Ibi
chil locutus est michi: ego nō scdm sermōes ve
stros respōdebo illi. Extimuerunt: nec respōde
runt vtra abstulerūtq a se eloquiū. Vnde igit? ex
pectauit: nō sunt locuti. steterunt: nec respōde
rūt vtra: respōdebo et ego partē meā et ostendas
scientiā meā. Plen? sum enī sermonibz et coarct
me spūs vteri mei. En venter me? quasi multum
absq spīraculo qd lagūculas nouas dirūpit. Zo
quar et respirabo paululū aperiā labia mea et re
spōdebo. Nō accipia personā viri: deū hōi non
equabo. Nescio enī qdū subistam: ei? post mo
dicū tollat me factor meus.

C S. De helin qualiter deus loquitur vt er
diat: increpet et ppiciat et tribus vicib? opere
tur: vbi quoq de incarnatione domini propheta
uit. Capitulum

Aldi igit? iob eloqua mea et oēs sermōes
meos ausculta. Ecce apui eo meum do
quif ligua mea i saucibz meis. Si pīcti
corde meo sermones mei: et sententiā
labia mea purā loquent. Spūs dei fecit me: et spī
raculū opotentis viuificauit me. Si potes respō
de michi: et a duersus faciem meā consiste. Ecce et
me sicut et tectēti cor me? de eodē lato ego quos
formatus sum. Verūs men miraculū meū non te
terreat: eloquentia mea non sit tibi grātia. Dis
pisti ergo in auribus meis: vocem verborū tuorū
audui. Quidus sum ego et absq delicto ima
culatus: et non est iniquitas in me. Quia queracias
in me repperit ideo arbitrat? est me inimicū
sibi. Pōsuit in cerno pedes meos: custodiuit oēs
semitas meas. Iloc est ergo in quo non es iustifi
catus. Respondebo tibi: quia maior sit deus hōi
mine. Aduersus eō cōtēdis q nō ad omia verba
a responderit tibi. Semel loquif deus: tescido
idipm non repetit. Per somnū inuisione noctur
na: quādō irruit sopor super homines et dormiūt
in lectulo. Tunc aperit aures viroū et erudiens
eos instruit disciplina a vt auertat hominē ab his
que fecit et liberet eū de superbiis: erūs alayei?
a corruptione et vitā illius vt non transiet in gla
diū. Increpat quoq per dolosē in lectulo: et oīa
ossa eius marcescere facit. Abominabiliū ei sit in
vita sua panis et anime illius cibū ante deside
rabiliū. Labesceat caro eius: et ossa que tecta fue
rant nudabūt. Appropinquabit corruptioni
anima eius: et vita illius mouerit. Si fuerit p
eo angelus loquens vñā de similibus vt annun
ciat hominē equitatem miserebitur eius et dicet.
Libera eam vt non descendat in corruptionem.
Inueni in quo ei propiciet. Consumpta est caro
eius a supplicij: reuertat? ad bēne adolescentie
sue. Respiciatur deus et placabilis ei erit: vide
bit faciē eius in tabulo: reddet domini iusticia
suā. Respiciat hominē et dicet. Peccauit et vere de
liquit et vt eam dignus nō recepit. Liberauit ani
mā suā ne pergeret in interitū sed viuens lucem

supia. 13. b.

videret. Ecce hec omnia operatur deus tribus vi-
ciis per singulos vt reuocet animas eoru a cor-
ruptione et illumet luce viuentiū. Attende iob et
audi me: tace vbi ego loquor. Si aut habes quid
loquaris respōde michi. Loquere: Volo enim te
apparere iustū. Quod si non habes: audi me tace et
docebo te sapientiam.

C. S. Laudat beluē edratē dei: iusticiā cōside-
rantē vt iusticiā creparet iob flagella. xxxiii.

D. Bonificia itaq; beluē etiā hec locut⁹
est. Audite sapientes: vba mea et erudit⁹
a uisculū me. Auris ei verba pbat et
guttur eficas gustu diiudicat. Iudiciū
eligam⁹ nobis et iter nos videam⁹ qd sit melius:
q; dixit iob iust⁹ sum: et de⁹ subuerit iudiciū meū
In iudiciō enī me mendaciū est: violenta sagi-
ta mea absq; vilo pccō. Quis est vir vt iob q; bi-
bit subfannationē q̄si aquā: q; gradit cū opanti⁹
iniquitatē et ābulat cū viris ipso: Dixit enī. Nō pia-
cebit vir deo etiā si cucurrit cum eo. Ideo viri
conditū audite. Vbi sit a deo ipea: et ab olporē
iniquitatis. Opus enī hoīs reddet ei: iustitias sin-
gulorum restituet ei. Vere enī deus non condē-
nabit frustra: nec omni potens subvertet iudiciū
Quis cōstruit aliū sup terrā aut quē possit super
orbem quē fabricatus est? Si direxerit a eū cor
suū spiritū illius et statum ad se trahet. Deficiet
omnis caro simul et homo in cinerē reuertetur. Si
habes ergo intellectu audi quod dixi et ausculta
vocē eloqui mei. Nūquid nō amā iudiciū fa-
nari potest? Et quomodo tu eū qui iustus est ius-
tum pccāas? Qui dicit recti apostata: qui vocat
duces impios. Qui non accipit personas: pūci-
pū nec cognouit tyrannū cum disceptaret cōtra
pauperē. Opus enī manū eius vniuersi. Subito
molens et in media nocte turbabūtur populi:
et pertransibunt et offerent violenti absq; manu.
Sculi enī eius super vias hoīm et omnes gressus
eorū cōsiderat. Non sunt tenebre et nō est vmbra
mortis: vt abscondat ibi qui operant iniquitates.
Neq; enī vitra in hoīs potestate est vt veniat
ad deū in iudiciū. Cōteret multos innumerabiles et
stare faciet alios: p eis. Posuit enī opera eorū: id
circo inducet noctē et cōteret. Quasi impios p-
cussit eos in loco videntū. Quasi de industria
refecerit ab eis: oēs vias ei⁹ intelligere nolue-
runt: vt puenire facerent ad eū clamorē egenti: et
audiret vocem pauperis. Ipso enī cōcedente pa-
cem q; est qui pccāet: Et quo absconditis vultū
q; est qui pccāet est? Et super gentes et sup oēs
hoīes. Qui regere facit hoīem vt potest: pro-
pter pccā populi. Quia ē ego locutus sum ad deū
te quoq; non pphēbo. Si errasti: doce me. Si
iniquitē locutus sum vitra non addā. Nūqd a
te deus expetit eā q; displicuit tibi? Tu ei cepisti
loqui: et non ego. Quod si quid nosti me clino loquere
tibi intelligentes loquant michi: et vir sapiens
audiat me. Job autē stulte locutus est: verba il-
lius nō sonant disciplinā. Pater mi pbeatur Job
vix ad finem. De finibus ad hominē iniquitatis
qui addidit sup pccā sua blasphemā. Inter nos
interim cōstringatur et tunc ad iudiciū puocet
sermonibus suis deum.

C. S. Non deo sed hominī prodest aut nocet
pietas aut impietas hominis. q. p iusto iudicio
deus differt vindictam. xxxv.

D. Bitur beluē hec rursum locut⁹ est. Nū-
quid equis vides tibi tua cognationē di-
cere iustos deo sum: Dixisti enī. Non
tibi placet qd rectū est: vult quid tibi p-
derit i ego peccauero? Itaq; ego respōdo ser-
monibus tuis: et amicus tuus iocū. Suscipe celū
et intue: et cōreplare ethera q; altius te sit. Si pec-
caueris qd ei nocet: Et si multiplicare fuerint
iniquitates tue: quid facies cōtra eū? Poro si ius-
te egeri: quid donabis ei aut qd de manu tua ac-
cipiet? Ipso qui similis tui est nocet impietas tua
et hūi hoīs adiuvabit iusticia tua. Propter mul-
titudinē calūmniarū clamabunt et elidant pro-
pter vim biachy: tyrannū. Et nō dixerit est de-
us qui fecit me: qui dedit carmina in nocte. Qui
docet nos sup iumenta terre et super volucres ce-
li erudit nos. Tbi clamabit et nō exaudiet propter
superbiā malorū. Non ergo frustra audiet deus
et olpotens causas singulorū intuebit. Etiā q; di-
xeris: nō cōsiderat iudicare eam illo et expecta
ei. Nunc enī non inferi fuorūm fides: nec viciat⁹
fecius valde. Ergo iob frustra aperit os suū: et
absq; scientia verba multiplicat.

C. S. Dicit beluē secundo q; deus flagellat vt
erudat: tribulat vt saluet q; iob hūilitat timeat
excessum quem ei describit. xxxvi.

D. Dens quoq; beluē hec locut⁹ est. Su-
stine me paulū: et dicabo tibi. Nūquid
enī habeo qd pio deo loquar. Repta ē
scientiā meā a principio et operatorem
meū piobabo iustū. Vere enī absq; mendacio ser-
mones mei: pfecta scientia piobabit tibi. De⁹
potentes nō abijcit cū et ipse sit potens: sed nō sal-
uat ipso et iudiciū pauperibus tribuit. Non au-
feret a iusto oculos suos: reges in solio collocat
in perpetuū et illic erigunt. Et si fuerint in cathe-
nis et vinciant fumbus pauperes: tunc dicabit eis
opera eorū et scelera eorū qui violenti fuerunt. Re-
uelabit quoq; aures eorū vt corripiat et loquetur
vt reuertantur ab iniquitate. Si audierint et ob-
seruauerint: cōplebunt dies suos in bono: et am-
nos suos in gloria. Si autem nō audierint: transi-
bunt per gladiū et consumunt in fulticia. Simi-
latores et callidi pnuocant iram dei: neq; clama-
bunt cū vincit fuerint. Voluit ut in repēte ani-
ma eorū et vita eorū inter effeminatos. Eripiet
de angustia sua pauperē et reuelabit in tribula-
tione aures eius. Igaur saluabit de ore angus-
ta: et tunc nō habente fundamentū subierit se.
Requies autē mens tue erit plena pinguedine.
Causa tua quasi impij iudicata est: causam iudi-
cium recipies. Non te ergo superet ira vt aliquē
oppimas: nec multitudine donorū inclinet te. De-
pone magnitudinē tuā absq; tribulatione et omnia
robustos fortitudine. Ne pte abas noctē: vt ascē-
dāt ppi pio etia. Qui ne declines ad iniquitatē
hanc enī cepisti loqui post miserā. Ecce de⁹ ex-
cessus in fortitudine sua et nullus ei sisto in legis-
lationibus. Quis poterit scrutari vias ei⁹ aut qd
audet ei dicere: opatus es iniquitatē. Memēro q;

D ignosce opus eius de quo ceciderunt viri. Omnes
boles vident eum: nullusque intus procul. Ecce
deus magnus vincet scientia nostra. Numerus
annorum eius inestimabilis. Qui auferit stillas pla-
uie: effundit imbres ad istar gurgitum: qui de nu-
bis: fluunt qd preterit cuncta desup. Si voluerit
extendere nubes quasi tentoria sui: fulgurare
lumine suo desup: cardines qd maris operiet. Per
hec enim iudicat populos: et dat escas multis mortalibus.
In manibus abscidit lacus: precipit et rursum
adueniat. Annuat de ea amico suo qd possessio
ei sit: et ad eam possit ascendere.

¶ **C. S.** De predicatibus designatis per nubes:
et de predicatione per lucem et pluuias: et qd deus
enarrari non potest.

Super hoc epaulat cor meum: et emori est
de loco suo. Audiet auditione in terrore
voca ei: et sonus de ore illius: pcedentem
Sabito oculos celos ipse phiderat: et lumine
illi: sup terminos terre. Post eum rugiet sonus: tona-
bit voce magnitudinis sue: non inuestigabilis: cuius
audita fuerit vox ei. Tonabit de voce sua mi-
rabiliter: qd facit magna et inscrutabilia. Qui precipi-
pit nivi vt descendat in terram: hyemis pluuijs et
imbris fortitudinis sue. Qui in manu oim holis si-
gnat: vt noverint singuli opa sua. Ingrederet des-
sua latibuli sui: et in intro suo morabit. Ab inter-
ioribus egrediet tepestatas: ab arcturo frigore. Na-
te deo coarctat gelu: rursum latissime funduntur
aque. Frumentum desiderat ab nubes: et nubes spar-
gitur lumine suo. Qui subtrahit cuncta p circuitu quo-
cunq; eas voluit: ad gubernatorem duxerit ad omne qd
precepit illis: sup faciem orbis terrarum: sive in vna tri-
bu sive in terra sua sive in quocunq; loco mlie sue: eas
iussit luere. Auscultat decus lob: et phiderat mi-
rabilia dei. Nunquid scis qd precepit de? pluuijs vt
ostenderet lucem nubili ei? Nunquid nosti semitas
nubili magnas: et pfectas scientias? Nonne vestime-
ta tua calida sunt cum pflata fuerit terra aultro?
Tu sostitans cum eo fabricar: eos celos qd solidissimi
quasi ere fusi sunt. Ascende nobis qd dicam? Illi.
Hoc dppere in voluimus tenebris. Quis narrabit
ei qd loquor? Etia si locut fuerit hodie deorabit: at
nunc non videt lucem. Subito ar coget in nubes: et
venit: transiens fugabit eas. Ab a glorie aurum velis
ea deo formidolosus laudatio. Digne eius luere
non possum? Magna fortitudine: et iudicio: et iusticia:
enarrari non potest. Ideo timebant eum viri: et
non audebunt contempleri omnes qui sibi videntur
esse sapientes.

¶ **C. S.** Loquor dñs ad lob: et enarra mirabilia
q fecit ab initio: pbat qd non sit filius sibi.

¶ **C. S.** Loquor dñs ad lob: et enarra mirabilia
q fecit ab initio: pbat qd non sit filius sibi.

¶ **C. S.** Loquor dñs ad lob: et enarra mirabilia
q fecit ab initio: pbat qd non sit filius sibi.

cum poneret nubem vestimentum ei: et caligine illud quasi
panis infantie obvolueret: et lucidum illud terminis
meis: et posui vestem et coltra et dixi. Illis huius
vires: et non pcedes amplius: et dicit. Confringes tume-
tes fluctus tuos. Nunquid post ortum tuum precepisti de-
luculo: et ostendisti aurore locum suum: temulisti concen-
tiens extrema terre: et excussisti pilos ex ea? Re-
stituatur vt lutum signaculum: et sicut sicut vestimen-
tum. Auferet ab ipso lux sua: et diachyli excelsum
confringet. Nunquid ingressus es profundum mari-
is: et in nouissimo abyssi deambulasti? Nunquid ap-
te sunt tibi porte montis: et ostia tenebrosa vidisti?
Nunquid considerasti latitudinem terre? Indica mihi
qui si nosti ola in qua via tua habiteret: et tenebatur
qd locus sit vt ducas vnumquodque ad terminos suos.
et intelligas semitas domus ei. Sciebas tunc qd na-
scitur? efficitur: et numerus dierum tuorum noueras. Na-
scitur quid ingressus es thesauros nuius: aut thesauros
grandinis aspersisti qd prepaui in tempus hostilitatis
diem pugne et belli. Per quam via spargit lux diui-
dis estus sup terram. Quis dedit vementissimum
umbra cursum: et via sonantis tonitruum: per plures sa-
pienter per terram absq; bole in deserto vix nullus motus
illi commouit vt ipse et inuia et desolata: et pducet
rei herbas virentes. Qd est pluuie pater: vel qd ge-
nuit stillas rosas? De cuius pluuie egressa est glaci-
es: et gelu de celo qd genuit: In similitudine lapidis
aque durans: et suplicies abyssi confregit. Nunquid
conungere valebis micantes stellas plades: aut
giru arcturi poteris dissipare? Nunquid pducis
luciferu in tpe suo: et vesperu sup fines terre: con-
surgere facies? Nunquid nosti ordinem celus: pones
rationem eius in terra? Nunquid eleuabis in nebula
vocem tuam: et spetus aquarum operiet te? Nunquid mis-
ces fulgura: et ibant: et euerrentia dicent tibi assu-
mus? Quis posuit in visceribus holis sapientiam?
vel qd dedit gallo intelligentiam? Quis enarrabit
celo p rationem: et concentu celis qd dormire faciet?
An fundabas puluis in terram: et glebe copinge-
bas? Nunquid capies leuene pdam: et aiam carulosi
ei? Implebis qd cubant in antro: et in specubus in-
stiliantur? Quis preparat cornu escam suam: qui pul-
vis eius clamant ad deum vagantes eo qd non habent
ant cibos?

¶ **C. S.** Enarrat dñs magnalia q fecit in ecclesia
de leena et coiu: de iudicibus et ceteris animalibus
et auiibus.

¶ **C. S.** Enarrat dñs magnalia q fecit in ecclesia
de leena et coiu: de iudicibus et ceteris animalibus
et auiibus.

¶ **C. S.** Enarrat dñs magnalia q fecit in ecclesia
de leena et coiu: de iudicibus et ceteris animalibus
et auiibus.

23

1

2

ps. 146.

23

in fra. 4. o. a

lingues ei labores tuos. Nunquid credes illi quoniam semetipsum reddat tibi et arcu tuum congreget? Perne strutionis similis est pennio herodij et accipiet. Quia de cunctis ovis tuis in terra tu fouerant in pulvere calefactas eas. Oblitus es quod pes conculeret eas aut bestia agri coneretur. Duras ad filios suos quasi non sint sui frustra laborant nullo timore cogere. Putauit enim ea deus sapientia nec deiderit illi intellectum. Cum tempus fuerit in altis alas erigit: deridet equum et ascensorem eius. Nunquid pbebis equo fortitudinem: aut circudabis collo eius? binnitum: Nunquid suscitabis eum quasi locustas? Illa naris eius terrouit: terram vngula fodit. Exultat audacter: occursum pergit armatis. Contemnit pauorem: nec cedit gladio. Super ipsum sonabit pharetra: vibrabit hasta et clypeus. Feruens et fremens forbet terram: nec reputat tibi sonare clagores. Vbi audierit buccina: dilatare: pulchrum odoratum. bellis exhortatione ducum: violenter exercetur. Nunquid per sapientiam tuam plumescit accipiter expandens alas suas ad austrum? Nunquid ad preceptum tuum eleuabit aquila et in arduo ponet nidum suum? In petris manet in pieruptis silicibus commoratur: atque in accessu rupibus. Inde contemnit faciem et de loge oculi eius: perspicit. Pulli eius labant sanguinem: et vobiscum cadauer fuerit statim adest. Et adiecit dicit: locutus est ad iob. Nunquid quod concedit cum deo tam facile conquisces? Utique quod arguit deus debet respondere. Respondens autem iob dno dixit. Quia leuiter locutus sum: respondere quod possum. Da nam meam ponam super os meum. Quia locutus sum: quod verum non no dissimulabo. et alterum quod verum non addam.

De debemore et malicia eius. de reprehensione malicie. de moribus eius. de duricia et superbia eius.

Respondens autem dno iob de turbine dicit. Accipe sicut vir liberos tuos interroga de re idica mihi. Nunquid irritum facies iudicia mea? et condonabis me ut iustificeris? Et si hec biaschis sicut deus? et voce simili tonas: circula tibi decorem et in sublime erigere et esto gloriosus et speciosus induere vestibus. Disperge superbos in furore tuo: et confunde eos et respiciens oem arrogare humilia. Respice cunctos superbos et confunde eos: et confunde ipsos in loco suo. Absconde eos in puluere simul et facies eorum demerge in foueam: et ego confitebor quod saluare te possit dextera tua. Ecce debemore quod feci tecum: sicut quasi bos comederis: sicut dno et in iustis ei: et vire? illi in vmbilico vetricis ei. Strigat candida suam quasi cedrum: merui testiculos ei? propterea sunt. Ossa ei velut fistule eris: carnalago illi quasi lamina ferree. Ipse est principium viarum dei. Qui fecit eum applica bit gladii ei? huius moris verbas scribit. Oes bestie agri ludit ibi: sub vmbria domuit in secreto calamin locis humilibus. Propterque vmbre vmbiaz ei? circudabit eum salices torrens. Ecce absorbet flumini et non mirabitur: et habet fiducia quod influat iordanis in os eius. In oculis eius quasi hamo capiet eum: in sudib? perforabit nares ei. An extrahere poteris leuiathan hamo? et fune ligabis linguam eius? Nunquid pones circulum in naribus ei? aut armilla proforabis maxillas ei? Nunquid multiplicabit ad te peccata aut loquetur tibi mollia? Nunquid fe-

riet tecum pactum et accipies eum seruus sempiternus? Nunquid illudens ei quasi aut aut ligabis eum ancillis tuis? Et cetera. Et amicum dicit illum negociatores: Nunquid implebis faginas pelle ei? et gustus piscium capite illi? Pones lupum ad manum tuam. Memeto belli. Nec vitra adde loqui. Et cetera. Ipse eius frustrabitur eum et videntibus cunctis precipitabitur.

De responsione et penitentia iob.

Capitulum

Non quasi crudelis suscitabo eum. Quia enim existere potest vultui meo et quis ante dedit mihi? et reddidit ei? Quia quod sub celo sunt mea sunt. Non parcam ei? Abis pro tentibus: et ad depicandum compositis. Quia reuelabit faciem in indumentis eius et in medius oculi ei? quis intrabit? Porras vultus eius quis aperiet? Per gratiam detumum ei? fomido: corpus illi quasi scuta fusilia copactum squamis se premientibus. Quia vni consilij: et ne spiraculum quidem incedit per eas. Quia alteri adherere et tenet: se neque sepabitur. Stermuario ei? Ipse dno ignis et oculi eius et palpebre dilucula. De ore ei? lapides pcedunt sicut tede ignis accense. de naribus ei? pcedunt sicut olle successe atque seruatus. Huius? et? puma arde et facit et flama de ore eius egreditur. In collo ei? morabif fortitudo et facie ei? pcedit egestas. Membra carnis ei? coheretis habet. Mittit contra eum fulmina: et ad locum alium non ferent. Cor ei? induit rabi? tunc lapis: et stringit quasi malleototeus. Quia sublatius fuerit timoribus? agel: terram purga bunf. Quia appropinquet ei gladii? sustinere non poterit neque hasta neque torat. Reputabit ei? quasi palle: as ferru? et quasi lignu? putridu? eo. Non fugabit ei vir sagittari? in stipula versu? sunt ei lapides funde. Quasi stipula? estimabit malleum et deridebit vibrat? hasta. Sub ipso erunt radices folia: et sterne? sibi aurum quasi lutu. Feruefere faciet quasi olla pro fundum maris et ponet quasi cil? vnguenta bullunt. Post eum lucebit semita: estimabit abyssum quasi se: nescit. Non est lup? terrae potestas? quod coparet ei: quod facit? est ut nullum tumeret. Ad sublime videt ipse: et rer? lup? vniuersos filios superbie.

De oblatione et orone iob. p amicitia suis et duplicatione oculi eius: et cameloz? bos? et asina? et de gloria ei. De battis ei liberis: et de obitu ipsi.

Capitulum xlii.

Respondens autem iob dno dicit. Scio quia omnia potes: nulla te latet cogitatio. Quia est iste? de celis consilij abis scientia? Ideo insipienter locutus sum? quia modis excedit scientiam meam. Audire ego idolo? iterro gabro ter et rhede mihi. Auditu auris audiol? temis aur ocul? me? videt te. Propterea ipse me reprehendo: et ago penitentiam in fauilla et cinere. Postquam ante locutus est dno? Aba hec ad iob dixit ad eliphaz? hanc? manit. Grat? est furor meus in te et in duos amici? eos tuos? qui non iusti locuti? coram me rectum scitis? seruos me? iob? Sumite et govoribus septem tauros? et septem arietes? ite ad seruum meum iob: et offerre olocustis pro vobis. Iob? autem seruus? meus? oia? bit? p vobis. Facit ei? suscipit? et non vobis? iuratur? stulticia. Neque enim locuti estis coram me rectum

L

D

sup. 9. c.

A

sup. 38. a.

B

Dei. 4. c.

C

D

A

hic. 50. g.

B

C

D

B

Psalterium

Ecce vir

qui non absit in consilio
imporum et in via pec-
catorum non steterit in
cathedra pestilentie nō
sedet. Sed ille dñi vo-
lūta eius et in lege ei
meditabitur die ac no-

Psalm. 7. b

cte. Et erit tanq lignū quod plantatus est fecus
decurfus aquarum: quod fructu suū dabit in tem-
pore suo. Et foliū ei nō defluet: et oīa quecūq; fa-
ciat prosperabunt. Nō sic ipi nō sicut tanq pul-
uis quem prociat ventus a facie terre. Ideo non
resurgunt impij in iudicio: neq; peccatores in cō-
silio iustorū. Quia non dñs viam iustorum: et iter
imporum peribit.

Psalmus dauid.

Quare fremuerunt gentes: et populi me-
ditati sūt inania. Absiterunt reges ter-
re et principes cōcenerunt in vnus ad
uersus dñm: et aduersus spm eius. De-
rūpam? vincula eorū: et pīcamus a nobis iugū
ipiorū. Qui habitat in celis iridebit eos: et dñs
subfamabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira sua:
et in furore suo cōturbabit eos. Ego aut cōstitui
tuū sum rex ab eo sup syon mōre sancti ei? pīedi-
cā pceptū ei? Dñs dicit ad me fili? meus es tu:
ego hodie genui te. Postula a me et dabo tibi gē-
tes hereditatē tuā: et possessionē tuā terminos ter-
re. Reges eos in virga ferrea: et tanq vas figuli
cōstringes eos. Et nūc reges intelligite: erudi-
mini quid dicatis terris. Seruite dño in timore: et ex-
ultate ei cū tremore. Apprehēdite disciplinā me-
quādo trascat dñs: et peccatis de via iusta. Cum
eraxerit in die iura ei? beati oēs q cōfidūt i eo.

Psalmus dauid cum fugeret a facie absalon filij sui.
Domine quid multiplicati sunt qui tri-
bulant me: multi insurgunt aduerfus me. Multi dicūt ale mee: non est salus
ipsi in deo eius Tu autē dñs suscepisti
me? ex gloria mea et exaltasti caput meū. Glō-
ria mea ad dñm clamauit: et exaudivit me de mōte sā-
cro suo. Ego dormiui et soporauit? sum: et exurrexi
quid dñs suscepit me Nō timebo milia populi circū-
dantis me: exurge dñs saluū me fac de me? Quia
tu pīcussisti oēs aduersantes mihi sine causa: ven-
tu peccatorum contriti sūt. Domini est salus: et
per populum tuum benedictio tua.

In finem in carminibus psalmus dauid. III.
Am inuocare exaudivit me deus iusti-
cie mee in tribulatione dilatast? mihi.
Misereere mei: et exaudi orationē meā.
Filij homī vīsq; graui cōdēt: et qd doli
gisse vanitatē et queritis mēdanti. Et scitote qm
mirificauit dñs sanctū suū: dñs exaudivit me cum
clamaui ad eū. Trascimini et nolite peccare qd
dicitis in cordib? vestris: in cubilib? vīis cōpi-
gimini. Sacrificate sacrificiū iusticie sperate in
dño: multi dicūt qd ostēdit nobis bona. Signatū
est sup nos lamē vultus nri dñs: dedisti leticiā in

act. 4. c.

hebr. 1. b.
Act. 13. e.

apal. 3. g. et
19. c.

infra. 7. e.
14. l.

ephe. 4. f.

sicut seruus me? iob. Abierūt ergo eliphā thema-
nites et baldath suites et sophar namathites: et
fecerunt sicut locut? fuerat dñs ad eos: et suscepit
dñs faciē iob. Dñs quoq; cōuerfus est ad penitē-
tiā iob: cum oīaret ille p amicos suos. Et addidit
dñs oīa q dñs fuerat iob duplicia. Venerūt autē
ad eū oēs frēs sui et vniuersi sorores sue et cuncti q
nouerūt eū pū? et comederūt cū eo panē in domo
eius. Et mōnerūt sup eū caput et cōsolati sunt eū
sup oī malo q intulerat dñs sup eū et dederūt ei
vnuquisq; ouē vnā et i nauē aureā vnā. Dñs
autē bñdixit nouissimis iob magis q pīcipio ei?
Et facta sunt ei qtuordecim milia ouium: et sex mi-
lia camelorū: et mille iuga boiū: et mille asine: et fue-
runt ei septē filij: et tres filie. Et vocauit nomē vni-
us dīet? nomē secūde cassia: et nomē tertiē cornu:
stibi. Nō sunt autē inuēte mulieres speciose sicut
filie iob in vniuersa terra. Deditq; eis pater suus
hereditatē inter fratres eorū. Et vixit aut iob post
flagella hęc cētū quādraginta annis: et vidit filios
suos: filios filiorum suorum vīsq; ad quartam ge-
nerationē: et mortuus est senex et plenus dieb?.

Explicit liber iob.

Incipit prologus beati Hieronymi presbyteri
in psalterium.

Psalterium rome dudum positus emē-
daram et iuxta septuaginta interpretēs:
licet cursim: magna tamē ex parte cor-
reperam. Quod quia rursū videtis
o paula et eustochium scriptorum vicio deplau-
tum: plūs antiquum errorē q nouam emēda-
tionem valere me cogitō: ut veluti quodam no-
uali: cūsum iam aruum exerceam: et obliquo sul-
cis renascentes spinas eradicem. equum esse bi-
centes ut quod crebro male pullulat: crebrius suc-
cidatur. Unde consueta pīefatione cōmoneo: taz
vos quibus forte labori istī defudat q eos qui ex
emplaria istiusmodi habere voluerunt. ut que vī-
ligenter emendauit cum cura et diligētia trans-
scribantur. Notet sibi vnuquisq; vel iacentem li-
neā in vel radiantia signa. Lobelos: vel asteriscos
et vbiq; viderit virgulas: pīcedentem ab ea
vīsq; ad duo puncta que impīssimas sciat in sep-
tuaginta translatiōibus plū haberi. vbi autem
per pīexerit hēlle similitudinē: de hebēis volu-
minibus additū nouerit equē vīsq; ad duo pun-
cta iuxta theodonis buntaz editionem. qui
simpliciter sermonis a septuaginta interpreti-
bus non discordat. Hęc ergo et vobis et studioso-
culis fecisse me scite: non ambigo multos fore
qui vel inuidia vel supercilio malint contēne-
re videri pīclara q discere. Et de turbulēto magis
riuo q de purissimo fonte potare.

Explicit prologus.

Incipit liber hymnorum vel solidoliquorum.

Psalmus dauid primus.

coide meo. Et fructu frumētū vīnī et olei sūt multī:
plicatī sūt. In pace in dīsp: domū et requiescā.
Añ tu dñe singulariter in spē: constituiti me.
¶ In finem pio ea que hereditauit cōsequitur
psalmus dauid.

Verba mea aurib' percipe dñe: intelli-
ge clamorē meū. Intende vocem ofonīe
meę: et me' et de' me'. Añ ad te oia:
bo dñe: mane exaudies vocē meā. Ma-
ne astanto tibi: et videbo. qm nō de' volens iniqui-
tātē tuę. Neq; habitabit iura te malign': neq; p-
manebūt inuiti ante oculos tuos. Edisti oēs q
operant iniquitatē: pdes oēs q loquuntur mēdacijs
Et rā sanguinū et dolosum abomīabitur dñs: ego
sūt in multitudine mīe tue. Introibo in domum
tuā: adoiabo ad rēplū sanctū tuum in timore tuo
Dñe deduc me in iusticia tua pio p inimicos me-
os: dirige in cōspectu tuo viā meā. Añ nō est in
oīe eo veritas: eo; vanū est. Sepulchrū pa-
rēs est guttur: eo; lingua sua dolose agebāt iur-
dicia illos de'. Decidāt a cogitationib' suis: secū
dū multitudine impietatis eorū expelle eos: qm
irritauerūt te dñe. Et letetur oēs q sperāt in te: in
eternū exultabūt et habitabūt eis. Et gloriabūt
in te oēs q diligūt nomen tuū: qm tu bñdices iusto
Dñe vt scuto bone voluntatis tue coronasti nos.
¶ In finem in carminibus pio octaua psalmus
dauid.

Domine ne in furore tuo arguas me:
neq; in ira tua corripas me. Miserere
mei dñe qm infirmus sum: sana me
dñe qm conturbatus sum: ossa mea.
Et oia mea turbata est valde: s; tu vide q; eo;. Co-
nuertere dñe et eripe alam meā: saluū me fac
p p miam tuā. Añ nō est in morte q memoi sit tuū
in inferno aūt q; cōstetib' tibi. Laboraui in gemitu
meo: ianaabo p singulas noctes lectum meū: la-
chrymis meis stratu meū rigabo. Turbat' est a
furore oculua me'. Iueteraui iter oēs limicos me-
os. Discedite a me oēs qui operamini iniquitatē
qm exaudiuit dñs vocē fieri mei. Exaudiuit dñs
deprecationē meā: dñs ofonē meū suscepit. Erube-
scant et cōturbentur vehement' oēs limici mei: con-
uertantur et erubescant valde velociter.
¶ In finem psalmus dauid que cantauit domi
no pio verbis cōmī flī gemini.

Domine de' me' in te speraui saluum
me fac: ex ob' psequētib' me; libera
me. Neq; rapiat vt leo alam meā: du; nō
est q redimat me; q saluū faciat.
Dñe de' me' si feci istū: si est iūctas i manib' meis
Si reddidi retribuētib' mibi mala: decidā meri
to ab limicia meis inania. Persequat' limic' alaz
meā et cōprehendat et cōculcet in terra vītrā meā:
et gloriā meā in puluere deducat. Surge dñe in
ira tua: et exaltare in finib' inimico; meoium. Et
exurge dñe de' me' in pcepto q; mandasti: et sy-
nagoga p plos; circū dabit te. Et ppter hāc in al-
tū regredere: dñs iudicat p plos. Iudica me dñe
secūdū iusticiā meā: et secūdū innocentā meā sup
me. Cōsumet' neq; p plos; et diriges iustū scri-
tans corda et renes de'. Iustū a diuioū meum a
dñs: q; saluos facit rectos corde. Dñe iudex iust'

fortis et patiens: nūqd trāscit p singulos dñes. Flui
cōuerſi fuerint gladiū suū vībaur: arcū suū tēte-
dit et parauit illū. Et in eo parauit vasa mortis: sa-
gittas suas ardēt' effecit. Ecce parauit inuiti
ciā: cōcepit dolosē et peperit iniquitatē. Lacu aper-
uit et effodit eū: et incidit in fouea quā fecit. Con-
uertet' dolosē ei' in caput ei'. Et in vertice ipsius in-
quas ei' descēdet. Et ostēdet dñs secūdū iusticiā
eius: et psallam nol dñi altissimi.

In finē pio tocalaribus ps. dauid. viij.
Domine dñs noster: qm mirabile ē nomen
tuū in vniuersa terra. Añm eleuata ē ma-
gnificētia tua sup celos. Et oīe in-
fantū et lactētū pfecti sunt laudē. ppter
inimicos tuos: vt destruas inimicū vt dicit. Añm
videbo celos tuos opera digito; tuos; lunas et
stellas q tu fūdasti. Quid ē hō q mēoi es ei': aut
fili' hōis qm vīsitā ei'. Minuisti e; paulom' p
ab angelis glā et p honore coronasti eū: et cōstitu-
isti eū sup opā manū tuā. Oia subiecisti sup pedē
ei' oves ei' boues vniuersas in sup et pecora cāpi.
Et volucres celi et pisces maris: q gambulae
semitas maris. Dñe dñs noster: qm mirabile ē
nomen tuum in vniuersa terra.

In finē p occultis filij psalmus dauid. ix.
Et ostēdet tibi dñe in toto corde meo
narrabo oia mirabilia tua. Et aboi
exultabo in te: psallā nol tuo altissimo.
In cōuērtēdo limicū meū retrosum:
infirmabuntur et peribunt a facie tua. Añm fecisti
iudiciū meū et causam meā: dñs iustū sup thronū
iudicā iusticiā. Inreparasti gētes et perit impi-
nomē eo; delesi in eternū: in seculū seculi. Inī-
mici defecerūt fra mee in finē: et ciuitates eo; de-
struxisti. Perit memoria eo; cū fontit' dñs in
eternū pmanet. Parauit in iudicio thronū suū et
ipse iudicabit orbē terre in equitate: iudicabit po-
pulos in iusticia. Et fact' est dñs refugij paupe-
ri: adiutor in oporunitatib' in tribulatione. Et
speret in te q nouerūt nomē tuū: qm non dereliquit
querēte te dñe. Psallat dñs q habitat i syo:
annūciatē inter gētes iudicia ei'. Añm requirere
sanguinē eo; recordat' est: nō est oblit' clamorē
pauperū. Miserere mei dñe: vide humilitatē me-
am de inimicia meis. Añ exalta me de portis
mortis: vt annūciat' oēs laudatōes tuas in portis
sile spon. Exultabo in salutarī tuo: in hie sunt q
tes i ieritū que fecerūt. In laqueo isto quē abicō-
derūt: cōphēnsus est pes eo;. Cōgnosceſt dñs
iudicia faciēti opib' manū suā iurā cōphēnsus
est peccator. Cōuertant' peccatores in infernum
oēs gētes q obliuiscunt' deū. Añm nō in finē obli-
uio erit pauperis: patietia pauperum nō peribit
in finē. Surge dñe nō ptores hō: iudicetur gen-
tes in cōspectu tuo. Cōstet dñe legislator sup
eos: vt sciāt gētes qm hōies sunt iust q dñe rece-
pisti lōge: despiciat in oporunitatib' in tribula-
tione. Añ supbi ipsos incendit paup; cōphēnsus
tur in cōsilijs q; cogitat. Añm laudat' pctorū de
siderijs ale sue: iniquos bñdicitur. Et accēdit
dñm pctorū: secūdū multitudinē ire sue nō queret
Nō est de' in cōspectu ei' iniquitate sunt vī illi
in oī tpe. Auferet iudicia tua a facie ei': oī in ius-

infra. 23.
Jo. 3. b.

infra. 37.
supia. 6.

math. 7. d.
et. 15. d.
Lu. 23. f.

Job. 15. b.

infra. 22.

mat. 22. b.

hebr. 2. b.
Ibidem.

infra. 126.
infra. 137.

Supia. 6.

Psalterium

micoꝝ suos ꝑdñabit. Dixit em̃ in corde suo: nō me
uebo: a generatiōe in gñatione sine malo. Qui
maledictione os plēnū est ⁊ amaritudine ⁊ dolor:
sub lingua ei⁹ labor ⁊ dolor. Sedet in insidiis cum
dñis: in occultis: vt interficiat innocētes. Oculi
ei⁹ in pauperē respiciūt: insidiā in abscondito qñ
leo in specula sua. Insidiat vt rapiat pauperē: ra
pere pauperē dñi attrahit eū. In laqueo suo dñi
labit eū inclinabit se ⁊ cadet: cū dñat fuerit pau
perū. Dixit em̃ in corde suo oblit⁹ est de⁹: auertit
faciē suā ne videat in finē. Surge dñe de⁹ ⁊ exal
tetur man⁹ tua: ne obliuiscaris pauperē. Propt̃
qd irrita uis spūs deī: dixit em̃ in corde suo non
requirit. Videt qñ tu laboras ⁊ dolores ⁊ sideras
vt tradas eos in man⁹ tuas. Tibi derelictus est
pauper: orphanus tu eris adiuuor. Contre biachiū
pctōis ⁊ malignit̃ pccatū illi⁹ ⁊ nō inuenie
tur. Dñs regnabit leternū ⁊ in seculū seculi: bibi
tio gētes de terra illi⁹. Desideriū pauperis exau
dit dñs: ꝑ parationē cordis eorū audiuit auris
tua. Iudicare pupillo ⁊ humile: vt nō apponat vi
tra magnificare se homo super terram.

¶ In finem ꝑs dauid.

In dñō cōfido quō dicitis ale mee: tras
miga in mōtem sicut passer. Quia ecce
pctōis lēderūt archi: parauerūt fagit
tas suas in ꝑpharea: vt sagittēt in ob
scuro rectos corde. Quia qd ꝑfecit destruxerūt: u
stus aut qd fecit. Dñs in sepio seio suo: dñs in ce
lo sedes ei⁹. Oculi ei⁹ in pauperē respiciūt: palpe
bre ei⁹ interrogant filios hominū. Dñs interrogat
iustū: tū ipse: qui aut dñi gñatē odit aliam suā.
Pluet super pctōies laqueos: ignis ⁊ sulphur ⁊ spi
rit⁹: ꝑcellat pars calicis eorū. Quia iustus dñs et
iusticias dilexit: edratē vidit iustus eius.

¶ In finem ꝑs dauid ꝑio octaua.

Aliū me fac dñe: qñ defecti sancti: qñ
diminute sunt vitates a filiis hominū. Quia
na locuti sunt vnusquisq; ad primū su
um labiā: dolosa in corde ⁊ corde locu
ti sunt. Disperdat dñs vniuersa labia dolosa: ⁊ lin
guā magniloquā. Qui dixerūt lingua nostrā ma
gnificabimus labia nostra a nobis laus: quis no
ster dñs est. Propter miserā inopert gemitū pau
perū: nūc exurgat dicit dñs. Pōna in salutarī: fidu
cialiter a gā in eo. Quia dñi eloq; casta: argen
tum igne examinātū: ꝑbatū terre purgatū septu
plum. Tu dñe seruabis nos ⁊ custodies nos: a ge
neratione hac leternū. In circulo impiū ambu
lans: secundum altitudinem tuam multiplicasti fi
lios dominum.

¶ In finem ꝑsalms dauid.

Audi dñe obliuisceris me in finē: vsq;
auertis faciē tuā a me. Quādiū ponas
cōsilia in aia mea: dolores in corde meo
p dices. Usq; exaltabit limic⁹ me⁹ sup
me: respice ⁊ exaudi me dñe de⁹ meus. Illumina
oculos meos ne vnq; obdormiā in morte: nequā
do dicat inimic⁹ meus: ꝑualit aduersus eū. Qui
tribulati me exaltabit: in mortuo fuero: ego aut in
mā tua speraui. Exultabit cor meū in salutarī tuo
cantabo dñi quō bona tribuit michi: ⁊ ꝑsalam no
mini domini altissimi.

¶ In finem ꝑsalms dauid.

Intr insipiens in corde suo: nō est deus.
Corrupti sunt ⁊ abominabiles facti sūt
in studiis suis. nō est qd faciat bonū: nō
est visq; ad vnū. Dñs de celo ꝑpperit vi
per filios hominū: vt videat ei⁹ est intelligēs aut req
rens deū. Dñs declinauerūt simul inutiles facti
sunt: nō est qd faciat bonū non est visq; ad vnū. De
pulsib⁹ parēs est guttur eorū: lingua sua dolose
agebat: venenū aspiciū sub labijs eorū. Quorū os
maledictione ⁊ amaritudine plēnū est: veloces
pedes eorū ad effundēdū sanguinē. Contrito ⁊
iselicitas in viso eorū ⁊ viā pacis nō cognouerūt
nō est timor dei ante oculos eorū. Nōne cognoscēt
oēs qd opant iniquitatē: qd denoiat plebē meā: sicut
escā panis. Dñm nō inuocauerūt: illic trepidane
rūt timore vbi nō erat timor. Quia dñs in gñatio
ne iusta est: cōsiliū in opie ꝑuidisti qñ dñs spes
ei⁹ est. Quis dabit eis syon salutare istū: cū aucte
rit dñs captiuitatem plebis sue: exultabit iacob
et letabitur israel.

¶ In finem ꝑsalms dauid.

Omnis qd habitabit in tabernaculo
tuo: aut quis descendit in mōre sancto
tuo? Qui igitur sine macula: ⁊ opal
iusticiā. Qui loquit veritates in corde
suo: qd nō egit dolū in lingua sua. Nec fecit primo
suo malū: ⁊ opprobriū nō accepit aduersus ꝑior
mos suos. Ad nichilū deductus est in conspectu
ei⁹ malignos: timētes aut dñs glorificat. Qui tu
rar ꝑrio suo ⁊ nō descript qd pecaniā suā nō dedit
ad vlturā: ⁊ munera sup innocētē nō accepit. Qui
facit canon mouebit eternum.

¶ Tituli inscriptio ipsi dauid.

Gemiscaris me dñe qñ speraui in te: testis
dñs de⁹ meus es tu. qñ bonorū meorū
nō ego. Scis qd sunt in terra ei⁹: miri
ficauit oēs volūtates meas ⁊ eis. Multi
plicatae sunt infirmitates eorū: postea acceleraue
rūt. Nō ꝑgregabo cōsuetudina eorū de sanguinib⁹
nec memoi ero nolū eorū ꝑ labia mea. Dñs pars
hereditatio meā ⁊ calicis mei: tu es qui restitues
hereditatem meā michi. Funes ceciderunt mi
chi in ꝑclariis: etenim hereditas mea ꝑclaria
est michi. Bene dicam dñm qd tribuit michi intellē
ctum: in spū vsq; ad noctē increperūt me renes
mei. Proinde debas dñm in cōspectu meo semꝑ: qñ
a dextris est michi ne cōmoneat. Propter hoc le
tatu est cor meus ⁊ exultauit lingua mea: in spū
et caro mea rediescit in spe. Quia nō derelinq; aia
meā in inferno: nec dabā sanctū tuū videre co
ruptionē. Notas michi fecisti vias vite: ad plebis
me leticiā ei⁹ vultu tuo: delectationes in dextera
tua vsq; in finem. ¶ Statu dauid.

Exaudi dñe iusticiā meā: intende de ꝑ
tionē meā. Aurib⁹ percipe orōnē meā
nō in labijs dolosis. De vultu tuo iudi
ciū meū ꝑdeat: oculi tui videat equita
tē. ꝑbāstis cor meū ⁊ visitasti nocte igne me
examinasti: nō est iūera th me iniquitas. Ut nō lo
quarur os meū opera hominū: ꝑpter vba labiorū
tuorū ego custodiui vias tuas. ꝑfice gressus
meos in iusticiis tuis: vt nō moueant vestigia mea

Supia. 7.

infra. 5. 1.
su. 5.
Roma. 3. b.

infra. 1. 5.

infra. 5. 2.

Actu. 1. c.

Actu. 1. 5. e

infra. 10.

Abacuc. 1.

b.

Supia. 9.

infra. 6. 3.

Ego clamaui qm̄ exaudisti me: de^o inclina aures tuas mihi: et exaudi verba mea. Virifica mihi tuos q̄ saluos facis sperantes in te. Et resistentibus dextere tue custodi me: vt pupillam oculi. Sub ymbra alarum tuarū protege me: facie spiorum q̄ me affluerit. Inimici mei aliam meā circūde derūt adipe suū cōdolerunt eos: locutū est sup̄ biā. Prociuentes me nunc circūdederūt me: oculos suos statuerūt declinare in terram. Susceperūt me sicut leo paratus ad pedē: sicut catulus leoninis habitās in arbutis. Surge deus p̄uent eū: sup̄plāta eū: eripe animā meā ab impijs. frange maz tuā ab inimicis manū tue. Dñe a paucis de terra diuide eos in vita eorū: et de absconditis tuis adimpler^{is} est vter eorū. Saturati sunt filij tui: dimiserit reliquias suas parulis suis. Ego aut in iusticia apparebo cōspectui tuo: satiabō: euz apparuerit gloria tua.

In finem puero domini dauid qui locutus est dño verba cantici huius in die quo eripuit eum dñs de manu omnium inimicorum eius: et de manu saul et dicit.

Diligam te dñs fortitudo mea: dñs firmanētis meū et refugium meū et libetator meus. De^o me^o adiutor meus: et sperabo in eū. Protector me^o et conuulsus me^o susceptor me^o. Laudans inuocabo dñm: ab inimicis meis saluos ero. Et circūdedit me dolores mortis: torētes iniquitatis cōturbas: cupierūt me. Dolores inferni circūdederūt me: p̄torcupauerūt me laquei mortis. In tribunalē meā inuocabi dñm: et ad deū meū clamaui. Et exaudiuit de rēpio sancto suo vocem meā: et clamor me^o in cōspectu ei^o introiuit in aures ei^o. Cōmota est cōtremitatē terras: fundamētā mōrū conturbata et cōmota sunt qm̄ tratus est eis. Ascēdit fumus in ira ei^o: et ignis a facie ei^o exarsit: carbonēs succēsi sunt ab eo. Inclinauit celos: descēdit: et cāligo sub pedib^{us} ei^o. Et ascēdit sup̄ cherubim: et volauit: volauit sup̄ pēnas vētorū. Et posuit tenebras latibulū suū in circuitu ei^o: tabernaculū ei^o tenebrosa aqua in nubib^{us} aeris. De fulgore in cōspectu ei^o: nubes trāserūt: grādo et carbonēs ignis. Et intonauit de celo dñs: et altissimus dedit voces suas: grādo et carbonēs ignis. Et misit sagittas suas: et dissipauit eos: fulgurā multiplicauit: et conturbauit eos. Et apparuerūt fontes aquarū: et reuelata sunt fundamētā orbis terrarū. Ad increpationē tuā dñs: ad inspirationē spūs iū tue. Dilat de summo: et accepit me: et assumpsit me de aquis multis. Erripuit me de lūmicis meis fortissimus: et ab his q̄ oderūt me: qm̄ confortati sunt super me. P̄uenierunt me in die afflictionis mee: factus est dñs p̄tor me^o. Et eduxit me in latitudinē: saluos me fecit qm̄ voluit me. Et retribuet michi do minus secūdū iusticiā meā: secūdū puritatē manuum mearū retribuet michi. Qui custodiuit vias dñi: nec impij gessit a deo meo. Qm̄ omnia iudicia ei^o in cōspectu meo: et iusticiās eius nō repuli a me. Etero immaculatus cōi cor et obseruabo me ab iniquitate mea. Et retribuet michi dñs secūdū iusticiā meā: secūdū puritatē manū mearū in cōspectu oculorū ei^o. Et sicut sanctus sanctus eris: et cū vi

ro innocente innocens eris. Et cū electo electus eris: et cū puerio pueriteris. Qm̄ tu p̄p̄m humilē salū facies: et oculos sup̄bō humilibus: et tu illuminas lucernā meā dñe: de^o me^o illumina te: nebias meos. Qm̄ in te eripiar a tentatione: et in deo meo transigediar murū. De^o me^o impolluta via ei^o: eloquia dñi igne examinata p̄tor ei^o: est oim̄ sperānū in se. Qm̄ dñs de^o p̄tor dñm: aut dñs de^o p̄tor deū nostrū. De^o de^o p̄tor ei^o p̄tor ei^o p̄tor ei^o: et posuit immaculatā viā meam. Qui p̄tor ei^o p̄tor ei^o meos tanq̄ ceruorum: et sup̄ excelsa statuas me. Qui docet manū meā ad p̄liā: et posuit viā arcū eretiū bacula mea. Et dedisti michi p̄tectionē facilius tue: dextera tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me in finē: disciplina tua ip̄a me docēbit. Dilatasti gressus meos subtus me: et nō fuit s̄firmata vestigia mea. Persequar lūmicos meos: et cōp̄bedā illos: et non conuertar donec deficiant. Cōfringā illos: et nec poterit stare cadentibus tuis pedes meos. Et p̄cantili me p̄tor ad bellū: et sup̄plāstis insur gētes in me subtus me. Et inimicos meos dedisti michi dosum: et odites me disp̄didisti. Et clamauerunt nec erar qui saluos faceret: ad dominum: nec exaudiuit eos. Et comminā eos vt puluerem: aut facit vētū vt lūrū plātearū delebo eos. Scripsit me de contradictionib^{us} p̄p̄i: cōstitues me in caput gētiū. Populū quē nō cognoui seruauit michi: laudatū auris obe diuit michi. Filij alieni mentis sunt michi: filij alieni inueterati sunt: et claudicauerūt a fessiois suis. Dilat de^o dñs: et b̄dixit: deus meus: et exaltet deus salutis mee. Deus qui das vindictā michi: et sub dñs p̄p̄os sub me: liberator me^o: de iūmicis meis iracūdis. Et ab insurgētib^{us} in me exaltabis me: et inuincis eripies me. Propterea cōstitero tibi in nationib^{us} dñe: et nōmini tuo psalmū dicā. Magni scās salutes regis eius: et faciens mihi xpo suo dauid: et semini ei^o vsq̄ in seculum.

In finem psalmus dauid.

Ali enarrat gloriā dei: et opera manu eius annūciat firmamētum. Dies diei eructat verbi: et nō nocet indicari sciam. Nō finit loquere neq̄ sermones: quoz nō audiant voces eorū. In oim̄ terrā exiuit sonus eorū: et in fine orbis terre verba eorū. In sole posuit tabernaculū suū: et ip̄e tanq̄ sponsus p̄cedens de thalamo suo. Et pulsat vt gigas ad currēdā viā: summo celo egressio ei^o. Et occursum eius vsq̄ ad summum eius: nec est qui se abscondat a calore eius. Et dñi immaculata conuerteret almas resimōnū dñi fideles: p̄p̄tē p̄tē stans parulis. Iusticiā dñi recte et iustificatē corda: p̄ceptoz dñi iusticiā illumina oculos. Timor dñi sanctus p̄manet in seculis: seculi iudicia dñi vera iustificata in semēnā. Desiderabilia super aurū: et lapidē p̄ciosum multū: et vniciora super aurū: et fauū. Et enī seruus tu^o custodiit eam: cultos dedit illis retribuit multa. Delicta quē intelli git ab occultis meis munda me: et ab alienis parce seruo tuo. Si mei nō fuerint dñi tūc immaculata ero: et emundabor a delicto maximo. Et erunt vt cōplacēt eloquia ois mei: meditatio cordis mei in cōspectu tuo semper. Domine adiutor me

1. re. 11. e.
infra. 14.

infra. 43.
1. re. 11. c.
infra. 143.

1. Regum.
21. d.
Rom. 15. b.

Ro. 10. b.

1. re. 11. e.

Psalterium

pat redemptor meus.

¶ *In finem psalmus David.*

Exaudiet te dñs in die tribulationis: p-
regat te nomē dei iacob. Tribui tibi au-
tētilis de sanctor: de syon tuas te. Me-
mor sit oīo sacrifici tui: bolocausta tua. Tu-
um pingue fiat. Tribui tibi fecūdā co: tuū: oēs
confilii tui co:firmet. Et erabimur in saluti tuo: et
in noīe dei nōlī magnificabimur. Impleat dñs oīo
petitiones tuas: nō cognoui quī saluus fecit
dñm rēpm tuū. Exaudiet illud de celo quia tu oīo
rētaib: saluo bestere ei. In in curribus et in
equis nō aut in noīe dñi dei nō iuuabim: et
obligat tui et cecideris nō adfuerim: et
si sumus. Dñs salui fac regē: et xaudi nōs. Iste
qua inuocauerim te. Et in finem pōb. Iste

Domine in virtute tua a letis bis rex : super salutare tuum exultabis vehementer. Deinde dicit cordis ei : tribuisti ei : et voluisti labiorum ei : non fraudasti eum. Quia pones eum in fiduciam : dulcedinem : posuisti in capite ei : coronam de lapide preciosio. Ultra pergit : et tribuisti ei longitudinem dierum : in seculum : in seculum seculi. Magna est gloria ei : in salutari tuo : gloriam et magnam decorem impones super eum. Quia dabis eum in benedictionem : in seculum seculi : letificabis eum in gaudio cum iuxta tuum. Quia rex sperat in domino : in misericordia eius non commovebit. Inveniamus autem rui orbis : iunctio tua : dextera tua : lucem orbis : quod de ore patris : ponens coetibus cibum ignis : in repose tuum : ubi in ira tua perturbabit coetibus deo ubi in coetibus : fructus eius : de terra perdet : et semetipsum a filijs hominum : declinauerunt in te mala : cogitauerunt consilia : quod non poterit habilitare. Quia ponens coetibus : in reliquijs tuis : paraverunt coetibus : exaltare dicit in virtute tua : carabim : et pascemus virtutem tuam.

¶ In fine p̄s dauid p̄sceptione matutina. xxi.

Deus de me respice in me: quare me dereliquisti longe a salute mea: quia delector meorum. Deus meus clamabo per diem et no: et exaudiet me: nocte et no adimplena mihi. Tu aut in sancto habitas laus filii tui: spera ueritatem patris: et spera ueritatem et libera fili eorum. Ad te clamauerunt et saluti facti sunt: in te spera ueritatem et no filium cõfili. Ego aut sum uermis et no homo: oprobrium hominum et abiectione plebis. Des uidentes me derisunt me: locuti sunt labijs et mouerunt caput. Sperauit in deo eripiet eum: saluum faciet eum qui uult eum. Quia tu es deus extraxisti me de uentre: spes mea ab operibus meis me in te pectus tuum es ueritatem. De uentre matris mee de te: es tu me discesseris a me. Quia in tribulatione pro gima es: qui no es deus adiuuor. Circumdederunt me tituli multi: tauri pingues obsecrati me. Sperant super me et os sustinent: loquuntur et rugiunt. Sicut aqua effusus fuisti: dispersa sunt oia ossa mea. Factus es cui meo tangere cera liquefecit medio uentre mei. Truxit tangere testa uiri mei et lingua mea et abiectione facibus meis: et in puluerem moisis deduxisti me. Quia circumsederunt me: canes multi cõfili malignati obsecrati me. Foderunt man me a pedes pedes meos: circumauerunt oia ossa mea.

391 vero cōsiderauerūt: et inlpererūt me: dīuise sūt
 vīlīfēmīa mea: et sup velle meā miserūt fortē
 392 ubi aſt dñe ne cōgauerūt auxilīū tuū a me: ad
 defenſionē meā cōſpice. ¶ Erue a fratre de^o alaz
 393 meū: de manu canis vnicā meā. Salua me ex
 ore leonīs: et a cornib⁹ vnicornīū humilitatē meā.
 394 Narrabo nomē tuū fratrib⁹ meis: in medio eccle
 się laudabo te. Quil timēto dñm laudare cū: vni
 395 uerſum ſemē iacob gloriſicauit eū. Timeat eo⁹
 ſemen iſrael: qm̄ non ſperit neq³ deſperit depō
 396 ſitionē pauperis. Nec auertit faciē ſuā a me: cum
 clamare ad eū exaudīuit me. ¶ Ipſud te laus mea
 397 in ecclīa magna: vota mea reddā in conſpectu tū
 398 mētū eū. ¶ Deſend pauper eo⁹ ſaturabūf: et lauda
 bunt dñm q³ requirit eū: vident corda eo⁹ in ſe
 399 culū ſeculi. Reminīſcēf et cōuertēf ad dñm vni
 400 uerſi ſines terre. Et adoraabūt in cōſpectu ei⁹: vni
 401 uerſe familie gētū. ¶ Qm̄ dñi eſt regnū: ipſe dñs
 402 bitur gētū. Vādūcauerūt ad adorandū omnes
 403 pingues terre: in cōſpectu ei⁹ cadēt oēs q³ deſce
 404 dunt in terrā. Et alā mea illi viuet: ſemen meū
 405 ſeruiet ipſi. Annūciabīf dño generatio vctūra: et
 406 annūciabūt celi iuſticiam eius: populo qui naſce
 407 tur quem fecit dominus.

Psalmus David.

Dominus regit me et nichil michi deerit loco pascui ibi me collocat. Super aqua refectio eductus meant: mā mea conuertit. Deduxit me super montes iusticie: propter nomen suū. Hāc et ambulationem in medio vinearum montium: non timor mala quia tu mecum es. Virga tua et baculus tuus: ipsa me consolata sunt. Parasti in conspectu meo mēsa: ad versum eorum tribulant me. Impingasti in oleo caput meū: calix meū inebrians quia pcedas me. Et milia ruba subsequet me: oibus diebus vite mee. Et erit inabitatio in domo dñi. In longitudine dierum.

D palmus david in p

Dominus est terra et plenitudo eius: et
bis terrarum: et vniuersi qui habitant in
eis: ipse super maria fundauit eus: et super
flumina posauit eis. Dominus ascendit
in montem dominum: quod habet in loco sancto eius. In
nocentia manib⁹ et mundo corde quod non accipit in va-
no aiam suam: ne curauit in dolo primo suo. Dominus
accipiet benedictionem a domino: et clamauit a deo salu-
tari suo. Hec est generatio hominum qui querunt
faciem dei iacob. Attollite portas aduersus principes vestros
et eleuamini porte eterne: et introibit rex glorie.
Dominus est ille rex glorie: dominus fortis et potens
dominus potes in bello. Attollite portas aduersus principes
vestra: et eleuamini porte eterne: et introibit rex glorie.
Dominus est ille rex glorie: dominus fortis et potens
dominus potes in bello. In finem psalmus dauid.

De die leuau

M te confido nō erubescā. Neq. urideant me inimici mei: etenim ymiciuū qui sustinent te nō cōfundunt. Confundant oēs inimici tuos agere: sup. tuas. Blas. tuas dñe demon-
stra mihi: et semitas tuas edoce me. Dirige me in veritate tuā: doce me: quia es deus saluator meus: ne te sustulit tota bñ. Remissio mīserationū tuarū: super mīa tuarū: oue a seculo sunt. Delicta tua:

Job 19. c

hebe: 1. e.

1 chof. 10. f.

supra. 14.

4

1994

matb.17.

C.

tutto me et ignoſcās meas ne memineris. Se-
cundum miam tuā memēto mei tu propter boni-
tate tuā dñe. Dulcis et rectus dñs: propter hoc legē
dabit delinquentib⁹ in via. Dirigit manus tuas in
iudicio: docetis mites vias suas. Inuērse vie do-
mini mīa et veritas: redrētib⁹ testamētū ei⁹ et testi-
monia eius. Propter nomē tuū dñe pccāberis
peccato meo: multū est crī. Quis est homo qui ti-
met dñm: legē statuit ei in via quā elegit. Alia ei⁹
in bonis demoiabit⁹: et semen ei⁹ hereditabit ter-
ram. Firma mētū est dñs timētib⁹ eū: et testamētū
ipsi⁹ v⁹ manifestet illis. Oculi mei sp ad dñm: qm̄
ipse euellēt de laqo pedes meos. Respice in me
et miserere mei: qm̄ vnicus et pauper sum ego. Tri-
bulatiōes cordis mei multiplicatē sunt: de neces-
sitatib⁹ meis erue me. Vnde humiliat⁹ meā et la-
borē meū: et dimittē vnica delecta mea. Respi-
ce inimicos meos: qm̄ multiplicati sunt: et odio in-
iū quo oderūt me. Custodi alam meā et erue me: nō
erubescā qm̄ speraui in te. Innocētes et recti ad-
bēserūt mihi: qm̄ sustinuit te. Libera deus israhel:
ex omnibus tribulationibus suis.

Psalmus dauid.

xxv.

Iudica me dñe qm̄ ego in innocētia mea
ingressus sum: et in dño sperans non in
firmabor. Proba me dñe et tempa me:
vire reneo meos et cor meum. Quā mīa
tua an oculos meos est: et p pccatū in veritate tua
Nō sedi cū cōsilio vanitatis: et cū iniqua gerētib⁹
nō introibo. Et dñs ecclesiā malignatū: et cū im-
pio nō sedebō. Laudabo inter innocētes man⁹
meas: et circūdabo altare tuū dñe. Ut audis vocē
laudis: et enarrē vnica mirabilia tua. Dñe di-
lexi decore domus tue: locuz habitatiōnis glie
tue. Ne perdas cū impijs deus alam meā: et cum
viris sanguinū vitā meā. In quoꝝ manib⁹ iniq-
tates sunt: dextera eorum repleta est munerib⁹.
Ego autē in innocētia mea ingressus sum: et dīme
me et miserere mei. Pes enī me⁹ stetit in directo:
in ecclesijs benedicam te domine.

In fine psalmus dauid pñs qm̄ lntref.

xxvi.

Domin⁹ illuminatio mea et salus mea
queꝝ timēbo. Dñs p pectori vite mee: a-
quo tremidabo. Dñs appropiāt sup me
nocētes: vt edant carnes meas. Qui
tribulat⁹ me lntref: mei ipsi in firmati sunt et cecide-
runt. Si cōstant aduers⁹ me castra: nō timebit
cor meū. Si exurgat aduers⁹ me pñs in hoc ego
sperabo. Vnā petiā a dño hāc requirā: vt in habi-
tem in domo dñi oib⁹ dieb⁹ vite mee. Et videam
volūtate dñi: vñtem tēplum ei⁹. Quā abscondit
me in tabernaculo suo in die maloꝝ: p pectet me
in absco dno tabernaculi sui. In petra exaltauit
me: et nūc exaltat caput meū super inimicos meos.
Circūui et imolauit in tabernaculo ei⁹ hostiā
vociferat⁹ dñs: cātaboꝝ psalmū dñi dñs. Et exaudi
dñe vocē meā clamant ad te: miserere mei et
exaudi me. Tibi dixit cor meū exquiliuit te facies
mea: faciē tuā dñe requirā. Ne auertas faciē tuā
a me: ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor me⁹
esto ne derelinqas me: neqz despectas me: deus
salutaris me⁹. Quā pater me⁹ et mater mea dēre-
liquerant me: dñs autē assumpt⁹ me. Regeꝝ pone

mihi dñe in via tua: et dirige me in semita recta
propter limicos meos. Ne tradideris me in aias
tribulantiū meoꝝ: insurrexerūt in me testes iniq-
i: mēta est iniquitas sibi. Credo videre bona dñi
in terra viuentiū. Expecta dñm viriliter ager co-
fortetur cor tuum et sustine dominum.

Psalmus ipsi dauid.

xxvii.

Ite dñe clamabo de⁹ meus ne silēas a
me nequādo taceas a me: et affimilabo
descedētib⁹ in lacu. Exaudi dñe vocem
oratiōis mee dñs oio ad te: dñs extollos ma-
nus meas ad tēplū sanctū tuū. Ne simil tradas
me cū pccatib⁹: et cū operantib⁹ iniquitatem ne
perdas me. Quā loquūf pacē cū proximo suo:
mala autē in cordib⁹ eoz. Da illis secundū opera
eoz: et fecidū nequitiā ad dñm et innum ipsoꝝ. Se-
cūddū opera manū eoz: et tribue illis: reddet retri-
butionē eoz ipis. Quā nō intellexerūt opā dñi et
in opēra manū ei⁹ destrues illos: et non edificā-
bis eos. Bñdictus dñs qm̄ exaudiuit vocē des-
pccatiōis mee. Dñs adiutor me⁹: et p pectori me⁹
et in ipso speraui cor meū: et adiutus sum. Et re-
surrexit caro mea: et ex voluntate mea cōstitero: et
dñs fortitudo plebis sue. Et p pectori saluationum
ipsi est. Saluū fac populū tuū dñe et benedic
hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsqz in
eternum.

Psalmus dauid in consummatione taberna-
culi.

xxviii.

Afferre dñs fili⁹ dei: afferre dñs filios
dñi. Afferre dñs gliaz et honorē: affer-
te dñs glām noi eius: et adorate dñm tuū
in tēplo scd eius. Et dñs sup aquas: de⁹
maiestatis intonauit: dñs sup aquas multas. Et
dñs in virtute: vox dñi in magnificentia. Et dñs
cōfringētib⁹ cedros: et cōfringēt dñs cedros liba-
ni. Et cōminuet eas tanqz virulū libani: et dñs
quē admodū filius vnicoꝝ intum. Et dñs interci-
dentis flām ignis: vox dñi cōcūctētib⁹ desertū et
cōmonebit dñs desertū cades. Et dñs pparan-
tis ceruos et reuelabit cōdenā: et in tēplo ei⁹ oēs
dicent glōrias. Dñs diluuiū inuabit et faciet fe-
debit dñs et in eternū. Dñs virtutē populo suo
dabit: dñs benedicet p pso suo in pace.

Psalmus cānti in dedicatione dom⁹ dñs.

xxix.

Exaltabo te domine qm̄ suscepisti me:
nec delectasti inimicos meos super me.
Dñe de⁹ meus clamant ad te: et sanasti
me. Dñe exultasti ab inferno aiaz meā:
saluasti me a descēdētib⁹ in lacu. Psallite dñs
sancti eius: et cōfitemini memorie sanctitatis ei⁹.
Quā in ira in indignatiōe ei⁹: et vira in volūtate ei⁹.
Ad vesper⁹ demoiabit⁹ fletus: et ad matutinū les-
ticia. Ego autē dixi in abundantia mea: nō moue-
bor in eternū. Dñe in voluntate tua: p pectisti be
cori meo virtutem. Auertisti faciem tuam a me:
et factus sum cōturbatus. Ad te domine clama-
bo: et ad deum meum deprecabor. Quē vultas
in sanguine meo: dñs descēdo in corruptionē. Nū-
quid consistēbitur tibi puluis: aut ānuābit ver-
tatē tuā? Au dñs dñs et misertus est me: dñs fa-
ciens est adiutor me⁹. Quē vultis p pccatū meū in
gaudii mihi: cōfiscasti faccū meū et circūdedisti

infra. 85.

infra. 38.

infra. 72.

liere. 9. c

infra. 95.

Psalterium

me leticia. Ut ceter tibi gloria mea et nō, cōspiciat:
domine deus meus in eternum confitebor tibi.

¶ In finem ps. dauid pio exalt.

Iste dñs sperauit nō confundar in eternum in iusticia tua libera me. Vincens ad me aures tuas: accelera vt eruas me.

Estō mihi in dñi protectoi: et in domū refugij: vt saluū me facias. Dñi fortitudo mea et refugij meū est: et propter nomē tuū deducēs me: et eruires me. Deduces me de laqueo hoc quē absconderūt michi: quia tu es protector meus. In manus tuas remitto spm meū: redemisti me domine deus veritatis. Dñi obsequantes vanitates superuacue. Ego autē in domino speraui: erutabo et liberabit in mia tua. Dñi respectu humilitatē meā: saluasti de necessitatib⁹ animam meam.

Nec cōdulsisti me in manib⁹ inimici: statuisi in loco spaciōso pedes meos. Misere mei dñe quoniam tribulor: cōturbatus est in ira oculus me⁹: alia mea et venter me⁹. Dñi defect in dolore vira mea: et anni mei in gemitibus. Infirmata est in paupertate virtus mea: ossa mea cōturbata sunt. Sup oēs inimicos meos factus suz opprobij victimio mea valde: et timor notis meis. Quia videbāt me foras fugerūt a me: et obliuioni datus sum tanquā mortuus a corde. Factus sum tanquā vas peditum: qm̄ audiui vituperationē multā: cōmōi autē in circuitu. In eo dñi cōueniūt simul aduersus me:

+ accipere aiam meam cōsiliati sunt. Ego autē in te speraui dñe: dixi deus meus es tu in manib⁹ tuis soles meos. Eripe me de manu inimicorū meorū: et a persequētib⁹ me. Illustra faciem tuam super me: vt saluū me fac in mia tua dñe non confundar qm̄ inuocaui te. Erubescant impij et deducā in infernū: muta sicut labia dolosa. Quae loquūt in infernū: muta sicut in superbia et in abusu ne. Quaz magna multitudo dulcedinis tue dñe: quā abscondisti timētib⁹ te. Perfecisti eis qd sperāt in tean cōspectu filiorū hoim. Abscōdes eos in abscondito faciei tue: cōtribulatione hoim. Proteges eos in tabernaculo tuo: a contra dictione linguarū. Bñdictus dñs: qm̄ misericors miā suaz michi in ciuitate munita. Ego autē dixi in excessu mentis mee: potius sum a facie oculorū tuorū.

Ideo exaudi dñi vocē orationis mee: dñi clamare ad te. Diligite dñm oēs sancti eius: qm̄ veritatem requirit dñs: et retribuet abundanter facieb⁹ supbia. Viriliter agite et cōfiteorē cōuersi ad oēs qd speratis in domino.

¶ Intellectus dauid.

Erat quorū remisse sūt iniquitates: et qd peccata sunt peccata. Beatus vir cui non imputat dñs peccatū: nec est in spiritu eius dolus. Dñi tacui in uentris neris ossa mea: dñi clamare tota die. Dñi die ac nocte grauata est sup me man⁹ tua: conuersus sū in erina mea dum cōfigit spina. Delictū meum cognitū tibi feci: in iusticiā meā nō abscondi. Dixi cōfitebor: aduersum me in iusticiā meā dñs: et tu remisisti impietatem peccati mei. Pro hac oia bit ad te oia sanctus in tempore oportuno. Veritū in delictis aquarū multa p: ad eū nō appropinquant. Tu es refugij meā a tribulatione que cir

cūdidit me: exultatio mea erue me a circūdātib⁹ me. Intellectū tibi dabo et instrūa te in via hac qd gradieris firmabo super te oculos meos. Nolite fieri sicut equus et mulus: qd bus nō est intellectus. In chamo et freno maxilla eorū cōstringe: qd nō appropinuat ad te. Multa flagella peccatoris: et sperauit autē in dño mia circūdabit. Examini dñi exultate iusti: et gloria tui oēs recti corde.

¶ In finē psalmus dauid.

Exultate iusti dñi: rectos decet collaudatio. Cōfitemini dño in circuitu paradi p salterio deces cordā: p psallite illi. Carate ei cantici noui: bene psallite ei in uoleratione. Rectū est verbū dñi: oia opera ei⁹ in fide. Diligit miām et in dñis: miā dñi plena est terra. Verbo dñi celli firmati sunt: spūs eius ois virtus eorū. Congregati sunt in uire aquas maria: pōnes in thesauris abyssi. Timeat dñm ois terra: ab eo autē cōmoueāt oēs inhabitantes orbem. Dñi ipse dixit et facta sunt: ipse mādauit et creatā sunt. Dñs dissipat cōsilia gentiū: reprobat autē cogitationes populorū: reprobat cōsilia principū. Cōsiliū autē dñi in eternū manet: cogitationes cordis ei⁹ in generatione et generationē. Beata gens cui⁹ est dñs de⁹ ei⁹: populus que elegit in hereditate sibi. De celo respicit dñs: uidit oēs filios hoim. De pparato habitaculo suo: respicit sup oēs qd habitāt terrā. Qui finit singulas cordā eorū: qui intelligit oia opera eorū. Nō saluaret p multā virtute: et gigas nō saluabit in multitudine virtutis sue. Salua equus ad saluētem in abditā autē virtutis sue nō saluabit. Ecce oculi dñi sup metuentes eū: in eis qd sperant sup miā eius. Ut eruat a morte alas eorū: et aliat eos in fauē. Bñ nra sustinet dñm: qm̄ adiutor et protector noster est. Qui in eo letabit ois nostrū: et in nomie sancto ei⁹ sperauimus. Fiat miā tua dñe sup nos: quemadmodum sperauimus in te.

¶ Psalmus dauid cum mutauit uultum suum coram ad me: et dixit ei⁹ et abiit.

Enedic dñm in omni tempore: semper laus ei⁹ in ore meo. In dño laudabit alia mea: audiat māsuri et letent. Magnificate dñm meci: exaltet⁹ nomē ei⁹ in idem. Requirit dominus et exaudiuit me: et ex omnibus tribulationib⁹ meis eripuit me. Accedite ad eum et illuminamini: facies vestre nō confundent. Iste paup clamauit et dñs exaudiuit eū: et de oib⁹ tribulationib⁹ ei⁹ saluauit eū. Immitter angelus dñi in circuitu timētib⁹ eius: et eripiet eos. Sustate et uidete qm̄ suauis est dñs: beat⁹ vir qd sperat in eo. Timere dñi oēs sciti ei⁹: qm̄ nō est inopia timētib⁹ ei⁹. Dñites egreſse eſt iſte rē in dñe aut dñm nō minuent oī bono. Veni te filij audite me timorē dñi docebo vos. Quis est hō qd uult uirā: diligit dies uidē bonos. Prohibe ligā tuā a malo: et fac bonū: quare pacē et persequeat eā. Exult dñi sup iustos: et aures ei⁹ in piece eorū. Quia dñi sup facientes mala: vt perdat de terra memoriā eorū. Et labauerunt iusti et dñs exaudiuit eos: et ex oib⁹ tribulationib⁹ eorū liberauit eos. Iuxta est dñs his qd tribulatio sunt

Job. 9.4.

Infra. 14.3.
Judith. 9.4.

1. pe. 3. b.

Infra. 39.
Ecdie. 4. d.

Infra. 7.0

Luce. 1. 3. f.

Infra. 12. a.

supra. 1. 6.

Ro. 4. a.

condet humiles spū saluabit. Multe tribulatio
nes iustorum: de obus hīs liberabit eos dñs. Cu
sodit dñs oia ossa eor: vnū ex hīs nō cōteretur.
Dñs pccōr pessima: q̄ oderunt iustū deliquit
Redimet dñs alas seruoꝝ suoꝝ: nō deliquit
ofo q̄ spant eo. ¶ In finē pō ip̄i dñs. xxiiij.

Ite dñe nocentes me: expugna ipu
gnāte me. Apprehende arma: & scutū
t exurge in adiutorū mihi. Effūde fra
meā: & cōclūde a dueris eos qui perse
quūtur me: dñe alce meo saluo tua ego sum. Con
fundant: & reuerent: gentes alame meam. Auer
tant retrosum: & cōfundant: cogitante mihi ma
la. Siant tanq̄ puluis ante facie ventī: angelos
dñi coartans eos. Siant vie illorū tenebrę: & inibi
cū: angelus dñi p̄lequet eos. Qm̄ gratia absco
derit mihi interitū laquet suscipuāte expio
brauerit alay meā. Tēnari illi laqueos quē igno
rat: & captio quā abscondit appēdat eū: & in la
quet cadat in ip̄m. Alia aut meo exultabit in dño
t delectabit super salutiū suo. Oia ossa mea dñe
cent: dñe quia similitū tibi. Scripsit inopē de ma
nu fortiorū eius: egenū & pauperē a diripientibꝝ
eū. Surgentes testes iniqui: q̄ ignoabā interro
gabant me. Retribuebat mihi mala p bonis: ste
rilitatē ale mee. Ego autē cū mihi molesti essent:
iduebat cultro. humilitatibꝝ in ieiunio alame meā:
o ratio mea in sinu meo cōuertet. Quasi primū
t quasi fratrē nostrū sic cōplacebā: quasi lugens
et contristatus sic humiliabar. Et aduerum me
letati sunt: & conuenerunt congregati sunt super
me flagella & ignouit. Dissipati sunt nec cōpū
ti tētauerunt me: subfannauerunt me subfanna
tione: frēduerunt sup me denibꝝ suis. Dñe qñ
respicias rebitue alame meā a malignitate eorū:
a leonibus vnica meā. Confitebor tibi in ecclesia
magna: in p̄pō graui laudabo te. Non supergau
deat mihi qui aduersant mihi inique: qui oderūt
me gratiō & annuunt oculis. Qm̄ mihi quidē pa
cifice loquebant: & in te cūda terre loquentes
dolos cogitabant. Et dilatauerunt super me os
sū: dixerunt euge euge viderunt oculi nostri. Et
disti dñe ne sileas: dñe ne dicerdas a me. Exurge
t intende iudicio meo deus me: et dñs meus in
causam meā. Iudica me scōm iusticiā tuā dñe de
us meus: & nō sup̄bia deat michi. Nō dicat in coi
dibꝝ suis euge euge ale nostre: nec dicat deuoti
bimus eū. Crubescant & reuerent simul: q̄ gra
tulant malis meis. In dñm cōfusione t reuerē
tia: q̄ magna loquūtur sup me. Exultent et le
tent q̄ voluit iusticiā meā: dicat sp̄ magnificet
dñs q̄ voluit pacē serui ei. Et lingua mea medi
tabit iusticiā tuā tota die laudem tuam.

In finem seruo dñi dauid. xxxv.
Et iustitius vt delinquit in semetip̄o
nō est timor dei ante oculos eius. Qm̄
dolose egit in cōspectu eius: vt inueni
atur iniquitas eius ad odī. Verba ois
eius iniquitas: & dolos: nō vult intelligere vt bene
ageret. Iniquitatem meditatus est in cubili suis:
affinit omni vie nō bene: malicia autē nō odit.
Dñe in celo misericordia tua: et veritas tua vsp̄
ad nubes. Iusticia tua sicut montes dei: iudicia

tua abyssus mala. Homines et iumenta saluabit
dñe: quēadmodū multiplicasti misericordiā tuā
deus. Filijs autē dominanti regimine alarū tuarū
spera bunt. Inebriabūtur ab vberate domꝝ tue
t torrente voluptatis tue potabis eos. Qm̄ ap̄
te est fons vite: et in lumine tuo videbimus lūmē
¶ Metende misericordiā tuam scientibus tect ius
ticiam tuam hīs qui recto tui corde. Non veni
at michi pes superbie: manꝝ peccatoris nō mo
ueat me. Hic ceciderunt q̄ operātur iniquitatem
expulsi sunt nec potuerunt stare.

Psalmas ipsi dauid. xxxvi.
Dilemulari in malignitibus: neq̄
lauertis facientes iniquitatē. Quoniam
tanq̄ senū velociter ascensit: quēad
modū olera herbarū cito decidit. Spe
ra in dño & fac bonitātē & in habita terrā: pasce
ris in diuitijs eius. Delectare in dño & dabit tibi
petitiones cordis tui. Reuerā dñs viā tuam & spe
ra in eo: & ip̄se faciet. Et educet quasi lumen iusti
ciam tuā & iudiciū tuū tanq̄ meridiem: sub dñm
est dñs & oia eū. Nolte emulari in eo qui p̄pera
tū in via sua: in homine faciente iusticiā. De
ne abira & derelinge furorē: omni emulari vt ma
liggeris. Quoniam qui malignatū exterminabit
iustitantes autēz bonitātis ip̄si dēdēt abunt
terram. Et adhuc pusillū & non erit peccator: q̄
res locū eius & non inueniet. Manuēt autē be
reditabunt terram: delectabūt in multitudine
pacis. Observabit peccator iustā: et stridit
super eum denibꝝ suis. Dñs autē iridebit eum
quoniam p̄cipit q̄ veniet deus autē. Gladū eua
ginauerunt peccatores: antenderunt arcū suū.
Et decipiant pauperem & inopē: vt trucidet re
ctos corde. Gladus eorū intret in corda ipsorū:
et arcus eorū confringatur. Velut est modici
iusto super diuitias peccatorū multas. Quoniam
diuitia peccatorū conterentur: confirmat autēz
iustus dñs. Nouit dñs dies immaculat orūz be
reditas eorū in eternū erit. Non confundentur
i tempore malo: & in diebus famis saturabūtur: q̄
peccatores peribunt. Inimici vero dñi mor
vt honorificati fuerint et exaltati: deficientes quē
admodum fumus deficiunt. Mutauerunt pecca
to: & nō soluerunt iustus autē miseretur et tribuet.
Quia benedictos autē hereditabunt terram: be
licidentes autē ei disperibunt. Apud dominum
gressus hominis dirigetur: viam eius vult. Quis
cecidit non collidetur: quia dñs supponit ma
nū suam. Inuiolū furem senit: nō vidi iustum
derelictū: nec semen eius quē censeo panem. Tota
die miseretur & cōmodat: & semen illius in ben
edictione erit. Bedina a malo & fac bonū: & inabi
ta in seculū seculi. Quia dñs amat iustū: & nō
derelinquet sanctos suos in eternū cōseruabun
tur. In iustū penituerunt: & semen impiorū peribit.
Iusti autem hereditabunt terram: et inhabitabi
bunt in seculū seculi super eum. Quia iusti medita
bunt sapientia: & lingua eius loquetur iudiciū
Lex dei ei in corde ipsius: & non supplantabunt
gressus eius. Cōsiderat peccator iustū: & querit
mouificare eū. Idō aut nō derelinquet eū ma
nibus eius: nec dānabit eū cū iudicabit illi. Sup̄ eorū.

710:

intra eodē

no:

Sup̄a. 33.

sup̄a eorū.

infra. 39.
infra. 99.

1. ioh̄. 3. d.

Psalterium.

pecta dñm ⁊ custodi viā ei⁹: exaltabit te vt herē
dirate capias terrā: cū perierint peccatores vide
bis. Audi ipsi super exaltati sūt ⁊ eleuati sicut cedros
libani. Et transiit ⁊ ecce nō erat: qñs ei⁹ ⁊ nō
est inuētus locus ei⁹. Custodi innocentiam ⁊ vi
de equitates: qñs sunt reliquie doli pacifico. Inui
si aut disperibunt sicut reliquie ipsius interibit
Salus aut iustoz: ⁊ dñs: pectori eorū in tēpore
tribulationis. Et adiunabit eos dñs ⁊ liberabit
eos: eruet eos ⁊ peccatorib⁹ ⁊ saluabit eos quia
sperauerunt in eo.

Psalm⁹ dñs in remēdiatione sabbati. xxxvij.

Quāle nō l' furore tuo arguas me: neq
ira tua corripas me. Quā sagitte tue
infixe sunt mihi: cōfirmasti super me
manū tuā. Non est sanitas in carne
mea ⁊ facie tua tuens est pax ossib⁹ meis ⁊ facie
pedib⁹ meoz. Quā iniquitates mee supgressę sūt
caput meū: sicut on⁹ graue grauate sunt sup me
Petruerūt ⁊ corrupe sunt cicatrices mee: ⁊ facie
insipientie mee. Miser factus sū ⁊ curau⁹ sup
vires in finē: tota die cōtristatus ingrediebar. Quā
lūdi me ipepi sunt illis: nō est sanitas in
carne mea. Afflicus sum ⁊ humilitas sup nimis
rugieba ⁊ gemitu cordis mei. Dñe ante te omne
delictū meū: gemit⁹ me⁹ ⁊ te nō est abscondit⁹
Loci mei turbata est: dereliqui me virtus mea:
⁊ lumen oculoz meoz: ipm nō est meū. Amici
mei ⁊ primi mei: aduersum me appropinquauerūt
⁊ steterūt. Et q̄ iuxta me erant de longe ste
runt: vni faciebāt qñs ferebant aliam meā. Et q̄
inquirebant mala michi locuti sunt vanitates: ⁊ do
los tota die meditabant. Ego aut tanq̄ surdus
nō audieba: sicut mutus nō aperies os suū. Et
factus sum sicut dñs nō audiens: tñs habes in ore
suo redarguitōes. Quā in te dñs sperauit: exau
diens me dñe deus me⁹. Quā dixi neq̄ supgaude
ant mihi inimici mei: dñs cōmouens pedes mei
sup me magna locuti sunt. Quā ego in flagella pa
ratus sum: dñs meus in cōspectu meo semper
Quā iniquitates mei annūciabo: t cogitabo p pecc
meo. Inimici aut mei vultu ⁊ cōfirmati sunt sup
me: multiplicati sunt q̄ oderūt me inique. Quā re
tribuit mala p bonis detrahebāt mihi: qñs se
q̄bar bonitatē. Ne derelinquas me dñe deus me
us: nōne discesseris a me. Intēde in adiutorū meū
dñe deus salutis mee.

In finē pio idyrbī canticū dñs.

xxxvij.

Quia in lingua mea: posuisti meo ca
stodiciā cōsisteret pctori aduersus me
Obmutui ⁊ hūiliat⁹ sū ⁊ filius bonie:
⁊ dolor meus renouatus est. Quā dicit cor meum
intra me: in meditatione mea exardescet ignis.
Locutus sum in lingua mea: notū fac mihi dñe si
nē meū. Et nūerū dierū meoz quis est: vt sciam
quid dēst mihi. Ecce mēsurabiles posuisti dies
meos: substantia mea tanq̄ nihilū ante te. Vē
rū tamen vniuersa vanitas: oīs bñs viuens. Vē
rū tamen in igne pertranit dñs ⁊ frustra cō
turbat. Defauriat⁹ ignoat cui cōgregabit ea
Et nūc q̄ est expectatio mea nōne dñs: substantia
mea apud te est. Ab odibus iniquitatib⁹ meis erue

me: opprobriū insipienti dedisti me. Obmutui et
nō aperui os meū qñs tu fecisti: amoue ⁊ me pla
gas tuas. A fontidine manus tue ego defeci in
increpationib⁹: ppter iniquitatē corripuisti hōiem
Et tacefcere fecisti faciem a meā aliam ei⁹: vt
vane cōturbat oīs bñs. Exaudi ofonē meā dñe: et
deprecationē meā aurib⁹: ppece lachrymas meas
Ne files qñs aduena ego sum apud te respice:
sicut oēs ptes mei. Remitte michi vt refrigerer:
plūsq̄ adeam ⁊ amplius nō ero.

In finē psalmus dauid.

xxxix.

Expectans expectaui dñm: et intendit
mihi. Et exaudiuit pces meas ⁊ edu
xit me de lacu miserie: et de luto fecit.
Et statuit sup petrā pedes meos: et
direxit gressus meos. Et misit in os meū canticū
nouū: carmen deo nostro. Audiebant meli⁹ et time
bunt ⁊ sperabūt in dño. Beat⁹ vir cui⁹ est nomē
dñs spes ei⁹: ⁊ nō respicit in vanitates ⁊ insanas
falsas. Multa fecisti tu dñe deus meus mirabilia
tua: ⁊ cogitationibus tuis nō est q̄ simile sit tibi.
Annūciaui rēlocutus sum: multiplicati sunt super
numeri. Sacrificiū ⁊ oblationem noluit: iustas
aut psecisti mihi. Glorificasti ⁊ pio pctori nō posui
lasi: tunc dixi ecce venio. In capite lūbi scriptū
est de me vt facerē voluntatē tuā deus meus vo
lūti: legē tuā in medio cordis mei. Annūciaui in
finitā tuā in ecclesia mea: ecce labia mea nō pbi
bebo dñe tu scisti. Iusticiā tuā nō abscondi in cor
de meo: veritatē tuā ⁊ salutare tuū dixi. Non ab
scondi miām tuā ⁊ veritatē tuā: cōsilio multo.
Tu aut dñe ne longe facias miserationes tuas a
me: mla tua ⁊ veritas tua sp̄ fuserunt sup me. Quā
grādederūt me mala quoz nō est numerus: cō
sp̄bderūt me iniquitates mee ⁊ nō potui vt vide
rē. Multiplicati sunt sup capillos capitis mei: et
cor meū dereliquit me. Quā placeat tibi dñe vt eru
as me: dñe ad adiunandū me respice. Quā fundat⁹
⁊ reuerētur sicut qñs q̄runt aliam meā: vt auferat
eā. Vuerant retrosum ⁊ reuerant: q̄ volunt mi
chi mala. Ferant cōfessionē passionē suā: qui dicit
michi euge euge. Exultent ⁊ letent sup te oēs q̄
rentes te: dicant semp magnificet dñm qui dili
gunt salutare tuū. Ego aut mēdicus sum ⁊ paup
dñs sollicitus est mei. Adiuuā me ⁊ pectori me
tu es: deus meus ne tardaueris.

In finē psalmus dauid.

**supra 26.
et supra 26**

Quia q̄ intelligis sup egenū ⁊ paupe
rē: dñe mala liberabit eū dñs. Dñs cō
seruet euz ⁊ viuificet eū ⁊ beatū faciat
eū in terra: nō tradat eū in aliam in
micop ei⁹. Dñs op̄ferat illi sup lectū doloz ei⁹
vniuersum stratiū eius versasti in infirmitate ei⁹.
Ego dixi dñe miser mei: sana alas meā q̄ pecca
ui tibi. Inimici mei dixerūt mala mihi: qñ molest⁹
⁊ pbiū nomē ei⁹. Et si ingrediebat⁹ vt videret vā
loq̄bat cor ei⁹: congregauit liq̄rē sibi. Egredieba
tur foras: loq̄bat in idipm. Aduersus me iussura
bāt oēs inimici mei: aduersum me cōgibat mala
mihi. Verba iniqui q̄ ostiterūt ⁊ aduersus me: nū
quid q̄ dormit nō adiiciet vt resurget. Et dñs pa
cis mee in quo sp̄at⁹ edebat panes meos: mas
gnificauit sup me ⁊ supplicationem. Tu autē dñs

misere mei: et resuscita me: et retribuā eiō. In hoc cognouit qm̄ voluisti me: qm̄ non gaudebit inimic⁹ meus sup me. De autē ppter innocentia suscepisti et cōfirmasti me in cōspectu tuo eternū. Bñdict⁹ dñs de⁹: 117: a sc̄lor: in sc̄lm fiat fiat.

¶ In fine intellect⁹ filijs chore. ps. dñs.

Dea dmodū desiderat ceruus ad fontes aquarū: pta desiderat ala mea ad te de⁹. Situit ala mea ad deū fontem vi ubi qm̄ veniā et appeto ante facies dei. Fecerunt mihi lacryme me p̄anes die ac nocte dñs dicit mihi qm̄ die vbi est de⁹ tu. Ihec recorda tuo sum et effudi in me alam meā: qm̄ transibō in locū tabernaculi ad mirabiles vsq; ad domū dei. In voce exultationis et cōfessionis: son⁹ epulantis. Quare tristis es ala mea: et quare cōturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei et deus me⁹. Ad meipm̄ ala mea cōturbata est: ppter ea memori ero tui de terra iordanis et hermonis a mōte modico. Abyssus abyssum inuocat in voce cataractarū tuarū. Ola exalta tua et fluctus tui sup me transierunt. In die mandauit dñs mīlam suam: et nocte canticū eius. Apud me oratio deuote meē: bicā deo suscepit meus es. Quare oblit⁹ es mei: et quare cōtristat⁹ sc̄do dñs affligit me inimico. Dñs cōfringunt ossa mea: exprobrauerunt michi et tribulāt me inimici mei. Dñs dicit michi p singulos dies vbi est deus tuus: quare tristis es ala mea et quare cōturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.

¶ In fine psalmus dauid.

Adica me deus et discerne causas meā de gente nō sancta: ab hōie liquo et boso lofo erue me. Dñs tu es deus fortitudo mea: qm̄ me repulisti qm̄ tristis sc̄do dñs affligit me inimico. Emitte lucē tuā et iustitā tuā ipsa me deduxerūt et adduxerūt in montē sanctū tuū et in tabernaculū tuū. Et in iherosolima ad altare dei ad deū qui iustificat iustitū meū. Cōfitebor tibi in cythara de⁹ deus meus: quare tristis es ala mea et quare cōturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei et de⁹ meus.

¶ In fine psalmus dauid.

Eus aurib⁹ nostris audiuim⁹: patres nostri annūciauerūt nobis. Spus qd opatus es in dieb⁹ eorū: et in dieb⁹ antīq; dñs. Manus tua gentes disp̄didit et plātauit eos: affixisti populos et expulisti eos. Nec est in gladio suo possederit terrā: et bachiū tuū et il luminatio vultus tui qm̄ p̄placuit in eis. Tu es ipse rex meus et deus me⁹: qui mīdas salutes las cob. In te inimicos nostros vētilabim⁹: conuē: et in nōle tuo perememus in iherosolima in nobis. Nō enī in arcu meo sperabo: et gladiū meū non saluabit me. Saluasti enī nos de affligentib⁹ nos: et odiētes nos confudisti. In deo laudabimur tota die: et in nōmie tuo cōfitebimur in seculum. Hunc autē repulisti cōfudisti nos: et non egredieris in virtutibus nostris. Quertisti nos retro: et om̄s inimicos nostros: et qui oderunt nos diripiebant

sibi. Dedisti nos tanq; oues escarū: et in gētib⁹ dī speristi nos. Vēdidisti p̄p̄m tuū sine precio: et nō fuit multitudo in cōmūationib⁹ eorū. Posuisti nos in opprobriū vicinis nostris: subannationē et derisum his qui in circuitu nostro sunt. Posuisti nos in similitudinē gentib⁹: cōmōtionem capitis in populo. Tota die verecundia mea contra me est: et cōfusus faciet me cooperuit me. A voce exprobanis et obloquētia facie limicā et p̄sequētia. Ihec omia venērūt sup nos nec oblit⁹ sumus te: et inique nō egimus in testamēto tuo. Et non recessit retro cor nostrū: et decinasti semitas nostras a via tua. Dñs humiliasti nos in loco afflictionis: et cooperuit nos vmbra mortis. Si oblit⁹ sumus nōmen dei nostri: et si exprobiemus manus nostras ad deū alienū. Nōne deus requirit ista: ipse enī nōuit abscondita cordis. Dñs ppter te multificauit tota die cēstimam sumus sicut oues occisionis. Exurge quare obdormis domine: exurge et ne repellas in finē. Quare faciē tuā avertisti: obliuisceris inopie nostre et tribulationis nostre. Dñs humiliata est in puluere ala nostra: cōglutinat⁹ est in terra venter nostre. Exurge dñe adiuua nos: et redime nos ppter nōmen tuū.

¶ In fine. p̄ his qd cōmutabunt filijs chore ad in intellectū cannicū p dilecto.

Exultauit cor meū verbum bonū dico ego opa mea regi. Aliqua mea calām scribe: velociter scribentes. Speciosior forma pie filijs hominū diffusa est ḡra in labijs tuis: ppter ea bñdixit te deus eternū. Accingere gladio tuo sup femur tuū: potentissime. Specie tua et pulchritudine tua iude pipe pcede et regna. Propter veritatē et mansuetudinē et iusticiā: et deducet te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acutę p̄p̄i sub te cadent in cōda inimicū cōlū regis. Sedes tua deus in sc̄lm sc̄li: virga dī rectionis virga regni tui. Dilexisti iusticiā et odisti iniquitates: ppter ea vngit te deus deus tuus oleo lencie pie cōsonib⁹ tuis. Mirra et gutta et cassia a vestimētis tuis a domib⁹ eburneis: ex qbus delectauerunt te filie regū in honore tuo. Altit regina a dextis tuis in vestitu deaurato: circūdata variatē. Audi filia et vide et inclina aurem tuā: obliuiscere p̄p̄m tuū et domū patris tui. Et cōcupiscet rex decorē tuū qm̄ ipse est dñs de⁹ tuus et adorabunt eū. Et file tui in munerib⁹ vultum tuū deprecabunt: oēs dñs plebs. Om̄is gloria eius filie regū ad intrus in simib⁹ aureis circūamicta variatib⁹. Ad ducunt regi virgines post eā: p̄ime eius afferent tibi. Afferentur in leticia et exultatione: adducunt in templū regis p̄o patris⁹ nris nati sunt tibi filij cōfiteb⁹ eos p̄ncipes super om̄e terrā. Memores erant nō minus tui dñs: in omni generatione et generatio nē. Propter ea populi cōfitebimur tibi eternū: et in seculū seculi.

¶ In fine filijs chore p archanis ps. dñs.

Eus noster refugij et virt⁹: adiutor in tribulationib⁹ qd luenerūt nos nō nimis. Propter ea nō timebim⁹ dñs turbabit terrā: et trāferent mōtes in cōi maris. Sonuerit et turbate sūt aq; eorū: cōturbati sunt mōs

infra. 4.1.

infra. 4.1.

supra. eod.

Supra. 4.1

Roma. 8. 9

hebreo. 1.

Psalterium.

tes in fortitudine ei⁹. Fluminis impetus letificat ci-
uitatē dei: sacrificauit tabernaculū suū altissim⁹.
Deus in medio eius non pmouebit: adiuuabit eā
deus manu dilecti. Cōsurbate sunt gentes et in
clunata sunt regna: dedit vocē suā mora est terra.
Dñs virtutū nobilissimū suscepit: noster de⁹ iacob.
Adiūte et videte opa dñi qđ posuit p̄digia sup̄ ter-
rā: auferens bella vīq; ad finē terre. Arcū con-
tinet et confringet arma: et sicut a cōburet igni. Ma-
te et videte qm̄ ego sum deus: exaltabo in genti-
bus et exaltabo in terra. Dñs virtutū nobilissimū
suscepit: noster deus iacob.

+ **Q**uoniam filius chore psalmus dñs. **xlvi.**
Vnes gentes plaudite manib⁹: iubi-
late deo in voce exultatiōis. Qm̄ dñs
excessus terribilis: rex magnus super
om̄ē terrā. Subiecit poplos nobis: et
gentes sub pedib⁹ nostris. Elegit nobis heredi-
tatē suā: spēm iacob quem dilexit. Ascendit de⁹
in iubilorū dñs in voce tube. Psallite deo nostro
psallite psallite regi nostro psallite. Qm̄ rex ole
terre deus: psallite sapienter. Regnabit de⁹ sup̄
gentes: de⁹ sedet sup̄ sedē sanctā suā. Principes
pp̄lorū p̄gregati sunt cū deo ad iā: qm̄ dñs fortis
terre vehemēter eleuati sunt.

+ **P**salmus canticū filioz chore scđa fabbati. **xlvi.**
Agnus dñs et laudabilis nimis: in ci-
uitate dei nostri in monte scđo ei⁹. Fun-
datur exultatiōe vniuersę terre: mōs
syon: latera ad gloriā ciuitatis regis: ma-
gnū. Deus in bomb⁹ eius cognoscit: cū suscipiet
eā. Qm̄ ecce reges terre cōgregati sunt: cōuene-
runt in vñū. Ipsi videntes gloriā amirati sunt: cōtur-
bati sunt: p̄moti sunt tremori appropinquati eos. Ibi
dolores vt parturitētes: in ipsi vehemētē cōteres
naues tharīs. Sicut audiui⁹ sic vidi⁹ in ciui-
tate dñi virtutū in ciuitate dei nostri: de⁹ funda-
uit eā in eternū. Suscepimus de⁹ miam tuam:
in medio repli tui. Scđm̄ nomē tuū deus: sic et laus
tua in fines terre: iusticia plena ē dextera tua. Le-
tetur mons syon et exultent filie iude: p̄pter iudi-
cia tua dñe. Rursum dñs syon et cōplectimini eam:
narrate in turrib⁹ ei⁹. Ponite cōda vestra in vir-
tute ei⁹: et distribuite domos eius vt enarretis in
pgenie altera. Qm̄ hic est de⁹ de⁹ noster in eter-
nū et in scđm̄ filii: ipse reges nos in secula.

+ **Q**uoniam filius chore psalmus dñs. **xlvi.**
Adiūte hec om̄s gentes: aurib⁹ p̄cipite
oēs qđ habitatis orbē. Multis terrigenē
et filii hominū in vñū dices et paup̄.
De mē loquens sapientiā: et meditatio
cordis mei p̄videntiā. Inclinauo in parabola au-
rem meam: apertā in psalterio p̄positionē meam.
Et rursum timbo in die mala: iniquitas calcanei mei cir-
cūdabit me. Qui cōsistunt in virtute tua: et in mul-
titudine diuitiarū suarū gloriānt⁹. Frater nō re-
dimet redimet hominem dabit deo placationēz
sue. Et p̄cessū redemptionis anime sue: et labo-
rabit in eternū et viuet adhuc in finem. Non vide-
bit interitū cū viderit sapientes morietes: simul
insipiens et stultus peribunt. Et relinquent alie-
nis diuitias suas et sepulchra eorū domos illorū
in eternū. Tabernacula eorū in p̄genie et p̄genie:

vocauerunt nomia sua in terris suis. Et homo cū
in honore esset nō intellexit: cōparatus est lumē-
ti insipienti et similis fact⁹ illis. Idcirco vñū illorū
scandalū ipsius: et postea in ore suo complacuit.
Sicut oues in inferno positi sunt: moia depascet
eos. Et dñs abunde cōstitit in matutino: et aurib⁹
eorū veterasset in inferno a gloria eorū. Veritā-
men deus redimet aīam meā de manu infericūz
accepterit me. Timeurio cum dices factus fue-
rit homo: cū multiplicata fuerit gloria domus
eius. Qm̄ cū interierit nō sumet omnia meoz: de-
scendet cū eo gloria eius. Quia anima eius in vi-
ta ipsius benedicetur: cōstituebitur tibi cū bene-
feceris ei. Introibit vīq; in progenies patrū suo-
rum: vīq; in eternū nō videbit lumen. Homo cū
in honore esset nō intellexit: comparatus est lu-
menti insipientib⁹: et similis factus est illis.

+ **P**salmus asaph. **xlvi.**
Deus deorū dñs locutus est: et vocauit
terrā. I solio otu vīq; ad occasum: ex
syon spēs decolus eius. Deus manife-
ste venit: deus nō ē nō silebit. Ignis
in cōspectu ei⁹ exardescet: et in circuitu ei⁹ tempe-
stas valitā. Adiuuauit celū desursum: et terrā di-
scernere pp̄m suū. Cōgregate illi scđos eius qui
ordinant testamētū ei⁹: sup̄ sacrificia. Et annū-
ciabunt celū iusticiā ei⁹: qm̄ deus iudex est. Audi
pp̄lus me⁹: loquar israel et testificabo: nō deus
deus tuus ego sum. Nō in sacrificiis tuis arguā
te: locusta aut tua in cōspectu meo sunt p̄. Nō
accipia de homo tua vitulos: neq; de gregibus
tuis hircos. Qm̄ mee sunt om̄s fere siluarū: aumē-
ta in mōtib⁹ et boues. Cognoui ola volatilia celli:
et pulchritudo agri mecū est. Si esuriro nō dīca-
rū: me⁹ est ei orib⁹ terre plenitudo ei⁹. Nunqđ
māducauo carnes thaurorū: aut sūguinē hircorū
potabo. Immola deo sacrificiūz iaudis: et redde-
altissimo vota tua. Et inuoca me in die tribulati-
onis: eruat me et honorificabit me. Peccatori au-
tem dixit deus quare tu enarras iusticias meas:
et assumis testamētū meū per os tuū. Tu vero
odisti disciplinā: et p̄casti f̄mōes meos retroisus.
Si videbas furē currebas cū eo: et cūz adulteri
p̄positionē tuā ponebas. De tui abūditate malicia
et lingua tua cōtinuabat dolos. Sedēs aduersus
frēm tuū loquaris et aduer⁹ filii mīis tue pone-
bas scđalū: hec fecisti tacuit. Et iustitiam tuā qm̄
ero tui filius arguas et et statuā cōtra faciē tuā. In-
telligite hec qđ obliuiscimini deū: meq; rapiat nō
sit qđ eripiat. Sacrificiūz iaudis honorificabit me:
et illic iter quo olescās illi salutare dei.

+ **P**salm⁹ in finē dñs qm̄ venit ad eū nathāz p̄io-
pheta qm̄ intrauit ad bethabec. **l.**
Iseret me de⁹ scđm̄ magnā miam
tuā. Et scđm̄ multitudinē mīfationū
tuarū: dele iudicatē meā. Impli⁹ lau-
me ab iudicatē meaz: a p̄ccō meo mun-
da me. Qm̄ iudicatē meā ego cognosco: et peccatū
meū cōtra me est semp. Tibi soli peccauit et mali-
ciā te fecit: vt iustificeris in f̄mōib⁹ tuis et vīcas
cū iudicaris. Ecce em̄ in iniquitatib⁹ cōceptus suz
et in p̄ccō cōceptus me mater mea. Ecce enīz veri-
tatē dilexisti: incerta et occulta sapientiē tue ma-

infra eodē

Job. 1.7. b.

supra eodē.

infra eodē

supra eodē.

infra. 14.4

infra. 59.

Infra. 55.
et. 59.

nifestasti mihi. Asperges me dñe sp̃o p̃ munda
bor lauabis me ⁊ sup inuenies dealbabor. Audiat
me dñs dabo gaudiū ⁊ leticiā: exultabunt ossa hui
lata. Auerte faciem tuā a peccatis meis: ⁊ oēs iniquita
tes meas dele. Cui mūdū crea in me deus: ⁊ sp̃m
rectū in noua in uiscerib⁹ meis. Hic p̃ticia me a
facie tua: ⁊ sp̃m sanctū tuū ne auferas a me. Red
de mihi leticiā salutaris tuā: ⁊ sp̃m principalē cōfir
ma me. Docebo iniquos vias tuas: ⁊ impij ad te
conuertent. Libera me de sanguinib⁹ deus deus
saluus me: ⁊ exultabit lingua mea iusticiā tuā
Dñe labia mea aperies: os meū annūciabit lau
dē tuā. Qm̃ si uoluisti sacrificiū dedissem vtigis:
olocausis non delectaberis. Sacrificiū deo sp̃s
cōtribulatus: cor contritū ⁊ humilitatū deus non
despicies. Benigne fac dñe in bona uolūate tua
sp̃on: vt edificent muri hierlm. Tunc acceptabis
sacrificiū iusticie oblationē ⁊ olocausis: tunc im
ponent super altare tui uiros. li.

Quādo gloriaris in malicia: q̃ potes es
iniquitate: Tota die in iusticiā cogita
ut lingua tua dicat noua cula acuta fe
cisti dñs. Dilexisti maliciā super beni
gnitatem iniquitate magis q̃ loqui equitate. Dilex
isti omnia uerba p̃cipitationis: lingua dolosa. Pro
pterea de⁹ destruet te in fine: euelliet te ⁊ emigra
bit de te tabernaculo tuo: radicē tuā de terra vi
uentis. Uidebūt iusti ⁊ timebūt: sup eū ridebūt
⁊ dicent: ecce q̃ qui non posuit deū adiutorē suū.
Sed sperauit in multitudine diuitiarū suarū: et
p̃ualuit in uanitate sua. Ego autē sicut oliua fructi
fera in domo desuperui in mā dei in eternum ⁊
in seculū seculi. Cōfitebor tibi in seculū q̃ fecisti:
⁊ expectabo nomen tuū qm̃ bonū est in cōspectu
sancto iū tuorum.

Quādo in finem intellectus dñs cū uenit
sup abimelech. li.
Bene inspicies in corde suo: nō est de⁹.
Corrupti sunt ⁊ abominabiles facti sūt
in liquantib⁹: nō est qui faciat bonum.
Deus de celo sp̃erit sup filios homi
ni vt videat si est intelligens aut redrens deū. De⁹
declinauerūt in uia inuiles facti sunt: nō est q̃ fa
ciat bonū nō est sp̃s ad vñ. Nōne sciunt oēs qui
operant iniquitate: qui deuocant plebē meā vt ci
bū panis: De⁹ non inuocauerūt: illic trepidauer
unt timore vbi nō fuit timor. Qm̃ deus disp̃a
uit ossa eorū qui hominibus placent: cōfusi sunt qm̃
deus sp̃erit eos. Quis dabit ex sp̃o salutare iust
is auertit deus captiuitatē plebis sue: exulta
bit iacob ⁊ letabitur israel.

Quādo in finem in carminib⁹ intellectus dñs cū uenit
sent cyphel ⁊ nūciauent sauloni dñs dñs absc
ditus est apud nos. li.
Deus in noie tuo saluū me fac: ⁊ in vir
tute tua iudica me. Deus exaudi oŃ
nē meā: audis uos pece uerba om̃is mei.
Qm̃ alient insurrexerunt aduersum
me ⁊ fontes q̃suerunt alam meā: nō p̃posuerunt
deū ante conspectū suū. Ecce enī deus adiunxit
me: ⁊ dñs suscepit: est alie mee. Auerte mala in

micio meis: ⁊ in ueritate tua disperde illos. Uolū
tarie sacrificabo tibi: cōfitebor: nomini tuo dñs:
qm̃ bonū est. Quonia ex omni tribulatione er
ipulsi me: et super inimicos meos desepxit occu
lus meus.

Quādo in finem in carminib⁹ intellectus dñs. li.
Exaudi deus orationē meā: ne despe
xeris deprecationē meā: intende mihi
⁊ exaudi me. Contristatus sum in ex
citatione mea: ⁊ conturbatus sum a mo
ce inimici ⁊ a tribulatione peccatoris. Qm̃ deū
nauerunt in me iniquitates: ⁊ in ira molesti erant
mihi. Cor meū conturbatū est in me: ⁊ foamdo
mor: cecidi super me. Timor ⁊ tremor uenerūt
super me: et cōtererunt me tenebrę. Et dixi quis
mihi dabit pennas sicut colūbe: ut uolab: ⁊ rede
scam. Ecce elongaui fugienē: ⁊ mansi in solitudi
ne. Expectabā eū qui saluū me fecit: ⁊ passim
mitate sp̃ritus ⁊ tempestate. Precipita dñe diu
de linguas eorū: qm̃ uidi iniquitatē ⁊ cōmādisi
nē in ciuitate. Die ac nocte cōcidabat eam super
muros eius iniquitas: ⁊ labor in medio eius: in
iusticia. Et nō defecit de plateis ei⁹: vñra ⁊ dol⁹.
Qm̃ si inimicus me⁹ maledixisset mihi: sustinisset
vtigis. Et si lo qui oderat me super me magna lo
cutione fuisset: abscondissem me sicut ab eo. Tu
vero domo unanimis: dixi meus ⁊ notus meus.
Qui sūt mecum dulces capiebant cibos: in domo
dei ambulauimus cō consensu. Cū uenit mor sup
illos: ⁊ descendant in infernū uidentes. Mois
quitte in habitaculis eorū in medio eorum. Ego
autē ad deū clamaui: dñs saluauit me. Asperse
⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ annūciabo: et exan
dlet uocem meā. Redimet in pace alam meā: ab
his qui appropinquauerunt mihi: qm̃ inter multos
erant meci. Exaudiet deus ⁊ humiliabit illos: q̃
est ante secula. Non enī est illis cōmutatio: et non
timeuerunt deū: extendit manū suā in retributi
ōe. Contaminat crūt testamētū eius: diuili sūt
ab ira uultus eius: et appropinquauit cor illius.
Molliti sunt sermones ei⁹ sup oleū: ipsi sunt in
cula. Facta sup dñm curā tuā ⁊ ipse te enarrit: ⁊
nō dabit in eternū fluctuationē iusto. Tu dñs
deduces eos in puteū interitus. Viri sanguinis
⁊ dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autē spe
rabo in te domine.

Quādo in finem p̃ poplo qui a sanctis longe factus ē
in tituli inscriptione ipsi dauid cū tenerent eum
allophyli in geth. li.

Miserere mei deus qm̃ conculcauit me
hō: tota die in pugna tribulauit me
Cōculcauerūt me inimici mei tota die
qm̃ mihi delitātes aduersū me. Ab alit
tudine diei timebo: ego dñs in te sp̃abo. In deo lau
dabo f̃mōes meos in deo sp̃auit timebo qd̃ fa
ciat mihi caro. Tota die dñba mea erecraui ad
uersum me: omnes cogitationes eorum in malum
Inhabitauerunt ⁊ abscondent ipsi calcanei meos
obseruabūt. Sicut sustinuerūt aia ⁊ meā p̃ ñpilo
saluos facies illos in ira p̃plos cōfringes. Deus
uitā meā annūciaui tibi: posuisti labia mea
in conspectu tuo. Sicut ⁊ in promissione tua:
tunc cōuertentur inimici mei retrosum. In qua

Supia. 13.

supia. 13.

Roma. 3. b

supia. 13.

Supia. 50
infra. 65.

infra. 114.

clis die in ocauero te: ecce cognoui qm̄ deus me
nos es. In deo laudabo verba dñi laudabo ser
monē in deo speraui: nō timebo quid faciat mihi
hō. In me sunt beas vota tua: que reddā lauda
tiones tibi. Qm̄ eripulisti animā meā de morte:
pedes meos de lapſu: vt placeā coram deo in la
mine vntem.

¶ In finem ne disperdas dauid in tituli inscri
ptione cō fugeret a facie saul regis israel in spe
luncam.

Miserere mei deus miserere mei: qm̄ in
te cōfidi ala mea. Et in vmbra alarū
tuarū sperabo: donec transeat iniqui
tas. Clamabo ad deū altissimi: deus
qui bene fecit mihi. Misit de celo ⁊ liberauit me:
dedit in opprobriū cōculcantes me. Misit deus
miam suā ⁊ veritatē suā: eripuit alā meā de
medio carulō: leonē domui cōtributus. Filii
hoim dentes eorū arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua eorū
gladius acutus. Exaltare super celos deus: ⁊ in o
terra gloria tua. Laquei parauerūt pedib⁹ me:
⁊ incurauerunt alā meā. Foderunt ante fa
ciem meā foueā: ⁊ incididerunt in eam. Paratū cō
meū deus paratū cor meū: cātabo ⁊ psalmū dicā
dñō. Exurge glā mea: exurge psalteriū ⁊ cytha
ra exurgā dulcilo. Cōfitebor tibi in populi dñe:
⁊ psalmū dicā tibi in genit⁹. Qm̄ magnificata ē
vīp ad celos mia tua: vīp ad nubes hitas tua.
Exaltare super celos deus: ⁊ super om̄ā terrā
gloria tua.

¶ In finem ne disperdas dauid in tituli inscri
ptione.

Sperare vltis iusticiā loq̄minet recte: ius
dicare filii hoim. Et enī in corde inq̄ta
te opaminī in terra iusticias man⁹
vestre cōcinnāt. Alienati sunt p̄ctores
a vultu: errauerūt ab vtero locuti sunt falsa. Fu
ro illi scōm similitudinē serpentis: sicut aspidis
surde ⁊ obturatis aures suas. Quē nō exaudiet
vocē incantantiū: ⁊ venefici incantantiū sapien
ter. Deus cōteret dentes eorū in ore iporū: mola
leonū confringet dñs. Ad nihilū deueniet tanq̄
aqua decurrens: intendit arcū suū donec inſir
ment. Sicut cera q̄ fluit auferet: speciedit ignis
nō viderunt solē. Putatū intelligerunt igne ve
stire rēdñs: sicut viuentes sic in ira abſorbentes.
Letabit iustus cū viderit vindictā: manus suas
laetabit in sanguine p̄ctōis. Et dicit hō si vltis ē
fruct⁹ inſo: vltis est de iudiciis eos in terra.

¶ In finē ne disperdas dauid in tituli inscrip
tione: quando misit saul et custodivit domū eius vt
interficeret eum.

Expe me de inimicis meis deus meus
et ab inſurgētib⁹ in me libera me. Et ri
pe me de opantibus inſidiatib⁹ ⁊ de vīp
sanguinū salua me. Ecce ceperunt
alā meā: trauerūt in me fotes. Recē inſidias
mea neq̄ peccatū meū vīc sine inſidiate cucurri
⁊ direxi. Exurge in occurſum meū: vide: ⁊ tu dñe
de virtutū deus iſrl. Intende ad viſitādos oēs
gentes: cōmiferaris obus qui operant inſidias.
Cū erit ad vesp̄ā ⁊ famem patient⁹ vt ca
neō: ⁊ circūbunt ciuitatē. Ecce loquentur in ore

suo: ⁊ gladius in labiis eorū: qm̄ q̄s audiuit. Et tu
dñe deridebis eos: ⁊ ad nihilū deduces oēs ge
tes. Fortitudinē meā ad te custodiā qm̄ deus lu
ſcepit: meus es deus meus mia eius pueniet
me. Deus ostendit michi sup inimicos meos ne
occidas eos: neq̄ obliuiscant populi mei. Disper
ge illos in virtute tua: deponē eos p̄ctores me⁹
dñe. Delictū oīs eorū sermōnē labiorū ipſorum:
⁊ cōprehendant in superbia sua. Et de execratio
ne ⁊ mendacio annūciabunt in p̄sumatione in
ira p̄sumatione: ⁊ nō erūt. Et ſcient qm̄ deus bo
minab⁹ iacob: et finitū terre. Conuerſent ad ve
ſperā ⁊ famem patient⁹ vt canes: et circūbunt ci
uitatē. Ipſi dispergent ad manducandū: si vero
nō fuerint saturati ⁊ murmurabunt. Ego autē cā
tabo fortitudinē tuā: exaltabo manē miam tuā.
Quia factus es ſuſceptor: meus: ⁊ cūq̄ meum
in die tribulationis mee. Adiutor me⁹ nbi p̄ſallā
q̄ de ſuſceptor me⁹ es: de me⁹ mia mea.

¶ In finē pio dñi qui pmutabunt in tituli inscri
ptione ipſi dauid in doctrinā eius succedat meſopo
tamiā ⁊ ſoba: cōuertit loab ⁊ p̄ſſit edon
in valle ſalinarum: xij. milia.

Deus repulſiſti nos et deſtruſtiſti nos:
iratus es ⁊ miſeratus es nobis. Com
mouisti terrā et cōtribaſti eam: ſana
cōſtitutione eius q̄ cōmota eſt. Qm̄
diſti p̄p̄o tuo durā poſaſti nos vino cōpuncto
nos. Dediſti metuentibus te ſignificationem: vt
fugiant a facie arcus. Et liberet dilecti tui:
vultū fac dextera tua ⁊ exaudi me. Deus locutus
eſt in ſanto ſuo: ad aditū partib⁹ ſc̄ptimam: cō
uallē tabernaculorum meritis. Deus eſt ga
laud⁹ meus et manafſes: ⁊ ephraim fortitudo ca
pitū mei. Gad⁹ rex meus: moab olla ſpet mee.
In idū eam extendam calciamētū meum: mī
cibi alienigene ſubditi ſunt. Quis deducet me in
ciuitatem munitā: quis deducet me vīp in idū
meam? Nonne tu deus q̄ repulſiſti nos: nō egre
dieris deus in virtutibus noſtris. Da nobis au
xilium de tribulatione: ⁊ vana ſalus hominū. In
deo faciemus virtutē: ⁊ ipſe ad nichilū deducet
tribulantes nos.

¶ In finem in bymnis psalmus bd.

Exaudi deus deprecationē meā: intens
de orationi mee. Si finibus terre ad te
clamaui dum angiarerur cor meum in
petra c̄ſtaſti me. Deduxiſti me q̄ fa
ctus es ſpes mea: turris fortitudinis a facie in
mici. Inhabitabo in tabernaculo tuo in ſecula: ⁊
tegar in velamento alarū tuarū. Qm̄ tu de me⁹
exaudiſti ofonē meū: dediſti hereditatē timētib⁹
nomen tuū. Dies ſuper dies regis a diſce: ⁊ nos
eius vīp in diem generationis et generationis.
Permanet in eternū in ſpectu dei: miſericordiā
⁊ veritatem eius quis requirit? Sic psalmū dicā
nominī tuo in ſeculū ſeculū: vt reddā vota mea de
die in diem.

¶ In finem pio ⁊ dñm psalmus bd.

Monne deo ſubiecta erit alia mea: ab
ipſo em ſalutare meū. Nā ⁊ ipſe deus
meus ⁊ ſalutatio meus: ſuſceptor me⁹
nō mouebo: ap̄lii. Quousq̄ irruis

supra eos.

infra 107

infra 107

infra 114.

infra 107

infra eodē

In hominem interficiū vniuersi vniuersi par
+ ti inclina to r macerie depulſe. Verſutamen pſm
me cogitauerit repellere: curruri in ſit ois ſuo
benedicebant r coide ſuo maledicebāt. Verſu:
men deo ſublecta eſto ala mea: qm ab ipo patien
tia mea. Et ipſe de me? r ſaluato me? adito:
meus nō emigra bo. In deo ſalutare meſi et gha
mea: deus auxilij meſi r ſpes mea in deo eſt. Spe
rate in eo ois cōgregatio ppli eſfundite corā illo
corda veſtra: deus adito: noſter eternū. Verſu
tamē vauit filij hoim: mendaces filij hoim in ſtate
ris: vt decipiāt ipſi de vanitate in idipſi. Nolite
ſperare in ſiditate: et rapinas nolite cōcupiſcere:
diuitie ſi affluant nolite eo: apponere. Semel lo
curus eſt deus duo hec audiuitiqua poteſtas de
eſt r tibi domine miſeric: tu reddes vnicuique iuxta
opera ſua.

¶ **Pſalm** dō cū eſſet in deſerto idumee. Ixi.

Deus deus meus: ad te de luce vigilo.
Stitui in te ala mea: r multipliciter
tibi caro mea. In terra deſerta iua r
inaquoſa ſic in ſcō appui tibi: vt vide
re pſtutē tuā r gloriā tuā. Qm melior eſt mia tua
ſup vitas labia mea laudabūt te. Sic bñdicā te i
vita mea: r in nomie tuo leuabo man meas. Si
cut a dape r pinguedine repleat ala mea: r labijs
exultatiois laudabit os meū. Si mēos fui ſui ſup
ſtrati meū in matutinis meditabor in te: qui fuiſti
adiutor me? Et i velamento ala p tuarū exultabo
adpſit ala mea pot tēme ſuſcepit dextera tua.
+ Ipsi ho in vanū qſerunt aliam meā: introibūt in
ſerſoria terre: tradent i man? gladij ptes vulpi
in erit. Rex ho letabit in deo laudabunt oēs q ius
rant in eo: q obſtructi eſt os loquentiū iniqua.

¶ **In finem pſalmus dauid.** Ixi.

Eraudi de? ofonē meā cū deſcora timo
re limici eripe alij meā. Proterxiſti me
a cōuentu malignantiū: a multitudine
opantiū inſidatē. Et exaeruit vt gla
diū ligas tuas eſtendit erit arch rem amarā: vt fa
gittū in occultis imaculārū. Subito ſagittabūt
eū r nō timebūt: firmauerūt ſibi ſermonem neq.
+ Harrauerūt vt a bſcō derent la qōs: dixerūt quis
videbit eos. Scrutati ſunt inſidatē: deſecerunt
ſcrutates ſerutinio. Accedet hō ad eo: altū: r ex
altabit de?. Sagitte puuloz facte ſunt plage eo
ris: inſirmate ſunt cōtra eos lingue eo. Lōtur
bati ſunt oēs q videbāt eos: r timuit ois hō. An
nūciauerūt oia dei: r facta e? intellexerunt. Le
tabitur iuſtus in dño r ſperabit in eo: r laudabūt
tur omnes recti corde.

¶ **In finē pſalm** dō cāticū aggei bieremie r eze
chielis de hō pegrinatiōis: r de pſo transmi
grationis cū inciperent pſiciſi. Ixi.

E decet hymn? deus in ſyon: r tibi red
des vōſ in iherſm. Exaudi ofonē meā:
ad te ois caro veniet. Verba iniquoſi
pualuerūt ſup nos: r ipietatib? nſia tu
ppiciaberis. Beat? quē elegiſti r aſſumpſiſti: in
brabit i aſſio tua. Replebimur i bonis domus
tuas: ſcūm eſt rēpiū tuū mirabile i edate. Exaudi
nos de? ſalutar? nſpēs oim finis terre r in mari
lōge. Preparas mōtes in pſtute tua accit? potē

tia: q pſturbas pſundū mar? ſonū fluctuū ei? Tur
babunt gētes r timebūt q bñat terminos a ſigna
tulis: erit matutini et vepſe delectabis. Uſtaſti
terrā r inebuaſti eā: multipliciſti locupletare eā
ſtamen deſt repletiſt eſt aquis: paraſti cibū illoſi
qm ita eſt ſpparatio eius. Aiuos eius inebua mul
tiplica genimū eius in ſtulticiū ei? letabitur
germinās. Benediceſ corone anni benignitatis
tue: cāpi tui replebunt vberitate. ptingeſcent
ſpectoſa deſerti: r exultatiōe colles accingentur.
Indurati ſunt arietes ouū: r valles abūdabūt fru
mento: clamabant etenim hymnū dicent.

¶ **In finem cāticū pſalmi reſurrectionis.** Ixi.

Ulbilare deo omis terra pſalmū dicite.

¶ **In fra 99.**

Inomini ei? dare glām laudi ei?. Dicit
de o q terribilia ſunt opa tua dñe in
multitudine pſtutis tue mentien? tibi
timici tui. Ois terra a doiet te r pſallat tibi: pſal
mū dicat noi tuo. Venite r videte oia dei: terribi
lio in cōſilijs ſup filios hoim. Qui cōuertit mare
in aridā: in ſumme pſtūbunt pedes: letabimur
in ipſo. Qui dñatur in pſtute tua in eternum: oculi
eius ſup gentes reſpicit: q exaſperā nō exaltē
tur in ſemetipſis. Benedicite gentes deū noſtrū
r audiat facie vocē laudis eius. Qui poſuit alas
meā ad vñs: nō dedit in cōmōtione pedes me
os. Qm pbaſti nos deus: igne nos examinaſti ſi
cut examinaſt argenti. Induxiſti nos in laqueū
poſuiſti tribulatiōes in doſo noſtro: poſuiſti hō
mīnos ſup capita noſtra. Transiim? per ignē et
aquā: r eduxiſti nos in refrigeriū. Introbo i do
mū tuā in olocauſtis: reddā tibi vota mea q viſi
gerunt labia mea. Et locutum eſt os meum in tri
bulatiōe mea. Olocauſta medullata offeram ti
bi cum incenſo arietū: offerā tibi boues cū hircis
Venite audite r narra bo oēs q timetis deū: q
fecit ale mee. Ad ipm oie meo clamauit exalta
ui ſub ligua mea. Inſidatē ſi aſperit in corde meo
nō exaudiet dñs. Propterea exaudiat deus: et
attendit voci deprecationis mee. Vidit deus de? q
nō amouit orationē meā: miam ſua a me.

¶ **In finem in hymnis pſalm** cāticū dñi. Ixi.

Deus miſereat noſtri r bñdicat nobis
Vultis vultis ſuū ſup nos r miſereatur
noſtri. Et cognoscamus in terra vias
tuas in oibus gentib? ſalutare tuū. Cō
ſiteant tibi ppli deus: cōſiteant tibi ppli oēs. Re
+ tent? r exaltet gētes: qui iudicās pſpos in edate:
et gentes in terra dirigis. Conſiteant tibi popli
deus cōſiteant tibi ppli de? terra dedit fructum
ſuū. Benedicat nos de? de? noſter bñdicat nos
deus: r meruant eū oēs ſines terre.

¶ **In finem pſalmus cāticū dauid.** Ixi.

Exargat deus r diſſipent inimici eius

r fugiant qui oderunt eū a facie eius.

Sicut deſicit ſum? deſiciant ſicut ſiut

cera a facie ignis: ſic pereant peccato

res a facie dei. Et iuſti epulent? r exultent in con

ſpectu dei: et delectentur in leticia. Cantate deo

pſalmū dicite nomini eius: et tunc facite ei qui aſcen

dit ſuper occaſum: dñs nomen illū. Exultare in cō

ſpectu eius: turbabunt a facie ei? prius ophano

rū: et iudicia viduarum. Deus in loco ſancto ſuos

Psalterium.

Ro. 15. a

Ro. 11. b

Actu. 1. b

Supra. 39

Supra. 39

deus qui inhabitare facit vnus mox in domo.
 + Qui educt vinctos in fortitudinem: sicut eos qd exa-
 sperant qd hnt in sepulchris. De cu egredere:
 ris in conspectu populi tui: cu ptransieris in deserto.
 Terra mota est: et eni celi distilauerunt a facie di
 synaia facie dei isrl. Pinus voluntaria segrega-
 bio de hereditate tue: i firmata est: tu vero pfe-
 cisti ea. Balista tua hitabit in ea: parasti in dulce
 dno tu paup de. Dns dabit verbu euangeliza-
 tio: virtute multa. Rex trudu dilecti dilecti: spe-
 ciei domi diuidere spolia. Si dormitis inter me
 dios clericos: pene colide deargente: i postest:
 oia doisi ei: in pallio auri. Dns discernit celestis
 reges sup ea nite dealbabit in selmo: mos dei
 + mō pinguis. Dns coagulat: mons pinguis: vt
 qd suspicamini mōres coagulos. Dns in quo
 dnipalati est deo hitare in eorum: dñs hitabit i
 fine. Currus dei decē militu: multiplex milita leni-
 tudo: in eis in synai in scro. Alce disti in alit ce-
 pisti capitatus: accepisti domi in hoibus. Et eni
 nō credentes inhabitare dñm dei. Bndict dñs
 die qd die: pperu itur faciet nobis de saluaria
 nro. De nro de saluos faciet: et dñi dñi exitus
 mortis. Herudu de cōfringet capita inimicoru
 + suos: vertice capilli pambulantu in delictis suis
 Dixit dñs ex basan cōuertit: cōuertit in pfundus
 maris. Et ininguas pes tuus in sanguie: lingua
 canis tuor ex inimicis ab ipo. Uiderit ingressus
 tuos de: ingressus dei mei regis mei qd est in scro
 puenierit pulcres pulcrist palliis: in medio
 touencularu tympanistrariu. Ex ecclesiis bndicti
 te deo: dñs de fontib isrl. Ibi dñs in adolescenti-
 bus: in mēis excessu. Principes iuda buces eo-
 ras: principes sabulon i principes neptalim. Dñs
 de: trun tue confirmabo de: qd opatus es i
 nobis. A teplo tuo in hierim: tibi offerent reges
 munera. Incipia fera s arundinis congregatio
 thauror in vacuo pspog: vt excludat eos qd pba-
 ti sunt argento. Dispara gentes qd bella volunt ve-
 nient legati ex egypto: ethiopia pueniet manus
 ei deo. Regna terre caritate deo: psallite domino
 psallite deo qui ascendit sup celu celis ad volentē
 Ecce dabit voci sue vocē vrrur: dare gloriā deo
 sup isrl: magnificencia eius e virtus eius in nubi-
 bus. Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel
 ipse dabit virtutē i fortitudinem plebi sue bene-
 dictus deus.
 + In finem pio his qui comatabuntur psalmus
 ipsi dauid.
 lxxvii.
 + Alius me fac deus: qm intrauerunt aq
 vesp ad alaz meā. Infixus sum in limo
 pfundit: et est substantia. Veni in alit
 rudine maris: i tepestas demerit me.
 Laborauit clamans rauce facit sunt fauces mee:
 defecerit oculi mei dñi spero in deū meū. Multi-
 plicati sunt sup capillos capitis mei: qui oderūt
 me gratis. Cōsolan sūt qd psecuti sunt me limid
 mei in iustis: qd non rapui tunc exolebā. Deus tu
 facis insipientia meā: i delicta mea a te nō sunt ab-
 scōdita. Nō erubescāt in me qui expectant te dñe:
 dñe virtutū. Non cōfundant sup me: qd querūt te
 deus isrl. Dñm ppter te sustinui opprobriū: opnit
 cōfusiō mea: i extraneus factus sum fratribus

meis: i pegrin filijs mris mee. Dñm zel domus
 tue comedit me: opprobria exprobiant tibi ce-
 ciderūt sup me. Et opui in ieiunio alam meā: i fa-
 ctu est i opprobriū mibi. Et posui vestimētū meū
 cilicū: i facti sū ille in paboli. Adversus me loq-
 ban qd sedebāt i porta: i me psaliebāt qd bibebāt
 vinu. Ego nō orōn meā ad te dñe: pdisplacit
 de. In multitudine mris tue: exaudi me in dñe
 salus tue. Erripe me de luto vt non infigat libera
 me ab his qd oderūt me: i de pfundis aquarū. Nō
 me demergat tēp estas aq neq abscidat me p-
 fundū: neq vigeat sup me pute os suū. Exaudi
 me dñe qm benigna est mīa tua: p m multitudinē
 miserationū tuarū respice me. Et ne auertas faciē
 tuā a puero tuo: qm tribulo: velociter exaudi me
 In tēde ale mee i libera cū: ppter limicos meos
 eripe me. Tu scis ppopū meū cōfusiōnē meā
 + i reuerētā meā. In aspectu tuo sunt ofē qd tribu-
 lāt me: i poperū expectant cor meū i miseriam
 Et sustinui qd simul cōtristatē i nō fuit: qd cōsolat-
 ref i nō lueni. Et dederūt in efcā meā fel: i in siti
 mea potauerūt me aceto. Fiat mensa eorū coram
 ipso in laqueū: i in retributionē: i scādali. Ab-
 scurent oculi eorū: ne videat: et ois eorū semp in
 curua. Effunde sup eos irā tuā: i furor ire tue cōs-
 pndat eos. Fiat habitatio eorū deserta: i in ra-
 bernaculo eorū nō sit qd inhabitet. Dñm quē tu p-
 cussisti psecuti sūt: sup dolos vulneri meos ad-
 diderūt. Appone in dñat sup in dñat eorū: nō
 intrēt in iusticiā tuā. Deleat de libro viuentiu
 + i cū iustis nō scribant. Ego sum pauper i dolosē
 saluos tua de: suscepit me. Laudabo nomē dei cū
 cātor: magnificabo eum in laude. Et placebit
 deo sup vitulū nouellū: conua pducenē i vngu-
 las. Uideant pauperes i letent: quereit deū i vi-
 uet ala vestra. Dñm exaudivit pauperem dñat: vi-
 ctos suos non desperit. Laudent illum celis ter-
 ra: mare i ola reptilia in eis. Dñm de saluā faciet
 syon: i edificabunt ciuitates iude. Et inhabitabi-
 bunt ibi: i hereditate acqrent eam. Et semen ser-
 uorū eius possidebit eam: qui diligūt nomē ei
 + habitabunt in ea.
 In finem psalmus dauid in rememoriatiōe q
 saluū fecit eū dominus.
 lxxix.
 + Eus in a diuolū meū intēde dñe ad
 a diuū dñm me festina. Cōfundant i
 reuerent: qd querūt alam meā. Auert
 rās retrorsū i erubescāt: qd volūt mibi
 mala. Auertant statim erubescenē: qd dicit mibi
 euge euge. Erulent i letent in te oēs qui frunt
 + te: dicant semp magnificet dñs qd diligūt saluta-
 re tuū. Ego nō egenus i pauper sum: deus adia-
 ua me. Adiuor meus i liberator meus es tu do-
 mine iie morietis.
 Psalmus dauid filioi ionas dab et ptoim ca-
 ptoiuum.
 lxxx.
 + A te dñe sperau i nō pfundam in eternū
 in iusticia tua libera me i eripe me. In
 cīna ad me aurē tuā: et salua me. Ego
 + mibi in dñi pectorē: i in locū munitū
 vt saluū me facias. Dñm firmamentū meū: i refu-
 giū meū es tu. De me eripe me qd manu pctoris
 de manu ptra legē agēs i dñm dñm tuā pētiēs

ephe. 4. b

apia. 39.

lob. 1. c.

mea dñe: dñe spes mea i iuuetate mea. In te pñr
tus sum et vtero: de ventre matris mee tu es pro
tectio mea. In te cātatio mea semp: tanq̃ prodig
num factus sum multis: et tu adiutor fortis. Be
pleat os meū laude et cantē glām tuā: tota die
magnitudinē tuā. Ne pñciae me in rēpore sene
ctutis: cum defecerit virtus mea ne derelinquo
me. Et dixerūt inimici mei michi: et qui custodie
bat alam meā cōsiliū fecerūt in vñi. Dicētes de
us dereliquit eū: sequimini i cōpēdēdū eum:
q̃ nō est q̃ eripiat. De⁹ ne elōgeris a me: me⁹
in auxilium meū respice. Cōfundantur et deficiant
detrahētes ale me: operiant cōfusione et pudore
q̃ querunt mala mihi. Ego autē sp̃ sperabo: et ad
clām sup oēm laudē tuā. De⁹ meū annūciabit ius
ticiā tuā: tota die salutare tuū. Et nō cognouit
litteraturā introibo in potētias dñi: dñe memora
bit iusticie tue solus. De⁹ vocasti me a iuuentu
te mea: vñs nūc pñon clabo mirabilia tuā. Et
vñs in senectā et seniliū de⁹ ne derelinquo me. Do
nec annūciē biachium tuū generationi oī que vē
rura est. Potētia tuā et iusticiā tuā deus vñs in
altissima q̃ fecisti magna: de⁹ quis similis tibi
Quāto ostēdisti mihi tribulationē multā et ma
lā: et conuersus visitasti me: et de abyssis terre
terrū reduxisti me. Multiplicasti magnificētiam
tuā: et cōuersus cōsolatus es me. Nā et ego cōfite
bor tibi in vñs psalmi veritatē tuā deus: psallat
tibi in cythara sanctus israhel. Exultabunt labia
mea cū cātāuero tibi: et alia mea quam redemisti.
Sed et lingua mea tota die meditabit iusticiā tu
am: cū cōfusi et reueriti fuerint q̃ querūt mala mi
hi.

Psalmus david in salomonem. lxxij.
Eus iudicū tuū regi da: et iusticiā tuā
silio regis. Iudicare populi tuū in ius
ticiā: pauperes tuos iudicio. Succi
plant mōtes pacē populo: et colles iusti
ciam. Iudicabit pauperes populi saluo faciet
filios pauperū: humiliabit calūniatōrē. Et pma
nebit cū sole et ante lunā in gñatione et gñatione.
Descendit sicut pluuia in vellus et sicut stillicidia
filliā sup terrā. Descit in diebus eius iusticiā et
abundantia pacis: donec auferat luna. Et dñabit
a mari vñs ad mare: et a flumine vñs ad terminos
orbis terrarū. Quā illo pñdet et pñpes: inimici
ei eius terrā lūgent. Reges tharsis et insule mu
nera offerūt: reges arabū et saba dona adducunt.
Et adorabūt eū oēs reges: oēs gētes seruiēnt ei.
Et liberabit pauperē a potēte: et pauperē cui nō
erat adiutor. Parcet pauperi et inopli: et alas pau
perū saluas faciet. Et visus et iniquitate redimet
alas eorū: honorabile nomen eorū cōiā illo. Et vi
uet et dabit ei de auro arabie: et a doabūt de ipso
semp tota die bñdicent ei. Et firmabit eū in ter
ra in summis montū supertollef sup libanum fru
ctus ei⁹ et florebūt de ciuitate sicut fenū terre. Sit
nomen ei⁹ bñdicū i sēcūlū: sōl pmanet nomen ei⁹.

Et bñdicent in ipso oēs tribus terre: oēs gētes
magnificabūt eū. Benedicūt dñs de⁹ i sēcūlū: faci
t mirabilia solus. Et benedicūt nomen maiesta
tis ei⁹ in eternū: replebit maiestate ciues oīs ter
ra: fiat fiat.

Defecerūt hymni dñi filij iesse. ps asaph. lxxij.

Quā bon⁹ iust de⁹ dñs q̃ recto sūt corde.
Dei autē pene moti sūt pedes: pene effu
si sūt gress⁹ mei. Et zelau sup iniquos: pa
cē pños vidēs. Et nō est respect⁹ mor
ti eorū: et sūt mambrū in plaga eorū. In labore bols
nō sūnt: cū bols⁹ nō flagellabunt. Ideo tenuit
eos supbia: aperti sūt iniquitate et impietate sua.
Prodixit quasi et adipe iniquitas eorum: transie
rūt in affectu cordis. Cogitauerūt et locuti sūt ne
quitiā iniquitātē in excelsis locuti sūt. Posuerunt
in celis os suū: lingua eorū trāsīuit in terra. Ideo
cōuert et pñps mei: bñc dies pleni inuenientur i
eis. Et dixerūt quō sūt de⁹: et nō est sciētia in excel
so. Ecce ipsi peccatores et abūdatēs in seculo: ob
tinuerunt diuinas. Et dixi ergo sine causa iusti
caui cor meū: laui inter innocentes man⁹ meas.
Et sūt flagellatus tota die: et castigatio mea i ma
tutinis. Si dicebā narrabo siccitē nationē filio:
rum tuorū reprobaui. Et stimabā et cognoscerē
hoc labor est ante me. Donec intrā in sanctuariū
dei: et intelligā in nouissimis eorū. Ueritatē pro
pter bols posuisti eis: deieisti eos dū alleua
rūt. Quomodo faci sūt in desolationem subito
defecerūt: perierūt propter iniquitatē suā. Velut
sonitū surgētes: dñe in ciuitate tua imaginē ipso
rum ad nichilū rediges. Et inflāmā est cor me
um et renes mei cōmūtati sūt: et ad nichilū reda
ctus sum et nesciui. Ut iumentū sacro sum apud
te: ergo semp tecū. Tenuisti manū dexterā mei:
et in volūtate tua deduxisti me: cū gloria suscep
isti me. Quid emī michi est in celo: et tū qd voluit
sup terrā. Defecit caro mea et cor meum: deus cor
dis mei et pars mea deus in eternū. Et ecce qui
elōgat se a te peribit: perdidisti oēs q̃ fomican
tur abste. Michi autē ad habere deo bonū est: po
nere in dño deo spē meū. Et annūciō oēs pñci
piones tuos in portis filie syon.

In finem in intellectu asaph. lxxij.
Quid deus repulisti in fines: et rat⁹ est
furor tuus sup oues pacis tue. Deo
est cōgregatiōis tue: quā possedisti
ab initio. Redemisti virgam beridra
tis tue: mōs syō in quo habitasti in eo. Lena ma
nus tuas in supbia eorū in fine: quādam malig
nitas est inimicus in sancto. Et gloriati sūt q̃ ode
rūt te in medio solēntatis tue. Posuerunt signa
sua signa et nō cognouerūt: sicut in eritu sup mu
mum. Quasi in silua lignorū securibus exciderūt
tanuas ei⁹ in idipsum in securi et ascia delecerūt
eā. Incēderūt igni sanctuariū tuū in terra: pollu
erunt tabernaculū nōs tuū. Itererūt in corde suo
cognatio eorū simul: quiescere faciām oēs dies
festos dei a terra. Signa nostra nō vidim⁹: iā nō
est propheta et nos nō cognoscat amplius. Quis
deus impio perabit inimicus: irritat aduersari
nomen tuū in fine. Et quid auertis manū tuā de
exteram tuā: de medio sinu tuo in fine: de⁹ aures
ret noster aut secula: operat⁹ est salutes in medio
terre. Tu cōfirmasti in virtute tua mare: cōtribu
lasti capita diaconio in aquis. Tu cōfregisti ca
pita diaconio: dedisti eis escā populi et ethiopum.
Tu dirupisti fontes et torēte tu scissasti flumines
etham. Tu⁹ est dies et tua est nox: tu fabricat⁹ es

supia. 2. f.

4. re. 2. f. e.

Psalterium

aurora & soles. Tu fecisti oēs terminos terre: et sta-
tem & ver tu plasmasi ea. De cōmo esto hui' inimi-
cus impio per auctū dñi: q' populus insipiens inci-
tauit nomē tuū. Ne trada s bestias alas cōfiteō
tibi: alio paup' tuū nō oblitiscaris in finē.
Respice in te piam tuū: q' repleri sunt q' obli-
scati sunt terre domibus iniquitatis. Ne auertat
humilis fac' cōfusus: paup' in op' laudabit no-
mē tuū. Exurge de iudica causam tuam: memo-
esto spio pio: tu op' eo: q' ab insipiente sunt tota
die. Ne oblitiscaris vocē inimico: tu op' super
bia eo: qui te oderit ascēdit semper

G In finem in corū pas pio cādic asaph. lxxv.
Onstebimur tibi deus cōstebimur: &
in vocabim' nomē tuū. Narrabim' mi-
rabilia tua: cu: accipero tēpus ego tu
scias iudicabo. Quē facta est terra &
omnes qui habitant in ea: ego confirmāu collā-
nas eius. Dixi iniquis nolite inique agere: & de-
linquēdibus nolite exaltare cornu. Nolite extol-
lere in altis cornu vestrum: nolite loqui aduersus
deū iniquitātē. Dixi hīs ab oīstē neq' ab occidē-
te neq' a desertis mōtib' qm de iudex est. Hūmā-
+ humilitatē hūc exaltat: q' calig in manu dñi vni-
meri plenus mīto. Et inclināuit ex hoc in hoc ve-
rū amē fer' ei nō est exinanit: bibent oēs pec-
catores terrē. Ego aut' annūciabo in seculū: cā-
ba deo iacob. Et ola conua pto: cōfringā: ex
sitabuntur conua iusti.

G In finem in carminibus canticū ad assyrios
psalmus asaph. lxxv.

Morus in iudea de' in israel magnum
nomē eius: Et factus est in pace locus
eius: & habitatio ei' in syon. Vbi con-
+ fragit potēdas: arcus cūrti gladiū et
bellū. Illumināo tu mirabiliter a montibus eter-
nis: turbati sunt oēs insipientēs corde. Domuerūt
somnia sua: nichil inuenerūt oēs viri diuitiarū
in manib' suis. Ab increpatione tua deus iacob:
domitauerūt qui ascēderūt equos. Tu terribi-
lis es et quis resistet tibi: tunc ira tua. De celo
audistū fecisti iudiciū: terra tremuit & quieuit. Lū-
+ exurgeret in iudicium de' irā: vt salus os faceret oēs
māfactos terre. Qm cogitatio hoīs ptebāt tibi:
& reliquie cogitationes fidei fessū agent tibi. Glorie
te & reddite dño deo vespō: oēs q' in circuitu eius
+ asserit munerā. Terribilli & ei qui aufert spūm
picipiū: terribili apud oēs reges terre.

G In finem pio vditum pio asaph. lxxv.

Que mea ad dñm clamāui: voce mea
ad deū & intendit michi. In die tribu-
lationis meae deū exquisi manibus
meis cōtra eū: nō sum decept'. Re-
+ nūc cōsolari ala mea: memori fui dei & delectatus
sum: & exercitatus sum & defecit spū meū. Anti-
cipauerūt virgulas oculi mei: turbat' sum & nō suz
locutus. Cogitauit dies antiq' & annos eternos
in mēte habui. Et meditatus sum nocte cū corde
meo: & exercitabar & scopēb' spū meū. Nunquid
internū ptofciet de': aut non apponet vt cōpla-
+ citio sit adhuc. Et in finē miam sua absciderat
generatione in generationē. Aut oblitiscet mīse-
rem deus: aut continebit in ira sua mias suas. Et

dixi nūc cepi hęc mutatio dextere excellē. Deos
sui op' dñi: q' memot ero ab initio mirabilis
tuoz. Et meditabor in ob' op'ib' tuis: & in ad-
+ uentionib' tuis exercebor. De' in sancto via tua:
q' deus magnus sicut de' noster: tu es deus qui
facis mirabilia. Florā fecisti in populo virtutē
tuā: & edemisti in biachio tuo populi tuū: filios ia-
cob & ioseph. Gloriat' te aque de' viderūt te agi-
+ & timuerūt: & turbare sunt abyssi. Quāto fons
tus aqua p' vocē dederunt nubes. Et exi sagitte
tue trāscit: vox tonitruū tui i rota. Illuserūt cho-
rificationes tue oībi terre: commota est & contrē-
muit terra. In mari via tua & semite tue in aquis
multas: & vestigia tua non cognoscens. Deduxisti
sicut oues populi tuū in manu moyfi & aaron.
+ Intellectus asaph. lxxv.

A Audite popule me' legē meā: inclina-
te aures vestras in verba oīs mei. Pe-
+ triā in parabolis os meū: loquar propo-
sitiones ab initio. Quāta audiuimus &
cognouim' ea: patres nostri narrauerūt nobis
Nō sūt occultata a filiis eo: in gñatione altera.
Narrātes laudes dñi: hūc et ei': mirabilia ei'
q' fecit. Et suscitauit testimoniū iacob: & legē po-
+ suit in israel. Quāta mādauit patrib' nostris nota
facere ea filiis suis: vt cognoscat generatio altera:
filiū q' nascē & exargēt: & narrabūt filio suis.
+ Ut ponat in deo p' suā: & nō oblitiscat op' eius
deū: mādāta ei' exquirat. Ne sūt sicut patres eo-
rum: generatio piana & exasperis. Generatio q'
nō direxit cōsiliū: nō est creditus cum deo spūs
eius. Filiū ephraim tendētes & mittētes arcū: con-
ueri sunt in die belli. Nō custodiētes testamētū
deū: in lege ei' nō iurauerūt ambulare. Et oblitū sūt
+ benefactor eo: & mirabilia eius que ostēdit eis.
Corā patrib' eo: fecit mirabilia in terra egypti
in cāpo thāneos. Interrupit mare & pduxit eos:
et statuit aquas quasi in vires. Et deduxit eos in
nube diei: & rota nocte in illuminatiōe ignis. In-
+ terrupit petrā in heremo: & ad aquas eos velat
in abyfso multa. Et eduxit aquā de petra: & eduxit
tanq' flumina aquas. Et apposuerunt ad bub
+ peccare et in irā cōcitaruerūt excellēs i in aquas
Et tēptauerūt deum in cordib' suis: vt peterent
escas alab' suas. Et male locuti sunt de deo: dixē-
rūt nūqd poterit de' parare mēsam in deserto.
+ Qm percussit petrā & fluxerūt aque: & toirentes
inundauerūt. Nunquid & panē poterit dare: aut
parare mēsam populo suo. Ideo audiuit dñs et
distulit: & ignis accessus est in iacob: ira ascēdit i
+ israel. Et nō crediderūt i deo: neq' spauerūt i signis
rei ei'. Et mādauit nubib' desup: & nuanus celi ape-
ruit. Et pluit illis māna ad mādācū dñi: panē ei
i dedit eis. Panē angeloz mandauit hōc ciba-
+ ria mīst eis i abiddāria. Trāstulit aut' de celo:
ludgit i vrute sua affricū. Et pluit sup eos fidei pul-
uerē carnes: sicut arenā maris volatilia pennā
+ ta. Et ceciderūt in medio castroz eo: circa ta
bernacula eo. Et mādauērūt & saturati sunt
nitmis: desideris eo. & attulit eis nō sunt fraudā-
+ ti a desiderio suo. Adhuc eis eo: erat in eis fura-
rum: ira dei ascēdit sup eos. Et occidit pingues
eo: & electos israel impediuit. In obus hīs pec

Mat. 23.

Exo. 14. e.

Exo. 17. b.

Exo. 16. d.
Sap. 10. c.
Job. 6. d.

Fla. 11. g.

inf. 2. 4. 2.

cauerit adhuc: nō crediderit in mirabilib⁹ eius
Et defecerit in vanitate dico eoz: anni eoꝝ cum
festinatione. Et occiderit eos querebat eū ⁊ re-
uertebant: et dicitur ueniebat ad eū. Et rememo-
rati sunt q̄ de⁹ adiuuati est eoz: ⁊ de⁹ excelsum re-
dēptio eoz: est. Et dilexerit eū in oīe suo: ⁊ lingua
sua mētit sunt ei. Cor autē eoz nō erat rectū cum
eonec fideles habiti sunt in testamēto eius. Tpe
autē est misericors: ⁊ p̄pitiuū flet peccato eoz: ⁊ et
nō disperdet eos. Et abscondit ut auerteret irāz
suā: nō accendit oēm irā suā. Et recordatus est
q̄ caro sunt spūs uade nos ⁊ nō rediens. Quoties
exacerbauerit eū in deserto: in trā cōcitrauerunt
eū in ualio. Et cōuerſi sunt ⁊ retrāuerit deſit
sanctū israel exacerbauerūt. Non sunt recordati
man⁹ eius: dic q̄ redemit eos de manu tribulan-
tis. Sicut posuit in egypto signa sua: ⁊ prodigia
sua in cāpo israhē. Et cōuertit in sanguinez flu-
mina eoz: ⁊ imbes eoz: ne biberēt. Misit in eos
cynomīa ⁊ comedit eoz: ranā ⁊ disperdidit eos
Et dedit erugini fructus eoz: ⁊ laboies coplocu-
it. Et occidit in grandine vineas eoz: ⁊ moros
eoz: in puina. Et tradidit grādini lumēta eoz:
⁊ possessiones eoz: igni. Misit in eos irā indigna-
tionis sue indignationē ⁊ irā ⁊ tribulationē: im-
missiones pangeos malos. Uia fecit semite re-
sue: nō pepercit a moite alarum eozum: ⁊ lumēta
eoz: in moite cōdūlit. Et percussit oē p̄mogeni-
tū in terra egypti: immitas oīa laboies eoz: in
tabernaculis eoz. Et abſtulit sicut oues p̄piti-
fuit: perduxit eos tanq̄ gregē in deserto. Et de-
duxit eos in spē: nō timuerūt ⁊ inimicos eozum
operuit mare. Et induxit eos in mōtes sanctifica-
tionis sue: mōte quē acquilū dextera ei⁹. Et eie-
cit a facie eoz: gētes ⁊ sote diuilit eis terrā: in lu-
niculo distributionis. Et habitare fecit in taber-
naculo eoz: tribus israel. Et tētauerūt ⁊ exacer-
bauerūt deū: excelsū: tēstimonīa eius nō custo-
dierunt. Et auerterūt se ⁊ nō seruauerūt pactum
quēdamodū patres eoz: cōuerſi sunt in arcū p̄a-
num. In irā cōcitrauerūt ei⁹ in collibus suis: et in
sculpilibus suis ad emulationē eū puocauerūt.
Auduit de⁹ ⁊ sp̄ecit: ⁊ ad nichilum redēgit val-
de israel. Et repulit tabernaculū sylo: tabernacu-
lum suū ubi habitauit in pobus. Et tradidit la-
puitatē virtutē eoz: p̄uicitudinē eoz: in ma-
nus inimici. Et cōdūlit in gladio populū suū: et
hereditatē suā sp̄ecit. Iuuenes eozum comedit
ignis: ⁊ uirgines eozū nō sunt lamentate. Sacer-
dotes eozum in gladio ceciderunt: uidue eozū
nō plorabant. Et excitatus est tanq̄ domini⁹
dñs: tanq̄ potēs crapulatus a uino. Et percussit
limicos suos ⁊ posteriores opprobriū sempiternū
dedit illis. Et repulit tabernaculū ioseph: ⁊ tribū
ep̄hem nō elegit. Sed elegit tribū iuda: mōtem
sp̄o quē dilexit. Et discipulū sicut in cōiū: sancti-
ficū suū in terra: quā fundauit in secula. Et
elegit dauid seruū suū: suscitauit eū de gregibus
oīū de post fētates accepit eū. Pascere iacob
seruū suū: israel hereditatē suā. Et p̄uit eos in
innocentia cordis sui: ⁊ in intellectibus manuum
suarum deduxit eos.

Psalmus asaph.

lxviii.

Cus uenerit gētes in hereditatē tuā:
polluerit tēpū sanctū tuū: posterunt
hierusalē in pomoriū custodiam. Posue-
runt montem sion seruo: tuū: et cāsa vo-
latibus celis: carnes sanctoꝝ tuozum bestie tē
et fuderūt sūguinē ipsorū tanq̄ aquā in circuitu
hierusalē: non erat qui fessellet. Facti sum⁹ op-
probriū vicinis nostris: subannatio ⁊ illuſio his
qui ⁊ circuitu nostro tuū. Et sūq̄ dñe trāscris
in finē: accendetur uelut ignis zelus tuus. Et flū
de irā tuā in gētes: quē te nō nouerūt: et regna
nomen tuū nō inuocauerunt. Quia comederunt
iacob: locū eius desolauerūt. Ne memineris ini-
quitatū nostrā: antiqua ⁊ cito anticipent nos
mie tue: qui pauperes facti sumus nimis. Adiuua
nos deus salutaris noster: ⁊ p̄pter gloriā nomis
tui dñe libera nos. Et propitiū esto peccato no-
stro: propter nomē tuū: ne forte dicant in gētib⁹
vbi est deus eoꝝ. Et innotescat in nationib⁹: co-
ram oculis nostris: uisio sanguinis seruoꝝ tuorū
qui effusus est. Introcā in cōspectu tuo: gemis
cōpeditoꝝ. Secū dñi magnitudinem brachij tuū
poside filios montificatoꝝ. Et redde vicinis no-
stris septuplū in sinu eoz: impioꝝ ipsoꝝ: qd̄
exprobiauerunt tibi dñe. Nos autē populos tuos
⁊ oues pascue tue: cōſtituimur tibi in seculū. In
generatione ⁊ generationē: annuntiabimus lau-
dem tuam.

In finē pro his qui commutabuntur psalmus
pro asaph testimonium asaph. lxx.

Cū regio israel intēde: qui deductus ve-
lut ouē ioseph. Et si sedes super cheru-
bin: manifestare corā efrāim bēnam
⁊ manasse. Excita potentia tuā ⁊ ueni:
ut saluos facias nos. De⁹ cōuerſe nos: ostēde fa-
ciem tuā: salui erim⁹. Dñe de⁹ virtutū: quousq̄
trāscris sup̄ oponez seruū suū. Libabis nos pane
lachrymarū: ⁊ potus dabis nobis in lachrymis in
mēlura. Posuisti nos in cōtradictionem vicinis
nostris: ⁊ inimici nostri subfannauerūt nos. De⁹
virtutū conuerſe nos: ostēde faciem tuam ⁊ salui
erimus. Uineaz de egypto tranſiſti: et cecisti gē-
tes ⁊ plantasti eā. Dux iterinos fuisti in cōspectu
ei⁹: ⁊ plantasti radices ei⁹ ⁊ impleuit eā. Opuit mō-
tes vmbia ei⁹: arbuta ei⁹ cedros dei. Et tendit
palmetes suos vīos ad mare: vīos ad flumē. p̄pa-
gines eius. Et qd̄ destruxisti macerā ei⁹: ⁊ vine
miant eā oēs qui p̄tergrediunt viam. Extermi-
nauit eā aper de sinu: singularis seruo desepi-
t ei⁹. Deus virtutū cōuerſe nos: respice de celo et
vide et visita vineā istā. Et perſice eā quā plāta-
uit dextera tua: sup̄ flū dñi: quēz confirmasti
tibi. Incēsa igni ⁊ suffusa: ad increpationē vultus
tui peribunt. Fiat manus tua virū virum dexte-
re tue: et super flūm dominus quem confirmasti
tibi. Et non discedimus a te: vialicabimus nos ⁊ no-
men tuum inuocabimus. Domine deus virtutū
conuerſe nos: aper ostēde faciem tuam et salui eri-
mus.

In finem pro torcularib⁹ psalmus ipsi asaph:
quinta sabbati. lxx.

Exo. 7. d.
infra. 10. 4.

Exo. 12. d.
infra. 13. 4. et
135

1. Reg. 5. b.

1. Reg. 16. c.

1. mach. 7. c.

Isa. 10. b.
Ibidem.

Isa. 14. d.

Isa. eod. 3.

supra eod.
2. infra eod.

supra eod.

Exultate deo adiutori vstro: subilate deo iacob. Sumite psalmis: date tympanis psalteris iocundis: cithara: Buzina: te in neomenia tubam insigni die solennitatis vestre. **Q**uod preceptum in israel est: iudicium deo iacob. Testimonium in ioseph posuit illud cui exiret de terra egypti: in qua non nouerat audire. Diuerit ab oneribus domus eius: manus eius in coppino seruiuit. In tribulatione inuocasti me et liberaui te: exaudiui te in abscondito: responsa non probauit te apud aqua contradictionis. Audi populus me: et testes aui: te israel si audieris me non erit in te deus recens: neq; adoriabis deum alienum. Ego enim sum deus deus tuus: qui eduixi te de terra egypti: in qua non implebo illud. Et non exaudiui populum: vocem meam: te israel non intredisti mihi. Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum: abunt in adinuationem: furore. Si populus meus audisset me: israel si in vis meis ambulasset. Pro nihilo forsita inimicos eorum humiliaisset: et super tribulationes eorum misisset manum meam. Inimici domini mentiti sunt ei: et erit tempus eorum in secula. Et cibauit illos eis: adipe frumetum: et de petra mellis saturauit eos.

Psalmus asaph.

lxxxv.

Deus stetit in synagoga deorum: in medio autem deos dii dicit. Quis quo iudicario iniquitates: et facies peccatorum summittis. Iudicatis egeno et pupillo: humilem et pauperem iustificas. Exipite pauperes: egenum de manu peccatoris liberate. Rescuerunt neque intellexerunt in tenebris ambulantes: mouebatur oia fundamenta terre. Ego dixi: dissoluti sunt filii: et celsi oes. Nos autem fecit domus moiem in te: sicut vnus de pueris: cadentes. Surge de iudicia terram: quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus.

Canticum psalmi asaph.

lxxxvi.

Deus quod similis erit tibi ne taceas neque cōspicias deus. Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: et qui oderunt te exultauerunt caput. Super populum tuum malignauerunt cōsiliis: te cogitauerunt aduersus sanctos tuos. Dixerunt venite et disperdamus eos de gente: et non memoremus nomen israel ultra. Quoniam cogitauerunt vnanimiter simul aduersum te testamētum disposuerunt tabernacula idumeorum et pharaonis. Quod ad agagitem gebai et ammon et amalech: alienigenae cum habitantibus in terra. Et ecce affuerunt cum illis: facti sunt in adiutorium filiis lord. Fac illis sicut median et syris: resicuit iabin in torrente cyson. Disperierunt in endor: facti sunt in stercore terre. Pone pedes eorum sicut oves et zeb: et zeb et salmana. Deos principes eorum: qui dixerunt hereditate possideamus sanctam artem dei. Deum meum pone illos in rotam: sicut stipulam ante faciem venti. Sicut ignis de cōburis stipulis: sicut flamma cōburis mōtes. Ita persequeris illos in tempestate tua: et in ira tua turbabis eos. Imple facies eorum ignominia: et queret nomen tuum deus. Erubescant et cōturbentur in seculum faculi: et cōfundantur: pereant. Et cognoscant quoniam nomen tibi dominus: tu solus altissimus in omni terra.

In fine psalmi asaph.

Eam dilecta tabernacula tuas habet virtutis: cōcupiscit et deficit anima mea in atria domus. Quoniam meum est caro mea: exultauerunt in deum viuus. Estem pater inuenti sibi domus: turritus idus ubi reponat pullos suos. Altaria tua domine virtutis: regem meum et deus meum. Beati qui habitant in domo tua domine: seculum seculum laudabunt te. Beatus vir cuius est auxilium a te: ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymarum in loco quem posuit. Item benedictione dabit legislator: abunt de virtute in virtute: videbit deus deorum in syon. Domine deus: virtutis exauditione mea: auribus percipe deus iacob. Protector noster aspicere deus: et respice in faciem christi tui. Quoniam melior est dies vnus in attritionibus supradictis. Et glabietus esse in domo dei mei: magis qui habitare in tabernaculo peccatorum. Quoniam miam et veritatem diligit deus: gratia et gloria dabit deus. Non prius dabit bonis eos qui ambulat in innocentia: domine virtutis beatus homo qui sperat in te.

In finem filius chore.

lxxxvii.

Exultasti domine terra tuam: auertisti captiuitatem iacob. Remissi iniquitatem plebi tue: operuisti oia peccata eorum. Dimigasti omnem iram tuam: auertisti ab ira indignationis tue. Conuertere nos de saluatio noster: et auerte iram tuam a nobis. Numquid in eternum irascaris nobis: aut exstiteris ira tua a generatione in generationem. Deus tu cōseruus iustificationis nos: plebs tua letabitur in te. Quoniam de nobis quid miam tuam salutare tuum da nobis. Audias quid loquar in me deus deus: quoniam loquar pacem in plebe tua. Et super sanctos tuos: et in eos qui conuertuntur ad cor. Quia tamē propter timores cum salutare ipsius: ut inhabitet gloria in terra nostra. Quia et veritas oblauerunt sibi iusticia et per osculante. Veritas de terra orta est: iusticia de celo prosperit. Etenim deus dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructum suum. Iusticia ante eum ambulabit: ponet in via gressus suos.

Canticum dauid.

lxxxviii.

Plana domine aure tuas: et exaudi me: quoniam inopem et pauperem sum ego. Custodi alas meas quoniam sanctus sum: saluum fac seruum tuum deum meum. Sperantem in te. Misere me domine quoniam ad te clamaui tota die: iusticia iam seruit tui quoniam ad te domine aliam meam leuauit. Quoniam tu domine suauis et mitis: et multe misericordias inuocantibus te. Auribus percipe domine: et intende voci deprecationis mee. In die tribulationis mee clamaui ad te: quoniam exaudisti me. Non est similis tui in dijs domine: non est secundum opera tua. Omnes gentes quas cūq; fecisti venient et adorabunt coram te domine: et glorificabunt nomen tuum. Quoniam magna est et facies mirabilia tua: deus solus. Deus domine in via tua: ingrediar in veritate tua: delecter cor meum et timeat nomen tuum. Cōfitebor tibi domine deus meus in toto corde meo: et glorificabo nomen tuum in eternum. Quia misericordia tua magna est super me: et erusti animam meam ex inferno inferiori. Deus iniqui in surrexerunt super me: et synagoga potentium quiescerunt animam meam: et non proposuerunt te in cōspectu suo.

Joban. c.

Isa. 9. et Isr. 110. et 137.

Intra. 110.
et. 144.
supra. 14.

Et tu dñe deus miserator: miserico: patiens et
multe mie trerax. Respice in me: misere mei: da
ipsū tuū puero tuo et saluū fac filiū ancille tue. Fac
mecū signū in bonū vt videant qui oderunt me et
pñdant: qm tu dñe adiuuisti me et pñsolat es me.
C. Psalmus canticū filij dñe. lxxvi.

Indamēta eius in mōtibz sanctis: di
ligit dñs portas syon sup oia taberna
cula iacob. Gloriosa dicta sunt de te: ci
uitas dei. Memoi ero raab et babilōis:
scētium me. Ecce alienigene et tyrius et populus
et hyopū hī fuerūt illic. Et tūdū syon dicet ho
mo: et homo nat? est in ea: ipse fundauit eā altis
simus. Dñs narrabit in scripturis ppsolū et pulc
rumbo: qm fuerūt in ea. Sicut ierātū oim: ha
bitatio est in te. C. Canticū psalmi filij dñe
re in finē pio amelech ad respōdendum intel
ctus hēma israelite. lxxvii.

Domine de? salutis mee: in die cla ma
ti et nocte coia te. Intret in cōspectu
tu oiaatio mea: inclina aurē tuam ad
pēcē meam. Quia repleta est malis aia
mea: et vita mea inferno appropinquauit. Esti
matus sum cū descendētibz in lacū: factus sum
sicut homo sine adiutorio iter mortuus liber. Si
cut vulnerat domitētes in sepulchris quo: non
es meoim aplūe: ipsi de manu tua repulsi sunt
Posuerit me illic inferioit in tenebrosis et in im
bis mortis. Super me confirmatus est furor tu:
et oēs fluctus tuos in duxisti sup me. Longe feci
sti notos meos a me: posuerunt me abominatio
nem sibi. Traditus sum in manu eorum: oculi
mei languerunt ptiētia. Clamaui ad te domi
ne: tota die expēdi ad te manus meas. Nunquid
mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt
et confitebunt tibi. Nunquid narrabit aliquis in
sepulchro miam tuā: vt veritatē tuā in perditionē
Nunqd cognoscent in tenebis mirabilia tua: et
iusticia tua in terra obliuionis. Et ego ad te dñe
clamaui: et mane oratio mea pueniet te. Ut qd
dñe repellis orationē meā: auertis faciē tuā a me
Pauper sum ego et in laboribz: a tuēture mea: ex
altatus aū humilatus sum et p̄turbatus. In me
transierunt ire tue et terrores tui cōturbauerunt
me. Circūdederūt me sicut aqua tota die: circū
dederūt me simul. Elōgasti a me amicum et p̄xi
mum: et notos meos a miseria. lxxviii.

Intellectus et bz israelite. lxxviii.
Inferico: dias dñi in eternū cātabo. In
generatione et generatione: annūciabo
veritatē tuā in oie meo. Quia dixisti in e
ternū mīa edificabit in celis: p̄darabit
veritas tua in eis. Disposuisti testamētū electio
me sociari ui dāuid seruo meo vsqz in eternū p̄para
bo semē tuū. Et edificabo in generatione et gene
ratione: se dem tuā. Cōstēbantur celi mirabilia
tua dñe: et tēn veritatē tuā in ecclesia sanctorum.
Quia quis in nubibus equabitur dño: similis erit
deo in filiis dei. De? qui glorificatur in cōsilio san
ctoris: magni? et terribilis sup oēs qui in circuitu
eius sunt. Dñe de? virtutū quis similis tibi: potēs
es dñe et veritas tua in circuitu tuo. Tu dñas
potestas maris: motū aū fluctū ei? tu mitigas

Tu humiliasti sicut vulneratū supbū: in brachio
virtutis tue disperdisti inimicos tuos. Qui sunt
celi? tua est terra: orbē terre et plenitudinē eius
tu fundasti: aquilonē et mare tu creasti. Habito
bermon in nōle tuo exultabūt: tuū brachiū cū po
tētia. Firmet manus tua et exaltetur dextera tua
iusticia et iudiciū p̄paratio sedis tue. Dñs et ver
itas p̄cedet faciē tuā: beatos ppsol dñs iubilati
onē. Dñe in lumine vultus tui ambulabunt et in
nōle tuo exultabunt tota die: in iusticia tua exal
tābunt. Quia gloria virtutis eoz tuas: et in bñpla
cito tuo exaltabit conu noster. Dñi est assu
prio nostra: et sancti israel regis nostri. Tūc loca
tus es in visione sancti tuos: dixisti posui a diu
tousū in potēte et exaltatū electum de plebe mea.
Inuent dāuid seruū meū: oleo sancto meo unxi
eum. Manus em mea auxiliabz ei: et brachiū me
um cōfirmabit eū. Rūp p̄ficiet inimicus in eo: et
filios iniquitatis nō apponet nocere ei. Et coned
dam a facie ipsius inimicos eius: et odientes eū
in fugā cōuertam. Et veritas mea et mīa mea cū
tēpo: et in nōle meo exaltabitur conu ei? Et ponā
in mari manū ei?: et in fluminibus dextera mea
ipsē innocabit me pater me? eo tu: deus meus et
susceptor salutis mee. Et ego pūmogēitū ponā
illū: excelsū pater regibz terre. In eternū seruabo
illū mīam meā: testamētū meū fidele ipsi. Et po
nam in seculū seculū semen eius: et thronū ei? sicut
dies celi. Si aut dereliquerint filij ei? legē meā
et in iudiciis meis nō ambulauerint. Si iusticia
meas pio phanauerit: et mandata mea non custo
dierint. Visitabo in virga iniquitates eoz et in
p̄beribus peccata eoz. Dñam aut meā nō dispe
gam ab eoz: me? nocebo in veritate mea. Neqz p̄
phanabo testamētū meū: et que p̄cedunt da
bus meis nō faciā irrita. Semel iurauī in sancto
meo si dāuid mētā: semen eius in eternū manē
bit. Et thronus ei? sicut sol in conspectu meo: et si
cut luna p̄fecta in eternū: et testis in celo fidelis.

Tu vero repulisti et despectisti: distulisti xpm tuū
Aueristi testamētū serui tui: pio phanasti in ter
ra sanctuariū ei? Destruxisti oēs spes eius: po
suisisti firmamētū ei? fomūdines. Diripuerūt eum
oēs trāsentes: viā factus est opprobriū et vicini
suis. Exaltasti dextera depumētū et edificasti
oēs inimicos ei? Aueristi adiutorū gladij eius
et nō es auxiliatus ei in bello. Destruxisti eum ab
emūdatione: et sedē ei? in terra collisisti. Dimo
isti dies rēpōis eius: p̄fudisti eū cōfusione. Utqz
dñe auertis in finē: exardescet sicut ignis tra tua
Memoiare que mea substantia: nunquid em va
ne cōstituisisti oēs filios hominū. Quis est homo qui
vivet et nō videbit mortē: eruet alā suā de ma
nu inferi. Ubi sunt mie tue antique dñe: sicut iura
st dāuid in veritate tua. Memoi esto dñe oppo
bū serui tuo: quod cōtinui in sinu meo mīta
rum genū. Quod exprobaui eū: limici tui dñe:
quod exprobaui eū cōmurationē xpi tui. Bñdi
ct? dñs ierū: fiat fiat. C. O mōysi p̄ole dei.

Domine refugij factus es eo: lxxix.
Dñs a generatione in generationē. Bñ
dict? mōtes sicut aut fouemur terra et
iobis: seculo et in seculū tu es de? Rie

Psalterium

a ueritas uolens in humilitate: et dignis cōuertimur
 in filij hominū. Et mihi mille anni ante oculos tuos: rā
 que dies heferina que pēterit. Et custodia in no
 cit que pō nichilo habent eoz anni cēti. Mōne
 scire uerba trāscā me flocet et trāscat: respice
 tua: et decidat iudicet et arefac. Ad defecim? in ira
 tua: in furio tuo turbasti sumus. Pōsuisti iudi
 cates nostros in cōpectu tuo: seculū nostrum in
 illuminatione uultus tui. Et o dies nostri be
 fecerāt: et in ira tua defecim? Anni nūc facti ar
 nea meditabimur: dies annoz nostroz: in ipso fe
 rugina anni. Si autē in potētiab? octoginta
 anni: et amplius eoz labor et dolor. Et mihi superne
 nūc māsuetudo: corripimur. Quis nouit pote
 statez et tue: pē timore tuo irā tuā dū numerare
 uerterā tuā sic notā facit eruditio corde in sapie
 entia. Cōuertere dñe: ut respiciat deprecabilis effo
 rus seruoz tuos. Repleti sumus mane misericor
 dia tua: et cruentum? et delectum sum? in inob? die
 bus nostris. Letati sum? p? dieb? quibus nos de
 millastis: annis quib? ridim? mala. Respice in ser
 uos tuos: et in opera tua: dirige filios eoz. Et si
 spēdo: dñi be nūc filij pignoz et opera manum no
 strāz: dirige pūp? nos: opus manū nostrarum
 dirige. **CLAUO** cantici psal. dauid. **xx.**

Qui habitat in altitudo altissimi in
peccatione dei celi amovabit. Dicit dñs
susceptor me⁹ tu⁹: refugium meū de⁹
me⁹ sperabo in eū. **22** in ipe liberabit
me de laqueo venientia: et verbo aspero. Scapulis
suis obducat tibi: sub pennis eius sperabis.
Sicut circumdabit te veritas: et non timebis a tri-
mote nocturno. In agnita volāte in die a negotio
perambulāte in tenebris: ab incurfu et demonio
mercedio. Adent a latere tuo mille: decem milia
a dextris tuis: ad te autē nō appropinquabūt.
Geritā me oculis tuis cōsiderabis: et retributio
nē peccatorū videbis. **23** tu es dñe ipse me al-
tissimi posuisti refugium tuū. Nō accedet ad te ma-
lū: nāgelis nō appropinquabūt: et ab omni
tuo. **24** in angelis suis mandavit de te: ut cū
ante in mō⁹ videris. In manib⁹ portabunt te:
ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Sup aperi-
ent tē: et basiliscus ambulabit: et cōculabis leonem
et draconē. **25** in me speravit liberabo eū: pio-
tē eū qui cognovit nomen meū. **26** clamavit ad
te eū: et exaudi eū: cū ipso fuim in tribulatione cri-
pam eū: et glorificabo eū. Longitudine dier⁹ re-
plebo eū: et ostēdā illi salutare meum.

De palmis canit in die sabbati. *res.*
 Quid est cōfiteri dñor: psallere nolui
 altissimi. Ad annunciādū mane miam
 tuā: et veritate tuā per noctes. In deca
 choīdo psalterio: cō canit in citra. a.
 Delectasti me in die factura tua: in operi
 bus manū tuā et exultabo. Quas magnificata sunt
 opā tua dñenimē: pōfunde facie sunt cogitati
 ones tue. Vir insipiens non cognoscit: stultus
 nō intelligit hoc. Cū etiam fuerint peccatores sicut
 senti: tū apparuerit eis quā operant iniquitates.
 Et interit in seculū seculū tu aut altissim' in eternū
 dñe. Qui ecce limci tu die qm' ecce limci tu pi
 bñt: dispōnt eis opā pñ dñe. Et exultabo.

scitumiconcominu meū: fenectus mea in mīa
vberī. Et bēpser ocs me? inimicos meos: tab
insurgēb? in me malignatib? audiet auris me
Zult? in palma florebit: sicut cedr? libani multipli
cabit. Plātat in domo dñi in arsis dom? dei nri
florebunt. Adpuc multiplicabunt in senecta vbe
nri: bene patietis erūt v? annūciet. Qm rectus
dñs deus noster: non est iniquitas in eo.
R. Zuo cantici dauid in die añbattatū quādo
eundat et terra. xcij.

Dominus regnavit decorez indur⁹ est
induratus est dñs fortitudinē z p̄c̄rit
f̄. Et el firmavit orbē terre: qui nō
mouebit. Parata sedes tua et tunc
seculo tu co. Elc̄leuatur flumina disc̄leuauē:
runt flumina rōz fōz. Elc̄leuāt ūr flumina f̄u:
suos: a vocib⁹ aquaz multaz. Mirabiles elatio
nes maris: mirabiles i altis dñs. Testimonia tua
credibilia facta sunt nimia: domū tuam decet san
ctitudo dñe in longitudinē dierum.

Psalms. vii. d. quarta lebbati. cxi.
 Duo vltionu dñs: duo vltionu z lebe
 egit. Et alite qñ iudica s terrā: redde
 t tñmbonitē superbi. Vltos qñ pecca
 tores dñs: vtiqueqñ peccatores gloriā
 bunt. Et abstant z loquētur iniquitatē: loquētur
 oēs qñ operant iusticiā. Populū tuū dñs hu
 milauit: tñs hereditatē tuā vtrauerūt. Quidom
 z aduēnā interfecerūt: populos occiderunt. Et
 dixerūt nō vidēbit dñs: nēc intelliget de? iacob.
 Intelligit inqñspietes in ppo: z stultū aliquando
 sapite. Qui plātauit aurē nō audiet: aur dñs
 oculū nō cōsidat. Qui corripit gētes nō argu
 eat: qñ doceribon sciētā. Dñs fct cogitatio
 nes hom: qñ vane sunt. Beatus homo quem tu
 cruciāris dñs: de lege tua docueris ē. Et mī
 tiges et i debilis malis: donec dñs odiatur peccato
 rē i iouca. Quia nō repellēt dñs plebē suā: z herē
 ditatē suā nō derelinquet. Quoaduqñ iusticia
 conuertatur in iudiciū: et qui iuxta illam om
 nes qñ recto fuit corde. Quia conforget michi
 aduersus malignātes: aur qd stabit mecū aduer
 sus opērates iniquitates. Tñ qñ dñs adiuit me
 paulominus habitafet in inferno alia mea. Si
 cibā motus est pes me? mīa tua dñs adiubat
 me. Scēdū multitudinē dolor meū: in corde
 meo: cōsolationes tuae lētificauerūt aliam meā.
 Flūgd adheret tibi sedes iniquitatis: qñ singis
 labōrē in precepto. Captabūt in aliam iustit? tan
 quā in innocētē cōdemnabūt. Et factus est michi
 dñs in refugiu: deus me? in adiutoriu speli me.
 Et reddet illis iniquitatē ipsorū: in malicia eorū
 disperdet eos: disperdet illos dñs deus noster.

Lauda carnis ipsi dandi. xcliii.
Enite exultem dñs: iubillemus deo sa-
 lutari nostro. Preoccupem⁹ facie eius
 in confessione: in psalmis iubilem⁹ ei
 qm deo magn⁹ dñs et rex magn⁹ sup
 oēs deos: qm nō precepit dñs plebē suā: in ma-
 nu eius sunt oēs fines terre: et altitudines montū
 ipsius sunt. Qm ipsius est mare et ipse fecit illud:
 et sicca man⁹ ei⁹ et forauit mare. Et nate a dotem⁹ et
 prociadam⁹ et plouem⁹ añ dñm qm fecit nos: qī p̄

1896. 6. 2.
 1896. 12. 2.

2D8L.4.C.
2U.4.D.

பிரிவு 103

Hebr. 3. b
et. 4. b.

est dñs deus noster. Et nos populus pascue ei⁹
et oues man⁹ ei⁹. hodie ille vocē ei⁹ audieritismo
lite obdurare corda vestra. Sicut in irritatione
secundū diēctationis in deserto. Vbi retrauerūt
me patres vestri: probauerunt ⁊ viderunt opera
mea. Quadragitis annis offensus fui generatiōi
illī: dixi semp̄ hi errāt coide. Et isti nō cognoue
runt vias meas: vt irauai in ira mea si introibūt
in requiem meam.

Psalmus dauid quando domus edificabatur
post captiuitatem.

1. Paral.
16.

Gloria dñi canticū nouū: cantate dñs
oīa terra. Cantate dñs ⁊ benedicite
nōmini eius: annūciate de die in dies salu
tare eius. Annūciate iter gētes gloriā
eius: in oīs⁹ populis mirabilia ei⁹. Et m̄ magnus
dñs ⁊ laudabilis nimis: terribilis est sup̄ oēs de
os. Et m̄ oēs bñ gētiū demonia: dñs alit celos fe
cit. Cōfessio ⁊ pulchritudo in conspectu ei⁹: scitmo
nia ⁊ magnificētia iustificatiōe ei⁹. Afferte dñs
priē gētiū afferte dñs gñā ⁊ honorē: afferte dñs
gñā nol ei⁹. Tollite hostias ⁊ introite in atria eius
sodate dñm in atrio sancto ei⁹. Cōmoueat a fa
cie eius vniuersa terra: dicite in gentibus qñ dñs
regnaui. Item correat oībē terre qui nō cōmo
uebit: audicabit populus in equitate. Retent celi ⁊
terralter terra cōmoueat mare ⁊ plenitudo eius
gaudebit ligna ⁊ oīa que in eis sunt. Tūc exulta
bunt oīa ligna siluarū a facie dñi q̄a venit: qñ ve
nit iudicare terram. Iudicabit oībē terre in equi
tate: ⁊ populus in veritate sua.

supra. 47.
Eccl. 4. 3. b.

supra. 1. 3.

infra. 97.

Psalmus ipsi dauid quando terra eius re
stituta est ei.

Dominus regnauit exultet terra: letē
tur insule multe. Flubes ⁊ collis i cir
cuito ei⁹ iusticia ⁊ iudiciū correctio fe
dis ei⁹. Ignis ahi ipsius pcedet: in flā
mabit in circuitu inimicos eius. Alluxerūt fulgura
eius oībī terre: vidit ⁊ cōmota est terra. Mon
tes sicut ceras fluxerunt a facie dñi: oīs terra.
Annūciauit celi iusticiā ei⁹: ⁊ viderūt oēs
populi gloriā eius. Cōstantes omnes q̄ aduocāt
sculpit: qui gloriānt in simulacris suis. Ad ro
tate cū oēs angeli eius: auditis ⁊ letata est syon.
Et exultauerūt sile in de: propter iudicia tua do
mine. Et nō tu dñs altissim⁹ sup̄ oēm terra: nimis
exaltatus es super oēs deos. Et tu diligis domi
num odite mali custodi dñs alas seruoꝝ tuorū
de manu peccōis liberabit eos. Lux orta est iusto:
⁊ rectis coide leticia. Letamini iusti in dñs ⁊ cōfi
temini memōie sanctificationis eius.

Hebr. 1. b
supra. 47.

Amos. 5. b

Psalmus dauid

Gloria dñi canticū nouū: qñ mirabi
lia fecit Saluauit sibi dextera ei⁹: ⁊ bñ
cū sanctū ei⁹. Florus fecit dñs saluta
re sibi in conspectu gētiū reuclauit iusti
ciam suā. Recordat⁹ est mie sue: ⁊ iustitias sue do
mus israel. Eliderunt oēs termini terre: salutare
dei nostri. Gubilate dñs oīs terra: caritate ⁊ exulta
te ⁊ psallite. Psallite dñs in cythara in cythara ⁊
voce psalmodi in tubis pūctilib⁹ ⁊ voce tube cōmee
Gubilate in conspectu regis dñi: moueatur mare
⁊ plenitudo eius oībī terrar⁹: qui habitāt in eo.

Eccl. 5. 2. e.

Flumina plaudēt manu simul mōtes exultabunt
a conspectu dñi: venit iudicare terras. Iudica
bit oībē terrarū in iusticia: ⁊ populus in equitate
Psalmus dauid.

supra. 95.

Dominus regnauit irascant populi: d
sedes sup̄ cherubim moueat terra. Dñs
in syon magn⁹: ⁊ excelsus sup̄ oēs po
pulos. Coniteant nol tuo magno qñ
terribile ⁊ sanctū est: honoris regis iudiciū diligat
Tu parasti directiōe iudiciū ⁊ iusticiam in la
cob tu fecisti. Exaltate dñm deū nostrū: ⁊ adoa
te iacob illi pedū eius: qñ sanctus est. Moyses ⁊
aaron in facer dotib⁹ ei⁹: ⁊ samuel inter eos ⁊ duo
cant nomē eius. Inuocabāt dñm ⁊ ipse exaudi
bat eos: in cōlūna nubis loquebat⁹ a deos. Cū lo
quebat⁹ testimonia eius: p̄cepit quod dedit illis
Dñe de⁹ noster tu exaudiebas eos de⁹ tu ppin⁹
fuisti eis ⁊ viciſtens in oēs a diuersiones eorum
Exaltate dñm deū nostrū: ⁊ adoa te in mōte san
cto eius: qñ sanctus dñs deus noster.

Psalmus in confessione.

Gloria deo oīs terra: seruite dñs in le
ntia. Introite in conspectu ei⁹: ⁊ exulta
tione. Scitote qñ dñs ipse est de⁹: ipse
fecit nos ⁊ nō ipsi nos. Populus ei⁹ ⁊
oues pascue eius introite positas eius in cōfessi
one: atria ei⁹ ⁊ hymnis cōntemini illi. Laudate
nomē eius qñ suauis est dñs in eternū mea eius
⁊ v̄s in generatione ⁊ generationē veritas eius
Psalmus ipsi dauid.

supra. eodē

supra. 65.

Miser cordias ⁊ iudiciū carabo tibi dñe
psallā ⁊ intelligā in via iaculara: quā
do venies ad me. Perambulabaz in ino
centia cordis meā in medio dom⁹ mee.
Nō proponebā ante oculos meos rē in iusticiā faci
entes p̄uariatationes odiū. Non adheſi michi
cor p̄uā: dedināre a me malignū non cognosce
bam. Detrahēre secreto proximo suo obſc̄ p̄que
bar. Superbo oculo ⁊ insatiabili corde: cum hoc
nō edebam. Oculi mei ad fideles terre vt sedēt
mediū ambulans in via iaculara bñ michi mīni
strabat. Nō habitabat in medio dom⁹ mee q̄ facit
supbia: qui loquit iniqua nō dregit in conspectu
oculoꝝ meor⁹. In matutino interficiebā oēs pec
catores terre: vt dīperderē de ciuitate dñi omnes
operantes iniquitatē em.

Quario pauperis cum anxietur: coram do
mino effudit piecem suam.

Dominus exaudi orōne meaz: ⁊ clamor
meus ad te veniat. Nō auctas facies
tuā a meū quacūq̄ dies tribulor⁹ die
na ad me aurē tuaz. In quacūq̄ die
inuocauero te: velociter exaudi me. Et defecit
sicut fumus dies mei: ⁊ ossa mea sicut cremū aru
erunt. Percussus sum vt fenu ⁊ aruit cor meū: q̄
oblitus sum comedere panē meum. A voce gēmi
tus mei: adheſi os meū carni mee. Similis fact⁹
sum pellicano solitu dñs: facies sum sicut micri
coraz in domicilio. Vigilaui ⁊ fact⁹ sum sicut pas
ser solitarius in tecto. Leta die exprobiabāt mi
chi inimici mei: ⁊ iaudabāt me aduerſum me iu
rabant. Et cinerē tanq̄ panē mīducabā: ⁊ pocu
lum meū cū tere mīcebat. A facie ire indignatio

infra. 14. 2.

infra. 137.

Psalterium

Hebr. 1. c.

Infra. 14. 6.

Supra. 6. 1.

Infra. 14. 5.

1. Paral. 16. b. 1. Paral. 12. b.

1. Paral. 19. c.

nis tue: qui eleuans alisisti me. Dices mel sicut vin-
bia declinauerunt: ego sicut fenſu arui. Tu autem
dñe in eternũ pmanes: memodale tuum in gene-
ratione et gñatione. Tu exurges miserere: sp-
on: qui rēpus miserēdi ei: qui venit rēpus. Quia pla-
cuerunt seruis tuis lapides eius: et terre ei mis-
erebunt. Et timebūt gētes nomē tuū dñe: et oēs re-
ges terre gloriā tuā. Quia edificasti dñs syon: et vi-
debatur in glia sua. Respexit in orōne humiliāet
nō spieuit pñe ei. Scribant hec in generatio-
ne altera: et populus q̄ creabit lau dabit dñm. Quia
prospexit de excelso sancto suo: dñs de celo in ter-
ram aspexit. Ut audiret gemit: cōpedito: vt sol-
ueret filios interemptōiū. Ut annūciēt in syon
nomē dñe: et laudē eius in hierusalē. In cōuēntē
do populos in vnum: et reges vt seruiāt dño. Re-
spōdit ei in via virtutis sue: paucitatē dñerū meo-
rum nūcia mihi. Ne renoces me in dimidio die: p-
meo: in generatione et generatione anni tui.
Initio tu dñe terrā fundasti: opa manū tuarū
sunt celli. Tps peribunt tu autē permanes: et oēs si-
cut vestimentū veterāscēt. Et sicut opertōiū mu-
tabit oēs et mutabunt: tu autē idem ipse es et anni
tui nō deficiēt. Filii serui tui habitabūt: et se-
men eo: in scdm diriget. Ps ipſi dauid. 145.

Benedic ala mea dño: et oia que itra me
sunt nol sancto tuo. Benedic ala mea
dño: et noli obliuisci oēs retributiones
eius. Quia opiciatur omnibus iniqui-
taribus tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat
te in misericordia et miseratione. Qui replet
in bonis desideria tua: renouabit vt aequale iuue-
tus tua. Facies mea dñs: et iudiciū oibz in iurias
patientibz. Notas fecit via sua: moysi filio isrl
volūtates suas. Misericors et misericors dñs: lon-
ganimo et multū misericors. Nō in perpetuū tra-
scit: neqz in eternũ pmanabit. Nō secundum
petrā nra fecit nobis: neqz secundū iniquitates nras
retribuit nobis. Quia secundū altitudinē celi et ter-
ra: rascoroboiauit milam suā sup mētes se. Quia
distat ortus ab occidente: longe fecit a nobis iniqui-
tates nostras. Quia misere pater filioiū misere
est dñs timētibz se: qm ipse cognouit figmētū no-
strū. Recordat: est qm palus iunior: homo sicut
fenus dies eius tanqz hos agri sic effloebit. Quia
spūs pertrāsibit in illo: et nō subsistet: non cogno-
scet amplius locū suū. Ma autē dñs ab eterno et vt
qz in eternũ sup timētes eū. Et iusticia illi in fili-
os filioiū: qz seruāt testamētū eius. Et memo-
res sunt mādator spūs ad faciēdi ea. Dñs in ce-
lo parauit sedē suā: et regnū ipsius oibz dñabil.
Bñdicite dño oēs angeli ei: pōtētes virtute: fa-
ciētes verbū illi: et audiedam vocē sermonū ei.
Bñdicite dño oēs virtutes ei: ministri ei qz faci-
tis volūtati ei. Benedicite dño oia opera eius
in omni loco dñationis ei: bñdic ala mea dño.

Benedic ala mea dño: dñe de me ma-
gnificatus es redēmet. Rōfessiones
et decorē in iustitiam: in lumine sicut
vestimētū. Et tēdē mel sicut peli: et
regis aequale superiōra ei. Qui ponit nubē ascen-

sum tuū: qui ambulat sup pēnas ventōis. Qui fa-
cis angelos tuos spūs: ministros tuos ignē vi-
tem. Qui fundasti terrā sup stabilitates suā: nō
inclinabis in seculū seculi. Abysus sicut vestimē-
tum amictus ei: sup mōtes stabat aque. Ab icra
patione tua fugient: voce tonitrui tui formida-
bunt. Ascēdit mōtes et descēdit cāpi in locum
quē fundasti eis. Terminū posuisti quē nō transi-
gre diēnt: neqz pueritēnt opēre terā. Qui emis-
it fontes in cōuallē: inter mediū mōtiū petrā
sibit aque. Porabūt oēs bestie agri: expectabūt
ona gri i sinu sua. Sup ea volucres celi habitabūt:
de medio petra: dabūt voces. Rigā mōtes de
superiōribz suis: de fructu opēri tuo: p satiatū
terra. Productō fenū iumentō: herbaz seruatur
holm. Ut educaz panē de terra: et vinū letificet
cor hois. Ut exultaret facē in oleo: rānis cor bo-
minis confirmet. Saturabūt ligna cāpi et cedri
libani quoz plantauit: illic passerē et nidificabunt
liherodii dom: bur est eo: mōtes excelsi ceruis
petra refugiu herinacali. Fecit lunā in tēpora: sol
cognouit occasum suū. Posuisti tenebras et facta
est nox: in ipa petrā sicut oēs bestie silue. Carnū
leonū rugietes vt rapiāt: querāt a deo escā sibi.
Ortus est sol et cōgregati sunt: et in cubiliis suis
collocabunt. Erabit homo ad opus suū: et ad ope-
rationē suā vqz ad vespē. Quam magnificata
sunt opera tua dñe: oia in sapientiā fecisti: mpla
est terra possessione tua. Hoc mare magnū et spa-
ciosum manibz: allic reptili quoz nō est numerus.
Alia pusilla cū magnis: illic naues petrā sicut
draco iste quē formasti ad illudēdum ei: oia a te
expectāt vt des illa escā in tēpore. Vante te illa
colligēt: perētē te manū tuā oia implebunt do-
nitate. Auertēte autē te facē turbabunt: auferet
spūs eo: et deficiēt: et in puluē suū reuertē-
tur. Emite spūs tuū et creabunt: et renouabis
facē terre. Et gloriā dñi in seculū: et in oia
opētibz suis. Qui respicit terrā et facit eaz tre-
me: qui agit mōtes et humigat. Cantabo dño in vi-
ta mea: psallā deo meo qdū sum. Vocandū sit ei
eloquiū meū: ego vero delectabor in dño. Bñdic-
ent peccatores a terra et iniqui ita vt nō sint bene-
dic anima mea domino. Alleluia.

Entemini dñs et inuocate nomē eius:
annūciatē inter gētes opēra ei. Cāta-
te ei et psallite ei: narrate oia mira bñlla
et laudamini in noie sancto ei. Xetē-
cor querentiū dñm querite dñm et cōfirmamini:
querite facē eius semp. Memōtote mirabilium
eius qz fecit: p digita ei et iudicia ois eius. Semē
abraam serui eius: filii iacob electi ei. Tps dñs
de noster in vniuersa terra iudicia eius. Mos
fuit in seculū testamētū sui: verbū quod mandauit
in mille generationes. Quod disposuit ad abiaā
et iuramenti sui ad ysac. Et statuit illud iacob
in pceptū: et isrl in testamētū eternū. Dices tibi
dabo terrā chanaan: fūniculū dēreditiā vestre
Lū essent numero bieu: paucissimi in cole eius.
Et petrāserūt de gēte in gētem: de regno ad
populū alterus. Nō reliquit holm nocere eis: et
corripuit p eis reges. Nolite rāgere xpos meos:
et in ppetis meis nolite malignari. Et vocauit

famē fup terrā: et omne frumentū panis cōstruit.
Misit ante eōs virū in feruum venditūm eis: ioseph. humiliauerūt in cōpeditus pedes ei: fer-
rū pertransiit aliam eis: donec veniret verbum eius. Et loquū dñi infāmavit eis mīst rer: et solue
eū: princeps ppopz: et dimisit eū. Cōstruit eū dñi
dom? fues: principē oīs possessionis sue. Et
erexit palceps ei? sicut semetipsum: sene ei? pui-
dentē doceret ei? intravit isrl in egyptū: et labo
accola fuit terra eam. Et auit ppolm sua: et ve-
mēter: firmauit ei? sup limcos ei?. Cōuertit cor
eius: et adiret ppolm ei? et doli facerent in feruus
eius. Misit moyses feruū suū: aaron quem elegit
ipm. Cōstitit in eis verba signoz: sup eo: p digito
in terra eū. Misit tenebras et obfcuravit: non ex
acerbatit sermones suos. Cōuertit aquas eōū
in sanguinē: et occidit plices eo. Et exaluit terra
eo: ranae in penetralibus regū ipsoū. Dixit ei
venit cynomia et cynifex in omni? finibus eōū.
Cōstitit pluuia eōū grandinē ignē cōburentē
in terra ipsoū. Et pcutit vineas eo: et ficulneas
eōū: et cōstruit lignū finū eōū. Dixit ei venis lo-
culia et buccus: cutis non erat numerus. Et come
dit omne fenu in terra eo: et comedit oēs fructū
terre eo. Et pcutit omne pumogenitū terra eo
pū: pūmilia oīs labiois eo. Et exurit eos cum
argento et auro: non erat in tribus? eōū infirm?
Et erat eis egyptus in pfectiōe eo: et incubuit
timor eo sup eos. Et pandit nubē in pfectionē
eo: ignē vī luceret eis p noctē. Pertrunt et ve-
nit conuertere pane celi futurū eis. Et dirupit pe-
trā et fluxerūt aque: abierūt in sacco flumina. Et m-
memori fuit verbi facit finis? habuit ad abrahā
puerū suū. Et exurit ppolm suū in exultatiōe: et
electos suos in leticia. Et dedit illis regiones gen-
tū: et laboēs popoz pōderēssit. Et custodiant
iustificatiōes eius: et legem eius requirant.

Alilura.

Alleluia.

Ex.

ominatimini dñio qm̃ bonus: qm̃ in secu-
la mia eius. Qm̃ loq̃et potētia dñi
auditas facit oēs laudes ei⁹. Beati dñi
cuiusmodi iudiciū: et faciūt iusticiā in oī
tpe. Memento nostri dñe in beneplacito populi
visita nos in saluatiōe tuo. Ad vidēdū in bonitate
electiois tuop ad letandū in fidelicia gentio tua: vt
lauderis cum bereditate tua. Peccauimus cum
patrib⁹ nostris in iustis et gimus iniquitatē fecim⁹.
Patres nostri in egypto nō intellexerūt mirabi-
lia tua: nō fuerunt memores multitudinis miseri-
cordie tue. Et irritauerūt ascendētes in mare: ma-
re rubiū. Et saluauit eos ppter nomen fili⁹: nō
tam faceret potētia fili⁹. Et increpuit mare: ru-
biū et effricatū est: deduxit eos in abyssum sicut
in deserto. Et saluauit eos de manu odiētū: re-
demit eos de manu inimici. Et operuit aqua tri-
bulantes eos: vñ ei⁹ eis nō remansit. Et credide-
rit verbū eius: laudauerūt laudes eius. Cū
fecerūt oblitū sunt op̃erū ei⁹: et nō fulsuerūt cō-
siliū ei⁹. Et cōcupiscientia cōcupiscētia in deserto
tentauerūt dñe in inano. Et dedit eis petiti-
onē ipsorū: misit saturitatē in alas eorū. Et irri-
tauerūt moy sen in calstris: arōs sanctū dñi. Apta
ei⁹ terra et deglutit dathan: operuit sup eorū

gationē aby. is. Et exarxit ignis in synagoga eorū
nāma cōbūlit pētoēs. Et fecerūt viriū in oībēz
a dōaueit rēpūlscipulib. Et murauerūt glām suā
in sūstrūdē vitulū: comeditio feniū. Et plūti sūnt
deū d' saluauit eos: fecit magnalia i egypto: mirā-
bilia in terra ephm: terribilia in mari rubio. Et
dixit v' disperdet eos: nō moyses electus ei.
Nēstisset in cōfractiōne in cōspēctū ei.
Et iratū ēē nō d' disperdet eos: p' nūbilo habuerit
terrā desiderabile. Nō crediderūt mō ei: t' mur-
murauerūt in tabernaculo: fūiemō exaudierunt
vocē dñi. Et eleuauit manū suā sup eos: v' ppter
neret eos in deserto. Et v' d' fecerit semen eo i
natiōib. t' d' disperdet eos in regionib. Et linati
sūnt deēp'hegor: t' comederūt sacrificia mortuō-
rū. Et irritauerūt ei in adiutōnib' suis: mū-
tiplicata est in eis ruina. Et stetit p'pnoēs: t' plas-
catur: cessauit quassatio. Et reputat' ē ei ad ius-
ticiā: gñatioe t' gñatiōe vīp in sempiternū.
Et irritauerūt eū ad aquas cōtradictiōis: t' vera-
tus est moyses ppter eos: q' eraceratib' spm
eius. Et diluinit i labijs suis: nō d' disperderūt gē-
tes: quas dicit dñs de' illis. Et cōmēti sūnt inter
gētes: t' didicerūt opa eo p' t' seruierit sculpsib' eo-
rū: factū ē illis in scandaliū. Et imolauerunt
filios suos: filias suas demonijs. Et effuderūt
sanguinē innocētis: sanguinē filioz suoz t' filia-
rū suarū: quas sacrificauerūt sculpsib' ephanae.
Et interfecta est terra in sanguinib' eōrū: mātina-
ta est in opibus eo: fonsati sūnt in adiutōnib' suis.
Et irat' est furorē dñs in p'p'm suūz
t' abominatus est hereditatē suā. Et tradidit eos
in manus gentiū: et bēdixit eis q' d' oderūt eos.
Et tribulauerūt eos limici eorū: humiliauerūt
sub manib' eo: spēsque liberatū eos. T' pī autē exa-
cerbauerūt eū in cōsilio suo: humiliatū sūnt i mī-
q'rtibus suis. Et vidit cū tribularent: et audiuit
oratiōe eo. Et memoi fuit testamenti sui: pē-
nitit eū scdm multitudinē mīe sue. Et dedit eos
in mīas: i cōspēctū oīm q' ceperant eos. Salu-
us ē fac nos dñe de' noster: cōgrega nos de na-
tiōibus. Nō p'fiteamur nō sc'to tuo: gloriemur
in laude tua. Bēdixit dñs deus israel a sc'lo et
vīp in sc'lm: d' dicit omīs populus fiat.

Alcuya.

Tallelova.

Conf.

Confitemi dño qm don't qm in scz mja
 dñi. Dicit q redempti sunt a dño qz rede
 mit de manu inimici et regionib' cōgr
 gavit eos. A solis ortu et occasu: ab aq
 uone et mari. Et trauerit i solitudiē laqz: vbi citat
 hylacul nō lucernerit. Et sarietes i linteret: ala eoz
 in spio defecit. Et clamauerit ad dñz qz tribulauerit
 de necessitatib' eoz. Ergripit eos. Et eduxit eos
 i viā rectā: vt iet ciuitate piratōis. Et sicut dñs
 mīe ei: i mirabilia ei. Filii hoīz nō sariant alaz
 inane: et alam efuerit filioz aduēti bonis. Sedentes
 in tenebris et in ymbia mortis: victos in medicis
 et ferro. Et exacerbauerit eloda dei: et collig
 alitissimi irritauerit. Et humiliati sūt in laborib'
 eoz. eoz: infirmati sunt necesse qz adiuuaret. Et
 clamauerit ad dñm qz tribulauerit: de necessitatib'
 eoz. liberati eoz: et eduxit eos de tenebris et
 ymbia mortis: vti cula eoz. dñm. Et affecit dñs

supra. 77
Exo. 7. 6.

Inditb. 13. c
Infra. 16.

(gđrb.7.b

Exo. 14. 8.

File 16. b.

Indith. 13.6
Infra. 117

Infra cod

infracodē

supra eod.
 7 lra eod.

Psalterium.

miseri cor die ei: et mirabilia eius filijs hoim. Et
cōtruit portas et ea: et vices ferro eos confrēgit.
Suscepit eos de via iniquitatis eoz: ppter iustici
am est suas humiliati sunt. Dēm eīcā abominata
est aia eoz: et appropinquaverūt vīs ad portas
mortis. Et clamaverūt ad dñm cū tribularent: et
de necessitatib⁹ eoz liberati eog. Dixit verbus
suis et sanavit eos: et eripuit eos de interitionibus
eoz. Cōfiteant⁹ dño mie ei: et mirabilia ei⁹ filijs
hoim. Et sacrifici⁹ sacrificiū laudis: et annūciant
opa ei⁹ in exultatione. Qui descendit mare in na
uib⁹: faciēs opationē in aquis multas. Ip̄i vi
derūt opera dñi: mirabilia ei⁹ in pfundo. Dixit
et stetit spūs pceller: exaltati sunt fluct⁹ ei⁹. Rēc
dunt vīs ad celos: et descendit vīs ad abyssos:
aia eoz in malis tabescebat. Turbati sunt: mort
sunt sicut ebu: et oīs sapiētia eoz deuotiata ē. Et
clamauerūt ad dñm cū tribularent: et de necessi
tātib⁹ eoz eduxit eos. Et stetit pcellā eius in
aurā: siluerunt fluctus ei⁹. Et letati sunt qī silue
runt: et deduxit eos in portū volūtatis eoz. Cōfitean
t⁹ dño mie ei⁹: et mirabilia eius filijs hoim.
Et exaltent ei⁹ in ecclesia plebis: in cathedra se
nior laudent eū. Posuit flumina in desertū: et exi
tus aquarū in sitim. Terrā fructiferā in salūginē
a malicia inhabitantū in ea. Posuit desertum in
stagna aquarū: terrā sine aqua in exit⁹ aquarū.
Et collocavit illuc flumē: et cōstituerunt ciuita
tē habitatiōis. Et seminauerūt agros et planta
uerunt vineas: fecerūt fructū nativitatis. Et be
nedixit eis: multiplicati sunt nimis: et iumenta eo
rū nō minorauit. Et pauci facti sunt: et verati sunt
a tribulatione maliorū in dolore. Effusa est cōfē
tio sup pūpē: et errare fecit eos in inulo et non
in via. Et adiuvit pauperē de inopia: et posuit
sicut oves familias. Videbūt recti et letabūt: et oīs
iniquitas opilabit os iū. Quis sapiēs et custodiet
hec: et intelliget mias dñi. **Alleluia.**

Canticū psalmi ipsi dāuid. **Cvii.**
Aurati cor mellis deus paratū cor meū
cātatabo et psallū in gña mea. Erurge
psalteriū cytharā: et rugā dulcico.
Sicut boi tibi in pphā dñi: et psallā tibi in
natōnib⁹. Et magna est sup celos mia tua: vīs
ad nubes veritas tua. Exaltare sup celos deus:
et sup oēs terrā gña tua: et liberē dilecti tui. Sal
uū fac dextera tua et exaudi me: de locut⁹ est iū
cto suo. Exaltabo et diuidā schimā: et conuallē ta
bernacloz dimittat. Deus est galaad et me⁹ est
manasse: et effraim sup capite capiti mei. Juda
rex me⁹: moab lebes pēp mee. In idumeā exten
dā calcamentū meū: mibi alieni gene amici facti
sunt. Quis deducet me in ciuitatē munitā: q̄s de
ducet me vīs in idumeā. Nōne tu de⁹ q̄ repulisti
nos: et nō erabis deus in virtutib⁹ nostris. Da no
bis auxilium de tribulationē: et vana salus dñi. In
deo faciem⁹ virtutē: et ipse ad nichilū deducet ini
micos nostros.

In finem psalmus dāuid. **Cviii.**
Eus laudē meā ne tacueris: q̄ oīs pec
catoris et oīs dolosi sup me aptum est.
Locut⁹ sunt a dñm me lingua dolo
sa: et sermonib⁹ odij circūderūt me et

erpugnaverūt me gratis. Pro eo vi me diligēt
detrahebāt mibi ego aut oia bī. Et posuerūt ad
versum me mala p bonis: et odii p dilectionē mea.
Cōstitue sup eū peccatorē: et dyabolus stet a de
xtre ei⁹. Cū iudicā erat pdenat⁹: et oīo ei⁹ fiat
in pcr̄m. Fiat dies ei⁹ pauci: et episcopatū ei⁹ ac
piat alter. Fiat filij ei⁹ orphani: et vxor ei⁹ vidua.
Rurātes transierūt filij ei⁹: et mēdicē: et elian⁹
de bitationib⁹ suis. Scruet fenerator: oīm sub
stantiā ei⁹: et diripiāt alieni labores ei⁹. Nō sit illi
adiutor: nec sit q̄ miseret pupillū ei⁹. Fiant nati
ei⁹ in interitū: in gñatione vna deleat nomen eius.
In memoriā redeat iniquitas patrū ei⁹ in spēctū
dñi: et pcr̄m matris ei⁹ nō deleat. Fiat cōtra dñm
sp̄ et dispet de terra mēoria eoz: p eo q̄ nō est re
coidatus facere miam. Et psecut⁹ est hōiem iopē
et mendicū: et pūctū corde mortificat. Et dilexit
maledictionē et venit ei⁹: et nōlūt benedictionē et
elōgabūt ab eo. Et iduit maledictionē sicut vesti
mētū: et trahit sic aqua in iteriora ei⁹: et sicut oleū
in ossib⁹ ei⁹. Fiat ei sicut vestimentū q̄ opit⁹: sicut
zona qua sp̄ pcingit. Hoc opus eoz q̄ detrahit
mibi apud dñm: et q̄ loquūt mala aduersus aliam
meā. Et tu dñe fac meū ppter nomē tuū: q̄ suas
uis est mia tua. Libera me q̄ egen⁹ et paup sum
ego: et cor meū p̄urbatū est tra me. Sicutymba
cū declinat ablar⁹: sp̄: et excussus suz locut⁹ locuste
genua mea infirmata sunt a ieiunio: caro mea
immutata est ppter oleū. Et ego factus sum op
probriū illis: viderūt ei et mouerunt capita sua.
Adiuvā me dñe deus me⁹: saluū me fac ppter mi
sericordiā tuam. Et scient q̄ manus tua hec: et ta
bñe fecisti eā. Maledicenti illi et tu bñdicēs ei in
furgunt in me pfundant⁹ serus ad tuos tabellā
Inuānt q̄ detrahunt michi p dore: et operat⁹
tur sicut diopole cōfusione sua. Cōfitebor dño
nimis in ore meo: in medio multoz laudabo eū.
Qui est in a dextre pauperis: et saluū faceret a
psequētib⁹ animā meam.

Psalmus ipsi dāuid. **Cix.**
Aurati cor mellis deus paratū cor meū
cātatabo et psallū in gña mea. Erurge
psalteriū cytharā: et rugā dulcico.
Sicut boi tibi in pphā dñi: et psallā tibi in
natōnib⁹. Et magna est sup celos mia tua: vīs
ad nubes veritas tua. Exaltare sup celos deus:
et sup oēs terrā gña tua: et liberē dilecti tui. Sal
uū fac dextera tua et exaudi me: de locut⁹ est iū
cto suo. Exaltabo et diuidā schimā: et conuallē ta
bernacloz dimittat. Deus est galaad et me⁹ est
manasse: et effraim sup capite capiti mei. Juda
rex me⁹: moab lebes pēp mee. In idumeā exten
dā calcamentū meū: mibi alieni gene amici facti
sunt. Quis deducet me in ciuitatē munitā: q̄s de
ducet me vīs in idumeā. Nōne tu de⁹ q̄ repulisti
nos: et nō erabis deus in virtutib⁹ nostris. Da no
bis auxilium de tribulationē: et vana salus dñi. In
deo faciem⁹ virtutē: et ipse ad nichilū deducet ini
micos nostros.

Actu. 1. d

Mat. 22. d
Ihef. 10. c
1. cor. 15. c
Ihef. 7. c

Supia. 9.
et Ibra. 137.

Psalterium.

cit dominus exultemus et letemur in eo. **B**os- mine saluſ me fac o domine bene sperare bene dictus qui uenit in nomine domini. Benedixim⁹ vobis de domo dñi: dñs ⁊ illuxit nobis. Cōſtituit die ſolē in pdenſis: vſq; ad conu altaris. Deuſ me⁹ es tu ⁊ cōſitebor tibi: de⁹ me⁹ es tu et exaltabo te. Cōſitebor tibi qm̄ exaudiſti me ⁊ fa- crux es mihi in ſalutē. Cōſitemini dño qm̄ bon⁹ qm̄ in ſeculum mia eius. **Alleluja.**

C. Aleph.

cxvii.

Beatimaculati i via: q ambulāt in lege dñi. Beati q ſeruant teſtimonia tua: in toto corde exgunt eū. Nō em̄ q ope- rant iniquitatē in vijs et ambulauerūt. Tu mādāſti: mādāta tua cuſtodiri nimis. Cū nū dirigant vie mee ad cuſtodias iuſtificationes tuas. Tunc nō p fundat: cū piperero in oib⁹ man- datis tuis. Cōſitebor tibi in directiōe cordis eo q didici iudicia iuſticie tue. Iuſtificationes tuas cuſtodis: nō me derelinquēs vſq; uaq; **C. Beth.**

In quo corrigis adoleſcētior: via ſuam: i cuſtodiendo fm̄ōes tuos. In toto cor- de meo exgitiſti: ne reſpellas me a mādatis tuis. In corde meo abſcōdi elo- qia tua: vt nō peccem tibi. Bñdictus es dñe: doce me iuſtificationes tuas. In labijs meis: pñciaula iudicia oris tui. In via teſtimonio ⁊ tuor⁹ de- lectat⁹ ſum ſicut in oib⁹ diuitijs. In mādatis tuis exercebor ⁊ pſiderabo vias tuas. In iuſtificationib⁹ tuis meditabor: nō obliuiſc fm̄ōes tuas. **C. Gmel.**

Beribus ſeruo tua iuſticia me: et cuſto- diā ſermones tuos. Reuela oculos meos: ⁊ cōſiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego ſū in terra: nō abſcōdas a me mādāta tua. Concupiuit aia mea deſiderare iuſtificationes tuas: in oī tpe. Inceſtaſti ſupbois: maledicti q declināt a mādatis tuis. Aufer a me opprobriū ⁊ pceptū q teſtimonia tua exgitiſti. Et enī ſederūt pncipēs ⁊ aduerſus me loq̄bant⁹: ſer- uas aut tuos exercebat in iuſtificationib⁹ tuis. Nā ⁊ teſtimonia tua meditatio mea eſt: cōſiliū meū iuſtificationes tue. **C. Deleth.**

Abſcilt paupm̄to aia mea: iuſtifica me ſcōm verbū tuū. Quia meas enūciaui ⁊ exaudiſti me: doce me iuſtificationes tuas. Quia iuſtificationū tuarū inſtruo me ⁊ exercebor in mirabilib⁹ tuis. Domine aut alma mea pie tediō: cōfirma me in verbis tuis. Quia iniquitatis amone a me ⁊ de lege tua miſererer mei Quia veritatis elegi iudicia tua nō ſuz obli- ſ. Abſcilt teſtimonijs tuis dñe: noli me p fundere. Quia mādator⁹ tuorū cucurri: cū dilaſtaſti cor meum. **C. Be.**

Eg pone mihi dñe viā iuſtificationūz tuarū: exquirā ei ſemp. Da mihi intel- lectū ⁊ ſcrutabor legē tuā: ⁊ cuſtodia ſi- ſtā in toto corde meo. Deduc me in ſemi- ta mandatorū tuorū: q ipſam volui. Inclina cor meū in teſtimonia tua: ⁊ non in auariciā. Auerte oculos meos ne videant vanitatē: in via tua iuſti- fica me. Stare ſeruo tuo eloquiū tuū: in timore tuo. Amputa opprobriū meū qd ſuſpicatus ſum:

q iudicia tua locūda. Ecce cōcupiui mādāta tua in equitate tua iuſtifica me.

C. Lau.

E veniat ſup me mia tua dñe: ſalutare tuū ſcōm eloquiū tuū. Et reſpōdebo ex- pñbiarib⁹ mihi verbū q ſperavi i ſer- monib⁹ tuis. Et ne auferas de oīe meo verbū veritatis vſq; uaq; in iudicijs tuis ſup ſperavi. Et cuſtodia legē tuā ſemp in ſcōm ⁊ in ſe- culū ſcōm. Et ambulabā in latitudine: q mandata tua exgitiſti. Et loq̄bar in teſtimonijs tuis in piſpe- ctu regū: ⁊ nō p fundebat. Et meditabar in mād- tis tuis: q dilexi. Et lenaui man⁹ meas ad mādā- ta tua q dilexi: exercebor in iuſtificationib⁹ tuis. **C. Sai.**

Memor eſto verbi tui ſeruo tuo: q quo mi- chi ſpem dediſti. Itec me cōſolata eſt i- bñlitate mea: q eloquiū tuū iuſtifica- uit me. Super iniquitatem agetur vſq; uaq; a lege aut tua nō declinaui. Memori ſui iudicio- rum ⁊ ſcōm dñi: cōſolatus ſum. Deſectio tenuit me: p peccatibus derelinquēb⁹ legē tuā. Santa- biles mihi erant iuſtificationes tue: in loco pēgri- nationis mee. Memori ſui nocte nois tui dñe: cu ſtodiu legē tuā. Itec facta eſt mihi q iuſtifica- nes tuas exgitiſti. **C. Beth.**

Dixit mea dñe: dixi cuſtodire legē tuā Deſpecto tu ſum faciē tuā in toto corde meo: miſererer mei ſcōm eloquiū tuum. Cogitaui vias meas: ⁊ cōuertī pedes meos in teſtimonia tua. Parat⁹ ſum ⁊ nō ſuz tur- batus: vt cuſtodia mādāta tua. Funes peccōr⁹ cir- cūpleti ſunt me ⁊ legē tuā nō ſum obliſ. Media nocte ſurgebā ad cōſtendū rñſup iudicia iuſtifi- cationis tue. Particeps ego ſum oīm timentū te ⁊ cuſtodientū mandata tua. Quia tua dñe plena eſt terra iuſtificationes tuas doce me. **C. Beth.**

Bonitate feciſti cū ſeruo tuo dñe: ſcōm verbū tuū. Bonitate ⁊ diſciplinā ⁊ iū- ſtiam doce me: q mādatis tuis credidi. Puiſq; huius rei ego delicti: ppter ea eloquiū tuū cuſtodiu. Bonus es tu: in bonita- te tua doce me iuſtificationes tuas. Multiplicata eſt ſup me iniquitas ſupbois: ergo aut i toto corde meo ſcrutabor mādāta tua. Cogulaſc i ſcūla cor eor⁹: ergo vero legē tuā meditatus ſum. Bonū mi- chi q humiliaſti me: vt diſcā iuſtificationes tuas Bonū mihi lex oris tui: ſup milia auri et argenti **C. Gorb.**

Manus tue fecerunt me: plasmauerūt me: da mihi intellectū vt diſcā mādā- ta tua. Qui timent te videbunt me et letabunt: q in verba tua ſuſperavi. Cognoui dñe q equitas iudicia tua: ⁊ in verita- te tua humiliſti me. Fiat mia tua vt conſoletur me: ſcōm eloquiū tuum ſeruo tuo. Veniant mihi miſerationes tue et viſam: q lex tua meditatio mea eſt. Confundantur ſuperbi q in iuſtie iniqui- tatē fecerunt in me: ergo aut exercebor in man- datis tuis. Cōuertantur mihi timentes te: et q nouerunt teſtimonia tua. Fiat cor meū immacu- latū in iuſtificationibus tuis: vt nō cōfundar. **C. Lepb.**

ſupra. 31.

Job. 30. b.

Defecit in salutari tuo aia mea: et in vobis
tui suspitavi. Defecerunt oculi mei in
eloquū tuū: dicentes quoniam consolaberis
me. Quia factus sum sicut vter in puina:
iustificantes tuas non susceperunt. Quot sunt dies
serui tui quia facies de psequētib' me iudiciū. Nar
rauerūt michi iniqui fabulantes: sed non viderunt te.
Aia mādāta tua veritas: iniqui psequuntur me ad
luam me. Paulomin' psummauerūt me in terra:
ego autē non dereliqui mādāta tua. Scdm mias tuā
viuifica me: et custodiā testimonia ouis tui.

La mecb.

Reternū dñe: sicut tuū pmanet in celo.
In gñationē et gñationēz veritas tua su
fundasti terrā et pmanet. Adinatio
tua pferuat dies: quoniam oia seruāt nbi.
Nisi quia lex tua meditatio mea ē: et sic forte pferet in
hūilitate mea. In eternū non obliuiscar iustifica
tiones tuas: quia ipsis viuificasti me. Tuus suz ego
salutū me faciam iustificationes tuas exquili. De
expectauerunt pccatores ut pderent me: testimonia
tua dilexi. Dñs psumationis vidi finē: latū mādā
tū tuū nimis.

Dem.

Quomodo dilexi leges tuas dñe: tota die
meditatio mea ē. Super inimicos meos
prudēt me fecisti mādāta tuos: quia in
ternū mihi est. Super oēs docentes me
intellectūq' testimonia tuā meditatio mea ē. Super
señes scelerūq' mādāta tua gñati. Ab oia via mala
pphibui pedes meos: ut custodiā sba tua. A iudi
cia tua non declinaui: quia legem posuisti michi.
Quia dulcia fauēb' meis eloq' tua: super mei oī
meo. A mandatis tuis intellexi: propterea odini
oēm viā iniquitatis.

Ann.

Acerna pedib' meis verba tuā: et lumē
femis meis. Iuravi et statui: custodi
re iudicia iusticie tue. In hūilitate sum
psequar oēs: viuifica me scdm verba
tuā. Mōstraria ouis mei beneplacita fac dñe: et iu
dicia tua doce me. Aia mea in manib' meis semp:
et legē tuā nō sum oblitus. Posuerūt pccatores las
quei mihi: de mādā' tuis nō erravi. Heredita
te a cōsiliū testimonia tua in eternū: quia exultatio
cordis mei sunt. Inclinavi cor meū ad faciendā
iustificationē tuas in eternū: ppter retributionē.

Samecb.

Aliquos odio habuit legem tuā dilexi
Adiutor et succesor me: es tu: et in ver
bū tuū suspitavi. Declinare a me ma
lignū: et seruabo mandata dei mei. Su
scipe scdm eloquū tuū et viā: et nō cōfundas me
sbe expectatio mea. Adiuua me et saluus ero: et
meditabor in iustificationib' tuis semp. Spēu
isti oēs discēdēs a iudicio tuo: quia iusta cogita
tio eoz. Pccatores reputati oēs pccatores ter
re idē dilexi testimonia tua. Cōfite timore tuo
carnes meas: a iudicio enī tuis timui.

Ayn.

Ecce iudiciū et iusticia: non tradas me
calūniarib' me. Suscipe seruū tuū
in bonū: nō calūniē me superbi. Ocu
li mei defecerunt in salutare tuū: in
eloquū iusticie tue. Fac cum seruo tuo scdm m
seruicitiā tuā: et iustificatōes tuas doce me. Ser

uus tuus sum ego: da mihi intellectū ut scia testi
monia tua. Tēpus faciendū dñe: dissipauerūt le
gē tuā. Ideo dilexi mādāta tua: super aurē et topa
zū. Propterea ad oia mādāta tua dirigebat: oēm
viā iniquā odio habuit.

Pde.

Magistris testimonia tua: idē scrutata ē
ea aia mea. Declarano sermonū tuoz
illucit: intellectum dñi parauit. Oīs
mei aperui et attraxi spm: quia mādāta
tua desiderabā. Aspice in me: miserere me: scdm
dum iudiciū diligenti nōmē tuū. Scias meos
dirige scdm eloquū tuū: et nō dñetur mei oīs ius
ticia. Redime me a calūniis hominū: ut custodiā
mādāta tua. Faciem tuā illumina super seruū tuū: et
doce me iustificationes tuas. Eritus aqua p de
digerūt ocli mei: quia nō custodierūt legem tuam.

Sade.

Istus es dñe: et recti iudiciū tuū. Mā
dasti iusticiā testimonia tua: et veritatē
tua in nimis. Tabescere me fecit zelus
meus: quia oblitus sum sba tua iunici mei.
Ignitū eloquū tuū vehementer. T seruus tu' di
lexit illud. Adolecētus sum ego et cōreptus
iustificationes tuas non sum oblit'. Iusticia tua
iusticia in eternū: lex tua veritas. Tribulatio et
angustia inuenerūt me: mādāta tua meditatio
mea est. Equitas testimonia tua in eternū: intelle
ctū da mihi et viam.

Coph.

Lamavi in toto corde meo exaudi me
dñe: iustificationes tuas requirā. Cla
mavi ad te et saluati me fac: ut custodiā
mādāta tua. Pccati in maturitate et
clamaui: in verba tua suspitavi. Pccati enērūt
oculi mei: ad te in iudicio: ut meditarer eloq' tua.
Hoc me a iudicio scdm miam tuā dñe: scdm iudi
ciū tuū viuifica me. Appropinquauerūt psequē
tes me iniquitatis lege autē tua longe facti sunt.
Prope es tu dñe: oēs vie tue veritas. Initio co
gnoui de testimonijs tuis: quia in eternū fūdasti ea.

Rea.

Ide humilitate meā et eripe me: quia legē
tuā nō sum oblit'. Iudicia iudiciū tuū
redime me: ppter eloquū tuū viuifi
ca me. Cōge pccatō' sal': quia iustifica
tiones tuas nō exquirit. Mle tue multe dñe: in
iudiciū tuū viuifica me. Multi qui psequuntur me
et tribulant me: a testimonijs tuis non declinaui.
Adiutor et pccatores et tabescēbā: quia eloquia tua
non custodierunt. Elide quā mādāta tua dilexi
dñe: in misericordia tua viuifica me. Principium
verborū tuoz veritas: in eternū omnia iudicia
iusticie tue.

Sin.

Pincipes pccati sunt me gratias et s
verbis tuis formidauit cor meū. Leta
bor ego super eloq' tua: sicut dñi sunt
spolia multa. Iniquitate odio habui
et abominatus sum: dege autē tuā dilexi. Sepries in
die laudē dixi tibi super iudicia iusticie tue. Pa
malta diligenti bus legem tuā: nō est illis can
dalū. Expectabā salutare tuū dñe: mādāta tua
dilexi. Custodiuit aia mea et testimonia tua: et dilexi
ea vehēmēt. Seruauit mādāta tua et testimonia
tua: quia oēs vie mee in cōspectu tuo.

Thau.

Appropinquet deprecatio mea l' cōspectu tuo dñe iusticia eloquii tuū da mihi iusticia. Intret postulatū mea l' cōspectu tuo. fm eloquii tuū eripe me. Eructa bunt labia mea hymnicū docueris me iustificationes tuas. Pronuntiabit lingua mea eloquium tuū: q' oia mandata tua edōs. Fiat man' tua vt saluet me: qm mādara tua elegi. Occupatū saluta re tuū dñe: lex tua meditatio mea est. Auer ala mea l' laudabit te: iudicia tua adiuvabunt me. Erravi sicut ouesq' perierū: & p'ui tuū q' mādara tua nō sū oblit'. **Alia. Canticū graduum. Cxx.**

Ad dñm cū tribularer clamauit: & audiuit me. Delibera aliam meā a labijs iūq' a lingua dolosa. Quid def tibi aut a qd apponat tibi a d' lin: quā dolosa. Sagitte portēs acute: cū carbonib' desolatorijs. Ibeu mihi q' incolat me' plogat' ē bitauit cū hīs anib' cedar: multū incola fuit alma mea. Cū hīs q' oderunt pacē eram pacificus: cū loquebar illis impugnabāt me gratis. **Canticū graduum. Cxx.**

Euavi oculos meos in mōtes: vnde veniet auxilū mihi. Auxilū meū a dño: q' fecit celū & terrā. Nō det in cōmorio nē pedes tuos: neq' dormiet q' custodit te. Ecce nō dormitabit neq' dormiet: q' custodit isrl'. Dñs custodit te dñs p'ctio tua: sup manum dexterā tuā. Per diē sol nō viet: neq' luna p' noctē. Dñs custodit te ab omī malo: custodiat alaz tuā dñs. Dñs custodiat introitū tuū & exitū tuū: & hoc nūc & vsq' in scdm. **Canticū gradū. Cxxi.**

Etasus sū in hīs q' dicta sunt mihi: in domū dñi ibim'. Si dñs erāt pedes n'firi artijs tuis hysm. Ibsm q' edificat vt ciuitas: cui' participatio eius in idipm. Illuc em' ascenderūt trib' trib' dñi testi moniū isrl'. Ad cōstendū nol dñi. Quilic sederūt sedes iudicio: sedes sup domū dauid. Rogate q' ad pacē sunt hysm: a abundāia diligētib' te. Si at pax in frute tua: a abundāia in turribus tuis. Propter fros meos: primos meos: loq'bar pacē de te. Propter domū dñi det n'fiqui bona tibi. **Canticum graduum. Cxxii.**

Ad te leuauit oculos meos: q' hīas scilicet. Ecce sicut oculi serui p'p' in manib' dño rā suoz. Sicut oculi ancille in manib' dñe: sicuta oculi n'f' ad dñz desū nostrū donec nūfereat n'f'. Miserere n'f' dñe miserē n'f': q' multū repleri sum' de p'pectio dñi. Multū reple ta est ala n'f'a: opprobriū abundānt' & de p'pectio supbia. **Canticū graduum. Cxxiii.**

Ad dñm erat in nobis dicat nunc isrl'. Nūq' dñs erat in nobis. Et exurgerēt homines in nos: forte viuos degl'fissent nos. Cū traseret furor eoz in nos: for sitan aqua abfoudisset nos. Tolerentē p'f'fissit ala n'f'a: for sitan p'f'fissit ala n'f'a: aquā intolerab' lē. Vidit' dñs q' nō dedit nos in captiōē dñib' eoz. Ala n'f'a sicut passer erepta ē: de laqueo venāntū. Raquens cōtūit' ē: nōs liberati sum'. Adiuuatiū nostrū in nole dñi: q' fecit celū & terrā. **Canticum graduum. Cxxiiii.**

Qui p'stūit in dño sicut mōs syon: nō cōmouebit leternū q' hīat in iurām. Mōtes in circuitu ei' & dñs in circuitu p'p'li suter hoc nūc & vsq' in scdm. Quā rell quer dñs virgā p'ctō sup iuste iustoz: vt nō extē dāt iusti ad iudicatē man' suā. Bñfac dñe dñs rectis corde. Declinātes aut in obligatiōē addu cet dñs cū opantib' iniquitatē: pax super israhel.

Canticū graduum. Cxxv.
In cōuertēdo dñs captiuitatē syon: factū sum sicut solari. Cū repleti ē gaudio nos n'f'm: & ligus n'f'a exultatiōē. Sic dñs cēt iter gētes: magnificauit dñs facē cū eis. Magnificauit dñs facere nobiscū: facti sum' letitantes. Cōuertē dñe captiuitatē n'f'a: sicut torres in auro. Quā seminat in lachyris: in exultatiōe me tenet. Eūtes ibat' & flebat: mittētes semina sua. Benēdictio aut veniet cū exultatiōe: portantes manipulos suos. **Canticū gradū salomōis. Cxxvi.**

In dñs edificauerit domū: israhel: b' d'iauerit q' edificat eā. Nūq' dñs custodit ciuitatē: frustra vigilat q' custodit eā. Quā est vobis a nūc surgere surgite postq' sederitis q' mādara: panē doloz. Cū dederit dilectis suis sōnā: ecce hereditas dñi filij merces fruct' v'f'it. Sicut sagure in manu portētis: ala filij excussor. Bñf'v'it q' impleuit desiderū suū ex ipso: nō cōfūdēt cū loquet' limicas suis in porta. **Canticū gradū. Cxxvii.**

Beatī oēs q' timent dñm: qui d'bulant in v'f'is ei'. Labores manū tuā p' q' man ducabia: bear' es & bene tibi erit. Quot rā sicut vitis abūdāne in latrib' domus tue. Filij tui sicut nouelle oliu arsi in circuitu mēse tue. Ecce sic benedicet dñs: q' timent dñz. Benedicat tibi dñs ex syon: videas bona hysm oibus diebus vite tue. Et videas filios filioz tuoz pacē sup israhel. **Canticū gradū. Cxxviii.**

Spe expugnauerit me a iuuente mea: dicat nunc isrl'. Sepe expugnauerunt me a iuuente mea: et nō potuerūt mihi. Supia doctum meū fabricauerūt p'coies: plogauerūt iniquitatē n'f'a. Dñs iustis cōcidit ceruices p'ctōz: cōfundant' & cōuertant' retrorsum oēs qui oderūt syon. Siant sicut fenū t'etoz: qd p'p'ulq' enellat' & aruit. De quo non sp'leuit manū suam qui metet: & sinū suū qui manipulos colliget. Et non dixerunt qui p'etebant benedictio domini super vos: benediximus vobis in nomine domini.

Canticum graduum. Cxxix.
Epfundio clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocem meam. Siant aures tue in tendentes: in vocem deprecationis mee. Si liquitantes obseruaueris dñe: domine quis sustinebit. Quia apud te p'p'icatio est: ppter legem tuam sustinui te dñe. Sustinuit ani mea in verbo elatus: sperauit anima mea in domino. Custodia matutina vsq' ad noctem: speret israhel in dño. Quia apud dñm mīa: & copiosa apud eū redemptio. Et ipse redimet israhel: ex oibus iniquitatibus eius. **Canticum graduum. Cxxx.**

Supia. 117.

Zone. 1. a

Cl. 5. e.

Supia. 117.

+

Cxx.

quid est sermo in lingua mea. Ecce dixi tu cognovisti oia novissima et antiqua: tu formasti me et posuisti super me manus tuas. Mirabilis facta est scientia tua ex me: confotata est et non potero ad ea. Quotidiano spiritu tuo: et quod facie tua fugas. Si ascendero in celum tu illic celsi desidero in infernum ades. Si sumptero penas meas: diluculo: et habitaveram in extremis maris. Et tunc illic manus tua deducet me: tenebit me deperera tua. Et dixi: forsitan tenebit me: concubabunt me: et non illudatio mea in delictis meis. Et tenebit me non obscurabitur a te: et non sicut dies illudabit: sicut tenebit et in ita et lumen eius. Tu possides renes meos: suscepisti me de utero matris mee. Custodiebo: tibi quoniam terribiliter magnificat: et mirabilia opera tua et alia mea cognoscet nimis. Non est occultata ois mea a te quod fecisti in occulto: et substantia mea in inferiis terre. Imperfectum meum viderit oculus tuus: in libro tuo ois scriptum est: dies formabuntur et nemo in eis. Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deo: nimis confortatus est principatus eorum. Dinumerabo eos et super arenam multiplicabuntur: erunt et adibus suis tech. Si occideris deos: potiores viri sanguinum declinare a me. Et dicitis in cogitatione: accipiant in vanitate tuas civitates suas. Nonne quod oderunt te dñe oderam: et super inimicos tuos tacebam. Perfecto odio oderam illos: inimici facii sunt mihi. Proba me deo et scito ego: meum interroga me et cognosce semitas meas. Et vide via iniquitatis in me est: et deduc me in via eterna.

In finem psalmus david.

Exxix.

Exipe me dñe ab hoste malo: a viro inique eripe me. Qui cogitaverit iniquitates in corde: tota die constituebam filia. Accurrit lingua sua sicut serpens: venens aspidum sub labio eorum. Custodi me dñe de manu peccatorum: ab hostibus inique eripe me. Qui cogitaverit supplantare gressus meos: abscondit superbi laqueum mihi. Et funes extendit in laqueum: iuxta iter scadalum posuit mihi. Dixi dño deo meo: es tu: exaudi dñe vocem deprecationis mee. Dñe dñe et tu: luto meo obviaasti super caput meum die belli. Non tradas me dñe a desiderio meo peccatorum: cogita veritas contra me ne derelinquas me ne forte exaltetis. Caput circumtus eorum: labor laborum ipsorum opiet eos. Cadet super eos carbonem in igne deificus eos in miseris non subsistet. Vir ignis non dirigit in terra: viri in insulam mala capient in itinere. Cognovi quia facies dñe iudicium inopis: et vidi cuncta pauperum. Veritatem iusti constituebunt nomen tuo: et habitabant recti cum vultu tuo. **Psalmus. Ex.**

Omnine clamaui ad te exaudi me: inter de vocem meam clamavero ad te. Dixi: gressus ois mea sicut incensum in conspectu tuo: elevatio manuum mearum sacrificium vestimentum. Pone dñe custodiam ois meo: et ostium circumstantie labio meis. Non declinas cor meum in verba malicie: et excusandas excusationes in peccis. Cum hostibus operantibus iniquitatem: et non concabo cum electis eorum. Corripiet me iustus in misericordia et increpabit me: oleum autem peccatoris non inquinabit caput meum. Adhuc oro mea in bisulcis eorum: absorpti sunt iudicii petre iudices eorum. Audiet verba mea quoniam ponetur sicut

crassitudo terre erupta est super terram. Dissipata sunt ossa mea sicut infernus qui ad te dñe dñe oculi mei: in te speravi non auferas aliam meam. Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi: et a scadalos operantibus iniquitatem. Cadet in reticulum eius peccatorum: singulariter sum ego donec traham. **Intellectus. Ps.**

Verba mea ad dñm clamavi: voce mea ad dñm deprecatus sum. Et fudo in conspectu eius: et non meam: et tribulationes meas ante ipsum confido. In deprecando ex me spiritus meus: tu cognovisti semitas meas. In via bona quoniam ambulabam: abscondit superbi laqueum mihi. Considerabam ad dexteram et videbam: et non erat quod cognosceret me. Perit fuga a me: et non est quod rediret aliam meam. Clamaui ad te dñe dixi tu es spes mea: portio mea in terra viventium. Intende ad deprecationem meam: quoniam humilatus sum nimis. Libera me a persequentibus: meam quoniam confortati sunt super me. Edec de custodia aliam meam ad consistendum nomen tuo: me expectant iusti donec retribuas mihi. **Psalmus david quoniam plequebas cum filius suus abalon. Ex.**

Omnine exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam: veritate tua exaudi me in tua iusticia. Et non intres in iudicium cum servo tuo: quoniam non iustificabit in conspectu tuo ois vivens. **Psalmus. Ex.** est limina aliam meam: humilatus in terra vixi meum. Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi: tantum est super me spiritus meus: et me turbatus est cor meum. Memos fui dierum antiquorum meditatus sum in omnibus operibus suis: in factis manuum tuarum meditabor. Expandi manus meas ad te: et aliam mea sicut terra sine aqua et in diebus electis exaudi me dñe: defecti spiritus meus. Non auertas faciem tuam a me: et si non descenditibus in lacum. Audiat faciem mihi mane misericordiam tuam quoniam in te speravi. Floram fac mihi viam in qua ambulabo: quoniam ad te levavi aliam meam. Eripe me de limine meis dñe ad te confugi: donec me facere voluntatem tuam quod deus meus es tu. Spiritus tuus deducet me in terram rectam: propter nomen tuum dñe iustificabis me in equitate tua. Edec de te tribulationes aliam meam: in misericordia tua disperdes omnes inimicos meos. Et perdes omnes qui tribulant aliam meam quoniam ego servus tuus sum.

Psalmus david a duersus goliath. Ex.
Benedictus dñs deus meus: quod docet manus meas ad pili: et digitos meos ad bellum. Alia mea et fugis meum: suscepit me manus et liberato me. Protector meum et in ipso speravi: et subito populum meum sub me. Dñe quod est deus qui innotuit ei: aut filius hoies qui reputas est. Non vanitati filio facit: est dñs et in curvibus pretereunt. Dñe inclina celos tuos et descendet angelus montes et fumigabunt. Fulgura conuocantur: et dissipabis eos: et emitte sagittas tuas et conturbabis eos. Emitte manum tuam de alto eripe me et libera me de aduerso multorum: et de manu filiorum alienorum. Quoniam ois locutus est vanitatem: et dextera eorum dextera iniquitatis. Deus canticum novum cantabo tibi in psalterio deca choiro psallam tibi. Qui deus salutaris regibus: et redemisti david servum tuum: de gladio maligno eripe me. Et erue me de

Supra. 76

supra. 102.

supra. 102.

supra. 17.

supra. 9.

Job. 2.

supra. 17.

Eccl. 11. 6

menū filioꝝ alienoꝝ quoz os locutus est vanita-
tem: dextera eoz dextera iniquitatis. Quoz si-
ly ficut nouelle pſtationes in ueritate ſua. Filie
eoz ppolite: circūdate ut ſimilitudo repli. Pſo-
ptaria eoz plena cruciatu eiꝝ hoc illud. Quos
eoz ſetote abſolūtes in egreſſibꝝ ſuis: boues eoz
craſſe. Nō eſt ruina macerie neqꝫ trāſit: neqꝫ da-
moi in plateis eoz. Beati dixerūt pſm cui hec
ſancti: dñs pſpſi cū dñs deus eius.

E Laudano tui dauid. **CLXXII.**
Exaltabo te deꝝ meus rex: et dñdicaſi noi-
tu i ſcſm: i in ſeculū ſcſi. Per ſingulos
dieos dñdicaſi tibi i lau dabo nomen tuū
in ſeculū: i in ſeculū ſeculū. Magnꝫ dñs
i laudabilis nimis: i magnitudinis eiꝝ nō ē finis
gñatio i gñatio laudabit opa tua: i potētiā tuā
pñdiciabūt Magnificētiā gñe ſcſtatis tue loqꝫ-
tur: i mirabilia tua narrabūt. Et tūte terribilita-
tuoꝝ dicēt: et magnitudinē tuā narrabunt. Mō-
rū abſolūtiē ſuaſtatis tue eractabunt: i iuſticia
tua eructabūt. Miſator: miſericors dñs: panēs et
miſa miſericors. Sualis dñs vniuerſis: i miſatio-
nes eiꝝ ſup oia opa eiꝝ. Cōſtēat tibi dñe oia ope-
ra tua: i ſancti tui dñdicaſt tibi. Gloriam regni tui
dicēt: i potētiā tuā loquent. Et nora i faciāt filijs
hoim potētiā tuā: i gloriā magnificētiē regni tui
Regnū tuū regnū oim ſeculoꝝ i dñatio tua in ol-
gñatione i gñationē. Fidelis dñs in oibꝝ uerbis
ſuis: ſanctus in obus opibus ſuis. Alieat dñs
oēs qꝫ conſulit: erigit oēs elifos. Quili oim in te
ſperāt dñe: i tu das eſcā illorum in tpe oportuno.
Apſto manū tuā: i tpe oēs aial dñdicaſt. Juſtꝫ
dñs i oibꝝ viſis ſuis: i ſcſis i oibꝝ opibꝝ ſuis. Prope
eiꝝ dñs oibꝝ inuocātibꝫ eū: oibꝝ luocātibꝫ eū in
ueritate. Volūtatē timētū ſe faciet: i deprecato-
nē eoz exaudiet: i faluos faciet eos. Luſtodi-
do minuo oēs diligeſtes ſe: i oēs pccōres diſperdet.
Laudationē dñi loquet os meū: i dñdicaſt oſo ca-
ro noi ſcſo eius in ſeculū i in ſeculum ſeculū.

E Laudano tui dauid. **CLXXIII.**
Auda aſa mea dñm: laudabo dñm i vi-
ta mea: pſallā deo meo qđtu fuero. No-
lite cōſiderare in principibus: in filiis ho-
im in quibus nō eſt ſalus. Et tibi ſpi-
ritus eius i reuertet in terrā ſuā: in illa die peri-
bunt oēs cogitationes eoz. Beatus cuiꝝ deꝝ ias-
cod aduſor eiꝝ i ſpes eiꝝ in dño deo ipſius qꝫ ſecit
celū i terrā mare i oia que in eis ſunt. Qui cuſto-
di diſtētiē in ſeculū facit iudiciū i mīariā patiēti-
bꝫ: dat eſcā eſcā ſcſtētibꝫ. Dñs ſoluit cōpeditos: dñs
illuminat cecos. Dñs erigit elifos: dñs diligit iu-
ſtos. Dñs cuſtodit aduenas populi i uidua ſuſci-
piet: i vias peccatoꝝ diſperdet. Regnabit dñs in
ſecula deꝝ ſuoz ſyon in gñatione et generationē.

E Laudano tui dauid. **CLXXIV.**
Audate dñs qm bonꝫ eſt pſalmꝫ: deo
noſtro ſit locunda decora: laudario.
Edificā hieꝝ ſalē dñs: diſperſiones
iſraelieꝝ gregabit. Qui ſanat pſtritos
corde: i alligat pſtritos corde. Qui numerat mul-
titudinē ſtellaꝝ: i oibꝝ eis nota vocat. Magnus
dñs nꝫ i magna iſtus eiꝝ: i ſapiētiē eiꝝ nō eſt nū-
rus. Suſcipies maſuetos dñs: humiliaſ aīr pccō

res vſqꝫ ad terrā. Pcedente dñs in cōfeſſōe: pſal-
lite deo nſo in cithara. Qui operit celū nubibus:
i parat terre pluuiā. Qui pducit in mōtibꝫ ſenſi:
i verba ſeruitutū hoim. Qui dat iuſticiā eſcā iſo-
rum: i pulſio conioꝝ i nuocātibꝫ eā. Non in ſonitu
tundine equi voluntatē habebit: neqꝫ in iſtibus viri
dñpſa citū erit ei. Dñpſa citū eſt dñs ſuper timen-
tes eū: i in eis qui ſperant ſuper miſericordiā eiꝝ.

E Laudano tui dauid. **CLXXV.**
Auda hieꝝ ſalē dñm: laudabo dñm tuū
arā dñdicaſt tibi i lau dabo nomen tuū
in ſeculū: i in ſeculū ſeculū. Magnꝫ dñs
i laudabilis nimis: i magnitudinis eiꝝ nō ē finis
gñatio i gñatio laudabit opa tua: i potētiā tuā
pñdiciabūt Magnificētiā gñe ſcſtatis tue loqꝫ-
tur: i mirabilia tua narrabūt. Et tūte terribilita-
tuoꝝ dicēt: et magnitudinē tuā narrabunt. Mō-
rū abſolūtiē ſuaſtatis tue eractabunt: i iuſticia
tua eructabūt. Miſator: miſericors dñs: panēs et
miſa miſericors. Sualis dñs vniuerſis: i miſatio-
nes eiꝝ ſup oia opa eiꝝ. Cōſtēat tibi dñe oia ope-
ra tua: i ſancti tui dñdicaſt tibi. Gloriam regni tui
dicēt: i potētiā tuā loquent. Et nora i faciāt filijs
hoim potētiā tuā: i gloriā magnificētiē regni tui
Regnū tuū regnū oim ſeculoꝝ i dñatio tua in ol-
gñatione i gñationē. Fidelis dñs in oibꝝ uerbis
ſuis: ſanctus in obus opibus ſuis. Alieat dñs
oēs qꝫ conſulit: erigit oēs elifos. Quili oim in te
ſperāt dñe: i tu das eſcā illorum in tpe oportuno.
Apſto manū tuā: i tpe oēs aial dñdicaſt. Juſtꝫ
dñs i oibꝝ viſis ſuis: i ſcſis i oibꝝ opibꝝ ſuis. Prope
eiꝝ dñs oibꝝ inuocātibꝫ eū: oibꝝ luocātibꝫ eū in
ueritate. Volūtatē timētū ſe faciet: i deprecato-
nē eoz exaudiet: i faluos faciet eos. Luſtodi-
do minuo oēs diligeſtes ſe: i oēs pccōres diſperdet.
Laudationē dñi loquet os meū: i dñdicaſt oſo ca-
ro noi ſcſo eius in ſeculū i in ſeculum ſeculū.

E Laudano tui dauid. **CLXXVI.**
Audate dñm de celis: laudate eū in
erectis. Laudate eū oēs angeli eiꝝ:
laudate eū oēs virtutes eiꝝ. Laudate
eū ſol i luna: laudate eū oēs ſtelle lu-
mē. Laudate eū celi celoz: i qꝫ ſup celos ſūt
laudēt nomē dñi. Et tpe dñt facta ſunt ppe
dauit i creatis ſunt. Statuit eo in ſcſm i in ſcſm ſe
cultꝫ pceptū poſuit i nō preteribit. Laudate dñm
de terra diacones i oēs abyſſi. Ignis grādo nix
glacies ſpūs pcellaꝝ: qꝫ faciūt oibꝫ eiꝝ. Mōtes et
oēs colles:igna fructifera i oēs cedri. Beſtie et
vniuerſa pecora: ſerpētes i volucres pēnate. Re-
ges terre i oēs pſpſi: pſci: i oēs iudices terre
Iuuenes i iuſtices ſenes cū iunioribꝫ laudēt nomē
dñi: qꝫ exaltaſt eſt nomē eiꝝ ſolus. Cōfeſſio
eiꝝ ſup celū i terra: i exaltaſt cornu populi ſu-
i. Iſyꝫ oibꝫ ſanctis eiꝝ: filijs iſrael pſpo appio
pinquāt ſibi.

E Laudano tui dauid. **CLXXVII.**
Antate dñs cāticū nouū: laus eiꝝ i ec-
cleſia ſanctorꝝ. Rex iſrael in eo qui ſe-
cit eū: i ſile ſyon exultet in rege ſuo.
Laudēt nomē eiꝝ in choro: i tympano
i pſalterio pſallant eiꝝ. Qui dñpſa citū eſt dñs
in pſpo ſuo: exaltaſt manuſuos in ſalutē. Exulta-
bunt ſancti in gloria: et abunt in cubilibꝫ ſuis. Et
ultatiōes dei in gutture eoz: et gladii ſcſtipes in
manibꝫ eoz. Ad faciēdā vindictāz in nationibꝫ
iſcꝝpationes in pſpſa. Ad alligandꝫ reges eo-
rū in cōpeditibꝫ: i nobiles eoz in maniciis ferreis.
Ut faciant in eis iudiciū conſcriptꝫ: gloria hec
eſt omnibus ſanctis eius.

E Laudano tui dauid. **CLXXVIII.**
Audate dñm i ſanctis eiꝝ: laudate eū
i firmamento ſtatis eiꝝ. Laudate eū
in ſtrūbꝫ eius: laudate eū ſm multi-
tudinē magnitudinis eius. Laudate
eū in ſono tuba: laudate eū i pſalterio et cithara.
Laudate eū i tympano: i choro: laudate eū i cho-
ris i organo. Laud eū in cymbalis dñi ſonātibꝫ
laudate eū in cymbalis iubilatiōis: ois ſpiritus
laudet dominum.

Explicit pſalterium

Sup. 48.

ſupia. 103.

Act. 14. c.

Sp. 14. b

ſupia. 103.

Dañ. 3. c.
ſupia. 31.
Judith.
16. f.

Prologus

Epistola sancti hieronymi presbyteri ad chromacium et heliodorum episcopos de libris salomonis.

Iungat epistola quos iungit sacerdotum: immo charta non dividat quos christi necit amos. Commentarios in osee amos et zachariam malachiam quoque posuisti. Scripsisse mihi licuit pie valetudine. Titulus solatia sumptus: notatisque nos libarios sustenta: ut vobis potissimum nostris defudet ingenium. Et ecce ex latere frequens turba diversa poscentium quasi aut equum sit me vobis elurientibus et alijs laetariis: aut in ratione dati et accepti: cuius pietas vos obnoxius sim. Itaque longa egrotatione fractus ne penitus hoc anno reticeret: apud vos moris esset tridui opus non vestro consecraui interpretationem videlicet scriptus Salomonis volumina. maior: quod habet parabolas. vulgata autem edidit proverbia vocat. coelestis. quod grece ecclesiasten. latine contionatoris possum dicere. syrachim. quod in lingua nostra vertit canticus canticorum. Fere et paneretos leu filij syrach liber: et alius pseudographus quod sapientia filij salomonis inscribitur. Quorum pilosius hebautius repperit non ecclesiasten sed apud latinos: sed parabolas promittunt. Cui tunc erat ecclesiasten et canticum canticorum: ut similitudinem salomonis non solum numero librorum: sed etiam materia per genere coequaret. Secundum apud hebreos nuscil est: quod ipse filius grece eloquentia redolent: non nulli scriptorum veterum: hunc esse iudei phylionia affirmant. Sicut ergo iudith et tobie et machabeorum libros legitur deinde eos ecclesiasten inter canonicas scripturas non recipit: sic et hec duo volumina legat ad edificationem plebis: non ad auctoritatem ecclesiasticorum dogmatum confirmanda. Et cui sane septuaginta iter perit magis edidit placet habet etiam a nobis olim emendata. Necque enim nona sic eudim: et vetera destruximus. Et si tunc diligens summe legere sciat magistra scripta intelligi: quod non in tertio vas transula coauerint. sed statim de pietate purissime commendata testis suum saporem seruauerint.

Explicit epistola sancti hieronymi.

Incipit prologus in libris eisdem.

Libros nobis vocari fuisse salomonem scripturam manifestissime docet. Pacifice cum esset salomon: et idcirco hoc est dilectus dominus: quod nunc dicitur coelestis. ecclesiasten. ecclesiasten autem greco sermone est appellatus: quia cetum. ecclesiasten congregat: quod nos nuncupare possumus cōtionatorum: eo quod loquitur ad populum. sermo eius non specialiter ad vnum sed ad vniuersos dirigat generatim. Porro pacificus et dilectus domini ab eo quod regno eius pax fuerit et eum dominus dilexerit: appellatus est nam et psalmus. pluit et lxxij. dilectus et pacificus titulus prenotantur. Qui tamen et in prophetia misisti ecclesiasten pertinentes: felicitatem erroris salomonis ercedunt tamen secundum hypostasis suam per salomonem scripti sunt. Itaque iuxta numerum vocabulorum tria volumina edidit. proverbia. ecclesiasten. canticum canticorum. In proverbijs paruum docens et quasi de officijs per sententias erudiens. Tandem et ad filium sermo creditur: repeti-

tur. In ecclesiasten vero mature viri etatis institutus ne quicquam in mundi rebus putet esse perpetuum: sed caduca et breuia vniuersa que cernuntur. Ad extremum iam consummarum virum et calcato seculo preparatum. In canticis canticorum sponse iugiter amplectibus. Nisi enim prius reliquerimus vicia: et populi seculi renuntiaueris: expedito nos ad ventum preparauerimus: non possumus cantare canticum canticorum. Sed et hoc diligenter attendendum: tres libros apertis diuerso esse institutos. In proverbijs enim notatur proverbia salomonis filij dauid regis israel. In ecclesiasten vero verba ecclesiasten filij dauid regis iherusalem. Super flumem quippe est israel hic quod male in greca et latinis codicibus inuenitur. In canticis autem canticorum nec filius dauid nec rex israel sue iherusalem prescribitur: sed tunc canticum canticorum salomonis. Cuius enim proverbia et rudius instituta ad duodecim tribus et ad totum terram israel: et quomodo contentus mundi non nisi metropolitani conuenit: hoc est habitatoribus iherusalem. Ita canticum canticorum ad eos populos pertinet qui tantum superna desiderant. Ad incipientes et proficientes et paternam dignitatem et regni proprium meritum vendicant autouta. Ad perfectos vero ubi non timore eruditur sed amoris proprium nomen sufficit: et qualis magister est: et nescit se esse regem. Que omnia referuntur ad christum.

Incipit alius prologus.

Alio libris salomonis. I. proverbia ecclesiasten. et canticum canticorum veteri septuaginta interpretum auctoritate reddi diuersi antepositum lineis superflua quoque designans vel stella titulo pie notatis ea que minus habebant inter se. Per plenius paula et eustochium cognoscatis quid in libris nostris minus sit quidue redundet. Necnon etiam illa que imperitis translatos male in linguam nostram de greco sermone veteriter: obliteratis et antiquas curiosissima veritate correxit. Et ubi prophanissimo ordine atque peruerso sententiarum fuerat lumen creptum: suis locis restituens fecit in teligi quod labebat. Porro in eo libro qui a plebis sapientia salomonis inscribitur: et in ecclesiastico quem esse iesu filij syrach nullus ignorat: calumiam temperant: tantummodo canonicas scripturas vobis emendare desiderant: studiis meum certis magis quam dubijs commedere. Ideo greco et hebreo phantuncula viraq in libro promissa est: quia nonnulla de greco hoc ad illuminationem sensus et legitima edificationem vel inserta debita translatio: vel extrinsecus iuncta sunt. Et idcirco que legio semper peregrina memento.

Incipit liber proverborum.

C. S. Initulatio inscribitur. pie libatur vitulorum operis. auidus sapientie commendatur. prebiter filius ne acquirat blandicijs: nec eat in visio peccatorum vel hereticorum. sapientia clamat.

Capitulum primum.

Arabole

salomōis filij dāuid re
gis israel: ad sciēdū sa
pientia: disciplinā: ad
intelligēd a verba pui
dētē: suscipiēdā eru
ditiōnē doctrine iusti
ciam: et iudiciū: et equi

tatē. Ut des parvulis astutia et adolēscēti sciētia
et intellectus. Audiēs sapiēs sapiētia erit: intel
ligens gubernacula possidebit. Anima dū uertit
parabolā et interpretatiōnē: uerba sapiētū et eni
gmata eoz. Timor dñi pīcipiū sapiētiē. Sapiē
tiam atq; doctrinā stulti despiciunt. Audi fili mi
disciplinā patris tui: et ne dimittas legem matris
tue ut addatur gratia capiti tuo et torques collo
tuo. Fili mi si te lactauerit pedes: ne acq̄iescas
eis: si dixerint: ueni nobiscū inuēdimur sanguini:
abscondamus rēdūcā: cōtra insonet frustra: de
glutiamus eū sicut infernus uiuentē et integrum
quasi descēdētē in lacum: oēm pīciosam sublan
tiam repiemus: implebim⁹ domos nostras spo
lis: sicut emittē nobiscū. mar supium sūmū oīm
nostrū. fili mi ne abules cū eis: p̄hibe pedē tuū a
semitis eoz: pedes em illoꝝ ad malū currūt et
festināt ut effundāt sanguinē. Frustra autē iaci
rhet ante oculos pennatorū. Ipsi quoz contra
sanguinē suū inhiantur: mollunt fraudes cō
tra alas suas. Sic semite oīs auaritas possidē
tium rapit. Sapiētia fons p̄dicat: i plateis dat
uocē suā. In capite turbary dāmitat: in foubus
positus uisio p̄fert uerba sua dicens. Uisquo
parulu diligens infantia et stulti ea que sibi sunt
notia cupiēt: et impudētēs oēdībū sciētia. Con
uertimini ad correptionē meā. En p̄feram uobis
sp̄m meū: ostēdāz uobis uerba mea. Quia uocāi
et renuistis: et rēdāz manū meā: nō fuit q̄ aspiceret
desperistis oē cōsiliū meū et sc̄eptiones meas
neglexistis. Ego quoz in interitu uestro ridebo:
et subannabo cū uobis id quod timebā: adue
nerit. Cū irruerit repēntia calamitas et interitus
quasi tēpēstis ingruerit: qñ uenerit super uos tri
bulatio et angustia. Tūc inuocabit me et nō exau
diam mane cōsurgēt et nō inueniēt meo q̄ ero
sam habuerint disciplinā: et timorē dñi non susce
perint: ne acq̄iesuerint cōsilio meo: et deriderit
ueritue correptioni mee. Comēdēt igit fructus
uie sue: uisq; cōsilijs saturabunt. Quersio par
uuloꝝ interficiet eos et prosperitas stultoꝝ p̄det
eos. Qui autē me audierit abiq; terrore req̄siet
et ab dāna p̄fuerit timore maloz sublatō.

¶ C. S. Sapiētia monet suscipere sermones suos
q̄rere et sapiētia sicut thesaurum que ab omni
infortia reuocat. contempnib⁹ contrariatur. li
beras a via mala. et muliere adultera: et reduct in
uiam rectam.

¶ I. Fili mi si suscepisti sermones meos et
mādata mea absconderis penes te ut
audiat sapiētia auris tua: istina co
rui ad cognoscēdā pūdētiā. Si est fa
pientia luocaueris et inclinaueris cor tuū p̄u

dentēs: q̄seris eā quasi pecuniam et sicut thesau
rum effoderis illā: tūc intelliges timorē dñi et sciē
tiam dei lucens. q̄ dñs dat sapiētiā: et ex ore ei⁹
pūdētia et sciētia. Custodiet rectoz salutem et
p̄get gradatēs simplicitatē: seruans semitas iu
sticiē: et uias sanctoꝝ custodiēs. Tūc intelligēs
iusticiā et iudiciū et equitatē et oēm semitā bonam
Si intrauerit sapiētia cor tuū: et sciētia ale tue
placuerit: cōsiliū custodiet te: et pūdētia seruabit
te ut eruaris a via mala et ab pole qui peruersa lo
quitur. Qui relinquunt iter rectū et ambulāt p
uias tenebrosas. Qui lerant cum malefecerint et
erulant in reb⁹ p̄ssimis. Quoz uie peruersē
sunt et infamē gressus eoz. Et ut eraris a mulie
re aliena et ab extranea q̄ mollit sermones suos:
et relinquit ducē p̄bteritio sue et pacit dei sui ob
lita est. Inclinata est eū ad motū domus eius: et
ad inferos semite ipsius. Qd̄ qui ingreditur ad
eam nō reuertentur: nec app̄bēdēt semitas
uie. Et ambules in uia bona: et calles iustoꝝ cu
stodias. Qui em recti sunt habitabūt in terra: et
simplices p̄manebunt in ea. Impi⁹ uero de terra
perdent: et qui inique agunt auferent eā.

¶ C. S. De p̄ceptis memoriandis et fidu: a ha
benda in deum nō in p̄p̄ia pūdētia. de timēdo
honorādo deū. de amādo disciplinā. de laude sa
pientie. de impio nō timēdo et bono opere nō de
serendo. de impio illusoꝝ nō mirādo.

¶ I. Si mi ne obliuiscaris legis mee: pie
cepta mea cor tuū custodiat. Longi
tudinē em dīx et annos uite et p̄ceꝝ
apponet tibi. Mā et ueritas te nō de
serant. Circūda eā gutturi tuo et describe in ta
bulis cordis tui: et inuenies gratiā et disciplinam
bonā corā deo et doloꝝ. Habē fiduciam in dño ex
toto corde tuo: et ne inuitario pūdētiē tue. In o
bus uis uis cogita illuz et ip̄e diriget gressus tu
os. Ne sis sapiens apud temetip̄m. Time deū et
recede a malo. Sanitraz quippe erit: imbulco tuo
et irrigatio ossiū tuoꝝ. Honorā deū de uia substa
tia: et de primitiis oīm frugū tuā: et pauperib⁹:
et implebunt horrea tua saturitatem: et uino tocu
laria redūdabunt. Disciplinā dñi fili mi ne abijci
as: nec deficias cū ab eo corripieris. Quē em dili
git dñs corripit: et quasi pater in filio cōplacet si
bi. Beatiss bō qui inuenit sapiētiā et qui affuit
pūdētia. Melior est acquisitio eius negociatū
auri et argēti: p̄mū et purissimi fructus eius. Pie
ciosior est cunctis opib⁹ sapiētia: et oīs que deide
rantur huic nō valent comparari. Rogitudo die
rum in dextera eius: et in sinistra dñi diuinet glo
ria. Uie eius uie pulchre et obsequite uis pacifi
ce. Signū uite est his qui app̄bēderit eā: et qui
renuerint eā beati. Dñs sapiētia fundauit terrā:
stabiluit celos pūdētia. Sapiētia illius erupe
runt abyssi: et nubes rose conserfuit. Fili mi ne
effluant dec ab oculis tuis. Custodi legē meā at
q; cōsiliū meū et erit uita ale tue: et ḡfa fauib⁹ tu
is. Tūc ambulabis fiducialiter in uia tua: pes
tuus non impinguet. Si dormieris nō timebis
quiesces et suauis erit somnus tuus. Ne paucas
repēntino terroꝝ: et irrūet tibi potentia impio
rum. Dñs em erit in latere tuo: et custodiet pedēz

Psal. 110.
Eccl. 1. b.
infra. 9. c

infra. 5. c.
Esa. 59. b.

infra. 2. a.

Esa. 56. b.
Ibide. 7. c

infra. 7. c.

Ro. 12. b.
ib

Job. 4. b.

Heb. 11. l.
Apoc. 3. d.

infra. 8. b.

Proverbia

tuū ne captaris. Noli p̄b̄bere d̄ficacere eū q̄ p̄t
si valeo t̄ ip̄e d̄ficā. Ne dicas amico tuo vade et
reuertere: et cras dabo tibi cū statim p̄ssē dare.
Ne moliaris amico tuo malū: cū illi in te habet
fiduciam. Nō contendas aduersus hōiem frustra:
cū ip̄e tibi nichil mali fecerit. Ne emuleris hōies
inisti: nec imiteris vias ei⁹ q̄ abomatio est dñi
oleo illuor: cū simpliciter sermocinatio eius. Ege
stas a dño in domo impij: habitacula aut̄ iustorū
bene dicentur. Ip̄e deludet illufores: et m̄suetos
dabit gratiā. Etiam sapiētes p̄ssē deb̄t: stultoꝝ
exultatio inominia.

C. S. Salomon ostēdit querendam sapiētiaꝝ
per exēplū suū: fructum sapientie: et viam sapien
tie et viam impiorum. loquitur alternativē de cu
stodiēdo eloquijs dei. de custodia cordis: ouis
et gressum.

A dūe filij disciplinā patri: et alit̄ dūe
ut sciantis pūdētā. Bonū bonū tribuā
vobis: legē meā ne derelinquatis. Nāz
et ego filius fui patris meit̄nell⁹ et vi
gentis corā matre mea: docēbat me atq̄ dice
bat. Suscipiat p̄ba mea cor tuū: custodi p̄cepta
mea et viue. Posside sapiāz posside pūdētā. Ne
oblitiscaris: neq̄ declines a p̄bis ois mei. Ne d̄
mittas eā: custodi te: et illi q̄ eā cōseruabit te.
Discipulū sapie posside sapiētia: et in oī possēdō
tua acq̄re pūdētā. Arripe illā: et exaltabit te: et gl̄
ficaberis ab ea cū eā cū furcio amplexatus. Dabit
capiti tuo augmenta gratiā: et corona inclyta p̄
teget te. Audi fili mi: et suscipe verba mea: et mul
tiplicentur tibi anni vite. Quā sapiētia mōstrabo
tibi: et ducam te per semitas equitatis quas cum
ingressus fueris nō artabunt gressus tui: et currēs
nō habebis offendiculū. Tene disciplinam: et d̄
mittas eā. Custodi illā: quia illa est vita tua. Ne de
lecteris in semitis spioꝝ: nec tibi placeat malorū
via. Fuge ab ea nec trāscas p̄ illā declina et desere
eā. Nō em̄ dormiūt nisi cū malefecerint: et nō capi
tur somnus ab eis nisi sup̄plauerint. Comēdāt
panē impietatis: et vniū iniquitatis bibūt. Iustus
rum aut̄ semita quasi lux splēdēs: p̄cedit et cre
dit v̄s ad p̄fectā diē. Etiam impioꝝ tenebrosi:
nesciunt vbi coruant. Filii mi ausculta sermones
meos: et ad eloquia mea inclina aurē tuas. Ne re
cedās ab oculis tuis: custodi eā in medio cordis
tui. Etia em̄ sunt inuentiōib⁹ ea: et vniuerse carni
sanitas. Et custodia fersa cor tuū: q̄ ex ip̄o vita
p̄cedit. Remoue a te oī p̄uam: et derabētia la
bia sint p̄cul a te. Custodi tui recta videāt: palpe
bre tue p̄cedāt gressus tuos. Virgē semitas p̄
dibus tuis: oīs vie tue stabiliuntur. Ne declines
a dextera: neq̄ ad sinistram. Auerte pedē tuum a
malo. Etia em̄ q̄ a dextis sunt nouit dñs: puer
vero sunt q̄ sunt a sinistris. Ip̄e em̄ rectos faciet
gressus tuos: et tinea aut̄ tua in pa ce producet.

C. S. De vitā d̄ meretricis: de bonore et laboꝝ
bus et annis non p̄dēs. de bibēdo aquo cister
ne p̄p̄e. de diligēda vxore. et fugiēda aliena. v.

Fili mi attēde ad sapiētia meā: et pūdē
tie me inclina aurē tuas: et custodi o
cogitatione: et disciplinā labia tua cō
seruet. Ne intenderis fallacie mulieris

Fau⁹ em̄ distillās labia meretricis: et nidi⁹ oleo
guttur eius. Nouissima aut̄ illi⁹ amara quasi abs
synthū: et lingua ei⁹ acuta quasi gladius biceps.
Pedes eius descēdūt in mortē: et ad inferos gres
sus eius penetrāt. Per semitā vite nō ambulat:
vagi sunt gressus ei⁹: et inuestigabiles. Hūc ergo
fili mi audi me: et ne recedas a p̄bis ois mei. Nō
ge fac ab ea viam tuā: et ne appropinques fontē
domus ei⁹. Ne des alienis bonorē tuus: et annos
tuos crudeli. Ne forte impleant extranei vires tuas:
tute: et labores tui sint in domo aliena: et gemas i
nouissimis q̄n cōsumptis carnes tuas et corp⁹
tuū: et dicas. Cur detestatus sum disciplinā: et cre
pationib⁹ non acquieuit cor meū. Nec audiui vo
cem docētū me: et magister nō inclināui aurem
meā. Pene fui in oī malo: in medio ecclesie et sy na
goge. Bibe aquā de cisterna tua: et fluenta putei
tui. Deriuentur fontes tui foras: et in plateis aq̄s
tuas diuide. Libabito eas soli: nec sint alii par
ticipes tui. Sit vena tua benedicta: et letare cum
muliere adolescentie tue. Cerna carissimā: gra
tissimā hynnulū. Libera ei⁹ inebriet te omni
tēpore: in amoue eius delectare iugiter. Quare
seducisti fili mi ab aliena: foueri in sinu alteri
us: Respici dñs viā hois: et oīs gressus ei⁹ cōsil
derat. Iniquitatis vie capis impis: et funis p̄
catorū suorū cōstringit. Ip̄e monēt: quia nō hāz
buit disciplinā: et in multitudine stulticie sue decē
pictur.

C. S. Instruit p̄ceptoꝝ siue creditoꝝ aia p̄
excitat pigrum. arguit scismaticū. de vigili custo
dia legis. de fugiēda adultera. de heresi et eius
fallacia.

Hili mi si sponderis pio amico tuo:
desististi apud extraneū manū tuam.
Bilaqueatus es verbis ois tui: et ca
pitus propius sermonibus. Fac ergo
quod dico fili mi: et temetipsum libera: quia inci
disti in manum proximi tui. Discurre festina: susci
ta amicū tuū. Ne dederis somnū oculis tuis: nec
dormitēt palpebre tue. Erue: quasi damula de
manu: et quasi aus de insidijs a cupio. Et ad
formicā o piger: et considera vias ei⁹: et discē sapi
tiam. Quē cū non habet ducē nec p̄ceptorē nec
p̄cipē: parat in effate cibū sibi: et cōgredit in mē
se quod comedat. Et p̄quo piger dormiet: in mē
do cōsurgēs de fomno tuo: paululum dormiet:
paululū dormitabio: paululū cōfere manus tu
as ut dormias et veniet tibi quasi viator egestas:
et pauperes quasi vir armat⁹. Si vero piger fue
ris veniet tui sones melius tua: et egestas loq̄e fugi
et a testimo apostata vir inutilis gradit ore p̄
uerso: annū oculis: terit p̄ de: vigit loquū: p̄
uo corde machinas malit̄: et omni tēpore iurgia
seminat. Ihuic exēplo venit p̄ditio tua: et sub
ito conteretur: nec habebit vira medicinz. Sed
sunt que odit dñs et septimū detestatur aia eius.
Oculos sublimēs: iniquā mēdā: et man⁹ et fundē
tes innotū sanguinē: et machinās cogitandēs
peius: pedes veloces ad currēdū in malis: pio
ferentē mēdā: et illē fallacem: et eū q̄ seminat
inter fratres discordias. Conserua fili mi p̄cepta
patris tui: et ne dimittas legē matris tue: liga eas

B

C

D

Job 34. 2

Infra 17. c.

Infra 30. d.

Infra 1. 4. d.

C

Supra 1. d.

In corde tuo iugiter ⁊ circūda gutturi tuo. Cum ambulaueris gradiant tecū. cū dormieris custodiant te: eugilās loquere cū eis. Mādatū illi cerna ē ⁊ lex lux: via vite increpationis discipline ne custodiāt te a muliere mala ⁊ a blanda lingua extranee. Nō cōcupiscat pulchritudinē eius cor tuum ne capiatis nutibus illi. Preciū ei sicuti vir est vniuersis panis: mulier autē viri pcciosam aiam capit. Nūquid potest hō abscondere ignē in sinu suo ⁊ testamēta illi? nō ardeat autē ambulare super pinnas ⁊ nō plantē cōburantur ei? Sic qui ingreditur ad mulierē proximi suū nō erit mundus cū tegerit eā. Non grandis est culpa cū quis furatus fuerit. Furat em̄ vt esuriētē impleat aiam. Deprehēsus quos reddet septuplū: oēs substantiam domus sue tradet: liberabit se. Qui autē adulter est propter cor eius inopia perdet aiaz suam. Turpitudine ⁊ ignominia cōgreet sibi ⁊ oprobriū illi nō delebit. Qui zelus ⁊ furor illi non parcat in die vindictę: nec acquiescat cuiusq; pieciū nec suscipiet pro redēptiōe dona plurima. C. S. Inuitat ad timorē dñi ⁊ custodiā mādatū eius. Describit mulierē ⁊ adulterā. tēret verba eius ⁊ debeat ea a visū ei.

Hilmi custodi sermones meos ⁊ pcepta mea recōde tibi. Sili honora dñm ⁊ valdebis pter eum vero nō timueris alieni. Serua mādata mea ⁊ viues: ⁊ legē meā quasi pupillā oculi tui. Liga eaz in digiti tui: scribe illā in tabulis cordis tui. Disce sapientie sorori meę eaz pupillā voca amicā tuā: Et custodiāt te a muliere extranea ⁊ ab aliena q; verba sua dulcia facit. De fenestra em̄ dom' mee p cancellos pspice: lūenē ⁊ video paruulos. Cōsidero recorde lūenē q; trāsit per plateas luxuria angulū. ⁊ piope viā domus illius gradis in obscuro ad eū pascēte die i noctis tenebris ⁊ caligine. Et ecce occidit illi mulier in omni meretricio pparata ad decipiēdas aias. Barrula ⁊ va ga quietio impatiēs nec valeo in domo cōsistere pedib' suis. Hōc fūcū em̄ in plateis: nunc iuxta angulos insidiā. Apprehēsusq; deosculat lūenem ⁊ pioacit vultu blandi dices. Vltima pio salute deuoti. bōdie reddidisti vota mea. Idcirco egressa sum in occursum tuū: desiderās te videre ⁊ repperi. Interius fundus leculi meū: strauit tapetibus pictis: et egypcio: aspsi cubile meū ⁊ mryrba ⁊ aloē ⁊ cymomomo. Vni inebietur vberibus ⁊ frana mur cupitio amplexibus donec illucescat dies. Nō est em̄ vir in domo sua: absit via longissima. Sacculū pecunie fecit talit' in die plene lune reuerfus est in domū suā. Irretuit eum multis sermonib' ⁊ bladiicia labioꝝ pioararū illum. Statim eam sequitur quasi bos ductus ad victimam ⁊ quasi agnus fasciatus ⁊ ignoans ⁊ nescit q; ad vincula stultus trahatur donec trāsfingat sagitta securus eius. Velut si aulis festinet ad laqueum: nescit q; de periculo anime illius agitur. Hinc ergo sili mi audi me: ⁊ attende verba otio mei. Ne abstrahas in visū illius mēs tua: neq; decipiaris semitis ei. Multo oēs vulneratos delectat ⁊ fortissimi quāq; intersecti fur ab ea. Uti inferi domus eius penetrāt interiora motus.

C. S. Sapientia commendat doctrinam suam ⁊ pferit cunctis opibus. ⁊ dicit q; coeterna est deo patri: et cum ipso creauit omnia: et se probat audire deum.

Sapientia commendat doctrinam suam ⁊ pferit cunctis opibus. ⁊ dicit q; coeterna est deo patri: et cum ipso creauit omnia: et se probat audire deum. Unde nō sapientia clamat: ⁊ pudentia vocat vocē suā. In summis excellētijs vti cibis supra vias in medio semitis stās iuxta portas ciuitatis in ipsius forib' loquitur dicens. Viri ad vos clamito: ⁊ vos me ad filios hoim. Intelligite paruuli astutias: ⁊ insipientes alauderite. Audite qm̄ de reb' magnis locutura sum: ⁊ aperiet labia mea vt recta pcedant. Elentatē meditabit guttur meū: ⁊ labia mea detestabunt impū. Iusti sunt oēs sermōes mei: nō est in eis pāuū qd nec puerū. Beati sūt intelligentib' ⁊ equi inueniētib' sciētiā. Accipite discipulā meā ⁊ nō pecuniā: doctrinā magis q; aurū eligite. Melior est em̄ sapientia cūctis opibus pcciosissimā: qd desiderabile ei nō potest cōparari. Ego sapientia habito in consilio: et eruditio interitum cogitationib'. Timor dñi odus malū: arrogantiā ⁊ superbā ⁊ viā pāuay: et os bilingue detestor. Melior est cōsiliū: ⁊ equitas mea est pudentia mea est fortitudo. Per me reges regnāt: legum cōditores iusta decernūt. Per me pscipes imperāt ⁊ potentes decernūt iusticiam. Ego diligētes me diligō: ⁊ qui mane vigilauerit opes inuenient me. Melior sunt diuitie ⁊ gloria: opes superne ⁊ iusticia. Melior est fructus mei' auro ⁊ lapide pccioso: ⁊ gemina mea argēto electo. In visū iusticie ambulo in medio semitarū indicij vt dirē diligētes me: tpeasore corꝝ repleam. Dñs possedit me in initio viae p suā ⁊ ante q; quicq; faceret a pscipio ab eterno ordinata sum: ⁊ antiquis ante q; terra fieret. Nō di erant abyssi: ⁊ ego iam cōcepta erā. Nec di fontes aquarū erant: nec di mōtes graui mole cōstituerant. Ante oēs colles ego parturiebar: adhuc terrā nō fecerat ⁊ flumina ⁊ cardines obis terre. Nō pparabat celos ad eā: quādo certa leges grovalla: bat abyssos. Quādo ethera firmabat sursum ⁊ libiabat fontes aquarū. Nō circūdabat mari terminū suū: ⁊ leges ponebat aquae ne trāsrēt fines suos. Nō appēdebat fundamētā terre: cū erā cuncta cōponē. Et delectabar per singulos dies ludēs corā eo: et oī tēpore in dōe terra ⁊ dicit me esse cū filijs hoim. Nūc ergo sili audite me. Dean q; custodiā vias meas. Audite discipulā ⁊ estote sapientes: nolite abdicare eā. Beatus hō q; vir in te ⁊ vigilat ad fores meas qñs die: et obseruat ad postea ostij mei. Qui me inueniet lūenit vitā ⁊ bauerit salutē a dño. Qui autē in me peccauerit: ledet aiam suā. Omnes me oderunt: diligunt moem.

C. S. Sapientia carne assumpta edificauit sibi domum: reuocat ab infantia. pio mittit annos vite. Describit mulierē ⁊ adulterā q; siue herem. Sapientia edificauit sibi domū: exadit colōnas septē. Immo iuxta victimas suas: miscuit vinū ⁊ pposuit mēsam suā. Misit ancillas suas vt vocaret ad arcē ⁊ ad menia ciuitatis. Si quis est paruul' veniat ad me. Et insipientibus locuta est. Venite comedi

supra: 1. C.

B

C

D

supra: 3. b.

Sap. 6. b.

D

A

B

Proverbia

te panē meū: et bibite vinum quod miscui vobis.
Relinquit infantia et venite et ambulate p vias
pudētia. Qui erudit deorsū ipse inturia sibi fa-
cit: et q arguit impudē sibi macula generat. Noli ar-
guere deorsū nō odert te. Argue sapientē et di-
liget te. De sapienti occasiones et addet ei sapien-
tia. Doce iustū et festinabit accipere. Principiū sa-
pientiē et timor dñi: et scitētia sanctorū pudētia. Per
me est multiplicabitur dilectio: et addent tibi ani-
mū vitę. Si sapiens fuerit tibi metip̃ eris: si autē
illius solus portabis malum. Mulier stulta et cla-
mosa: plenag illecebus: et nihil oīno sciens: sed et
in fuit dom⁹ sue super sellas in excelsis vasis lo-
co: et vocaret transeuntes p vias: et pgentes itine
re suo. Quis est parvulus? declinet ad me. Et reco-
di locuta est. Hicque furtus et dulciores sūt: et panis
abscōdit⁹ suauior. Et ignoraui q̃ tibi sūt gigantes
et in profundis inferni cōiūet et. Qui em appli-
cabur illi: descēdit ad inferos. nā qui abscēdit
ab eis saluabitur.

C. S. Alternatim loquit de filio sapiente et stul-
to: iusto et impio simplici et piao. de charitate et
odio: et bono lingue et malo.

Huius sapiēs letificat patrē. filius ve-
ro stultus mestitia est matri sue. Nil
percutit thesauri impietatis: iusticia
liberabit a morte. Nō affliget dñs
sane aliam iustū et iustitias ipiorū subvertet. Ege-
stas operata est manus remissa: man⁹ aut fortis
diuitias parat. Qui nitit mendacijs hic pastorē
torēdit aut ipse sequi aues volatēs. Qui congre-
gat in messe fili⁹ sapiētia et qui aut stertit effare
fili⁹ confusio. Bñdictio dñi sup caput iustos: et
aut impioꝝ operit iniquitatē. De mortis iusti cum
laudib⁹: et nomen impioꝝ putrefcet. Sapientē cor:
de precepta suscipit: stultus cedunt labijs. Qui
ambulat simpliciter: ambulat cōfidentē: q aut de
piauat vias suas manifest⁹ erit. Qui annuit oculo
dabit dolorē: et stultus labijs verberabitur. Ne
na vite os iustū: et os impioꝝ operit iniquitatem.
Odii suscitatur rixas: et vniuersa delicta operit cha-
ritas. In labijs sapientis inuenit sapiētia: et virga
in dolo et⁹ qui indiget corde. Sapientē abscōn-
dunt scientia: os aut stulti cōfessionē proximū est.
Substantia diuitis vbe fortitudo ei⁹: pauor pau-
per⁹ egestas ei⁹. Opus iusti ad vitā: fruct⁹ aut
impī ad peccatū. Vita vite custodit disciplinā:
qui aut increpationes relinquit errat. Abscōdunt
odii labia mendacia: qui p̃fert cōtumeliā in impi-
ens est. In multiloquo nō dert p̃ccat⁹: qui autē
moderā⁹ labia sua pudētissim⁹ est. Argētum et
crū lugens iustos: aut impioꝝ p nichilo. Labia
iusti erudit plurimos: aut autē in dōctos sunt in
cor diu egestas mouent. Bñdictio dñi diuites facit:
nec focia b̃ et afflictio. Quasi p̃ rīsum stult⁹ ope-
ratur scelus: sapiētia autē est viro pudētia. Quod
timet ipius venit sup eū: desiderat sū iusto da-
bitur. Quasi tēp̃tatio et t̃sienō nō erit ipius iust⁹
aut quasi fundamētū sempiternū. Sicut acetum
dēbit⁹ et humus oculis illi p̃ger hīs q miserit euz.
Timor dñi apponet dicit: et anni impioꝝ brenia
bunt. Et spectator iustos letitia: ip̃s aut impioꝝ
peribit. Fortitudo simplicitas via dñi et pauor hīs

q operant malū. Iustus in eternū nō cōmouebi-
tur: impi⁹ aut nō habebit sup terram. De iusti
parturit sapiētia: lingua piauor peribit. Labia
iusti cōfident⁹ placit⁹: et os impioꝝ perterfa.

C. S. De equitate et humilitate simplicitate et
iusticia. de gubernatore et dispensatore. de mise-
ricordia et clemētia et eoz contrarijs. de diuidē-
tibus propria. de venudatione. de querente bo-
num. de vixore iusti. de flagello iusti et eorum con-
trarijs.

Saterra dolosa abominatio est apud
eum: et pondus equus volatilis ei⁹. Ubi
fuerit supbia ibi erit et contumelia: vbi
autē est humilitas ibi et sapientia. Sim-
plicitas iustos dirigit eos: et supbiatōis puer-
rum vassabit illos. Nō proderit diuitie in die vi-
tationis: iusticia aut liberabit a morte. Iusticia sim-
plicitas dirigit vias eius et in impietate sua cornet
impioꝝ. Iusticia rectoꝝ liberabit eos: et in insidi-
sa suis capient iniqui. Mortuo hōie impio nulla
erit vitra spes: et expectatio sollicitoꝝ peribit. In-
stus de angustia liberat⁹ est: et tradet impius pio-
re. Simulatoꝝ ore decipit amicum suū: iusti aut li-
berabunt scientia. In bonis iustos exaltabit ci-
uitas: et in pditione impioꝝ erit laudatio. Bñdi-
ctio iustos exaltabit ciuitas et in ore ipioꝝ
subuerret. Qui despiciat amicum suū indiget corde
est: vir aut pudēs tacebit. Qui ambulat fraudu-
lenter reuelat arcana: q autē fidelis est celat amici
cōmissum. Ubi nō est gubernator populi: corrūet
salus aut vbi multa cōsilia. Affliget malo q̃ dices
falsū pro extraneo: qui autē cauet laqueos secur⁹
erit. Mulier gratiosa inueniet gloriam: et robusti
habebit diuitias. Bñdictio ale sue vir misericors:
qui autē crudelis est etiā p̃p̃inuos abicit. Im-
pius facit opus instabile: seminat aut iusticiam
merces fidelis. Clemētia p̃parat vitas: et sectator
malorum mortē. Abominabile dñō cor piauor:
et voluatus ei⁹ in his q simplicitate ambulat. Ma-
nus in manu nō erit innocens mal⁹: semen aut iu-
stos saluabitur. Circulus aure⁹ in naribus suis:
mulier pulchra et fatua. Desideriū iustos et bonū
est: p̃fessio iustorum impiorū. Alij diuidit pio-
pia et diuites sunt: alij sapient non sua et sem-
per in egestate sunt. Anima que benedicit impin-
guabitur: qui inebuit ipse quoq inebriabitur.
Qui abscondit frumētā maledicetur in popula
benedictio autem super caput vendentium. Be-
ne confurgit dilucio qui querit bona: qui autem
inuestigator maloy est opprimetur ab eis. Qui
confidit in diuitiis suis corrūet: iusti autem quali
virens folium germinabunt. Qui conturbat do-
mum suam possidebit ventos: et qui stult⁹ est fer-
uiet sapiētia. Fructus iusti lignum vitę: qui sus-
cipit animas sapiens est. Si iustus in terra recti
p̃t̃: optomagus ipius et peccator.

C. S. De agenda gratia et iusticia iudicanda
de doctore vero. de cognoscendis iumentis pio-
pijs et eoz contrarijs. de terra colenda. de bo-
no et malo que sunt in lingua. de securitate iusti
de manu fortium. de merore viri. de negligendo
dammum piopter amicum.

supra. 1. a.
psal. 110.
Eccl. 1. b.

D

infra. 15. c.
infra. 11. a.
Eccl. 5. b.

infra. 12. b.
B

infra. 29. c.
Eccl. 2. 7. c

1. pe. 4. b.

infra. 19. b.
C

D

supra. 10. a.
Eccl. 5. b.

sapient. 5. c.
B

infra. 14. a.
C

Eccle. 9. c.

D

1. pe. 4. b.

Qui diligit disciplinā diligit sciētiam: qui autē odit increpationes insipiens est. Qui bon^{us} est daret sibi gratia: a dño: qui autē cōfidit in cogitationibus suis impie agit. Nō roborabit homo ex impetate: et radebit iustos: nō pmouebit. Mulier diligēs corona est viri suo: pūtre dō in offibus ei: q̄ confusione res dignas gerit. Cogitationes iustos iudicia cōfiliā impiorū fraudulētia. Verba impiorū insidiā anī sanguinos iustos liberabit eos: tēte impi os z nō erūt: dom^{us} autē iustosū pmanebit. Doctrina sua nōscitur viri: qui autē vanus z excois est par tebit cōreptul. Melior est pauper et sufficiens sibi q̄ gloriofus z indigēs pane. Flouit iust^{us} iūme totū suū in alas: viscera autē impiorum crudelia. Qui operat^{ur} terrā suā satiatib^{us} panib^{us}: qui autē secat^{ur} oculū stulticiū est. Qui suauis est viuit in moderationib^{us}: in suis monitionib^{us} reliquit cōm meliā. Desideriū impij non inuenit est pessimior: radit autē iustos p̄ficiet. Propter peccā labiorū ruina primat malo: effugiet autē iust^{us}: de angustia. De fructu ois sui vnusquisq̄ replet bonis: iusta opera manū suā p̄ retribuē et. Ula stulti recta in oculis ei: qui autē sapiens est andit p̄silia fatu^{rum} statim indicat iū suam: qui autē dissimulat insitiā callidus est. Qui q̄ nouit loquitur in derisus: iusticie est: qui autē mentis testis est fraudulētus. Est q̄ promittit: et quasi gladio pungit cōscientiē lingua autē sapiētum sanitas. Labium veritatis firmū erit in ppetuū: qui autē testis est repētinus cōmānat linguā mēdaci. Dolos in corde cogitāt mala: qui autē pacis inuenit cōfiliā sequitur eos gaudij. Nō contritabit iustū q̄quid ei acciderit: impij autē replebunt malo. Abominatio est dolo labia mēdacia: qui autē fideliter agūt placēt ei. Homo versutus celat sciētiam: et cor insipientis p̄uocat stulticiā. Manus fortis dñab^{ilis}: que autē remissa est tribus serules. Merorū corde viri hūmiliabit illū: sermone bono lenificabit. Qui negligit damñū ppter amicū iustus est: iter autē impiorū decipiet eos. Qui non inuenit fraudulēt^{us} iucru et substantia hōis erit auri p̄ciū. In semita iusticie visitat^{ur} autem deulum dūcit ad mortem.

C S. De custodia ois z duplici corde. De falsis diuitijs. De lucerna impiorū. De substantia festinata. De contentiētijs viagiē de nūcio. De similitudine cōiūctiū. z filijs iusti. De cibis qui a parentibus congregati sunt.

Homo sapiēs doctina patrie: q̄ autē illuso^{rum} est nō audit euz arguē. De fructu ois sui bono satiatib^{us} bonis: aia autē impiorū iniqua. Qui custodit os suū custodit aliam suā: qui autē inconsiderat^{us} est ad loquēdū sēter mala. Uult z nō vult piger: aia autē operat^{ur} impinguatib^{us}. Et verbū mēdaz iustus detestabit^{ur} imp^{us} autē confundit cōfundet. Iusti cia custodit innocētiā viā: impiet^{as} autē peccatorem supplantat. Est quasi diues cū nihil habeat z est quasi pauper cū in malis diuitijs sit. Redēptio aie viri diuitie sue: qui autē pauper est increpationē nō sustinet. Lux iustosum lenificat: lucerna autē impiorū extinguet. Inter sapēbos semp iur gila sunt: qui autē agant oia cū cōsilio regunt^{ur} sa-

plentia Substantia festinata minuet^{ur}: que autē paulatim colligit manu multiplicabit. Spes q̄ differtur affligit aliam: lignū vite desiderū veniēs. Qui detrahīt alicui rei ipse se in futurū obligat: qui autem timet p̄ceptū in pace versabit^{ur}. Aie dolose errāt in peccatō: iusti autē misericordios sunt mi serant. Lex sapiētis fons vite: vnde dicit^{ur} a ruina mortis. Doctrina bona dabit gratiā: in itinere cōtemporū voiaq̄. Substantia oia agit cū cōsilio: qui autē sanus ē aperit stulticiā. Hūcū^{us} impij cadet in malū. Legatus fidelis sanitas. Reges aī igno mītia ei qui deserit disciplinā: qui autē acquiescit argenti gloriā facit. Desideriū sibi cōpescat^{ur} belectat aliam: detestantur stulti eos q̄ fugiūt mala. Qui cū sapiētibus gradit^{ur} sapiēs erit amicus: stultorum similis efficiet. Peccatores p̄sequit malū z iustus retribuēt bona. Bon^{us} reliquit heredes filios z nepotes: et custodit iusto substantiā peccatois. Vult iibi in noualib^{us} patri^{us} z alijs congregat^{ur} absq̄ iudicio. Qui parat virgē odit filiū suū: qui autē diligit illū instanter erudit. Iust^{us} comedīt z replet aliam suam: venter autem impiorum infaturabilis.

C S. De sapiente muliere. De fortitudine bouis. De stulto nesciente z via fallaci. De stulto z astuto. De despectu proximi. De misericordia. De diuitijs boni operis. De timore dñi. De patientia. De inuidia. De calamitjs pauperis. De iusticia z accepto ministro.

Sapiēs mulier edificat domū suā: insipientis extructū quoq̄ manibus destruet. Ambulans recto itinere: z timēs deū: despiciat ab eo qui infami gratitur via. In ore stulti virga superbia: labia sapientis custodiunt eos. Ubi nō sunt boues. pielepe vacuū est: vbi autē apparēt plurime segetes: ibi manifesta est fortitudo bouis. Testis fidelis nō mentitur: profert autē mēdaciū dolosus testis. Querit veri soī sapiētia z nō inuenit: doctrina p̄uēdit^{ur} facilia. Hade cōtra virū stultū: nescit labia pudentie. Sapiētia callidi est intelligere viā suā: z prudentia stultorū errās. Stult^{us} illud det peccatū: inter iustos morabit^{ur} gratia. Qui quod nouit amant^{ur} ritudinē aie sue: in gaudio ei: nō miscebit^{ur} extraneus. Dom^{us} impiorū debet^{ur}: tabernacula iustos germinabit. Est via q̄ videt^{ur} hol iusta: nouissima autē ei^{us} deducit ad mortē. Nullus dolose miscebit^{ur}: z extrema gaudiū luctus occupat. Iusto solo replebit^{ur} stultus: sap cū erit vir bonus. Innocens credit ol verbo: astutus considerat gressus suos. Stulto dolosū nichil erit boni: seruo autē sapiētī pro sper erit ac^{er} z diriget via ei^{us}. Sapiens timet et declinat a malo: stultus transiit z cōfidit. Impatiens operabit^{ur} stulticiā: z vir versutus odiosus est. Possidebit paruū stulticiā: z expectabit astuti sciētia. Faciēbit mali ante bonos z impij aī potas iustos. Etia^{us} primo loq̄ paup^{er} odiosus ē ami ci vero diuitū militi. Qui despiciat proximi suū peccat^{ur} autē iusti misert^{ur} pauperi beatus erit. Qui credit in dño miām diligit: errāt q̄ operant^{ur} malum. Via z veritas p̄parat bonā. In ol opere bono erit abundantia: vbi autē verba sunt plurima: ibi fr̄q̄nter egestas. Corona sapiētis diuitie eo^{rum}

21
Eccl. 10. d
Eccl. 10. d
infra. 13. a
supra. 10. a
supra. 11. b
infra. 11. b

2
D
infra. 13. a
Eccl. 30.
21
Job. 11. c
23
infra. 16. c

Proverbia

farulitas stultoꝝ imprudētia. Liberat alas testis
fideles: et p̄ter mendacia versipellis. In timore
dñi fiducia fortitudinis: et filius eius erit spes. Et
mor dñi sone vite: ut declinet a ruina mortis. In
multitudine p̄p̄i dignitas regio: et in paucitate
plebis ignominia p̄cipue. Qui patiens est multa
guberna sapientia: q̄ aut impatiens est exaltat
stulticia sua. Multa carnis sanitas cordis: p̄redo
offi inuidia. Qui calumnia agentē exp̄biat fa-
ctoꝝ ei: honorat aut eū qui miseretur pauperis.
In malicia sua repellit impi⁹ sperat aut iust⁹ in
morte sua. In corde p̄uidentis requiescit sapientia:
et in doctos quosq̄ erudit. Iusticia eleuat gēꝝ:
miseros aut facit populos peccat⁹. Accept⁹ est
regi minister intelligens: et acundiam eius inuiti-
lio sustinebit.

¶ C. S. De effectu sermonis boni. de cognitiōe
dei: de victimis impioꝝ: de doctrina obediētie:
de hilaritate cōsistentie: laus timoris et castitatis
de iracūdia. pigritia. sapientia. et vidua ecclēsia. de
auidia et oratione iustioꝝ. de fama bona: de di-
scipulo obediēte.

¶ Responsio molli frāgit irā: sermo dur⁹
suscitat furoꝝ. Lingua sapientum ornat
sciētia: os faruꝝ exultat stulticia. In of-
ficio oculi dñi contēp̄ant bonos et ma-
los. Lingua placabilis lignū vite: q̄ aut immodera-
ta est conteret p̄p̄m. Stultus irascit discipulum
patria sui: qui aut custodit increpationes aī suꝝ
nec. In abundāti iusticia virtus maxima est: cogi-
tationes autē impioꝝ eradicabunt. Dom⁹ iusti
plurima fortitudo: et in fructibus impij conturba-
tio. Labia sapientū dissimulant sciētiam: os
stultioꝝ diffimile erit. Qui time impioꝝ. ab omnia
bilio dño: tota iustioꝝ placabilis. Abominatio ē
dñio via impij: qui sequit iusticia diligis ab eo. Do-
ctrina mala desertiū vīa vite: q̄ increpationes
odit mouet. Infernus ē p̄dicio corā dño: q̄ to-
ma gē corda filioꝝ homi⁹. Non amat p̄siliens eum
q̄ se corripuit: nec ad sapientes graditur. Qui gau-
des exphlarat facit in merore animi descit spūs
s. Sapientia querit doctrinā: os stultoꝝ pascit
imperitia. Dñs dies pauperis malisecura mens
quasi iuge cōmuni. Melius est parū cum timore
dñi: q̄ idēauri magni et instabilitas. Melius est
vocari ad olera c̄ charitate: q̄ ad vitulū sagina-
tum cō odio. Vir iracū⁹ puocat rixas: q̄ patiens
est mitigat fuscitatas. Inter pigroꝝ quasi sepes
spina: via iustioꝝ absq̄ offēdicio. Filius sapiēs
lenificat patrē: et stultus homo despiciat matrē suā
Stulticia gaudii stultoꝝ: et vir p̄uidentis dirigit gres-
sus suos. Dissipant cogitationes vbi nō est consi-
lium: vbi vero sunt plures cōsiliari cōfirmantur.
Etas homo in sententia olei soli: sermo opoita
nus est optim⁹. Semita vite super eruditū: vt de-
clinet de inferno nouissimo domū supboꝝ demo-
lietur dñs: et firmos faciet terminos vidue. Abomi-
natio dñi cogitationes male: pur⁹ sermo pul-
cherrim⁹ firmabit ab eo. Conturbat domus suam
qui fecit auidia: qui aut odit miseratur p̄er-
miam et fidē purgant peccat⁹: timorem aut dñi
declinat os a malo. Dñs iusti mēditabit obediē-
tiam: os impioꝝ redundat malis. Longe est dñs

ab impiis: et orationes iustioꝝ exaudiet. Rex ocu-
loꝝ lenificat aliam: fama bona ipinguat ossa. Aus-
tus que audit increpationes vite in medio sapien-
tium cōmorabitur. Qui abiicit discipulas: despi-
cit aliam suā: qui aut acquiescit increpationib⁹ pos-
sessor est cordis. Timor dñi disciplina sapientie et
gloriam p̄cedit humilitas.

¶ C. S. Quid dñs dirigit vias homi⁹: videt et pon-
derat: de via bona elaudat pauperiam. de indigna-
tione regis: clemētia et laude: et sapientia et humi-
litate. de sc̄māto et adultero. de laude senectus-
tis et patientie.

¶ Quid est aliam sp̄pare: et dñi guberna-
re linguas. Dñs vie homi⁹ patet oculis
ei⁹: sp̄uꝝ p̄dicatori ē dñs. Reuera dñs
opera tua: et dirigen⁹ cogitationes tue
In uera piopter semetip̄m operat⁹ est p̄he: im-
pium quosq̄ ad diē malū abominatio dñi est ois
arrogans enā si man⁹ ad manū fuerit nō est inno-
cens. In timore vite bone facere iusticia: accepta est
apud deū magis q̄ immolare hostias. Via et ve-
ritate redimim⁹ iudicia: et in timore dñi declinat a
malo. Qui placuerit dño vie bonas. Inimicos quo-
q̄ eius cōuertet ad pacē. Melius est parū cui⁹ in-
sticia: q̄ multi fructus cō iniquitate. Qui hōis di-
spōit viā suā: sed dñi est dirigere gressus ei⁹. El-
uatio in labijs regio: in iudicio non errabit os
eius. Pondus et statera iudicia dñi sunt: et opera
ei⁹ omēs lapides sculit. Abominabile regi qui
agit imple: q̄ in iusticia firmat solus. Volūtas re-
gum labia iusta: q̄ recta loquitur diriget. Indigna-
tio regis nunci⁹ mortis: vir sapiēs placabit eū.
In hilaritate vult⁹ regio vite: et clemētia ei⁹ qua
si limber ferot⁹. Posside sapientiā: qui auro melior
est: et acquirere p̄uidentia: qui p̄ciosior est argēto. Se-
mita iustioꝝ declinat mala: custos aī eius seruat
virā suā. Contritiō p̄cedit supbia: et aī ruinā
exaltabit spūs. Melius est humiliari cū multibus
q̄ diuidere spolia cū supbijs. Erudit⁹ in verbo re-
periet bona: et qui sperat in dño beat⁹ est. Qui sa-
piens est corde: appellabit p̄uidentis: qui dulcis
eloquio: maiora reperiet. Fons vite eruditio pos-
sidentis: doctrina stultoꝝ fatulitas. Qui sapiēs
erudit os eius: et labijs illi⁹ addit granā. Fons
mellis cōposit a dñs: dulcedo anime sanitas offi-
ciū. Est via q̄ videtur hōi recta et nouissima ei⁹ ducit
ad mortē. Bala laborat⁹ laborat sibi: q̄ pulit
os suū. Vir insipiens fodit malū: in labijs ei⁹ ignis
ardescit. Ip̄s q̄ pueris suscitatur litet: q̄ hōi sepa-
rat p̄cipue. Vir liqu⁹ lactat amicos sui: ducit ei⁹
per viā nō bonā. Qui attolitis oculos cogitat pia-
ua morde labia sua p̄ficiat malū. Quona digni-
tatis fenet⁹: q̄ in vīse iusticie reperiet. Melior ē
patiens vtro forte: q̄ dñs alio fuso expugnat oī
biū. Sentes mēditur in sinu: sed a dño iēperant.
¶ C. S. De leta scientia. de pbatione iustioꝝ: gē-
ma gratissima. de stulto iocundit. de stulto diui-
re. de vero amico: et rectore aīꝝ. de oculis stulto-
rū. de p̄silio iusto. de modera mēte ligue.

¶ Melior est buccella fissa cū gaudio: q̄ do-
mus plena victimis cū iurgio. Seru⁹
sapiēs dñabitur stulto filijs: iter fra-
tres h̄c redditatem diuidet. Sicut igne

D

¶ C. S. De effectu sermonis boni. de cognitiōe
dei: de victimis impioꝝ: de doctrina obediētie:
de hilaritate cōsistentie: laus timoris et castitatis
de iracūdia. pigritia. sapientia. et vidua ecclēsia. de
auidia et oratione iustioꝝ. de fama bona: de di-
scipulo obediēte.

¶ C. S. De effectu sermonis boni. de cognitiōe
dei: de victimis impioꝝ: de doctrina obediētie:
de hilaritate cōsistentie: laus timoris et castitatis
de iracūdia. pigritia. sapientia. et vidua ecclēsia. de
auidia et oratione iustioꝝ. de fama bona: de di-
scipulo obediēte.

¶ C. S. De effectu sermonis boni. de cognitiōe
dei: de victimis impioꝝ: de doctrina obediētie:
de hilaritate cōsistentie: laus timoris et castitatis
de iracūdia. pigritia. sapientia. et vidua ecclēsia. de
auidia et oratione iustioꝝ. de fama bona: de di-
scipulo obediēte.

¶ C. S. De effectu sermonis boni. de cognitiōe
dei: de victimis impioꝝ: de doctrina obediētie:
de hilaritate cōsistentie: laus timoris et castitatis
de iracūdia. pigritia. sapientia. et vidua ecclēsia. de
auidia et oratione iustioꝝ. de fama bona: de di-
scipulo obediēte.

D

supra. 14. c

¶ C. S. De effectu sermonis boni. de cognitiōe
dei: de victimis impioꝝ: de doctrina obediētie:
de hilaritate cōsistentie: laus timoris et castitatis
de iracūdia. pigritia. sapientia. et vidua ecclēsia. de
auidia et oratione iustioꝝ. de fama bona: de di-
scipulo obediēte.

probat argentū et aurū camino: ita corda probat dñs
Mal' obediū ligue liq: falax obtepat labijs mē
dabit'. Qui despiciat pauperē: exprobiat factū
ei'. et in ruina letat alteri: nō erit ipunitus. Co
rona senū filij filiorū: et gña filiorū patres eorū. Nō
deceat stultū verba cōposita: nec principē labium
mētē. Bēma gratulātia expectatio pñolātis:
quociens q' vertit pūdētē itelligit. Qui celat de
licitū qrit amicitia: et altero sermōe repetit sepa
rat federatos. Plus pñicit correctio apud pūdē
tē: q' centū plage apud stultū. Semp iurgia qrit
malus: angel' aut' crudelis mittet contra eū. Ex
pedit magis vīs occurrere raptis fetib'. q' fatuo
cōfidenti sibi in stulticia sua. Qui reddit mala p
bonis: nō recedet malū de domo ei'. Qui dimittit
aquā caput est iurgiorū: et anteq' pariat cōtu
melia iudiciū deserit. Et q' iustificat ipiū et q' pō
nat iustū abolabilis est vterq' apud deū. Qui d
p' est stulto habere diuinas: cū sapias emere nō
possit. Qui alrā facit bonū suū qrit ruinā: et q' cui
tat discere incidit in malū. Qui tpe diligit q' amic'
est: frater in angustia p'probat. Stultus homo
plaudet manib' suis: cū spopoderit p amico suo.
Qui mediat discordias diligit rixas: et q' exalrat
os suū qrit ruinā. Qui pueri condio est nō inuēit
bonū: qui vertit linguā incidit in malū. Har' est
stult' in ignominia suā sed nec pater in fatuo le
tabit. Anim' gaudet etate stolidā facit: pñis tri
stis efficitur ossa. Munera de sinu ipi' accipit: vt
puciat semitas iudici. In facie pudentis luget
sapia: oculi stultiorum in sinib' terre. Ira patris
stul' stult': et dolor mris q' generit ei'. Nō est bonus
dñi inferre iustos: nec potare pūcipē q' recta in
dicat. Anim' impudē sermones suos docet: et pū
dens est et pñios loqui vt erudit'. Stult' quocūq'
si tacerit sapiēs reputabit. et si cōspēxerit labia
sua intelligens.

¶ C. S. De recessu ab amico. De desperato. De ver
bis viri. De nō deulādo a veritate. De ore stulti. De
iusto fe accante. De fratre iuuante fratre. De fru
ctu ois. De muliere bona: et de mala. De locutoe di
uiti' et paupis. De amico sociali.

Consonos qrit q' vult recedere ab amico
omipite erit exprobiabilis. Nō recipit
stult' verba pūdētis: nisi ea dixerit q'
versant. In corde ei'. Impt' cū in pñun
dū venerit pños pñitit: et sequit' ei' ignominia et
opprobriū. Aqua pñda verba erit ore viri: et ro
rens redūdans fons sapie. Accipe pñonā ipi' in
iudicio nō est bonū: vt declines a veritate iudici.
Labia stulti mīcent fe rixas: os ei' iurgia pu
cat. Da stulti cōtritio ei': et labia ipi' ruina anie
ei'. Verba diligens quasi simplicitas: et ipa pueni
unt vterq' ad laceria ventris. Pñgū deicit timo
rie aut' effeminato: et efurit. Qui mollis et disso
lur' est ioge suo: frater ei' sua opia dissipatio. Tur
ris fortissima nomē dñi: ad ipsam currit iust'. et ex
altabit. Substātia diuiti' vixio roboris ei': equali
mur' validus circūdans eū. Ante q' cōterat ex al
ta ei' cor hois: et ante q' gloriēf' hūilias. Qui pu
rideret q' audiat stultū fe esse demonstrat. et cōfusio
nē dignū Spñio viri sustentat: idē callitatis suā: spū
vero ad iracū dē facit: q' poterit sustinere. Lo

pūdētis possidebit sciētia: et auris sapientis qrit
doctrinā. Omni hois bilatratu ei'. et an pñipes
spaciū ei' facit. Iust' pños est accusator sui: venit
amicus ei' et iustificabit eū. Cōtradictioes cōpū
mit solas: iter potōes q' diuidicat. Frater q' ad
iunat a fratre qrit ciuitas firma: et iudicia quasi ve
ctes vibiū. De fructu ois viri replebit vter ei'.
et gemina labio ipi' saturabit eū. Dños et vi
ta in manib' ligue q' diligit et comedet fructus
ei'. Qui luert mulierē bonā: luert bonū et hau
riet locū dñi et dñs. Qui expellit mulierē bonā
expellit bonū: q' aut' tenet ad alterā stultus est in
sapiēs. Cū obsecrationibus loquit' paup': et diues
effabit rigide. Aut amicabile ad societatem: ma
gis amicus erit q' frater.

¶ C. S. De paup' simplici. De festinatioe. De stul
ticia de amicis diuinis et paupis. De falso teste. De
q' patit' et paupis: et ira regi. De iustitia mulie
re. De pigre de opendi. De feruore mie. De erudi
do filio. De pigro. De malicia dñs.

Melior est paup' q' ambat i simplicitate
sua: q' diues torquēdo labia sua et in sipi
ens. Abi nō est scia ale nō est bonū: q'
festinus est pedib' offendet. Stulticia
hois supplantat gressus ei'. et cōtra deū seruet alo
suo. Diuine addit amicos pñimos: paupē aut' et
bi quos habuit sepan'. Testis falsus nō erit ipi
mī: et q' mēdacia loquit' nō efugiet. Qui colit
pñonā potēt: et amici sunt bona tribuentia. S' res
hois paupis oderit eū: in sup et amici pñi recef
serūt ab eo. Qui tān' pñā sectat' nihil hēbit: q' at
possessor est mēns diligit alam suā: cūctos pñs
dēit inuenit bona. Falsus testis nō erit ipunit'
et q' loquit' mēdacia peribit. Nō deceat stultū diui
tias: nec suū dñari pñcipib'. Doctrina viri p' par
tē tū noscīt et gña ei' est liqua pñtergrad. Sicat fre
mū leonis ita et regio ira: et sicut ros sup herbam
ita et hilaritas ei'. Dolos pñis fil' stult': et cū
gier pñiliā iustitia mulier. Domus et diuitie
dant a parētib' dñs aut' pñit vterq' pūdē. Pi
gredo imitrit soporē: et alia disolutio efuriet. Qui
custodit mādātū custodit alaz suā: q' aut' negligit
viā suā mōnificabit. Generat dñs q' miserec' pau
per: et vicissitudinē sua reddet ei'. Erudi filiū tuū
ne desipe: ad l'fectionē aut' ei' ne ponas alam
tuā. Qui ei' ipatōes est sustinebit dñū: et cū rapu
erit alio apponet. Audi pñiliū iusticie discipulū
vt sis sapiēs in nouissimis tuis. Dulce cogitatio
neal cor dēvire: volūtās aut' dñi in eternū pñna
bit. Ihs indigēs mīscio ē: et melior est paup' iust'
q' vir mēdax. Timor dñi ad vitā et plenitudinē
cōmōrabit abq' visitatioe pessimi. Abicōdit pñ
ger manū suā sup ascella mē: ad os suū applicat
eā. Pestilētia flagellata stult' sapientior erit: si aut
corruptio sapientē itelligit sapiam. Qui affligit
pñz et fugit mātē: ignominiosus erit et infelix. Nō
cesses audire fili doctrinā: nec ignosce sermones
sciētē. Testis iniqu' deridet iudiciū: et os ipi' lo
quū denotat iniquitātē. Parata sūt derisioibus iudicia
et malle pñariēs stultoz coiposibus.

¶ C. S. De vino et contestationibus. De rege dis
sipante malum. De pondere et mensura. De som
no fugiendo. De emptore vili pendente. De pane

Infra. 1. 8. 8.

Infra. 1. 7. 6.

Infra. 1. 4. 6.

Infra. 1. 6. 6.

Infra. 1. 1. 8.

Infra. 1. 1. 8.

Infra. 1. 1. 8.

Proverbia

mendacis: de hereditate festinata. de duplici pon dere. de maledictione patris i misa. de voto red dendo. de fortitudine. de lucerna mentis. de mē dicia mentis.

Luxuriosa res vinū: i tumultuosa edue rat. Quicquid blescat nō erit sapiēs. Sicut rugit? leone ita et terror regis. q̄ puocat erit peccat in alas suas. Ithonos est boi q̄ se parat se a cōtentioibz: omis aut stult miscent cōtumelijs. Propter frigus piger arare noluit: medicabit q̄ estate i nō dabitur illi. Sicut aqua pfunda sic cōsiliū in corde viri: sed hō sapi ens expauit illud. Multi homines misericordes vocant: virū autē fidelē quis lueniet? Iustus q̄ ambulat i simplicitate sua: drōs post se filios relinqr. Rex q̄ sedet in solio iudicij dissipat omē malū in: tutu suo. Quis pot̄ dicere: mēdū est cor meū: pu ruo suo a pctō: p̄dō dūct p̄dō: mēfura i mēfura virūq̄ aboliabile est apud deū. Ex studijs suis in telligit puer: i mēda i recta sint opa ei. Aurem audientē i oculū vidētē dñs fecit virūq̄. Noli di ligere somnū: ne te egestas opprimat. Aperi oculos tuos i saturare panibz. Malū est malū est: dī cū oīs emptor. Et cū recesserit tūc gñabit est au rā i multitudine gēma p: vas aut p̄ciosum labia sci entie. Tolle vestimētū ei q̄ fidelissos extitit a lie nit: p̄io extraneus aufer pign? ad eo. Suauis est boi panis mēdaci: i postea ipsebit os ei? calculo. Cogitatioes cōsiliū roboant: i gubernaculo tra ctanda sunt bella. Et q̄ reuelat mysteria i ambu lat fraudulēter dñs i labia sua: ne p̄misseat. Qui i maledicti p̄i suo i matri: extinguet lumen ei? i medijs tenebitis. Hereditas ad quā festinat i principio: nō in nouissimo bñdictione carebit. Ne dicas reddā malū p̄ malorē: p̄cepta dñs iheribit te. Abolatio ē ap̄ bōi p̄dō: i p̄dō? statera do losa nō est bona. A dñō dirigunt gressus viri: q̄ aut holm intelligere pōt viā suā. Rutina est homi deuotare factos: i post vota retrahere. Dissipat ipios rex sapiēs: i incurat sup eos fornicē. Lu cerna dñi i spiraculū boi q̄ inuestigat oīa secreta vētrā. Mala i veritas custodit: reges et roboas clemētia r̄thonus ei. Exultatio inuenit fortitu do eoz: i dignitas senu canicēs. Tuor vulneris absterget mala: i plage in secretis vētrā.

C. S. De corde regis laus mē i iudicij. de po tētia liqua. de muliere litigiosa. de victoria xpi. de supbo. de pigro i hostijs ipioz. de viro obediēte de laude gracie i teste mēdaci.

Sicut diuisiōis aqua p: ita cor regio in manu dñi q̄ voluerit inclinabit illz. Oīs via viri recta sibi videt: appendit aut corda dñs. Facere milam i iudiciū: magis placet dñō q̄ victime. Exaltatio ocoz est dilatio cordis: lucerna ipioz p̄cni. Cogitatio nes robusti sp̄ in abundantia: oīs aut piger in ege state est. Qui cōgregat thesauros ligua mēdaci/ van? i excors est: i pinguedi ad laqueos mortis. Rapine ipioz detrahent eoz: q̄ noluerit facere iudiciū. Peruersa via viri aliena est a deo: qui at mūdus est: recti opus ei. Mel? est sedere in an gulo domus q̄ cū muliere litigiosa est in domo cōmuni. Bīa ipi desiderat malū: nō miserabitur

proximo suo. Dulcitate pestilente sapientior erit paruulus: i si secect sapientē sumet sciētia. Et cogitat iust? de domo ipi vt detrahāt ipios a ma lo. Qui obturat aurē suā ad clamorē paupertis: i ipe clamabit: nō exaudiet. Vn? abicō dñs exti guit iras: i donū in sinu indignationis maximā. Gaudio iusto est facere iudiciū: paup̄i opanti bus liquitatē. Vir qui errauit in via doctrine: i ceru ḡ gantū cōmorabit. Qui diligit epulas in egestate erit: qui amat vinū i pinguis nō ditabit. Pro iusto dabit ipi? p̄io recto iniquus. Melius est habitare in terra deserta: q̄ cū muliere rixosa i tracūda. Thesaurus desiderabilis i oleū in ba bitaculo iusti: i p̄dens hō dissipabit illud. Qui sequit iusticiā i miam: inueniet vitā iusticiā i glo riā. Qui iustitā fortis ascendit sapiēs: destruxit ro bur fidiū ei. Qui custodit os suū: linguā suā custodit ab angustijs alam suā. Supbus i arro gans vocat indocus: qui in ira operat supblam. Desideria occidunt pigri noluerit ei quicq̄ me nus ei operari. Tota die cōcupiscit i desiderat: qui aut iustus est tribuet i nō cessabit. Hostie im pioz abolabiles q̄ offerunt ex scelere. Testis mē da i peribit: vir obediens loquet victoriā. Vir im pius p̄craiter obfirmat vultū suū: q̄ aut rectus est coarctat viā suā. Non est sapia: nō est prudens ita: nō est cōsiliū cōtra dñm. Equus parat ad diē bellis: hō aut saluē tribuit.

C. S. De fama bona. de cōuenientia duaz na turarū in xpo. de fine modestie. de feneratē. de dādis muneribz. de modestia p̄dicantis. de pigro de puero stulto. de calūniatoz. de audēda sapia de victoria nō facienda paup̄i. de amicitia tracū di. de nō fideiubendo. de p̄sumptōe.

Melius est nōmē bonū q̄ diuitie multe: sup argenti ei i aurū grana bona. Di ues i pauper obuiauerit sibi: vtriusq̄ operator est dñs. Callidus videt ma lū i abscondit se: innocens p̄transit afflictus est dāno. Finis modestie timor dñi: diuitie i gloria i vita. Arma i gladij in via superbicustos aut ale sue lōge recedit ab eis. Proverbia est i adolecēs iuxta viam suam: etiam cum fuerint nō recedat ab ea. Diues pauperibus imperat: ei qui accipit mutū seruus est feneratē. Qui feminat iniqui tatē metet mala: i virga ire sue plumbabit. Qui p̄nus est ad misericordiā bñdicet: de panibz em suis dedit pauperi. Eliticiū i honorem aquiret qui dat munera: alam autē auferit accipientium. Et sic derisioez i eribit cū eo iurgij cessabuntq̄ cause i cōtumelijs. Qui diligit cordis mēdiciā: p̄pter grā labijs suos habebit amicū regē. Qui dñi custodit i sciētia: i supbiā rant verba inq̄. Qui c̄ piger leo ē fortis medio plateaz: occidēdus sum. Fouea pfunda os alieni: cui irat? est dñs in cides in eā. Stulticia colligata est in corde pueri: i virga discipline fugabit eā. Qui calūniat pau perē vt augeat diuitias suas: dabit ipi duriōi et egebit. Sili mē scilicet aurē tuā: audi i bā sapientis. Appone at cor ad doctrinā meā q̄ pulchra erit tibi cū seruaueris eā in vētre tuo. Et reddidit in labijs tuis vt sit in domino fiducia tua. Vnde et ostendā eam tibi hodie. Ecce descripsi eā tibi tri

1. Job. 1. d.
Infra eod

Infra 1. g. b.

Ero. 1. b.
E. 1. b.
Rom. 1. b.
Infra eod.

1. Reg. 1. c.

Infra 1. c.

Infra 1. b.

Eccl. 1. 4.

sup. 1. 3. b.

sup. 1. 5. b.

Eccl. 1. 7.

Eccl. 1. 2.

Infra 1. 3. c.

placiter in cogitationib⁹ ⁊ scia: vt ostēderē tibi firmi
tate ⁊ cōtra avaritiā: rēderē ex eis illos q̄ miserū
tē. Nō factus violentus paup̄: q̄ paup̄ est neq; cō
terat⁹ egenū in portu: q̄ iudicabit dñs causas ei⁹
⁊ cōfiget eos q̄ p̄ixerūt aliaz ei⁹. Noli esse amic⁹
holtri cōtra: neq; ādules cō viri furiosi: ne forte
dicas semitas ei⁹ ⁊ sumas scandalū aie tue. Noli
esse cū his q̄ de hūmānā suau: q̄ vades se of
ferunt p̄ debitis. Si ei nō habes vñ restituo: qd
causē ei vt tollat opimū de cubili tuo. Ne tras
grediaris terros antiquos q̄ posuerunt patres
tui. Nō disti vñ velocem in ope suo: corā regibus
stabit: nec erit ante ignobiles.

C. S. De cōsilio p̄ncipi de moderatiōe sci
entie. de nō comedendo cū lauido. de agro pupil
lois. de disciplina pueri. de comessatiōe ⁊ ebrieta
te. de cōcupiscentia meretricis.

Quādo se derio vt comedas cū p̄ncipe:
diligēter atēde q̄ sunt appolita an fa
ciē tuā: ⁊ statue cultrū in gutture tuo: si
nō habes in prāte aliam tuā. Ne deside
res de cibis ei⁹ iu quo est panis mēdaci. Noli la
boiare vt dixeris: p̄uideris tū pone modū. Ne
erigas oculos tuos ad opes quā nō potes habē
q̄ faciet tibi pēnas q̄ si aie ⁊ vobabūt in cellā. Ne
comedas cū hoie lauido: ne desideres cibos ei⁹:
qm̄ i sistrudinē arioli ⁊ p̄ictuos estiar q̄s ignoat
tōmē ⁊ bibe dicit tibi: mēs ei⁹ nō est tecum.
Cibos q̄s comederas euomes: ⁊ p̄des pulchros
fermōes tuos. In aurib⁹ insipieris ne loquaris:
q̄ despiciet doctrinā eloquii tui. Ne arigas pa
uulo ⁊ terros: agrū p̄uipulo ⁊ ne iutrocas. P̄o
pinqu⁹ em illoz foris est: ipse iudicabit contra
te causā illoz. Ingredias ad doctrinā cor tui: et
aures tue ad verba sciētie. Noli subtrahere a pu
ero disciplinā: si ei p̄cussio est virga nō mouet.
Tu vir ga p̄cuties eū: aliam ei⁹ de sermo libera
bis. Fili mī si sapiēs fuerit alim⁹ tu⁹: gaudebit tecū
cor meū ⁊ exultabūt renes mei cū locuta fuerint
recta labia tua. Nō emulet cor tuū p̄dicio: sed in
timore dñi esto tota die: q̄ habebis spem inouis
simo: ⁊ p̄solatio tua nō auferetur. Audi fili mei
esto sapiēs: dirige in via aīm tuā. Noli esse in cō
uicio potatōis nec in comessatiōib⁹ eoꝝ: q̄ car
nes ad vescendū cōferunt: vacantes potib⁹ ⁊ dan
tes symbola p̄sumunt ⁊ veltit panis domitatio.
Audi patrē tuū q̄ genuit te: nō p̄tēns cū senue
rit mater tua. Veritate emet: noli redere sapien
tiā ⁊ doctrinā ⁊ intelligentiā. Exultat gaudio p̄
filiū: q̄ sapiēs ēt genitū letabit in eo. Gaudeat p̄
ruos ⁊ mī tuar: exultet q̄ genuit te. P̄bebe fili mī
cor tuū mihi: oculi tui vias meas custodiāt. Fo
nea em p̄funda est meretrix: pute⁹ angust⁹ alle
na. Infidias in via quasi latro: quos scautos in
uenit iherficiet. Cui ve: cui patrē: cui rixē: cui
fovee: cui sine causa vulnera: cui sufflato oculorū
Nōne hie q̄ cōmorāns in vino ⁊ stupent calcibus
epotādiū. Ne luctuarius vinū q̄s flauescit: cū spen
duerit i vitro color ei⁹. Ingredis biāder: i nouis
mo mordebit vt coluber: ⁊ licet regū ⁊ venena dis
fuder. Deū tui videbūt extraneos: cor tuū loq̄
puerū. Et eris iocū domico in medio mari: q̄s
sopit gubernato: amisso clauo ⁊ diceo. Verbera

uerū me s; nō doluit: traxerunt me ⁊ ego nō sensi.
Nō cui gilabor: rursus vina reperiam.
C. S. De sapia ⁊ sapiente. de stulto ⁊ desperate.
de his q̄ ducunt ad mortē. de melle ⁊ sauo. de ca
su iusti ⁊ casu iunici. de equitate iudici. de agro et
ercedo. de agro pigri hois. ⁊ de pigro.

Nec emulor iuoribus malos: nec desidero
ec cū eis: q̄ rapinas meditat⁹ mēs eoꝝ
⁊ fraudes labia eoꝝ loquūt. Sapla ed
ficabit dom⁹ ⁊ p̄uiderit robora bñ.
In doctria replebit cellaria: vniuersa substantia p̄ci
osa ⁊ pulcherrima. Vir sapiens fortis est: vt do
ct⁹ robust⁹ ⁊ valid⁹: q̄ cū dīspōsitioe inūf bellū:
⁊ erit salus vbi multa cōsilia sūt. Excessa stulto fa
piētia: p̄ta nō apiet os suū. Qui cogitat mala
facere stult⁹ vocabit. Logitator stult⁹ p̄tēm est: et
abolatio holm detractor. Si despaueris lapsus i
die āgustis: iminuet fontitudo tua. Erue eos q̄ du
cunt ad mortē: ⁊ trahunt ad licitū liberare ne
cesses. Nō dixeris viros nō p̄tuppēt q̄ inspecto:
⁊ cordis ip̄e itelligit ⁊ seruatoie aie tue nihil fallit:
reddetq; bñ iuxta opa sua. Rōde fili mī mei: q̄
bonū ē: ⁊ saū dulcissimū gutturi tuo. Sic ⁊ doctri
na sapie aie tue: quā cū iueneris habebis i nouis
simis sp̄ez: sp̄es tua nō p̄bit. Ne iherdieris ⁊ ḡas
pietate in domo iusti: neq; vasces requit ei⁹. Se
p̄tēs ei in die cadet iust⁹ ⁊ resurgit: ip̄i autē corru
unt i malū. Cū ceciderit timic⁹ tu⁹ ne gaudeas: ⁊
i ruina ei⁹ ne exultes cor tuū: si forte videat dñs ⁊
displiceat ei: ⁊ auferat ab eo irā suā. Ne p̄tēdas
cū pessimis: ne emulet i pioe: qm̄ nō habet futuro
rū spem malis: tuuacta impioꝝ exstinguet. Time
dām fili mī ⁊ regē: cū detractorib⁹ nō cōmice a
ris. Nō rep̄te p̄surget p̄ditio eoꝝ: ruina vtri
usq; q̄s nouit. Ip̄e ē q̄s sapient⁹. Cognoscere p̄so
nā in iudicio nō ē bonū. Audi dicunt ip̄o iust⁹:
mā: maledicēt eis op̄p̄: ⁊ detrahunt eos trib⁹. Qui
arguit cū laudabunt: sup eos venit bñdictio.
Labia deosculab⁹ q̄ recta vba dicit. P̄p̄ara
fons op⁹ tuū: diligēter exerce agrū tuū: postea
edificas domū tuā. Ne sis restis frustra p̄ra p̄ri
mū tuum: nec lactes quēq; labis tui. Ne dicas:
quō fecit mihi sci faciā et et reddā vnicuiq; scdm
op⁹ suū. Per agrū pigri trāsiit: p̄ vineā vtriū
tū. Et ecce torū p̄leuerat vitiē: ⁊ operat⁹ sup
ciē ei⁹ sp̄ine: ⁊ maceria lapidū destruxit erat. Ad
q̄ vidisset posuit corde meo: ⁊ exēpio didici dis
cipulā. Vbi q̄ piger domus: vbi q̄ de somno p̄sur
ges. Parū inquit domies: modicū domitabile:
paucillū man⁹ cōferes vt descas ⁊ veniet tibi q̄
cursor egestas tua ⁊ mēdicitas q̄s vir armat.

C. S. De celādo vba de purgādo fmōe. de hu
militate. de p̄dicāte ⁊ obediente. de legato fidelē de
melle edēdo. de filio testē. ⁊ amico infideli. de ico
rigibilē. de tristitia auari. de bēgnitate. ⁊ dīsp̄a
te. de detractiōe. de scādalo: de garrulitate.

Parabole salomōis quas trāstū
serunt vñ iherbie regio iuda. Gloua
dei est celare verbū: gloua regū inue
nigare sermonē. Celum sursum ⁊ terra
deorsum: et cor regum inscrutabile. Auser rubi
ginem de argento: et egredietur vas purissimū.
Auser iniquitatem de vultu regis: et firmabit iu

supia. 13. b.
Eccl. 30. a.

supia. 2. b.

supia. 11. b.

ps. 81.

supia. 17. a.

Job. 22. b.

supia. 22. a.

supia. 6. b.

2. 14. b.

B

supra. 15. a.

L

Rom. 12. b

B

supra. 1. b.

Eccl. 3. e.

A

Pe. 1. c.

B

supra. 19. b.

sticia thionus ei. Ne gloriolus appaas corā rege: et in loco magnos ne steteris. Meli est enī ut dicaſ tibi aſcende huc q̄ ut hūiliter corā p̄ncipi. Ne viderit oculi tui ne p̄feras in lurgio cū te. Ne poterit emēdare nō poſſit cū deponēſtauris amicu tuū. Cauſam tuā tracta cū amico tuo: ſecreſſi extraneo ne reuelare ne ſore inſulret tibi q̄ audierit: exprobare nō ceſſet. Eſa 7a miſericordia liberat: quia tibi ſua ne exprobiabilis ſia. Mala aurea in lectis argēteis q̄ loquit verbu in tpe ſuo. Inauris aurea et margarita fulgent: qui arguit ſapientē et aurē obediētē. Sicut frig⁹ niſus in die meſſioſa legat⁹ fidelis ei q̄ miſerit eū alam ipſius reſcedere facit. Rubens et vent⁹ et pluuie nō ſequētes: vir glorioſus et p̄miſſa nō cōpleſ. Patētia lenit p̄ncipes: et lingua mollis cōſtriget duriciā. Mel inueniſtū comedet q̄ ſufficiat tibi ne ſore fatiat⁹ euomas illū. Subtrahē pedē tuū de domo p̄mi tu: neq̄ ſatius oderit te. Inaſculū et gladiū et ſagitta acuta: hō qui loquit ſira p̄mi ſuū ſallum teſtimoniū. Dens putridus et p̄eſ laſſus q̄ ſperat ſup in ſideli in die anguſtie: et amittit palliū in die frigoris. Acerū in nitro: q̄ carat carmina cordi peſſimo. Sicut tinea veſtimentorum: vermis lignoſa taciſſia viri nocet cordi. Si eſurierit limico tu⁹ ciba illū: ſi ſitit da ei aqua bi bere. Piuas enī p̄gregabis vir caput ei⁹: et dñs reddet tibi. Utent⁹ aq̄ulo diſſipat pluuias: et facies triſtiſſa linguā detrahent. Meli est ſedere in angulo hominis q̄ cū muliere litigioſa et domo cōmuni. Aqua frigida ale ſtienti: et niſcius bon⁹ de terra lōginqua. Sono turbatus pede et vena corrupta: iuſtus non eſt corā ipſo. Sicut qui mel multū comedit non cadit et dondiq̄ q̄ ſcrutatus eſt maiſeſtate opprimet a gloria. Sicut vrbis patēs et abſq̄ muroſi ambituſ: ita vir q̄ non pōt in loq̄e do cōdibere ſpiritu ſum.

Eccl. 3. e. De glia ſtult. de maledicto. de cōſutūdo ſtulto. de nō cōmittendo p̄dicationē ſtulto. de reuerſo ad peccatū de pigro offendeſe ſapientiā ſuam. de impatiēte. de ſuſſurſo. de amico ſtultū dūlento.

Homō nix in eſtate: et pluuie in meſſe ſic deſcedit eſt ſtulto glia. Sicut autē ad alia triſtuloſa: et paſſer q̄libet ad eſe ſic maledictū fruſtra plarū in quēplaz ſupueniet. Flagellū equo: et cham⁹ aſino: et virga i doſoliprudēti. Ne rideas ſtulto luxta ſtulticiā ſuā. ne eſſiciaris ei ſiſu. Aſide ſtulto luxta ſtulticiā ſuā: ne ſibi ſapiēs eſſe videat. Claudus pedib⁹ et inſidiatē biden⁹: et mittit verba p̄nūciū ſtultū. Quō pulchras fruſtra habet claudus tibias: ſic id eſcens eſt in ore ſtultoz pabola. Sicut q̄ mittit lapidē in aceruū mercurij et q̄ tribuit inſipienti honore. Quō ſi ſpina naſcat in manu temulentiſis pabola in ore ſtultoz. Iudiciū determinat cauſas et q̄ ſpoſuit ſtulto ſilentiū iras mitigat. Sicut canis q̄ reuertit ad vomitū ſuū: ſic p̄udēs q̄ ſtatit ſtulticiā ſuā. Id ſiſi hoīem ſapientē ſibi vidēt: magis illo ſpem habebit inſipēs. Dicit piger leo eſt i via: leona in itinētib⁹. Sicut oſtū vertit in cardine luxta piger in lectulo ſuo. Abſcōdit piger man⁹ ſub aſcella ſua: et laborat ſi ad os ſuū eas cō

uerterit. Sapienti⁹ ſibi ſtult⁹ videt: ſeptē viris lo quētib⁹ ſentētiās. Sicut q̄ apphēdit aurib⁹ canē: ſic qui trāſit et impatiēte cōmiſcet rixē aliter⁹. Sicut notius eſt q̄ mittit ſagitta et lanceas in mor tēnta vir qui fraudulēter nocet amico ſuo: et com fuerit dephēſus dicet: ludens feci. Cū deſecerit ligna exinguet ignis: et ſuſſurſo enim ſubtrahit iurē cōquieſcent. Sicut carbonea ad p̄nūas et lig na ad ignem ſic domo iracundus ſuſcitat rigas et verba ſuſurrōſia quaſi ſimplicia: et ipſa pueniūt ad intima cordis. Quomodo i argento foſſido ornare veligias ſtictiſſia labia tumentia cū peſ ſimo corde ſociata. Labijs ſuis intelligit inimic⁹ cum in corde tractauerit doloſo. Quando ſubmi ſerit vocem ſuā ne credideris ei: quoniā ſeptem nequitie ſunt in corde illi. Qui operit odiū ſuū dūlenter: euclabit malicia eius in cōſilio. Qui fodit fouē incidit in eā: et qui voluit lapidē re uertet ad eū. Lingua fallax nō amat veritatē: et os lubricū operatur ruinā.

Eccl. 3. e. De iacraſtia. de ira ſtult. de laude correptionis. de fama luſtice. de dulcedine boni al. de adulatore. de muliere litigioſa. de incorrigibili. de ſubdit⁹ agnoſcēdū. de ſcripſa. xxvi.

Et gloriolus in craſſiſſa ignoſciā q̄ ſup ſuēra pariat dñs. Laudet te alienus et nō os tuum: extrane⁹ et non labia tua. Graue eſt ſarū oneroſa arena: ſed ira ſtult⁹ viroq̄ graui⁹. Ira nō habet milam nec rixē peno furo: et impetū cōcitāt ipſe fure quie po terit. Delioſi manifesta correctio q̄ amor abſcō dit⁹. Delioſa ſunt vulnera diligētia q̄ fraudulē tia oſcula odiētia. Ala ſaturata calcabit ſauum: et ala eſuriēs etiā amarū p̄ dulci ſumet. Sicut autē trāſmigras de nido ſuoſic vir q̄ berelinq̄ locum ſuū. Inguēto et varijs odioib⁹ delectat cor: et boni amici cōſilijs ala dulcorat. Amici tuiſt⁹ amici p̄ſio tui ne dimiſeris: et domus fratris tui ne ingrediaris in die afflictionis tue. Delioſi eſt vi cinus luxta: q̄ frater p̄cul. Stude ſapientē ſiſi mi et letificā cor: meū vi poſſis exprobiat⁹ reſpōdere ſermonē. Aſtut⁹ videt malū abſcōdit⁹ eſt: paruū iſ trāſeſores ſuſtinet erūt diſſidētia. Tollevit enim tum ei⁹ q̄ ſpoſcōdit p̄ extraneos: p̄ aliente aufer et pign⁹. Qui bñdixit p̄mo ſuo voce grandis de nocte cōſurgēs maledicēt ſimilis erit. Lecta q̄ ſtillantia in die frigoris et litigioſa mulier cōparā tur. Qui retinet ea quaſi q̄ ventū teneat: oleum dextre ſue euacuat. Ferrū ferro eracuit⁹: hō era cuit facit amici ſui. Qui ſeruat ſic comedet fructus ei⁹: et q̄ cuſtos eſt dñi ſui glificabit. Quō in aq̄o reſpēdēt vult⁹ p̄ſpicit⁹ ſic corda hōlz ma niſta ſunt prudētib⁹. Infern⁹ et p̄ditio nūq̄ im plent ſimilit⁹ et oculi hoīm inſatiabiles. Quō p̄ batur in conſlatouo argentū et in ſoinace aurum: ſic probatur homo ore laudatio. Qui inq̄ ſiquirit mala: cor autem rectū inq̄uit ſcientiā. Si conta deris ſtultum in plā quaſi p̄ſiſano: feriente be ſuper pilo non auferetur ab eo ſtulticia eius: dñi genter agnoſce vultuz pecoſa tultuoſoz greges cōſidera. Non enī habebis iugiter poteſtatē: ſed corona tribuetur tibi in gñatione et generationē. Aperta ſunt piaſa et apparuerunt herbe vitētes

Eccl. 1. b.

B

eccl. 10. b.

Eccl. 27. b.

A

Eccl. 1. b.

Job. 6. b.

B

supra. 1. c.

L

supra. 16. b.

infra. 30. c.

Eccl. 1. b.

Eccl. 14. c.

B

et collecta sunt fena de moribus. Signi sunt ad ve
stimentum tuum: et hedi ad agri picula. Sufficiat tibi
lana capiaris in cibos tuos et in necessaria domus
tuæ: et ad victum ancillis tuis.

C. S. De securitate iusti. De longa via ducia. De
favore liberali. De ordine execratione. De ruina dece
ptionis. De regno impio. De confessione. De timore
dñi. De malo principe. De odiete avaricia. De odio
de accipiente persona. De corripiente. De illo qui
subtrahit patri vel matri. De bante pauperi. De p
secutore antichristi.

Igitur impius nemine psequente iustus
aut quasi leo confidens ab eis terrore
erit. Propter peccata terre multo plicipes
erit: et propter peccata filius sapientia et homi
scientia q dicitur: via ducia longior erit. Vir pau
per calumnia paupes sibi est imbi vehementi
in quo parat fames. Qui berelinquid legem lau
dant impii: qui custodiunt succedunt contra eum
Viri mali non cogitant iudiciu: qui aut inquirunt
dñm aladuerunt oia. Delicti est pauper ambu
lans in simplicitate sua: q dñs in prauis itinert
bus. Qui custodiit legem filius sapiens est: qui aut
confessoriores pascit confundi patre fili. Qui coa
ceruat diuitias vltius et fenore liberali: in paupe
res congregat eas. Qui declinat aures suas ne au
dit legem: oio est erit execrabilis. Qui decipit ius
tos in via mala in lertu suo corruet: et simplices
possidebunt bona eius. Sapiens sibi videtur vir
diues: pauper aut puidens scrutabit eū. In exul
tatione iustus multa gloria est: regnantibus im
pio ruine holm. Qui abscidit scelera sua non bi
riget: qui aut confessus fuerit et reliquit ea miam co
sequet. Beatus hō qui semper est pauidus: qui ve
ro mensio est dure corruet in mali. Leo rugiens
et visus esturans princeps impius sup ppsim pau
perē. Dñs indigena prudentia: multos opprimit
per calūnia: qui aut odit avaricia longi hēt dies
eius. Hōlem qui calūniat anie sanguinem dñi vsg
ad facū fugerit nemo sustinet. Qui ambulat sim
pliciter saluus erit: qui pueris graditur vsg con
cidet semel. Qui opat terrā sua satiat panib⁹:
qui aut facta focū replebit egestate. Vir fidelis
multū laudabit: qui aut festinat ditari nō erit in
nocens. Qui cognoscit in iudicio facies nō bene
facit: iste p buccella panis deserit veritatē. Vir q
festinat ditari et alijs invidet: ignorat q egestas
supueniet ei. Qui corripit hoies grātia postea in
veniet apud eū magis q ille q per linguē blandi
menta decipit. Qui subtrahit aliqd a patre suo
vel a matre et dicit hoc nō esse peccatū: particeps
homicide est. Qui se tactat et dilatat iurgia con
citāt: qui vero sperat in dño saluabit. Qui confi
dit in corde suo stultus est: qui aut graditur sapi
enter ipse laudabitur. Qui ut pauperi non idē
gebit: qui despiciat deprecatē sustinebit penariā.
Cū fur erit impius abscondens homies: cū illi
perierint multi plicabitur isti.

C. S. De incorrigibili de principatu impij. De
rege iusto. De hōie fisco. De loqta iusti. De rege qui
iudicat de virga et eruditione filij. De effectu pio
phetie. De pucro delicato. De verbofo de iracu
do. De corrente cū fure. De timendo homie. De dese

abominantibus. De iusto et impio.

Mpro qui corripiente dura ceruice pre
nit: repentinus ei supueniet interitus
et cū sanitas nō sequet. In multiplici
tione iustus letabit vltius: qui impij
simplescit plicabit gemet pps. Vir qui amat
perdet substantiā. Rex iustus erigit terrā: vir aus
rus destruet eā. Hōmo qui blādis ficulis sermo
nibus loquit amico suo: bere expandet gressib⁹
eius. Peccantē virū iniquū inuoluet laqueus: et
iustus laudabit atqz gaudet. Nonit iustus cau
sam pauperū: ipi⁹ ignora sciam. Hōies pestilen
tes dissipāt ciuitatē: sapientes hō auertit furores
Vir sapiēs si cū stulto pcedit suē irascit suē ri
deat: nō lueniet requiē. Viri sanguinis odest im
plicē: iusti aut grātiam aliam est. Torū spū sūi pfer
tut: sapiēs differt et refertat i posterū. Pliceps
q lubet audire hōa mēdaci: oēs ministrum habz
lipos. Paup et credit: obuiauerit sibi: vtriusq
illuato est oīs. Rex q iudicat in trāte paupes
thion et eternū firmabit. Virga atqz correctio
tribuit sapiam: puer aut q dñm iū voluntariū
pfundit matrē suā. In multiplici tōde lipox mul
tiplicabit scelera: iusti ruitas eoz pvidebūt. Ru
di filij mōz refrigerabit te et dabit delicias aie
tue. Cū ppheta deseruit duplicabit pps: q vero
custodiit legē dñs est. Sern⁹ hōis nō pot erudiri
velocē ad loquēdū: stulticia magis fanda est q
ill⁹ correctio. Qui delicatē a puericia fūda est q
suū suū postea fennet et psumat. Vir iracund⁹
puocat riras: et q ad idignandū facili⁹ est erit ad
peccandū plicuius. Supb⁹ sequit hūilitas: q hūi
lem spū suscipiet glā. Qui qz fure pncipat: oī
aiāz suā: adiurante audit et nō indacet. Qui timet
hōiem cito corruet: q spāt dño subleuabit. Muli
t requirunt faciē principis: et iudiciū a dño egre
ditur singuloz. Abominant iusti virū impioz
custodiens filius: extra produtionem erit.

C. S. De xpi ascensione. De descēsu ei⁹ ad iudiciū
de fmo dñi ignito. De amōnēda paupitate: et dñi
uitio: de qrtuo: gñib⁹ holm et filiaz sanguisugie.
De reb⁹ iustitiatib⁹. De oculo effodiendo de tri
bus difficilib⁹ et quartū penit. Ignoro. De trib⁹ mo
uēnd⁹ terrā: et quartū penit. Ignoro. De trib⁹ mo
de quattuor: minimis sup terrā. De trib⁹ bene gradi
entibus et quartū feliciter incedente.

Terba cōgre gantis filij vomentis. Uī
sio quo locutus est vir cū quo est de
et q deo fecū moiatē confortauit ait.
Stultissim⁹ sum viro p sapia holz nō
est mecum. Non didici sapiētiā et noui sciētiā
sanctorū. Quis ascendit in celos atqz descendit:
Quis cōtinuit spūritū i manib⁹ suis: Quis colli
gauit aquas qñ i vestimēto: Quis suscitauit oēs
terminos terrē: Quis nomen est eius: et qñ nomen
fili⁹ eius si nōstr⁹. Omis sermo det ignitū: et ppe
est omnibus sperantibus in se. Ne addas quicq
verbo illi⁹ et arguas iuentilarij mendaz. Duo
rogauit tene deneges mihi anteqz molar. Vani
tate et verba mendaciz longe fac a me. Mendaci

C. S. De incorrigibili de principatu impij. De
rege iusto. De hōie fisco. De loqta iusti. De rege qui
iudicat de virga et eruditione filij. De effectu pio
phetie. De pucro delicato. De verbofo de iracu
do. De corrente cū fure. De timendo homie. De dese

tate et diuitias ne dederis michi. Tribue tñ vi-
ctui meo necessaria: ne forte satiatas illiciar ad
negandū: et dicat quis est dñs. aut egestate cōpul-
sus fuerit et pium nōm dei mei. Ne accuset ser-
uū ad dñm suū: forte male dicit tibi et cor tuū
Generatio que patri suo maledixit: et que matri
sue nō bñdixit. Bñatio que sibi munda videt et ta-
men nō est lōsa a sordibus suis. Generatio cui⁹
excessi sunt oculi: palpebre eius in alta surrecte.
Generatio que p dēribus gladiis habet et com-
mandat molaribus suis vt comedat lopes de ter-
ra et paupes ex hoibus. Sanguisgue due sunt fi-
lie dicentes: affer affer. Tria sunt insaturabilia: et
quartū qđ nūqđ dicit sufficit. Infernus et os vi-
ue et terra que nō satiatur aqua: ignis vero nūqđ
dicit sufficit. Quisqđ qui subinuat patrem et qui
despicit patrū matris sue: suffodiat eū cōui de
torrentibus: et comedat eū like a quile. Tria sūt
difficilia mibi: et quartū penitus ignoio. Vñ aqle
in celo: viam colubū super petrā: viam nauis in
medio maris: viā viri in adolescentia. Talis est et
viā mulieris adulecte que comedens et tergens
os suū dicit. Nō sum operata malū. Per tria mo-
uetur terra: et quartū nō potest sustinere. Per fer-
uē cū regnauerit: per struē cū saturatus fuerit ci-
bor: per odiosam mulierē cū in matrimonio fue-
rit assumpta: et per ancillā cū fuerit heres dñi sue.
Quattuor sunt minima terre et ipsa sunt sapiēti-
ra sapientibus. Formice populi infirmus qui pie
parat in messe cibū suū. Lepusculus plebs sua:
lida qui collocat in petra cubile suū. Regem loca-
stia nō habet et egreditur vniuersa p turmas su-
as. Stello manibus nititur: moriatur in edibus
regis. Tria sunt que bene gradiuntur: et quartum
qđ incedit feliciter. Leo foris: simus bestiarū: et
nullus pauebit occursum. Gallus succinctus lū-
bos suos et arces: nec est rex qui resistat ei: et qđ
stul- tus apparuerit postqđ eleuatus est i sublimē. Si
enī intellexerit: ouī suo ipso fallet manū. Qui aūte
fortiter pmit vbera ad eliciendū lac: exprimit bu-
tyrū: et qui vehemēter emangit elicit sanguinē:
et qui puocat iras producit discordias.

¶ C. S. De regibus ne sint dedit mulieribus et
vino vt iuste iudicent de muliere forti. de sancta
ecclesia.

Verba samuelis regis. Vñio qua erudi-
uit eū mī sua. Quid dilecti mei: qđ dīle-
cte vteri mei: qđ dilecti vtorū meorū.
Ne dederis mulieribus substantiā tuā
et diuicias tuas ad delēdos reges. Noli regibus
o samuel: noli regibus dare vinū: qđ nullū secretū
est vbi regnat ebrietas. Ne forte bibant et obliui-
scantur iudiciū: et mutant causam filiorum pau-
peris. Date sicerā merentibus: vinū his qđ ama-
ro sunt animo. Bibāt et obliuiscant egestatē sue
et dolosū suū nō recordentur amplius. Aperi os
tuū muto: et causis oīm filiorū qđ p̄trāserūt. Aperi
os tuū: decerne quod iustum est: et vindica inopem et
pauperem. Aleph. Mulierem fortem qđ in-
ueniet: p̄cul: de vitiis finibus p̄cium eius.
Beth. Confidit in ea cor viri sui: et spolijs nō in-
digebit. Symel. Recedet ei bonū et nō malus
omnibus diebus vite sue. Delet. Quæsiuit la-

nā et lūm: et operata est consilio manū suarum.
Ube. Sacra est quasi nauis institutis de iōge poi-
tans panem suū. Uau. De nocte surrexit dedit
qđ p̄cedam domesticis suis et abaria ancillis suis
gal. Cōsiderauit agrū et emisit eum: de fructu ma-
nuū suarum plantauit vineam. Ueth. Accin-
xit fortitudine lumbos suos: et roboauit brachiū
suū. Terh. Sustulit et vidit qm bona est nego-
ciatio eius: nō extinguetur in nocte lucerna ei⁹.
Torb. Manū suam misit ad fontē: et digiti eius
apprehenderunt fūsum. Laph. Manū suā aper-
ruit in opiet: et palmas suas extendit ad pauperem.
Lamech. Non timebit domui sue a frigibus: nī
uis: omnes enī domestici eius vestiti sunt duplici-
bus. Dem. Stragulatā vestem fecit sibi byss⁹
et purpura indumentū eius. Hun. Nobilis in
p̄ntis vir eius quando sedet cū senatorib⁹: ter-
re. Samech. Syndonē fecit et vendidit: et cin-
gulū tradidit chananeo. Syn. Fortitudo et de
cor indumentū eius: et ridebit in die nouissimo.
Phe. Os suū aperuit sapienter: et let clemente
in lingua eius. Sade. Cōsiderauit semitas do-
mus sue: et panem odiosū nō comedit. Loph.
Surrexerunt filij eius et beatissimam predicauē-
runt: vir eius laudauit eam. Res. Dulce fuit
cōgregauerūt diuitias: tu super gressa e conuiue-
sas. Syn. Fallax gratia vana est pulchritudo
mulier timēs dñm ipsa laudabitur. Uau. De-
te ei de fructu manū suarū: et laudent eam i po-
tis opera eius.

¶ Expliciant puerbia Salomonis.

¶ Incipit prologus sancti hieronymi
in librum Ecclesiasten.

Mimini me ante hoc ferme quinquēn-
siū cū adhuc me essem et ecclesiasten san-
cte bñsille legerem: vt eā ad p̄temptū
mundi huius puocarem: et omne qđ
in mundo cerneret putaret esse pio nichilo: roga-
tum ab ea vt in morem p̄mentarioli: obscura qđ
dissererem: vt absqđ me posset intelligere qđ le-
gebat. Itaq qm in p̄uinctu nostri operis subita
morte subit acta est: et vbi nō meruimus o paula
eustochij talem vite nostre habere consensum:
to vulnerē tunc percussus obmutui: nunc in beth-
leem positus: angustiorie videlicet ciuitate et illi⁹
memorie et vobis reddo qđ debeo. Hoc dñe iuter
āmonens qđ nullus auctoritate secutus sum: s; de
hebreo et anserens: maxime septuaginta interp̄-
tum consuetudini me coaptauit: in his dūtaxat qđ
nō multis ab hebraicis discrepant. Interdū ad le-
quos et symmachi et theodorionis recordamus sū
vt nec nouitate nimia: lectiois studiū deterreret:
nec rursum contra cōsuetudinem meā fonte verita-
tis omissio: opiniois riuulo confectaret.

¶ Explicat prologus sancti hieronymi.

¶ Incipit liber Ecclesiasten.

¶ C. S. De vanitate scilicet de curiosis disputatiōi-
bus: et avariciā litterarū ostendit esse vanitatem
et afflictionem spiritus. Capitulum p̄mū.

Erba eccle

flastes filij david regio hrlm
 Vanitas vanitatu dixit eccle
 flastes: vanitas vanitatu ola
 vanitas. Quid by apli? hō de
 vniuerso labore suo q laborat
 sub sole: Qñatio pterit e gene

ratio aduenit: terra autē iterum stat. Quid fol 7 oc
 cidit 7 ad locū suū reuertit: ubi renascōs gñat
 p mediū 7 nascit ad aqñonē. Lustras vniuersa in
 circuitu pgit spūs: 7 i circuitos suos reuertit. Oia
 flumina intrāt in mare: 7 mare nō redūdat. Ad lo-
 cū vnde exierūt flumina reuertuntur vt iterū fluāt.
 Lūcte res difficiles nō pōt eas hō explicare ser-
 monē. Hō saturat oculo visu: nec auro auditu im-
 plet. Quid est qd fuit? Qm qd futurū est. Quid
 est qd factū ē? Qm qd faciendū est. Nihil sub sole
 nouū: nec valet qd dīcere: nec hoc rectū est. Pā
 enī pcessit in scō q fuerit ante nos. Hō est pilorū
 mēoria: q nec eop qd ē postea futura sūt erit re-
 cordatio apud eō q futuri sūt in nouissimo. Ego
 ecclesiastes fui rex isrl in iherl 7 pposui in aio meo
 qñere 7 inuestigare 7 sapienter de oib q sūt sub sole
 hāc occupationē pessimā dedit de filijs hoim
 vt occuparent in ea. Quid q sunt cūcta sub sole?
 ecce vniuersa vanitas 7 afflictio spūs. Peruerit
 difficile corrigant: 7 stultor insit: est nūerus Lo-
 cut? sū in corde meo dicēs. Ecce magn' effect? sū
 7 pcessi oēs sapia q fuerūt aī me in iherl: et mēa
 mea ptepiata est multa sapienter et didici: dediq
 cor meū vt scīre pūderit aīos doctrinā: erroiesq
 7 stulticiā. Et agnouit q in hīs dī est labor 7 affli-
 ctio spūs: eo q in multa sapia multa sūt idignatio
 7 qui addit scientiā addit 7 laborem.

¶ C. S. Quid in affluētia deliciarū in supuacuis
 edificasti 7 diuitijs sis vanitas.

¶ Tri gñ in corde meo. Quidā 7 affluā deli-
 cioso: 7 fruor bōis. Et vidi q hoc qd esset
 vanitas. Quid reputant erroies: 7 gaudio
 dixi. Quid frustra deciperet? Cogita-
 ui in corde meo abstrahere a vino carnē meā: vt
 alim meū trāsferre ad sapia: deultaretq stulticiā
 donec viderē qd eēt vñle filijs hoim: qd factū op'
 est sub sole nūero dieꝝ vite sue. Magnificauit opa
 mea. Edificauit mihi domos 7 plātaui vineas: fe-
 ci hortos 7 pomeria 7 cōfeci ea cūcti generio ar-
 borib' 7 cetrui mihi piscinae aquarū vt irriga-
 rē illas lignorū germinantiā. Possedi fuos 7 an-
 cillas: multaqz familiā habui. Armenta qz 7 ma-
 gnos ouīs greges vitra oēs q fuerūt ante me in
 iherl. Conseruaui mihi argentū 7 aurū 7 substi-
 tui regū 7 publicorū. Feci mihi cātoies 7 cātrati-
 ces 7 delicias filiorū hoim cyphos et viceolos in
 intusierro ad vina fundēda: supgressus sū op'
 b' oēs q aī me fuerūt in iherl. Sapia qd pseuera-
 uit meū 7 oia q desiderauerūt oculi meū nō nega-
 ui eis: nec pibui cor meū quin ol voluprati frue-
 rer: 7 oblectaret se in hīs q ppepauerāt. Et hāc ra-
 tio sup parit meā: vñter labore meo. Qūq me
 cōuertitūsem ad vniuersa opa q fecerāt man' mee
 7 ad labores in qd' frustra sudauerāt: vidi in oib'

vanitatē 7 afflictionē animi: 7 nihil pmanere sub
 sole. Trāsiui ad ptepiandā sapientiā: erroiesq 7
 stulticiā. Quid est inqūā hō vt sequi possit reges
 factorē suū? Evidi q m pcederet sapia stulticiā
 qñū differt lux a tenebris. Sapientis oculi capere
 et' stult' in tenebris ambulat. Et didici q vn' vñt
 usq esset iterū: 7 dixi in corde meo. Si vn' stul-
 ti 7 me' occasus erit: qd mihi pdest q malo ē? Sa-
 piētie dedi operā: 7 locutusq cū mēte mea aīade
 uerti q hoc qd esset vanitas. Non enī erit mēoria
 sapiētis sū vt stulti in ppetuū 7 futura op' obli-
 uione cuncta pariter opient. Moni docet sū et
 idocet: 7 idcirco tēdit me vite meē videntē mala
 vniuersa esse sub sole: 7 cūcta vanitatē 7 afflictio-
 nē spūs. Rursus detestor sum oēm industriā meā
 qua sub sole studioissime laborauerāt: hēre
 dē post me quē ignoro vñū sapientem an stultū futu-
 rus sit: 7 habib' in laborib' meis quib' defudauit
 7 sollicit' fui. Et est quicqz iā vanū. Vñ cessauit: re-
 nūciavitq cor meū vitra labore sub sole. Nam
 cū ali' laboret in sapia 7 doctrina 7 sollicitudine:
 hō ocioso qñra. dimittit. Et hoc qd vanitas et ma-
 gnū malū. Quid enī pderit homi de vniuerso la-
 bore suo 7 afflictio spūs qua sub sole cruciat' ē?
 Lūcti dīcos et' dolobū 7 crūtiā pleni sunt: nec p
 noctē mente requiescit. Et hoc nō ē vanitas est:
 Rōne meli' est comedere 7 bibere 7 iocēdere ale
 sue bonas de laborib' suis: Et hoc de manu dei ē.
 Quis ita debeat vñ 7 delitios' affluet vt ego? Hō
 mini bono in cōspectu suo dedit deus sapientiā
 7 scientiā 7 iericiā: peccator autē dedit afflictio-
 nē 7 curā supflūā: vt addat 7 cōgreget 7 tradat ei
 qui placuit deo. Sed 7 hoc vanitas est 7 cassa sol-
 licitudo mentis.

¶ C. S. Quid oia tēpus habet 7 suis vñcib' trāsēit
 7 q vn' interit' est holo 7 tūmētoum.

¶ Quidā tēp' habet: 7 suis spacijs trāsēit
 vniuersa sub celo. Tēpus nascēdi 7 tēp'
 ppos mouendi. Tēpus plārandi 7 tēp'
 euellēdi qd plāratū est. Tēpus occidē-
 di 7 tēp' sanādi. Tēpus destruēdi 7 tēp' edificādi
 Tēp' sciendi 7 tēp' ridēdi. Tēpus plāgendi 7 tēp'
 saluādi. Tēpus spargendi lapides: tēpus collig-
 endi. Tēpus amplectendi 7 tēpus iōge fieri ad
 amplectib'. Tēpus acqñendi 7 tēpus pdēdi. Tē-
 pus custodiendi 7 tēpus abscidendi. Tēpus scin-
 dendi: 7 tēpus cōsūendi. Tēpus tacēdi: 7 tēpus
 loquēdi. Tēpus dilectōis et tēpus odi. Tēpus
 belli 7 tēp' pacis. Quid by ampli' hō de labore
 suo? Quid afflictionē quā dedit de filijs hoim vt
 distendat in ea. Lūctā fecit bona tēp' suo 7 mū-
 dū tradidit dispositū eoz vt nō inueniat hō op'
 qd opar' est de' ab lino vñq ad finē. Et cognouit
 q nō esset meli' nisi letari facere bene in vita sua.
 Quid enī hō q comedit 7 bibit: vider bonū de la-
 bore suo. I hoc bonū dei est. Didici q omnia ope-
 ra que fecit deus perseverent in perpetuū. Non
 possumus eis quicqz addere nec auferre que fe-
 cit deus vt timeas. Quid factū est ipm permanet.
 Quid futuri sunt iam fuerūt 7 deus in statuā qd
 abie. Quid sub sole in loco indicij plicaret: 7 i loco
 iusticie iniquitatē. Et dixi in corde meo. Quidā 7 im

plū iudicabit dñs: et tēpus oīs rei tūc erit. Vñ in corde meo de filijs hoīz: vt p̄baret eos de? et ostēderet siles esse bestias. Idcirco vn? interitus est hoīs et iumentorū: et aqua virtutis cōditio. Sicut monti hōis et illa mouant. Sili spīrāt oīa: et nihil habet hō tamēto āpt? Lūcia subiacent vanitati et oīa p̄gunt ad vnū locū. De terra facta sunt: et in terrā pariter reuertunt. Et terra nouit si spūs filiorū adā ascendat sursum: et si spūs iumento p̄descendat deorsum: Et dephēdit nichil esse meli? q̄ letari hoīem in ope suo: hāc esse partē illi? Quis enī eū adducet vt post se futura cognoscat?

C. S. Cōsiderano calūniā pauperū: malorum insidias: stultorū oīa: laborē et cōgregationē ei? q̄ solas ē in eo inuenit vanitatē et afflictionē. De societate et funiculo triplici de rege stulto. De puero paup̄e et sapiente. De secūdo a dolescente. i. anti-christo. de obedientia. iiii.

Veritē me ad alia et vidī calūnias q̄ sub sole gerant: et lachrymas innocentū et neminē cōsolatores: nec posse resistere eoz violentie: cūctoz auxilio destitutos. Et laudant magis mortuos q̄ viuētes: et felicitates vtroq̄ iudicant q̄ necdū nat? est nec vidit mala q̄ sub sole sūt. Curium p̄tēplaus sum oīs labores hoīm: et industria a lauerit patere inui die primi. Et in hoc q̄ vanitas: et cura sup̄flua est. Stultus cōpedit manus suas et comedit carnes suas dicēs. Vñ? est pugilō cū requie: q̄ plena vtraq̄ manus cū labore et afflictioe animi. Cōsiliū dēro repperit et alia vanitatē sub sole. Vñus est secūdū nō habet nō filiū nō fratres: et nō laborare nō cessat: nec satiat oculi ei? diuitijs: nec recogitat dicens. Qui laborat: fraudo aliam meam bōis. Tu hoc quoz vanitas est et afflictio pessima. De lūe est q̄ duos esse simul q̄ vnū habet enī emolumentū societatis sue. Si vn? ceciderit: ab altero succiet. Et soli q̄ ceciderit nō habet subleuāte se. Et si dormierit duos: ouebunt mutuo. Vñ? quō calefit: Et si quispiā p̄ualuerit cōtra vnū: duo resistunt et funiculo triplex difficile rupit. Melior est puer pauper sapiens rege sene et stulto: q̄ nescit puidere in posterū. Quid de carcere carthensioz in dū q̄ egrediat: ad regnū? et al? nat? in regio inopā psumat. Vñ dī cūctos viuentes q̄ abulant sub sole cū a dolescente secūdo q̄ cōsuet get p. eo. In finit? nūerus est pp̄ oīm q̄ fuerant ante eū: et postea futuri sunt nō letabunt in eo. Sed et hoc vanitas et afflictio spūs. Custodi pedē tuū ingrediens domū deit: et appropinqua vt audias. Multo est melior est obediētia q̄ stultorū victimē qui nesciunt qd faciunt mali.

C. S. De nō loquēdo temere cōtra deo. De non excusando p̄cō. De nō neganda dei puidētia. De nō miranda malo p̄potētia. De auro nō ipeito. De saturitate diuino. de filio ipius. v.

Vtemere qd loquar: neq̄ coi tuus sis. Velox ad p̄seruēdi sermonē cōtra deo. Deuē est in celo et tu sup̄ terrā: idcirco sint pauci sermones tui. Multas curas sequitur somnia: et in multis sermonib? inuenies insidias. Si qd vultis deo nō morieris reddere. Duplex enī dei insidias et stultū pmissio. Sed q̄

cūq̄ voueris reddere? Multo q̄ meli? ē nō prouere q̄ post vortū pmissa non reddere. Si dederis oīa tua vt peccare facias carne tua: neq̄ dicas. corā angelo nō est puidētia: et fonte trat? dñs contra sermones tuos dissipet cūctas opa manus tuarū. Vbi multa sunt somnia: plurime sunt vanitates et sermones innumeri. Tu uero deū time. Si uideris calūnias egenoz: et violētia iudicia et subuerti iusticia in pūntia: nō miteris sup̄ hoc negotio: q̄ excelsior est ali? et super hos quoz emenētiores sunt alij: et insup̄ vniuersę terre rex impat feruēt. Auarus nō implebit pecunia: et amat diuitias fructū nō capiet ex eis. Et hoc ergo vanitas. Vbi multe sunt opes: multi et q̄ comedunt eas. Et qd pdest possessori nisi q̄ cernit diuitias oculis suis? Dulcis est somn? opanti sue partū sue multū comedit. saturatus est diuitijs nō sinit eis dormire. Est et alia infirmitas pessima quam vidi sub sole. Diuine cōseruare in malū dñs sui: pereunt enī in afflictioe pessima. Si aut filij dñi in sūma egestate erit: Sicut egressus est nudus de vtero matris sue: sic reuertet: et nihil auferet secū de labore suo. Miserabilis p̄tōus infirmitas. Quō venit sic reuertet. Quid qd pdest ei q̄ laborant in ventum? Cūctis dieb? vite sue comedit in tenebris et in carnis multis et in eris atq̄ tristitia. I hoc itaq̄ visum est mihi bonū vt comedat qd et bibat et fruatur letitias ex labore suo quo laborant ipse sub sole numero dierū vite sue qd dedit ei de? et hoc est pars illi? Et of homi cui dedit de? diuitias atq̄ substantiam potest atq̄ ei tribuit vt comedat ex eis et fruatur p̄te sua et letet de labore suo: hoc ē bonū dei. Nō enī satis recordabit dierū vite sue: eo q̄ deus occupat bellis ei? eius.

C. S. De diuite q̄ nescit vt bonis. et de eo q̄ sepultura caret q̄ peior est abortiuo. De differētia stulti et sapientis. De aduentu xp̄i in carnē. De iudicio. De comparatiōe detractiōis ad mōsum serpentis. vi.

Et aliud malū qd vidi sub sole et qd ē frequē apud hoīs. Vñ cui dedit de? diuitias et substantiam et honore: et nichil deest ale sue ex oībus q̄ desiderat: nec tribuit ei p̄tē de? vt comedat ex eis: hō extraneus? vobabit illis. I hoc vanitas et vana misia ē. Si genuerit q̄spia cētū liberos et vixerit mīos ānos et p̄tes dies erat: habuerit et alia illi? nō vñ bōis substantia sue: sepulturaq̄ caret: de hoc ego p̄nicio q̄ melior illo sit abortiuo? Frustra ei vltis p̄git ad tenebras obliuiois delebit nomē ei? Nō videri solē neq̄ cognoui distātiā boni et mali: et si duo b? milib? ānt vixerit et nō fuerit p̄tū bōis. I nō ad vnū locū p̄perant oīa? De labori homis i ore ei? s; alia ei? nō ipeibit bonis. Quid h? āpt? sapiēs a stulto: qd paup̄ nūi vt p̄gat illuc vbi est vita? Vñ? ē videre qd cupias: q̄ desiderare qd nescias. S; et hoc vanitas ē et p̄sūptio spūs. Qui futur? ē iam vocatū est nomen ei? et scit qd hōi citi et nō possit cōtra fortioie se i iudicio p̄cedere. Vñ ba sūt p̄tāma multa q̄ i disputā de hīria vanitatē **C. S.** De nō q̄rendo maiora et altiora q̄ stultū bōis docet. De quibūda meliorib? et magis eligendis. De irauitanda. De die mala p̄cauēda. De nū

B

L

Job. 1. d.

Job. 1. d.

supra. 1. d.

B

B

L

B

apia. 1. d.

A

B

L

B

Reg. 15. c.

A

ca. 15. d.

nō deficiat. Perfructe vita cū vxoie quas dīligis
cūctis dieb⁹ vite in stabilitate tue q̄ dant sunt tibi
sub sole ol ip̄e vanitatis tue. Itecc est enī pars i vi
ta i laboie tuo q̄ laboias sub sole. Quicunq̄ fa
cere pōt man⁹ tua in hāter opare: q̄a nec op⁹ nec
ratione sapientia nec sciētia erūt ap̄d iheros q̄ tu
pperas. Meriti me ad alit⁹ i vidi sub sole nec velo
ciū ē cursum nec fortit⁹ bellū nec sapiētū pancz
nec doctoz diuitias nec artifiū gīa i tps casū
q̄ in olb⁹. Hecit hō finē suū: s̄ licet pilces capiti
tur hamo i aueo laq̄o cōp̄hēdunt: sic capiunt hō
mies in tps malo cū eis exēplo sup̄uenerit. Ithac
q̄q̄ sub sole vidi sapiētū i pbau maximas. Cui
tas parua i pauci i cariri. Venit cōtra eā rex ma
gnus i vallauit eā: extraxit munitiōes p̄ gīū i
p̄fecta ē obiditio. Inuētiōes ē in ea vir paup̄ et sa
piēs i liberauit vidē p̄ sapiētū suū: nullus dein
ceps recordat⁹ est hoī olb⁹ pauperis. Et dicebā
ego meioris ē sapiētia fortitudie. Quō ḡ sapien
tia paupis p̄cepta ē et verba ei⁹ nō sunt audita:
Verba sapiētis audiunt i silētiō: p̄ q̄ clamor pul
cior sit stultis. Melior ē sapientia q̄ arma belli
ca: i q̄ in vino peccauit multa bona perdit.

C. S. De musico mouētib⁹. De coide sapiētis
stultis. De resistēdo iētatiōib⁹. De exaltatōe stultis
et seruici malicia in ip̄m redit. De hōis stultis i rege
puero. De rege nobili q̄ p̄grina destruit bona. q̄
peccunie obediat ola. i q̄ dīxio nō ē detrahēdū. i.

Melior mouētis p̄dit suauitatē vngueti
p̄fectior ē sapiētia: parua gīa: ad
tps stulticia. Cui sapiētia i dextera ei⁹:
i cor stultis i sinistra illi. Sedet i via stul
tus ābulans: ip̄e illic p̄dit oēs stultos estimat.
Si sp̄s potestatis habētis ascēdit sup̄ telocoz
tuū ne dimiseris: q̄ curatio facit cessare p̄tā ma
xima. Est malū q̄ vidi sub sole q̄ si p̄ erroiez egre
diēs a facie p̄cipis. Possit stultus i dignitate sub
limi i diuites sedere deosuz. Ili di seruos in eōs
i p̄cipies ābulantes sup̄ terrā q̄ si seruos. Qui so
dit fouē incidet i eā. i qui dissipat sepe mōide
bit eis coluber. Qui tressert lapides affliget i eis
i q̄ scidit ligna vulnerabit ab eis. Si retusuz fue
rit ferrū: hoc nō v̄t p̄t i s̄ hebetariū fuerit: multo
laboie eracuet i possit iudicari sequē sapiētia. Si
mordeat serpēs in silētiō nichil ei minus h̄z q̄ oc
culi detrahāt. Verba oīs sapiētis gīa: labia in
silētiō p̄cipitabit eis. Inuit hōp̄ ei⁹ stulticia: i
nouissimū oīs illi⁹ error pessim⁹ stult⁹ h̄ba mul
tiplicat. Ignorat hō q̄ d̄ an se fuerit: et q̄ d̄ post se
futurū sitis et poterit iudicare: Laboi stultoz af
figet eos q̄ nesciūt in vidē p̄gere. Te tibi terra cu
tuo rex ē puer: cui p̄cipies mane comedūt. Be
ata fra cui⁹ rex nobilior ē: i cui⁹ p̄cipies vescunt
in tpe suo ad resistēdū i nō ad luxuriā. In p̄grina
tione hūilib⁹ p̄guat i in iustitiam manu p̄
stabit dom⁹. In risu faciūt panē i vinū: v̄t epu
lent bibētes. Et pecunie obedūt ola. In cogita
tōe tua regi nō detrahās i in secreto cubiculi tui
nō maledixeris diuiti i aues celi p̄orabūt vos
cem tuā: i q̄ habēt p̄na s̄ ānūciabūt sententiā.

C. S. De doctrina seminanda. De immutabili
tate iudicij. De memoriā iudicij. et a iuuentute
benefic.

Mitte panē tuum sup̄ trāsēdites a q̄o q̄
post ip̄a mīra iuuenies illū. Da partes
septē necnon i octo: q̄ ignoias q̄ d̄ su
turā sit mali sup̄ terrā. Si replete fue
rint nubes imbē sup̄ terrā effundet. Si ceciderit
lignū ad austrū aur ad aquilonē: in q̄cūq̄ loco ceci
derit ibi erit. Qui obseruat vērū nō semiat: i qui
p̄siderat nubes nūq̄ metit. Quō ignoias q̄ d̄ sit
via sp̄s i qua rōe cōpinguāt ossa i v̄tre p̄ignā
tio. sic nescio opa dei q̄ fabricator est olm. Mane
semina semē tuū: v̄t p̄ne cecisset man⁹ tua: q̄ ne
scis q̄ d̄ magis ouat hoc: aut illud. i si v̄t olus sim
meli⁹ erit. Dulce lumē i delectabile est oculis vi
dere solē. Si annio multo iuuerit hō et in bis oīs
bus let⁹ fuerit: meminisse debet tenebrosi tps et
diez multoz qui cū venerit vanitatis arguent
p̄ierita. Retare ḡ iuuenis i adolescētia tua i hō
nō sit cor tuū in dieb⁹ iuuentutis tue i ābula i v̄sio
cordioruz: in intuitu oculoz tuoz: i scito q̄ pio
olb⁹ h̄is adducet te deus in iudiciū.

C. S. De auferēda ira a corde. De mēoria crea
toris in iuuentute. Quātr ratio et sensus et om
nia hominis mutantur loquēs sub diuersis simi
litudinibus: concludit q̄ homo fact⁹ est i seculat
deo et ideo pio omni errato ducetur in iudiciū
homo siue bonum siue malum sit.

Mitte irā a corde tuo: i amoue maliciā
a carne tua. Adolescētia enī i volūtas
vana fuit. Memō creaturis tuis in die
bus iuuentutis tue: anq̄ veniat tps affli
ctionis tue: i appropinquet anni de q̄bus dicas
nō mihi placet. Anq̄ tenebrosi sol i lumē i hel
le i luna i reuertant nubes post pluuia. Et si cōs
mouebunt custodes dom⁹ i et nūtabūt viri fortis
simi: octofe erūt molentes in minuto numero et
tenebriescentes videntes per foramina: et claudēt
ostia in platea in humilitate vocis molentioz: cō
surgunt ad vocem volucris i obsurdescūt oēs si
lie carminio. Excelsa quoq̄ timebunt: et formida
bunt in via florebūt amigdalus: i pinguib⁹ los
cussa: et dissipabitur capparis. Quoniam ibit hō
mo in domuz eternitatis sue i circuib⁹ in platea
plangentes. Anteq̄ rompatur funiculus argēte
us et recurrat vita aurea: cōteratur h̄y dā sup̄
fontē: et p̄tingat rota sup̄ cisternas: i reuertatur
pulsus in terrā suā v̄t erāt: i sp̄s redeat ad belū
qui dedit illū. Vanitas vanitatū dicit ecclastes
i ola vanitas. Cūq̄ esset sapiētissim⁹ ecclastes
docuit populum: et enarrauit que fecerat: i inue
nigano composuit parabolas multas. Multū chit
verba vtilia: et conscripsit sermones rectissimos
acerritate plenos. Verba sapientum sicut stimus
li et quasi clauis in aurum desit: que per magistro
rum consilium data sunt a pastore vno. Ihs am
plius filii nō requirās. Faciendū plures libros
nullus est finis: frequēti⁹ meditatio carnis affli
ctio est finem loquendi pariter omnes audiam⁹
Deum timeat: madaa eius obserua. Hoc est ola
homo. Cūctia que hūit adducet deus in iudiciū
pio omni errato: siue bonum siue malum sit.

Explicit liber Ecclesiastes.

supia. 1. a.

Incipiunt cantica

canticorum.

Cantica canticorum salomonis a diuersis doctores diuersimode exponuntur: quia secundum sensum litteralem intelligitur de rege salomone et filia pharaonis regis egypti. Sed beatus gregorius exponit ipsa de christo et ecclesia. Alii vero de christo iesu ac virgine maria. Et sic ex diuersis expositionibus diuersi possent casus summari facili bucar.

Capitulum primum.

fculetur me

ofculo oculi sui: quia meliora sunt verba tua vino fragrantia vnguentis optimis. Oleum effusum nomen tuum: ideo adolefcentule dilexerunt te.

Trabe me post te currem in odore vnguentorum tuorum

Introduxit me rex in cellaria sua. Et stabimus et letabimur in te: memores verborum tuorum super vinum. Recti diligunt te. Miagra sum in fomentum filie hierusalem sicut tabernacula cedarsicut pelles salomonis. Nolite me considerare quod fusca sum: quia decolorauit me sol. Filii maris mecum pugnaverunt contra me: posuerunt me custodem in vineis. Vincet me am non custodiui. Indica mihi quem diligit anima mea: ubi pascae: ubi cubes in meridie: ne vagari incipiam: post greges sodalitum tuum. Si ignora te o pulcherrima inter mulieres egredere et abi post vestigia gregum tuorum: et pasce decorem tuorum iuxta tabernacula pastorum. Equitauit meo in curribus pharaonis assimilaui te anima mea. Pulchre sunt gemitus sicut turtur: collum tuum sicut monilia. Quando renulas aureas faciemus: nobis vermiculatas argenteas. Quando esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suum. Fasciculum myrrine dilectus meus mihi: inter verba mea commorabitur. Bortus cypri dilectus meus michi in vineis engaddi. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra oculi tui colubas. Ecce tu pulcher es dilecte mihi decore. Rectulus noster flos domus: signa domus nostrarum cedrina laquearia nostra cypressina.

Et flos capiti tui lili conuallium. Sicut lili in inter spinas sic amica mea inter filias. Sicut malum inter ligna silua: sic dilectus meus inter filios. Sub umbra lili quae desideraueram sedi: et fructus eius dulcis gutturi meo. Introductus me rex in cellas vinariae: ordinauit me charitate. Fulcite me floribus: stipite me malis: quia amorem lignum est. Eua eius sub capite meo: delectata illi amplexabamur. Adiuo vos filie hierusalem per capientes ceruicos caporum: ne scitatis neque euigilare faciatis dilectum quousque ipsa velit. Bortus dilecti mei. Ecce iste venit saltem in montibus transiit colles. Similis est dilectus meus capree hinnulos ceruorum. In ipso stat post partem nostram respiciens per fenestras: prospiciens per cellas. In dilectus meus loquutus michi. Surge et propera amica mea colubas mea fomentum mea et veni

Et cum huius transiit imber abiit et recessit. Flores apparuerunt in terra nostra: tempus putationis aduenit. Vox turturis audita est in terra nostra. Sic pulchre grossos suos. Vincet nos heros dederunt odorem suum. Surge propera amica mea speciosa mea et veni colubas mea in fomentum: petre in cauerna maderie. Quod est michi facit tu sonet vox tua in auribus meis. Bortus enim tua dulcis: facies tua decora. Capite nobis vulpes paruulas et demolitur vineas. Nam vinea nostra fouit dilectus meus: michi et ego illi quod pascat inter lilia donec aspiet dilectus: et inclinet vmbra. Reuertere similis esto dilectus mihi capree hinnulos ceruorum super montes betel.

In lectulo meo per noctem quiescit quem diligit anima mea. Quiescit illi et non inueni. Surgam et circuibo ciuitates per vicos et plateas queram quem diligit anima mea. Quiescit illi et non inueni. Inuenerunt me vigiles custodiunt ciuitatem. Nam quem diligit anima mea vidi: Paululum cum praeuissem eos inueni quem diligit anima mea. Tenui eum: nec dimittam donec introducam illi in domum matris meae: et in cubiculum genitricis meae. Adiuo vos filie hierusalem per capientes ceruicos caporum ne suscitatis neque euigilare faciatis dilectum donec ipsa velit. Quae est ista quae ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatis myrris et thuris et vniuersi pulueris pigmearum. In lectulum salomonis sexaginta fortes ambulant ex fortissimis israel omnes tenentes gladios et ad bella doctissimi. Vincunturque ensibus super femur suum: propter timorem nocturnorum. Serculum fecit sibi rex salomon de lignis libani. Colunas autem fecit argenteas: reclinatum aureum ascensum purpureum: media charitate construit: propter filias hierusalem. Egredimini filie syon et videte regem salomonem in byademate quo coronauit illam mater sua in die desponsationis illius: et in die leticie cordis eius.

Et pulchra es amica mea quod pulchra es. Oculi tui columbae: absque eo quod in trisulco latet. Capilli tui sicut greges caprarum: quod ascenderunt de monte balaad. Dentes tui sicut greges rosarum: quae ascenderunt de lauacro. Dentes gemellis ferib: per illis non est iter eas. Sicut vitra coccinea labia tua et eloquii tui dulces. Sicut fragmen mali punctiata gene rubeasque quod intrinsecus latet. Sicut turris dauid colatum tuum quod edificata est cum propugnaculis. Milite cippii pedes: ex ea omnia armatura foris. Duo verba tua sicut duo hinnuli capree gemelli qui pascentur in liliis donec aspiet dilectus et inclinet vmbra. Vadit ad montem myrris: et ad collem thuris. Nota pulchra es amica mea et macula non est in te. Veni delibano sponsa mea veni de libano veni cozonaberis: de capite amanae: de vertice fanyr et hermon: de cubilibus leonum de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum foris: mea sponsa: vulne rasti cor meum in vno oculo: tuorum: et in vno crine colli tui. Quod pulchre sunt mame tuae foris: mea sponsa: pulchra sunt verba tua vino: odorem vnguentorum tuorum super oleum aromaticum. Sicut distillans labia tua sponsa: mei et lac super ligula tua: odor vestimenti tuorum sicut odor thuris. Libanus condulus so

infra. 1. a.

B

C

D

E

supra. 1. a.

B

infra. g. a.

infra. 3. b. 2. 5

a. et. 8. a.

C

supra. 1. b.

infra. 5. c. e.

8. a.

C

infra. 8. b.

D

B

infra. 6. b.

B

C

D

ros mea spōsa: hōi cōclusus fons signat? Emisit
omes tue padulus malorū puniceorū qd pomorū fru
cib? . Cypri cū nardo: nard? : cicro? fistula : cina
mō mōi cūz vniuersis lignis libani myrrhā : aloe
cū oib? pumio vnguētis . Fons postorū pute? aq?
rū viuētū qd fluit ipetu de libano . Surge aqlo et
veni auster p̄ha doitrū meū fluit aromata illi? . v

Ueniat dilect? me? in hōitrū suūz vt co
medat fructū pomorū dū suorū . Et in
hōitrū meum soior mea spona: meisui
myrrhā meā cū aromatis? meis . Co
medi saui cū melle meo: tibi vini meū cū lacte
meo . Comeditis amici mei t bibite: t inebriamini
hmi . Ego do imlo t cor meum vlgat . Voz dilect
mei pullantis . Aperi michi soior mea: amica mea
colūba mea: immaculata mea: q caput meū plenū
est roze t cinanni mei guttis noctūz . Expoliat
me tunica mea quō induat illa? . Aut pedes me
os quō induat illos? . Dilect? me? misit manum
suā p̄ soiam: t vter me? intremuit ad tactū ei? .
Surrexi vt aperit dilecto meo . Vān? mee fili
lauerit myrrhā: t digit mei pleni myrrhā p̄ba
tissima . Pessulūz ostii mei aperui dilecto meo: at
ille declinauerat atqz trāsierat . Alia mea liquefa
cta est vt dilect? locut? est . Quiesci t non inueni
illū quocūqz nō rēdit michi . Inuenerūt me custo
des qd circulerūt ciuitate . Percusserūt me vulne
rauerūt me: tulerūt palliū meū custodes muroz .
Adiuo vos filie hierusalē q inueneritis dilectū
meū vt nūcietis ei qd amoie languet . Quālis est
dilectus tu? ē dilectio: pulcherrima mulierum?
Quālis est dilect? tu? ē dilectio: q sic aduratis
mōs: Dilect? me? cādid? t rubicūdus: electus ex
milib? . Caput ei? aurū optimū . Come eius sicut
elate palma: nigre qsi cou? . Oculi eius sicut co
lūbe sup riuulos aquaz: quē lacte sunt loti: t resi
dent iuxta fluētā plenissima . Bene illi? sicut areo
le aromati cōsite a pigmentarijs . Labia ei? illa
distillāna myrrhā pumā . Vān? illius toinatioles
auree: plene hyacinthis . Vter ei? eburne? . Disti
ctos saphyros . Crura illi? colūne marmoree: quē
fundate sunt sup bases aureas . Species ei? vt li
banthei? vt cedri . Surrexit illi? sup affissimū: t to
tus desiderabilis . Talis est dilect? me? t ipse est
amic? me? filie hierusalē . Quō abiit dilect? tuus
o pulcherrima mulierū: qd declinauit dilect? tu?
Et quere? qd tecū . v

Ueniat dilect? me? in hōitrū suū ad are
olam aromatis? vt tibi pascat in hōitrū t
illa colligat . Ego dilecto meo: t dilect?
me? mihi qd pascat iter illa . Pulchra es
amica mea: suauis t decora sicut hūm: terribilis
vt castrorū actes ordinata . Auerte oculos tuos
a me: q ipse me amauerit fecerunt . Capilli tui sicut
grē capia: qd apparuerūt de galaad . Dētes tui
sicut grēges onū qd ascēderunt de lauacro . Oē
gemellia fetibus: t steriles nō est in eis . Sicut cor
tex malipuncti: sic gene tue absqz oculis tuis . Se
xagita sunt regine t octogito concubine: t a dote
seculāz nō est numer? . Vna est colūba mea: per
fecta mea: vna est matri sue: electa genitrici sue .
Viderit cū filie spon: vt deatissimā p̄dicauerūt
regine t cōcubine laudauerūt eā . Que est ista q

pgredit quasi auroa cōsurgēs pulchra vt luna:
electa vt sol: terribilis vt castrorū actes ordinata?
Descedi in hōitrū nūci vt viderē poma cōuallia:
t inspicere si flouisset vinea t germinasset malū
punica . Resciuit . Alia mea cōtribauit me ppter
qdrigas amindab . Reuertere reuertere lunamini
tis: reuertere reuertere vt litaeum te . v

Quid videbis in lunamite: nisi conos ca
stroz? . Quā pulchra fuit gress? tui cal
ciamētis: filia picipio . Vtūre femini
tuoz sicut monilia qd fabricata sūt me:
nū arthico . Ambulit? tu? crater toinatio: nūqz
l digēs pocha . Vter tu? sic acer? tritica: vallis?
lilij . Duo vbera tua sicut duo hynuli gemelli ca
pice . Collū tuū sicut turris eburnea . Oculi tui
sicut piscine l efebō qd sunt i porta filie multitudine
Halsu tu? sicut turris libani qd respicit contra ba
masū . Caput tuū vt carmelus: t come capitis tui
sic purpura regis: illica canalis? . qd pulchra est qd
decota charissima in delictis . Statuta tua assimi
lata est palme vbera tua dotris . Vix . Hic dā in
palma t appropinquā fruct? ei? . Et erūt vbera tua
sicut boeri vinee t odoi ois tui sicut odoi malorū
Surrexit tu? sicut vinū optimū . Dignus dilecto
meo a potādūz habissqz t dēbūz illi? ad ruminan
dū . Ego dilecto meo: et ad me cōuerſio ei? . Et in
dilecto mi egrediamur in agrū: cōmōiemur in vil
lis . Vane surgam? ad vineas videam? si flouit
vineā: si flores fruct? parturiūt si flouerūt mala:
vineā . Vbi dabo tibi vbera mea . Vān dragoie
dederunt odoi in postibz nostris . Omnia poma
nova et vetera dilecto mi seruaui tibi . v

Quid mihi det te fratē meū suggēte
vbera matris mee vt lueniā te solū so
rio t deosculer? t iaz me nemo despici
at . Appropinquā te t ducā in domū ma
tris mee: t in cubitū genitricis mee . Vbi me do
cebis t dabo tibi poculū ex vino cōditō: mustū
malorū granatoz meo? t cū ei? sub capite meo
t dēza illi? āplexabis me . Adiuo vos filie hierū
ne suscitētis neqz euigilare faciatis dilectam do
ne ipa velit . Que est ista qd ascēdit de deserto: de
licios affluēs in iaz sup dilectū suum . Sub arboie
malo suscitauit te . Vbi corrupta est mater tua: tibi
violata ē genitrix tua . Pone me vt signacula sup
cor tui: vt signacula sup brachiū tuū: qd foris est
vt mors dilecto: dura sicut lēph? emulatio . Lam
pades ei? vt lāpades ignis atqz flāmaz . Hq mul
te nō potuerūt extingere charitatem: nec flūina ob
rūet illā . Si dederit hō oēm subditā dōm? sue p
dilectione qsi nihil despiciet ei? . Soior nra parua
t vbera nō habet . Quid faciem? soior nra in die
qd alloquēda ē: Si mur? est edificem sup cū pio
pugnacula argētea . Si ostiū est: cōplgam? illud
rubulo cedrim . Ego mur? vbera mea sicut tur
ris est qd sacra sūt corā eo qsi pacē perperit . Vinea
fuit pacificorū ea qd hz p̄p̄los . Trādidit eā custodi
b? vt afferet p̄ fructū ei? mille argēteos . Vinea mea
coā me ē . Vilete tui pacifici: t dūcēt hio qd custodi
unt fruct? ei? . Que hūas i hōit? amici auscultā:
fac me audire vocē tuā fuge dilecto mi: t assimila
re capie vt nūuloz cetrū p̄ mōtes aromati .

Expliciunt cantica canticorum.

hēre. 2. 5. c.

supia. 1. b.
et. 3. b.

infra. 2. a.

supia. 1. b.
su. 1. b. 3. b.
et. 5. c.
su. 3. cet. 6.
a.

supia. 4. a.

3. Re. 11. a.

Incipit prologus in librum Sapientie.
Sber sapientie apud hebreos nullo est.
Eande ipse istius grecia magis eloque
na redolet. Huc uidet phylonio esse af
firmat. Qui prolede sapientie nominat:
q in eo xpi aduet qui est sapientia patrie passio
eius euidenter exprimitur.

Explicit prologus.

Incipit liber Sapientie

C De diligenda iusticia. de bonitate rsm
plicitate querendi deum. de spiritu sancto. de su
gienda detractione et murmuratione. de morte
non zelanda.

Capitulum. j.

Fligite in

scia qui iudicatio ter
raz. Sente de dno i bo
nitate et simplicitate
cordis frate illi: qm in
uenit ab his qui no te
rit illi: apparet autez
eis q fide hnt in illum.

Peruerse em cogitationes separant a deo: pbata
snt xpus corripit insipientes. Qm in malivolam
slam no introibit sapientia: nec habitabit in corpo
re subdito pctis. Spus em sancti discipline effu
giat ficta et auferet se a cogitationib que sunt si
ne intellectu: et corripiet a supenitente liquare. Be
nign est em sps sapientie et no liberabit maledi
cti a labijs suis qm renu illi testis est de et cor
dis illi: scrutator est verus: et lingue et auditus
qm sps dñi repleuit obse terra: p hoc qd cori
net oia scientia habet vocia. Propter hoc q loquit
iniqua no potest later: nec preterit illi corripies
iudici. In cogitationib em impij interrogatio
erit: sermonus aut illi a auditio ad deū veniet: ad
correctione iniquitatis illius. Qm auro celi audit
oia: et tumuli murmurationu no abscondet. Cūsto
dite ergo vos a murmuratione q nichil pdest: et
a detractioe parcie lingue. Qm sermo obscur
in vacuo no ibito: aut quod mētē occidit aliam
Holite zelare morte in errore vite vestre: neq ac
quiratis pditione in operib manu vestrauram.
Qm de morte no fecit: nec letat in perditione vi
uorum. Creauit em vi essent oia et sanabiles fecit
nationes obis terra: et no est in illis medicamē
tum exterminij: nec inferos regni in terra. Iusti
cia em ppetua est et immortalis: iusticia autez mor
tis a cōsilio. Impij aut manib et xbis accersiet
illa: et estimates illa amica: deflexerunt et psonas
posuerunt ad illam: quoniam morte digni sunt
qui sunt ex parte illius.

C De impioium cogitationibus. de cōsilio
iudeorum a duersa christum.

Iterum em impij cogitantes apud se
no recte. Et pignu et cū tedio est ipse vite
nostre et no est refrigerij in fine hois
et non est qui agnit: it reuerfus ab infe
ris. Q: et nichilg nati sum et post hoc erim tan
q no fuerim. Qm sum affar: est in narib nris:
et sermo scintille a cōmouedū cor: nostruz. Quia
extinctus cinis erit corp nostrū: et sps diffunde

tur tanq mollis aer. Et transibit vita nostra tāq
vestigiū nubis et sicut nebula dissoluet que fugas
ta est a radijs solis: et a calore illi aggrauata. Et
nomē nostrū obliuionē accipiet p rēpus: et nemo
memoria habebit operū nostror. Umbre em trā
situs est ipse nostrū: et no est reuerfus finis nostrū
qm cōsignata est et nemo reuertit. Venite ergo et
fruemur bonis q sunt: et vitamur creatura tāq in
iuuetute celeriter. Vno piamur et vnguentis nos
ipleam et no pietereat nos flos rēporis. Cōione
mūs nos rosas anteq marcescāt: nullū piazū sit
quod no pgrisseat luxuria nostra. Nemo vestrum
exoris sit luxurie nostre. Ubisq relinquam signa
leticie: qm dec est pars nostra et pec ē flos nostra.
Opprimam pauperē iustū: et no parcam vidue
nec veterano nec reuerentem canos multi tēpo
ris. Sit autē fontido nostra lex iusticie. Qd el
infirmū est: inutile inuenitur. Et conueniam et
go iustū: qm inutile est nobis et cōtrari est opib
nostris et impropriet nobis peccata legis: disci
mat in nos pctā discipline nre. Promittit se scien
tia dei habere: et filii dei se nominat. Fact est no
bis in traductione cogitationū nostra p. Prauis
est nobis etiā ad vidēdū qm dissimilis est alijs vi
ta illi: et imutate sunt vie ei. Tanq nugaces est
manū sum ab illo: et abstinet se a vije nostris tāq
ab imundicijs: pferit nouissima iustor: et gloria
patris se habere debet. Videam ergo si sermones
illi veri sint et tētem que vctura sunt illi et sciem
q erunt nouissima illi. Si ei est ver filius dei susci
piet illi et liberabit illi de manib cōtrarior. Cō
tumelia et tomēto interrogam: et vi sciam reue
renti ei: et pben patientia illi. Mout et turpissima
cōdēnem eū. Erat em ei respect ex sermonibus
illi. Nec cogitauerūt et errauerūt: ceciderūt enī
illos malicia eor. Et iudiciorū sacramēta detine
q mercede sperauerūt iusticie et nec iudicauerunt
honorē ala p sancta p. Qm de creatur hoīem lex
terminabilis: et ad imaginē similitudinis sue fecit
illuz. Inuidia aut dyabolū mors inuoluit in obse
terra: imitant aut illum qui sunt ex parte illius.

C De sanctis martyrib. de premio impio
rum. de felicitate virginum.

Iustorum aut ale in manu dei sunt: no
tāger illos tomētum mortis. Illi sunt
oculis insipientium mortis estimata est
afflictio ext illoz. Et ab itunc iusto
adierūt in extermij: et q nobis est iter exter
minij: illi aut sunt in pace. Et si cois hōib toimen
ta passi sunt spes illoz: immortalitate plena est. In
paucis vixit in multis bñ disponēt qm de te
tante eos: et iuenit illos dignos se. Tanq aurum
in fornace pbauit illos: et q holocausti hostiaz ac
cepit illos: et in tpe erit respectus illoz. Fulgebūt
sunt et tanq scintille in ardinetio discursūt. Iudi
cabunt nationes et dñabunt populos: et regnabit
dñs illoz impetuum. Qui cōsidit in illo: intelli
gent veritate: et fideles in dilectione acquiescent
illū: qm donū et par est electis eius. Impij autē
cundū q cogitauerūt correctione habebūt: ne
glexerūt iustū et a dño recesserūt. Sapientia em
disciplina q abicit in seclis: est vicia est spes illo
rum: et labores sine fructu: et inutilia opera eorū.

13

Es. 54. b.

14

Math. 17. 8

Beh. 1. d.
1. 5. 8
Eccl. 17. a

15

Mat. 13. f.

16

Zu. 13. d.
Sal. 4. d.

Esa. 59. d.

70

21

22

in uel
bilis est
ly nac
Ihef. 11. d

23

Mulieres eo q. insensate sunt q. nequissimi filij israeli. Maledicta creatura corp. qm felix est sterilis et conuinata: q. nescit ubi in delicto. habebit fructu in respectu aia p. scitari. Et spado q. nō operat^r est p. man^r suas iniquitate nec cogita uit aduersus deū neq. sūma dabit em illi fidei do nū electū s. foris in tēplo dei acceptissima. Bonorum em labor gloriofus est fruct^r: et que nō cōci dat radix sapientie. Iulij aut aduulterorū in cōsum matione erūt: ab inīq. thoro semen exterminabi tur. Et si quidē lōge uite erūt: in nichilū cōpura bunt s. sine honore erūt nouissima se nec^r illorum. Et si celer^r defuncti fuerit nō habebūt spem: nec in die agnitōis allocutionez. Nationes em in i q. dīre sunt consummatione.

¶ C. S. De casta generatione fidelū. de felicitate iustorū. De obitu a morte p. occupatis. De cōde natione ipiorū. et morte iustorū.

Quā pulchra est casta generatio cū claritate. Immortalis est em memoria illi: qm et apud deū nota est et apud hoies. Cū p. fens est imitant illā et desiderat eā cū se eduxerit: et in ppetui cōonata triphat in cōtinuato certaminū premij vincens. Multigena aut ipiorū multitudo nō erit vitio: s. a dul terine plantationes nō habūt radices altae: nec stabile firmamentum collocabunt. Et si in ramis in tpe germinauerit infirmier posita a vtro com mouebunt: et a nimietate ventorū eradicabunt. Cōstringent em rami in cōsummati: et fruct^r illoz ignitiles et acerbi ad māduā dāt: et ad nichilū apti. Et iniquis em oēs illi q. nascunt testes sunt neq. tie: aduersus p. artes in interrogacione sua. Iulij aut si morte p. occupatus fuerit in refrigerio erit. Senect^r em venerabilis est: non diuturna: neq. ānoz. nūero cōputat. Cauti aut sūt sensus hoies: et etas senectutis vira immaculata. Placito deo fa ctus dilect^r: et viuēs inter peccatores translat^r est. Baptus ē ne malicia mutaret intellectus ei^r: aut ne fictio deciperet alam illi. Fascinatio em nuga citatis obscurat bona: et in cōstātia concupiscētie trāsuertit sensum sine malicia. Cōsummat^r in bie ut expleuit tempora multa. Placita em erat deo ala illi: propter hoc p. perauit et ducere illū de me dio iniquitatū. Populi aut irridētes et nō intelligē tes nec ponētes in p. cōidipio talia: qm gratia dei rē mla est in sanctos ei^r et respect^r sup electos illi^r.

¶ Cōdēnat aut iustus mortuos viuos impios: et iu uent^r celeri^r cōsummata lōgā vitā in iusti. Videbunt em sine sapiētia et nō intelligēt qd cogita uerit de illo deus: et quare minuent illuz dñs. Uī debūt em et cōtēnēt q. illos aut deus irridebit. Et erūt post hoc de cideōs sine honore: et in cōtu melia inter mortuos in perpetuū. Qm bīrūpē illos in flosos sine voce et commouebit illos a fun damentis et vsq. ad supremum desolabuntur. Et erunt gementes: et memōia illorū periet. Veniēt in cogitatione peccatorum suorum timidi: et tra ducent illos ex aduerso iniquitates ipiorum.

¶ C. S. De constantia iustorū cōtra p. secutores suos. de penitentia et gemitu persecutorū. de spe impij trāstioia. de beatitudine et gloria sanctoz de armatura q. iusti ad iudiciū.

Eunc stabūt iusti in magna cōstātia ad uersus eos q. se angustiauerunt: q. ab stulerunt labores eoz. Vidētes turba bunt timore horribili: mirabuntur in subitanea insperate salute gemētes p. angustia spūs dicētes intra se: penitētiā agētes et p. angustia spūs gemētes. Ibi sunt q. habuim^r alt^r quando in derisum et in similitudinē impiorū: nos insensati tam illoz em estimabamus insanis: am et finem illoz sine honore. Ecce computa ti sunt inter filios dei: et inter sanctos suos illoz est. Ergo errauim^r a ueritate: et iusticie lūme nō luxit nobis: et sol intelligētie nō est or^r nobis. Lassati sum^r in via iniquitatis et p. ditionis et am bulauim^r vias difficiles: viā aut tūc ignoraui^m. Quid nobis p. iustū supbia aut diuitiaz tactantia qd cōtulit nobis. Trāserūt oia illa tancūq. biam et tanq. nūcus p. curēt^r tanq. nauis q. p. trānsiit fluctuātem aquā culus cū p. terierit nō est vesti gium luene: neq. semitā carine illi^r in fluctibus. Aut autē q. transuolat in aere: cui nullū inuenit argumētū itinēris illius: sed in font^r alarū veritatis leuē ventū: et scindens p. vim itneris aerē: cōmotis alis trāsuolauit: et post hoc nullū signū inuenit itinēris illi^r. Aut tanq. sagitta emissa in locū destinati: diuisus aer cōtinuo in se reclusus est vt ignis trāstius illi^r. Sic et nos nati cōtinuo desinim^r esse: et virtutis quidē nullū signum valul mus ostēdere: in malignitate aut nostrā consum ptissimi. Talia dixerūt in inferno bī q. peccaca runt: qm spes impij tanq. lanugo est q. a vtro rot litur: et tanq. spuma gracilis q. a p. cella dispergit^r et tanq. fum^r qui a vtro diffusus est: tanq. meo ris hospitii vni^r diei p. heretici. Iusti aut in p. petuū viuēt: et apud dñm est merces eoz: et cogitatio illoz apud altissimi. Ideo accipiet regnū decore et dyadema speciei de manu dñi: qm de xtera spā teget eos: et in biachio scō suo defendet illos. Et accipiet armaturā zelus illi^r et armabit creaturā ad vitōnē inimicorū. Induet p. thozā: ce iusticiā: et accipiet p. galea iudicii certum. Su met scutū lēpugnabile equitatē: acuet aut dīrā trā in lanceā et pugnabit cū illo oibz terraz con tra insensatos. Ibiūt directe cōmissiones fulguris et tanq. a bī curuato arcu nubili exterminabunt et ad certū locū insiliēt: et a petrosa tra plene mit tentē grādines: et scādescent illos ad mario: et flumina concurrēt buriter. Cōtra illos stabit spūs virtutis et tanq. turbo vēn diuidet illos: et ad remū p. ducet oēm terrā iniquitans illoz: et mali gntas euertit sedes potentum.

¶ C. S. De iudicibus iudiciōis a domīno. et iōi mentandis potentibus. reges bonitatur ad cōcu piscendam sapientiam que se offert feliciter que rentibus eam.

Mellior est sapiētia q. vires: et vir prudēs q. fortis. Audite ergo reges et intelligi te: iudicite iudices finium terre. Debe te aures vos qui continetis multitudi nes et placetis vobis in turbis nationū: quoniā data est a dño potestas vobis: et virtus ad altissi moz qui interrogabit opera vestra et cogitaciōes scrutabit. qm cū essetis ministri regni illi^r: nō res

24

25

26

puer. 11. d.

27

Eccl. 9. d.

Ro. 13. a.

cte iudicatio: nec custodisti legē iusticie: nec se-
cū dū volūtarē dei ambulasti. hōrēder et cito ap-
parebit vobis: qm iudiciū distūmū in his q̄ p̄-
sunt fieri. Ergo em cōcedit mīa. potentes aures
pōterē tōmēta patient. Nō em subtrahet perso-
nā cuiusq̄ deus q̄ est oīm dīstō: nec verēbī ma-
gnitudinē cuiusq̄ qm pūllū ē magnū ip̄e fecit:
equaliter est illi cura de oib⁹. Fōmōib⁹ aut fōr-
tior: in stat cruciatō. Ad vos q̄ reges sunt p̄ser-
mones mei: vt dīcatis sapiētiam ē ne ercīdā-
tū. Et em cūstodierit iusticiā iuste iudicabunt: et q̄
didicerit iustitiam inueniet qd rīdēat. Cōcupiscite
ergo sermones meos et diligite illos: et hēbitis dī-
sciplinā. Clara est et q̄ nūq̄ marcescat sapiētia: et
facile videt ab his q̄ diligunt eā: inuenit ab his
q̄ querūt illā. P̄ocupat de se cōcupiscit: vt illa
se p̄ior ostēdat. Quia de luce vigilauerit ad illam
nō laborabit: mīdē em illā fōit⁹ sūo inueniet.
Cogitare ergo de illa sensus est cōsummat⁹: et q̄
vigilauerit p̄pter illā cito erit secur⁹. Qm dignos
se circuit ipsa querens: et in vīs ipsa ostēdet se il-
lo hīlariter: et in op̄iōidētia occurrit illis. Inī-
tium em illi⁹ vērissime est disciplinē cōcupiscētia.
Cura ergo discipulē dilectio ē: dilectio custodiā
legis illi⁹ est. Custodiō aut legē cōsummatio
in corruptionis est: incorruptio aut facit esse
p̄mum deo. Cōcupiscētia itaq̄ sapiētie deducit
ad regnū p̄petuū. Si ergo delectamini sedib⁹ et
scriptis: o reges populū diligite sapiētiam vt in per-
petuū regnētis. Diligite lūmē sapiētie oēs q̄ p̄e-
stis p̄p̄s. Quid est aut sapiētia: quēdam modū
facta sit referat: nō abscōda vobis sacramēta dei
sed ab initio natiuitatis lūmē agnoscit. et pōnā in lū-
cem scientiā illi⁹: et nō p̄terito veritatē neq̄ cūq̄
lūdia tabescēte iter habebō: qm talis hō nō erit
particeps sapiētie. Multitudo aut sapiētiam sūm-
tas est oib⁹ terra p̄tē: res sapiēs p̄p̄i stabilmē-
tum est. Ergo accipite disciplinā p̄ sermones me-
os: et p̄derit vobis.

C. S. hōiō ad alios ad disciplinā: se ponit in
exēplū dīcēs. Op̄atū ē datus est michi sensus: et
laudar sapiētia hōib⁹ p̄ferendā. q̄ sp̄s sapien-
tie sit multiplex et vnic⁹. et q̄ sapiētia sit candoi lu-
cis eterne et ymagō dei patris.

Sūm quidē et ego mortalis hō similis ol-
bus: et genere terreno illi⁹ qui p̄ior
fact⁹ est: in ventre mīso figurat⁹ sum
caro: de cē mensū ip̄e coagulat⁹ sum in
sanguine: et semine hoīs et delectamēto somni cō-
uenient. Et ego nat⁹ accepti cōmunē aeris: et in si-
militer facti decidi terrā: pūmā vōcē similit̄ oib⁹
emissū plorā. In lūolūmētis natiū: sū: et magno
curis. Hemo em et regib⁹ aliud habuit natiuita-
tis initū. Cūq̄ ergo introit⁹ est oib⁹ ad vitā: et si
mīlis exitus: p̄opter hoc op̄atū ē dat⁹ est mīhi
sensus: et inuocauit et venit in me sp̄s sapiētie. Et
p̄posui illam regnū: et sedib⁹: et diuitias nichil esse
dixi in cōpōtione illi⁹. Nec cōparatū illi lapidem
p̄ciosum: quoniam omne aurum in comparati-
one illius arena est exigua: et sanq̄ lutum estima-
bit argentū in cōspectu illi⁹. Sup̄ salutem et spe-
ciem dilexi illā: et p̄posui p̄ luce habere illā qm
inextinguibile est lūmen illi⁹. Genererit aut michi

oīa bona pariter cū illa: et innumerabilis honestas
p̄man⁹ illi⁹: et letat⁹ sum in oib⁹: qm atēce debet
me ista sapiētia et ignōrābā qm bonoz oīs mater
est. Quid sine fictione didici sine inuidia cōmu-
nicor: honestatē illi⁹ nō abscōdo. In finit⁹ em t̄p̄e
saurus est hōib⁹: quo q̄ vī sunt: principes facti sūt
gignitē dei: p̄pter disciplinā bona commendat.
Didici autē dedit de⁹ dicere et sentētia et p̄sume-
re digna hōib⁹ q̄ michi dant: qm ip̄se sapiētia dux
est: sapiētia emendatō. In manu em illius et
nos et sermones nostrī: oīs sapiētia: et op̄erū sciē-
tiē disciplinā. Ip̄se em dedit michi hōz que sunt
sciētia verā vt sciā dispositiōē oib⁹ terra et vt
tutes elemētōz: initū et cōsummatioē et medie-
tēpōz vicissitudinē p̄mutatiōes: et cōsummati-
ōes tēpōz: et motus mutatiōes: diuisionē tēpō-
rū: anni cursus et stellarū dispositiōes: naturas
animalū et iras et bellas: vīm vītōz et cogitatiōes
hoīm: differentias et virgultoz et virtutes et adici-
tū quecūq̄ sunt abscōsa et improuisa didici. Qm em
artifex docuit me sapiētia. Est em in illa sp̄s intel-
ligētē sanctus vnic⁹: multiplex: subtilis: diuersus:
nobilis: incoīgnat⁹: certus: suauis: amāb⁹ boni:
scutus: qui nichil verat benefacere: human⁹: beni-
gnus: stabilis: cert⁹ securus: oēm habēs virtutez:
oīs p̄ficiēdo: et qui capiat oēs sp̄s intelligibiles
mundus: subtilis: oib⁹ em mobilis: mobilis: est
sapiētia. Attingit autē vbiq̄ p̄pter suā mīdicā
Q̄apor est em virtutis dei: et emanat quēdā est
claritas op̄eris dei: sincera: et ideo nichil in q̄-
natū in eā incurrit. Candoi est em lūcis eterne et
speculū sine macula dei maiestatis: et ymagō bo-
nitaris illi⁹. Et cū sit vna: oīs potest: in se perma-
nens: oīs inouat: et p̄ nationes in alas sanctas se
trāfert. Amicos dei et prophetas constituit. Nēm-
lē em diligit de⁹ nisi eū qui cū sapiētia inbabitat.
Est em hec speciosior solē: et sup̄ oēm dispositiōē
stella p̄uici cōparata inuenit p̄ior. Illi succedit
nō sapiētia autem non vincit maliciā.

C. S. De sapiētia que foitit et suauiter dīspō-
nit omnia. De ipsa quoq̄ cōcupiscēda: quia per
ipsam habentur omnia bona.

Atingit ergo a fine vsq̄ ad finem foitit
ter: et disponit oīs suauiter. hīc amauit
et exquirit et a lūetere mea: et quesiuit
ipsam michi ad affumere et amari: fa-
ctus sum fōme illi⁹. Generosior illi⁹ glouiscit
cōtubernū habēs delectō et oīm dīs dilexit illas.
Docet em est disciplinē dei et electus op̄erū illi⁹
us. Et si diuine appetit inuita dō sapiētia locū
pletius q̄ op̄at⁹ oīs. Si aut sensus op̄at⁹: quio
hōz q̄ sunt magis q̄ illa est artifex: Et si iusticiā
quis diligit: maiores hui⁹ magnas habens virtu-
tes. Sobrietatē em sapiētia docet iusticiam et
virtutē quib⁹ vili⁹ nichil est in vita hōib⁹. Et si
multitudo sciētie desiderat qd sit p̄ritat et de
futuris estimat: sit versutias sermonū et dīspō-
sitiōes argumētōz: signo et mōstra sit atēq̄ fīat
et euerūs t̄p̄m et seculoz. P̄posui ergo hanc ad
docere michi ad cōtūdū: sciēs qm mecū cōica-
bit de bonis: erit allocutio cogitatiōis et redi-
met. hī habebō p̄pter hāc glariatē ad turbas: et
hominez apud seniores. Suenio et acutus inue-

ph. dicitur est
deus p̄p̄s

Job. 28. c.

Sapientia

nias in iudicio: in conspectu potētius amirabilis
ero: facies principis mirabunt me. Tacētē me su-
plinebūt: loquētē me respiciēt: sermocināte me
plura: man' ou' suo imponēt. Poterē a habēbo
p' hanc immortalitatē et memoriā eternā p'ia qui
post me futuri sunt relinquit. Dispōnā populoz:
nationes michi: e'ut subdit. Timebūt me audie-
tes reges: horēdēt in multitudine videbor: bon'
et in bello fortis. Intrā in domū meā cōquiescā
cū illa. Hō em habet amaritudinē cōuersano illi
no: nectēdū cōiunctus illi: sed leticiā et gaudiū.
Hec cogitā ap' me: cōmōziō in corde meo
qm' immortalis est in cogitatione sapiētia. et in ami-
citiā illi: delectatio bona. et operib' manū illi:
bonitas sine defecatione et in certamine loquele
illi: sapiētia. et p'claritas in cōcatione sermonū
spūs circūbā querēs ut michi illaz assumerem.
Puer aut erā ingeniosus: fortis: sum animā bo-
nam. Et cū essem magis bon': veni ad corpus cō-
iuncturātū. Et ut scit qm' alter nō possem esse cō-
iunctus nisi de' det et hōc ipm erat summū sapiētia
scire cur' esset hoc bonū. adi dñm et depar' sum
illi: et dixi ex totis precoribus meis.

C. S. Quia salomonis p' habenda sapiētia
quā dicit impossibile haberi nisi per deum.

Deus patrū meoz et dñe mē qui
oia verbo tuo et sapiētia tua cōstituit
hōiem ut dñares creaturē qā te facta
est ut disponat oves terraz in equita-
te et iusticia. et in directiōe cordis iudiciū iudicet.
Da michi sedū tuaz assititice sapiētiā: et noli me
reprobare a pueris tuis: qm' seru' tu' sum ego: et
filius ancille tue: domo infirmos et exagitā p'pōs
et minoi: ad intellectuū iudicij et legū. Et si qā erit
cōsummatus inter filios hōim si abfuerit ab illo
sapiētia tua: in nichilū cōputabit. Tu aut elegisti
me regē p'pō tuo: et iudicē filioz tuoz et filiarū.
Et dixisti me edificare templū in mōte sancto tuo
et in ciuitate habitationis tue altare similitudinē
tabernaculi sancti tui quē p'parasti ab initio. et
tecū sapiētia tua: quē nouit opera tua. quē et assu-
it tunc cū oib' terraz faceres: et sciebat quid esset
placitū oculis tuis: et quā directū p'ceptis tuis.

Mitte illā de celis sanctio tuā et a sede magnitu-
dinis tue ut mecū sit et mecū laboriet ut sciaz quid
acceptū sit apud te. Scit em illa oia et intelligit
et deducet me in operibus meis fobite: et custodiet
me in sua potētia. Et erūt accepta opera mea: et
disponā populū tuū iuste et ero dign' sedū p'pō
mei. Quis em hōim poterit scire plūū dei? Aut
quis poterit cogitare quid velit de'? Cogitatio-
nes em mōtālū timide et incerte p'ouidētē no-
stre. Corp' em qd' cōcipitur aggrauat animā et
terrena inhabitatio depulsiū sensū multa cogi-
tantē. Et difficile estumā que in terra sunt: q
in cōspectu sunt inuenim' cū laborioz. Que in celis
sunt aut: quis luefigabit? Sensum aut tūū quis
sciet nisi tu dederis sapiētiā: miserū spm sanctū
sunt de alius: et si corectē sunt semite op' qui
sunt in terra: et que tibi placēt didicerit hōies.
Nam per sapiētiā sanati sunt quicunq' placu-
erunt tibi domine a principio.

C. S. Commendatur sapiētia a seruatione tu

stium videlicet adam noe abiaā iacob et ioseph
a liberatione filiozū israel: ab egyptio: et sancto-
rum a persecutoribus suis.

Et illū qui p'm' format' est a deo p'
oib' terraz cū solus esset crea' cūlo
diuit: eduxit illū a delictis suis. Et edu-
xit illū de limo terre: et dedit illi frutes
cōnēdi oia. Ab hac ut recessit intus' abra sua
per irā homicidiū fraternitas deperit. Propter
quod cū aqua deleteret terrā: sanauit iterū sapiē-
tia per contrēptie lignū iustū gubernāōe. Hec et in
cōsensu supbie cū se nationes extulissent: sciuit iu-
stus: cōseruauit sine querela deo: et in filio miam
fontē custodiuit. Hec iustū a percūbū impio li-
berauit fugiētē descendētē igne in pentapolum: quē
bui in testimoniū nequitie fumigabāda constat
deserta terra: in certo tēpore fructus habentes
arbores: et incredibilib' ale memoria stans signē
tū salu. Sapiētā em p'terēditore nō tamen hoc
lapi sunt ut ignoiaēt bona: sed et insipiente sue re-
liquerūt hōib' memoriā: ut in his que peccauerūt
nec latere potuissent. Sapiētia aut hōs qd' ob-
seruāt a doloub' liberabit. Hec aut p'ofugū ire
fratris iustū deduxit p' vias rectas: et ostendit illi
regnū dei: dedit illi sciētiam sanctorū: donec sciat
illū in laboribus et cōpleuit labores illi. In frau-
de circūuētiēti illū a suis illi: bonitū fecit illū.
Custodiuit illum ab inimicis: et a seductorib' tu-
tauit illū. Et certamē fonte dedit illi ut vinceret:
sciret quoniam omniū potētiū est sapiētia. Hec
venditum iustum nō dereliquit: sed a p'cūbū
liberauit eū. Descēditq' cū illo in fontē: et in vin-
cis nō dereliquit illū donec afferret illi scriptū re-
gni. et potētiā aduersus eos qui eū dep'imebant
et mēda deo ostēdit qui maculauerūt illum et dedit
illi claritatē eternā. Hec populū iustū et semen si-
ne querela liberauit a nationib' que illum dep'ime-
bant. Intrauit in alam serui dei: et stetit cōtra
reges horēdōs in potētiā et signis. Et reddidit
iustis mercedē laborū suoz: et deduxit illos in via
mirabilē: fuit illis in velamēto dicit et in luce stel-
laz p' noctē. Et trāstulit illos p' mare rubrū: trās-
fert illos p' aquā nimā. Inimicos aut illoz dep'it
mergit in mare: et ab altitudine inferos eduxit il-
los. Ideo iusti tulerūt spolia impioz: et decāta-
uerūt dñe nomē sanctū tuū: et victicē manū tuā
laudauerūt pariter. Quia sapiētia aperuit os mu-
tū: et lingua infantis fecit disertā.

C. S. De miraculo factio p'io israel. de penio
vitiū' in delinquentes. De multa potētia dei:
et de misericordia dei.

Quare op' eoz in manib' p'phete scri-
ptū fecerūt p' desertā qd' non habitant
et in locis desertis fecerūt casae. Stete-
rūt cōtra hostes: et de inimicis seuidica-
uerūt. Stiterūt et inuocauerunt te et dātā est illis
aqua de petra altissima: requies sitis de lapide
duro. Per que erit penas passi sunt inimici illū
a defecatione potus sui in eis cū abfuderūt illi. In
letati sunt p' bec cū illa descēdit bene cū illis acū
est. Nā pio fonte quidē sempiternū flumē huma-
nū sanguinē dedit intus. Qui cū minueret
in tradicione s'antū oculo dedit illi abun-

21

phal. 115.

23

1. p'f. 188.
2. para. 1. b

puer. 8. c
C

1. sa. 70. c
Rom. 11. b

25

1. Gene. 1. b

Gene. 1. b
Gene. 4. b
Gene. 7. b

Gene. 11. b

Gene. 19. a
B

Beh. 1. b.

C
Beh. 37. f.

Epo. 1. c.

D

Epo. 1. 4.

1. Eto. 17. c

23

dantē aquā inſperate offēdēs pſitū q̄ tunc fuit
quēdamodū tuos exaltaret: t aduerſarios illoꝝ
necaret. Cū enī tentant ſunt: quidē cū mīa diſci
plinā accipientes ſcietur: quēdamodū cū ira iu
dicari impj tormento paterent. Iſoꝝ quidē tāq̄
pater monens pbaſit illos autē tanq̄ durus rex
interrogans condēnaſt. Abſentes enī t pſentes
ſimiliter roquebant. Duplex enī illos acceperat
ſcētū: gemitus cū memoria pſeritōū. Cū enim
audirent per ſua tormenta bene fecit agi cōme
morari ſunt dñm admirantes in fines exit. Quē
enī in expōſitione pſaua protectū deſeruit in fi
nem euentus mirati ſunt. Non ſimiliter iuſtis fa
ciens: p cogitationib⁹ autē inſenſatis liquirates
illoꝝ. Quid quidā errantes colebant multos ſer
pentes: t beſtias ſuperuacuas: immiſiſt illo mult
tudinē multoꝝ animalū in vindicta: vt ſcietent
q̄ per q̄ peccat quis: p hec t roiqueſ. Non enī im
poſſibile erat om̄p manus tua que creauit om̄
bes terrarū cō materia iuſtaſ: imittere illo mult
tudinē viſorū autē audaces leones aut noui ge
neris ira plenae t ignotas beſtias: ant vaporem
igneū ſpirantes: aut ſumi odorem pſerientes: aut
horrendas ab oculis ſentillas emittentes: quā
non ſolū leſura poterat illos exterminare: ſz t alpe
ctus p timorē occidere. Nam t ſine bono ſpiri
tu poterant occidi pſecutionē paſſi ab ipſo factis
ſuis: t diſperſi per ſpiritu virtutis tueſed om̄ia in
menſura t numero t pondere diſpoſuiſt. Multū
enī valere tibi ſolū ſupat ſemp: t vtrūq̄ bñdū tui
quos reſiſt: Qm̄ tanq̄ momētū ſtatere: ſic ē aſi
te oib⁹ terrarū: tanq̄ gutta rois antelucani q̄
deſcendit in terrā. Et miſeris oim q̄ oia potes
t diſſimulas p cā bñz ppter penitentiā. Diligis
enī oia que ſunt: t nib⁹ eorū odiſt que feciſt: nec
enī odiens aliquid cōſtruiſt aut feciſt. Quomō
dū aut poſſet aliquid pmanere nūll tu voluiſto: aut
q̄ a te vocatū non eſſet: cōuerſareſ. Pars autē
oib⁹ qm̄ tua ſunt dñe q̄ amas animas.

C. S. De ſuauiſſe dei q̄ coſcrip t monet pec
cantes: de tranquillitate dñi in iudicio: q̄ dñs lo
cum penitentię: et q̄ ad diſciplinam boni flagel
lantur.

O q̄ bonus t ſuauiſ eſt dñs ipſo tuos in
oib⁹. Ideoq̄ hoꝝ q̄ errant parib⁹
corripit. t de quib⁹ peccant amones t
alloqueris: vt reſcita malicia credāt in
te dñe. Illos enī antiquos inhabitatores terre ſā
cte tuos exhoruiſti: qm̄ odibilia opa tibi fa
ciebant p medicamina: t ſacrificia inuſta: t ſilio
ꝝ ſuoꝝ necatores ſine mīa: comēſtores viſcerū
hoim t deuotores ſanguinis: t auctores parē
tes animarū inauſtikatoꝝ perdere voluiſt a me
dio ſacramento tuo: per manus parentū noſtroꝝ
dei: vt dignū pſciperent peregrinationē puerorū
dei: q̄ tibi oim carior eſt terra. Sed t hio tāq̄ hō
bus pegiſt: vt miſiſt antecēſores exercitus tui
veſpas: vt illos paulatim exterminaret. Nō q̄ im
potens eras in bello ſubycere ipſos iuſtis: aut be
ſtijs ſcuis: aut verbo duro ſimul exterminare: ſed
gribus iudicans dābas locū penitentię. non igno
rans qm̄ nequā eſt natio eoꝝ: t naturalis malicia
ipſoꝝ. t qm̄ nō poterat mutari cogitatio illorum

in perpetuū. Semen enī erat maledictū ab initio
Nec timens aliquē: veni dabo peccato illorum
Quis enim dicit tibi quid feciſt? Aut quis ſta
bit contra iudiciū tuū? Aut quis in conſpectu tu
o: videri videri iniquitū dñm? Aut quis tibi am
putabit: ſi perierint nationes quas tu feciſt? Nec
enī eſt alius deus q̄ nūcui cura eſt de omnibus: vt
offendās qm̄ non inuſte iudicas iudicaz. Nec
rex neq̄ tyrānus in conſpectu tuo inquirēt de hio
quos perdidit. Cū ergo hio iuſtus: inſte omnia
diſponis: ſūp quos qui nō debet panari cōdem
nas: t exterū eſtimas a tua virtute. Virrus enim
tua iuſticię ininū eſt: toz hōz q̄ oim dominus es:
omnibus te parcere facis. Virrutes enī offēdis
tu qui nō crederis eſſe in virtute pſumatus: t hōz
qui te neſcūt in audacia traducis. Tu autē dñs:
toti virtutis: cū tranquillitate iudicas: t cuꝝ magna
reuerentia diſponis nos. Sabeſt enī tibi cū volue
ris poſſe. Docuiſt enī populū tuū p talia opera:
qm̄ oportet iuſtū eſſe t humanū t bone ſpei feci
ſt filios tuos: qm̄ iudicās dñs locū in peccat: pe
nitentię. Si enī inimicos ſeruatiū tuoz t debitos
morti cū tanta cruciaſti attentioe: t liberaſti: dñs
tūp t locū p q̄ poſſent mutari a malicia: cū quāta
dilatentia iudicāſt filios tuos. quōd parentib⁹
tui. t cōuentioſes dediſt bonarū pmiſſio
nā. Cū ergo dñs nobis diſciplinā: inimicos nſos
multipliciter flagellaſ: vt bonitate tuā cogitem⁹
iudicātes: t cū de bonis iudicāſ: ſperemus miam
tuā. Unde t illis q̄ in vita ſua inſenſat: inuſte vi
perit: p hec q̄ coluerūt dediſt ſumma tormenta.
Et enī errores via diuſt errauer: deos eſtimā
tes: nec q̄ in alalib⁹ ſunt ſupacua: ſuntūq̄ iſenſa
toꝝ moie viuētes. Propter hoc tanq̄ pueris
inſenſatis iudiciū in deſum dediſt. Qui autē lu
dib⁹ t increpationib⁹ nō ſunt cōrecre: dignum
dei iudiciū experti ſunt. In hio ē q̄ patiebant
moſte ſerebāt: in quibus impatentes indignabā
tur. Per hec quos putabant deos in ipſo cū ex
terminareſ videntes illū quē olim negabant ſe
noſſe verū deū agnouerūt. Propter q̄ t ſinis cō
dēnationis eorū venit ſup illos.

C. S. De idolatrie de agnoſcentio creatore t
creaturas: de ſubſannatioe idololatrię.

Vni ſunt autē oſes hoies q̄ nō ſubeſt
ſciētia dei: de hio q̄ non vident bona
nō potuerit intelligere eū q̄ eſt: neq̄ opti
bus attendēs agnouerūt q̄ eſſet ar
tiſer: t aut ignē aut ſpū: aut citatū aerē: aut grū
ſtellarū: aut numā aquā: aut ſolē et lunā rectores
oib⁹ terrarū deos putauerūt. Quorū t ſi ſpecie
delectant deos putauerūt: ſciāt quāto hio dñator
eoꝝ ſpectioſior eſt. Speciei enī generatoꝝ hec oia
cōſtruit: aut ſi ſtutē t opa eoꝝ mirant ſunt: itelli
gāt ab illis qm̄ qui hec fecit ſortito eſt illis. Ma
gnitudinē enī ſpeciei t creature cognofcibilis po
terit creatioꝝ hoim videri. Sz t a dñe in hio mi
noꝝ eſt gētia. Et hī enī ſortalē erāt deſi gēntes et
volētes iuenire. Et enī cū in opib⁹ illi puerſent:
liquirūt t pſuafum habēt: qm̄ bona ſunt q̄ vident.
Iterū autē nec hio debet ignoſci. Si enī hio po
tuiſſent ſcire vt poſſent eſtimare ſcīm: quō huius
dñm non facilius inuenerūt. Inſelices aut ſunt

inter mortuos spes illorum est: qui appellaue-
runt deos opera manuum hominum: aurum et ar-
gentum artis inuentione: et similitudines aialius: aut
lapide inutile opus manū antiqui. Aut si quis artifex
faber silia lignū rectū fecerit: et huius doctore
erudat oem corticē: et arte sua vīsus diligeret fabrice-
tū vānū in cōseruationē vite: reliquos autē hu-
lus opus ad pparatōnem esse abutit: et reliquū ho-
rū qd ad nulos vīsus facit lignū curuū et vertici-
bus pleniū sculpat diligeret p vacuitatē suā: et per
scientiā sue artis figuret illud: et immolet illud ima-
gini hōis aut alii et aialibz qd ad cōparet: pluri-
ens rubricis et rubicūdis faciens fūco colorē illius
et oem maculā q in illo est pluriēs: et faciet ei dignū
habitationē et in pariete ponēs illud: et pfirmans
ferro ne forte cadat pspiciēs illi sciens qm nō pōt
adiuuare se. Imago enī est et opus est illi adiuto-
riū. Et de substantiā sui: et de filiis suis: et de nupti-
is votū faciēs indit. Nō erubescit loqui cū illo q
sine ala est: et p sanitate quidē infirmū depcatur:
et p vita rogat mortuū et in adiutoriū inutile inuo-
cat: et p itinere petit ab eo q ambulare non pōt: et
de accipiendo: et de opando: et de olim rerū euentu
petit ab eo q in obliuio est inutilis.

¶ C. S. De benedictione crucis xpi. de maledi-
ctione idolatrie: et idoli detestatione. de crudelitate
et sacrificio: et vniuersalitate viciōsū sequentiū
idolatriam. xliij.

Iterū alius nauigare cogitās et per se-
ros fluctus iter facere incipiens: ligno
pouatē se: fragili lignū inuocat. Illud
enī cupiditas accendit: et excogitauit: et
arritet sapia fabrica sua. Tūc aut parer puidē
tia: ab initio cuncta gubernat qm dedisti in mari
vīa: inter fluctus semitā firmissimā ostendēs: qm
potens es eo et obuios sanare: et ias sine rare aliq
a deat mare. Sz vt nō essent vacua sapie tue opa
ppter hoc etiā et exiguū ligno credūt hoies alas
suas et transibiles mare p ratem liberati sunt. Sz
et ab initio cū perirent super gygates spes oibz
terrarū ad rarem pfugiens remisit seculo semen
nauitatis q manu tua erat gubernata. Benedi-
ctū est enī lignū p qd fit iusticia. Per manus autē
qd fit idoli maledictū est: et ipsum: et q fecit illud:
q ille quidē opatus est: illud autē cuius esset fragile:
deus cognominatus est. Sicut autē odio sunt deo:
lupus et impletas ei. Et enī qd factū est: cuius illo
q fecit tormenta patet. Pppter hoc et in idolis na-
tionū nō erit respectus: qm creature dei in odium
facte sunt: et in tentationē anime hōim et in musci-
scipulā pedibz insipientiū. Initiū enī fornicatōis
est exaltatio idolorū: et adinuentio illorū corruptio
vite est. Neq enī erat ab initio: neq erūt in ppe-
tū. Supra curitas enī hōim nec adinuenit in or-
be terrarū: et ideo bicuius illoz finis est inuentus.
Acrodo enī luctu dolens parer rapti cito sibi filij
fecit imaginē illū q tunc quasi dō mortuū fuerat
nūc tanqz deū colere cepit: et pstituit inter seruos
suos sacra et sacrificia. Deinde interueniente tpe:
cōualecēte āniqua pueritadē: hic erōs: tanqz lex
custodit: et sic et p rānoq impio colēbant signēta
Et hos quos in palā hoies honorare nō poterāt
ppter hoc q dōge essent: et lōgū figura eorū alla-

ta euidētē imaginē regio quē honorare volebāt
fecerūt vt illū qui aberat tanqz pntē coleret sua
sollicitudine. Prouexit autē ad hoc cultura: et hos
q ignobat artificis eximia diligētia. Ille ei vo-
lens plus placere illi q se assumptū: et laboiauit ar-
te sua vt similitudinē in meli figuraret. Multitu-
do autē hōim abducta p speciem oporis: et qui ante
tēpus tanqz dō honorat: fuerat nūc deū estimā-
uerūt. Et hoc fuit vite humane deceptio: qm aut
affectui aut regibz deferuētes hoies: in cōdicabile
nomen lapidibz et lignis ipso fuerūt. Et nō fuisse
rat errasse eos circa deū scientiā: sz in magno vi-
pētēs in sciētie bello: tot et tam magna mala pacē
appellant. Aut enī filios suos sacrificatōe aut ob-
scuro sacrificia faciētes: aut infante plenas vigi-
lias habētes: neq vitā neq nuptias mūdās iam
custodiūt sed et alius aliū p inuidiam occidit: aut
a dulteris cōstruit: et omnia cōmixta sunt sanguis
homicidij: furit: et fictio: corruptio et infidelitas:
turbatio et pueritū: tumultus bonorū dei in memora-
tia: alarū in qnatio: nauitatis imitatio: nuptiarū
in cōstantia: inordinatio mechie et lupi dicitte. In-
fandop: et idolorū cultura ois mali causa est et in-
itiū et finis. Aut ei dō letant infantiū: aut certē
titanant falsa: aut vniuēt iusticiā pūat: cito. Bū
enī cōsidunt in idolis q sunt sine ala: male iurantes
noceri se nō sperāt. Ultra qd illis euenient digne
qm male senerūt de deo et ardentēto: et in
lauerūt iuste in idolo pntentes iusticiā. Nō el
luranitū est vitū: sz peccantiū pens pūbat sem-
per in iusticiam pūaricationem.

¶ C. S. Voz fidelis q laudat dei mihi cui? gra-
nō seruatiū idolis. de subfannatione idolatrie et
eius detestatione. xv.

Il autē deus noster suauis et verus es pa-
tens: in mia disponēs oia. Et si pecc-
cauerim? tui sum? scietes magnitudi-
nē tuā: et si nō peccauerim? scimus qm
apud te sumus cōputati. Hōse ei te psumat ius-
ticia est: te scire iusticiam et virtutem tuā radit est
imortalitas. Nō enī in errore induxit nos hōim
male artus excogitatio: nec vmbia picture: labo-
ris fractu effigies: sculpta p varios colores cui
aspectus dat lenitatio cupiscētiā et diligit mor-
tue imaginis effigiē sine ala. Malouz amatores
digni sunt morte q spem habēt in talibz: q faciūt
illos: et q diligit et q colit. Sz sigulus mollē ter-
rā p mēse laboiose fingit ad vīsus nros vniqzqz
vas: et de eodē luto fingit q mūdā sunt in vīsa: et
sist q his sunt contraria. Iloz autem vasoz qd
sūt vīsa: audet est sigulus. Et cū labore vano deū
fingit de eodē luto: ille q paulo ante terra fuerat
fuerat et post pusillū reducit se vnde accipit: est
repetitue ale deitū quā habebat. Sz cura est illi
nō q laboiauit: est nec qm breuiū illi vita est
sed cōcertatur aurificibus et argenti vīsed et era-
rios imitatur et gloriā pfecti et res superuacua:
os fingit. Cū sit enim cui eius et terra superua:
cua spes illius: luto viliū vita luto: qm ignora-
uit q se finxit et qui spirauit illi animā que ope-
ratur: et qui infusauit ei spiritū vitālē. Sed et ope-
mauerunt lufum esse vitam nostrā: et cōferantio:
nem vite compositam ad luctū: et opotere vnder

supra. r. c.
Rom. 9. c

cāq; etiam ex malo excedere. Hic est scilicet super
deus delinque dicitur terre materia fragilia vasa et
sculptilia fingit. Deo est insipientes et infelices su-
pia modū aie sue supbi sunt inimici populi tui ipe-
rites illi qm̄ oia idola nationū deos eximauerūt
qubz neq; oculoꝝ visus est ad videndū neq; na-
res ad capiendū spm̄ necq; aures ad audiendū
neq; digitū manuū ad tractandū: s; pedes coū-
pigi ad ambulandū. Hō est fecit illos: et qui spm̄
mutat? est ille finxit illos. Nemo ei sibi similē hō
poterit deū fingere. Et hō est sit mortalis moritūꝝ
fingit manibꝝ iniquis. Melior est ipse deo qd
colit: q; ipse quidē vixit cū esset mortalis: illi autē
nūq;. S; et aialia miserabili colunt. Insenfata ei
cōparata deo illos sunt deteriora. S; nec aspectu
aliq; ex his aialibꝝ bona pōt cōspicere. Effugit
sūt dei laudē et benedictionem eius.

C. S. De iusticia dei qd iudicat impios et ppiat
iustis alternatim psequit. De ignorantie in aqua
nive et glacie sustinente vim ignis. et de donatiōe
manne.

P. Ropter hec et his ista passi sunt digne
roimenta: et p multitudine bestiarū ex-
terminati sunt. Pro quibꝝ romentis hū-
dis posuisti populi tui: quibꝝ dedisti con-

cupiscentia delecta mēti sui non saporē escā pa-
rano eis origomerrā: vt illi quidē cōcupiscentes
ēssēt ppter ea q illis ostensa et missa sunt: etiā a ne-
cessaria cōcupiscentia auerterit. Hūa itā in bie-
uino pcepit nouā gustauerit escā. Apotebat
enī illi sine excusatione quidē supuenire interitū
exercentibꝝ triannidē hīs autē tantū ostendē
quē ad modū inimici eoꝝ exterminabant. Et enī
cū illi supuenire sua bestiarū ira moribꝝ puer-
fili colubioꝝ exterminabant. Sed non impie-
tū tua ira pmanit: sed ad correptionē in bēni-
turbat sunt: signū habentes salutis ad cōmō-
rationē mandati legis tue. Qui est cōuersus est
non p hoc qd videbat sanabat: sed p te oim salu-
toꝝ. In hoc autē ostendisti inimicas tuas: q; te o-
liberas ab oī malo. Illos enī locustarū mulca-
rū occiderūt mous: et nō est inuenta sanitas ale-
illoꝝ: q; digni erāt ad puiscemendū exterminari.
Filios autē tuos nec diaconū nec venenatoꝝ vi-
cerunt dentes. Mla enī tua adueniēte sanabat il-
los. In memoria ei sermonis tuioꝝ exterminabāt
et velociter sanabant. Non enī alā incidētes oblitio-
nē nō possent tuos vt adiuatoꝝ. Et enī herbis
neq; malagana sanauit eos: s; tu dñe sermo qd sa-
nat oia. Tu enī dñe qd vite et mortis habes potesta-
tē: deducis vñs ad postas mortis: reducis. Hō
sūt occidit quidē p maliciā aiam suā: cū exierit
spūs nō reuerteret: nec reuocabit aiam q recepta ē
sed tuā mō effugere impossibilē est. Negātes
enī te nosse ipm̄ p foritū dñē dīa cū iur flagel-
lari sunt: nouit ad q; grādibus et pluuioꝝ plectu-
tionē passi et ignē cōsummati. Et enī mirabile
erat in aqua q oia extinguit plus ignis valebat.
Videret est enī oibꝝ iustis. Quod s enī tpe mā-
fuctabāt ignis nō cōbuerent qd ad impios missa
erant aialia: s; vt ipsi videntes scirent qm̄ dei iud-
icio patiunt psecutionē. Et quodas tpe in aqua
supia virtutē ignis exardescēbat vndiq; vt ius-

quā terrenationē exterminaret. Pro quibus an-
geloz esca nutritiū illis populū tuū: et paratū panē
de celo pstruisti illis sine labore: oīne delectamen-
tū in se habentē: et oīe saposusumiarat. Substā-
tiam enī tuā et dulcedinē tuā quā in filios habes
ostendebat: et defecuitis vnuquisq; volūtarū.
Ad qd quisq; volebat cōuerterat. Tis autē et gla-
cies sustinebant vim ignis et nō rabescēbāt: vt sci-
rent qm̄ fructus inimicoꝝ exterminabat ignis ar-
dens in grandine: et pluuia cōsumat. Hōc autē
iterū vt nutritent iustis ignis enī sue virtutē obli-
tus est. Creatura enī tibi factoz defecuitis exar-
descit in tormentū aduersus iustos: et tenior sit
ad beneficiendū p hū qui in te cōsistit. Propter
hoc et tunc omia transfigurata oim nutriti gratie
te defeculebāt ad volūtarū eoꝝ: qui a te deside-
rati sunt vt scirent filij tui quos dilexisti dñe: qm̄
nō naturatis fructus pascunt boves: sermo tu-
us hos qui in te crediderint cōseruat. Et enī ab
igne nō poterat exterminari: statim ab exiguo ra-
dio solis calefactū rabescēbat vt norū obus esset:
qm̄ opouit succire solē ad benedictōē tuā: et ad
oūm lucis te adoiare. Ingrat enī ipso tanq; hy-
bernalis glacies tabelle: et disperiet tanq; aqua
supernacua.

C. S. De magnitudine iudicioꝝ dei: qd penis
mirabilibꝝ affligat impios.

M. Agna sunt enī iudicia tua dñe et tena-
rabilia verba tua: ppter hoc enī indiscipli-
nate ale errauerūt. Et enī pluuioꝝ ha-
bent inq; posse oīari tantū sancti: vin-
culi et tenebā et iōge noctis compedit ledit
fecit fugitiuū: ppetue puidēte iacuerūt: dū pu-
rāt se latere in obfcuris: pcris tenebioſo oblitio-
is velamento disipati sunt pauētes boiēdē et cū āmro-
tide nimia pcurbant. Neq; ei qd cōtinebat illos spe-
llica sine timore custodiebat: qm̄ sonitū descēdē-
pturbabat illos: tpeone tristes illos appenēs: pa-
noꝝ illis pstrabat. Et ignis qdē nulla vim poterat
illis lamē pbere: nec sūp limpide flām et illalare
poterat illā noctē horendā. Apparebat autē illis
lubitane ignis timore plenꝝ et timore pcuti illi
q nō videbāt faciet estimabat deteriora esse qua
videbant et magice artis appositū erāt densius et
sapie gha correato cū cōrumelia. Illi enī qd pmit-
tebat timore et pcurabant expellere se de ala-
lāguente hū cū derisū plenū timore lāguēbāt. Hū
et si nūq; eos er mōstro pcurabat trāsmittaluz
et serpentū libulante cōmōtremēbūdi pibant:
et aerē quē nulla ratioē qd effugere posset: negā-
tes se videre. Frequēter enī occupat pessima: re-
darguēte psciētia. Et sit enī timidā nedna: data ē
oim pōdenationē. Sēp enī pfumit seu pcurabat
psciētia. Nūq; enī est timor nūq; psumptio: ad iuro-
ris: pūcio cogitatioꝝ auxilioꝝ. Et dū ab itro mi-
nor est expectatio maiorē purat potētiā et cause
de qua tomentū pstrat. Illi autē qd in potētē venere
noctē: et ab infimis et ab infimis supuenientē
qd de somnū dormiētes aliqui monstro pcurabat
vt timore aliq; enī deficiant trāductione.
Subitane enī illis et inasperatus timos supueni-
rat. Deide si quisq; et illis deatidit: custodiebat
in carcere sine ferro reclusus. Si enī rufinus: qd

Exo. 17. d.
Jo. 10. d
Ps. 77.

Exo. 10. f.

D
Ps. 113.
Ps. 134.

Ps. 113.

Ps.

Exo. 10. f.

1. Reg. 1. a.
Job. 13. a.

Exo. 9. d.

Sapientia

erat aut pastor aut agri laborum operarius poc
cupatus effect: in fugibilib' sustinebat necessitate
Una em' carthana tenebatur om'ne erant coligari.
Sive spūs subtilis: aut iter spūsio arboris ramos
aut son' suavis: aut via aque decurrere nimis:
aut son' validus precipitans petrarū: aut indentū
alaliū cursus inuisus: aut mugientū valida bestia
arū vor: aut resonā de altissimis mōtib' echo:
deficiente faciebat illos pie timore. Et sic obis
terrā lumpido illuminabat lumie: nō lpeditis
opibus cōtinebat. Solis aut illo supposita erat
grauis nor: imago tenebatur q' supuentura illis
erat. Ipsi q' sibi erāt grauiores tenebie.

C.S. De luce israelitarū in egypto figurante
lucē scōp' modo. de psecutōe afflictōis ipsoy.
de nocte qua pcessit dñs pmoigenita de aductū
xpi. de pctō pph israel in deserto de aarō quō ste
nit iter viuos z mortuos cū spuribulo. **xxvi.**

Sancius aut tuis maxime erat lux: hō
rū quidē vocē inimici audiebant: s; fi
gurā nō videbant. Et q' nō ipsi eadē
passi erāt magnificabatur: z q' autē lesi
erant q' nō ledebant: graas agebant tibi: vt esset
differētia te desū petebat. Propter q' ignis ardē
tem cōlūnam dōcē habuerūt ignote vie: z solē si
ne lesura boni hospici p'stintit. Digni quidem illi
carere luce: z pati carcerē tenebatur q' inclusos
custodiebant filios tuos p quos lapiebat inco
ruptū legis lumen scōo dari. Cū cogitarent iniso
rū occidere infantes: vno exposito filio z libera
to in traductionē illoz multitudine filioz abstuli
ti: z pariter illos p'didisti in aqua valida. Illa ei
nor ante cognita est: a patrib' nris vt vere scien
tes qd' iuramētis crediderit aniequiores essent.
Suscipite aut aī a pph no sanitas quidē iustos
rū inuictos: aut exterminio. Sicut em' lesisti ad
uersarios nostros: sic et nos puocans magnifi
casti. Abscōse em' sacrificabatur iusti pueri bono
z iusticie legē in cōcordia disposuerūt sūt bona z
mala pceptuos iustos: patri oīs decāntantes lau
des. Resonabat aut in cōuentu limicoz vox: et
flebilis audiebat planct' pioiatoz infantū. Si
milis aut pena seruus cū dño afflic' est: z popula
ris hō regi sūa passus. Sistr' q' oēs vno nolo mor
tis mortuos habebant innumerabiles. Nec em' ad
sepeliendū viui sufficiebatur vno momento que
erat p'dicatio natio illoz exterminata est. De oib'
em' nō credentes ppter bñficiā: tūc cū pūmū fuit
exterminū pūmogenitoz: pspōdērūt pphm dei
fe esse. Cū em' querūt silentiū cōtineret ola: et nor
in suo cursu mediū iter haberet om'p' sermo tu'
dñe extēns de celo a regalō' sedib' durus de
bellator: in mediū exterminū terrā p'stultū gladi
us acut' insinualit imperiū tuū potāte: z itans
repleuit ola morte: vsq' ad celū attingebat s'ās
in terra. Tunc cōtinuo visus somniōis malorum
turbauerūt illos: timores supenerūt inperari
Et ali' alibi p'terius seminuus ppter quā morte
bat causam demōstrabat mortis. Visiones em' q'
illos turbauerunt b' p'monebant ne infici quare
mala patebant p'itē. Letigat aut tūc z iustos ter
ratio morte: z cōmorio in heremo facta est mult
tudinis: sed nō dis p'mansit ira tua. Propterans

em' hō sine q'rela de p'scari p pphs pferens serui
tutis sue scūti orationē: z p incensum depeccatio
nem allegans: resistit ire z finē impulsus neces
sitati: ostendens qm tuus est famulus. Alit' autē
turbas nō in virtute compositi nec armatura po
tētie: sed hō illo qui seuebat subiecti iuramē
ta parentū z testamētū cōmōiano. Cū enim
iam acuatim cecidissent sup alterutrū mortui.
interfuit z amputauit ipetū z dimisit illā que ad
viuos ducebat viā. In veste enī posuerat quā ha
bebat: totus erat obis terrarū. z parētū magna
lia in quattuor ordinib' lapidum erat sculpta. z
magnificētia tua in blademate capitis illi' scri
pta erat. h'io aut cessit qui exterminabat z h'ec exi
ruit. Erat em' sola tentatio ire sufficiens.

C.S. De interitū egyptioz cū gaudio hebēo
rū. de originemetra donata ad desideritū poplū.
q' elementa mundi non tantū diuine sed z humane
seruiant voluntati. **xxv.**

Indigne aut vsq' in nouissimū sine mise
ricordia aīa fuenit. P'ficebat enī z
futura illoz: qm cū ipsi permisissent vt
se educeret: cū magna sollicitudine
p'emississent illos: conseq'ebant illos penitētie
actus. Adhuc em' inter manus habentes lucis: z
deplorantes ad monumenta mortuorū: aliam si
bi assumperunt cogitationē inscientē: z quos ro
gantes p'cecerant. hōs tanq' fugitiuos p'sequēbā
tur. Ducebat em' illos ad hunc finē digna neces
sitas z hostis que acciderat cōmōiationē amit
tebant: vt que decerant tomentis: repleter puni
tio. z poplū quidez tuus miserabiliter transiret
illi aut nouā mortē inuenirent. Omis em' creatu
ra ad suū genus ab initio refigurabat: deseruēt
tuo p'ceptis: vt pueri tuos custodirent illic. Nam
nubes castra eoꝝ obumbrabat: z ex aqua que as
erat: terra arida apparuit: z in mari rubio via si
ne impedimento. z cāpus germinans de tegebas
nimo per quā omis natio transiit: que tegebas
tua manu videntes tua mirabilia z mōstra. Tāq'
enī equi depauperunt escā: z tanq' agni exulta
uerunt magnificantes te dñe qui liberaisti illos. De
mores em' erant adhuc eoꝝ q' in incolatu illoꝝ
facta fuerant quēdamodū p' natione animalū
exduxi terra muscas: z pio p'fiscus eructauit su
us multis multitudinē ranarū. Nouissime autē vide
runt nouā creaturā autū. cū abducti cōcupiscen
tia posuauerunt escas epulatiois. In allocu
tione enī desiderii ascendit illos de mari origi
metra z vexationes peccatorū: superuenerunt
non sine illis que ante facta erant argumentis
vīm fluminū. Iuste em' patebatur secundū suas
nequicias. Et enī detestabiliorē inhospitalitatem
instituerunt. Alij quidē ignotos nō recipiebant
aduēnas. Alij autē bonos hospites in seruitutē
redigebant. Et nō solū h'ec sed z ali' quidē re
ctus illoz erat: qm inuiti recipiebant extra neos
Qui autē cū leticia receperunt hos qui eis dē
erant instituti: sensuissimā affecerunt dolobus.
Per cutis sunt autē cecitate sicut illi in sōib' iusti
cū subirentis cooꝝ essent tenebulo. Unusquisq'
transitū ostiū sui q'rebat. In se em' elementa dum

Exo. 1. 8 b

21

23

25

Exo. 1. 2

27

29

31

Exo. 10. f.

Exo. 1. 2

Exo. 1. 3

Exo. 1. 4

33

Exo. 1. 5

35

37

Exo. 1. 6

Epo. 9. c.

conuertitur: sicut in organo qualitas sonus immutatur: et omnia suum sonum custodiunt. Unde estimari ex ipso visu certo potest. Aggressa enim in aquatica conuertebatur: quæque erant natatim in terra transibant. Ignis in aqua valebat sapientiam suam virtutem: et aqua extinguens nature obliuiscatur. Flamme ecotranio corruptibilium animalium non verauerunt carnes coambulantium nec dissoluebant illam que facile dissoluebatur: sicut glacies bonam escam. In omnibus enim magnificasti populum tuum domine: honorasti: et non desperisti in omni tempore: et in omni loco assistens eis.

¶ Explicit liber sapientie.

¶ Incipit prologus libri Iesu filij syrach: qui Ecclesiasticus appellatur.

Multoties nobis et magnotum per legem et prophetas: aliosque qui secuti sunt illos sapientia demonstrata est: in quibus oportet laudare israel doctrine et sapientie causam: quia non solum ipsos loquentes necesse est esse peritos: sed etiam extraneos posse et discere et scribere doctrinam fieri. Huius me Iesus postquam se apostolus dedit ad diligenti lectiois legis et prophetarum et aliorum librorum qui nobis a parentibus nostris traditi sunt: voluit et ipse scribere aliquid bonum que ad doctrinam et sapientiam pertinet: ut desiderantes discere et illos periti fieri: magis magisque attendant animo et confirmetur ad legitimam vitam. Libros itaque venientes vos cum benivolentia et attentiori studio lectione facere: veniam habere in illis in quibus videmur sequentes imaginem sapientie: debere et in verborum compositione. Nam deficient verba hebraica quando fuerint translata ad alteram linguam. Non autem solum hec sed et ipsa lex et prophete ceteraque aliorum librorum non parum habent differentiam quando inter se dicuntur. Nam in octavo et tricesimo anno temporibus Ptolomei eurgit regio postquam peruenit in egyptum: et cum multum tempus ibi fuisset: inueni ibi libros relictos non parum neque continentes doctrine. Itaque bonum et necessarium putauit: ipse aliquam addere diligentiam et labore interpretandi librum istum: et multa vigilia attulit doctrinam in spacio temporis: ad illa que ad finem ducunt librum istum: de illis qui volunt animum intendere discere: quæ dmodum oporteat intrinsece mores qui secundum legem dei propulerunt vitam agere.

¶ Explicit prologus.

¶ Incipit liber Ecclesiasticus.

¶ C. S. De trina sapientia dei: et origine eiusdem de incarnatione verbi dei. De laude timoris dei. et quod iusticia gradus est ad sapientiam.

Capitulum primum.

¶ Omnis sa

pietia a domino deo est: et quod illo fuit semper et est ante eum. Amen. Maria et pluit guttas et dies secus: quod dinumerauit. Altitudinem celis: latitudinem terre et profundum

abyssi: quod dimensus est: Sapientiam dei: procedentem omnia quod inuestigauit: prius olim creata est sapientia: et intellectus prudens ab evo. Fons sapientie verbus dei in excelso: et ingressus illius in aditum eternam. Radix sapientie cuius reuelata est: et asputas illi quod agnouit. Disciplina sapientie cuius reuelata est: et manifestata: et multiplicatione ingressus illi quod intellexit. Unus est altissimus creator: omnis omnipotens et rex potens et merendus nimis sedens super thronum illi: et dominus deus. Ipse creauit illam in spiritu sancto: vidit et dinumerauit mensus est. Et effudit illam super omnia opera sua et super omnem carnem secundum datum suum: et preter illam diligenter bonus se. Timor domini gloria et gloriosus et leticia et corona exultationis. Timor domini delectabit cor: et dabit lenitiam et gaudium in longitudine dierum. Timor domini bene erit in extremis et in die defunctorum sue benedices. Benedictio dei honorabilis sapientia: quod bonus aut apparuerit in visu: diligit eam: in visione et in agnitione magnalium suorum. Innitit sapientia timor domini: cum fidelibus in vulva concitatur: et cum electis feminis graditur: et cum iustis et fidelibus agnoscitur. Timor domini scientie religiositas. Religiositas custodiet et iustificat cor: iocunditatem atque gaudium dabit. Timentis dei bene erit: et in diebus consolations illius benedices. Plentitudo sapientie timore deum: et plenitudo a fructibus illi. Quod domus illi implebit a generationibus et receptacula a thesauris illius. Corona sapientie timor domini: replens pacem et salutis fructus et vidit et dinumerauit eam. Itaque aut sunt dona et scientia et intellectus prouidentie: sapientia cooperiet et gloria tententis se exaltat. Radix sapientie est timere deum: et rami illi longi. In thesauro sapientie intellectus: scientie religiositas: exercitatio autem peccatoribus sapientia. Timor domini expellit peccatum. Nam quod sine timore est non poterit iustificari: acutia enim animositas illius subuerio illius est. Utque in tempus sustinebit patientia: postea reddet iocunditatem. Bonum sensus viget in tempus abscondit verba illius: labia multorum enarrabunt sensum illius. In thesauro sapientie significatio discipline: exercitatio autem peccatorum cultura dei. Filius concupiscens sapientiam conseruet iustitiam: deus prebebit illam tibi. Sapientia enim et disciplina timor domini: quod benepacitum est illi: fides et mansuetudo et adimplebit thesaurus illius. Contemneris non sis: et incredibilis timor dei: et ne accesseris ad illum duplici corde. Ne fueris hypocrita in conspectu hominum: et non scan dalis eris in labio tuo. Attende in illis ne forte cadas: et adducas anime tue in honorationem: et reueler deus abscondita tua et in medio synagoge elidat: et quoniam accessisti maligne ad dominum: et cor tuum plenum est dolo et fallacia.

¶ Sal. 110.
puer. 1. a.
et. 9. b.
C

D

Ecclesiasticus

Exo. 1. 0. b
Mat. 15. b.
infra. 7. c.

C. S. Accedent ad seruitutem dei excitat ad iusticiā. 1. amoris ad humilitatē intellectū. 2. patētiā. timentes deū excitat ad credendū sperandū. 3. diligendū. q. dñs sperantes in se nō confundit. nō derelinqt. nō despiciet. Et duplici corde: ve dissolutio corde: et iparienti. de timentib⁹ deū. 4. agentibus penitentiam.

Hic accedens ad seruitutē deī. In iusticiā. 1. in timore. 2. pparat aliam tuā ad tentationē. Depulsi cor tui et sustine: 2. inclina aurē tuā. 3. suscipe verba intellectus. 4. ne festines in tēpus obductionis. Sustine sustentationes dei. Plāgere deo. 5. sustine: vt cre scat in nouissimo vita tua. Dñe qđ tibi applicitū fuerit accipe. 6. in dolore sustine: in hūilitate tuā patientiā habet qm in igne pbat̃ aurū. 7. argentiū. hōies vero receptibiles in camino humilitatis. Crede deo. 8. recuperabit te. 9. dirige viam tuā. 10. spera in illis. Seruus timorē illius: et in illo versafice. 11. Memento dñs sustinere misericordiā ei⁹. 12. non defectoris ab illo ne cadatis. Qui timetis dñm credite illis: nō enacuabit merces ṽsa. Qui timetis dñm sperate in illis: in oblectationē veniet vobis misericordia. Qui timetis dñm diligite illis: illuminabunt corda vestra. Respiciet filij nationes hominū: scitote q. nullus sperauit in dño. 13. cōsilius est. 14. Quis enī pmanit in mādatis eius. 15. derelict⁹ est. 16. Aut qđ luocant eū. 17. derelict⁹ illis. 18. Qui pias et misericordes est deus: et remittit in die tribulationis peccatō: pector est oibus equiritib⁹ se in veritate. Et duplici corde et labijs scietib⁹ in manib⁹. maleficiētib⁹: peccatorū terrā ingredientibus. 19. ṽs. Et dissolutis corde qui nō credunt deo. 20. Ideo nō p̃stegat ab eo. Et his qđ p̃derit sustinentiā: qui dereliquerūt vias rectas. 21. et diuertit in vias p̃uauas. Et qđ facient cū inspicere ceperis dñs: Qui timet dñm nō erunt licredibiles verbo illis: 22. qđ diligunt illū. 23. conseruabunt verbū illius. Qui timent dñm ingredient qđ beneplacita sunt ei⁹: 24. qđ diligunt eū. 25. replebunt lege ipsius. Qui timent dñm pparabūt corda sua: 26. in cōspectu illi⁹. sanctificabūt alas suas. Qui timent dñm custodiūt mādāta eius: patientiā habebūt ṽs ad inspectionē illi⁹. dicentes. Si penitentia non egerimus incidemus in man⁹ dñi: et nō in manus hominū. Sed cū magnitudinē illius: sic et misericordia illius cū ipso est.

C. S. De parētib⁹ honorandis duplici honore de benedictiōe et maledictiōe p̃ris et m̃ris. de māsuetudine et hūilitate. de sobrietate sapientie. de malicia cordis. 2. de corde sapientie.

Hic sapientie ecclia iustoy. 1. natio loū obediētia dilectio. Iudicij patris audite filij dilecti: sic facietis salū sitis. De⁹ enī honorat patrē in filiis: 2. iudicij matris acquirit firmatū in filios. Qui diligit deū exorabit p̃ peccatis et cōtinebit se ab illis: in orōne diēti⁹ erandit. 3. sicut qđ iherosauit: et qui honorificat matrē suā. Qui honorat patrē suū locū habet in filiis: 4. in die orōnis sue erandit. Qui honorat patrem suum vitam longiore. 5. qui obedit patri refrigerabit matrem. Qui timet dñs honorat parētes: et quasi dñs

seruiat his qđ se genuerūt in ope et sermone. 1. osiū panētia. 2. honora patrē tuū vt sup̃ueniat tibi b̃ndictio a deo: 3. b̃ndictio illius in nouissimo manet. Benedictio patris firmat domos filioy: maledictio aut matris eradicat fundamētā. Ne glori⁹ in cōtumelia patris tui: nō enī est tibi gloria: qđ cōfusio. Gloria enī hōis ex honore p̃ris suū: dedec⁹ filij pater suū et honore. Fili suscipe senectū patris tui: nō cōstrides eū. 4. vita illi⁹: et si defecerit casu veniā da. 5. et ne spernas eū in tua virtute. Elemosina enī patris nō erit in obliuio. Hic pio p̃ctō matris relinquit tibi bonū: in iusticia edificabit tibi et in die tribulationis cōmōrabit tui. 6. sicut in reno glacies soluent p̃ctā tua. 7. qđ male fame est qđ derelinqt patrē: 8. est maledictus a deo qđ exasperat matrē. Fili i māsuetudine opa tua p̃fice: 9. sup̃ hōim glori⁹ dilige. Quāto magn⁹ est humilitate in oibus. 10. cū deo luentes grāiā: qm magna potētia dei solt⁹: et ab humilib⁹ honorat⁹. Altiore te ne glori⁹: 11. fortiora te ne scrutatus fueris sed qđ p̃cepit tibi deus illa cogita semper: in pluribus opibus eius ne facior curiosus. Nō enī est tibi ne cessariū ea qđ absconditis tui videre oculo tuo. In sup̃uacuis rebus noli scrutari multiplicitē: 2. in plurib⁹ opibus ei⁹ nō eris curiosus. Plurima ei sup̃ sensum hōim offensa sunt tibi. Multos ei sup̃ plāratū suspitio illoz: 3. in vanitate et detinuit sensus illoz. Cor dū habebit male in nouissimo: et qđ amat periculū in illo peribit. Cor i grediens daas vias nō habebit successus: 4. p̃uau cor in illis sc̃d dāzabit. Cor nequā grauib⁹ in doloz: et peccator adiciet ad peccatū. Synagoge sup̃bū nō erit sanita. frater enī p̃ci eradicabit in illis: nō intelliget. Cor sapienti⁹ intelliget in sapia: et auris bona audiet cū ei cōcupiscentia sapia. Sapiēs cor. 2. intelligibile abstinebit se a p̃ci: et in opibus iusticie successus habebit. Ignē arden tē exinguit aqua: et elemosina resistit p̃ctis: et de⁹ p̃spector est ei⁹: et reddat grām. Memento i postrā. 3. in tpe casus sui inuenit firmamentū.

C. S. Qui nō debz auerti a paupe nec ei⁹ elemosina defraudari. de māsuetudine et mia erga paupes. de studio sapie et fructu studi ei⁹. de obseruatiōe tpe ad loquēdū. de certādo i iusticia. de māsuetudine et mia ad domesticos.

Hic elemosinā paupis ne defraudes. 1. octos tuos ne trāsueras a paupe. Alas esuriēt ne desperet: 2. nō exaspet paupes i lopia sua. Cor lopia ne affixerit: 3. nō p̃trahas datū aegustis. Rogatōz cōtribuiari ne abicias: et ne auctos facit mā ab egēno. Ab iope ne auctos octos tuos p̃pter irā. 4. nō relinqs q̃rētib⁹ tibi retro maledicere. Male dicēs ei filij amaritudie ale erandit. Dep̃cat illi⁹: exaudiet at ei⁹ qđ fecit illi. Gregem oī paup̃: affabile te facio: p̃bō hūilia aīz tuā: mōgnato hūilia caput tuū. Declina paup̃ sine tristitia aurē tuā: reddē debū tui: et hūili pacifice i māsuetudine. Libera eū qđ iūra p̃fice. 5. manu sup̃b: mō accide feras i aīa tua. In iudiciō esto pupillis misericors vt p̃fz. 6. viro iusti illoz: et eris tu velut fili⁹ altissimi obediens: et miseretur tui magis qđ mater. Sapientia filijs suis viā inspi

rat: et suscipit inquiretes se: et preibit in via iusticie
Et qui illa diligit diligit et vitam: et qui vigilauerint
ad illa: complectentur placem eius. Qui tenuerit
illa: vita hereditabitur: et quo introibit bñdices de
Qui seruauit et obsequentes erunt sanctores eos qd di
ligunt illa diligit deus. Qui audit illa indicabit
gentes: et qui intus illa permanebit pñdendo. Si
crediderit et hereditabit illa: et erant in cõfirmatione
creature illorum: qm in tentatione ambulat
cum eo: in primo eligit eum. Timorem et metum et
pbatonem inducet super illu: et cruciabit illu in tri
bulatione doctrine sue donec teneat eum in cogita
tionibus suis: et credat aie illius. Et si firmabit illu
et iter ducet directu ad illu: et letificabit illu: et de
nudabit abscõsa sua illi: et refulsabitur sup illum
scientia et intellectus iusticie. Si autem oberrauerit
derelinquit eum: et tradit eum in manus inimici sui. Fili
colera repuerit: deuita a malo. Pro aia tua ne cõ
fundaris dicere veru. Est enim cõsilio adducens
peccatu: est cõsilio adducens gloriam et gratiam
Et accipies faciem aduersus faciem tuam: nec
aduersus aliam tuam mendaciu. Et reuerentia p
ximum tuu in casu suo: nec retineas verbu in te
pote salutu. Non abscondas sapientia tuu in de
corio tuo. In lingua em sapientia dinoscit et sensus
et scientia et doctrina in verbo sentiat: et firmamen
tu in operib iusticie. Non cõtradicas verbo veri
tatis vilo modo: et de mendacio ineruditiois tue
confundere. Non cõfundaris cõfiteri peccata tua
et ne subicias te omi homini p peccato. Noli resi
stere contra facie potentis: ne coneris coram ieru
salmite. Pro iusticia agonizare p aia tua: vñq
ad mortem certa p iusticia: deus expugnabit pro
te inimicos tuos. Noli citatus esse in lingua tua:
et in iurilio et remissus in operibus tuis. Noli esse si
cut leo in domo tua: et errens domesticos tuos: et
oppressores subiectos tibi. Noli sit p̄directa man
tua ad accipiendū: et ad dandū collecta.

¶ C. S. De nō cōfiscādo in diuitiis. De timēdo
dei vindictā de cōuersione ad penitentia nō car
dāda de fugiēda leuitare. De hō de audito dō
pudēt p̄tendo ne furro appelleris. v.
¶ Si attendere ad possessiones liquas:
et ne dixeris: est mihi sufficiens vita. Noli
chil em p̄derit in t̄pe vindictē et obdu
ctionis. Et sequeris in fortitudine tua
p̄cupiscentia cordis tui: ne dixeris. Quō potui
outis me subijcet ppter facta mea? Deus em
vindictas vindicabit. Ne dixeris. Peccauit: et qd
mihi accidit tristet. Almsimus em est patēs red
ditot. De p̄p̄tato p̄tō noli esse sine metu: neq
adicias peccatū sup peccatū: ne dicas. Misera
tio bñ magna est: multitudine p̄tōz meoz mi
serabit. Misericordia em ira ab illo cito primat
et in peccatoribus respicit ira illi. Non tardes con
ueri ad dñm: et ne differas de die in diem. Subi
to eni ueniet ira illi: et in tēpore vindictē disper
det te. Noli auctus esse in diuini iusticiā em
p̄derunt tibi in die obductionis et vindictē. Non
venies te in omne ventū: non eas in omne viā
Sic em omis peccator: pbat in duplici lingua.
Est firmus in via dñi: et veritate sensus tui et
scientia: et psequatur te verbum pacis et iusticie.

¶ Est mansuetus ad audiendū verbū dei: et intel
ligas et cū sapientia p̄feres responū verū. Si est
tibi intellectus respo de p̄mo. si autē sit man
tua sup os tuu ne capias in verbo indiscipli
na: et cōfundaris. honori et gloria in sermōe sena
tina: lingua vero ipudētis subuersio est ipsius. Nō
appelleris furro in vita tua: et lingua tua ne ca
piaris et cōfundaris. Sup furem em est cõsilio et
penitētia: et denotatio pessima sup bilinguem: su
furra aut odiū et inimicitia et cōtumelia. Justifi
ca p̄siliū et magnū similiter.

¶ C. S. De bilingui. De clardē in cogitatu. De aia
nequā de sermōe dulci et lingua gratiosa. De ami
citiā vera. De amico nō pmanente. De excipiēda
doctrina sapiētiā. De accipiēdo cõsilio: et inuesti
ganda sapia et sequēte utilitate ex ea.

¶ Qui fieri pio amico limic? p̄mo. Im
piopter illi em cōtumeliā malus her
darabit: ois peccator inuidus et bilu
guis. Nō te extollas in cogitandō aie
tue velut raur: ne forte elidas virtus tua p stultu
ciā: folia tua comedat et fructus tuos pdat: et re
linquas velut lignū aridū in heremo. Aia eni
nequā disperdet q se habet: et in gaudiū inimici
dar illi et deducet in sorē impioz. Verū dulce
multiplicat amicos: mingat inimicos. et lingua eu
charis in bono bole abundabit. Multi pacifici sūt
tibi: cõsiliari? sūt tibi vnus de mille. Si possides
amicū in tentatioe posside eiū: et ne facie credas
ei tēp̄m. Est em amicus scōm t̄p̄e suū: nō pma
nebit in die tribulationis. Et est amicus q cōuer
tur ad inimicitia: et est amicus q odiū et rirū et cō
uicia demadabit. Est aut amicus locus mense: et
nō pmanebit in die necessitatis. Amicus si pma
ser sit fixus erit tibi quasi coequalis: in domestic
ciis tuis fiducialiter ager. Si hūiliauerit se cōtra
te et a facie tua abscederit se: vnamem habebis
amicitiā bonā. Ab limicis tuis separare ad ami
cio tuo attende. Amicus fidelis p̄cetto forniq
aut inuenit illū inuenit thesaurum. Amico fideli
nulla est cõparatio: nō est digna p̄deratio au
ri et argenti cōtra bonitatem fidei illi. Amicus fi
delis medicamentū vitę et immortalitatis: qui me
tuunt dñm luēnt illū. Qui timet deū equib
debit amicitia bonā: qm scōz illi erit amicus illi
sili a iuuentute tua excape contritiā: et vñq ad ca
nos luēntes sapientia. Quasi q arat et q seminat
accēde ad eū: et sustine bonos fructū illi. In ope
em ipsi? erigibz laborabis: et cito edes de gñatio
nib illi. q̄ aspera est nimis sapia in dōctore hōibz
et nō pmanet in illa excois. Quasi lapidis vir
pbatu erit in illis: et nō demoi abut. p̄uere illā
Sapia et doctrine fm nomē est et? et nō est multū
manifesta. Quib? aut cognita est pmanet vñq ad
cōspectū dei. Audi fili et accipe p̄siliū intellectū
et ne abicias cõsiliū meū. Inuice pedē tuū in cōpe
des illi: et in torques illi? cōllis illū. Subijce hu
merū tuū et p̄tota illi: et ne accideris in vinculo ei.
In omni animo tuo accēde ad illū: et in omni vir
tute tua cōserua vias ei. Inuestiga illū manifeste
stabis tibi: cōtinnens facie? ne dereliquas eū. In
nouissimis em luēntes requirit in ea: pueret tibi
in oblectationē. Et erit tibi cōpedes ei? in pre

Ecclesiasticus

ctione fortitudinis: et bases virtutis: et torques illi
in stola glorie. De coram enim vite est in illa: et vincula
illi: alligatura salutis. Stola glorie indues eam: et
coronam gratulationis impones tibi. Fili si attenderis
mihi: discas eam: et accipies aures tuas exipies doctrinam: et
dilexeris audire sapientiam eris. In multitudine
dine presbyterorum prudentium ista: et sapientie illorum
et corde pigresce: et omnis narratione dei possis
audire: et perbia laudis non effugias a te. Et si vi
deris sensatui cuiuslibet ad eum: et gradus ostior illi
exterat per te tuos. Cogitatu tui habet in preceptis
dei: in mandata illi maxime assiduus esto: et ipse
dabit tibi cor: et occupantis sapientia dabit tibi.

CL. S. De malicia non facies de se non iustifi
cans: et primum non querendo. De obediendo. De
tra dei memorando. Qualiter sapientia se habeat ad
verum: ad amicum ad filium: ad servum. De parentibus
bono audiendo: et sacerdotibus. De bono ad deo: et fa
ciendo oblationes. De misericordia ad infirmum. De memo
randis novissimis.

Mali facere mala: et non te apprehendit.
discas ab iniquis: deficiet mala ab a te.
Fili non semine mala in sulcis iusticie
et non metes eas in septuaginta. Noli querere
ab homine ducatu neque a rege cathedram bonorum. Non
te iustificas ante deum: non agnoscis coram ipse est:
et penes regem non velle videri sapientem. Noli querere
fieri iudex nisi valeas virtute irrisperere iniquitates
non forte extimescas faciem potentis: et ponas scadam
in agilitate tua. Non pecces in multitudine cuius
tatis: nec te imittas in populum: neque aligres duplicia
precia: nec enim in vno eris immanis. Noli esse pusillitas
nimis in alio tuo. Exorare et facere elemosinas ne
despicias. Ne dicas in multitudine munera meorum
et respiciet deus: et offerente me deo altissimo mu
nera mea suscipiet. Non irideas homines in amaritudine
ale. est enim qui humiliat: et exaltat circumspectos
dei. Noli amare mendacium: et ducit fratre tuum
neque in amicum similiter facias. Noli velle menni
omne mendacium: assidue est illi: non est bona. Noli
verbosus esse in multitudine presbyterorum: et non
iteres verbum in oratione tua: non oderis laboriosa
opera: et rusticatione creata ab altissimo. Non te repu
tes in multitudine indisciplinatos. De mentio ire
quis non tardabit. Inutilia valde spiritui tui: quoniam vindi
cas carnis ipsi ignis et vermis. Noli puerari in
amicis pecunia differentes neque fratre charissimum
auro spueveris. Noli discere de a muliere sensata
et bona quam fortitudo es in timore dei: gratia enim ve
recandie illius super aurum. Non ledas servum in ve
ritate operantem neque mercenarium dantem aliam
suam. Servus sensatus sit tibi dilectus quasi ani
ma tua: non defraudas illum libertate: neque inopes
derelinquas illum. Pecunia tibi sunt: attende illis: et
si sunt vtilia perseverare apud te. Filii tibi sunt:
erudi illos: et curia illos a puericia eorum. Filie tibi
sunt: serva corpus illarum: et non ostendas hilar em
faciem tuam ad illas. Tra de filiis: et gratia de opus fe
ceris: et homini sensato da illam. Mulier si est tibi se
cundum animam tuam non despicias illam: et odibili non cre
das te in toto corde tuo. Honora patrem tuum: et ge
nitus matris tue ne obliviscaris. De mentio quis

nisi per illos natus non fuisset: et retribue illis quo
modo et illi tibi. In tota ala tua time deum: et facer
des illius sanctifica. In omni virtute diligere eum
qui te fecit: et ministerio eius ne derelinquas. Homo
noia dei et tota anima tua: et honorifica sacerdoti
tes: et purga te cum biachyo. Da illis partes sicut
mandatu est tibi primitiarum et purgatio: et de ne
gligentia tua purga te cum paucis. Datus biachyo
rum tuorum: et sacrificium sanctificationis offerere deo
et in ista sanctiorum: et pauperi porrigere manum tuam
et perficiatur propiciatio et benedictio tua. Gratia
datur in conspectu omnis viventis: et mortuo non po
tuitur gratia. Non desio plorantibus in consolatioe
et cum lugentibus ambula. Non te pigra visitare in
firmum: et bis enim in dilectione firmaberis. In omni
bus operibus tuis memorare novissima tua et in
eternum non peccabis.

CL. S. De non litigando cum fortiori. De male vi
tandis. De non gaudente de morte inimici. De non
spernendis precibus. De non spernendo verba sapi
entum. De vero moderando. De declinando ab ho
minibus malis.

Mon litiges cum homine potente: ne forte in
cidas in manum illi. Non contendas cum
viro locuplete: ne forte contra te consti
tutus sit tibi. Multos enim perdidit aurum
et argentum: viros ad cor regum extendit et convertit.
Non litiges cum homine linguato: et non strues in ignem
illius ligna. Non communices hominem indocto ne male
de pignere tua loquatur. Ne despicias hominem aue
rentem se a peccatis neque improperes ei. De mentio qui
omnes in corruptione sumus. He spernas homines
in sua senectute: et enim ex nobis senescunt. Noli de
mortuo inimico tuo gaudere: scis quoniam omnes
mouimur: et in gaudium volumus venire. Ne despi
cias narrationem presbyterorum sapientium: et in pro
verbis eorum conversare. Ab ipsis enim discas sapi
entiam et doctrinam intellectu: et seruire magnam si
ne querela. Non te pietate narratio seniorum:
ipsi enim didicerunt a patribus suis. Et ab ipsis
discas intellectu: et in tempore necessitatis dabis re
sponsum. Non incendas carbonem peccatorum ar
dens eorum: et non incendaris flamma ignis peccato
rum illorum. Ne contra faciem facis contumeliosus: ne
sedear quasi infidus homo tuo. Noli fenerari ho
mini fortiori te: quod si feneraveris quasi perditu ha
be. Non spondeas super virtutem tuam: quod si spop
deris quasi restitutus cogita. Non iudices con
tra iudicem: quoniam scdm quod iustum est iudicet. Cum
audace non eas in via: ne forte grauet mala sua
in te. Ipse enim scdm voluntatem suam vadit: et simi
li cum stultitia ipsius peries. Cum iracundia non facias
ritam: et cum audace non eas in desertum: quoniam
quasi nihil est ante illum sanguis: et ubi non est ad
iutorius elidit te. Cum factus consilium non habearis:
non enim poterunt diligere nisi que eis placeant.
Etiam extraneo ne facias consilium: nescio enim
quid pariet. Non omni homini cor tuum manife
stes: ne forte inferat tibi gram falsam: et periciet tibi.
CL. S. De vitando periculo pudicitie. De amico
anquo. De non celando gloriam iniquorum. De non frequen
tando principem ex concubitu bonorum. De non linguosus
est terribilis in sua ciuitate.

Intra 31. a

Intra 25. d

Intra 33. d

Intra 30. b

Supra 3. b

In zeles mulierē finis tuine ostēdat
sup te maliciā doctrine nequā. Nō dea
mulieri potestare ēale tue: ne ingredias
in virtute tua: cōfundaria. Ne respici
as mulierē multigolam: ne foute incidās in laq
uo illi. Cū saltaria ne afflūdo: nō nec audias il
lam ne foute pereas in efficacia illi. Virgines ne
cōspicias ne foute scādālizero in decoie illi. Ne
dea foinicarissē alam tuā in vilo ne pdaas te: et
redutāre tuā. Noli circūspicere in vicio ciuitatis
ne oberraueris i placis illius. Auerte faciē tu
am a muliere cōpta: ne circūspicias speciem alie
nam: propter speciem mulieris multi perierūt et
ex hoc cōcupiscentia quasi ignis exardescit. Ois
mulier q̄ est foinicaria q̄st stercē in via ab omnib
pretereūtib⁹ cūcabit. Specie mulieris aliene
multi āmīrati repobī facti sunt: colloquū em illi
us quasi ignis exardescit. Cuius aliena muliere nō
sedes omnino: nec accubās cū ea sup cubitū et
nō alterceris cū illa in vino ne foute declinet cor
tuū in illā: sanguine tuo labaris in perditione.
Ne derelinquas a micis antiquis: nō em nō erit
similis illi. Tūis noui amicus nō. Hetera fac:
et cū suauitatis bibas illud. Non zeles gloriam et
opes peccatoris: nō em scis q̄ futura sit illius sub
uersio. Nō placeat tibi iniuria iustis: p̄ciēs qm
vīs ad inferos nō placebit ipsius. Longe abesto
ab hōie potestate habente occidendi et nō suspi
caberis timorē mortis. Et si accesseris ad illū nō
li aliquid cōmittere: ne foute auferat virā tuā. Cō
munione mortis scito qm in medio laqueorum
ingredieris: sup volētiū arma ambulabis. Se
cūdi virtutē tuā cauet a proximo tuo: cū septē
entib⁹ p̄uidētib⁹ trahit. Alii iusti sint tibi cōiū
uer: in timore dei sit tibi gloriatio: et in sensu sit ti
bi cogitatio: deo ois enarratio tua in p̄ceptis al
tissimi. In manu arctifici opa laudabunt: p̄ncipi
pes populi in sapientia sermonis suū in sensu hō
se nōiū verbū. Terribilis est in ciuitate sua homo
linguofus et temerari⁹ in hō suo odibilis erit.
C. S. De iudicio⁹ et regib⁹. De testario auaritie
et superbie: de laude timoris dñi. De seruo sensa
to. In labore propius operis nō est laciandū. De
bonoanda anima sua. De gloria in tribulatioe.
Iuxta sapiens iudicabit populi suū
p̄cipat⁹ i sensu stabili erit. Secūdi
iudicē populi sic i ministri ei. et qualis
rector est ciuitatis: tales et inhabitātes
in ea. Rex insipiens p̄det p̄p̄m suū: et ciuitates in
habitabunt per sensum p̄uidētis. In manu dei
potestas terre: et excrabit ois iniquitas gētū
et vitē rectoris suscitabit in tēpus sup illā. In ma
nu dei potestas hōis: super faciē scribē iponet ho
norē suū. Ois iniurie proximi ne memineris: et ni
hil agas in opib⁹ iniurie. Odibilis cōiā deo est
et hōib⁹ superbia et excrabit ois iniquitas gētū
m. Regnū a gēte in gēte transferet propter iu
sticias et iniurias et cōrumelias et diuersos dolos
Auro autē nichil est felicitas. Quid superbia
tueri et cinis? Nichil est iniquus q̄ amare pecu
niam. Hic em et animā suā venale habet: qm in vi
ta sua p̄icit intima sua. Ois potenta sua deuio
vitiā languo: p̄ioris grauat medicū. Breuē lan

guorē p̄cedit medic⁹ sicut et rex hodie est: et cras
mouet. Cū em mouet hō hereditabit serpentes
et bestias et vermes. Inuiti supbie hominē aposti
tare a deo. qm ab eo qui fecit illū recessit: eo eius
qm inuiti ois peccati erit superbia. Qui tenuerit
illā adimplebit male dictis et subueriet eū in finē
propterea ex honoant dñs cōuentus maloꝝ: et
destruxit eos v̄s in finē. Sedes dūci supbiū
destruxit de⁹. et sedes fecit mico p̄o eis. Radice
gētū superbiū arefecit de⁹. et plantauit b̄bi
les ex ipsis gētibus. Terras gētū enertit dñs et
perdidit eas v̄s in fundamētū. Arefecit de⁹ ex
ipsis et disperdidit eos et cessare fecit memoriā
eorū a terra. Memoriā supbiū perdidit de⁹. et re
liquit memoriā humilis iustis. Nō est creata bō
bia superbia: neq̄ transiit a natiōi mulierū. Se
men hōim honoabit hoc quod timet deū. Semen
autē hoc ex honoabit. Quod p̄erierit mandata do
mini. In medio fratru recto: illoꝝ in honore: et q̄
timet dñm erunt in oculis illius. Gloria diuitiū
honoatōiū. et pauperū timor dei est. Nō despice
re hōiem iustū pauperē et nō magnificare virum
peccatorē diuitē. Magnus est iudex: et potēs est
in honore: et nō est maior illo q̄ timet deū. Seruo
sensato liberi seruēt. et vir p̄uidēs et disciplinatus
non murmurabit correctus. et inscius nō hono
rabitur. Noli extollere te in faciēdo opere tuo. et nō
li cunctari in tēpore angustie. Melior est qui ope
rat⁹ et abdit in obliuio: q̄ qui gloriat⁹ et eget pane.
Sili in māsuetudine serua aiaz tuā: et da illi hono
rē scōꝝ meritū suū. Peccante in aiaz suā q̄ iustis
cabit: et q̄s bonificabit ex honoatōiū aiaz suā
p̄ap̄ gloriā et disciplinā et timorē suū: et est hō
qui bonificat. p̄pter substantiā suā. Qui autē glo
riatur in paupertate: p̄o magis in substantia. Et
qui gloriatur in substantia: pauperem vercat.
C. S. q̄ sapientia exaltat. non est iudicandum
ex apparentia. De homine. De honore. De iudicio
temerario. De non querendo diuitijs. q̄ deus ho
nestat pauperem et premiatur. De memoria mulie
rum in diebus bonis. et de cauendis insidijs do
losi et pesseri.

Sapientia humiliat exaltabit caput il
lius: et in medio magnatorū cōfēderet il
lum faciet. Nō laudes virum in specie
sua: neq̄ spernas hōiem in visu suo. Die
uis in volatilibus est ap̄is et in iuribus dulcoris ha
bet fructus illi. In vestitu ne gloriaris v̄s: nec
in die bonis tui extolleris. Nō mirabilia opa
alissimi solue et gloriofa et abfōca inuisa opera
illius. Multi tria nūi sederūt in throno: et insipi
cabiles portauit dyadema. Multi potentes op
p̄ressi sunt valde: et gloriofi traditi sunt in manus
alteriorum. P̄uissimū interrogo ne vituperes quē
q̄: cū interrogaueris: coripe iuste. P̄uissimū au
dias ne respōdeas hōib⁹ et in medio senioꝝ ne ad
iustias loqui. De ea re q̄ te nō molestat ne ceteris: et
in iudicio peccatū ne confitā. Sili ne in multis
sint actus tui: et si buce fueris non eris immunita
a delicto. Si em securus fueris nō appēdendes:
et nō effugies si p̄curreris. Est homo laborans et
festinans et dolens implus: et tāto magis nō abdi
cabit. Est homo mercedis egēs recuperatione

B
puer. 11. c.

C

D

3. Be. a.

M

Re. 19. c.

B

C

D

puer. 17. c.

puer. 11. b.

M

puer. 18. c.

B

Ecclesiasticus

plus deficiēs virtute: ⁊ abſiduo paup̄tate: ⁊ oculi dei reſpectu illi in bono ⁊ erexit eū ab humili-
tate ipſius: ⁊ exaltauit caput ei: ⁊ mirati ſunt in illo multi ⁊ honorauerūt deū. Bona ⁊ mala: vita
et mors: paupertas ⁊ honeſtas a deo ſunt. Sapientia
disciplina ⁊ ſcientia legis apud dñm: dilectio et
vie bonorū apud ipſm. Error ⁊ tenebre peccatorū:
bus cōſecrata ſunt. Qui aut̄ exultat in malis cōſe-
neſcit in malo. Danto dei p̄manet iuſtus: ⁊ profe-
ctus illi: ſuccellus habebit in eternū. Eſt qui lo-
cupletat parce agēdo: ⁊ hec eſt pars mercedis il-
lius in eo q̄ dicit inueni requiē michi: ⁊ nūc man-
ducabo de bonis meis ſolus ⁊ neſcit q̄ tēp̄ p̄ter-
eat illi: et mors appropinquet: ⁊ relinquat omnia
alijs: ⁊ moriat̄. Sra in teſtamento tuo: ⁊ in illo col-
loqueret̄: ⁊ in opere mādato ⁊ tuos veteraſce. Ne
maſeris in operib⁹ peccatorū. Cōſide aut̄ in deo
⁊ mane in loco tuo. Facile eſt eſſe in oculis dei ſu-
bio honeſtare pauperē. Inſiditio dei in merce
de iuſti ſeſcinat: ⁊ in honore veloci p̄ceſſus illius
fructificat. Ne dicas quid eſt mihi opus: ⁊ q̄erūt
michi ex hoc bona. Ne dicas. Sufficiēs mihi ſus
⁊ quid ex hoc peſſimabor. In die bonorū ne lme-
mor ſis malorū: ⁊ in die malorum ne immemor ſis
bonorū. qm̄ facile eſt corā deo in die obitus retri-
buere vnicuiq̄ ſecūdū vias ſuas. Malicia ore ob-
liuione ⁊ facit luxurie magnēt: in fine hoſis denū-
datio operū illius. Ante mortē ne laudes hoīem
quē qm̄ in ſuſſe ſuis agnoſciſ vir. Nō oēm ho-
minē inducas i domū tuā: multe eſt ſūt illide do-
loſi. Sicut eſt cruciat̄ p̄cieoſa ſerēnum: et ſicut
perdit inducū in cauē: ⁊ vit capies in laqueis ſic
⁊ cor ſup̄bō: ſicut p̄ſpector vidēs caſum p̄io-
rimū ſui. Bona eſt in mala cōuerſio in ſiditā: ⁊ in
electis imponit maculā. A ſcintilla eſt vna auge
tur ignis et ab vno doſo auge ſanguis. hō ve-
ro peccatorū ſanguini inſidit. Attēde tibi a peſti-
fero. fabricat eſt mala ne forte inducat ſup te ſub
ſannationē in perpetuū. Admitte ad te alienige-
nam: et ſubuerter te in turbine: ⁊ abalienabit te a
viro p̄ioſo.

C. S. De diſcretione blandi eſt eloquū. de ami-
cis ⁊ inimicis diſſicile cognōſcēdo. xij.
S Benefecere ſe ſcito qui fecerit: et erit
gratia in bonis tuis multa. Inſticiu-
ſto ⁊ inuenies retributionē magnā: et
ſi nō ab ipſo certe a dño. Non eſt eſt et
bene q̄ amiū eſt in malis ⁊ elemoſynas nō dāt
qm̄ ⁊ aliſſim⁹ odio habet p̄ctōes. ⁊ miſerū eſt
penitētiā. Da miſericordiā ne ſuſcipias peccato
rem: et impio et peccatorū ⁊ redde vindictā: cui
ſtodiens eos in die vindictē. Da bono ⁊ non rece-
peris peccatorē. Benefac humili. et non dederis
impio. Prohibe panes illi dare ne in ipſis poten-
tior te ſit. Haꝫ duplicia mala inuenies in omnib⁹
bonis quecumq̄ feceris illi: qm̄ ⁊ aliſſimus odio
habet peccatores. et impio reddet vindictā. Nō
agnoſceſ in bonis amicos: et nō abſcōdes in ma-
lis inimicos. In bono viri inimici illius in triſti-
tia ⁊ in malicia illi: amicus agnitus eſt. Non cre-
das inimico tuo in eternum. Sicut eſt eramētuz
exurgat nequiria illius. Eſt ſi humiliatus vadat
curuū ab ipſe animū tuū: ⁊ cuſtodi te ab illo. Non

ſtatuſ illi penes te nec ſedeat ad dexterā tuā:
ne cōuerſus ſit in loco tuo: ne forte conuerſus in
locū tuū inquirat carcedū tuā: et in nouiſſimo co-
gnoscat ⁊ ba mea: et in ſermonib⁹ meis ſtimule-
ris. Quis miſerebit incantatorū a ſerpēte ꝑcuſſo:
et oib⁹ qui appropiāt deſiſſe. Sicut et qui comiſat
cū viro iniquo: obuiol⁹ eſt in peccato et ſua
bona tibi permanebit. Si aut̄ deſinueris non
ſupportabit. In labijs ſuis inducat inimicus: et
in corde ſuo inſidiat̄ ⁊ ſubuerat te in foueam.
In oculis ſuis lachrymaſ inimicus: ⁊ ſi inuenit
tēpus non ſatiabit ſanguine: ⁊ ſi incurrit tibi
mala: inuenies eū illic ꝑuocare: quāſi adiuuans
ſuffodiet plātā tuas. Caput ſuū mouebit ꝑlau-
debit manu: et multa ſuſurans commutabit vul-
tum ſuum.

C. S. Non eſt habenda ſocietas cum diuitib⁹
⁊ ſuperbis. qualiter diuites ꝑceptiunt pauperē:
bus: et multo adulantur xij.

Qui tingerit picez inquinabit ab ea ⁊ q̄
cōmunicauit ſuperbo induc ꝑuocabit
diam. Pondus ſuper ſe tollit qui hone-
ſtatis ſe cōmunicat. Et diuitiū te ne ſo-
cius fueris. Quid cōmunicabit cacabus ad ole-
lam: ⁊ ſi eſt eſt colliscent cōſtingit. Diues inſi-
ſte agit ⁊ fremebit: pauper aut̄ ſcius non ⁊ cedit.
Si largitus fueris aſſumet te: et ſi non habueris
derelinquet te. Si habes cōiunct tecū: ⁊ cūcua-
bit te: ipſe nō dolebit ſuper te. Si neceſſarius illi
fueris ſupplantabit te: et ſubidens ſpem dabit.
narrans tibi omnia bona et dicit: quid opus eſt
tibi: et confundit te in cubis ſuis donec te exina-
niet bis et ter: et in nouiſſimo deridebit te. Poſt-
ea videns derelinquet te: et caput ſuum mouebit
a te. Humiliare deo et expecta manus eius. At
tēde ne ſeducus in ſtulticia humiliaris. Noli eſſe
hūmilis in ſapientia tua: ne humiliaris i ſtulticia
ſeducar. Aduocat ⁊ poſtione diſcedet: hoc ei
magis te aduocabit. Ne impio ſis ne impin-
guaris ⁊ ne lōge ſis ab eo: ne eas in obliuionem.

Ne retineas ex equo loqui cū illo ne credas mul-
tis verbis illi. Et multa eſt loquela tentabit te:
et ſubidens interrogabit te de abſconditis tuis: im-
mitte anim⁹ illi: cōſeruabit verba tua. ⁊ nō par-
cet de malicia ⁊ de vinculis. Laue tibi ⁊ attende
diligēt̄ auditū tuo: qm̄ cui ſubuerſione tua am-
bulas. Audies vero verba illa quāſi in ſonitu
de ⁊ vigilabis. Viſita tua dilige deū ⁊ inuoca-
lum in ſalute tua. Omne alai diligit ſimile ſibi ſic
⁊ ole homo ſimile ſibi. Ole caro ad ſimile ſibi cō-
tinget: et ole homo ſimili ſuſſociabit. Sicut com-
municabit lupus agno aliquando ſic et peccator
iſto. Que cōmunicatio ſancto homini ad canē
aut que pars bona diuiti ad pauperē. Hecatio
leontis obiger in heremoſio et paſca diuitū ſit
pauperes. Et ſicut a bominate eſt ſupbo humili-
tas: ſic et excreat diuiti pauper. Diuē cōmor
cōfirmatur ab amicis ſuis: humilis aut̄ cū cecide-
rit expelletur ⁊ a notis diuiti decepto multo recu-
peratores. Locutus eſt ſuperba ⁊ iuſtificauerit
illū. Humilis deceptus eſt inſuper ⁊ arguit. Lo-
cutus eſt ſenſate ⁊ non eſt datus et locus. Diues
locutus eſt et oēs tacuerūt ⁊ verbū illius vſq̄ ad

infra 27. b

1. cor. 7. c.

infra. 22. a.

2 infra. 31. a.

nubes perducunt. Pauper locutus est et dicitur
Quis est hic? et si offenderit subvertet illum. Bona
est substantia cui non est peccatum in conscientia et nequ
sima paupertas in ore impij. Qui homo immutat
faciem illi? siue in bona siue in mala. Eligitur cor
dis boni et facie bonam difficile inuenies et cum
labore.

C. S. De eo qui non offendit verbo. detestatur
pestem auaricie. monet beneficare offerendo deo
et dare et memorari. qm̄ mors non tardat. De bea
titudine viri morantis in sapientia.

H. Satus vir qui non est lapsus verbo: ex
ore suo et non est stimulatus in tristitia
delicti. Felix qui non habuit animi sui
tristitia: et non excidit a spe sua. Alio cas
pido et tenaci sine ratione est substantia: et boni lui
do ad quid aurum? Qui acceruat ex alio suo iniuste
alijs congregat: in bonis illi? altius luxuriabit?
Qui sibi nequū efficit alij bonus erit. Et non lo
cundabitur in bonis suis. Qui sibi inuidet nichil
est illo nequius et hec redditio est malicie illi: et
si bene fecerit ignoscat et non volens facit: et in
nouissimo manifestat maliciam suam. Requiem
est oculis laudi et auertens faciem suam et despi
cens animam suam. Insatiables oculus cupi
di in parte iniquitatis non satiabitur donec con
sumat arefaciens aliam suam. Oculi mali? ad
mala: non satiabitur pauper indigens et in tristitia
erit super mesam suā. Fili si habes beneficia tecu
et deo dignas oblationes offer. Demor esto qm̄
mors non tardat et testamētum inferorū quod de
monstrat est tibi. Testamētū enī huius mundi mo
re mouet. Ante mortē bene fac amico tuo et secu
dū vires tuas exprorigens de pauperi. Non de
fraudentes a die bono et particula bone diei nō te
pretereat. Nōne alijs relinques dolores et labo
res tuos? In diuisione fortis da et accipe et iusti
ca aliam tuā. Ante obitū tuū operare iusticia qm̄
nō est apud inferos inuenire cibū? Sic caro sicut
sensu veterascet et sicut foliū fructificans in arbo
re viridi. Alia generant et alia deficiunt: sic genera
tio carnis et sanguinis: alia finitur et alia nascitur
Oportet opus corruptibile in fine deficiet: et qui illud
operat ibit cū illo. Et de opus electi iustificabit
et qui operat illud honorabit in illo. Beatus vir
qui in sapientia morabit: et qui in iusticia sua medi
tabit: tūc sensu cogitabit circūspeditionē dei sui
cogitat vias illius in corde suo: et in absconditis suis
intelligens: vidēs post illā quasi inuestigator et in
visibilibus consistens. Qui respicit per fenestras
illius et in tanois illius audiet. Qui requiescit in
grā domū illi: et in parietibz illius figens palam
Statuet casulā suā ad manū illius et requiescet
in casula illius bona per eum. Statuet filios su
os sub regimine illius et sub ramis eius morabit
tur. Protegetur vir regimine illius a seruire: et in
gloria eius requiescet.

C. S. Non locūdā dū de filijs impijs. De igne vi
tionis dñificat in vno ita et in multis.

H. Locūderis in filijs impijs si multipli
cent: nec oblecteris super ipsos si nō est
timor dei in illis. Nō credas vire illorū
et ne respexeris in labores eorū. Melior
est enim vnus timor dei qm̄ mille filij impij. Et vire
est mori sine filijs qm̄ relinquere filios impios. Ab
vno semelito inhabitabit patria et a tribus impijs
deseret. Multa talia vidit oculus meus: et fortiora
hōis auduit auris mea. In synagoga peccatū
exardebit ignis: in gente incredibilis exardescet
ira. Nō exortauerit peccatis suis antiqui grā
res qui destructi sunt cōfidentes in viuitū: non
peperit peregrinationis illorū: sed percussit eos
et creatus est eos pie superbia verbis illorū. Nō
misertus est illis gēte totā perdens: et extolētem
se in peccatis suis. Et sicut sexcenta milia peditus
q̄ congregati sunt in puricia cordis sui: et in vñ fuis
set cruciatus mirū si fuisset immunitas. Mā enī
tra est cū illo potēs exortari et effundere irā. Scdm̄
misericordiā suā: sic correctio illius: hōiem scdm̄
opera sua iudicet. Non effugiet in rapina pecca
tor: et nō retardabit iusserit malā faciēs. Mā
mā faciet locū vinculis secūdū meritū operū su
orum: et secūdū intellectū peregrinationis ipsius
Nō dicas. A deo abscondit et ex summo quis mei
memorabitur? In populo magno non agnoscat
Que est enī alia mea in tā immēsa creatura? Ec
ce celū et celi celoz: abyssus et vniuersa terra et q̄
in eis sunt in cōspectu illi? cōmouebunt: montes
simul et colles et fundamēta terre: et cū cōspexerit

lū pane vite et intellect? et aq̄ sapie salutis? potabis
illū. Et firmabis in illo et nō flectet: et cōtinebit
vires et non cōfundet: et exaltabit illuz apud popu
mos suos: et in medio ecclesie aperiet os ei? et ad
plebit cū spiritu sapientie et intellectu? et sola glo
rie vestiet illū. Iocunditātē et exultationē thesau
rizabit sup illū et nolle eterno benedicat illū. Iho
mines sicut nō appēderet illi: et homines sensati
obuiabūt illi. Hōies sicut non videbūt eā: longē
enī abest a superbia et dolo. Viri medaces nō est
illius memores: et viri veraces inueniuntur in illa
et successus habebūt vñ ad inspectionē dei. Non
est speciosa laus i ore peccatoris: qm̄ nō est a dño
missus. qm̄ adeo perfecta est sapientia. Sapientie
enī dei asabit laus: et in ore fideli abducat: et dñi
tor dabit eā illi. Nō dixeris p dñi abest. que enī
odit ne fecerit. Nō dicas ille me iplauit et enī
necessarij sunt ei hōies impij. Omne excrementū
tum erroris odit dñs: et nō erit amabile timēdū
eū. De ab initio cōstituit hōiem: et reliquit illū in

MANU COLUPI. Accipit mōdā et peccatā suā.
si volueris mādāta cōseruare cōseruabit te: et in
perpetuū fidem pacitiam seruare. Apponit tibi
aqua et igne ad quod volueris porrigere manū tuā
An potes vira et moris bonū et malū. Et non pla
cuerit ei dabis illi: qm̄ multa sapientia dei et fortis
in potētia vidēs oēs sine intermissione. Cui do
mini ad timētes eū: ipe agnoscit oēm opē hō
minis. Remini mandauit imple agere: et nemi
dedit spaciū peccandi. Nō enī cōcupiscit malitia
dinem filiorum in fidelium et in iurum.

C. S. Nō locūdā dū de filijs impijs. De igne vi
tionis dñificat in vno ita et in multis.

H. Locūderis in filijs impijs si multipli
cent: nec oblecteris super ipsos si nō est
timor dei in illis. Nō credas vire illorū
et ne respexeris in labores eorū. Melior
est enim vnus timor dei qm̄ mille filij impij. Et vire
est mori sine filijs qm̄ relinquere filios impios. Ab
vno semelito inhabitabit patria et a tribus impijs
deseret. Multa talia vidit oculus meus: et fortiora
hōis auduit auris mea. In synagoga peccatū
exardebit ignis: in gente incredibilis exardescet
ira. Nō exortauerit peccatis suis antiqui grā
res qui destructi sunt cōfidentes in viuitū: non
peperit peregrinationis illorū: sed percussit eos
et creatus est eos pie superbia verbis illorū. Nō
misertus est illis gēte totā perdens: et extolētem
se in peccatis suis. Et sicut sexcenta milia peditus
q̄ congregati sunt in puricia cordis sui: et in vñ fuis
set cruciatus mirū si fuisset immunitas. Mā enī
tra est cū illo potēs exortari et effundere irā. Scdm̄
misericordiā suā: sic correctio illius: hōiem scdm̄
opera sua iudicet. Non effugiet in rapina pecca
tor: et nō retardabit iusserit malā faciēs. Mā
mā faciet locū vinculis secūdū meritū operū su
orum: et secūdū intellectū peregrinationis ipsius
Nō dicas. A deo abscondit et ex summo quis mei
memorabitur? In populo magno non agnoscat
Que est enī alia mea in tā immēsa creatura? Ec
ce celū et celi celoz: abyssus et vniuersa terra et q̄
in eis sunt in cōspectu illi? cōmouebunt: montes
simul et colles et fundamēta terre: et cū cōspexerit

B

C

Math. 19.

C.

D

18
p. 27. c
ecc. 1. b.

C

Eccl. 14. b.
Iaco. 1. b.
Ipe. 1. d.

D

supra. 5. b.

E

C

illa deus tremore cōcūtentur. Et in oibz his in
sensatū est cor: et oē cor intelligitur ab illo: et vias
illius quis intelligit? Et procella quā nec oculus
vidit hoīe. Nā plurima illi⁹ opera sunt in abscon
ditis: sed opera iusticie eius quis enūciabit: aut qd
sustinebit? Longe em̄ est testamētū a quibz daz
et interrogatio hominū in cōsummatiōe est. Quia
minorat corde cogitat inania: et vir impudēs
et errās cogitat frustra. Audi me filie discipuli
nā sensus et in verbis meis attēde in corde tuo: et
dicā in equitate disciplinā: et scruta bor enarra
et sapientiam: et in verbis meis attēde in corde tuo
et dico in equitate spiritus virtutis qd posuit de⁹
in opera sua ab initio: in veritate enūcio sciētiā
ei⁹. In iudicio dei opera eius ab initio: et ab insti
tutione hominū ipsorum distincta partes illorū: et in
ria eorū in gētibz suis. Omnia in eternū opera
illoz: nec elurietur nec laboiauerūt: et non desi
terunt ab operibz suis in eternū. Unusquisqz prout
sibi non angustiat virg in eternū. Nō hie incre
dibile verbo illius. Post hoc deus in terrā reipe
xit et impleuit illā bonis suis. Bīa aut oīa vitia
denūciavit ante faciē ipsius: et in ipsa iterū reuer
sit illos.

CL. S. q nullus a cognitiōe dei absconditur
qui enim hominem creavit per nationes distinxit
et rectores dedit: sine intermissione ad eos respi
cit: de elemosina de penitentiā et confessione nō
tardanda.

D **E**us creavit de terra hominē et secundū
imaginem suā fecit illū. Et iterū cōvertit
illū in ipsam: secundū qd versuit illum
virtute. Numerū dierū et tēpus dedit
illi: et dedit illi potestātē qd que sunt sup terram
sup oīa timor illi⁹ sup oīem carnem: dñatus est
desertū et volatilibz. Creavit et ipso aditōem
similem sibi cōsiliū: et linguā et oculos et aures et cor:
dedit illis excogitandi et disciplina in intellectu re
plevit illos. Creavit illis sciētiā spūs sensu im
plevit cor: illorū: et in malis illos ostēdere illis ma
gnalia operū suoz: vt nomen sanctificationis col
laudēt: gloriari in mirabilibz illius et magnalia
enarrēt operū ei⁹. Ad dedit illis disciplinā: et le
ge vite hereditauit illos. Testamētū eternū con
stituit cū illis et iusticiā et iudicia sua ostēdit illis.
Et magnalia bonorū ei⁹ vidit oculi oīorū et po
noiem vocis audierūt aures illoz: et dixit illis: at
tendite ab omni iniquo. Et cōmāuit illis vniciū:
qz de proximo suo illi illos: cōā illi sunt semper
non sunt absconē ab oculis ipsius. In vnāquāqz
gēte preposuit rectores: et pars dei illis facta est
manifesta. Et oīa opera illoz velut sol in conspe
ctu dei: et oculi ei⁹ sine intermissione inspicientes
in visō eoz. Nō sunt absconē testimēta propter
iniquitatē illoz: et oēs iniquitates eoz in conspe
ctu dei. Elemosina viri quasi sacculus cū ipso: et
gratiā hoīs quasi pupillā cōferuabit. et postea re
surgit et retribuit illis retributionem vniciūqz in
caput ipsorū: cōuertit in inferiores partes ter
re. Penitētibz aut dedit vias iusticie: et cōfirmavit
deficientes sustinent: et destinavit illis fontē veri
tatis. Cōuertere ad dñm et relinque peccata tua

peccare faciē dñi et minue offēdicia. Reuere
re ad dñm et auertere ab iniusticia tua et nimis dō
to excreationē: cognosce iusticias et iudicia dei
et sta in fonte ppositiōis et ofous altissimi dei.
In pce vadē leculi sancti cū viuis et dñb⁹ cōfē
sionē deo. Hō demeritis in errore ipsoium ante
mortē cōfiteri. A mortuo quasi nichil perit cōfē
sio. Cōfiteberis viuens: viuis et sanis confitebe
ris et laudabis deū: et gloriaberis in misericordiā
eius. Et magnā mīa dñi et propitiū illi⁹ cō
uertētibz ad e. Nec em̄ oīa possunt esse in hoī
bus: qm̄ nō est imortalis filius hoīs et in vanitate
malicie placuerūt. Quid lucidius solē: hic defi
cier. Aut qd nequē qz qd excogitauit caro et san
guis: hoc arguet et virtutē altissimi celis ipse
cōspicit. Et oēs hoīes terra et cinis.

CL. S. De magnalibz dei et bonis miseria erga
proximū. De dāda elemosina sine verbo malo.
De pudentio et memorando iudicio. De oratio
ne et continentia anime.

D **E**us creavit in eternum creauit oīa simul.
De⁹ solus iustificabit: et manet inuit⁹
re in eternū. Quis sufficit enarrare
opera illi⁹? Quis em̄ inuestigabit ma
gnalia ei⁹. Virtutē aut magnitudinē eius quis
enunciabit: aut quis adiciet enarrare miam ei⁹?
Nō est minuire neg adicere nec est lucere ma
gnalia dei. Eus cōsummauerit bōtatem incipiet:
cū quieuerit operabilis. Quid est bō et que est grā
illius: quid est bonū aut quid nequū illi⁹? Illuz
rus diez hoīm vt multū centus anni: quasi quire
aque maris deputati sunt. Et sicut calculus hare
nestic exigit anni in die eul. Propter hoc patiens
est deus in illis: et sunt dii sup eos miam suā. Vi
dit presumptiōē cor: diis eoz qm̄ magna est: et co
gnouit subuersionē illoz: qm̄ nequū est. Ideo im
pleuit ppiationē suā in illis: et ostēdit eis viam
equitatis. Miserauit hoīs circa pxiū suū: mīa
aut dei sup oēm carnē. Qui miam habet docet et
erudit quasi pastor gregē suū. Miserauit et exip
iens doctrinā miserationis et qui festinat in iudicio
eius. Filii in bonis nō deo querē et in omni bato
nō des tristicii verbi mali. Nōne ardorē refrige
rabit ros? Sic et verbum melius qz dātū. Nōne ec
ce verbum sup datū bonū? Sed vitas eoz hōie in
iustificatio. Stultus acriter impi operabit: et datus
indisciplināt: tabescere facit oculos. Nā iudiciū
para iusticiam tibi et ante qd loquaris discē. Ante
languorē adhibe medicinā: et ante iudiciū inter
roga teipsum: et in cōspectu dei lucens ppiationē
onem. Ante languorē humilia te: et in repose liri
mitatis ostēde cōuersationē tuā. Nō impediatis
orare semper: ne vereris vsqz ad mortē iustifica
ri: qm̄ merces dei manet in eternū. Ante orationē
prepara alim tuā: et noli esse quasi bō qui tentat
deū. Demēto ire in de cōsummationis: et tēpus
retributionis in cōuersatōe facies. Demēto pau
peritatis in tēpore abundantiē et necessitatē pau
peritatis in die diuitiaz. Nā mane vsqz ad vespē in
mutabit tēp⁹: et hec oīa citata in oculis dei. Hō
mo sapiēs in oibz meruit: et in dieb⁹ delictorū atē
det ab inertia. Bīa astutus agnoscit sapientiā: et
innementi cā dabit cōfessionē. Sensati in verbis

Eccl. 6. a.
p. 39.

C

Lu. 18. a.
thess. 5. d.

Su. 11. c.

D

et ipsi sapienter egerūt: et intellexerūt veritatē et iusticiā: et ipsoauerūt puerbia et iudicia. Post cōcupiscētia tuas nō eas: et voluntate tua euertere. Si plecteris ale tue cōcupiscētias ei: faciet te in gaudiū inimico tuo. Ne oblecteris in turbinē nec in modiciō. Assidua em̄ est cōmissio illorum. He fueris mediocrius in pentione et fenore: et nō est tibi nichil in feculo. Eris em̄ iudex ale tue.

¶ C. S. De vino et luxuria et loquacitate. de discretione habēda in verbis. de differētia habēda sapientie diuine et humane. de hōie cognoscendo. de correptione sine ira.

¶ Derarius ebrius nō locupletabitur: et qui spernit modica paulatim decidet. Vinū et mulieres apostatare faciūt sapientes: et arguunt sensatos et qui se iungunt fornicariis erit nequus. Putredo et vermes hereditabit illū: et colles in exēplū maius: et tolles de numero ala ei. Qui credit cito leuis corde est et minorabitur: et delinquit in aliam suā insup habebitur. Qui gaudet iniquitare denotabitur: et qui odit correptionē minuet viris: et qui odit loquacitatem extinguit maliciā. Qui peccat in aliam suā penitēbit: et qui locū dat in malicia denotabit. Ne uerres verbū nequā et durū: nō minoraberis. Amīco tūmico noli narrare sensum tuū: si est tibi de lictum noli denudare. Audiet em̄ te et custodiet te: et qua si defendēs peccatum odiet te: et sic odiet tibi temp. Audiui verbū aduersus primū tuū: em̄ cōmouatur in te fidēs qm̄ nō te diripet. A facie vbi parturit fatuos: tanq̄ gemitus partus infantis. Sagitta in iustia femori canis: sic verbum in corde iusti. Corripe amīcū nō forte nō intellexerit: dicat nō fecit: aut si fecerit ne iterū addat facere. Corripe primū: forte nō dixerit: si dixerit ne forte iteret. Corripe amīcū: sepe em̄ sit cōmissio: et nō ol verbo credas. Et q̄ labis lingua sua sed nō ex alio. Quis est em̄ qui nō deliquerit in lingua sua? Corripe primū anteq̄ cōmiseris: et da locū timori altissimi: quia oīs sapia timor dei: et iusta timere debet: in oīs sapia dispositio legis. Et nō est sapia neq̄ue disciplina: et nō est cogitatus bonus peccatorū prudētia. Est prudentia nequitia et in ipsa exaceratio: est insipiens q̄ minuit sapientia. Melior est hō qui minuit sapientia et deficiēte sensu in timore dei: q̄ qui abūdat sensu et trāsgredit legē altissimi. Est sollertia certa et ipsa iniqua. Est est qui emittit verbū certū enarrāo veritatē. Est qui nequitur humiliter ser: interiora ei? plena sunt dolor: et est iustus qui se nimis submittit multa humilitate. et est iustus qui inclinat faciem suā et singit nō videre se quod ignorat est. Et si ab imbecillitate viri vetet peccare: si inuenit tempus malefaciēdi malefaciet. Et visu cognoscat vir: et ab occurfu faciet cognoscat sensatus. Amīc? cōposu et rufus bēnū et ingressus hōis enūciat de illo. Est cōcepto mēda et ira contumeliosus est iudicium quod non probatur esse bonum et est ita cōtinet ipse est prudēs.

¶ C. S. De correptione et correpti penitētia. de tacite et loquace. de dato sapientia. de gra et dato futur. de falsa promissione. de mendacio. de sapiente placentē magnatis. de bonis non accipie

dia. de sapientia abscondita.

Quam bonū est arguere q̄ irasci. et p̄tētem in oīde nō prohibere. Cōcupiscētia padonis deuri ginaut inuēciā. sic q̄ facit p̄vini iudiciū iniquū. Q̄ bonū est cōceptū manifestare penitētia: amīcū em̄ effugies voluntariū peccatū: est tacēs qui inuenit sapiēs et est odibilis q̄ procat est ad loquēdiū. Est aut tā ceno et nō habens sensum loquē. Est est tacēs scī enā tēpus apri temporis. Iūō sapiēs rācēt rōq̄ ad tēpus: lasciuus aut et impudēs nō seruabit tēpus. Qui multauit verbis ledet aliam suā: et qui potestare sibi sumit inuēit odiet. Est p̄cessio in malis viro indisciplinato: est inuēit in dērrimtum. Est datū quod nō est vīle: est datū cui? tributio duplex. Est propter gloriā minoratio: et est qui ab humilitate leuabit caput. Est q̄ multa redimat modico p̄cio: et restitue ea in septuplū. Sapiēs in verbis seipsum amabilem facit: gratie aut fatuos effundit. Dat? insipiens nō erit virilis nō uic: oculi em̄ illius septēplices sūt. Et iūga dabit et multa ipoperabit: et apertio oīs illius in iustia mario est. Iūō die fenerator quis et cōas expetit: et odibilis est hō bāulmodi. Fatuo nō erit amicus et nō erit gratia in bonis illius. Qui em̄ edūt pānem illius: false lingue sunt. Quonēs et quātū irri debūt eū. Neq̄ em̄ quod habēdum erat directio sensu distribuitur: similiter et quod nō erat habēdū. Rapias false lingue quasi q̄ in paup̄mēto cadens sic casus malorū festinatē veniet. Iūō a charia q̄st fabula vana et nō em̄ indisciplinato assidue erit. Ex ore sanui reprobabit parabola: nō em̄ dicit illam in tēpo suo. Est q̄ verat peccare p̄e inopia et in reque sua stimulat. Est qui perdet aliam suā p̄e cōsultione. et ab impudenti persona p̄det eā persone aut acceptance perdet se. Est qui p̄e cōsultione promittit amico: et lucratus est eū inimicū grans. Opprobriū nequā in hōie mēdaciū et in oīe indisciplinato assidue erit. Potio: est fur q̄ aeditutas viri mēdaciū. perditionē aut ambo hereditabit. Doro hōim mēdaciū sine honore et cōsultio illoz cui ipso sine inter multum. Sapiens in verbis p̄ducet seipsum: hō prudens placet magnans. Qui operat terrā suā inaltabit aceruū frugū et qui operat iusticiā ipse exaltabit q̄ vero placet magnatis effugiet iniquitatē. Erenia et dona exerceat oculos iudicū et quasi mut? in ore auertit correctiones eoꝝ. Sapientia abscondita et thesaurus iustus: que vilitas in vitiis. De illa est qui celat insipientiā suā q̄ homo qui abscondit sapientiam suam.

¶ C. S. De peccatis nō cumulādis et fugiēdiis. de audaci lingua heretici. de cōsummatiōe et via peccatū de fatuo et sapiente alternatim. de male dicte dyabolū et iussurione.

Qui peccatū nō ad discias iteris et de p̄uistiū deprecare vir tibi dimittat. Quasi a facie colubis fuge peccata: et si accesseris ad illa insupiet te. De teo leonis dentes eius interficiētes alas hōim. Quasi romphea bis acuta hōis iniquitate: plage illi? nō est sanitas. Obiurgatio et iniquare annulabit substantiā: et bonus q̄ nimis locuples est annulabit

supia. 10. d.

Voluntate
fraterni

puer. 11. b.
et. 12. c.

Ezo. 13. a.
Deut. 16. d.
infra. 14. c.

supia. 5. c.

supbia sic substantia superbi et radicabit. Deprecatio pauperis et ore visus ad aures pervenit: iudicium festinatum advenit illi. Qui odit coreptorem vestigium est peccatorum: qui timet deum convertetur ad cor suum. Fortius a longe potius lingua adduci et sentat: scilicet labi se ab ipso. Qui edificat domum suam impeditur alienis: quasi qui colligit lapides suos in byeme. Stuppa collecta in pagoda peccantium et colummarum illorum flama ignis. Vita peccantium coplantata lapidibus: et in fine illorum inferi et tenebre et pene. Qui custodierit iustitiam continebit sensum et timorem dei sapientia et sensus. Non erudiet qui non est sapiens in bono. Est autem insipientia que abundat in malo: et non est sensus ubi est amaritudo. Scientia sapientis tantum inundatio abundabit: et pluit illi: sicut fons vitæ permanet. Qui fati quasi vas contractum et omnem sapientiam non tenebit. Verbo sapiens quodcumque audierit sciendum dabit: et ad se adducit: auditur luxuriosus et displicet illi: et puerit illud post dorsum suum. Narratio fatui quasi sarcina in via. Ita in labijs sensati inveniet gratia. Pro pudentis querit in ecclesia: et verba illius cogitabit in cordibus suis. Tanquam domus terminata sic fatuos sapientia et scientia insensati enarrabilia sunt. Et pedes in pedibus doctrina stultorum: et quasi vincula manuum super manus dexterarum. Fatuus in risu exaltat vocem suam: vir autem sapiens vir tacite ridebit. Quia meriti aurei pudentis doctrina: et quasi viaticum in viatico dextro. Per se fatui facili in bonis promittit: homo peritus confundit a persona potentis. Stultus a fenestra respiciet in domum: vir autem eruditus stultus stabit. Stulticia homo auscultat per os suum: et pudens gravabitur contumelia. Labia imudentis stulta narrabit: verba autem prudentis statera poterunt abundare. In ore fatuorum os illos: et foras de sapientium os illorum. Vultu maledicti impiores doli: maledicti ipse animam suam. Susurro coquina: bit animam suam: et in orbem odiet et qui permanet odio sus erit: tacitus et sensatus honorabitur.

C. S. De lapidatione pigræ de filio et filia fatua discernendum quid et quod sit prædicandum. De lectu mortui de ruitu fatui: de non loquendo multum cum fatuo. et de amicitiam solvente convivia. **xxij.**

In lapide luto lapidat: est piger: et omnes loquentur super aspernationem illi. De stercore doli lapidat: est piger: et ovis qui tengerit eis ercutiet manus. Confusio patris est de filio in discipulato. Filia autem fatua in deminutione fiet. Filia pudens hereditas viri suo namque confundit in contumelia sit genitoris. Patre et virum confundit audax: et ab impijs non morabitur. ab virisque autem ignovabit. Multica in lucrum ipsorum narratio. flagella et doctrina in ore pœne sapietia. Qui docet fatuum quasi quod cogit nati testis. Qui narrat verbum non audiet quasi quod excitat dormientem de gravi somno. Cum dormiente loquitur qui enarrat stulto sapientiam et in fine narrationis dicit. Ave est hic superia mortui ploia desitit enim tui eius. et superia fatui ploia. desitit enim. Modicum ploia fatui mortui: quoniam requirit. Requirit enim nequissima vita: super mortem fatui. Luctus mortui septem dies: fatui autem et impij omnes

dies vite illoz. Cum stulto ne multum loquaris. et cum iustis non abieris. Serva te ab illo vir non mole stiam habes. et non coinquaberis in peccato illius. Deserte ab illo et invenies requiem et non accideris in stulticia illi. Super plumbum quid gravabitur. Et quod illi aliud nomen est fatui? Brenam et salem et massam ferri facilius est ferre quam holer impudentem et fatum et impij. Sicut losamentum ignem colligatum fundameto edificij non dissolvitur: sic et cor confirmatum in cogitatione consistit. Cogitatus sentat in ore tpe vel metu non depauperabit. Sicut ornatus arfenosus in pariete limpido: sicut palea in ecclesia et cetera siue impia posita contra faciem venti non permanebunt: sic et cor timidum in cogitatione stulti contra impetum timoris non resistit. sic et cor trepidum in cogitatione fatui ore temere non movetur: sed et qui l preceptis dei permanet semper. Pungens oculum deducta lachrymas: et qui pungit cor perfert sensum. Virtus lapide in volatilia desitit illa: et qui concubatur amico dissolvit amicitiam. Ad amicum et si proditoris gladium non deservit: est enim regressus ad amicum. Si aperuerit os triste: non timeas. Est enim cœcoratio exproposito cœcoratio et improperio et superbia et miserie uelatione et plaga dolosa. In his oibz effugiet amicum fidem posside cum amico in paupertate illius ut et in bonis illius letetur. In repositio tribulationis illius permanet illi fidelis: vir in hereditate illius coheres suis. Ante ignem camini vapor et fumus ignis in altatur: sic et animi sanguine maledicti et contumelie et mine. Amici salutare non confundantur. A facie illius non me abscondam: si mala michi evenierint per illud sustinebo. Vis quod audit cauebit se ab eo. Quis dabit ovis meo custodiam: super labia mea signaculum certum ut non cadam in ipso et lingua mea perdat me?

C. S. Oratio contra supbia: gula: et luxuria et de iuratione. de blasphemia. et de disciplina et de querela. de tribz generibz peccatorum de cohabitacione holivolentis peccare. de misis pœne occurrentibus in adulterio. de laude timoris dñi. **xxij.**

Domine pater et dñator vite mee ne derelinquas me in cogitatu et consilio eorum nec finis me cadere in illa exprobatio. Ave meo super me in cogitatu meo flagella: et in corde meo doctrinam sapientie ut ignovis: non tuis eorum non parcam michi et non appareat delecta eorum: ne adincrecant ignovante mee. et multiplicentur delicta mea: et peccata mea abundent: et in cadam in conspectu adulteriarum meorum et gaudeat inimicus meus. Domine pater et deus vite mee ne derelinquas me in cogitatu illoz. Et tollentis oculos meorum ne dederis michi et ois desiderius auerte a me. Aufer a me ventris concupiscentias et concubitus concupiscentie ne apprehendant me et anime irreuerent et infrunite ne tradas me. Doctrinam ovis audite filij et qui custodierit illam non periet labijs suis: nec scilicet dabitur tui operibus nequissimus. In vanitate sua apprehendit peccator: et superbius et maledictus scandalizabit in illis. Furationi non assuecaris: ovis: multum casus in illa. Nominatio vero dei non sit assidue in ore tuo: et nominibus sanctorum non admiscaris.

qm̄ nō eris immūis ab eis. Sicut enī seruus in-
terrogat assidue a liuore nō minuit se ole iurā
et nolans in toto a peccato nō purgabit. Et mul-
tū iurā implebitur iniquitate: et nō discedet a
domo illius plaga. Et si frustra uis frater ueli
crum illius sup ipm̄ erit: et si dissimulauerit: belin-
quet dupliciter et si in vacuū iurauerit nō iustifi-
cabitur. Replebit enī retributione dom' illi'. Et
et alia loquela cōtraria mori nō inueniat in he-
reditate iacob. Et enī misericordib' oīa hec au-
ferent: et in delictis nō volupabūt. Indisciplino
se loquere non assuescat os tuū: est enī in illa uer-
bus peccati. Memet ip̄as matris tuas in medio
enī magnato p̄. cōsistis ne forte obliuiscat te de'
in cōspectu illo p̄: et aliusditate tua infatuat' ip̄o
peritū patiaris: et masculinitas non nasci: et diē natū
tatis tue maledicam. alio assuetus in uerbis ip̄o
peritū oib' dieb' suis non erudiet. Duo genera
abundant in p̄cis: et tenuū adducit irā et p̄dicationē
Anima calida quasi ignis a deo nō extinguetur
donec aliquid glutiat: et homo nequam in ore car-
nis sue nō desinat donec incendat ignē. Homo
ni fornicario oīs panis dulcis nō tangabit trans-
gredieturq; ad finē. Hic homo q' transgredit le-
trum suū cōtemnens in aliam suā dicens quis me
videt tenebie circūdant me: et parietes cooperi-
unt me: nemo circūspicit me: q' uereor: delicto-
rum meo p̄ nō memorabit altissim' et non intel-
lit. qm̄ oīa uidet oculus illi'. qm̄ expellit a se timo-
rem dei humisimodī hominis timor: et oculi homi-
nis mēta illi et nō cognouit qm̄ oculi dñi multo pl'
lucidiores sunt sup glōs: circūspicientes oīs vias
hōim: et p̄fundū abyssi et hōim cōda intuetes in
absconditis partes. Dominus enī deo anteq; cre-
arent oīa sunt agnitus: et post perfectus respicit
oīa. Hic in plateis ciuitatis uindictabitur: quasi
pullus equin' fugabit: et ubi nō sperauit appēche
detur. Et erit dedecus oībus eo q' non intellexe-
rit timorē dñi. Sic et mulier oīs relinquit virum
suū et statim hereditates et alieno matrimonio.
Primo enī in lege altissimi i credidit fuit et secū-
do virū suū dereliquit terro in adulterio fornicata
est: et alio viro filios statuit sibi hec in ecclesi-
am adducet et in filios et respiciet. Nō tradent
filij ei radices et rami ei nō dabit fructū. Dereli-
quent in maledictis memōri ei: et dedec' illi nō
delebit. Et agnosce q' derelicti sūt. qm̄ nichil me-
lius est q' timor dei: nichil dulci' q' respicere in
mādas dñi. Gloria magna est sequi dñm: longi-
tudo enī dñi affumet ab eo.

Eccl. 3. De laude sapientie. dicit sapientia se ex
oe altissimi produisse. enarrat qe fecerit de rege
quam inuenit.

Sapientia laudabit animam suā et in
deo honorabit. et in medio populi sui
glorietur. et in ecclesijs altissimi aperi-
et os suū et in conspectu virtutis illius
glorietur. et in medio populi sui exaltabit. et in ple-
nitudo sancta admirabit. et in multitudine elec-
torū habebit laudem: inter benedictos benedicte
tur dicens. Ego ex ore altissimi. p̄dixi primogenita
ante oēm creaturā. Ego feci in celis et in terra
ante incedens. et sicut nebula texi oēm terram.

Ego in altissimis habitauit: et hinc mēto in colū-
na nubis. Spiritus celli circuiti solat: p̄fundū abyssi
penetrat: in fluctibus maris ambulat: et in oī
terra stetit. Et in oī populo et in omni gente prima-
rum habui et omnū excellentiū et humilium cōda
virtute calcavi. Et in his oib' requie quiescit: et
hereditare dñi morabor. Tūc p̄cepit et dixit mi-
hi creatori oīm: et qui creauit me requiescit in ta-
bernaculo meo: dixit michi. In iacob inhābita-
et in israel hereditare: et in electis meis mitte radi-
ces. Ab initio et ante secula creata sum: vixi ad
futurū seculū non desinā. et in habitatione sancta
cōda ip̄o ministravi. Et sic in syon firmata sum et
in ciuitate sanctificata similiter requiescit: et in pie-
tate potestas mea. Et radicaui in populo hō
nouificat: et in partes dei mei hereditas illius et
in plenitudine sancto p̄. detento mea. Quasi cer-
drus exaltat me in libano: quasi cyperus in
mōte syon. quasi palma exaltata sum in cadece:
quasi plātano rose in hierico. Quasi oliua specio-
sa in campis et quasi platan' exaltata sum iuxta
aquam in plateis. Sicut cinamomū et balsamū
aromanzano odore dei. Quasi myrrha electa
dedi suauitatem odoris: et quasi storax et galbanū
et vngula et gutta. Quasi liban' nō incensū vapo-
raui habitationē meā: quasi balsamū nō mixtū
odoi me'. Ego quasi t̄ber ebilatus extēdi ramos
meos: et rami mei honoris et grane. Ego quasi tri-
stis fructificauit suauitatem odoris: et flores mei fru-
ctus honoris et honestatis. Ego mater pulchrie di-
lectionis et timoris: et agnitionis et sancte spei. In
me gratia oīs vie et veritatis: in me oīs spes vite
et virtutis: trāsire ad me oēs qui cōcupiscunt me
et a generationibus meis adimplem' dñm. Spirit'
enī me' sup mel dulcis et hereditas mea sup mel
et sauum. Memoria mea in generatione seculorū
et edunt me adhuc esuriet. et qui bibit me ad
huc sient. Qui audit me nō cōfundet. et qui ope-
ratur in me non peccabit. Qui elucida me vi-
tam eternā habebit. Hec oīa libetere vite et testa-
mētum altissimi et agnitio veritatis. Regē mada-
uit moyses in preceptis iusticijs et hereditatem
domus iacob et israel p̄missiones. Posuit dauid
puero suo exatate regē et ip̄o fortissimū et tyo-
no honoris sedē in sempernū. Qui implet qm̄
p̄byson sapientiā: et sicut tyrio in dieb' nouiorū.
Qui adimplet quasi eustrates sensum. Qui mul-
tiplicat quasi lōdāne in tēpore messis. Qui mit-
tit disciplinam sicut lucē et assistens quasi gressu
in die vindicme. Qui perfrict pum' scire illā et infor-
mari nō inuestigabit eā. A mari enī abūdabit co-
gratio eius et cōsiliū illius in abyssi magna. Ego
sapientiā effudi flumina. ego quasi trames aque in
mēse de fluuiō. ego quasi fluuius eduxit: et sicut aq;
ductus erit de paradiso. Dixi. Abigo hominū
plantationē et inebriabo partus mei fructū. Et
factus est michi trames abūdā de fluui' me' ap-
propinquauit ad mare. Et nō doctrinā illam ante
lucanū illumino omnibus et enarrabo quasi mēp̄
in longinquū. Penetrabo inferiores partes ter-
re: inspicia oēs domiticos et illuminabo oēs spe-
rantes in dño. Adhuc doctrinā quasi p̄p̄etiam
effundā et relinquā illā querētib' sapientiā et nō

lra. 17. b.

l. 17. b.

l. 17. b.

17

17

Job. 6. d.

Gene. 1. b.

Job. 3. d.

fra. 33. c.

desinā in pgenies illoz. vsq. in eū sanctū. Vide-
re qm nō sōi michi laborauit omnibz exqui-
rentibus veritatem.

¶ C. S. De tribus que placent deo. et de tribus
que odit. de noue insuspicabilibz. de decimo ma-
iorem de malicia mulieris nequam. **xxv.**

In tribus placitū est spiritui meo q̄ sūt
probata corā deo et hoibz. Cōcordia
fratrū et amor. primoz. et vir et mulier
sibi bene consentientes. Tres species
odit aīa mea et aggrauat valde ale illoz. Pau-
pere superbu et diuiter mēdacē et senē faruū et sen-
farū. Que in iouēritate tua nō congregast. quō in
senectute tua inueniet. q̄ spectrosum canicie ius-
diciūz. p̄sbyteris cognoscere cōsiliū. q̄ specio-
sa veteranis sapiētia. et gloriose intellectus et cō-
siliū. Rosna senū multa peritūa. et gloriā illoz. ti-
mor dei. Hōiē insuspicabilia cordis magnificauit
et decimū dicit in lingua hoibz. Hōmo qui locun-
datur in filio. viuens et vidēs subersionem ini-
mici sui suum. Beatus qui habitat cum mu-
liere senata. et qui lingua sua nō est lapsus. et qui
non seruauit indignis se. Beatus qui lucet ami-
cū verum. et qui enarrat iusticiam auri audienti.
q̄ magnū qui inuenit sapiētia et sciētia. sed nō est
sup timēte dñm. Timor dei sup oīa fē superposu-
it. Beatus homo cui donatū est habere timorem
dei. Qui tenet illud cui assimilabit. Timor dei in-
itium dilectionis est. et hī dei aīr in illū agglutinādū
est. et. Oīa plaga tristitia cordis est. et oīa malicia
nequitia mulieris. Et oīm plagā et non plagā vi-
debit cordis. et omne nequitiam et non nequitiam
mulieris. et omnem obductum et non obductum
odientis. et oīm vindictam et non vindictam ini-
mici. Nō est caput nequū sup caput colubis. et
nō est ira sup irā mulieris. Cōmorari leoni et buacō
placebit. q̄ habitare cū muliere nequā. Requiescit
mulieris immitat faciē et. et obdecabit vultū su-
um tanq̄ visus. et quāi saccum offēdit in medio
proximoz. Ingenitū vir et. et audis suspirauit
modicū. Beatus oīs malicia sup maliciā mulie-
ris. et oīs peccator cadat sup illā. Sicut ascensus
arenosus in pedibus veteranē mulier lingua. ta
homini quieto. Ne respicias oīm mulieris speciem
et non concupiscas mulierem in specie. Mu-
lieris ira irruerit enīa et confusio magna. Mulier
si palamulum habeat contraria est viro suo. Cor
humile et facies tristis et plaga mortis mulier ne-
quā. Man debiles et genus dissoluta mulier que
nō beatificat virū suū. A muliere inuitū factus est
peccator. et illā oēs moriuntur. Nō des aīa que tūc exitū
nec modicū. nec mulier nequā venā p̄det. Si
nō ambulerit ad manū tuā. cōfundet te in con-
spectu inimici tui. Carnis tuis absconde illā. ne
semper te abutatur.

¶ C. S. De laude mulieris bone. de timore tristi
et quarto de muliere zelotypa et ebrosa. de filia
de duobz mouētibz tristitia. et tertio mouēte irā.
de duabz speciebz periculosis. **xxvi.**

Mulieris bone beat vir. numerus est aīa
noī illoz duplex. Mulier fortis obles-
cat vir suū. et nō auerit illū in pace im-
plebit. Pars bona mulier bona in par-

te bona timētis deū dabit viro p̄factis bonis. di-
uitis aīr et pauperis cor bonū in oī respouit. Il-
loz hilaria. A tribz timuit cor meū. in q̄ro faci-
es mea meruit. Delatūa ciuitatis et collectiones
pp̄ti et calūniā mēdacē. sup mortē oīa graua. Ho-
ior cordis et lucr. mulier zelotypa in muliere ze-
lotypa flagellū lingue. oībz cōcās. Sicut boī in
gū quod mouet. ita et mulier nequā. Qui tenet il-
lam. quasi qui apprehendit scorpionem. Mulier
ebrosa ira magna. et cōtūmelia et rursus illi-
us nō regetur. Fornicatio mulieris in excellētia
oculor. et in palpebris illi. agnosce. In filia nō
a duertere se firma custodia ne inuēta occasio
abutatur se. Ab ol irruerit oculus et. et caue et
ne miris si te neglexerit. Sicut viator sitis ad
fontē oī aperiet et ab omni aqua proxima bibet
et cōtra oīm palū sedebit et contra oīm sagittā
operiet p̄baretrā. bonec deficiat. Gratia mulieris
sedule delectabit virū suū. ossa illius impingua-
bit. Disciplina illi. dātū dei est. Mulier senata
et tacta nō est immutatio erudit ale. Bīa sup gra-
tiam. mulier sancta et pudorata. Oīs aut ponde-
ratio nō est digna cōtinētie ale. Sicut sol oriens
mūdo in altissimis desic et mulieris bone spect-
es in ornamētū domus. Lucerna splēdes sup
cādelabrum sanctū. et species faciet sup eratē su-
bilem. Colūne auree super bases argēteas et pe-
des firmi super plātas stabiles mulieris. Funda-
menta eterna supra petrā solidā. sic mādāta dei
in corde mulieris sancte. In duobz cōstruū est
cor meū et in tertio ita cādā michi aduenit. Vir
bellator desic et inopia. et vir sensatus cōtem-
ptus et q̄ trāsgredis a iusticia ad peccatū dei. pa-
ruit eū ad rōp̄p̄ā. Due species difficiles et peri-
culose michi apparuerūt. Difficile exiit negoti-
ans a negligētia nō est iusticiā caupo a pec-
catū labioz.

¶ C. S. De paupere volente ditari. de redditione
de verbo timoris dñi. de p̄batione hominis et cor-
gnitione cordis. de sequendo iusticiā. de incoñsā-
tia stulti. de temperantia verbi. de non iuratione
de non reuelandis archanis amici. de perditione
ne amici. q̄ impulsu machinatorum malum quod re-
dit in ipsum. **xxvii.**

Propter inopiā multi deliquerūt. et qui
querit locupletari auertit oīm suū. Si-
cut in medio paginis lapidū palī signi-
ficat sic et inter mediū redditionis et em-
ptionis angustia p̄bationis peccantis. Cōteret q̄ delin-
quere delictū. Si nō in timore dñi tenuerit te in-
stanter. cito subvertet domus tua. Sicut in per-
cussura cribri remanebit puluis. opa hominis
in cogitata illi. Bīa signat p̄bationis. et hoīes
iustos tentatio tribulationis. Sicut ruficatio de
ligno ostendit fructū illi. sic verbum et cogitatio
cordis hoīis. Bīa sermonē nō laudes virū. hec est
tēstatio est hoīis. Si sequeas iusticiā app̄bēs
illaz. et induēs q̄i poderē honoris et inabitatio
cū ea. et proteget te in sempiternū. in die ignitio-
nis inuenies firmamentū. Volantia ad sibi similia
cōueniūt et veritas ad eos q̄ operantur illā reuer-
tetur. Et q̄ venationis infidat temp. sic p̄cā ope-
rantibz iniquitatē. Nō sensat in sapiētia manet

Gene. 3. a.
Sup. s. b. t.
1. re. 14. b.

infra. 4. b.

infra. 3. c.

supia. 13. b

C

sicut fol. nā sicut luna mutat. In medio in
sentia tota uerba reposita in medio aut cogitā
nō assidue esto. Narratio peccanti odiosa et ri
sus illoz in deliciis pccā. Loquela multum iurā
hoiripilationē capiti statuet: et irreuerentia ipi
oburratio auris. Effusio sanguis in rita supboz
et maledictio illorū audiet: grauius. Qui denudat
arcana amici fide pedit: et inueniet amicam ad
anīmā suā. Dilige primū et iungere fide cū illo. q
si denudaueris abdicā illi: nō perfectio post eū
Sicut em hō q dedit amicū suū: sic et q dedit amicit
tā primū sui. Et sicut q dimittit auiem de manu
sua: sic qui reliquit primū suū: et nō eum capies.
Non illū sequaris: qm lōge abest. Effugit em q
capica de laqueo: qm vulnerata est aia ei. Ultra
eū nō poteris colligare: et maledicti est concordā
tio. Denudare autē amicū: pccā: desperatio est
ale infelicis. Signu oculi fabicat iniqua: et me
mo eū abiciet. Qui pccatū oculorū tuorū cōcul
tabit: os suū: sup sermones tuos dimittat. No
uissime aut puerit os suū: et in uerbis tuis dabit
scandalū. Multa audiat: et nō coequat ei: et dñs
odiet illū. Qui in altū mittit lapidē sup caput ei
cadet: et plaga dolosa dolosi diuidet uulnera. Et q
fouē fōdit incidit in eā: et q statuit lapidē primo
suo offendit in eor: qui laqueū alij ponit: peribit
in illo. Facienti nequissimū cōsiliū sup ipm desol
uet: et nō agnoscat unde eueniet illi. Illusio et im
piorū supboz: et uindicta sicut leo insidiabit li
li. Laqueo gubant q oblectant casu iustoz: dolor
aut psumit illos aq̄ mouat. Ira et furor: utraq
exert abilia sunt: et uir peccator cōtinēs erit illoz.

puer. 10. b

puer. 16. b

Eccle. 10. b

Deu. 31. c

Rom. 12. b

Qui dñs. De nō qdēda uindicta s; remittēda offen
sa. de uicis ille. et de periculis eius. et uir.
Uir uindictā uirū a dño inueniet uin
dictā: et pccā illi seruā nō seruabit. Be
lingue primo tū nocēt te: et tunc dep
cāt tibi pccā solent. Illo hōmī refer
uat irā et a deo qrit medela. In dñm similit sibi
nō habet miam: et deperis suis deperat. Ipse dum
caro sit reseruāt irā et pccationem petit a deo.
Milo exorabit p delictis illi. Memento nouis
simorū: et desine inimicari. Abundū em et mors
imminet in mādatio ei. Memore timorū debet
nō trasariū primo. Memore testamentū altis
simū: despicie ignorantia. primi. Abstine te a lite
et minus pccā. Illo em trādū des incedit lite: uir
et tū turbā. Amicos: in medio pacē habentū
mittit similitū. Sed et elinga illos: et ignis exar
descit. Pm uirtutē dñs nō trādū illius erit: et
Pm substantiā suā exaltabit irā suā. Certamen fe
stinatū incedit ignē: et illo festinā effudit sangui
nē: et lingua testificā adducet mortē. Si sufflaue
rit q ignis exardabit: et si expuerit sup illā extin
guet. Utraq ex eo pccā causant. Insurre et bilin
guis maledict: multos em turbant pacē habē
tes. Lingua tertia multos cōmouit et dissipat illos
de gente in gentē. Multa itea muratas diuitū de
struxit: et domos magnas exfodit. A iureto po
pulo pccā dicit: gentes foras dissipauit. Lingua
tertia mulieres uiratas extor: et pūit aut illas la
boubus suis. Qui respicit illā nō habebit requē

puer. 14. c

C

nec habebit amicū in quo redēcat. Si gelli pla
ga uiuē facit: plaga aut lingue cōmūet ossa.
Multi ceciderūt in ore gladij: non qm qd interie
rūt p lggā suā. Bñs q fecit: est a lingua nequā: q
in trādū illi nō trāsiuit: et q nō attraxit in gum
illi: et in uiculis ei nō est ligat. Bñs em illi: uin
gū ferrū est: et uiculi illi: uiculi erūt est. Mōis
illi: morte nequissimā: et uiculi ponit: infer. Et illa.
Perseuerā illa: nō pmanebit: s; obtinebit uias
iustoz. In stāma sua nō cōburet iustos. Qui de
relinquūt dñm incident in illā: et exardabit in illis
et nō extinguet: amittet in illos qñleo et quasi par
dus ledet illos. Sepi aures tuas spūte et lingua
nequā noli audire: et oī tu facito ossa: et ossa au
rib; tuis. Aurū tuū et argentū tuū cōsta et uerbis
tuis facito statera: et frenos oī tuos rectos. et attē
de ne foue labarū in lingua et cadao in cōspectu
limico: et insidiatū tibi: sit casus tuus in sanabi
lie in moiem.

Qui dñs. De pecunia cōmodanda et fenore de dā
da elemosyna. de fidelitūse heretico. de frugal
tate et hospitalitate.

Qui facit miam fenerat primo suo: et q
pualat manu mādara suar. Fenerare
primo tuo in tpe necessitatis illius: et
iterū redde primo tpe suo. Cōfirma
uēbū et fideliter age cū illo: et in oī tpe inuenies
q tibi necessariū est. Multi quasi inuentionē est
mauerūt fenus: et pstituerunt molestiā pio q se de
iuerūt. Donec accipiant osculant manus adan
tis: et in pmissionib; humilant uocē suā: et in tpe
reditionis postulat tibi et loquēter uerba tēdi
et murmuratōis: et tēpus causat. Si aut porue
rit reddere aduerbaf. Solidi uir reddet dimi
diū: et cōputabit illud quasi inuentionē. Sin aut
fraudabit illū pecunia sua: et possidebit illū inimi
cū gratie: et cōtina et maledicta reddet illi: pio
honore et beneficio reddet illi cōsumeliū. Multi
nō causa neq̄te nō fenerat iustis: et fraudari gra
tis timuerunt. Uerū sup humilē aio fortior: esto
et elemosyna nō trahat illū. Ppioer mādatus
assume pauperē: et ppter inopiā ei ne dimittas
ei uacū. Perde pecuniā ppter fratres amicum
et nō abscondas illā sub lapide in pditione. Po
ne thesaurū tuū in pceptis altissimi: et pderit tibi
magis q aurū. Cōdude elemosynā in corde pa
peris: et hec p te exorabit ab omi malo. Elemos
yna uiri quasi uisus cū pio: et gratiā boīe quali
p. Illa cōseruabit et postea resurget et retribuēt
et in retributionē et in caput illorū. Super
icariū potentia et sup iustū: aduersus inimicum
tuū pugnabit. Uir q uolū fidem facit primo suo
et qui p dedit cōfessionem derelinquit sibi. Sia
tā fidelitūse nō oblituitur: dedit em p te ani
mam suam. Repioissorem fugit peccator et im
mundus. Bona repioissio tibi ascribit pecca
tor: et ingratus sensu derelinquit liberatē se. Uir
repiomittit de proximo suo: et cum perdidit re
uerentiā derelinqueret ab eo. Repioissio neq̄
simā multos p dicit diligētes: et cōmouit illos qñ
fluctus maris. Uiros potētes grāto migrare fec
it: et vagari sunt in gentib; alienis. Peccator trā
gredies mādara dñi incidit in pmissionem neq̄

supia. 17. c

B

et qui conat multa agere incidit in iudiciū. Recupera primum finem virtutis tuam: et attende tibi ne incidās. In illis vitis hōis aqua et pamo et vestimētū et domū: p̄gens turpidinē. Melior est vici pauperis sub tegmine asseri: q̄ epule splendide i p̄gre sine domicilio. Minimū p̄ magno placeat tibi: et ip̄opertū peregrinatiois nō audire. Vita neq̄ hospitandi de domo in domū: et ubi hospita neq̄ fiducialiteraget nec aperiet os. Hospita: bitur: et pascet et potabitur gratos: et adhuc amara audiet. Transi hospes et oīa mensam: et q̄ in manu habes ciba ceteros. Et a facie bonorum amicitia meorū necessitudine domū: mee hospicio michi factū es frater. Et aīa hēc bōi habenti sensus correptio domū et ip̄opertū feneratoris.

C. C. B. De disciplina filioꝝ. De bono sanitarū. q̄ melior est mors q̄ vita amara. De sapiā abscondita de occultitate cordis et tristitia.

Qui diligit filiū suū assidue illi flagella vit letet in nouissimo suo: et nō palpet p̄ timorē ostia. Medius docet filiū suū laudabit in illo: et in medio domesticorū illo gloriabit. Qui docet filiū suū in zelū mittit inimicū: et in medio amicorū gloriabit in illo. Mortuus est pater ei: et quāsi nō est mortuū. Silem enī res: idē sibi post se. In vita sua videt letat: et in illo. In obitu suo nō est cōsistatus: nec prius est cōtra inimicos. Relicti enī defensorē domus cōtra inimicos et amicos et dēdētē grātā. Pro aīabus filiū colligabit vulnera sua: et sup̄ oēm vocē turba bitur viscera ei. Equus indomitus euadet durū et filius remissus euadet cōpe. Acta filiū rui et pauentē te faciet: lude cū eo et cōsistabit te. Non corruet illi ne p̄dolere: in nouissimo obstupe sciet dētes tui. Hec deo illi potestātē in iuuentute et ne despicias cogitatus illi. Furna ceruicē ei et in iuuentute et tūde latera ei: dū infans ēne forte induret et nō credat tibi: erit tibi dolor anime. Doce filiū tuū et opare in illo ne in turpidinē illi offendas. Melior est pauper sanus et fortis virtus: q̄ diues imbecillus et flagellatus malicia. Salus aīe in fide et iusticia: melior est ol auro et argento: corpus validū q̄ census imenius. Nō est census super census salutis corporis: et nō est oblectamentum super cordis gaudium. Melior est mors q̄ vita amara: et reges eterna q̄ lāgū: p̄seuerans. Bona abscondita oīe clauso quāsi ap̄positionē epulārū circūposite sepulchro. Quid p̄derit libatio idolorū: Hec ei mādudabit nec q̄ dō rati. Sic q̄ effugaf a dño et p̄ortas mercedē dñi. Videns oculos et ingemiscēs sicut sp̄ado cōplectē virgine et suspirās. Tristitia nō deo alme tuet nō affligas temēp̄m in cōsilio tuo. Iocunditas cordis hēc est vita hoīs et thesaurus sine defecione scitatis: et exultatio viri est lōgentia. Misereere anime tue placēs deo et cōtine: et congrega cor tuū in sanctitate ei: et tristitia longe expelle a te. Multos enī occidit tristitia: nō est vitia et in illa zelus et iracūdia minuit dies: et ante r̄p̄o senectū adducet cogitatus. Splendidi cō bonus in epulis est: epule enī illius diligenter sunt.

C. C. B. De honestate vigilia de cogitatu rei p̄sentia de laborantibus diuini de laude diuini

sine macula. De ebrietate vitanda et laude sobrietatis.

Vigilia honestatis tabefaciet carnes et cogitatus illi auferet somnū. Cogitatus p̄cientē auertit sensum et infirmittas grauis sobriū facit alam. Labo: vit diues in cōgregatione substantie et in requie sua replebitur bonis suis. Labo aut pauper i diuinitate victus: et in fine noua sit. Qui aurū diliget nō iustificabit: et qui insequit consumptionē replebit ex ea. Multa dati sunt in aurū casus et facta est in specie ipsius p̄dicio illorū. Ligatū offensio est aurū sacrificanti: ve illorū qui sectantur illud et omīs impudēs depertit in illo. Beatus viues qui inuētur est sine macula: et qui post aurū nō abigit: nec sp̄auit in pecunia et thesauro. Melior est hic et laudabitur ei: fect enī mirabilia in vita sua. Qui p̄batus est in illo et perfectus inuētur et erit illi gloria eterna. Qui porculi transgredit et nō est transgressorē facere mala et nō fecit. Ideo stabilitas sunt bona illius in dño. et elemosinas illius enarrabit omīs ecclesia sanctorū. Supra mē fam magnā sedisti: nō apertas super illā faucem tuā p̄ior. Non dicas si multa sunt: que sup̄ illam sunt. Memento quī malus est oculus nequā. Nequius oculo quid creatū est: Ideo ab omni facie sua la chiymabitur cū viderit. Et extendas manus tuas p̄ior: et inuidia cōraminatus erubescas. Nec comprimaris in p̄uio vīno. Intellige que sunt primi tui et teipso. Hec quasi homo fragilis que tibi apponunt vt non cū manducas multo odio habeas. Cessa p̄ior: causa discipline et nō nimis esse ne forte offendas. et si in medio multo iū sedisti: p̄ior: illo ne extendas manus tuas nec p̄ior: potestas bibere. q̄ sufficiens est homi eruditio vīni eriguit: in dormiendo nō laborabis ab illo et non senties dolorem. Vigilia et cholera et totura viro infructu. Somnus sanitatis in homine parco. Dormit vīq̄s manet: et anima illius cō ipso delectabitur. Et si coactus fueris in edendo multū surge et medio et vome: et refrigerabit te: et non adduces coiporū tuo infirmitatē. Rudi me si ille et non spernas me: et in nouissimo inuenies verba mea. In omnibz operibz tuis esto veloc et oīs infirmitas nō occurrat tibi. Splendidi in panibus benedicent labia multo b̄et: testimoniū veri ratio illius fidele. In nequissimo pane marmurabit ciuitas: et testimoniū nequitie illius verū est. Diligentes in vīno noll p̄uocare multos enī ex terminant vīnū. Ignis p̄bat ferrū durā scilicet corda superbū arguit in ebrietate potatū. Equa vita hōis vīnū in sobrietate iū bibas illud moderate et cris sobrius. Que est vita q̄ minuit vīno: Quid defraudat vitā: Dñs. Minus in locunditate creatū est et nō in ebrietate ab initio. Exultatio olei et coiporis vīni moderate potatū. Sanitas est aīe et coiporis sobrius potus. Vīnū multū potatū irritatōne et irā et rutinas multas facit. Amritudo aīe vīnū multū potatū. Ebrietatis animo sitas impudētis offensio. Minoras virtutes et faciens vulnera. In cōsilio vīni nō arguas pri mū: et nō despicias eum in locunditate illi. Verba ip̄opertū nō dicas illi: et nō p̄mas illā repetēdo.

lra. 39. d.

puer. 13. b.
3 b̄id. 2. 3. b.

supia. 7. c

supia. 1. a. b

lra. 1. 4. c

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

supia. 2. a.

supia. 13. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

lra. 1. 4. b.

C. S. De rectore discreto. de discreto de laude
p'dicatoris. q' audiens faciat melius discrete respō
deat. de timore dei. de prudentia. de fide et fidu
cia in deum. xxxij.

Rectoris te posuerunt noli extollis: esto in
illis quasi vnus ex ipsis. Curā illorū ha
be et sic cōsidera: et omni cura tua expli
cita recede: et letetur ppter illos et oī
namentū gratie accipias coionā: et dignationem
cōsequaris corrogationis. Loquere maiori: natu
decet eū re. p'mū verbū diligenti sciētā: et nō
spediās mūsicā. Et si auditis nō est: nō effundas
sermonē: et importune noli extolli in sapiētia tua.
Sēmula carbunculi in ornamēto auris cōpara
tio mūscio p' in cōuiuiū vini. Sicut in fabulacōe
auri signū est smaragdus: numerus mūscioī in
locūtio et moderato vino. Audi tacens: et p' reue
rentia accedet tibi bona gratia. Adolecens loq
re in tua causa: vi cū necesse fuerit. Si vis inter
rogat' fueris: habeat caput rīsum tuū. In mūsc
esto quasi infus: et audi tacens sīm' et q'reno. In
medio magnatorū loqui nō sumas: vbi sunt se
nes nō mūltū loquaris. Ante grandinē p'bit cho
ruscator: et aī verēcūdiā p'bit g'ra: et p' reuerētia
accedet tibi bona gratia. Et bona surgēti nō te tri
cea. Piecurre aut p'iorī domū tuā: et illic aduoca
re et illic iudex: et age p'ceptis tuas et nō i delictis
et verbo supbo. Sup bio oibus benedictio dñi: qui
fecit te et inebriabit te ad oibus bonis suis. Qui
timet deū accipiet doctrinā eius: et q' vigilauerit
ad illā inueniet bñdictionē. Qui querit legē ipse
bitur ab ea: qui infideliō agit scandalisabit ab
ea. Qui timet dñm inuenient iudiciū iustitiae: et iu
sticias quasi lumen accendent. Peccator: hō vita
bi correptionē: et scōm voluntatē suā inueniet cō
parationē. Vir p'siliū nō perdet et intelligentiā
alienus et supbus nō p'rimet et timorē. Et nā post
q' fecit cū eo sine cōsilio: et fuit infectationib' ar
guet. Sili sine cōsilio nihil facis: et post factū nō
penitebis. In via ruine nō eas et nō offendes in
lapideis nec credas te velle laboriose me ponas ale
tue scandalū. Et a filio tuo caue et a domesticio
tuo attende. In oī opere tuo crede ex fide alme
tue. hec est enī cōseruatio mandatorū. Qui credit
deo attendit mandatis: et qui cōfidit in illo nō mī
noratus erit.

C. S. De liberato: et ppter timorē dñi. de respō
sione sapientis et indifferētie fati. q' in oibus re
bus est oīdo rationalis. q' hō ita est in manu dei
ut latū in manu regis. et oppositiōe duorū cō
tra duos: vnus contra vniū deū honorē et sub
stantiā tuā alteri in vita tua. nō te subicias ip'suz
de disciplina seruotum. xxxij.

Timent deū nō occurrunt mala: sed in
tentatione de' illi cōseruabit: et libera
bit a malis. Sapientis nō odit mādara
et iusticias: et nō illudcē quasi in procella
naui. hō o' feniat' credit legi dei: et lex illi fidelis.
Qui interrogatū manifestat parabit verbus:
et sic de p'cora exaudiet: et cōseruabit disciplinā
et tū respōdebit. Peccordia fati quasi rota car
rū: quasi aris et v' sanctio cogitatus illius. Equos
emissari: sic et amicus subannato: sub oī supasie

dente bñmit. Quare dico dñs superat: iterū lux
lucet: et annus annū a solet. Ad dñi sciētia separati
sunt: facto loq' et p'ceptū custodiente per dei sa
piētia diuiditur. Et imaurat' repōia et dies se
sion ipso: et in illis dies festos celeb' auerūt ad
hōiā. Et ipso exaltatur magnificauit deus: et
ipso posuit in numerū dierū et oī hōio de solo
et terra vnde creatus est adam. In multitudine
discipline dñi separauit eos: et imaurat' eos et
et ipso benedixit et exaltauit. et ex ipso sancti
ficauit et ad se applicauit: et ex ipso bñdixit et hu
milauit: et puerit illos a separato ipso. Quasi
lurā signū in manu ipso: et plasmare illud et dispo
nere. Adō v' eis scōm dispositionē eius: sic hō
in manu illius qui fecit: et reddet illi scōm iud
ciū suū. Contra malū bonū est: et cōtra vitā mori.
sic et p'tra vitā iustū p'ctor. Et sic luere in oīa opa
altissimi. Duo contra duo et vñ p'tra vñ. Et ego
nouissim' euigilaui: et q'si q' colligit acinos post re
demptores. In bñdictionē et t' ipse sperauit et q'si
q' vindemiat repleuit rocular. Bepiscite qm nō
mibi soli laborauit sed et oibus erquit ennis bñ
disciplinā. Audite me magnati et oēs popl' et recto
res ecclesie auribus percipite. Sicut et mulier fra
tri et amico nō des potestare sup te in vita tua: et
nō dederis ali' possessionē: tuā: ne foue penitrat
te et deperis p' illis. Vñ ad huc supes et aspira
te: et roget: q' te respiciet manus filio tuo. In oī
bus opibus tuis p'cellens esto. Ne dederis macu
lā in gloriā tuā. In de p'summatiōe dierum vite
tue: et in repōie exitus tui distribue bereditatem
tuā. Libaria et virga et onus alino panis: discipli
na et opus seruo. Opera in disciplina et q'ri rede
scere: laga manus illar q'ri libertatē. Iugū et lo
rū curuant collū bñditi: et seruū inclinant opades
assidue. Seruo maliuolo totura et cōpedes mīr
te illū in operationē ne vacet. Multū enī malicia
docuit oculos suos. In opa cōstitue eis: eis cōde
cet illū. Ad si nō obaudieris: curas illū cōpedib'
et nō amplifies sup oēm carnē. Et si illū cōpedib'
nihil facias graue. Si est tibi seruus fidelis: fir
ti bi quasi aia tua. Quasi frater sis cū tracia: qm in
sanguine ale cōparasti illū. Si leseris cū iniuste
fuga cōuerter. et si extollens discesserit: quē q'ras
in qua via queres illū nescis.

C. S. De somniis diuinatōib'. et augurijs. de mē
daciōe rana spe phutādo. de p'ndētia expro. de
laude timētū deū. de vno edificare et alio de struē
te. de vno oīre et alio male dicente. de hōie facēte
bonū in p'ctis quē nō exaudiet dñs. xxxij.

Vna spes et mē dactū viro insensato et
sōnia extollit ipudēte. Quasi q' app
bēdit rembus: p' p'ndētia ventū: sic q' airē
dit ad via mendacia. Scōm hoc vñio
somniau. Ante facie hōis sistrudo alterius hōis
Ab imundo q' mūdabūt: a mē dactū dē verū di
ce. Diuinatio erroris et auguria mē dactū: et sōnia
malefaciētū vanitas est. Et sicut parturit: co
rū s'atānas parit nūl a altissimo fuerit emissā vi
satio. ne dederis i lillo co: tuū. Multos et cōrrare
fecerūt somnia et exciderūt sperantes in illis. Si:

supia. 1. 1. b.

sup. 1. 4. 5

supia. 7. 4

ne mēdacio cōsummabit verbū legio: et sapiētia in oīe fidelis cōplanabit. Qui nō est tētarus qd scit: tūc in multis experti cogitabit multa. Qui multa didicit enarrabit intellectus. Qui nō est expertus pauca recognoscit. Qui aut in multis factus est multipliciter maliciā. Qui tentat non est: qualia scit: Qui implorat: est: abūdabit neq̃tia. Multa vidi enarrādo et plurimas verborū cōsuetudines. Aliquoties vīs ad montes periclitatus sum boz caula: et liberat sum gra dei Spūs timēti deū querit: et in respectu illi bñdices. Spes enim illoz in saluātem illos tōculi dei in diligētes se. Qui timet dñm nīl trepidabit et nō pauebit qm̃ ipse est spes eius. Timētis dñm beata est aīa ei: ad quē respiciet et qd fortitudo ei. Bñ dñi sup timētēs est: p̃ctos potēte: firmamētū virtutis: tegimē ardoris et vmbaciulū meritiāni: dēcatō offensionis et adiutorū casus exaltāō alam et illumināō oculos dñs sanitatē et viā et bñdictiōnem. Immolātiō et iniquo oblatio est maculata et nō sunt beneplicite subannatiōes inultuorum dñi solas sustinentibz se in via veritatis et iusticie. Dona iniquoz nō probat altissimū nec respiciat in oblationē iniquoz nec in multitudine sacrificiorū: eoq̃ propinabit peccantibz. Qui offert sacrificiū ex substantia pauperis: quasi qd victima sit in cōspectu p̃ris sui. P̃mo egētū vita pauperis est qui defraudat illum homo sanguinis est. Qui auferit in fudoie panē quasi qd occidit proximi suū. Qui effudit sanguinē et qui fraudē facit merenario fies sunt. Unus edificā et vnū destruens quid p̃dest illis nisi labor: tñ oīano et vnus maledicō: cuius vocē exaudiet deo. Qui baptizat a mortuo et iterū tūgit mortuū quid p̃ficiat lauatorū? Sic bñ qd teunat p̃cis iusti et iterū eadē facies qd p̃ficiat bñdictio se dñoz illi qd exaudiet.

C. S. g. bñ facere est orare et sacrificare. de bñlaritate offerendū de oratione pupilli et vidue et humilantiōe. **XXXV.** Qui cōseruat legē multiplicat orationē. Sacrificiū salutare est atq̃ dēre mādātis et dēscendere ad oī imitāte: et p̃pitiōne lūdit et sacrificiū sup iniusticiā et dēcatō p̃cis recedere ad iusticiā. Retribuet et gratiā qui offert similitū gēz et qui facit miam offert sacrificiū. Bñplacitū est dño recedere ad imitāte et dēcatō p̃cis recedere ad iusticiā. Nō apparebit aī cōspectū dñi vacuus. Hoc enī oīa p̃pter mādātā dei fiant. Oblatio iusti impinguat altare: odor suauitatis est in cōspectu altissimi. Sacrificiū iusti acceptū est: memoriā eius nō obliuiscet dñs. Bono alo gloriā reddet deo et non minuas p̃mitissas manū tuaz. In oblatōe bilare fac vultū tuū: et in exultatione sanctifica decimas tuas. Bna altissimū secundū donatū eius et in bono octo aduētiōe factio manū tuarum. qm̃ dñs retribuet eis: et sepius tñ retribuet tibi. Noli offerre munera p̃uua: nō enī suscipiet illa. Et noli inspicere sacrificiū iniustū: qm̃ dñs videt eis et nō est apud illū gloria persone. Nō accipiet dñs p̃sionē in superē et dēcatōne leui exaudiet. Nō despiciet p̃ces p̃pitiōne viduū si effundat loq̃ iam gemit. Nōne lacrimae vidue ad maxillā de

scēdēt: et exclamatō ei? sup dēducēt eas: Bna rilla et ascēdunt vīs ad celis: et dñs exaudiet nō delectabit in illis. Qui adorat deū in oblectatione et suscipiet: et dēcatō illi? vīs ad nubes pio: pinquabit. Dñs humilitāte se nubes penetrabit. donec p̃pitiōne nō cōsolabit et nō dēscendet do nec altissimū aspiciat. Et dñs nō cōgabietur iudicabit iustos et faciet iudiciū et iustissimū non habebit in illis patiētiā: vī cōtribulet doctum iustis et gētibz reddet vīdiciā donec tollat plentitudinē superboz et sceptrā iniquoz cōtribulet donec reddat hōibz secūdū actus suos et secūda op̃era adē: et secūdū p̃sumptionē illi? donec iudicet iudiciū plebis sue: et oblectabit iustos mīa sua. Spectiosa mīa dei in tēpore tribulationis quasi nubes pluit in tēpore siccitatis.

C. S. g. bñ p̃sionē oīm fidelis orō ad deū. de dēscēdit decimata de xpo qd in ecclia sponsa delectat cui? est colina et reges. **XXXVI.**

Miserere nostri deus oīm et respice nos et ostende nobis lucē miserationis tuas: et imitte timorē tuū sup gentes qd nō exēstēt de te vt cognoscāt qd nō est de? noli tu vt enarrēt magnalia tua. Bileua manū tuā sup gentes alienas vt videant potentā tuā. Bicut enī in cōspectu eorū sacrificiat? eo in nobis: sic in cōspectu nostro magnificaberis. In est vt cognoscant te sicut et nos cognouimus: qd nō est de us p̃pter te dñe. Bnnoia signa et imāta mirabilia. Glorifica manū et brachiū dextrū. Excita furorē et effunde irā. Et tolle aduersariū et afflige limitē scēptis tuis et memēto finis vt enarrēt mirabilia tua. In ira flāme deuotē et q̃ saluat et q̃ pessimā plebem tuā inueniant p̃ditionem. Eōter capat p̃ncipū et inimicū dēcentū nō est alius p̃ter nos. Cōgrega omnes tribz iacob: et cognoscāt qd non est deus nisi tu vt enarrēt magnalia tua et hereditabis coesicū ab initio. Miserere plebi tuē sup quā innocuat est nomē tuū: et israel quem coequasti p̃mo genito tuo. Miserere ciuitati sanctificatiōis tue hierusalē: ciuitati requietis tue. Be ple p̃son in enarrabilibus virtutibz tuis et gloria tua populi tuū. Bna testimoniū qd ab initio creatore tue sunt et suscita p̃catōes quas locuti sūt in noli tuē p̃phete p̃uoz. Bna mercedem sustinentibus vt p̃phete tui fideles inueniātur: et exaudi orationes seruorū tuoz. Secundū benedictionē aaron da populo tuo et dirige nos in viā iusticie: vt sciant om̃s qui habitant terrā: qd tu es deus cōspecto: secularis. Dēm eīcam mandauit venter: et est cibum cibo melior. Fauces cōnigunt cibum et cor insensatū verba mendacia. Cor p̃uauū dabit tristitiā: homo peritus resistet illi. Omne mākūlū excipiet mulier: et est illa melior filie. Species mulieris exhorbat faciem viri sui: et super om̃e concupiscentia hominis superduat de desideris. Et est lingua curatiōis: est et misericordis et misericordis: nō est vir illius scōm filio hominis. Qui possidet mulierē bonā inchoat possessionē: adiutorū scōm illi est et colina vt reges. Bbi nō est sepes diripietur possessio: et vbi nō est mulier ingemiscit egeno. Qui credit et non habet mūdū: Et deficiens vbiq̃q̃ obscurauerit quasi

puer. 15. b.

Hu. 19.

Ero. 15. b.

1. 34. d.

Deu. 19. b.

1. Co. 9. b.

Tob. 4. b.

Rom. 1. b.

Act. 10. f.

Intra eos
Iob. 9. b.

supra eos.

Hu. 6. d.

fuccintas latro exilens de ciuitate in ciuitatem.
 ¶ C. S. De discernendis amicis. de discernendis
 cōsiliariis. de querenda societate viri sancti et
 consilio. de locutione sophistica. de eruditione sa
 piētis et alia. ppus. vntanda. de vitanda crapula.
 Capitulum

Quōdo amicus dicit et ego amicitia
 coluit. sed est amicus solo nomine ami
 cus. Hōne tristitia lest vīs ad mouēt
 Sodalis aut et amicus ad inimicitiam
 cōuertent. Ad presumptio nequissima: vnde crea
 ta ea cooperire arida malicia: dolositate illius
 Sodalis amico cōiociā dabitur in oblectationi
 bus: et in tēpore tribulatiōis aduersari⁹ erit. So
 dalis amico cōdōlet causa ventris: cōtra hostē
 accipiet scūtū. Non obtusificari amici tui in alo
 tuor: nō immemori sis illius in operib⁹ tuis. Noli
 cōsiliari cū facero tuor: et zelantibus te abscondē
 consiliū. Omnis consiliarius pōt cōsiliū: sed est
 cōsiliari⁹ in temetipso. Cū cōsiliario malo sua alia
 tua. Pūius scito q̄ sit illius necessitas: et qd ipse in
 alo suo cogitat. Ne forte mittat fidem in terrā:
 et dicat tibi bona est vita mea: et stet cōtrariō vide
 re quid tibi eueniat. Cū viro irreligioso tracta de
 sanctitate: et cū insano de iusticia: cū muliere de
 his q̄ emulat. Cū timido de bello: cū negociato
 re de racione. Cū emptore de venditione. Cū
 viro liuido de gratis agendis. Cū impijs de pie
 tate. cum inhonesto de honestate. cum operario
 agrario. de omni opere cū operario annuali. de
 consumatione anni. cum seruo pigro de multa
 operatione. Non attendas his in omni consilio:
 sed cum viro sancto assidu⁹ esto: quēdā cognos
 ueris obseruante timore dei cur⁹ alia est scōm ani
 mā tuā. Quicūq; titubauerit in tenebris: nō con
 dolebit tibi. Et cor boni consilij statue tecū. Non
 est enī tibi alius plus illo. Anima viri sancti enī
 ciat aliquādo vera: q̄ septē circūspectores sedē
 in ecclesio ad speculandū. Et in his obus de
 p̄care altissimū vt dirigat in veritate viam tuam.

Ante omnia opera verborū verax p̄cedat: testes
 ante omne actū consiliū stabile. Quēdā neq; imus
 tabit cor ex quo partes quantitas ouisunt: bonum
 et malū: vita et mors et dñatir illoz est assidua lin
 gua. Vir peritus multos erudit: et aime sue sua
 tis est. Quī sophistice loquitur odibilis est: in omi
 re defraudabit. Non est enī illi data a dño gratia
 omni enī sapientiā defraudatus est. Est sapiens
 anime sue sapiens et fructus sensus illius lauda
 bilis. Vir sapiēs plebem suā erudit: et fructus sen
 sus illius fideles sunt. Vir sapiēs implebit bene
 dictionib⁹: et videntes illū laudabūt. Vita viri in
 numero dierū: dies autē ista et innumerabiles sūt.

Sapiens in pplo hereditabit honorē: et nomen il
 lius erit viuens in eternū. Fili in vita tua tēta ani
 mā tuā: et si fuerit neq; nō des illi potestates. Non
 enī omia obus expediunt: et nō omni anime omne
 genus placet. Noli audire est in omni epulatiōe
 et nō te effundas super oēm escam. In multis enī
 effusio erit infirmitas: et auditas appropinquabit
 vīs ad cholera. Propter crapulā multi obierūt.
 qui aut abstinentes est adiciet vitam.

¶ C. S. De medico honorādo. de oīdo ad deū
 in infirmitate. de cōfessione q̄ facit valere medicū
 nam. de exequijs mortuorū. de tēpore querende
 sapiētie. de singulis artificib⁹ sine quibus nō edi
 ficatur ciuitas.

Noua medicū ppter necessitatē: et el
 illū creauit altissimū. A deo est enī oīs
 medela: a rege accipiet donationem.
 Disciplina medicū exaltabit caput illi⁹
 et in cōspectu magnatorū collaudabit. Altissimū
 creauit de terra medicū: et vir p̄udēs nō abho
 rebūt illū. Nōne a ligno luluca est aqua amara
 Ad agnitōē hōm virtus illorū. Et dedit hōm
 bus scientiā altissimus: honorari in mirabilibus
 suis. P̄ his curans mitigabit dolores: et vngue
 tarius faciet pigmenta suauitatis et vnciones cō
 fiet sanitatis: et nō cōsummabit opera eius.
 Pax enī dei super facies terre. Fili in tua infirmi
 tate non despicias te ipsum sed oia dñm et ipse cu
 rabit te. Mueret a delicto et dirige manus: et ab oī
 delicto munda cor tuū. Da suauitatem et memoriā
 similitudinē et ipingua oblationē: da locū medico
 Et illū dñs creauit: et nō discedat a te: quod opus
 eius sunt necessaria. Et enī tēpus quādo in ma
 nibus illorū incurra: et p̄li vero dñm despiciunt
 et dirigat requiem eorū in sanitatē ppter cōser
 uationē illoz. Qui delinquit in cōspectu eius qui
 fecit et incidit in manus medicū. Fili in mortuis
 pducia chyma: quasi bira passus incipe plo
 rare: et scōm ludici cōtege corpus illius et nō des
 spicias sepulturā illius. Propter detatū autē
 amare fer luctū illius vno die et conolare ppter
 tristitiā: et fac luctū scōm meritū eius vno die vel
 duobus ppter detractiones. Tristitia enī festi
 natio mors et cooperit virtutē et tristitia cordis fe
 cit ceruicē. In abductione pmanet tristitia: et sub
 stantia inopia scōm cor eius. Non vederis in tri
 sticia cor tuū: sed repelle eam a te: et memento nō
 uissimorū. Noli obtusificari: enī est conuersio et
 hūc nūq; pderio: et tēpsum pessimabīs. Memori
 esto iudici mei scilicet enim erit et tū. Mibi heri et ti
 bi hodie. In requie mortui requiescere fac meo
 riam eius: et conolare illum in exiit spiritus sui.

Sapientiā scribere in tempore vacuitatis: et q̄
 nouatur actū sapientiā percipiet q̄ sapientia ne
 plebitur. Qui tenet aratū et qui gloriatur in ta
 calo stimulo bonos agit: et conuersatur in ope
 ribus eorū: et narratio eius in filijs thaurorum.
 Cor suum dabit ad versandos fulcos: et vigilia es
 ius in sagina vacuorum: omnis faber et archi
 tectus qui nocte tanq; diem trāssit qui sculpsit
 signacula sculpsit: et assiduitas ei⁹ variat pictu
 ram. Cor suū dabit in similitudinē picture: et vigi
 lia sua perficit opus. Sic faber ferrari⁹ sedes iuxta
 incudet: et cōsiderans opus ferri. Et opus ignis vnet
 carnes eius: et in calore fornacis cōcertatur. Hōz
 mallet innouat aurē eius et contra similitudines
 valis oculus eius. Cor suum dabit in consumma
 tionē operum et vigilia sua orabit in perfectio
 nem. Sic signus a d opus suum: conuertens pedi
 bus suis rotā: qui in sollicitudine positus est sem
 per ppter opus suū: et innumera est omis opera
 tio eius. In diachilo suo formabit lutum: et ante
 pedes suos curabit virtutem suam. Cor suum

Epo. 15. d.

13

sapia. 11. b

C

D

supra. 14. b

C

D

I. CO. 7. 9. C
1. 10. f.

Ecclesiasticus

dabit vt consumet litionem: et vigilia sua mun-
dabit fornicem. Omnes hi in manibus suis spe-
rauerunt: vnusquisq; in arte sua sapiens est. Si-
ne his obus nō edificat ciuitas. Et nō inhabitat
bunt nec inambulabūt in ecclesiā non transi-
ent. Sup̄ festā iudicij nō fedebūt: et testamentū
iudicij nō intelligit: neq; palā facient iudicij et
disciplinā: in parabollis nō inueniunt: sed crea-
turā cui cōfirmabunt: et deprecato illorū in opera-
tione artis: accōmodante alas suas: et cōquiren-
tes in lege altissimi.

C. S. De studio et exercitio sapiētis. de laude
ipsius oīta ad sanctimoniam. opa dei curiose scru-
tari p̄hibet. de spiritib⁹ creatis ad vindictā: q̄
p̄pta sua bonis bona in bonis: et malis mala i ma-
liū creata sunt ad initio.

Sapientia om̄ antiquorū exquirat sa-
piēs: in p̄phetenacijs. Narrationē
viroſū nominat oī cōseruabit: et in ver-
tutibus parabolarū simul introibit. Sc-
culita pueritiorū exquirat: in absconditis para-
bolarū cōuersabit. In medio magnatorū mini-
strabit: et in p̄spectu p̄sidiis appetit. In terrā ale
nigenarū gēnū parālet. Bona enī mala in oib⁹
tentabit. Cui soli tradet ad vigilandum diluculo
ad dñm q̄ fecit illū: et in cōspectu altissimi deprec-
bitur. Aperiet os suū in orōne: et p̄ delictis suis
deprecabit. Si enī dñs magnus voluerit: spiritus in
telligentiē replebit illū: ipse tanq̄ imbres emit-
tet eloquia sapiētie sue: et in orōne cōfitebitur do-
mino. Et ipse diriget cōsiliū eius: et disciplinā: et in
absconditis suis cōsiliabit. Ipse palā faciet disci-
plinā doctrine sue: et in lege testamenti dñi gloria-
bitur. Collaudabit multū sapientia eius: v̄s q̄
seculū nō deiecit. Non recedet memoria eius: et no-
men ei⁹ requiret a generationē in generationem.

Sapientia eius enarrabit gētes: et laudē eius
enūciabit ecclesia. Si p̄manſerit nomen ei⁹ vere
linget plus q̄ mille: et si requierit p̄derit illi. Ad
huc cōsiliabit: et enarrat: vt furor ei⁹ repletus sū
et in voce dicit. Obaudite me diuini fructus: et
q̄si rosa palāta sup̄ riuos aquarū fructificate.
Quasi liban⁹ odorē suauitatis habete. Glorietur
flores quasi lilij: et date odorē: et frōdete in gratiā
et collaudate canticū: et b̄dicite dñm in operibus
suis. Date nomini ei⁹ magnificentiā et cōstemini
illi in voce laboriorū vestrorū: et in canticis labiorū
et cytharis: et sic dicetis in cōfessione. Opa dñi vni-
uersa bona valde. In verbo enī eius stetit aqua
sicut cōgeries: et in sermone oīa illius sicut excep-
toria aquarū: qm̄ in p̄cepto ipsi⁹ placōi sit: et non
est minoratio in salute ipsius. Opa oīo carnis co-
ra illorū: nō est q̄c̄q; absconditū ab oculo ei⁹. In se-
culo v̄s in seip̄m respicit: et nihil ē mirabile i cōspe-
ctu ei⁹. Nō est dicere qd̄ est hoc: aut qd̄ est illud:
ola enī in t̄pe suo gēnt. B̄ndictio illius quasi flu-
mī: inūdiabit: et qd̄ cataclism⁹ aridā inebriauit: sic
ip̄a ipsius gētes: qm̄ nō exquirat illi: ē hereditas.

Quo cōuerſit aqua in siccitatē: et siccata est ter-
ra: et v̄s illi⁹ v̄s illorū directē fontē: sic p̄ctibus
offensionē in ira ei⁹. Bona bono creata sunt ad
lino: sic nequissimi bona et mala. Inuiti necessa-
rie rei vite hoīm: aqua ignis: et ferrū sal: et pa-

nio similitudo: et mel: et botrus v̄s: et oleū: et vesti-
mentū. Hec ola sanctia in bonis: et ip̄a et p̄ctō-
ribus in mala cōuerſent. Sunt spūs qd̄ ad vindi-
ctā creati sunt: et in furorē suo cōfirmauerunt tor-
menta sua. Et in t̄pe p̄sumptiorū effundent vir-
tutē: et furorē eius qui fecit illos p̄fundet. Ignis
grando fames: et mors: ola hec ad vindiictā creata
sunt. B̄stiarū dentes: et scorpj: et serpentes: rom-
phea vindicans in exterminio impiorū. In mādā
tio eius epulabuntur: super terrā in necessitate
p̄parabitur: et in tēporibus suis nō p̄teriet ver-
bū. Propterea ab initio cōfirmatus sum et cōsilia-
tus sum: et cogitatu et scripta dimisi. Ola opa dñi
bona et omne opus hora sua subministrabit. Non
est dicere: hoc illo nequius est. Ola enī in t̄pe suo
cōp̄iobant. Et nūc in ol coide: et oīa collaudate
et benedicite nomen domini.

C. S. De occupatione magna et graui iugo. et
de omni hoīm miseria. de transitu glorie et sup̄bie
impiorū. de benedictione iustorū. de p̄rogatiua ri-
mōi domini.

Cupatio magna creata est omib⁹ hoī-
b⁹: iugū graue sup̄ filios Adam a die
exitus de ventre matris eorū vsq; i die
sepulture et in matre oīm. Cogitationes
eorū et timores cordis ad inuētiōes expectatiōis
et dies finitiōis: a p̄sente sup̄ sedem gloriosam:
vsq; ad humiliatū in terrā cinerē ad eū qui v̄s
h̄yacintho et posat coronā vsq; ad eū qui operit
ligno crudo. Furor: zelus: tumultus: fluctuatio: et
timor mortis: aradūdia p̄seuerant: cōtentio: et in
t̄pe refectionis in cubili somni: nocis imitat sciē-
tiā eius. Modicū aut tanq̄ nihil i requie: et ab eo
in somnis quasi in die respect⁹. Cōturbat⁹ est in
visu cordis sui: tanq̄ q̄ enaserit in die belli. Si
t̄pore salutis sue excurrat: et admirans ad nullū ti-
morē cū ol carne ab homie vsq; ad pecu: et super
peccatores septuplū. Ad hec mors sanguis: flagel-
lio: et rōphea opp̄ssiones: fames: et cōritio: et flagel-
la. Sup̄ liquos creata sunt hec ola: et p̄pter illos
factus est cataclism⁹. Ola enī q̄ de terra sunt in
terrā cōuerſent: et aque oīs in mare cōuerſerūt.
Om̄e manus et iniquitas deiecit: et fides in seculū
stabit. Substantie triuitorū sicut flumina siccabū-
tur: et sicut tonitruū magnū in pluuia personabit.
In apertendo manus suas letabitur sic p̄uarica-
tores in cōsumatione tabescent. H̄potes ip̄o-
rū non multiplicabunt ramos: et radices immū-
de super cacumen petre sonant. Super omnem
aquam viriditas: et ad osam fluminis ante omne
fensū euellitur. B̄stia: sicut paradisi in benedi-
ctionib⁹: et misericordis in seculo permanet. Ultra
sibi sufficienti operari cōdalcabitur: et in ea in
uentus thesaurū. Silij edificatio ciuitatis confir-
mabit nomen: et super hanc mulier immaculata
computabitur. Minus et musica tescant cor: et su-
per vitrag dilectio sapientie. Tibie et psalterij
suauem faciunt melodiam: et super vitrag lin-
gua suauis. Sariatam et speciem desiderabit ocu-
lus tuus: et super hoc viride et sationes. Amicus et
fodalis in t̄pe cōuenientis: et super virosq; multi-
er cum viro. Fratres in adiutorij in tēpore tribu-
lationis: et super eos mla liberabit. Aurum et ara-

infra. 4. o. b

supia eod.

Eccl. 7. b
infra. 4. b

lfr. 4. 4. c

Eccl. 1. d.
marci. 7. d.

Eccl. 7. d
Exo. 1. c

supia. 1. 9. d

genti: constitutio pedum: et super vtriusq; consiliū beneplacitū. Facultates et virtutes exaltant cor et super hoc timor domini. Non est in timore dñi minoratio: nō est in eo inquirere a diuinitatib. Timor dñi sicut paradus beneplacitior: et super oēm gloriā operuerunt illū. Fili in tpe vite tue ne indigeas. Melius est enī mouē et indigere. Vir respiciens in mensam alienā: nō est vita eius in cogitatione victus. Vir etiam aliam suā cibis alienis. Vir autem disciplinatus et eruditus custodiet se. In ore ipsius iudicium cōducibitur inopia: et in ventre eius ignis ardebit.

CL. S. De memoria mortis et iudicii. de peditōe impiorū. de bono nōte curando. de sapientia publicana. monet a diuersis vicij abstinere. de fugienda muliere. **CLJ.**

Mors q̄ amara est memoria tua homi paci habēti in substantijs suis viro q̄to et cui? vie directe sunt in obuius: et ad hoc valenti accipere cibū. Mors boni est iudiciū tuū hol in digenti et qui minora fratribus: defecto erit et cū de obuius cura est et sic debiliūq; perdit sapiam. Noli metuere iudiciam mortis. Memeto q̄ ante te fuerunt: q̄ supētura sunt tibi hoc iudiciū a dño ol carnē: et q̄ supētiēt tibi in beneplacito altissimiūq; decē hie centus hie mille anni. Nō est enī in inferno accusatio verū filij abolitionis sūt filij pēto: et qui cōuersantur secus domos ipsorū. Filij peccatorū periet hereditas: cū semine illoz assiquitas opprobij. De patre impio querunt filij: ppter illū sunt in opprobio. Ve vobis viri ipsi qui delectistis legem dñi altissimi. Et si nati fueris in maledictiōe nascemini: mortui fueritis in maledictiōe erit pars vestra. Mā q̄ de terra sunt in terrā cōuertē turāc impij a maledicto in perditionē. Luctus homin in corpore ipsorū: nomen aut ipsorū debet. Curā habe de bono nōte: hoc enī magis pmanebit tibi q̄ mille thesauri preciosi et magni. Bone vite numerus dierū: boni aut nomen pmanebit i eū. Disciplina in pace cōseruare filij. Sapientia enī abscondita et thesaurus inuisus: que vilitas in vtriusq; Melior est hō q̄ abscondit stultitiā suā: hō q̄ abscondit sapiētiā suā. Uertitū reuertitū in his q̄ pcedunt de ore meo. Non est ei bonū oēm irreuerentiā obseruare: nō oia obuius bene placent in fide. erubescite a patre et a matre de fornicatione: et a pūdente et a potente de mendacio: a pūcipe et a iudice de delicto: a pūmagogā et plebe de iniquitate: a socio et amico de iniusticia et de loco quo habitas. De furto. de veritate dei et testamēto de discubitu i panib: et ab obfuscatōe dātis accēpti: a salutantib: de silentio: a respectu mulieris fornicarie: tab auersione vult: cognati. Ne auer tas facie a primo tuo et ab auferendo partē et nō restituendo. Ne respicias mulierē alieni viri: ne scruteris ancillā eius neq; steretis ad lectū eius. Cave ab amicis de sermonibus improperij: et cū de derisio ne improperes.

CL. S. De nō publicatioe sermōis absconditi. de psonarū nō accēptōe: et de quibsdā vicij ptiā larib: de filia luxuriosa custodienda: et fugiendo mulierē cōfostio. **CLJ.**

In duplices sermonē audit? de reuerentiā sermonis absconditi: et eris vere si ne cōfusione: et inuenies gratiā in corpore tuo oim homin. Ne p his obuiis cōfusione: et ne accipias psonā vt derelinquas. De lege altissimi et testamēto: et de iudicio iustificare ipsū de verbo socio: et viatorū: et de datione hereditatis amico: et de equalitate frater et ponderis. de acquisitione multoz et paucorū: de corruptione emptiōis et negociatorū: et de multa disciplina filioz: et sermo pessimo latus sanguinare. Sup mulierē nequā bonū est signū. Ubi man? multe sunt claudē et q̄d cūq; trades numeros et ponderis: dātū nō et acceptū omē describere. De disciplina infensa tū et fami: et de senioib: q̄ iudicant ab adolescentib: et eris erudit? in obuiis: et pbabili in cōspectu oim viatorū. Filia ptiā abscondita est: vigilia et sollicitudo ei? anser somnū: ne forte in adolescentia sua adultera efficiat: et cū viro cōmota odibilis fiat: neq; polluat in dignitate sua et paternis suis grauida inuentat: ne forte cū viro cōmota trāsgrediat? aut certe sterilis efficiat. Sup filia luxuriosam cōfirma custodiā neq; faciat te in opprobriū venire inimici a detractioe in ciuitate et ab iectioe plebis: et cōfundat te in multitudine populi. Omni hol noli attēdere in specie: et in medio mulierū noli cōmori. De vestimentis enī pcedit nea. Et a muliere inq̄tas viri. Melior est enī inimicus viri q̄ beneficiarius mulier et pfundens i opprobriū. Memot ero igit opēz dñi: et q̄ vidi annūciabo in sermonib: dñi oia opē. Sol illuminans p oia et respicit: gloria dñi pleni est op? eius. Nō ne dñs fecit scōs enarrare oia mirabilia sua: que cōfirmat dñs omē p fabulo in glia sua? Abyssum et cor homin inuestigat: et in astutia corē excogitauit. Cognouit enī dñs omē scientiā et insperit in signis eius annūciāns q̄ pterierit et q̄ supētur a sunt: reuelans vestigia occultoz. Non pte rit illū omis cogitatu: et nō abscondit se ab eo vll? sermo. Magnalia sapientie sue decorauit que est ante seculū et vsp in seculū: neq; adiecit est neq; minuit et non eget alicui cōsilio. q̄ desiderabilia omia opera eius et tanq; cannella que est cōfiderare. Omia hoc viuūt et manent in sām: in oī ne cessitate omia obaudunt ei. Omia dulcia: vnum contra vniū: nō est quicq; deesse. Amisus vsp pfuabit bona. Et q̄s satis si videns gloriā ei? et

CL. S. Enūciat mirabilia dei. laudat creatōis: et in laus dei dicit se desicere. **CLJ.**

Alrudinis firmamento pulchritudo eius species celi in visione glorie. Sol in aspectu annūciāns in exitu: vas amabile opus excelli. In meridiano exurit terrā: in conspectu ardoris eius quis poterit sustinere? Fornacem custodiens in operib: ardoris. Tripliciter sol exurit montes radios igneos effusit flans: et resurgens a radij suis obcecat oculos. Magn? dñs q̄ fecit illū: in fmoib? et testis nautis. Et luna solb? i tpe suo: ohlio ipis et signū eū. Luna signis dei festi: luare q̄ minuit in psumatione. Mensis fmo nomen ei? et crescit mirabiliter in consummationē. Haec castrois in excellis in firmamento celi respondens gloriose.

Ecclesiasticus

Species cell gloriæ stellarū mundi illumināō in excelsis dñs. In verbis sancti stabit ad iudiciū: et non deficient in vigiliis suis. Valde arcum t be nedic eū qui fecit illū. Valde speciosus est in spē dñs suo. Si autem celū in circuitu glie sue: man⁹ excelsi aguerūt illū. Impro suo acceleravit niue et accelerat cōfessiones emittere iudiciū sui. Propterea apti sunt dñs aurī: et vola uerūt nebu le sicut aues. In magna magnitudine sua posuit nubes: t cōfracti sunt lapides grandinis. In conspectu eius cōmouebunt mōtes: in uolūrate ei⁹ aspira uit notus. Idcirco tonitruū ei⁹ verberauit terrā: tē pētas aquilonis t cōgregatio spūs et sicut auis demōtis ad sedendū aspexit niuey: t sicut locusta demet gens descensus ei⁹. Pulchritudinē cando ris ei⁹ amirabit oēs: t sup imbry ei⁹ expauescit cor. Idcirco sicut salem effunderet sup terrā: t dñs gela uerit tanq cacinima tribuli. Frigidus uent⁹ adflauit t gelauit crīst alius ab aqua. Sup oēm cōgregationē aqurū requiescet: t sicut locusta in duet fe aq. Et deuorabit montes t exuret deser tū t exstinguet uirtutē sicut ignē. Mediana oīm in festinatōe nebulæ t ros obulā a ab ardore uenit t humilē efficit ei⁹. In sermone ei⁹ siluit uerū t cogitatōe sua placabit abyssum: t plantauit illū dñs iesus. Qui nauigat mare: enarrat pericula ei⁹: t audientes aurib⁹ nostris amirabimur. Glie scāra opera t mirabilia: varia bestiarū gene ra t oīm pecosū: t creatura beluarū. Propter ip̄s cōfirmatus est itineris finis: t in sermone eius cō posita sunt omnia. Multa dicim⁹: t deficiunt ver bie: cōfirmatio autē sermonū ipse est. In oibus gloriā eius: ad qd ualebim⁹. Ip̄e em̄ oīp sup oīa opa sua. Terribilis dñs t magnus uehemēt et mirabilis potētia ip̄s. Idcirco cōtē dñm q̄tā cūq potuerit sup aletib⁹ ad huc: et amirabilis magnificētia ei⁹. Benedicentes dñm exaltate illū quātū potētia maiōr est ei⁹ omni laude. Et exaltantes eū replemini uirtute. In laboriois non em̄ cōprehēdētis. Quis uidēbit eū t enarrabit: t quis magnificabit eū sicut est ad intior? Multa abscondita sunt maiōra his. Pauca ei⁹ uidimus opē ei⁹. Idcirco autē dñs fecit: t pie agentib⁹ de dit sapientiam.

¶ C. S. Laudat gñaliter viros glosos. de laudi b⁹ enoch: noe: abia: isaac: t iacob. xliij.

Eudem viros glosos t parentes nostros in generatōe sua. Multā gloriā fecit dñs magnificētia sua a secto. Inantes in potētiab⁹ suis: hoies ma gni uirtutē t prudentia sua pēdicit in facientes in pphētis dignitatē pphēta: t impanes in p̄sen ti populo: t uirtutē pēdicit populo sanctissima uerba. In pueritia sua requiritēs modos musi cor: t narrantes carmina scripturarū. Hoies di uites in uirtute pulchritudinis studiū habentes pacificantes in domibus suis. Om̄s isti in gene ratōib⁹ gentis sue gloriā adepti sunt: t in dieb⁹ suis habent in laudibus. Qui de illis nati sunt re liquerunt nomen narrandi laudes eorū. Et sunt quorū nō est memoria. Perierunt quasi qui non fuerint: t nati sunt q̄i non nati: filij eorū cū ip̄is. Sed illi uiri misericordie sunt quorū pietates nō

defuerunt. Cū semine eorū permanent bona: hereditas sancta nepotes eorū. Et in testamētis stetit semen eorū: filij eorū ppter illos uisq in eternū manent. Semen eorū t gloriā eorū non de relinquitur. Corpora eorū in pace sepulta sunt t nomen eorū uiuet in generatōe t generatōe nem. Sapientia ip̄s uiri narrat populi: t laudes eorū nūciat ecclesiā. Enoch placuit deo t trans latus est in paradysum: ut det gentibus sapientia. Hoc inuentus est perfectus iustus: t in tempore trucidē factus est recōciliator. Ideo dimissum est reliquū terre cū factū est diluuiū. Testamēta sc̄i posita sunt apud illū: ne deleri possit diluui oīm caro. Abia magnus pater multitudinis gentiū: t non est inuentus similis illi. Qui conser uauit legem excelsi: fuit in testamēto cū illo. In carne eius stare fecit testamētū: t in tentatione inuentus est fidelis. Ideo iureiurandū dedit illi gloriā in gente sua crescere illū quasi terre cumā lū: ut stellas exaltare semen ei⁹: t hereditare il los a mari uisq ad mare: t a flumie uisq ad terio s terre. Et ysaac eodē mō fecit ppter abia p̄m eius. In hōicōne oīm gentiū dedit ei dñs t testa mentū suū cōfirmauit sup caput iacob. Agnouit eū in benedictōib⁹ suis: dedit illi hereditatē t diuisit illi partē in tribub⁹ duodecim. Et p̄er uauit illi hoies misericordie inuenientes gratia t in oculis om̄is carnis.

¶ C. S. De laudibus moysi et aaron t phineas. Capitulum xlv.

Inlectus deo t hoibus moyses: cui me moria in hōicōne est. Silem illū fecit in gloria sc̄ptorū: magnificauit eū in ti moie limico p. In abis suis mostrā pla cabat. In facit illū in conspectu regū t iussit illi eorū p̄pō suo t offidit illi gñam suā. In fide t leni tate ip̄i sanctū fecit illū: elegit ei⁹ ex omi carne. Audiuit em̄ eū t uocē ip̄i t induxit illū in nubē. Et dedit illi cor ad s̄cepta t legē uite t discipli ne docere iacob testamētū suū: iudicia sua israel. Excelsū fecit aaron fratrē suū t silem sibi de tri bu leui. Statuit ei testamētū eternū: t dedit illi sacerdotiū gentiū: t in facit illū in gloria. Et cir cūcūxit eū zona iusticie: t idcirco est stola glie t co ronauit eū in uale uirtutis. In cūpēdes t fero ralia t hūerale posuit ei⁹: cinxit illū in tintinabulis aureis p̄mis in gyo: bare sonitū in incessu suo: audiri facere sonitū in tēplo in memoriā glia gē tis sue. Stola sanctā auro t hyacintho purpura opus teritile uiri sapientis iudicio t ueritate p̄dit. Toto cocco opus artificis gēmis p̄ctosis figura tis in ligatura auri t opi lapidariū sculptū i mē riā p̄m nūe t tribulū isrl. Corona aurea sup mitrā ei⁹: et p̄ssa signo sanctitatis: glia bonitatis et opus uirtutis: desiderio oēs op̄a ornata. Sic pulchra a si ip̄m nō fuerit talia uisq ad ouentū. Nō est idcirco illa alienigena alidē: t̄m filij ip̄i soli t nepotes ei⁹ p̄ omē t̄p̄a. Sacrificia ip̄i p̄sumata sunt iugit dīdie. Cōpleuit moyses man⁹ ei⁹ t uenit illū oleo sc̄rō. Factū ē illi t testamētū et nū t semini ei⁹ sicut dies celi: fungi facer dotio t t̄fe laudē t glificare p̄p̄m suū in note suo. Ip̄m elegit ab omi uiuente offerre sacrificium deo incensum t bonū odorē

supia. 39. b
Dei. 5. c
Iob. 11. b
Dei. 11. a
Dei. 17. a

D
Dei. 11. c
Dei. 11. d

B
Exo. 11. a

B
Exo. 1. g.

C
Leu. 8. b.

Ecclesiasticus fol. CXC VII

in memoriam placare p ppsu suo. Et dedit illi in pceptis suis potestates: et testamētis iudicior: docere iacob testimonia: et in lege sua lucē dare isrl. Et ptra illū steterūt alieni: et ppter inuidiā cū cūderūt illū hoies in deserto qui erāt cū dathā et abryon et cōgregatio hoies in iracundia. Illud dñs de⁹ nō gloriatur illi: cōsumpti sunt in ipso iracundie. Fecit illis mōstrā: cōsumpsit illos in flama ignis. Et addidit aarō gloriā: et dedit illi hereditatē et pmititias frugū terre dimisit illi pānem ipsi in pūmis parauit in facierat. nā et sacrificia dñi edet que dedit illi et semini ei⁹. Ceterum inter gētes nō hereditabit: pars nō est illi in gēte. Ipse est em pars ei⁹ hereditas. p pnceps illi us eleazari terti⁹ in gloria imitando eū in timore dñi: et stare in reuerēcia gētium bonitate et alacritate alie sue placuit deo isrl. Ideo statuit illi reuerētā pacis: et pcepit sanctoꝝ: et gētis sue: ut sit illi in semini ei⁹ sacerdoti dignitas in eternū. Et testamētū dedit regi filio iesse de tribu iuda heredes ipsi et semini ei⁹: ut daret sapiētia in cor: nrm indicare gentē suā in iusticia: ne abolerent bona ipsōꝝ et gloriā ipsōꝝ in gentē eorum eternū fecit.

C. S. De laudib⁹ ioseph: caleph: et samuelis. **xlvi**
Iosue i bello ioseph naue successos moy si in prophetia qd fuit magn⁹ fecidū nomen suū: marim⁹ in salute electoꝝ dei: expugnare insurgētes hostes ut cōsequeretur hereditatem isrl. Quā gloriā adept⁹ est in tollēdo manus suas: et iaciēdo cōtra ciuitates rompheas. Quis an illū fecit? Nam hostes ipse dñs percussit. Aut nō in iracundiā? impeditus est sol et vna dies facta est quasi duo. Inuocauit altissimi potēte in oppugnando inimicos vniq: et audiuit illū magnus et sanctus de⁹ in saix grandinis virtutis valde fortis. Imperū fecit cōtra gentē hostilē et in descensu pōdidit contrarios ut cognoscant gētes potētiā ei⁹: qd cōtra deū pugnaire nō est facili⁹ securus est tergo potētes illi in dieb⁹ moysi miam fecit ipse et caleph filius iephone: stare cōtra hostē et prohibere gēte a peccatis: et perstringere murmur malicie. Et ipsi duo constituti a periculo liberati sunt a numero fecerūt toꝝ milib⁹ pedirū inducere illos in hereditatē in terram que manat lacr mel. Et dedit dñs iphi caleph fortitudinē et vsp in fenestrat pmasit illi virtus: ut ascēderet in excelsam terrellocus: et semen ipsi obtinuit hereditatē. Et viderūt oēs filij isrl qd bonus est obsequi serō deo. Et iudices singuli suo noie quoꝝ nō est cōstruip cor: qui non auerit sunt a dño ut sit mōstra illōꝝ in benedictione. Et ossa eoꝝ pullulāt de loco suo: et nomen eoꝝ pmanet in eternū pmanēt ad filios illoꝝ sanctoꝝ viꝝ gloriā. Dilect⁹ a dño deo suo saluip ppheta dñtenuouat imperiū et vnit pscipies in gente sua. In lege dñi congregatio iudicauit: et vidit deū iacob et in fide sua pbarus est ppheta. Et cognovit et in verbis suis fidelis. qvrid deū lucis Et inuocauit dñm olporēm in oppugnādo hostes circūstantes vndiq in oblationē viri inuolati. Et itonuit de celo dñs et in sonitu magno audiat fecit vocē suā: cōstruit principes et totū: et

ofo ducoꝝ philistim et an rēp finis vite et securi testimonij piebut in cōspectu dñi et xpi. Pecunia et vsp ad calciamēta ab oi carne nō accepti: et nō accuſauit illū homo. Et post hec dormuit et votū fecit regi. et offēdit illi finē vite sue: exaltauit vocē ei⁹ de terra in pphētia delere impietate gentis.

C. S. De laudib⁹ nathā: dāuid et salomōis et in perfectione golie de roboꝝ impudētia et hieroboam idolatria qui fecit peccare isrl.

xlvi
Decurrat nathā ppheta in diebus dāuid. Et quā adeps separat⁹ a carnē sic dāuid a filio isrl. Cū leonibus luit quasi cum agnis et in visio similiter fecit sicut in agnis onū. In iuuēntute sua nūquid nō occidit gēgātē et abluuit opprobrium de gēte? In tollēdo manus in fero funde deiecit exultationē golie vbi inuocauit deū olporēte: et dedit in dextera ei⁹ tollere hoīem fortē in bello: et exaltare cornu gētis sue. Sic in decē milib⁹ gñificauit eū et laudauit eū in bñdictionib⁹ dñi in offere do illi coronā glorie. Cōstruit em inimicos vndiq: et exirpauit philistim p rarios vsp in hodiernū diē. Cōstruit cornu ipsoꝝ vsp in eternū. In ope dedit cōfessionē sancto et excelsio in xbo glie. De oi corde suo laudauit dñm et dilexit eū qd fecit illū et dedit illi cōtra inimicos potētiā. Et stare fecit cātores cōtra altare et in sono eoꝝ dulces fecit modos. Et dedit in celebrationib⁹ decus: et inuicauit tēpoia vsp in cōsumationē vite ut laudaret nōm sanctū dñi et amplificaret nane dei sanctitatis xps purgauit pēta ipsi: et exaltauit in eternam cornu ei⁹. Et dedit illi testamentū regni et se des glorie in isrl. Post ipm succēdit fili⁹ ienſar⁹ et ppter illū deiecit oēm potētiā inimicoꝝ. Salomon iperauit in dieb⁹ pacis: cui subiecit deus oēs hostes ut cōderet domū in noie suo et pararet sanctitatē in sempiternū quēdamodus: eradi tus est in iuuēntute sua. Et impler⁹ est quasi flumē sapiētia: terrā retereit aia sua. Et repleti sunt in comparationib⁹ enigmata: ad istas lōge diuulgati est nōm tuū: dilect⁹ es i pace tua. In cāntentis et puerbis et psalmis et cōgratib⁹ mirare fuit teret i noie dñi dei cui et cognomē de⁹ isrl. Collegisti quasi auriculā aurib⁹: et vt plūib⁹ completi argēti: et inclinat⁹ femora tua mulieribus. Pore stare habuisti i corpore tuo. Dedisti maculā i gloria tua. et pphanaisti semē tuū inducere iracundiā ad liberos tuos: in ceteris suffragia tuaz vt faceres imperiū bipartitū: et ex effray m iperare imperium durū. De⁹ aut nō derelinquet miam suam et nō corrūpet nec deiebit opera sua: neq perdet a stirpe nepotes electi sui: semen ei⁹ qd diligit dñm nō corrūpet. Dedit aut reliquū iacob et dāuid de ipsa stirpe. Et finem habuit salomon cū patrib⁹ suis. Et dereliquit post se de semie filio gēne stultitiā: et immutatum a prudentia roboꝝ qd auertit gentē cōfiliū suo et hieroboam filium nabath qui peccare fecit isrl. et dedit viā peccatū offray: et plurima redundauerunt peccata ipsoꝝ. Et al de enim auerterūt illos a terra sua. Et quēsiuit omnes nequitias vsp dum perueniret ad illos defensio: et ab omnib⁹ peccatis liberauit eos

2. Re. 12. 9.
 2.
 1. Re. 17. 1.
 1. Re. 18. b.
 2. Re. 11. b.
 3. Re. 11. a.
 3. Re. 11. a.
 3. Re. 11. a.

flu. 26. a.

B

flu. 25. c.

B

iosue. 10.

B

flu. 4. a.

iosue. 14.

C

B

1. Re. 7. c.

Ecclesiasticus

C. S. De laudibus helye: helyzel: ezechyle et eiaie.

H surrexit helyas ppheta quasi ignis et verbum ipsi quasi facula ardebat. Qui induxit in illos famem et imitantes illum in uisita sua pauci facti sunt. Non enim potest sustinere precepta domini: ubi dicitur cunctis et delectat a se igne terre. Sic amplius est helyas in mirabilibus suis. Et quis potest similiter sic gloria tribui? Qui sustulisti mortuus ab inferis de fonte mortuis in verbo domini deique deiecit reges ad penitentiam et cōfregisti facili potentia ipsoz et gloriosos de lecto suo. Qui audis in syna iudicia: et in ore iudicia defensionis. Qui regis reges ad penitentiam et pphetas facis successores post te. Qui receptus es in turbine ignis in curru equoz igneo: qui inscriptus es in iudicio tepore lenire iracundia domini cōsiliare cor patris ad filium: et restituere tribum iacob. Beati sunt qui te viderunt et in amicitia tua decorati sunt. Nam nos vita vultum tuum post mortem aut non erit tale nomen nostrum. Ibi etiam qui in turbine tectus est in heliseo cōpler est ipse et. In diebus suis non primum palpitare et potentia nemo vicit illi. Nec superavit illum verbum aliquod et mortuus pphetauit corpe et. In vita sua fecit monstra: et in morte mirabilia operatus est. In omnibus istis non penituit populo et non recessit a precibus suis visum abieci sunt de terra sua et dispersi sunt in omnem terram: relicta est gens per paucos: princeps in domo dauid. Quidam ipso fecerunt quod placeret deo: alii ad multa commiserunt peccata. Ezechias minuit ciuitatem suam: induxit in mediu et aquam: fodit turrim rupem et edificauit ad aquam puteum. In diebus istis ascendit sennacherib et misit rapsacem et sustulit manum suam contra illos: extulit manum suam in synagoga: superbus factus est potentia sua. Tunc mota sunt corda et manus ipsoz et voluerunt quasi parturientes mulieres. Et inuocauerunt dominum misericorditer: et paterentes manus suas extulerunt ad celum: et sanctus domini et. Et auduit cito vocem ipsoz. Non est cōmemoratus peccator ipsoz neque dedit illos limitibus suis: sed purgauit illos in manu istius sancti pphete. Deiecit castra assyriorum et cōtrivit illos angelus domini. Nam fecit ezechias quod placuit deo et fortiter fuit in via dauid patris sui quia mādauit illi eiaias ppheta magnus et fidelis in conspectu dei. In diebus istis retro rediit sol et addidit regitatem. Ipso magno vi diuinita et cōsolatio est lugentes in syon: visus in sempiternum. Ostendit futura et abscondita ante conspectum euentrent.

C. S. De laudibus ioseph de immunitate triuz regum a peccato ceteroz regu. De persecutione hieremie de laude ezechie et de buodecim pphetarum de laudibus zoibababel. neemie. enoch. ioseph. serph. et sem. qui gloriatur a depti sunt super omnes in origine adam.

Memoia ioseph in cōpositione odoris facta opus pignoratit. In ore quasi mel indubitat ei memoria: et vt musica in conuiuio vini. Ipse est directus diuinitus in penitentia gentis et tulit abominationes impietatis. Et gubernauit ad dominum cor ipsum. et in diebus peccatorum corroboraui pietatem. Prius dauid

et ezechia et ioseph reges peccatorum cōmiserunt. Nam re: liquerunt legem altissimi reges iuda: et cōtempserunt et moie dei. Dederunt enim regnum suum alijs et gloria suam alienigene genti. Inciderunt electa sanctitatis ciuitate et desertas fecerunt vias ipsi in manu hie remie. Nam male tractauerunt illum qui a vetere matris consecratus est: ppheta: euertere et erueret et dederet et iterum edificare et renovare. Ezechiel qui vidit cōspectum glorie quā ostendit illi in curru cheubim. Nam pmemoratus est inimicorum in timore: diffusa cere illis qui ostenderunt rectas vias. Et buodecim pphetas ossa pululauit de loco suo. Nam corroboraui iacob et redemerunt se in fide stratus tue. Quos amplificemus zoibababel: nam ipse quasi signus in dextera manuum israel. Et ioseph filium ioseph dech. Qui in diebus istis edificauerunt domum: exaltauerunt et pluri sancti domo: parati in gloria sempiterna. Et neemias in memoria multi positus et ceteris nobis muros euertis: et stare fecit positus et leram qui erexit domos nostras. Memoriarum est in terra qualis enoch nam ipse receptus est a terra. Et ioseph qui natus est homo princeps fratrum firmamentum gentis: rector fratrum stabilimentum populi: et ossa ipsius visitata sunt: post mortem piophetauerunt. Serph et sem apud homines gloria a depti sunt: et super omnem animam in origine adam.

C. S. Laus ioseph meo is onle filius de duabz gentibz quas odit: et tertia quā non est gentis. De nomine scriptis et de laude huius operis.

Simeon onle filius sacerdos magnus qui in vita sua suffulsi domum et in diebus suis corroboraui templum. Templum enim altitudo ab ipso fundata est gloria et duplex edificatio: excelsi parietes templi. In diebus istis emanauerunt putei aquarum et quasi mare adpleti sunt supra modum. Qui curauit gentes suas: et liberauit eas a pditione. Qui preualuit amplificare ciuitatem: qui adeptus est gloriam in cōuersatione gentis: et ingressum domum et atrium amplificauit. Quasi stella matutina in medio nebulæ. Et quasi luna plena in diebus suis lucet: et quasi sol resurgens lucis effulsit in templo dei. Quasi arcus resurgens inter nebulas glorie: et quasi flos rosarum in diebus: vernis: et quasi illa que sunt in transitu aquarum dolens in diebus estatis. Quasi ignis effulgens et ignis et quasi thyrus ardens igne. Quasi aurei solis domus ornati in lapide precioso. Quasi olivæ pullulantes et cyprissus altitudinis de extollens. In accipiendo ipsum solium glorie et vestiri cum in cōsumatione stratus in ascensu altaris sancti gloriæ dedit sanctitatis amictum. In accipiendo autem partes de manu sacerdotum et ipse stans iuxta aram circa illius coena fratrum: quasi platanus cedri in more libano sic circa illam steterit quasi rami palme et oves filii aaron in gloria sua. Obliatio autem domini in manibus ipsoz: coram ois in synagoga israel: et cōsummatio fungens in aram amplificatione oblatione excelsi regis porrexit manum suam in libatione: et libauit de sanguine eius. Et studuit in fundamento altaris odoriferum vinum excelsi principis. Tunc exclamauerunt filii aaron in tubis ducibus sonuerunt: et audita fecerunt vocem magnam in memoria coram domino. Tunc ois populus simul pperauerunt et ceciderunt in faciem super terram a adorare dominum deum suum

et dare pces oportet in deo excelsio. Et amplificare
runt pialles in vocib' suis et in magna domo fa
crus est sonus exultationis plenius. Et rogauit po
pulum dñm excelsum in pce vsq; ad perfectus est
honor dñi: man' sua pcedit. Et deicēdes ma
nus suas extulit in omnem congregationem fili
um israel dare gloriam deo a labijs suis: et in no
mine ipsius gloriari. Et iterauit orationem suam
volens ostendere virtutē dei. Et post rursum pl'
orauit deum omnium. Qui magna fecit in omni
terra qui auxit dies nostros a ventre matris no
stre: et fecit nobiscum secundum suam misericor
diam: et nobis locunditate cordis: et fieri pa
cem in diebus nostris in israel per dies semper
nos credere israel nobiscum esse dei misericordi
am: ut liberet nos in deo' suis. Duas gētes odit
anima mea: tertia autem non est gens quam ode
rim. Quis sedet in monte seyr: et philiisim' stult'
populus qui habitat in sychemis. Doctrinam sap
ientie et discipline scripsit in codice isto: iesus fi
lius syrach hierosolimita qui renouauit sapiēti
am de corde suo. Beatus qui in istis versatur bonis.
Qui ponit illa in corde suo sapiens erit semper.
Si enim hec fecerit ad oia valēbit quia lux dei ve
ligium eius est.

Oratio iesu filij syrach. Lpm. 11.
Confitebor tibi domine rex et collauda
bo te deam saluatorē meum. Confite
bor nomini tuo quo niam adiutor et pro
rector factus es michi et liberaisti corp'
meū a perditione: a laqueo lingue inique: et a la
bis operantiū mendacium: et in conspectu astra
rum factus es michi adiutor. Et liberaisti me se
cundum multitudinē misericordie nominis tui
et rugientib' preparasti ad pacem de manib' que
rentium animā meā: et de peccatis tribulationū q'
circūdederūt me a p'stura flāme q' circūdedit me:
et in medio ignis non sum estuatus. De altitudine
ventris inferi et a lingua coquinata et a vbo mē
daci a rege liq' et a lingua iusta. Laudabit vsq; ad
mortem anima mea dominum: et vita mea appropin
quans erat in inferno deorsum. Circūde
runt me vndiq; et non erat qui adiunxerit. Respi
ciēs eram ad adiutorium hominum et non erat.
Memoratus sum misericordie tue domine et coo
perationis tue que a seculo sunt: quoniam eruis
sustinentes te domine et liberaas eos de manibus
gentium. Egalasti super terram habitationem
meam: et pro morte deficiente deprecari' sum. In
uocaui dominum patrem domini mei ut non de
relinquat me in die tribulationis mee: et in tempo
re superborum sine adiutorio. Laudabo nomen
tuum assidue: et collaudabo illud in confessione et
exaudita est o's mea. Et liberaasti me de perditio
ne: et eruisi me de tempore aliquo. Propterea cōfi
tebor et laudem dicam tibi et benedicam nomi
ni domini. Cum ad iudiciū: sum p'ius q' oberra
rem quēuis sapientiam palam in oratione mea.
Ante tempus postulabam pro illa: et vsq; in no
uissimū inquiram eā: et flobebit tanq' precor vna
Letatum est cor meum in ea: ambulauit pes me
iter rectum: in iuuentute mea inuestigabam eam.
Inclinaui modice aurem meā et excepi illā. Vol

tam inueni in meipso sapientiam: et multum pro
feci in ea. Danti michi sapientiam: dabo gloriam.
Consiliatus sum enim ut fierem illum: zelatus
sum bonum: et non confundar. Colluctata est ani
ma mea in illa: et in faciendo eam confirmat' sum.
Manus meas extendi in altus: et in sapientia ei'
luxit anima mea: et ignorantia mea illuminā
uit. Animam meam direxi ad illum: et in agnitōe
inueni eā. Possedit cor ipsa cor ab initio propter
hoc non derelinquar. Cūter me conturbatus
est querendo illum: propterea bonas possidebo pos
sessionem. Dedit enim michi dominus linguam
mercedem meam: et in ipsa laudabo eum. Appo
piate ad me in docti et congregate vos in domus
discipline. Quid ad huc retardatis? Et quid dici
tis in his? Anime vestre situnt vehēment'. Ape
riui os meum et locutus sum. Compareate vobis
sine argento sapientiam et collum vestrum subij
cite iugo eius et suscipiat anima vestra disciplinā.
In proptio est enim inuenire eam. Et videte ocu
lis vestris quia modicum laboraui: et inueni mi
chi multam requiem. Assumite disciplinā in mal
to numero argenti: et copiosum aurum possideat
in ea. Letetur anima vestra in misericordia eius
et non confundemini in laude eius. Operamini
opus vestrum ante tempus: et dabit vobis mer
cedem vestram in tempore suo.

Explicit liber Ecclesiasticus.

Incipit oratio salomonis.

Inclinauit salomon genua sua in cō
spectu totius ecclesie israel et aperuit ma
nus suas ad celum: et dixit. Domine de
us israel nō est similis deus in celo sur
sum: neq; in terra deorsus qui custodios testamē
tum tuum et misericordiam pueris tuis euntibus
in cōspectu tuo in toto corde seruans puero tuo
dauid que locutus es illi et locutus es in ore tuo
et in manu tua implisti quasi dices iste. Et nūc do
mine deus israel custodi puero tuo dauid patri
meo que locutus es illi dicens. Nō deest tibi vir
a facie mea sedens in throno ist'. Verū si siculi
dierint filij tui legem meā et in pceptis meis aban
derint sicut abula vultus in cōspectu meo fideles. Et
nunc domine deus israel creditum est verbum qd
locutus es puero tuo dauid: qm si vere habitabit
deus cum p'bosus in terra. Si celum et celi celos
non sufficiant tibi: quātomagis domus hec quā
edificauit? Sed respicias ad orationes serui tui et
deprecationem eius ut exaudias domine placā
tionem orationis quam puer tuus orat coram te
hodie: ut sint oculi tui super domum hanc die ac
noctē in locum quem dixisti inuocare nomen tu
um: et exaudias orationem quā puer tuus orat
in hoc loco: et exaudias precatōnem pueri tui et
populi tui israel: oserint in loco isto: et exau
dias in loco habitatiois de celo: et exaudias et
proptius sis si peccauerit vir in te.

Explicit oratio salomonis.

supra. 9. b.

3. re. 2. c.

Incipit prologus in Esaiam prophetam.

Emo cum propheta versibus viderit esse descriptos meteo eos estimet apud hebreos ligari a liquid simile habere de psalmis vel operibus salomonis. Sed quod idem ostendit et tulleo fieri: ut per cola scribantur comata: qui versus p[er] se non versibus compositi fuerint. Hos quoque vilitati legittimum prouideat interpretacione nouam nouo scribendi genere distinctimus. Sic p[ri]mum de esaiam sciendum: quod in sermone suo discretus sit quippe ut vir nobilissimus: ubi eleganter nec habet quicquam in eloquio rusticitatis admixtus. Unde accidit ut per ceteros florem sermonis eius translatio non potuerit perseruare. Deinde etiam hoc adiciendum. quod non tam prophetam dicendum sit quam euangelista. Ita enim vniuersa christi ecclesieque mysteria ad liquidum profectus est: ut non p[er]tineat eum de futuro vanciaris sed de p[re]teritis prophetia texere. Unde consilio nouissime tunc temporis septuaginta interpretes fidei sue sacramenta perspicue ethniciis prodere et sancti canibus et margaritis porcia daret: qui hac editione legentis ab illius animaduertentibus abscondita. Nec igitur non quatuor lapides sit prophetas intelligere nec facile quicquam posse iudicare de interpretacione: nisi intellexerit ante que legentis flos quoque patere moribus plurimum et stimulare lingua: quod consequi non valent despiciat. Scies ergo et p[ri]udens in flos: minus mitto manu et nihilominus hoc a fastidiosis lectoribus p[er]ciat ut quod greci post septuaginta translatores a quibus et symmachus et theodotionem legunt vel ob studii doctrine sue vel per septuaginta magis ex collatione eorum intelligant et isti saltem vniu[er]si post p[re]lores habere dignentur interpretet. Regant prius et postea despiciant ne videant non ex iudicio sed ex odii presumptioe ignota damnare. Prophetam autem esaiam in hierusalem in iudea necdum decem tribubus in captiuitate ducto: ac de viroque regno nunc comitum munus separatim textu oraculum. Et cum in iudeam ad presentem respiciat historiam et post babilonice captiuitatem reditum populi significet in iudeam: nisi ois eius cura de vocacione gentis et de aduentu christi esset quantum p[er] amari a paula et custodiis tanto magis ad eo peccate: ut pro obrectacione presentis qua me idelinenter emuli laudat ipse mihi mercede restituat in futuro: id sit me ob hoc in peregrine lingue eruditione iudicasse in dei de fuisse ante scripturarum ecclesie etus ductus infulsant.

ExPLICIT prologus.

Incipit argumentum.

Esaias in huiusmodi nobili genere octavo est ubique prophetarum. Sub manasse rege et in duas p[ar]tes occubuit. Sepultusque est sub quercu rogi iuxta transiit aqua riuus qui est ezechias rex: lacto obstruxerat puluere.

ExPLICIT argumentum.

Incipit Esaias propheta.

Esaias. Vltimo esaias sermo de ira dei contra iudeos et hierusalem propter petra fuisse de cessantibus et reprobatos olensit auribus. de futuro lauacro quo petra lauant. de lepreacione hierusalem propter spirituale meretricium.

Incipit sermo Esaias

Esaias

Incipit sermo Esaias
huius Amos: quia vidit super iudam et hierusalem in diebus osie ioatham sachie et ezechie regum iudea. Audire celi et auribus per te terra: quoniam dominus locutus est. Filios enutriti et ex-

alrant: ipsi autem spiritus exuerunt me. Cognouit bos possessorem suum: et asinus praesepe domini sui: et asinus non cognouit: et populus meus non intellexit. Et ego genti peccatrici populo graui liquitate: semini neque filijs sce leratis. Derelinquerunt dominum: blasphemauerunt sanctum israel: abalienati sunt retrosum. Supra quod percutiam vos vitra ad deditos p[re]uaricatione. Ideo caput languidum et os coris merces. A platea pedis vestri ad verticem non est in eo sanities. Vultus et lino et plaga tument non est circumligata nec curata medicamine neque fota oleo. Terra vestra deserta: ciuitates vestre successe igni. Regio de vestris cois vobis alieni deuorant: et desolabitur sicut in vastitate hostili. Et derelinquet filia syon et vmbra cuius in vinea: et sicut turgurum in cucumerario. Sicut ciuitas quae vastata. Nisi domus exercitus reliquisset non blas semen: quasi fodoma fuisset et quasi gomora similes essemus. Audite verbum domini: princeps sed domo: percipite auribus legem dei vestri populus gomorie. Quia michi multi indigne victimam vestram dixit dominus: plenum sum. Holocausta arietis et adipe pinguis et sanguine vitulo et agnor et hyrcorum nolui. Quia veneritis ad conspectum meum quod sicut hoc de manibus vestris et ambularetis in atrijs meis. Ne offeratis vitra facinorosi frustra. Incelsum abominatio est michi. Neomeniam et sabbatum et festiuitates alias non feram. Iniqui sunt cetus vestri. Calendas vestras et solennitates vestras odit anima mea. Facta sunt michi molestia. Laboravi sustinens. Et cum extenderitis manus vestras auertis oculos meos a vobis: et cum multiplicaueritis orationem non exaudiam. Manu enim vestre sanguine plene sunt. Lauamin: mudi estote. auferte malum cogitationis vestrae ab oculis meis. Multe scite agere peruerse. dicite benefacere. Querite iudicium. Subuenite oppressio iudicare pupillo. de fendite viduam. et venite et arguite me dicit dominus. Si fuerint peccata vestra et cocinam: quasi nix dealbabitur. et si fuerit rubia quasi vermiculus: velut lana alba erunt. Si volueritis et audieritis me: bona terre comedetis. quod si nolueritis et me ad tractandum puocaueritis: gladii deperibit vobis: quod domus locutus est. Quia facta est meretricia iudea: fidelis plena iudicis. Iusticia habitaui in ea: nunc autem homicida. Arguerunt verum est in scolis. vnum tuum mixtum est aqua. Princeps tui in fideles socii furu. Deo diligunt munera: iniquitatem retributiones. Pupillo non iudicant et causa vidue non ingreditur ad illos. Propter hoc ait dominus deus exercitus: fons israel. Ego coisolaui super hostibus: et vindicabo: de inimicis meis. Et conuertam manum meam ad te et excoquo ad parum scolis tuam et auferam os stannum tuum: et restitui iudices tuos et

Ro. 9. f.

Hiere. 6. c. Amos. 5. f.

Hiere. 6. c.

infra. 59. a.

hiere. 5. g.

Cap. 1.

fuerit pias. et cōsiliarios tuos sicut antiquitas.
Post hec vocaberis ciuitas iusti: vbi fidelis Sy-
on in iudicio redimet et reducet eā in iusticia. Et
cōteret scelestos et pecciores simul et q̄ dereliquerit
dñm plument. Cōfident ei ab idolo q̄b̄ sacrifi-
cauerūt. Et erubescitis sup hostias q̄o elegeratis
cū fueritis velut quercus defuētib̄ folijs: velut
hominis absq̄ aq̄. Et erit foritudo vsa. vt fauilla
stuppe et opus vestriū quasi scintilla et accēderet
vtrūq̄ simul et nō erit qui extinguat.

¶ C. S. De morte christi et eius passione. de ad-
uentu eius. de reprobatione iudeorum. et exalta-
tione christi.

Verbum quod vidit esaias filius amos
sup iudeā et iherlm̄. Et erit in novissimis
dieb̄ preparat mōs dom̄i. dñi in verti-
ce montis: et eleuabit sup colles. Et flu-
ent ad eū oēs gentes et ibit p̄p̄li multi et dñc̄t.
Venite ascēdam ad mōtē dñi: et ad domū dei iacob
et docebit nos vias suas et abulabim̄ in fēmitis
ei: q̄b̄ de syon erit ibi lex et verbum dñi de iherusalē.
Et iudicabit gētes: et arguet populos multos. Et
cōstabūt gladios suos in vomere et lāceas suas
in falce. Nō leuabit gēis contra gēis gladiū: nec
exercebunt vltra ad piclū. Dom̄ iacob veniet et
ambulem̄ in lūmie dei nostri. Protēxisti em̄ po-
pūlū tuū domū iacob: q̄ replēt fāt vt olī: et aug-
res habuerunt vt p̄bilissim̄ et pueris alienis ad-
hesērūt. Repleta est terra argēto et auro: et nō est
finit̄ thesaurorū ei. Et repleta est terra ei equis
et innumerabiles quādrigē ei. Et repleta est ter-
ra eius idolis. Opus manuū suarū adolauerunt
quod fecerūt digiti eorū. Et in curiauit hō et hu-
milior est vir. Hic ergo dimittas eis. In gredere
in petrā tabicōdē et in fossa pumo a facie timoris
dñi: et a gloria maiestatis ei. Scilicet sublimis ho-
mis humiliat fuit: et leuabit altitudo virorum.
Et exaltabit autē dñs solus in die illa. q̄ dies dñi
exercitūū sup oēm supbū et excelsū. et sup oēs ar-
rogātes. et humiliabit sup oēs cedios libani subli-
mes et erectos. et sup oēs quercus basan et sup oēs
mōtes excelsos: et sup oēs colles eleuatos: et sup
oēm turrē excelsam. et sup oēm murū munitū: et si-
per oēs naues tharīs. et sup oēs q̄ visu pulchri
sūt. Et leuabit oēs sublimis hoim̄: hūilia bit alti-
tudē viroꝝ. Et eleuabit dñs solus in die illa: et idola
penit̄ cōterent. Et introibūt in spelūcas petraꝝ
et in voia gies terre a facie foimidis dñi: et a glo-
ria maiestatis ei: cū surrexerit percutere terrā.
In die illa piciet homo idola argēti sui et simula-
cia auri sui q̄ fecerat sibi: vt adoraret talpas et
vespertiliones. Et ingrediet̄ scissuras petraꝝ et i-
cauernas farorum a facie foimidis dñi: et a gla-
ria maiestatis eius: cū surrexerit percutere terrā. Qui
escite ergo ab idolo cui spūs in narib̄ ei est: qui ex-
celsus reputatus est ipse.

¶ C. S. De homine christo q̄ auferet a iuda oēs
potentiam qua p̄uealebant in peccatis: et omnē
onnatum superbie.

Ecce erit dñator dñs exercitūū auferet
ab iherlm̄ et ab iuda validū et fortē oē ro-
bur panis et oē robur aq̄ et fortē et virū
bellatōrē: et iudicēz. p̄phētā et ariolū et

senē pulchrē sup qnq̄ gēta. et honorabile vultu: et spi-
liarū. et sapiētē de architectis: et p̄dicatē eloquiū mi-
stici. Et dabo pueros pulchros eorū: et effeminatū
dñabunt eis. Et conuert p̄p̄s. viri ad viri: et vnus
quisq̄ ad proximū suū. Amultuabit puer cōtra
senē et ignobilis cōtra nobilē. Appropiet et vir
fratrē suū domesticū patri sui et dicit. Estimen-
tum tibi est: pulchre estis nos: ruina autē hec sup
manu tua. Respōdebit in die illa dñc̄s. Nō sup
medicorū: in domo mea non est paup̄s neq̄ vesti-
mentū. Nolite cōstituire me p̄cipiem p̄p̄s. Qui
em̄ iherusalē et iudas cōciderūt: lingua eorū et adi-
uentiones eorū cōtra dñm: vt puocarent oculos
maiestatis ei. Agnino viri eorū respōdebit eis
et peccatū suū quasi sodoma p̄dicauerūt: nec ab-
scondērūt. He aie eorū: qm̄ reddita sūt eis mala dñi
cite iusto qm̄ dñi qm̄ fructū adiuentionis suarū comē-
det. He ipso in malū. Btribunt eis em̄ manu ei. Et
et ei. Populū meum exactors sūt spolauerūt: et
mulieres dñare sunt eis. Popule me dñe beatū
dicit ipse te decipit et viā gressū tuorū dissipat.
Stat ad iudiciū dñs et stat ad iudiciū eos popu-
los. Dñs ad iudiciū veniet cū senib̄: populū sui et
p̄cipiū ei. Mos em̄ depasit estis vineā meā:
et rapina pauperis in domo vestra. Quare attēti
tis populū meū facies pauperū cōmolitis dicit
dñs exercitūū. Et dicit dñs deo. Pio eo q̄ eleua-
te sunt filie syon: ambulauerūt exento collo: et
nubibus oculoꝝ ibant: et p̄laudēbāt et ambulābāt
et pedib̄ suis cōposito gradū incedebant: decal-
uabit dñs vertice filia syon. et dñs crinē eā p̄ nu-
dabit. In die illa auferet dñs ornāmētum calcia-
mētorū et lunulas et toques et monilia et armillas
et mitras dñcriminales et picpēdicos et murenuas
et olfactoia et in aures et annulos et gemmas in
fronte pēdentes et muratoria et palliola et linthea
mina et acus et specula et syndones et vittas et ter-
stra. Et erit p̄ suauit odore fetor et p̄ zona funicu-
lus et pio crispāt crine caluicū ei et p̄ fascia pecto-
ralli ciliū. Quicquid erit quocūq̄ viri tui gladio ca-
dēt: et foites tui in prelio. Et merēbūt aq̄ luge-
bunt poute eius: et desolata in terra fēderit.

¶ C. S. De septe ecclesijs. de magnificētia holos et
lauachio spūali: et p̄tēcie ecclesie.

E Appropiet dñs septe mulieres virum
vnū in die illa dñc̄s. Panē nostrum
comēdem et vestimētis nostris operie-
mur: et timido inuocet nōmē tuū sup
nos auster opprobriū nostrū. In die illa erit ger-
men dñi in magnificētia et gloria fructus terre sup-
limis et exaltatio hōis qui saluati fuerint de israel.
Et erit oēs q̄ relictus fuerit in syon et residuus in
iherlm̄ sanctus vocabit oēs q̄ scriptus est in vtra
in iherusalē. Si abuerit dñs sordē filia syon: et
sanguinē iherusalē lauērit de medio eius in sp̄itu
iudici et spū ardoris. Et creabit dñs sup omnē
locū montis syon et vbi inuocatus est nūb̄ p̄ dies
et fumus sp̄is donē ignis flāmāns in nocte. Sup
omnē em̄ gloriā p̄tēcio: et tabernaculū erit in vni-
uerso diei ab estu: in securitatem et absconsio
nemo a turbine et a pluuia.

¶ C. S. De christo et vinea eius. p̄dicat̄ repro-
batio ipsius vinee propter diuersas iniquitates.

damnatur ebrietas cum voluptate. deuocatione gentium ad saluarem.

Antrabo dilecto meo canticu patris mei: vinee sue. Alinae facta est dilecto meo in coena filio olei. Et sepiuit ea et lapides ele git et ex parat aut vineam electam. Et edificauit turris in medio ei: et toular extruxit in ea. Et expectauit vt faceret vasa: et fecit labia sua. Hic ergo habitatores hiernusalem: viri iuda iudicate inter me et vinea meam.

Quid est quod debui vltra facere vinee mee non feci etiam q expectauit faceret vasa et fecit labia mea: Et punc otia vobis qd ego faciam vinee mee. Auferat sepe ei et erit in direptione. Diruas maceria ei et erit in conculcatione: et ponas eam de ferta. Non parabis et non fodies: et ascende super eam vepes et spine et nabitis: madaabo ne pluia super ea imbia. Alinae aut dñi exercituum domus israel est: et viri iuda germen ei delectabile. Et expectauit vt faceret iudiciu: ecce iniquitas et iusticia: et ecce clamor. Ide q coniungit domui ad domui et a gurgro copulatis vsq ad terminu loci. Nunq d habuistis vos soli in medio terre? Intraui et meis sunt dec dicit dñs exercituum. Nisi domus multe de ferte fuerint grades et pulchre et absq habitatoze Dec est iugera vinea: facit iugula vni: et triginta modis seminis facit modios tres. Ide q con iungit mane ad ebrietate sectada et potaduz vsq ad vesperu et vino effusio. Cythara et lyra et tympanu et tibia et vinu in conuiuijs vestris et op dñi non respiciatis: nec opera manu ei consideratis.

Propterea captiuus ductus est populus me: q non habui scientia: et nobiles ei interierunt fame: et mul tando ei sit exaruit. Propterea dilatauit infernus aiam suam: et aperuit os suu abqz vltio termini. Et descende fons ei: et populus eius et sablines gloriofius ei ad eu. Et incuruabit homo humi: habebit vir et oculi sublimis depumetur. Et exaltabit dñs exercituum in iudicio: de sanctus sanc tificabit in iusticia. Et pascetur agni iuxta ordi nem suu: deserta in ebrietate versa aduene co medent. Ide qui trahitis iniquitates in funiculis vitauitis: et quasi vincula plaustru peccatu. Qui dicitis festinatio cito veniat opus eius vt videas mus et appropiet et veniat consiliu sancti israel: et sciemus illud. Ide qui dicitis mali bonis et bonum malis: ponete tenebras lucem et lucem tenebras. po nentes amari dulce et dulce in amarum. Ide q sapie tia estis in oculis vestris: et coram vobis meritis pro dente a. Ide qui potentes estis ad bibendu vi num: viri fontes ad miscenda ebrietate. Qui iustifi catis impiu p munibus et iusticiam iusti aufer tis ab eo: Propter hoc sicut deuorat stipula ligua ignis et calor flame exurit: sic radix eorum sicut fa uilla erit: germen eo ex puluis ascendet. Abie cerit eni lege dñi exercituum et eloquiū scilicet blas phemauerunt. Ideo iratus est furor dñi in populu suu: extendit manu sua super eum et percussit eum. Et cōturbati sunt montes et facta sunt montana eoz quasi stercus in medio platear. In his obus non est auersus furor ei: sed adhuc manus eius extensa. Et eleuabit signu in nationibz: pnotet et subleuabit ad eum de finibus terre: et ecce festinus

velociter veniet. Nō est deficiēs neq laboris in e ois domitabit neq dormiet neq soluetur cin gulum renu eius nec ruper corrigia calceamenti eius. Sagitte ei acute et os arcus eius exten sit. Angule equoru eius vt siles et rose eius quasi im petus et repentinatio. Angustus ei vt leonis: rugiet vt catuli leonū. Et frendet et tenebit pedē d ample rabit et nō erit q eruat: et sonabit sup eu in die illa sicut sonitus maris. Alpicium in terra: ecce te nebre imbrationis: et super obrebrata est in cali gine eius.

Et dñs uidit esaias dominum in throno: purga tur. mittitur. piophetat iudeam desolanda: mpo pulum decimandum.

In anno quo mortuus est rex ozias vt dñi sedentem sup soliu excelsu et elcatus et plena erat domus a maiestate et ei: et ea qd illo ipso erat replebat replu. Seraphim stabat sup illu sex aleru et sex ale alit. Duabz velabat facie ei et duabz velabat pedes ei: et duabus volabat. Et clamabat alter ad alte rum et dicebat. Sanctus sanctus sanctus dñs de us exercituum plena est ois terra gloria ei. Et com mora sunt super liminaria cardinu a voce clama tis: et domus repleta est fumo. Et dixi. Me michi q tacui: q vir pollutus labijs ego sum: et in medio populi polluta labia habentis ego habito et regē dñm exercituum vidi oculis meis. Et volauit ad me vn de seraphim et manu ei calculu quem foicpe tulerat de altari: tetigit os meū et dixit. Ecce tuiq dec labia tua et auferet iniquitas tua et peccatu tuū mundabit. Et audiui vocē dñi dicentis. Quē mittā et quis ibit nobis: Et dixi. Ecce ego: mitte me: et dixit. Adē et dices populo huic.

Audite audientes et nolite intendere: videte vi sione et nolite cognoscere. Ecce cō populi hu ius et aures ei aggraua et oculos eius claudene forte videat oculis suis et auribz suis audiat: cor de suo intelligat et cōuertat et sanē eum. Et dixi. Alisquo dñs et dixit. Donec desolent ciuitates absq habitatoze: et domus sine hoie: et terra relin quet deserta et lōge faciet dñs hoies: et multipli cabit q derelicta fuerat in medio terre et adbu ce in decumatio et cōuertet et erit in ostensionem si cat thebe in thubus et sicut quercus que expandit ramos suos. Semen sanctum erit id quod stete rit in ea.

Et dñs de his qui voluerunt expugnare bieru salem: de conceptione virginis et liberatione bieru salem.

Et factu est in dieb acham filij ioathaz filij ozie regis iudea: ascendit rasin rex sy rie: et facce filij romelie rex israel in die rusale ad preliadu cōtra eu. et nō poru erūt debellare eam. Et nūciauerūt domui dauid dicētes. Requiemus syria sup effraim et comotus est cor eius et cor populi eius sicut mouent ligna situaz a facie venti. Et dixit dñs ad eliaū. Gre dere in occursum achā tu et qui derelictus est ia sub filius tu ad extremū aqueductus piscine super ious in via agri fullonis et dices ad eū. Videt et sileas. Noli timere et cor tuū ne formidet et ia bus caudis rutionū fumigantū istoz in ira fuo

15

21

13

Esai. 4. c.

15

Mat. 13. b.

Mar. 4. b.

Luce. 8. b.

Act. 4. f.

Rom. 11. b.

15

Luce. 1. a.

15

4. re. 16. a.

hier. 1. d.

Mat. 1. 1. d.

13

15

15

15

15

puer. 17. c.

infra. 9. c.

et. 10. a.

ria rasiu regio syrie et filii romelle: eo qd consilijs inierit contra te syria in malis t effraim et filius romelle dicentes. Bice dam ad iuda et suscitem eum et auellam eum ad nos et ponam regem in medio eius filius tabeel. Itec dicit dñs deus. Nō stabit et nō erit istud: sed caput syrie damasci et caput damasci rasiu. Et adhuc sexaginta et quinq; anni: et de sinec effraim esse populus et caput effraim samaria et caput samaria filii romelle. Si nō credideritis nō pmanebitis. Et adiecit dñs loq ad acham dicens. Perte tibi signū a dño deo tuo in pfundum inferni siue in excelsum supra. Et dixit achaz. Nō petā et non tentabo dñm: et dixit. Audite ergo domus dauid. Nunqd parū vobis est molestos esse hostes qui molesti estis et deo meo: propter hoc dabit dñs ipse vobis signū. ecce virgo concipiet et pariet filiū et vocabit nōm ei⁹ emanuel. Butyrium et mei comedet vt sciat repobare malū et eligere bonū. Quia ante qd sciat puer repobare malū et eligere bonū: derelinquet terra quā tu detestaris a facie duorū regū suorū. Ad dicit dñs sup te et sup populū tuū et sup domū patrie tui dñs qd nō venerunt a diebus separationis effraim a iuda cū te regē assyriorum. et erit in die illa: sibilabit dñs mase que est in extremo fluminis egypti: et apī qd est in terra assur: veniet et requiescent oēs in tonitribus vallū et in cauernis petrarū et in olis fructuetis et in vniuersis fontanib⁹. In die illa radet dñs in nouacula pducta in his qd trās flumē sunt in regē assyriorū caput et pilos pedū et barbam uerfam. Et erit in die illa. Flutriet domo vacca m boi et duas oues et puer vberate lactis comedet butyrū. Butyrū em et mel manducabit oīs hō qd relict⁹ fuerit in medio terre. Et erit in die illa. Oīs locus vbi fuerint mille vitres: mille argēcio et in spinas et in vepies erit. Cū sagittis et arcu ingrediantur illuc. Heptres erit et spine et sit in vniuersa terra. Et oēs mōtes qui in sarculo fartient nō veniet illuc terror spinarū et vepium et erit in pacia bouis et in conculcationem pecoris.

CC. S. De modo liberationis terre p emanuelem et hoc est querēdū in lege de natiuitate xpi. viii.

Et dixit dñs ad me. Sume tibi libz grādem et scribe in eo stilo hominū velociter spolia detrahe cū pcedare. et adhibui michi testes fideles viā sacer dotem et zachariā filiū barachie et accessi ad pphetissam et cōcepit et peperit filium. et dixit dñs ad me. Quid nomen ei⁹? accelera spolia detrahe festina pcedat: qd ante qd sciat puer vocare patrē suū et matrem suā: auerret fontē dāmasci et spolia samarie corā regē assyriorū et adiecit dñs loqui ad me adhuc dicena. Pto eo qd abiecit populus iste aquas syrie que vadit cū silentio assumptis magis rasiu et filiū romelle propter hoc ecce dñs ad ducet super eos aquas fluminis fontis et multas: regē assyriorū et omnes gloriā ei⁹ et ascēdet super eos riuos ei⁹ et fluet super vniuersas ripas eius et ibit per iudā mundās et transiens vīs ad collū veniet. Et erit extensio alarū ei⁹ implens latitudinē terre tue o emanuel. Congregamini populi et vincemini et audite vniuersi pccati terre. Cōgregamini et vincemini a cingite vos et vincemini

in tñte cōsiliū et dissipabitis loquimini verbū et nō fletis: quod nobiscū de. Itec erit ait dñs ad me. Sicut in manu forti erudiuit me ne irē in via populi huius dñs. Ne dicatis consuratio. Etia em que loquor populo iste: contrariū est et timore ei⁹ ne timearis neq; paucatis. Dñm exercitū ipsū sanctificat: ipse pauci vester et ipse terror vester et erit vobis in sanctificationē lapidē aut offēnsiōis et petrā scādali duob⁹ domib⁹ israel: et in laqueū et in ruinā habitantib⁹ hierusalē. Et offēnsiō dent eis ex plurimū: et cadēt et conterent et irruēt tur et capient. Et ligā testum omniū signa leges in discipulis meis: et expectabo dñm qui abscōdit faciem suā a domo iacob et pfectio dñi ab eis. Ecce ego et pueri mei quos dedit michi dñs in signū et in potestātē israel a quo exercitū qui habitat in mōre syon. Et cū dixerint ad vos: quare est pbitonib⁹ et a diuinis qui frident in iocantionib⁹ suis nō: quoniam non populus a deo suo requirit viliōē vt vinis ac mortuis. Ad leges magis et ad testum nium: qd nō dixerint iuxta verbū hoc nō erit eis matutina lux. et transibit per eā et corruet et esuriet: cū esurierit israel: et maledicet regi suo et deo suo. et suspicet sursum: et ad terrā intuebitur et ecce tribulatio et tenebre et dissolutio et agustia et caligo persequēt: et non poterit auolare de angustia sua.

CC. S. De xpi natiuitate et iperio ei⁹. De euerfio ne iude et israel: ppheta contra hierusalē. li.

Dixit dñs ad me. Sume tibi libz grādem et scribe in eo stilo hominū velociter spolia detrahe cū pcedare. et adhibui michi testes fideles viā sacer dotem et zachariā filiū barachie et accessi ad pphetissam et cōcepit et peperit filium. et dixit dñs ad me. Quid nomen ei⁹? accelera spolia detrahe festina pcedat: qd ante qd sciat puer vocare patrē suū et matrem suā: auerret fontē dāmasci et spolia samarie corā regē assyriorū et adiecit dñs loqui ad me adhuc dicena. Pto eo qd abiecit populus iste aquas syrie que vadit cū silentio assumptis magis rasiu et filiū romelle propter hoc ecce dñs ad ducet super eos aquas fluminis fontis et multas: regē assyriorū et omnes gloriā ei⁹ et ascēdet super eos riuos ei⁹ et fluet super vniuersas ripas eius et ibit per iudā mundās et transiens vīs ad collū veniet. Et erit extensio alarū ei⁹ implens latitudinē terre tue o emanuel. Congregamini populi et vincemini et audite vniuersi pccati terre. Cōgregamini et vincemini a cingite vos et vincemini

et hoc est querēdū in lege de natiuitate xpi. viii. Et dixit dñs ad me. Sume tibi libz grādem et scribe in eo stilo hominū velociter spolia detrahe cū pcedare. et adhibui michi testes fideles viā sacer dotem et zachariā filiū barachie et accessi ad pphetissam et cōcepit et peperit filium. et dixit dñs ad me. Quid nomen ei⁹? accelera spolia detrahe festina pcedat: qd ante qd sciat puer vocare patrē suū et matrem suā: auerret fontē dāmasci et spolia samarie corā regē assyriorū et adiecit dñs loqui ad me adhuc dicena. Pto eo qd abiecit populus iste aquas syrie que vadit cū silentio assumptis magis rasiu et filiū romelle propter hoc ecce dñs ad ducet super eos aquas fluminis fontis et multas: regē assyriorū et omnes gloriā ei⁹ et ascēdet super eos riuos ei⁹ et fluet super vniuersas ripas eius et ibit per iudā mundās et transiens vīs ad collū veniet. Et erit extensio alarū ei⁹ implens latitudinē terre tue o emanuel. Congregamini populi et vincemini et audite vniuersi pccati terre. Cōgregamini et vincemini a cingite vos et vincemini

CC. S. De xpi natiuitate et iperio ei⁹. De euerfio ne iude et israel: ppheta contra hierusalē. li. Dixit dñs ad me. Sume tibi libz grādem et scribe in eo stilo hominū velociter spolia detrahe cū pcedare. et adhibui michi testes fideles viā sacer dotem et zachariā filiū barachie et accessi ad pphetissam et cōcepit et peperit filium. et dixit dñs ad me. Quid nomen ei⁹? accelera spolia detrahe festina pcedat: qd ante qd sciat puer vocare patrē suū et matrem suā: auerret fontē dāmasci et spolia samarie corā regē assyriorū et adiecit dñs loqui ad me adhuc dicena. Pto eo qd abiecit populus iste aquas syrie que vadit cū silentio assumptis magis rasiu et filiū romelle propter hoc ecce dñs ad ducet super eos aquas fluminis fontis et multas: regē assyriorū et omnes gloriā ei⁹ et ascēdet super eos riuos ei⁹ et fluet super vniuersas ripas eius et ibit per iudā mundās et transiens vīs ad collū veniet. Et erit extensio alarū ei⁹ implens latitudinē terre tue o emanuel. Congregamini populi et vincemini et audite vniuersi pccati terre. Cōgregamini et vincemini a cingite vos et vincemini

lis ipse est caput et ppheta docens mē dactum ipe
est cauda et erit qui beatificat populu istu sed u
cetero et q beatificat pceptat. Propter hoc su
per adolefcentulu ei nō letabit dñs et pupillo p
eius et vidua nō miserabit. Et ois hy pocrita
est et nequā et vniuersum ois locuti est iusticiam
In oib⁹ his non est auerfus fuor ei: sed adhuc
manus eius erit. Succensa est enī quasi ignis
impietas. repē et spinā voabit. Et succendit in
densitate saltus et conuolucet in subbia fumi. In
ira dñi exercitulu cōtributa est terra: et erit popu
lus quasi efca ignis. Vñ fratri suo nō parcat et de
clinetur ad dexterā et eferiet: et comedet ad fini
strā et nō saturabit. Tanquiquis carnē biachit su
voabit: manasse effraim et effraim manasse: et
simul ipsi cōtra iuday. In oib⁹ his nō est auerfus
fuor ei: sed adhuc man⁹ ei⁹ extenta.

C. S. Cōminat opressoru pauperū et vidu
aru. pphetat cōtra sennacherib et describit sup
biā ei⁹ interfectō de cōfessione reliquia p israel.
de abbicuto et de passione chisti.

Verbi cōditi leges iniquos: et scribētes
in iusticiā scripserunt et opprimerēt in
iudicio pauperes: et vim facerent cau
se hominū populi mei vt essent vidue
pieda eoz et pupillo diriperēt. Quid facientes in
die visitationis et calamitatis de longevitiōis?
Ad cui⁹ cōfugietis auxiliū et vbi delinquentes
gloriā vestrā me incuruemini sub vinculo: cum
interfectio cadat. Sup oib⁹ his nō est auerfus
fuor eius: sed adhuc man⁹ ei⁹ extenta. Vñ affur
tilga furoris mei et baculus ipe est. In manu ei⁹
indignatio mea. Ad gentē fallacē mīnū eū et con
tra populu furoris mei mandabo illi. Vñ affuras
spolia et diripat piedā et ponat illum in cōculca
tione quasi latu plateay. Ipe aut nō sic arbitra
bitur: et cor ei⁹ nō ira estimabit sed ad dexterā dñi
erit cor eius et ad internatiōē gentū nō paucari
dicet eū.

Aliquid nō pūpēs mei simul reges
sunt. Aliquid nō vt carchanis sic cōlāno et vt
arphatis sic emath. Aliquid nō vt damascus. sic
samaria: Quāto inuenit man⁹ mea regnā doli: sic
et simulachra eoz de hierusalē me de samaria.
Aliquid nō sicut feci samarie et idolo ei⁹. sic fa
ciam hierusalē et simulachro eius. et erit cū imple
nerit dñs cuncta opera sua in mōte syon et in hieru
sualē visitabo sup fructū magnificē cordis regis
affur et sup glām altitudinis oculoz eius. Dicit
eū. In fortitudine manus mee feci et in sapiētia
mea intellexi. et abstulit terminos populoz et pū
cipes eoz depredat sum et detraxi quasi porcē
in sublimi redierēs. Et inuenit quasi nidū man⁹
mea fortitudinē populoz. et sicut colligunt oues
q derelicta sūt sic vniuersas terrā ego cōgregauit
et nō sūt q mouerēt penā et apiret os et gānter.

Aliquid glābiā securis pira eū qui scilicet i caua
erant ab terra pira eū a q trahit. Quō si eleuēt
pira pira eleuāt ē. et trahet bacul⁹ dñi vtrius lignū
est. Propter hoc mittet dñator dñs exercituz in
pingui⁹ eius tenuitātē et subtrahet gloriā eius soc
cens et ardebit quasi cōbūso ignis. et erit lumen
israel in igne et sanctus ei⁹ in flāma: et succendēt
et deuorabit spira eius et tepes in diebus et glo

ria saltus eius et carmel ei⁹ ab ala vsq ad carnē
consumet. et erit terrore pfugos: et reliquie ligni
salvus eius pie paucitate numerabuntur: et puer
scribet eos. Et erit in die illa nō ad iectū residuū
israel: et hi qui fugerint de domo iacob inuēti sup
eo qui percussit eos sed inuēti sup dñm sanctum
israel. In veritate reliquie puerit: reliquie in
quā iacob ad deū testis. Si enī fuerit populu
israel quasi arena maris reliquie conuertent ex
eo. Consummatio abbicuta inuēdabit iusticiā
Consummationē ei⁹ abbicuta testis dñs de⁹ exer
cituū faciet i medio omis terre. Propter hoc hec
dicit dñs de⁹ exercituz. Nolite timere populus me
us habitatores syon ab affur. In virga ei⁹ percussit
et te et baculū suū leuabit sup te in via egypti. Ad
huc enī paululu modicū et cōsummabitur indi
gnatio mea et fuorū me⁹ sup scelus eoz. Et susci
tabit sup eū dñs exercitulu flagellu iuxta plagam
madian in petra oieb et virgā suā sup mare: le
uabit eā in via egypti. Et erit in die illa auferetur
onus eius de humero tuo et iugū ei⁹ de collo tuo
et cōpursescet iugu a facie olei. Veniet in alore
transibit in magrō apud magros commendabit
vasa sua. Trāsiert cursum gabaa sedeo nā. Vñ
stupuit rama: gabaa fasilus fuge. In inuocē tua
filia gallim atrē de laisa paupercula anathor. Mi
grabit medema habitatores gabi confortami
ni. Adhuc die est vt in nobe sicut agitat ma
num suā sup mōte ille syon et collē hierusalē. Ec
ce dñator dñs exercituz cōbriget la gūculam in
terrore et excelsi stature succidentur: et subtime
humiliabunt. Et subuerent cōdens saltus eius
ferro: et libanus cum excelsis cadet.

C. S. De natiuitate chisti. de populo chisti
no. de cruce et sepulchro chisti. de conuersiōe re
liquiarum israel et fide gentium.

Egre dicit virga de radice iesset flos
de radice et ascendet. et requiescet sup
eū spūs dñs spūs sapiētē et intellectu
spūs cōsiliū et fortitudinis: spūs sciētē et
pietatis: et replebit eū spūs timoris dñi. Nō secū
dum cōfessionē oculoz iudicabit: neq se cū audi
tum aurū arguet. Sed iudicabit in iusticia pau
peres et arguet in equitate p māsuetos terre. Et
percutiet terrā virga ouis sui: et spiritu liboz su
dium interficiet impiū. Et erit iusticia cingulum
lumborū ei⁹ et fideles cinctoz renū ei⁹. Habita
bit lapus cū agno et pardus cū bēdo accubabit.
Vñ et leo et ouis simul morabunt et puer pa
uulus minabit eos. Vñ vultus et visus pascēt simi
requiescent caruli eoz. Et leo quasi boues comedet
poleas. Et delecatib infans ab vberē sup fonta
na aspiciet: et in cauerna reguli qui ablactat⁹ fue
rit manū sua mittet. Nō occidēt et nō occidēt in
vniuerso monte sancto meo: qui repleta est terra
scientia dñi sicut aqua maris operietur. In die
illa radice iesset qui stat in signū popo⁹ oxi pūpū gē
tes depredabunt: et erit sepulchū ei⁹ gloriōsum
Et erit in die illa ad iectū dñs scilicet manu suā
ad possidēdū residuū populi sui: quod reliquē
ad affrictu et ab egypto et a phero et a ethiopia
et ab eis et a sennaar et ab emath et ab insulis maris
Et leuabit signū in nationes: et cōgregabit pūp

Rom. 9. f.
infra. 2. f.

Judi. 8. g.

5

2. f. 1. b.

infra. 6. b.

Rom. 15. e.

infra. 5. f.
et. 10. a.

Sup. 5. f.
et. 9. a.

gos isrl. Et p̄p̄s b̄da iuda colliget a s̄tuois plagis
tre: a uerel x̄l' effra i hostes iuda p̄bū. Effra i
no emulab̄ iudā: iudas nō puḡit cōtra effra i.
E volabūt in h̄eros p̄p̄lū s̄m̄ mare simul p̄da
bunt filios ouentis. Adumea ē moab p̄ceptus
manus eorū: i fili amon obedier̄ eunt: i de
sola b̄r d̄s lingua maris egypti: leuabit manū
sua sup̄ flumen in fortitudine sp̄s sui: i percutiet
eū in sepr̄e riuus ita vt trāseāt p̄ eū calciant: et erit
via residuo p̄p̄s meo q̄ reliquet ab assyris sicut
fuit israhel in die illa q̄ ascendit de terra egypti.

C. S. p̄io destructo regno mūdi cātat ecclia.
Capitulum xij.

Et dices in die illa. Confitebor tibi dñe
qm̄ iratus es mihi: conuersus es furor
tuus i consolatus es me. Ecce deus sal
uator meus: fiducialiter agā q̄ nō time
bo. In fortitudo mea laus mea dñs: i factus est
mihi in salutē. Inaurietis aquas in gaudio de
fontibus saluatoris i dicetis in die illa. Confite
mini dño i inuocate nomen eius. Nōtis facite in
p̄p̄is adinuentos ei: memēto qm̄ excelsus est
nomen ei. Cātate dño qm̄ magnifice fecit: an
nūciat hoc in vniuersa terra. Cultra i clauda ha
bitatio sp̄s q̄ magn' in medio iusticia' israhel.

C. S. De euerione babilonis et ei' vastitare in
terris de captiuitate i reditu p̄p̄l.

Amus babilonis q̄ vidit esaias filius
amos. Sup̄ montē caliginosum leuate
signū: et alate vocem leuate manū i in
grediā p̄ora aduectos. ego mā dāui s̄lifi
catis meis: i vocaui fortes meos i ira mea erulā
tes i glia mea. Uor multos dies i mōb' q̄i p̄p̄os
frequentū vor sonitus regū genū cōgregarū.
Dñs exercitū p̄ceptis militie belli veniēd' de
terra p̄cul. A summitate celli dñs et vasa furoris
ei' vt disperdat oēm terrā. Ut ilate ei: p̄pe est di
es dñs: q̄ vastitas a dñs veniet. p̄pter hoc omnes
manus dissoluent: i ome cor bōle iabescet i cōte
ref. Tollēs i dolores teneb̄s: quasi parturico
dolebūt. Anusquis ad p̄mū suū stupebit: fa
cies cōbuste vult' eorū. Ecce dies dñi venit cru
delis i indignationis plen' i ire furoris q̄ ad po
nendā terrā in solitudinē: i p̄ciros eius cōterē
dos de ea: qm̄ stelle celli i splendor earū nō erp̄
dent lumen suū. Obtemerantia est sol in ortu suo
i luna non splendet in lumine suo. Et visitabo
sup̄ obis mala: i cōtra impios iniquitatē eorum.
Et requiescere faciā super b̄s iniquitatē eorū.
Nā sōm̄ humilabo. p̄ciosos erit vir auro: tō
mādo obisū. Sup̄ hoc celū turbabo: i mouebit
terra de loco suo: p̄pter indignationē dñi exerci
tū: p̄pter diem ire furoris eius. Et erit q̄i ba
mūla fugiens: i quasi ouis: nō erit q̄ congregat.
Anusquis ad p̄p̄m suū cōuertetur: i singuli ad
terrā suā fugient: omis q̄ inuēsus fuerit occidet
i p̄m̄s qui lupenerit cadet in gladio. Infantes
eorū alii dent in oculis e' iū: diripient domos eo
rum: i vros eorū violi iū. Ecce ego suscitā:
bo super eos meos qui argenti nō querant nec
agri velint: sed fagittā i pulcos interficiet: i la
canti bus vris non miserebitur. i super filios
non percat oculus eorū. Et erit babilon illa citi

tas gloriosa in regnis. Incipit in sup̄bia chaldeo
rū sicut subuerit dñs sodomā i gomoirā. Nō ha
bitabit v̄s in finem i nō fundabit v̄s ad gene
rationē i generationem. Nec ponet ibi tentoria
arabum: nec pastores requiescent ibi sed redescen
t ibi bestie: i crepibunt dom' eorū i aconit' i bira
būt ibi strutiones: i pulosi saltabūt ibi i r̄idēbūt
ibi vult' in edib' ei'. i synecl delubus volptat'
C. S. De casu iudaei: i verbis domini contra
philisteos.

Dixit dñs in die illa. Non elongabunt. Mueribis ei' dñs i
cob i eliget ad huc de israel. et edecere
eos faciet super humū suū. Adūgerunt
aduens ad eos i adherbit domui iacob. i tene
bunt eos populi i adducunt eos in locū suū. Et
possidēbit eos dom' isrl sup̄ terrā dñi in seruos
i ancillas: i erunt capientes eos quise cepērant
i subiciēt exatōes suos. Et erit in die illa cū
quiem dederit nbi deus a labore tuo i a cōfusiōe
tua i a seruitute dura qua aī seruistis: sumes para
bolā isrl cōtra regē babilonis i dices. Quō cess
sant exatōes quicūq̄ tribuit. Cōtruit dñs bacā
iū ip̄os virgā dñantū cedentē p̄pos in idigna
tione plaga insaniabilis: subiciētē in furoris gētes
p̄sequētē crudelitē. Cōquēritur filioi israhel
gaus est i emulatur. abietes q̄ lerate sunt super
te i cedri libani. Et quo domini nō ascēdit q̄ suc
cidat nos. Infern' subter te cōstratus est in oc
cursū aduent' iusticiae: nbi ḡgates. Omēs
p̄cipes terre i surgeret i de solis suis: oēs p̄ci
pes nationū. Anuersi respōdebunt i dicent nbi.
Et tu vulneratus es sicut nos: nostri militis esse
crus es. Detracta est ad inferos superbia tua: cō
cidit cadauer tuum. Subter te sternerit timea: et
operimentū tuū erunt vermes. Quomodo cecit
disti de celis: iacer qui mane oīb̄s baris. Cōruit
isti in terram qui vulnerabas gentes: qui dicebas
in corde tuo. In celli cōscendā supra astra de te
alabo solū mē: sed deo in mōre testamēti in la
bus aquilonis ascendā super altitudinem nubū
similis ego altissimū. Verūramen ad infernū de
traheris in pfundum lacū. Qui te viderint ad te
i inclinabūt teq̄ p̄ficiet. Nunquid iste est vir
qui contrubuit terrā: qui cōcussit regna: qui po
suit oibem deserrē i vides eius destruxit vincitōs
eius non aperuit carcerem. Omnes reges gen
tū vulnerati domuerunt in gloria vir in domo sua
iū autē p̄ctus es de sepulchro tuo quasi stirps
inuitus pollutus et obvolutus cum bis qui iūter
fecti sunt gladio i descendunt ad fundamen
ta lacū. Quasi cadauer putridum non habebis
consortium: neq̄ cum eis in sepulchro. Tu enim
terram tuā disperdisti distitit: opulū iū occidisti.
non vocabitur ineter nū senen pessimorū. Prepa
rate filios eius occisioni in iniquitate patrū eorū.
Non cōsurgent nec hereditabūt terrā: neq̄ sp̄les
bunt faciem oibis clauitū. Et cōsurgā super eos
dicit dñs exercitū i per dā babilonis nomen et
reliquies et germen i p̄geniem dicit dominus. i
ponā eam in possessionē ericū i in palude aqua
rum i scopabo eam in scopatereis dicit domin'
exercituum. Iurauit dominus exercitū dicens

D
Exo. 15. a

Ero. 15. a
p̄. 117
B
d̄. 104.
p̄. 116 b

Haum. 1. c

Eze. 3. b

L

D

D

E

S

L

Si nō vt putauit ita erit: et quomodo mēte tracta
ut sic cūeniet. vt conterā asspū in terra mea: et in
mōtibus meis conculec: et auferet ab eis iugū
eius: et onus illū ab humero eorū tolle. Itē cōsiliū
quō cogitauit sup oēm terrā: hec est manus ex
tenta sup vniuersas gētes. Hec exercitū decre
uit: et qd poterit infirmare: Et manus ei⁹ extenta
et qd aucterit eā: In anno qd mortu⁹ est rex achā:
factū est onus istud. Heleteris pphlistera oīs tu:
qm cōminuta est virga pculsiois tui. de radice ei
colubū egrediet regulus et semen ei⁹ absorbens
volucres. Et pascēt pumogenita paup⁹: et pau
peres fiducialiter reqdescent: et intire facia in fa
me radice tuā et reliquias tuas interficiat. Ulula
postea clama ciuitas: pstrata est pphlistera oīs. Ab
adlone em fum⁹ veniet: nō est qd effugiet agmen
ei⁹. Et qd respō debuit nūcio gēti: dñs fūda
uit syon: in ipso pfabūt paup⁹ et pphlī eius.

¶ C. S. De onere moab. rv.

Moab nocte vastata est: et
nocte vastat⁹ est mu
rus moab cōcitus. Ascendit domus et
dyab ad excelsa in planctu sup nabo
et sup medaba moab viulabit. In cūctis capinibus
ei⁹ calicū: oīs barba radet. In triuis ei⁹ acci
ditur sacro: sup tecta ei⁹ et in plateis eius omīs
viulatus descendit in fletū. Clamabit ešebon et
eleale: vřs isā audita est vox eorū. Sup hoc ex
pediti moab viulabūt ala eius viulabit sibi. Cor
meū ad moab clamabit vřces ei⁹ vřs sego virū
cōsternantē: p ascensū em luth flens ascendet
et in via gionam damozem cōtriditio leuabit.
Aque em nēmerim deserte erūt: qd aruit herba:
defecit gramen: viro: oīs interit. Scdm magni
tudine opīs et vřsatio eorū. Ad torrentē salicum
ducent eos: qm circuibit clamor terminū moab.
Vřs ad gallim viulat⁹ ei⁹: vřs ad puteū belim
clamo: ei⁹: qd aque dybon replete sunt sanguine.
Ponā em sup dybon ad vřsamenta hīs qd fugerit
de moab leonē: et reliquis terre.

¶ C. S. Propbetat et petit ruty moabitidem ve
nire in genealogiā chulsi: sic xpm de ipsa petit.
Capitulum rvj.

Mitte agnū dñe dñatorē terre de pe
tra deserti ad montē iher syon. Et erit
sicut aus fugiens: et pulli de nido auo
lantes: sic erit iher iher moab in transensu
arnon. In cōsiliū: coge cōsiliū: pone quasi noctē
vmbra tuā in meridie. Absconde fugientes: et va
gas ne pdaas. Ihabitabūt apb te. pugi mei. Mo
ab esto latibulū eorū a facie vastatoris. Finis⁹ est
em pulvis: psumat⁹ est miser: defecit qd pculabat
terrā. Et pparabit in mila foliū: fedebit sup eam
in veritate in tabernaculo dauid iudicā: et gēns
iudicū et velociter reddens qd iustū est. Audiat
mus supbia moab: supbus est valde. Supbia ei⁹
et arrogātia ei⁹: et indignatio ei⁹ plūsq fortitudo ei⁹.
Idcirco viulabit moab: ad moab vniuersus viula
bit. Ihs qd letant sup muros cocti later⁹ loqmini
plagas suas: qm suburbana ešebon defrauit. Et vi
neā sabama dñi gentiū expiderūt. Flagella eius
vřs ad iher pueniūt: et errauerūt in deserto. ppa
gines ei⁹ relitte sunt trās iher mare. Super hoc c

plorabile in fletu iayer: et vineā sabama. Inebria
bo tela chyma mea ešebon et eleale. qm sup vř
miā tuā et sup messim tuā vor calcanitū irruit. Et
auferet leticia et exultatio de carmelo: et in vineis
nō exultabit neqz inbilibit. Vñm in tozulari nō
calcabit qui calcare cōsueuerat: vocem calcanitū
abstulit. Sup hoc venter meus ad moab quasi q
thara sonabit: et viscera mea ad murū cocti later⁹.
Et erit cū apparuerit qd habouit moab sup ex
cellis suis: ingrediet⁹ ad sancta sua vt obsecret:
nō valebit. Hec verū qd locutus est dñs ad mo
ab extunc: nñc locutus est dicens. In tribus an
nis quasi anni mercennarij auferet gloria moab
sup oī ppho multo: et relinquet in eo sicut racem⁹
paru⁹ et modicus nequaqz multus.

¶ C. S. De onere damasci. Indignat⁹ dñs contra
iacob et israel: qd oblitus est saluatoris sui: et cōtra
psequentes pphm dñi.

Moab damasci. Ecce damasci desinet
esse ciuitas. et erit sicut acervus lapidū
in ruina. Derelicta ciuitates aruer gre
gibus erunt: et requiescent ibi et nō erit
qui extirret. Et cessabit adiutoris ab ešebon et
regnū s damasci: reliquie syre sicut gloria filio
rū israel erunt dicit dñs exercitū. Et erit in die
illa atenuabit gloria iacob: et pignedo carnis ei⁹
emarefecit: erit sicut cōgregatio in messe qd re
stitit et bacculum eius spicas leget. Et erit sicut
gēns spicas in valle raphaim: et relinquet in eo
sicut racem⁹: et sicut excussio oleae vinarū vel tri
stularū in similitate ramis: sicut quattuor aut quīs
In cacuminibus ei⁹ fructus eius dicit dñs dñs
israel. In die illa inclinabit homo ad factorē suū
et oculi eius ad sanctū israel respicient: et nō in
habibit ad altaria qd fecerunt manus ei⁹: et qd opera
ta sunt digiti eius: non respicient lacos et delubra.
In die illa erunt ciuitates fortitudinis eius dere
licte sicut aratra: et segetes qd derelictae sunt a facie
filiorū israel. Et eris deserta qd oblita es de sal
uatoris tui et fortis adiutoris tui nō es recordata
propterea plantabis plātionē fidei: et germē
alienū seminabis. In die plātionis tue labrusca
et mane semen tuū florebis. Ablata est messis die
hereditatio: et dolebit grauitur. Et multitudine
populorū multo: vt multitudine mortis sonantibus:
et tumultus turbarū sicut sonitus aquarū multarū
Sonabunt populi sicut sonitus aquarū inundan
tū et increpabit eū et fugiet pcul. Et rapies sicut
pulsio montis a facie venti: et sicut turbo coam
tepestate. In tēposi vespere: et ecce turbatio i ma
rutino et non subsistet. Hec est pars equi qd vasta
uerunt nos: et fons diripiētiū nos.

¶ C. S. Sermo illius cōtra egyptum. xviij.

Verter cymbalo alarū que est trans
flumen et thopie: qd mittit in mare lega
tos et in vallis papri sup aquas. Item
angeli veloces ad gentē cōuulsam et dī
laceratam: ad populū terribilem post quem non
est alius: ad gentem expectantem et cōcalatā cu
sus diripuerunt flumina terram eius. Ad montē
nominis dñi exercituum montem syon. Omnes
habitatores orbis qd morantur in terrā: qd eleuati
fuerit signū in montib⁹ videbitur: et clāgoiem tu

Isa. 48. f.
Ezech. 7. e

Isa. 48. c

Isa. 48. c

Isa. 48. c

Isa. 48. c

be audietis q: hec dicit dñs ad me. Ego quiescā
et cōsiderabo in loco meo sicut meridiana lux clā
ra est: et sicut nubes rosio in die messis. Ante mes-
sem et totus effluuit: et imatura pfectio germina-
uit et pscindens ramulculis et falciabus: et dereli-
cta fuerit abiscindens. Excitant et relinquens si-
mul aut: monitū et desilio terre: estate ppetua
erunt sup eū volucres et oēs bestie terre sup illā
hymabūt. In tpe illa defecet munus dñs exer-
citū a ppo bialiso et dilacerato a ppo terribilī
post qd nō fuit ali: a gente expectate et pculcata
et diripuerūt flumina terrā et ad locū nois dñi
exercitū montem syon.

C. L. S. De onere egypti. postea de ouerfio ei.
scdo de pacificandē ei. de quinqz ciuitatibus in
egypto loquentibz lingua chanaā.

C. L. S. Hanc egypti. ecce dñs ascendet sup nu-
bem lenē: et ingrediet egyptū et cōmo-
nebitur simulachra egypti afacie eius
et cor egypti tabelleat in medio eius. Et
currere facis egyptos aduers? egyptios: et pu-
gnabit vir cōtra fratrem suū: et vir cōtra amicum suū
ciuitas aduersus ciuitatē regnū aduers? regnū
et diripet spūs egypti in visceribz ei? et cōsiliū
eius pscipitabo: et interrogabunt simulachra suā
diuinos suos: pbytones et ariolos: et tradā egyptū
in manu dñs: et crudelis: et rex fortis dñabit
eius ait dñs exercitū. Et arefecit aqua de mari:
et flumina desolabit atqz siccabit: et deficient flumi-
na. Attenuabit siccabunt riuus aggerē. Calam?
et iūcis marcescet: et nadabib alue? riuus a fōre suo
Et olo semento irrigua siccabit arefecit et nō erit
Et meredibz piscatores: et labebunt oēs mittētes
in flumen hamū et expandentes rēbet sup faciem
aquareū emarcescent. Cōfundent qui operaban-
tur lūm plectentes et terentes subtilia. Et erunt
irrigua ei? siccantia oēs qui faciabant lacunas
ad capiendos pscēs. Sculpti pscipes rhyaneos
sapientes cōsiliari ppharaonis dederūt cōsiliū
insipiens. Quō dicentes ppharaoni. filius sapien-
tiū ego filius regū antiquoz. Abi nūc sunt sapiē-
tes tui: Annūciant tibi et indicent quid cogitaue-
rit dñs exercitū sup egyptum. Struī facti sunt
pscipes rhyaneos emaruerūt principes mēp-
os: deceptor egyptū angulū poplos eius. Dñs
miserit in medio ei? spiritū vertiginis. Et errare
fecerunt egyptū in ol tpe suo: sicut errat ebrius
et vomens. Et nō erit egypto opus qd faciat: ca-
put et caudā incuruant et refrenant. In die illa
erit egyptus quasi mulieres et stupebit et time-
bit a facie p̄mōtionis manus dñi exercitū quā
ipse mouebit sup eam et erit terra iuda egypto in
panem. Omnis dñi filius facit recordatus: pa-
nebit a facie cōsiliū dñi exercitū qd ipse cogita-
uit super ei. In die illa erūt qñs ciuitates in ter-
ra egypti loquentes lingua chanaā et iurantes p
dñs exercitū. Ciuitas solis vocabit vna. In die
illa erit altare dñi in medio terre egypti: et titul?
dñi iuxta terminū eius: erit in signū et in testimo-
niū dñs exercitū in terra egypti. Clamabit em
ad dñm a facie tribulatiois et mittet eis saluatōē
et p̄pugnatoē dñi liberet eos: et cognosceat dñs ad
egyptū: et cognosceat egyptū dñm in die illa: et cor

lent eū in hostibz et in muneribz: et vota vouebunt
dñs et soluent. et p̄cutiet dñs egyptū plaga et sana-
bit eā et reuertent ad dñm: et placabit eis et sana-
bit eos. In die illa erit via de egypto in asyriam:
et intrabit asyrius egyptū et egyptus in asyrios
et seruiet egypti asyri. In die illa erit israel ter-
ritus egypto et asyrio: benedicito in medio terre
cui benedixit dñs exercitū dicens. Benedict?
p̄pūs meus egypti: et opus manū meae p̄ asyri?
p̄p̄redia asyri mea israel.

C. L. S. De captiuitate egypti: et transmigrationē
ethiopie de nuditate.

C. L. S. Hic anno quo ingressus est tharsā i ayo-
tū cū milibz eū largō rex asyrius et pu-
gnasset cōtra asyri et cepisset eū in tpe
illo locutus est dñs in manu esae filij
amos dicens. Uade et solue sacculū de lūbio tuorū:
calciamēta tua tolle de pedibz tuis. Et fecit sc̄pta
dens nudus et discalcatus. Et dixit dñs. Sicut
ambulauit seruus me? esaias nudus et discalcus:
tres annos signū et potentū erit sup egyptū
et sup ethiopiā sicut minabit rex asyrius. Captiuita-
tē egypti et transmigrationē ethiopie: inueniet et
fene: nudā et discalcātā discopertiet nartibus ad
ignominia egypti. Et timebunt et cōfundent? ab
ethiopia spe sua: et egypto gña sua. Et dicit ha-
bitator i sole hui? in die illa. In hec die erat spes no-
stra: ad quos cōsumū in auxilium et liberarent
nos a facie regis asyrius. Et quō effugere pote-
rimus nos?

C. L. S. De ruina babilonis p medos et p̄sas inf-
posito de onere iudae: et de onere arabie.

C. L. S. Huc deserti maris. Sicut turbine ab
africo uenit: de deserto uenit: de terra
horribilī. Uisio dura nūciata est michi.
Quia incedulus est in insidiet agit: et
q̄ depopulato est vastat. Accidet etiā obfide me-
de oēm gemitū ei? cessare fac. Propeterea reple-
ti sunt lumbi mei dolore: et angustia possedit me sicut
angustia p̄torētis. Coirui cū audire? p̄tor-
bat? sum cū uiderē? emarcuit cor meū: et nebrie stu-
pefecerūt me. Babilon dilecta mea posita ē mi-
chi in miraculū pone mēsam p̄teplare in specula
comedetes et bibetes surgite pscipes arripite
cyp̄s. Hec em dixit mibi dñs. Uade et pone spe-
culatores: et q̄dlibz uident annūciet. Et uidit car-
rē duorū equitū ascensōē alim et ascensōē came-
li: p̄teplarus est diligētē multo iuratu. Et dāmo
uit vir leo. Sup pscila dñi ego sum stans iugiter
p̄ dñm sup custodia meā ego sum stans totis nocti-
bus. Ecce iste uenit ascensio uir p̄te equi equitū
rāditer dixit. Ecce uidit cecidit babilon et omnia scul-
ptūla deo p̄ ei? p̄trita sunt in terra. Eritura mea
et filij aree meē: et auditi a dño exercitū deosil?
annūciant uobis. Amē dñs. Ad me clamat et
sepi. Custos dñi de nocte: custos qd de nocte: di-
xit custos. Uenit mane et not. Si q̄rit? q̄rit: p̄ter
timinū et uenite. On? in arabia. In saltu ad respē-
rā dormiet: in semitis dōdant. Occurrētēs inuēti
ferte aquā qd habitatio terrā asyricū panib? oc-
currite fugerit. A facie ei gladio p̄ fugerit a facie
gladij iminētis a facie arc? extēti. a facie grauis
p̄p̄is: qm̄ hec dicit dñs ad me. Adhuc in vno an-

21

23

21

Abā. 1. a.
30p. 3. d.

23

21

Abā. 1. a.
30p. 5. a.
30p. 3. d.

21

no quali in anno mercenarii: et auferet ois gloria cedat et relique numeri sagittarioz fontiu de silis cedat immucent. Dñs eni de isrl locut^r est.

C. S. Sermo dñi cōtra hierim: de idolis eius. Dñs dicit destructio facta ē nabuchodonosor. Item sermo dñi ad sobnā ppositū rēplū vbi sub nomine eliachim agitur de xpo q̄ pōtat clauē dauid super humeros. et ei parillus in ecclesia. **xxij.**

His vallis visionis. Quidnā quozq̄ tibi est q̄ ascendisti et tu ois in tecta clauis plena videris frequēa ciuitas egul tana. Interfecti tui nō interfecti gladio nec mortui tui mortui in bello. Cūci palipes tui fugerūt simul duresq̄ legari sunt. Dñs q̄ inuenti sunt vincit pariter: pcul fugerūt. Propterea dixi. Recedite a me amare flebo. Nolite incubere vobisolemini me sup̄ visitate filie populi mei. Dies eni interfecisti et cōcultationis et seruū dñi dō exercitū in valle visionis. Scrutans murū māgnificus sup̄ montē. Et clam fūspit pharetram et currū holis equitēs: pariter nudaui clypeus. Et erūt electe valles tue plene quadrigarū: et equos ponent pedes suos in posita: reuelabit operimentū iude. Et videbitis in die illa armamentū dñi dom^o saluoz cultus ciuitatis dauid videbitis: q̄ multiplicat sunt. Et p̄gessit aquas p̄ sine inferiores: domos huius numerastis: destructis domos ad municiū murū. Et laclā fecistis inter duos muros: aquā piscine veteris: nō suspensistis ad eū q̄ fecerat eā: et operatio ei⁹ de longe nō vidistis. Et vocabit dñs deus exercitū in die illa ad fletū: ad plancitū et ad caluicium et ad cingulū faciet: ecce gaudit^r lenia occidere virulos et iugulare arietes comedere carnes et bibere vinū. Comedamus et bibamus: cras enim moriemur. Et reuelata est in auribus meis vox dñi exercitū. Si dimiseris iniquas hec vobis donec mortuamini: dicit dñs exercitū. Hec dicit dñs deus exercitū. Hade ingredere ad eū qui habitat in tabernaculo ad sobnā ppositū templi: et dices ad eū. Quid tu hic aut quāquā hic? Quid dicit tibi hic sepulchris: exi diti in excelso memoriale diligenter impetra tabernaculū tibi. Ecce dñs aspositi et faciet sicut aspositi gallus galli natus: quasi amicti sic subleuabit te. Coronā coronabit te tribulationē quā p̄lām mittet te in terrā latā et spaciōsā. Hic morietur tibi erit curus glorie tue: ignominia domus dñi tui. Et eripellā te de statione tua: et de ministerio tuo depo nam te et erit tibi die illa vocabo seruū meum eliachim filiū belchier: induā illū tunica tua: et cingulū tuū confortabo eū et p̄ferat eū dabo in manu eius: erit quasi pater habitantū^r huius et dabo illū iuda. Et dabo clauē dñi dauid sup̄ humerū eius: aperiet et nō erit q̄ claudat. Et claudet et nō erit q̄ aperiat. Et figam illū parillus in loco fidei: erit in solū glorie domū patris sui: et suspēdam sup̄ oīm gloriā domus patris ei⁹. Et afoz dñs uersa genera offebras paruulū a vasis craterarū vsc̄ ad offe vas muscū. In die illa dicit dñs exercitū auferet parillus q̄ fūspuerat in loco fidei: et franget et cadet: peribit q̄ pependit in eo: q̄ dñs locutus est.

C. S. Sermo dñi contra tyriū. q̄ futura sit sup̄ eam destructio per nabuchodonosor p̄laxit an nos et postea reparabitur. **xxij.**

His tyriū. Edificate naues maris q̄ vasa: statā est domus vnde venire cōfueuerant: de terra ceterim reuelatū^r est eis. Tacete qui habitatis in insula negociastio sydonis. Transfretantes mare repleuerūt te in equis multos semē nīl mēsis fluminis fruges eius: et facta est negociatio gētiū. Et rubescē sydō aut mare fontido maris dicens. Non parturiet nō peperit: non enutrit iuuenes: nec ad incrementū perduxit virginē. Quid audieris fuerit lēgypto: dolebunt cum audierint de tyro. Trāsite maria: violatē qui habitatis in insula. Quid nō hec vestra est q̄ gloriabatur a diebus pulchris in antiquitate sua: Ducent eā pedes sui longe ad peregrinandum: Cuius cognatū hoc sup̄ tyriū quondā coronatū: Cuius negociatores principes sistoros ei⁹ in dyriū terre. Dñs exercitū cognatū hoc vtraheret superbiā ois glorie: et ignominiam deducet vniuersos in dyriū terre. Trāsit terrā tuā q̄n fluiū filia maris nō est cingulū vitra tibi. Manū suā extendit sup̄ mare: cōstruauit regnā. Dñs mandauit ad dueros chanaan: vt cōteret fontes eius et dicit. Non adicies vitra vt gloriemur calūniā sustinens virgo filia sydonis. In ceteris cōfurgens transfretata: quoz nō erit redēs nisi. Ecce terra chaldecis talis populus non fuit: assur fūdaui eā. In captiuitatē traduerūt robustos etas suffoderunt domos eius: poluerūt eā in puluē. Edificate naues maris: q̄ desolata est fontis dovestra. Et erit in die illa in obliuio erit ois tyrie septuaginta annis: sicut dies regis vniū. Post septuaginta annos erit tyro quasi canticū meretricis. Sume tibi cytharā: circumue cūitātē meretricis obliuioni tradita. Bene eāne: frequēta cantū^r mēoria tui sit. Et erit post septuaginta annos: visitabit dñs tyriū et reducet eam ad mercē suas: rursum fornicabit cū vniuersis regnis super faciem terre: et erunt negociatores ei⁹: merces ei⁹ sanctificat eā. Non condent neq̄ nepotem q̄ hīs q̄ habitauerūt cōis dñi erit negociatio eius vt mandant in saturatē et vestiantur vsc̄ ad vetustatem.

C. S. Sermo maloti que dñs facturus est terre vniuersaliter pio peccato habitatorū eius. de die iudicii. **xxij.**

Hec dñs dissipabit terram et nudabit eam: affliget faciem eius et disperget habitatores eius. Et erit sic populus sicut sacerdos: et sicut sacerdos sic dñs ei⁹: et sicut ancilla sic domina eius. Sicut emeno sic ille qui vendit. Sicut fenerator officio qui mortuū accipit. Sicut qui repetit: sic qui debet. Dissipatio dissipabit terrā et direpēdē p̄cedabit. Dñs enim locutus est verbū hoc. Lux et defluxit terra: infirmata est altitudo populi terre: terra interfecit ea ab habitatorib⁹ suis: q̄ transfregit sunt leges: mutauerunt ius: dissipauerunt sedes semperni. Propt̄ hoc maledictio vocabit terrā: peccabit habitatores ei⁹ adeos infamēs cultores ei⁹ et relinquent hoies pauci. Lux et vindemia: infir

1. cor. 1. 5. d

Job. 12. c
Apo. 3. b.
5

1. cor. 4. b.

mata est vitio in gemitu oēs q̄ letabant̃ corde.
 Cessauit gaudiū tympanoꝝ: q̄cut sonit⁹ letariū
 cōcūct dulcedo cympane. Et cūcāto nō bibent vi
 nū: amara erit potio bibentiū illā. Attrita est ci
 uitas vanitatis: clausa est oīs dom⁹ nullo introiūte.
 Clamo: erit sup vino in plateis: deserta est omīs
 leticia: trāstrā est gaudiū terre. Belicia est in vi
 de solitudo: calamitas opprimit potio. Quia
 hec erunt in medio terre: in medio populorū.
 Et nō si pauce otine q̄ remāserunt excutiā: ex oī
 us ⁊ racemū cū fuerit finita videmia. Hī leuabū
 vocē suā atq; lau dabūc: q̄ glouificat⁹ fuerit dñs
 hinni ē: de mari p̄opter hoc in doctrinis glifica
 re dñm: in suis maris nomē dñi dei isrl. A finib⁹
 terre laudes: audiuim⁹ glia iusti. Et dixi. Secre
 ti meū mihi: secretū meū mihi. Et mihi. Pieuari
 cūtes pieuari cūti sunt: ⁊ puaricati de transgresso
 rū puaricati sunt. Formido ⁊ fovea ⁊ laque⁹ sup
 te: q̄ habitati est⁹ terre: ⁊ erit q̄ fugerit a facie for
 midinis cadet in foueā: q̄ se explicauerit de fo
 uea tenebit laqueo: q̄ catarract de excelsis apte
 sunt ⁊ cōcutient fundamēta terre. Confractio
 cōfringet terra: p̄trūdo cōteret terra. Cōmotio
 cōmouebit terra: agitatiō agitabit terra sicut
 ebri⁹: ⁊ auferet q̄si tabernaculū vni⁹ noctis. Et
 grauabit eā iniquitas sua ⁊ corruet: ⁊ non adiciet
 t̄ resurgat. Et erit in die illa visitabit dñs super
 militiā celi in excelsis: sup reges terre q̄ sunt sup
 facē: ⁊ p̄gregabunt in p̄gregatiōe vni⁹ facie in
 lacū: claudēt ibi in carcere: ⁊ post multos dies
 visitabunt. Et erubescet luna ⁊ cōfundet sol: cū
 regnauerit dñs exercitū in mōte syō ⁊ in iheru
 salē ⁊ in cōspectu senū suō: fuerit glouificatus.
 Et C. S. p̄phetia agit grāa deo p̄ suis opib⁹.
 de societate celestis: de interitu montis: ⁊ cōstru
 potentie dyabolū. xxv.

Domine de⁹ me⁹ es tu ⁊ exaltabo te ⁊ p̄
 tebo: nōi tuorū fecisti mirabilia: cogi
 tatiōes artū hīdes amē. Ad posuisti
 ciuitatē in tumultū: vbi fouē in ruinā
 domū alienoꝝ: vt nō sit ciuitas: nē ⁊ sepulcrū nō
 edificet. Sup hoc laudabit te pop⁹s fortis: cui
 tas gentiū robustarū timebit te. Ad fac⁹ es forti
 tudo pauperū: fortitudo egeno in tribulatiōe sua:
 spes a turbine vmbra calū ab estu. Spūs em̄ ro
 bus uisus quasi turbo ipseius parietē. Sciat est⁹
 in siti: tumultū alienoꝝ hūilabis ⁊ q̄si calone sub
 nube torrente p̄p̄agīe fortis marcescere facies.
 Et faciet dñs exercitū olus p̄p̄ho in mōte isto
 hoc cōuulsi pinguiū cōtinuū vindemie: conu
 utus pinguium medullatorum: vindemie defeca
 te. Et precipitabit in mōte isto facē vinculi collū
 gan sup oēs p̄p̄hoꝝ: telā quā fortitudo est sup oēs
 nationes. Precipitabit mōte in sempternū. Et au
 feret dñs de⁹ lachrymā ab oī facie: ⁊ opprobriū
 p̄p̄ho sui auferet de vniuersa terra: q̄ dñs locut⁹
 est. Et dicent in die illa. Ecce deus noster iste: ex
 pectabimus eū: ⁊ saluabit nos. Iste dñs: sustine
 mus eū: ⁊ exaltabimus ⁊ letabimur in salutarē ei⁹
 q̄a regit et facit manus dñi in montē isto. Et tritu
 rebū moab sup cōscutū ferunt palee in plaustro
 Et extendet manus suas sup cōscutū: extendit na
 sano ad narandū: ⁊ humiliabit gloriā eius cū ali

sione manū eius: ⁊ munimenta sublimū muro
 rū tuorū cōcidet: ⁊ humiliabit eū: ⁊ detrahentur
 in terram vīq; ad puluerem.
 Et C. S. Canticius istius: de semita iusti: de betra
 dentia iusti: ⁊ de resurrectione mortuorū. xxvi.
In die illa cantabit canticū istud in ter
 ra iuda. Erbo fortitudinis nostre syon
 saluator: ponet in eis murus ⁊ antemur
 rale. Aperiet portas: ⁊ in gressu gen
 tium: custodiens veritatē. Error erit: adit⁹: fer
 uas pacē: pacē q̄ in te speramus. Sperasti
 in dño in seculo termino: in dño deo fortis impet
 rasti. Ad incuruabit habitatores in excelsis ciuitates
 sublimē humiliabit: humiliabit eā vīq; ad terram
 detrahet eā vīq; ad puluerē. Cōculcabit eā pes
 pes paup̄s gressus egenoꝝ. Semita iusti recta
 est: rectas cāitis iusti ad iheru salē: in semita iudi
 ciosū tuorū dñs iustissimus te: nomen tuū mēo
 riale tuū in desiderio anime. Nā mea desiderā
 uit te tñ nocte: sed in sp̄o meo in precorūq; metā
 de mane vigilabo ad te. Et feceris iudicia tua in
 terra: iusticiā discēt habitatores oib⁹. Differes
 mur ipso: nō dīcet iusticiā facere. In terra fan
 ctio: iniqua gessit: ⁊ nō videbit gloriā dñi. Dñe ex
 altet manus tua vñ nō videant: videant ⁊ cōfū
 dantur zelantes pop⁹: ignis hostes tuos deu
 ret. Dñe dabis pacē nobis: ola op̄a nostra opa
 ra es nobis. Dñe deus noster possideant nos
 dñi absq; tēti in te recordemur nomis tui. Mo
 rietes nō tuā: ḡp̄ates nō resurgat: p̄p̄phetia
 strasti ⁊ cōtristasti eos ⁊ p̄didisti omne mēoriā eos
 rā. In dñi iusticiā: dñi dñi: in dñi iusticiā. Nāquid
 glouificas eos: Elongasti omēs terminos terre.
 Dñe in angustia requiescit: in tribulatiōe mur
 muris doctrina tua est. Sicut que cōcepit ei⁹ ap
 p̄p̄inquantis ad partū: dolens clamant in dolo
 rib⁹ suis: facit sumus. A facie tua dñe cōcep
 mus: ⁊ quasi parturimus ⁊ peperimus spiritū
 saluti. Iusticiā nō fecimus in terra: ideo nō cec
 derunt habitatores terre. Veniunt mortui tui: in
 fecit met resurgit. Ergo scimus in laudate qui
 habitatis in puluere q̄: ro lacris roo tuorū: ⁊ ter
 rā ḡp̄annū detrahes in ruinā. Ad de p̄p̄us me
 us intra i cubicula tua: claudē ostia tua sup re: ab
 scōdere modicū ad monumētū donec p̄trāferat
 in dignatio mea. Ecce em̄ dñs egrediet de loco suo
 vt visitet ligatū: blatiōis ēre cōtra eū: ⁊ reuclabit
 tra s̄a: gūne sūi: ⁊ nō opiet vltra insectos suos.
 Et C. S. De iudicio ⁊ iteru dyabolū de spina do
 mus ⁊ vinea sua: de predicatione apostolorū: de
 fide gentium. xxvii.
In die illa visitabit dñs i gladio suo du
 ro ⁊ grādū ⁊ fortis: sup leuiatū serpentē
 viciet⁹: sup leuiatū serpentē totius oī
 s occidet cetū q̄ in mari est. In die illa
 vinea meri cābit et. Ego dñs q̄ seruo eā: rep̄te
 pinabo etne forte visitet cōtra eā. Nocte ⁊ die
 seruo eā: dignatio nō ē mihi. Quis dabit me sp̄i
 nā ⁊ vep̄i. In sp̄o gradus sup eā: succedat eā pa
 riter. An pot⁹ tenebo fortitudinē meam. Faciet
 pacem mihi: pacem faciet michi. Qui egredien
 ter impet⁹ a iacob florebit ⁊ germinabit isrl ⁊
 sp̄iebut facē oib⁹ semie. Nunq; iuxta plagam

C

Isa. 4. 8. g.

D

A

B

C

Isa. 7. 1. b

D

michee. 11.

A

B

pcutiet se pcutit eis: Aut sicut occidit infectos ei: sic occisus est: In mensura cōtra mensurā cū a dicta fuerit iudicabit eis: meditat' est in spū dū ro p diem est'. Idcirco sup hoc dimitte iniquitas domui iacob: iste ois fruct' t' auferat pccm ei'. Scū posuerit oēs lapides altario scilicet lapides et nertis altissos: nō stabit luci et delubra. Cuius et munita desolata erit: speciosa relinquitur: et dimitte quasi desertū. Ibi pascet vitulus et ibi accubabit: et comestur fūmitas ei'. In siccitate mellis illi' cōterent mulieres venietes et docētes eā. Nō est eis pps sapiēs: ppter ea nō miserēbit ei' q' fecit eis: q' formauit eis nō parcat ei'. Et erit in die illa pcutiet dñs ab aluo flumie vīs ad roicentē egypti: vos cōgregabimini vnus et vn' filij isrl'. Et erit in die illa: cū gē in ruba magna: et veniet qui p diti fuerit de terra assyrioz: et q' electi erant de terra egypti: et adoiabant dñm in monte sancto in hierusalem.

C. S. In dignatio dñi ptra supbiā effrat: et ebulliat etacer doro. et cōtra picipes illusores. de xpo q' nascitur. et de pena illusorum. **xxviii.**
Veritone supbie ebullit effrat: et flou de cident gñe exultatiois ei' q' erat in uerice valis pinguis et errātes a vino. Et ecce vallibus foris dñs sicut ipetis grā dñis turbo cōfringēs: sicut ipet' aquar. multarū inūdanū ē emissa sup terrā spacioz. pē dñb' cōculcabat corona supbie ebullit effrat et erit flos decedēs gñe exultatiois ei' q' est sup verticē vallia pinguis qñi tepozānēs atē maturitatē autānt. Et cū aspexerit vidēs statim vt manu tenuerit deoabit illud. In die illa erit dñs exercitū corōnā gñe: et ferti exultatiois residuo pps fuit: spūs iudici sedenti sup iudiciū et fortitudo reuerentib' de bello ad postā. Et erit ibi q' pie vi no nescierūt: pie ebulliat errauerūt. Sacerdotes et ppheta nescierūt pie ebulliat: absopiti sunt a vino: errauerūt i ebulliat: nescierūt vidēt igno rauerūt iudiciū. Deo em mense replete sunt vos mitū: fo dñs ita vt non esset vitra locus. Quem docebit scientiā et q' intelligere faciet audium. Ab lacto et a lacte: a uulso et ab vberib': q' mādā remāda: mādā remāda: expecta reexpecta: expecta reexpecta: modicum ibi: modicū ibi. In loq' ei' labij et lingua altera loq'et et ad ppsm istū: cui dixit. Hec est res q' mea refecit lassum: hoc est meū refrigeriū: noluerūt audire. Et erit eiore vbi dñi mādā remāda: mādā remāda: expecta reexpecta: expecta reexpecta: modicū ibi: modicū ibi: vt vadit et cadit retro: sicut ē cōterant et ille laqueant et capian'. Propter hoc audite verbum dñi vti illusores et q' dñmini sup ppsm meū q' est in hierim. Dixit eis. Per cussim sedus cū morte et cū inferno fecimus pacatē. Flagellū inūdanō cū trāsiert: nō veniet sup nos: q' posuim' mēdaciā spem nostrā: et mēdaciā pecti sum'. Idcirco hec dixit dñs de'. Ecce ego mutā in fūdamētis spon lapidē: lapidē ppetrā: angulārē sciofum in fūdamētō fundarū. Et uti crediderit nō festinet. Et pō nō in pōdere iudiciū: iusticiā in mēsurā. Et sub: uertit grandio pē mēdaciā et p'ectionē. Aque inundabunt: et delebit sedus vestrū cum morte: et

pacatē vestrā cū inferno nō stabit. Flagellū inundans cū trāsiert eritis ei in cōculationē. Et cū cū p'ranherit: tollet vos qñ mane diluculo per trāsiert in die et in nocte et trāsiert sola v'catio intellectū dabit audiri. Et o'ganū est ei strāsiert vt alter decidat et palliū breue v'catio opire nō pōt. Sicut erit in mōte diuisionū stabit dñs in valle q' est in gabaon trāfecit vt faciat opus suū alienū est opus ei' vt opere opus suū. Peregrinū est opus ei' ab eo. Et nunc nolite illudare: ne forte cōstringet vincula v'ra. Et sūmmonem est et abbeuatiōem audiat a dño deo exercitus sup vniuersam terrā. Aurib' p'cipite et audite vocē meā: attendite et audite eloquiū meū. Hūnd tota die arabit arā v'rat: p'cinderit artiet hūmū suū: Rōne cū a deo querit faciē ei' et feret gñe et cūminū sparget: et ponet triticum p ordinē et hoi dēū et mliū viciā in sinibus suis: Et erudiet illū in iudicio: deus su' docebit illū. Non em in serie triturbabit gñe: nec rota plaustrū super cūminū circuibit: sed in virga excutiet gñe: et cūminū in baculo. panis aut cōminuet. Et erit nō in ppetuū triturbans triturbabit illū: nec verabit cū rota planstrū nec vngulis suis cōminuet eū. Et hoc a dño deo exercitus extitit vt mirabile faceret cōsiliū et magnificaret iusticiā.

C. S. Prophetā destructio hierim p nabuchodonosor et p romanos de ciuitate pphetarū et libio signato ppter pccā populi de celibus pccā sua. de fide gentiū et reuerfione iudeorū ad fides et pena illusorum. **xxxix.**

Ariel. Ariel ciuitas quā expugnauit dauid. Idcirco est ann' ad annū solentate evoluit suū. Et circūual labo ariel: erit tristes et merces et erit mihi quasi ariel. Et circū dabo qñi sperat in circū: tu tuor: iaciā cōtra te agger et munimēta ponā in obfisione tuā. Ihumiliaberis: de terra loq'ris: et de humo audiet eloquiū tuū. Et erit qñ p'bit: nō de terra vox tua: et de humo eloquiū tuū mullitabit. Et erit sicut puluis tenuis: multitudine veniētiū te. Et sicut fauilla p'raēns multitudinē eoz: qñ cōtra te p'ualuerūt. Et eris: respice: ostēdit a dño exercitū vilitatē in tonitruo et cōmōtiōe terre: et voce magna turbine et t'pēstāte flāma ignis deuorāte. Et erit sicut somnūs vilitōis nocturne multitudine oim gentiū q' dimicauerūt cōtra ariel et oēs q' mullauerūt et obse derūt et p'ualuerūt aduers' eā. Et sicut somnūs eluriosus comedit: qñ āt fuerit exp'gecat' vacua est ei' ala ei'. Et sicut somnūs sitiens bibit: postq' fuerit exp'gecat' adhuc sitit: ala ei' vacua est: sitit multitudine oim gentiū q' dimicauerūt cōtra mōtē isrl'. Obfupescite et ammiramini fluctante et vacillate inebriamini: nō a vino: mouemini et nō ab ebulliat: qñ mīscit vobis spūs s'poris. Et audite oculos v'ros: pphetas et principes v'ros: et videt v'os opiet. Et erit vobis visio oim sicut verba libi signati: que cū dederitis sciēt' ita: dñs dicit isrl'. et r' dicit. nō posum. signatus est ei. Et dabit liber nesciēt' ita: dicitur et lege. et respōdet: nesciēt' ita: et dixit dñs eo q' appropinquat populus iste ois suoz: labijs suis gloriānt' me: cor autē eius lon

C

D

A

A

B

C

1. cor. 14. d.

D

Amos. 9. c.

Rom. 9. g.

1. Pet. 2. a.

Rom. 10. b.

E

S

supra. 10. f

M

A

B

B

C

D

Mat. 25. a. marc. 7. a.

ge est a me: timuerūt me mādato hoīm ⁊ doctri
nāsideo ecce ego addā: vt amirationē faciā p̄p̄o
hui⁹ miraculo grādī ⁊ stupēdo. Peribit em̄ sapia
a sapiētib⁹ ei⁹ ⁊ intellect⁹ p̄uidentū ei⁹ abicōde
fē q̄ p̄fundū estis coide vt a dño abscōdat⁹ cōsi
liū q̄ sūt i tenebris opus: dicit. Quis videt nos:
q̄ nouit nos: Peruerfa est hec v̄sa cogitatio:
q̄ si i laru cōtra signū cogiter: dicat opus facto
ri suo: nō fecisti me: signm̄tū dicat fictio suo
nō intelligis. Nōne ad huc i modico ⁊ b̄ient cōuertē
liban⁹ i chermel: ⁊ chermel i saltu reputab⁹: Et
audiet in die illa furi verba libu⁹: de tenebris et
caliginē oculi cecorū videbūt. Et ⁊ dēnt mites in
dño leticiā: paupes hoies in sc̄ro isrl̄ exultabūt:
qm̄ deficit q̄ p̄ualebat: p̄sumarus ē illufo: ⁊ suc
cisi sunt oēs q̄ vigilabant sup̄ iudatē q̄ peccare
faciebant homines in verbo: et arguēte in po
ta supplantabant: ⁊ declinauerūt frustra a iusto.
Propter hoc hec dicit dñs ad domū iacob qui re
demit abia. Nō modo p̄fundū iacob nec modo
vult⁹ ei⁹ ⁊ erubescit: qm̄ videt filios suos opa
manū meārū in medio sui sc̄ificātes nomē meū
⁊ sanctificabūt sanctū iacob dñi isrl̄ p̄dicabūt
⁊ sc̄ient errantes sp̄ritu intellectū: ⁊ militatores
descēt i legem.

C. S. Lōminatio dñi contra reliquas populū
qui post destructionem hierusalē in egyptum de
scenderunt.

V filij desertoies dicit dñs vt faceretis
cōsiliū: nō ē me: oīdremini telam ⁊
nō p̄p̄m meū vt adderetis peccatum
sup̄ p̄ctm̄ ambulatis vt descendatis
in egyptū: os meū nō iterogastis: sperātes au
xilii in fortitudine pharaonis ⁊ habētes fiduciā
in vmbra egypti: erit vobis fortitudo pharaōis
in cōfusione: ⁊ fiducia vmbre egypti i ignominia
Verat̄ em̄ in taphnis pilipes tui ⁊ nūci tui v̄s
ad thames puenierūt. Quē cōfusi sunt sup̄ p̄p̄o q̄
eis p̄desse nō potuit. Nō fuerūt in auxiliū ⁊ in ali
quā vtilitatē: sed in cōfusione ⁊ i opprobriū. On⁹
tumentur a iustis. In terra tribulatiōis ⁊ agustie
leena ⁊ leo ex eis viperā: regulus volāes portan
tes sup̄ humeros tumentos diuitias suas: ⁊ sup̄
gibbū cam eloiū thesauros suos ad p̄p̄m qui eis
p̄desse nō poterit. Egypt⁹ enī frustra ⁊ vane au
xiliable. Ideo clamaui sup̄ hoc sup̄bia m̄ est: q̄
sce. Nūc ingressus scribe ei sup̄ buzi: ⁊ in libro vi
ligēter exara illud ⁊ erit in die nouissimo in testi
monio v̄s in eternū. P̄p̄us em̄ ad iracundiā p̄
uocōis est: filij mēdaces: filij nolentes audire le
gē dei. Quis dicit videntib⁹ nōlite videre: ⁊ aspiciē
tib⁹ nōlite aspicerē nobis ea q̄ recta sunt. Quol
mini nobis placētia videte nobis errores: auferre
a me viam. Declinate a me semitā: cesset a facie
nostra sanct⁹ isrl̄. Propterea hec dicit sanct⁹ isrl̄.
Pro eo q̄ rep̄obatis verbū hō ⁊ speratis in
calūnia ⁊ in tumultu ⁊ iugit̄ estis sup̄ eo: p̄pterea
erit vobis iniquitas hec sicut i interrupto ca dēo et
redita in muro excello. Quē subito dñs nō sperat
venerit cōtrito ei⁹ ⁊ cōmune sicut cōterit lages
na signū cōtritione pualida ⁊ nō inuentē de fra
gmēto ei⁹ testa in qua potest igniculus de incē
dio. aut hauriat parū aqua de fouea: q̄ hec dicit

dñs de isrl̄. Si reuertamini ⁊ dēscatis salui eritis
In silēto ⁊ in spērit fortitudo v̄sa. Et nōlitis
⁊ dicitis. Nequaquā ad equos fugiem⁹. Ideo fu
giet⁹. Et sup̄ veloces ascēdem⁹. Ideo velociores
erit⁹ q̄ p̄sequēt⁹ vos. Mille hoies a facie terrores
vni⁹ ⁊ a facie terrores quos fugietis donec relin
quim⁹ q̄si malus nauis vernice mōtio ⁊ q̄si lignū
sup̄ collē. Propterea expectat dñs vt misereatur
vestri: idēo exaltabit parces vobis: q̄ de iudi
cij dñs. Vti oēs q̄ expectat eū. P̄p̄s em̄ s̄y h̄ita
bit in h̄is: p̄loas neq̄ p̄loabias: miseris mise
rebit tui. Ad vocē clamorū tui statim audiet r̄i:
debit tui. Et dabit dñs panē auri ⁊ aquā b̄ieuē:
et nō faciet auolare a te vltra doctōie tui: erunt
oculi tui vidētes p̄ceptoie tui: aures tue audiet
verbū post tergū monētis. Illec est via: ābulare i
ea: nō declinet: neq̄ ad dexterā neq̄ ad sinistā
Et cōraminabile lamina sculptiliū argenti tui: et
testamētū cōfiliū auri tui: disp̄ges ea sicut im
mūdiciā mēstruare. Egredere dices ei ⁊ dabitur
pluvia semi tuo vbiq̄ seminaueris in terra: ⁊ pa
nis frugū terre erit vberim⁹ ⁊ p̄gius. P̄ascet in
possessione tua i die illo agn⁹ sp̄aciose: tauri tui ⁊
pulli aīno: q̄ opant̄ terrā: m̄icrū migma come
dēt sicut in area vētilatū est. Et erit sup̄ oēm mō
tē excellēt: sup̄ oēm collē eleuatū r̄iut currenū
aquarū in die iherectiōis multo: q̄s ceciderint
turres. Et erit lux lune sicut lux solis: et lux solis
erit septēplici sicut lux septē dierū in die qua al
ligauerit dñs vin⁹ p̄p̄i sui ⁊ percussit plagē ei⁹
sanauerit. Ecce nomē dñi venit de lōgū: ardēs
furoi ei⁹ ⁊ grauis ad potādū. Labia ei⁹ repleta
sūt i dignatiōe: ⁊ lingua ei⁹ q̄si ignis deuorā. Sp̄s
ei⁹ velut tourēs inuādēs v̄s ad mediū collis: ad
p̄dēs gentes in nubili ⁊ frenū erroie q̄ erat in
maxillis p̄p̄o. Caricū erit vobis sicut v̄s ierici
care solēnitatis: ⁊ leticia cordis sicut q̄ p̄git cū ri
bia vt iheret in mōtē dñi ad fouē isrl̄. Et audiat̄ fa
ciēs dñi gloriā vocis eius: terroie biachi i iheru
salem in cōminatiōe furoris: q̄s āma ignis deuorā.
Illi dēt in turbine in lapide grāditi. Vocē ei⁹
dñi p̄auebit auriū ⁊ p̄a p̄cussus: erit iheru⁹ iheru⁹
fūdāt: quā redescere faciet dñs sup̄ eū in tympa
nis ⁊ cytharis: i bello p̄cipio expugnabit eos
p̄cepta est ei⁹ ab heri ropet a rege p̄p̄ta. p̄sū
dā ⁊ dilatatā. Nutrim⁹ ei⁹ ignis ⁊ ligna multa
fiat: dñs sicut tourēs sulphuris succedens eā.

C. S. Arguit cōfugientes ad huc: n̄m auxilii
p̄s q̄ ad diuinū penitentib⁹ p̄mittit cōm̄ dei.
de die iudicij redit ad t̄pa esychielis.

U de descēdit in egyptū ad auxilii in
equis p̄p̄antes: habētes fiduciā
q̄ d̄riges: multē sunt: sup̄ egnb⁹ q̄
pualidi nimit: ⁊ nō sunt p̄hū sup̄ sc̄m̄
isrl̄: dñm nō redierūt. Ip̄sē aūt sapiēs addu
xit malū ⁊ p̄ba sua nō abstulit. Et cōsuger cōtra
domū pessimū: p̄tra auxilii opantū iniquitatē
Egyptus hō ⁊ nō de: ⁊ equi eoz caror: nō sp̄s.
Et dñs iclinabit manū suā ⁊ corruet auxilior: ⁊
cadet cōt p̄stas auxilii simulq̄ oēs cōfument: q̄
heo dicit dñs ad me. Quō si rugiet leo et catulus
leonis sup̄ p̄edā suam: occurrēt ei multitu
do passioi a voce eoz non foudimidabit: a multi

tu die eoz. nō pauebit descēdet dñs exercitū
vt pñet sup montē sp̄s: sup collē ei⁹. Sicut aues
volātes sic pteget dñs exercitū hīrlm: ptegen
i liberis: trāsire i salūas. Cōuertimini scit in
p̄fundū recesserāt: filij iſrl. In die em illa abijci
er vt idola argūti sūt: idola auri sui q̄ fecerūt vo
bis man⁹ vſe in peccatū: cadet assur i gladiū nō
virtū gladij: nō hominē vocabit eū: fugiet nō a fa
cie gladij: tuenens ei⁹ rectigaleo erūt: i foritū
do ei⁹ a terrore trāsibit: pauebūt fugiētes p̄in
cipēs eius. Dixit dñs: cuius signū est in sp̄n: t ca
minus eius in hīrlm.

¶ C. S. De aduētu xp̄i t aplos ei⁹ iterponit. de
multis opulētis mulieribus captiuitatē: vt cōte
rant t p̄fūdant. de gaudio celestis patrie. xxxij.

Ecce in iusticia regnabit rex: t p̄ncipes
in iudicio p̄erunt. Et erit vñ sicut q̄ ab
scōdis a vicio t celat se a tēp̄tate: sicut
riui aquarū in sitit: vmbia petre p̄mī
nēns in terra deserta. Nō calligabit oculi viden
tū: aures audientis diligēt aulcultabūt: t cou
stuitur i intelligē scientiā: lingua balboz velociter
loquet̄ r plane. Non vocabit vltra is q̄ insipiens
est p̄ncipes: neq; fraudulentus appellabit̄ maior.
Sicut em fatua loquet̄: r cor ei⁹ tēp̄tate: vt
p̄ficiat simulationē: t loquat̄ ad dñm fraudulent⁹
t vacuū faciat aiām efusētis t potū sitienti ause
rat. Fraudulēt vasa pessima sunt. Ipse em cogi
tationē cōcinnabit ad p̄dēndos mites in sermōe
mēdaciū: loquet̄ paup iudiciū. P̄ncipes vero
ea q̄ digna sunt principi cogitabit: ipse super du
ces stabit. Mulieres opulētē surgite: t audite vo
cē meā filie p̄fidētēs p̄cipite aurib⁹ eloquiū meū.

Post dies t ānos t vos cōturbemint cōfidentēs
Lōsummata est em vindicta: collectio vltra nō
veniet. Abstineat opulētē cōturbamini p̄fidē
tes eruite vos t cōfundemini: accingite lumbos
vſos. Sup̄ vbera plāgetis: sup regione desiderabi
lis sup vinea fertili. Sup humū populi mei sp̄ne et
verpēs ascēdēt: t p̄tomagis sup oēs domos gau
dij ciuitatis erunt. Dom⁹ ei⁹ dimissa ē: multitu
do vberē relicta est: tenebē t palpatio facte sunt
sup sp̄tū vſos in eternū. Gaudij onagroum
pascua gregū: donec effundat sup nos sp̄s de
excelsis. Et erit desertū in chermel: chermel i sal
tū reputabit: t p̄abit in solitudine iudicij: et ius
ticia i chermel sedebit. Et erit opus iusticie pax:
t cultus iusticie silentiū: securitas vſq; in semp̄
ternū. Et sedebit p̄ps me⁹ in pulchritudine pa
cis: in tabernaculis hūdicet: in regē opulenta.
Quando aut in defensione salū: t hūilitate hūi
liabit ciuitas. Beati q̄ seminatis sup oēs aquas
mittentes pedem bouis et asini.

¶ C. S. Loquit̄ cōtra sennacherib: t ad vltimaz
captiuitatē reuertit. de die q̄ videbūt dñm. et de
scribis nō cognoscentib⁹ xp̄m. xxxij.

Veni p̄daberis. Nōne et ipse p̄daberis:
Et q̄ spernueris t ipse spernet⁹. Luz
p̄sumaueris de p̄dationē: de p̄daberis.
Lū fatigat⁹ desideris p̄tēneris: p̄tēneris
dñe miserere nri: ne em expectam⁹ esto biachyus
nostrū in mane: t sal⁹ nra in tpe tribulationis. A
voce angeli fugerunt p̄ps: t ab exaltationē tua dñ

ipse sunt gentes. Et p̄gregabunt spolia vſa sicut
colligis vincas velut cū fosse plene fuerint de eo.
Magnificat⁹ est dñs qm̄ bituit i excelsis: ipse
sp̄s iudicio t iusticia: t erit fides in t̄p̄ib⁹ suis. Et
iuste salutaris sapia t sciētia timor dñi ipse ē t̄p̄sal
rus ei⁹. Ecce vidētes clamabūt: gaudiū gaudiū
amarē flebūt. Dissipare sunt vici: cessauit trāsire
p̄ semitā: irritū factū est pactum: p̄ciet ciuitates:
nō reputauit hoies. Lūti t elāgati terra: p̄fusus
est liban⁹ t obscuruit. Et fact⁹ ē saron sicut deser
tū: cōcussa ē basan t carmel⁹. Rūs cōfurgā dicit
dñs: nūc exaltabor: nūc sublimabor. Lōcipientis
ardorē t pariente stipulā: sp̄s vester vt ignis vo
rabit vſos: t erit p̄p̄ q̄si de incendio cinis: sp̄ne cō
gregate igni cōburent. Audite q̄ longe estis q̄ se
ceri: cognoscite vicini foritudinē n̄. Lōtēri
ti sunt in sp̄s p̄cōres: possidet timor: t hypocritas.
Quis poterit h̄rare de vobis: cuiusne deuorāte:
aut q̄ h̄rabit ex vobis cū ardorib⁹ sempiternis?
Qui ambulat in iusticijs t loquit̄ veritatē: q̄ p̄ciet
auariciā ex calūmnia: excutit man⁹ suas ab oī mu
nere. Qui obturat aures suas ne audiat sūgnē
t claudit oculos suos ne videat malū. Ipse in ex
celsis habitabit: nūmētā faxorū sublimitas eius
p̄anis ei⁹ dat⁹: et h̄aq̄ ei⁹ fideles malū. Regē in de
core suo videbūt oculi ei⁹: cernēt terram de lōge.
Lōi tuū meduabit timorē. Vbi est litterat⁹: vbi
legis verba p̄derane: vbi est doctor paruulorū?
P̄p̄m ip̄udentē nō videbis p̄p̄m alit sermonis
ita vt nō possis intelligē d̄sentitudinē lingue
ei⁹ in quo est sapia. Bep̄se ip̄s ciuitatē solenitat
is nostre. Oculi tui videbūt hīrlm habitations
opulētā tabernaculū q̄ nequaq̄ t̄nsferri pos
terit: nec auferent clauē ei⁹ in sempiternū t omēs
funiculi ei⁹ nō rūpen: q̄ solūm ibi magnificus
est dñs noster. Locus fluuioz iui latissim⁹ t p̄
tētes nō transibit sup eū nauis remigū: neq; tri
eris magna trāsgradiet̄ eū. Dñs em iudex noster:
dñs legis noster: dñs rex noster. Ipse saluabit
nos. Latrati sunt funiculi tussē nō p̄uealebunt
Sic erit malus tu⁹ vt dilatate signum nō queas.
Tūc diuidēt spolia p̄cietū: t m̄tarij claudū d̄ri
p̄ient rapinā: nec dicit vicin⁹ elangui. Ipse q̄ ha
bitat in ea: auferet ab eo iniquitas.

¶ C. S. De die iudicij: t vastitatis iudee. xxxij.
Accidite gētes t audite t p̄p̄i arēdite
audiat terra t plenitudo ei⁹ oib⁹ t oē
germen ei⁹. q̄ indignatio dñi sup oēs
gentes t furoz sup vniuersam maliciāz
eorū. Interfecit eos t dedit eos in occisiōē. In
perfecti eorū p̄cietū: de cadauerib⁹ eorū ascē
det fetor. Tabescent mōtes a sanguine eorū: t a
desert oīs milita celoz: cōp̄licabunt sicut liber
celi: t oīs milita eoz desuēt sicut desuēt foliū de
vinee t de ficu: q̄ inebuitas est in celo gladiū
mens. Ecce sup idumē descendet t sup populy
interfecit mēz ad iudiciū. Gladiū dñi reple
tus est sanguine: in crassatus est adipe de sangui
ne agnōi t hircorū: de sanguine medullatōz
arietū. Vltima est dñi in boz: t interfectio ma
gna in terra t dom⁹ dñi descendēt nicoines cū eis
t tauri cū potentibus. Tenebitur terra eoz san
guine: hum⁹ eoz adipe pinguis: q̄ dies vltimis

Accidite gētes t audite t p̄p̄i arēdite
audiat terra t plenitudo ei⁹ oib⁹ t oē
germen ei⁹. q̄ indignatio dñi sup oēs
gentes t furoz sup vniuersam maliciāz
eorū. Interfecit eos t dedit eos in occisiōē. In
perfecti eorū p̄cietū: de cadauerib⁹ eorū ascē
det fetor. Tabescent mōtes a sanguine eorū: t a
desert oīs milita celoz: cōp̄licabunt sicut liber
celi: t oīs milita eoz desuēt sicut desuēt foliū de
vinee t de ficu: q̄ inebuitas est in celo gladiū
mens. Ecce sup idumē descendet t sup populy
interfecit mēz ad iudiciū. Gladiū dñi reple
tus est sanguine: in crassatus est adipe de sangui
ne agnōi t hircorū: de sanguine medullatōz
arietū. Vltima est dñi in boz: t interfectio ma
gna in terra t dom⁹ dñi descendēt nicoines cū eis
t tauri cū potentibus. Tenebitur terra eoz san
guine: hum⁹ eoz adipe pinguis: q̄ dies vltimis

supia. 1. b

supia. 1. b

supia. 1. b

supia. 1. 9. c

supia. 1. 9. c

dsu annus retributionis iudicij syon. Et cōuertē
tur tourtes in picē: et hūmus ei⁹ in sulphur ⁊ erit
terra ei⁹ in picē ardente nocte et die: nō erigiet
tur in sempiternū. Alcedet fum⁹ ei⁹ a generatio
ne in generationē de belabab in secula seculoyum.
Nō erit transiens per eā: possidebūt illam ono
crotales et ericis et ibis ⁊ coru⁹ habitabunt in
ea. Et extendet super eā mēsurā vt redigat ad ni
chilum: et per pedicūlū in desolationem. Nobiles
ei⁹ nō erūt ibi: egē potius inuocabūt ⁊ oēs pun
ctipes ei⁹ erūt in nichilum. Et orientur in domib⁹
eius spine ⁊ vinee et palurur in munitionib⁹ ei⁹
et erit cubile diacōnū ⁊ pascua strutionū ⁊ occur
rent demonia onocentauris: et pilosus clamabit
alter ad alterū. Ibi cubabit lamia: ⁊ inuenit sibi
requiē. Ibi habuit foueā eritue: ⁊ enutrit car
loue: et circūdoit: et fuit in vmbra eius. Illuc cō
gregati sunt milia alter ad alterū. Acquiret dili
genter in libro dñi ⁊ legit: vñ ex eis non defuit
alter alterū non quesuit quid ex ore meo pro
cedit ille mādauit: et spiritus ei⁹ ipse cōgregauit
ea: et ipse misit eis fontē: ⁊ manus eius diuisit eas
illis in mēsurā. Illis in eternū possidebūt eā: in ge
nerationē ⁊ generationem habitabunt in ea.

¶ C. S. Continet consolationem et signa christi
tempore perfecto. CCCV.

I Erabitur deserta ⁊ inuola: ⁊ exultabit
solitudo ⁊ floreat quasi lilij. Germin
ano germinabit ⁊ exultabit letabun
da et laudā. Et gloria libani data est ei
decoet carmel ⁊ saron. Ipsi videbūt gloriā dñi et
decoet dei nostri. Cōfortate manus dissolutas et
genus debilis roborate. Dicite pusillanimes cō
fortamini et nolite timere. Ecce de⁹ noster vltimo
nem adducet retributionis: de⁹ ipse veniet et sal
uabit nos. Tūc aperientur oculi cecorū: et aures
surdorū patebūt. Tūc saliet sicut ceruus claud⁹:
et aperta erit lingua mutorū: quia fuisse sunt in de
serto aque ⁊ tourtes in solitudine: ⁊ que erat ari
da in stagnū: ⁊ sitiens in fontes aquarū. In cubi
tibus in quib⁹ pueri diacōnes habitabāt nouetur
viroi: calami ⁊ tunci et erit ibi semita: ⁊ via sancta
vocabit. Nō transibit per eā pollutus: et hec erit
vobis directa via: ita vt stultū nō errent per eam.
Nō erit ibi leuocet mala bestia nō alcedet per eā.
Nec inuenietur ibi: et ambulabūt qui liberati sūt
rui ⁊ redēpti a dño: conuertent ⁊ venient in syo
cuz laude ⁊ leticia sempiterna sup caput eorum.
Saudium ⁊ leticiam obtinebunt: et fugiet dolor
⁊ gemitus.

¶ C. S. Senna cherib ascendit contra hierusalem
et misit rapsace nunciū ad regē ezechij. CCCVI.

E Factū est in quarto decimo anno re
gis ezechij: alcedit senna cherib rex as
syrio ⁊ super oēs ciuitates iuda muni
das ⁊ cepit eas. Et misit rex assyriorū
rapsace de lactis in hierusalem ad regē ezechij
am in manu gaudij: sicut in aqueducta piscine
superioris in via agri halloni. Et ingressus est ad
eū elia chim filius belchie qui erat sup domum: ⁊
sobna scriba: et ioabe filius asaph a cōmentariis.
Et dixit ad eos rapsace. Dicite ezechij. Ihec dī
cit rex magn⁹ rex assyriorū. Que est ista fiducia

qua confiditis: aut quo consilio vel fortitudine re
bellare disponitis? Super quem habetis fiduciam
quia recessistis a me? Ecce confiditis super baculum
harundineū cōfractū istū sup egyptū cui⁹ si inui
sus fuerit homo: intrabit in manū eius ⁊ perfo
rat eā: sicut pharaon rex egypti omnib⁹ qui cōfidit
in eo. Si respōderis michi: in dño deo nostro cō
fidimus. nōne ipse est cui⁹ abstulit ezechias excel
sa et altaria: et dixit iude ⁊ hierusalē: coas altari
istū adosabitur. ⁊ nūc tradet te dño meo regi assy
riorū ⁊ dabo tibi duo milia equorū: nec poteris
ex te pcedere ascensores eorū: ⁊ quomodo sustine
bis faciē iudicis vni⁹ loci ei⁹ seruus dñi mei. Mino
ribus q⁹ si cōfidis in egypto in quadriga ⁊ in q⁹
tibus: et nūc nunquid line dño ascendi ad terram
istā vt disperderem eā? Dñs dixit ad me. Alcedē
super terrā istā: ⁊isperde eā. Et dixit elia chim:
et sobna ⁊ ioabe ad rapsace. Loquere ad seruos
tuos syria lingua intelligimus em ne loquaris ad
nos iudaice in auribus populi qui est sup muros.
Et dixit ad eos rapsace. Nunquid ad dñm nūc et
ad te misit me dñs me⁹: vt loquerer omnia verba
ista: et nō potius ad viros qui sedēt in muro vt co
medant ster corā sua: bibant vinū pedū suorū
nō bisi⁹. Et stetit rapsace: clamauit voce magna
iudaice: dixit. Audite vba regis magni⁹: assy
riorū. Ihec dixit rex. Non vos seducat ezechias: q̄
nō poterit erupere vos: et nō vobis tribuat fiduciā
am ezechias sup duo dicē. Erue ⁊ liberabit nos
dñs: nō habis ciuitas ista in manu regia assyrio
rum. Nolite audire ezechij. Ihec em dixit rex as
syriorū. Facite mihi benedictio: ⁊ egredimini
ad me: ⁊ comedite vni⁹ quisq⁹ vineā suā: vni⁹ quisq⁹
ficum suū: et bibite vni⁹ quisq⁹ aquā cisterne sue:
donec veniā et tollā vos ad terrā: que est vt terra
restra: terrā frumentī et vini terrā panis ⁊ vinearū.
Nec cōsturbet vos ezechias: dicēs. Dñs ibi erabit
nos. Nunquid liberauerūt dñs gentiū vni⁹ quisq⁹
terrā suā de manu regio assyriorū ⁊ ibi est deus
emath ⁊ arphat: ibi est deus sepbaraim? Nūc
quid liberauerunt samariā de manu mea? Quis
est ei⁹ omnib⁹ dñs terrarū istarū qui eruit terrā
suā de manu mea: vt eruat dominus hierusalem
de manu mea? Et siluerūt: et nō rēderūt ei verbū.
Mādauerat em rex dicēs ne rēpondeatis ei. Et
ingressus est elia chim filius belchie qui erat super
domū ⁊ sobna scriba ⁊ ioabe filius asaph a cōmen
tariis: ad ezechijā cōsueverūt: et nūciauerunt ei
verbum rapsace.

¶ C. S. De tristitia ezechie ⁊ cōsolatione ei⁹. de
prophetia eliae. de interfectione exercitus ad an
gelo. CCCVII. milia. et de morte senna cherib: facta
per filios suos. CCCVIII.

E Factū est cum auidisset rex ezechias:
scidit vestimēta sua: et obvoluitur est
sacco: et intrauit in domū dñi. Et misit
elia chim q⁹ erat sup domū ⁊ sobna scri
bam et seniores de sacerdotibus opertos faccie:
ad elia filium amos prophetā: dixerūt ad eū.
Ihec dixit ezechias. Dies tribulationis et corru
ptionis et blasphemie dies becūq⁹ venerunt filij
viri ad parium: et virtus nō est pariedi. Si quo
modo audiat dñs de⁹ tuos verba rapsace: que

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

Infra. 60. C.

Mat. 25. C.

Infra. 52. D.

4. re. 18. C.
1. gal. 32. A.

4. re. 19. D.

miser rex assyriorum dñs suus ad blasphemandum dñm
deū viuentē et exprobandum sermonibus quos au-
diuit dñs deus tuus. Et cū ergo ad orationē pio-
reliquis que reperire sunt. Et uenerūt serui regis
ezechie ad esaiā dñs ad eos esaias. Hec dice-
tis dño vestro. Hec dicit dñs. Timeas a facie
verborum que audiuit quibus blasphemauerūt pu-
eri regis assyriorum me. Et ecce ego dabo eis spm et au-
dient nūtiū: reuertet ad terrā suā: et conuere eus
faciā gladio in terra sua. Reuersus est autē rap-
tae et inuenit regem assyriorum pientē et aduersus
lobnā. Audierat enī qd pfectus esset de lachis.
et audiuit d barba regē ethyopie dicētes: egres-
sus est vt pugnet cōtra te. Et quid cū audisset mi-
sit nūcios ad ezechīā dicens: Hec dicit dñs ezechie
regi iude loquētes. Nō te decipiat deus tuus in q
tū cōfidis: dicens non dabit hierusalē in manu re-
gis assyriorum. Et cū oia audisset oia que fecerūt re-
ges assyriorum obus terris quas subuerterūt: tu
poteris liberari. Nunquid eruerūt eos dī gētium
quos subuerterūt patres mei gozan et arara: re-
seph et filios eden qui erant in bēlassar: ubi est
rex emath et rex ararat et rex rubis sepharualm
cui a tauri: et tuler ezechias liberos de manu non
clorum et legit eos et ascēdit in domū dñi et expan-
dit eos corā dño. Et orauit ad dñm dicens: Hec ex-
ercitūz deus israhel qui sedes super cherubim in
caelis solus oīs regnoz terre tu fecisti cellū et ter-
ram. Et dñs dñs aurez tuā et audi: aperti oculos
tuos et vide: et audi oia verba sennacherib q misit
ad blasphemādū deū tuū. Ecce enī dñs deser-
tas fecerit reges assyriorum terras et regēdō eas et
dederit deos eas. Igitur nō enī erāt bī sed opa ma-
nuū holzīgūz lapidū pminuerūt eos. Et nūc dñs
deus nī salua nos de manu ei et cognoscāt oia re-
gna terre q tu es dñs solus. Et misit esaias filios
amos ad ezechīā dicens. Hec dicit dñs deus israhel.
pñs quibz rogasti me de sennacherib rege assyri-
orum: hoc est verbum quod locutus es dñs super
euz. Desperit te et subianauit te virgo filia syon
post te caput mouit filia hierusalē. Cui exprobā-
tū est qd blasphemasset: sup que exaltasti voces
tuas: et leuasti alitūdine oculor tuor. Ad sanctū
israhel. In manu feruor tuor exprobasti dñm: et
dixisti. In multitudine quadrigarū mearum ego
ascēdi in altitudinē mōtū iuga libant et succidaz
ex celis cedrop. Et electas abietes illi: et intro-
ibo alitūdine summmitatis eius salē carmeli et
ego fodi et bibi aquā: et siccaui vestigiū pedis mei
oēs riuos aggerū. Nunquid nō audisti que oliz fe-
cerim eis. Et diebz antiquis ego plauius illud:
nunc adduxi: factū est in eradicationē collis ei
pugnantiū et ciuitatem munifarū. In habitatorū
eaz bīculata manu cōtremuerūt. et cōfusi sunt: fa-
eti sunt sicut fenūz agri et gramen pascue et herba
tectoz que exaruit ante matūre fecerit. In abi-
tationē tuā et egressum tuū: et introitū tuū ego co-
gnoui: et infantia tuā cōtra me. Et si fureris aduer-
sum me superbia tua ascēdit in aures meas. Po-
nas ergo circūlū in auribz tuis: et frenū in labiis
tuis: et reducā te in via per quā venisti. Et ibi autē
hoc erit signū. Comede hoc dñs que spōte nasci-
tur: et in anno secūdo pomis vescere. In anno autē

tertio seminare et metite: et plantate vineas: et co-
medite fructū eaz. Et erit metitū id quod saluatum
fuerit de domo iuda et quod reliquū est radicem
deous et faciet fructū sursum: qd de hierusalē exi-
bunt reliquie: et saluatio de mōte syon. Scelus dñi
exercitūz faciet istud. Propterca hec dicit dñs
de rege assyriorum. Nō intrabit ciuitatē hāc et non
lacet ibi sagittā et nō occupabūt ea dīpūz: et nō
mittet in circuitū ei aggerē. In via ei uenit: pā
reuerit: et ciuitatē hanc non ingredietur: dicit dñs.
Et protegā ciuitatē istā vt saluez eā propter me et
propter dauid seruū meū. Et egressus est autē an-
gelus dñi: et percussit in castris assyriorum centū
octoginta quinque milia. Et surrexerūt mane: et
ce omēs cadauera mortuorum. Et egressus est et
abiit. Et reuersus est sennacherib rex assyriorum:
et habitauit in ninive. Et factū est cum adoiaret in
templo nefrach deū suū: et dīramelech et farasar fi-
lii eius percusserūt eū gladio: fugerūtq in terrā
ararat et regnauit asaradon filius eius pio eo
C. L. S. Ezechias egrotauit et orauit ad dñm:
et addidit ei. xv. annos. et scripsit canticum gratia-
rum actionum.

In diebus illis egrotauit ezechias visus
ad mortē: et introiuit ad euz esaias filius
amos propheta et dixit ei. Hec dicit do-
minus. Dispone domū tuā quā moue-
ris tu et nō viues. Et cōuertit ezechias faciē suā
ad parietē: et orauit ad dñm et dixit. Obsecro do-
mine memēto quēso quomodo ambulauerim cō-
rā te in veritate: et in corde pfecto: et quod bonū
est in oculis tuis fecerim. Et sicut ezechias fletu
magno. Et factū est verbum dñi ad esaias: dicens.
Vade et dic ezechie. Hec dicit dñs deus dauid pa-
tris tui. Audiui orationē tuam: et vidit lachrymas
tuas. Et ecce ego adiciā super dies tuos quindecim
annos. et de manu regis assyriorum eras te: et ciui-
tatem istā: et protegā eaz. Hec autē tibi erit signū
et dñs: qd faciet dñs verbum hoc quod locutus est. Et
ecce ego reuertī faciā vmbiam lineaz per quas de-
scenderat in holoioz a chām in sole retrosum
decē lineis. Et reuersus est sol decem lineis per
gradus quos descēderat. Scriptura ezechie re-
gis iuda cū egrotasset et cōualuisset de infirmita-
te sua. Ego dixi in dimidio diei meor vadā ad
portas inferi. Quasiū reliquūz annor meorum.
Dixi nō videbō dñm deū in terra viuentūz. non
aspiciā hōiem vitā et habitatorum quietis. Et
ratio mea ablata esset: et conuoluita est a me quasi ra-
berna cuius pastozū. Piccia est velut a teretē vitā
mea: dñs a hīus ossidit succidit me. De mane vīs
et desperā dñm me sperabā vīs ad mane. Et
si leo sit contritū oia ossa mea. De mane vīs ad
vesperam finies me. Sicut pullus et hīrdinū sic
clamaui: meditatōi vt columba. Attenuati sunt
oculi mei: suspicetō in excelsū dñm vīm patior
responde pio me. Et quid dicit aut quid respōde-
bit michi: cū ipse fecerim. Recogitabo nūc oēs an-
nos meos in amaritudine anime mee. Et hīc sic
vīdūz: et in talibz vīta ipso mcl. Descripse me
et vīficabis me: ecce in pace amittūdō mea ama-
rissima. Et uābit cruxi aliam meam vt nō periret:
prociacit post tergū glōia peccata mea. Et nō

15

16

17

18

19

4-re. 10. a.
2-palio.
32. f.

1. Reg. 1. g.
Luc. 1. c.

Job. 4. b.

infernus cōfitebitur tibi neq; mors laudabit te: non expectabit qui descendit in lacū veritatem tuā. Hūcō vias ipse cōfitebitur sibi sicut et ego hodie. Pater filijs notā faciet veritatē tuā. Dñe saluum me facit psalmos nostros cātābim⁹ cunctis dieb⁹ vite nostre in domo dñi. Et iussit Esaias vt tollerēt massā de fictis et cataplasmarēt sup vulnues et sanaretur. Et dixit ezechias. Quid erit si gnificā ascēdū in domū dñi?

C. S. De nuncio merodach ad ezechias: et de correptione ezechie ab esaiā pio ostentatione domus sue.

In tēpore illo misit merodach baladā filius bala dan rex babilonis libros et munera ad ezechiam. Audierat enī q; egratasset et pualuisset. Erat⁹ est autē sup eis ezechias: et ostēdit eis cellā aromarū: et argēt⁹ et auri et odoramēt⁹ et vnguentū optimū: oēs apothecae suppellectilis sue et vniuersa q; inuēta sunt in thesauro eius. Nō fuit verbum quod nō ostēderet eis ezechias in domo sua: et in omni potestate sua. Introluit autē esaias pīpeta ad ezechiam regē et dixit ei. Quid dixerūt viri isti: et vnde venerūt ad te? Et dixit ezechias. De terra lōgiqua venerūt ad me de babilō. Et dixit. Quid viderūt in domo tua? Et dixit ezechias. Nō q; in domo mea sunt viderūt nō fuit res quā nō ostēderit eis in thesauro meo. Et dixit esaias ad ezechiam. Audi verbū dñi exercitū. Ecce dies venient: et auferent oia que in domo tua sunt: et que thesaurizauerunt patres tui vsq; ad diē hanc in babilōnē: nō relinquet quicq; dicit dñs. Et de filiis tuis qui exībūt de te quos generis tollent: et erunt eunuchi in palatio regio babilonis. Et dixit ezechias ad esaiā. Bonū verbū dñi quod locutus est. Et dixit. Fiat tantus pars et veritas in diebus meis.

C. S. De a duentū Johānis baptiste. de predicatione apostolorū. et de vocatione gentiū: et magnitudine vocantis et de idolis.

In solamini consolamini popule me⁹ dicit deus vester. Loquimur ad cor hierusalem et aduocate eā: qm̄ cōpleta est malicia ei⁹. Dimissa est iniquitas illius.

Suscepit de manu dñi duplicia pio omnib⁹ peccatis suis. Vox clamantis in deserto. Parate viā dñi rectas facite in solitudine semitas dei nostri. Desualis exaltabit⁹: oia mons et collis humiliabitur et erūt pīaia in directā et aspera in vias planas. Et reuelabit gloria dñi: vbi debet omnis caro pariter qd̄ os dñi locut⁹ est. Vox dicētis. Clamā et dicit. Quid clamabo? Nō caro femur: oia gñā eius quasi flos agri. Et scissat⁹ est fenuz et cecidit flos: q; ipse dñi sufflauit in eo. Uere fenuz est populus. Et scissat⁹ est fenuz et cecidit flos: verbū autem dñi manet in eternū. Sup mōtē excelsū ascēde tu qui euangelizās syon: exalta in fortitudine vocē tuā qui euangelizās hierlm̄. Exalta in solitudine. Dic ciuitatib⁹ iude. Ecce deus vester. Ecce dñs deus in fortitudine veniet: et diachili eius domū minabitur. Ecce merces ei⁹ cui⁹ est opus illi⁹ eos ram illo. Sicut pastor greges suum pascet in bacia suo cōgregabit agnos: et in sinu suo leuabit:

fetas ipse portabit. Quis mēsus est pugilō aq̄s et celos palmo pōderat⁹? Quis appēdit tribus digitis molē terre et labiauit in pondere montes et colles in statera? Quis audiuit spm̄ dñi aut cōsiliarius eius fuit: et ostēdit illi⁹? Et quis inuit cōsiliū: et instruxit eū? et docuit eū semitas iusticie: et erudit eū sciētiā et vti pūdentē ostendit illi⁹? Ecce gētes quasi stilla stilla: et quasi momētus stateres reputate sunt. Ecce insule quasi puluis erigunt⁹: libanus nō sufficiet ad succēdendū: aialia eius nō sufficiet ad holocaustū. Qd̄o gētes quasi nō sint: sic sunt corā eor⁹ quasi nichilum et inane reputate sunt. Et ai ergo similē fecisti deū aut quā imaginē ponētis ei⁹? Nunquid sculptile constituit faber: aut aurifer auro figurabit illud et laminis argētis argēturus? Forte lignū et impuribile elegit artifex sapiēs: querit quomodo statuit simulacrum q; nō moueat. Nunquid nō sciētis? Nūquid nō audistis? Nūquid nō annūciat⁹ vobis ab initio? Nunquid non intellexistis fūda menta terre? Quis sedet sup grynū terre et habitatores ei⁹ sunt quasi folia. Quis erit dñs velut nichili celos: et expādit eos sicut tabernaculum ad inhabitandū. Quis dat secret⁹ et scrutatores quasi nō sint iudices terre velut inanes fecit. Et quidē neq; plātato neq; flos terre neq; radicato in terra trūco eor⁹. Repēte flauit in eos et aruerunt: et turbo quasi stipulaz auferet eos. Et qui assimilastis me et ad quas ibi dicit sanctus: Leuate in excelsum oculos vestros: et videte qd̄ creauit hec. Quid educit in multo militā eorum: et oēs ei⁹ nōle vocat⁹ pīe multitudinē fortitudinis et robōr virtutis? Ipsius neq; vnū reliquū fuit. Mare et dictio iacob et loqueris israel acbā cōdū ei⁹ vita mea a dñō: et a deo meo iudiciū meū trāsiit. Nunquid nescitis aut non audistis? Deus sempiternus dñs qui creauit terminos terre et non deficit neq; laboiabit: nec est inuestigatio sapiētiē ei⁹: qui dat lasso virtutē: et his q; nō sūt fortitudinē et robur multiplicat. De ficient pueri et laboiabūt: sapientes in firmitate cadent. Quis aut sperant in dño mutabūt fortitudinem: assumunt pēnas sicut aq̄le: currēt et non laboiabūt: ambulabunt et non deficient.

C. S. De resurrectione et ascensione xpi. verba christi ad apostolos. De conuersione gentium. de confutatione idololum.

I Accant ad me insule: et gentes mutant fortitudinē. Accedāt et tunc loquent⁹: sicut ad iudicium propinquum. Quis suscitauit ad obitē iusti: vocauit eū vt loqueret⁹ se. Dabit in cōspēctū eius: reges obtimebūt. Dabit quasi puluerem gladio ei⁹: sicut stipulā vētro rapta arcui ei⁹. Persequet⁹ eos transibit in pace ferient in pedib⁹ eius nō apparebit. Quis hec operat⁹ est? fecit vocās generationes ad exordio. Ego dñs pūmus et nouissim⁹ ego sum. Uiderūt insule et timuerunt: extrema terre obstitit pueri: appropinquauerūt et accesserūt. Unūq; q; proxiom suo auxillat⁹: et fratri suo dicit cōsolarē. Confortauit faber cū prius percutiē malleo eū qui cadebat: tunc temporis: dicens glutino bonum est: et cōsolarit eum clausū vt non moueat. Et tu israel serue meus iacob quem elegi: semet

sapient. 9. c.
Rom. 11. d.

lira. 4. 5. b.
Mat. 17. b.

lira. 4. 4. a.
c. 4. 2. b.

4. 1. c. 3. 0. c.

Mat. 3. a.
Mat. 1. a.

Luce. 3. c.
Johan. 1. c.

ecc. 14. c.
Iaco. 1. c.
1. petri. 1. d.

in fra. 4. 2. d.

infra. 4.3. c.

abraam amici meis in quo appropinquasti: ab extre-
mis terre ⁊ a longinquis eius vocauit ⁊ dixit tibi
Seruus meus: ego sum: tui legi ⁊ nō abieci ⁊ nō time
as qđ ego tecū sum: ne declines qđ ego de⁹ tu⁹. **L**ō
fontauit ⁊ re ⁊ auxillat⁹: sum tibi ⁊ es suscepit ⁊ dexte-
ra iussit mei. **E**cce cōfident ⁊ erubescunt oēs qđ
pugnā⁹ aduersus ⁊ te. **E**rit quasi nō sint ⁊ peribūt
viri qui cōtra dicūt tibi. **Q**ueres eos ⁊ nō inuent
es viros ⁊ rebelles tuos ⁊ erūt quasi nō sint ⁊ ve-
lunt cōsumptio hoīs bellā⁹ aduersum te: qđ ego
dñs ⁊ eno tuus appropinquā⁹ manu tuā dicens
tibi: **N**ō timeas: ego ⁊ diuini te. **N**oli timere virm
iacob: qui mortui estis ⁊ israel. **E**go auxillat⁹: suz
tui dicit dñs: ⁊ redemptor tuus sanctus israel. **E**go
posui te quasi plastrū triturans nouū: habens
rostra ferranti. **T**riturabis mōtes ⁊ cōmunes:
⁊ colles quasi puluerē pones. **M**entilabis eos ⁊
ventus tollet ⁊ turbo disperget eos: ⁊ tu exulta-
bis in dño: in sancto israel letaberis. **E**geni ⁊ pau-
peres querūt israel ⁊ nō sunt: lingua eius sitit
aruit. **E**go dñs exaudi eos: deus israel: nō dere-
linquā eos. **A**perit⁹ in supinis collib⁹ flumina ⁊
⁊ in medio capōꝝ fontes. **P**onam desertū in sta-
gna aquarū ⁊ terrā inuā⁹ in riuos aquarū. **N**ā
bo in solitudine cedrū ⁊ spinā ⁊ myrtum ⁊ lignū
olīue. **P**onā in desertū abietē vimū ⁊ buxū simul
vt videā⁹ ⁊ sciā⁹ ⁊ recogitā⁹ ⁊ intelligant pariter:
qđ man⁹ dñi fecit hec ⁊ sanctus israel creauit illū
⁊ piope facite iudiciū vestrum dicit dñs afferte si
quid fonte habetis dixit ⁊ iacob. **E**cce dant ⁊ nū-
ciet robūqđis vētra sunt. **P**uona que fuerūt
nūciet: et ponem⁹: cor nostrū: sciem⁹: nouissima
eos: ⁊ vt ventura sint indicat ⁊ nobis. **A**nnun-
cia te que ventura sint in futurū: ⁊ sciem⁹: qđ di⁹ estis
vos. **V**ene quocūqđ aut male si potestis facite: tlo-
quāmur ⁊ videam⁹ simul. **E**cce vos estis ex nichil
lo: opus vestrū ex eo quod nō est. **N**ominatio
est qui elegit vos suscitauit ab aquilone ⁊ venit
ab oriente. **V**ocauit nomen meū: ⁊ adducet mas-
sus: ⁊ riuos quasi luti: ⁊ velut plastēs cōculcā⁹ hu-
mū. **Q**uis annūciat⁹ ab exordio vt sciamus: ⁊ a
pulpio vt dicam⁹: iust⁹ es? **N**oli est annūciā⁹: neq
piedicā⁹ neq; audiē sermones vestros. **P**u-
mus ad syon dicetec⁹ ad sumē hierusalē: cuan-
gelisā dabo. **E**t vidī ⁊ nō erat ⁊ istis quib⁹ qui
iniret cōsiliū ⁊ interrogar⁹: rēspōderūt verbū. **E**c-
ce oēs inuisti ⁊ vana opera eorū ventus ⁊ inane
mala chīa eorū.

Mat. 12. b.

C. S. De xpo ⁊ baptismo eius. de verbis pñs
ad filiū ⁊ ad apostolos. de aduentu xpi ⁊ percer-
sione iudeorum propter ⁊ dola. **rlj.**
Ecce seruus meus: suscipiā eū elect⁹ me-
us cōplacuit sibi in illo ania mea. **D**edi
spū meū super eū in iudiciū gētib⁹: piofer-
ret. **N**ō clamabit neq; accipiet personā:
nec audiet vocē. **F**ons. **E**lamā quasi riuū nō cō-
teret: linum fumigā⁹ nō extinguet. **I**n veritate
educet iudiciū: nō erit testis neq; turbulent⁹: do-
nec ponet in terra iudiciū: legē eius in insule expe-
ciabūt. **I**hec dicit dñs: **E**o creans celos ⁊ extēdēs
eos: firmā⁹ terrā ⁊ que gēminat⁹ ea: dñs flarū
populo quē sit super terrā: spūritū calcātib⁹: eaz
Ego dñs vocauit te in iusticia: ⁊ appropinquā manu

tuam: ⁊ seruaui te. **E**t dedit te in sedes populi ⁊ lu-
cem gētib⁹: vt aperires oculos cecorum ⁊ educe-
res de cōdusione vincitū: de domo carceris sedē-
tes in tenebris. **E**go dñs: hoc est nōmē meū. **G**lo-
riam meā alteri nō dabo ⁊ laudē meā sculptib⁹:
que prima fuerūt ecce venerunt: noua quocūq; ego
annuncio: anteqđ oriantur audita vobis faciam.
Cantate dño canticā nouū: laus eius ab extre-
mis terre. **Q**ui descenditis in mare ⁊ plenitudo
eius: in insule ⁊ habitatoribus eaz. **E**t cecū desertū ⁊
ciuitates eius in domib⁹ habitabit: caua ⁊ anda
te habitatoribus petre de vertice montū clamabūt
⁊ dñs gloriā ⁊ laudē ei⁹: in insulis nūciabūt
⁊ dñs sicut fontis egrediet⁹: sicut vir pñator: susci-
tabit zeluz. **V**ociferabūt ⁊ clamabūt: sup inimicos
suos cōfotabūt. **T**acuit semper siluā: patiens fuisse
paritū loquar. **D**issipabo ⁊ abscidēbo simul:
desertos faciā mōtes ⁊ colles ⁊ oē germen eorū
exsicabo. **P**onā flumina in insulas: ⁊ stagna are-
faciam. **E**t educā cecos in viā quā nesciūt ⁊ in se-
mitis quas ignorauerūt ambulare eos faciā. **P**o-
nam tenebras corā eis in lucez: ⁊ tenebras in recta:
hec verba feci eis: ⁊ nō dereliqui eos. **C**onuersi
sunt retrosum. **E**fundant cōfusione qđ cōsidunt
in sculptib⁹: qui dicūt cōsiliū suū di⁹ nostri. **S**ur-
di audite ⁊ ceci intuemini ⁊ d vidēdū. **Q**uis cecū
nisi seruus meus: ⁊ surdus nisi ad quem nuncios
meos misi: **Q**uis cecus nisi qui vēnditus est?
Et que cecus nisi seruus dñi? **Q**ui vides multa
nōne custodies? **Q**ui aptas habes aureas: nonne
audies? **E**t dñs voluit vt sciscitaret eū: magnifica
re legē: ⁊ extolleret: ipse autē pps⁹ dīrept⁹ ⁊ vasa
⁹. **L**a qus inuēti oēs: in domib⁹ carcerū absco-
diti sunt. **F**acti sunt in rapina: nec eis qđ eruat dī-
reptionē: nec est qđ dicat red de. **Q**uis est in vobis
qui audiat hoc: attēdat ⁊ auscultet futura? **Q**uis
dedit in direptionē iacob ⁊ israel vassantibus?
Nōne dñs ipse cui peccauim⁹? **E**t noluit in vis
eius ambulare: ⁊ nō audierūt legē ei⁹. **E**t effudit
sup eū indignationē furoris sui ⁊ foute bellū: cō-
bussit euz in circuitu ⁊ nō cognouit ⁊ succendit
eum: et non intellexit.

C. S. Populus credēs ⁊ iudei securos fa-
ci et promittit fidē et omni parte: increpat gen-
tes de ⁊ dola: ⁊ qđ annūciant nō crediderūt. de
sacrificiis ⁊ thure iudeoz ⁊ repobatis. **rlj.**

Et nūc hec dicit dñs: creans te iacob: et
foamans israel. **N**oli timere qđ redēm-
te ⁊ vocauit te nomine tuo. **D**eus es tu
Lū trāsieris per aquas tecū erot: su-
mina nō operient tel. **P**um ambulaueris in igne
nō cōbūris: ⁊ flama nō ardebit in te: qđ ego dñs
deus tuus sanctus israel saluator tuus. **D**edit po-
pulationē tuā egyptū ⁊ ethiopiā ⁊ saba p te. **E**t
qđ bonozabilis factus es in oculis meis ⁊ glo-
riofus: ego dilexi te. **E**t dabo hoīes pio te: po-
pulos pio anima tua. **N**oli timere qđ ego tecū sum.
Ad ouem⁹ adducē semē tuū: ⁊ ab occidente con-
gregabo te. **D**icā aquiloni dā: austru noli pio-
bere. **A**ffer filios meos de longinquo: filias me-
as ab extremo terre. **E**t oēm qui inuocat nomen
meū in gloriā meā creauit eū: foamauit eū ⁊ feci ei⁹.
Educ foras populi cecū ⁊ oculos habēt: surdū

infra. 4.9. b

infra. 4.8. b

p̄s. 1.49.

supia. 4.2 c

et aures ei sunt. Quos gētes cōgregate sunt simul
et collecte sunt tribus. Quia in vobis annunciet
illud: que prima sunt audire vos faciet. Dē re-
stes eoz: iustificā: et audiat et dicāt. Vere vos
testes mei dicit dñs: et seruus me: quē elegi vt sci-
atis: et credatis michi: intelligatis: qđ ego ipse su-
m. Ante me nō est formatus deus: et post me nō erit
Ego sum. Ego sum dñs: nō est absq̃ me saluator.
Ego annūciaui: et saluati audire fecerūt: nō sunt in
vobis alienus. Quos testes mei dicit dñs: et ego de
us. Et ab initio ego ipse: nō est qui de manu mea
eruat. Operabor: et quis auertit illud: hēc dicit
dñs redēptor vester sanctus israel. Propter vos
emulsi babilonem: et detraxi vectes vniuersos et
chaldeos in auit: suis gloriātes. Ego dñs sc̃tus
vester: creātes istre vester. hēc dicit dñs qui de
dit in mari viā: in aqua torrensib' semitam. Qui
eduxit qua drigā: et equis: gmen et robustū. Siml
obdormierūt nec resurgēt: cōtriti sunt quasi le-
nā: et extincti sunt. Ne memineritis prius: et antiq̃
ne intruamini. Ecce ego facio noua: et nūc ouent
vtrq̃ cognoscet. Ecce. Ponā in deserto viā: in iulo
flumina. Et gloriificabit me bestia a gri: dracones
et strutiones qđ dēdī in deserto aquas: et flumina
in iulo: vt daret potum populo meo electo meo.
Populū istū formaui michi laudē meā narrabit.
Nō me inuocasti iacob: nec laboasti in me israel.
Nō obtulisti michi arietem dolocasti tui: et victi-
mā tuā nō gloriificasti me. Non te seruare feci
in oblatione: nec labore tibi prebui in thure. Nō emi-
sti michi argenteo calami: et adipe victimarū tuarū
nō inebui me. Veritatem seruare me fecisti in
peccatis tuis: prebuiisti michi labore in iniquita-
tibus tuis. Ego sum ego sum ipse dē deo iniqui-
tates tuas ppter me: peccatorū tuorū nō recor-
dabor. Reduc me in memoriā: iudicemur simul:
narra si quid habes vt iustificeris. Pater tu' pul-
mus peccauit: et interpretēs tui preuaricati sunt
in me. Et cōtaminati principes sanctos: dedi ad
internitiōē iacob et israel in blasphemiam.

Ecce de baptismo nouo. subannat deus ydo
la vocat ad penitentiam: et ostendit potentiam
suam.

Et nūc audi iacob serue meus et israel
quem elegi. hēc dicit dñs facies et for-
mans te ab utero a uulnato tuus. Noli
timere serue meo auxillato: et rectissime
quē elegi. Effundā em aquas sup stantem: et su-
enta sup aridā. Effundā spm meū sup semen tuū:
et benediciōē meā sup stirpē tuū: et germinabit
inter herbas quasi salices iuxta p̃stheruētes aq̃s.
Iste dicit: dñs ego sum: et ille v' vocabit in nōme ia-
cob. Et hēc scribet manu sua dñs et in nōle israel
assimilabit. Hēc dicit dñs rex israel et redemptor
eius dñs exercitū. Ego pul' et ego nouissim':
et absq̃ me nō est de' Quis similis mei? Vocet et
annūciat: et ordinē exponat michi. Et quo consti-
tui michi populū antiquū. Et tura et q̃ futura sūt
annūciat eis. Nolite timē: nec cōturbemini. Et
tunc audire te fecit: annūciaui. Vos estis testes
mei. Nunqd est deus absq̃ me: et formatō: quem
ego non nouerim: plaste ydoli oēs nichil sunt:
et amentissima eoz nō proderunt eis. Ipsi sunt ter-

res eoz: qđ nō vident neq̃ intelligūt: vt confun-
dant. Quis formauit deū: et sculpsit cōstanti: ad
nichilū vtile: Ecce oēs particeps eius cōfunden-
t' Sabul em sunt ex holb'. Cōueniet em oēs: habūt
et pauebūt: cōfunden' simul. Faber ferrarius li-
ma operatus est: in p̃mo et in malis formauit
illud: et operat' est in diachio formidulo suo. Et su-
riet et deficiet: nō bibet aquā et lassificet. Arifex li-
gnari' extendit nouā formauit illud in funica
fecit illud in angularib': et in circulo formauit il-
lud: et fecit ymaginē viri quasi speciosum domine
habitantē in domo. Succidit cedros: tulit illic et
querū quē steterat inter ligna saluta Plantaui
pinū quā pluuia nutriti: et facta est holbus in fo-
cum. Sumpsit ex eis et calefactus est: et succēdit
et coxit panes: de reliquo autē operatus est deus
et adornauit fecit sculpsit et curuatus est ante il-
lud. Medium eius cōbussit igni: et de medio eius
carnes coxit et comedit: coxit palmētū et saturat'
est: calefactus est: et dixit. Hęc: calefactus sum:
vidi focū. Reliquū autē ei' deū fecit: sculpsit sibi
Curauit aī illud: et adorat illud et obsecrat: dicens
Libera me qđ de' me' es tu. Reuerteris neq̃ intel-
lexerūt. Obliti em sunt nevidē oculi eorū: et nō
intelligūt i corde suo. Nō recognūt i mēte sua: neq̃
cognoscūt: neq̃ cōsentiri v' dicāt. Medietatē ei'
pbussit igni: et coxit sup carbōes ei' panes: coxi car-
nes et cōedit: de reliq̃ ei' ydolum faciū. Ante trū
cumligni p̃cedā. Pars eius cinis est. Quia insipi-
ens adorat illud: et non liberabit a iam suū: neq̃
dicet: forte mēdaciū est in dextera mea. Demēto
hoīum iacob et israel: quā seruus meus es tu. For-
mans te seruus me' es tu israel: non obliuiscaris
mei. Deleui vt nubē iniquitates tuas: quasi nebu-
lam peccata tua. Reuertere ad me qm redemi te
Laudent celī qm milam fecit dñs: iubilare extre-
ma terre. Resonate mōtes laudationem: salutes
et oris lignū eius. Quā redēptor dñs iacob: et israel
glorietur. hēc dicit dñs redēptor tuus: et for-
mator tuus ex utero. Ego sum dñs facies oīs: ex-
tendens celos solus: stabiliēs terrā: et nullus me-
cum. Irrita facies signa diuino: et artolus in su-
perem vertens. Cōuertens sapientes retrosum: et
sciētia eoz: stultā faciens. Solitantes verbū seruū
tū: cōstiliū nunciō: suoz cōplens: nūc dico bē-
nificas habitabitis: et ciuitatibus iude edificabi-
mini: deserta ei' suscitabo. Quia dico p̃ofundū
desolare: et flumina tua arefaciā. Quia dico cyro
pauli meus es: et oēm volūtatē meā cōplebis.
Quia dico hierusalem edificāberis: et templo san-
daberis.

Ecce de baptismo deus ydo qui populū libera-
uit a captiuitate. de aduentu christi. de collectio-
ne gentium ad fidem. De penitentia cōlentium
ydola.

Ecce dicit dñs christo meo cyro cuius ap-
p̃hebi dextera et vt subitiam aī facies
eius gentes: domū regū vertet. Et ape-
rit cōiā eo ianuās: et porte nō clauden-
tur. Ego ante te ibo: et gloriosus terre humiliabo
portas creas cōterā: et vices ferreos cōstrūgā.
Et dabo tibi thesauros absconditos et archana se-
cretorū: vt scias qđ ego dñs qui voco nōmē tuum

Dece. 13. b.

sapient. 13. c.

1. cor. 5. d.
Epo. 1. 1. b.

Isa. 40. b.
et. 4. 6. g.

supra. 4. 1. b
infra. 4. 9. b
Epo. 1. 1. d.
et. 1. 1. c.

23

Esaias

deus israel ppter seruu meu iacob: z israel electu
meu: et vocatu te nolo ruo: assimilauit te: z nro co
gnouit me. Ego dñs: nro est amplius. Extra me
non est qd? Accinet te: nro cognouit me: vt sciat
h qd ab outu solis: z qui ab occidentem: absq me
nro est deus. Ego dñs: nro est alter: formans lucez
z creans tenebras: faciens pacem z creans malum
Ego dñs: faciens oia begnificans: celi desup: z nu
desup: uant: uisitat: perierat terra: z germinet falsi
tatem: et inflicia oia simul. Ego dñs: creauit cu
ctaq: qui tradidit factu su: uisita de famulo terre

Rom. 9. b.
Luc. 23. c.

Nunquid dicitur in figura suo: quod facit: opus
 tuum absque manibus eius. Et quia dicit patri quid ge-
 nera: et multi quid parturis: hoc dicit domi-
 nus sanctus israel plastes et. Quia interroga-
 re me super filios meos et super opus manuum mearum
 mandate michi. Ego feci terram: hominem super
 ea creavi. Ego etiam et manus mee tetendit in celos: et
 in militie eorum mandavi. Ego sufficit autem et ad iustitiam
 et ovis vias eius dirigat. Ipse edificavit ciuitates
 meas: caritatem meam dimittet in pacem ne-
 que in munieribus dicit dominus deus exercituum. Hoc dicit
 dominus. Labori egypti et negotio et ethiopie et sabal
 viri fribiles et de transibit tui erunt. Post te am-
 bulabunt. Vincit manibus pergentem te ad duobus
 teque deprecabunt. Tamen in te est deus: et non est deus
 absque te. Hic tu es deus absconditus. deus israel
 saluator. Confusi sunt et erubuerunt eos simulabiles
 tuum in confusione fabricatores errorum. Israel sal-
 uatus est in domino salute eterna. Non confundemini
 et non erubescitis vobis in seculum seculi: hoc dicit
 dominus creans celos. Ipse deus formans terram et fa-
 ciens eam. Ipse plastes eius. Non in vanum creauit
 eam: vobis habet formam eam. Ego dominus et non est alius
 tuus. Non in abscondito locum sumam loco tene
 broso. Non dixi finem iacob frustra: quare me ego
 dixi loquens iustitiam annuncians recta. Congre-
 gamini et venite: accedite simul qui saluati estis et
 geribibus. Rescietur qui leuauit signum scripture
 sue: et rogati dominum non saluati sunt. Annunciate et veni-
 te et stillamini simul: vobis audit fecit hoc ab in-
 itio: Et tunc predicati illud. Nunquid non ego ab-
 solui: non est vester deus absque me? Infusus
 et saluans non est pater meum. Non erunt ad me et
 salui eritis ois fines terre: qui ego deus et non est
 alius. In memetipso tuauis egrediet de ore meo
 iusticie verbum: et non reuertet: qui michi curauit
 omne genus: iusticie ore ligigna. Ego in domino di-
 cet. Me sunt iusticie et imperium. Ad eum venite et
 confundent ois qui repugnant ei. In domino iustifi-
 cabitur et laudabitur omne semen israel.

30m.14.b

E C. S. De destructione y dolatre: verba dei pa-
tris vbi increpat iudeos et reuocat ab ydola-
trem promittit in filio. xlv.

Contra crucis dei: contritus est nabo:
facta sunt simulachra eiusque bestias y
mentis. Quera vestra graui podere vi-
ta ad lassitudinem cohibuerunt: et contrita
sunt simula. Pro potuerit saluare potantem: et ala-
eque in captiuitatem ibit. Audite me dom' iacob: et
omne residuum dom' isrl. Et ut potumini a meo
vero: qui gestamini a mea vulua. Et ad senecti-
emque: et vus ad canos eque potabo. Eque feci et

ego feru: ego postabo ⁊ saluabo. Qui assimilatio
met ⁊ adequatio: cōparatio me ⁊ fecisti simile:
Qui cōfiteris aurū de saculo: argenti de stete
ra pōderatis. Quid cōdentes artifices ⁊ faciat desū
⁊ pōderis ⁊ adoratis. Pōderit illū in hūeris gēstatis
⁊ pōnetes in loco fuoristatu ⁊ de loco fuo nō mo
uebis. Sy ⁊ cū clamaueris ad eū nō audiet: de tri
bulatōe nō saluabis eos. Memērote istud ⁊ spū
damini: pēditē pēcaricatos ⁊ ad cor. Recordā
mini pēditē seculū: ego sum deus: ⁊ non est vlti
ra deus: nec est similis mei annūncians ab egor
dio nouissimū: ab initio que necdū facta sunt: bi
ceno. Quid illū meū habuit: oīs voluntas mea fiet.
Vocābo ab oriente iustū ⁊ de terra longinqua vi
pulos: voluntis me. Et locus sum ⁊ adducā illud:
creauit ⁊ faciā illud. Audite me buri cōsequi il
le: ego estis ⁊ iusticia p̄p̄oe fecit iusticia meā: nō ei
gabatur: sed factus mea nō morabit. Dabo in syō sa
ltem: ⁊ in israel gloriā meam.

QUOD. Sermo dñi cōtra bābyloniā vbi ostēditur eius superbia humilitatio & destructio. xlvij.
Ascende: sede in pulvere: virgo filia bābylonis: sede in terra. Non est solutū hic chaldei: p̄q̄a virgo nō vocaberis mollis: et tenera. Tolle molā & mole farinā de nuda turpitudine tua: discipoli p̄berūt fācia cruciatū flumina. Reuelabit ignominia tua: & videbitur opprobriū tuū. Et non capiat: nō resisteret michi: b̄o. Redemptor noster dñs exercitū: nomen illius sanctus israel. Sede tacens t̄ intra in tenebras filia chaldeorum: q̄ nō vocaberis vltra dñs regnoz. Iratus fuit populus meū: cōtra minā vbi hereditas mea: dedi eos in manu tua. Nō posuisti eis mīas. Sup̄ fenē aggrauasti iugū tuū valde: & dixisti. In sempiternū ero dñs. Non posuisti dec popo: tuum: neq̄ recordati es nouissimū tuū. Et nūc audi hoc delicata: t̄ habita cōfidenter h̄ die in corde tuo: q̄o sum: nō est p̄ter me amplus. Nō dedebō vicia: & ignorabō sterilitatem. Et nūc tibi duo dec subito in die vna sterilitas et viduitas. Et vniuersa venerūt sup̄ te propter multitudine maleficioz: mox et propter duriciā incantatorum tuorum vehementem. Et fiducia habuisti in malicia tua: & dixisti. Nō est quidveiat me. Sapiētia tua & sciētia tua dec cepit te. &

p̃siti in coele tuo. Ego sum ⁊ pietatem ⁊ non est al-
 tera. Veniet sup te malit̃ nefices ostēdētis ⁊ ir-
 ruet sup te calamitas quā nō poteris explere. Ve-
 niet sup te repete miseria quā nefices. Sta cū in-
 cātoibus tuis: cū multitudīne maleficiorū tuo-
 rum in q̃b⁹ labasasti ad adoleſcentia tuā si forte de-
 p̃lit tibi aut̃ si possit fieri fortis. Defecisti in mul-
 tudine p̃sitorū tuorū. Stet ⁊ saluabit te angelus ce-
 li ⁊ cōteplabit̃ fidera ⁊ sup̃p̃abit malefices ex-
 ce li ⁊ cōdicat̃ cōtra te tibi. Ecce facti sunt q̃i t̃p̃u-
 laignis p̃buisse cō. Nō liberabit̃ alac sua de ma-
 nū nāmē nō sunt p̃uine q̃b⁹ male cāleſcēt nō fec⁹ vt
 fēderet ad eū. Si cācta sunt tibi in quib⁹q̃cūq̃ la-
 botaueras. Negociatores tui ad adoleſcentia tua
 transfuger̃ in via sua c̃trauer̃. Nō est qui saluet te.
 ¶ C. S. Incipiat op̃s duricia iudeorū ⁊ sapientia
 quae cognoscit futura: per potētia quae tradit
 oīa: de colendū probat ⁊ nō ydola. p̃pter q̃ creatur

supra. 40.f

Baruch.
b.c.

Raum 5. b

CI
F.46.C

sunt inimici de liberatione eor.

xlviij.

Audite hec domus iacob qui vocamini
nole israel: et de aquis tu da existis: q tu
ratio in nolo dñi: dei israel recordami
nino in veritate ne q in iusticia. De ci
uitate em sancta vocati sunt: et sup deū israel cōsta
bilis fuit. Dñs exierat nōm eius. Pñcia extit
annūciauit: et eo me extierat: et audita fecit ea
repete operat sum tvenenit. Scit em q dur
es tu: nernus ferre? ceruiz tua: frons tua erea
puedixi tibi extit ante q ventire indicauit tibi
ne forte diceret. Idola mea fecerūt hec: et sculpi
lia mea et cōstantia mādauerūt ista. Quē audisti
vide oīa. Hos aut nō annūciauisti. Audita tibi se
ci noua extit: cōseruata sunt que nescio. Hunc
creata sunt: et nō extit: et ante dñe nō audisti ea:
ne forte dicas. Ecce ego cognoui ea. Neq audisti
neq cognouisti neq extit: aperita est auris tua
Scio em q puaricia pēuaricaberis: et transgre
sorem ex vtero vocauit. Propter nomē meū lō
ge faciā furorē meū: et laude mea infrenabo te ne
intereas. Ecce excoit: sed nō quasi argentum:
elegit in camino paupertatis. Propter me p
pter me faciā: vt nō blasphemet et gloriā meā alte
ri nō dabo. Audi me iacob: et israel quē ego voco.
Ego ipse: ego pūmus et ego nouissim. Man quo
q mea fundatū terrā: et dextera mea mēsa est ce
los. Ego vocabo eos: et stabūt simul. Cōgregami
ni omnes vos: et audite. Quia de eis annūciauit
hec: dñs dilexit eis faciet voluntatē suā in babylone
et bābysū suū in chaldeis. Ego locutus sum
et vocatū est: et dñs exi et directa est via eius. Ac
cedite ad me et audite hec: nō a principio in absc
do locutus sum. Et tēpore anteq heret ibi eras
et nūc dñs de? mīst me et spiritus eius. Hec dicit
dominus deus redēptor tu? sanctus israel. Ego
dominus deus tuus docens te vtilia: gubernas
te in via qua ambulas. Utinā attēdisce mādara
mea. Facta fuisset sicut flumen par tua: et iusticia
tua sicut gurgites maris. Et fuisset qñ arena semē
tuis: et stirps vici tui vt lapilli et. Nō interisset:
et nō fuisset atritum nomē eius a facie mea. Egre di
mini de babylone fugite a chaldeis in voce exul
tationis annūciauit audiam facite hoc: et efferte
illud vñq ad extrema terre. Dicite. Redemit dñs
seruū suū iacob. Nō sicut in deserto cas edu ce
ret eos. Aquā de petra pduxit eis: et scidit petrā
et fluxerūt aque. Hō est par impijs dicit dñs.

Ecce excoit: sed nō quasi argentum:
elegit in camino paupertatis. Propter me p
pter me faciā: vt nō blasphemet et gloriā meā alte
ri nō dabo. Audi me iacob: et israel quē ego voco.
Ego ipse: ego pūmus et ego nouissim. Man quo
q mea fundatū terrā: et dextera mea mēsa est ce
los. Ego vocabo eos: et stabūt simul. Cōgregami
ni omnes vos: et audite. Quia de eis annūciauit
hec: dñs dilexit eis faciet voluntatē suā in babylone
et bābysū suū in chaldeis. Ego locutus sum
et vocatū est: et dñs exi et directa est via eius. Ac
cedite ad me et audite hec: nō a principio in absc
do locutus sum. Et tēpore anteq heret ibi eras
et nūc dñs de? mīst me et spiritus eius. Hec dicit
dominus deus redēptor tu? sanctus israel. Ego
dominus deus tuus docens te vtilia: gubernas
te in via qua ambulas. Utinā attēdisce mādara
mea. Facta fuisset sicut flumen par tua: et iusticia
tua sicut gurgites maris. Et fuisset qñ arena semē
tuis: et stirps vici tui vt lapilli et. Nō interisset:
et nō fuisset atritum nomē eius a facie mea. Egre di
mini de babylone fugite a chaldeis in voce exul
tationis annūciauit audiam facite hoc: et efferte
illud vñq ad extrema terre. Dicite. Redemit dñs
seruū suū iacob. Nō sicut in deserto cas edu ce
ret eos. Aquā de petra pduxit eis: et scidit petrā
et fluxerūt aque. Hō est par impijs dicit dñs.

Ecce excoit: sed nō quasi argentum:
elegit in camino paupertatis. Propter me p
pter me faciā: vt nō blasphemet et gloriā meā alte
ri nō dabo. Audi me iacob: et israel quē ego voco.
Ego ipse: ego pūmus et ego nouissim. Man quo
q mea fundatū terrā: et dextera mea mēsa est ce
los. Ego vocabo eos: et stabūt simul. Cōgregami
ni omnes vos: et audite. Quia de eis annūciauit
hec: dñs dilexit eis faciet voluntatē suā in babylone
et bābysū suū in chaldeis. Ego locutus sum
et vocatū est: et dñs exi et directa est via eius. Ac
cedite ad me et audite hec: nō a principio in absc
do locutus sum. Et tēpore anteq heret ibi eras
et nūc dñs de? mīst me et spiritus eius. Hec dicit
dominus deus redēptor tu? sanctus israel. Ego
dominus deus tuus docens te vtilia: gubernas
te in via qua ambulas. Utinā attēdisce mādara
mea. Facta fuisset sicut flumen par tua: et iusticia
tua sicut gurgites maris. Et fuisset qñ arena semē
tuis: et stirps vici tui vt lapilli et. Nō interisset:
et nō fuisset atritum nomē eius a facie mea. Egre di
mini de babylone fugite a chaldeis in voce exul
tationis annūciauit audiam facite hoc: et efferte
illud vñq ad extrema terre. Dicite. Redemit dñs
seruū suū iacob. Nō sicut in deserto cas edu ce
ret eos. Aquā de petra pduxit eis: et scidit petrā
et fluxerūt aque. Hō est par impijs dicit dñs.

Ecce excoit: sed nō quasi argentum:
elegit in camino paupertatis. Propter me p
pter me faciā: vt nō blasphemet et gloriā meā alte
ri nō dabo. Audi me iacob: et israel quē ego voco.
Ego ipse: ego pūmus et ego nouissim. Man quo
q mea fundatū terrā: et dextera mea mēsa est ce
los. Ego vocabo eos: et stabūt simul. Cōgregami
ni omnes vos: et audite. Quia de eis annūciauit
hec: dñs dilexit eis faciet voluntatē suā in babylone
et bābysū suū in chaldeis. Ego locutus sum
et vocatū est: et dñs exi et directa est via eius. Ac
cedite ad me et audite hec: nō a principio in absc
do locutus sum. Et tēpore anteq heret ibi eras
et nūc dñs de? mīst me et spiritus eius. Hec dicit
dominus deus redēptor tu? sanctus israel. Ego
dominus deus tuus docens te vtilia: gubernas
te in via qua ambulas. Utinā attēdisce mādara
mea. Facta fuisset sicut flumen par tua: et iusticia
tua sicut gurgites maris. Et fuisset qñ arena semē
tuis: et stirps vici tui vt lapilli et. Nō interisset:
et nō fuisset atritum nomē eius a facie mea. Egre di
mini de babylone fugite a chaldeis in voce exul
tationis annūciauit audiam facite hoc: et efferte
illud vñq ad extrema terre. Dicite. Redemit dñs
seruū suū iacob. Nō sicut in deserto cas edu ce
ret eos. Aquā de petra pduxit eis: et scidit petrā
et fluxerūt aque. Hō est par impijs dicit dñs.

Ecce excoit: sed nō quasi argentum:
elegit in camino paupertatis. Propter me p
pter me faciā: vt nō blasphemet et gloriā meā alte
ri nō dabo. Audi me iacob: et israel quē ego voco.
Ego ipse: ego pūmus et ego nouissim. Man quo
q mea fundatū terrā: et dextera mea mēsa est ce
los. Ego vocabo eos: et stabūt simul. Cōgregami
ni omnes vos: et audite. Quia de eis annūciauit
hec: dñs dilexit eis faciet voluntatē suā in babylone
et bābysū suū in chaldeis. Ego locutus sum
et vocatū est: et dñs exi et directa est via eius. Ac
cedite ad me et audite hec: nō a principio in absc
do locutus sum. Et tēpore anteq heret ibi eras
et nūc dñs de? mīst me et spiritus eius. Hec dicit
dominus deus redēptor tu? sanctus israel. Ego
dominus deus tuus docens te vtilia: gubernas
te in via qua ambulas. Utinā attēdisce mādara
mea. Facta fuisset sicut flumen par tua: et iusticia
tua sicut gurgites maris. Et fuisset qñ arena semē
tuis: et stirps vici tui vt lapilli et. Nō interisset:
et nō fuisset atritum nomē eius a facie mea. Egre di
mini de babylone fugite a chaldeis in voce exul
tationis annūciauit audiam facite hoc: et efferte
illud vñq ad extrema terre. Dicite. Redemit dñs
seruū suū iacob. Nō sicut in deserto cas edu ce
ret eos. Aquā de petra pduxit eis: et scidit petrā
et fluxerūt aque. Hō est par impijs dicit dñs.

Ecce excoit: sed nō quasi argentum:
elegit in camino paupertatis. Propter me p
pter me faciā: vt nō blasphemet et gloriā meā alte
ri nō dabo. Audi me iacob: et israel quē ego voco.
Ego ipse: ego pūmus et ego nouissim. Man quo
q mea fundatū terrā: et dextera mea mēsa est ce
los. Ego vocabo eos: et stabūt simul. Cōgregami
ni omnes vos: et audite. Quia de eis annūciauit
hec: dñs dilexit eis faciet voluntatē suā in babylone
et bābysū suū in chaldeis. Ego locutus sum
et vocatū est: et dñs exi et directa est via eius. Ac
cedite ad me et audite hec: nō a principio in absc
do locutus sum. Et tēpore anteq heret ibi eras
et nūc dñs de? mīst me et spiritus eius. Hec dicit
dominus deus redēptor tu? sanctus israel. Ego
dominus deus tuus docens te vtilia: gubernas
te in via qua ambulas. Utinā attēdisce mādara
mea. Facta fuisset sicut flumen par tua: et iusticia
tua sicut gurgites maris. Et fuisset qñ arena semē
tuis: et stirps vici tui vt lapilli et. Nō interisset:
et nō fuisset atritum nomē eius a facie mea. Egre di
mini de babylone fugite a chaldeis in voce exul
tationis annūciauit audiam facite hoc: et efferte
illud vñq ad extrema terre. Dicite. Redemit dñs
seruū suū iacob. Nō sicut in deserto cas edu ce
ret eos. Aquā de petra pduxit eis: et scidit petrā
et fluxerūt aque. Hō est par impijs dicit dñs.

Ecce excoit: sed nō quasi argentum:
elegit in camino paupertatis. Propter me p
pter me faciā: vt nō blasphemet et gloriā meā alte
ri nō dabo. Audi me iacob: et israel quē ego voco.
Ego ipse: ego pūmus et ego nouissim. Man quo
q mea fundatū terrā: et dextera mea mēsa est ce
los. Ego vocabo eos: et stabūt simul. Cōgregami
ni omnes vos: et audite. Quia de eis annūciauit
hec: dñs dilexit eis faciet voluntatē suā in babylone
et bābysū suū in chaldeis. Ego locutus sum
et vocatū est: et dñs exi et directa est via eius. Ac
cedite ad me et audite hec: nō a principio in absc
do locutus sum. Et tēpore anteq heret ibi eras
et nūc dñs de? mīst me et spiritus eius. Hec dicit
dominus deus redēptor tu? sanctus israel. Ego
dominus deus tuus docens te vtilia: gubernas
te in via qua ambulas. Utinā attēdisce mādara
mea. Facta fuisset sicut flumen par tua: et iusticia
tua sicut gurgites maris. Et fuisset qñ arena semē
tuis: et stirps vici tui vt lapilli et. Nō interisset:
et nō fuisset atritum nomē eius a facie mea. Egre di
mini de babylone fugite a chaldeis in voce exul
tationis annūciauit audiam facite hoc: et efferte
illud vñq ad extrema terre. Dicite. Redemit dñs
seruū suū iacob. Nō sicut in deserto cas edu ce
ret eos. Aquā de petra pduxit eis: et scidit petrā
et fluxerūt aque. Hō est par impijs dicit dñs.

um cū dñs: et opus meū cum deo meo. Et nūc hec
dicit dñs formās me exveto seruū sibi vt reducā
iacob ad eū: israel non cōgregabitur. Et gloriā
catu sum in oculis dñi: et de me? factus est fortitudo
mea. Et dixit. Parum est vt sio michi ser
uus ad suscitādas tribus iacob: fecerū israel cō
uertēdas. Dedit ei in lucē genitū vt sio saluū mea
vñq ad extrema terre. Hec dicit dñs redēptor
israel: sanctus eius: ad cōtēpibīlē aliam ad abo
minatā gētem ad seruū dñor. Reges videbūt et
cōsurgēt palcipes: et adoiabūt propter dñm: q
fidelis est et sanctū israel qui elegit te. Hec dicit
dñs. In tempore placido exaudivi te: et in die sa
lutis auxiliatus sum tui. Et seruauit te et dedit te
in sedes populi vt suscitares terram: et possideres
hereditates dissipatas: vt diceret his qui vici
ti sunt exite: et his q in tenebris reuelamini. Su
per vias pascentur: et in omnibus planis pascue
corā. Nō esuriēt neq sitient: et non percutiet eos
estus et sol: qui miserato eor reget eos: et ad fon
tes aquarū potabūt eos. Et ponā oēs mōtes me
os in viā: semite mee exaltabunt. Ecce isti de lō
ge veniēt: ecce illi ad aquilonē et mari: et isti de
terra australi. Laudate celset exulta terra: tubila
te mōtes laudē: qui cōsolatus est dñs pplm suū et
paupē suū: miserēbit. Et dicit syon: derelictū
me dñs. et vñq oblitus est mei. Nunquid oblitus
est multus infans sum: vt non misereat filio
vñq? Et si illa oblita fuerit: ego isti non obli
scar. Et in manibus meis descripsi te: mari
tui corā oculis meis semper. Venerūt structores
tui destruetes ter: dissipantes a te eribūt. Leua
in circuitu oculos tuos et vide: et oēs isti congre
gati sunt: venerūt tibi. Quio ego dicit dñs? oñi
bus his velut ornamento vestieris: et circūdabis
tibi eos quasi sponsa. Quia deserta tua et solitudi
nes tuas terra ruine tua nunc angustia erunt: pie
habitatouibz: et longe fugabuntur qui absorbe
bant te. Adhuc dicent in auribus tuis filij sterili
tatis tue. Angustus est michi locus: fac spacium
michi vt habitē. Et dices in corde tuo. Quis ge
nuit michi istos? Ego sterilis et nō pariens trans
migrata et captiua: istos quos enurruit: Ego
deserta et solata: isti vñq hic erant. Hec dicit do
minus deus. Ego leuabo ad gētes manū meā: et
ad populos exaltabo signum meum. Et afferent
filios suos in vniis: et filias suas super humeros
portabunt. Et erunt reges nutriti tui: et regine
nutrices tue. Insula in terra demisso adoiabūt te
et puluerem pedum tuorum lingent. Et scies q
ego dominus super qui non confundentur qui
expectant eum. Nunquid tolletur a forti pēda:
aut quod caprus fuerit a robusto saluum esse pos
terit? Quia hec dicit dominus. Equidem et capti
uitas a forti tolletur: et quod ablatum fuerit a
robusto saluabitur. Eos vero qui iudicauerūt te
ego iudicabo: et filios tuos ego saluabo. Et ciba
bo hostes tuos carnibus suis et quasi musto fan
guine tuo inebuiabuntur. Et sciet omnis caro q
ego dominus saluans te: et redēptor tuus for
tis iacob.

Ecce excoit: sed nō quasi argentum:
elegit in camino paupertatis. Propter me p
pter me faciā: vt nō blasphemet et gloriā meā alte
ri nō dabo. Audi me iacob: et israel quē ego voco.
Ego ipse: ego pūmus et ego nouissim. Man quo
q mea fundatū terrā: et dextera mea mēsa est ce
los. Ego vocabo eos: et stabūt simul. Cōgregami
ni omnes vos: et audite. Quia de eis annūciauit
hec: dñs dilexit eis faciet voluntatē suā in babylone
et bābysū suū in chaldeis. Ego locutus sum
et vocatū est: et dñs exi et directa est via eius. Ac
cedite ad me et audite hec: nō a principio in absc
do locutus sum. Et tēpore anteq heret ibi eras
et nūc dñs de? mīst me et spiritus eius. Hec dicit
dominus deus redēptor tu? sanctus israel. Ego
dominus deus tuus docens te vtilia: gubernas
te in via qua ambulas. Utinā attēdisce mādara
mea. Facta fuisset sicut flumen par tua: et iusticia
tua sicut gurgites maris. Et fuisset qñ arena semē
tuis: et stirps vici tui vt lapilli et. Nō interisset:
et nō fuisset atritum nomē eius a facie mea. Egre di
mini de babylone fugite a chaldeis in voce exul
tationis annūciauit audiam facite hoc: et efferte
illud vñq ad extrema terre. Dicite. Redemit dñs
seruū suū iacob. Nō sicut in deserto cas edu ce
ret eos. Aquā de petra pduxit eis: et scidit petrā
et fluxerūt aque. Hō est par impijs dicit dñs.

sup. 4.1 b
Act. 13. g.

1. cor. 5. 4.

apo. 7. d.

infra. 52. e.

infra. 60. a.

infra. 57. d.

infra. 57. d.

infra. 57. d.

infra. 57. d.

infra. 57. d.

A

Ecdit dñs. Quis est hic liber repus-
duj maris vestre: dñm eaz aut quis
est creatus me: cui vediti vos? Ecce
em in iniquitatibz vestris vendidi etis
et in scelertbz vestris dñm matrē vestra: qui venit
et nō erat vir: vocati et nō erat qui audiret. Nun
quid abbiecisti? parvula facta est manus mea
vt nō possem redimere: aut nō est in me vir? ad
liberā dñr. Ecce in increpatione mea deserti faciā
mare: ponā flumina in sicca. Cōputrescent pisces
sine aqua et mouent in sit. Induā celos tenebris
et facti ponā operimentū eoz. Dñs dedit michi
linguā eruditā vt scia sustinere et qui lassus est
verbo. Erigit mane mane erigit michi aurem: vt
audia quasi magistrū. Dñs de? aperuit michi au-
rem: ego aut nō p̄trādico: retrorsum nō abi. Cor
pus meū dedi per cutitibz: et genas meas vellen-
tibz. Faciē meā non auerti ad increpantē et
cōspuentē? in me. Dñs deus auxiliator meus: et
ideo nō sum cōfusio. Ideo posui faciē meā vt pe-
tram durissimā: scio qm nō cōfundar. Iuxta est
q iustificat me. Quis cōtra dicit michi? Stemus
simul. Quis est aduersarij me? Accedat ad me.
Ecce dñs de? auxiliator me? Quis est q cōdēnet
me? Ecce oēs quasi vestimentū cōterent: tinea co-
medet eos quasi errobis timēs dñm: audietis vo-
cem seruū suū. Quis abulauit in tenebris: nō est
lumen ei? Speret in noie dñr: innitatur sup deū
suū. Ecce vos oēs accēditis ignē accincti flāmā.
Ambulate in lumine ignis vestri: et in flāmā q̄
succendistis. De manu mea facti estis hoc vobis.
In dolobus domiticia.

Infra. 57. a.

B

C
Idat. 16. g

D

P. 5. 10. i.

A

B

C

Audite me qui sequimini quod iussu est
et queritis dñm. Attēdit ad petrā vn
de exiit estis: et ad cauernā laci de qua
pieciis estis. Attēdit ad abia patrē
vestrū: et ad sārā que peperit vos. Quia vocauit
eū: et benedixit ei: et multiplicauit eū. Cōsolabitur
ego dñs syon: cōsolabitur oēs ruinā eius. Et
perget desertū ei? quasi delitauit: et solitudine ei?
quasi hosti dñi. Gaudent et leticia inuenietur in
ea: gratiarum actio et rog. laudis. Attēdit ad me
popule meus: trib? mea me audite. Quia lex a me
eriet: iudiciū meū in lucis populo? requiescet.
Prope est iussus meus: regressus est saluator me?
et biachā mea populo indicabit. De insule ex-
pectabūt: biachū meū sustinebunt. Leuate in
celū oculos vestros: et videte sub terra deosimi
qui celi sicut fumus liquefēt: et terra sicut vestimē-
tum ardet: et habitatores ei? sicut dec in irrobibz.
Salus aut mea in sempiternū erit: iusticia mea
non deficiet. Audiat me qui scitis iussu populo?
me? lex mea in corde eoz. Nolite timere oppo-
bitum meū: blasphemias eoz ne metuas. Si
cui erit vestimētū sic comedet eos vermis: et sicut
ianā sic deuorabit eos tinea. Salus autē mea in

sempiternū erit: iusticia mea in generationē ge-
nerationē. Cōsurge cōsurge induere fortitudinē
biachū dñi. Cōsurge sicut in diebus antiquis in
generationibz? seculo? Nunquid non tu percussisti
supbi? vulnerasti diaconē? Nunquid nō tu sicca-
sti mare: aquā abyssi? vemeitē? Qui posuisti p̄-
fundū maris viā: vt trāiret liberati. Et nūc q̄ re-
dempti sunt a dño reuerent? et veniet in syon lau-
dātes: et leticia sempiterna sup capita eoz. Gau-
diuz et leticia tenebāt fugiet dolor? gemit? Ego
ego ipse cōsolabor vos: quia tu vt times ab hōie
mortalū: a filio hōis qui quasi fenū ita arcescit
oblitus es dñm factōrā tui qui tetēdit celos? et fun-
dauit terram? et fouidisti iugiter tota die a facie
furoris ei? qui te tribulabat: et parauerat ad per-
dendū. Tibi nunc est furor? tribulantiā? Cito veni
et gradiens ad aperiedū? nō interficiet vīs ad
internationē: nec deficiet panis ei? Ego autē
sum dñs de? tuus q cōturbo mare: et intumescunt
fluct? et dñs exercitū nōmē meū. Posui verba
mea in ore tuo? et in vmbria manus mee p̄cepi te: vt
plantes celos? et fundes terrā? dicas ad syon: po-
pulus meus es tu. Leuate: et cōsurge cōsurge bie-
rusalem que bibisti de manu dñi calicē ire ei? Vīs
q̄ ad funduz calicis sopoīs bibisti? potasti vīs
ad feces. Hō est qui sustinet eā ex orb? filijs quos
genuit: et nō est qui appēbēdat manū ei? et omni-
bus filijs quos enutrit. Duo sunt qui occurrēt
tibi. Quis cōstruabit super te? Vastitas? et contri-
tio et fames? et gladi? Quis cōsolabit ter? Siliū mi
prociecti sunt: domierūt in capite omni vici? sicut
orig illaqueus tuus pleni indignatione dñi: increpa-
tio dei tui? Idcirco audi hēc pauper calicē? et vna
non a vino. Idcirco dicit dñator tuus dñs ei? tu?
qui pugnant? p̄ populo suo. Ecce tibi de manu tua
calicē sopoīs: fundū calicis indignationis mee.
Nō adicies vt bibas illū vltā. Et ponā illum in
manu eoz q̄ te humiliauerunt? et dixerunt anime
tue incuruare vt trāseam? et posuisti vt terrā cor-
pus tuum: et quasi vici transiueruntibus.

Infra. 51. a.

Excitatur ecclesia ad virtutes. De redē-
ptione nostra. commendantur p̄dicatores et in-
ueniunt apostoli extrē de polluta ciuitate. **I**
Cōsurge cōsurge: induere fortitudinē
tua syon. Indueres vestimentis glorie tue
hierusalē ciuitas sancte: qui non audierat
vltā vt perrāseat p̄ te in circuncisus et
limodis. Excute de puluere: p̄surges de hieru-
solē: Solue vincula collis tui captiua filia syon: q̄ hēc dī-
cit dñs. Gratis vendidisti et sine argēto redi-
memini. Idcirco dicit dñs de? In egyptū descen-
dit populus me? in principio vt colon? esset tibi
et assur ab eis villa causa calumniatus est ad. Et nunc
quid michi est hēc dicit dñs. Quia ablat? est popu-
lus meus gratis. Dñator ei? iniquas agit dicit
dñs: et iugiter tota die nōmē meū blasphematur.
Propter hoc faciet populus me? nōmē meū in die
illa: q̄ ego ipse ego loquebar ecce ad eas. Quia pulchri
sup mōtes pedes inhiatūti p̄dicātes pacē
annūciāti boni p̄dicātes salūē: dicētia. Syon
regnabit de? rursus. Hor? speculatorū tuoz? Leua-
uerūt vocē: simul laudabūt? oculo ad oculū vi-
debāt cū cōuertereris dñs syon. Gaudent et lauda-

Infra. 51. c.

Haum. 1. b
Apost. 10. c.

sup. 4. 6. d.

te simul deferta hirsini: qñ cōsolatus est dñs ppsm
sub: redemit hirsini. Parauit dñs bachis sangrū
falsū in oculis oim gentiū: viderūt oēs fines ter
re salutare dñi nostri. Recedite recedite: exite ide
polluti nolite tangere. Et de medio eius mē
damini qui ferri vasa dñi. Quā nō in tumultu eri
bitis: nec in fuga propter abiectionē. Precedet enī vos
dñs: et cōgregabit vos deus israel. Ecce intelligit
seruus meus: exaltabit et eleuabit: et sublimis erit
super e. Sicut obstupuerunt super te multi: sic in glo
ria erit inter viros aspectus eius et forma ei⁹ in
ter filios hominū. Ipse asperget gentes multas: sup
eum p̄tinebit reges os suū. Quā qd nō ē narratū
de eo viderūt: et qñ nō audierūt cōreplati sunt.
C. S. Propheeta de passione iesu xpī futura cui
pmittitur qd post passionē erit saturitas gentiū
in fide.

Quod credidit qñ dñi nostro: et bachis
dñi cui reuelatur ei. Et ascendit sicut
virgultus corā eo: et flicat radix de terra
siccanti. Nō est ip̄s ei necqz decor: et vi
dimus eū: nō erat aspect⁹: et desiderauim⁹ eum
despectū: et nouissimū virōi: virū volo: et scientē
infirmatē. Et quasi abscondit⁹ vultus ei⁹: et despe
ctus eius vnde nec reputauim⁹ eū. Hec lāguioes no
stros ip̄e tulit: et dolores nostros ip̄e posuit. Et
nos putauim⁹ eū quasi leprosum: et p̄cutus a deo
et humiliat⁹. Ip̄e alit vulnerat⁹: est p̄pter iniquita
tes nostras: attrit⁹ est p̄pter scelera nostra. Duci
plina pacis nostre sup eū: et linoie et⁹ sanati sum⁹.
Deus nos quali oues errauim⁹: et vnusquisqz in viā
suā declinauit: et posuit dñs in eo iniquitatē oim no
stram. Oblatus est ip̄s voluit: nō aperuit os
suū. Sicut ouis ad occisionem ducet⁹: et qñ agn⁹
coram tondeute se obmutescit: et non aperiet os
suū. De angustia et de iudicio subleuatus est. Gene
rationes eius qñ enarrabit⁹: et abscondit⁹ est de ter
ra uiuentiū. Propter scelus populi mei percussit eū.
Et dabit ip̄os p sepultura: et diuites p morte sua
eo qd iniquitates nō fecerūt: neqz dolus fuerit in ore
eius: et dñs voluit cōterere eū in infirmitate. Et po
suerit p pccō aliam suā: viderit semen longeuū: et
voluntas dñi in manu eius diriget⁹. Pro eo qd la
borauit aia ei⁹: viderit et saturabit⁹: scientia sua in
stificabit ip̄e iustus seruus meos multos: et iniqui
tates eorū ip̄e posuit. Ideo disparsit ei plurim⁹
mores: foris diuidit populum p eo qd tradidit i mor
tē aliam suā: cui sceleratior reputat⁹ ē. Et ip̄e pccā
multorū tulit: et p transgressorū⁹ rogauit.

C. S. De vocatōe iudeorū et gentiū: et qualiter
ecclesia edificat⁹. De lapidibus p̄ciosis: et de fabro
qui sufflat piuma.

Ecce auda sterile qñ nō pariet: decanta lau
dem et bini qñ nō pariebant: qñ multi
filij desunt magis qd eius qd habebat vi
rū dicit dñs. Dilata locū tentorij tui: et
pelles tabernaculorū tuorū extende. Ne pareas
Longos fac funiculos tuos: et clauos tuos conso
lida. Ad dexterā enī et ad leuā penetrabis: semē
tūū gentes hereditabis: et ciuitates desertas inha
bitabis. Noli timere: qñ non cōfundetis neqz erub
escas. Non enī te p̄n debet: quia cōfusiōis a do
lescētie mee obliuisceris: et opprobrij viduitatis

tue nō recordaberis amplius. Quia dñs habitur tu
qui fecit te dñs exercitū nōm ei⁹: et redemptor
tu⁹ sc̄ris isrl: deus ois terre vocabit⁹. Et vult
rem derelictā et merentē spiritui vocauit te dñs et
vxoem ad adolescentia abiectā. Dixit deus tu⁹.
Ad punctū in modico dereliqui te: et in misero
ribus magnis congregabo te. In momento indi
gnationis abscondi faciem meā: p̄parper a te: et
in misericordia sempiterna miseris sum tui. Dix
it redemptor tuus dominus. Sicut in diebus noe
istud mibi efficitur turauit ne induceret aquas dilu
uij vltra supia terrā: sic turauit vt non transcat tibi
et nō increpem te. Montes enī cōmouebūt⁹: et
colles cōtremissent: misericordia autēz mea non
recedet a te: et sedus pacis mee nō mouebitur. Di
xit miserator tuus dñs. Paupercula tempeste
cōsolus absqz vlla cōsolatione: ecce ego sternam
per ordinē lapides tuos: et fundabo te et lapidibus.
Et ponā lapidē p̄ pugnacula tua: et portas tuas
in lapides: sculptores: et oīs terminos tuos in lapi
des: deliderabit⁹. Et innumerōs filios tuos doctos
a dñs: et multitudinē pacē filijs tuis: et in iusticia
fundaberis. Recede pccā a calūnia: qñ non time
bis: et a pauore: qñ nō appropinquabit tibi. Ecce ac
cola veniet: qui nō erat: mediū aduena quondā tu
us adiunget tibi. Ecce ego creauī fabulū sufflantē
in igne piumas: et pferentē vas in opus suū: ego
creauī isrl: et cōteret ad disperdendū. Omne vas qd
fictū est cōtra te: nō diriget⁹: oēm linguā resisten
tē tibi: in iudicio iudicabis. Hec est hereditas ser
uorū dñi: iusticia eoꝝ apud me dicit dñs.

C. S. De baptismo et populo xpiano. De q̄rendo
dñm: et de verbo qd nō redit in vacuū.

Quod sitientis venite ad aquas: et ly
nō habentes argentū p̄pate emite et
comedite. Venite emite absqz argento
et absqz vlla cōmuratione vini et lac
t. Quare appenditio argentū nō in panibus: et la
bozem vestrū nō in saturitate. Audite audien
tes me: et comedite bonū et delectabit in crasti
dine aia vestra. Inclinate aurem vestrā et venite
ad me: audite et viget aia vestra: et feriat vobiscum
pactū sempiternū: misericordia et dauid fideles.
Ecce testem populus dedi eū dūcem ac p̄ceptorē
gentibus. Ecce gentes quā nescias vocabitis: et
gentes que nō cognouerunt te: ad te current pro
pter dñm deū tuū sanctū israel: et gloriificauit te.
Querite dñm dñm inuentiri potest: inuocate eū dñ
p̄pe est. Derelinquit impius viam suam: vir in
quis cogitationes suas: et trueratur ad dominū
et miserabitur eius: et ad deū nostrū quoniam mul
tus est ad ignoscendū. Non enī cogitationes mee
cogitationes vestre: neqz vie mee vie vestre dicit
dñs. Quia sicut exaltant celi a terra: sic exaltate
sunt vie mee a visis vestris et cogitationes mee a co
gitationibus vestris. Et quō descendit imber et
nit de celo: illuc vltra nō reuertit⁹: et inebat ter
rā et infundit eā: et germinare eā facit: dñs semen
seret⁹: panē comedēt⁹: sicut erit p̄bū meū qd egre
dit⁹ de ore meo. Non reuertet⁹ ad me vacuū: sed
faciet q̄d voluit: et p̄sperabit⁹ in eis ad q̄ multi
et in lenicia egrediunt⁹: in pace deducunt⁹.
Montes et colles cantabunt ad vos: vobis laudē et

omnia ligna regionis plaudent manu. Pro salu-
cula ascendet abieco: pro vitica crescit myrtus
Et erit dñs nominatus in signis eternis quod nō
auferetur.

CL. S. De eunuchis custodiēte sabbatū. r. p.
pter malos pastores deuotū ppsus.

LVII.
LVII. **LVII.** **LVII.** **LVII.**
Et dicit dñs. Custodiēte iudiciū facite
iusticiā: quia iusta est salus mea vt veniat
et iusticia mea vt reuelet. Beat' vir q' fa-
cit hoc et filii hominis qui appēdēt istud.
Custodiēte sabbatū ne polluat illud: custodiēte
man' suas ne faciat omne malū. Et nō dicat filius
aduēti q' adheret dño dicens. Separatiōe diui-
di me dñs a populo suo. Et nō dicat eunuchus:
ecce ego lignū aridum. Et hec dicit dñs eunuchis
Qui custodierint sabbata mea: et elegerint q' ego
volui et tenuerint fedus meum dabo eis in domo
mea et in muris meis locū nomen meū et filijs
et filiabus. Nomen sempiternū dabo eis qd nō pe-
ribit. Et filios aduēti qui adherēt dño vt colant
eius: diligant nomē ei' et sint ei in seruos: oēm cu-
stodiēte sabbatū ne polluat illud: et tenentē fed'
meū adducā eos in montē sanctū meū: et letifica-
bo eos in domo ois dñs mee. Idola caui et victimē
eo p' placebant mihi sup altari meo: dom' mea
domus ois vocab' cūctis ppsis ait dñs deus
q' cōgregat disperfos isrl. Adhuc cōgregabo ad
eū cōgregatos ei'. Et des desiste agri venite ad
de uocandū vniuersē desiste lat'. Speculatorio ei'
ceci oēs nescierūt vniuersificantes muti nō valen-
tes latrare: vidētes vana: dormiētes et amantes
somnia: canes ipudentissimi nescierūt saturita-
tē. Ipso pastores ignoraueūt intelligentiā. Et
in viā suā declinauerūt: vniuersi q' ad auariciā
suā summo vīs ad nouissimū. Et tēte sumam'
vini: et implemur ebrietate: erit sicut hodie: sic
et cras et multo amplius.

CL. S. De iusto cui' mors nō intelligit ab ipso
inceptant iudei q' xpm in cruce subinauerunt
et de idolis. de cōsentib' in dño. de reprobatiōe
indeoꝝ. r. p. ipso nō est par.

LVII.
LVII. **LVII.** **LVII.** **LVII.**
Et iustus perit: nō est qui recogitet i cor-
de suo: vt iri misericoiā de colligant: q' nō
est q' intelligat. Ad facie em malicie
collectus est iustus. Veniat pax: requie
scet in cubili suo: qui ambulauit in dilectione sua.
Et oēs autez accedite huc filij auguratrice semen
adulteri et fornicarie. Sup quē iustit' Sup quē
dilatasti oēs: et cunctis ligā. Nunqd nō vos filij
seleisti semē mēdar: et p' solami in dño subter
ome lignū frōdosum imolantes paruulos in tor-
rentib' subter emittētes petras. In partib' torre-
tis pars tua: hec est sors tua. Et ipsi effudit li-
bamen: obtulisti sacrificiū. Nunqd sup his nō sidi-
gnabot: Sup montē excelsū et sublimē posuisti
cubile tuū: illic ascēdit vt immolares hostias.
Et post ostiū et retro postē posuisti mēuale tuū
q' iuxta me discoposuit et suscepisti adulteriū. Di-
latasti cubile tuū: et p'cepisti cum eis fedus. Di-
lexisti stratum eorum manu aperta: et onasti te re-
ligio vnguento: et multiplicasti pigmenta tua. Mi-
seri legatos tuos procul et humiliata es vīs ad
inferos. In multitudine vic tue laborasti: nec di-

xisti quiescam. Vitam manū tue inuenisti. Pro-
pterea nō rogasti. Pro q' sollicita timuisti: q' mēti-
ta es et mei nō es recordata: meq' cogitasti in cor-
de tuo: q' ego tacens et quasi nō viderē: mei obli-
ta es. Ego aut' annūciabo iusticiā tuā: et opa tua
nō poterunt tibi: cum clamaueris liberent te cō-
gregati tuī. Et omēs eo auferet vent'. Toller aura
Qui alit' fiducia habet mei hereditabit terram
possidebit montē sanctū meū: et dicā. Etiam facite
p'ebete iter: declinate de semita: auferete offēdi-
cula de via ppsī mei. Et hec dicit excelsus et subli-
mis habitans eternitate: et sanctū nomē ei' in ex-
celso et in sancto habitabit: et cū cōtrito et humili spi-
ritu: vt viuificet spiritū humiliū et viuificet cor cō-
tritū. Non est in sempiternū ligaboneq' vīs
ad finē trascarat: ipse a facie mea egrediet': et sta-
tus ego faciā. Propter iniquitatē auaricie ei' irat'
sum et percussī eū. Adhōdū et indignat' sum. Et abie-
ti vagus in via cordis sui. Etas ei' vidi et senauit
eū: et reducit eū et reddidi cōsolationes ipsi et luge-
ritus eius. Et reau' fructū labioꝝ pacē: pacem ei
qui longe est: et qui piope dixit dñs et sanauit eum.
Impi' aut' quasi mare feruens q' quiescere nō
pōt: reddūt fluctus eius in cōculationē et lu-
cū. Nō est pax impij: dicit dñs deus.

CL. S. De ieiunio et elemosina: et alijs operibus
mīe. de veneratione et obseruatione sabbatū. et de
p'p'io eorūdem.

LVII.
LVII. **LVII.** **LVII.** **LVII.**
Etama ne cesses: quasi tuba exalta vocē
tuā: annūcia p'p'o meo scelera eoꝝ et
domui iacob pctā eorū. De etas de die
in diem grāt et scire vīs meas voluit
quasi gens q' iusticiā fecerit et q' iudiciū dei sui
dereliquit. Rogant me iudicia iusticie: appo-
pinquare deo volunt. Quare ieiunauimus et non
aspexisti: humiliauimus alas nostras et nescisti. Ec-
ce in die ieiunij vestri inueni voluntas vestra: et
oēs debitorēs v'os repetitis. Ecce ad lites: et ad
cōtentiones ieiunatis: et p'cutitis pugno ipie. No-
lite ieiunare sicut v'os ad hanc diem et v' audiat
in excelsio clamor vester. Nunqd tale est ieiunū qd
elegi p' diem affligere hōem aiaz suo? Nunqd cō-
toquere qd circūsi caput sub: et sacci et cinerem
sterneret? Nunqd istud vocabis ieiunū: et dīe
acceptabilis? Nōne hoc est mag' ieiunū qd ele-
git? Diffolue colligationes pietatis: solue fasci-
culos dep'rimētes: dimitte eos q' contracti sunt libe-
ros: et omē onus diripe. Frange esurienti panē
tuū: egenos vagosq' induc in domū tuā. Et vi-
deris nudū operi ei': carnes tuā ne dep'p'eris.
Tūc erūpēt quasi mane lumen tuū et sanitas tua
cū ois. Et arebit facie tuā iusticia tua et gla-
dia dñi colliget te. Tūc inuocabis: et dñs eraudiet:
clamabis et dices ecce adsum: q' misericois sum
dñs deus tu'. Si absculeris de medio tui cathe-
nā: et desisteris extendere digitū: loqui quod non
prodest. Et effuderis esurienti animā tuā: et ani-
mā afflicta repleueris: ois in tenebris lux tua
et tenebre tue erunt sicut merides. Et requie-
bis: dabit dñs deus tuos semper: implebit sp'itū
ribus animam tuam: et ossa tua liberabit. Et eris
qd hōis irrigues: et sicut fons aquarū cui' non

Sap. 3. d.
L

Mat. 23. d.
Mar. 12. c.
Luc. 19. g

Isa. 5. c.
Sap. 1. b.

sup. 4. s. 1

D

deficiet aque. Et edificabunt in te desertas scolas. Fundamenta gnationis et gnationis succubitas. Et vocaberis edificator: sepulchra autem semitas in quiete. Si auertieris a sabbato pedes tuos facere voluntate tua in die scilicet meo: vocaberis sabbatorum delicatus et sanctus dñi gloriosum: et gloriofueris cum dñi non facis vias tuas: non inueni voluntas tua vi loquaris sermones: tunc delectaberis super dñor: sustollat te super altitudines terre: et habo te hereditate iacob pñi tui. Et el dñi locutus est. C. S. potens est deus ad saluandum. benignus ad audiendum nos. Iniquitates obliuiscit. de amatura qua induit est dñs.

supra. 50. a. Num. 11. C.

supra. 1. d.

Job. 15. d.

B

puer. a. b.

C

Ephes. c. 1. thess. 3. b.

Ecce non est abbreviata manus dñi: et saluare nequeat neque aggrauata est auris eius: ut non exaudiat iniquitates vestre dimiseris inter vos et deus vestrum: petra vna absconderunt facies et a vobis ne exaudiret. Manu enim vobis pollute sunt sanguine: et digiti vñi ligate. Labia vñi locuta sunt mendacii: et lingua vñi iniquitatem fatetur. Non est qui inuocet iusticiam: neque est qui iudicet veritatem: cõsidit in nubilibus loquuntur vanitates. Acciperunt laborem et pepererunt iniquitatem. Quia aspiciunt rupe: et telas aranearum tulerunt. Qui comederit de ovis eius: quasi mortuus est et erupit in regnum. Tele eorum non erant in vestimentis: neque opus opib' suis. Quia eorum populi iusticiam: opus iniquitatis in manibus eorum. Pedes eorum in malum currunt: festinant et effundunt sanguinem innocentem. Cogitationes eorum cogitationes inutiles. Vastitas et cõfessio in vis eorum. Vñi pacis nesciunt: non est iudicium in gremio eorum. Semite eorum incuruunt super eis: et calcant in eis ignotam pacem. Propter hoc elongasti eum iudicium a nobis: et non appender nos iusticiam. Expectauimus lucem: et ecce tenebre: splendorem in tenebris ambulauimus. Palpauimus: sicut cecum parietem. et quasi absque oculis attraximus. Impegimus meridiem quasi in tenebris: in caliginosis quasi mortui. Augiemus quasi visus: et quasi colubem meditates gememus. Et peccauimus iudicium: non est salus: et elongata est a nobis. Multiplicatae sunt enim iniquitates nre coram te: petra nra ruderunt nobis. Quia scelera nra non obliuiscit: et iniquitates nras cognouimus: peccare memini contra dñm: auersi sumus ne trem' post tergum deimus: vi loquimur calidius et transgressionem. Et deceptimus et locuti sumus de corde verba mendacium: cõuersum est retrosum iudicium: iusticia longe stetit. Conuersi in placem veritatem: equitas non potuit ingredi. Et facta est veritas in obliuiscit: et iure cense a malo: peccata patuit. Et vidit dñs: et malum apparet in oculis eius: quia non est iudicium. Et vidit deus quid non est iure: apertus est: quia non est qui occurrat. Et saluauit nos dñs: iniquitates nras: iusticia eius ipsa confirmauit eum. Induit est iusticia vestimenta: et galet salus in capite eius. Induit est vestimentum vñi: et opus est quasi pallium: et celi: sicut ad vindictam quasi ad retributionem indignationis hostibus suis: et vñi iusticiam inimicis suis. In nubibus vice red det. Et timebitur ab occidentem nomen dñi: et ab ortu solis gloria eius. Et venerit quasi fulgur: et volentis quod spūs dñi cogit et venerit: non redemptor: eis qui redeunt ab iniquitate in iacob dñs

hoc sedes meus cum eis dicit dñs. Spūs meus qui est in te verba mea que posui in ore tuo non recedent de ore tuo: et de ore semis tui dicit dñs amodo et vñi in sempiternum.

C. S. De primitiua ecclesie. de glia ecclesie in pñti et de beatitudine ipsius in futuro.

Super illam illare hierusalem quia venit lumen tui: gloria dñi super te orta est. Et ecce tenebre operiet terram: caligo opus: super te autem oues dñi: et gloria eius in te vñi debetur. Et ambulabis geres in lumine tuorum: reges in splendore ortus tui. Lex in circuitu oculorum tuorum: et vide oēs illi cõgregati sunt veniet tibi filii tui de longe veniet: et filie tue de latere surgent. Tunc videbis et afflues et mirabilis dilatabit eorum: tui qui pueri fuerit ad te militum maris: fortitudo gentium venerit tibi. Inundatio camelorum opiet te: biomedari madian et effa. Omnis de saba venient aurum et thuris deferentes: et aude dñs annuñtantes. Omne pecus cedrorum congregabit tibi: artes tui in babiloniam ministrabunt tibi. Differens super placabili altari meo: domus maiestatis mee glorificabo. Qui sunt isti qui vñi nubes volat: et quasi columbe ad fenestras suas? De enim insule expectant et naues maris in pulcritudine: ut adducant filios tuos de longe. Argentum eorum et aurum eorum cum eis nomen dñi dei tui et sancto israel: qui glorificauit te. Et edificabunt filii peregrinorum muros tuos: et reges eorum ministrabunt tibi. In indignatione enim mea percussit te: in reconciliacione mea miser tuus sum tui. Et aperient porte tue in gremio die ac nocte non claudent: ut auferat ad te fortitudo gentium: reges eorum adducant. Bene enim eorum nomen quod non seruierit tibi peribit: gentes fortitudine vastabuntur. Gloria libani ad reuerentiam: abies et buxus et pinus simul ad ornandum locum sanctificationis: omnis mea: et locum pedum meorum glorificabo et veniet ad te cuncti filii eorum qui humiliauerunt te: et adorabunt vestigia pedum tuorum omnes qui detrahebant tibi: vocabat te ciuitatem dñi super scilicet iherusalem. Pro eo quod fuisti derelicta et odio habita non erat quod te transiret: ponat te in sublimitate scolarum gaudium in gnatione et gnatione. Et suggeste lae gentium: mammilla regum lactaberis. Et scies quia ego dñs saluator te: et redemptor tuus fortis laus. Pro eo crederetur aurum: et pro ferro afferam argentum: plumbum et pro lapidibus ferrum. Et ponam visitationem tuam pacem: pro sitos tuos iusticiam. Non audiet vitra in terra iniquitatem tuam: vastitas et contritio in terminis tuis: et occupabit salus muros tuos: et portas tuas laudatio. Non erit tibi amplius sol ad lucendum per dies: nec splendens tunc illuminabit te: sed erit nobis dñs in lae semper pñti et deus tuus in gloria tua. Non occidet vitra sol tuus et luna tua non minuetur: quia dñs erit tibi in lucem sempiternum: et cõplebunt dies tui: et tuus. Propter autem tuos oēs iustis impetibus hereditabit terram germen plorationis mee opus manus mee ad glorificandum. Quoniam erit in mille: et paruulus in gentem fortissimam. Ego dñs in tpe eius subito faciam istud.

C. S. De vñtione et missione et pñdicatione xpi. de verbis ipsius ad predicatorum. exultat ecclesia in decore suo.

supra. 9. b.

supra. 4. 9. e. marci. 8. a.

Apo. 1. 1. g.

supra. 35. a

Apo. 2. 1. g.

Apo. 1. a.

Luc. 4. c.

Splis dñi sup meo q vñxerit me. Ad annuñciandū māfuetis mīst me: vt mēderet cōtritus corde: t pōdicarē capiti vñs indulgentiā: t clausa apertō: t pōdicare annū placabū dñō: t diem vñtionis deo nro vt cōsolaret oēs lugentes: vt poneret fortitudinē lugentib⁹ spon: t daret eis coronā: p cincte: oleus gaudij: plectrū: palliū laudis pro spū meritis. Et vocabunt in ea fontes iusticie pñatio dñi ad glificandū. Et edificabunt deserta a seculo: t ruinas antiquas erigent: t insaurabūt ciuitates defertar: t dissipatas in generationē t gñationem. Et stabūt alieni t pacifer pecora vestra: t filij peregrinorū agricolē t vinitorē vestri erūt. Vos autē facer dotes dñi vocabimini ministri dei nostri vt cetur vobis. Fortitudinē gentiliū comedite: t in gloria eorū supbie. Pro cōfusione vestra duplēt ei t rubio laudabūt parit eorū. Propter hoc in terra sua duplicia leticia sempiterna erit eis. Et ego dñs diligens iudiciū: odio habēs rapinā in iolocantū. Et dabo opus eorū in veritate: t sedus ppetuū ferat eis. Et sciet in gentib⁹ semen eorū: t germen eorū in medio poplorū. Dñs qui viderit eos cognoscit illos: quisti sunt semen cui benedixit dñs. Gaudēs gaudebo in dñō: exultabit ala mea in deo meo. Et induit me vestimētis salus: et in dūmēto iusticie circū dedit me: quasi sponus decoratū coronā: quasi sponsam ornātā monitibus suis. Sicut ei terra pferit germen suū: t sicut bonus germen suū germinat ille dñs de germine iusticiā: t laudē corā vñueris gentibus.

Et dñs: Predicat aduent⁹ xpi. fecūditas ecclesie et clamor custodiū de iudicio.

Propter spon nō tacebo: t ppter hīrīm nō quiesco: donec egrediat vt splēdor iustus ei⁹: t saluator ei⁹ vt lāpae accendat. Et videbūt gētes iustū tuū: t cūcti reges inclināt tuū. Et vocabit tibi nomē nouū qd os dñi nōiauit. Et eris coronā glorie in manu dñi et byadema regni in manu dei tui. Nō vocaberis vltra derelicta: t terra tua nō vocabit amplī de solata. Sed vocaberis volūtas mea in ea: t terra tua inhabitata. Et cōplacuit dñō i te: terra tua inhabitabit. Inhabitabit enim iuuenis cū virgine: et habitabit in te filij tui. Et gaudebit spūs sup pōsam: t gaudebit sup te dñs tuus. Sup muros tuos iherusalem construxi custodes: rota die t nocte impetū nō tacebunt. Qui reminiscimini dñi me taceat: t ne detis silentiū: et donec stabiliat t donec ponat hīrīm laudē in terra. Genuit dñs in dextera sua et i biachyo fortitudinē suā. Si dederō tritici tui vltra cibū limico tuis et sibi bibeant filij alieni vñū tuū in quo laborasti: et q cōgregabunt illud comedent et laudabunt dñm: t qui cōportant illud bibent in atrijs sanctis meis. Transiet transite per portas sparate vias populo. Planū facite iter: et eligite lapides: t eleuate signū ad populos. Ecce dñs auditiū fecit in extremis terre. Dicite filie filiorū: Ecce saluator tuus venit: ecce merces eius cū eor: opus eius coram illo. Et vocabunt eos populus sanctus: et decepti s dñō. Tu autem vocaberis quesita ciuitas: et nō derelicta.

supia. 4. o. c. yach. 9. c. Mat. 1. 2.

Et dñs de ascensione t passione xpi. pñatio pñeritū xpi et nouarū pñulatio.

Quia est iste qui venit de edom tinctus vestib⁹ de bofra: Nō somnosus in stola sua gra diens in multitudine fortitudinis sue. Ego qui loquor iusticiā: t pugnator: sum ad saluandū. Quare ergo rubus est indumentū tuū t vestimēta tua sicut calcitū in torculari: Torcular calcaui solus: et de genib⁹ nō est vir meū. Calcaui eos in furore meo: t conculcaui eos in ira mea. Et aspus est sūguis eorū sup vestimēta mea: t oia indumēta mea iudicauit. Dica em vñtio in corde meo: annus retributiōis mee venit. Circūspici t nō erat auxiliator: qñal et nō fuit q adiuuaret. Et saluauit mihi biachyus meū: t indignatio mea ipā auxiliata est mihi: t cōculcaui ppos in furore meo: t inebriaui eos i indignatio mea: t detraxi in terrā stutē eorū. Miserationū dñi recordabor: laudēs dñi sup oibus q reddidit nobis dñs: sup multitudinē bonorum domui israel q largitus est eis scōm indulgentiā suā: scōm multitudinē misericordiā suā. Et dixit. Verūtamē populus me⁹ est: filij nō negātes. Et fact⁹ est eis saluator in oī tribulatioe eorū. Nō est tribulatio: t angelus faciet eis saluauit eos. In dilectioe sua t in indulgentia sua ipse rede mit eos: t posuit eos: t eleuauit eos cunctis diebus scilicet. Ipse autē ad traciū p uocauerūt: t affigerunt spm sancti ei⁹. Et puerus ei⁹ est in iunior cū ipse debellauit. Et recordat⁹ est dñs facculi moysi t ppi sui. Vbi est q eduxit eos de mari cū pastouib⁹ gregū sui: Vbi est q posuit in medio eius spm scilicet sui: Qui eduxit ad dexterā moysi biachyo mactatis iys: qui scidit aquas ante eos vt faceret sibi nomē sempiternū: q eduxit eos p abyssos quasi equū in deserto non impingentē quasi aial in campo. Descendēs spūs dñi ductor eius fuit. Sic ad duxit populū tuū vt faceres tibi nomē glorie. Attende de celis et vide de habi taculo sancto tuo t glorie tue. Vbi est zelus tuus t fortitudo tua: multitudo viscerū tuorū t miserationū tuarū. Super me cōmuerūt se. Tu es pater noster: abas nesciunt nos: israel ignouit nos. Tu dñs pater noster: redēptor noster: scilicet nomen tuū. Quare errare nos fecisti dñe de vīa tua: durasti cor nōstrū ne timerem⁹ te. Cōuertere ppter fuos tuos trib⁹ hereditas tue. Quasi nūqū lū possederūt ppi fm scdm tuū: posses nūqū poluere rūt scilicet nationē tuā. Facti sum⁹ qñ cū in pñcipio nō dñarēt⁹ nri: neq⁹ luocaret⁹ nomē tuū sup nos. Et dñs: Desiderat aduent⁹ xpi: ipse cōuenit facienti iusticiā: cōstent⁹ mala sua t bonitatē dei cōmemorat.

Nūqū dispereos celos t descenderes. Et facio tua mōtes defuerunt sicut erga mo ignis tabesceat: et q ardet igni vt notū fieret et nomē tuū limico tuis: a facie tua gentes turbarent. Et feceris mirabilia nō sustinebim⁹. De se dñs facio tua mōtes defuerunt. Et seculo nō audierit neq⁹ aurib⁹ pcepterunt. Oculis nō vidit deus absc⁹ te q pparasti expectantibus te. Occurris letanti t facienti tua iusticiā: vīo tuo recordabunt tui. Ecce tu ira

l. cor. 1. b.

tue es et peccauimus in ipſis ſumus ſemper et ſal
uabimur. Et facti ſumus vt in munda omſi nos: et
quali pñmus menſtruate vniuerſe iuſticie noſtre.
Et cecidimus quali foliũ vniuerſe iniquitates
noſtre quali ventus abſtulerunt nos. Nō eſt qui
inuoceat nomen tuũ qui pſurgat et teneat te. Adcō
diſti faciem tuā a nobis: aliiſti nos in manu ini
quitate noſtre. Et nūc dñe pater noſter es tu: nos
vero iurũ: facti noſter tu: opera manu tuarũ
omſi nos. Ne traſcarias dñe ſatis: ne vitra memi
neris iniquitate noſtre. Ecce reſpice: populus tu
omſi nos. Quia ſancti tui facta eſt deſerta: ſyō
deſerta facta eſt: hieruſale deſolata: domus ſcific
ationis noſtre et glorie noſtre: vbi lau dauit te
patres noſtri: facta eſt in eructiōe ignis: et omia
deſiderabilia noſtra verſa ſunt in ruinas. Nunquid
ſuper hie cōtinēbis te dñe: tacebis et aſſilges nos
vehementer.

¶ C. S. Hor xpi de paſſione ſua et cōtra iudeos.
de idolatria de diſtina inter ſeruiēte dño et nō
ſeruiēte deo. de ſcelerate hīſim.

¶ Q. Ueſterat me qui ante nō interrogabāt
inuenit qui nō queſierunt me. Dixi.
Ecce ego ecce ego ad gentē que nēſcie
bat me: et nō inuocabat nomen meũ.
¶ Expandi manus meas tota die ad popũ incre
duli qui gradit in via non bona poſt cogitaciōes
ſuas. Populus qui ad iracundiā puocat me ante fa
ciem meā ſemp: qui imolant in domis et ſacrificāt
ſuper lateres et habitant in ſepulchris et in delu
bis et idolis domiunt: qd comedunt carnes ſuillā:
et ſus pphana in vaſis eoſum: qui dicunt recede a
meno appropinques michi: et imundus es. Iſti
ſumus erunt in furore meo: ignis ardeo tota die.
Ecce ſcriptũ eſt cōiā me. Non tacebo: ſed reddā
et retribuā in ſinu eoꝝ iniquitates veſtras: et in i
quitates patrum veſtrorũ ſimul dicat dñs qui ſacrifico
uerunt ſup montes et ſup colles exprobauerunt
michi: et remetiar opus eoꝝ pumũ in ſinu eorum.
Ihce dicit dñs. Quod ſi inueniat granũ in botro:
et dica: me diſſipus illud: qm benedictio eſt: ſic fa
ciā ppter ſeruos meos vt nō diſperdā totũ: et edu
cam de iacob ſemen: et de iuda poſſidentē mōtes
ſanctos meos. Et hereditabūt ei electi mei: et ſer
ui mei habitabunt ibi: erunt cāpſeria in cauſas
gregũ et valles achori in cubile armentoꝝ populo
meo: qui rēſcribit me et vos qui dereliſti dñm:
qui obliui eſtis montē ſanctũ meũ: qd poſtite ſortu
re menſam et libatũ ſup cānum erabo vos in gla
dio: et omſi in cede corruetis. p eo qd vocat et non
reſpondiſtis locut ſum et non audiſtis: et facieba
tis malũ in oculis meis: et qd nolui elegiſti. Pro
pter hoc hec dicit dñs deus. Ecce ſerui mei come
dent et vos eſurietis. et ſerui mei bibent et vos ſitē
tis. et ſerui mei letabuntur: et vos cōfundemini. Ec
ce ſerui mei lau dabunt pie exultatione cordis: et
vos clamabitis pie dolore cordis et pie cōtritiōe
ſpūs viualitatis et dimittetis nomen veſtrũ in iu
ramenti electis meis. Et interficiat te dñs deus
et ſeruos ſuos vocabit nomen alio. In quo qd bñ
dictus eſt ſup terrā benediceſt in deo amen. Et q
lurat in terra iurabit in deo amen. Et obliuioni
tradite ſunt anguſtie pulueris et qui abſcōdite ſunt

ab oculis noſtris. ecce em̄ ego creo celos nouos
et terrā nouam: et non erunt in memoria pulueris:
et non aſcendent ſuper coſtes gaudebitis et exulta
bitis viſi in ſempiternũ in hie qd ego creo. Et ecce
ego creo hieruſale exultationē: et populi eius
gaudii et exultabo in hieruſale: gaudebo in po
pulo meo: et nō audietur in ea vitra vox ſletus et
vox clamoris. Non erit ibi amplius infans dierũ
et ſener qui non implet dies ſuos: quoniā puer
centũ annorũ moſet: et peccator centũ annorũ
maledictus erit. Et edificabunt domos et habitā
bunt: et plantabunt vineas et comedent fructũ eas
rā. Non edificabunt: et alius habitabitur plan
tabunt: et alii comedet. Scdm em̄ dies ligni erūt
dies populi mei: et opera manu eorum inuetera
bunt. Electi mei non laboiabunt fruſtra neqꝫ ge
nerabunt in cōſultatione: qd ſemen benedictiōis
dñi eſt: et nepotes eoꝝ cum eis. Erūtqꝫ anteqꝫ cla
ment ego et claudis ad huc illa loquentibus ego
audiam. Lupus et agnus paſcentur ſimul et leo
et bos comedent paleas: ſerpenti puluis panis
eius. Non nocent neqꝫ occident in omni mōte
ſancto meo: dicit dñs.

¶ C. S. De loco quietis dñi. de reprobatiōe car
nalis ſacrificij. de partu virginis et ſcōditate ec
cleſie. de gaudio et delitijs hieruſale et eccleſie.
de iudicio dñi et de premijs ſanctorũ et penes impio
rā. interponitur de miſſione et predicatione apo
ſtolorum.

¶ Ecce dicit dñs. Celũ ſedes mea: terra au
tē ſcabelũ pedũ meorũ. Quē eſt iſta do
mus quā edificabit michi: et quis iſte
locus requietionis mee? Adia hec ma
nus mea fecit: facta ſunt vniuerſa iſta dicit dñs.
Ad quē autē eſpiciā niſi ad pauperũ et cōtritu
ſpūs: et tementē ſermōes meos? Qui imolat bo
uem quali qd interficiat virũ. Qui macrat pecus:
quali qd excerebit canē. Qui offert oblationem:
quali qd ſanguinē ſuillũ offerat. Qui recordat ſtu
rio: quali qd benedicat idolo. Ihce oia elegerūt in
viſo ſulo: et aboiati ſũt ſulo aia eoꝝ delectata ē.
Unde et ego eligā illuſionem aia eoꝝ qd timebāt ad
ducā eiꝫ: qui vocat et non erat qd rēderet locut ſuꝫ
et nō audierūt. Fecerūtqꝫ malũ in oculis meis: et qd
nolui elegerūt. Audite vbi dñs qd tremis ad ver
bũ eiꝫ. Dixerūt ſres vt odiētes vos et abijcētes
ppter nomē meũ. Clouſet dñs eridebimꝫ in le
ticia vſaſi et pñdenti. Hor poſſi de outate voz
de tēplo: voz dñi reddentis retributionē iuſtici
ſuis. Anteqꝫ pturiret pepit: anteqꝫ veniret partꝫ
eiꝫ pepit malũ. Quis audiuit hie tale: et qd vi
dit hie ſiſter? Nunquid pturiret terra in die vna: aut
pariet genꝫ ſiſti pturiret: pepitiſſo filios ſuos?
Nunquid ego qd alios parere facio: ppe nō parā di
cit dñs? Si ego qd gnationes ceteri tribuo ſteriliti
ero: ait dñs de tu? Letami cū hīſim: exultate i
ea oſe qd diligitis ſuꝫ. Gaudeat cū ea gaudio vni
uerſi qd lagetis ſup eā: vt fugatis et repleamini ab
vbere ſolatiōis eiꝫ: vt mulgeat: et delinſi aſſua
tis ab omido glia eiꝫ. Adia hec dñs. Ecce ego
declinabo ſup eā qd ſuauit pac: et qd torēt inā
dantē glia: genũ ſuggeri. Ad vbera portabimꝫ
ſup genũ blandient vobis. Quomō ſi cui marer

ſupia. 11. b.

Act. 7. f.

13

10. f. c.

10

Prologus

biādiatur: ita ego cōsolabor vobis: et in hīrīm cōso-
labimini. Et dēbitis: et gaudebit cor vestrū: et ossa
vestra quasi herba germinabunt: cognosce-
mus dñi seruici eius: et indignabitur inimicus suis
Et uia ecce dñs in igne veniet: et quasi turbo quā-
driga eius reddere in indignatione furorem su-
um: et increpationē suam in flāma ignis: qui in igne
dñs iudicabit: et gladio suo ad oēm carnem: et
multiplicabūtur interfecti a dño. Qui sanctifica-
bitur et mundos se putabant in hōis post la-
nuā intrinsecus qui comedebant carnē suāllam
et abominationē et murē simul cōsumēt dicit do-
min⁹. Et ego autē opera eorū et cogitationes eorū
venio ut cōgregē cū oib⁹ gentib⁹: et lignis et veniet
et videbunt gloriā meam. Et ponā in eis signum
et mittā ex eis qui saluati fuerint ad gētes: mare
in affricā in iydiam tenentes fugitū et in itali-
am et greciā: ad insulas longe: ad eos qui non au-
diunt de me et non videntur gloriā meam. Et an-
nūtiabunt gloriā meā gentibus: et adducēt om-
nes fratres vestros de cūctis gentibus: sub bo-
mino in equit in quadrigis et in lecticis: in ma-
lis et in carrucis ad montē sanctū meū iherusalē
dicit dñs: quomodo si inferat filii israel munus
in vase mundo in domū dñi. Et assumā ex eis in
sacerdotes et leuitas dicit dñs: qui sicut celi novī
et terra noua que ego facio super coram me dicit
dñs deus: sic stabit semen vestrū et nomen vestrū
Et erit mensis et mense: et sabbatum et sabbato.
Veniet omnis caro: et adoret coram facie mea di-
cit dñs. Et egredietur et videbunt cadavera vi-
rorū qui pēuicarij sunt in me. Vermin⁹ eorū nō
mouetur: et ignis eorū nō extinguetur: et erunt
vsq; ad satietatem visionis omni carnī.
Explicit Esaias.

¶ Incipit prefatio in iheremiam
prophetam.

In scriptis iheronimi est. Si quid i-
ta nouerit secūdiū hebreos codices ex-
ploretur. Alia est septuaginta interp-
retatio ecclesijs vtilitas. Que quia nōnul-
la aliter habeat q̄ in hebreis codicib⁹ inuenitur.
Tamen vtrāq; a secundū septuaginta: et secundū
hebream: apostolica auctoritate firmata est non
errore neq; reprehensione superiour: sed certo cō-
silio septuaginta nōnulli aliter distisse vel cōtē-
gisse intelligunt. Et ideo piemonemus ne quisq;
alteram et altera velit emendare. q̄ singulorum
in suo genere veritas obseruanda est.

¶ Incipit prologus in eundem.

Heremias propheta cui hic prologus
scribitur sermone quidē apud hebreos
esale et offee et quibuscūq; alijs pphetis
videtur esse rusticioris sensibus par-
est: quippe qui eodem spiritu pphetauerit. Por-
ro simplicitas eloqui de loco et in quo natus est
accidit. Fuit enim anathodides qui est vsq; hodie
cuius tribus ab iherosolymis distans milib⁹ sa-
cerdos et sacerdotibus: in matris vero sanctis-
sicaus et ginitate sua euāgelicū virū christi eccle-
sie dedicans. Illic vaticinare exouus est: puer et
captiuitatem vrbis atq; iudee nō solum spiritu:

sed et oculis carnis intuitus. Jam decem tribus
israel affrui in medos transfuerant iam terras
earū coloni gentib⁹ possidebāt. Unde in iuda tan-
tū et in bēlamun pphetauit: et ciuitatis sue ruinā
qua druplici plantit alphabeto: quod nos mensu-
re metri versibus reddidim⁹. Preterea ordinē
visionū quī apud grecos et latinos omnino cōsu-
sus est: ad pūstinā fidem coarctamus. Librū autē
baruch notari et qui apud hebreos nec legitur
nec habetur ptermissimus: pio hīs omnib⁹ mas-
ledicta ab emulis pēstolantes quib⁹ me necesse
est per singula opuscula respondere. Et hoc pa-
tior: quia vos o paula et eustochiū cogitis. Ceterū
ad compendium mali rectius fuerat modus
furois eorum silentio meo ponere: q̄ quotidie no-
ui aliqui scriptitant in inuidorum insaniam p-
uocare.

¶ Item alius prologus in eundem.

Hachim filius osie: cuius tertrideci-
mo anno pphetare osius est iheremi-
as: sub quo et oida mulier pphetauit:
ipse est qui alio nomine appellatur elia-
chym: et regnauit super tribū iuda et ihe-
rusalem annis vndecim. Qui successit in regnū
silius ioachim cognomento iechonias: qui tertio
mense regni eius die decima captus a babilō-
nibus: et in babilōnem ductus: et in loco
eius constitutus est sedes eius filius osie patris
eius: cuius anno vndecimo iherusalē capta atq;
subuersa est. Nemo igitur putet eundē in dante-
lis pūcipio ioachim qui in ezechielis exordio io-
achim scribit. Iste extremā syllabam chym habet:
ille chym. et ob hanc causam in euangelij secundū
matthēi vna videtur deesse generatio: quia secūda
repperit edecas in ioachim desinit filij osie: et ter-
tia incipit a ioachim filio ioachim. Et ideo
pōpulus calūniā in scriptis ecclesie sue mōsten-
dens imperitiū dum euāgelistā matthēi argue-
re nititur falsitatis. Quodq; traditū scribit: io-
achim monstrat non aduersariū fortitudinis su-
isse victoriam sed dñi voluntatis.

¶ Incipit argumentū in eundem.

Heremias anathodides: qui est vical⁹
a iherosolymis distans trib⁹ milibus
a babilōne leggitur a ppo lapidib⁹
obitus occubuit. Facet vero in eo lo-
co sepultus quo dudus pharao rex habitauerat
Et quoniam postulatione sua defugatis ab eodē
loco serpētib⁹ egypciō: a tactu aspidum facti
esse securos: magna eum ibi religione egypcijs ve-
nerantur.

Explicit argumentum.

¶ Incipit iheremias propheta.

¶ C. S. De sanctificatione et missione iheremie.
De virga vigilante et olla succensa a facie aq̄-
lonis propheta confortatur.

¶ Capitulum primum.

Erbabie

remie piophete filij bel-
chie de sacerdotib⁹ q̄ fue-
rūt in anathor i terra be-
lamun. q̄ factū est verbū
dñi ad eū in dieb⁹ iosef fi-
lij amon regi iuda in ter-
todecimo ano regni ei⁹.

et factū est in dieb⁹ ioachim filij iosef regio iuda
vñs ad p̄sumationē vñdecimū āni sedecie filij io-
sef regio iuda: vñs ad transmigrationē hierim in
mese quinto. Et factū est verbū dñi ad me dicens.
P̄itūsq̄ te foimare in vtero noui te: anteq̄
res de vulua sc̄ificauit te: p̄betū in gentib⁹ de
di re. Et dixi. A. a. dñe de⁹. Et ecce nescio loquā:
puer ego sum. Et dixit dñs ad me. Noli dicere q̄
puer iusq̄m ad oīa q̄ mīrā te tibi: vñiuersa q̄cū
q̄ mādauero tibi loq̄r. Ne timeas a facie eorū: q̄
tecū ego suz vt erāt te dicit dñs. Et misit dñs ma-
nū suā i tergus eo: et misit dicit ad me. Et ecce dedi
verba mea in ore tuo: ecce cōstrui te hodie super
gētes sup regna vñ euellās destruas: dispdas
et disples et edifices et p̄lāres. Et factū est verbū
dñi ad me dicens. Quid tu vides hieremia? Et
dixi. Virgā vigilāte ego video. Et dixit dñs ad
me. Bene vidisti: q̄ vigilabo ego sup verbo mco
vt faciā illud. Et factū est verbū dñi secūdo ad me
dicens. Quid tu vides? Et dixi. Illā succensam
ego video: et faciē eius a facie aquilonis. Et dixit
dñs ad me. Ab aglone p̄dēs omē malū sup oēs
hīstōrias terre. Et ecce ego cōuocabo omēs co-
gnatōes regno vñ aglone: ait dñs: veniet et po-
net musquosq̄ solū suū in ieritru posturū hierim
et sup oēs muros eius in circuitu et sup vñiuersa
video iuda. Et loquar i iudicia mea cū eis sup oēs
maliciam eorū q̄ dereliquit me et libauerūt dñs
alieno et adiuauerūt opus manū suarū. Tu er-
go accinge lūbos tuos et surge: et loquere ad eos
oīa q̄ ego p̄cipio tibi. Ne foimides a facie eorum
nec em timeare te faciā vultū eorū. Ego quippe de-
di te hodie i ciuitate munitā et in collinam ferreā:
et in murū erēt sup oēm terrā regib⁹ iuda: p̄uinc-
tib⁹ ei⁹ et i sacerdotib⁹: et oī p̄p̄lo terre: et bellabunt
aduersum te et non p̄ualebant: ego tecū suz ait
dñs vt liberem te.

¶ C. S. Vocet qd dicat. increpat ppter sacerdotē
et pastores p̄ idola de fonte aque vine deq̄
turbida et aliena vinea increpat hierim q̄ sit ino-
bediens et meretur degenerare polluta iudicia. Des-
perans oblitus nā et charitatē despōsātōis
ne pauperum.

¶ Factū est verbū dñi ad me dicens. Ua-
de et clama in auri⁹ b̄rīm: dices. Hec
dicit dñs. Recordat⁹ sum tui miserans
adolescentiā tuā et charitatē despōsātōis
tuē: q̄ secuta es me in deserto terra q̄ nō sem-
nas. Sc̄is illū ego p̄sumite frugū ei⁹. Quē qui
desolāt⁹ est deliquisti: mala veniet super eos dicit
dñs. Audite v̄bū dñi dom⁹ iacob: oēs cognatio-
nes dom⁹ iur. Hec dicit dñs. Quid inuenit p̄es
vri in me iudicatis: q̄ elogauerūt a me: et ābulauē-

rūt postvanitatē: et vani facti sūt: Et nō dixerunt
vbi ē dñs q̄ ascendere nos fecit de terra egypti q̄
tradidit nos q̄ desertū: et hīstōriā iudicis p̄ tra-
sino: imaginē mortis: p̄ terrā in qua nō ābulā-
uit vir neq̄ hīstōriā dñs. Et induit vos in terrā car-
meli vt cōderetis: fructū ei⁹ bona illi⁹. Et i gressu
cōtaminastis terrā meā: et hereditatē meā posui-
stis in abolationē. Sacerdotes nō dixerūt vbi ē
dñs: tenetis legē nescierūt me: et passiones p̄uari-
cati sūt in me. Et p̄phete p̄phetauerūt in baal: et
idola secuti sūt. P̄p̄lea ad iudiciū cōtendā
vobiscū ait dñs et cū hīs vñs disceptabo. Trāsi-
te ad isrlaas certim et viderē: et i cedar mittite et p̄i-
derate vebemeter: et viderē si factū ē huiusmodi
si mutauit gēs deos suos: certe ipsi nō sunt dñi.
P̄p̄lo dñs me⁹ mutauit gloriā suā in idoli. Abstu-
pescite celi sup hoc: poite eius desolamini verbe-
metur dicit dñs. Quō ei mala fecit p̄p̄lo me⁹. De-
dereliquit fontē aq̄ viuet foderūt iudiciū cōsternas
disparas q̄ cōtinere nō valēt aq̄. Hūnd q̄ seru⁹
est iur: aut vernacul⁹? Quare q̄ fact⁹ ē in p̄dam?
Sup eū rugierūt leones et dederūt vocē suā: pos-
suerūt terrā ei⁹ in solitudinē. Luitates ei⁹ crasse
sūt: nō est q̄ hiet in eis. Filij q̄z mēp̄ores et raph-
neos cōstipauerūt tergus ad verticē. Hūnd q̄
nō iudicātū ē tibi: dereliquisti dñs deū tuū eo tpe
q̄ docebat te p̄ viā: Et nūc qd tibi via in via egypti
vt bibas aquā turbidā: Et qd tibi cū via aspiro
vt bibas aquā flumē: Arguet te malicia tua:
et auersio tua increpabit te. Sc̄ito vnde q̄ malū ē
amarū est reliquē te dñm deū tuū: nō ēē timor
ei⁹ ap̄ te dicit dñs de⁹ exercitū. Alis cōfregi
sti iugū meū raptis viculis a me dixisti. Hō hūi
In oī colle sublimi: sub oī ligno frōdofo tuo p̄-
sternabaris mereris. Ego āt plāui tervicē ele-
ctā omē semē verū. Quō q̄ cōuersa es mihi i p̄a-
uā vinea aliena? Silaueris te nitro et multiplica-
ueris tibi herbā boum: maculata es in iudicāte tua
coīa me dicit dñs de⁹. Quō dictio nō sum polluta
post baalim nō ābulauit: vide vias tuas in cōual
lescito qd feceris i ieritru lenis explicās vias suas
onager assuet⁹ in solitudinē desiderio ale sue at-
traxit ventū amolū suū. Hūi auerit eā. Quē q̄
grunt cā nō despōsātū mēstruū ei⁹ inueniet eā
p̄phete pede tuā a nuditate: et guttur tuū a sili.
Et dixisti. Despauit neq̄q̄ facias. Adamaui d̄ppe
alienos: et post eos ābulabo. Quō cōfūdū fur q̄
dephendit: sic p̄fusi sūt dom⁹ iur i p̄i et reges eorū
p̄ncipes et sacerdotes et p̄phete eorū: dices tibi
igno: pater me⁹ es tu: lapidi tu me genuisti. Uer-
teris ad me tergum et nō facies: in tpe afflictionis
sue dicit⁹: surge libera nos. Vbi iur dicitur quos
fecisti tibi: Surgāt i liberet et in tpe afflictionis
sue. Sc̄is nūm p̄ d̄ppe ciuitatū tuā perāt dñi iur
iuda. Quid vultis meū iudicio pretendere? Quē
dereliquisti me dicit dñs. Facite p̄fusi filios ve-
stros: discipulū nō receptorū. Deuocui aut gladi⁹
vestr⁹ p̄phete vñs: q̄sico vñsatorū gñano vñ.
Audete v̄bū dñi. Hūnd qd solitudo facit? Si iur
aut tra serotina: Quare q̄ dixit p̄p̄lo me⁹ recessi
m⁹ nō veniem⁹ vñra ad te. Hūnd obliuiscit vir
go onamētū iusticiā i p̄fona facis p̄ccatiōis iusticiā
p̄p̄lus vero me⁹ oblitus est mei dicit⁹ inumeris

13

C

D

Intra. 5. b.

Est. 3. d.

E

Intra. 14. b

Intra. 4. b.

Intra. 15. d.

Intra. 3. b.

Intra. 31. f.

Deut. 31. c.

Intra. 11. c.

Quid niterie bonā ostendere viā tuā: ad quēdā dilectionē: quā in sup̄ et maliciā tuas docuisti vias tuas: in aliis tuis inuēto est sanguis alarū pau perūt innotuit. Nō in fossis inueni eos: s; in oib; q̄ supra memoraui. Et dixisti. Absq; pctō: et inno: ceno ego sum: ppter auerat furor tuus a me. Et ecce ego iudicio p̄tendā te: et dixeris: nō pec caui. q̄ vilis facta es nimis interias vias tuas. Et ab egypto cōfunderis: sicut p̄fusa es ab assur. Nā ab illa egredieris: manus te et erunt sup caput tuū: qm̄ obruit dñs cōfidentia tuam: et nūq; ha bebis p̄serum.

¶ C. L. S. Incipiam h̄m̄ de pctō: q; cū multis amatoibus fornicata. de ipsaudentia. de penitētia cōparat fornicationi duarū fororū. Sermo dñi cōtra assyrios. de reuerfione iuda et h̄m̄. de penitētia populi.

Veligo dicit. Si dimiseris vir vxorē suā: et recedens ab eo duxerit virū alterum nunquid reuerteret ad eam vitr? Nū quid non polluta erit et contaminata mulier illa? Tu autem fornicata es cum amato ribus multis: tñ reuerrere ad me dicit dñs et ego suscipiā te. Nea oculos tuos in directū: et videbū nūq; p̄strata sis. In visis sedebas expectās eos q̄ laetro infidians in solitudine: polluisti terrā i for nicationib; tuis: et in maliciis tuis. Quāobis p̄b bite sunt: ille pluriarū? et fororū? imber non fuit. Fororū multior meretricis facta est tibi: et noluit si erubescere. Et go saltē a modo voca me pater meus: dux vir ginitus mee tu es. Nūquid irascis impetuiū aut p̄seueras in fine? Ecce locu ta es et cessasti maliciā: potuisti. Et dixit dñs ad me in dieb; iossie et egie. Numquid vidisti q̄ fecerit a uerfatrix iſr? Abijt in humer sup oīm montē excel sum: et sub o ligno frondoso fornicata est ibi. Et dixit: q̄ fecisset hec ola: ad me reuerrere: tñ est re uersa. Et vidit p̄uacatritz foror eius i iuda: q; pio eo q; mechata esset auerfatrix iſr dimissim eaz et dedissem ei libellū repudiij: nō timuit p̄uacica triz iuda foror ei? s; abijt et fornicata est etiā ipse et facilitate fornicationis sue cōtaminauit terrā: et mechata est cū lapide et ligno. Et in oib; his non est reuersa ad me p̄uacatritz foror ei? iuda in to to corde suo: sed in mendacio ait dñs: et dixit dñs ad me. Justificauit aliam suā auerfatrix iſr cōpa ratione p̄uacatritz iuda. Vnde et clama sermo: ne iſos cōtra aqlonē: dices. Reuerrere auer fatrix iſr ait dñs: nō auertā faciē meā a vobis: q; sancti ego sum dicit dñs: et nō trascaſ iſpetuū iſerūthi scito iniquitātē: q; in dñm deū tuū p̄uacari cata es. Et dispulisti vias tuas alientis sub o ligno frondoso: et vocē meā nō audisti ait dñs. Cōuertimini fili; reuerentes dicit dñs: q; ego vir vester. Et assumā vos: vñb de ciuitate et duos de cogna tione et introducā vos in syon. Et dabo vobis pas siones iuxta cor meū: pascēt vos scientia et p̄ser tima. Cōp multiplicati fueritis et creueritis in terra in dieb; illis ait dñs: nō dicit vitra arca te stamētū dñi neq; ascēd et sup cor neq; recordabū illi: nec visitabū nec fiet vitra. In tpe illo voca bunt h̄m̄ solū dñi: cōgregabunt ad eā omēs gentes: tu nolē dñi in h̄m̄: et nō ambulabāt post

p̄ualtate cordis sui pessimi. In diebus illis ibit domus iuda ad domū iſrael: et veniēt simul de ter ra a qlone ad terrā quā dedi p̄ribus vestris. Et go ait dñs. Quōd pōnā te in filios et tribus tibi terrā desiderabilē hereditatē p̄clarā exercitū gen tiliū: et dixi. Patre vocabis me et post me ingredi nō cessabis. Sed quō si cōtēnat mulier amatores suū: sic cōtēpsit me domus iſr dicit dñs. Hor in visis audita est: plorat et vultat filioi iſrael: qm̄ iniqui fecerūt viā suā: obliu sunt dñi dei sui. Cō uertimini fili; reuerentes: et sanabo auersiones vestras. Ecce nos venimus ad te. Tu esis es dñs deus noster. Nos medāces erant colles et multitudo montiū. Vtere in dño deo nostro salus iſrael. Cōfusio comedit laborem patrū nostrorum ab adolescentia nostra: greges eoz et armenta eoz filios eoz et filias eoz comedit cōfusio. Domile mus in p̄fusione nostrā: oportet nos ignominia nostra: qm̄ dñs deo nostro peccauim: et nō p̄tes nostri ab adolescentia nostra visum ad deū hanc et nō audiuimus vocē dñi dei nostri.

¶ C. L. S. Promittit venia si se lauerint. de destru ctione iude p assyrios q; nō penituit. dolet p̄phet a de interitu gentis sue.

Si reuerteris ad me iſr ait dñs ad me conuertere. Si abstuleris offendicula tua a facie mea nō cōmouebis. Et tu rabio vult dñs in veritate et in iudicio et in iusticia et b̄ndicet eis gētes: p̄p̄os laudabūt. Hec est dicit dñs viro iuda et b̄batorū iſerūm. Honate vobis noues: et nolite serare et sup ip̄as. Et cū dimini dñs: auferite sp̄rita cōditiū vroz. Viri iuda et b̄batores h̄m̄: ne forte egrediaſt in ignis indignatio mea et dñs def: nō sit q̄ extin guat. Vñ aut hec mala veniēt. ppter maliciā co gitationū vr̄az. Annūciate in iuda et in h̄m̄ an ditiū facite: lo q̄mini et canite tuba in terra: clama te fouter: et dicit. Cōgregamini et ingrediamini ciuitates munitas: leuate signū i syō. Cōfortamini nolite stare: q; malū ego adduco ab aqlone et p̄ri tionē magnā. B̄ndicū leo de cubili sup p̄do gen tiliū se leuauit. Egredietur de loco suo vt ponat ter rā tuā in solitudinē. Ciuitates tue vastabunt re manētes absq; b̄batores. Sup hoc accipite vos ci licijs plāgite et violante: q; nō est auersa tra furoris dñi a vobis. Et erit die illa dicit dñs: peribit cor regie et cor p̄cipib;: obstupescēt sacerdotēs et p̄ phete p̄sternabunt: et dicit. Iher: iher: iher dñs def. Ergo ne decepti p̄p̄m iſtū et h̄m̄: dicena. paz erit vobis. Et ecce veniet gladi; v̄q; ad alas. In tpe illo dicit p̄p̄o huic et h̄m̄ veni. Vñ eo q; sunt in deserto vie filie p̄p̄i mei nō ad ventilan dū et ad purgandū. Spūs p̄ien et bis veniet mi chi. Et nūc ego: s; loquar in iudicia mea cū eis. Ecce quasi nubes ascēdēt: et q̄n tēp̄stas currus ei. Et locutores aqlie equi illi. Et nobis qm̄ vastati su mus. Lana a malicia cotū h̄m̄ v̄salua flas. Et q̄quo moriabunt in te cogitationes noxie. Hor ei āndicāte a dan: notū faciēti idoli de mōre effra. Dicite gētib;. Ecce audiū est in h̄m̄ cu stodes venire de terra longinq; et dare sup ciuita tes iuda vocē suū. Quasi custodes agro p̄ faci ſit sup eā in groya: mea d irescū dū p̄uocauit di

Intra. y. c.
Wat. l. c.

Dee. l. d.

Sap. l. a.

sup. a. l. d.

sup. l. a. d.

cit dñs. Ule tue cogitationes tue fecerūt hec tibi. **I**sta malicia tua: q̃a amara: q̃a tetigit cor tuum. **H**erē meli: ventrē meli doleo sensus cordis mei turbati sunt in me. **N**ō tacebo. **A**lī vocē buccine audiuī ala mea: clamorē p̃seli. **C**ōtristio sup contritionē vocata ē: et vastata est oīa terra. **R**epēte vastata sunt tabernacula mea: subito pelles mee. **U**sq̃quo videbo fugiētē: audiā vocē buccine. **Q**ui stultus populi? me? me nō cognouit. **S**ili insipientes sunt: et recedentes. **S**apientes sunt vī faciat mas: la: bene aut facere nesciūt. **A**spiciat terrā: et ecce vacua erat: et nichil: et celos et nō erat lux in eis. **U**l di mōtes: et ecce mouebant et oēs colles cōdurbati sunt. **I**ntuitus sum et nō erat homo: et oēs volatiles celi recessit. **A**spiciat: et ecce carmel? desert? et oēs vides eius destruxit: facie facit et facie ire furoris est. **I**bec em dicit dñs. **D**eferta erit omnis terra: sed tū cōsummatōne nō facia. **L**ugebit terra: merēbit celi desuper: eo q̃ locut? sum. **C**ogitatu et nō penituit: mēne aueris? sum ab eo. **A** voce equitis et mittētis sagittā fugit oīa ciuitas. **I**ngressi sunt ardua et ascēderūt rupes. **U**nīuersē vides derelicta sunt: et nō habitas in eis homo. **T**u autē vastata q̃d facies? **C**ui vestieris te coccino: cui ornata fueris monili aureo et pingris sibi oculos tuos frustra cōponere. **C**ōtempserūt te amatores tui: aliam tuā querent. **V**oces em quasi parturitū audiuī angustias vī puerpere. **V**ox filie syon inter mouētēs expādentēq̃ man? suas. **E**t michi quā deficit anima mea piopter inperfectos.

C. L. S. **D**ñs querit fidē in populo: propheta ad obstinatos vadit predicat vastationem iude piopter peccata non tantum plebe: sed principum catalogos peccatorū iherusalem scribitur. piopter que tradetur inimicis: increpat populus q̃ deum non timet et q̃ ingratus esset p̃teritis sermōnes eius pessime.

C. L. S. **D**ñs querit fidē in populo: propheta ad obstinatos vadit predicat vastationem iude piopter peccata non tantum plebe: sed principum catalogos peccatorū iherusalem scribitur. piopter que tradetur inimicis: increpat populus q̃ deum non timet et q̃ ingratus esset p̃teritis sermōnes eius pessime.

C. L. S. **D**ñs querit fidē in populo: propheta ad obstinatos vadit predicat vastationem iude piopter peccata non tantum plebe: sed principum catalogos peccatorū iherusalem scribitur. piopter que tradetur inimicis: increpat populus q̃ deum non timet et q̃ ingratus esset p̃teritis sermōnes eius pessime.

q̃ nō sūt dñi. **P**revaricatōe em p̃uaricata ē i me dom? iher? et dom? iuda: ait dñs. **H**egauerūt dñm? dixerūt. **N**ō est ipe neq̃ veniet sup nos malū. **G**ladiū: et famen nō videbim?. **P**rophetā fuerūt in ṽtūm locuti: rēspōsū nō fuit in eis: hēc ergo eue nient illis: hēc dicit dñs de? exercitū. **A**li locuti estis verbū istud. **E**cce ego do verba mea in ore tuo in ignē et populi istius in ligna: et voriabit eos. **E**cce ego adducā sup vos gēte de longinquo domus israel: ait dñs. **G**ētē robustā: gētē antiquā: gētē cui? ignotabis linguā: nec intelliges quid loquar. **P**rophetarē? et quasi sepulchrā parēvenerūt si forte. **E**t comedet fruges tuas: et panē tuū de vorabit filios tuos et filias tuas comedet: greges tuum et armēta tua et comedet vineā tuā et ficum tuā: et conteret vides munitas tuas in quib? tu habes fiduciā gladio. **U**stribunt in dieb? illis ait dñs nō faciā vōin cōsummatōne. **Q**ui dixeritis quare fecit dñs de? nos? nobis hēc omnia: dicēs ad eos. **S**icut derelicti sum? nobis seruus deo alieno in terra vestra: sic seruus dñs alienis in terra non vestra. **A**nnūciatē hēc domi iacob: ad idūm facite in iuda dicitēs. **A**ui popule stultē qui nō habes cor qui habēs oculos nō videris et aures nō audis. **D**eo ergo non timebitis alii dñs: et a facie mea nō dolebitis. **E**t ui post arēnā terminū mari: p̃ceptū sempiternū q̃ nō p̃terit: bit: et non cōmoueunt: et non poterunt: et intume scēt fluctus eius: et nō trāsbūt illud. **P**opulo ait hūic factū est cor: incredulū et rasperatū. **R**ecesserūt et abierūt et nō dixerunt in corde suo. **M**erua mus dñm deū nostrū: q̃d bat nobis pluuiā et p̃cipia: neam? et ferorinā in tēpore suo: plentidū ē annue mēsis custodiēt em nobis. **I**niquarēs et nostre de cōtinuerūt hēc: et peccata nostra piohibuerūt bonum a nobis: q̃ luenti sunt in populo meo. **I**mpius insidians quāsi aspidēs: iaqueos ponentes et pedicas ad capidēs viros. **S**icut decipula plena aulb? sic domus eor? plene dolo. **I**deo magnificati sunt et ditati: incrassati sunt et impinguant: et p̃terierunt sermones meos pessime. **C**ausas vī due non indicauerunt: causam pupilli nō dixerunt: et iudicū pauperū nō indicauerunt. **R**undq̃ super hīs nō vilitabo dicit dñs aut sup gēm hūic modū non vilitēf alia mea? **S**up oīa mirabilia facta sunt in terra. **P**rophete prophetabāt mēdācti: et sacerdotes applaudebāt manib? suis et populus meus dilexit ralia. **Q**uid igitur fiet in nouissimo eius?

C. L. S. **D**ñs querit fidē in populo: propheta ad obstinatos vadit predicat vastationem iude piopter peccata non tantum plebe: sed principum catalogos peccatorū iherusalem scribitur. piopter que tradetur inimicis: increpat populus q̃ deum non timet et q̃ ingratus esset p̃teritis sermōnes eius pessime.

C. L. S. **D**ñs querit fidē in populo: propheta ad obstinatos vadit predicat vastationem iude piopter peccata non tantum plebe: sed principum catalogos peccatorū iherusalem scribitur. piopter que tradetur inimicis: increpat populus q̃ deum non timet et q̃ ingratus esset p̃teritis sermōnes eius pessime.

C. L. S. **D**ñs querit fidē in populo: propheta ad obstinatos vadit predicat vastationem iude piopter peccata non tantum plebe: sed principum catalogos peccatorū iherusalem scribitur. piopter que tradetur inimicis: increpat populus q̃ deum non timet et q̃ ingratus esset p̃teritis sermōnes eius pessime.

infra. 19. b.

Esaie. 1. f. supra eod. infra. 9. c.

Esaie. 1. f. supra eod. infra. 9. c.

Hieremias

B gite ⁊ ascendem⁹ in nocte: ⁊ dissipem⁹ domos ei⁹
qꝫ hec dicit dñs exercitū. Cedite lignū eius. Et
fundite circa hierusalem aggerē. Hec est ciuitas vi
sitationis: ois calūnia in medio eius. Sicut frigi
dam facit cisterna aqua sua sic frigida fecit mali
ciam suā. Iniquitas ⁊ vastitas audiet in ea corā
me semp in firmitas ⁊ plaga. Erudire hierusalem
ne forte recedat ala mea a te: ne forte ponā te des
sertū: terrā inhabitabilem. Hec dicit dñs exercitū
Ihsus. Et racemū colligent quasi in vinea reliquias
israel. Conuertere manū tuā quia vindemiatōr ad
cartallū. Qui loquitur: quē contēstabo: vt audiat.
E Ecce indurācie aures eorū ⁊ audire nō possunt.
Ecce verbū dñi factū est eis in opprobriū: et non
suscipient illud. Idcirco furorē dñi plenus sum: ⁊
laboiaui sustinens. Et funde sup paruulū forte ⁊
sup cōsiliū (uenerū simul. Ut er cū muliere cas
pietur: senex cū pleno dierū. Et trāsibunt domus
eorū ad alteros agri ⁊ vxores pariter: qꝫ extēdas
manū meā sup habitantes terrā dicit dñs. A mi
nōte quippe vsqꝫ ad malos: oēs auaricie studēt
⁊ a ppheta vsqꝫ ad sacerdotē cūcti faciūt bolum.
Et curabant cōtritiōē filie populi mei cū igno
minia dicētes. par. par. ⁊ nō erat pax. Cōsuli sunt
qꝫ abominationē fecerit quilibet cōsuliōne non
sunt cōsuli: erubescere nescierūt. Quā obrem ca
dent inter ruitēs in tēpore visitatiōis sue corru
ent: dicit dñs. Hec dicit dñs. State sup vias ⁊ vi
dete ⁊ interrogate de semitis antiquis quē sitis
bona: ⁊ ambulate in ea: ⁊ inuentis refrigeriū
sibis vestris. Et dixerūt. Nō ambulabim⁹. Et
cōstituit sup eos speculatores. Et dicit. Audite
vocē tube. Et dixerūt. Nō audim⁹. Idcirco adue
gētes ⁊ cognoscite cōgregatiōē: qꝫ ego faciā eis
Audi terra. Ecce ego adducā mala sup populū
istū: fructū cogitationū ei⁹: quia verba mea non
audierūt ⁊ legē meā ptoecerunt. Ut quid michi
rūs de saba afferitis: et calamū suae olēre de ter
ra longinqua: hō locaustomata vestra non sunt
accepta: ⁊ victimē vestre nō placuerūt mihi. Pro
pterea hec dicit dñs. Ecce ego dabo in pplm istū
ruinas: ruent in eis patres ⁊ filij simul: vicinus
et proxim⁹ peribūt. Hec dicit dñs. Ecce populus
venit de terra aquilonis: gens magna cōsurgēt
a finibus terre. Sagittam ⁊ scutū arripiet: crude
lis est ⁊ non miserebitur. Uox eius quasi mare fo
nabit: et super equos ascendent: preparati qua
si vir ad paelum aduersum te filia syon. Audiat
⁊ famam eius dissolute sunt manus nostrae. Et ri
bulatio appiechēdit nos dolores ⁊ parturiens
tem. Nolite exire ad agros ⁊ in vineā ne ambule
tis: qm gladius limici paui: in circuitu. Filia po
puli mei accipere ciliicio: cōspicere cinere. Lu
cium vni genitū fac tibi planctū amarū: qꝫ repēte
veniet visitatiō sup vos. Probatores dedi te in po
pulo meo robustū. ⁊ scies ⁊ probabis vias eorum
Idcirco isti pcepte ⁊ declinātes: ambulātes fraudu
lenter. Et ⁊ ferrū vniuersi corripuit sunt. Defecit
sufflatiōis: in igne cōsumpti est pībūm. Frusta
cōstant cōsistat: malicie em eorū nō sunt consum
ptae. Arguēt reprobūm vocare eos: quia domin⁹
ptoiecit illos.

C. S. Non confidendum in templis: in ope

ribus bonis: quare non sit orandum pro populo illo. de reprobatione sacrificiorum. de vniuersa pio excellis tophet.

V Erū quod factū est ad hieremiā a do
mino: dicit. Sta in porta dom⁹ dñi: et
predica ibi verbum istud: dicit dñs. Audite
verbus dñi ois iuda qꝫ ingredimini per
portas has: vt adieritis dñm. Hec dicit dñs ex
ercitū deus israel. Bonas facite vias vestras et
studia vestra. et habitabo vobiscum in loco isto.
Nolite cōfidere in verbis mendacis: dicētes tem
plum dñi templū dñi templū dñi est. Adm si bene
dixeritis vias vestras ⁊ studia vestra: si feceritis
iudiciū inter vtrū ⁊ proximū ei⁹: aduene ⁊ pupi
lor videri nō feceritis calūniā nec sanguinē inno
centem effuderitis in loco hoc: ⁊ post deos alie
nos nō ambulaueritis in malo vobiscum ista ha
bitabo vobiscum in loco isto in terra quā dedi pa
tribus vestris a seculo ⁊ vsqꝫ in seculū. Ecce vos
cōfistis vobis in sermonib⁹: mēdaci qui nō pios
derunt vobis: furati occiderunt: adulteri: iurare
mēdaci: libare baalim: ⁊ re post deos alienos
quos ignoratis. Et venistis ⁊ stetitis corā me in
domo hac in qua inuocati est nō meum: dicit
istis. liberati sumus: eo qꝫ fecerim⁹ oēs abomina
tiones istas. Nunquid ergo spelunca latronū fa
cta est domus ista in qua inuocati est nō meum
in oculis vestris: Ego ego sum: ego vidi dicit do
minus. Ite ad locū meū in syro vbi habitauit no
men meū a principio: ⁊ videte quē fecerim ei pio
pter maliciā ⁊ populū mei israel. Et nūc qꝫ fecistis
oia opera hec dicit dñs: locut⁹ sum ad vos: ma
ne cōsurgētes ⁊ loquētes: nō audistis: ⁊ vocaui
vos et nō respondistis: faciā domū bulic in qꝫ lo
catus est nō meū meū: in qua vos habetis fiduciam:
in loco quem dedi vobis ⁊ paribus vestris
sicut feci syro: ⁊ ptoiciā vos a facie mea: sicut pio
lect omnes fratres vestros vniuersū semen ebra
im. Tu ergo noli orare: pio ppo hoc nec assumas
pio eis laudē: oratiōē ⁊ nō obliuiscis michi: qꝫ nō
exaudī te. Nōne vides quid isti faciunt tui ciuita
tibus iuda ⁊ in plateis hierusalē ⁊ filij colligunt
ligna: patres succendunt ignē ⁊ mulieres cōsp
gunt ad ipē: vt faciāt placēs regine celli: et ibent
dñs alienis ⁊ me ad iracundiā ptoocent dicit dñs. Nōne semet
ipso in cōfusiōe vultus sui: Idcirco hec dicit do
minus de⁹. Ecce furor me⁹ ⁊ indignatiō mea cō
stat sup locū istū: sup viros ⁊ sup iumenta ⁊
super lignū regionis ⁊ sup fruges terre: ⁊ succen
detur ⁊ nō eriguet. Hec dicit dñs exercitū
deus israel. Hō locaustomata vestra addite victi
mīs vestris: ⁊ comedite carnes qꝫ dñs suus locutus
cum patrib⁹ vestris: ⁊ nō precepi eis in die qꝫ edū
ci eos de terra egypti de verbo hō locaustomatū
⁊ victimarū: sed hoc verbū pcepti eis dicit. Audi
te vocē meā: ero vobis de⁹: ⁊ vos eritis mihi po
pulus: ⁊ ambulate in omni via quam mādauit vo
bis vt bene sit vobis. Et nō audierit nec inclina
uerunt aurē suā: sed abierūt in volapatribus et in
pauitate cordis sui malis: cūqꝫ sunt retrofusi et
non in antea die qua egressi sunt patres eorū de
terra egypti vsqꝫ ad diē hanc: Et misit ad vos omis

infra. 1.6. b.

infra. 56. c.
Mat. 11. b.
infra. 51. f.

puer. 1. c.
infra. 65. b.

infra. 14. b.

infra. 44. c.

seruos meos pphetas p die: cōfurgens disculo
t mittēs: nō audierūt me nec inclinauerūt aures
suās: sed indurauerūt ceruicē suā: p peius operati
sunt q̄ patres eorū. Et loqueria ad eos oīa s̄ba
hec: nō audietis: vocabia eoa: nō responde
rent tibi. Et dices ad eos: hēc est gens que non
auduit vocem dñi dei sui: nec recepit disciplinā
p̄erit fides: et ablata est de oīe eoz. Tōdē capil
lum tuū p̄ioice: et sume in directū plāctū: q̄ p̄io
leat dñs: et reliquit generationē furiosā: q̄ q̄se
cerūt filij iuda malū in oculis meis dicit dñs. Po
suerunt offendicula sua in domo in qua inuoca
tum est nōmē meum: vt polluerēt eā: edificauit
excelsa: topbet: q̄ est in valle filij ennon: vt in cēde
rent filios suos: et filias suas igni: que nō precep
it cogitari in corde meo. Ideo ecce dies veniet
dicit dñs: nō dicit amplius topbet: et vallia filij
ennon: sed vallia interfectionis: sepeliens in top
bet eo q̄ nō sit locus. Et erit morticiniū populū
huius in cibos volucrū: et bestie terret non erit
q̄ abigat. Et quiescere faciē de vibib iuda et
de platea hierusalem vocē gaudiū: et vocē leticie
vocem sponsi: et vocem sponse in desolatione em
it terra.

C. S. Comminatio hīs qui residui erāt de ca
pititate. Increpato populi non penitentie res
p̄ensio scribarum: vox penitentiū aduentu
hostium: et violatus ciuitatis.

In illo tempore ait dñs. eiciēt ossa regi
iuda: et ossa p̄icipū eius: et ossa sacerdo
rum: et ossa pphetarum: et ossa eorū qui
habitaauerūt hierusalē de sepulchris su
is: et expādet ea ad solē et lunā et om̄i miliciā celi
et dilexerunt: et q̄bus seruierūt: et post que ambula
uerunt: et que quiescerūt: et adiuauerūt. Nō collige
tu r: et nō sepeliens in sterquiliniū sup facies terre
erūt. Et eliget magis mortē q̄ vitā oēs qui resi
dui fuerint de cognatione hac pessima in vniuer
sis locis que derelicta sunt: ad que eiecit eos dicit
dñs exercitū. Et dices ad eos. hēc dicit domi
nus. Nunquid q̄ cadit nō resurgit: et q̄ auersus ē
nō reuertet: quare ergo auersus est p̄p̄o iste in
bistm auersione p̄tentionis? Approp̄e derūt men
daciū: et noluerūt reuerti. Attendi: et cōsultauit: ne
mo quod bonū est loquit. Huius est q̄gar peni
tentia sup peccato suo dices: qd fecit. Ideo cōuer
si sunt ad cursum suū: quasi equos ipeu vadens
in p̄tium: multas i celo cognouit rūpus suū: tur
tur et hirūdō et ciconia custodiētur rūpus aduēt
sup populum aurē me: nō cognouit iudiciū dñi:
quod dicit sapiētes nos sum? et lex dñi nobiscū
est. Erre mē daciū operatus est filius mē daci scri
barum. Cōfusi sunt sapiētes: p̄teriti et capti sunt
Herbī em dñi p̄ceperunt: sapientia nulla est in
eis. Propterea dabo mulierē eoz: et extēs agros
eoz herēdib. Et aia minimū vīp ad maximū om
nem auariciā sequūt: p̄pheta vīp ad sacerdo
tem cuncti faciūt mendaciū. Et sanabāt cōstritio
nes filie populi mei ad ignominia: dicentes pa
p̄: cū non esset p̄: Cōfusi sunt: q̄ abominati
ment fecerūt: nimio cōfusione non sunt cōfusi et
erubescere nescierunt. Idcirco cadēt inter coru
entes in tēpore visitatio nis sue corruēt dicit dñs

Congregans cōgregabo eos: ait dñs. Nō est vna
in vrbibus: et nō sunt filia in sculn ea: solus desu
xit: dedi eis q̄ p̄tergraffa sunt. Quare sedem
Cōuenite et ingrediamur ciuitatē munitā: et silē
mō ibi: q̄ dñs de: noster filius nos fecit: potus
dedit nobis aquā felis. Peccauim? em dñs. Et
pectauim? pacē: non erat. bonū tēpus medele:
et ecce formido. Ban adiuuati est tremita equo:
rum eius: voce binnitum pugnatō: eius com
mor a est oīa terra. Et venerunt et deuoluerunt
terrā: plenitudinē eius vrbē et habitatores eius
Et ecce ego mittā vrbē serpentes regulos qui
bus nō est incantatio: et mordebunt vos: ait dñs.
Dolo me? sup dolo: et in me cor meū merena. Ec
ce vox clamoris filie populi mei de terra longin
qua. Nunquid dñs nō est in syon: aut rex eius nō est
in ea? Quare ergo me ad iracundiā cōtraueit
in sculplibus suis: et in vntatib? Allenis? Tran
sit melle finita est etiam: et nō saluati nō sumus
Sup cōstritione filie populi mei contritus sum: et
cōstritatus: sup: obtinuit me. Nunquid refina
nō est in galaad: aut medica non est ibi? Quare
igitur non est obducta cicatrix filie populi mei?
C. S. Placuit et lachry me p̄phete p̄p̄o
l suo: exequendum ad solitudinē p̄p̄ter homi
num maliciam lamentandum: quia a passibus
ad plebem desertio iniquitas et vindicta nō glo
riandum nisi in domino. q̄ circūcisio carnis ni
hil valet.

Quā dabit capiti meo aquam: et oculis
meis fontē lacrymarum? Et p̄lo abo
die ac nocte intersectos filie p̄p̄i mei.
Quia dabit me in solitudine diuerso
rum vltatō: et derelinquā populū meū: et re
dam ab eis: q̄ oēs adulteri sunt et cetus p̄uaris
eatois: et extendēt linguā suā quasi arcū mēda
ciū: et nō veritatis. Cōstritati sunt in terra: quia de
malo ad malū egressi sunt: et me nō cognouerunt
dicit dñs. Inuolūtiq̄ se a p̄ximo suo custodiāt
et in omni fratre suo non habeat fiduciā: oīis
frater sup̄latāna supplantabit: oīs amīc? frau
dūlter incedet: et vir fratē suū deridebit: et veri
tatē non loquet. Docuerūt em linguā suā loqui
mendaciū: vt inique agerēt laboiauerunt. Nō abi
tano tua in medio dolin dolo reuerēt scire me
dicit dñs. Propterea hēc dicit dñs exercitū. Ec
ce ego cōstabo et probabo eoa. Quia em aliud fa
ciam a facie filie populi mei? Sagitta vulnerans
lingua eoz: dolum locuta est. In oīe suo pacē est
amico suo loquit: et occulte ponit et insidias. Nō
quid super hīs nō visitabo dicit dñs aut in gente
huiusmodi nō visitet alia me? Sup mentes
assumam sterū aciamens: et super speciosa deser
ti plantū: qm incensa filie eo q̄ nō sit vir p̄ter
sien: nō audierūt vocē possidentis. A volucre
celi vīp ad pecora trāsmigrauerūt: et recesserunt
Et dabo hierusalē i acervos arene: et cubilla vīa
conum: et ciuitates iuda dabo in desolationes: eo
q̄ non sit habitator. Quia est vir sapiens qui sel
ligat hoc: et ad quē verbis oīs dñi fiat vt annun
ciat istud: Quare perierit terra et exusta sit quasi
desertū: eo q̄ non sit q̄ p̄transeat. Et dixit dñs
Et dereliquerūt legē meā quā dedi eis: et nō au

infra. 16. c.

supia. 16. c.

Eze. 16. c.

infra. 14. b

15

16

17

18

ps. 127.
supia. 5. c.

19

Esce. 14. b

supia. 5. c.
Ela. 56. b.

20

L
supra. 1. f

extre nō poterūt: et clamabunt ad me et non erau-
diam eos. Et ibunt ciuitates iuda et habitatores
hierusalem et clamabunt ad eos quibus libant: et
non saluabunt eos in tēpore afflictionis eorū. Se-
cundū numerū em ciuitatū tuarū: erant dii tui iu-
da: secundū numerū uiarū tuarū hierusalem posui-
sti aras cōsultante aras ad libandū ualium. Tu
ergo noli orare pro populo hoc: et ne assumes pro
eis laudē et orationem: quā nō eradiā in tempore
clamoris eorū: ad me in tempore afflictionis eorū.
Quid est quod dilectus meus in domo mea fecit sce-
lera multa: Nāquid carnes sancte auferent a te
malicias tuas in quibus gloriata es? Aliā vbe-
rem: pulchram: fructiferā: speciosam vocauit dñs
nomen tuū. Ad vocē loquele grādis et arsit ignis in
ear: cōbusta sunt fructuaria eius. Et dñs exerci-
tuum qui plantauit te: locutus est sup te malum.
Pro malis domus israel et domus iuda que fecer-
unt sibi ad irritā dū melibantes baalim. Tu au-
tem dñs demonstrasti michi: et cognoui: tu ostē-
disti michi studia eorū: ego quasi agnus māsue-
rit ad victimam. Et nō cognoui quā cogitauerunt
sup me cōsilia: dicētes: mirram illi-
gnum in panē eius: et ad amandū eū de terra viē-
tium: nōmē eius non memoretur amplius. Tu
autē dñs fideiā et iudicas iuste: et probas renes
et corda: videbis uisionē tuas et eis. Tibi em re-
tula uī causam meā: propterea hec dicit dñs ad viros
anathoth: qui querunt aliam tuā: dicunt. Nō pro-
phetabis in nōle dñi: nō mōstrabis in manib⁹
nō stris. Propterea hec dicit dñs exercituum. Ecce
ego visitabo super eos. Inuenies moientē in gla-
dio: filij eorū et filie eorū moient in fame: et reli-
que non erūt eis. Inducā em malū sup viros ana-
thoth: annū visitationis eorum.

infra. 3. o. c

¶ C. S. Disputat cū dñs cōtra murmuratores.
de flore malorū q̄ signant. colligant captiuitatis
hierlm. repobatio synagoga: palloz. cōdenatio
de cōuersis ad dñm: et volēb⁹ reperti.

¶ Ustus quidē tu es dñs si dispūte tecū:
uerantū iusta loquar ad te. Quare via
impioz prosperat: bene est omnib⁹
qui p̄uaricant et inique agūt. Plāta-
sti eos et radice miserū proficiūt et faciūt fructus:
piope es tu oī colis: lōge a retribus eorū: et tu do-
mine nōsti me: vidisti me: probasti cor meū tecū.
Congrega eos quasi gregē ad victimā: et sanctifi-
ca eos in die occisionis. Nāquid lugebit terra: et
herba oīe regionis ficebit propter maliciāz ha-
bitantū in ea. Consumptū est aliter et volute: qm̄
dixerūt nō videbit nouissimā nostra. Si cū pedi-
tibus currē labia istius cōtēdere poteris eoz
eis. Cū autē in terra pacis securus fuerit: quid fa-
cies in superbia iordanis? Nā et fratres tui et do-
mus patrie tui: et ipsi pugauerūt aduerfus te:
et clamauerūt post te plena voce. Ne credas eis
cū locuti fuerit tibi bona. Nāquid domū meā: di-
misi hereditatē meā. Nē di dilectā aliam meā in
manib⁹ inimicorū ei⁹: facta est michi hereditas mea
quasi leo in silua. Dedit contra me vocem: ideo
odisti eā. Nāquid auis discolor: hereditas mea mi-
chi? Nunquid auis nicta p̄ totum? Venite p̄gre-
gamini oēs bestie terre p̄perate ad deuorandū

H
Job. 21. a.
Abā. 1. a.

B

C

pastores multi demolitū sunt vineā meā: concu-
cauerūt partē meā. Dederūt positionē meāz desi-
derabile in deserto solitudinis: exposuerūt eā in dis-
ipationē: luxurios sup me. Desolatione desolata ē
oīa terra: quī nullus est qui recogitet corde. Sup
oīs vias deserti venerūt oēs pastatores terre: et
gladius dñi deuorabit ex extremo terre usq̄ ad
extremū eius. Nō est par uisus carni. Semia
uerunt triticū: et spinae melleuerūt hereditatē ac-
ceperūt: et nō eis p̄diderūt. Cōfundemini a fructi-
bus vestris propter irā furoris dñi. Nāquid dicit do-
minus aduersum oīs vicinos meos pessimos: q̄
tangūt hereditatē quā distribui pp̄lo meo israel.
Ecce ego euellā eos de terra sua et domum iuda
euellā de medio eorū. Et cū euallero eos p̄uertat
et miscebo eoz: et reducā eos: virū ad hereditatē
suā: virū in terrā suā. Et erit si eruditū didicerit
vias pp̄li mei viri iurēt in nōle meorum: dñs iurā-
docuerūt pp̄li mei iurare in baal: edificabūt
in medio populi mei. Quod si nō audierit: euellā
me gētē illā euellione et perditione ait dominus.
¶ C. S. De significandē liborū patrida. de lagli-
cū. de ebrietate maloz. de montibus tenebio-
sis. de translatione iude propter iniquitates plu-
rimas et impenitentia populi.

¶ Ecce dicit dñs ad me. Uades posside tibi
libore lincū: pones liborū super libos
tuos et in aquā nō inferes illud. Et pos-
sedi libore iura uerū dñi: possi-
derā lumbos meos. Et factus est sermo dñi ad me
secundū dicta. Tollē libare quod possedisti: qd̄
est circa libos tuos: et surge vade ad eufra-tem:
absconde ibi illud in foamine petre. Et abiit ab-
scondi illud in eufra-tem sicut p̄cepit michi do-
minus. Et factū est post dies plurimos: dixit dñs
ad me. Surge et vade ad eufra-tem et tolle inde li-
bare quod p̄cepisti tibi: et absconde illud ibi. Et
abiit ad eufra-tem et fodit et tūl lumbare de locovbi
abscondē illud. Et ecce cōp̄tuerat libare: ita
ut nulli vsui aptum esset. Et factum est uerū do-
mini ad me dictū. Nāquid dicit dñs. Sic putrescere
faciam superbiā iuda et superbiā hierusalem multā
populū istū pessimū qui nōlūt audire uerba mea
et ambulat in p̄uaricatione cordis sui: abierūt p̄
deos alienos et seruierūt eis et adorauerūt eos. Et
erūt sicut lumbare istud quod nulli vsui aptū est.
Sicut enim adheret lumbare ad lumbos viris
agglutinati michi oēs domus israel: et oēm domū
iuda dicit dñs: ut essent michi in populus et in no-
men et in laudē et in gloriā: nō audierunt. Dices
ergo ad eos sermonem istū. Nāquid dicit dñs deus
israel. Oīs la gūcula impletur uino. Et dicit
ad te. Nunquid ignotam? quī oīs lagūcula imple-
bitur uino? Et dices ad eos. Nāquid dicit dñs. Ecce
ego implebo oēs habitatores terre hui⁹: et reges
qui sedent de stirpe dauid sup thronum eius et sa-
cerdotes et prophetae: oēs habitatores hieru-
salem ebrietate et dispergam eos virū a fratre suo:
patres et filios ait dñs. Nō parā et nō concedam
negō miserēboi ut non dispergam eos. Audite et
auribus percipite nolite cleuari: dominus io-
catus est. Date domino deo vestro gloriā ante
q̄ contemebat: et anteq̄ offendant pedes vři

D

H

B

C

Jeremias

ad mōtes calliginosos & expectabitis lucē: ꝓponet
e am in vmbra montis: ꝓ in calliginē. ꝓ si hoc nō au
diertis in abscondito: plorabit aīa mea ꝓ facie su
perbie. Plorabis plorabit ꝓ deducto oculo meo
lachrymā: ꝓ caput est grēz dñi. Dic regē domi
natrici. Ihuūmilitūm sedetē terra qm̄ descēdet
de capite vestro corona glorie vestre. Curantes
austri clausē: ꝓ nō est qui aperiat. Translata
est omnis iuda trāsmigratione perfecta. Leuate
oculos vestros ꝓ videtis qui venitis ab aquilone
ubi est grēz qui datus est tibi: ꝓ in dñi tuūz.

Quid dices cū visitauerit te. Tu em̄ docuisti eos
a duersum te: ꝓ erudisti in caput tuū. Nūqd non
dolores apprehēdet te quasi mulierem parturē
tē: ꝓ si dixeris in corde tuo: quare venerūt michi
hec: ꝓ propter multitudinē iniquitatū tue reuela
ta sunt verecūdia tua: pollute sunt plante tue.
Si mutare potest ethiops pellē suā aut pardus
varietates suas: ꝓ vos poterit dñs cere cū di
citeritis malū. Et disseminabo eos quasi stipulam
que vēto raptae in deserto. Ibec solis tua parlos
mēsure tue a me dicit dñs: qui oblita es mei ꝓ cō
sa es in mēdacio. Unde ꝓ ego nudaui femora tua
contra faciē tuā: ꝓ apparui ignominia tua a dū
leria tua: ꝓ hinnitū tuū: ꝓ scelus fornicationis tue
Sup colles in agro vidi abominatiōis tuas. Uē
tibi hierusalem. Non mundabitur post me. Uē
quo ad huc.

De inopia pluue: vox penitentia: obli
natio non pio sunt ieiunia pieces non victimē. de
pseudopropheta: de lugendo piopter contritio
nem populi. interrogatur dominus de piolecti
one populi iude.

Quod factum est verbū dñi ad hieremiā
de sermonibꝫ siccitatis. Auxit iudea et
potte et solis conuērit et obscurate sunt
in terra ꝓ clamor hierusalem ascendit.
Malotes miserūti minores suos ad aquam: vene
runt ad hauriendū. Nō inuenerūt aquā: reperta
uerūt vasa sua vacua. Confusi sunt ꝓ afflicti: ope
ruerunt capita sua piopter veritatē terre: ꝓ nō
venit pluuia in terrā. Confusi sunt agricole: opae
runt capita sua: nam ꝓ cerua in agro peperit ꝓ re
liquit: ꝓ nō erat herba. Et onagri steterunt in ru
pibus ꝓ exierūt vntū quasi dācones. defecerūt
oculi eoz ꝓ nō erat herba. Si iniquitates nostre
respōderint nobis: dñs fac piopter nomē tuū qm̄
multe sunt auerhones nostre. Ubi peccauimꝫ ex
pectatio israel: saluator noster in repoie tribula
tionis. Quare quasi colonus futurus es in terra
ꝓ quasi viator declinans ad manē dñi: Quasi futu
rus es velut vir vagus ꝓ foris: ꝓ nō potest salua
re. Tu aut in nobis es dñs: ꝓ nomē tuū inuocātū
est super nos ne derelinquas nos. Ibec dicit dñs
populo huic qui dixerūt moare pedes suos ꝓ nō
querit ꝓ dñs nō placuit. Nō recordabit iniqui
tatem eoz ꝓ visitabit peccata eoz. Et dicit dñs
ad me. Nolli oīare ꝓ populo isto in bonū. Cū ielu
nauerit nō exaudiat ꝓces eoz ꝓ obtrulerint bolo
causomata ꝓ victimas nō suscipiās ea: qm̄ gladio
ꝓ fame ꝓ peste ego cōsumā eos. Et dicit. B. a. d. d.
omine deus. ꝓ prophete dicit eis. Nō videbitis gla
dium ꝓ famem nō erit in vobis: sed pacē veraz da

bit vobis in loco isto. Et dicit dñs ad me. falso ꝓ
phete vaticinātur in nōle meo. Nō misit eos ꝓ
pcepti eis neqꝫ locutus sum ad eos. Illionē me
dace ꝓ diuinationē fraudulentiā ꝓ seductionē coi
dis sui piopterant vobis. Dicitur hec dicit dñs
de piophetis dꝫ piophetat in nōle meo qd ego nō
misit. dicentes. gladiꝫ. Et famem nō erit in terra hac.
In gladio ꝓ fame ꝓ sumē ꝓphete illi ꝓ ꝓ ꝓ ꝓ ꝓ
phētāt erūt plecti iuijū bitim ꝓie fame ꝓ gladio: ꝓ
nō erit qꝫ sepeliat eos ipi ꝓ vxoies eoz. filij ꝓ filie
eoz: ꝓ estūdā sup eos malū suū. Et dices ad eos
verbū istud. Deducant oculi mei lachrymā ꝓ noc
tem ꝓ diē ꝓ non taceant qm̄ contritione magna
contrita est virgo filia populi mei: plaga pessima
vehementer. Si egressus fuero ad agros: ecce oc
culi gladio. Et si introiero in ciuitatē: ecce attenua
ti fame. ꝓ propheta quoz ꝓ sacerdos abierunt
in terrā quā ignorabāt. Nūqd pioctens abie cisti
iudam aut syon abominata est aīa tua: Uē uare
ergo percuisti nos ita vt nulla sit sanitas: Expe
ctauimus pacē ꝓ nō est bonum: ꝓ tēpus curatiois
ꝓ ecce turbatio. Cognouimꝫ dñe impletates no
stras: iniquitates patrū nostroꝫ ꝓ peccauimus
tibi. Ne deo nos in opprobriū piopter nomē tuū
nō facias nobis cōtūeliā. Solij glorie tue re
cordare ne irritū facias sedes tuas nobiscum. Nū
quid sunt in sculpilibꝫ gentium qui plantant aut
celi possunt dare imbres nisi tu volueris. Nonne
tu es dñs deus noster quem expectauimus. Tu
em̄ fecisti omnia hec.

Dicit dñs se nō secti scibꝫ ꝓpheta ꝓ. i.
moysi ꝓ samuelis. ꝓ emittit eos ad qm̄os plagas
s. moysi gladiū ꝓ captiuitas de palmōe do
mini predicatur. de visione dñi in iudcos. desere
voz dñi ad predicatoiem.

Dicit dñs ad me. Si steterit moyses
et samuel coram me: nō est anima mea
ad populū istū. Eice illos a facie mea
ꝓ egredia. ꝓ si dixerit ad te: ꝓ egredie
mar: dices ad eos. Ibec dicit dñs. Quid ad mortē
ad mortē. ꝓ qui ad gladiū ad gladiū: ꝓ qui ad fa
mem ad famem: ꝓ qui ad captiuitatē ad captiui
tatem. Et visitabo super eos quattuor species bi
cit dñs. Gladiū ad occisionē: ꝓ canes ad laceran
dum: ꝓ volatilia celī ꝓ bestias terre ad deuorā
dum: ꝓ dissipandū: ꝓ dabo eos in ferro et inui
sio regnis terre ꝓpter manāssē filiū eiechie re
gio iuda super omnibus que fecit in ierusalem.
Quis enim misererebit tui ierusalem. Aut qd
contristabitur pio te. Aut quis ibit ad rogan
dum pio pace tua. Tu reliquisti me dicit dñs: ꝓ
trosum abisti. Et erit dñs manu meā sup te in
terficiā te. Laboraui rogās. Et dispāa ego venti
labio in portis terre. Interfecit disperdidit popu
lum meū ꝓ in a vijs suis nō sunt reueri. Multipli
cate sunt michi vidue eius sup arenā maris. ꝓ
duxit eis sup matrē adoleſcentē vastatoiem nieri
die missi sup ciuitates repēte terrorē. Infirmata
est que peperit sepe: dñs fecit aīa eius. Adicit et
sol cū adhuc esset die: exōfusa est ꝓ erubuit. Et re
siduos et ꝫ gladiū dabo in cōspectu inimicorū
eorum: aut dñs. Et michi mater mea. Quare ge
nuisti me virū rigē: virū discordie in vniuersa ter

Infra. 23. d.
et. 17. et
29. d.

Thien. 1. f.

Sup. 2. f.

30. d. 11. d.

Sup. 6. f.

Infra. 31. c.
Thien. 1. a

Infra. 30. c.

supra. 7. c.

supra. 1. b.

rar: Nō fenerant nec feneravit michi quisq̃. Dñs maledicū michi dicit dñs. Si nō reliquie tue in bonū sī nō occurrī tibi in spē afflictionis t in tempore tribulationis aduerum inimicū. Nunquid federabitur ferrū ferro ad aquilonē t cor Diuitiū tuarū t thesauros tuos in direptionē dabo gratia in oibus peccatis tuis: in oibus terminis tuis. Et t adducā inimicos tuos de terra quā nescis: q̃ ignis succensus est in furioe meā t sup̃ vos ardebit. Tu scis dñs recōdare me t visita me: tue re me ab his q̃ persequunt me. Nō in patientia tua suscipe me. Scito qm̃ sustinui pio te opprobrium. Inuēti sunt sermones tui t comedi eos: t factum est michi verbū tuū in gaudiū t in leticiā cordis mei: qm̃ inuocātū est nomē tuū sup̃ me do mine de⁹ exercitū. Nō sedi in cōcilio iudentium t gloriatus sum a facie man⁹ tue. Solus sedēbā qm̃ amaritudinē repleti sunt. Quare fact⁹ est dolor meus perpet⁹ t plaga mea desperabilis renuit curari: facta est michi quasi mendaciū aq̃ infidelū. Propter hoc dicit dñs. Si cōuerteris cōuertā te ante faciem meā stabis: t si separaueris p̃ciosum a vili quasi os meū eris. Cōuertentur ipsi ad te: tu nō cōuerteris ad eos. Et dabo te populo hui⁹ in murū erū fortis: t bellabūt aduersum te: t nō p̃uelebunt q̃ ego tecum sum vt saluem te: et erum te dicit dominus. Et liberabo te de manu pessimiorum: et redimam te de manu fortium.

¶ C. S. De futura calamitate iudeorū de populo christiano uero t ex gentibus.

E T factum est verbum dñi ad me dicēs. Nō accipies uxōrē: t nō erūt tibi filij et filie in loco isto. Et dicit dñs super filios t filias qui generant in loco isto et super matres eorum qui genuerunt eos et super patres eorū de quop̃ stirpe sunt nati in terra hac. Mortibus egrotat ionū moientur: nō plangēt t nō sepeliuntur in sterquilinū sup̃ faciem terre erant. Et gladio et fame consumēt: t erit cadauer eorū in escā uiolentibus celi et bestijs terre. Hec dicit dñs. Ne ingrediaris domū cōsiliij: neq̃ p̃das ad plangendū neq̃ cōsoleris eos: quia abstulit pacē meā a populo isto dicit dñs mīam et miserationes. Et moientur grandes t paruī in terra ista: nō sepeliēt neq̃ plangent: t nō se incident: neq̃ caluēt sicut pio eis. Et non frāget inter eos iugenti panē ad cōsolandū sup̃ mortuū t nō dabunt eis potū calicis ad cōsolandū super p̃se suo t matre. Et domū cōsiliij non ingrediaris vt sedēas cū eis t comedas et bibas: q̃ dicit dñs exercitū deus israel. Ecce ego auferam de loco isto oculos uestros et in dieb⁹ uestriū vocem gaudiij t vocem leticie vocem sponsi t vocē sponse. Et cū annuntiaueris populo hui⁹ omnia verba hec et dixerint tibi quare locutus est dñs sup̃ nos omne malū grāde istud: Ecce iniquitas nostra aut quod peccatū nostrū q̃ peccauim⁹ dñs deo nostro: dices ad eos. Hui⁹ dereliquerunt me patres uestri ait dñs: t absterit post deos alienos et seruierunt eis: t a doctores erit eos: me dereliquerunt t legē meā nō custodierūt. Sed et vos p̃ operati estis q̃ patres uestri. Ecce enim ambulat

vnusquisq̃ post prauitatē cordis sui malit vt me non audiat. Et estiam vos de terra hac in terrā quā ignotaui vobis: patres uestri seruierūt ibi dñs alienis die ac nocte qui nō dabit vobis regem. Propterea ecce dies venient dicit dñs: t nō dices vltia: viuit dñs q̃ eduxit filios israel de terra egypti: et dicit dñs qui eduxit filios israel de terra aquilonis: et de vniuersis terris ad q̃s eiecisti eos: reducā eos in terrā suā quā dedi patrib⁹ eorū. Ecce ego mittā piscatores multos dicit dñs: t piscabunt eos. Et post hec mittā eis multos venatores t venabūt eos de ol mōte t de ol colle t de cauernis petra: q̃ ocli mei sup̃ oēuas eorū. Nō sunt abscondite a facie mea: non sunt occulte in iniquitas eorū: ab oculis meis. Et reddā p̃mū duplices iniquitates t peccata eorū: q̃ p̃amina uerūt terrā meā in monticulis p̃doles: fuor⁹: t ab om̃ationib⁹ suis pleuerūt hereditatē meā do mine fouitudo mea t robur meū t refugij meū in die tribulationis. Ad te gētes veniēt ab extrinis terre: t dicent. Hec mendaciū possederunt patres nostri: vanitatem que eis p̃fuit. Nunquid faciet sibi hō deos. Et ipsi nō sunt dij. Idcirco ecce ego ostendā eis per vicem banc ostendam eis manum meā t virtutē meā t scient q̃ nomē michi dominus.

¶ C. S. De obstinatione iudeorum. maledicū qui confidit in homine. benedicū qui confidit in domino deo. de perditione diaboli. de ipica tione hieremie super populū peccatozem de p̃nētia de obseruatione sabbati.

E Ccatum iuda scriptum est sicut ferro in vngue adamantino: exaratus sup̃ la titudine cordis eo: t in combus ararum eorū. Et recordati fuerint filij eorū ararum suarum t luto q̃ fuor⁹: ligno iug⁹ frō dentium in montib⁹: excelsis: sacrificatio in agro fortitudinē tuā t oēs thesauros tuos in direptionem dabo excelsa tua propter peccata in vniuersis finib⁹ tuis. Et relinqueris sola ad hereditatē tuā quā dedi tibi t seruire te facia t inimicis tuis in terra quā ignosca. Et ignē succē disti in furio meo vsq̃ i eternū ardebit. Hec dicit dñs. Maledicū homo qui cōfidit in hominē: t ponit carnem diachilum suum: a domino recedit cōi ei⁹. Et erit enim quasi mirice in deserto et non videbit cum venerit estus: sed habitabit in siccitate in deserto terra saluginis t inhabitabili. Benedicū vir qui cōfidit in dñs: t erit dñs fiducia eius. Et erit quasi lignum q̃ transplantat⁹ super aq̃s quod ad humos mittit radices suas: t non timebit cū venerit estus: Et erit foliū ei⁹ viride: t in tempore siccitatis nō erit siccitatus: nec aliquod vesp̃net facere fructū. Prāuū est cōi hominē t inscrutabile. Quis cognoscat illud: t ego dñs scrutā cōi t p̃bās renes qui do vnicuiq̃ iuxta viam suam: iuxta fructum adinventionum suarum. Perdidit q̃ nō peperit fecit diuitias t non in iudicio. In dimidio diei suorū derelinquet eas t in nouissimo suo erit inspicēs. Solū glorie altitudinis a principio docui sanctificationis n̄se expectatio israel. Hic oēs q̃ de derelinquē cōfundēt: recedentes a te in terra scribent: qm̃ dereliquerūt ve

Deut. 32. c.

Sup. 1. b.

Sup. 3. c.

Sup. 7. f.

Sup. 23. b.

Infra. 2. a.

Apo. 1. f.

nam aquarū riuētū dñm. Sana me dñe ⁊ sana
bos: saluū me fac ⁊ saluus ero qñ saluus mea tu es.
Ecce ipsi dicūt ad me. Ubī est verbū dñi? Ubi enī
est ego non sum turbatus te pastores sequens: et
dñe dñs non desiderauit scire. Ad egressum est
de labijs meis rectū in cōspectu tuo fuit: non sū
michi tu formidini spes mea tu in die afflictionis
cōfundans qui me pēquas: ⁊ nō cōfundar ego:
pauēat illi ⁊ nō pauēat ego. ⁊ Audire sup eorū diem
afflictionis ⁊ duplici cōtortione cōtere eos. Ihec
dicit dñs ad me. Uade ⁊ sta in porta filiorū ppli
mei per quam ingrediantur hierusalem ⁊ egre
diuntur: in cunctis portis hierusalem ⁊ dices ad
eos. Audire uerbum domini reges iuda ⁊ omnis
iuda: cunctiq; habitatores hierusalem qui ingre
dimini p portas istas Ihec dicit dominus. Custo
dite alas uestrās ⁊ nolite portare pōdera in die
sabbati: nec inferatis per portas hierusalē ⁊ nolite
eicere onera de domib; uestris in die sabbati
⁊ omne opus nō facietis. Sanctificare diē sabbati
sicut precepti patribus uestris. Et nō audierūt
nec inclinauerūt aurē suā sed indurauerūt cerui
cem suā ne audirēt me ⁊ ne acciperēt disciplinā
⁊ Et erit: si audieritis me dicit dñs nō in inferatio
onera per portas ciuitatis hui⁹ in die sabbati: et
si sanctificaueritis diē sabbati ne faciat in eo
omne op⁹: egrediet p portas ciuitatis hui⁹ reges
⁊ principes sedētes sup solū dauid: ⁊ ascēden
tes in curribus ⁊ equis ipsi ⁊ principes eorū uiri iu
da ⁊ habitatores hierusalē: habitabūt ciuitas
hec in sempiternū. Et ueniet de ciuitatib; iuda
in circuitu hierusalē: de terra beniamin ⁊ de cam
pestrib; ⁊ de montuosis ⁊ ab austro portantes ho
locustus ⁊ uictimā ⁊ sacrificiū et tibus: ⁊ inferent
oblationē in domū dñi. Si autē nō audieritis me
ut sanctificetis diē sabbati: ne possitis onus: et
ne inferatis per portas hierusalē in die sabbati
succendam ignem in portis eius ⁊ deuorabit dos
mos hierusalem: ⁊ nō erit inuentus.

CCS. Et dicitur piophete qñ sumus uasa figu
li dñs malos frangit sicut figurā luti. de passio
ne christi sub figura persecutionis eius ⁊ uisione
in iudeos. xviij.

Verbum quod factū est ad hieremias
a dño dicens. Surget descēde in domū
figuli ⁊ ibi audies uerba mea. Et descē
dit in domum figuli ⁊ ecce ipse faciebat
opus sup rotā: dissipatū est uas quod ipse facie
bat ⁊ luto manib; suis. Cōuersusq; fecit illud uas
alterū: sicut placuerat in oculis ei⁹ ut faceret. Et
factū est uerbū dñi ad me dicens. Nunq; facit figu
lus iste non potero uobis facere dom⁹ israel: ait
dñs. Ecce sicut luti in manu figuli: sic uos dom⁹
israel in manu mea. Repete loquar aduersum gē
tem ⁊ aduersus regnū ut erra dñs ⁊ destruas ⁊ di
speras illud. Si penitētiā egerit gē illa a malo
suo qđ locut⁹ sum aduersus eā agā ⁊ ego penitē
tiam sup malo qđ cogitaui ut facerē ei ⁊ subito lo
quar de gēte ⁊ regno ut edificē ⁊ plantē illud. Si
fecerit malū in oculis meis nō audiat uocē me
am: si penitētiā egerit super bono quod locut⁹ sum
ut facerem ei. Nūc ergo dic uero iuda ⁊ habitato
ri hierusalem dicens. Ihec dicit dñs. Ecce ego sūc

go contra uos maldi: cogito cōtra uos cogitatio
nem. Reuertatur unusquisq; a uia sua mala: di
rigite uias uestrās ⁊ studia uestra. Qui dixerunt
Desperauim⁹. Post cōgitationes em nostras ibi
mus: ⁊ unusquisq; piasurāt cordis sui mali facie
mus. Ideo hec dicit domin⁹. Interrogate gētes
Quis auduit talia horribilia q̄ fecit nimis? Ibi
israel. Nunquid deficiet de petra agrum? Ibi
aut euelli possunt: aut crispēs frigidet deflēt
tes. Oblitus est mei populus? me? frustra libā
tes ⁊ impingentes in uisū suū ⁊ in semitā seculi:
ut ambularet p eas in itinere non trito: ut fieret
terra eorū in desolationē ⁊ in sibiū sempiternū
dñs qđ preterierit p eam: obstupescet: mouebit
caput suū. Sicut uentus uisū dispergā eos: corā
inimico: dorsum ⁊ nō faciet ostēdam eis in die per
ditionis eorū. Et dixerūt. Uenite ⁊ cogitem⁹ con
tra hieremiā cōgitationes. Nō em preteribit lex
a sacerdotē: nec cōsiliū a sapiēte nec sermo a p
pheta. Uenite ⁊ percipiamus eū lingua: ⁊ nō atten
damus ad ueruerba sermones eius. Attēde do
mine ad me: ⁊ audi uocē a duerfariol⁹ meorū. Nū
quid reddet pio bono malū: qđ foderit foueā ille
me? Recordare qđ steterim in cōspectu tuo ut lo
querer p eis bonū ⁊ auerterē indignationē tuā
ab eis. Propterea da filios eorū in famē: ⁊ deduc
eos in manus gladij: fiant uoces eorū absq; libe
rie ⁊ uidet uiri eorū interficiantur morte. Ioue
nes eorū confodiantur gladio in pectus audiantur
clamos de domib; eorū. Ad duces em sup eos la
tronē repente: qđ foderit foueā ut caperet me: et
laqueos absconderit pedib; meis. Tu autē dñe
scis omne cōsiliū eorū aduersum me in moitem.
Ne propter ista inquirat eorū: ⁊ peccatū eorū a
facie tua nō deleatur. Fiat cōuersus in cōspectu
tuō: in reposito furoris tui abutere eis.

CCS. Per contritiones langucule in ennon si
gnificatur contritio hierusalēz propter idolatriā
ipsius ennon. xix.

123 Et dicit dñs. Uade ⁊ accipe languculā
figuli testē a seniorib; populi ⁊ a sen
ioribus sacerdotū: ⁊ egredere ad ualles
filiorū ennon que est iuxta introitū por
te scilicet et predicabis ibi uerba que ego loqui
ad te ⁊ dices. Audite uerbū dñi reges iuda ⁊ ha
bitatores hierusalē. Ihec dicit dñs exercitū de
us israel. Ecce ego inducās afflictionē sup locum
istū ita ut uis qđ audierit illā: rīnant aures eius
qđ dereliquerit: nec locutus sum: nec allegerit
libauerint in eo disa alienis quos nescierunt ipsi
et patres eorū ⁊ reges iuda: repleuerunt locum
istū sanguine innoctū: ⁊ edificauerūt excelsū ba
alim ad cōbūrē dos filios suos in holocaustū ba
alim que nō precepit: nec locutus sum: nec allegerit
in cor meū. Propterea ecce dies ueniet dicit dñs
ut nō uocabis ampli⁹ loc⁹ iste topheet et uallis
filij ennon: sed uallis occisionis. Et dissipabo cōsiliū
iuda et hierusalē in loco isto ⁊ subuertaz eos gla
dio in cōspectu inimico p fuorū: ⁊ in manu que
rentum alas eorū ⁊ dabo ea dauera eorum efcaz
uolatilib; celi ⁊ desitio terret ponā ciuitatē hanc
in stuporē ⁊ in sibiū. dñs qđ preterierit p eā ob
stupescet: ⁊ sibiū abut sup uniuersā plagā eius. Et

infra. 1. s. b.
⁊ infra. 35. c.

infra. 56. c.

infra. 19. c.
49. c. 50. c.

supra. 5. c.
infra. 50. c.

supra. 18. c.
infra. 49. c.
et. 50. c.

cibabo eos carnis filioz suoz: et carnis filiaruz
suarū et vnusquisq; carnes amici sui comederet
in obediētia et in angustia in qua pcedent eos limi
ci eoz et q; querūt alias eoz. Et cōteros lagulā
in oculis virozū q; ibunt tecū: dices ad eos. Ihec
dicit dñs exercitū. Sic cōterā ppsm istū et ciuita
tē istā: sicut cōteris vas figulū q; nō pōt vitra
restaurari. Et in tophet sepelietis: eo q; nō sit aliū lo
cus ad sepeliendū. Sic faciā loco huiusciēt dñs: et
habitatioib; ei; et ponā ciuitatē istā sicut tophet.
Et erūt dom; bñm et dom; regū iuda sicut lo
cus tophet inuēdo: oēs dom; in q; domanb; sa
crificauerūt ol milite celi et libauerūt libamia dñs
alienis. Venit autē hieremias de tophet quo mise
ratū dñs ad pphetandū et stetit in atrio domus
tūtē: dixit ad oēm poplū. Ihec dicit dñs exerci
tū de; isrl. Ecce ego inducā sup ciuitatē hanc et
sup vides oīs ei; et vnuerfa mala q; locutus sum
aduersum eā q; in dñm auerūt: ceruicē suā vt non
audirent sermones meos.

C. S. Phasur percussit hieremiā et ponit in ner
uū hieremiā. Hieremias pōdicat contra phasur et
amicos ei;. de destructione bñm: ptingit quoq;
et dolo sup ppo suo. maledicit diem natiuitatis
sue.

infra. 37. c.

E audite phasur fili; emmer facēdo
q; pstitit: aperit pūcep in domo dñi hie
remiā pphetat sermones istos. Et p
cussit phasur hieremiā pphētā: et misit
eū in neruū q; erat in porta beniamin superiori
domo dñi. Cūq; illuxisset in crastinū eduxit phas
ur hieremiā de neruo: dixit ad eum hieremias.
Nō phasur vocauit dñs nōmē tuū: sed pauore
vindic; q; bec dñs dñs. Ecce ego dabo te in pauore
et oēs amicos tuos: cōuertē gladio limicoz suoz
rū et oclū tuū videbūt. Et oēm iudā dabo in manu
regis babilōis: et traducet eos in babilonē: pec
tiet eos gladio. Et dabo vniuersam substantiā ci
uitatis hui; et oēm laboie ei; oēs pēciū et cunctos
thesuros regū iuda: dabo in manu limicoz eoz
et diripiēt eos et tollēt: ducēt in babilonē. Tu
autē phasur oēs hītatōes dom; tue ibitis in ca
pitulātē: in babilonē venies et ibi moriet; ibiq;
sepelietis tu et oēs amici tui q; pphetaisti mēda
ciū. Seduxisti me dñe et seducit; sustinuit me fuit
st; i iualisti. Fact; sū in derisū tua die. Idē sub
fannā me: q; olim loquor vociferā in iudicatē et
vastitatē clamito. Et fact; sū in derisū tuū dñi op
probriū: in derisū tota die. Et dixi. Non recorda
boi ei; neq; loquar vtrā in nosse illi. Et fact; est
in coide meo: q; ignis cretusūs claususq; i ossib;
meis et defeci ferre nō sustinēs. Audiat ei cōtume
lias multoz et terrore in circuitu: pcedmni et psequē
mur eū: ab oib; viris q; erāt pacifici mei et custodi
entes lar; mēsi: quō decipiat; pūaleam; aduer
sus eū: et psequamur vitionē ei; eo. Dñs autē mecū
est tanq; deūtor; fortis: idcirco q; psequit me ca
dens et istirmi erūt et pfundē vebem ēter: q; non
itererūt: opprobriū sempiternū q; nunc dele
bit. Et tu dñe exercitū pphētā iusti q; vides re
nos et coruide q; uiso vitionē tuā ex eis. Tibi enī
reuelauit causam meā. Tūc dñs dñs: laudate dñm:

supra. 11. b.
Job. 3. a.

q; liberauit aliam paupis de manu maloz. Male
dicta dies in qua nāt; sum: dies in qua pepit me
mī meā: nō sit bñdicta. Maledict; vir q; annūcia
uit pñi meo: dicens. nāt; est tibi puer mascul;: et q; illi
gaudio lenificauit eū. Sit bñ ille vt vsunt ciuitates
quas subuerit dñs et nō penituit eū. Audiat cla
mos: mōne manet: vltatū in tpe meridiano: q; nō me
lieret ei; a vultu vt fieret mibi mea sepulchri
et vultu ei; cōcept; eternū. Quare de vultu egres
sus sum vt viderē iabōe et dolore et plumerēt in
confusione dies mei.

Job. 3. b.
et. 10. d.

C. S. De captione fedechielis incendio hierusa
lem. Capitulum

M Erbū q; factū est ad hieremiam a dñs
q; illi misit ad eum rex fedechiel phasur
filiū melchic et sopdoniā filium maasse
faciēdo: dicens. Interroga p nobis
dñm q; nabuchodonosor rex babilonis pīat ad
uersum nos: si forte faciat dñs nobiscū fm oīa mi
rabilia sua et recedat a nobis. Et dixit hieremias
ad eos. Sic dicitis fedechie. Ihec dñs dñs isrl
Ecce ego cōuertā vasa belli q; in manib; vestris
sunt et q; vos pugnatis aduersum regē babilo
nis: chaldeos q; obfidēt vos in circuitu muroz
et cōgregabo ea in medio ciuitatis hui; et debella
bo ego vos in manu extē et in bachiōis: et i su
rore et indignatōe et in ira grādiz pcutiā hīra
tes ciuitatē hui; vobisc; dñe pestifētia magna
mouēt. Et post hoc ait dñs: dabo fedechiā et regē
iudā et seruos ei; et ppsm ei; et q; derelicti sūt in ci
uitate hac a peste et gladio et fame in manu mūicoz
chodonosor regis babilōis: et in manu inimicoz
eoz et in manu gentis aliam eoz: pcutiet eos in
ore gladij et nō flectet: neq; pceet nec miserēbit. Et
ad ppsm hūc dices. Ihec dñs dñs. Ecce ego do
cuiā vobis viā vite et viā mori. Qui bītauerit in
vibe hac moriet; gladio et fame: q; autē egres
sus fuerit et trāsfugerit ad chaldeos q; obfidēt vos
vivet: erit ei ala sua q; spoliū posuit ei faciē meā
sup ciuitatē hanc in malū et nō in bonū: ait dñs. In
manu reg; babilōis dabit; et erunt ei igni. Et do
mū regi iudā. Audite hūc dñi dom; dñ. Ihec dñs
dñs. Iudicate mane iudiciū: et eruite vi oppssm
de manu cōiūniatōis: ne forte egrediat vt ignio in
dignato mea: succedat: nō lit q; erigat. ppe
malicia studioz vroz. Ecce ego ad te habitari
cē vallia solide atq; cāpēstria: ait dñs: q; dicit; q;
pcutiet nos: q; i grediet domus nra: et vltatū
supros tuos fructū studij vroz. Et dñs: succē
dat ignē in salta eius et deuorabit omnia in cir
citu eius.

infra. 41. a.

infra. 38. a.

infra. 21. a.

C. S. Mittit ppheta ad regē vt pōdicet de iudi
cio et iusticia et liberatē oppssuq; ioachi rex iuda
insepulit; ppsit extra bñm.

E c dicit dñs. Descende in domū regis
iudā: et loqueris ibi verbū dñi dices
Audi verbū dñi: rex iudā qui sedes su
per solū dabit; tu et serui tui et poplū
tuus qui ingred iūmni per portas istas. Ihec dicit
dñs. Facite iudiciū et iusticiā et liberate vi oppssu
de manu cōiūniatōis: et aduenā et pupillū et viduā
nolite cōstruere neq; opprimat; iūmne sanguinez

sup. 21. b.

Jeremias

innocentē ne effundatis in loco isto. Si enim faciē
tes feceritis sēdēs istud ingredientē p̄ portas dom⁹
hui⁹ reges fēderabitis de gēte dō sup̄ thronos ei⁹ ⁊ as
cendēs curr⁹ ⁊ equos ipsi ⁊ serui ⁊ p̄p̄os eorū.
q̄ si nō audieritis verba hec in memetipso iurauit
d̄s dñs: q̄ in solitudine erit dom⁹ hec. **Et** hec di
xit dñs sup̄ domū regis iuda. Salad tu mihi ca
pit dñs iudā. Si nō posuero te solitudinē: vides liba
bitabiles. Et sicificabo sup̄ te interficiētes virū
⁊ arma ei⁹ ⁊ succidēs electos cedros tuas ⁊ p̄ci
pitabis in ignē ⁊ p̄rāstabis gentes multe p̄ ciuita
tes hanc: dicitur vtrūq̄q̄ p̄mo ius. Quare fe
cit dñs sic ciuitati huic grādi? Et rēderit. Et q̄
dereliquit pacifi dñs dei iudā: adorian autē deos
alienos: seruierunt eis. Nolite flere mortuū neq̄
lugentis sup̄ eis fictu. Plāgite ei⁹ q̄ egrediet⁹: nō
reueriet vltra: nec videbit terras natiuitatis sue:
q̄ hec dicit dñs ad seilū filiū isie regē iudā q̄ re
gnauit p̄ ois p̄s suo q̄ egredissus est de loco isto.
Nō reuertet huc amplius: sed in loco ad quē trāstu
li eū ibi mouet ⁊ terrā istā nō videbit amplius. **Et**
q̄ edificat domū suā in iusticia: cenacula sua nō
in iudicio. Amicū suū opprimet frustra: mer
cedē nō reddet ei. **Et** qui dicit: dñs abici mihi do
mū latā ⁊ cenacula spaciōsa: q̄ apti sibi fenestras:
⁊ facit laquearia cedrina pinguis synopide. Nū
q̄ regnabis qm̄ p̄sers te cedro. **P̄** tū nūq̄ nō
cōcedit: dicit et fecit iudiciū: iusticia: tū bōne
erat ei⁹. Iudicauit causas paup̄is egenti in cūme
suā. Nūquid non ideo q̄ cognouit me dicit dñs?
Tu autē oculi ⁊ cor: ad auariciā ⁊ ad sanguinē
tentis fundendū ⁊ ad calūniā: ad cursū mali ope
ris. **P̄** ois q̄ hec d̄s ad ioachim filiū isie re
gē iudā. Nō plāgent ei⁹ ve frater ⁊ ve soror nō cō
crepabit ei⁹ ve dñs ⁊ ve incipite. Sepultura alius
sepeliet⁹: putrefact⁹ ⁊ p̄ci⁹ extra portas hierl'm.
Ascende libanū ⁊ clama: in basan ba vocē tuā ⁊
clama ad trāseū te q̄ p̄riti sūt oēs amatores tui.
Locus fūid ad te in abūdā tuā. Disisti nō audiri
hēc ē via tua ab adolescentia tua: q̄ nō audisti vo
cē meā. **O**ēs pastores tuos pascet vēr⁹: ⁊ amato
res tui in captiuitatē ibūt. Et tūc p̄fideris ⁊ erube
sces ab ob malicia tua q̄ sedes in libano ⁊ iudificas
in cedris. **Nū**q̄ cōgenuisti q̄ venissent tibi dolo
res q̄i dolores parturieris? **U**is ego dicit dñs
q̄ si fuerit iechonias fili⁹ ioachi regis iudā ānu
lus in manu dextera mea: inde euellā eū: Et dabo
te in manu q̄rentis aliam tuā: In manu quorū tu
fouidas faciēs: In manu nabuchodonosor regis
babilonis: in manu chaldeorū. **E**t mittam te ⁊
matrē tuā q̄ genuit te in terras alienā in qua nati
nō estis: abis moieimē. **E**t in terras ad quā ipsi
leuāt aiam suā vt reuertant illuc et nō reuertent.
Nūquid vas fictile atq̄ cōtūtu vir isie iechonias
fili⁹? Nūquid vas abis q̄ voluptates? Quare abieci filiū
ipsi ⁊ semē ei⁹ ⁊ p̄ciēti lē rā quā ignora est. Terra
fraa ad p̄mōnē dñs. **H**ec d̄s dñs. Scribe virū
istū sterile virū q̄ in dieb⁹ suis nō p̄ferabit. **R**ec
eni erit de femine ei⁹ vir q̄ sedeat sup̄ solis dauid
et notet arē habeat vltra in iuda.

CL. S. Lōminat dñs pastōib⁹ lacerantib⁹ gre-
gem de natuitate xpī. de passiōe xpī. de sacerdotib⁹
fōidib⁹ et pphetarū. de falsis pphetis qui sūt

domini omnes.

Dominus onus. **E**xili. **A** pastoribus qui dispersant et dilacerant greges pacum meorum dicit dominus. Ideo hec dicit dominus deus israel ad pastores qui pacant populum meum. Quos dispersit gregem meum et elecit eos et non visitatis eos. Ecce ego visitabo super vos malicia studio propter ait dominus. Et ego aggregabo reliquias gregum meorum de omnibus terris ad quas eieceris eos illuc et coherui eos ad rura sua et crescent et multiplicabuntur et suscitabo super eos pastores et pacent eos. Non habebant utrumque et non pauebunt nulli querere et numero dicit dominus. Ecce dicit veniunt dicit dominus suscitabo deus germen iustum regnabit rex sapiens et erit facies iudicii et iusticia in terra. In diebus illis saluabit iuda et israel dominus coheret. Et hoc est nomen quod vocabatur eum dominus iustus noster. Propter hoc ecce dicit veniunt dicit dominus et non dicetis vixit dominus qui eduxit filios israel de terra egypti vixit dominus qui eduxit et adduxit semen domini israel de terra adionem et de cunctis terris ad quas eieceris eos illuc et habitabit in terra sua. Ad prophetas. Contristati estis cor meum in medio meorum et conuerstus ora mea facta sunt. Facti sunt quasi ibi et quasi hoc malidus a vino facie dicit et facie dicit. Propter scriptum est quia adulterio repleta est terra quia facie maledictionis iuxta terra arefacta sunt arua deserti. Facti est curius cor malum et fortitudo cor dispellit. Prophetia namque facerem poluti in domo mea inueni malis cor ait dominus. Sed circo via cor erit quasi lubicus et tenebris impellens et corruet terra. Tolleret ei super eos mala annis visitationis cor ait dominus. Et in prophetis samlarie vidi facie iustitiae. Prophetabat in baalim et decipiebat populum meum israel. Et in prophetis hierem vidi sinitudine adulterantis et iter medicum. Et ceterosauerit manus pessimoque vixit non coheret vniuersusque a malicia sua. Facti sunt mihi oculo visio domus habitatores et quasi gomora. Propterea hec dicit dominus exerauit ad prophetas. Ecce ego cibabo eos abstinere et potabo eos felle. Ad prophetas enim huius gressu et polutio pro oem terra. Hec dicit dominus exercituum. Nolite audire verba prophetarum qui prophetant vobis et decipiunt vos. Audite cordis sui loquuntur non de ore dicit. Dicitur his qui blasphemant me locutus est dominus par erit vobis et oibis qui ambulat in prauitate cordis sui dixerunt non veniet super vos malum. Quia cum affuit in consilio dicit vixit et audiuit sermonem eius. Audite considerate dicit dominus et audiuit. Ecce turbo dicit indignatus et egredietur et replebas erupis super caput vixit. Non reuerter furor dicit vixit dicit faciat vixit dicit propleat cogitatione cordis sui. In nouissimis dicit et intelligit consilium eius. Non mirebitur prophetas et ipsi curabant non loquar ad eos et ipsi prophetabunt. Si restitit in consilio meo et nota fecissent verba mea possum me auertissem vixit cor a via sua mala et cogitationibus suis pessimis. Possum ne de vicino ego sum dicit vixit cor non de longe. Si occultabitur in absconditis cor non videbo eum dicit dominus. Nilquid non celsi et terris ego implebo dicit dominus. Audiat qui dixerunt prophetas prophetantes in nomine meo mendacii arguentes. Somniiu formiauit. Et ego sum istud est in corde prophetarum vaticinans medicum et prophetam.

Infra. 33. c.
B
deut. 33. d
supr. 16. c.

sup:1.9.2.

supra. 14.
infra. 29.C.

tantrū seductiōis cordis sui. Quā volūt facere vt obliuiscat pps me? nōle mei. ppter somnia. eoz q narrat vnusquisq ad primū suū sicut obliuiscit ptes eoz nōle mei. ppter baal. ppheta q dñs sō nū narrat sōnū: qd vsq fmonē meū loquaf fmoēz meū. & Quid paleis ad tritici dñs? Nūqd nō hba mea sunt qstignis dñs? Et qst malle cōterēs petra. pphetea ecce ego ad pphetas ait dñs: q surant verba vnusquisq primo suo. Ecce ego ad pphetas ait dñs q assumūt linguas suas: et aut dicit dñs. Ecce ego ad pphetas sōnant remē daciū dicit dñs: qd narrauerūt ea: et seduce: rūt pps meū in mendacio suo. et in miraculo suo cū ego nō misissim eos: nec mādassim eis q nīcīl pfuerunt poplo dicit dñs. Si gīf iterroga: uerit te pps iste: vel ppheta aut facerdos dicēs qd est onus domini: dicēs ad eos. Nō es cū on? ppheta dīppe vos dñs. Et ppheta et facerdos ē pps q dñs on? dñs visitabo sup vīrā illū et sup domū ei. hēc dicens vnusquisq ad primū et ad fratrem suū. Quid rñdit dñs: et qd locut? est dñs? Et on? dñi vītra nō memorabit: qī on? erit vnusquisq sermo suū. Et pueritiss hba dei vīuēs: dñi exer cūti dei nī. hēc dices ad pphētā. Quid rñdit tibi dñs: qd locut? est dñs? Si aut on? dñi dīce: rīt: ppter hoc: hēc vt dñs. Quid dīxistis fmonem istū on? dñi: mīsi ad vos dīcēs: nolite dicere on? dñi: ppter ea ecce ego tollā vos pōitās et derelinquā vos et cūltatē quā dedi vobis et pñb? vñs a facie mea: et dabo vos in opprobriū sēpīternū et in ignominia tērnā q nunq obliuiscē debitor.

C.S. De figura hīcū duoꝝ calathꝝ qꝛ vidit hieremias. De afflictioe dīcē p pps. xliiij.

Quēdit michi dñs: et ecce duo calathꝝ pleni sicie positi aī templū dñi: post q trāstulit nabuchodonosor rex babilonis lechoniā filiū ioachim regē iuda et pñcipes ei? et fabiū et clusorē dē bīrlm: et adduxit eos in babilonē. Calathꝝ vn? sicus bonas habebat nimis: vt solēt sicus esse pumi tꝛis. Et calathꝝ vn? sic? habebat malas nimis q cōcōdi nō poterat eo q essent male. Et dicit dñs ad me. Quid tu vides hieremias? Et dixi. Sicus: sicus bonas: bonas valde: et malas malas valde: q cōcōdi non pñt eo q sint male. Et factū est pñb dñi ad me dīcēs. hēc vt dñs dñs? istī. Sicut sic? hē bone: sic cōcōcī trāsmīgrationē iuda quā emisi de loco isto i terrā chaldeorū in bonū: et pñā oculos meos sup eos ad placandū. Et reducā eos in terrā hāc: et edificabo eos et nō destrūā: et plātabo eos et nō euellā et dabo eis eo vt sciat me: qī ego sū dñs. Et erūt mibi in poplū: et ego ero eis in deū: qī reuertent ad me in toto corde suo. Et sicut sicus pessime q comedi nō possunt eo q sint male: hēc dicit dñs: sic dabo sedectiā regē iuda et pñcipes ei? et reliquos dē bīrlm q remanserūt in vīde hāc: q habitant in terra egypti. Et dabo eos in verationem afflictionē obus regni terre i opprobriū: et in parabolā: et in puerbiū et in maledictionē: et in vnūuersis locis ad q eiet eos et in mīlā in eis gladium et famē et pestem donec consumant de terra quā dedi eis et patribus eozum.

C.S. De captiuitate septuaginta ānoꝝ totū

iude. de calice quo potionant omēs gētes: vocant pastores et optimates ad plancitū. xrv.

Alterbus qd factū est ad hieremīā de oī pps iude in anno quarto ioachim filij ioseph regis iuda ipse est ann? pum? nabuchodonosor rex gēis babilonis. Et locut? est hieremias ppheta ad oēm pps iuda et ad vnūuersos hītatores bīrlm dīcēs. A tertio: decimo anno ioseph filij āmon regis iuda vsq ad dīē hanc ipse est tertū? vīcissim? annus: factus est verbū dñi ad me et locut? sum ad vos de nocte cō surgens et loquēs et nō audistis. Et misit dñs ad vos oēs seruos suos pphetas cōsurgēs dīcūcio mīttensq: et nō audistis nec inclinastis aures vestras vt audiretis: cū diceret. Exuertimini vnusquisq a via sua mala: et pessimā cogitatio vñs vñs: et habitabit in terra quā dedi dñs vobis et pñb? vñs a scō vsq in scdm. Et nolite ire post deos alienos vt seruastis eis: adoretis eos: neq: me ad iracundia pueritis in opib? manu vestrā et nō affligā vos. Et nō audistis me: dicit dñs: vt me ad iracundia puocaretis in opibus manu vestrā in malum vestrum. pphetea hēc dicit dñs exer cūti. pño eo q nō audistis verba mea ecce ego mittam et affumā vnūuersas cognationes aqilonia: ait dñs: et nabuchodonosor regem babilonis seruū meū et adducā eos sup terrā istā et super habitatores eius: et sup oēs nationes q in circuitu illū sunt: et iterficiā eos: et pñā eos in isto pōit et in sibiū et i solitudinē sempiternā. Per dā q ex eis vocē gaudiū et vocē leticie: vocē pñs et vocē spōse: vocē mole et lumē lucerne. Et erit vnūuersa terra ei? in solitudinē et in stuporē et seruēt oēs gētes i sterē regis babilonis septuaginta annis. Cūq: plet fuerint septuaginta anni: visitabo regē babilonis et sup gēte illā dicit dñs iudicatē eoz et sup terrā chaldeoz et pñā illā in solitudinē sempiternā. Et adducā sup terrā illā omia verba mea q locut? sum cōtra ea omīc qd scriptū est in libro isto quecūq: pphetauit hieremias ad vnūuersum oēs gentes: q seruierūt eis cū essent gentes multe et reges magni. Et reddā eis fm opera eoz et fm factū manu suarū. Quid sic dicit dñs exer cūti dñs? istī. Sumē calicē vñi saronis hui? de manu mea et pñnabis de illo cūctis gentib? ad quas ego mittā te et bibent: et turbabunt et hīsanēt a facie gladij quē ego mittā inter eos. Et accepti calicē de manu dñi: pñnauit cūctis gentib? ad quas misit mediū hīrlm et cūltantib? iuda et regibus ei? et pñcipib? ei?: vt barē eos in solitudinē et in stuporē et in sibiū et in maledictionē sicut est dies ista ppharoni regi egypti et seruīs ei? et pñcipib? ei?: et oī poplo ei? et vnūuersis generaliter cūctis regibus terre audistis: et cūctis regibus terre pñnauit et ascalonis et gase et accaroni et azoti et reliq: idumē et moab et hīlū āmon et cūctis regib? tꝛi vnūuersis regib? sydonis: et regibus terre in iulap q sū trans mare: et dedā et thēmā et buz et vnūuersis qui attōnī sunt in coman? et cunctis regib? arabie: et cūctis regib? occidentis qui bīrāt in deserto: et cūctis regib? jābit: et cūctis regib? elam: et cūctis regibus medioꝝ cunctis quoq: regib? aqilonis de ppe et de longe vnūcūq: cō

supra. 18. b
infra. 55. c
4. re. 7. b.

infra. 19. c
et dñe. 1. a.

supra. 1. a.

infra. 51. b.

infra. 19. b.

Jeremias

tra fratres suos et oib⁹ regnis terre q³ sup facie eius
sunt. Et rex selsach bibit post eos. Et dices ad eos.
Hec dicit dñs exercituum de⁹ isrl. Bibite et inebri-
amini et vomite et cadite: neq³ surgatis a facie gla-
di q³ ego mittā inter vos. Cūq³ noluerint acci-
pere calices de manu tua: bibant: dices ad eos
Hec dicit dñs exercituum. Bibentes bibentis. Et
ecce in ciuitate in qua locutus est nomē meū ego
incipio affligere: vos quasi innocentes et imanes
eritis. Nō eritis immanes. Gladius enī ego uoco sup
oēs habitatores terre et dñs exercituum. Et tu pphe-
tabis ad eos oia uerba hec: dices ad illos. Dñs
de excelso rugiet: et de habitaculo sacro suo dabit
uocē suā. Rugiens rugiet sup decore suū. Celen-
ma quasi calcantiū cōcēat: aduersus oēs habita-
tores terre. Peruenit sonit⁹ uisus ad extrema ter-
re: q³ indicit dñs cō gentib⁹. Iudicat ipse cō omni
carne. Impletus tradidit gladio dicit dñs. Hec di-
cit dñs exercituum. Ecce afflictio egrediet⁹ de gēte
in gēte et turbo man⁹ egrediet⁹ a sūmitatib⁹ ter-
re: et erant interfecti dñi in die illa a summo terre
usq³ ad summū ei⁹. Nō plangent⁹ neq³ colligent⁹
neq³ sepelient⁹ in sterquilino sup faciem terre: iace-
bunt. Alutale passiones et clamate: aspergite vos
cinere optimates gregis: q³ cōpleti sunt dies vi-
ri in ierusalem: et dissipatis vestre et cadetis
quasi uasa p̄ciofa. Et peribit fuga a pastouibus et
saluatio ab optimatib⁹ gregis. Et os damoise pa-
storiū et uolatus optimatū gregis: q³ uastauit dñs
pascua eor⁹: cōcūnerūt arua pacis a facie ire su-
rouis dñi. Berel⁹ q³ quasi locus tabernaculū suū q³
facta est terra eor⁹ in desolationē a facie ire collū
be: a facie ire furoris dñi.

II. C. S. De regno ioachim qualiter sacerdotes
uoluerunt occidere hieremiam: liberatus est p
principes.

XXVI. **I**n principio regni ioachi filij iossie re-
gis iuda factū est. Abū istud a dño di-
cens. Hec dicit dñs. Sta in atrio do-
m⁹ dñi: et loq³re ad oēs ciuitates iu-
da. De q³bus uenit ut adorēt i domo
dñi: uinueros sermones quos ego mandauī tibi
ut loquaris ad eos. Noli subtrahere uerbū si for-
te audierit et cōuertant⁹ unusquisq³ a via sua male:
et peniteat me mali q³ cogitauit facere et io ppter
maliciā studior⁹ eor⁹. Et dices ad eos. Hec dicit
dñs. Si nō audieritis me: et abuletis in lege mea
quā dedi: uobis: et auditis sermonē seruor⁹ meo-
rū ppbeta⁹ et q³ ego misi ad vos de nocte confusa
gēs et diriges et nō audistis: uobis domū istā sicut
silio erit et bē hanc dabo in maledictionē cūctis gē-
tib⁹ terre. Et audierit sacer dotes et ppbeta⁹ et oīs
ppbe hieremiam loquentem. Hba hec in domo dñi.
Cūq³ cōpleisset hieremias loquēs oia q³ pceperat
et dñs ut loqrēt⁹ ad uisuerum ppbm apphēdēdē
et sacer dotes et ppbeta⁹ et oīs ppbedicētes. Mo-
re monaf. Et uare ppbetauit in nocte dñi dicens si
cut silio erit dom⁹ hec et uis ista desolabit⁹ eo q³
nō sit habitator: et cōgregat⁹ est oīs ppbus ad-
uersus hieremiam in domo dñi. Et audierūt pūci-
pi iuda hba hec: et accēderūt de domo regis in do-
mū dñi et federūt in introitu porte dom⁹ dñi noue.
Et locuti sūt sacerdotes et ppbeta⁹ ad pūcipes et

ad oēm ppbm dicētes. Iudiciū mortis ē uis hūc
q³ ppbetauit aduersus ciuitatē istā sicut audistis
aurib⁹ vris. Et ait hieremias ad oēs pūcipes et
ad uisuerū ppbm dicēs. Dñs misit me ut ppbeta-
rē ad domū istā et ad ciuitatē hāc oia hba q³ audi-
stis. Nūc q³ bonas facite uias vras et studia vrea: et
audire uocē dñi dei vris: penitebit dñm mali q³
locut⁹ est aduersū vos. Ego autē ecce in manibus
vris sum facite mihi q³ donū et rectū est in oculis
meis. Iterū si sciretis et cognoscatis q³ si occideritis
me: sanguinē innocentē tra detis vras uosmetipos
et cōtra ciuitatē istā et hītaros ei⁹. In uirtute eū
misi: me dñs ad uos ut loqrer in aurib⁹ vris oia
hba hec. Et dixerūt pūcipes et oīs ppbe ad sacer-
dotes et ad ppbeta⁹. Nō est uis hūc iudiciū mor-
tis: q³ in nocte dñi dei nō locut⁹ est ad nos. Surre-
xerūt q³ uirt de senioib⁹ terre et dixerūt ad omne
cētū ppbi loquentes. Dices ad de moasim sūt pp-
beta in dieb⁹ exechie regis iuda et ait ad oēm po-
pulū iude dicēs. Hec dicit dñs exercituum. Spon-
si ager arabis et hierim in acernū lapidū erit et
mōs dom⁹ dñi in excelsa siluay. Nūc dā morte cō-
dēnauit eū exechias rex iuda et oīs iudas: Nūc dā
nō timuerūt dñm et dēpici sūt facie dñi: peni-
tuit dñm mali q³ locut⁹ fuerat aduersū eos. Ita
q³ nos facim⁹ malū grāde contra alias nfas. Sūt
q³ vtr ppbetaus in nocte dñi. Urias fil⁹ semet
de chariatbarim: ppbetauit aduersū ciuitatē istā
et aduersus terrā hāc iura oia hba hieremia. Et
audierūt rex ioachim et oēs potētes et pūcipes ei⁹
hba hec: et q³ uisit rex iherosolē. Et audierūt uis-
as et inuist fugitos iherosolē est egypt⁹. Et misit
rex ioachim viros in egyptū belnabaz filū acha-
boz et viros cū eo in egyptū. Et eduxerūt uisū de
egypt⁹: et adduxerūt eū ad regē ioachim et percussit
eū gladio: et plectit cadauer ei⁹ in sepulchro vul-
gi ignobilis. Igitur man⁹ aichā filij saphā sūt cū
hieremia ut nō traderet in manus populi et ster-
ficerent eum.

II. C. S. De cathenis ligneis et vinculis mittēdis
q³q³ regibus: monent⁹ subijci nabuchodonosoro
aliter mouerunt.

XXVII. **I**n principio regni ioachi filij iossie re-
gis iuda factū est uerbū istud ad hierē-
miam a dño dicēs. Hec dicit dñs ad me.
Fac tibi uicula et cathenas: pones eas
in collo tuo: et mittes eas ad regē edon: et ad regē
moab: et ad regē filioz amon: et ad regē tyz: et ad
regē sy donio in manu nūcioz q³ uenerūt hīrim ad
sedechiā regē iuda: et pūcipes ei⁹ ut ad dños suos
loquant⁹. Hec dñs dñs exercituum de⁹ isrl. Hec dice-
tis ad dños suos. Ego feci terrā et poles: iumenta
q³ sūt sup facie terre in fortitudine mea magna: et in
brachio meo erecto et dedi ei⁹ ei⁹ q³ placuit in oculis
meis. Et nūc itaq³ ego dedi oēs trās istas in mān
nabuchodonosoro regi: babilōis fui mei. Insuper
et bestias agri dedi ei⁹ ut fūat illas: et fūat ei⁹ gē-
tes et filio ei⁹ et filio filij ei⁹ donec ueniat tps terre
ei⁹ et ipsi. Et seruēt ei⁹ gētes mille et reges magni
dēs aut⁹ et regnū q³ nō seruierūt nabuchodonosoro
regi babilōis: et q³q³ nō curauerūt collū fili
sub iugo regis babilōis in gladio et in fame et i pes-
te uisū dabo sup gēte illā: ait dominus: donec cō-

II. C. S. De regno ioachim qualiter sacerdotes
uoluerunt occidere hieremiam: liberatus est p
principes.

XXVI. **I**n principio regni ioachi filij iossie re-
gis iuda factū est. Abū istud a dño di-
cens. Hec dicit dñs. Sta in atrio do-
m⁹ dñi: et loq³re ad oēs ciuitates iu-
da. De q³bus uenit ut adorēt i domo
dñi: uinueros sermones quos ego mandauī tibi
ut loquaris ad eos. Noli subtrahere uerbū si for-
te audierit et cōuertant⁹ unusquisq³ a via sua male:
et peniteat me mali q³ cogitauit facere et io ppter
maliciā studior⁹ eor⁹. Et dices ad eos. Hec dicit
dñs. Si nō audieritis me: et abuletis in lege mea
quā dedi: uobis: et auditis sermonē seruor⁹ meo-
rū ppbeta⁹ et q³ ego misi ad vos de nocte confusa
gēs et diriges et nō audistis: uobis domū istā sicut
silio erit et bē hanc dabo in maledictionē cūctis gē-
tib⁹ terre. Et audierit sacer dotes et ppbeta⁹ et oīs
ppbe hieremiam loquentem. Hba hec in domo dñi.
Cūq³ cōpleisset hieremias loquēs oia q³ pceperat
et dñs ut loqrēt⁹ ad uisuerum ppbm apphēdēdē
et sacer dotes et ppbeta⁹ et oīs ppbedicētes. Mo-
re monaf. Et uare ppbetauit in nocte dñi dicens si
cut silio erit dom⁹ hec et uis ista desolabit⁹ eo q³
nō sit habitator: et cōgregat⁹ est oīs ppbus ad-
uersus hieremiam in domo dñi. Et audierūt pūci-
pi iuda hba hec: et accēderūt de domo regis in do-
mū dñi et federūt in introitu porte dom⁹ dñi noue.
Et locuti sūt sacerdotes et ppbeta⁹ ad pūcipes et

ad oēm ppbm dicētes. Iudiciū mortis ē uis hūc
q³ ppbetauit aduersus ciuitatē istā sicut audistis
aurib⁹ vris. Et ait hieremias ad oēs pūcipes et
ad uisuerū ppbm dicēs. Dñs misit me ut ppbeta-
rē ad domū istā et ad ciuitatē hāc oia hba q³ audi-
stis. Nūc q³ bonas facite uias vras et studia vrea: et
audire uocē dñi dei vris: penitebit dñm mali q³
locut⁹ est aduersū vos. Ego autē ecce in manibus
vris sum facite mihi q³ donū et rectū est in oculis
meis. Iterū si sciretis et cognoscatis q³ si occideritis
me: sanguinē innocentē tra detis vras uosmetipos
et cōtra ciuitatē istā et hītaros ei⁹. In uirtute eū
misi: me dñs ad uos ut loqrer in aurib⁹ vris oia
hba hec. Et dixerūt pūcipes et oīs ppbe ad sacer-
dotes et ad ppbeta⁹. Nō est uis hūc iudiciū mor-
tis: q³ in nocte dñi dei nō locut⁹ est ad nos. Surre-
xerūt q³ uirt de senioib⁹ terre et dixerūt ad omne
cētū ppbi loquentes. Dices ad de moasim sūt pp-
beta in dieb⁹ exechie regis iuda et ait ad oēm po-
pulū iude dicēs. Hec dicit dñs exercituum. Spon-
si ager arabis et hierim in acernū lapidū erit et
mōs dom⁹ dñi in excelsa siluay. Nūc dā morte cō-
dēnauit eū exechias rex iuda et oīs iudas: Nūc dā
nō timuerūt dñm et dēpici sūt facie dñi: peni-
tuit dñm mali q³ locut⁹ fuerat aduersū eos. Ita
q³ nos facim⁹ malū grāde contra alias nfas. Sūt
q³ vtr ppbetaus in nocte dñi. Urias fil⁹ semet
de chariatbarim: ppbetauit aduersū ciuitatē istā
et aduersus terrā hāc iura oia hba hieremia. Et
audierūt rex ioachim et oēs potētes et pūcipes ei⁹
hba hec: et q³ uisit rex iherosolē. Et audierūt uis-
as et inuist fugitos iherosolē est egypt⁹. Et misit
rex ioachim viros in egyptū belnabaz filū acha-
boz et viros cū eo in egyptū. Et eduxerūt uisū de
egypt⁹: et adduxerūt eū ad regē ioachim et percussit
eū gladio: et plectit cadauer ei⁹ in sepulchro vul-
gi ignobilis. Igitur man⁹ aichā filij saphā sūt cū
hieremia ut nō traderet in manus populi et ster-
ficerent eum.

II. C. S. De cathenis ligneis et vinculis mittēdis
q³q³ regibus: monent⁹ subijci nabuchodonosoro
aliter mouerunt.

XXVII. **I**n principio regni ioachi filij iossie re-
gis iuda factū est uerbū istud ad hierē-
miam a dño dicēs. Hec dicit dñs ad me.
Fac tibi uicula et cathenas: pones eas
in collo tuo: et mittes eas ad regē edon: et ad regē
moab: et ad regē filioz amon: et ad regē tyz: et ad
regē sy donio in manu nūcioz q³ uenerūt hīrim ad
sedechiā regē iuda: et pūcipes ei⁹ ut ad dños suos
loquant⁹. Hec dñs dñs exercituum de⁹ isrl. Hec dice-
tis ad dños suos. Ego feci terrā et poles: iumenta
q³ sūt sup facie terre in fortitudine mea magna: et in
brachio meo erecto et dedi ei⁹ ei⁹ q³ placuit in oculis
meis. Et nūc itaq³ ego dedi oēs trās istas in mān
nabuchodonosoro regi: babilōis fui mei. Insuper
et bestias agri dedi ei⁹ ut fūat illas: et fūat ei⁹ gē-
tes et filio ei⁹ et filio filij ei⁹ donec ueniat tps terre
ei⁹ et ipsi. Et seruēt ei⁹ gētes mille et reges magni
dēs aut⁹ et regnū q³ nō seruierūt nabuchodonosoro
regi babilōis: et q³q³ nō curauerūt collū fili
sub iugo regis babilōis in gladio et in fame et i pes-
te uisū dabo sup gēte illā: ait dominus: donec cō-

II. C. S. De cathenis ligneis et vinculis mittēdis
q³q³ regibus: monent⁹ subijci nabuchodonosoro
aliter mouerunt.

XXVII. **I**n principio regni ioachi filij iossie re-
gis iuda factū est uerbū istud ad hierē-
miam a dño dicēs. Hec dicit dñs ad me.
Fac tibi uicula et cathenas: pones eas
in collo tuo: et mittes eas ad regē edon: et ad regē
moab: et ad regē filioz amon: et ad regē tyz: et ad
regē sy donio in manu nūcioz q³ uenerūt hīrim ad
sedechiā regē iuda: et pūcipes ei⁹ ut ad dños suos
loquant⁹. Hec dñs dñs exercituum de⁹ isrl. Hec dice-
tis ad dños suos. Ego feci terrā et poles: iumenta
q³ sūt sup facie terre in fortitudine mea magna: et in
brachio meo erecto et dedi ei⁹ ei⁹ q³ placuit in oculis
meis. Et nūc itaq³ ego dedi oēs trās istas in mān
nabuchodonosoro regi: babilōis fui mei. Insuper
et bestias agri dedi ei⁹ ut fūat illas: et fūat ei⁹ gē-
tes et filio ei⁹ et filio filij ei⁹ donec ueniat tps terre
ei⁹ et ipsi. Et seruēt ei⁹ gētes mille et reges magni
dēs aut⁹ et regnū q³ nō seruierūt nabuchodonosoro
regi babilōis: et q³q³ nō curauerūt collū fili
sub iugo regis babilōis in gladio et in fame et i pes-
te uisū dabo sup gēte illā: ait dominus: donec cō-

II. C. S. De cathenis ligneis et vinculis mittēdis
q³q³ regibus: monent⁹ subijci nabuchodonosoro
aliter mouerunt.

XXVII. **I**n principio regni ioachi filij iossie re-
gis iuda factū est uerbū istud ad hierē-
miam a dño dicēs. Hec dicit dñs ad me.
Fac tibi uicula et cathenas: pones eas
in collo tuo: et mittes eas ad regē edon: et ad regē
moab: et ad regē filioz amon: et ad regē tyz: et ad
regē sy donio in manu nūcioz q³ uenerūt hīrim ad
sedechiā regē iuda: et pūcipes ei⁹ ut ad dños suos
loquant⁹. Hec dñs dñs exercituum de⁹ isrl. Hec dice-
tis ad dños suos. Ego feci terrā et poles: iumenta
q³ sūt sup facie terre in fortitudine mea magna: et in
brachio meo erecto et dedi ei⁹ ei⁹ q³ placuit in oculis
meis. Et nūc itaq³ ego dedi oēs trās istas in mān
nabuchodonosoro regi: babilōis fui mei. Insuper
et bestias agri dedi ei⁹ ut fūat illas: et fūat ei⁹ gē-
tes et filio ei⁹ et filio filij ei⁹ donec ueniat tps terre
ei⁹ et ipsi. Et seruēt ei⁹ gētes mille et reges magni
dēs aut⁹ et regnū q³ nō seruierūt nabuchodonosoro
regi babilōis: et q³q³ nō curauerūt collū fili
sub iugo regis babilōis in gladio et in fame et i pes-
te uisū dabo sup gēte illā: ait dominus: donec cō-

II. C. S. De cathenis ligneis et vinculis mittēdis
q³q³ regibus: monent⁹ subijci nabuchodonosoro
aliter mouerunt.

sumā eos in manu ei⁹. Quos q̄ nolite audire ppheta
sas vros ⁊ diuitinos ⁊ somnatores ⁊ augures ⁊
maleficos q̄ dicant vobis nō seruietis regi baby
lonia: q̄i mēdācū pphētāt vobis vt lōge faciant
vos de terra v̄sa: ⁊ cūciāt vos ⁊ pereatis. Porro
genē q̄ subiecerit ceruicē suā sub iugo regis babil
loniorū seruietis: et dūm tūc cā i terra sua dicit dñs
et colet ea ⁊ habitabit in ea. Et ad sedechiā regē
iuda locut⁹ sū oīa verba hec dīctā. Subiicite col
la v̄sa sub iugo regis babiloniorū: seruite ei ⁊ po
pulo ei⁹ ⁊ vtuentis. Quare mouemini tu ⁊ ppsus
tu⁹ gladio ⁊ fame ⁊ peste: sicut locut⁹ est dñs
genit⁹ q̄ seruite noluerit regi babilōia. Nolite au
dire verba pphetarū dicentū vobis. nō seruietis
regi babilonia: q̄i mēdāt ipsi loquunt vobis
dñs: nō mihi eos ait dñs: ⁊ ipsi pphēbant in nomine
meo mēdācū vt cūciāt vos ⁊ pereatis tam vos
q̄ pphete q̄ vaticināt vobis. Et ad sacerdotē
⁊ ad pplm isrlā locut⁹ sum dicens: isrlā dicit dñs.
Nolite audire verba pphētā v̄stroꝝ q̄ pphē
tant vobis dīctēs. ecce vasa dñi reuertent de ba
bylone nūc cito. Mēdācū em pphētant vobis.
Nolite q̄ audire eos q̄ seruiet regi babilonis vt
vinitis. Quare datur hec ciuitas in solitudinem
Et si pphēte sunt ⁊ est veritas dñi in eis occurrāt
dñs exercitū vt nō veniant vasa q̄ derelicta fue
rant in domo dñi: in domo regis iuda: ⁊ i b̄r̄m:
in babilōne. Et hec dicit dñs exercitū: ad colū
nas ⁊ ad mares: ⁊ ad bases: ⁊ ad reliqua vasa iū
q̄ remāserūt in ciuitate hac: q̄ nō tulit nabuchodo
nosor rex babilonis cū transferret iechonīā filiū
ioachim regē iuda de babilōne ⁊ oficios
opimates iuda ⁊ b̄r̄m. Et hec dicit dñs exerci
tū deus isrlā: ad vasa q̄ derelicta sunt in domo dñi
et in domo regis iuda ⁊ b̄r̄m. In babilōne trā
ferent tibi erūt v̄s q̄ dñe v̄sitationis sue dicit
dñs. Et afferri faciā ea ⁊ restitui in loco isto.

¶ C. S. Ananias ppheta dicit hieremie q̄ post
duos annos redibit pps de babilone ⁊ oīa vasa
dom⁹ dñi r̄h̄dit hieremias amen xxvii.

Et factū est in anno illo in principio re
gni sedechie regē iuda in anno quarto
in mense quinto: dixit ad me ananias fili
us azur ppheta de gabaon in domo
dñi corā sacerdotib⁹ ⁊ oī pps dicens. Ihec dicit
dñs exercitū deus isrlā. Cōstitui iugū regis babil
lonie. Adhuc duo ānt dīctū ⁊ ego referri faciām
ad locū isrlā oīa vasa dñi q̄ tulit nabuchodonosor
rex babilonis de loco isto ⁊ translulit ea in babilō
ne. Et iechonīā filiū ioachim regē iuda ⁊ omne
trāsmigrationē iude q̄ ingressi sunt in babilones
ego cōuertā ad locū isrlā ait dñs. Conterā em iugū
regis babilonis. Et dicit hieremias ppheta
ad ananiā pphētā in oculis sacerdotū ⁊ in oculis
oīo ppli q̄ stabat in domo dñi: ait hieremias p
pheta. Amen: sic faciet dñs. Suscitet dñs verba
tua q̄ pphētauit vt referant vasa in domū dñi: et
oīa trāsmigratio de babilone ad locū isrlā. Ue
rūm audi verbi hoc q̄ ego loquor in aurib⁹ tu
is: in aurib⁹ vniuersi ppli. Pphete q̄ dicit tibi
me ⁊ an te ab initio: pphetauerūt super terram
multa ⁊ sup regnā magna de p̄lo ⁊ de afflictōe
et de fame: ppheta q̄ vaticināt⁹ ⁊ pacē cū venerit

verbi ei⁹ tūc sciet ppheta quē misit dñs in veri
tate. Et tulit ananias ppheta cathenam de collo
hieremie pphete: q̄ cōfregit eā. Et ait ananias in
cōspectu oīo ppli dīctō. Ihec dicit dñs. Sic cōfi
gā iugū nabuchodonosori regis babilonis post
duos annos dīctū de collo oīm gentiū. Et abiit
hieremias ppheta in viā suā. Et factū est verbū
dñi ad hieremiā postq̄ cōfregit ananias ppheta
cathenā de collo hieremie pphete dīctō. Uade ⁊
dices ananie. Ihec v̄s dñi. Cathenas lignas cō
triuistis: facies p eis cathenas ferreas: q̄ hec dī
cit dñs exercitū de⁹ isrlā. Iugū ferreū posui sup
collū cunctarū gentiū isrlā: vt seruiāt nabucho
donosor regi babilonis ⁊ seruiēt et in sup ⁊ debili
as terre ⁊ dedi ei. Et dicit hieremias ppheta ad
ananiā pphētā. Audi anania. Nō misit te dñs et
nō cōfider fecisti pplm isrlā in mēdācō. Q̄ dīco
hec dīct dñs. Ecce ego mittā te ⁊ facie terre. Ihec
anno moueris: dūcetur em dñm locutus es. Et
moriurus est ananias ppheta in anno illo mēse
septimo.

¶ C. S. Ppheta describit trāsmigrationē vt
credat sibi scribēs ad capiuos babilonis q̄ āno
septuagesimo a dño visitabunt. ⁊ de p̄sūdo pio
phetis cauēdis.

Et hec sunt v̄ba libi q̄ misit hieremias
ppheta de b̄r̄m ad reliquias seniois
trāsmigratiōis ⁊ ad sacerdotē ⁊ ad
pphetas ⁊ ad oīm pplm quē trādure
rat nabuchodonosor de b̄r̄m in babilōne postq̄
egressus est iechonias rex ⁊ dñs ⁊ eunuchi ⁊ p̄ci
pes iuda ⁊ b̄r̄m ⁊ faber ⁊ inclusos de b̄r̄m i ma
nu elasa filij sapdā: gamalie filij pelchie q̄a misit
sedechias rex iuda ⁊ ad nabuchodonosor regē ba
bylōia in babilōne dīctō. Ihec v̄s dñs exercitū
de⁹ isrlā: trāsmigratiō quā trāstuli de b̄r̄m i ba
bylōne. Edificate domos ⁊ h̄rate ⁊ plāte por
tos: cōedite fructū eorū. Accipite vxores ⁊ ḡate
filios: ⁊ filias: ⁊ dare filijs v̄s v̄s: ⁊ filias v̄s
dare v̄s: ⁊ pariat filios ⁊ filias: ⁊ multiplicabim i b̄
⁊ nolite ēē pauci nūero: ⁊ q̄rite pacē citat⁹ ad
trāsmigrare vos feci ⁊ orate p ea ad dñm: q̄ i pa
ce illi trāsmigrabit⁹. Ihec v̄s dñs exercitū deus
isrlā. Nō vos seducat pphete v̄s q̄ sūt in medio ve
strū ⁊ dūm v̄s: ne attēdāt: ad sōnia v̄s q̄ vos
sōnānt. q̄ falso ipi pphētāt vobis in nomine dñi
non misit eos v̄s dñs. Et hec v̄s dñs. Cū ceperint
sp̄rit in babilōe septuaginta āne: visitabo vos ⁊
suscitabo sup vos p̄bū mē bonū: vt reducā
vos ad locū isrlā. Ego ei scio cogitationes quas cogito
sup vos v̄s dñs: cogitationes pacis ⁊ nō afflictōis
vt dem vobis finē ⁊ p̄ntēs ⁊ luocabitis me ⁊ vi
uentis ⁊ orabit⁹ me ⁊ ego eadē v̄s: dñs me ⁊
luemini. Cū q̄sieritis me in toto cōde v̄s: inue
nietis v̄s vobis ait dñs. Et reducā capnitate v̄ram
⁊ p̄gregabo eos vt de vniuersis gēnib⁹ ⁊ de cūcīs
locis ad q̄ expulsi vos v̄s dñs. Et reuertit⁹ os faciā
de loco ad quē trāsmigrare vos feci: q̄ dixisti su
scitabit nobis dñs pphetas in babilōne. Et hec
v̄s dñs ad regē q̄ sedet sup solū dñi: ⁊ ad oīm po
pū q̄ habitat⁹ v̄s v̄s: ad frēs v̄s q̄ nō sūt
egressi vobiscū in trāsmigrationē. Ihec dicit do
min⁹ exercitū. Ecce mittam in eos gladium et

sup. 1. 4. d.

fame et pestem: et ponam eos quasi ficus malas q̄ comedi nō possunt: eo q̄ pessime sint: persequar eos in gladio et in fame et in pestilentia. Et dabo eos in vexationem vniuersis regnis terre: in maledictione et in stupore et in sibi: et in opprobrii cunctis gentib⁹ ad quas ego eieci eos: eo q̄ nō audierint vba mea dicit dñs: nulli ad eos p̄ seruos meos pphetas de nocte cōsurgens et mittens: non auditis dicit dñs. Et ego audire vbi dñs ois tras migratio quā emisi de iherlm̄ in babilonē. Ihec dicit dñs exercitū de⁹ isrl̄ ad achab filiū chulie et ad sedechiā filiū maasie q̄ pphetauit vobis in nomine meo mēdicator. Et ego tradā eos in manu nabuchodonosor regis babilonis: et percutiet eos in oculis vris. Et assumet ex eis maledictio et transmigrationi iude q̄ est in babilone dicentiu. Ponat te dñs sicut sedechiā et sicut achab quos frigit rex babilonis in igne p̄ eo q̄ fecerint stulticiā in israhel: mechati p̄m in vxoio amicoꝝ suoz: et locuti sūt vbi in noie meo mēdicator q̄ nō mādaret eis. Ego sū iude et testis dñi dñs. Et ad semel neclāmit dñs. Ihec dicit dñs exercitū de⁹ isrl̄ p̄ eo q̄ misisti in noie meo liberos ad oēs p̄p̄m q̄ est in iherlm̄ et ad sophonā filiū maasie sacerdotē et ad vniuersos sacerdotes dices: dñs dedit te sacerdotē p̄ iohāde sacerdotē vt sis dux in domo dñi sup oēs vris arripitū et pphetauit vt mittas eū in nerub: in carcere. Et nūc quare nō increpas iheremiā anthoniē q̄ pphetauit vobis? Et si per hoc misit in babilonē ad nos dices. Longus est edificatus domus et habitatus: et plātate hortos et comedite fruct⁹ eoz. Legit q̄ sophonias sacerdos libū isrl̄ auriū iheremie pphete. Et factū est verbum dñi ad iheremiā dices. Dicit ad omne transmigrationē dicens. Ihec dicit dñs ad semel neclāmit. P̄ eo q̄ pphetauit vobis semel: et ego nō misi eū: fecit vos cōfidere in mēdacione: et circo hec dicit dñs. Et ego visitabo sup semel neclāmit et sup semen ei⁹. Nō erit ei vir sedens in medio p̄p̄i sui: et nō videbit bonū q̄ ego facias p̄p̄o meo ait dñs: q̄ p̄uaricationē locutus est ad versus dñm.

C. S. P̄ omittit tristitias. de captiuitate iude subdit. de gaudio liberationis et ritione in hostes populi.

Ite verbum q̄ factū est ad iheremiā a dño dicens. Ihec dicit dñs deus isrl̄: dicens. Scribe tibi oia verba q̄ locut⁹ sū ad te in libro. Et ecce em dies veniant dicit dñs: et cōuertā cōuersionē p̄p̄i mei isrl̄ et iuda. ait dñs et cōuertā eos ad terrā quā dedi patrib⁹ eoz: et possidebit eā. Et hec vba q̄ locut⁹ est dñs ad isrl̄ et ad iuda. Et hec dicit dñs. Et ecce terror et audiuim⁹. Formido: nō est par. Interrogat et videt si generat mascul⁹. Quare gaudi ois viri manū sup libū suū q̄n parturiēt: et cōuerse sūt vniuersae facies in aurum. Et quia magna dies illa nec est siliū ei⁹: et p̄p̄is tribulatiōis est iacob: et ex ipso saluabit⁹. Et erit in dies illa ait dñs exercitū: cōterā iugū eius de collo moriet vincula ei⁹: dirū p̄. Et nō dñs bati ei⁹ ap̄l⁹: alientis feruent p̄ eo deo suo: et dñs regis suo q̄ suscitabo eis. Et dñs nō timentas ferue me⁹ iacob ait dñs: neq̄ pauca

isrl̄: q̄ ecce ego saluabo te de terra lōgiqua: et sermen tuū de terra captiuitatis eoz. Et reuertet iacob et quiescet: cunctis affluet bonis et nō erit quē formidet: q̄m tecū ego sū ait dñs: saluē te. Faciā em p̄sumationē in cunctis gentib⁹. In quos dispersi te: ait nō faciā in p̄sumationē: et castigabo te in iudicio: vt tibi nō videaris innot⁹: q̄ hec dicit dñs. Insanabilis fractura tua pessima plaga tua. Nō est q̄ iudicet iudiciū tuū ad alligandā curationē: tuā vrilas nō est tibi. Admā amatores tui oblit sunt tui: teoz non q̄rent. Plaga em limici p̄cū te castigatiōis crudel⁹. P̄ opter multitudinē iustas: te dura facta sūt p̄cā tua. Quid clamas sup t̄r̄tione tua? Insanabilis est dolor tu⁹. P̄ opter multitudinē iniquitatis tue et p̄pter dura p̄cā tua feci hec tibi. P̄ opter ea oēs q̄ comedit te deuorabit⁹ et vniuersi hostes tui in captiuitatem ducent. Et oēs q̄ te vastat vastabūt cunctos p̄datores tuos dabo in p̄dā. Obdura em cunctis tibi: et a vulne rib⁹ tuo sanabo te: dicit dñs. Et electi vocant te syō hec est q̄ non habebat redēntē. Ihec dicit dñs. Et ego cōuertā cōuersionē tabernaculoꝝ iacob: et tectis ei⁹ miserebor. Et edificabit ciuitas in excelso suo: et tēp̄i iuxta ordinē suū fundabit. Et egrediet⁹ de eis laus vroz iudentiu: multi p̄plicabo eos: et nō minuent⁹: et glorificabo eos: et nō attenuabunt⁹. Et erit siliū ei⁹ sicut a principi: et cecus ei⁹: cōiā me pmanebit: visitabo aduersum oēs q̄ tribulāt eū et erit dux ei⁹: et eoz p̄cep̄e de medio ei⁹: p̄ducet: applicabo et rācedet ad me. Quis em iste est q̄ applicet cor suū vt appropinquet mihi? Ait dñs. Et eritis mihi in p̄p̄m et ego ero vobis in deū. Et ecce turbo dñi furor egrediet⁹ p̄cella ruens in capite ipsoꝝ: quiescet. Nō auert ira indignationis dñs: donec faciat et cōpleat cogitationem cordis sui. In nouissimo dierū intelligetis ea.

C. S. Post plenitudinē gentiū intrat isrl̄ ad fidē. de plātū. de cōsolatiōe et ratiōe sup montē siliū suū. reuocat domū et effraim et isrl̄ ad fidē. de xpi natiuitate et sacramēto corporis et sanguinis ei⁹. q̄ vniuersisq̄ moies in p̄cō suo. de redēctiōe ciuitatis iherlm̄.

xxxj.

In illo t̄p̄e dicit dñs. Ero deus vniuersis cognatiōib⁹: et cunctis: et ipsi erunt mihi in p̄p̄m. Ihec dicit dñs. Inuenit grām in deserto popl⁹ q̄ remanserat gladio. Et ad et requiē suā israhel. Longe dñs apparuit mihi: et in charitate p̄petua dilexi: et deo attraxi te mihi. Et iherlm̄ edificabo et edificabit⁹: virgo israhel. Adhuc onaber⁹: et tympanis tuis et egrediet⁹ in choro iudentiu. Adhuc plantabis vineas in montibus samarie. Plantabunt plantatiōes et donec tēpus veniat non vindemiam: et erit dies in qua clamabūt casti odes in monte effraim. Surgite et ascendant. In syon ad dñs deū nostrū q̄ hec dicit dñs. Et iudate in leticia iacob et iherlm̄: et contra caput gentiū: personate et canite et dicit. Salua dñs poplū suū reliquias israhel. Et ego adducā eos de terra adlonis: et congregabo eos ab extremis terre: et dñs regis et dñs claud⁹ et p̄gnā et paries simul cētus magn⁹ reuertētis

ifra. 4. 6. g.
et ifra. 4. 4. 8

huc. In fetu veniet et in mla reducat eos. Et ad-
ducit eos p torrentes ad qz in via recta et non ipin-
guet in ea qz facti sunt israel pfr: efratim pimo-
genit me. Et. Audite vbi dicit gentes: annucia-
re in iustis qz pcul sunt: dicite. Qui dispit israel
pgregabit eu et custodiet eu sicut pastor gregem
suum. Redimet enim dñs iacob et liberabit eu de ma-
nu potentioris. Et veniet et laudabit in mote syo
et confluent ad bona dñi sup frumeto: vino et oleo et
feru pecoru et armento:z. erigat alia eoru qst boni
irriguet:z vltra nō erurient. Tunc letabit virgo
in choio: iuvenes et fenes siml. Et conuertat luctu
eorz in gaudiu et cōsolabor eos: letificabo a do-
loie suo. Et inebuiabo alam sacerdotu pinguetle
et pplus me bonis adimplebit: ait dñs. Ihec di-
cit dñs. Ite in excelsu audita et lamentatiōis lu-
ctus et stertus: Rachel plorabit filios suos: et nolētis
cōsolari sup eis qz nō sunt. Ihec dicit dñs. Ite
scat vor tua a ploratu et oculi tui a lachrymis qz est
merces opit tuo: ait dñs. Et reuertent de terra il-
mi: et est spes nouissimis tuis: ait dñs. Et reuertet
sity tui ad terminos suos. Audiens audiuit efratim
transmigrante. Castigasti me dñs: et eruditus suz
qst iuenculus indomit. Et dñs eruit me et cōuertit
qz tu dñs deus me. Postqz em cōuertisti me: egi
penitētia: postqz ostendi mihi pculi semur meū
et cōsolatus suz et eruditus sustinui opprobriu ad o-
lescētie mee. Et fili pbonariabz mihi efratim: si
puer delicat qz ex quo locut sum de eo ad huc re-
cordabor et. Quidcirco perturbata sunt viscera mea
sup eu miserans miferor ei et ait dñs. Statue ei
in specula pone rati amaritudines. Dirige cor tuū
in via rectā in qua abulasti. Reuere virgo isrl:
reueret ad ciuitates tuas istas. Usqz qd belius di-
soluerit: silta vaga: et creauit dñs nouū sup terrā
femina circūdabit virū. Ihec dicit dñs exercitū
deus isrl. Adhuc dicent verbu istud in terra iuda
et i vrbibz et ei cū cōuertero captiuitatē eoz. Bñdi-
cat tibi dñs pulchritudo iusticie: mons sancti. Et
habitabit in eo iudas et oēs ciuitates eius simul
agricolce minātes greges: qz inebuiat alam las-
sam: et oēm alam elurientes saturauit. Ideo quasi
de somno suscitatus sum: et vidi et somnus meus
dulcis mihi. Et ecce dies veniet dicit dñs: et semia-
bo domū isrl et domū iuda semie domini et semine ia-
mentop. Et sicut vigilauit sup eos vt euellere: et
demoliret et dissiparem et disperderet et affligeret
sic vigilabo sup eos vt edificem et plantet: ait dñs.
In diebz illis nō dicet vltra: pfer comedet vā
acerba: et dñes filioz obstupuerit: qz vnusquisqz
in litgate sua mouet. Ideo qd qui comederit vā
acerba obstupescet denre et. Et ecce dies veniet
dicit dñs: feria domū israel et domū iuda fed
nouū. Nō scdm pactū qd pepigi cū patribz vñs
die qua apprehendi manū eoz vt educerem eos de
terra egypti: pactū qd irritū fecerūt: ego dñat
sum ego dicit dñs: sed hoc erit pactū qd feria cū
domo israel. Post dies illios dicit dñs dabo legē
meā in visceribz eoz: in corde eoz scribā eam: et
ero eis in deū et tibi erunt mihi in pplm. Et nō do-
cebit vltra vir pprimū suū: vir fratrē suū: dicens
cognoce dñm. Ideo eis cognosce me a minimo
eorz vsqz ad maximū: ait dñs: ppiaboz iniqua

et eoz: et pti eoz nō memoraboz amplī. Ihec dñs
ait dñs qd dat solē in lumine diei: et dñm iune et stel-
larū in lumine noctis: turbat mare et sonant flu-
tius ei: dñs exercitūz nomen illi. Sed defecerunt
leges iste corā me dicit dñs: tunc et semen isrl defi-
ciet vt nō sit gens corā me cūcis diebus. Ihec dñs
ait dñs. Si mensurari poterit celli sursum et inue-
stigare fundamēta terre deorsum: ego abiciam
vniuersum semen isrl ppter omia qz fecerūt dicit
dñs. Et ecce dies veniet dicit dñs: et edificabit ciui-
tas dñs a turre ananēbel vsqz ad portū āguli. Et
eribit vltra nomā mensure in cōspectu ei: super
collem gareb: et circuibit goatha et oēm vallē ca-
daucrū et cineres et vniuersam regionē moitis ad
torrentē cedron et vsqz ad angulū porte equorum
orientalis. Sanctū dñs nō euellatur: nō destrue-
tur vltra impetrium.

C Et Hieremias a carcere pphetat sedechiā
captiū et obardū ducendū in babilonem: et emir
agrū in anathot: et ait dñm p ppro suo. Sermo
dñi ad eū de incendio bīherale: de liberatione
captiuorum.

V Erubum qd factū est ad hieremīā a dñō
in dñmo decimo sedechie regis iuda: ipse
est ann octauusdecim nabuchodonoso-
for. Tunc exercitūz regis babilonis ob-
sidebat iherlm: hieremias ppheta erat clausus
in atrio carceris qz erat in domo regis iuda. Clau-
serat enim eū sedechias rex iuda diceb. Quare va-
ticinarius diceb. Ihec dicit dñs. Et ecce dabo et
nitatē istā in manus regis babilonis et capiet eū
et sedechias et rex iuda non effugiet de manu chal-
deos: sed trahetur in manu regis babilonis: et
loquetur os eius cū ore illius: et oculi eius oculos
illius videbunt: et in babilonē ducet sedechias:
et ibi erit donec visum eū: ait dñs. Si autē dimi-
caueritis a duersum chaldeos nichilū pperū ha-
bebitis. Et dixit hieremias. Factū est verbus dñi
ad me dicens. Et ecce ananēbel filius sēliū patrue-
lis tuo venit ad te dicens. Ene tibi agrū meū:
qui est in anathot. Tibi em cōpetit ex pioinqui-
tate vt cmas. Et venit ad me ananēbel filius pa-
trui mei scdm verbum dñi ad vestibulū carceris:
et ait ad me. Posside agrū meū qui est in anathot
in terra bēdania qz tibi cōpetit hereditas: et tu p
pinguiss eo vt possideas. Intertici autē qz verbu
dñi esset. Et emi agrum ab ananēbel filio patrui
mei qui est in anathot. Et appendi et argenti
septem stateros: decem argenteos et scripsi in li-
bro et signaui et addidi libris testis. Et appendi argē-
tum in statere et accēpi libris possessionē signatā
et stipulationē et rata et signa forisfecit. Et dedi
librū possessionis baruch filio neri filij masie in
oculis ananēbel patrueilis mei et in oculis testibz
qui scripti erant in libro empōis et in oculis olm
tudeorū qd sedebāt in atrio carceris. Et cepi bar-
uch corā eis diceb. Ihec dicit dñs exercitūz de
isrl. Sumē libros istos libris empōis hūc signa-
ti et libru hūc qd aptus est: et pone illos in vase fi-
culi: vt pmanere possint dieb multz. Ihec em dñs
dñs exercitūz de isrl. Adhuc possidebunt domū
et agri et vinee in terra ista. Et osiui ad dñz post
qz tradidi librum possessionis baruch filio neri dñi

supra. 3. g.
Mat. 1. c.

Eze. 18. 4.

Iherf. 8. c.
f

supra. 1. 4. c.
Iherf. 8. c.

Jeremias

cena. **W**eu heu heu dñe deus. Ecce tu fecisti celli et terrā in fortitudine tua magna et in brachio tuo extenso. Non erit tibi difficile omne verbum quod facio miam in nubibus: et reddis iniquitatem patrum in sinu filiorum eorum post eos. Fortissime magne et potens: dñe exerceat nomen tibi magnus consilio et inconfundibilis cogitatio: oculi aperti sunt super omnes vias filiorum ad ut reddas unicuique secundum vias suas et secundum fructum adiunctionis eius. Quia posuisti signa et potentia in terra egypti visus ad diem hanc et in iherusalem et tibi fecisti nomen sicut est diebus hec. Et eduisti populum tuum israel de terra egypti in signis et potentia et in manu robusta et in brachio extenso et in terrore magno: dedisti eis terram hanc quam iurasti patribus eorum: ut dares eis terram fluentem lacte et melle. Ingressi sunt et possederunt eam. Et non obdixerunt voci tue: et in lege tua non ambulauerunt: oia quae mandasti eis ut facerent non fecerunt: et euenerunt eis oia mala hec. Ecce munitiones extructae sunt aduersum ciuitatem ut captiatur et visus data est in manus chaldeorum: et in manus regis babilonis qui praestant aduersus eam a facie gladii et famis et pestilentiae: quos locutus es ac ciderunt ut turpe cernis. Et tu dicis michi domine dñe eme agrum argento et adhibe testes: cum visus data sit in manus chaldeorum. Et factus est verbus dñi ad hieremiam dicens. Ecce ego dñs deus vniuersae carnis. Nunquid michi difficile erit omne verbum? propterea hec dicit dñs. Ecce ego tradam ciuitatem istam in manus chaldeorum et in manum regis babilonis et capient eam: et venient chaldei plantantes aduersum vias hanc et succident ea: et ignis comburent eam: domos in quarum domatib' sacrificabat baal et libabant dñs alienis idola amina ad iritandum me. Erant enim filii israel et filij iuda iugiter facientes malum in oculis meis ab adolescentia sua filij israel et visus nunc exacerbat me in opere manuum suarum dicit dñs: quia in furore et in indignatione mea facta est michi ciuitas hec a die qua edificauerunt eam visus ad diem istum qua auferet de conspectu meo propter malum quod filioz israel et filioz iuda quae fecerunt ad iracundiam meam: proinde ipsi et reges eorum et principes eorum et sacerdotes eorum propter eum viri iudei et hiatores iherusalem. Et reuertetur ad me terra et non facies cum diceret eos et eruditur delinctor et nollet audire et acciperet disciplinam. Et posuerit idola sua in domo in qua inuocat et nomen meum ut polluerent eam: et edificauerunt excelsa baal quae sunt in valle filij ennon: ut iungeret filios suos et filias suas moloch: quod non mandauit eis: nec ascendit in cor meum ut faceret abominationem hanc: et in partem deduceret iudam. Et nunc propter ista hec dicit dñs deus israel ad ciuitatem hanc. De quo visus dicitur quod tradam in manum regis babilonis in gladio et in fame et in peste. Ecce ego congregabo eos de vniuersis terris ad quas eieci eos in furore meo et in ira mea et in indignatione graditi: et reducam eos ad locum istum: et habitare eos faciam in iherusalem: erunt michi in populum: et ego ero eis in deum. Et dabo eis cor: vnum et viam vnam ut timeant me: vniuersis diebus et bene sit eis in saecula eorum post eos. Et feriam eos pactis sempiternis: non delinam eis obsequere: et timor meus habet in corde eorum: ut non recedant a me: et stabit super eis cum bene eis fecero. Et plantabo eos in terra: et stabit super eos cum bene eis fecero. Et plantabo

bo eos in terra ista in veritate et in toto corde meo et in tota ala mea: quia hec dicit dñs. Sicut ad dicit super populum istum omne malum hoc grade: sic adducam super eos omne bonum quod ego loquor ad eos. Et possidebunt agri in terra ista de qua visus dicitur quod de terra ista: eo quod non remanserit deus in iherusalem: et daretur eis in manum chaldeorum. Agri ement pecunia et scribent in libro: et impietur signum: et testis adhibebitur in terra beilamin: et in circuitu iherusalem in ciuitatibus iuda et in ciuitatibus montanis et in ciuitatibus caespitibus: et in ciuitatibus quae ad austrum sunt: quia conuerterit captiuitatem eorum ante dñm.

¶ Et de conuersione iuda et iherusalem. et de emendatione et gaudio. et de grege transiente ad manus meritarum de christo nascituro et regno ipsius et sacerdotio perpetuo.

In factu est verbum dñi ad hieremiam secundum quod dicitur ad populum istum: et in atrio carceris dicens. Ihec dicit dñs: quia factus est et foumatur illud et paraturus dñs non me et. Clama ad mercedem dñi: et annuabo tibi gratiam firmam quae nescis. Quia hec dicit dñs deus israel ad domos vias huius et ad domos regis iude quod de structe sunt ad munitiones et ad gladium venientibus ut dimicent cum chaldeis et impleat eas cadaveribus hominum quos percussit in furore meo: et in indignatione mea abscidens faciem meam a ciuitate hac propter omnem malitiam eorum. Ecce ego adducam eis cicatricem et sanitatem et curabo eos: et reuelabo eis despectum: ne pacis et veritatis. Et conuertetur conuersio iuda et conuersio iherusalem: edificabo eos sicut apud prius: emundabo illos ab omni iniquitate sua: quia peccauerunt michi: propter quod clatus iniquitatem eorum in quibus deliquit michi et speruerunt me. Et erit michi in nomine et in gaudio et in laude et in exultatione cunctis gentibus terre quia audierit oia bona quae fecit super eis. et pauerunt et turbabunt in vniuersis locis et in omni pace quam ego faciam eis. Ihec dicit dñs. Adhuc audiet in loco isto quod visus dicitur esse de fertis eo quod non sit deus nec iumentum in ciuitatibus iuda et solus iherusalem quod desolata sit absque homine et absque habitatore et absque pecore: vos gaudietis et vos leticetis: vos ipsi et vos ipsos: vos dicitis. Consolanti domo exerceat quilibet bonum dñs: quia letum est michi et: et posita nota i domo dñi. Reducam et conuersio iherusalem a principio dicit dñs: et iherusalem dicitur exierit. Adhuc erit in loco isto deserta absque homine et absque iumento et in cunctis ciuitatibus eius: blacium pastorum et accubitus gregum in ciuitatibus montanis et ciuitatibus caespitibus: et in ciuitatibus quae ad austrum sunt in terra beilamin et in circuitu iherusalem in ciuitatibus iuda: adhuc transibunt greges ad manus nescientium: et dñs. Ecce die veniet dicit dñs et inspicabo populum bonum quod locutus sum ad domum israel et ad domum iuda. In die illa iherusalem ipe illo germine faciam quod germine iusticie et faciet iudiciis et iusticiis in terra. In diebus illis saluabit iuda: israel habitabit in iherusalem. Et hoc est nomen quod vocabatur cum dñs iust: noster. Quia hec dicit dñs. Non iterabit de deo vir quod fedat super thronum domus israel: et de sacerdotibus: et de leuitis non iterabit vir a facie mea quod offert aolocautomata et incendat sacrificia: et cedat victimas olusum diebus. Et factum est verbum dñi ad hieremiam dicens. Ihec dicit dñs

Epo 34. a.

supia. 2. f.
supia. 7. b.

supia. 2. a.

nus. Si irritū potest fieri pactū meū cuius die et pa-
ctu meū cuius nocte vñ nō sit dies et nōx in tēpoie
suo et pactū meū irritū esse poterit cum dāuid ser-
uo meo vñ nō sit ex eo filius q̄ regnet in throno ei⁹
et leuite et sacerdotēs ministri mei. Sicut enū me-
rari nō possunt stelle celī et metri harenē maris:
sic multiplicabo semen dāuid serui mei: et leuitas
ministros meos. Et factū est verbū dñi ad hierē-
miam dicens. Hāquid nō vidisti quid populi hic
locutus sit dicens: due cognationēs quas elegerat
dñs abiectione sunt: et populi meī despererūt eo q̄
nō sit vltra gēs corā eis. Illec dicit dñs. Si pactū
meū inter diē et noctē et leges celī et terre nō posui
equidem et semen iacob et dāuid serui mei p̄ioci-
am vt nō assumā de semine ei⁹ p̄incipes seminis
abiasā: ita et iacob. Reducā enī conuersionem
eorum et miserō ei⁹.

¶ C. S. p̄ena quia nō dimittunt seruos et an-
cillas hebēas liberos et p̄unitio cum tamen p̄o-
miserunt in templo cum solennitate vituli in duo
sciss.

xxxiii.

Verbū quod factū est ad hieremiam a
dño qđ nabuchodonosor rex babilōis
et ois exercitus eius vniuersiq̄ regna
terre que erant sub potestate ei⁹ et omnis
populi bellabāt cōtra hierusalē et p̄tra oēs vides
et dices. Illec dicit dñs deus israel. Elade et lo-
quere ad sedechiam regē iuda: dices ad eū. Illec
dicit dñs. Ecce ego tradā ciuitatē hanc in manu
regis babilonis: succedet eā igni. Et tu nō effu-
gies de manu ei⁹: sed cōp̄tēsiōne capieris et in
manu eius tradēris oculi tui oculos regis babi-
lonis videbūt: et os ei⁹ cū eo tuo loquet̄ et baby-
lonem introibis. Attamen autē verbū dñi fēde-
chia rex iuda. Illec dicit dñs ad te. Nō morieris
in gladio. sed in pace morieris. Et secūdū cōbūsto-
nes patrū tuorū regū p̄iociū qui fuerūt ante te sic
cōbūret te: et vñ dñs planget te: et verbū hoc ego
locutus sum dicit dñs. Et locut⁹ est hieremias p̄-
pheta ad sedechiam regē iuda vniuersa verba hęc
in hierusalē: et exercitus regis babilonis pugna-
bat cōtra hierusalē: et contra oēs ciuitates iuda q̄
reliq̄ue erāt cōtra lachis et cōtra azechā. Ille enī
superant de ciuitatibus iuda vides munite. Hęc
vñ quod factū est ad hieremiam a dño postq̄ per-
cussit rex sedechias fēdē cū oī populo in hierusa-
lem p̄dicādo vt dimitteret vniuersos seruos suos:
et vniuersos ancillā suā ille bēdixit et bēdixit liberos
et neq̄q̄q̄ domiarent ei⁹ ad et in iudeo et fratre
suo. Audierit ergo oēs p̄incipes et vniuersus po-
pulus qui intrāit pactū vt dimitteret vniuersos
seruos suos et ancillā suā liberos et vltra nō domina-
rentur eis. Audierit igit et dimiserūt. Et cōuersi
sunt de sepe et retraxerūt seruos suos et ancillā
suas quos dimiserunt liberos et subingauerūt in
famulos et famulas. Et factū est verbū dñi ad hie-
remiam a dño dicens. Illec dicit dñs de israel. Ego
percussī fedus cū patribus vestris in die qua edu-
xi eos de terra egypti de domo seruilitatis dicens.
Et cōpleti fuerint septē anni: dimittat vniuersus
fratrē suū bēdixit q̄ viderit: est ei⁹ et fuit tibi sex
annis: et dimittite eū et te liberabit. Et nō audierunt
patres vestri me nec inclinauerūt aurē suā. Et cō-

uersi estis vos hodie: fecistis quod rectus est in
oculis meis vt p̄dicaretis libertatē vniuersis
ad amicū suū et iussit pactū in cōspectu meo in
domo in qua inuocātū est nōmē tuū sup̄ eā. Et re-
uersi estis et p̄maculastis nōmē meū: et reducistis
vniuersos seruos suos et vniuersos ancillā suā q̄
dimiseratis vt essent liberi et sue potestatis et sub-
iugastis eos: vt sint vobis serui et ancille. Propter
ea hęc dicit dñs. Vos nō audistis me vt p̄dicā-
retis libertatē vniuersis fratri suo et vniuersis
amico suo. Ecce ego p̄dicō libertatē ad dñs ad
gladiū ad pestē et ad famem: et dabo vos in com-
mōnē cunctis regnis terre. Et dabo viros q̄ p̄e-
uaricant fedus meū et nō obseruauerūt verba p̄e-
deris quib⁹ assensī sunt in cōspectu meo: vitulum
quē cōderūt in duas partes: et transferāt inter
diuisiones eius: p̄incipes iuda p̄incipes hierusalē
eunuchi et sacerdotēs: ois populus terre q̄ tran-
sierunt inter diuisiones vituli: et dabo eos in ma-
nus inimicorū suorū et in man⁹ querentū alam eo-
rum: et erit mortificatiū eorū in escā volatilib⁹ celis
bestiis terre. Et sedechia regem iuda: p̄incipes
eius dabo in manus inimicorū suorum: et in ma-
nus querentium animas eorum: et in manus ex-
ercituum regis babilonis qui recesserunt a vo-
bis. Ecce ego p̄ceptio dicit dñs: et reducā eos in
ciuitatē hęc: et p̄elabunt aduersum eā et capiet
eam et incendit igni. Et ciuitates iuda dabo in
solitudinem eo q̄ nō sit habitator.

¶ C. S. Incrēpatur de obedientia. propter obe-
dientiam filioium ionadab filij rechab rechabi-
tis maledictio promittitur. benedictur stirps io-
nadab filij rechab.

xxxv.

Uerbū quod factū est ad hieremiam a
dño in dieb⁹ ioachim filij ioseph regi iu-
da: dicens. Elade ad domū rechabita-
rum et loquere eis et introduce eos in
domū dñi in vñā exedra thesauroꝝ et dabis eis
bibere vinū. Et assumpti lechoniā filij hieremie
filij abšame et fratres ei⁹ et oēs filios ei⁹ et vniuer-
sum domū rechabitarū et introduci eos in domū
vñā ad gazophiliatū filioꝝ anan filij iseydelle ho-
minis dei qđ erat iuxta gazophiliatū p̄cipiū sup̄
thesaurū manse filij selū qđ erat custos vestibuli.
Et posui corā filiis dom⁹ rechabitarū cibos p̄le
nos vino et calices: et dixi ad eos. Bibite vinum.
Et illi responderūt. Nō bibem⁹ vinū: quia ionadab fi-
lius rechab pater noster hęc p̄cepit nobis dicens. Nō
bibetis vinū vos et filij vestri vñs in sempiternū
Et domū nō edificabitis: et semētē nō ferietis:
vineas nō plantabitis nec habebitis: sed in taber-
naculis habitabitis cunctis dieb⁹ vestris: vtrius-
que diebus multis sup̄ faciem terre in qua vos pere-
grinamini. Obediūm⁹ ergo vocē ionadab filij re-
chab patris nostri in omnib⁹ que p̄cepit nobis
ita vt nō biberem⁹ vinū cunctis dieb⁹ nostris nos
et mulieres nostre filij filie nostre: ita nō edifica-
remus domos ad habitandū: vineā et agrum et
semētē nō habuimus sed habitauimus in taber-
naculis et obedientes fuim⁹ iuxta omnia que p̄e-
cepit nobis ionadab pater noster. Et āsit ascen-
dissent nabuchodonosor rex babilonis ad terras
nostrā: dixim⁹. Venite et ingrediamur in hierusa-

C
Ezob. 1. 1. a
Deut. 1. 5. c

Hieremias

lem a facie exercit^u caldeoꝝ: ⁊ a facie exercit^u sy-
rie ⁊ babilimⁱ in hierusalē. Et factū est verbus dñi
ad hieremiā dicens. Hec dicit dñs exercitū de^u
israel. Hade ⁊ dic viris iuda ⁊ habitantibus hie-
rusalē. Nūquid nō recipietis disciplinā vt obediat
is: vt vobis maledicā dicit dñs: Pccauerūt sermo-
nes ionadab filij rechab quos precepit filiis suis
vt nō biberēt vinū: nō biberūt vsq; ad diē hanc
q; obedierūt precepto patris sui. Ego autē locut^u
sum ad vos de mane cōsurgēs ⁊ loquēs: ⁊ nō obe-
distis michi. Multos ad vos oēs seruos meos pꝛo-
phetas cōsurgēs diluculo mittētes ⁊ dicens. Con-
uertimini vnusq; sꝑs a via sua pessima: ⁊ bonā facie
studia vestra: nollite sequi deos alienos neq;
colatis eos: ⁊ habitabitis in terra quam dedi vo-
bis ⁊ patrib^u vestris: nō inclinastis aurē vestrā
neq; audistis me. Firmaverūt igitur filij ionadab
filij rechab preceptū patris sui qd; preceperat eis
popul^u: autē iste nō obedivit michi. Idcirco hec bi-
dit dñs exercitū deus israel. Ecce ego adducā
sup iudā ⁊ sup oēs habitatores hierusalē vniuer-
sam afflictionē quā locut^u sum aduerſum illos eo
q; locutus sū ad illos ⁊ nō audierūt: vocaui illos
⁊ nō rēderūt mihi. Domui autē rechabitarū dixit
hieremias. Hec dicit dñs exercitū de^u isrl. Pꝛo-
pꝛo eo q; obedistis pcepto ionadab patris vestri: ⁊ cu
studistis oīa madata ei^u ⁊ fecistis vniuersa q; pce-
pit vobis: ppter ea hec dicit dñs exercitū deus
isrl. Nō deficiet vir de stirpe ionadab filij rechab
stans in conspectu meo cunctis diebus.

¶ C. S. Hieremias de carcere mittit baruch cū
libro: vt reuocet populum suum a via sua mala: ad
q̄m comburūt librum et alius scribitur contra
eum.

Et factū est in anno quarto ioachim fi-
lij ioſie regis iuda: factū est verbū hoc
ad hieremiā a dño dicens. Tolle volu-
men libꝛi: scribes in eo oīa verba que
locutus sum tibi aduerſum israel ⁊ iudā ⁊ aduerſum
oēs gentes a die quā locut^u sum ad te ex ore
dñi ioſie vsq; ad diē hanc: forte audiet domo iuda:
vniuersa mala q; ego cogito facere eis: reuertatur
vnusquisq; a via sua pessima: ⁊ pꝛopit^u ero
iniquitatib^u ⁊ peccato eorū. Locutus ergo hieremi-
as baruch filiū nerie: ⁊ scripsit baruch ex ore hie-
remie oēs sermones dñi quos locutus est ad eū
in volumine libꝛi. Et precepit hieremias baruch
dicens. Ego clausus sum ne valeo ingredi domū dñi.
Ingredere ergo tu ⁊ lege de volumine i quo
scripsisti ex ore meo verba dñi audiet populo in
domo dñi in die ieiunij: insuper ⁊ audiet vniuerſo
iuda qui veniūt de ciuitatib^u suis. Reges ei^u sꝑi
forte cadat oīano eorū in conspectu dñi: ⁊ reuertatur
vnusquisq; a via sua pessima: qm̄ magni furores
et indignatio est quā locut^u est dñs aduerſus po-
pulū hūc. Et fecit baruch filius nerie iuxta omnia
que preceperat hieremias pphetā legens a volu-
mine sermones dñi in domo dñi. Factū est autē
in anno quinto ioachim filij ioſie regis iuda i mē-
se nono predictauerunt ieiunij in conspectu dñi oī
populo in hierusalē ⁊ vniuersę multitudini q; con-
fluxerat de ciuitatibus iuda in hierusalē. Legit
baruch ex volumine sermones hieremie in domo

dñi in gazophylatio gamarie filij saphā scribe in
vestibulo superiori in introitu porte noue dom^u
dñi: audiet oī populo. Cūq; audisset michęas fi-
lius gamarie filij saphan oēs sermones dñi: exiit
bꝛo: descendit in domū regis ad gazophylatū scri-
be. Et ecce ibi oēs pꝛicipes sedebāt elisama filius
ba ⁊ daisaas filij semetie ⁊ helmathan filius acha-
boi ⁊ gamarias filij saphan: ⁊ sedechias filij ana-
nie ⁊ vniuersi pꝛicipes. Et nūciauit eis michęas
oīa verba q; audierat legētē baruch ex volumine in
auribus ppſi. Miserūt itaq; oēs pꝛincipes ad ba-
ruch iudā filiū nathanie filij selemie filij chusi de-
centes. Volumen ex quo legisti audiet populo:
sume in manu tua ⁊ veni. Tulit ergo baruch filij
nerie volumen in manu sua: ⁊ venit ad eos. Et di-
xerūt ad eum. Sede ⁊ lege hec in aurib^u nostris:
Et legit baruch in aurib^u eorū. Tūc cū audissent
oīa verba obſtupuerūt vniūquisq; ad proximum
suū: dixerūt ad baruch. Nūciare debemus regi
oēs sermones istos. Et interrogauerūt ei^u dīcē-
tes. Indica nobis: quō scripsisti omēs sermones
istos ex ore ei^u. Dixit autē eis baruch. Et ore suo
loquebat^u quasi legens ad me oēs sermōes istos:
et ego scribebā in volumine atramento. Et dixe-
rūt pꝛicipes ad baruch. Hade tabscōdē: tūc hie-
remias ⁊ nemo sciāt vbi sitis. Et ingressi sunt ad
regē in atrū. Porro volumē cōmēdauerūt in ga-
zophylatio elisame scribe ⁊ nūciauerūt audientē
rege oēs sermōes. Multos rex induit sumere ro-
lumen: qui tollens illud de gazophylatio elisame
scribe legit audietē regē vniuersi pꝛicipib^u qui
stabant circa regē. Rex autē sedebat in domo pꝛe-
mali in mēse nono ⁊ posita erat arula corā eo pte-
na pꝛunna. Cūq; legisset iudā tres pagellas oīe pte
tuorū: scidit illud scapello scribe et pꝛecit in ignem
qui erat sup arulā: pꝛone cōsumēct eo volumen
igni q; erat in arula. Et nō numerūt neq; sciderūt
vestimēta sua rex ⁊ oēs serui ei^u q; audierunt vni-
uersos sermones istos. Uerūtū helmathan dala-
as ⁊ gamarias contrā dixerūt regi ne cōbureret
libꝛū ⁊ non audierūt eos. Et pcepit rex hieremiel
filio amelech ⁊ sarai filio esriel ⁊ selemie filiū
debel vt cōpēderēt baruch scribā ⁊ hieremiā
pphetā. Abscōdit autē eos dñs. Et factū est ver-
bū dñi ad hieremiā pphetā: postq; combusserat
rex volumen ⁊ sermones quos scriperat baruch
ex ore hieremie dicens. Barum tolle volumē aliū
et scribe in eo oēs sermones pꝛeatos q; erāt in pꝛi-
mo volumine quod combussit ioachim rex iuda.
Et ad ioachim regem iuda dices. Hec dicit do-
minus. Tu combussisti volumen istud dicens.
Quare scripsisti in eo annūciātes: festinus veniet
rex babilōis ⁊ vastabit terrā hāc: ⁊ cessare faciet
ex illa hōiem ⁊ iumentū. Pꝛopterea hec dicit do-
minus de^u cōtra ioachim regē iuda. Non erit ex
eo q; sedeat sup solū dāuid: ⁊ cadauer ei^u pꝛoſiectu
erit ad estū pꝛ diē ⁊ ad gelū pꝛ noctē. Et visitabo cō-
tra eū ⁊ cōtra semen ei^u: cōtra seruos ei^u ⁊ iniqui-
tates suas: ⁊ adducam sup eos ⁊ sup habitatores
hierusalē ⁊ sup viros oīs mālū q; locutus
sum ad eos et nō audierūt. Hieremias autē tulit ro-
lumen aliud ⁊ dedit illud Baruch filio nerie scri-
be qui scripsit in eo ex ore hieremie oēs sermōes

Sup. 15.b.
et. 15.b.

D

M

B

C

libri quē p̄buserat ioachis rex iuda igni: et insup
addit sūt p̄mōes multo plures q̄ antea fuerant.
¶ C. S. Sed ecclias mādāt orare pio nobis dñs
et interi vult israel egredi capis. in carcerē mitti
rex euz alloquit in vestibulo carceris: t̄ tota
pante quotidie datur.

xxvii.

In regnavit rex sedechias fili' ioseph pio
iochonia filio ioachim quē cōstituit re
gem nabuchodonosor rex babilonis in
terra iuda: t̄ nō obedivit ipse t̄ serui ei'
t̄ populi' terre verbum dñi quē locut' est in manu
hieremie p̄phete. Et misit rex sedechias iuchal
filiū semetrie et sophonias filiū maasie sacerdotem
ad hieremias p̄phetā dicēs. Quia p̄ nobis dñm de
um nostrū. Hieremias at libere ambulabat i me
dio populi. Nō em̄ miserat eū in custodiam carce
ris. ¶ Igit' exercit' pharaonis egressus est de egi
pt̄: et audiētes chaldei qui obidebāt hierim dū
lucem domū nūciū recesserūt ab hierusalē Et factū
est verbum dñi ad hieremias p̄phetā dicē alioec
dicit dñs de' israel. Sic dicētis regi iuda qui mi
sit vos ad me interrogandū. Ecce exercitus pha
raonis qui egressus est vobis in auxiliū reuertet
in terrā suam in egyptū t̄ rediēt chaldei: t̄ bella
bunt cōtra ciuitatē hanc: capiet eā et succendēt
igni. Hec dicit dñs. Nolite decipere alios vestros
dicētes. Eūtes abibitis t̄ recedēt a nobis chaldei
q̄ nō abibit. Sed t̄ p̄cussuritis oēm exercitū
chaldoe: q̄ pellantur ad ducrum vos t̄ dereli
cti fuerint eis aliqui vulnerati: lingui de tēto
rio suo cōfurgēt: incendēt ciuitatē hanc igni. Ergo
cū recesserūt exercit' chaldoe: ab hierusalē pio
pter exercitū pharaonis egressus est hieremias
de hierusalē: vt iret in terram beniamin t̄ diuide
ret ibi possessionē in cōpectu ciuiū. Cūq̄ peruē
nisset ad positā beniamin erat ibi custos porte p
vices nōie hierias fili' selemie filij ananie: t̄ ap
pichēdit hieremias p̄phetā dicēs. Ad chaldeos
profugis. Et respondit hieremias. Falsum est non
fugio ad chaldeos. Et nō audiuit eū sed cōprehē
dit hierias hieremias: t̄ adduxit eum ad p̄cipues.

¶ Quia obierat p̄cipues p̄ra hieremias cesum eū
miserit in carcerē qui erat in domo ionathā scri
be. Ipse em̄ p̄positus erat sup carcerem. Itaq̄
ingressus est hieremias in domū laci: t̄ in ergastu
lari: sed ibi hieremias dieb' multis. Differo
autē sedechias rex tulit eū: t̄ interrogauit euz in
domo sua abscondit: dixit putas ne est sermo a
dñs. Et dixit hieremias. Est. Et ait. In man' re
gis babilonis tradieris. Et dixit hieremias ad re
gem sedechias. Quid peccauit tibi t̄ seruis tuis et
populo tuo: quod misisti me in domū carceris? Vbi
sunt p̄phete vestri q̄ p̄p̄hebant vobis: dice
bant nō veniet rex babilonis sup vos t̄ sup terrā
hanc? Hic ergo audi obsecro dñe mi rex. Valeat
deprecatio mea in aspectu tuo: ne me remittas
in domum ionathā scribe ne moriar ibi. P̄cepit
ergo rex sedechias vt traderet hieremias in ves
tibulo carceris t̄ daret ei tota die panis: ex
cepto palmite domocōsumeret oēs panes de
ciuitate. Et misit hieremias i vestibulo carceris
¶ C. S. p̄cipues petunt hieremiam occidi: in
lacum mittitur vbi non erat aqua sed lutum: ab

demelech extrahit eum regi ea que prius predi
catere iubet vt celet.

xxviii.

Ali diuit aut' saphachias fili' modai t̄ hie
delias fili' p̄phar t̄ iuchal fili' selemie
t̄ p̄phar filii' melchire sermones quos
hieremias loquebāt ad oēm populum
dicēs. Hec dicit dñs. Quicūq̄ māserit in ciuita
te hac mouet gladio t̄ fame t̄ peste. q̄ aut' p̄posi
gerit ad chaldeos viuet: t̄ erit alia ei' solipes et vi
uens. Hec dicit dñs. Tradēdo tradetur ciuitas
hec in manu exercit' regis babilonis capiet eā
Et dixerūt p̄cipues regi. Bogam' t̄ occidat ho
mo iste De industria em̄ dissolut man' viroz q̄
lantiū qui remiserūt in ciuitate hac: manus vni
uerſi populi loquens ad eos vulnera verba hec
Siquidē homo iste nō querit pacē populo huic:
sed malū. Et dixit rex sedechias. Ecce ipse in ma
nibus vestris est. Nec em̄ as est vobis q̄cō nega
re. Tulerūt ergo hieremias et proiecerūt eū in las
cum helchire filij amelech qui erat i vestibulo car
ceris t̄ submiserūt hieremias in fūmū in lacū in q̄
nō erat aqua sed lutū. Descēdit itaq̄ hieremias
in censū. Audiuit aut' abdemelech ethiops vir eu
nachus qui erat in domo regis: q̄ misit hier
emiam in lacū. Porro rex sedebat in porta bentia
min. Et egressus est abdemelech de domo regis
et locut' est ad regē dicēs. Dñe mi rex male fecer
unt viri isti oia q̄cōs p̄petrauerunt cōtra hie
remiam p̄phetā: mittētes eū in lacū vt mori ibi
fame. Nō sunt em̄ panes vitra in ciuitate. P̄cep
it itaq̄ rex abdemelech ethiopi dicēs. Tolle te
cum hinc triginta viros: t̄ leua hieremias p̄ophe
taz de lacu anteq̄ moriā. Assumpsit ergo abde
melech scēdā viris ingressus est domū regis q̄ erat
sub celario t̄ tulit inde veteres pannos t̄ ānqua
vestimēta que cōpūnerat et submisit ea ad hie
remias in lacū per funiculos. Dixitq̄ abdemelech
ethiops ad hieremias p̄phetam. Pone veteres
pannos et hec scissa t̄ putrida sub cubito manū
tuaz et super funes. Fecit ergo hieremias sic Et
extraxerūt hieremias fūmū: t̄ eduxerūt eū de las
cu. Misit autē hieremias in vestibulo carceris.
Et misit rex sedechias t̄ tulit ad se hieremias pio
phetam ad ostiū tertium quod erat in domo dñi.
Et dixit rex ad hieremiam. Interrogo ego te se
monē ne abscondas a me aliquid. Dixit autē hie
remias ad sedechias. Si annūciauero tibi: nunquid
nō iterificies me? Et si cōsiliū dederō tibi: nō me
audies. Iurauit q̄ rex sedechias hieremias clam
dicēs. Quis dñs q̄ fecit nobis aliam dñs? Occide
rote t̄ si tradidero te in man' viroz istoz q̄ que
rūt aliam tuā. t̄ dixit hieremias ad sedechias. Hec
dicit dñs exercitū de' israel. Si profectus eris
rio ad p̄cipues regis babilonis viuet alia tua et
ciuitas hec nō succendēt igni et saluus eris tu et
dom' tua. Si aut' nō exieris ad p̄cipues regis ba
bylonis tradet ciuitas hec in man' chaldeorum
et succedēt eā igni t̄ tu nō effugies de manu eoz.
Et dixit rex sedechias ad hieremias. Sollicit' suz
piopter iudeos qui trāssugerūt ad chaldeos ne
foste tradar in man' eoz: t̄ illudāt michi. Respo
dit autē hieremias t̄ dixit ei. Non te tradet. Audi
quēso vocē dñi quaz ego loquor: ad te t̄ bene tibi

supra. i. c.

infra eodē

Jeremias

erit et viuet ania tua. q. si noluero egredi: iste est sermo que ostēdit michi dñs. Ecce oēs mulieres q̄ remanserūt in domo regis iuda: educens ad p̄ncipes regis babilonis et ibi dicit. Sed uerūt te et p̄uialuerunt aduersum te viri pacifici tui: de- merferūt te in ceno et in lubico pedes tuos: et re- cesserūt a te. Et oēs vxores tuas filij tui educens ad chaldeos: et nō effugies man⁹ eorū: sed in ma- nu regis babilonis capieris et ciuitatē hanc cōbu- ret ignis. Dixit ergo sedechias ad jeremias. Nil- las sciet verba hec et nō morietur. Si autē audie- rint p̄ncipes q̄ locut⁹ sum tecū: uenerunt ad te: et dixerit tibi quid nobis quid locut⁹ sis: et re- ge ne celes et nō te interficiemus: et qd locut⁹ est tecū: res: dices ad eos. Prostrati ego p̄ces me- as corā rege ne me reduci traheret in domū iona- thā et ibi morerer. Venerūt ergo oēs p̄ncipes ad jeremiā et interrogauerūt eū. Et locut⁹ est eis iuxta oīa q̄ba q̄ p̄cepit et iter. Et cessauerūt ab eo. Nihil em fuerat audiri. Māuit vero hie- rēmiā in vestibulo carceris usq̄ ad diē q̄ capta est hierusalē. Et factus est ut caperetur hierusalē.

¶ S. Capta ciuitate sedechias fugit cōp̄tē- ditur excecā nabuzardā et godolias et pauperes populi in hierusalē dimittit: et godolie commit- tit hieremiā p̄phetā abedemelech saluaf. xxxix.

¶ Anno nono sedechie regis iuda mense decimo venit nabuchodonosor rex ba- blyonis et oīs exercit⁹ ei⁹ ad hierusalē et obsidebāt eā. Undecimo autē anno se- decchie mēse quarto quita mensis: aperta est ciui- tas: et ingressi sunt oēs p̄ncipes regis babilonis et sedet in porta mediane: nergel serefer semegar nabufar sabirapaces neregelserefer rebmag et oēs et reliqui p̄ncipes regis babilonis. Et q̄ vi- disset eos sedechias rex iuda et oēs viri bellato- res fugerūt et egressi sunt uoce de ciuitate p̄tiaz hōiū regis: per portam que erat inter duos mu- ros: et egressi sunt ad viā deserti. Persecut⁹ est autē eos exercit⁹ chaldeorū et cōp̄tēderūt sedechiā in cāpo solitudinis hierichontine: et caprū addu- xerūt ad nabuchodonosorē reges babilonis in re- bliam que est terra emath: et locut⁹ est ad eū iudi- cia. Et occidit rex babilonis filios sedechie in re- bliam in oculis ei⁹ et oēs nobiles iuda occidit rex babilonis. Oculos quoq̄ sedechie eruit: et vinxit eū cōpedibus ut ducere in babilonē. Domum quoq̄ regis et domū vulgi succederūt chaldei igni: et murū hierusalē subuerterūt. Et reliquias po- puli que remaserāt in ciuitate: et p̄ofugos q̄ trās- fugerāt ad eū et superfluos vulgi q̄ remaserāt trās- fluit nabuzardā magister militū in babilonē: et de plebe pauperū qui nichil penit⁹ habebant di- misit nabuzardā magister militū in terrā iuda: et dedit eis vineas et cisternas in die illa. P̄cepit autē nabuchodonosor rex babilonis de hieremia: nabuzardā magistro militū dicens. Tolle illum et pone eum sup̄ oculos tuos: nichilq̄ ei⁹ mali facias: sed vt voluerit sic facias ei. Misit q̄q̄ nabuzardā p̄ncipes militie et nabu et sedbā et rapaces et nere- gel serefer et rebmag et oēs optimates regis ba- blyonis miserūt et tulerūt hieremiā de vestibulo carceris et tra- diderūt eū godolie filio aichan filij

saphan: et intraret in domū et habitaret in popu- lo. Ad hieremiā autē factus fuerat sermo dñi cum clausus esset in vestibulo carceris dicens. Vade et dic abedemelech ethiopi dicens. Illece dicit dñs ex- ercitus deus israel. Ecce ego inducā sermone meos sup̄ ciuitatē hanc in malū et nō in bonum: et erūt in p̄spectu tuo in die illa: et liberabo te in die illa ait dñs. Et nō traderis in manū viros quo- rum fouidas: sed eruēs liberabo te et gladio nō ca- des. sed erit tibi ania tua in salutē: qm me habui in fiducia: et dominus.

¶ S. De liberatione hieremie. de godolia p̄- positio populi de iohannan p̄dixit godolie q̄ bismael vellet eū occidere: et fecit q̄ nō credidit: et

¶ Sermo qui fact⁹ est ad hieremias dñs postq̄ dimissus est a nabuzardā magi- stro militie de rama quodolias tulit eū v̄ctum cathenis in medio oīm q̄ migra- bant de hierusalē et iuda et ducebant in babilo- nem. Tollens ergo p̄ncipes militie hieremiā di- xit ad eū. Dñs deus tuus locutus est malū sup̄ lo- cum istū et adduxit et fecit dñs sicut locutus est q̄ peccastis dñs et nō audistis vocē ei⁹ et fact⁹ est vo- bis sermo h̄c. Nūc ergo ecce solui te hodie de ca- thenis que sunt in manib⁹ tuis. Si placet tibi venias mecum in babilonē: et ponā oculos me- os sup̄ te. Si autē displicet tibi venire mecum in ba- blyonē reside. Ecce oīs terra in cōspectu tuo est. Quod eligeris et q̄ placuerit tibi vt vadas: illic perge: et mecum noli venire. sed habita apud godo- liam filium aichan filij saphan quem p̄posuit rex babilonis ciuitatē: et habita ergo cū eo in medio populi: et quocūq̄ placuerit tibi vt vadas vade. Dedit quoq̄ ei⁹ magister militie cibaria et munuscula: et dimisit eū. Venerit autē hieremias ad godoliam filium aichan in masphat et habitauit cum eo in medio populi qui relict⁹ fuerat in terra. Cū q̄ audissent oēs p̄ncipes exercit⁹ qui dispersi fue- rant p̄ regione: capri et socci eorūq̄ p̄secessit rex babilonis godoliam filium aichan terre: q̄ comēdas- set et viros et mulieres et paruulos et de pauperi- bus terre q̄ nō fuerāt trāsflati in babilonē vene- runt ad godoliam in masphat: bismael filius natha- nie et iohannā filius caree et ionathan et sareas fi- lius thenoemeth et filij offi qui erāt de nethophas- ti et techonias filij machabii ipsi et viri eorū. Et in- raui eis godolias filij aichā filij saphan et comi- rib⁹ eorū dicens. Nolite timere seruire chaldeis. Ihabitate in terra et seruite regi babilonis: et bene erit vobis. Ecce ego habito in masphat et respō- deam p̄cepto chaldeorum qui mittūt ad nos. Melos autē colligite vindemiā et messet et oleū et cō- dute in vasibus vestris: et manete in vrbibus vestris quous tenetis. Sed et omnes iudei qui erant in moab et in finibus ammon et in iudama et in vni- uersis regionib⁹: audito q̄ dedisset rex babilonis reliquias in iudam: q̄ p̄posuisset sup̄ eos godo- liā filium aichan filij saphan reuerſi sunt iniquā oēs iudei de vniuersis locis ad q̄ p̄ofugerāt: et vene- rūt in terrā iuda ad godoliam in masphat: colle- gerūt vinū et messet multā nimis. Iobānā aarē filius caree et oēs p̄ncipes exercit⁹ qui dispersi fuerāt in regionib⁹: venerūt ad godoliam in masphat

infra 43. b

scilicet 13. b

4. re. 25. f.

supra eod.

infra 52. a.
4. re. 25. a.

et dixerūt ei. Scito qd baalis rex filiorū ammon misit hysmael filiū nathanie pcutere alam tuā. Et nō creditis eis godolias filiū aichā. Iohānā autē filiū carēe dixit ad godolias fecistum in maphar loquēs Iboz percutiā hysmael filiū nathanie mallo sciet: ne interficiat alam tuā & dissipet omēs iudei qui cōgregati sunt ad te: peribūt reliquie iuda: et ait godolias filiū aichan ad iohannā filiū carēe. Noli facere verbum hoc. Falsum enī tu loqueris de hysmael.

¶ C. S. Quomodo hysmael occidit godoliam: & octoginta viros venientes in bīsim salutis decē: iohānā filiū carēe fugat hysmael cui octo viri qui fugiunt in egyptū.

Et factū est in mense septimo venit hysmael filiū nathanie filij elisama de semi ne regali & optimas regis. & deces viri cū eo ad godolias filiū aichā i maphar & comederūt ibi panes simul in maphar. Surrexit autē hysmael filius nathanie & decē viri & cum eo erāt & percuisset godolias filiū aicham filij aphan gladio & interfecerūt eū quē pfecterāt rex babilonis terre: & deo quos iudeos qd erāt cū godolia in maphar et chaldeos qd repti sunt ibi & viros bellatores percussit hysmael. Secundo autē die postq occiderat godolias nullo adhuc sciente: venērūt viri de sichez & de sydor de samaria & octo ginta viri rasi barba & scissis vestib: & squalētes & muniā & thūs habebūt in manu vt offerret in domo dñi. Egrediens ergo hysmael filiū nathanie in occursum eorū de maphar: incedēs & plosans ibat. Cū autē occurrisset eis dixit ad eos. Venite ad godolias filiū aichā. Cū ei quē venissent ad mediū ciuitatis: interfecit eos hysmael filius nathanie circa mediū lactipe & viri qd erāt cū eo: decem autē viri reperti sunt inter eos: qd dixerūt ad hysmael. Noli occidere nos: qd habem? thesauros in agro frumētū hōies & olei & mellis. Et cessauit et nō interfecit eos cū fratrib: suis. Lacus autē in quē ptecerat hysmael oīa cadauera viroū quos percussit ppter godolias: ipse est quem fecit rex asaph ppter baafa regē iuda. Ipsum repleuit hysmael filius nathanie occisus: & captiuos duxit hysmael oēs reliquos populū qd erāt i maphar filias regis & vniuersus pplm qd remanserāt in maphar: quos cōmēdauit ad nabuzar dū pūnceps militie godolie filio aicham. Et cepit eos hysmael filiū nathanie: abiit vt trāfīret ad filios ammon. Audiuit autē iohānā filiū carēe & oēs pūnceps bellatoz qui erāt cū eo malū quod fecerat hysmael filiū nathanie: & assumptis vniuersis viris pfecti sunt vt bellaret aduersum hysmael filium nathanie: et inuenerūt eū ad aquas multas qd sunt in gabaon. Cūq; vidisset oīs populū qui erat cū hysmael: iohannā filiū carēe & vniuersos pūnceps bellatoz qui erāt cū eo letati sunt. Et reuersus est oīs populus quē ceperat hysmael i maphar: reuersusq; abiit ad iohānam filiū carēe. Hysmael autē filius nathanie fugit cū octo viris a facie iohannan: et abiit ad filios ammon. Tūc ergo iohannā filius carēe & oēs pūnceps bellatoz qd erāt cum eo vniuersas reliquias vulgi quas reduxerūt ad hysmael filiū nathanie de maphar: postq percussit godo-

liam filiū aichā fortes viros ad pteū & mulieres et pueros & eunuchos qd reducerat de gabaon: & abierūt & federūt pegrinantes in chanaā quē est iuxta berthleē vt pergerēt & introirēt egyptū a facie chaldeoz. Timebant enī eos qd percusserat hysmael filiū nathanie godolias filiū aicham quē pie posuerat rex babilonis in terra iuda.

¶ C. S. Rogatur hieremias apopulo reliquarū vt consulat pro eis dñm: respondit nolite intrare in egyptū.

Et accesserūt oēs pūnceps bellatoz: & iohannā filius carēe & iechonias filius ozie & reliquos vulgus a paruo vsq; ad magnū: dixerūtq; ad hieremā pprophetā tam. Cadat oratio nostra in conspectu tuo: & oīa pro nobis ad dñm deū tuū & vniuersis reliquis istis: qd derelicti sumus & pauci de plurib: sicut oculi tui nos intuent. & annūciat nobis dñs de' nū' viā p quā pergā: & verbum quod faciam'. Dixit autē ad eos hieremias ppheta. Audiuistis ego oīo ad deū vestrū secūdū verba vestra oēs verbus qd cumq; responderit michi indicabo vobis necce labo vos quicq; Et illi dixerūt ad hieremā. Sit dñs inter nos testis vtriusq; & fidei sit inter nos oēs verbus in quo miserit te dñs de' nū' ad nos: sic faciem' siue bonū est siue malū. Vocā dñi dei nostri ad quē mittim' te obediem': vt bene sit nobis cū audierim' vocē dñi dei nostri. Cū autē cōpleti essent decē dies factū est verbum dñi ad hieremā. Vocauitq; iohannā filiū carēe & oēs pūnceps bellatoz qd erāt cū eo & vniuersum populū a minimo vsq; ad magnū & dixit ad eos: Ipe dicit dñs de' israel ad quē misistis me vt posuerne rempces vestras in conspectu eius. Si quis scietis manseritis in terra hac edificabo vobis et non destruiā: plātabo et nō euellā. Si enī placatus fūz sup malo qd feci vobis. Nolite timere a facie regis babilonis quē vos pauidi formidatis. Nolite metuere cū dicit dñs: qd vobiscū sum ego vt saluō vos faciā: erāt de manu ei' & dabo vobis misericordias & miserebor: vestri: & habitare vos faciam in terra vestra. Si autē dixeritis vos nō habitabim' in terra ista: nec audiem' voces dñi dei nostri: dicentes nequaq; sed ad terrā qd egypti ppeamus vbi nō videbim' bellū & clāgōē: tūc nō audiem' & famē nō sustinebim': & ibi habitabim'. ppter hoc nūc audite verbum dñi reliquie iuda: Ipe dicit dñs de' exercitū de' israel. Si posueritis facie vestrā vt ingrediamini egyptū: intraueritis vt ibi habitetis: gladius quē vos formidatis: ibi cōspēdet vos in terra egypti: et fames & pestis solliciti adherēbit vobis i egypto & ibi moriemini. & dñs viri qd posuerūt facie suā vt ingredias egyptū vt bñent ibi: morient gladio & fame et pe-

ste null' de eis remanebit: nec effugiet a facie mali quod ego asserā: qd dicit dñs de' exercitū deus isrl. Sicut cōstat: est furor me' & indignatio mea sup habitatores iherusalem: sic cōstat indignatio mea sup vos cū in gressū fueritis egyptū & eritis i iusticiā dñi in supos' & in male dicitū & in opprobriū: & nequaq; vitā videbitis locum istū. Verbum dñi sup vos reliquit i uobis. Nolite intrare egyptū. Scietis scitis quē obtestas' inq;

supia. 2. 1. a. et. 37. b. infr. a eodē

23

24

21

22

25

26

Hieremias

D
supia. co8.

vobis hodie. q. decepistis alas vestras. Vos em
missis me ad dñm deū nostrū: dicētes. Ma pio
nobis ad dñm deū nostrū: iuxta oīa quecūq; di
xerit tibi dñs de: noster sic annuncia nobis et fa
ciemus: et annūciaui vobis hodie: et nō audistis
vocē dñi dei vestri super vniuersos. p quibz misit
me ad vos. nūc ergo scietis scietis: q. gladio ⁊ fa
me et peste morietur in loco ad quez voluistis i
trare et habitare ibi.

C. S. De verbis hieremie ad populū. dicit so
hannan populum in egyptum: ⁊ hieremias in cā
prie lapides sumit: ⁊ abscondit vidente populo in
cripta: et dicit super eos venturum regem bāby
lonis.

A

Actum est autē cū cōpleisset hieremias
loquēs ad poplū vniuersos sermones
dñi dei eoz. p quibz misit eū dñs de
us eoꝝ ad illos olaverba hec: dicit aza
riās filius oyle ⁊ iohānā filiū carē ⁊ oēs viri sup
bi dicētes ad hieremiam. Mēdaciū tu loqris. Non
misit te dñs de: noster dicē. ne ingrediamini egyptū
vt habitetis illi: sed baruch filiū nerie incitat
te aduersum nos vt tradat nos in manū chaldeo
rum: et interficiat nos ⁊ traduci faciat in bāby
lonem. Et nō auduit iohānā filius carē ⁊ omēs
principes bellatoꝝ: ⁊ vniuersos populos vocē dñi
vt manerēt in terra iuda ⁊ dē tollēs iohānā filiū
carē: ⁊ vniuersi populo bellatoꝝ vniuersos reli
quāriū iuda q. reuerſi fuerāt de canticis gentibz
ad quas fuerant ante dispersi: vt habitaret in ter
ra iuda viros ⁊ mulieres ⁊ paruulos ⁊ filias regis
toēm alam quā reliquerat nabuzardan pūcepo
militie cū godolia filio aicam filij sapban ⁊ iustit
hieremiam pphētā ⁊ baruch filium nerie: ⁊ ingressi
sunt in terrā egypti: q. nō obediēt vocī domini
Et venerūt vsq; ad taphnis. Et factus est sermo
dñi ad hieremiam in taphnis dicēs. Sume tibi la
pides grādes in manu tua ⁊ abscondēs eos in cri
pta q. est sub muro latericio in porta domus pha
raonis in taphnis cernētibz virtū iudeoꝝ: ⁊ dicēs
ad eos. Hec dicit dñs exercitū deꝝ israel. Ecce
ego mittā ⁊ assumā nabuchodonosor regē bāby
lonis seruū meū ⁊ ponā thronū eius sup lapides
illos quos abscondi: ⁊ statuet solliū sup eos. Ne
nīscēs pcutiet ēra egypti: q. i montē i montē ⁊ q.
in captiuitatē in captiuitatē: ⁊ q. in gladio in gla
dio. Et succedet ignē in delubris deoz egypti: et
cōburet eos ⁊ capitiuos ducet illos: et amiceſ ter
ra egypti sicut amiceſ palloꝝ pallio suo ⁊ egrediet
sunt in terra egypti: ⁊ delubra deozum egypti cō
burent igni.

C. S. Propeta increpat populū. de inobedi
entia ⁊ idolatria ⁊ cōminat eis gladiū ⁊ famem
⁊ mortē. mulieres respōdet q. viris q. hieremias
nō audiet sed sacrificātes sacrificabūt. q. destruc
ti sunt a domino. datur signū captiuitatis pha
raonis.

A

Aerbum quod factū est ad hieremias et
ad oēs iudeos q. habitabāt in terra egypti
habitātes in magdalo ⁊ in taphnis
⁊ in mēphie ⁊ in terra phaturos dicēs.
Hec dicit dñs exercitū deꝝ israel. Vos vidistis

oē malū istud qd adduxi sup hierusalē ⁊ sup oīs
vibos iuda: ecce deserte sunt hodie: ⁊ non est in
eis habitator. ppter maliciā quam fecerūt vt me
ad terrā cōstitū ptiocaret: ⁊ trēte sacrificaret: cole
rent deos alienos quos nesciebāt illi et vos ⁊ pa
tres vestri. Et mihi ad vos oēs seruos meos pro
phetas de nocte cōfūrgēs mittensq; ⁊ dicēs. Ho
lite facere verbus admonitionis bulſus comedī.
Et nō audierūt nec inclinauerūt aurē suā vt con
uerterentur a malo suo: ⁊ non sacrificarent dijs
alienis. Et pñata est indignatio mea ⁊ furoꝝ meꝝ: ⁊
succensa est in ciuitatē ⁊ vastitātē fm diē hāc. ⁊ nūc
hec sūt i solitudinē ⁊ vastitātē fm diē hāc. ⁊ nūc
hec sūt i solitudinē deꝝ israel. Quare vos fecistis
malū grāde hoc cōtra alia vestra: vt iteret ex
vobis vir ⁊ mulier paruulus ⁊ lactens de medio
iudene: relinquit vobis qdē residū puocātes
me in operibus manū vestraꝝ sacrificiō dijs
alienis in terra egypti in quā ingressi estis vt ha
bitetis ibi: ⁊ desperatis: ⁊ litis in maledictiones
⁊ in opprobriū cūctis gentibz terre. Nāquid oblit
estis mala patrū vestroz ⁊ mala regū iuda ⁊ ma
la vxoz eoz ⁊ mala vestra ⁊ mala vxoz vestra
rum que fecerūt in terra iuda ⁊ in regionibz hieru
sālē: Nō sunt mundati vsq; ad diē hāc: nō ti
muerūt ⁊ nō ambulauerūt in lege dñi ⁊ in piece
ptio meis q. dedi cōā vobis ⁊ cōā patrū vestris.
Ideo hec dicit dñs exercitū deus israel. Ecce
ego ponā faciē meā in vobis in malis disperdāz
oēm iudā. Et assumā reliquā iude q. posuerūt
facies suas vt ingrederent terrā egypti ⁊ habita
rent ibi: cōsumunt oēs in terra egypti ⁊ cadent
in gladio ⁊ in fame. Cōsumunt a minimo vsq; ad
maximū in fame ⁊ in gladio moientur et erūt in
iusſurādū ⁊ in miraculū ⁊ in maledictionem et in
opprobriū. Et visitabo sup habitatores terre egypti
sicut visitauī sup hierusalē in gladio ⁊ fame et
peste ⁊ nō erit q. efugiat ⁊ sit residū: de reliquis
iudeoz q. vadūt vt peregrinent in terra egypti
et reuertant in terrā iuda ad quā ipsi eleuāt ani
mas suas vt reuertant ⁊ habitēt ibi. Hō reuertē
tur nisi q. fugerint. Respōderūt autē hieremie oēs
viri scietes q. sacrificaret vxores eoz dijs alienis
et vniuersis mulieribus quaz stabat multitudine grā
dio: et oīs populū habitantium in terra egypti in
phaturos dicēs. Sermones quos locut⁹ es ad
nos in noīe dñi nō audim⁹ ⁊ et sed facietes faci
ciem⁹ oē verbū quod egrediet de ore nōſoꝝ: sacri
ficemus regine celi ⁊ libam⁹: et libamina: sicut fe
cim⁹ nos et patres nostri reges nostri et pūnc
pes nostri in vrbibz iuda et in plateis hierusalē
⁊ saturati sum⁹ panibz ⁊ bene nobis erat: malūq;
nō vidim⁹. Et ex autē respōde quo cessauim⁹ sacri
ficare regine celi et libare et libamina in idigim⁹
olibz: et gladio ⁊ fame cōsumpti sum⁹. Et si nō sa
cificamus regine celi: libam⁹ ⁊ libamina: nun
quid sine vrbis nostris faciem⁹ et placēt⁹ ad co
lendū eā ⁊ libamina ad libādū: Et dixit hieremi
as ad oēm poplū: aduersum viros et aduersum
mulieres et aduersum vniuersam plebē q. respō
derāt et verbū dicēs. Nāquid nō facistis q. sa
cristis in ciuitatibz iuda et in plateis hierusa
lem: vos et patres vestri reges vestri et pūncpes

B

supia. 9. b.
supia. co8

D

E

supia. 7. b.

vestiret populus terre: hoc recordat^r est dñs et
ascendit sup cor ei^r: Et nō poterat dñs ultra po-
tare. ppter maliciā studio^r vestro: et piopter
abominationes q̄ fecistis et fracta est terra v̄ra
in desolationē et in stupore et in maledictiōe eo q̄
non sit habitator sicut est dies hec. Propterea q̄
sacrificaveritis idolo et peccaveritis dñs et nō
audieritis vocē dñi et in lege et in preceptis et in
testimonijs et nō ambulaveritis: idcirco evenie-
runt vobis mala hec sicut est dies hec. Dixit autē
hieremias ad oēm populu^m: et ad vniuersas mulie-
res. Audite verbum dñi ois iuda q̄ estis in terra
egypti. Itec inquit dñs exercitū de^r israel: dices
idolo et vtotores vestre locuti estis ois vestro: et ma-
nib⁹ vestris implestis dicteas. Faciam^r vota nō-
stra q̄ volum^r et facificem^r regine celi et libem^r
et libamina. Implestis vota vestra: et opere ppe-
trastis ea. Ideo audite verbum dñi ois iuda q̄ ha-
bitatis in terra egypti. Ecce ego iuravi in nomie
meo magno: ait dñs: q̄ nequaquā vitra vocabitur
nomē meū ex ore ois viri iudei dicteas: vult dñs
deus in ois terra egypti. Ecce ego vigilabo super
eos in malū et nō in bonū: et cōsumam^r oēs viri iu-
da q̄ sunt in terra egypti gladio: fame donec pe-
nitius cōsumam^r. Et q̄ fugerit gladiū reuertetur
de terra egypti in terrā iuda viri pauci: et scient
oēs reliquie iuda ingreditū terrā egypti et ba-
bilitent ibi: cui^r sermo cōpleatur: me^r an illo^r. Et
hoc vobis signū ait dñs q̄ visitē ego sup vos in lo-
co isto et sciatē: q̄ vere cōplebit^r sermōes mel
cōtra vos in malum. Itec dicit dñs. Ecce ego tra-
dam pharaonis ephie regē egypti in man⁹ inti-
mico^r ei^r: et in man⁹ querentū aliam illi⁹: sicut tra-
didit dñs regē iuda in manu nabuchodonō-
soi regis babilonis intmici sui: et querentis anti-
fami eius.

¶ C. S. Increpā baruch a hieremia de pusilla
imititate: et tamen salus ei pmittitur.

Verbu^m quod locut^r est hieremias pphē-
ta ad baruch filiu^m nerie cū scripsisset ver-
ba hec in libro ex ore hieremie anno q̄
to iocachim filij iose regis iuda dicens
Itec dicit dñs de^r israel ad te baruch. Dixisti. Me
miserio michi qm̄ ad didisti dñs dolore dolo^r meo.
Laborant^r gemitu meo et requiē nō inveni. Itec
dicit dñs. Sic dices ad eos. Ecce quos edificavi
ego destruo: et quos p̄lataui ego euello: et vniuer-
sam terrā hāc. Et tu quēris tibi grātia. Noli que-
rere: q̄ ecce ego adducā malū super oēm carne^m
ait dñs: et dabo tibi alam tuā in salutes in omnib⁹
loco^r ad que cū perxeris.

¶ C. S. Sermo dñi cōtra egyptu^m. et ciuitatem ei⁹
q̄ destruet^r sunt. pmittit iacob et israel misē-
ratio et liberatio cum amico suo.

Quod factū est verbū dñi ad hieremias
pphētā cōtra gētes ad egyptū aduer-
sum exercitū pharaonis nechaio regis
egypti q̄ erat iuxta fluuiū eufra^ttem in
char chami: q̄ percussit nabuchodonoso^r rex ba-
bilonis in quarto anno iocachim filij iose regis iu-
da. Preparate scutum et clypeū et procedite ad
bellū. Iungite equos: et ascēdit equites: state in
galeis: polite lanceas: induite vos loriceis. Quid

igit^r: Quid i⁹ ipso pauldoo et terga intente: fontes
eoz cefos. Fugerūt cōcittine: nec respexerunt. Ter-
roi vndiq³ ait dñs. Non fugiet velocem saluari
se putet fonte. Ad aquilonē iuxta flumen eufra-
tem victi sunt et ruerūt. Quis est iste qui quasi flu-
men ascendit: velut fluuium intumescit gurgi-
tes ei^r? Egyptus fluminis instar ascendit: et velut
flumina mouebunt fluit^r ei^r et dicit. Ascēdens
operiā terrā: per dā ciuitates: et habitatores eius.
Ascēdite equos: exultate in currib⁹: et procedat
fontes ethiope et lybie tenentes scutē: iudij arri-
pientes et iacentes sagittas. Dies autē ille dñi
dei exercitū dñs vltionis: et sumat vindictā de
inimico suo. Deuorabit gladi⁹ et saturabit^r in
buabif sanguine eoz. Elucta est dñi exercitū
in terra aquilonis iuxta flumen eufra^ttem. Ascē-
de in galaad et tolle resinā: q̄ filia egypti. Fru-
stra multiplicas medicinā: sanitas nō erit tibi.
Audierūt gētes ignominia^m tuā et violat^r tu^m: re-
pleuit terrā: q̄ vocis impetit in fonte: et ambo pa-
riter cōciderūt. Verbum quod locut^r est dñs ad
hieremiā pphētā sup eo q̄ vtrū^m esset nabucho-
donoso^r rex babilonis et percussit^r terrā egypti.
Annūciate egypto et auditi facite in magdalo
et resonet in mēphis et in taphnis dicite. Sta et p̄-
para te: q̄ deuorabit gladi⁹ itea q̄ circuitū su-
um sunt. Quare cōpūit^r fonte tuus? Non si-
tit qm̄ dñs subuertit eū. Multiplicauit ructe: ce-
ciditq³ vir ad proximu^m suū. Et dicit. Surge: re-
uertamur ad populu^m nostrū: et ad terrā nativitatis
nostre ad facie gladij columbe. Vocate nomen
pharaonis regis egypti: tumultus ad duxit tēp⁹.
Quo ego inquit rex dñs exercitū nomē ei^r qm̄
sicut thaboi in mōtib⁹: et sicut carmelus in mari
veniet. Elasa trāsmigratiōis fac tibi habitari^m
filia egypti: q̄ mēphis in solitudine erit et deserte-
rit et inhabitabilis erit. Elula elegas atq̄ solmo^s
egyptus stimulator ab aquilone veniet et. Wer-
cenarij quoq³ eius qui versabant in medio eius
quasi vituli saginati versi sunt et fugerunt simul
nec stare poterūt. q̄ dies interfectionis eoz ve-
nit sup eos: tēpus visitationis eoz. Mor eius qm̄
eris sonabit. qm̄ cū exercitū pperabit^r et cū secu-
ribus veniet et q̄ cedentes ligna succiderūt saltū
ei^r ait dñs q̄ supputari non potest. Multiplicati
sunt super locut^r eius. et nō est eius numer⁹. Confusa
est filia egypti: trā dita in man⁹ populi a glorie
dicit dñs exercitū deus israel. Ecce ego visitabo
sup tumultū alexandrie et sup egyptū et super deos
ei^r: et sup reges ei^r et sup pharaonē: et sup oēs qui
cōsidit in eo: et dabo eos in man⁹ querentū aliam
eoz: et in man⁹ nabuchodonoso^r regis babilonis
et in man⁹ seruo^r ei^r. Et post hec habitabit sicut
dies⁹ p̄stinit^r ait dñs. Et tu ne timeas serue me
us iacob et ne p̄neas isrl. Ait ego saluus te
faciā de lōginā et semē tuū de terra captiuitatis
tue. Et reuertet^r iacob et requiescet^r p̄perabitur
et nō erit q̄ exterrēt eum: et tu noli timere serue
me^r iacob: ait dñs: q̄ tecū ego sum. q̄ ego confu-
mā cūctas gētes ad q̄s eiecisti te. Et nō nō cōsumā
sed castigabo te in iudicio: nec quasi innocēti par-
cam tibi.

¶ C. S. Sermo domini contra palestinos de de

Esai. 22. c.

supra eos.

supra. 3. b.
Esai. 4. 4. a.

Hieremias

structione eorum.

Quod factū est verbū dñi ad hieremiam pphetā ptra palestinos: ante qm̄ pcuter p̄pharo gayam. Hec dicit dñs. Ecce aque ascēdēt ab aquilone: et erūt qñi torēd in iudā: et operiet terrā: plenitudinē ei⁹: vībē: et habitatores ei⁹. Clamabūt hoīes: et viulauerūt oēs habitatores terre: a strepitu pompe arm⁹: et bella top⁹ ei⁹: a cōmōtione quadrigarū ei⁹: et multitudinē rotarū illi⁹. Nō respexerūt patres filios manib⁹ dissolutis: p aduētū diei in quo va stabunt oēs spulsi: dissoluti: et p̄p̄tati: sicut cū oībus reliquis auxiliis suis. Depopulat⁹ est enī dñs palestinos: reliquias in fule capadocie. Hēit caluiciū sup gazā: cōtineat ascalon: reliquie vallīs eaz⁹. Hic quo cōcidēto: et ad mucro dñi vīsp qd nō redēscet. Ingrederē in vaginā tuā refrigerare tū. Quō quiesceret cū dñs pcepit ei⁹: aduersus ascalonem: et aduersum maritimas eius regiōes: ibiq⁹ condixerit illi.

¶ C. S. Sermo dñi contra moab et ciuitates ei⁹ qd destruent de sunt.

Quod moab. Hec dicit dñs exercitū de⁹ israel. Hec sup nabo: qm̄ vastata est et cōfusa. Capta est cartharbaris: cōfusa est fortis et tremuit. Nō est vltra exultatio in moab: cōtra efebōn cogitauerūt malū. Venite et disperdam⁹ eam de gēre. Ergo similes cōticeles: sequerurq⁹ te gladi⁹. Mor clamorū de oīona in vastitas: et cōtino magna. Contra itē moab annūciatē clamorē paruulū ei⁹. Per ascēsum ei⁹ luit⁹ ploiaris ascēdit in fletu. qm̄ in descensu oīona in hostes viulatur cōtitionis audierūt. Fugite saluate animas vestras: et eritis quasi mirice in deserto. Pro eo enim qd habuisti fiduciā in mutationibus tuis et in thesauris tuis tu quoq⁹ casueris. Et ibi chamor in transmigrationem: sacerdotēs eius et pūncipes eius simul. Et venit p̄edo ad oēm vībē: vībo nulla saluabit. Et perit valles: dissipabunt campēstria qm̄ dicit dñs minuo. Daie florē moab: qm̄ florēs egrediet⁹: et ciuitates eius deserte erūt et inhabitabiles. Valedic⁹ erūt qd facit op⁹ dñi fraudulēt et male dictus qd p̄hibet gladiū suum a sanguine. Fertilis fuit moab ad adolēscētia sua: requieuit i fect⁹ suis. Hec trāsflusia est de vase in vas: in transmigrationē nō abijt. Qd circo p̄māst gust⁹ eius in eo et odor ei⁹ nō est imutatus. Propterea ecce dies veniunt dicit dñs et mittā ei⁹ ordinatores: stratores la gūcularū: et sternēt eū: et vasa ei⁹ et thaurirēt et la gūcularas eoz⁹ collidēt. Et cōfundet moab a cha moa sicut confusa est dom⁹ israel a bethel in qd habebat fiduciā. Quō dicitio fortis sum⁹ et viri robusti ad p̄liandū. Vastata est moab et ciuitates illi⁹ succēderūt ei⁹ electi iuuenēs ei⁹ de kēderūt in occisione ait rex dñs exercitū nomē ei⁹. Propter est interit⁹ moab vt veniat et malū eius veloci ter accurret nimis. Et solamini cū oēs qd estis in circuitu ei⁹ et vniuersi qui scitis nomē eius dicite. Quō cōfracta est virga fortis: bacul⁹ gloriofus: deēscē de gloria: et scēde in siti habitatio filie bybōn: qm̄ vastator moab ascendit ad te: dissipabit munitiones eas. In via sua et prospice habitas

nō aroer. Interroga fugiētē: et ei⁹ qd tuas dic qd accidit. Confusus est moab: qm̄ vici⁹ est. Hūiliter clamate: annūciatē in arnō: qm̄ vastata est moab et iudiciū venit ad terrā cāpētrē sup elon et sup iasa et sup mēphar: sup d̄p̄onē sup nabo et sup domū debeat alim: sup cartharbarim et sup bethgā mul et sup bethmaon: sup carioth et sup bofra et sup oēs ciuitates terre moab qd lōge et p̄p̄tē sūt. Abicisum est conu moab et bācū eius cōstritū est ait dñs. Inebriatē eū: qm̄ cōtra dñm erectus est. Et allidet manū moab in vomitu suo: et erit in derisum etiā ipse fuit enī in derisum tibi israel: qm̄ inter fures reperisse eum. Propter verba ergo tua qd aduersum illum locut⁹ es capti⁹ duceris. Requirere ciuitates et habitate in petra habitatores moab: et estote qñi cōlūba nidificās in sūmo oīe iaminis. Audiūm⁹ supbia moab supbia est valde. Sublimat⁹ est et arrogāti⁹ et supbi⁹ et altitudinē cordis eius ego scio: ait dñs. Quāctam ei⁹ eo qd nō sit iuxta eā viri⁹ ei⁹ nec iuxta qd postat conata sit facere. Ideo sup moab etulabo et ad moab vniuersi clamabo: ad viros muri fletu lamētantes. De planctu iazer ploiaro tibi vinea sabana. Pro pagines tue trāserūt mare: vīsp ad mare iazer perueniet. Sup mensem tuū et dimiā tuā p̄edo irruit. Ablata est leticiat⁹ exultatio de carmelo et de terra moab: et vīnū de torcularib⁹ sustulit. Nequaquē calcatores vīsp solū cecidit: cātabit. De clamore efebōn vīsp eleat⁹ la sa dederūt vocē suā a sego: vīsp ad oīonā vitulaz cōnferatē: a quo vero nemini pessime erunt. Et austrā de moab: dñs offēdit ei⁹ excessus: et sacrificat⁹ dñs ei⁹. Propterea cū meū ad moab quāstib⁹ ei⁹ resonabit: cū meū ad viros muri fletu dabit sonitū tibi arū qd plus fecit qd p̄māst: circōperierūt. Hē enī caput caluiciū et oīs barba rasa erit. In cētibus manib⁹ colligatio: sup oīe dorsum ciliū. Et sup oia tecta moab et in plateis eius oīs plantatus qm̄ cōtruit moab sicut vas inuile: ait dñs. Quō vici⁹ est et viulauerūt: Quō delecti ceruicē moab et cōfusus est. Et itq⁹ moab in derisum: et in exēplū omnib⁹ in circuitu suo. Hec dicit dñs. Ecce quāst adia volabit et extēdet alas suas ad moab. Capta est carioth et munitiones cōp̄tēse sunt. Et erit cō fortitū moab in die illa: sicut cō mulieris parturit⁹. Et cessabit moab esse populus qm̄ cōtra dñm gloriatus est. Pauor et fouea et laqueus sup te o habitator moab: ait dñs: qd fugerit a facie pauoris cadet in foueā: et cōscenderit de fouea capiet laqueus. Adduct⁹ enī sup moab annū visitationis eo⁹ ait dñs. In via bācū efebōn steterūt de laqueo fugientes: qui ignis egressus est de efebōn et flāma de medio seon: et deuorauit partē moab et verticē filioz⁹ tumultus. Hē tibi moab. Perisit popule chamor qd cōp̄tē: hēi sunt filij tui et filie tue in captiuitatē: et cōuer tam captiuitatē moab in nouissimis dieb⁹: ait dñs. Hucusq⁹ in dicta moab.

¶ C. S. Sermo dñi contra ammō et ciuitates ei⁹ de destructione eaz⁹. Cōtra idumēā: de vastatōe eius cōtra damascum. Item contra cedār regnā sfoz qd p̄cussit nabuchodonosor rex bābilonis itē cōtra elā de liberandō ei⁹ finaliter.

Esa. 16. d.

Esa. 15. c.

Esa. 15. a.

Esa. 14. c.

supra. 17. a.

Ad filios ammon. Ihec dicit dñs. Nunquid nō filij sunt israel aut heres nō ē ei? Ergo igitur hereditate possedit melchon gad ⁊ populus eius in vrbib⁹ ei⁹ habitauit. Ideo ecce dies veniūt in te dicit dñs ⁊ auditi⁹ faciā super rabat filio dñi ammon fremi⁹ tui pelij. Et erit in tumultu dissipata: filij eius igne succendētur. ⁊ possidebit israel possessores suos. ait dñs. Quia efebō qm̄ vastata ē hai. Clamate filie rabba: accingite vos cilijs. Plangite ⁊ circuite per sepes: qm̄ melchon in transmigratōe ducetur sacerdotes eius ⁊ principes eius simul. Quia gloriā gloriā in vallibus. Desurget vallitua filia delicata que cōfidebas in thesauris tuis: ⁊ dicebas. Quis veniat ad me? Ecce ego in ducā super te terrorem. ait dñs deus exercitūz ab oib⁹ qui sunt in circuitu tuo: ⁊ dispergemini singuli a cōspectu vestro: nec erit qui cōgreget fugientes. Et post hec reuertī faciā fugientes ⁊ captiuos filios ammon: ait dñs ad idumeam. Ihec dicit dñs exercitūz. Nūquid nō vitra est sapiētia in themam? Perist cōsiliū a filijs. Inuitio facta est sapientia eorū. Fugite ⁊ terga vertite descendite in uaginē habitatoris decan: qm̄ perditio nē eam adduxit super eū tēpus visitatiōis eius. Si vindemiatores ei⁹ venissent super te: nō reliquissent racemū. si fures in nocte rapuissent qd̄ sufficeret tibi. Ego vero discoloperui eam: retenui a fcondita eius ⁊ celari nō poterit. Vastatū est semen eius ⁊ fructus ei⁹ ⁊ vicini ei⁹ ⁊ nō erit. Relinque pupillos tuos ⁊ ego facia eos vinere: ⁊ vidue tue in me sperabūt. Ihec dicit dñs. Ecce dies nō erat iudiciū vt dicerent calicem bibentes bibent: tu quasi innocēs relinquis. Nō eris innocens bibens bibes. Et per memetipm̄ iurauit dicit dñs: qm̄ in solitudine ⁊ in opprobriū ⁊ in desertum ⁊ in maledictiōe erit domus ⁊ om̄s ciuitates ei⁹ erunt in solitudines sempiternas. Audisti auidi a dño ⁊ legatus ad gentes missus sum. Congregamini ⁊ venite contra eā: ⁊ confurgamus in p̄lium. Ecce enim parauimus dedi te in gentibus: cōtempnitū inter homines. Arrogātia tua decepit te ⁊ superbia coidiui mei qui habitas in cauernis petre: appropēdere niteris altitudinē colliū. Cū exaltaueris quasi aquila nidū tuū: ide de trabā te dicit dñs. Et erit idumes deserta. Quis transibit p̄ eā stupebit ⁊ sibilabit sup̄ om̄s plagas ei⁹: sicut subuersa est sodomā ⁊ gomora ⁊ vicine eius. ait dñs. Non habitabit ibi vir: nō incolerit filius homie. Ecce quasi leo ascendet de superbia iordanis ad pulchritudinē roburū: qm̄ subito currere faciā eū ad illā. Et quis erit electus quez p̄ponā ei⁹? Quis enim similis me⁹? Et quis sustinebit me⁹? Et qd̄ iste pastor qd̄ resistit vultui meo? Propterea audite cōsiliū dñi quod misit de edon ⁊ cogitationes eius quas cogitauit de habitatoribus theman. Si nō delecerint eos paruuli gregiū nūi dissipauerint cū eis habitaculū eorū. A voce ruine eorū cōmōra est terra: clamor in mari rubio auditus est vocis eius. Ecce quasi aquila ascendet ⁊ euolabit: ⁊ expandet alas suas super bosra m̄. Et erit cōsiliū idumee in die illa quasi cōmuleris parturiētis. Ad damascū. Confusa

est emath ⁊ arphar: quia auditum pessimū audierunt. Turbati sunt in mari: p̄c solitudine quiescere nō potuit. Dissoluta est damascus: uerba est in fugam: tremor: appēbendit eam. Angustia ⁊ dolores tenebant eam quasi parturientem. Quomodo dereliquerunt quasi parturientem. Quomodo letitiae? Ideo cadēt lucerne eius in plateis eius: ⁊ om̄s viri pelij conticebunt in die illa ait dñs exercitūz. Et succendat ignes in muro damasci ⁊ de uoiabit menia benadab. Ad cedar ⁊ ad regnia: forque percussit nabuchodonosor rex babilonis Ihec dicit dñs. Surgite ⁊ ascendite ad cedar: ⁊ vastate filios orientis. Tabernacula eorū ⁊ greges eorū capient: pelles eorū ⁊ om̄ia vasa eorū ⁊ camelos eorū tollent fibi: ⁊ uocabūt super eos for midinē in circuitu eius. Fugite abite uehemēter: in uoagibus sedete qui habitatis afor: ait dñs. Inist enim contra vos nabuchodonosor rex babilonis cōsiliū ⁊ cogitauit aduersus vos cogitationes. Confurgite ⁊ ascendite ad genē quietam ⁊ habitantem confidenter ait dominus. Non ostia nec vectes eis: soli habitant. Et erunt camelorum in direptionem ⁊ multitudinem lumentorum in p̄dām: ⁊ dispergam eos in omnē uentū qui sunt attonsi in comam: ⁊ erit omni cōsilio eorum adducam interitū super eos ait dominus: uerit afor in habitaculū diaconū deserta vrbis in eternū. Non manebit ibi uir: nec incolat eaz filius homie. Ibc factū est uerbum dñi ad Iheremiam p̄phetam aduersus elam in principio regni Sedece regis iuda dicens. Ihec dicit domin⁹ exercitūz. Ecce ego confringam arcū elam: ⁊ sumā fortitudinem eorū: ⁊ inducam super elam quattuor uentros a quattuor plagis celī ⁊ uentilabo eos in omnes uentos istos: ⁊ nō erit gens ad quā nō perueniant p̄ofugi elam. Et pauere faciā elam: cōsiliū inimicis suis: ⁊ in cōspectu querentis elam eorū ⁊ adducam super eos matū: tam furiosus me⁹ ait dñs. ⁊ mittā post eos gladius: donec consumā eos: ⁊ ponā solū meū in elam: ⁊ perdrā inde reges ⁊ principes. ait dñs. In nouissimis autē diebus reuertī faciā captiuos elam dicit dominus.

C. S. Sermo dñi contra babilonē: uocat merdos ⁊ perfas: eis destructiō: p̄dicitur de dissi populi iuda ⁊ israel. de captiuitate: admiratio ponitur. de subuersiōe babilonis: gladius uitiōis: p̄iuda ⁊ hierusalem.

Verbum quod locutus est dñs de babilone ⁊ de terra chaldeorū in manu hieremie p̄phete. Anxietate in gentibus ⁊ auditi⁹ facite. Leuate signū: predica te ⁊ nolite celare dicite. Capra est babilon: confusus est dei: victus est moradach. Confusa sunt omnia sculptilia eorū superata sunt idola eorum. Quoniam ascendit contra eam gens ab aquilone que ponet terrā eius in solitudine: ⁊ non erit qui habitet in ea ab homie usq; ad pecus: mons sū ⁊ abierit. In diebus illis ⁊ in tpe illō: ait dñs: ueniet filij isrl̄ ipsi ⁊ filij iuda simul. Ambulantes ⁊ sctes p̄perabūt ⁊ dñm deū suū grent. In syō interrogabū: huc facies eorū uertit ⁊ p̄ponet ad dñm sedere septem: quomodo nūllā obliuio debilis.

Eia. 4. 7. c.

Abdie. 1. d

supra. 13. c.

et. 16. c.

infra. 10. c.

E

Jeremias

Sicut perditus factus est populus meus: pastores eorum seduxerunt eos: fecerunt vagari in montibus. De monte in collem transierunt: oblit sunt cubilis sui. **M**ones qui inueniunt comedunt eos: et hostes eorum dixerunt. Non peccauimus pro eo quod peccauerunt domino deorum iusticie et expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio babilonis de terra chaldeorum: egredimini: et efferte quasi bestie ante greges. **E**nim ecce ego suscitabo et adducam in babilone congregationem gentium magnam de terra adlonie: et parabunt aduersus eos: et tunc capiet. **S**agitta ei: quasi viri fortis interfecit eos non reuertetur vacua. **E**rit chaldeia in pedibus: oves vastantes eam replebunt: ait dominus. **E**nim exultatio magna locumini diripientes hereditatem meam: quoniam effusi estis sicut vituli super herbam: et mugitis sicut tauri. **C**onstituta est mater viri nimis et ad equata pulueri: quod genuit vos. ecce nouissima erit in gentibus: et deserta inuita ardes. **A**d ira domini non habitabit: sed redigetur tota in solitudinem. **D**ominus qui transibit per babilonem super pedibus: et subleuabit super viuentis plagas eius. **P**ropterea in circuitu babilonis per circuitum. **D**ominus qui rediens archa debellat eam: et non parcat in aculo quia dominus peccauit. **C**onstituta est mater aduersus eam. **U**bi dedit manum. **E**cce dicitur fundamenta eius: destructi sunt muri: et quoniam visio domini est. **V**isionem accipite de ea. **S**icut fecit facite ei. **D**isperdetis satorum de babilone: et tenebitur falcem in tempore messis: et facie gladii colubem. **U**niuersi qui ad populum domini conuertentur: et lingunt ad terram suam fugient. **S**icut disperis israel: leones et ceteris eam. **P**um: comeditis eius rex: assurrexerunt nouissimi: et exossati eam nabuchodonosor rex babilonis. **P**ropterea hec dicit dominus exercituum deus israel. **E**cce ego visitabo regem babilonis: et terram eius: sicut visitauit regem assur: et reducam israel ad habitaculum suum. **E**t pasceat carmelus: et basant in monte effraim: et in galad saturabit ala eius. **I**n diebus illis: et in tempore illis: ait dominus: quoniam ligatus israel et non erit: et peccatum in dabo non inuenietur: quoniam populus ero eis quos reliquero. **S**uper terram dhananiam ascendet: super habitatores eius: visita discepta: et interfice: et post eos suscitabo dominus: et visita oia quod precepit tibi. **E**rit bellum in terra: et contortio magna. **Q**uoniam confracti sunt: et contortio malitiae: viuentis terre. **Q**uoniam versa est in desertum babilonem in gentibus. **Q**uiaque ueni et capta es babilonem: et nescias: inuenta es: et apprehensa: quoniam dominus per uocasti. **A**peruit dominus thesaurum suum: et protulit vas treque: quoniam opus est domino deo exercituum in terra chaldeorum. **V**enite ad eam ad extremum finibus: apite et exeat: et concutent eam. **V**olite de via lapides: et redigite in acervos: et iter facite: et nec sit quicquam reliquum. **D**isperate viuentis quos fortis ei: descendet in occasionem. **E**t eis qui uenit dies eorum: et tempus visitationis eorum. **U**bi fugientis eorum: qui euaserunt de terra babilonis: et annuncient in syon visionem domini dei nostri: visionem tempus ei. **A**nnunciate in babilone plurimum obuios: et tendite archam. **C**onstituere aduersus eam: per gyrum: nullus euadat. **R**edдите ei secundum opus suum: iuxta oia quod fecit facite illi: qui contra dominum erecta est aduersum sanctum israel. **I**ndico cadetis: ut uenies ei: in plateis eius: et oves viri bellatores eius: conuertentur in die illa: ait dominus. **E**cce ego ad te super: beatus dominus deus exercituum: qui uenit dies tuus: et

pus visitationis tue. **E**t cadet superbus: et conuertetur: et non erit qui suscitetur eum: succendat ignem in vibis eius: et deuorabit omnia in circuitu eius. **H**ec dicit dominus exercituum. **C**aluniam sustinent filii israel: et filii iuda simul. **D**ominus qui ceperunt eos tenent: nolunt dimittere eos. **R**ed propterea eorum fortis dominus exercituum nomen eius. **I**udicio defendet causam eorum: ut extrahat terram: et commoueat habitatores babilonis. **G**ladii ad chaldeos ait dominus: ad habitatores babilonis: et ad principes: et ad sapientes eius. **G**ladii: ad diuinos eius: qui stulti erunt. **G**ladii: ad fortis illius: qui timebunt. **G**ladii: ad equos eius: et ad currus eius: et ad omne vulgus quod est in medio eius: et erunt quasi mulieres. **G**ladii: ad thesauros eius: qui diripient. **S**iccitas super aquas: ait dominus: et arefcent: quia terra sculptilis est: et in potentis gloriatur. **P**ropterea habitabitur diacones qui fatui sunt: carius habitabitur in ea strutiones. **E**t non habitabitur ultra: visio in septem menses: extruetur visio ad generationem: et generationem. **S**icut subuertit dominus sodomam: et gomoram: et cinas eius: ait dominus. **N**on habitabit ibi: vir: et non incolebit illius habitatio. **E**cce populus ueniet: ad aquilonem: gens magna: et reges multi confluent in finibus terre. **A**rcum: et scutum appendent crudeliter sunt: et misericordes. **U**bi eorum: quasi mater sonabit: super equos ascendent: sicut vir paratus ad prelium contra te filia babilonis. **A**udiat rex babilonis famam eorum: et dissolute sunt manus eius. **A**ngustia apphenit ei: do lo: quasi parturientem. **E**cce quasi leo ascendit de superbia: et ordines ad pulchritudinem: et robustit: et subito currere facit eum ad illam. **E**t quis erit electus: quem preponat ei? **Q**uius enim similis me: quis sustinet mercedem? **E**t quis est iste pastor: qui resistat uisui meo? **P**ropterea audite consilium domini: quoniam mente concepit aduersum babilonem: et cogitationes eius: quod cogitauit super terram chaldeorum. **N**isi detraherit eos paruuli gregum: nisi dissipatus fuerit: cum ipsis habitaculis eorum. **V**oce captiuitatis babilonis: comora est terra: et clamor inter gentes audiret. **E**t C. S. De vento pestilenter: de calice aureo: de collisione babilonis: de monte pessera: de aduentu: quod hostium contra babilonem. **D**e rege babilonis: et chaldeis: propter quod destruxit babilonem: et propter idola: et de libro in quo scribitur hieremias oia mala ventura babilonis.

Ecce dicit dominus. **E**cce ego suscitabo super babilonem: et super habitatores eius: quod cor suum inuenerunt contra me: quasi uentum pestilentem: et mittam in babilonem uentilatores: et uentilabo eam. **E**t demolentur terram eius: quoniam uenerunt super eam undique in die afflictionis eius. **N**on tendat qui tendit arcem suam: non ascendat locumans. **N**olite parceret iuuentibus eius: interficite omnem masculum eius. **E**t cadent interfecti in terra chaldeorum: et uulnerati in regionibus eius. **Q**uoniam non fuit uindicta: tuus israel: iuda a domino deo suo dominus exercituum. **T**erra autem eorum repleta est delicto: a scro israel. **F**ugite de medio babilonis: ut saluet uisus quosquam aliam. **N**olite tacere super iniquitates eius: quoniam ipse babilonis eius est a domino: in cassidibus: et in retribuet ei. **C**alix aureus babilonis in manu domini inebriatus

Bel-19.e

Job-4.1.e

supl. 12. c.
19. c. 1. 4. 6.
c.

infra. eodē

supra eodē.

Ecale. i. c.
Apo. 14. b

B

Amos. 6. c.
Apus. 10. b.

C

D

omnem terram. De vino eius biberunt gentes et ideo comote sunt. Subito cecidit babilon et con-
grita est. Illudiat super castollire resina ad dolore
et si forte sanetur. Curauimus babilonem et non
est sanata. Derelinquamus eam et camus vnus-
quisq; in terram suam. Quia peruenit vsq; ad celos
iudicius eius et eleuati est vsq; ad nubes. Prius-
lit dñs iusticia sua venite et narremus in syon
opus dñi dei nostri. Acute sagittas et implete pha-
rteras. Suscitauit dñs spm regu medoru: et corra
babilone mens eius est et perdat eaz. Quia vitio
dñi est: vitio templi sui. Super muros babilonis le-
uare signu augere custodiam. Lenate custodes.
Pparate infidias: qui cogitauit dñs fecit qd quisq;
locutus est contra habitatores babilonis. Quia ha-
bitas super aquas multas locuples in thesauris
venit finis tuus pedalis punctionis tue. Iurauit
dñs exercituu palam sua qm replebo te bobus
quasi buco: super te celum cantabis. Qui fecit
terrā in fortitudine sua: preparauit orbē in sapia
sua et pindens sua extendit celos. Vnde eo voce
multiplicant aque in celo quasi leuati nubes ab ex-
tremo terre: fulgur in pluuia fecit. et produxit ven-
tos de thesauris suis. Stultus factus est ois ho-
mo a scientia: cōsilius est ois cōsiliator: in sculpti-
lia: qui mendat est cōsilio eius nec est spūs in eis
Et ana sunt opera et risu digna in tēpore visitatio-
nis sue peribunt. Non sicut hec pars iacob: qui
fecit omnia ipse est et israel sceptru hereditatis et
dñs exercituu nomen eius. Collidisti mihi vasa
belli: ego collidā in te gentes et disperdā in te re-
ga. Et collidā in te equu et equite eius et collidās
in te currū et ascensorem eius: et collidā in te virū
et mulierē. Et collidā in te senes et pueru: et collidā
in te iuuenē et virginē. Et collidā in te pastorem
et gregem eius: et collidā in te agricolā et iugale
eius. Et collidā in te duces et magistratū. Et red-
dā babiloni et cunctis habitatorib⁹ chaldeē omne
malū suū qd fecerūt in syō in oculis vestris ait dñs
Ecce ego ad te mons pefixerit ait dñs: qd corruptis
vniuersam terrā. Et extendā manū meā super ter-
re et euoluā te de petris: et dabo te in montē combu-
stionis: et nō tollent te te lapidē in angulū: et lapi-
dem in fundamentu: sed perditus in eternū eris
ait dñs. Leuate signū in terra: clangite bucina
in montib⁹. Sanctificate super ea gentes: annūcia-
te cōtra illā regibus ararat mēi et ascenez mune-
rate contra ea taphar. Adducite equū quasi bu-
cchū auleatū. Sanctificate contra eā gentes: re-
ges medie duces eius et vniuersos magistratus
eius cunctaq; terrā potestatis eius. et comouebit
terra et conturbabitur: euigilabit cōtra ba-
bilonē cogitatio dñi et ponat terrā babilōis de-
seru et inhabitabile. Cessauerūt fontes babilōis
et pello habitauerunt in pefidia. Deuorātū est
robore eoru et facti sunt quasi mulieres. Incesa
sunt tabernacula eius: contriti sunt vectes eius.
Currus obuii currenti veniet: nūcius obuius
nūciant et annūciat regi babilonis: qui capta est
ciuitas eius a summo vsq; ad summū et vada poc-
cupata sunt et pallus de incense sunt igni: viri bel-
latores cōturbati sunt: qui hec dicit dñs exercituu
deus israel. Filia babilonis quasi area: tēpus tri-

ture eius. Adhuc modicu et veniet tēpus messio-
nis eius. Comedit me deuorauit me nabuchodonosor
rex babilonis. Reddidit me qm in inane
Abisibuit me quasi biao: repleuit ventrem suū
tenuitudine mea et elecit me. Iniquitas aduer-
sum me et caro mea super babilonem dicit habi-
tatio syon: et sanguis meus super babilatores
chaldeē dicit iherusalem. Propterea hec dicit
dñs. Ecce ego iudicabo causam tuā et viciſcar vi-
sionē tuam. Et desertū faciā mare eius et sicabo
venā eius. Et erit babilon in tumulos habitatio
bia conū stupor et sibilus et q non sit habitator. Si-
mul et leones rugient excutient comas velut ca-
tuli leonū. In calone eoru ponā potus eoru: et in
bibabo eos et sopiant et dormiant somnu sempit-
ternū: non cōsurgant dicit dñs. Deducam eos
quasi agnos ad victimā: quasi arietes cū bēdis
et quomodo capta est felix: et compēbia est in-
claya vniuersę terre. Quomodo facta est i stupe-
rem babilon inter gentes. Ascendit super baba-
lonē mare: multitudine fluctuum eius opera est.
Facte sunt ciuitates eius in stuporem: terra inha-
bitabilis et deserta terra i qua nullus habitet nec
transiet per eam filius hominis. Et visitabo sup bel-
in babilone et eliciam qd absorbuerat de ore ei⁹:
et non confluent ad eam vltra gentes. Siquidey
et murus babilonis corruet. Egredimini de me-
dio eius populus meus et saluet vnusquisq; ani-
mā suam ab ira furoris dñi. Et ne forte moleſcit
cor vestru: et timeatis audiri qui audietur in ter-
ra: et veniet in anno auditi et post hunc annū au-
ditio et iniquitas in terra: dñator super dñatorē
propterea ecce dies veniant: et visitabo sup scul-
ptilia babilonis: et omnis terra eius cōfunderur:
vniuersū interfecit eius et cadent in medio eius. Et
laudabunt super babilonē celli et terra et omnia q
in eis sunt: qd ab aquilone venient et pdone. ait
dñs. Et quomodo fecit babilon ut cadere oc-
cisi in israel: sic de babilone cadent occisi in vni-
uersa terra. Qui fugistis gladiū venite nolite sta-
re. Recordamini procul dñi et iherlm ascēdat sup
cor vestru. Cōsulsi mulieres qm audiuimus oppro-
briu. Operuit ignominia facies nostras: qui vene-
runt alieni super sanctificationē domus domini.
Propterea ecce dies veniant: ait dñs. et visitabo
sup sculptilia babilonis: et tota terra eius mugiet
vulneratus. Si ascenderit babilon in celū et fir-
mauerit robur suū: ad me venient vastatores et
ait dñs. Ut clamatis de babilone et peritio ma-
gna de terra chaldeoru: qm vastauit dñs babilo-
nē et perdidit ex ea vocem magnā: sonabunt flu-
ctus eoru quasi aque multe. De dit fontis vocē e-
oru: qui venit super eadē est super babilonē pido.
Et apphensi sunt fontes eius et emarcuit arcus
eoru: qui fontis vito: dominus reddens retribuit.
Et inebulabo principes eius. et sapientes eius du-
ces eius: et magistratus eius: et fontes eius: et dor-
mient somnu sempiternū: non erigescunt
ait rex dominus exercituu nomen eius. hec dicit
dominus exercituu. Murus babilonis ille la-
tissimus suffusione suffodietur: et porte eius et cel-
le igne comburentur: et labores populoi illi et nichil
um et gentiū in igne erunt et disperibunt. Verbu

Hieremias

qđ piecepti hieremias ppheta saraiā filio nerie filij maale cū pergeret cū fedechia rege in babilonē in anno quarto regni eius. Saraias autem erat princeps piopphetie: et scripsit hieremias omne malū qđ venturū erat super babilonē in libro vno omnia verba hec que scripta sunt cōtra babilonē: et dixit hieremias ad saraiam. Quis veneris in babilonē et videris et legeris omnia verba hec dices. Hic tu locutus es contra locū istū vt dūpderes eū ne sit qui in eo habitet ab homie vsq ad pecuā: vt sit perpetua solitudo. Cūq compleuerit legere librum istū iugabis ad eū lapidem et pueros illū in mediū eufraten: dices. Sic submergetur babilon: et non cōsurgit a facie afflictiois: quā ego adduco super eā: et dissoluetur. Hucusq verba hieremie.

C. C. Capitulum hierusalem a chaldeis. apprehēditur et excolatur fedechias: nabuzardā incendit ciuitatem et templū spoliatur: iochim educitur de carcere super babilonē et cōstituitur ei ciuitas a rege babilonis.

Iulius viginti et vnius anni erat fedechias cum regnare cepisset: et vndecim annis regnauit in hierusalem. Et nomē matris eius amittibal: filia hieremie de lobna. Et fecit malū in oculis dñi iuxta omnia que fecerat iochim qm̄ furoi dñi erat in hierim et in iuda vsqquo pueret eos a facie sua: et recessit se dechias a rege babilonis. Factū est autē in anno nono regni eius in mense decimo: decima die mēsis venit nabuchodonosor rex babilonis ipse et omnis exercitus eius aduersus hierusalem et obsederunt eā et edificauerunt contra eā munitiones et circuitus: fuit ciuitas obsesta vsq ad vndecimū annū regni fedechie. Mense autē quarto nona die mēsis obrinnit fames ciuitates: et non erant alimenta populo terre. et dirupta est ciuitas: omnes viri bellatores eius fugerunt. exieruntq de ciuitate nocte per viā porte que est iter duos muros et ducit ad hostiū regie: chaldeis obsidentib⁹ vibem in grio: et abierunt per viam que ducit in heremū. Perfecutus est autem chaldeosū exercitus regem: et apprehenderūt fedechiā in deserto quod est iuxta hierich: et omnis comitatus eius diffugit ab eo. Cūq compēdissent regem: adduxerunt eū ad regem babilonis in rebiata que est in terra emath: locutus est eū iudicia: et iugauit rex babilonis filios fedechie in oculis ei⁹: sed et om̄s principes iuda occidit rebiata: et oculos fedechie eruit et vinxit eū cōpedibus: et adduxit eū rex babilonis in babilonē et posuit eum in domo carceris vsq ad bicm̄ mortis sue. In mēse autē quinto decima mensis ipse est annus nonū decim⁹ nabuchodonosori regis babilonis: venit nabuzardā princeps militie qui stabat corā rege babilonis in hierusalē et incendit domū dñi et domū regis et om̄s domus hierusalē: et om̄nē domū magnā igne combussit: et torū murū hierusalē per circuitū destruxit cunctos exercitus chaldeosū qui erat cū magistro militie. De pauperib⁹ autē populi et de reliquo vulgo quod remanserat in ciuitate: et de profugis qui transfugerant ad reges babilonis: et ceteros de multitudine trāstulit nā

buzardā princeps militie de pauperib⁹ vero terre reliquit nabuzardā princeps militie vinitores et agricolas. Colūnas quoq ereas que erant in domo dñi et bases et mare enē quod erat in domo dñi confrēgerunt chaldei: et tulerunt om̄es eosū in babilonem. Et lebetes et cteagras et pialteria et phialas et mortaria et om̄ia vasa erea que in ministerio fuerant tulerunt: et hydras et theymiamateria et vices et pelues et candelabia et mortaria et cparpos. Quorūq aurea aureat: quotquot argentea argentea. Tuli magister militie colūnas duas et mare vnū et vitulos duodecim ereos qui erant sup basibus quas fecerat rex salomon in domo dñi. Non erat pondus eris omnū hōiū vaforum. De colūnis autē decē octo cubiti altitudinis erant in colūna vna et fuitculus duodecim cubitorū circūbat eam. Porro grossitudo eius quattuor digitorū et intrinsecus caua erat: et capitella super vtrāq erea. Altitudo capitelli vnius quinq cubitorū et retiacula et malos granata super coronam in circuitu: omnia enea. Et fuerūt malograna nonaginta sex dependētia: et omia malograna centū retiaculis circūdabantur. Et tuli magister militie saraiam facerdotem pūm et sophoniam sacerdotem secundū et tres custodes vestibuli: et de ciuitate tuli eunuchum vnū qui erat piepositus super viros bellatores et septem viros de his qui videbant faciem regis qui inuenti sunt in ciuitate: et scribam principem militiū qui probabat tyrones: et et seginata viros de populo terre qui inuenti sunt in medio ciuitatis. Tuli autē eos nabuzardā magister militie et duxit eos ad regē babilonis in rebiata. Et pculsit eos rex babilonis: et interfecit eos in rebiata in terra emath. Et trāstulit eis iuda de terra sua. Iste est populus quem trāstulit nabuchodonosor. In anno septimo in quodam tria milia et vigintire. In anno octauo decimo nabuchodonosor trāstulit de hierim aīas octingētas trigriduas. In anno vicesimo tertio nabuchodonosor trāstulit nabuzardā magister militie alas iudeorū septingētas quadraginta quinq. Om̄s gale quattuor milia sexcēte. Et faciū est i tricefimosepimo anno trāsmigrationis iochim regis iuda duodecimo mense vicesima quarta mensis: eleuauit euilmos dach rex babilonis ipso anno regni sui caput iochim regis iude: et duxit eū de domo carceris: et locut⁹ est eū bonas: posuit thronū ei⁹ sup rēp non regū q erat post se in babilonem: mutauit vestimenta carceris ei⁹: et comēdabat panē corā eo semp cūctis dieb⁹ vite sue. Et cibaria ei⁹ cibaria ppetua dabant ei a rege babilonis statuta p singulos dies: vsq ad diē mortis sue cūctis diebus vite eius.

C. Incipit thetidis et lametratioes hieremie qy north beaice inscribitur.

Et factū est postq in captiuitate redact⁹ est iherim hierim deferta est iheremias ppheta sēns et plāuit lamentatioē hac in iherim: et amaro animo suspitans et eiulans: dixit.

Eleph.

Capitūlū pūmū.

Domodo

sedet sola ciuitas plena ple-
pulo. Facta ē quali vidua
dñs genuit p̄nceps pul-
clari facia ē sub tributo.
Beth. Ploians ploiauit i
noctē: lachrymē ei i ma-
tillis ei. Nō est q̄ cōsolef

ē: et oibz charo ei. Dñs amīc ei sp̄euerunt
ē: facti sunt ei limici. Symel. Dignauit i adas
ppter afflictionē i multitudinē seruitutis. Inabi-
tauit inter gentes nec inuenit requiē. Dñs p̄secu-
tores ei apphenderūt ē inter agustias. Deleth
filie syō lugent eo q̄ nō sint q̄ veniāt a dō solēntia-
te. Dñs poite ei destruxit: facit dotes ei genē-
tes. Virgines ei squalide: i ipsa opp̄ssa amari-
tudinē. Ibe. Facti sunt hostes ei i capite limici ei
locupletati sūt q̄ dñs locut. ē sup eā p̄p̄ m̄m̄-
tū dñs liquit ei. Paruult ei buci sūt i captiuita-
tē an facie tribulantis. Hui. Et regressus ē a filia
p̄ ois decoi ei. Facti sūt pulcipes ei velut arie
tes nō inueniētes pascu: abierūt absq̄ foritū
dine atē facie subp̄quēns. zai. Recordata est hie
rūsāle dierū afflictiois sūe: i puaricatōis oim de
siderabiliū suoz q̄ habuerat a dieb̄ antiquis cū
caderet p̄p̄us eius in manu hostilū: nō esset ad
p̄hilatos. Vidērant eā hostes: deriserunt sabbata
eius. Ibe. Peccati peccati b̄rsm p̄pterea in
stabilis facta est. Dñs q̄ glouificabant eā sp̄eue-
rūt illā: q̄ viderit i gnominiā ei. Ipa aut̄ gemēs
i cōuersa est retrorsus. Leth. Soudes ei i pedī
b̄ ei: nec recordata ē finis sui. Deposita est rebe-
mēt: nō h̄s ploiarōē. Alide dñs afflictiois mēā
qm̄ erecti est limici. Joth. Manū suā misit hostis
ad oia desiderabilia eius: q̄ vidit gentes ingres-
sus sanctuariū suū de q̄bus p̄ceperat nō intraret
in ecclesiā tuā. Caph. Ois p̄p̄ ei gemens et q̄-
reno panē. Dederūt p̄scia queq̄ p̄ cibo: ad refo-
cillandū aliam. Alide dñs i cōsidera: qm̄ facta suz
vitis. Lamech. Vos oēs dñs q̄ transiit p̄ viā atten-
dire viderit si est bolos sicut bolos me. Qm̄ vide
miauit me vlocut. ē dñs in die furoris sui. Wen.
De excelso misit ignē in ossib̄ meis i erudit me
Expādit r̄bere pedib̄ meis: puerit me retrorsū
Poliuit me desolatā tota die merore p̄fectā. Hun.
Uigilauit iugis iniquitātū mearū in manu ei cōso-
lute sunt ei i posite collo meo. Infirmata est vir-
mea dedit me dñs in manu de qua nō potero sur-
gere. Samech. Abstulit omēs magnificos meos
dñs de medio meis: vocauit aduersum me temp̄
v̄ cōtererē electos meos. Tzoular calcavit do-
minū i gini filie iuda. Syn. Idcirco ego ploians
t oculū meo: deducō a dñs q̄ lōge faci ēst a me
cōsolato cōuertēs aliam mēā. Facti sunt filii mei
p̄dit: qm̄ iualuit inimic. Beth. Expādit syon ma-
nē suas: nō ē q̄ p̄solef ē. Mādaui dñs a duersus
iacob in circuitu ei hostes ei. Facta est b̄rsm q̄si
polluta mēstruo iter eos. Sade. Iustus est dñs
q̄ os ei ad iracundiā p̄ocauit. Audite obscuro
vniuersi p̄p̄i: viderite dolōis meū. Virgines mee
i lueneo mei abierūt in captiuitatē. Caph. Ho-

caui amicos meos: i ipsi deceperūt me. Sacerdo-
tes mei i senes mei in vire p̄sūpti sunt: q̄ q̄sierūt
cibū sibi vt resocillaret alia suas. Hes. Unde dñs
qm̄ tribulor: cōtribar ēst vter me. Subuerfus
est cor meū in memetip̄s: qm̄ amaritudo plena
sum. Fous interfici gladii ē domi moio filio est.
Syn. Audierūt q̄ ingemisco eger: i nō est q̄ cōso-
let me. Dñs inimici mei audierūt malū meū: et
ti sunt qm̄ tu fecisti. Addidisti diē cōsolatiōis: et
siant filies mei. Thau. Ingrediet offē malū corū
eoz re: i deinde iudica eos sicut videmali me p̄
pter iniquitates meas. Dulci ei gemitū mei i cor
meū merens. Aleph.

Quod obterit caligine in furore suo dñs
filia suā: p̄cit de celo in terrā iudiciā
isrl i nō est recordat i scabelli pedū suoz
i in die furoris sui. Beth. Precipitauit
dñs nec pepit oia speciosa iacob destruxit in
furore suo munitiones i gini iuda: i deiecit in ter-
ram polluit regnū i pulcipes ei. Symel. Cōfres-
git in ira furoris sui omne cornu isrl: avertit retrors
m̄ dextera suā a facie limici i succedit in iacob
q̄si ignē flāme deuorāns in gryo. Deleth. Et cōdi-
arcū suū q̄si inimicos: firmavit dextera suā q̄si ho-
stis i occidit omes q̄si pulchri erat ius i taberna-
culo filie syon effudit q̄si ignē indignationē suaz.
Ibe. Facti est dñs velut limicus p̄cipitauit isrl.
Precipitauit oia mema ei: dissipauit munitiones
eius et repleuit in filia iuda habitationē et humilia-
tā. Hui. Et dissipauit quasi horū retrorsū suū: de-
moluit est i tabernaculum suū. Abiuiui: tras
didit dñs in syon festiuitatē i sabbatū: in oppo-
bulū i in indignationē furoris sui regē i sacerdotē
zai. Repulit dñs altare suū maledictū scificatiōis
sue: tra didit in manu limici muros turris ei. Ho-
cē dederūt in domo dñs iurāt in die solēni. Ibe. Beth.
Logitauit dñs dissipare murū filie syon: et dñs
niculū suū i nō avertit manū suā a p̄dore. Lutz
q̄ atemural: et murū pariter dissipat. est. Leth.
Deleth sunt i terra poite ei p̄dit: i cōtruit ver-
aces ei: regē ei i p̄ncipes ei i gentib̄. Nō est
lex i p̄phete ei nō luenerūt visioē a dñs. Joth.
Sederūt in terra: p̄curerūt senes filie syō p̄p̄er
serūt cinere capita sua: accincti fuit cilicio. Abie-
cerūt i terra capita sua i gies b̄rsm. Caph. Dese-
cerūt pie lachrymis oculi mei i turbati sūt viscera
mea. Effusus est i terra secur me sup p̄tritionē si-
lie p̄p̄i mei cū deiecerit puli i lactes in plateis
oppidi. Lamech. Matib̄ dñs dixerit vbi ē iurisc̄
eius cū deiecerit q̄si vulnerat i plateis ciuitatis:
cū exalarent alia suos in sinu matrā suaz. Men.
Cui p̄p̄abo te: v̄ cui assimilabo te filia b̄rsm? Cui
exequo te i p̄solabo te i gni filia syō? Magna est
em̄ velut mare p̄trito tua: q̄ me deiecit ius. Hun.
P̄iophete tulit videri tibi fallā i stultā nec agiebāt
ligatē tuā vt de penitētā puocaret. Eliderūt
aut̄ tibi assumptōes falsas i eiectiones. Samech.
Planferūt sup te manib̄ oēs t̄r asceus p̄ viā sibi
lauērit i monerūt capita sua sup filia b̄rsm: de-
cine ē v̄bis dicēs p̄fecti decous gaudiū vniuer-
se terret. Pbe. Aperuerūt sup te os suū ois limici
tui: sibi lauerunt et fremuerunt dentibus suis: et
dixerunt: deuorabimus. En ista est dies quā ex-

Threni Hieremie

5
Zcal. 1.6. c.
Deut. 1.8. b.

expectabam? iuuentim? vidim? Hyn. Fecit dñs q̄ cogitauit p̄p̄leut f̄monē suū q̄ p̄ceperat a die b̄ annis. Desertit et nō pep̄cit: lenificauit sup̄ te inimicū: et exaltauit cornū positi tuorū. Sade. Clamauit cor̄ eorū ad dñm sup̄ muros filie syon. Deduc q̄si torrentē lachrymas p̄ diē et noctē: non des requiē tibi neq̄ taceat pupilla oculi tui. Loph. Cōsurge lauda in nocte in p̄cipio vigilarū: effū de sicut aqua cor̄ tuū aq̄ p̄p̄ectū dñi. Lēa. ad eū man? tuas p̄ ala parauit? tuorū q̄ me percutit in capite oim cōpeditōrū. Rea. Uide dñe cōfide ra quē vindemaueris ita. Ergo ne comedēt mulieres fructū soli: paruulos ad mensuram palme. Si occidit in sanctuario dñi sacerdos: et p̄pheta. Syn. Iacuerūt in terra fons puer senex: agiles meē iuuenes meli ceciderūt in gladio. Interfeci fili dñi furiosū: tūc p̄p̄fisti nec misert? es. Thau. Vocasti q̄si ad diē solennē q̄ terrerent me de cir: cultus: nō fuit in diē furiosū dñi q̄ effugeret et rell q̄ ref. Quos educaui: et enutriti: limicus me? p̄p̄st eos.

Aleph

11.

Ego vir vidēis paupertatē meā in virga in dignitōis ei. Aleph. De minauit et adduxit in tenebus: nō in lucē. Aleph. Tū in me v̄it et cōuertit manū suā tota die. Beth. Utensū fecit pedē meū et carnē: p̄tri uult offa mea. Beth. Edificauit in gryo meor: circūdedit me felle et labore. Beth. In tenebrosis collocauit me q̄si mortuos sēp̄t non. Symel. Circū edificauit aduersum me. Vt nō egrediar aggraua uir p̄pedē meū. Symel. Sed et cū clamauero et cū rogauero excludit orationē meā. Symel. Lōcus struas meas lapidib? quadris: semitas meas subuerit. Deleth. Viris in insidiis fact? est mihi: leo? abscōdit. Deleth. Semitas meas subuerit et cōfregit me: posuit me desolatā. Deleth. Tēdedit arcū suū et posuit me q̄si signū ad sagittā. Ihe. Misit in renib? meis filias p̄phatē sue. Ihe. Fact? sū in derisus oī p̄p̄lo meo cātici eorū tota die. Ihe. Repleuit me amaritudinibus: inebria uir me absin: thio. Thau. Cōfregit ad numerū dētes meos: cibauit me cinere. Thau. Et repulsa est ala mea: oblit? sum bonorū. Thau. Et dixi periti sunt meos spes mea a dño. yai. Recordare paupertatē et trāsgressiōis meae: absin: p̄ et fellis. yai. De solia meo ero: et tabeſcet in me ala mea. yai. Ihe recolē: l corde meo: in deo spabo. Ihe. Me dñi q̄ nō sum? cōsumpti: q̄ nō defecerūt miserationes ei. Ihe. Tho ut dulcium: multa est fides tua. Ihe. Tho mea dñe: dixit ala mea: p̄pterea expectabo eū. Teth. Don? ē dñs sperātib? in eūale q̄renti illū. Teth. Bonū est p̄pholari cū silentio salutare dñi. Teth. Bonū est v̄it cū postuere iugū ab adolescentia sua. Beth. Sedebit solitari? et accibit? et leuauit se sup̄ te. Beth. Pone l puluē os suū si forte sit spes. Beth. Habib? p̄uienti se magnā: saturabit? opprobriū. Laph. Mā non repellit in sempiternū dñs. Laph. Mā se abiecit et miserib? fū multitudine mīa? suā. Laph. Nō cū hūit aut ex corde suo: et abiecit filios holm. Laph. Ut contereret sub pedib? suis oēs victos terre. Lamech. Ut declina ret iudicij viri l cōp̄p̄tū virū altissimi. Lamech. Ut p̄uerteret dñem in iudicio suo dñs ignora uir

Men. Quis est iste q̄ dixit ut fieret dñs nō iuben ter? Don. Et ore altissimi nō egredient? me mala nec dona. Men. Mā uid marmur aut hō viuens: vir p̄ccio fuit? Hun. Scrutemur v̄iaſ n̄as et q̄ra mus? et reuertamur ad dñm. Hun. Leuem? corda n̄a cū manib? ad dñm in celos. Hun. Hos que egim? et ad iracuandū puocauim? ad irco tū in ex oia bilis es. Samech. Aperiui in furio et p̄cūfisti: occidisti nec p̄cepisti. Samech. Aperiui nūbē tibi: et tranſeāt oratio. Samech. Et radica tiōnē et abiectionē posuisti me in medio poploꝝ. P̄he. Aperiuerūt sup̄ nos os suū oēs limici. P̄he. Formido et laqueus facta est nobis vaticinatio et cōtritiō. P̄he. Inuolones aquarū deduxit oculū meorū cōtritiō filij p̄p̄li mei. Syn. Sculus me us afflicti? est nec tacuit: eo q̄ nō eſſet reſp̄. Syn. Donec reſpiceret et videret deus de celis. Syn. Sculus meus deſp̄datus eſt alam meā in cūctis filiis? v̄bia mea. Sade. Venatiōis cepit me q̄si a uem limici mei gratis. Sade. Lapsa eſt in lacu? vita mea et poſuerūt lapidē super me. Sade. Inū dāuerūt aque sup̄ caput meum dixi: peris. Loph. Innocuui nomen tuum dñe: de lacu noſſimū. Loph. Vocē meū audisti ne auertas aures tuā a ſingultu meo et clamorib? . Loph. Appropiquaſti in die q̄si vocat: te b̄ſitine timeas. Rea. Iudi caſti dñe cauſam anime mee: redēptio vite mee. Thau. Iudiſti die inſtātē illoꝝ: aduerſum me: tu dica iudiciū meū. Rea. Iudiſti oīm furorē v̄niuer ſas cogitationes eorū aduerſus me. Syn. Iudiſti opprobriū eorū dñe: oēs cogitationes aduerſū me. Syn. Labia inſurgētū mihi et meditates eorū aduerſum me tota die. Syn. Seſſionē eorū et re surrectionē eorū v̄ide: ego ſum p̄ſalm? eorū. Thau. Reddes eis vicē dñe iuxta opera manū ſuarū. Thau. Dabis eis ſcutū cordis laborē tuū. Thau. Perſequeris in furorē: cōteres eos ſub celis do mine.

Aleph

111.

Quāto obscurat? est aux mutar? eſt color optim? diſperſi ſup̄ lapides ſanctuarij in capite oim platearū. Theth. Filij syon ſcint et amicti auro p̄moque repu tati ſunt in vaſa theſer op? manu ſiguli. Symel. Sed et lamie nudauerūt mām lactauerūt cati los ſuos. Filia populi mei crudelis: quaſi ſtratio in deſerto. Deleth. Adheſit lingua lactētis ad pa latum ei? in ſit: paruuli petierūt panē: non erat q̄ frangeret eis. Ihe. Mā veſtebant volūptuoſe interierūt in viſu q̄ nutriebant in croceta apleta ti ſunt ſtercora. Thau. Et maios eſſecta eſt inſtias filie populi mei peccato ſodomorū q̄ ſubuerſa eſt in momēto: nō ceperūt in ea man? . yai. Lā didio res nazarei ei? niue: miridolores lacte rubicundo res ebore: anquo: ſaphyro pulchiores. Ihe. De nigrata eſt ſup̄ carbonē facies eorū et nō ſunt co gniti in platea. Adheſit cutis eorū oſſib? aruit et facta eſt quaſi ſignū. Teth. Mel? fuit occaſio gla dio q̄ interfectio ſume q̄ iſti erant uerū cōſum? pti a herititate terre. Beth. Don? mulier? miam corerūt filios: uoſcraſti ſunt cib? eorū in cōtritiō: filie p̄p̄li mei. Laph. Cōſp̄xit dñs furorē suū ei? ſudit irā idignatiōis ſue. Et ſuccidit ignē in ſyon: et deuorauit fundamenta ei? . Lamech. Nō credi

ludith. 7. c.

4. reg. 6. f.

desi reges terre vniuersi habitatores orbis qm
ingredere hostis i limic p portas bsrhm. Den.
C Propter pccā ppheta rui eius et iniquitates facer:
doru eius q effuderit in medio eius sanguine iu
stos. Nun. Errauerit cecit in plateis polluti sunt
sanguine. Lūq nō possent intrare tenuerūt lacri
nas suas. Simech. Recedite polluti clamauest
eis: recedite: abite nolite tangere. Surgati oppe
sunt: cōmoti dixerunt inter gentes nō adderit
tra vt habitet in eis. Pde. Facies dñi diuulsi eos:
nō addet vt respiciat eos. Facies sacerdotū non
erubuerūt neq sensu miserū sūt. Ayn. Lū adhuc
subsisterem? defecerūt oculi nostri ad auxilū nō
strū vanū cū respicerem? attenti ad genē q salus
re uos nō poterat. Sade. Lubicauerūt vestigia
nostra in itinere platearū nostrarū: appropiqua
uit finis noster cōplesi vt dico nostri: quia venit
finis noster Coph. Uelocitones fuerūt psecutores
nostra i aquilis celis sup mōtes psecuti sunt nos: in
deserto insidiati sunt nobis. Reo. Spūs oris nři
xps dñs caput est in pccis nostris: cui dimisim⁹
vmbra tua viciem? in genib. Syn. Gaude et le
tare filia edom q habitas in terra hus. Ad re qm
pneniet calce incubaberis atop nudaberis. Chaa.
Completa iniquitas filia tua spon nō addet vitra
vt transmigret te. Hilitaut iniquitatem tuā filia
edom discoperiet peccata tua.

¶ Oratio bieremie.

Recordare dñe qd accidit nobis: mte
re et respice opprobriū nostrū. Libere
dita nostra versa est ad alienos dom⁹
nre ad extraneos. Pupuli facti sumus
ab ipis patremis: nostre qñ vidue. Aquā nostrā
pecunia bibim⁹. Aligna nostra pccō cōpauim⁹. Cer
uicib⁹ nris minabamur: illa nō dabat requies.
Egyp̄to de dim⁹ manu et assyrio vt saturamur
panē. Pres nři peccauerūt nō sūnt nos ligatores
eorū portauim⁹. Serui dñati sunt nři: nō fuit q re
dimeret de manu eorū. In alab⁹ nris afferebam⁹
panē nobis: a facie gladii in deserto. Pellio nra qñ
cliban⁹ exusta est: a facie tēpestatū famis. Dolie
res in syō hūilauerūt: a gñes in ciuitatib⁹ iuda.
P̄cipites manu suspēsi sūt facies nři nō erubue
rūt. Adolecentib⁹ lapidice abissi sūt: pueri i ligno
conuerūt. Senes defecerūt de port⁹ iuuenes de
choio pfallentiū. Defecit gaudiū cordis nři: nūq
est i lucru chor⁹ noster. Cecidit corona capitis nři
ve nobis q peccauim⁹. Propterea mēsu factū ē
in dolore cor nostrū: ideo cōtinebati mētū nři.
Propter montē syō q dissipat: vulpes abulauerūt
i eo. Lū āt dñe ieternū pmanebis solū tuū in ge
neratōe et gñatione. Quare i ppetuū obliuiscer⁹
nři: derelinqs nos in iōgitudinē dierū. Querte
nos dñe ad ter⁹ cōuertemur: innoxa dies nostros
sicut a principio. Sed p̄sencia repulisti nos: tra
tus es cōtra nos vehemēter.

¶ Incipit p̄ratio in libris Baruch pphete.

Iber iste qd baruch nōle p̄notat in hebrieo
canone nō habet: is tñ in vulgata editiōe
sūt i epla bieremie. Propter noticiā autē legen
tiā dñi scripta sunt: q multa de xpo nouissimis
temporibus indicant.

Incipit Baruch

propheta.

¶ C. S. Scripsit baruch libris i legte corā iechon
nia filio ioachim rege iuda: iudei i babilonia mi
serunt pecuniā i libris iudeis in bsrhm vt oraret p
ip̄sis.

Capitulū primum.

Thec ver

ba libris q scripsit Baruch fi
lii nerie filij masie filij sede
chie filij Sedei filij helchie
in babilonia in anno quin
to i in septimo die mēsis: in
tpe quo ceperūt chaldei bē
rusale i succenderūt eā igni. Et legit baruch hba
libris hui⁹ ad aures iechonie filij ioachim regis iu
da: i ad aures vniuersi ppli veniens: ad libris: i ad
aures potentis filioz regū: i ad aures p̄p̄orū: et
ad aures ppli a minio vīq i ad maximū eorū oim
bilitantiū in babilonia ad flumē fodi. Aditu audie
tes pioabāt i ieiunabāt i orabāt in spectu dñi
Et collegerūt pecuniā fm q potuit vniuersūscūq
man⁹. Et miserūt in bsrhm ad ioach filū helchie
filij salon sacerdotem i ad reliq̄s sacerdotes i ad
oīm pplm q inuēti sunt cū eo in bsrhm cū accipē
rēt vasa tēpli dñi q ablata fuerāt de tēplo remoca
re in terrā iuda decima die mēsis siban: vasa ar
gentica q fecit sedechias filij. Joser rex iuda post
ea q cepisset nabuchodonosor rex babilonis ier
chonā i p̄cipites i cūctos potētes i pplm terre
ab bsrhm i duxit eos vinctos in babilonē. Et di
xerūt. Ecce misim⁹ ad vos pecunias de qb⁹ emis
te olocaustoma et tñas i facite māna: i offerte
p pccō ad arā dñi dei nři. Et orate pio vita naba
chodonosor regis babilonitox: p vita baltasar
filij ei⁹ vt sint dies eoꝝ sicut dies celi sup terrā: et
dei dñs dñtū nobis: illuierit oculos nostros: vt vi
uam⁹ sub vmbra nabuchodonosor regis babilōis
i sub vmbra baltasar filij ei⁹ i suam⁹ eis mult⁹
dieb⁹ i iuentim⁹ gñam i aspectu eorū. Et p nobis
ipsi orate ad dñm deū nris: pccauim⁹ dño deo
nro: i nō ē auersus furor ei⁹ a nobis vīq i hūc die
Et legite libris istū quē misim⁹ ad vos recitare in
tēplo dñi i die solēti i in die oportuno. Et dixerūt.
Dño deo nro iusticia nobis āt p̄sullo faciet nři: sicut
ē dies hec oī iuda i bīanib⁹ i in bsrhm regib⁹
nris i p̄cipib⁹ nris i p̄ca dñorū nris i ppheta nri
i nris i p̄b⁹ nris. Peccauim⁹ dñm deū nostrū
i nō credidim⁹ dñm dētes ei⁹: i nō sum⁹ i subiecti
biles illis: nō audim⁹ vocē dñi dei nři vt abula
rem⁹ in mādāt⁹ ei⁹ qd dedit nobis. A die q eduxit
pres nros de tra egypti vīq ad diē hāc eram⁹ in
credibiles ad dñm deū nrm: i dissipati recessim⁹
ne audirem⁹ vocē ipsi⁹. Et adhefuit nobis multa
malat⁹ maledictōes q p̄stituit dñs moysi suo suo
q eduxit pres nros de tra egypti dare nob⁹ terrā
fluētē lacte mel i cūc bodierna die. Et nō audim⁹
vocē dñi dei nři fm oīa hba ppheta q dñs misit ad
nos: ad iudices nros: ad iuim⁹ vniūscūq in sen
sū cordis nři maligni: opari dñs alienia faciet
mala est oculos dñi dei nři.

C C. S. Judei ppter peccata facti sunt subter: non supia. vobis penitentibus peccatum? et iniqui egimus. et non mortui sunt a clariis de gloriis dei. pmissi sunt aliter testamenti eterni scilicet noui.

D Propter quod statuti vobis de noster debus: quia quod locutus est ad nos et iudices nros: et iudicauerit in iherusalem ad reges nros et ad principes nros et ad omnes israel: et iuda vi ad duceret deus sup nos mala magna que non sunt facta sub celo quae admodum facta sunt in iherusalem scripta sunt in lege moysi: ut maderet huius carnes filii sui et carnes filie sue. et dedit eos sub manum regum olim qui sunt in circuitu nostro et in impio: riu et in desolatione et in omnibus populis in quibus nos dispersit deus. Et facti sumus subter: et non supia: quia peccauimus deo deo nro non obaudiendo vocem ipsius. Deo deo nostro iusticia: nos autem et patribus nris confusio faciet sicut est dies hec. Et locutus est deus sup nos omnia mala hec que venerunt sup nos: et non sumus deprecati faciem dei dei nostri: ut reuerteremur vultus quosque nostrum a visio nostris pessimis. Et vigilauit deus in malis et adduxit ea sup nos: quia iustus est deus in omnibus operibus suis qui mandauit nobis et non adiuuauit: vocem ipsius ut iremus in preceptis dei qui dedit ante faciem nostram. Et nunc deus deus israel qui eduxit populum tuum de terra egypti in manu valida: et in signis et in prodigiis et in virtute tua magna et in brachio excelso et fecisti nobis nomen sicut est dies iste: peccatum? imple egimus: inique gessimus. Deus deus noster in omnibus iusticiis tuis. Quarta tur tra tua a nobis: qui derelicti sumus? pauci inter gentes ubi dispersisti nos. Et exaudi deus preces nostras et orationes nostras et educa nos ppter te: da nobis inuenire gratiam ante faciem eius qui nos abduxerit: ut scias omnia terra qui tu es deus deus noster et qui nomen tuum inuocat est sup israel: et sup gentem ipsius. Respice deus deus domo sancta tua in nos et inclina aurem tuam et exaudi nos. Apertis oculos tuos et vide: quia non mortui qui sunt in inferno quorum spiritus est: aut visceribus suis dabunt donos et iustificationem deus: sed anima qui tristis est super magnitudinem malis: incedit curia et infirma: et oculi deficientes et anima clariis dat tibi gloriam et iusticiam deus: qui non secundum iusticias patrum nostrorum nos fundimus preces et petimus misericordiam a conspectu tuo deus deus noster: sed qui misisti iram tuam et furor tuum sup nos sicut locutus es in manu puero tuo: pphetarum dicens. Sic dicit deus Inclinate humeros vestrum et ceruicem vestram: et opera facite regi babilonis: et sedebitis in terra quae dedit patribus vestris. Quod si non feceritis nec audieritis vocem domini dei vestri operari regi babilonis: defecet vestra facies de ciuitatibus iuda: et sive iherusalem: et auferet a vobis vocem locutionis et vocem gaudii et vocem sponsi et voces sponse: et erit omnis terra sine vestigio et inhabitantibus eius. Et non audieritis vocem tuam ut operarentur regi babilonis: statim verba tua que locutus es in manibus puero tuo: pphetarum et transierunt ossa regi nostrorum: ossa patrum nostrorum de loco suo. Et ecce prolecta sunt in calore fossiles tui in nocte et mortui sunt in doloribus pessimis in fame et in gladio et in emissione. Et postasti

templum in quo inuocatum est nomen tuum in ipso sicut hec dies ppter iniquitatem domus israel et domus iuda. Et fecisti in nobis dies deus noster secundum omnem bonitatem tuam et secundum omnem misericordiam tuam illam magnam: sicut locutus es in manibus pueri tui moysi in die qua precepisti ei scribere legem tuam coram filiis israel dicens. Si non audieritis vocem meam: multitudo hec magna conuertetur in minimam gentem: quoniam eos dispergaui: quia ego me non audiet populus. Populus est enim durus et crudelis. Et conuertetur ad cor suum in terra captiuitatis suae: et scient qui ego sum deus deus eorum: dabo eis cor et intelligent: et aures et audient et laudabunt me in terra captiuitatis suae: memores erunt nominis mei. Et auertent se a dorso suo duro et a malis: gemitibus suis: qui reminiscuntur viam patrum suorum qui peccauerunt in me. Et reuocabo illos in terram quam iuravi patribus: coram abraham et iacob: et dabo illis: tur eis. Et multiplicabo eos et non minui bonum. Et statim illis testamentum alterum sempiternum: et in illis in deum et ipsi erunt mixti in populum. Et non mouebo amplius populum meum filios israel a terra quam dedi eis.

C C. S. Clamori anime et spiritus in angustiis positi: audire debemus mandata vite ut sciamus pietatem et discere debemus ubi sit sapientia. Greges statim magnos et scientes bellum non elegit deus. Deus adiuenit omnem viam discipline. De christo incarnato.

E T nunc deus omnipotens deus israel anima in angustiis et spiritus anxie clamat ad te. Audi deus et miserere qui deus es miserere cor et miserere nostri qui peccatum? ostendit. Tu sedes in sempiternis: et nos peribimus in eum. Deus omnipotens deus israel audi nunc orationes nram mortuorum israel: et filiorum ipsorum qui peccauerunt ante te: et non audierunt vocem domini dei sui: et agglutinata sunt nobis mala. Non meminisse iniquitatem patrum nostrorum: sed memeto manus tue et nomen tui in tempore isto: quia tu es deus deus noster et laudabimus te deus quia ppter hoc dedisti timorem tuum in cordibus nostris: ut inuocemus nomen tuum et laudamus te in captiuitate nostra: qui conuertimur ab iniquitate patrum nostrorum qui peccauerunt ante te. Et ecce nos in captiuitate nostra sumus hodie quia nos dispersisti in impio: riu et in maledictum et in peccatum secundum omnes iniquitates patrum nostrorum qui discesserunt a te domine deus noster. Audi israel mandata vite: auribus percipe ut scias pietatem. Audi et israel qui in terra inimicorum eorum: Inuenerunt in terra aliena: inquinatus est cum mortuis. Deputat? est cum descendit? in infernum: dereliquit fontem sapientie. Non in via dei ambulasset habitasset in pace super terram. Deus ubi sit pietas: ubi sit virtus: ubi sit intellectus: ut scias simul ubi sit longiturnitas vite et virtus: ubi sit lumen oculorum et pax. Quis inuenit locum eius? Et quia intravit in thesauros eius? Ubi sunt principes gentium et qui dominatur super bestias que sunt super terram? Qui in aubus celli ludunt: qui argenti thesaurizant et aurum in quo consistunt homines: et non est ante acquisitionem eorum. Qui argenti fabricant

supia. 1. a

Bas. 9. d.

Deut. 1. 6. d.
efate. 6. 3. d.

mādat deū. Adducet et de? Iſrl cū iocūditate in
luſie maſſano ſue cū mīa ⁊ iuſticia q̄ in ipſo eſt.
C̄ Incipit exemplum epistoſe cuiusdam quam mi
ſit heremias ad adductos captiuos ⁊ babiloniā
a rege babiloniōrum: vt annūciaret illis ſecun
dum quod p̄ceptum eſt illi a deo: .

Propter peccata que peccaſti ante deū
um adducimini in babiloniāz captiuī
a nabuchodonosoꝝ rege babiloniōis
Ingrediſis itaq̄ in babilonem eritis ibi
anni plurimi ⁊ temporibus longis vſq̄ ad ge
nerationes ſeptem: poſt hoc autem educam vo
ſ inde cum pace. Poſt autem videbitis in babilo
nia deos aureos ⁊ argenteos ⁊ lapideos ⁊ ligne
os in humeris portari oſtentātes metū gētibꝫ.
Videte ergo ne et voſ ſimiles efficiamini factis
alienis ⁊ metuati. ⁊ met? voſ capiat in ipſis. Vt
ſa itaq̄ turba de retro ⁊ ab ante: adducētes dicite
I cōidib? vſis. Et opꝫ aduocātes dñe. Angelus autē
meus vobis cum eſt Ipſe autem ex quā amāſ
veſtrao. Nam ligna ipſorum polita a fabio: ipſa
etiā inaurata et inargenta ſaſa ſunt tñō poſ
ſunt loqui. Et ſicut virgini amant oīa mēta: ita
accepto auro fabricata ſunt Liconas certe aures
habent ſuper capita ſua diſ illorum vnde ſub
trahunt ſacerdotes ab eis auro ⁊ argentum ⁊
erogant illud in ſemetipſis. Dant autem et ex ip
ſo proſtitutis: et meretrices oīant deos ſuos. Vbi
autem non liberantur ab erugine ⁊ tinea. Oper
tis autem illis veſte purpurea extergent faciem
ipſorum propter puluerem domus qui eſt pluri
mus inter eos. Scēptum autem habet vt homo
ſicutur de regione: qui in ſe peccantem nō inter
ſcit. Iſ habet etiā in manu gladium ⁊ ſecurim. ſe
autem de bello et a latronibus non liberat. Vnde
vobis notum ſit. quia non ſunt diſ. Nō ergo reue
rimini eos. Sicut enim vas hominis contractus
inutile efficitur: tales ſunt ⁊ diſ illorum. Conſtitu
tis illis in domo oculi eorum pleni ſunt puluere
⁊ pedibus introeunt: et ſicut alicui qui reges
offendit: cū diſcepe ſunt inane: aut ſicut ad ſepul
chrum adductum mortuus: ita ruant ſacerdotes
oſtia clauſuris et ſerie ne a latronibus expolien
tur. Lucernas accendunt illis ⁊ quidem multas
ex quibus nullam videre poſſunt. Sunt autē ſi
cut trabes in domo. Corda vero eorum dicūt el
gere ſerpentes qui de terra ſunt: dum comedunt
eos et veſtimentum ipſoꝝ et non ſentunt. nigre
ſunt facies eorum ⁊ fumo qui in domo ſit. Sopia
corpus eorum et ſupra caput eorum volāt noctue
et brundines et aues etiā ſimiliter: et cātre. Vnde
ſciatis q̄ non ſunt diſ. Et ergo timueritis eos
Aurum etiā quod habent ad ſpectem: niſi al
quis exterferit eruginem: non fulgebūt: neq̄ eſſi
bū conſtarent ſentiebant. Et oīa p̄cio empta
ſunt in quibus ſpiritus non ineſt ipſis. Sine
pedibus in humeris portant oſtentātes igno
bitatem ſuam hominibus. Confunduntur etiā
qui colunt ea. Propterea ſi ceciderint in terram
a ſemetipſo non conſurgunt neq̄ ſi quis eum ſta
ruerit rectum per ſemetipſum ſtabiles ſicut mo
tuli humeri eorum illis apponentur. Iſtoſas il

lorum vendunt ſacerdotes ipſorum et abuſunt
ſimiliter: et mulieres eorum decerpentes neq̄ in
firmo neq̄ mendicanti aliquid impartunt: ſi
crificijs eorum ſete ⁊ menſtruate contingūt. Ec
cētes itaq̄ ex hīs quia non ſunt diſ: ne timeatis
eos. Vnde enim vocantur diſ quia mulieres ap
ponunt diſ argenteos et aureos et ligneos et in
domib? eoz ſacerdotes ſedēt hñte ſunicas ſci
ſas ⁊ capita ⁊ barbam raſam: quous capita nu
da ſunt. Ragunt autem clamantes contra deos
ſuos ſicut in cena mortui. Ueſtimēta eorum auſe
runt ſacerdotes: et veſtiunt vtores ſuas et filios
ſuos. Neq̄ ſi quid mali partiantur ab aliquo neq̄
ſi quid boni poterunt retribuere. neq̄ regem cō
ſtituere poſſunt neq̄ auferre. Similiter neq̄ das
re diuitias poſſunt neq̄ malus retribuere. Si q̄
illis vortū vouerit ⁊ nō reddiderit: neq̄ hoc re
runt. Iſ hominē a morte nō liberāt neq̄ infirmum
a potentiori eripiunt. Iſ homines cecum ad viſum
non reſtituunt: de neceſſitate hominem non libe
rābunt. Vnde non miſerebuntur neq̄ ophāis
benefacient. Lapidibus de morte ſimiles ſunt diſ
illoium lignei et lapidei et aurei et argentei. Vbi
autem colunt ea confunduntur. Quomodo ergo
eſtimandum eſt aut dicendū illos eſſe deos. Ad
hoc eſt ipſis chaldeis non honorandis es: qui
cum audierint murum non poſſe loqui oſſerūt il
lud ad dei: poſtulant ab eo loqui quaſi poſſent
ſentire et qui non habent motum. Et ipſi cum intel
lexerint: relinquunt ea. Senſum enim non habēt
ipſi diſ illorum. Mulieres autem circūdate ſunt
bus in viſo ſedent ſuccedentes oſſa oliuay. Et
autem aliqua ex ipſis abſtracta ab aliquo tran
ſiunt domierit cum eo priorime ſue erprobiat
ea non ſit digna habita ſicut ſua neq̄ ſunt eis
diſrupta ſit. Vbi autem que illis ſunt falſa ſunt.
Quō eſtimandum aut dicendum eſt illos eſſe de
os. Et fabris autem et aurificibus facta ſunt. Vt
cū aliud erunt niſi id quod volunt eſſe ſacerdo
tes. Aurifices etiā ipſi qui ea faciunt non ſunt
multi tempore. Nunquid ergo poſſunt ea que fa
bica ſunt ab ipſis eſſe diſ? Aliquerant autem
falſa et opprobrium poſtea ſuturis. Nā cū ſuper
generit illos pietum ⁊ mala: cogitant ſacerdotes
vbi ſe abſcondant cum illis. Quō ergo ſentiri de
beant qm diſ ſunt qui nec de bello ſe liberāt neq̄
de malo ſe eripiunt. Nā cū ſint lignea et lapidea
et inaurata et inargenta ſcietur poſtea: q̄ falſa
ſunt ab vniuerſis gētibꝫ et regib? que manife
ſte ſunt. q̄ non ſunt diſ ſed opera manuꝝ homi
et nullū opus dei cū illis. Vnde ergo noſt eſt q̄ nō
ſunt diſ ſed opera manuꝝ homi ⁊ nullū dei opus
in ipſis eſt. Regē regioni nō ſuſcitāt neq̄ pluuiā
hōibus dābunt. Iudicijs quoq̄ non diſcernunt
neq̄ regiones liberābunt ab iniuria q̄ nihil poſ
ſunt ſicut conſilic aliter mediū celi et terre et em
cum incidit ignis in domū deoz: lignoz et ar
genteoz ⁊ aureoz: ſacerdotes quideſ ipſoz ſug
erit et liberābuntur. Ipſi vero ſicut trabes in me
dio comburentur. Regi autem ⁊ bello nō reſiſtēt
Quomodo ergo eſtimandum eſt aut recipiendū
quia diſ ſunt. Non a ſuribus neq̄ a latronibus ſe
liberābunt diſ lignei ⁊ lapidei ⁊ inaurati ⁊ inargē

Deut. 13. d

tati: quibus iniqui fortiores sunt. Aurum et argentum et vestimentum quo operiti sunt auferent illis et abibunt nec sibi auxilium ferent. Itaque melius est esse regem ostentantem virtutem suam: aut vas in domo vite in quo glorietur qui possidet illud. Velosius in domo quod custodit quod in pace sunt: quod salubrius. Sol quidem et luna ac sidera cum sint splendida et emissiva ad utilitates obauditis: similiter et fulgur quo apparuerit periculosus est. Quod ipsum autem et ipse ritus in omni regione spirat: et nubes quibus cum imperatu fuerit a deo per ambulare in vniuersis: obiecti pernicii quod imperatus est eis. Ignis etiam missus desuper per consummat montes et silvas facit quod preceptum est ei. Nec autem neque speciebus neque virtutibus vni eorum similia sunt. Unde neque estimandum est: neque dicendum illos esse deos. quando non possunt neque iudicium iudicare neque facere homines. Sciunt itaque quod non sunt dei: ne ergo timueritis eos. Regem enim regibus maledicet neque benedicet. Signa enim in celo gentibus non ostendunt neque per sol lucet: neque illuminabitur ut luna. Bestie meliores sunt illis que possunt fugere sub rectis: et prodesset sibi. Nulla itaque modo nobis est manifestum: qui sunt dei propter quod ne timeatis eos. Nam sicut in cucumerario foris modo nichil custodit: ita sunt dei illorum ligni et argentei et lauarii. Eodem modo et in horto ipsa alba: super quibus autem sedet. Similiter et motus protectio et tenebris similes sunt dei illorum ligni et insaurati et inargentati. Si purpura quoque et murice quod supra illos teneat: sciens itaque quod non sunt dei. Ipsi etiam postremo comeduntur: et erit opprobrium in regno. Velonem quod homo iustus qui non habet simula chianam erit longe ab opprobrio.

Explicit liber baruch.

Incipit prologus sancti hieronymi in Ezechielem prophetam.

Ezechiel propheta cum iocachim rege iuda captiuus duxerit in babilonem: ubi hic dicitur eo captiuus fuerat: prophetam autem penitens quod ad hieremiam variatum fuit vitio aduersarii tradidit: et cum videret adhuc visum hierosolima stare quod ille casurus esse predixerat. Tricesimo autem etatis sue anno et captiuitatis quinto: et xxi^o ad captiuos locos. Et eodem tempore postior hic i chaldaea hieremias i iudea prophetauerit. Sermo eius nec factus est: nec ad modum rusticus. Et ex quo medio tepore. Sed doctus ipse fuit sic hieremias precipua volens sine imagine habere obliuiscantibus inuolans. Sed vulgata et editio non multum distat ab hebrea propter unde factio miror: quod cause extiterit: ut si eos deus in vniuersis libris hominum interpretatus. Alio eadem in alio diuersa transulerit. Legate igitur hunc iuxta translationem quam quod per cola scripti et comata manifestat legentibus. Enim tribuitur. Sed ait amici mei et hunc subfana querit: dicite eis quod nemo eos copel lat ut scribat. Sed vereor ne illud eis eueniat quod grece significantis dicitur vocentur fagolido liquet esse manducantes fenecias.

Explicit prologus.

Incipit Ezechiel propheta.

Et sic. Visio scribitur quattuor alalium: et visio rationum dei et imaginis super thronum. Capitul.

Incipit Hermene: factum

Gildus a Janna

Smini

est

Dnusa.

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est

est in tricesimo anno in quo in quarta mensis cum esse in medio captiuus iuxta fluxus chobar aperti sunt celi et vidi visiones dei. In quinta mensis: ipse est annus quo transmigrationis regio iocachim factum est verbum domini ad ezechielem filium busi sacerdotem in terra chaldeorum secus flumen chobar. Et facta est super eum ibi man^{us} dei: et vidi et ecce ventus turbidus veniebat ab aquilone: et nubes magna et ignis inuolans. Et splendor in circuitu eius: et de medio eius quasi species electrici. De medio ignis. Et in medio eius similitudo quattuor alalium: et hic aspectus eorum. Similitudo hominis in eis. Et quattuor facies vni et quattuor penne vni: pedes eorum pedes recti. Et planta pedis eorum quasi planta pedis viri: scintille quasi aspectus eris candentis. Et manus hominis sub penis eorum in quattuor partibus: et facies et pennas quattuor partes habebat. Iuxtaque erant penne eorum alterius ad alterum. Non reuertebantur in circuitu: sed in liquore ante faciem suam gradebant. Similitudo autem vni^{us} eorum facies hominis et facies leonis a dextris et ipsorum quattuor facies autem hominis a sinistris ipsorum quattuor: et facies aquile desuper ipsorum quattuor: et facies eorum et penne eorum extente desuper. Due penne singulas iungebantur due regebant corpora eorum. Et vnum quodque eorum cum facie sua ambulabat. Abi erat ipse? Ipsius illuc gradebantur nec reuertebantur ambularet. Et similitudo alalium aspectus eorum quasi carbonum ignis ardentium: et quasi aspectus lapidum. Hec erat visio discurrens in medio anialium splendor ignis: et de igne fulgur egrediens. Et alalia ibat et reuertebantur in similitudinem fulguris consruicantis. Lunc aspectus alalia apparuit rora vna super terram iuxta alalia: habens quattuor facies. Et aspectus rotas et opus earum quasi visio maris et vna similitudo ipsarum quattuor: et aspectus eorum et opera quasi sit rota in medio rote per quattuor partes et aspectus ibat: non reuertebatur cum ambularet. Statuta quoque erat rotis et altitudo et horribilis aspectus. Et rotis eorum oculis plenis in circuitu ipsarum quattuor. Lunc ambularet alalia ambulabat pariter et rote iuxta ea. Et cum eleuaret alalia de terra: eleuabatur sit et rote. Quod cum ibat spiritus illuc et illic ipse rote pariter eleuabantur sequentes cum spiritus enim vite erat in rotis. Cum eleuaretur ibat et cum flantibus habant: cum eleuaretur et ibat: pariter eleuabantur et rote sequentes ea. Quia spiritus vite erat in rotis. Et similitudo super caput alalium firmamentum quasi aspectus crystalli horribilis: et extens super capita eorum desuper. Super firmamento autem penne eorum recte alteri ad alterum. Iuxta quod quod duabus alis velabat corpus suum et alterius velabat. Et audiebatur sonus alalium quasi sonus aquarum quasi sonus sublimis dei. Cum ambularet: quasi sonus erat multitudinis ut sonus castro. Et sonus staret domine tebantur penne eorum. Nam cum heret vox super firmamentum

tum qd erat sup caput eoz stabat et submittēbat alas suas. Et sup firmamētū quod erat imminēdo capiti eoz quasi aspectus lapidis sabbiri similis: et sup similitudinē throni similis: et quasi aspectus hoīs desuper. Et vidi quasi speciem electi veluti aspectus ignis intrinsecus circuitus eius: a lūbo ei et desuper: et a lūbo ei vīs deorsus vidi quasi speciem ignis spēdētis in circuitu velut aspectus arcus fuerit in nube die pluuie. Hic erat aspectus splendens per gyrum.

CC. S. Mittitur propheta exuare populi ab erroribus suis.

Ecce visio similitudinis glorie dñi. Et vixit cecidi in facie mea et audiui voces loquētes. Et dixit ad me fili hoīs sta super pedes tuos et loquar tecū. Et ingressus est in me spūs postq locutus est michi. Et statuit me super pedes meos: et audiui loquēte ad me et dicente. Fili hoīs mitto ego te ad filios israel ad gētes apostatice q recesserūt a me. Patres eorum puaricati sunt pactū meū vīs ad diē hāc. Et filij dora facie et indomabili corde sunt ad quos ego mitto te. Dices ad eos. Hec dicit dñs deus israel: si forte vel ipsi audiat: si forte quisq cāt qm domus exasperāo est: sciet q propheta fuerit in medio eoz. Tu ergo fili hoīs ne timeas eos neq sermone eoz metuas: qm in credulū et subuersos sūt tecū. cum scorpionibz habitas. Verba eoz ne timeas et vultus eorum ne formides q domus exasperans est. Quis ergo verba mea ad eos loqui te audiant? qui quēscāt qm irritatores sunt. Tu autem fili hominis audi qm loquar ad te et noli esse exasperāo sicut domus exasperatrix est. Aperi oīs tuos et comede qm ego do tibi. Et vidit ecce manū missa ad me in qua erat inuolutus liber et expandit illū corā me qui erat scriptus intus et foras et scripte erant in eo lamentationes: et carmen et ve.

CC. S. Libatur propheta volumine et recipit faciem sicut ad manentis et sicut mittitur ad filios transmigrationis: probatur obsequio hierusalem per inclusionem prophete. De gloria domini quā vidit in campo: q opozet speculatoie annūciare peccatorū scelera sua: ne requiratur sanguis de manibus eius.

Et dixit ad me. Fili hoīs qdcūq inueneris comede. Comede volumen istud: et vadēs loquere ad filios israel. Et aperui os meū: et cibauit me volumine illo. Et dixit ad me. Fili hoīs vter tu comedet: et viscera tua cōplebunt volumine isto qd ego do tibi. Et comedi illud: et factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me. Fili hoīs vade ad domum israel: et loqueris verba mea ad eos. Non em ad populi pfundi sermōes: et ignote lingue tu mitteris ad domū israel: neq ad populos multos pfundi sermōes et ignote lingue quoz nō possis audire sermones. Et si ad illos mitteris ipsi audirēt te. Domus aut israel nōlūt audire te: q nōlūt audire me. Omnia quippe domus israel attrita frōte est: duro corde. Ecce dedi faciē tuā valētiōē faciebz eoz: et frōtē tuā durioē frōtibz eoz: vt ad amantē et viliē dedi faciē tuā. Ne timeas eos neq me:

tuas a facie eoz: q domus exasperāo est. Et dixit ad me fili hoīs: oēs sermones meos quos ego loquor ad te: assume in corde tuo et auribz tuis: sicut vadēs egredere ad transmigrationē ad filios populi mei et loqueris ad eos: dices eis. Hec dicit dñs deus israel: forte audiat et desinat? et assumpti me spūs: et audiui post me vocē pmoiorū magnē: benedicta gloria dñi de loco suo et vocē alarū aliarum percussit alterā ad alterā: et vocē rotarū sequentiū aliarū: et vocē cōmōtorū magnē. Spūs quoq leuauit me et assumpti me: et obij amarem in indignatione spūs mei. Et an em dñi erat mecū cōsōtāo me: et vni ad transmigrationē ad accerū nouarū frugū ad eos q habitabant iuxta flumen chobar: et cū ibi sēdebāt: māsibi septē dies: bus merēs in medio eoz. Cū aut pertrāsissent septem dies factū est videri dñi ad me dicēns. Fili hoīs speculatoies verbū te domui israel: et audies de ore meo verbū et annūciabis eis ex me. Si dicē te me ad impiū morte moueris nō annūciaueris ei: neq locutū fueris vt auertat a via sua impia et uiuat ipse impius in iniquitate sua moies. Sanguis aut ei de manu tua requirā. Si aut tu annūciaueris ipso: tūle nō fuerit cōuersus ab impietate sua et a via sua impia: ipse quidē in impietate sua moies: tu aut aiam tuā liberasti. Sed et si conuersus fuit: a iusticia sua fuerit: fecerit iniquitates: ponā offendiculā corā eo. Ipse moies q nō annūciasti ei. In peccato suo moies: nō erit in mōris iusticie ei: quas fecit: sanguis vero ei de manu tua requirā. Si aut tu annūciaueris iusto vt nō peccet iust: tūle nō peccauerit. Vnde viderit q annūciasti ei: et tu aiam tuā liberaasti. Et facta est sup me manū dñi: et dixit ad me. Surgēs egredē in capū: et ibi loquar tecū. Et surgēs egredus fuisti in capū et ecce ibi gloria dñi stabat quasi gloria quā vidi iuxta flumē chobar: et cecidi in facie mea. Et ingressus est in me spūs: et statuit me sup pedes meos: et locutū est michi: et dixit ad me. Ingredere et includere in medio domus tue. Et tu fili hoīs ecce data sunt sup te vincula. Ligabūt te in eis: et non egredieris in medio eorum: et lingua tuam adhibere faciā palato tuo et eris mutus: nec quāvis vir oburgāes: q domus exasperāo est. Cū aut locutū fuero tibi: aperta oīs tuā et dices ad eos: hec dicit domus dñi. Qui audit audiat: et q quiescat quiescat q domus exasperans est.

CC. S. Per laterem significatur infantia obsequio ira dei irrefragabilis per sanguinem diuinitas captiuitatis decem tribuum. De angustia famis.

Et tu fili hoīs: sume tibi laterē et pones eū corā te: describes in eo ciuitatē babilonē. Et ordinabis aduersus eā obsequio: et edificabis munitionē. Et cōpōrtabis aggrē et habis corā eā castra et pones artes in giro. Et tu sume tibi sartaginē ferrēā et pones eā in murū ferrēū inter te et inter ciuitates: et obfirmabis faciē tuā ad eā: et erit in obsequio: et circūdabis eā. Signū est domui israel. Et tu domus sup lat: tuū sinistrā et pones iudicēs domus israel super eo numer o dierū quibus domus tua per illud: et assumes iniquitates eoz. Ego autē

infra. 3. f.

3

C

D

apo. 5. a.

3

apo. 10. b.

3

C

D

infra. 33. b.

C

f

Sup. 1. a.

3

3

3

dedi tibi annos iniquitatis eorum numero dierum trecentos et nonaginta dies: et postabis iniquitatem domus israel. Et cum compleueris hec dormies super latum tuum deitum secundo: et assumes iniquitatem domus iuda quadraginta dies. Die per anno: die in quod per anno dedi tibi. Et ad obsidionem iherusalem conuerteris faciem tuam: et uisus tui erit extensus: propter abis aduersus eos. Et ecce circūdedi te uiculis: et non te pueritas a latere tuo in latere aliud donec cōpleas dies obsidionis tue. Et tu sume tibi frumētum et uoides et fabam et lentem et milium et uiciā: et mites ea in uas unū et facies tibi panes numero dierum quibus dormies super latum tuum. Trecentis et nonaginta diebus comedes illud. Quibus autem tu quoque uesceris erit in pōdere uiginti stateres in die. Et tempore visus ad tepus comedes illud. Et aqua in mēsurā bibes sextā partē huius. Et ipse visus ad tempus bibes illud. Et quasi subcinerit uoides eum: comedo illud: et stercois quod egredietur de domine operibus illud in oculis eorum. Hec dicit dñs. Sic comedet filius israel panem suum postulat inter gentes ad quas eijciat eos. Et dicit. A. a. dñe de. Et ecce alia mea non est polluta: et mortuū est et laceratum est bestium non comedit ab infamia mea visus nūc: et non est ingressa uis mea ois caro imunda. Et dicit ad me. Et ecce dedi tibi simū bonū pro stercore uisus humani et facies panem tuū in eo. Et dicit ad me fili hominis ecce ego cōterā baculum panis in iherusalem et comedet panem suum in pōdere et in solitudine: et aqua in mēsurā et in angustia bibet: et deficiēt panem et aqua conuertat unusquisque ad fratrem suum et cōstabebat in iniquitatibus suis.

¶ C. S. In cesarie et barba diuersa iudicia populi significantur. Et de malis futuris super iherusalem.

In fili hominis faciem tuam: et gladium acutum radentē pilos: et assumes eum: et duces per caput tuum et per barbā tuam: et assumes in mēsurā tibi staterā pōdere: et uidēs eos. Et tunc paratū erit cōbure in medio ciuitatis iuxta cōpionem dierum obsidionis: et assumes et tunc paratū erit cōbure gladio in circuitu eius: et tunc uero alia disperges in uentū: et gladium nudabis post eos. Et sumes inde parū numerū et ligabis eos in summitate pallii tui. Et ex eis rursum tolles et proiecies eos in medio ignis: et combures eos igni: et ex eis egredietur ignis in omnem domum israel. Hec dicit dominus deus. Ista est uersus lem. In medio gentium posui eam: et in circuitu eius terra. Et cōtēpsit iudicia mea: ut plus esset lētia quā gētes: et precepta mea ultra quā terre quā in circuitu eius sunt. Iudicia enim mea proiecerunt et in preceptis meis non ambulauerunt. Idcirco hec dicit dominus deus. Quia super alios gētes quā in circuitu uestro sunt: et in preceptis meis non ambulastis et iudicia mea non fecistis: iuxta iudicia gentium quā in circuitu uestro sunt non estis operati. Ideo hec dicit dñs deus. Et ecce ego ad te ipse ego faciam in medio tui iudicia in oculis gentium: et faciam in te quod non fecit quibus similia ultra non faciā propter eos abominatio nes tuas. Ideo patres comedēt filios suos in medio rut. filii comedēt p̄fres suos. Et faciam te iudicia: et uisibiles uisus relinques tuas in oem uentum. Idcirco uisus ego dicit dñs deus: nisi pro eo quod

sanctū meū violasti in obus offensionibus tuis et in cunctis abominationibus tuis. ego quoque confringam et non pariet oculi mei: et non miser ebori. Et terra pars tua pestis mouet et fame consumet in medio tuo. Tertia pars tua in gladio cadet in circuitu tuo. Tertia uero pars tua in oem uentū dispergam: et gladium euaginato post eos. Et complebo furore meū et requiescere faciam indignationem meam in eis: cōsolabor. Et sciet quod ego dñs locutus sum in zelo meo cum impleuero oem indignationem meā in eis. Et dabo te in desertū et in opprobrium gentibus que in circuitu tuo sunt in cōspectu omnis pietatis eius. Et eris opprobrium et blasphemia extēplū et stupor in gentibus que in circuitu tuo sunt cum fecero in te iudicia in furore et in indignatione et in lēpatione: et quod ego dñs locutus sum quādo misero sagittas famis pessimas in eos quod erāt mortificare et quas mitti ut disperderā uos. Et famē cōgregabo super uos et cōterā in uobis baculū panis: et immittā in uos famē et bestias pessimas aures: quod ad intermitionē. Et pestilentia et sanguis transibunt per te: et gladium inducās super te. Ego dominus locutus sum.

¶ C. S. Propter peccatū ydolatrie ostēdit populo plagas percussum.

In faciem meam faciem tuam ad me dicēs. Si in uobis pone faciem tuam ad mōres israel: et propter abis ad eos et dices. Domine israel audite uerbum dñi dei. Hec dicit dñs deus. Quia collis rupis et uallibus. Et ego inducā super uos gladium et disperdā excelsa uestra et demoliar aras uestras et cōfringam simulachra uestra: et deiciā interfectos uestrorum ydola uestra. Et dabo cadauera filiorum israel ante faciem simulachrorum uestrorum et dispergā ossa uestra in circuitu aras uestrarum in obuiis habitationibus uestris. Quibus deserere erūt et excelsa demolient et dissipabunt: et interibūt are uestrae et confringent: et cessabunt ydola uestra: et cōterent delubra uestra et delebunt opera uestra. et caderet interfecti in medio uestrorum: scietis quod ego dñs. Et relinquā in uobis eos quod fugerint gladium in gentibus. Cum disperdero uos in terris et recordabitur mei liberati uestri in gentibus ad quas capituli ducti sunt: et contritui cor eorum fornicat et recedēs a me: et oculos eorum fornicantes post idola sua: et displicebat sibi me super malis quod fecerāt in uicinis abominationibus illis et sciet quod ego dñs non frustra locutus sum ut facerēt eis malum hoc. Hec dicit dñs deus. Percute manū tuā et allide pedē tuū: dicit huius ad oēs abominatōes malorum domus israel: quod gladio fame et peste ruituri sunt. Quia lōge est p̄pe mouet. qui autem propter gladio conuertet et qui reliquos fuerit et confessus fame mouet. Et cōplebo indignationem meam in eis et scietis quod ego dñs: cui fuerit interfecti uestri in medio idolorum uestrorum in circuitu ararū uestrarū in oi colle excelsos et in cōcū summariū b' mortuū: et subitus ego ligni nemo osum: et subit ueneram querū from domum locū ubi ascēderāt thura redolētis ueneris idolorum uestrorum. Et cōterā manū meā super eos: et faciam terrā eorum desolatam et destruatā a deserto debilitat in obuiis habitationibus eorum: et sciet quod ego dominus.

Hec. x. f.

infra. 2. o. g.

infra. f. d. et. 3. d. o.

supra. 4. d. infra. 4. d.

infra. 36. a.

Ezechiel

C. S. De instanti et longa captivitate et causa eiusdem: et populus non rebellans proleci dicit: nias longe propter fugam.

Est factum: est sermo dñi ad me dicens. Et tu fili hoies hoc dicit dñs de terre isrl.

Finis venit: venit finis super quatuor plagas terre. Nunc finis super te: immit tam furor meum in te. Et iudicabo te iuxta vias tuas. Et ponā corā te oēs abominaciones tuas. Et nō parcer oculi me super te: nō miserere de viis tuis: et ponā super te abominaciones tuas. Et meo tui erūt: scietis q ego dñs de. Afflictio et vna afflictio ecce venit: finis venit: venit finis. Euge lauit aduersus te ecce venit. Venit cōtritus super te q habitas in terra. Venit tēpus: piope est dies occisionis et nō glorie mōnū. Nūc de piopeq: effundā irā meā super te: cōplebo furorē meū in te. Et iudicabo te secundū vias tuas: et imponā tibi oia scelera tua. Et nō parcer oculos me: nec miserebor: sed vias tuas imponā tibi: et abominaciones tuas tue in medio tuo erūt: scietis q ego sum dominus deus peccatorū. Et ecce dies ecce venit. Egredia est cōtritus. Sicut virga: genuit superbia: iniquitas surrexit in virga impletatio. Nō er eis: et non er populus: neq: er sonitu eorum: nō erit requies eis. Venit tēpus appropinquavit dies. Qui emit nō leiet: q vendit non lueat: q ira sup oēm populū et: q qui vendidit id q vendidit nō reuertur: et adhuc in viuitibus vita eorum. Visio em ad oēm multitudinē et: nō regredietur et vir in iniquitate vite sue nō cōsolvabit. Lanite tuba: pparent oēs et nō est q vadat ad puelū. Ira em mea super vniuersum populū et. Gladii: fons pestis et fons meos intrinsec. Qui in agro est gladio mouet: et q in ciuitate: pestilentia et fame deuorabunt: et saluabunt qui fugerint ex eis. Et erūt in mōnib: quasi colūbe cōuallū oēs et trepidi: vniuersi in iniquitate sua. Dēs man: dissoluent: et oia genua fluent ad q. Et acciget et cilit: et operiet eos formido: et in olfacie cōfuso: et in vniuersis capitib: cōuallū. Argētū eorum fons piopticet et aurū eorum in serquemini erit. Argētū eorum et aurū eorum non valebit liberare eos: et furor dñi. Niam suā nō saturabūt: et vterque eorum nō implebunt: q scandalum iniquitatis eorum factū est: et ornāmētū mortis illius in superbiā posuerūt: et imagine abominacionis suarū et simulacrorū fecerunt ex eo. Propter hoc dedit eis illud in imundiciā: et da da illud in man: alienos ad diripiēdū et impijs terre in pcedā et cōtaminabūt illud. Et auertim faciem meā ab eis et violabūt arcā meā: et introibunt in illud emissarij et cōtaminabūt illud. Fac cōfusione: qm terra plena est iudicio sanguinū et ciuitas plena iniquitate. Et adducā pessimos de gentibus: possidebūt domos eorum. Et quietescere faciam superbiā potētis: possidebūt sacraaria eorum. Angustia superueniet et rediet pax: et nō erit. Lō turbatio super cōturbationē veniet: et audit: sup audirū. Et querēt visionē de ppheta. et lex peribit a facie dote et cōstlū a seniorib: et lex peribit et pilceps induent merore et man: pph terre cōturbabuntur. Secundum viam eorum faciā eis et secundum iudiciū eorum iudicabo eos et sciet

q ego sum dominus.

C. S. De apparitione similitudinis dei. de pariete effosso. de viris reuentibus et thuribulum: et ad oitum solis adorantibus: et de applicandibus ramum ad aures suas.

Est factū est in āno sexto: in sexto mense i quarta mēsiore sedēbā in domo mea et senes tuda sedebāt corā me. Et cecidit ibi sup me man: dñi dei. Et vidi: et ecce similitudo quasi aspectus ignis. Ab aspectu subitū et: et deorsum ignis et a subis et: et sursum quasi aspectus splendoris: et visio electri. Et emissio similitudo man: appropinquavit me in cincto capitis mei: et eleuauit me spūs inter celū et terrā: et adduxit me in hierusalē in visione dei iuxta ostiū interi: et respiciebat ad aqilonē: ubi erat statutus idolū celū ad puocādū emulationē: et ecce ibi gloria dei isrl: sūm visionē quā viderā in cāpo. et dixit ad me fili hoies leua oculos tuos ad vltimū aquilonē: et leuauit oculos meos ad vltimū aqilonē: et ecce ab aqilonē poite altaris idolū celi in ipso introita. Et dixit ad me. Fili hoies putas ne vides tu quid isti faciāt abominaciones magnas quas domus israel facit hic: et pcul recedā a sanctuario meo. Et adhuc cōuerfus videbis abominaciones maiores. Et introductus me ad ostiū et atrij. Et vidi: et ecce foramen vñū in pariete. Et dixit ad me. Fili hoies fode pateret. Et cū fodissey parietem: apparuit ostiū vñū. Et dixit ad me. Ingredere et vide abominaciones pessimas quas isti faciūt hic: et ingressus vidi: et ecce ois similitudo reptilū et alatum abominatiō et vniuersa idola domus israel depicta erāt in pariete in circuitu p totū. Et sepauigita viri de senioribus domus israel et lechoni as fili: iaphan stabat in medio eorum: stantū ante picturā et vniuersi q habebāt thuribulū in mān sua et vapor nebule de thure cōfurgebat: et dixit ad me. Certe videbis fili hoies q seniores domus israel faciūt in tenebris: vniuersi q in abscondito cubili suis. Dicit em. Nō videt dñs nos. Derelictū domū terrā. Et dixit ad me. Adhuc cōuerfus videbis abominaciones maiores quas isti faciūt: et introductus me p ostium poite domus dñi quod respiciebat ad aquilonē. Et ecce ibi mulieres sedebant plangētes ad onidē: et dixit ad me. Certe vidisti fili hoies. Adhuc cōuerfus videbis abominaciones maiores hīs. Et in introductus me in atrij domus interi. Et ecce in ostio repli dñi inter vestibulū et altare quasi viginquag viri dorsa habētes ptra tēplū dñi: facies ad ouētes: et adorabāt ad oitum solis. Et dixit ad me. Certe vidisti fili hoies. Nunquid leue est hoc domui tuda: et faceret abominaciones istas q fecerūt hic: q replētes terrā iniquitate cōuerfi sunt ad irritandū me et ecce applicāt ramū ad aures suas. Ergo et ego faci in facie nō parcer oculi me: nec miserebor et cū clamaris ad aures meas voce magna nō exaudis eos.

C. S. De feris vias missas ad vastationē populi de viro lincio induto et attramentario

E clamauit in auribus meis voce magna dicens. Appropinquauit visitationes vbiā: et vniuersi q in iherusalem habet in manu sua. Et ecce seg

Infra eod

Infra. g. b.

Infra eodē

Es. i. c. Sopho. i. d.

f

is

virī tenēbāt de via porte superioris que respicit
ad aquilonē: vniuersosque vas interitus in mān
et. Et quocumque in medio eorum vestit' erat at line-
is: et attramētariū scriptoris ad renes ei'. Et in-
gressi sunt et steterūt iuxta altare erem. Et gl'ia
dñi israel assumpta est de cherub' q' erat sup eum
ad limen dom'. Et vocauit virus qui ind' erat
lineis: et attramētariū scriptoris habebat in lum-
bus suis. Et dixit dñs ad eū. Trāsi per mediū ciui-
tatem in medio hierusalē: et signa thau sup frōnes
viroſū genitū: et dolentū sup cuncto abomina-
tionibus que sūt in medio ei'. Et illis dixit audē
mente me. Trāsite p ciuitatē lequētes eūs: pcutite
nō parcat ocul' vester neq' misereamini. Senē
adolescentulū et virginē parvulū: mulieres in-
terfice vsq' ad internitiōē. Eūm aut sup queſ
videntis thau ne occidat: et a sanctuario meo lei-
pate. Leperit ergo a viris senioſib' qui erat āte
faciē dom'. Et dixit ad eos. Contaminate domus
et implete atria interfectis. Egredimini. Et egres-
si sunt et percutebant eos q' erāt in ciuitate. Et ce-
de completa remāsi eorū ruig sup faciē meā: et cla-
mans aio. Heu. heu. heu. dñe de' Israel et
hierusalē. Et dixit ad me. Inq'as dom' israel et
tuda magna est nimis valde: et repleta est terra sā-
guinib'. Et ciuitas repleta est auersione. Dixerunt
ei'. Dereliquit dñs terrā: et dñs nō videt. Ig'it et
me nō parcat ocul' neq' miserebor. Et āte sup
caput eorū reddidit. Et exiit q' erat indur' lineis
q' habebat attramētariū in dorso suo respondit
verbū dicens. Feci sicut pcepisti michi.

E C. S. De viro q' accepit carbonē de medio ro-
tarū et cherubin: repetitio p'dicte visionis dei
et cherubin et quattuor rotarū.

E T vidit ecce in firmamēto q' erat sup
caput cherubin quasi lapis saphyru: et
quasi species similitudinis solis appa-
ruit sup eū. Et dixit ad virū qui indur'
erat lineis: et al'. Ingredere in medio rotarū que
sunt sub cherubin: et imple manus tuas p'vino
ignis q' sunt inter cherubin: et effunde sup ciuitatē
Ingred' sup eū in cōspectu meo. Cherubin autē
stabāt a dextris dom': cū ingrederet vir: nubes
impleuit attriū interi'. Et eleuata est gl'ia domi-
ni de sup cherub ad limen dom': et repleta est do-
mus nube. Et attriū repletum est splendore glorie
dñi: sonit' alarū cherubi audiebāt vsq' ad attriū
exteri' quasi vox dei opotētis loquētis. Cūq'
pcepisset viro q' indur' erat lineis dicēns: sume
ignē de medio rotarū q' sunt inter cherubin: gres-
sus ille stetit iuxta rotā. Et exiit cherub manū
de medio cherubin ad ignē qui erat inter che-
rubin: et sumpsit et dedit in man' ei' qui indur' erat
lineis q' accipies egressus ei'. Et apparuit in che-
rubin similitudinem man' hōis sub p'enas eorū. Et
vidit ecce q'ntuor rote iuxta cherubin. Rota vna
iuxta cherub vnū: rota alia iuxta cherub vnum
Spēs aut rotarū erat quasi visio la pidis chrysolit'
ti et aspect' earū similitudo vna quattuor quasi si-
lit rota in medio rote. Cūq' abularet in quattuor
p'as gradiebant: et non reuertebant abulātes: et
ad locū ad quē ire declinabat q' p'ia erat sc'q' bāt

et cetera nec reuertebāt. et oē corp' ea p' colla: et ma-
n' et p'ne et circuli pleni erāt oculus circuitu q'ntu-
or rotarū: et rotas alias vocauit volubiles aui-
te me. Quattuor aut facies habebat vnū. Facies
vna facies cherub: et facies secunda facies hōis: et
in tertio facies leōis: et in quarto facies aquile: et
eleuata sunt cherubin: ipsum est alal q' viderat
iuxta flumen chobar. Cūq' ambularet cherubi
ibāt pariter et fore iuxta ea: cū eleuaret cheru-
bin alas suas: et exaltaret de terra: et sedebāt ro-
te sed et ipse iuxta erāt. Et stāb' illis stabāt: et cū
eleuaret eleuabant. Spēs ei' vne erat in eis: Et
egressi et gl'ia dñi a limine repleuit: et sup cherubi
eleuāna cherubi alas fuos exaltata sūt a terra co-
ra me: et ill' egrediēb'. Rote q' subsecute sunt. Et
stetit litroitu porte dom' dñi orientali: et gl'ia dei
israel erat sup eos. Ip'm est alal q' vidi sub deū
israel iuxta fluuiū chobar: intellexi q' cherubin
essent. Quattuor p' quattuor vultus vnu: quattuor
orale vni et similitudo man' hōis sub alas eorum
Et similitudo vultus eorū ipsi vultus q' viderat
iuxta fluuiū chobar: intui' eorū et imper' singu-
lorū ante faciē suam ingredit.

E C. S. De xrv. viris de captiuitate alioz q' ipsi
erāt carnes et cherub lebes. de monte p'ne. de di-
sp'ione populi. de cōgregatione disperſoz: et de
cōsolatione transmigrationis.

E T eleuauit me spūs et introduct me ad
portā dom' dñi orientalem que respicit
ad solis oriē. Et ecce in litroitu portē
gintiquinque viri: vidi in medio eorū
lechonia filius azur et p'neā filii bananite p'nci-
pes populi dixerūt ad me. Sūt hōis q' sunt viri q'
cogitat iniquitate: et tractat cōsiliū pessimū de
be ista dicētes. Nōne dudū edificatē sunt dom' et
hec est lebecinos alit carnes. Idcirco vacinare
de his: vacinare sūt hōis: irrati in me spūs dñi
et dixit ad me. Quære. Hec dicit dñs. Sic locu-
ti estis dom' israel: et cogitationes cordis vestri ego
nouī. Plurimos occidisti: vixit hac et impleti
suis ei' interfecti. Propterea hec dicit dñs de
israel. Interfecti vestri quia posuisti in medio
ei' hōis carnes: et hec est lebes: et deduc' vos de
medio ei'. Gladius metuitur gladius inducā sup
vos dicit dñs de' et elici' vos de medio ei'. Dabo
vos in manu hostiū: et faciā in vobis iudiciā. Et
dico da ceteris. In finib' israel iudicabo vos: sciēt
q' ego dñs. Hec nō erit vobis in lebet: et vos nō
eritis in medio ei' in carnes. In finib' israel iudicā-
bo vos: et sciētis q' ego dñs: q' in p'ceptis meis
nō abulastis: et iudiciā meo nō fecistis: iuxta ius
diciā gentiū que in circuitu vestro sunt etis ope-
rati. Et factū est cū propheta p'neā filii ban-
nanie mortu' est. Et cecidi faciem meā clamā vo-
ce magna. Et dixi. Heu. heu. dñe de' cōsum-
mationē ius facie reliquiaruz israel. Et factū est ver-
bum dñi ad me dicens. Sūt hōis frater tu: viri
propinqui tui et ois dom' israel vniuersi q' d' d'ce
runt habitatores hierusalē: iōge recedite a domi-
no nobis data est terra in possessionē: propterea
hec dicit dñs de'. Et iōge feci eos in genib': et q'
dispersi eos in terris: et ois in sanctificationem
modicā in terris ad quas venerūt: propterea lo-

Sup. 7. a.
Judich. 1.
b.

B

C

D

E

B

C

E

B

C

quere. Itec dicit dñs de⁹. **E**gregabo vos de populo ⁊ adunabo de terris in quib⁹ dispersi estis: daboq; vobis hum⁹ israel: ⁊ ingrediet⁹ illuc: auferet oēs offenditōes cū trasq; adominationes ei⁹ de illa. **E**t dabo eis eos vni⁹: spm nouū tribuā in vicerib⁹ eor⁹. **E**t auferā cor lapidū cū de carne eorum: dabo eis cor carne⁹: ⁊ in preceptis meis abūlet⁹: iudicia mea custodiāt: faciātq; ea: ⁊ nūc mihi in populo ⁊ ego sim ei⁹ dñs. **E**uoz autē cor post offenditū et adominationes suas abulat: dñi vīa in capite suo ponā: dicit dñs de⁹. **E**t eleuauerūt cherubim alas suas: rote ei⁹ eis: ⁊ gloria dñi israel erat sup eos. **E**t ascēdit glia dñi de medio ciuitatis: stetitq; sup mōre qui est ad orientē vbi⁹: ⁊ spūs leuauit me: adduxitq; in chaldeas ⁊ transmigrationē in visionē in spū dei. **E**t sublata est a me visio quā viderā: **E**t locut⁹ sum ad transmigrationem omnia verba domini que ostēderat michi.

E C. S. Probat exēplo ezechiel angustia obfessionis hierl'm: instantia obfessionis.

E fact⁹ ē sermo dñi ad me dicens. Fili holis: in medio dom⁹ exasperāto tu habitas: q̄ oculos habet ad vidēdū et non videt⁹: aures ad audiēdū ⁊ nō audit⁹: q̄ dom⁹ exasperāto est. **T**u ergo fili holis fac tibi vasa transmigrationis: ⁊ transmigrabis per diē coram eis. **T**ransmigrabis autē de loco tuo ad locū alterū in cōspectu eorū: p̄fite ap̄ficiāt: q̄ domus exasperāto est. **E**t effere⁹ fons vasa tua: quasi vasa transmigrationis per diē in cōspectu eorū. **T**u autē egredieris vespere corā eis sicut egredis migrās ante oculos eor⁹. **P**erfode tibi parietē: egredieris p̄ eū in cōspectu eor⁹. **I**n humeris portaberis in caligine effereris. **F**acie tuā velabis ⁊ nō videbit terrā: q̄ poteris dedi te domui israel. **F**eci ergo p̄cepta: parietē tibi dñs. **A**lata mea p̄ totū quasi vasa transmigrationis per diē ⁊ vespere p̄fodi michi parietē manu ⁊ in caligine egressus sum et in humeris portat⁹ in cōspectu eor⁹. **E**t factus est sermo dñi mane ad me dicēs. **F**ili hominū: quid nō dixerūt ad te domus israel: dom⁹ exasperans quid tu facis? **D**ic ad eos. **I**tec dicit dñs de⁹. **S**up dūcē onus istud: q̄ est in hierusalē: ⁊ sup oēm domū israel q̄ est in medio eorum. **D**ic. **E**go poteris vestrū. **N**ō fecistis sicut illis. **I**n transmigrationē: ⁊ in captiuitatē ibunt: ⁊ dux q̄ est in medio eor⁹ in humeris portabit⁹ in caligine egredietur: parietē p̄fodiet ⁊ educat⁹ et facies ei⁹ operietur: vt nō videat oculo terrā. **E**t extēdaz r̄hete meū sup eū: ⁊ capiet in fagina mea ⁊ adducā eū in babilonē in terrā chaldeoz: vt ipam non videat⁹: abiq; motiet⁹: oēs q̄ circa eū sunt. **P**redicium ei⁹ ⁊ agmina ei⁹: dispersi q̄ in oēm v̄tū: gladi⁹ ⁊ euaginato post eos: sicut sciet q̄ ego dñs: q̄ dispsero illos in gētib⁹: ⁊ diffeminauero eos in terris. **E**t relinquā ex eis viros paucos a gladi⁹ fame ⁊ pestilentia ⁊ narrēt oīa scelera eor⁹ in gētib⁹: ad q̄s ingrediet⁹: sicut q̄ ego dñs. **E**t fact⁹ est sermo dñi ad me dicēs. **F**ili holis panē tuū in conturbatione comēdā: ⁊ aquā tuā in festinatione ⁊ merore bibis: dices ad populum terre: hec dicit dñs de⁹: ad eos q̄ habitant in hierusalē in terra

israel. **P**anē suū in solitudine comēdet: ⁊ aquam suā in desolatione bibet: vt desolet terra ⁊ multitudine sua propter iniquitates oīm qui habitant in ea: ⁊ ciuitates q̄ nunc habitant⁹ desolate erunt terraq; deserta: ⁊ scietis q̄ ego dñs. **E**t factus est sermo dñi ad me dicēs. **F**ili holis q̄ est puerbi⁹ istud in terra israel: dicitū in iōgū differēt dies ⁊ peribit oīa visio. **I**deo dic ad eos. **I**tec dicit domin⁹ de⁹. **E**uicere facia puerbi⁹ istud neq; vulgo dicef vltra in israel. **E**t loquere ad eos q̄ ap̄ popin querunt dies: sermo oīa visionis. **N**ō enī⁹ erit vltra oīs visio casta neq; diuinatio ambigua in medio filioꝝ israel: q̄ ego dñs loquar: ⁊ q̄cūq; locut⁹ fuero verbum fiet: nō p̄longabit⁹ amplius: sed i dies⁹ vestris dom⁹ exasperāto loq; verbi⁹ ⁊ faciā illū dicit dñs de⁹. **E**t fact⁹ ē sermo dñi ad me dicēs. **F**ili holis: ecce dom⁹ israel dicitū. **U**l vis quā bic videt in dies multos: ⁊ in repōia iōga iste propheta. **P**ropterea dic ad eos. **I**tec dicit dñs de⁹. **N**ō p̄longabitur vltra oīs sermo me⁹. **V**erbum quod locutus fuero complebitur: dicit dominus deus.

E C. S. Sermo dei contra p̄seudo p̄phetas decipientes populum domini.

E fact⁹ est sermo dñi ad me dicēs. **F**ili holis vaticinare ad p̄phetas israel qui propheta: ⁊ dices p̄phetantib⁹ de corde suo. **A**udite verbū dñi: **I**tec dicit dñs de⁹. **E**le p̄phetis insipientib⁹ qui sequunt⁹ spm suū: nichil vident. **A**uā vulpes in deserto prophete tui israel erāt. **N**ō ascenditis ex aduersumq; opposuistis murū p̄o domo israel vt staretis in p̄elio in die dñi: uidet vana ⁊ diuinat⁹ me dācūm: dicētes ait dñs: cū dñs nō miserit eos: et perfeuerauerit cōfirmare sermonē. **H**ūc nō visionē cassam vidistis: ⁊ diuinationē mēdācē locuti estis: et dicitis ait dñs: cū ego nō sim locut⁹? **P**ropterea hec dicit dñs de⁹. **E**li locuti estis vana ⁊ vidistis mēdāciā: deo ecce ego ad vos ait dñs de⁹: et erit man⁹ mea sup p̄phetas q̄ vidēt vana ⁊ diuinat⁹ me dācūm. **I**n cōsilio populi mei nō erunt ⁊ in scriptura dom⁹ israel nō scribentur: nec in terra israel ingrediet⁹: scietis q̄ ego dñs deus. **E**o q̄ deceperint pplm meū dicentes: par: par: nō est par: ipse edificabit parietē illi: autē imbebat⁹ ei luto abiq; paleis. **D**ic ad eos q̄ iunxit abiq; tēperatura q̄ casurus sit. **E**rit cū imber in undana: ⁊ dabo lapides p̄grandes ⁊ desup iurruētes: ⁊ ventū p̄celle dissipantē. **S**iquidē ecce cecidit paries. **H**ūc nō dicef vobis: vbi est iurra quas iunxit? **P**ropterea hec dicit dñs de⁹. **E**t erūpere faciā spm tēperatū in indignatiōe mea et imber iūdanda in furore meo erit. **E**t lapides grādes in ira in cōsumationē dñi: destruat⁹ partem quē iunxit abiq; tēperamento: ⁊ adequabo eū terre ⁊ reuelab⁹ fundamētū ei⁹ ⁊ cadet ⁊ cōsumet⁹ in medio ei⁹: ⁊ scietis q̄ ego sum dñs. **E**t cōplebo indignationē meā in pariete: ⁊ in his q̄ iunxit eū abiq; tēperamēto dicāq; vobis. **H**ūc est paries ⁊ nō sunt q̄ iunxit eū. **P**rophete israel q̄ p̄phetant ad hierusalē ⁊ vident ei visionē pacis: ⁊ nō est par ait dñs de⁹. **E**t tu fili holis pone faciē tuā ⁊ cōtra filios populi tui q̄ propheta: de corde suo:

D
infra. 16. f.

S
2. p̄. 3. f.

15

21

23

25

D

27

21 f.

23

25

et vaticinare super eam: et dicit. Hec dicit dñs deus
 Et q̄ cōsumunt puluillos sub omni cubito man⁹:
 et faciunt ceruicalia sub capite vniuerse etatis ad
 capiendas animas: et cum caperent alias populi
 met: viuificabant alias eor⁹: et violabāt me ad po-
 pulū meū ppter pugillū hoidet et fragmen panis
 vt interficerent alias q̄ nō mouit: et viuificarent
 alias q̄ nō viuūt mēnientes populo meo credenti
 mendacijs. Propter hoc dicit dñs de⁹. Ecce ego
 ad puluillos vestros q̄bus vos capitis alias volū-
 tes: et dirumpā eos de brachijs vestris et dimittā
 alias quas vos capitis alias ad volandū. Et dirū-
 pam ceruicalia vestra: liberabo poplū meū de
 manu vestra neq̄ erunt vltra in manibus vestris
 ad predandū: et scietis q̄ ego dñs. Pro eo q̄ me-
 rere et scitis coisultis mendaciter quē ego nō con-
 trīstauit: cōsistatistis manus ipsi vt nō reuertet
 a via sua mala et vniuer: ppter aua nō videbi-
 tis et diuinationes nō diuinabitis ampli⁹: et erū
 pplm meū de manu vestra: et scietis q̄ ego dñs.

¶ C. S. Propter hoc plij imundicias nō p̄dicat eis
 nec a pphetis nec a plagis liberantur. rui.

¶ T. Venerunt ad me viri seniores israel: et
 sederunt corā me. Et factus est sermo
 dñi ad me dicens. Fili homo viri isti po-
 suerunt imundicias suas corā corib⁹ suis
 et scandalū iniquitatis sue statuerunt cōtra faciem
 suā. Nunqd̄ interrogat⁹ respōdebo eor⁹? Propter
 hoc loquere eis et dices ad eos. Hec dicit dñs de⁹

Libero homo de domo isrl q̄ posuerit immun-
 dicias suas in corde suo: et scandalū iniquitatis
 sue statuerit contra faciem suam: et venerit ad p-
 phetā interrogans per eum meo ego dñs rñdebo
 ei in multitudine imundiciarū suarū. vt capiat
 dom⁹ israel in corde suo q̄o recesserūt a me i cum
 eis idolo suo. Propterea dicit dom⁹ isrl. Hec
 dicit dñs de⁹. Conuertimini et recedite ab idolo vtro
 et ab vniuersis cōtaminationib⁹ vestris auerite
 facies vras. Et homo hō de domo israel et de pfe-
 lis quicūq̄ a duena fuerit in isrl: si alienar⁹ fue-
 rit a me et posuerit idola sua in corde suo et scidā
 iū iniquitatis sue statuerit cōtra faciem suā et venerit
 ad pphetā: vt interroget p eū me: ego dñs rñdebo
 ei p me: et ponā faciem meā sup hōiem illū: et faciā eū
 in exemplū et in puerib⁹: et disperdā eū de medio
 pplm mei et scietis q̄ ego dñs. Et ppheta cū erra-
 uerit ex locutus fuerit verbum: ego dñs decepti
 ppheta illū. Et extendā manū meā sup illū et de-
 lebo eū de medio pplm mei isrl: et positabit iniquitā
 tē sua. Furta iniquitatis interrogabis: et iniquitatis p-
 phete erit: vt nō erit vltra domus isrl a me: neq̄
 polluat⁹ in vniuersis p̄uicationib⁹ suis: sicut mi-
 chi in pplm et ego sim eis i bellis dñs exercitū
 Et fact⁹ est sermo dñi ad me dicens. Fili homo ter-
 rā q̄ peccauerit michi vt p̄uicacē p̄uariano ex-
 tendā manū meā sup eā et cōterā virgā panis ei⁹
 et immittā in eā famem et interficiā de ea hōiem et
 lumentū. Et si fuerit tres viri isti in medio ei⁹ noe
 daniel et iob: ipsi iusticia sua liberabunt alias suas
 a dñs exercitū. Et si bestias pessimas induxe-
 ro super terrā vt vastent eam: fuerit in via eo q̄
 non sit pertranficio ppter bestias: tres viri isti si

fuerint in ea viuo ego dicit dñs deus: q̄ nec fili:
 os nec filia liberabunt: sed ipsi soli liberabuntur
 terra autē desolabitur. Et si gladiū induxero su-
 per terram illā: et dixerō gladiū: transi per terrā
 et interfecero de ea hominē et lumentū: et tres viri
 isti fuerint in medio eius: viuo ego dicit dñs de⁹
 non liberabunt filios nec filias: sed ipsi soli libe-
 rabūt. Si autē pestilentia immiseri super ter-
 ram illā: et effuderō indignationē meā super eam
 in sanguine: vt auferā ex ea hōiem et lumentū: et
 noe daniel et iob fuerint in medio eius: viuo ego
 dicit dñs deus: q̄ filii et filia non liberabunt sed
 ipsi iusticia sua liberabunt alias suas. Et nonia
 hec dicit dñs. Et si quatuor iudicia mea pessima
 gladiū et famē ac bestias et pestilentia im-
 misero in hierusalē vt interficiā de ea hominē et
 pecus: et amē relinque in ea saluatio educitū si
 filios et filias. Ecce ipsi egredient⁹ ad vos et videbi-
 tis viam eorū et adiunctiones eorū: et consolabi-
 mini super malo quod induci in hierlm in oibus
 quē imposui super eam: et consolabūt⁹ vos cū
 videritis viam eorū et adiunctiones eorū et co-
 gnoscetis q̄ non frustra fecerim omnia quē feci in
 eia: ait dominus deus.

¶ C. S. Sermo dñi contra hierlm vitē infru-
 ctuosam. r.

¶ Factus est sermo dñi ad me dicens.
 Fili homo quid fiet de ligno vitis ex ol-
 bus lignis nemosi quē sunt iuxta ligna
 situarū? Nunqd̄ tollitur de ea lignū vt
 fiat opus aut fabricabit⁹ de ea parillus vt depen-
 deat in eo q̄dūq̄ vas? Ecce igni dāti est in escā:
 virgā partē eius plumpit ignis: et medietas ei⁹
 redacta est in fauillā. Nunqd̄ vitē erit ad opus?
 Et nā cū esset integrū nō erat aptū ad opus: q̄to:
 magis cū illud ignis deuorauerit: cōbussit: nā
 chil ex eo fiet opus. Propterea hec dicit dñs de⁹.
 Et nō lignū vitis inter ligna situarū q̄ dedit igni
 ad deuorandū: sic tradā habitatores hierusalē:
 et ponā faciem meā in eos. De igne egredientur: et
 ignis cōsumet eos. Et scietis q̄ ego dñs cū posu-
 ero faciem meā in eos: et dederō terram inuiam
 et desolatam eis: q̄ p̄uicacitatem exierint: dicit
 dominus deus.

¶ C. S. Catalogus immūdictiarū et iniquitatū
 hierlm correptio qua reuocatur ad salūtē scribit
 iustificat dñs sodomā et samariā cōparatione bē-
 rusalem. rvi.

¶ Factus est sermo domini ad me di-
 cens. Fili hominis: notas fac hierusa-
 lem adominationes suas et dices. Hec
 dicit dominus hierusalem. Radix tua
 et generatio tua de terra chanaan pater tuus
 Amorreus: et mater tua et cetera. Et quando na-
 ta es in die octuo tul non est precibus vmbilicus
 tuus et aqua non es lota in salure: nec sale salti-
 ta nec inuoluta pānte. Non peperit super te ocu-
 lus vt faceret tibi vñ de his misertus tuo: sed p-
 secta es super faciem terre in abiectione auime
 tue in die qua nata es. Transiit autē per te vi-
 det⁹ et conculcari in sanguine tuo. Et dicit tibi cum
 esset in sanguine tuo. Dicit inq̄ tibi cum san-
 guine tuo. Et tunc multiplicā quasi germen agri

supra. 4. d.
 et supra. 5. d.

infra eodē

13

dedi te: et multiplicata es: et grandis effecta: et ingressa es: et peruenisti ad modum mulieris libera tua instrumentum: et perit? tu? et grauius te eras nuda: et cōfusiō plena. Et trāsiu p te et uidi te ecce tpo amāti. Et espādi amicitū meū sup te: et operui ignominia tua. Et iurau tibi in ingressu sum pa crū rectū ait dñs de⁹: et facia es michi: et laui te aq et emidau sanguinē tuū et te. Et vngi te oleo et uestiui te discoloribus: et calciaui te hyacintho. Et cingi te bysso: et idui te subnili⁹. Et ornau te onamēto. Et dedi armillas in manib⁹ tuis et torquē circa collū tuū: et dedi in aure sup os tuū: et circulos auri⁹ tuis: et coronā decous in capite tuo: et ornata es auro et argēto: et uestita es bysso et polimito et multis colorib⁹. Similāz mel et oleū cōcedi sit: decora facta es vehemētē nimis. Et pfecti sit in regnū et gressu est uomē tuū in gentes ppf specie tuā: q pfecta eras in decore meo quē posu erit sup te: dicit dñs de⁹. Et habēs fiducia in pulchritudine tua fornicata es in noie tuo: et epofuit fornicationē tuā ol trāseūt: vt eius fieres. Et sumēs de uestimētis meis fecisti tibi excelsa hinc inde confusa: et fornicata es sup eis: sicut nō est factum neq futurū est. Et tulisti vasa decouitui de auro meo et argēto meo q dedi tibi et fecisti tibi imagines masculinas: et fornicata es in eis: et sum pisti uestimēta tua multicolora et opuisti illas. Et oleū meū et rhytymia meā posuisti corā eis: et panē meū quē dedi tibi similā et oleū et mel quous enutriti te posuisti in aspectu eorū in odorē tuos et filias tuas quas generasti mihi et immolasti eis ad deuandū. Nunqd parua est fornicatio tua? Immolasti filios meos: dedisti illos confectio eis. Et post omnes abomatiōes tuas et fornicatiōes nō es recordata dierū adoleſcentie tue: qñ era a nuda et cōfusione plena: cōculcata in sanguine tuo. Et accidit post oēm maliciā tuā. vt veni tibi: ait dñs de⁹. Et edificasti tibi lupanar: et fecisti tibi pstitulū in cūctis plateis. Ad omne caput vie edificasti signū pstitutiōis tue: et abomabile fecisti decore tuū. Et diuisti pedes tuos ol trāse unti et multiplicasti oēs fornicatiōes tuas. Et fornicata es cū filiis egypti vicinis tuo magnarū carnū: et multiplicasti fornicationē tuā ad irritandū me. Ecce ego extendā manū meā sup te: et auferā iustificatiōē tuā. et dabo te in aias odientib⁹ te filiarū palestinarū q erubescūt in via tua scelerata. Et fornicata es ol filijs assyriorū: eo q necdū fueris expleta: et postq fornicata es nec sic es facta: et multiplicasti fornicationē tuā l terre chanaan cū chaldeis: et nec sic facta es. In q munda bo cor tuū ait dñs de⁹: cū facias oia hec opa mulieris meretricis et pccati: q fabricasti lupanar tuū in capite ois vie: et excelsū tuū fecisti in omni platea. Hec facta es qñ meretrix fastidio augens pccū: qñ multu adultera q sup virū suū inducit alienos. Omnibus meretricib⁹ dānt mercedē: tu autē dedisti mercedē cunctis amatoribus tuis et dona donabas eis: vt intrāret ad te vndiq ad fornicandū tecū. Factūq est in te cōtra cōsuetudinē mulier: in fornicationē tuā: et post te nō erit fornicatio. In eo ei q dedisti mercedē: mer

cedes nō accepisti: factū est in te cōtrariū. Propterea meretrix audi verbū dñi. Hec dicit dñs deus. Effusum est es ruit et reuelata est ignominia tua in fornicatiōib⁹ tuis sup amatores tuos sup idola abolationū tuarū in sanguile filiorū tuorum quē dedisti eis: ecce ego cōgregabo oēs amatores tuos quos puxi a te et oēs q dilexisti cū vniuersis q o derae. Et congregabo eos sup te vndiq et nudabo ignominia tuā corā eis: vt videbūt oēm turpitudines tuas: et iudicabo te iudicio a dultat effundentiū sanguinē. Et dabo te in sanguinē furoris et zelis: et dabo te in man⁹ eorū. Et destruet lupanar tuū et demolient pstitulū tuū. Et denudabunt te uestimētis tuis: et auferant vasa decous tuas: et derelinquent te nuda plenā ignominia: et adducent sup te multitudinē. Et lapidabūt te laspides et trucidabūt te gladijs suis. Et comburent domos tuas igni et facient in te iudicia in oculis mulierū plurimarū. Et desines fornicari: mercedes vltra nō dabis. Et reqdeset indignatiō mea in te: et auferet zelus me⁹ a te et desicā nec irascar ampli⁹: eo q nō fueris recordata dierū adoleſcentie tue: et puocasti me in oibus his. Quapropterea egrias tuas in capite tuo dedi: ait dñs de⁹: et nō feci iuxta scelera tua in oib⁹ abolationib⁹ tuis. Ecce ois q dicit vulgo puerib⁹ in te affumet illud dicens. Sicut mīra eris filia ei⁹. Filia mīserue es tu q pccat virū suū: filios suos: et foris foris tuā q pccat virū suū et filios suos. Mater vestra cecidit: et pater vester amoretus. Et foris tua maior samaria ipsa et filie ei⁹ q habitant ad sinistraz tuas. Soror autē tua minor: et q habitat a dextris tuis sodoma et filie eius. Sed nec inuio earū ambulaui: neq fm scelera earū fecisti. Pauillū mīn⁹ pene scelerationes fecisti illas in oibus vti⁹ tuis. Quō ergo dicit dñs de⁹: q nō fecit sodoma soror tua ipsa et filie eius: sicut fecisti tu et filie tue. Ecce hec fuit iniquitas sodomie sororis tue: supbia saturata panis et abundātia et oculi ipsi⁹ et filiarū ei⁹: et manū egeno et paupi nō porrigebāt: et eleuati sunt et fecerunt abolationes corā me: et abisti eas sicut vidisti. Et samaria dimidiū pccōz tuorū non peccauit: s; viciisti eas scelerib⁹ tuis et iustificasti eos res tuas l oibus abomatiōib⁹ tuis quas opata es. Ergo et tu porta cōfusiōnem et qñ viciisti sorores tuas peccato tuo sceleratius agens ad etio. Iustificare em sunt a te. Ergo et tu confundere et porta ignominia tuā que iustificasti sorores tuas. Et cōuertā restitū eas cōfessione sodomioz cū filiab⁹ suis: et cōfessione samarie et filiarū eius. Et cōuertā reuersionē tuā in medio earū vt portes ignominia tuā: et pūdaris in oib⁹ q fecisti cōsolā eos. Et soror tua sodoma et filie eius reuertent ad ānqratē suā: et samaria et filie eius reuertent ad ānqratē suā: et tu et filie tue reuertimini ad ānqratē vestrā. Non fuit autē sodoma foris tua audita in ore tuo in die superbie tue ānq reuelares malicia tua sicut hoc tpe in opprobriū filiarū syrie et cunctarū in circuitu tuo filiarū palestinarū que ambist te per gryum. Scelus tuū et ignominia tuam tu portasti: ait dominus deus. Quia hec dicit dominus deus. Et facia tibi sicut desuperasti iuramentū vt irritū faceres pactum. et

4-re.15.b

supra eos.

Dei.19.f.

15

recordabo: ego pacti mei tecū in dieb⁹ adolescentie tue: et suscitabo tibi pactum sempiternū. Et recordaberis viarū tuarū et confunderis cū receperis sortes tuas et maiores cū minorib⁹ tuis. Et dabo eas tibi in filias: sed nō ex pacto tuo et suscitabo ego pactū meū tecū. Et scies q^o ego dñs vt recorderis et cōfundaris et nō sit tibi vltra asperitas p^o cōfusione tua: cū placatus tibi fuero in omnibus q^o fecisti: ait dñs deus.

Ezechiel in babilone captiuo sedechia rex iherosolymitarum in manu nabuchodonosor rex babilonis captiuus factus est.

Ezechiel factus est fermo dñi ad me dicens. Filius hominis: p^opone enigma et narra parabola ad domū israel et dices. Hec dicit dñs deus. Aquila grādis magnarū alarū longo membris ductu plena plumis et variat: venit ad libanū et tulit medullā cedri. Summitatē frondis ei⁹ auulsi et transpoutauit eam in terrā chanaan: in vībe negotiorū posuit illā. Et tulit de semine terrā et posuit illud in terrā p^o semine vt firmaret radicē sup^o aq^os multas. In sup^oficie posuit illud. Cūq^o germīnasset creuit in vīcā latiorē hūili statura et spicantib⁹ ramis ei⁹ ad eā et radices ei⁹ sub illa erāt. Facta est grūnea et fructificauit in palmitibus: et emisit p^opagines. Et facta est aquila altera grādis magna: multosq^o plumis. Et ecce vinea ista quasi mittens radices suas ad eā palmites suos crederet ad illā vt irrigaret eam de areolis germis sui. In terra bona sup^o aquas multas plātata est vt faciat frondes et p^outet fructū: sit in vīcā grandē. Dicit hēc dicit dñs deus. Ego nō p^op^oerabis. Hōneradices eius euellent: fruct⁹ eius distringeret: succabit oēs palmites germis eius et arefcent: nō est in brachiō grandi neq^o in p^op^oo multo: vt euellent eā radicitus. Ecce plātata est. Ergo nō p^op^oerabis? Hōne cū tetigerit eā v^oterus vīno succabit: in areis germis sui arefcent: Et factū est verbum dñi ad me dicens. Dicit ad domū israel sperantē. Hec facio qd ista significet. Dicit. Ecce veniet rex babilonis in iherosolymam: et assumet regē et principes ei⁹: et adducet eos ad semet ipsos in babilonē: et tollet de semine regni: ferietq^o eos qd fedus et ab eo accipiet iuramentū. Sed et fortis terre tollet vt sit regnū hūmile et nō eleuetur sed custodiat pactū ei⁹: et seruet illū. Qui recedebat eo multos nūcios ad egyptū vt daret sibi equos et p^op^olin multos. Aliquid p^op^oerabis vel consequeris salutē qd fecit hēc qd dissoluit pactū: nunqd effugiet? Alio ego dicit dñs deus. qm in loco regis qui cōstituit eū regē cū fecit irritū iuramentū et soluit pactū qd habebat cum eo in medio babilonis mouet: et nō in exercitu grandi neq^o in p^op^oo multo: sed et cōtra eū p^op^oarū p^oellū in latro aggerio et in extructioe vallō: vt interficiat alios multos. Speuerat enī iuramentū vt solueret fedus: et ecce dedit manū suā: et oīa hęc fecerit nō effugiet. Propterea hęc dicit dñs deus. Alio ego: qm iuramentū qd sp^oiritus et fedus qd p^ouaricia est ponit in caput ei⁹. Et expandat sup^o ei⁹ rētem meam et p^op^oedecet in saggena mea et adducā eū in babilonē et iudicabo ei⁹ ibi in p^ouaricatione: qd sperit me et oēs p^op^ouli eius qd vniuerso agmine suo gladio ca-

dent. Et sicut autem in omnem ventum disperserit: et scietis q^o ego dñs locutus sum. Hęc dicit dñs deus. Et suscitabo ego de medulla cedri sublimis et ponā de vertice ramorū ei⁹ tenerū: dispersq^o et plātabo sup^o montē excelsum et eminentē. In montē sublimi iussit plātābo illud: et erūpet in germē et fructū fructū et erit icedrū magnā. Et hīcabit sup^o ea oēs volucres et vniuersū volantē sub vmbra frondis ei⁹ nidificabit. Et sciet oīa ligna regnō q^o ego dñs hūiliāti lignū sublimē: et exaltāu lignū hūile. Et cecidit lignū viride: et frondere fecit lignū aridū. Ego dñs locutus sum et feci.

Ezechiel de vna acerba q^o nō pater p^o filio nec filius p^o p^ore tenet in p^ore: sed vniuersūq^o on⁹ suūq^o possidet. vbi inuenit ibi iudicabit: et reuocatur p^octōies ad penitentiam.

Ezechiel factus est fermo dñi ad me dicens. Quid est q^o iter vobis pabolā veritatis in puerib⁹ istud in terra israel dicit⁹ cor⁹ p^oatres cōcederit vā acerba et dētes filios obstupescunt. Alio ego dicit dñs deus. Erūt vltra vobis pabola hęc in pueritū in israel. Ecce oēs ale mee sunt. Et alia p^oratia et alia filij mea est. Alia q^o peccauerit ipsa mouet. Et viri fuerit iust⁹ et fecerit iudiciū et iusticiā in mōtib⁹ nō comederit oculos suos nō leuauerit ad idola dom⁹ iust⁹ et v^oter⁹ primi sui nō violauerit et ad mulierē menstruātā nō accesserit: hōiem nō cōtristauerit: pignus debitoris reddiderit: per vim nihil rapuerit: panē suū esurienti dederit: nudū operuerit vestimento: ad vīsurā nō comoderit: et amplius nō accepit: ad līquā auerterit manū suā: et iudiciū verū fecerit inter virū et viriū et in p^ore: p^ois meis ambulauerit et iudicia mea custodierit vt faciat veritatē: hęc iustus est. Vtra vīuet: ait dominus deus. q^o si genuerit filius latronē effundentē sanguinē: et fecerit vniū de istis. et hęc quidē oīa nō facientē: sed in mōtib⁹ comedentē et v^oicem primi sui pollutentē egenū et pauperē cōtristauerit rapinā: pignus nō reddentē: et ad idola leuantē oculos suos: adominationē facientem ad vīsurā dantē et amplius accipientē: nunqd vīuet? Non vīuet. Et vniuersa hęc detestanda fecerit: morte mouet. Sanguis eius in ipso erit. q^o genuerit filium qui videns oīa p^oat⁹ patri sui q^o fecit: timuerit et nō fecerit simile eis: super montes nō comederit et oculos suos nō leuauerit ad idola domus israel: et v^oter⁹ primi sui nō violauerit et virū nō cōtristauerit: pignus nō retinuerit: et rapinā nō rapuerit: panē suū esurienti dederit: et nudū operuerit vestimento: a pauperē iusticiā auerterit manū suā: vīsurā et superabundantiā nō accepit et iudicia mea fecerit: et in p^oceptis meis ambulauerit: hęc nō mouet in iudicio p^ois iustus: vira vīuet. Pater ei⁹ q^o calūniat⁹ est: v^oter fecit fratri malū op^oat⁹ est in medio p^op^oli succedet mortu⁹ ē in līquā iusticiā. Et dicit: q^o nō potabit filius iusticiā p^ois? Ad idē: q^o filius iudiciū et iusticiā op^oat⁹ et oīa p^ocepta mea custodiat et fecit illa: vīuet vtra. Alia q^o peccauerit ipsa mouet. Fili⁹ nō potabit līquā p^ois: p^o nō potabit iusticiā filij iusticiā iusti sup^o ei⁹ erit: et impietas impij sup^o ei⁹ et autēz impius egerit penitentiā ad oīes p^ois

Deut. 24. 6
4. re. 14. 6
2. pal. 3. 5. a

fuio q opatus est: t custodierit ola pcepta mea: t fecerit iudiciu t iusticia: vita uiuet t nō mouetur. **¶** Om iudicati ei quao opat est nō recordabo. In iusticia sua quā opatus est uiuet. Nunqd vo: iusticia mee est moia ipi dicit dñs de? t nō vt cō nerraf a vñs suo: t uiuat. Si autē auerterit se iu suoa a iusticia sua: fecerit iniquitatē fm oēs abola tidēs quas opati solet ipius: nūquid uiuet? **¶** Mōs iusticie ei? quao fecerat nō recordabunt. In pua ricatidē qua puaricat est: t in pctō suo qd peccat nit i iplo mouet. Et dixisti. Nō est equa via dñi. Audite q dom? iust. Nunqd via mea nō est equa t nō magis vie vñs piane lunt? **¶** Cū ei auerterit se iust? a iusticia sua: t fecerit iniquitatē: moiet in eis. In iusticia quā opatus est moiet. Et cū auer rit se ipius ab ipierate sua quā opat est: t fecerit iudiciu t iusticia ipse alam suā uiuificabit. Consi deras em t auerteris de ab o? iniquitatib? suis qō opatus est: vita uiuet t nō moiet. Et dicunt filii iust. Nō est equa via dñi. Nunqd vie mee nō sunt eque dom? iust: t nō magis vie vñs piane? **¶** Idcir co vñs quēqz iusta vias suas iudicabo dom? iust. ait dñs de? **¶** Cōueritimi t agite p niam ab oib? iniquitatib? vñs: t nō erit vñs iustitā iniquitatis. Pio iicite a vobis oēs iniquitates vñas in qbus puari: cari estis t facite vobis coi noui t spm nouū. Et quare mouemini dom? iust? q nolo mouē tōie tōie dicit dñs de? **¶** Auertimini t uiuite.

¶ C. S. De ioachi t iechonia. Nō filio ioachi capti uas. de relictis iude. q nō habuerit regē. xix.

¶ Tu fili hois assume plantatu sup pici pes iust. t dices. Quare mater tua lee: na iter leones cubauit? In medio leon culor. enutritu catulos suos. Et edu: xit vñs de leculis suis: leo fac? est t didicit cape pās hoies qd cōderet. Et audierūt de eo gētes t nō absqz vulnerib? suis ceperūt ei et adduxerūt ei in cathenis i terrā egypti. **¶** Mue cū didisset qm ifirmata ē t perijt expectatio ei? tulit vñs de leculis suis: leonē? **¶** Muiuit ei. Mue cū dēbat iter leo nōs. Et fac? ei leo t didicit pās cape t hoies de uoiare didicit vñs hoies facere t ciuitates cap. i de ferru adducere: t desolata ē terra t plenitudo ei? a voce rugit? illi? **¶** Et cōuenerūt aduersus ei gen tes vñs qd de pulcior: t expāderūt sup euz rēpēte suū. In vulnerib? eaz cap? est: t miserū ei in ca: ues. In cathenis adduxerūt ei ad regē babilōis miseriqz ei t carceres nō audiret vox ei? vñs sup mōtes iust. Mī tua qñ vinea in sanguie tuo super aquā plātata est. Fruct? ei? t frōdes ei? creuerūt ex aqua multi: t facie lunt ex virge solide in scepra dñantia: exaltata ē statura ei? iter frōdes. Et di didit altitudinē suā in multitudine palmitt suoz: et euulsa est ira in terrā pecta t vñ? vieno sicca uit fructū ei? maruerūt t arae facte lunt virge ro bor? ei?. Ignis cōdedit ei. Et nūc trā plātata est i deserto in terra lula t sinitit? egressus ē ignis de sga ramo: ei? q fructū ei? cōdedit: t nō fuit in ea sga fons: scepra dñantia. plāt? ē t erit i plāctū.

¶ C. S. Dicit dñs q nō rādebit i terrogātib? p: pter pēnā: t reprobati ei eis scelera sua t blasphemias. de repobatione legis t sacrificior. de re ditiu capriuoū in terrā suam. xx.

¶ factū est in āno septio in qnto i decima mēsis: venerūt viri de seniorib? iust vt i terrogāret dñm: t federūt corā me. Et fac? ē sermo dñi ad me dicens. Fili hois loqre seniorib? israel: t dices ad eos. Iste dicit dñs de? **¶** Nūquid ad i terrogandū me vos venistis: vñs ego: q nō respōdebo vobis ait dñs deus. Si iudicas eos i iudicā sili hois. Ab omi nationes patrū eoz ostēdite eis: t dices ad eos. hec dicit dñs deus. In die qua elegi israel t leua ui manū meā p sstire dom? iacob: t apparui eis in terra egypti: t leuaui manū meā pio eis dicens. Ego dñs deus vester i die illa leuaui manū meā p eis vt educerē eos de terra egypti i terrā quā prouiderā eis fluentē lacte t melle: qd est egregia iter oēs terras. Et dixi ad eos. Inuifiquis offe siones octoz suoz abijciat i t idolis egypti nō lite polliui. Ego dñs deus vester: t irritauerūt me noluerūtqz me audire. Inuifiquis abomiatidēs octoz suoz nō pēcit: nec idola egypti reliqunt t dixi vt effunderē indignationē meā sup eos et iplerē irā meā in eis in medio terre egypti. Et feci ppter nomen meū: vt nō violares coā gentib? in quā medio erant: inter quos apparui eis vt educeres eos de terra egypti. Elici ergo eos de terra egypti: t eduxi eos in deserto t dedi eis pcepta mea: t iudicia mea ostēdi eis: q faciēti homo uiuet in eis. Insuper et sabbata mea dedi eis: vt esset signū inter me t eos: t scit ei? q ego do min? sanctificans eos. Et irritauerūt me domus israel in deserto in pceptis meis nō ābulauerunt i iudicia mea pcecerūt q faciēti homo uiuet in eis: t sabbata mea violauerunt vepēmēt. Dixi ergo vt effunderē furoiē meū super eos in deserto t cōsumeres eos. Et feci ppter nomen meū ne violares coā gentib? de quib? elici eos in cōspe ctu eazū. Ego igit leuaui manū meā sup eos i de serto ne inducerē eos in terrā quā dedi eis fluē tes lacte t melle picipuā terrarū olim. q iudicia mea pcecerunt i in pceptis meis nō ambulae runt: t sabbata mea violauerūt. Post idola enim coi eoz gra diebat: i perperit cōsumis meus sup eos vt nō i terficerē eos: nec cōsumpsi eos i deserto. Dixi autē ad filios eoz in solitudine. In pceptis patrū vestrōū nolite cedere nec iudicia eoz custodiāt: nec in idole eoz polliuamini. Ego dñs de? vester. In pceptis meis ābulate et iudicia mea custodite: t facite ea. Et sabbata mea scificatē: vt sit signū iter me t vos. vt scias q iust ego dñs de? vester. Et exacerbauerūt me filii: in pceptis meis nō ābulauerūt: t iudicia mea nō custo dierūt vt facerent ea q cū fecerit dñs viuet in eis: t sabbata mea violauerūt. Et cōminat? sum vt effunderē furoiē meū sup eos: t iplerē irā meā in eis in deserto. Auert aut manū meā: t feci ppter nomen meū vt nō violares coā gentib? de quib? elici eos in oculis eaz. Pstērū leuaui manū meā in eis in solitudine vt disfigerem illos in nationē: t ven tilerem in terrā: eo q iudicia mea nō fecissent t scepra mea repobabāt: t sabbata mea violassēt t post idola patrū suoz iussit ocl eoz eum. Ego et ego dedi eis pcepta nō bona: iudicia in qui bus nō viuent: et polliui eos in muneribus suis

infra eodē
t infra. 3. d.

supra eodē.

Infra. 33. c

infra eodē

Exo. 1. o. b.
t 31. c.

Exo. 16. f.

supra eodē.
t infra eodē

supra eodē.

cuſ offerrent omne qđ aperit vuluſ ppter delicta ſua: ſcient qđ ego dñs. Ad ubi loqre ad domũ iſrl fili hoſ: t dices ad eos. Iſec dicit dñs deus. Adhuc t in hoc blaſphemauerũt me pſeo veſtri cũ ipſeuſſent me pđenante: t iudiceſ eos t erã ſup quã leuauĩ manu meã vt darẽ eis. Uideſt oẽm collẽ excelfuſ: t oĩne lignũ nemotoſuſ: t imo lauerũt ibi victimas ſuas t dederũt ibi irritatio nẽ oblatiõis ſue: t poſuerũt ibi odoreſ ſuauiſſimoſ: t libauerũt libationes ſuas. Et dixi ad eos. Quid eſt excelfuſ ad qđ voſ ingredimini? Et vocatũ eſt nomen ei: excelfuſ vſq ad hãc diẽ. Propterea dic ad domũ iſrl. Iſec dicit dñs deũ. Et eſt via patrũ vſq: voſ pollutamini: t poſt offendĩt colũ voſ ſoinicamini: t in oblatiõẽ donatiũ veſtro: cũ traducitiſ filioſ veſtroſ pignẽ voſ poluimini in oibꝫ idoliſ veſtriſ vſq: hodie: t ego reſpõdebo vobis domꝫ iſrl. Quid ego dicit dñs deũ? qđ nõ reſpõdebo vobis: neqꝫ cogitatio mẽtiſ vſe fiet dicentiũ. Erimꝫ ſicut gentes t ſicut cognatio nẽſ terre: vt colamꝫ ligna t lapideſ. Quid ego dicit dñs deũ? qđm in manu ſuã t in brachio extẽto: t in furore effuſo regnabo ſup voſ. Et educã voſ de ppiis: t cõgregabo voſ de terris in qđus diſperſi eſtiſ. In manu valida t in brachio extẽto t in furore effuſo regnabo ſup voſ t adducã voſ i deſertũ ppiorũ: t iudicabo vobis cũ ibi facie ad faciem. Sicut iudicio cõtendi aduerſum pſes vſoſ in deſerto terre egypticũ iudicabo voſ dicit dñs. Et ſubiectũ voſ ſcripto meo: t iudicã voſ i viculiſ federiſ. Et eligã de vobis tranſgreſſoreſ t ipſioſ de terra incogitꝫ eorũ educã eoſ. t in terraz iſrl nõ ingredienſ: ſcientia qđ ego dñs. Et voſ domꝫ iſrael: hec dicit dñs deũ. Singulꝫ poſt idola veſtra abulate: t ſeruite eiſ. Ad ſi t in hoc nõ audierit: merz nomen meũ ſancrũ poſuerit iſra in muneribꝫ veſtriſ t in idoliſ veſtriſ in monte ſancto meũ i mote excelfo iſra: t dñs deũ: ubi ſeruit mihi oĩs domꝫ iſrl oĩs inqꝫ in terra i qua placebũt mihi. Et ibi querã primitiaſ veſtraſ: t inſituſ deci marũ veſtraũ in oibꝫ ſcificatiõibꝫ veſtriſ. In odore ſuauiſſimo ſuſcipiã voſ cũ educero voſ de ppiis: t cõgregauero voſ de terris i quas diſperſi eſtiſ: t ſcificabo vobis in oculis nationũ. Et ſcientia qđ ego dñs cũ educero voſ ad terrã iſrael in terra p qua leuauĩ manu meã vt darẽ eã patri bꝫ vſiſ. Et recordabimini ibi viaſ vſaſ t oĩſ ſce lerũ vſoꝝ qđus pollut eſtiſ in eiſ: t diſplacebit vobis in cõſpectu vſo in oibꝫ malicioſ vſiſ quas feciſtiſ: ſcientia qđ ego dñs cuſ benefecero vobis ppter nomen meũ: t nõ ſm viaſ vſaſ malas neqꝫ ſm ſcelera vſa peſſima domꝫ iſra: t dñs deus. Et factꝫ eſt ſermo dñi ad me dicens. Fili hoſ: po nẽ facie tuã cõtra viã aduſ t ſtilla ad aſricũ t ppheta ad ſaltũ agri meridiant: dices ſaltũ mcri diano. Audi verbũ dñi. Iſec dicit dñs deũ. Ecce ego ſuccenda t ignẽ t cõburẽ in te oĩne lignũ viride t oĩne lignũ aridũ. Nõ extingueſt flama ſuc cenſionis t pburẽ in ea oĩſ facies ab auſtro vſq ad adlonẽ t videbitur vſa facies caro: qđ ego dñs ſuc cedi cã: nec extingueſ. Et dixi. A. a. dñe deũ. Ipſi dicũt de me. Rũdã nõ p parabolã loquĩ iſre.

CC. S. Sermo dñi de burſim piluſ in ſnia ignis

ſcdo miſia gladij duplicati ac triplicati. Sermo dñi ptra filioſ amon p gladio euaginato. rxi. **E** factus eſt ſmo dñi ad me dicens. Fili hoſ: pone facie tuã ad burſim: ſtilla ad ſanctuariũ t ppheta cõtra humũ iſrael t dices terre iſrl. Iſec dicit dñs deũ. Ecce ego ad te: t eſt iſcia gladiũ meũ de vagina ſua: t occidã in te iſtuſ t ipſi poſt eo aũt qđ occidi in te iſtuſ t ipſiſ dicitro egre dieſ gladiũ meũ de vagi na ſua ad oẽm carnẽ ab auſtro vſq ad aquilonẽ: vt ſciat oĩs caro qđ ego dñs educã gladiũ meũ de vagina ſua irruocabilẽ. Et tu fili hoſ iſemice in cõſtitutionẽ lumborũ: t in amartudinibꝫ ingemi ſce corã eiſ. Qũqꝫ dixerit ad te: quare tu gemiſ? dices. Pro aditru: qđ venit: t tabeſcit oĩne cor: et diſſoluent vniuerſe manũ: t inſirmabit oĩs ppiũ: t p cũcta genua fluunt aque. Ecce venit: t fiet aũt dñs deũ. Et factꝫ eſt ſermo dñi ad me dicens. Fili hoſ: ppheta t dices. Iſec dicit dñs deũ. Loqre. Gladij gladij: t eracut eſt t limar. Et cedat vici mas eracut eſt: vt ſplendeat limar eſt. Quid mo ues ſceptũ filiũ meũ lucidiſti oĩne lignũ. Et dedi eiũ ad leuigandũ vt teneat manu. Sic eracut eſt gladij: t iſte limar eſt vt ſit in manu iſerſcientiſ. Quid t viola fili hoſ: qđ hic factꝫ eſt in populo meo: hic in cũctis buibꝫ iſrl qđ ſugerũt. Quid traditi ſunt cũ ppiũ meũ. Quid cõtridit ppiũ ſe mur: qđ pbat eſt: t hoc cum ſceptũ ſubuerſerit: t nõ erit dicit dñs deũ. Tu qđ fili hoſ ppheta: t per cute manu ad manuſ duplicẽ gladij: ac triplice tur gladij interfectoꝝ. Iſec eſt gladij occiſionis magne qđ obſtupere eos facit: coide tabeſcere t multiplicat ruinaſ. In oibꝫ poſito eorũ dedi cõ turbationẽ gladij acuti t limati ad ſulgendũ: ami cti ad cedẽ. Eracuere vade ad dexterã ſua ad ſi niſtrã: quocũqꝫ faciet tuẽ eſt appetit. Quid et ego plaudã manu ad manuſ: triplebo indignatiõẽ nẽ meã. Ego dñs locutꝫ ſum. Et factꝫ eſt ſmo dñi ad me dicens. Et tu fili hoſ pone tibi duas viaſ vt veniat gladij regis babilõis. De terra vna e gredienſ ambo. Et manu capiet cõiecturã in ca pite vie ciuitatiſ conſictet. Quid poneſ vt veniat gladij ad rabarũ filioꝝ amon t ad iudã in burſim munitiſſimã. Stetit eni rex babiloniſ in bitio in capite duarũ viarũ bituationũ: quereſ com miſcens ſagittas. Interrogauit idola: exta pſuluit. Ad dexterã eiũ facta eſt bitulatio ſup burſim: vt ponat arctes vt aperiat oĩs cedẽ t vt eleuet vo cẽ in viulatu: vt ponat arctes cõtra portas: vt cõ poret aggerẽ: vt edificet munitiones. Erigẽt qđi cõſulens fruſtra oacuſ in oculis eorũ: et ſabba toꝝ oculiſ imitant. Ipſe autẽ recordabit iniquita tẽ ad capiedũ. Quid hoc dicit dñs deus. Pro ego p recordati eſtiſ iniquitateſ veſtre et reuelã ſiſ p reuocationeſ veſtraſ t apparuerunt pec cata veſtra in oĩbus cogitationibꝫ veſtriſ. Pro eo inqꝫ p recordati eſtiſ: manu capiemini. Tu autẽ pphane ſpie bur iſrl cui venit dies in tpe iudiciũ nõ pſinit. Iſec dicit dñs deus. Auſer cydariaſ tolle coronã. Nonne hec eſt que humilẽ ſubleua uir: t ſublimẽ humiliat vir? Iniquitateſ iniquitateſ iniquitateſ ponẽ eã. Et hoc nõ facit eſt donec vni ret cui eſt iudiciũ: t tradã ei. Et tu fili hoſ pph

ſupia. 4. a.

15 **ra** & dicit. Hec dicit dñs de⁹ ad filios amon: ad op
probium eorū. Et dices. Mucro mucro euagina te
ad occidendū: lima te ut iterificas & fulgeas: cū ti
bi viderent vana & diuinarent mēdacia: ut daret
sup colia vulnera eorū. Ipsoi quō veniet dñs
in tēpē iūstis pñitū. Accutere ad vaginam
tuā in locū in q̄ creat⁹ eo. In terra natiuitatis tue
iudicabo te: effundā sup te indignatōez meā. In
igne furoris mei sufflabo in te. Daboq; te in man⁹
hominū insipientiū & fabricantiū interitus. Igni
eris ab⁹. Sanguis tu⁹ erit in medio terre: obliuio
ni tradis: q; ego dñs locutus sum.

16 **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100**
E **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100**
factū est hōb dñi ad me dicens. Et tu
filii hoīs nōne iudicas ciuitatē sāguinū
tū oñdis et oīs abominatōes suas?
Et dices. Hec dicit dñs de⁹. Ciuitas
effundens sanguinē in medio sui & veniat tēpus
ei⁹: & q̄ fecit idola cōtra fementipiam vbi pollueret.
In sanguine tuo q̄ te effusus est deliquisti & in ido
lis tuis q̄ fecisti polluta es. Et appropinquare fe
cisti dies tuos: & aduersit tēpus annorū tuorū. p
pterea dedi te opprobriū gentib⁹ & in irrationē vni
uersis terris q̄ iuxta sunt & q̄ pcul a te. Trisphā
bunt de te sordida: nobilis grādis interitū. Ecce
paucis isrl' singuli in brachio suo fuerūt in te ad
effundendū sanguinē: patres & matrē cōrum melius
affecerunt in te. Aduenā calūniā sunt in medio
tui: pupillū & viduā cōtrifauerūt apud te: sanctu
ria mea ipseuisti & sabbata mea pollulisti. Uir
detractores fuerūt in te ad effundendū sangui
nē: sup mōtes comederūt in testelut opati sunt
in medio tui. Mercedidoria patris discooperuerūt
in te immundiciā menstruate humiliauerunt in
te. Et vnusquisq; in vxorē primū sui opat⁹ ē abo
minatōnē: & focer nūrū suū polluit nepharie: fra
ter fororē suā filiā pñis sui oppsit i te. Vnura ac
ceperūt apud te ad effundendū sanguinē: vīrūz
tū supabundantiā accepit ut auare primos tuos
calūniabaris: melius oblitā es dicit dñs de⁹. Ecce
copiosi man⁹ mea sup auariciā tuā quā fecisti: &
sup sanguinē q̄ effusus est in medio tui. Nūquid
vī stinebit cor tuū: aut fūalebunt man⁹ tue in dieb⁹
quos ego faciā tibi? Ego dñs locut⁹ suz & faciam
Et dispergā te in nationē: vētilabo te in terras
tū deffere faciā immundiciā tuā a te: & possidebo te
in cōspectu gentiū: & scies q̄ ego dñs. Et factus est
hōb dñi ad me dicens. Fili hoīs versū est mihi do
m⁹ iūrl' in scotiā. Dñs iūrl' est & Hannū & ferrū & plū
bū in medio foimacis: scōia argētī facti sunt. Pro
pterea hec dicit dñs de⁹. Eo q̄ versū estis oīs in
scotiā ppter ea ecce ego pgregabo vos in medio
hīrl' in cōgregatione argenti & eris & fīanī & ferri
et plūbi in medio foimacis vbi succendā in ea ignē
ad cōfundendū. Sic cōgregabo in furorē meo & in
ira mea et requiescā. Et cōflabo vos & congrega
bo vos & succendā vos in igne furoris mei: et con
flabimini in medio eius vbi cōflaēt argenti in me
dio foimacis: sic eritis in medio eius. Et scietis q̄

ego dñs cū effuderim indignatōnē meā sup vos
Et factū est verbū dñi ad me dicens. Fili hoīs:
dici. Tu es terra immunda et nō cōplata in die
furorī. Coniuratur pphetarū in medio eius. Sic
cut leo rugiens rapientis piedā alas deuotaue
runt: opes & pietatē accepterunt viduas eius mul
tiplicauerunt in medio illius. Sacerdotes ei⁹ cō
temperunt legem meā & polluerunt sanctuaria
mea. Inter sanctū & pphānū nō habuerūt distā
tiam: inter pollutū & mundū non intellexerūt: &
sabbatis meis auerterunt oculos suos: & cōinque
nabar in medio eorū. Principes eius in medio ita
lus quasi lupi rapientes piedā ad effundendū
sanguinē & ad pēdendas alas: & auare sectando lu
crā. Phophete autē eius liniebant eos abfcs tēpe
ramento videntes vana & diuinantes ei⁹ mēda
ciū dicentes: hec dicit dñs deus: cū dñs nō sit lo
cutus. Populi terre calūniabant calūniā & ra
pēbant violētē: egenū & pauperē affligebant: et
aduēnā opprimebant calūniā abfcs iudicio. Et
quiesci de eis virū quī interponeret & sepe: & stare
oppositus ptra me p terra ne dissiparem eā & nō
inuēni. Et effudi sup eos indignatōez meā: in
igne ire mee cōsumpsi eos. Illi eorū in caput eo
rū reddidit dñs deus.

17 **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100**
E **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100**
factus est sermo dñi ad me dicens.
Fili hoīs: vne mulieres filie matris
vnus fuerunt & fornicatē sunt in egr
pto. In adolescentēcia sua fornicatē sunt.

E **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100**
Ibi subacta sunt vbera earū: & fracte sunt mame
pubertatis earū. Homia autē earū oīlla maiorē &
oīlla fororē eius minorē. Et habul ea set peper
runt filios & filias. Propterea carus nomia samaria
oīlla: & hīrl' oīlla. Fornicata est iūrl' super me
oīlla & insaniuit in amatores suos in assyrios: p
pinqūates vestitos byacyntho principes & magi
stratus iuuenes cupidinis vnuerfos equites et
ascensores & equos: & dedit fornicatōes suas fu
per eos electos filios assyriorū vnuerfosq; oīn
bus in quos insaniuit: immundiciā eorū polluta
est. Insuper & fornicatōes suas quas habuerat
in egypto nō reliquit. Nam & illi dormierūt cum
ea in adolescentēcia sua: & illi cōfegerunt vbera pu
bertatis eius: & effuderūt fornicatōnē suam sup
eam. Propterea tradidit eā in manus armatorū
suorū in manus filiorū assyriorū quos insani
uit libidine. Ipī discooperuerunt ignominia ei⁹
filios & filias eius tulerūt: ipsam occiderūt gla
dio. Et facte sunt famose mulieres: iudicia ppe
trauerunt in ea. Quōd cū vidisset fororē eius oīlla
plus q̄ illa insaniuit libidine: & fornicatōnē suāz
super fornicatōnē fororis sue ad filios assyriorū
prebuit impudētē ductibus & magistratibus ad
se veniētē: indutis veste varia equib⁹ & vecta
ban⁹ equis & adolescentib⁹ forma cunctis egregia
Et vidi q̄ polluit esset via vna imbarz: & aurit
fornicatōes suas. Quōd vidisset viros depticos i
partē: imagines chaldeorū expēssas colubus
et acinctos baltheis renēs: & thyras tinctas in
capitib⁹ eorū formā dūci: oīm similitudinē filiorū.

michee. 3d
soppo. 3d.

holcf. 5a.

Ezechiel

modis factus est ad me dicere. Loqueri et domui
israhel. Ihesu dicit dñs dñs. Et ecce ego pollui san-
ctuariū meū: supbia impij vestris: de desiderabili
oculo vestro: et super quo paueat ala vestra: et
filij vestri: et filie vestre: quia reliquias gladio ca-
dent: et facietis sicut feci. Quia amicum non relinxi-
bit: et cibos lugentium non comedetis. Quoniam ha-
bitis in capitibus vestris: et calcamenta in pedi-
bus. Non plangite neque fletibitis: sed t abscindite
in iugitranb' vestris: et vniuersique gemet ad fratres
suis. Et igitur exspectet vobis in potentia. Turba
alia fecit: facietis: cui veniet usus: et facietis quia ego
dñs vobis. Et tu filiole ecce in die qua rollas ab
ego fortitudinē eorū: gaudij dignitatem: de de-
rū et oculorū eorū sup quo redeferant ale eorū: et fili-
os: et filias: et in die illa cui venierit fugiens: ad te
veniant: et tibi in die in qua illa aperiet os tuū
cū ego te fugiter loquar: et non silebit vltra: et igitur
in potentia: et facietis: et ego dñs.

CL. S. Sermo dñi cōtra filios ammon: et moab
et syr: et contra palestinos q̄ gauisi sunt de ruina
birlm: et affligerunt filios iude. REV.

E fact' est sermo dñi ad me dicens. Si
uolens potes fac' tuā contra filios
āmon. pphetabāt de eis: et dices filios
āmon. Audite uerba dñi dei. Ite et
dñs de'. Dñs eo q' dixisti euge iug' sup' sanctua
riū meū: q' polluit' e' sup' terrā i'frq' desolata ē
et sup' domū iuda qñ duxit ius in captiuitatē: id
circo ece ego tradā te filius oīstib' i' in heredi
tate: collocab' i' caula sua i' re: ponē i' re rēto
riū suū. Qñ cōcedēt fruges tuas: et spīb' i'be
rā mē. Baboq' rābath in bīlacūi cameloy: et filios
āmon i' cubile pecoīl' faciet: q' ego dñs dei
be' dicit dñs de'. Dñs eo q' plauisist' manu
p'culisist' pedes gaudiū ē et roro affectu sup' terrā i'fr' dñi
circo ece ego extēdā manū meā sup' terrā: tradā
te i' direptionē gentiū i'hericā te de p'p'is et p' dē
de tēri: et p'raia: scies q' ego dñs. Ite et dñs de'
de'. Dñs eo q' dixerūt moab et feryze: sicut oīstib'

gētes dom^u iuda^e dicitur ecce ego aperiā hūerū
moab de ciuitatib^u. de ciuitatib^u iquā ei⁹ de finib^u
ei⁹ scilicet terre bertheimor^u & beelmō & ca
riathai filij ouēris cū filij amon. Et dabo eā in
hereditatē: vt nō sit vtra mēoria filioz amon i gē
tib^u. Et i moab faciā iudicia: vt sciēt q^u ego dñs dē

po eo q fecit idumea vltionē vs se vldicaret de
 his iuda peccatoribz deliquit & vindictā eripuit
 ut de elisidoro hec dicit dñs vs. Et redā manū
 meā sup idumeā: aufferā de eis holem & lumenā
 & faciā cū deferrā ab aufrō: qd sit in dēdā gladio
 cadēt. Et dabo vltionē meā sup idumeā p manū
 ppli mei. Et facit in edō luxta iā meā & furorē
 meū. & sciet vindictā meā dicit dñs vs. hec dicit
 dñs dñs. po eo q fecerāt palestini vlticiā et vlti
 se sūt iroto ab iherificētes & plēntes i iusticiā vs. ve
 teres. ppta hec dicit dñs dñs. Ecce ego extēdā
 manū meā sup palestinos & iherificā ihericores.
 Et pdā reliqas maritimē regionē: faciāq in eis
 vltionē magnas arguēs in furorē: sciet q ego
 dñs cū dederō vlticiā meā sup eos.

rua cedra de libano tolerabit vt facerent tibi mala
quer? de bafan dolauerunt in remos tuos: tra
ftra tua fecerit tibi ex ebone indico: et pteritola
de ifulio italie. Byffus varia de egypto texta est
tibi in vell? vt poneret in malo. byacin? et purpu
ra de ifulie et facta fua funt operimentu tuu. Iba
bitatores fidonias et aradi fuerit remiges tui fa
pientes tui tyrie facti funt gubernatores tui. fenece
biblij et pndetes et habuerit nautes ad minif
rituz varie fupellectilio tue. Ideo naues maris et
naute eaz fuerit in populo negociationis tue p
se et tydi et libies erat in exercitu tuo viri bellato
res tui cypell? galea fupenderit in te p ornatu
tuo. filij aradi cu exercitu fuo fup muros tuos
circum. fed et pigmei q erat in turrib? tuos phare
tras fuas fupenderit in muris tuas p gryu. Ipsi
copleuerit pulchritudine tua Carthaginenses ne
gociatores tui a multitudine cunctaru diuitiaru
argento. ferro. anno. plumbos: repleuerit nun
dinas tuas. Grecia et tubal et mofochyphi inftito
res tui. Mactia rvasa eria adduxerunt populo
tuo de domo thogoma. eqs et eqtes et mulos sd:
duperit ad foia tuum. filij de ban negociatores
tui. Infula multe negociatio manus tue. De reo
eburneo et bedeminis comitauerit pccio tuo
By? negociatores tui. Propter multitudine ope
rum tuoz guria et purpura et fcutulata et byffus et
ferich et cychod. populerit in mercatu tuo. Iuda
et terra ifrael ipi inftitioes tui in frumeto p
mo. balfamum et mel et oleum et refinam p
fuerunt in nundinis tuis. Damafcenus negocia
tio tuus in multitudine operum tuorum in mul
titudine diuerfaru opum: in vino plingit in lamo
colois optimi. Dan et grecia et moyel in nudinis
tuas: populerit ferru fub befactu: ifta cen et calam
in negociatione tua. De ban inftitioes tui in capi
tibus ad fedendu. Arabia et vniuerfi picipes ced
dar ipi negociatores man? tue cu agnis et arteti
bus et hedio venerit de negociatores tui. Ibe
ditores faba et rema ipi negociatores tui: cu vni
uerfis pumis aromatib? et lapide pcciofo et au
ro quod propofuerunt in mercatu tuo. Bra et che
ne et eden negociatores tui. Saba affur et chel
mach venditores tui ppi negociatores tui multi
pharia in volucris byacini et polimitoz gafara
p pcciofara que obdule et aftrice erat funib?
cedros quoqz habebat negociationib? tuis. Na
ues maris picipes tui in negociatione tua: reple
tas et gloriata nimis i corde maris. In aquis
multis adduxerit et remigee tui. Iler? auster co
truit te. In corde maris diuine tue: thefauri tui
et multiplex inftitumera tua. Naute tui et guberna
tores tui tenebat fupellectile tuam et populo tuo
pceerat viri quoqz bellatores tui q erat in te cum
vniuerfa multitudine tua que est in medio tui: ca
dent in corde maris in die ruine tue. A fontu cla
moio gubernatores tuoz corubabant claffe: et
defcender de nauib? fuo ois q tenebant remum
naute et vniuerfi gubernatores maris in terra fla
bunt et ciuiabut fup te voce magna et clamabunt
amare. Et fupercia ciu puluer capitis fuo: et ci
nere cofpergent et rudent fup te caluitiu: acci
tur caluitio. Et plorabunt te in amaritudine ale pio

ratu amariffimo: et affument fup te carmen luga
bie: et plaget te. Que est vt ty? q obmurit in me
dio maris. Que in extra negociationi tuaru de
mari impleti populos multos in multitudine di
uitiaru tuaru et populoz tuorum diuiti reges ter
re. Nac cōtrita es a mari in profundis aquarum
opes tue: ois multitudine tua q erat in medio tui
cecidit. Vniuerfi habitatores infularu obftu
puerit fup te: reges eaz ois tēpeftate perculsi
mutauerit vultus. Negociatores populoz fite
lauert fup te. Ad nichilum deducta es: et no eris
vlos in perpetuum.

¶ Sermo dñi cōtra principem tyri et cōtra
fupbia ei. Sermo dñi contra aydonē. q in ruina
affluxit filios iherufalem: p miffio dñi. De congre
gandis filiis ifrael. xxvii.

¶ Factus est sermo dñi ad me dicens. Fi
li hois dei picipi tyri. Ihec dicit dñs de
us. Eo q eleuati est cor tuum et disti
de? ego lum et in cathedra dei sedē i cor
de maris: cum sis homo et non deus. et dedisti cor
tuum quasi cor dei. Ecce sapientior es tu dante
lexonne secretum no est absconditū a te. In sapie
tia et pudentia tua fecisti tibi fortitudinē et acqui
stisti aurū et argētū in thefauris tuis: in multitudine fa
pientie tue et in negociatione tua multiplicasti tibi
fortitudinē et eleuati est cor tuum in robore tuo.
Propterea hec dicit dñs de? Eo q eleuatum est
cor tuū quasi cor dei: idcirco ecce ego adducā fup
te alienos robustissimos gētū. et nudabū gladi
os suos fup pulchritudinē sapientie tue: et pollent
decoiem tuā interficient et detrahēt te: moutero
in interitu oculoꝝ in corde maris. Nun q dicēs
loquerts de? ego lum corā interficientib? tecum
sis homo et no de? In manu occidēt te morte
circūfioꝝ moutero in manu alienoz. q ego lo
cutus sum ait dñs de?. et fact? est sermo dñi ad me
dicens fili hois leua plantū fup regē tyri: dices
et. Ihec dicit dñs de? Tu signa corū multitudine
plen? sapientia perfectus decore in delinso para
disti dei fuisti. Oio lapia pcciofius operimētū tu
um fardius thopaz? et lapia: chryfolit? et onix et
berillus: faphyri? et carbūculus et fmaragd?. Au
rum op? decoilo tu et fomatina tua in die qua cō
ditus es preparata sunt. Tu cherub extentes et
ptegens et pofuit te in mōte fancto dei. In medio
lapidū ignitos ambulasti perfectus in vifo tu
is a die cōditionis tue: donec inuenta est iniquitas
in te. In multitudine negociationis tue repleta
funt interiora tua iniquitate: et peccasti et eieci te
de mōte fancto dei: et pidi te et cernub ptegens
de medio lapidū ignitoꝝ. Et eleuati est cor tuus
in decore tuo. Perdisti fapientia tuā in decore
tuoz in terrā ptoiet te ante facies regū dedi te vt
cernerēt te. In multitudine iniquitatu tuarum et
iniquitate negociationis tue polluiti fūctificatio
nem tuā. Produci ergo ignem de medio tui q co
medat te: et dabo te in cinerē fup terrā in cōfpectū
oim vidētū te. Ideo q videris te in gētibus obftu
pescunt fup te. Nichil faciet ea. et no eris in perpe
tuum. Et factus est sermo dñi ad me dicens. Fili
hois poue facie tuā cōtra fydonem et pphetabis
de ea et dices. Ihec dicit dñs de?. Ecce ego ad te

infra eodē

fupia eodē

C

D

E

F

fydon: et glorificabor in medio tui. et sciēt q̄ ego
dñs cū fecero in ea iudicia et sanctificat̄ fuero in
ea: imittā et pestilentia et sanguines in plateis
ei: et corruent interfecti in medio ei: gladio per
circuitur: et sciēt q̄ ego dñs. Et nō erit vitra dom̄
israel offēdiciū amaritudinis: et spina dolo
rem inferens vndis per circuitū eorū: q̄ aduersant̄
eis: sciēt q̄ ego dñs deus. Ihec dicit dñs deus
Quādo cōgregauerō domū israel de populis in
quib⁹ dispersi sunt sanctificabor in eis corā genti
bus: et habitabūt in terra sua quā dedi sermo meo
iacob: et habitabunt in ea securi. Et edificabunt
domos: et plantabūt vineas: et habitabūt confiden
ter cū fecero iudicia in omnib⁹ quā aduersant̄ eis
per circuitū: et sciēt q̄ ego dominus deus eorū.
C. S. Sermo dñi contra pharaonē et egyptū:
vbi predictur solitudo egypti et post annos xl.
resurrectio egypti. pmittitur nabuchodonosor pio
mercede laboris contra tyrum.

In anno decimo et duodecimo mense:
vna die mensis factū est verbus dñi ad me
diceā. Fili holis pone faciē tuā con
tra pharaonē regē egypti et propheta
bis de eorū de egypto vniuersi loquere et dices
Ihec dicit domin⁹ de⁹. Ecce ego ad te pharaon rex
egypti dico magneq̄ cubas in medio fluminū
tuorū: et dices: meus est flumē: et ego feci memetip
sū. Et ponā frenū i manibus tuis: et agglutinabo
piscos fluminū tuorū: squamias tuas. Et extraham
te de medio fluminū tuorū: et vniuersi pisces tui
squamiis tuis adherēbūt. Et pōsici te in deser
tum et oēs pisces fluminū tui. Sup faciem terre
cadēs. Nō colligeris neq̄ cōgregaberis. Restis
terre et volatilib⁹ celi dedi te ad deuorandū.
et sciēt oēs habitatores egypti: q̄ ego dñs. Pio eo
q̄ fuisit baculus arundine⁹ domus israel quando
opprebēderūt te manuer̄ contra teos et lacerā
si oēm humerū eorū: et imitentib⁹ eis super te cō
minut⁹ eorū: distoluisi oēs renes eorum. p̄pterea
hec dicit dñs de⁹. Ecce ego adducā sup te gladiū
mellē: et interficiā de te hoīem i lumentum. Et erit
terra egypti in desertū in solitudinē: et sciēt q̄
ego dñs. Pio eo q̄ dixeris flumē me⁹ est et ego
fecī eū: dīcō ecce ego ad te et ad flumē tuū. Da
boq̄ terrā egypti in solitudinē gladii dissipatā
a turre freneorū: ad terminos egiptie. Nō per
transibit ei pes hoīem: neq̄ pes iumentū gradicē in
ea: nō habitabit quādraginta annis. Daboq̄
terrā egypti desertā in medio terrarū desertarū
et ciuitates ei⁹ in medio vrbū subuerfarū: erūt
desolate quādraginta annis. Et dispergā egypto
eos in nationes: et ventiliabo eos in terras. Quia
hec dicit dñs deus: post finē quā dragita annos
cōgregabo egyptus de populis in quib⁹ dispersi
fuērūt: reducā captiuitates egypti: et collocabo
eos in terrā pharaonis in terra nationis sue in
terra de qua sumpti sunt. Et erūt ibi in regnū hu
mile et inter cetera regna erit humilima. Et nō
eleuabit̄ vitra sup nationes: imminuam eos ne
imperēt gētib⁹: neq̄ erūt vitra domus israel cōsē
dentia cōtēctos iniquitatē vt fugiāt et sequantur
eos: sciēt q̄ ego dñs de⁹. Et factum est in vice
mo et septimo anno in primo in vna mēse factum

est verbū dñi ad me diceā. Fili holis nabuchodo
nosor rex babilonis seruire fecit exercitū suū ser
uitute magna aduersus tyri. Idē caput decalua
tum et oleo humeros depliat⁹ est. Et merces nō est
reddita tuncq̄ exercitū ei⁹ de tyro: p̄ seruitute
qua seruauit michi aduersus eas. Propterea hec
dicit dñs deus. Ecce ego dabo nabuchodonosor
regē babilonis in terra egypti: et accipiet multi
tudinē ei⁹: et depredabit manubias ei⁹: et diripiet
spolia ei⁹: et erit merces exercitū illius et op̄erū ei⁹
fuit aduersus eā. Dedi ei terrā egypti p̄ eo q̄
laborauerit michi. ait dñs de⁹. In die illa puluila
bit coruū domus israel: et tibi dabo apertū os in me
dio eorū: et sciēt q̄ ego dñs.

C. S. plāgis destructio egypti et vrbū ei⁹: quā
corruerūt pulue ipsi confederate. **C.**
Faciū est verbū dñi ad me diceā. Fili
holis p̄pheta et dicit Ihec dicit dñs deus
Aluiale ve ve dicit quia iuxta est dicit
appropinquabit dies dñi dies nubis tē
pus gentiū erit. et veniet gladi⁹ in egyptū: et erit
pauor in ethyopia cū ceciderit vuluerit ei⁹ in egypto:
et ablata fuerit multitudo illi: et destructa fun
damenta ei⁹. ethyopia et libia et lidi et omne reli
quum vulgus: et cherub et filij terre federis cum
eis gladio cadent. Ihec dicit dñs de⁹. et corruent
fulcrales egyptus et destruet superbia imperij
eius. A turre freneas gladio cadent in ea: ait dñs
exercitū. Et dissipabūt in medio terrarū deso
latarū: et vides ei⁹ in medio ciuitatū desertarum
erūt: et sciēt q̄ ego dñs de⁹: cū dederō ignem in
egyptio: et attrit fuerint oēs auxilii ei⁹. In
die illa egredient nuntij a facie mea in tricienis
ad conterendā ethyopiē cōfiderā: et pauor in
eis in die egypti: q̄ abis dubio veniet. Ihec dicit
dñs de⁹. Et cessare faciā multitudines egypti in
manu nabuchodonosor regis babilonis. Ipse et
populus ei⁹ cū eo fortissimi gētium adducēt ad
disperdendā terram: et euaginant gladios suos
sup egyptū et implebūt terrā interfecit: et faciā
olueos fluminū aridos: et tradā terrā in man⁹ p̄
simos: et dissipabo terrā et plenitudinē eius in ma
nus alienorū. ego dñs locat⁹ sum. Ihec dicit domi
nus de⁹. Et disperdā simulachra: et cessare faciā
idola de mēphib⁹: et de terra egypti nō erit
amplius. Et dabo terrore in terra egypti et dis
pergam terrā pharaonis: dabo ignē in taphnis: et fa
ciam iudicia mea in alexandria. Et effundā indig
nationē meā sup pelusū robur egypti: et interfi
ciam multitudinē alexandrie: et dabo ignē in
p̄pterea. Quasi parturie dolebit pelusū: alexandria
erit dissipata: et in mēphib⁹ angustie quotidianae.
Iuuenes heliopoleos et bubasti gladio cadēt: et
ipse captiue ducentur. Et in taphnis nigrescet vi
es cū p̄triuero ibi scepra egypti et defecerunt in
ea superbia potentie eius. Ipsam nubem operiet
sile aūt ei⁹ in captiuitate ducent. Et iudicia faciā
am in egypto: et sciēt q̄ ego dñs. Et factū est in vni
decimo anno in primo mēse in septima mensis fa
ctum est verbū dñi ad me diceā. Fili holis: dicit
nm pharaonis regis egypti cōfregit et ecce nō est
obuolutū vt resisteret ei santra: vt ligaret p̄ntis
et fusciret limbeolus: et recepto robore posset tene

re gladij. Propterea hec dicit dñs de⁹. ecce ego
ad pharaonem regē egypti cōminuā ei⁹: biachilū
forte feci cōfractū: et dñm gladij de manu ei⁹: et
dispergam egyptū in gētib⁹: et veniabo eōs in terrā
et confortabo biachia regis babilonie: dabōq⁹
gladiū meū in manu eius et confringā biachium
pharaonis: et gemet⁹ gemitib⁹: interfecit cōfrā facie
eius: et cōfrōabo biachia regis babilonie: et fac
chia pharaonis cōcidet⁹: et scient q⁹ ego dñs: cum
videro gladiū meū in manu regis babilonie: et
extenderit ei⁹ sup⁹ terrā egypti: et dispergam egyptū
in nationes: et veniabo eōs in terrā: et sciet⁹
q⁹ ego dñs domine.

Et factum est in anno vndecimo tertio
mese: vna mensis. factu est verbum dñi
ad me dicens. Fili hominis: dicit pharaoni re:
ai egypti et populo eius. Tu similes fac?

四

五

12

cū deducere eū ad infernū cū hīs qui descēdebāt
in lacū. Et cōsolata sunt in terra infima oīa ligna
voluptatis egrēgia atq̃ pōlarā in libano: vniuer
sa que irrigabant aqua. Nam tūpī cū eo defcen
derat ad infernū ad interfectos gladii et bacchi
vniuersitatis sedebat sub vmbaculo ei⁹ in medio
nationē ei⁹. Et cū affimulat⁹ ece oīndy et cū sub
mis inter ligna voluptatis? Ecce deducit⁹ et oīa
ligna voluptatis atq̃ terra vltimā. In medio icar
cūcūq̃ dormio cū ei⁹ et interfecti sunt gladio.
Pius est pparare omnis multitudo eius dicit bo
mines deus.

Et factū est duodecimo anno in mēse
duodecimo in vna mēsis: factū est ver-
bum dñi ad me dicens. Fili hoīs: assume
lāterū sup pharaonē regē egypti ⁊ di-

4

Isa. 13. b.
Iob. 1. 3. c.
Zat. 1. 4. c.

descenderūt ⁊ domierūt incircūcisi interfecti gladio. Ibi assur et ois multitudo ei⁹ in circuitu illi⁹ sepulchra eorū oēs interfecti et q̄ ceciderunt gladio: quousq̄ data sunt sepulchra in nouissimis laci. Et facta est multitudo ei⁹ per grū sepulchri eius vniuersi interfecti cadentes gladio q̄ dederant quōdā foimidine suā in terra viuentiū. Ibi etiam ⁊ ois multitudo eius per grū sepulchri sui. Dēs hī interfecti ruētes gladio qui descēderūt incircūcisi ad terram vltimam qui posuerūt terrores suum in terra viuentiū ⁊ portauerūt ignominia suā cū his qui descēderūt in lacū. In medio interfectoꝝ posuerūt cubile eius in vniuersis pphs eius in circuitu eius sepulchri illius. Dēs hī incircūcisi interfecti gladio. Dederunt em̄ terrores suū in terra viuentiū et portauerūt ignominia suā cū his q̄ descēdūt in lacū. In medio interfectoꝝ positi sunt. Ibi molocho et tubal et ois multitudo ei⁹ in circuitu ei⁹ sepulchra illi⁹. Dēs hī incircūcisi interfecti et cadentes gladio: q̄ dederūt foimidine suā in tra viuentiū: nō domierunt cū foitib⁹ q̄a denubus et incircūcisi q̄ descēderūt ad infernū cū armis suis. Et posuerūt gladios suos sub capitis⁹ suis: et fuerūt iniquitates eorū in omnib⁹ corūq̄: terroꝝ foitū facti sunt in terra viuentiū. Et tu ergo in medio incircūcisoꝝ cōterre: et domices cum interfectis gladio. Ibi idu mea ⁊ reges ei⁹ ⁊ omnes duces ei⁹ qui dāt suū cū exercitu suo cū interfectis gladio: q̄ cū incircūcisi domierūt: cū his q̄ descēderūt in lacum. Ibi p̄pices aquilonis oēs ⁊ vniuersi venatores qui deducti sunt cū interfectis: pauētes et in sua foititudine cōfusi: q̄ domierunt incircūcisi cū in interfectis gladios portauerūt cōfusione suay cum his q̄ descēderūt in lacū. Vltit eis q̄ pharao ⁊ cōsolaris est sup̄nuera multitudo sua q̄ interfecta est gladio: pharao ⁊ ois exercitus eius: ait dominus de⁹: q̄ dedit terrores suū in terra viuentiū: ⁊ domiuit in medio incircūcisorū: cū interfectis gladio: pharao et omnis multitudo eius: ait dominus deus.

¶ C. S. De speculatore qui buccina cātrat ꝑ peccatores redeant ad penitentiam et vniūsq̄s locū dicabitur vbi inueniunt: sermo domini ꝑtra eos qui in malitudine non in sanctitate volunt ꝑbere ditatem possidere: et cōtra eos qui verba ꝑrophecie vrrunt in canticum.

ETII.

¶ Factum est verbum dñi ad me dicē. Fili holozoque ad filios populi tui ⁊ dices ad eos. Terra cum induero sup̄ eā gladiū: tulerit populus terre virū vñū de nouissimis suis ⁊ cōstituerit eū sup̄ se. Speculatores: ille viderit gladiū venientē sup̄ terrā ⁊ cecinerit buccina et annūciauerit populo. Audiens autē quis ille est sonitū buccine: non obleruauerit: venerit gladi⁹ ⁊ tulerit eū sanguis ipsius sup̄ caput ei⁹ crit. Sonū buccine audiuist ⁊ nō le obleruasti: sanguis eius in ipso crit. Si autem se custodierit: aliam suā saluabit: ꝑ speculatoꝝ viderit gladiū venientē: non insonauerit buccina et populus nō se custodierit: venerit gladi⁹ et tulerit de eis aliam illē quē dñs in iniquitate sua capius est: sanguinē autē eius de manu speculatoꝝ req̄

ram. Et tu fili holis speculatoꝝ dedit te domui isrl⁹. Audiens ergo ex ois meo sermone annūciabis eis et me. Si me dicere ad impiū: imꝑie morte morieris: nō fueris locutus vř se custodiat impi⁹ a via sua. Iꝑse ipius in iniquitate sua moriet: sanguinē autē ei⁹ de manu tua requirā. Si autē annūciante te ad impiū vř a viis suis cōuertat: nō fuerit cōuersus a via sua: ꝑle in iniquitate sua moriet. Porro tu aiam tuā liberasti. Tu ergo fili holis dic ad domū isrl⁹. Ecce locuti estis dicentes. Iniquitates nostras et peccata nostra super nos sunt: et ipsi nos tabellecim⁹. Quō ergo viuere poterim⁹? Dic ad eos. Quō ego dicit dñs de⁹. Nolo mortē impij sed vř cōuertat impi⁹ a via sua ⁊ viuat. Cōuertimini a viis vestris pessimis. Et quare morte mi dom⁹ isrl⁹? Tu itaq̄ fili holis dic ad filios populi tui. Iusticia iusti nō liberabit ei⁹ in quacūq̄ die peccauerit: et impietas impij nō nocet ei in quacūq̄ die cōuersus fuerit ad impietate sua. Et tu tuus nō poterit viuere in iusticia sua in quacūq̄ die peccauerit. Et nā dixerō iusto q̄ via viuat: cōfusus in iusticia sua fecerit iniquitate: oēs iusticie eius obliuioni tradent: et in iniquitate sua quā operatus est in ipsa moriet. Si autē dixerō impio morte morieris: egerit penitentia a peccato suo fecerit iudiciū ⁊ iusticia ei⁹ pign⁹ restituerit ille ipi⁹: rapinā reddiderit: in mādā vř abulauerit nec fecerit dicit iustus: via viuet ⁊ nō moriet. Quia peccata ei⁹ q̄ peccauit nō imputabuntur et iudiciū ⁊ iusticia fecit: via viuet. Et dixerūt filij populi tui. Nō est equi pōderis via dñi: tꝑoꝝ via iniusta est. Cū em̄ recesserit iustia iusticia sua fecerit iniquitates moriet in eis. Et cū recesserit impi⁹ ad impietate sua: fecerit iudiciū iudiciū iusticia viuet in eis. Et dicitis. Nō est recta via dñi. Vñū quēq̄ iuxta vias suas iudicabo de vobis domus isrl⁹. Et factū est in duodecimo anno in decimo mēse in quinta mensis tñsmigrationis nostre venit ad me qui fugerat de iherosale dicens. Quasta est ciuitas. Manus autē dñi facta fuerat ad me vespere atēq̄ venit et q̄ fugerat aperuit os meū donec veniret ad me manē: et aperto ore meo nō sili amplius. Et factū est verbum dñi ad me dicens. Fili hominē q̄ habitāt in ruinosis: bestiaꝝ vñū isrl⁹ loquētes atunt. Vñ⁹ erat abas ⁊ ꝑherat possedit terram. Hoc autē multi sumus: nobis data est terra in possessionem. Quidcirco dices ad eos. Hec dicit dñs deus. Quā in sanguine cōmeditis et oculos vestros leuatis ad imūdiicias vestras ⁊ sanguinē funditis: nunquid terrā ꝑere ditare possidebitis ⁊ Stetit is in gladiis vestris: fecistis abominationes: et vniūsq̄s vñū proximi sui polluit: terram hereditate possidebitis. Hec dices ad eos. Sic dicit dñs deus. Vñū ego: qui in ruinosis habitāt gladio cadet: et qui in agro est bestiaꝝ tradet ad deuorandū: qui autē in p̄sidijs speluncis sunt peste moientur. Et dabo terrā in solitudine ⁊ in desertum ⁊ deficiet supbia et foititudo ei⁹: desolabunt montes isrl⁹ eo q̄ null⁹ sit q̄ ꝑer eos tñsseat. Et sciet q̄ ego dñs: cum dederō terrā eoꝝ desolatā ⁊ deserta propter vñū uerfas abominationes suas quas opati sunt. Et tu fili holis fili populi tui qui loquunt de te iuxta

supia. 3. d.

supia. 18. g.

supia. 18. f.

supia. 18. g.

5

15

A muros ⁊ in ostiis domoꝝ: ⁊ dicit vnus ad alterũ
vix ad proximiũ suũ loquẽtes. Venite ⁊ audiamus
quis sit sermo egrẽdies a dñs. Et veniũt ad te q̃s
si gredia p̃p̃ls: ⁊ sedent coũt ⁊ p̃p̃ls me⁹ ⁊ audi-
unt sermones tuos ⁊ nō faciũt eos: q̃ in cãticũ
ois sui vertũt illos: ⁊ auriatũ suũ sequũt coũt eoꝝ.
Et eo eis quasi carmen musicũ q̃s suauĩ dulcis fo-
no canit. Et audiũt verba tua ⁊ nō faciũt ea: ⁊
cũ venerit q̃s predictũ est: ecce tũ venit. tũc sciet
q̃ p̃phetes fuerũt inter eos.

C. S. Sermo dñi cõtra pastores negligentes
et opprimẽtes gregẽ ⁊ quẽtes que sua sunt.
et p̃missio de pastore nouo et pluribus benedi-
ctionibus.

E factũ est verbũ dñi ad me dicẽs. Filli
doli p̃pheta de pastouib⁹ israel: p̃phe-
ta ⁊ dices pastouib⁹. Ite dicit dñs de⁹
Ite pastouib⁹ israel qui pascebãt semet
ipsos. Nōne greges a pastouib⁹ pascũt? Nac co
medebatis ⁊ lanis operiebamini et quod crassus
erat occidebatis. gregẽ aũt meũ non pascebatis.
Quod infirmũ fuit nō cõsoliidastis: ⁊ quod egro-
tum nō sanastis. quod cõfractũ est non alligastis
et quod abiectum est nō reduxistis: ⁊ q̃s perierat
non quesistis: sed cũ austeritate imperabatis eis
⁊ cũ potẽtia. Et disperse sunt oues mee eo q̃ non
esset pastor. ⁊ facie sunt in deuotionẽ oĩs bestia-
rum agri: ⁊ disperse sunt. Errauerũt greges mei
in cunctis montibus ⁊ in vniuerso colle excelso: ⁊
sup oẽm faciẽ terre dispersi sunt greges mei: ⁊ nō
erat qui requireret. Nō erat inq̃ qui requireret.

Propterea pastores audite verbũ dñi. Vno ego
dicit dñs deus: q̃ p eo q̃ facti sunt greges mei in
rapinã ⁊ oues mee in deuotionẽ oĩm bestiariũ
agri: eo q̃ nō esset pastor. neq̃ enim quesierunt pa-
stores gregẽ meũ: sed pascebãt pastores semetip-
sos ⁊ greges meos nō pascebãt. propterea pasto-
res audite verbum dñi. Ite dicit dñs de⁹. Ecce
ego ipse sup pastores requirã gregẽ meũ de ma-
no eoꝝ: ⁊ cessare faciã vt vitra nō pascãt gregẽ
meũ. nec pascãt amplius pastores semetipsos. Et
liberabo gregẽ meũ de ore eorum: ⁊ nō erit vitra
eis in escã. q̃ hec dicit dñs de⁹. Ecce ego ipse req̃-
ram oues meas ⁊ visitabo eas. Sicut visitat pa-
stor gregẽ suũ in die q̃ fuerit in medio ouĩũ sua-
rum dissipatarũ sic visitabo oues meas ⁊ libera-
bo eas de oĩb⁹ locis in quib⁹ disperse fuerũt. die
nubis ⁊ caliginis. Et reducã eas de populis: cõ-
gregabo eas de terris ⁊ inducã eas in terrã suã: ⁊
pascã eas in mõtib⁹ israel et in riuib⁹ ⁊ in cunctis fe-
dibus terre. In pascuis vberrimis pascas eas: et
in mõtib⁹ excelsis israel erũt pascue earũ. Vbi re-
descent in herbis virentibus: in pascuis pingui-
bus pascẽt sup mõtibus israel. Ego pascam oues
meas: ⁊ ego eas accubare faciã dicit domin⁹ de⁹.

Et perierat ⁊ requirã: ⁊ q̃s abiecti erant reducã: ⁊
quod cõfractũ fuerat alligabo ⁊ q̃s infirmũ fue-
rat cõsoliidabo: ⁊ q̃s pingue ⁊ forte cõsolidabũ: ⁊ pa-
scam illas in iudicio. Mos aũt greges mei: hec di-
cit dñs de⁹. Ecce ego iudico inter pecus ⁊ pecus:
arrietũ ⁊ brycon. Nonne satis vobis erat pascua
domi depasci? In sup ⁊ reliquias pascuas vestra-
rum cõcalcastis pedib⁹ vestris: ⁊ cũ purissimam

aquã biberetis: reliquã pedib⁹ vestris turbastis.
Et oues mee his q̃ cõcalcastis pedib⁹ vestris fue-
rant pascebant: et q̃pedes vestri turbauerũt hec
bibebant. Propterea hec dicit dñs deus ad vos.
Ecce ego ipse iudico inter pec⁹ pingue ⁊ macilẽ
pio eo q̃ laterib⁹ ⁊ humeris pingebatis ⁊ cõni-
b⁹ vestris. Veniũtibus olina infirma pecora donec
dispergerẽt foras saluabo gregẽ meũ ⁊ nō erit vi-
tra in rapinã: ⁊ iudicabo inter pec⁹ ⁊ pec⁹. Ite su-
scitabo sup ea pastore vnu qui pascat ea: seruum
meũ dauid ipse pascet ea: ⁊ ipse erit eis in pasto-
rem. Ego aũt dñs ero eis in deũ: seruus me⁹ da-
uid princeps in medio eoꝝ. Ego dñs locut⁹ sum.
Et faciã cũ eis pactũ pacis: ⁊ cessare faciã bestis
as pessimas de terra: q̃ habitãt in deserto: secu-
ri domiũt in saltib⁹ ⁊ ponã eos in circuitu collis
mei bñdictionẽ ⁊ deducã imbrẽ in tempore sũore:
pluuie bñdictionis erũt. Et dabit lignũ agri fru-
ctum suũ: terra dabit germẽ suũ: ⁊ erũt in terra
sua absq̃ timore. Et sciet q̃ ego dñs locut⁹ sum
catenas lugi eoꝝ: ⁊ eruo eos de manu iherusa-
lem sibi. Et nō erũt vitra in rapinã in gemitibus:
neq̃ bestie terre deuorabũt eos: sed habitabũt
cõfidenter absq̃ vilo terrore. Ite suscitabo eis ger-
men nolatũ: nō erũt vitra imminũt fame in terra
neq̃ potabũt vitra opprobriũ gentiũ. Et sciet q̃
ego dñs de⁹ eo q̃ eis ⁊ ipsi popul⁹ me⁹ domus
israel ait dñs de⁹. Mos autẽ greges mei greges
pascue mee hoies estis: ⁊ ego dñs de⁹ vestrorum dicit
dominus deus.

C. S. Sermo sup mōtẽ seyr de cōditiōe eius
pio eo q̃ afflicti populi dñi.

E fact⁹ est sermo dñi ad me dicẽs. Filli
doli: pone faciẽ tuã ad uerũm mōtem
seyr: p̃phetabis de eo ⁊ dices illi. Ite
dicit dñs de⁹. Ecce ego ad te mōs seyr: ⁊
extẽdã manũ meã sup te: ⁊ dabo te desolatũ atq̃
desertũ. Libes tuas demoliar ⁊ tu desertus eris
⁊ scies q̃ ego dñs eo q̃ fueris in imicu sempiter-
nus: ⁊ cõciseris filios israel in man⁹ gladij in tẽ-
pore afflictionis eoꝝ. In tẽpore iniquitatis extẽ-
me. Propterea viuo ego dicit dñs de⁹. q̃m sangui-
ni tradã te: ⁊ sanguis te persequet. Et cũ sangui-
nem oderis: sanguis persequet te. Et dabo mon-
tem seyr desolatũ ⁊ desertũ. ⁊ aũtẽr ad eo eũrem
et redẽtẽt ⁊ implebo mōtes et occisio suoz. In
collibus ruis ⁊ in vallib⁹ ruis atq̃ in torrentibus
interfecti gladio cadẽt. In solitudine sempiter-
nas tradã te: ⁊ ciuitates tue nō habitabũt. Et scie-
tis q̃ ego dñs de⁹: eo q̃ dixeris: due gẽtes ⁊ due
terre mee erũt ⁊ hereditate possidebo eas cũ do-
minus esset ibi. Propterea viuo ego dicit dñs de⁹
us: q̃ faciã iuxta iram tuã ⁊ secũdũ zelũ tuũ quez
fecisti odio habẽ eoꝝ: ⁊ notus efficiat p eos cuz
te iudicauerũt: scies q̃ ego dñs. Audiui vniuer-
sa opprobria tua que locutus es de mōtib⁹ israel
dicẽs. Deserti nobis ad deuotiũ dũt sunt. Et in-
furrexistis super me oĩes vestri: ⁊ derogastis ad
uerũm me. Uerba vestra ego audiui. hec dicit
dñs deus. Et ante vniuersã terrã in solitudinez
te redigã sicuti gausus es sup hereditatẽz dom⁹
israel: eo q̃ fuerit dispersa: sic faciã tibi dispersã
eris mōs seyr ⁊ ydumea omnia. Et scient quia

Ezechiel

ego Dominus Deus.

¶ L. S. q dñs iudicabit israel de inimicis suis: ⁊ restituet ⁊ multiplicabit in terrā suā: ⁊ q affligit israel p pctō idolatrie: de gra ⁊ virtute baptisimi. vocat pps ad penitētiā. enā pmutū integra restituit ⁊ multiplicatio. xxxvj.

XXXX.

[illegible]

gnū qđ poluisti inter gētes quod poluisti in medio eaz. vñ scīfī gētes qđ ego dñs aut dñs ex-
citauim: cūcī faciatuū suū fūero in vobis coam eis.
Eollā quippe vos de gētibz in cōgregatōes de-
veneritis terris: et adducā vōs in terrā vestram:
effundā sup' vos quā mūdā et mūdā ab om-
ni be iniqua mentis vestris: et ab vnuersis idoli-
is vestris mūdābo vōs: et dabo vobis coī nouū et spī-
ritū nouū ponā in medio vestrū. Et auferā coī la-
pidē de carne vestrā et dabo vobis coī carnem
et spī mēl ponā in medio vestrū: faciā vñ in pie-
ceptis meis abuleti: et iudicia mea custodiatē et
operemini: et habitabūti in terrā quā dedi patri-
bus vestris: et eritis michi in popū et ego ero vo-
bis in deū: et saluabo vōs et vnueris iniquamē-
tis vñ: et vocābo frumētū et multiplicābo illud:
non imō: et imō vobis famē et multiplicābo fructū li-
gni et gentinā agri: vñ nō poterit vestrā opprob-
riū famis in gētibz: et reconcidāmini: variā vestra-
rū pessimā: et iudiciorū nō bonoz: et displicētibz
vestrū liquatēs vestre et scelera vestra. Nō po-
terit vos ego faciā aut dñs de: nōrī sī vobis. Et
fundamini et erubescit vobz vñ vestris domū. Et
hec dicit dñs de: In die qđ mūdāuerō vōs ex omni-
bus iniquitatibz vestris: et habitare fecerō vobis
et instaurāuerō ruinosa: et terra deserta fuerit et
cultā qđ odā et erat desolata i oculis eis vtiatilis
dicent: Terra illa inculsa facta est et vñ bonus volu-
ptatis et ciuitates deserite et destitute aut suffo-
cē munite fuderūt et scīet gētes qđ nūqđ derelictē
fuerint in circuitu vestro qđ ego dñs edificāui sup-
elipsatā: plātāulū in culcitra: ego dñs locutus sum et
fecerim: hec dicit dñs deus. Adhuc in hoc locū nē-
me domū israel vñ faciā eis. Multiplicābo eo-
sicut gregē holm et gregē sanctū vñ gregē biera-
sālē in solētāritū eius. Sed erūt ciuitates deser-
te plene arētibz holm et scīet qđ ego dñs.

CL. S. De generali resurrectione. et de xpo ⁊ q
in nouissimis diebus recipiet eā iuda ⁊ hierusalem
et erit vnus populus

XIXV

Ita est sup me man' dñi: et edu-
xit me in spm dñi: et dimisit me in
medio cāpi q̄ erat plen' oñib' et
circūdūti me p̄ ea in gryo. Erāt
aut̄ multa valde fupacīe cāpīfic
caḡ vebementer: et dixit ad me.
Sili hominē: putas ne vident oñes
ista: Et dixi. Dñe dñs tu nōstī. Et dixit ad me. Uti-
carnare de oñib'us dñi. Et dices eis. Oñia audire
audire verbū dñi. hec dicit dñs deus oñib'us hīs
Ecce ego intromittā in vos spm et vicieta: et da-
bo fup vos neros et fuccrefcere faciā sup vos
carnes: et fupetēdā in vobis carnes: dabo vo-
bi spm: vicieta: scietis q̄ ego dñs. Et p̄p̄he-
taū sicut p̄ceperat michi. Factus est aut̄ intus
p̄p̄tante me: ecce commotio. Et accesserūt
oñia ad vniq̄b' et a tunc tūc fūas. Et vidi et
ecce sup ea neri et carnes ascēderūt: et extrema
est in eis etio dñs fup spm nō habebant. Et di-
xit ad me. Uti carnare ad spm: vaticinare in vobis
et dices ad spm. hec dicit dñs dñs. Quattuor vō-
ti veni spūs et insuffla spm interfectos istos et
renūscāt. Et p̄p̄he-taū sicut p̄ceperat michi

(infra. 39.f.)

supra. i. b.

13
Bom. 6. b.

supra.6.2.

B. off. 1. D.

Et ingressus est in ea spūs: et reuerſerūt: steterūtq; sup pedes suos exercit⁹ grādijs nimis valde: et bi xit ad me. fili hoīs: offa hec vniuersa dom⁹ ist⁹ est ipsi dicunt aruerunt offa nostra: et perijt spes nra et abscessi fumus: propterea vaticinare et diceas ad eos: hec dicit dñs de⁹. Et ecce ego aperiam tuos muros vestros: et educā vos de sepulchris vestris ppsus me⁹: et inducā vos in terrā israhel: et scietis qđ ego dñs cū aperuerō sepulchra vestra: et educerō vos de tumulis vestris popule me⁹. Et dederō spm meum in vobis: et vixeritis et requiescere vos facia⁹ sup humi⁹ vestra: et scietis qđ ego dñs locut⁹ sum et feci: ait dñs de⁹: et fact⁹ est sermo dñi ad me dicens. Et tu fili hoīs sume tibi lignuz vnū et scribe sup illud dñi de et filioꝝ israhel socie ei⁹. Et tolle lignū alterū: et scribe sup illud. Ioseph lignū efrāi: et cuncte dom⁹ israhel socioꝝ ei⁹. Et adisge illa vnū ad alterū tibi in lignū vnū et erūt in vnione in manu tua. Et cū autē dixerint ad te filij populi tui loquētes: nōne indicas nobis qđ in his tibi veis. Loqueris ad eos. Ihec dicit dñs deus. Et ecce ego assumā lignū ioseph qđ est in manu efrāim et tri bus israhel qđ sunt ei⁹ et diiunctet dabo eas pariter cū ligno iuda et faciā eas in lignū vnū. et erūt vnū in manu ei⁹. Et erūt autē ligna sup qđ scripseris in manu tua in oculis eorū: et diceas ad eos. Ihec dicit dñs de⁹. Et ecce ego assumā filios israhel de medio nationū ad quas abierūt: et cōgregabo eos vni dñs et adducā eos ad humi⁹ suā. Et faciā eos in gētem vnā in terra in mōtib⁹ israhel: rex vn⁹ erit oib⁹ imperā⁹ et nō erūt vltra due gētes nec diuisi denſ ampl⁹ in duo regna. Neq; pollutent vtra in idolo suo: et abominā ionib⁹: et cunctis iniquitatib⁹ suis. et saluos eos faciā de vniuersis idolibus suis in quib⁹ peccauerūt et emūdabo eos. Et est michi ppsus: et ego eis de⁹: et seru⁹ me⁹. Dauid rex sup eos et pastor vnus erit oim eorū. In iudicio meo ambulabūt et mādāta mea custodient et facient ea. Et habitabūt sup terrā quā dedi seruo meo la cob in qua habitauerūt patres vestri et habitabūt sup eā ipsi et filij eorū et filij filioꝝ eorū: vq; in sempiternū: et dauid seruus me⁹ princeps eorū in perpetuū. Et percutiam illos sedus pacis pactū sempiternū erit eis: et fundabo eos et multiplicabo: dabo sanctificationē meā in medio eorū in perpetuū: et erit tabernaculū meū in eis. et ero eis de⁹: et ipsi erūt michi populi. Et sciet gētes qđ ego dñs sanctificator israhel: cū fuerit sanctificatio mea in medio eorū in perpetuū.

¶ C. S. Sermo dñi corā gog et magog de interitu eorū et peccato populi.

¶ Factus est sermo dñi ad me dicens. Si i hoīs pone faciē tuā ptra gog: et terrā magog picipem capitis moſoch et rhu bal: et vaticinare de eorū diceas ad euz. Ihec dicit dñs de⁹. Et ecce ego ad te gog princeps capitis moſoch et rhu bal. Et circūgā te et ponā frēns in mulgillis rois: et educā te et oēm exercitū tuū: equos et equites vestros locut⁹ vniuersos multitudinē magnā hastā et clypeū arripientius et gladiū. perſe: et cythopos et vmbes cū eis: omnes securi et galeati. gomer et vniuersa agmina eius domus ipogorma latera aquilonis et totū robur

eius populiq; multitudine. Prepara et instrue te et oēm multitudinē tuā que coacervata est ad te et esto eis in pieceptum. Post dies multos visitaberis. In nouissimo annoꝝ venies ad terrā que reuerſa est a gladio et cōgregata est de ppsis multis ad montes israhel qui fuerūt deserti iugiter. Ihec de populo educta est: et habitauerūt in ea confidenter vniuersi. Et cōfitebor autē quasi reſecta ouent es et quasi nubes v operas terrā tuā et oia agmina tua: et populi multitudine. Ihec dicit dñs deus. In die illa ascēdet fērmones sup contritū et cogitabiles cogitationē pessimā et diceas. Ascendā ad terrā absq; muro: veniā ad quiescentes habitates: qđ secure. Ibi oēs habitāt sine muro: vctes et portē nō sunt eis. Et diripiās spolia et inuadās priedam v inferas manū tuam sup eos qđ deserti fuerant et postea restitūt et sup ppsm qui est cōgregat⁹ et gētib⁹ qđ possiderē cepit et esse habitatoꝝ vmbilici terre e Sabā et dedā et negociatoꝝ et thar sis et oēs leones eius dicet tibi. Nunquid ad sumēda spolia tu venies. Et cā a diripiedā priedā cōgregasti multitudinē tuā v tollas argētum et aurū et auferas suppellectile atq; substantiam et diripiās manubias infinitas. Propterea vaticinare fili hoīs et diceas ad gog. Ihec dicit dñs deus. Nunquid nō in die illa cū habitaueris pps meo israhel cōfideris et venies de loco tuo a lateribus aquilonis tu et populi multitudine: ascēderes equoz vniuersos: magn⁹ et exercit⁹: vebes mens: et ascēdes sup ppsm meum israhel quasi nubes v operas terrā. In nouissimo dieb⁹ eris: et adducā te sup terrā meā: et faciat gētes mee cum sanctificat⁹ fuero in te in oculis eorū. gog. Ihec dicit dñs de⁹. Tu ergo ille es de qđ locut⁹ sum in diebus antiquis in manu seruoz meoz: pphetarū israhel: qđ pphetauerūt in diebus illorū te pōitū vt adducerēt te sup eos. Et erit in die illa: in die aduentus gog sup terrā israhel ait dñs de⁹: ascendet indignatio mea in furore meo et in zelo meo. In igne ire mee locut⁹ sum qđ in die illa erit cōmorio magna sup terrā israhel: et cōmoue būs a facie me plices maris et volucres celī et bestie agri et omne reptile qđ mouet sup humi⁹: cūctiq; hoīs qđ sunt sup faciē terre: et subuertent mōtes et cā sedes pper et ois mur⁹ corruet in terrā: et conuocabo aduersus eū cūctos mōrbs meis gladiū: ait dñs de⁹. Gladiū vniuersulū in fratre suū diriget: et inducabo eū peste et sanguine et imbe vebementi et lapidib⁹ immēsis. Ignē et sulphur pluā sup eū et super exercitū ei⁹: et sup populos multos qđ sagit eoz. Et magnificabo et sanctificabo et not⁹ ero in oculis multarum gentium: et scient quia ego dom inuē.

¶ C. S. In nouissimo dieb⁹ infurget gog et magog: et cōgregatione autum et bestiarum ad eū da cadauera eorum.

¶ Ait fili hoīs vaticinare a duersis gog et rebus. Ihec dicit dñs de⁹. Et ecce ego sum te gog princeps capitis moſoch et rhu bal: et circūgā te et educā te et ascēderet faciē de laterib⁹ aquilonis et educā te sup mōtes israhel: et percutā arcū tuū in manu sinistra tua: et sagittas tuas de manu dextera tua deſiciā

infra eodē

supra eodē.

Ezechiel

Desce ita te sup mōtes israel cades tui: et oia agmi
na tuaz populi tui q̄ sunt recti. Fersis aub? omiqs
volantibz celi et desitio terre dedit e ad deu oia dñs.
Sup facie agri cades: q̄ ego locut? sum au dñs
deus. Et immittit igne in magog et in his q̄ habi
tant in insulis cōsidenter. Et scient q̄ ego dñs no
men sanctū meū notū faciā in medio ppli mei is
rael: et nō pollutū nōmē sanctū meū ampli? et sciet
gētes q̄ ego dñs sanctus israel. Ecce venit et fas
cium est aub dñs de? Ille est dies de quo locutus
sum. Et egredient habitatores de ciuitatibz isrl
et succendēt et cōburent arma: cyppe et hastas ar
cum et sagittas et baculos manū et cōtōres: succē
dent ea igni septē annis. Et nō possunt ligna de
regibz: neqz succēdēt de salibz: qm̄ arma succē
dēt igni: et depdābūt eos q̄b? pde fuerāt diripiēt
vastatores a fuoz: aut dñs de? Et erit l die illa: dabo
gog locū notatū sepulchrū in isrl: vallē riatop ad
orientē mari: obstruere faciet pietere et
et sepelient ibi gog et oēs mltitudinē ei: et vocabūt
vallē mstrudis gog. Et sepeliet eos dom? isrl: et
mūdēt trā septē mēibz. Sepeliet aut eis oia ppli
terre: et erit eis notata dies in qua glificat? su: ait
dñs deus. Et viros lugiter cōstituit lustrātes ter
ram qui sepeliat et requirant eos q̄ remāserāt sus
per faciem terre et emundent eam. Post men
ses autem septem querere incipient: circubunt
peragranter terram. Et cūqz viderint os hominis
statuerit iuxta illud titulus donec sepeliant illud
pollyncrotes in valle mstrudis gog. Non enī
autē ciuitatis amona: et mūdabit terrā. Tu autē
filii hols. Ille dicit dñs de? Et lic omi voluit et vni
ueris aub? cunctisqz desitio agri. Et venite pro
perate: occurrere vndiqz ad vicimā meā quā ego
immolauo vobis: victimā grādē sup mōtes israel: vt
cōdētis carnē et bibato sanguinē. Et carnes fouitū
comedite: et sanguinē picipiū terre bibetis: attie
tum et agnorū et hyrcō et thauroisqz et alitium et
pinguū olm. Et comedetis adipē in saturitatem
et bibetis sanguinē in ebrietatē de victimā quam
ego immolauo vobis: et saturabimini sup mēsam
meam de equo et equite fouitū et de vniuersis viris
bellatoribz. Ait dñs deus. Et ponā gloriā meā in
gētibz: et videbūt oēs gētes iudiciū meū q̄ fecē
runt et manū meā quā posuerim sup eos. Et scient
domus israel q̄ ego dñs de? et die illa et desce
ps et isrl sciet gentes qm̄ in iniquitate sua capta
sūt domus israel: et q̄ dereliquerit me et absconde
runt facie meā ab eis. Et tradiderim eos in manus
hostiū: et ceciderint in gladio vniuersi. Iuxta im
mūdiā eoz: et scelus feci eis et abscondi facie meā
ab illis. Propterea hec dicit dñs deus. Hūc redi
cam captiuitatē iacob: miserebo: oia dom? isrl.
Et assumā zelū pro iole sancto meo: et possunt
cōsultionē suā et oēm p̄uaricationē quā p̄uarica
runt sunt in me: cū habitauerint in terra sua cōsū
derit nemines fonsidante: et reducere eos de
populū et cōgregauero de terris in micum sus
cium: et sanctificauero fuero in eis in oculis gētiū
plurimarū. Et scient q̄ ego dñs de? eo q̄ trā
stulerim eos in nationes: et cōgregauerim eos su
per terrā suā et nō dereliquerim quēqz ex eis ibi.
Et nō abscondā vltra facie meam ab eis: eo q̄ effu

derim spiritum meum super omnem domum isrl
ait dominus deus.

L. S. De edificatione ciuitatis et viro qui sta
bat in porta et mēsurabit murū exteriorē cū cala
mis suis: et in vestibz et gazophiliis diuersis qui
erāt in vestibulo. Et de locis deputat: ad custodiā
tēpli et altaris. De mēsa atrij et altaris holocausto
rū de mēsa vestibuli tēpli.

I. Et vicimoq̄nto anno trāsmigrationis
nostre in exordio anni decima mensis
quarto decimo āno postq̄ percussus est
ciuitas in ipsa hac die facta est sup me
man? dñi: et adduxit me illuc in visionibz dei. Ad
duxit me in terrā israel: et dimisit me sup montem
excelsum nimisqz quē erat quasi edificatū ciuita
tis vergēs ad austrum et introductus me illuc. Et
ecce vir cui? erat spēs quasi species erio: summa
lus lincus in manu et? et calam? mēsure in manu
eius. Stabat ad in porta et locut? est ad me idē
vir. Filii hols vide oculis tuis et auribz? tuus audire
et pone cor tuū in oia q̄ ego ostendā tibi. Et vt ois
dātur tibi adductus es huc. Annūcia oia que tu
vides domui israel. Et ecce murus iolus ē in cir
cuius domū vndiqz: et in manu viri calam? mēsure
sex cubitoz et palmo. Et mēsus est latitudinē edi
fici calamo vno: altitudinem quoqz calamo vno
et venit ad portam que respiciat viam orientā
lem: et ascendit per gradus eius. Et mēsus est li
men porte calamo vno: altitudinem. Et limen vni
calamo vno in latitudine: et thalami vno calamo
in longū: et vno calamo in latū et intra thalamos
quinqz cubitos: et limen porte iuxta vestibulū pos
te intrinsec? calamo vno et mēsus est vestibulū
porte octo cubitoz: et frōntē ei? duobz? cubitis. Et
tribulū autē porte erat ltrif? Porro thalami porte
ad viā orientālem: hīc tres lde mēsurā vna triū
et mēsurā vna frōntē ex vtraqz pte. Et mēsus ē lati
tudinē liminis porte decē cubitoz: et lōgitudines
porte tredecē cubitoz: et marginē ante thalamos
cubiti vni: et cubitus vno? sinisterrimis. Thalami
autē sex cubitoz: erat hinc et inde. Et mēsus est
portā a tecto thalami vsqz ad tectū ei? latitudinē
viginquidz cubitoz: ostiū cōtra ostiū. Et fecit
frōntē p̄ sexaginta cubitos: et frōntē atrij porte
vndiqz p̄ circuitū et a facie porte q̄ pertinebat
vsqz ad facie vestibuli porte interioris quingēti
z cubitos. Et fenestras obliqueas in thalamis et in
frōntibz eo: q̄ erāt intra portē vndiqz p̄ circuitū
tum. Similiter autē erant et in vestibulo fenestre
per grā intrinsec? et ante frōntē picture palma
ram celata. Et eduxit me ad atrij exteri: et ecce
gazophiliat et paulmētū isrlati lapide in circui
p̄ circuitū. Trīgita gazophiliat in circui paul
mētū: et paulmētū in fronte portarū secundū lōgitudi
nem portarū erat inferi. Et mēsus est latitudi
nem a facie porte interioris vsqz ad frōntē atrij
terioris extrinsec? centū cubitos ad orientem: et
aquilonē. Portā vero q̄ respiciebat vtrā a quibz
atrij exterioris mēsus est tā in longitudinē qm̄ in
latitudinē et thalamos eius tres hinc et tres lde:
et frōntē ei? et vestibulū ei? secundū mēsurā porte
prioris: quinqz ginta cubitoz lōgitudinē ei? et
latitudinē viginquidz cubitoz. Fenestre autē

etus et vestibuli et sculpture secundū mēsurā porte
et respiciebat ad orientem: et septē graduum erat
ascensus eius. Et vestibulum ante eam et porte
atrij interioris contra portam aquilonis et orientem
talem. Et mensus est a porta vsq; ad portam cen-
trū cubitos. Et eduxit me ad viā australem: et ecce
porta q̄ respiciebat ad austrū. Et mensus est fron-
tē ei⁹ et vestibulū eius iuxta mēsurā superiorē et
fenestras eius et vestibula in circuitu sicut fen-
estras ceteras quinquaginta cubitoꝝ longitudine: et
latitudine viginti quinq; cubitoꝝ: et in gradibus
septē ascendebat ad eā. Et vestibulū an fores ei⁹
et celate palme erāt vna hic et altera ibi fronte ei⁹
et porta atriū interioris in viā australi. Et mensus
est a porta vsq; ad portā in viā australi centū cu-
bitos. Et intro duxit me in atriū interius ad por-
tā austrālē et mensus est ad portā iuxta mēsurā
superiorem. thalamū eius et frontē eius et vesti-
bulū eius hūdem mensurā. et fenestras eius et vesti-
bulū in circuitu quinquaginta cubitos longitudinis
et latitudinis viginti quinq; cubitos: et vestibulū per
grū longitudine viginti quinq; cubitoꝝ: et latitu-
dine quinq; cubitoꝝ. Et vestibulū eius ad atriū ex-
teri⁹: et palmas eius in fronte et octo gradus erat
q̄bus ascendebat per eā. et intro duxit me in atriū
interi⁹: et viā orientālē: et mensus est portā fm
mēsurā superiorē thalamū ei⁹ et frontē eius et ves-
tibulū eius sicut supra. et fenestras ei⁹ et vestibula
in circuitu: iōgitudine quinquaginta cubitoꝝ: et la-
titudine viginti quinq; cubitoꝝ: et vestibulū eius la-
triū exterioris et palme celate in fronte eius hinc
et inde: et octo gradib⁹ ascensus eius et intro duxit
me ad portā q̄ respiciebat ad aquilonē. et mensus
est fm mēsurā superiorē thalamū ei⁹ et frontem
eius et vestibulū eius et fenestras ei⁹ et circuitū iō-
gitudine quinquaginta cubitoꝝ. et latitudine vigi-
ti quinq; cubitoꝝ: et vestibulū ei⁹ respiciebat ad atriū
exteri⁹: et celatura palmarū in fronte eius hic
et inde. Et in octo gradib⁹ ascensus ei⁹. et p̄ singu-
la gazophylatia ostiū l̄ frōnib⁹ portarū: ibi lauabūt
olocautū. Et in vestibulo porte due mense hinc et
due mense inde: vt immoletur super eas olocau-
stū: p̄ peccatū et p̄ delictū: ad lat⁹ exteri⁹ q̄b⁹ ascen-
dit ad ostiū porte q̄ pergit ad aquilonē due mense.
Et ad lat⁹ alterū ante vestibulū porte due mense
quattuor mense hinc et quattuor mense inde: pla-
tera porte octo mense erāt sup̄ quas imolabant:
sicut: aut mense ad olocastū de lapidib⁹ q̄drie
extructe: iōgitudine cubiti vni⁹ et dimidi⁹: latitu-
dine cubiti vni⁹ et dimidi⁹: et altitudine cubiti vni⁹
sup̄ quas ponent vasa in quibus imolauit olocastū
et victimā. Et labia eaz⁹ palmi vni⁹ reflexa l̄rin-
scus p̄ circuitū. Sup̄ menses aut carnes oblatio-
nis. Et extra portā interiorē gazophylatia cātoꝝ
in atriū interioꝝ q̄b⁹ erat in latere porte respicien-
tis ad aquilonē: et facies eoz⁹ contra viā austrālē
vna et latere porte orientālē q̄ respiciebat ad viā
aquilonis. Et dixit ad me. Hec est gazophylatiū
q̄b⁹ respiciat viā meridiā: sacerdotū qui excubāt
in custodijs templi. Porro gazophylatiū q̄b⁹ respi-
cit ad viā aquilonis: sacerdotū erit q̄ excubāt ad
ministrū altaris. Ipsi sunt filij sadoch q̄ accessit
de filijs leui ad bñm vt ministrēt ei. Et mensus

est atriū longitudine centū cubitoꝝ: et latitudine
centū cubitoꝝ: p̄ quadrū et altare ante faciē tēpli
Et intro duxit me in vestibulū templi: mensus ē
vestibulū quinq; cubitis hinc: et quinq; cubitis inde:
et latitudine porte triū cubitoꝝ hinc: et triū cubitoꝝ
inde: longitudine aut vestibuli viginti cubitoꝝ:
et latitudinē vnde centū cubitoꝝ. Et octo gradi-
bus ascendebat ad eū. Et colūne erant in fronti-
bus vna hinc et altera inde.

**¶ C. C. Mensura templi et sanctuāriū. de co-
clea quoz⁹ agit. de ostijs tēpli et sanctuarij. et ostia-
rij sanctuarij.**

Intro duxit me in tēplū: et mensus est
frōnē sex cubitis latitudis hinc: et sex
cubitis latitudis inde: latitudinē taber-
naculi. Et latitudo porte decē cubitoꝝ:
erat et latera porte quinq; cubitis hinc: et quinq; inde:
et mēsus ē iōgitudinē ei⁹ q̄draginta cubitoꝝ: et la-
titudinē viginti cubitoꝝ. Et l̄rogressus l̄rinsec⁹
mēsus ē in fronte porte duos cubitos et portā sex
cubitoꝝ et latitudinē porte septē cubitoꝝ. Et mē-
sus ē iōgitudinē ei⁹ viginti cubitoꝝ: et latitudinē
ei⁹ viginti cubitoꝝ: an facies tēpli. Et dixit ad me.
Hoc ē sanctuāriū. Et mēsus est parietē domus
sex cubitoꝝ: et latitudinē lateris quatuor cubitoꝝ:
vndiq; p̄ circuitū dom⁹. Latera aut lat⁹ ad lat⁹
bis triginta cubitoꝝ: et erat eminētia q̄ ingrederent
p̄ parietē dom⁹ in laterib⁹ p̄ circuitū vt cōtinerent
enō attingerēt parietē tēpli. Et platea erat in ro-
tundū ascendēs sursum p̄ cocleā et in cenaculū tē-
pli descerebat p̄ gyꝝ. Idcirco lat⁹ erat tēplū in
supiorib⁹: et hic de inferiorib⁹ ascēdebat ad supiora
et in mediū. Et vidi in domo altitudinē p̄ circuitū
fundata latera ad mēsurā calami sex cubitoꝝ
spacioꝝ latitudinē p̄ parietē lateris fouisse: q̄n-
q; cubitoꝝ. Et erat lateris dom⁹ in laterib⁹ dom⁹.
Et iter gazophylatiā latitudinē viginti cubitoꝝ
in circuitu dom⁹ vndiq; ostiū lateris ad ofonē
ostij vni⁹ ad viā adionis: et ostium vni⁹ ad viā au-
strālē: latitudinē loci ad ofonē quinq; cubitoꝝ in
circuitu. Et edificij q̄b⁹ erat separāt versusq; ad
viā respicientē ad mare: latitudinis septuaginta
cubitoꝝ: paries aut edificij quinq; cubitoꝝ latitu-
dinis p̄ circuitū: et iōgitudinē eius nonaginta cubi-
toꝝ. Et mensus est dom⁹ longitudinē centū cubi-
toꝝ: et q̄b⁹ separat⁹ erat edificij p̄ parietes ei⁹ longi-
tudinē centū cubitoꝝ. Latitudo aut an facie do-
m⁹ et ei⁹ q̄b⁹ erat separat⁹ cōtra orientē cētrū cubitoꝝ.
Et mēsus ē iōgitudinē edificij cōtra facies ei⁹ q̄b⁹
erat separat⁹ ad dorsū de hēctēcas et vtriusq; p̄te cen-
trū cubitoꝝ et tēplū iteri⁹: et vestibula atriū limina
fenestraz oblique: de hēctēcas in circuitū p̄tes
p̄tes p̄tra vniū cuiusq; limen stratis ligno p̄ gyꝝ
rū in circuitu. Terra aut vsq; ad fenestraz: et fene-
stre clausē sup̄ ostia: vsq; ad domū interiorē et fons
secus et oēm parietē in circuitu intrinsecus: et fons
secus ad mēsuram. et fabricata cherubin et pal-
me. Et palma inter cherub et cherub. Duasq; fa-
cies habebat cherub: faciem dominis iuxta pal-
mam: et hac partē faciem leonū iuxta palmam
ex alia parte expressam. Per oēm domū in circui-
tu de terra vsq; ad superiorē partem cherubin: et

paimē celatē erāt in pariete tēplī. Līmē quadrā-
gnāz: facies sanctuarij aspect⁹ ptra aspectū. Al-
taris linet triū cubitoꝝ altitudo: 7 lōgitudō eius
duoꝝ cubitoꝝ: 7 angulī ei⁹ 7 lōgitudō ei⁹ 7 parie-
tes ei⁹ lignē. Et locut⁹ est ad me. Hec est mensa
coā dño. Et duo ostia erāt in tēplo 7 in scībārio.
Et in duob⁹ ostijs exvtraꝝ ptebina erāt ostiola q̄
in seinuē plicabānt. Bina em ostia erāt ex vtra
q̄ pte ostioꝝ. Et celata erāt in ipis ostijs templi
cherubim 7 sculptura palmarū sicut in parietibus
q̄s epissa erant. Quā obiect⁹ 7 grossiora erāt ligna i
vestibulū frōte forinsec⁹. Sup⁹ q̄ fenestre oblique et
sistudo palmarū. Binc atq̄ inde in hūerulis vesti-
buli fm latera dom⁹: latitudinēq̄ parietū.

C. L. De gazophylatijs australiter adlonario
edificij 7 descriptione eozꝝ edificatioꝝ. De locis vbi
edebat sacerdotes q̄ nō erant ad pplm: nisi des-
positis vestimentis ministris fucmensuraf mur⁹
diuidens sanctuariū a vulgi loco.

C. Lij. **E**duxit me in atriū exteri⁹: 7 viā du-
centē ad aqilonē. Et eduxit me in gazo-
phylatiū qd̄ erat cōtra separatū edifi-
ciū 7 cōtra edem vergentē ad aqilonē
in facie lōgitudinis centū cubitos ostij aqilonis: 7
latitudinis qnāq̄inta cubitos cōtra viginti cubi-
tos atrij interioris 7 cōtra paulmentū strātū lapi-
de atrij exterioris: vbi erat portic⁹ iuxta porticu
triplicē. Et añ gazophylatijs deambulatio decē cubi-
tos latitudinis: ad latera respiciēs vie cubitiui⁹.
Et ostia eazꝝ ad aqilonē vbi erāt gazophylatijs
in supiorib⁹ humilioꝝ q̄ supponēbāt porticus que
ex illis eminebāt de laterib⁹: 7 de medijs edificij.

C. Lij. **L**itega em erāt nō hēbant collinas sicut erāt
colline atrioꝝ. Propter ea eminebāt de inferiōib⁹
7 de medijs a terra cubitis qnāq̄inta. Et peribo-
lus exterior fm gazophylatiā q̄ erāt in via atrij ex-
terioris añ gazophylatiā lōgitudō ei⁹ qnāq̄inta
cubitoꝝ q̄ lōgitudō erat gazophylatioꝝ: atrij ex-
terioris qnāq̄inta cubitoꝝ 7 lōgitudō añ facie tē-
pli cētū cubitoꝝ. Et erat ad subter gazophylatiā decē
troit⁹ ab oriente igredientiū in ea de atrio exte-
riori in latitudinē periboli atrij qd̄ erat cōtraviā
orientē in facie edificij separatū. Et erāt añ edi-
ficiū gazophylatijs: via añ facie eozꝝ iuxta sistu-
dinē gazophylatioꝝ qd̄ erāt in via aqilonis. Scdm
lōgitudinē eozꝝ sic 7 latitudō eozꝝ: oīs introit⁹
eozꝝ 7 sūtitudines 7 ostia eozꝝ fm ostia gazophyla-
tioꝝ q̄ erant in via respiciēte in northū. Ostiū i ca-
pite vie qd̄ via erat añ vestibulū separatū 7 viā orien-
talē ingredientib⁹. Et dixit ad me. Gazophylatiā
aqilonis 7 gazophylatiā austri q̄ sunt añ edificij
separatū: decē sunt gazophylatiā scđas in qbus vescu-
facerdotes qd̄ appropinquāt ad bñm in scđasctōꝝ.
Ibi ponent scđasctōꝝ 7 oblationē p petō 7 p de-
lecto. Locus em sanct⁹ est. Cū aut ingressi fuerint
sacerdotes: nō egredient⁹ de scđis in atriū exteri⁹:
q̄ ibi reponēt vestimēta sua in qbus ministrāt: q̄
scđa sunt. Vestient⁹ vestimēta alijs: sic pcedens
ad pplm. Lūq̄ cōpisset mēsuras dom⁹ interioris
eduxit me 7 viā porte q̄ respiciebat ad viā ori-
entalē: mēsus est eā vidiq̄ 7 circuit⁹. Mensus
est aut cōtra ventū orientale calamo mēsure qui
gent oīs calamos: in calamo mēsure 7 circuit⁹. Et

mēsus est cōtra ventū aqilonis quigētos calamos
in calamo mēsure 7 p gyzū. Et ad ventū australem
mēsus est quigētos calamos: in calamo mēsure
7 circuit⁹ 7 ad ventū occidentālē mēsus est qnāq̄-
tos calamos: in calamo mēsure. Per q̄nto oī ven-
tus mēsus est murū ei⁹ vndiq̄ 7 circuit⁹: lōgitudi-
nē quigētoꝝ cubitoꝝ: 7 latitudinē quigētoꝝ
cubitoꝝ diuidēt iter scđuarij 7 vulgi locū.

C. Lij. **V**idit ppheta claritatem dei. arguit iu-
deos de idolis suis. picipi ostendit figurā 7 descri-
ptioē dom⁹. de mēsurā altaris oīocausioꝝ. de ri-
tu eius 7 sacrificij eiusdem.

C. Lij. **E**duxit me ad portū q̄ respiciebat ad
viā orientālē. Et ecce gloria dei israel
ingrediebaf p viā orientālē: 7 vox erat
ei quasi vox aqua 7 mītax: 7 terra sp̄le
debat a maiestate ei⁹. Et vidi visioē fm species
quā viderā qñ venit ut disperderet ciuitatē: et sp̄s
fm aspectū quē videram iuxta fluuiū chobar. Et
cecidit sup facie meā. Et maiestas dñi ingressa est
templū 7 viā porte q̄ respiciebat ad orientē. Et ele-
uauit me spūs: 7 introduxit me in atriū interius.
Et ecce repieta erat glia dñi dom⁹. Et audiui lo-
quentē ad me de domo: 7 vir qd̄ stabat iuxta me: bi-
xit ad me. Fili hominis: locus solis me: 7 locus vestigi-
oꝝ pedū meozꝝ: vbi habitio in medio filioꝝ israel. Ite-
rū: 7 nō polluet vlt⁹ a dom⁹ israel nomē scđm medi-
i: ipsi 7 reges eozꝝ in foinationib⁹ suis et i ruinis
regū suozꝝ: 7 in excessib⁹ qd̄ fabricati sunt lumen suū
iuxta līmē meū: postea suos iuxta postea meos:
et murus erat inter me 7 eos: 7 polluerūt nomen
sanctū meū in adomationib⁹: quas fecerūt: ppe-
q̄ cōsumpserūt eos in ira mea. Hūc q̄ repeliāt pcal
foinationē suā 7 ruinas regū suozꝝ a me 7 habi-
tābo in medio eozꝝ semp. Tu autē fili hominis ostē-
de domui israel templū 7 pfundant ab iniquitatibus
suis: 7 metiantur fabricā: 7 erubescant ex obus q̄ se-
cerūt. Figurā dom⁹ 7 fabricē ei⁹ extus 7 introit⁹
7 oēm descriptionē eius 7 vniuersa pcepta eius:
cunctiq̄ ordinē ei⁹ 7 oēs leges ei⁹: ostēde eis: 7 scri-
be in oculis eozꝝ ut custodiāt omēs descriptiones
ei⁹ 7 pcepta illi 7 faciāt ea. Ista est lex domus in
summitate mōtis. Hec fines ei⁹ in circuitu: sanctū
scđoꝝ est. Hec est ex lēx dom⁹. Ipse aut mēsurē al-
taris in cubito verissimū: qd̄ habebat cubitū 7 pal-
mū. In sinu ei⁹ erat cubit⁹: 7 cubit⁹ in latitudinē: 7
definitio ei⁹ vīs ad labiū ei⁹: 7 in circuitu palm⁹
vñ. Hec qd̄ erat fossa altaris. Et de sinu terre vīs
ad crepidinē nouissimā duo cubiti: latitudō ca-
biti vni⁹: 7 a crepidinē minoꝝ vīs ad crepidi-
nem maioꝝ q̄nto: cubiti: latitudō cubiti vñl.
Ipse aut ariel q̄nto: cubitoꝝ: 7 ab ariel vīs ad
sursū cornua q̄nto: 7 ariel duodecē cubitoꝝ in
lōgitudinē 7 duodecē cubitos lōgitudinē qd̄ran-
gulari equis lateribus. Et crepidō quattuordecē
cū cubitoꝝ lōgitudinis: 7 quattuordecē cubi-
tos latitudinis in quattuor angulis eius 7 coo-
na in circuitu eius dimidiū cubiti: sinus ei⁹ vñ
cubiti 7 circuit⁹. Si duo autē etas versi ad orientē.
Et dixit ad me. Fili hominis. Hec dicit dom⁹
nūs meus. Ibi sunt ritus altaris: in qd̄q̄ die fue-
rit fabricatū vñ offeratur super illud oīocausiū et

effundatur sanguis. Et dabis sacerdotibus et le-
uitis q̄ sunt de semine sadoch: q̄ accedunt ad me
ait dñs de⁹ vt offerat mibi virtutē de armento p
pecto. Et assumēdo de sanguine ei⁹ pones sup q̄tu-
or cornua ei⁹ ⁊ sup q̄tuor angulos crepidinis: et
sup coronā in circuitu ⁊ mūdabis illū ⁊ expiabis
ei⁹ tolle virtutē q̄ oblat⁹ fuerit p pecto ⁊ cōbures
eū in sepato loco dom⁹ extra sanctuariū. Et die
scōa offeres hircū caprū ⁊ imacularū p pecto ⁊ ex-
piabū altare sicut expiaueris in virtuto. Et q̄ cō-
pleueris expians illud offeres virtutē de armento
imacularū ⁊ arietem de grege imacularū ⁊ offeres
eos ⁊ p̄spectu dñi. Et murrē fac dōres sup eos sal:
⁊ offerent eos inolocautū dñi. Septē dieb⁹ fa-
cies hircū p pecto ⁊ dñi: virtutē de armento ⁊ arie-
tē de pecorib⁹ imacularos offerent. Septē dieb⁹
expiabū altare ⁊ mūdabunt illud ⁊ ipiebūt ma-
nū ei⁹. Expletis autē septē dieb⁹ ⁊ die octaua zvi-
tra faciet sacerdotēs sup altare ⁊ locautis vestra
⁊ q̄ pio pace offerunt⁹ placatus ero vobis: ait do-
minus deus.

C. C. S. De porta clausa ⁊ ne incircuncisi intrent
sanctuariū de sanctimonia et hereditate leuita-
rum.

Excovertit me ad viā porte sanctuarij
exterioris ⁊ respiciebat ad orientem: ⁊
erat clausa. Et dixit dñs ad me. Porta
hec clausa erit ⁊ nō aperiet⁹: vir nō trā-
siet p eā qm dñs de⁹ iſrl ingressus est p eā eritis
clausula p̄ncipi. Pulcepo ipse fedebit ⁊ ea vt come-
dat panē corā dñi. Per viā porte vestibuli ingre-
diert⁹: p viā ei⁹ egrediet⁹. Et adduxit me p viā por-
te ad gloriā in conspectu domus ⁊ vidi: ecce ipse
vult gloria dñi domū dñi. Et cecidi in facie meam:
⁊ dixit ad me dñs. Fili hominis pone cor tuū ⁊ vide
oculos tuos ⁊ aurib⁹: tuus audi omnia q̄ ego loquar
ad te de vniuersa cerimonijs dom⁹ dñi: ⁊ de cun-
ctis legib⁹ eius. Et pones cor tuū in vjs tēpli p
ocō exitus sanctuarij: dices ad egasperantē me
domū iſrl. Ihec dicit dñs de⁹. Sufficiat vobis oia
scelera vestra dom⁹ iſrl: eo q̄ inductis filios alie
noe incircūcisos cōdes incircūcisos carnes sint
in conspectu meo: pollutant domū meā: ⁊ offer-
tis paucos meos ad ipē ⁊ sanguinem: ⁊ desolastis
pactū meū in oib⁹ scelerib⁹ vestris: ⁊ nō seruastis
p̄cepta sanctuarij mei: ⁊ pollutistis custodes ob-
servationū mearū in sanctuario meo vobismet ipsis
Ihec dicit dñs de⁹. Qñs alienigena incircūcissus
cōdes ⁊ incircūcissus carne nō igrediet⁹ sanctuariū
meū ois filij alienus q̄ est in medio filioꝝ iſrael.
Sed ⁊ leuite q̄ dōger ecesserūt a me in errore filio-
rū iſrl: errauerūt a me post idola sua: ⁊ postauē-
runt iniquitatē suā: erūt in scituario meo edituri ⁊ a
nitores portarū dom⁹ ⁊ ministri dom⁹. Ipsi ma-
cabantolocautis ⁊ victimas pp̄i: ⁊ ipsi stabant
in conspectu eoꝝ vt ministrent eis. Pio eo q̄ mi-
nistrauerūt illis in conspectu idoloꝝ fuoz: et facti
sūt bomul iſrl et in offendicūlū iniquitatis: idcirco
leuant manū meā sup eos: ait dñs de⁹ ⁊ postauē-
rūt iniquitatē suā. Et nō appropinquabunt ad me vt
sacerdotio fungant michi: nec accedent ad omne
sanctuariū meū iuxta sancta eoꝝ: sed postabunt
cōfusione suā ⁊ scelera sua q̄ fecerūt. Et dabo eos

ianitores dom⁹ ⁊ in oī ministerio ei⁹: et vniuersi
q̄ sient in eo. Sacerdotes autē ⁊ leuite filij sadoch
q̄ custodierūt cerimonias sanctuarij mei cū erra-
rent filij iſrl a me ipsi accedēt ad me vt ministrent
mibi: stabūt in conspectu meo vt offerat mibi adi-
pē ⁊ sanguinē ait dñs de⁹. Ipsi ingredient⁹ sanctua-
riū meū: ⁊ ipsi accedent ad mensam meā vt mini-
strent michi ⁊ custodiant cerimonias meas. Cū
q̄ ingredient⁹ portas atriū interioris vestib⁹ lineis
induent⁹: nec ascēder sup eos quicq̄ laneū qm mi-
nistrent in positio atriū interioris ⁊ intrinsec⁹. Ante
linee erūt in capitib⁹ ⁊ eoꝝ ⁊ feminalia linea erūt
iūbiō eoꝝ: ⁊ nō accigent in sudore. Cūq̄ egrediet⁹
portū atriū exteri⁹ ad pplm exuent se vestimentis su-
is in q̄bus ministrauerūt: reponent ea in gazo-
phylatio sanctuarij: vestient se vestimentis alij. ⁊
nō scificabunt pplm in vestib⁹ suis. Caput aureꝝ
suū nō radent neq̄ comā nutritis: ⁊ dōntes at
tōdent caput suū. Et vinū nō bibet ois sacerdos
q̄ ingressus ⁊ est atriū interi⁹. Et viduā ⁊ repudia-
tā nō accipient viros: ⁊ ygenes de semine dom⁹
iſrael. Sed ⁊ viduā q̄ fuerit vidua a sacerdote ac-
cipiet ⁊ pplm meū docebunt qd sit inter sanctū ⁊
pollutū: ⁊ iter mūdū ⁊ imandū ostēdent eis. Et cū
fuerit cōtrouersia stabūt in iudicio meo ⁊ iudi-
cabūt. Leges meo ⁊ p̄cepta mea in oib⁹ solēntia-
tib⁹ meis custodient: ⁊ sabdاتا mea scificabunt.
Et ad mortuū hoīem nō ingredient ne pollutant
nisi ad patrē ⁊ matrē ⁊ filiū ⁊ filiā ⁊ fratres foris
q̄ alterū virū nō habuerūt in q̄bus cōtaminabūt
Et post q̄ fuerit emūdat⁹: septē dies numerabūt
ei⁹: in die iſroꝝ sūt in sanctuariū ⁊ ad atriū interi⁹
us vt ministrent michi in sanctuario: offeret p pec-
cato hoīem ois deus. Nō erit autē eis hereditas
ego hereditas eoꝝ. Et possessioꝝ non dabitis
eis in iſrl: ego eīm possessio eoꝝ. Cūctā ⁊ p pec-
cato ⁊ p delicto ipsi cōcedent: omē votū in iſrael
ipso ꝑ erit. Et primitiua oīm p̄mogenitoꝝ ⁊ oia
libamēta ex obus q̄ offerunt⁹ sacerdotib⁹ erūt. Et
primitiua ciboz vestroz dabitis sacerdotib⁹ vt re-
ponat bñdictionē domui sue. Omne morticinū ⁊
captū a bestia de aub⁹ ⁊ de pecoribus nō comē-
dent sacerdotes.

C. C. S. De loco scificatio in q̄ sunt sancta scōꝝ: et
bitatio scōꝝ. de iusticia pōderis ⁊ mēsurę. de q̄
tate primitiarū de duob⁹ p̄mis solēntia: p̄mi
mēsis q̄ nō sunt in lege. de oblationib⁹ pasche
pentecostes ⁊ cenothagie.

Excepit terraz diuidere sortio
separe primitias loco scificatiō de terra
iōgitudinis viginti q̄ng milia: ⁊ latitudi-
nis decē milia. Scificatiō erit in omī
termo ei⁹ p circuitū. Et erit ex parte sanctua-
riū q̄ngētos p q̄ngētos. quadrisariā p circuitū
⁊ q̄ngēta cubit⁹ i suburbana ei⁹ p gyrū. Et a mē-
sura ista mēsurabile iōgitudinis viginti q̄ng milia:
⁊ latitudinē decē milia. Et ipso erit replū sanctū
q̄ scōꝝ: scificatiō de terra erit sacerdotib⁹ minist-
ria scifiarij q̄ accedūt ad ministeriū dñi. Et erit
eia loc⁹ i domos ⁊ i scifiariū scifiaria. Viginti q̄ng
āre milia iōgitudinis ⁊ decē milia latitudinis erunt
leuitis q̄ ministrant domui. Ipsi possidebūt viginti
gazophylata. Et possessioꝝ ei⁹ ciuitate dabitis

E

Leuit. 11. c

S

Ero. 11. d.
Leuit. 11. b

A

B

11

Ezechiel

qñq milia latitudinis: & longitudo viginti qñq milia pñ separatiōne sanctuarii oi domui israel. Principi qñ hinc & inde in separatiōne sanctuarii & in possessionem ciuitatis et contra faciem separatiōis sanctuarii: & contra faciem possessionis vobis a latere maris vsq; ad mare: & a latere oues vsq; ad orientē. Longitudo aut luxa vnāquā q pte a tercio ocellatū vsq; ad terminū ouēstale de terra erit ei possessio in isrl. Et non depopula bunt vltra principes pplm mēis: sed terrā dabūt domui isrl pñ trib' eorū. Ibec dicit dñs de'. Suf ficiat vobis principes isrl in qñratē & rapinas iter mittite & iudiciū i iusticiā facite. Sepate cōfinia vsa a pplō meo ait dñs de'. Statēra iusta & ephī iustū & batūs iust' erūt vobis. Ephī & batūs equa lia vñ mēsure erūt: vt capiat decimā pte chon batūs: decimā partē chon ephī. Iuxta mēsurā chon erit equa libatio eoz. Siclus āt viginti obo los habet. Porro viginti sili & viginti qñq sili et qñd cili sili mēa faciūt. Et de sunt pumitine quas tollent: sextā partē ephī de choso frumētū: & sextā partē ephī de choso hoidet. Mensura qñz olet. Batūs olet decia pars chon est: & ocell batū chon faciunt. Et decē batti splent chon. Et arietē vñum de grege ducentos de his q nutrit isrl in sacrificiū in olocaustū: in pacifica: ad expiandū pio etiait dñs de'. His pplō terre tenebit pumitine his pñcipi in isrl. Et sup pñcipē erūt olocausta & sacrificiū & libamia in solēntiāb' & i kalēdīs i sabbatis: in vñueris solēntiāb' dom' isrl. Ipe faciet p pñō sacrificiū & olocaustū & pacifica: ad expiandū p domo isrl. Ibec dicit dñs de'. In pñ mēse vñā mēsis sumēs vitulū de armēto im maculatū: & expiabis sanctuariū. Et tollet sacerdos de sanguine qñ erit p pñō: & ponet in postibus dom': & in qñtuor angulis crepidinis altaris & in postib' porte atrij interioris. Et sic facies in septima mēsis p vñodq; qui ignorauit & errore de cepi: est: & expiabis p domo. In pñlo mēse quar tadecima die mēsis erit vobis pasche solēntiās. Septē dieb' a yma cōdēnt. Et faciet pulceps i die illa p se & pñuierio pplō terre vitulū p pñō. Et in septē dieb' solēntia faciet olocaustū dñō septē vitulos & septe arietes immacatos quonidie septe dieb': & p pñō hyrci capiatū: & sacrificiū ephī p vitulū: & ephī p arietē faciet & olet hūn p singula ephī. Septimo mēse qñta decima die mēsis in solēntia faciet: sicut supradicta sunt p seprez dieb' tā p pñō qñ olocaustū & in sacrificiō: & in olo.

CLX. De sacrificiis sabbati et in comens: p qñ pñra a latere debebūt exire principes & ppli ad oiandū deū: & de spontaneo olocaustū pñcipis quos pñceps possit dare: & de distinctiōe coquinarum.

Et dicit dñs de'. Porta atrij interioris q respicit ad orientē erit clausa sex dieb' in qñ opus sit. Die āt sabbati apiet. Sed & i die kalēda p apiet & i latibit pulceps p viā vestibuli porte de sonu sabbati in limie porte. Et faciet sacerdos olocaustū ei' & pacifica ei' & adoiabit sup limē porte: egrediet. Porta a sit nō claudet vsq; ad vespērā. Et adoiabit pos

pulus terre ad ostiū porte illi' in sabbatis in kalēdis coram dñō. Olocaustū aut hoc offeret pñceps dñoi die sabbati sex agnos immaculosos & arietē immaculatū & sacrificiū ephī p arietē. In agno āt sacrificiū qñ dederit man' ei' olet hūn p singula ephī. In die aut kalēda p vitulū de armēto immaculatū: sex agni & arietes imacati erūt: ephī p vitulū: ephī p arietē faciet sacrificiū. De agno āt sicut luenerit man' ei' olet hūn p singula ephī. Cūq; igressus ē pulceps p viā vestibuli porte ingrediat: & p eandē viā exeat. Et cū intrabit pplus terre in pñpectu dñi in solēntiāb' q ingredit p portā adlonis vt adoiat egrediat p viā porte meridiane. Porro q ingredit p viā porte meridiane: egrediat p viā porte adlonis. Nō reuertet p viā porte p quā ingressus est s; & regione illius egrediet. Pñceps aut in medio eoz cū ingredit nō' igrediet. Et in nūdinis & in solēntiāb' erit sacrificiū ephī p vitulū & ephī p arietē. In agno aut erit sacrificiū sicut luenerit man' eius: oleo hūn p singula ephī. Ibc aut fecerit pulceps ipōta: nē olocaustū aut pacifica vñlōtaria dñō: apiet ei porta q respicit ad orientē: & faciet olocaustum suū & pacifica sua sicut fieri solet in die sabbati: & egrediet claudetq; porta postq; extierit. Et agnū eiusdē anni imacatū faciet olocaustū qñd dñō. Semp mane faciet illud & faciet sacrificiū sup eo caramane mane: sextā partē ephī: & de oleo tertā partē hūn: vt misceat simile. Sacrificiū dñō legit mīstuge atq; ppetulū. Faciet agnū & sacrificiū et oleū caramane mane olocaustū semp nū. Ibec dicit dñs de'. Si dederit pulceps domū alicui de filiis suis: hereditas ei' filioz suoz erit: possidet: bñ ē hereditas. Si aut dederit legatū de bere ditare sua vñi seruoz suoz erit illi' vsq; ad annū remissionis & reuertet ad principem. Ihereditas āt ei' filijs ei' erit. Et nō accipiet pilces de bere ditare ppli pñolēntā & de possessione eoz: s; de possessione sua hereditate dabūt filijs suis: nō disp gap pñs me' vñqdq; q possessionē sua. Et i troduxit me p igressū q erat ex latere porte i gazophila nō scruiarij ad sac dotez: q respicit ad adlonē & erat ibi loc' hgens ad occidentē dixit ad me. Iste ē loc' vbi coquet sacerdotēs p pñō & p de licio vbi coquet sacrificiū: nō efferat i atriu' exteri' & i scificet pplā. Et eduxit me i atriu' exteri' & circunduxit me p qñtuor angulos atrij. Et ecce atriolū erat in āgulo atrij: atriola singula p āgulos atrij. In qñtuor āgulis atrij atriola disposita: qñdringenta cubitoz p longā: triginta planū. Mesure vñi' qñtuor erāt. Et pñes p circuiū ābiēs qñtuor atriola: & culine fabricate erāt subter portic' p gressū dixit ad me. Ibec ē dom' culina p in q coquet ministri dom' dñi victimas populi.

CLX. De ad qñ malis q pcedūt de tēplo. De gñ baptisim de diuisione re quā hōditate accepit isrl & de port' ciuitatis cui nōmē est dom' iude. xlvij.

Ecce uertit me ad portā domus: & ecce aque egrediebant subter limen dom' ad ouēstē. Facies em dom' respiciebat ad ouēstē. Aq aut descēdebat i lar' tē pli dextrā ad meridiem altaris: & eduxit me per viam porte aquilonis: & cōuertit me ad viam for

Exo. 30. b.
Leuit. 17. c.
Num. 3. g.

5

15

21

13

14

15

16

17

18

19

ras portam exterioriem viam que respiciebat ad
 orientē. Et ecce aqua que redūdantes a latere dextro
 cū egredieretur vir ad orientem qui habebat fani-
 culū in manu sua: et mensus est mille cubitos: et
 duxit me per aquā vsq; ad talos. Rursusq; men-
 sus est mille: et traduxit me per aquam vsq; ad ge-
 nua. Et mensus est mille: et traduxit me per aquā
 vsq; ad renes. Et mensus est mille torentis: quē
 non potui pertransire quoniam intumuerāt aque
 p̄fundū torrentis qui non potest transuadari. Tol-
 lit ad me. Tercē vidisti fili hōis: et duxit me et cō-
 uertit ad ripam torentis. Rēq; me cōuertissem
 ecce in ripa torentis ligna multa nimis ex utraq;
 parte: ait ad me. Aquę istę que egrediuntur ad
 rumulos sabuli orientalis et descendūt ad plana
 deserti intrabunt mare: et eribunt et sanabuntur
 aque. Et omnis anima viuens que serpit quocūq;
 venerit torens viuere: et erunt pisces multi satis
 postq; venerit illuc aque iste. Et sanabūt et vi-
 uent omnia ad que venerit torens: stabūt super
 illa piscatores. Ab egadi vsq; ad engalm sicca-
 tio lagenarū erit. Plurime species erūt piscium
 eius sicut pisces maris magni multitudinis nime.
 In litoreib; autē eius et in palustribus non sana-
 bantur: qm̄ in salinis dabūtur. Et super torentē
 ouetur in ripis eius et ex utraq; parte offic lignum
 pomiferū. Non deficiet foliū ei: et non deficiet
 fructus eius. Per singulos menses afferet p̄-
 m̄tina: q; aque eius de sanctuario egredientur.
 Et erunt fructus eius in cibū: et folia eius ad me-
 dicinā. Hęc dicit dñs deus. Hęc est terminus in
 quo possidebitis terram in duodecim tribubus
 israel: quia ioseph duplicem fanticulū habet. Pos-
 sidebitis autē et singuli eque vt frater suus: super
 quā leuauit manū meā vt dare patrīb; vris. Et ca-
 det terra hec vobis in possessionē. Hęc est autē ter-
 min⁹ terre ad plagā septentrionalē a mari magno
 via citraon venientib; sedada emath berotba sa-
 barim: qd est inter mediū damasci et p̄m̄tū emath:
 domus iheron qd est iuxta terminū aurā: et erit ter-
 min⁹ a mari vsq; ad arriū enon termin⁹ damasci
 et ab aquilone ad adlonē termin⁹ emath: plaga se-
 p̄tionalis. Porro plaga orientalis de medio au-
 rā de medio damasci et de medio galaad et de me-
 dio fre israhon dānis dīstīnātiō ad mare oriētē
 le mettemi plagā oriētālē. Plaga āt australis me-
 ridiana a thamar vsq; ad aq̄m p̄t adictōis cades
 et torens vsq; ad mare magnū. Et hec est plaga ad
 meridiē australis. Plaga a mari: mare magnū
 a cōfinio p̄ dīrectū donec venias emath: hec est pla-
 ga maris. Et diuidite terrā israh vobis p̄ tribus
 israh: et mittetis ea in hereditatē vobis: et aduenio qd
 accesserint ad vos: genererit filios in medio ve-
 strū: et erū vobis sicut idigne legē filios israh. Et o-
 bibi diuidē possessionē in medio tribū israh. In
 tribu autē quacūq; fuerit ad uenā: ibi dabitur pos-
 sessionē illi: ait dñs deus.

C. S. Hęc describitur diuisio terre q̄m ad
 intraneos. xlvij.

Hęc nomia tribū a finibus aquilo-
 nis iuxta viā citraon p̄gētib; emath
 arriū enō terminus damasci ab aquilo-
 ne iuxta viam emath: et erit ei plaga ori-

entalis mare dan vna. Et a termino dan a plaga
 orientali vsq; ad plagā maris afer vna. Et super
 terminū afera plaga orientali vsq; ad plagā ma-
 ris: neptalim vna. Et super terminus neptalim
 a plaga orientali vsq; ad plagā maris manafscena
 Et super terminū manafscena plaga orientali vsq;
 ad plagā maris effram vna. Et super terminum
 effram a plaga orientali vsq; ad plagā maris ru-
 ben vna. Et super terminū ruben a plaga oriētā-
 lis vsq; ad plagā maris iuda vna. Et super termi-
 nū iuda a plaga orientali vsq; ad plagam maris
 erunt p̄mitte quas separabitio vigintiq; mi-
 libus calamis latitudinis et lōgitudinis: sicuti sin-
 gule partes a plaga orientali vsq; ad plagā maris.
 Et erit sanctuariū in medio eius. P̄mitte quas
 separabitio dñs: lōgitudō vigintiq; milibus
 et latitudo decem milibus. Ibe autē erunt p̄mi-
 tie sanctuarij sacerdotū ad aquilonē lōgitudi-
 nis vigintiq; milia: et a mare latitudinis decē
 milia. Sed ad orientē latitudinis decem milia: et
 ad meridiem lōgitudinis vigintiq; milia. Et
 erit sanctuariū dñi in medio eius. Sacerdotibus
 sanctuariū erit de filijs sadoq; qui custodierūt ce-
 rimonia meas: et non errauerūt qd errarent si-
 lii israel sicut errauerunt et leuite. Et erunt p̄mi-
 tie de p̄mititiis terre sanctū sancto: iuxta ter-
 minū leuitarū. Sed et leuite simlter iuxta fines
 sacerdotū vigintiq; milia lōgitudinis: et latitu-
 dinis decē milia. Ad lōgitudō vigintiq; milibus
 et latitudo decē milibus. Et non venditabunt ei
 neq; mutabunt neq; trāsserint p̄mitte terre: q;
 sanctificate sunt dñs. Quisq; milia autē que sup-
 sunt in latitudine per vigintiq; milia p̄phana
 erū vobis in hīscalū et i suburbana: et erit ciuitas
 in medio ei⁹: et hec mēsure ei⁹. Ad plagā septētri-
 nalē q̄ngēta et q̄rtuo: milia: et ad plagā meridianā
 q̄ngēta et q̄rtuo: milia: et ad plagā orientālē q̄ngē-
 ta et q̄rtuo: milia. et ad plagā occidentālē q̄ngēta
 et q̄rtuo: milia. Et erūt autē suburbana ciuitatis ad a-
 lonē ducenta q̄ngēta. et ad meridiē ducenta q̄ngē-
 ta. et ad orientē ducenta q̄ngēta. et ad mare du-
 centa q̄ngēta. q; autē reliquū fuerit in lōgitudi-
 ne fm̄ p̄mitias sc̄dārij: decē milia in orientē: decē
 milia in occidentē erūt sicut p̄mitte sc̄dārij: et
 fruges ei⁹ in panes ei⁹ et p̄m̄tū ciuitatis. Seruie-
 tes autē ciuitatis opabunt et oib; tribub; israh. Ad
 p̄mitte vigintiq; milibus p̄m̄tū vigintiq; milia: qua-
 drū sepabunt in p̄mitias sc̄dārij et possessionē
 ciuitatis. Et autē reliquū fuerit p̄cipio erit et ol-
 pre p̄mitiarū sc̄dārij et possessionē ciuitatis et re-
 giō vigintiq; milibus p̄mitia vsq; ad terminū
 orientālē: et a mari et regiō vigintiq; milibus vsq;
 ad terminū maris. Iste in p̄m̄tū p̄cipio erit: et
 p̄mitte sc̄dārij et sc̄dārij tēpli in medio ei⁹. De
 possessione autē leuitarū et de possessione ciuitatis
 in medio p̄m̄tū p̄cipio erit et i minū iuda et in emi-
 nū bēiam: et ad p̄cipiē p̄mitte: et reliq; tribub; et
 tales portioes a plaga orientālē vsq; ad plagā occi-
 dentālē: bēiam vna. et p̄ra emi-
 nū bēiam in plaga
 orientālē vsq; ad plagā occidentālē: et p̄ra
 terminū vsq; mediū a plaga orientālē vsq; ad
 occidentālē: et sc̄dārij vna. et sup terminū
 sc̄dārij a plaga orientālē vsq; ad plagā occidentālē: zabulon

Prologus

vna. Et super terminū zabulon a plaga orientali vsq; ad plagā marię gad vna. et super terminū gad ad plagā austru in meridie. Et erit finis de thamar vsq; ad aq̃e cōtra dictionis cades heredi tas contra mare magnū. hęc est terra quā mitte tis in sortē tribus israel: et partitiones earum ait dñs deus. Et hī egressus ciuitatis. Et plaga septētrionali quingentos et quattuor milia men surabie: pōit ciuitatis omnib; tribubus israel. Pōit tres a septētrione. pōit ruben vna: pōit iuda vna pōit leui vna. Et ad plagam orienta lem quingentos et quattuor milia. Et pōit tres. Pōit ioseph vna. pōit bēlamin vna. pōit dan vna. Et ad plagā meridiana quingentos et quat tuor milia metieris. Et pōit tres. pōit symeōis vna. pōit ysachar vna. pōit zabulon vna. Et ad plagā occidentali quingentos et quattuor milia. Et pōit tres. Pōit gad vna. pōit aser vna. pōit neptalim vna. Per circuitū decē et octo milia. Et nomen ciuitatis ex illa die dñs ibidē. Amen.

¶ Explicit ezechiel ppheta.

¶ Incipit prologus sancti hieronymi in danielē pphetam.

Danielē pphetam iuxta septuaginta interpres dñi saluatoris ecclesie nō les gunt videntes theodotionis editione: et hoc cur acciderit nescio. Siue em̃ quia sermo chaldaicus est: et quibuscūq; ppietatibus a nostro eloquio discrepat: noluerant septuaginta interpres eadē lingue lineas in translatione ser uare siue sub nomine eorū ab alio nescio quo nō fa tis chaldaicū linguā scientē editus est: liber siue a: illud quid causē extiterit ignorans: hoc vnū affir mare possum quod multū a veritate discordet: et recto iudicio repudiat: sit. Sciendū quippe Da nilem maxime et Esdrā hebraicū quidē litte rie: sed chaldaeo sermone conscriptos: vnā hie mie pericopent: ob quos cū arabica lingua plu rimā habere societatem. Deniq; et ego adolescen tulus post quintilant et tullij lectionem ac flores rhetoricos: cū me in lingue huius pūstinū redus sissem: et multo iudicio multosq; repositū viz cepissē anhelantia stridentiaq; verba rephonare: et quasi per cryptam ambulā rarē de super lumē aspī cerem impēgi nouissimē in danielē: et tanto tes dio affectus sum ut desperatione subita omnē la boiem vetēre voluerim cōtinēre. Vērū a dños tante me quodā bebio et illud mihi crebrius sua lingua ingerente: labori impio: omnia vincit: qui mihi videbar sciolus iter eos cepi rursus discipu lus esse chaldaicus: et verū fatear vsq; ad p̃sen tem diem magis possum sermonem chaldaicū le gere et intelligere q̃ sonare. hęc idcirco refero ut difficultatem vobis danielis ostēderem: quē s: pud bebiōs nec susanne habet hyssōiam: nec bymnū triam puerorū: nec belis diaconisq; fabu las quas nos: q̃ in toto orbe disperse sunt: verū ante posito easq; iugulante fubicimus: ne vide remur apud imperitos magnā partem volumi nis detrauisse. Et diuī ergo quendā de piece: ptoibus iudeorū cū susanne videret hyssōia 3

et a greco nescio quo eam diceret esse confictam. illud opponere: quod origeni quosq; africanos p̃posuit: et hymnologias has apothoy ethynoy chy se et apothoy pyrnoy pyrse de greco sermone des cendere. Cuius rei nos intelligentiā nostris hīc possumus dare. ut verbi gratia. dicamus: p̃tinuo de arboe ilice digisse cum illic per eas et a lenti sco in lentem te cōtinuat angelos: vel non lente pereas: aut lētus id est flexibilis ducaris ad mor tem: siue aliud quid ad arbois nomen cōueniēs. Deinde tantū fuisse octi tribus pueris caullaba tur: ut in camino estuantis incendiū meto lude rent: et per ordinem ad laudē dei omia elementa puocarent: aut quod mira culū diuineq; aspirati onis iudiciū: vel diaconem interfectū offic p̃cie: vel sacer dotū belis machinas dephebas que magis pudentia solentis viri q̃ pphetalis essent spiritu perpetrata. Cum vero abacuc veniret: et de iudea in chaldeam rapitū discorsum leceita: retinebat exemplū vbi legissimus in toto ve teri testamento quēq; sanctorū graui volasse cot p̃ore: et in puncto hōe tanta terrarū spacia tran sisse. Cūq; cum quidā et nostris fatie ad loquen dum p̃optulus ezechielem adduxisset in mediū et diceret eū de chaldeā in iudeā fuisse translatū. derisit hōem ex ipso volumine demonstrauit Eze chielem in spiritu se vidisse transpositū. Deniq; et apostolū nostrū videlicet vt eruditū virū et qui le gem ab hebēis didicisset non fuisse ausum affir mare se raptum in corpore: sed digisse siue in cor pore siue extra corpus: nescio: deus scit. libris et libus argumētis apocryphas in libro ecclesie fa bulas arguebat. Super qua re lectos arbitrio iudiciū derelinquens illud ammonēo non ha beri danielē apud bebiōs inter pphetas: sed inter eos qui agiographa cōscripserunt. In res siquidē partes om̃es ab eis scriptura diuiditur: in legem: in prophetas: in agiographa id est in quinq; et octo et in vndecim libros. de quo non est huius temporis differere. Quē autem ex hoc ppheta: immo contra hunc librum poiphirius obijci at: testes sunt methodius: eusebius: et apollina ris: qui multis verisum milibus eius vespante res ipō dentes: nescio an curioso lectori satisfecerint. Vnde obsecro vos o paula et eustochiū fundatis p me ad dominū preces: ut q̃dus i hoc corpore suū sum scribam aliquid gratū vobis: vile ecclesie dignū posterit. Presentiū quippe iudiciū obla trantiū non satis moueō: qui in vtramq; partem aut amōre labuntur aut odio.

¶ Explicit prologus.

¶ Incipit daniel ppheta.

¶ C. S. De filiis captiuis quos elegit Balthasar donosus: docet eos litteras chaldeorū. de absti nentia.

¶ Capitulum primum.

Dan. 3. c.

Dan. 14. g.

Ezech. 8. a

2. cor. 12. b

Dan. 13. a.

4. re. 4. b.

*fr. Herm
gilbus a
frank dñus
Z. X
libri Xuy*

Anno tertio

regni ioachim regis iuda ve
nit nabuchodonosor rex ba
bylonie iherlm et obsecut eam
et tradidit dñs in manu eius
ioachim regem iude: et parēva
fons domus dei: et aspauit
ea in terra fenestrar in domus

dei sui: et vasa intulit in domū thesauri dei sui. Et
ait rex arphaxat pposuit eunuchos: vt introduce
ret de filiis isrl: et dñs semie regio et tyriano p pueros
in qb nulla esset macula: decosus forma: et erudi
tos of sapia: cautos sciētia: et doctos disciplina: et
q possent stare in palatio regis vt doceret eos lit
teras: et linguā chaldeor. Et cōstituit eis rex an
nonā p singulos dies de cibis suis et vino vnde bi
bebat ipse vt enutrit tribus annis postea starent i
cōspectu regis. Fuerūt igit inter eos de filiis iude:
daniel: anania: misael: et azarias. Et pposuit eis
ppositus eunuchos: noia: danieli balthasar: ana
nia sidrac: misael misa: et asarie abdenago. Pro
pōsit aut daniel in coed suo ne pollueret de mē
sa regis: neq de vino potus eius: et rogauit eunu
chos ppositū ne cōtaminaret. Dedit aut de ba
niet gram et miam in cōspectu principis eunuchorū.
Et ait princeps eunuchorū ad danielē. Timeo
qñm dñm meū regē q cōstituit vobis cibū et potū:
qñ si viderit vult: vřos maculentibus pie ceteris
adolecētibus: coevis vřis pēnabitis caput meū
regi. Et dixit daniel ad malassar quē cōstituerat
princeps eunuchorum super danielē ananiā
misael et azariā. Tēta nos obsecro seruos tuos
diebus: decet dñs nobis legumia ad vescendū: et
aqua ad bibendū: et pēpāre vult: nřos et vultus
puerorū q vescunt cibo regio: et sicut videris: faci
es cū seruis tuis. Quia audito sermōe huius: tēta
uit eos diebus decet. post dies aut decet apparuer
runt vult: eorū meliores et compulsiōnes pie obus
puit q vescēbātur cibo regio. Porro malassar
tollebat cibaria vřini pot: eorū: dabarg etis lega
mia. Pueris aut bis dedit de sciētia et discip
linā in of libio: et sapia: danieli aut itelligentiā ofm
visionū et somniorū. Et cōpleti itaq diebus post q
dixerat rex vt introducerent: itrodugit eos ppositi
tuos eunuchos in ppectu nabuchodonosor. Et
qz et locut fuisset rex: nō sunt iuueni tales deui
uersi vt daniel anania misael et azarias. Et ste
terūt in ppectu regio: ofm pbi sapie itellect
qz sciscitāt: ē ab eis rex: iuener in eis decuplū sup
cūctos ariolos: et magos q erāt in inuierfo regno
ei. Fuit aut daniel vřs ad annū pīmū cyri regis.

¶ C. S. De sōno Nabuchodonosor qd fugit ab eo. De sapientib occidentis. De ofone danielis: et
interpretatione somnū. ij.

In anno scđo regni Nabuchodonosor:
vidit nabuchodonosor somnū et cōter
rit: et isps ei: et somnū ei: et fugit ab eo
et cōcepit aut rex vt cōducarent arioli
et magi et malefici et chaldei vt idicarent regi sōnia
sua. Qui cū venissent steterūt coram rege: et dixit
ad eos rex. Vidi sōnū: et mēte cōfusio ignoro qd

videri. Rāderitqz chaldei regi spiliace. Rex in sē
piternū vine. Dic sōnū seruis tuis: et interpretatōes
ei: indicabim. Et rāderit rex ait chaldeis. Ser
mo recessit a me: Nūi indicaueritis mihi somnū et
pieturā ei: pertulit vřos dom: vře publica bñf
Et aut somnū cōiecturā ei: narraueritis: pnia
et dona et honorē multū accipietis a me. Sōnū
igit et interpretatōe ei: idicare mihi. Rāderit scđo
arqz dixerūt. Rex sōnū pcat seruis suis: et inter
tationē et idicabim. Rāderit rex et ait. Certe no
ui q ipso redimitis scietes q recessit a me sōno
Si igit somnū nō idicaueritis mihi: vna esse de vo
bis sentētia q interpretatōe qz fallacē et deceptōe
plenā pposueritis vt loquamini mihi donec tēp
ptrafear. Sōnū itaqz dicite mihi vt sciam qz inter
tationē qz ei: verā loquam. Rāderit qz chaldei
corā rege dixerūt. Nō est hō sup terrā q sermōne
tuū rex possit spierfed neq regū qz magn: et
potens verbū huiusmodi sciscitāt ab ol ariolo
et mago et chaldeo. Sermo ei quē tu qris rex gra
uo est: nec reperiet quisqz q indicet illū in cōspe
ctu regio: exceptis diis quoz nō est cū hōib: con
uersatio. Quia audito rex in furio et ira magna
pcepit vt perirēt oī sapientes babilonis. Et egres
sa sentētia sapientes iherl: bñf: qz bñf: daniel
et socij ei: vt perirēt. Tunc daniel rediit de lege
arqz sentētia ab arioth pncipe militie regio: qui
egressus fuerat ad iherl: cōs sapientes babilo
nis. Et iterogauit eū qz a rege pntē acceptaret.
Quia ob causaz rā crudelis sentētia a facie regio
esset egressa. Et q rem indicasset arioth danieli
daniel egressus rogauit regē vt ipso daret sibi ad
soluōne indicandā regi. Et ingressus est domū
suā: ananieq et misael et azarie socij suis indica
uit negociū vt qrerent mias a facie dei celi sup
la cramoē istor: et nō perirēt daniel et socij ei: cū cete
ris sapientib babilonis. Tūc danieli mysteriū p
visionē nocte reuelatū est. Et bñdixit daniel deū
celi: et locut: ait. Sit nomē dñi bñdixit a scđo et of
in scdm: q sapia et fortitudo ei: sunt: et tpe murat
rpa et etates trāssert regna arqz pstituit: dat sapi
entiā sapientib: et scientiā itelligentib: disciplinā.
Ipse reuelat pfanda et abscondita: nouit in tene
bris cōstituta: et lux cū eo. Tibi de patrū nřor
cōstitōe: etqz laudorū sapiam et fortitudinē dedi
sti mihi: et nūc ostidisti mihi qz rogauimus te: qz ser
monē regio apuisti nobis. Post hec daniel igres
sus ad arioth quē cōstituerat rex vt pderet sapi
tes babilonis sic ei locut: est. Sapientes babilo
nis ne pdaō. Introduce me in cōspectu regio: et
soluōne regi narrabo. Tūc arioth festin: itrodus
it danielē ad regē: dixit ei. Inuenti hōiem de fi
liis trāsmigrandiō iude q soluōne regi ānūciat
Rāderit rex et dixit danieli: cū nomē erat baltha
sar. Putes ne vere potes mihi idicare sōnū qd
vidisti interpretatōe ei. Et rāderit daniel corā rege
ait. Interpretū qd rex iterogauit sapientes magi et
arioli et auraspices neque cū idicare regis est de
us in celo reuelans mysteria qz indicat tibi rex
nabuchodonosor: que vētura sunt nouissimis tpi
bus. Somni aut tui et visiones capite tu in cubili
tuo huiusmodi sunt. Tu rex cogitare cepisti in
stratu tuo qd esset futurū post hec: et reuelat my

13

C

p. 113.

D

infra codē

neria ostendit tibi q̄ ventura sunt. Quidē q̄ nō in sapientia q̄ est in me plus q̄ in cunctis viuentib⁹: sacra-
mentū hoc reuelatū est: sed ut interpretatio regi ma-
nifesta fieret: cogitationes mentis tue scires. Tu
reuerdebam: et ecce quasi statua vna grādis. Sta-
tua illa magna ⁊ statura sublimis stabat cōtra te:
et inruit: et erat terribilis. Ipsi⁹ statue caput ex
auro optimo erat: pectus autē ⁊ brachia de argen-
to: porro venter femora ex ere. Ipye autē ferree: pe-
dū q̄dā pars erat ferrea: quedā autē fictilis. Et de
bas ita donec abscisus est lapis de mōte sine ma-
nib⁹: ⁊ percussit statū in pedib⁹ eius ferreis ⁊ fi-
ctilib⁹ ⁊ cōminuit eos. Tūc cōtrita sunt pariter
ferrū testā: eos argentū ⁊ aurū ⁊ redacta quasi in
faullā estuue aree q̄ rapta sunt vento: nulliusq̄ lo-
cus innotua est eis. Lapis autē q̄ percussit statua
fact⁹ est mōs magn⁹: ⁊ ipse iuxta viuentiam ter-
rā. Ipsi⁹ est somnū interpretatōne q̄ eius dicem⁹
cōtra te rex. Tu rex regū es deus celi regnū in q̄
titudinē ⁊ imperiū ⁊ gloriā dedit tibi: oia in q̄
bus habitāt nūq̄ poim ⁊ bestie agri volucres q̄q̄
celi dedit in manu tua: ⁊ sub ditione tua vniuersa
cōstituit. Tu es q̄ caput arcū ⁊ post te cōfargat
regnū aliud min⁹ te argentiū ⁊ regnū tertiu ali-
ud erit q̄ impabit vniuerse terre: regnū quar-
tū erit vniuersū ferreū. Quō ferrū cōminuit domat
olascia cōminuet ⁊ cōteret omia ⁊ pec. Porro q̄ vi-
disti pedū ⁊ digitos paritē testē figuli ⁊ partem
ferreā regnū diuissim erit q̄ nō de plantario fer-
ri erit. Scdm q̄ vidisti ferrū mixtū teste ex luto
⁊ digitos pedum ex parte ferreo ⁊ ex parte ficti-
les: ex parte regnū erit solidum: ex parte con-
tritu⁹. q̄ autem vidisti ferrum mixtum teste ex lu-
to ⁊ miscebuntur quidē humano semine: sed non
adherēbūt sibi sicuti ferrū misceri non pōt teste.
In dieb⁹ autē regnōrū illorū suscitabit de⁹ celi re-
gnū: q̄ in eis nō dīssipabit⁹: regnū ei⁹ alteri po-
pulo nō tradet. Cōminuet autē ⁊ cōsumet vniuer-
sa regna hec: ipm stabit lēternū. Scdm q̄ vidi-
sti q̄ de mōte abscisus est lapis sine manib⁹: et cō-
minuit testā ⁊ regū ⁊ es ⁊ argentū ⁊ aurū: deus
magn⁹ ostendit regi q̄ ventura sunt postea: ⁊ verum
est somnū: ⁊ fideles interpretatio eius. Tūc rex na-
buchodonosor cecidit in facie suā ⁊ danielē ador-
auit ⁊ hostias ⁊ incensum pcepit vt sanctificaret
et. Loquēs ḡ rex ait danieli. Hec de⁹ vester de⁹
deorū est: dñs regum: reuelans mysteria: qm tu
poruisti apire hoc sacramentū. Tūc rex danielē
in sublime exaltat: miser a multa ⁊ magna dedit
ei. Et cōstituit eū principē sup oēs puincias bā-
bylonie: ⁊ prefectū ⁊ magistrū sup cūctos sapie-
tes bābylonis. Daniel autē postulat a rege: ⁊ cō-
stituit sup opa pulcie bābylonis sydrac misac ⁊ ab-
denago. Ipse autē daniel erat in forib⁹ regis.

II. De statua aurea quā adoriari pcepit rex:
quā q̄ nō adoriauerunt pueri missi sunt in fornā-
ce de ofone ariete. De carco tū puerorū ⁊ de li-
beratiōe eorū ⁊ qualiter a rege exaltati sūt. **iii.**
Nabuchodonosor rex fecit statū aureā
altitudinis cubitois ⁊ fereq̄q̄ latitudi-
nis cubitois. Et statuit eū in capō durā
pauicie bābylonis. Itaq̄ nabuchodo-
nosor rex misit ad cōgregandos sacras magi:

strat⁹ ⁊ iudices duces ⁊ tyriānos ⁊ pfectos omīsq̄
principes regionū vt cōuenirent ad dedicatiōē
statue quā crexerat nabuchodonosor rex. Tūc
cōgregati sunt sacras magistratus ⁊ iudices du-
ces ⁊ tyriāni ⁊ optimates: qui erant in potestati-
bus cōstituti: vniuersi principes regionū vt cō-
uenirent ad dedicatiōē statue quā crexerat na-
buchodonosor rex. Stabant autem in conspectu
statue quā posuerat nabuchodonosor rex: ⁊ pco
clamabat valenter. Uobis dicat populus: tribub⁹
et linguis in hōia qua audieritis sonitū tube et fi-
stule et cythare ⁊ sambuce ⁊ psalterij ⁊ sympho-
nie vniuersi generis musicorū cadentes adoriare
statuam aureā: quā constituit nabuchodonosor
rex. Si quis autē non pstratus adoriaverit: eadē
hōia mittetur in fornacē ignis ardētis. Post hec
igitur statim vt audierunt omīs populi sonitū tu-
be: fistule ⁊ cythare ⁊ sambuce ⁊ psalterij ⁊ sympho-
nie ⁊ omīs generis musicorū cadentes omēs po-
puli: tribus ⁊ linguis adoriauerunt statuā auream
quā constituerat nabuchodonosor rex. Statimq̄
in ipso tēpore accedentes viri chaldei accusaue-
runt iudeos: dixerunt nabuchodonosor regi. Rex
inertem vīne. Tu rex posuisti decretū: vt omnis
homo qui audierit sonitū tube fistule et cythare
sambuce ⁊ psalterij ⁊ symphonie vniuersi generis
musicorū pstraretur: sed adoret statuā aureā. Si q̄
āt nō pcedēs adoriaverit: mittat⁹ in fornacē ignis
ardētis. Sunt ḡ viri iudei q̄ cōstituti sup oēs
ra regionis bābylonie sydrac misac ⁊ abdenago
viri isti contēpserunt rex decretū tū. Deos tuos
non colunt: ⁊ statuā auream quā crexisti nō ador-
ant. Tūc nabuchodonosor in furorē ⁊ ira pcepe-
rit vt adducerēt sydrac misac ⁊ abdenago qui
cōfestim adducti sunt in conspectu regis: pñcī-
pēs nabuchodonosor rex ait eis. Vtere ne sydrac
misac ⁊ abdenago deos meos nō colitis ⁊ statuā
aureā quam constitui nō adoriatis. Tūc ergo si
estis parati: quacūq̄ hōia audieritis sonitū tube
fistule cythare ⁊ sambuce ⁊ psalterij ⁊ symphonie:
omīsq̄ generis musicorū pstrnite vos et ador-
ate statuam quam feci. q̄ si non adoriaveritis: ea-
dem hōia mittimini in fornacē ignis ardētis.
Et quis est deus qui eripiet vos de manu mea?
Respondentes sydrac misac ⁊ abdenago: dixerūt
regi nabuchodonosor. Nō oportet nos de hac re
respondere tibi. Ecce enim deus noster quē col-
imus potest eripere nos de camino ignis ardē-
tis: et de manibus tuis ⁊ nos liberare. q̄ si noluerit
norū sit tibi rex q̄ deos tuos nō colimus: statuā
aureā quā crexisti non adoramus. Tūc nabucho-
donosor repletus est furorē: aspectu faciei illi⁹
immutatus est super sydrac misac ⁊ abdenago.
Et pcepit vt succederet fornax septuaḡ fac-
cendi cōsueuerat: et viris fortissimis de exercitu
suo iussit vt ligatis pedib⁹ sydrac misac ⁊ abdena-
go mitterent eos in fornacē ignis ardētis. Et cō-
festim viri isti vincit cū brachijs suis ⁊ tibiariis
clamantes ⁊ cunctib⁹ missi sūt in mediu fornacis ignis
ardētis. Nā in illo regno vebat. Fornax autē fac-
cisa erat nimis. Porro viros illos qui miserāt sy-
drac misac ⁊ abdenago iterfecti flāma ignis. Viri
autē hī tres id ē sydrac misac ⁊ abdenago ceciderūt

3
supia. 1. a.
supia. 3. b.
infra. 6. b.

supia eod.

Isa. 4. 1. c

c

infra codē

378.8.2

D

E

supra codē

in medio camini ignis ardentis colligari. Que se-
quunt in hebreis voluminib⁹ nō repperi. Et am-
bulabāt in medio flāme laudantes deū benedi-
centes dño. Strās aut̄ aſarias orauit ſic. Aperiēs
q̄ os ſuū in medio ignis atr̄. Bñdicit⁹ es dñe de⁹
patrū noſtroꝝ: et laudabile ⁊ glorioſum nomē tu-
um in ſecula: q̄ iuſt⁹ es in omnib⁹ que feciſti nobis
et vniuerſa opera tua vera ⁊ vie tue recte: ⁊ omnia
iudicia tua vera. Iudicia em̄ vera feciſti iuxta oīa
q̄ induxiſti ſup nos ⁊ ſup ciuitatē ſanc̄tā patrū
noſtroꝝ. Hierimiq̄ in veritate ⁊ in iudicio induxi
ſti oīa hec populoꝝ pctā noſtra. Peccauim⁹ em̄ et
iniquē egim⁹: recedētes a te: ⁊ deliquim⁹ in omni
bus: ⁊ precepta tua non audiuim⁹: nec obſeruaui-
mus nec fecimus ſicut p̄cepceſta nobis vt bene
nobis eſſet. Oīa ergo q̄ induxiſti ſuper nos: ⁊ vni-
uerſa q̄ feciſti nobis in vero iudicio feciſti: ⁊ tra-
diſti nos in manib⁹ inimicōꝝ noſtroꝝ. iniquo-
rum et peſſimōꝝ. p̄caricatorib⁹ et regi inuſto-
ꝝ peſſimo vltra oſem terrā. Et nūc nō poſſum⁹ ape-
rire os. Cōſolūo t̄ opprobriū facti ſum⁹ ſeruis tu-
is: et his q̄ colebāt te. Ne queſum⁹ tradas nos in
perpetuū ppter nomē tuū: ne diſſipes teſtamē-
tuū tuū: neq̄ amferas miam tuā a nobis ppter
abiām dilectū tuū ⁊ p̄ſas fecerū tuū ⁊ iſrael ſan-
ctum tuū: quib⁹ locut⁹ es pollicens q̄ multiplica-
reſ ſemen eoꝝ ſicut ſtellas celī: ſicut arenā que
eſt in litore maris: q̄ dñe immittunt ſum⁹ pluſq̄
oēs gētes ſum⁹ ſc̄p̄ humiles in vniuerſa terra. Ho-
die ppter peccata noſtra. Et nō eſt in tempore
hoc p̄ncipē ⁊ dux ⁊ p̄phetā neq̄ holocauſtus
neq̄ ſacrificiū neq̄ oblatio neq̄ incenſus neq̄ lo-
cus p̄mitit⁹: cōſā re vt poſſim⁹ inuenire miam
tuam: ſed in alio cōſorto ⁊ ſp̄ū humilitatis ſuſcipia-
mur. Sicut in holocauſto arietū ⁊ thaurorum
et ſicut in milib⁹ agnōꝝ pinguiū ſic fiat ſacrificium
noſtrū in conſpectu tuo. Hodie vt placeat tibi: qm̄
nō eſt cōſolūo cōſidētib⁹ in te. Et nūc ſequimur
te in toto corde ⁊ timem⁹ te ⁊ querim⁹ faciē tuam.
Ne cōfundas nos: ſed fac nobiſcū iuxta māſteru
dñe tuū: ſecundū multitudinē mīe tue. Et erue
nos in mirabilib⁹ tuis: ⁊ da gloriā nomini tuo do-
minē: cōfundant oēs q̄ oſtēdūt ſeruis tuis ma-
la. Cōfundant in olportētia tua: ⁊ robur eoꝝ con-
teratur: ſcīat q̄ tu es dñs de⁹ ſolus et glorioſus
ſuper oīb⁹ terrā. Et nō ceſſabāt q̄ miſerant eos
miniſtri regis ſuccēdere fori acē naptā ⁊ ſtuppa
⁊ pice ⁊ malleolis: ⁊ effundebat flamma ſuper fori
nam cubitis quadraginta nouē: ⁊ erupit ⁊ incē-
dit quos repperit iuxta foriā de chaldeis. In-
gelus aut̄ dñi deſcēdit cū aſaria ⁊ ſocio ei⁹ in fori-
nam. Et excuſſit flāma ignis de foriāce: ⁊ fecit
mediū foriācie quaſi ventū roſis flantē: ⁊ nō tēti-
git eos olno ignis neq̄ cōſtrinauit nec quicq̄ mo-
leſte intulit. Tūc bi tres quaſi ex vno oīe lauda-
bant et gloriſicabāt ⁊ benedicebāt deū in foriāce
dicētes. Benedic⁹ es dñe de⁹ patrū noſtroꝝ: ⁊
laudabilis ⁊ glorioſus ⁊ ſuperaltr⁹ in ſecula. Et
benedictū nomē glorie tue ſanc̄tū ⁊ laudabile et
ſuperaltrū in omnib⁹ ſeculis. Bñdicit⁹ es in tem-
plo ſancto glorie tue: ſup laudabilis ⁊ ſup glorio-
ſus in ſecula. Benedictus es in throno regni tui
⁊ ſup laudabilis ⁊ ſuperaltr⁹ in ſecula. Bñdicit⁹

es qui intueris abyſſos ⁊ ſedes ſuper cherubim. ⁊
laudabilis ⁊ ſuperaltr⁹ in ſecula. Bñdicit⁹ es in
firmamento celū: laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula.
Benedicite oīa opera dñi dño laudate ⁊ ſuperal-
tate eū in ſecula. Benedicite angeli dñi dño lau-
date ⁊ c. Benedicite celi dño lauda. Benedicite
aque oēs q̄ ſup celos ſunt dño lauda. Bñdicit⁹ oēs
virtutes dñi dño lauda. Bñdicit⁹ ſol ⁊ luna domi-
no lauda. Bñdicit⁹ ſtelle celi dño lauda. Bñdicit⁹ imber
⁊ ros dño lauda. Bñdicit⁹ oīs ipſe dei dño lauda. Be-
ne dicite ignis ⁊ teſtus dño lauda. Bñdicit⁹ frigus ⁊
eſtas dño lauda. Bñdicit⁹ rores ⁊ pruina dño lauda.
Bñdicit⁹ gelu ⁊ frigus dño lauda. Bñdicit⁹ glaci-
es ⁊ nives dño lauda. Bñdicit⁹ noctes ⁊ dies dño
lau. Bñdicit⁹ lux ⁊ tenebre dño lauda. Bñdicit⁹ ful-
gura ⁊ nubes dño lauda. Bñdicit⁹ fra dñi laudet
⁊ ſuperaltr⁹ eū in ſecula. Bñdicit⁹ mōtes ⁊ colles
dño lauda. Bñdicit⁹ vniuerſa germinātia in terra
dño lauda. Bñdicit⁹ fontes dño lauda. Bñdicit⁹ ma-
ria ⁊ flumina dño lauda. Bñdicit⁹ cete: ⁊ oīa q̄ mo-
uētur in aquis dño lauda. Benedicite omnes volu-
cres celi domino lauda. Bñdicit⁹ oēs beſtiæ pe-
coris dño lauda. Bñdicit⁹ ſilij hominū dño lauda. Bene-
dicite iſrael dñi laudet ⁊ ſuperaltr⁹ eū in ſecula.
Bñdicit⁹ ſacerdotes dñi dño lauda. Bñdicit⁹ ſer-
ui dñi dño lauda. Bñdicit⁹ ſp̄s et ale inſpirans dño
lau. Bñdicit⁹ ſanc̄ti et humiles corde dño. Bene-
dicite anania aſaria miſael dño laudate ⁊ ſuper-
altate eū in ſecula. Qui eruit nos de inferno: ſal-
uos fecit de manu mortis et liberauit nos de me-
dio ardētis flāme: de medio ignis eruit nos. Cō-
ſitemini dño qm̄ bon⁹ qm̄ in ſeculū mīa etus. Bene-
dicite oēs religioſi dño deo deoꝝ laudate ⁊ cō-
ſitemini ei q̄ in oīa ſecula mīa et⁹. Ihuſc̄p̄ in he-
breo nō habet: t̄ que poſuit de theodonioſis edi-
tione trāſlata ſunt. Tūc nabuchodonofor rex ob-
ſtupuit ⁊ ſurrexit ppter alt optimatib⁹ ſuis. Nō
ne tres viros miſim⁹ in medio ignis cōpeditos?
Qui rñdentes regi dixerūt. Vtere rex. Reſpōdit
rex et ait. Ecce ego video quatuor viros ſolutos
et ambulantes in medio ignis: et nichil corruptio-
nis in eis eſt: et ſpecies art̄i ſimilis ſiio dei. Tūc
acceſſit rex nabuchodonofor ad oſtium foriācie
ignis ardentis et ait. Sidras miſae et abdenago
ſerui dei excelsi: egredimini et venite. Statimq̄
egreſſi ſunt: ſidras miſae et abdenago de medio
ignis. Et cōgregati ſatrapa magiſtratus et iudi-
ces et potētes regio cōtēplabant viros illos: qm̄
nichil poteſtatis habuiſſet ignis in corpib⁹ eoꝝ:
rum: et capillus capitis eoꝝ nō eſſet aduſus: et
ſaraballa eoꝝ nō fuſſent imituta: et odor ignis
nō trāſiſſet p̄ eos. Et erūpē nabuchodonofor ait
Bñdicit⁹ de⁹ deoꝝ dñi dñi videlicet miſae et abde-
nago q̄ miſit angelū ſuū et eruit ſeruos ſuos qui
crediderūt in eū: et verbis regio imitauerunt et
traderūt cōpoſita ſua ne p̄uēret et ne a doſaret
oēm deū excepto deo ſuo. Hic ego poſitum eſt
hoc decretū vt oīs p̄p̄ſatib⁹: et lingua quęcūq̄
locuta fuerit blaſphemā cōtra deū ſidras miſae
et abdenago diſpereat: et dom⁹ ei⁹ vaſtetur. Necq̄
em̄ eſt ali⁹ de⁹ qui poſſit ita ſaluare. Tūc rex p̄o-
mouit ſidras miſae et abdenago i⁹ p̄uicia baby-
lonia. Hic nabuchodonofor rex oīb⁹ populiſ⁹ gētib⁹

p̄b. 148.

S

B

infra. 7. d.

et lingua q̄ habitāt in vniuersa terra: p̄as vobis multiplicet. Signa ⁊ mirabilia fecit apud me deus excelsus. Placuit ergo michi predicare ei⁹ signa: q̄ magna sunt: mirabilia ei⁹: q̄ fortia et regnū eius: q̄ regnū sempiternū: potestas eius in generatione et generationem. ⁊

¶ C. S. Altus somnū regis ⁊ de interpretatōe danielis. de amissione regni: ⁊ habitatione ei⁹ cū bestis: comeditq̄ fenu⁹ vt bos et restitutione piopter penitentiā regis: de arborē.

ISO nabuchodonosor quies? erā in domo mea: ⁊ florē in palatio meo. Somnium vidi quod perterritus me: ⁊ cogitationes mee in stratu meo: ⁊ visiones capitis mei cōturbauerūt me: et per me posuisti est decretū: vt introducerent in conspectu meo cū est sapientia babilonis: vt solutionē somnū lūi carent michi. Tūc ignorebant arioli magi chaldei ⁊ aursipices: ⁊ somnū narraui in conspectu eorum: solutionē ei⁹ nō indicauerūt michi donec collega ingressus est in conspectu meo daniel: cui nomē balthasar secundū nomē dei mei qui habet spm̄ deoz̄ sanctorū in semetipso: ⁊ somnū eorum ipso locutus sum. Balthasar princeps ariolorū: qm̄ ego scio q̄ spm̄ sancto deoz̄ habeo in te: et oī sacramētū nō est impossibile tibi: visiones somnū meoz̄ quas vidisti solutionē eaz̄ narra. Ut si capitis mei in cubiculo meo. Uidebam: ⁊ ecce arbor in medio terre ⁊ altitudo ei⁹ nimia magna arbor ⁊ fortis ⁊ p̄ocritas ei⁹ contingēs celū. Aspectus illi⁹ erat vsp̄ ad terminos vniuersę terre ⁊ folia ei⁹ pulcherrima: fructus ei⁹ nimi⁹: ⁊ efca vniuersoꝝ in ea. Subter ea habitabāt alia: ⁊ bestie: in ramis ei⁹ cōuerfabant volucres celū: et ea vescē ab oīa caro. Uidebā in visione capitis mei sup̄ stratu meū et ecce vigil ⁊ sanctus de celo descendit clamauit fortiter ⁊ sic ait. Succidite arborem ⁊ p̄cidite ramos ei⁹: excutite folia eius et dispergite fructū eius: fugiat bestie q̄ subter eā sunt ⁊ volucres deramio ei⁹. Uerū tamē germen radicū ei⁹ in terra sunt: ⁊ alligē vīculo ferro et ereo in herbis q̄ folia sunt: roie celi tingat ⁊ cūz ferio pa ei⁹ in herba terre. Cuius ei⁹ ab hāno cōmutet: ⁊ cor fere de ei⁹: ⁊ septē tēpora mutent sup̄ eā. In sententiā vigilis decretū est ⁊ sermo sanctorum ⁊ petitio donec cognoscant viuētes: qm̄ dicitur ex excelsus in regno hōis: cuiusq̄ voluerit dā tibi illud: ⁊ humilimū hōem constituit sup̄ eum. Hoc somnū vidi ego nabuchodonosor rex. Tu ergo balthasar interpretationē narra festinus q̄ oēs sapientes regni mei nō quērit solutionē edice re michi. Tu autē potes: q̄ spūs deoz̄ sanctorū in te est. Tūc daniel cui⁹ nomē balthasar cepit ita semetipsum tacit⁹ cogitare quasi vna hora: ⁊ cogitationes ei⁹ cōturbabāt eū. Respōdēs autē rex ait. Balthasar somnū ⁊ interpretatio ei⁹ nō conturbāte. Respōdit balthasar: dixit dñe mi somnū dñs q̄ te oderūt: ⁊ interpretatio ei⁹ hōib⁹ tuis sit. Arborē quā vidisti sublimē atq̄ robustā: cui⁹ altitudo pertingit ad celum: ⁊ aspect⁹ illi⁹ in oēm terrā: ⁊ rami eius pulcherrimi: ⁊ fructus ei⁹ nimius: ⁊ efca oīz̄ in ea subter ea habitātes bestie agri: in ramis ei⁹ cōmorātes aues celis: eo rex

q̄ magnificat⁹ eo et inualuisti: et magnitudo tua creuit ⁊ peruenit vsp̄ ad celū: ⁊ potestas tua terminos vniuersę terre. q̄ autē vidit rex vigilē ⁊ sanctum descendere de celo ⁊ dicere: succidite arborē et dissipate illā. tamē germen radicū ei⁹ in terra dimittite ⁊ vinciat ferro et ere in herbis folijs. et roie celi sp̄pergat: et cū ferio sit pabulū ei⁹ donec septē tēpora mutent sup̄ eum. Hec est interpretatio sententię altissimi q̄ peruenit sup̄ dñm meū regē. Et scient le ab hōib⁹ ⁊ cū bestis ferisq̄ erit habitatio tua. Et fenu⁹ vt bos comedat: ⁊ roie celi fructus deris. Septē quoq̄ tēpora mutabunt sup̄ te: donec scias q̄ domine⁹ excelsus sup̄ regnū hōim: et cuiusq̄ voluerit det illud. q̄ autē p̄cepit vt relqueret germen radicū ei⁹: ad est arboris regnum tuum tibi manebit postq̄ cognoueris potestates esse celestis. Quod si rex cōsiliū meū placeat tibi et peccata tua elemosinis redime: ⁊ iniquitate tua as misericordis pauperū fositat ignoscet deus delictis tuis. Et hęc venerūt super nabuchodonosor regē. Post illud mēsum duodecim in aula babilonis deambulabat. Respōdēs rex ⁊ ait. Nōne hęc est babilon ciuitas magna quā ego edifi caui in domū regni in robore fortitudinis mei et in gloria decore mei? Cūq̄ sermo adp̄us esset in ore regis vox de celo ruit. Tūc dixit nabuchodonosor rex. Regnū tuū trāsibit ⁊ teneat hōib⁹ ei⁹: client rex: cū bestis et feris erit habitatio tua. Fenu⁹ quasi bos comedat: et septē tēpora mutabunt sup̄ te donec scias q̄ dñe⁹ excelsus in regno hōim: et cuiusq̄ voluerit det illud. Eadem hora sermo cōplet⁹ est sup̄ nabuchodonosorē rex: hōib⁹ abiectus est: fenu⁹ vt bos comedat: roie celi corpus ei⁹ infectū est donec capilli ei⁹ in similitudinē aquilarū crescerēt: et vngues ei⁹ quasi vngues auiū. Igitur post finē dierū ego nabuchodonosor oculos meos ad celū leuaui: sensus meus reditus est michi et altissimū bñdixit viuētem in sempiternū lau daui et glorificauit: q̄ potestas ei⁹ potestas sempiterna: et regnū ei⁹ in generatione et generatione: ⁊ oēs bitatores terre apud eum in nihilo reputati sunt. Porta volitātē enī suam facit rā in virtutib⁹ celi q̄ in habitatoribus terre: et nō ē q̄ resistat manū ei⁹: et dicat et q̄re fecisti ⁊ In ipso tēpore sensus mei reuersus est ad me: et ad honore regni mei decoresq̄ peruenit: ⁊ signa mea reuersa ē ad me: ⁊ optimates mei magnistratos mei requisierūt me et in regno meo restitūt⁹ sum: magnificentiā amplius addita est michi. Hanc igitur ego nabuchodonosor laudo et magnifico et glorifico regem celi: quia omnia opera eius vera et oēs vie ei⁹ iudicia: et gratias in superbia potest humiliare.

¶ C. S. Balthasar bibēs in vasis tēplī vidit manū scribiti in pariete: ⁊ iugra lēp̄tationē danielis perdidit regnū et successit ei barius.

IBalthasar rex fecit grāde cōtuitū optimatum suis mille: et vniuersiq̄ secū dum suū bibebat et atc. P̄cepit ergo hūc temulcū vt afferrent vasa aurea ⁊ argentea q̄ apposuerat nabuchodonosor: pater ei⁹ de tēplo qd̄ fuit in iherusalē: biberent in eis rex et optimates ei⁹ ⁊ vxoies ei⁹ et cōcubine ⁊

Job. 4. o. b.
infra. 1. f.
infra. 1. o. b.

supra. 1. o. b.

infra. 7. d.

allata sunt vasa aurea q̄a posita uerat de templo qd̄
fuerat in iherlm: et dixerunt in eis rex et optimates
eius: vxores et concubine illi. Bibebat vinu et lau-
dabant deos suos aureos et argenteos et ereos fer-
reos ligneosq̄ et lapideos. In eadē hora apparu-
erunt digiti quasi man̄s solis scribentes cōtra
delatibū in superficie parietis aule regie. Et rex
aspicebat articulos man̄s scribētes. Tunc facies
regis cōmutata est et cogitationes ei⁹ conturba-
bant eū et cōpāges renū ei⁹ soluebant et genua
eius ad seinuicem collidebant. Et exclamauit itaq̄
rex fustiter vt introducerent magos chaldeos et
aurulphos. Et p̄loquens rex ait sapientib⁹ ba-
bylonis. Quicūq̄ legerit scripturā hanc et inter-
pretationē eius manifestā michi fecerit: purpura
vestiet: et totiq̄ aureā habebit in collo et tertius
in regno meo erit. Tūc ingressi oēs sapientes regio
nō potuerūt nec scripturā legere nec interpreta-
tionē eius indicare regi. Rex dixerat balthasar satis
conturbatus est: et vult⁹ illi immutari⁹ est. Sed et
optimates eius turbabant. Regina autē pio re q̄
acciderat regi et optimatib⁹ ei⁹ domū cōmuni in-
gressa est et p̄loquens ait. Rex in eternū viue.
Non te conturbent cogitationes tue neq̄ facies
tua imutet. Est vir in regno tuo q̄ sp̄s deoꝝ sc̄to-
rum habet in se: et in dieb⁹ patris tui sc̄ntia et sa-
pientia inueniē sunt in eo. Hā et rex nabuchodo-
nosor pater tu⁹ p̄cipē magoꝝ incantatoꝝ chal-
deorum et aurulphoꝝ confutuit eū. Pater inq̄ tu
us rex q̄ sp̄s amplior et p̄uētia intelligētia
q̄ et interpretatio somnioꝝ et ostēsiō secretorū
ac solutio ligatoꝝ inueniē sunt in eo: hoc est daniel
le cui rex posuit nomē balthasar. Hūc itaq̄ daniel
voce: et in interpretationē narrabit. Igitur introduct⁹
est daniel corā rege. Ad quē p̄fatus rex ait. Tu
es daniel de filiis captiuitatis iude: quē adduxe-
rat pater me⁹ rex de iudea. Audiui de te qm̄ sp̄-
ritum deoꝝ habes: et sc̄ntia intelligētiā ac sa-
pientia ampliores inueniē sunt in te. Et nunc itro-
gressi sunt in cōspectu meo sapientes magi: vt scri-
pturam hāc legerent: et interpretationē ei⁹ indi-
carent michi: et nequieuit sensum hui⁹ sermōis
edicere. Porro ego audiui de te q̄ possis obscura
interpretari et ligata dissoluere. Si ergo ualeas scri-
pturam legere et interpretationem eius indicare
michi: purpura vestietis: et totiq̄ auream circa
collā tuā habebitis: et tertius in regno meo p̄cipēs
eris. Ad quē respōdens daniel ait corā rege. Du-
nata tua sunt tibi: et dona domoꝝ tue alteri da: scri-
pturā autē legā tibi rex et interpretationē eius ostē-
da tibi. Rex: deus altissimus regnū et magni-
ficentiā gloriā et honorē dedit nabuchodonosoro
patri tuo: et propter magnificentiā quā dederat et
vniuersi populi trib⁹ et lingue tremebāt et metue-
bant eū. Quos volebat interficere: quos vole-
bat percutere: quos volebat exaltare: et quos
volebat humiliare. Quia autē eleuauit eis cor: et
et sp̄s illi⁹ obfirmat⁹ est ad superbiā: deposit⁹ est
de solio regni sui: et gloria ei⁹ ablata est: et a filiis
hoim̄ electus est. Sed et cor eius cū bestis posi-
tum est: et cor onagri erat habitatio eius. Senus
quoq̄ vt bos come debat: et rōt celi corpus eius
infectum est: donec cognosceret q̄ potestates ha-

beret altissimus in regno hoim̄: et quēq̄ volue-
rit suscitabit sup̄ illud. Tu quoq̄ filius ei⁹ baltha-
sar nō humiliauiti: cū tū sc̄tes hec ola: sed ad-
uersum dñatōrē celī eleuasti eū. Et vasa domus
eius allata sunt corā te: et tu optimates tui et vxo-
res tue et concubine tue vinū bibistis in eis. De-
os quoq̄ argenteos et aureos et ereos ferreos li-
gneosq̄ et lapideos q̄ nō videri neq̄ audiri neq̄
sentiri laudasti. Porro dedit qui habet statū tuū
in manu sua et oēs vias tuas nō gloriuicasti. Id-
circo ad eo missus est articulus man⁹ que scripsit
hoc quod exarasti est. Liber est autē scriptura que
digesta est. Vane thyet phares. Et hoc interpre-
tatio sermonis. Vane numerauit de⁹ regnū tuū
et cōpleuit illud. Therebapphesus in statera et
inuetus es min⁹ habens. Phares: diuisum est re-
gnū tuū: et datū est medio et persis. Tūc tamen
terege: indutus est daniel purpura: et circa data
est totiq̄ aurea collo eius: et p̄dicatū est de eo
q̄ haberet potestatem tertius in regno. Eadē no-
cte interfectus est balthasar rex chalde⁹: et dari⁹
medus successit in regnum annos natus sexagin-
ta duos.

¶ C. S. Satrape accusant regi bario danielē
missus est in lacū leonū. et a dño liberatus. vi.
Lacuit bario et constituit super regnū
satrapas centū viginti: vt essent in to-
to regno suo: et super eos p̄cipēs tres
ex quibus daniel vnus erat vt satrape
illis redderet rationē: et rex non sustineret mo-
lestiam. Igitur daniel superabar oēs p̄cipēs et sa-
trapas: qm̄ sp̄s dei amplior erat illi. Porro rex
cogitabat cōstituire eū super oēs regnū. Vnde p̄-
cipēs et satrape querebāt occasione vt inuenerūt
danielē ex latere regio: nullāq̄ causam et suspitio-
nem reperire poterūt: eo q̄ fidelis erat et om̄is
culpa et suspitio nō inueniret in eo. Dixerūt ergo
viri illi. Nō laudem⁹ danieli hui⁹ aliquā occasio-
nem nisi forte in lege dei sui. Tunc p̄cipēs et sa-
trape surripuerunt regē et sic locuti sunt ei. Bari
rex in eternū viue. Cōsiliū interueni oēs p̄cipēs
regni tui: magistratus et satrape fenatores et iu-
dices vt decretū imperatoris tui creat et edictū: vt
oēs qui petierit aliquā pensionē a quocūq̄ deo et
hoie vsq̄ ad triginta dies nisi a te rex mittat in la-
cum leonū. Hūc itaq̄ rex cōfirma sententiā: et scri-
be decretū vt nō immutet quod statutū est a me-
dio et persis: nec p̄uicari cuiq̄ liceat. Porro rex
barius posposuit edictū: et statuit. Quē cū daniel
cōperisset. Constituta legē ingressus est domū suā:
et fenestris apertis in cōmaculo suo contra hierni
saalem tribus rēpōit⁹ in die steterat genua sua et
adorabat cōfitebaturq̄ corā deo suo sicut et ante
faciem cōsueuerat. Alii ergo illi curiosius inquiri-
rentes inuenērūt danielē orantē et obsecrātē deū
sui: accedentes locum vni regis sup̄ edicto. Rex
namq̄ nō cōstituit vt oēs hō qui rogaret quēq̄
de diis et homib⁹ vsq̄ ad dies triginta nisi te rex
mitteret in lacū leonū: Ad quos respōdens rex
ait. Versus est sermo iuxta decretū meoꝝ: atq̄
persa: quod p̄uicari nō licet. Tūc respōdens
dixerūt corā rege. Daniel de filio captiuitatis iu-
de nō curauit de lege tua et de edicto qd̄ constituiti

B

B

B

B

C

D

supra. a. a.
et supra. 3. b.
infra. 6. b.

supra. a. a.
supra. 3. b.
supra. 5. c.
infra eodē

supra. 4. c.

Daniel

sed tribus temporibus per dies orat obsecratione sua. Quod verbum cum audisset rex satius contristatus est: et pro danielē posuit coart liberaret esset usque ad occasum solis laborabat ut erueret illum. Viri autem illi intelligentes regem dixerunt illi. Scio rex quia licet medor atque perasus est: vi ob decretum quod constituitur rex non liceat immutari. Tunc rex precepit et adduxerunt danielē et miserunt eum in lacu leonum. Dixitque rex danielē. Deus tuus quē colis semper liberabit te. Illa nocte est lapio vni: et postea est super oclum quem obsignauit rex annulo suo et annulo optimatum suorum: ne quid fieret contra danielē. et abiit rex in domum suam et dormiuit incensus. cibusque non sunt allati coram eo: et somnus recessit ab eo. Tunc rex primo diluculo consurgens festinus ad lacu leonum perrexit: appropinquans quāquam lacu: danielē vero se lacrymabili in clamauit: et affatus est eum. Daniel serue dei viuentis deus tuus cui tu seruus semper putamine valuit te liberare a leonibus? Et daniel respondit ei. Rex iesu viue. De me misit angelus suus: et clausit ora leonum: et non nocuerunt michi: quia coram iusticia inuēta est in me. Sed coram te rex delictum non feci. Tunc vehemēter rex gausus est super eum: danielē precepit educi de lacu. Et ductusque est daniel de lacu et nulla lesio inuēta est in eo: quia credidit deo suo. Iubēte autem rege adducti sunt viri illi qui accusauerunt danielē et in lacu leonum missi sunt: ipsi et filij et vxores eorum: et non puerunt usque ad paupem tum lacu donec arripent eos leones: et omnia ossa eorum cōminuerunt. Et danielas rex scripsit vniuersis populis tribubus et linguis habitantibus in vniuersa terra. Pax vobis multiplicet. A me constitutum est decretum: ut in vniuerso imperio et regno meo tremiscant et pauent deū danielis. Ipse est enim deus viuentis et eternus in seculis: regnum eius non dissipabit et potestas eius usque in eternum. Ipse liberator atque saluator faciens signa et miracula in celo et in terra: qui liberauit danielē de lacu leonum. Porro daniel perseuerauit usque ad regnum dary regnumque eius per se.

Et c. Et visio quattuor animalium in figura quattuor regum: de antiquo diebus: de auditu filij hominis. et de antichristo. et de iudicio.

Alino primo balthazar regis babilonis daniel somniuius. Et visio autem capitis eius in cubili suo. Et somnium scribendum: et sermo de corpore dicitur summatusque per linguas ait. Alidebā in visione mea nocte: ecce quattuor venti celi pugnant in mari magno et quattuor bestie grādes ascendebāt de mari: diuerse inter se. Prima quasi leona et alas habebat squale. Aspicebā donec euulsa fuit ale eius et sub lata est de terra et super pedes quasi homo stetit: et cor eius datus est ei. Et ecce bestia alia similis visio in parte stetit et tres ordines erāt in ore eius et in dēto: et tres dicescēbāt ei. Surge comede carnes plurimas. Post hec aspicebam et ecce alia quasi pardus: et alas habebat quasi autem quattuor super feet quattuor capita erāt in bestia et potestas data est ei. Post hec aspicebā in visione nocte: et ecce bestia quarta terribilis atque mirabilis et fortis nimis. Dētes ferreos habebat magnos: comedēs atque cōminuens et reliqua pedibus suis cōculcās

Disimilis autem erat ceteris bestiis quas videram ante eā: et habebat conuina decē. Et osiderabā conuina: ecce cornu altius paruulū osium est de medio eorum: et tria de cornibus primis euulsa sunt a facie eius. Et ecce oculi quasi oculi hominis erāt in cornu isto: et os loquēs in gētia. Aspicebā donec throni positi sunt et antiquus dixerat. Sed et vniuersum eius cādidū quasi nix: capilli capitis eius quasi lana munda. Thronus eius sūmme ignis: et ote eius ignis accensus: fluit igneus rapidusque egrediebatur a facie eius. Multa milia ministrabāt ei: et decies centena milia assistēbāt ei. Iudicium sedit et libuli aperti sunt. Aspicebā propter vocē sermonis grādium quos cornu illud loquebatur. Et vidi quā iter facta esset bestia: et perisset corpus eius: et traditum esset ad cōburē dū igni: aliaque bestia per ablatā esset potestas: et repora vite cōstituta essent eis usque ad tempus: et tempus. Aspicebā ergo in visione nocte: ecce cū nubibus celi quasi filius hominis veniebat: et usque ad antiquū diem peruenit: in cōspectu eius obtulerunt ei. Et dedit ei potestatem et honorem et regnum et oēs populi tribus et lingue ipsi seruiunt. Potestas eius potestas eterna que non auferet: et regnum eius quod non corrumpet. Iherosolus ipse me. Et go daniel terris sum in diebus visionis capitis me cōtribuerunt me. Et accessit ad vnum de assistētib: et veritate querebas ab eo de oib: hie. Qui dixit michi interpretationem sermonis et docuit me hie quattuor bestie magnę: quattuor sunt regna que cōfurgēt de terra. Suscipiēt autem regnū sancti dei altissimi et obtinebūt regnū usque in seculū et in seculū seculorū. Post hec volui libenter discere de bestia quarta que erat dissimilis valde ab oibus et terribilis nimis. Dētes et ungues eius ferreos comedebat et cōminuebat: et reliqua pedibus suis cōculcabat. Et de cornibus de cem que habebat in capite: et de alio quod osium fuerat ante quod ceciderant tria conuina: et de cornu illo quod habebat oculos: et os loquēs grādia et malus erat ceteris. Aspicebā et ecce cornu illud faciebat bellus et aduersus sanctos: et perualebat eis donec venit antiquus dierū: et iudiciū dedit scilicet excelsi: et tempus aduenit: et regnum obtinuerunt sancti. Et sic ait. Bestia quarta regnum quattuor erit in terra quod maius erit omnibus regnis et de uoiabit vniuersam terrā: cōculcabat et cōminuet eā. Porro conuina decē ipsi regni decem reges erunt: et alii cōsurgēt post eos et ipse potētiō erit potētiōbus: et tres reges humilabūt. Et sermo neos pro excelsum loquēs: sanctos altissimi contret. Et putabit quod possit mutare repora et leges: et tradent in manu eius usque ad tempus et tempora et dimidiū temporis. Et iudiciū sedebit ut auferat potentia et cōterat et disperat reges in finem. Regnum autem potestas et magnitudo regni quod est super oēs celi des populo sanctosū altissimi cui regnū regnū sempiternū est: oēs reges seruiēt ei: et obe dient. Iherosolus hie verbi. Et go daniel multū cōgitationibus meis cōtribubat et facies mea muta ta est in me: verba autem in corde meo cōseruauit.

Et c. De arietis et hyrcos: et interpretationibus arietis et hyrci.

cap. 5. c.

ap. 5. c.

supra eos.

mat. 1. 4. b.

supra. 4. g.

supra. 4. g.

supra. 4. g.

supra. 4. g.

supra. 4. g.

supra. 4. g.

supra. 4. g.

supra. 4. g.

supra. 4. g.

infra. 1. 4. e.

Mat. 1. f.

supra. 1. a. 1. 3. b. 1. 5. c.

supra. 1. a.

supra. 1. a.

supra. 1. a.

supra. 1. a.

supra. 1. a.

supra. 1. a.

supra. 1. a.

infra. 1. a.

infra. 1. a.

Tercio regni balthasar regis visio apparuit michi. Ego daniel pot id qd videri in principio visio in visione mea cu effem in iustis castris qd est in belam regione. Etdi aut in visione ebe sup postia vel et leuati cubili meos e vidi. Et ecce aries vnus stabat an palude habebat cornua excelsa: et vnu e: celsius altero atqz succrescebat. Postea vidi arietē comb: ventisante cōtra occidit e cōtra aquilonē: et contra meridiē: et obo bestie nō poterat resistere et neqz liberari de manu ei: fecit secūdu voluntate sua et magnificat: est et ego intelligē. Et ecce auit byricus capiatz veniebat ab occidente sup facie tōr: terre t non tangebāt terrā. Porro byricus habebat cornu insigne inter oculos suos et venit vici ad arietē illū cornu qd viderā hūc tēnt ante postā: t cūcurrat ad eū in impetu fortitudinis sue. Tuncqz appropinquasset prope arietēz efferatus est in eū: percussit arietē t commisit duo cornua ei: t nō poterat aries resistere ei. Tūqz eū misisset in terrā cōculcauit: t nemo quibat liberare arietē de manu ei. Byricus aut capiaz magn: factus est nimis. Tūqz creuissit fractū ei: cornu magnū t oit aut sunt quatuor cornua subter illud per quattuor ventos celi. De vno aut ē: egressum est cornu vnu modici: t factū est grāde contra meridiē t cōtra orientē t contra fortitudinē nem. Et magnificatū est vsqz ad fortitudinē celi: t deiecit de fortitudine t de stellis t cōculcauit eas. Et vsqz ad picipē fortitudinis magnificatū est: et ab eū tulit iuge sacrificiū t deiecit locū sacrificacionis eius. Tōbur aut datus est ei cōtra iuge sacrificiū propter peccata: t pioheret veritas in terra: t prosperabit t faciet. Et audiui vnu de sanctis loquēt: dixit vnus facies alteri nescio qui loquet. Tūqz vno visio t iuge sacrificiū et peccatū deolacionis quefacit et tancuarius t fortitudo cōculcabit: t dixit ei. Tūqz ad vesperā t mane dies duo milia trecentē mundabit tancuarius. Factū est aut qd viderē ego daniel visionē et querēt intelligē: ecce stetit in cōspectu meo quasi species viri. Et auduit vocē viri interual: clamauit aut ei. Tūqz a facie intelligē istā visionē t venit t stetit iuxta vbi ego stabā. Tūqz venisset pauens corul in facie mea: t ait ad me. Intelligē fili doli qm in repose finto cōplebit visio. Tuncqz loquēti ad me: collapsum sum pion: in terrā t regit me t statuit me in gradu meo dixit michi. Ego ostēdi nū qū futura sunt in nouissimo maledictionis qm habet repus finē suū. Aries quē videris habere cornua rex medoy est atqz perarum. Porro byricus capiaz rex grecoy est t cornu grāde quod erat inter oculos ipsē est rex primus. qm fracto illū surrexit quattuor pio: quattuor: reges de gēte ei: cōfigur gēte: fed non in fortitudine ei: t post regnū eū qd creuerit iniquitates cōfugerit rex impudē facie t intelligē pio positionē t roboabit fortitudo ei: fed non in virtus suis: t supia qd credi potest vniuersa valabit: t pperabit t faciet: t hereticū robustus t pprim fletu: fm volitatem tuam t diriget dol: in manu eius: t cor suum magnificabit: t in copia rerū illū occidet plurimum: cōtra principē p-

clipum confurget: et sine manu cõteretur. Et visio
vespere et mane que dicta est vera est. Tu ergo vi
siones signa: quia post multos dies erit: ego daniel
langui et egrotavi pro diebus. Cumq; surrexisset facie
bam opera regis: et stupebam ad visionem et non
erat qui interpretaretur.

C.C.S. De oratione danielis. de verbo angeli et
septuaginta ebdomadibus.

Não puimo dari filij affueri de semie
medop qui imperauit sup regnũ chãl
deoum anouno regni eius: ego daniel
intelleci in libro numeroz annoz de q̃
factus est fermo dñi ad bieremã ppheta vt cõ
plerent desolationis bieremã septuaginta anni
t polui facie meã ad dñm deũ meũ rogare t de
ficari in ieiunijs facco t cinerẽt oiaui bñm deũ et
coffessũ sup t dixi. Obsecro dñe de magnẽt re
ribus custodire pacẽt t miam diligẽtibus t
custodire bieremã mã data tua: peccauim t iniqui
tatem fecim t ampie egimus t recessim t declina
uimũ a mãdatis tuis ac iudicijs. Non obedim
us seruũ tuũ ppheta qui locati sunt in noie
tuũ regibz nrostris: principibus nrostris patribus
nrostris oiaqz populo terre. Tbi dñs iusticia tua
et iusticia tua sicut est bõdẽuio iuda t habi
tatoribus bieremã t omni israhẽl bñs qui piope
sunt et bñs qui pioal in vniuersa terre ad quos
et iusticiã eos ppter iniquitates eorum in quibz
peccauerunt in te dñe. Nobis confusio facie: regibz
nrostris: principibus nrostris: t patribus nrostris q̃
peccauerunt. Tbi autẽm dñs deũ nostro mia et
ppliatoris q̃ recessim t a tẽnõ audimũ vocẽ dñi
dei nostri vt ambulauerim in lege ei: quã posuit
nobis pter seruũ suũ ppheta: t ois israhẽl pre
uaricati sunt legẽ tuã: t declinauerũt ne audiret
vocẽ tuã. t amillauit sup nos maledictio t detesta
tio q̃ scripta est libro moysi ferui dei qz pecca
uimus ei. Et statuti fermones suos quos locut
est sup nos t super principes nostros qui iudica
uerunt nos t sup iudicaret in nos magnũ malũ
quale nũc sup sub omni celo secãdũ q̃ factũ est
in bieremã sicut scriptũ est in lege moysi. Et
malũ hoc venit sup nos. Et nõ rogauiũ facie
tuã dñe deũ noster vt reuerteremur ab iniqui
tatebus nrostris t cogitaremus veritatẽ tuã. Et
vigilauit dñs super maliciã: t adduxit ei sup nos
Iustus ois deũs noster in omnibus operibz nris
q̃ facit q̃ fecit. Non ei audiuimus vocẽ tuũ. Et
nũc domine deũs noster qui eduxisti populuũ
tuũ de terra egypti in manu fortis fecisti nobis
nomen secũdũ diẽm hanc peccauimus: iniquitates
fecimus dñe in omne iusticia tuã. Quarta et obse
cro ira tuã: furo tuus a ciuitate tua bieremã et
a monte sancto tuo. Ppter peccata enim no
stra t iniquitates patrum nostroz bieremã et
populuũ tuũ in opobuũ tuũ omnibz pter cir
cuitum feruim. Nũc ergo exaudi deũs noster
orationẽ nrostrũ tuiet pcecos eius: t ois de facie
tuã sup sanctuariũ tuũ quod deservit fieri. P
pter temetipsum inclina deũs meus aures tuas
et audi pter oculos tuos t vide desolationẽ nram
in ciuitate super quam inuocauit ei nomenõ tuũ.
Hec enim iustificatiõ in nobis nrostris nrostris

2. esdre. 1. b
infra codē

四

2

Inf. l. c.

10

nimus peccos aſi faciem tuā ſed in miſerationib⁹
tuis multa. Et audi dñe placare dñe: attende et
fac. Ne morieris propter temetipſum deus meus
q̃ nomē tuū inuocari eſt ſup ciuitatem et ſup po-
pulum tuū. Nunq̃ adhuc loquerer ⁊ orare ⁊ con-
ſiter peccata mea ⁊ peccata populi mei ſiſra et
poſterneret peccos meos in cōſpectu dei mei: pio
mōte ſancto dei mei: adhuc me loq̃re in oratio-
ne mea: ecce vir gabriel quem videram in viſione
a principio cito volans tetigit me in tēpore ſacri-
ficij veſperini ⁊ docuit me ⁊ locutus eſt michi: di-
xitq̃. Daniel nūc egreſſus ſum vt docerē te ⁊ itel-
ligeres. Ab eoradio precus tua ⁊ egreſſus eſt ſer-
mo. Ego autē veni vt iudicāre tibi: q̃ vir deſiderio ⁊
eo. Tu autē anima duerte ſermonē: ⁊ itellige viſio-
nem. Septuaginta ebdomades abbreviate ſunt
ſuper populū tuū: ſed vix vix ſanctam tuā vt
ſumme p̃caricationis: ſine accipiat peccatū: et de-
leatur iniquitas: ⁊ adducat iuſticia ſempiterna: ⁊
impleatur viſio ⁊ p̃phetia ⁊ vngatur ſanctus ſan-
ctum. Scito ergo ⁊ anima duerte ab extis ſer-
monis vt iterum edificet hieruſalem viſq̃ ad xpm
duce ebdomades ſeptem: ⁊ ebdomades ſexagin-
ta due erūt. Et rurſum edificabit platea ⁊ muri in
angultia tēporis. Et poſt ebdomades ſexaginta:
duas occidet xps ⁊ nō erit eius populus q̃ eū ne-
gauerit eſt. Et ciuitas ⁊ ſanctuarium diſſipabit
p̃pulus cū duce venturo ⁊ ſine ei⁹ vaſtitas: ⁊ poſt
ſinem belli ſtatuta deſolabit. Et ſolabit autē poſt
duos mēſes ebdomada vna: in primidio ebdoma-
dis: diſſect hoſtia ⁊ ſacrificiū: erit in tēpo abo-
minatio deſolationis: vſq̃ ad cōſummationē et
ſinem perſeuerabit deſidio.

Et de apparitione viri veſtitū lineis. De mi-
chael: et principibus grecorum et perſarum.

¶ Anno tertio regni cꝝꝝ perſarum
verbū reuelatū eſt danieli cognomēto
baſphaſar et verbū verū ⁊ fortitudo ma-
gna: intellexitq̃ ſermonē. Et intelligētia
em eſt opus in viſiōe. In dieb⁹ illis ego daniel lu-
gebam triū ebdomadaꝝ dieb⁹: panē deſiderabi-
lem non comedit: caro ⁊ vinū nō intulerūt in os
meū. Sed neq̃ vnguento vinctus ſum donec cō-
plerent triū ebdomadaꝝ dies. Die autē viceſima
⁊ quarta menſis primi eū luxta ſonitū magnum
qui eſt vi griec⁹: et leuaui oculos meos ⁊ vidi. Et ec-
ce vir veſtitus lineis: ⁊ reneus eius accincti au-
ro obui⁹: et coꝝpus ei⁹ quali chryſolitro: et facies
eius velut ſpecies fulguris: et oculi ei⁹ vt lampas
ardens: et b̃a ch̃ia ei⁹: et que deors⁹ ſunt vſq̃ ad
pedes quali ſpecies eris cādentis: et vox ſermo-
nis eius vt vox multitudine. Uidi autē ego dani-
el ſolus viſionē. Poſto vir qui crāt mecum non
viderit ſed terroꝝ nimis intruit ſup eos: et fuge-
runt in abſcōditū. Ego autē derelictus ſolus vidi
viſionē gr̃a deſhanc ⁊ nō remāſit in me fortitudo
ſed et ſpecies mea immutata eſt in me: et emar-
cat me habui quicquid virtū. Et audiui vocē ſermo-
nis eius: et audi cū eadē cōſternatus ſup ſacia
mea: et vultus me⁹ h̃erebat terre. Et ecce manus
tetigit me: erexit me ſup genua mea et ſup arti-
culos manū mearū. Et dixit ad me. Daniel vir
deſiderioſū intellige verba que ego loquor ad te

et ſa in gradu tuo. Nūc em ſum miſus ad te. Et
q̃ dixiſſet michi ſermonē iſt⁹: ſteti tremēs et ait
ad me. Noli metuerē daniel: q̃ ex die primo quo
poſui ſi coꝝ tuus ad intelligendū vt te affligeres
in ſpectu dei tui: ⁊ audia ſunt verba tua: et ego
veni propter ſermoneſ tuos ꝑſicos autē regi
perſarū reſtitū michi viginti et vno dieb⁹: et ecce
michael vñ de principibus p̃mis venit in adi-
utorium meū: ego remāſi tibi iuxta regē perſarū
ſicut ait vt docerem te que ventura ſunt populo
tuo in nouiſſimis diebus: qm̃ adhuc viſio in dies.
Et q̃ loqueret michi hui⁹ ſcemo di verba detec-
tulum meū ad terrā et tacui. Et ecce quali ſimili-
tudo ſuij hoſis tetigit labia mea: et aperit os me-
um locutus ſum: et dixi ad eū qui ſtabat cōtra me
dñe mi in viſione tua diſſolute ſunt ꝑages mee
et nichil in me remāſit virtū. Et q̃ poterit ſero
dñi mei loqui cū dño meo? Nichil em in me remā-
ſit virtū: ſed et altius me⁹. Intercludit. Barſam
ergo tetigit me quali viſio hoſis: et cōſolauit me
et dixit. Noli timere vir deſiderioꝝ: par tibi cōſo-
lare et eſto robuſtus. Et q̃ loqueret me cū coꝝ
lui et dixi. Loquere dñe mihi cōſolatori me. Et
ait. Nunquid ſcio quando venerim ad te? Et nūc
venit vt p̃liet a dñe ſum p̃cipē perſarū. Eꝝ
em ingrederet apparuit p̃cipēs grecos veniēſ.
Et iuramē annūciabo tibi quod expreſſum eſt in
ſcriptura veritatis: et nemo eſt adiutor ei⁹ in oꝝ-
bus his niſi michael p̃nceps veſter.

¶ Et de die cit angelus danieli de regibus ꝑ-
ſarum. Et de rege qui eſt antichriſtus qui extollet
ſe contra domino.

¶ Et de anno primo anno barij medi ſtabā
vt cōſolaret et roboꝝaret: et nunc veri-
tatem annūciabo tibi. Et ecce adhuc tres
reges ſtabit in perſide: et quart⁹ dita-
bitur opib⁹ nimis ſup oꝝes: et cū ſualiterit dñiti
ſe ſuis cōcitabit oꝝes a dñe ſus regnū grecie. Sur-
get ꝑo rex fortis et dñabit poteſtate multa: et fa-
ciet q̃ placuerit ei: et cū ſtetit cōtereꝝ regnum
eius et diuideꝝ in quattuor ventos celi: ſed nō in
poſteros eius neq̃ ſecūdm potentia illius qua
dñatus eſt. Acerabit ſe regnū ei⁹: etiā in exter-
nos exceptis his: et cōſolatur rex aſtri: et de
principib⁹ ei⁹ p̃ualebit ſup ei⁹. Et dñabit ditto-
ne. Multa em dñatio ei⁹. Et poſt ſinem annoꝝ ꝑ-
derabunt. Siliꝝq̃ regio aſtri veniet ad regē ad
lonia facere amicitia: ⁊ nō obrinebit ſuadineꝝ
biachyrenſis ſtabit ſemen eius. Et tradet iſta et q̃
adduxerit eā adoleſcētes eius et qui cōſolabāt
eā in tēpōibus. Et ſtabit de germinē radic⁹ ei⁹
plantatio. Et veniet cū exercitus ingrediet ꝑio-
vincia regis a quilonis. et aburet eis et obrinebit
Inſup et deos eoꝝ et ſculptilia: vaſa quoꝝ ꝑo
ſa auri et argēti captiua ducet in egyptum. ꝑio-
p̃e p̃ualebit aduerſus regē a quilonis. Et intrabit
in regnū rex aſtri: et reuertet ad terrā ſua. Siliꝝ
autem ei⁹ ꝑuocabunt et cōgregabūt multitudineꝝ
nem exercitū plurimorū. Et veniet ꝑioꝝer⁹ et
inundans: et reuertet et cōcitabit et cōgredietur
cū robore ei⁹. Et ꝑuocaret rex aſtri egrediet et
pugnabit aduerſus regē a quilonis: et ꝑparabit
multitudinē nimia et dabit multitudinē in manus

ſupia 8. e.
infra 10. b.
mat. 4. b.
infra eodē
ſupia 9. f.
⁊ iſta eodē

ſupia eod.
ſupia 9. f.
ſupia eod.

Elius: et capiet multitudinē et exaltabit cor eius: et deiciet multa milia: sed nō pieualebit. Cōuerter em rex aquilonis et pparabit multitudinē multo maiorē q̄ prius. Et in fine tēpōz anno octūgē veni: et pperana cum exercitu magno et opib⁹ nimis. In tēpōz illis multi cōsurgēt aduersus reges austri. filij quoq̄ pperauit q̄ populi tui extolentur ut impleat visionē et cōuert. Et veniet rex aquilonis et cōportabit aggerē et capiet vides multitudinas et biachia austri nō sustinebūt. Et cōsurgēt electi ei⁹ ad resistēdū: nō erit fortitudo et faciet venies sup eū iuxta placitū suū. et nō erit q̄ stet cōtra facie ei⁹: et stabit in terra inclita et confusio ei⁹ in manu ei⁹: et ponet facie suā: vt veniat ad tenendū vniuersum regnū ei⁹: et recta faciet eū eo. Et filia femina⁹ dabit ei⁹ vt euerat illū: et nō stabit nec illū erit: cōuerter faciem suā ad insulas et capiet multas: et cessare faciet picipē opprobij sūt: et opprobij eius cōuerter i in eū. et cōuert faciem suā ad sperū terre sue. et impinguet et cōruet et nō inueniet: et stabit in loco eius vltimū: et indignus decore regio et in paucis dieb⁹ cōte retur nō in furore nec in pello et stabit in loco ei⁹ despect⁹: et nō tribuetur ei honor regi⁹. Et veniet clam⁹ obtinebit regnū in fraudulentiā: et biachia pugnantis expugnabunt a facie ei⁹ et cōterentur. Insuper et dux federis. Et post amicitias eū eo faciet dolū et ascēdet et superabit i modico ppo et abūdatēs et vberes vides ingrediet. Et faciet que nō fecerūt patres ei⁹ et patres patrū ei⁹. Rapinas et pcedā et blūstias eoq̄ dissipabit. et cōtra firmissimas cogitationes inibit et hoc vsq̄ ad tempus. Et cōstituit fortitudo ei⁹ et cor ei⁹ aduersus regē austri in exercitu magno. Et rex austri. pūo cabitur ad bellū multis auxilijs et foribus nimis et nō stabit q̄ inibit aduersus eum cōsilia. et comedet eo panē cū eo cōteret illi: exercitū eius opprimit et cadēt interfecti plurimi. Duoz quoq̄ regū cor erit vt male faciāt et ad mensam vnaz mendacij loquent et nō proficiūt. q̄ adhuc finis in aliud tēpōz et reuertet in terrā suā cū opibus multis et cor ei⁹ aduersum testamentū sanctum. et faciet et reuertet in terrā suā. Statuto tēpōz reuertetur veniet ad austrū. et nō erit puiosimile nouissimū. et veniet sup eū trieres et romanī et percutietur et reuertet. Et indignabit cōtra testamentū sanctuarij et faciet: reuertetur et cogitabit aduersum eos qui dereliquerūt testamentū sanctuarij. Et biachia ex eo stabit et polluent sanctuarij fortitudinis et auferent iuge sacrificiū. et dabunt abominatiōē in desolationē et impij testamentū simlābūt fraudulenter. Populi autē sciens deū suū obtinebit et faciet. Et docti i populo docebūt plurimos et tuerent in gladio et in fāma et in captiuitate et in rapina diez. Canes corruerint plicuabunt auxilio paruulo. et applicabunt eis plurimi fraudulenter. Et de eruditio ruēt. vt consensit et eligant et de alben vsq̄ ad tēpōz pueniūt q̄ ad huc alud tēp⁹ erit. Et faciet iuxta voluntatē suā rex et eleuabit et magnificabit aduersus oēm deū et aduersus deū deorum loquet magnifica et diriget: donec cōpleat iracundia. Depetrata quippe est definitio. Et deū patrū suū

nō reputabit: et erit in cōcupiscentijs seminarum nec quēq̄ deoz curabit q̄ aduersum vniuersa cōsurgit. Deū autē maoyim in loco suo venerabit et deū quē ignorauerūt patres ei⁹ et colet auroz argēto et lapide pccatoz rebusq̄ pcciosis. Et faciet vt munitur maoyim cū deo alieno quē non cognouit et multiplicabit gloriā et dabit eis potestātē in multis et terrā bluidet gratuito. Et in tēpōz pueniūt pieclabit aduersus eū rex austri: et quasi tēpōstas veniet cōtra illū rex aquilonis in currib⁹ et in equib⁹ et i classe magna: et ingrediet terras: et conteret trāliet. Et introibit in terrā glorioz et multi corruent. Ibe autē sole saluabunt de mā eius edom et moab et principes filioz ammon. Et mittet manū suā in terras: et terra egypti nō effugiet. Et dñabit thesaur⁹ auri et argēt⁹ et in oib⁹ pcciosis egypti. Per istū quoq̄ et ethiopia trā libit fama turbabit eū ab oriente et ab aquile et veniet in multitudine magna vt cōterat in inficiat plurios. Et figet tabernaculū suū a pethno inter duo maria sup montē incipit et sanctum: et veniet vsq̄ ad summitatē eius: et nemo auxilia bitur ei.

C. S. De resurrectione bonoz et maloz. de emnentiā et claritate doctoz. de iudicio dñi. de blou clauso. de signatis sermonibus.

In tēpōz autē illo cōsurgit michael pūceps magnus qui stat pū filijs populi tui et veniet tēpōz quale nō fuit ab eo et quo gētes esse ceperūt vsq̄ ad tēp⁹ illud. Et in tempore illo saluabitur populus tuus omnis qui inuentus fuerit script⁹ in libro. Et malit de his qui dormiūt in terra puluere: euigilabit alijs in vitā eternā: alijs in opprobijz et vides itē semper. Qui autem docti fuerint fulgebunt q̄ sp̄s dei firmamentiet qui ad iusticiam erudiunt vsq̄: quasi stelle in perpetuas eternitates. Tu autē daniel clande sermones et signa libit vsq̄ ad tēp⁹ statuti. Plurimi perrantibunt: et multiplex erit scientia. et vidi ego danielem ecce quasi duo alij stabant vnus hinc super ripam fluminis: et alius idē ex altera ripa fluminis. et dixit vtroque erat indutus lineis: qui stabat super aquas fluminis. Q̄sq̄ quoq̄ finis boniz mirabilium: et audiui vtrūq̄ qui indutus erat lineis qui stabat super aquas fluminis: cū eleuasset dexterā et sinistrā suā in celoz et iurasset per viuētē in eternum q̄ in tempus et tempora et dimidijs temporis. et eū completa fuerit dispersio manus populi sancti: completū vniuersa hec: ego audiui et non intellexi. et dixi. Domine mi quid erit post hec? et ait. Vade daniel: quia clausi sunt signatis sermones vsq̄ ad pueniunt tempus. Eliguntur et dealbābuntur et quasi ignis probābuntur malis. Et imple agēt impij neq̄ intelligent omnes impij. Porro docti intelligent: et a tempore cum ablatum fuerit iuge sacrificiū et posita fuerit abominatio in desolationē: dies mille ducenti non agnita. Beatus q̄ expectat et peruenit vsq̄ ad dies mille trecentos triginta quoz. Tu autē daniel vade ad pueniunt et requiesces et stabis in forte tua in fine dierum. Ihu cetera q̄ danielē in dehaico volumine legim⁹ et cetera que sequuntur vsq̄ ad finē libri de tēpō

supra. r. r.

rine in die illa. Iherelchias et vxor ei⁹ laudauerunt
deū p filia sua iufanna cū ioachim marito ei⁹ et co
gnatis oib⁹: q¹ nō est inuēta in ea res turpis. Da
niel aut fact⁹ est magn⁹ in cōfpectu pprii die illa
et deinceps. Et rex aſtyages appoſit⁹ eſt ad pſes
ſuos: et ſuſcepit cū ea perſes reanū ei⁹.

¶ C. S. Daniel bel destruxit. dia conē interfecit
et mittitur in lacū leonū: vbi abacuch sibi prādiū
fecit.

Erat aut daniel cōsulis regie ⁊ bonita-
tis sup oēs amicos eius. Erat q̄s idō-
lā apud bābrylonios nōlebāt ⁊ ipse
bābān in eo p dies quingentos simile ar-
tābe duodecim: oues quādrāginta: vinlos ampho-
re sex. Rex quoniam colebat eū ⁊ ibat p singulos dies
adotāre eū. Porro daniel adotābat deū suū. M-
l̄ c̄it̄s ei rex. Quare nōn adotās bel? Qui r̄dēns
ei ei: M- nō colo idola manufacta sed vincem̄
deū qui creatū celi ⁊ terrā ⁊ habet p̄tētem om̄is
carnis. Et dicit̄r ad eū. Nōne dīx̄i sibi esse bel
vlt̄m dē? An nō vides quātū cōcedat ⁊ ibat q̄s

die: Et ait tu nūc ardeas De heres rer. Iste est
 in trinitusque: fons: fons: erus neq. comedit
 aliq. Et trax. vox vocat cerdores et: ait ei
 Nisi dixeritis mihi q. est iste q. comedit ipenfa
 hac: moueami. Si at oñideritis qm. bel comedit
 bec moiet. daniel: q. diaphemaui i bel. Et dixit
 daniel regi. Fiat tuxa verbi tui. Erant aut sa
 cerdores bel septuaginta: excepit vrbu. et par
 ualis i filij: venit rex cū daniel in tēpū bel.
 Et dixerat facit cerdores bel. Ecce nos egredie
 mur foas: et tu rex pone efas: et vini misce: clau
 de ofiū i signa annulo tuo. Et q. ligrefas fuerit
 mane: nisi ligueris ofia comesta a bel: morte. mo

rietur: vel daniel q̄ mentr̄ est aduersus nos. Lō
fidebat aſt q̄ fecerant ſub mēſa abſconditū
trouit: et p̄ illū egrediebant ſp̄ et deuorabat ea. Fa
crū eſt igit̄ poſtq̄ egreſſi ſūt illi: t̄r: poſuit cibos
ante b̄ p̄cept̄ daniel pueris ſuis et attulerunt c̄
ner̄ et cribauerūt p̄tū rēpl̄ coram regē: et egreſſi
clauſerūt oſtīū et ſignātes ānulo regis: abierunt.
Sacerdotes t̄ egreſſi ſunt nocte luxta p̄ſentē
nē ſuū et troies et filii corū: et cōderūt oſa et t̄ bibe

Surrexit & res pinto diluculo ⁊ daniel cū eo ⁊ ait
 rex. Salua ne sunt fingula baniel ⁊ daniel rīdūt. Sal
 ua rex. Statim cū apuisset ostiū litur ⁊ rex mēsam
 exclaimauit voce magna. magn⁹ ēs bel⁹ nō ē ap⁹
 re dol⁹ dīq⁹. Et rīst daniel ⁊ tenuit regē ne regē
 dēfret iorū dixit. Ecce paup⁹ mēsi saluauerit cū
 vestigia līt⁹ hēc. Et dixit rex. Uldeo vestigia viro
 rē ⁊ mules ⁊ transiit. ⁊ rīt⁹ ⁊ rēc. Tūc ap⁹ bēdit
 rex ⁊ cōmē ⁊ vrozē ⁊ filios rēc ⁊ oherndit ⁊ ab
 cōdō dāda ostiōla pēq⁹ egrediebant ⁊ pūmēbāt
 ērant sup mēsam. Accidit q̄ filios rēc ⁊ trādidi
 bēl i n pīcē danielis q̄ fubuerit eōs rēpū ē. Et
 erat dācho magn⁹ i loco illi. colēbāt ēs babylōnī.
 Et dixit rex danieli. Ecce nūc nō potes dī
 cere q̄ lītē nō fīt dē vīuē. Adōs q̄ dē. Dixitq⁹
 daniel rex. Bīm dē mē ad ozoq̄ ipse ē dē vī
 uē nō līt ēar nō cōt dē vīuē. Tūc āt rex da mlt⁹ pīcē
 tē rēfīcīa dācho nē abiq⁹ gladio ⁊ fūste. Et ait
 rex. Dō rībi. Tūc dā daniel pīcē ⁊ adīpē ⁊ pillos ⁊
 corb⁹ ⁊ arct⁹ fectos massas ⁊ dedit iōs dācho q̄

et dirupit est diacho. Et dixit daniel. Ecce quæ co
lebatis. Et cū audissent babylonij idignati sunt
vehementer: et congregati aduersū regē dixerūt. In
deus factus est rex. Vel destruitur diachonē interficiet:
et sacerdotēs occidet. Et dixit quī venissent ad re
gē. Trade nobis danielē: alioquin interficiem⁹ te et

domū tuā. Et dicit rex q̄ irrueret in edificemē
et necessitate populi tradidit eū danielē. Porro mi-
serit eū in lacū leonū: erat ibi dies 7. Et ait
lacū erat leones: fēci 7 babonē eius duo compo-
sitū q̄dūc 7 duo onear: tūc nō data sūt eis 7 deuor-
rent danielē. Erat aut̄ abacuch p̄p̄eta iudear:
q̄s exegerat pulmētū 7 intrinsecus panes 7 aleo-
le 7 ibat in caput ferret messio ubi 7. Dixitq̄ āgel 7
dñi ad abacuch. Ser piādū q̄d habes i babylōne
danieli q̄ est in lacū leonū. Et dixit abacuch. Nō
babylōne nō videt lacū nefcio. Et appēdit eū
āgelus dñi in vertice eius: 7 portauit eum capillo
capitis sui: 7 posuit eū in babylōne sup lacum
in ip̄u sp̄su sui. 7 clamauit abacuch dices. Daniel
serue dei tolle piādū q̄d misit tibi de 7. Et ait da-
niel. Recordar: es mel de 7: nō dereliqui viligē
testes. Surgens daniel comedit. Porro āgel 7
dñi restituit abacuch cōfessim i loco suo. Venit
q̄r de se septimo vi lugeret danielē 7 venit ad
lacū et intrauit. ecce daniel sedens in medio
leonū extraxit eum voce magna rex dicens. Ma-
gnū es dñe de danielis. Et extraxit eū de lacu le-
onū. Porro illos q̄d perditionis eius cō fuerat
irromsi in lacū 7 deuorati sūt in momēto cō ea
Eūc rex ait. Pauca habitarē vniuersam terrā
de danielis: ip̄e est saluator 7 liberator: facies
signat mirabilia i celo 7 in terra: liberauit da-
nielē de lacu leonum.

Explicit Daniel ppheta.

Incipit plogus in libri duodeci pphetar. **I**n idem osti duo decim pphetar apud hebreos qd est apud nos unde conditū d qd ibi legat qd quos disposi ti sunt. Ofce comat^r est et qd i mlas loquēs. Gobel plan^r in punctis in fine obfcuri ori: vifio ad malachia habent singuli pphetates suas: qd eisdā scribā legifio doctū debet i aut mat. Et q longi est nunc de oib^r diceret: scit rō vos o paula et eustochia amonita scire volo vñd libū est duodeci pphetar x ofce synchyō non esse. malachia vero agget et yacharie fuisse pphib. In quib^r aut ipso non pferit in titulo bñd ille eos regib^r pphetasse bñd qbus et bñd qñ eos habent titulos pphetaserunt.

¶ Item alius prologus.

Requisunt per hunc duos significatos
nomina quas tribus prophetas sermo
dicit dirigat. Aliquotiensque ad decem
bus dicitur prophetia habet nobis desig
nans istud effratum in maria israel ioseph leya
hel et belzai betrauen interdu lacob et nati ad
duas loquitur tribo habet nobis sermo pfer
luda birtim deia min domus dauid i interdu la
cob. Aliquoties israel ad totas duodecim tribus
refert idu plex est apti ad beatos seneria de bis
totius verbi que in capite suo ponatur. Perlego

5

15

3

est dicunt qd ab esdra scripta in oibus pphetis sic fuerit titulatū: vt scripto vniuersitatisq nomie ppheta cui sit sequens noscat. Ipse est aut esdras qd vltim^o ppheta: malachie nōle scribit. Alij nō dicunt qd ab ipso prophetis qd iphisauctū vt cetera sunt conscripta.

Incipit plogus in libru Osee pphete.

Empoubus oyle i loathe achas i ezechie regū iuda i hieroboā filij tobe regis Osee filius beeri ad pphetiā dicens spūsancto repletus est. De memoria to itaq numero regū: achas rex iuda: i hieroboā rex israh dñm derelinquētes: vt bysioie regum i paralipomenon indicantem israel idolatrie crimen imperio ac potestate sua admittere cogerant. Propter qd deus ad osee hoc locutus est dicens. Accipe tibi vxorem fornicariā suae fornicatiōis i fac filios fornicatiōis. Fornicariā itaq non electione composu meretricē sed gentilem deum ignorantem appellatūque dei creatoris sui amore contempto simulacriū suū subiecit deidolatrie. Sed cū dei precepto ppheta in hac re paruisset conceptū ex ea filij iezrahel preceptū nomina re: deo pollicente post breue tempus sanguinem iezrahel in domo iehu vindicare. Cuius promissi omis bre causa est: iehu per belisū in regem lunzico ad defendendū sanguinē naboth: cuius iezrahel quocūq tēpōis metropolim erat: quē iezrahel achab regis israhel vxor interemerat sicut regum bysioia exponit. Itaq cū grauitur iuxta diuini precepti vindicandū sanguinis causa in oēm memoriam domū deus uisus: hoc pacto dñm dereliquisse inuenitur: cui pnoneptio hieroboā qui lectione cōpēhenfius est: originis sui facta imitatio contra dei precepta i religionem cū populo israhel fuerat profusus in domo iehu procuratoris me: moniti hieroboe pio peccato reddidaturus significatur. Hinc factū est vt tra dei in populo israhel per denudationem pphete pcessura deberetur: domui autē iude mifericordia lectione compēhenfio ob hoc promissa est. Quia ezechias rex iuda filius achab sublatiē idolis qm pater eius qd ceteri reges pfectauerūt templū dei purgasse et purificasse monstratur.

Explicit plogus.

Incipit argumentū in eundem.

Ece crebro nominat efratam samariam ioseph iezrahel: i vxorem fornicariam et fornicationis filios i adulteriā cubiculo clausam mariti multo tēpōe sede re viduam: i sub veste lugubri viri ad se reditum puestolari

Explicit argumentum.

Incipit liber Osee pphete.

Ecce pueros generat scy duos filios i vnam filiā cui currit ad ecclesiam iuda et hierusalem et sunt vnum ouile et vnus pastor.

Capitūlū primum.

Verbū dñi

qd factū est ad osee filius beeri in dieb^o oyle ioathas achas ezechie regū iuda i in dieb^o hieroboam filij ioas regis israhel. Punctū pñ loquendi dñi in osee.

Et dixit dñs ad osee. Ha-

de sume tibi vxorem fornicatiōis: fac tibi filios fornicatiōis: qd fornicans fornicabit terra a dño. Et abiit i accepit gomer filiā debelaim: cōcepit i peperit ei filij. Et dixit dñs ad eū. Voca nomē eius iezrahel. Qm adhuc modicū i visitabo sanguinē iezrahel sup domū iehu: quiescere facias regnū domus israhel. Et in illa die cōteram arcus iezrahel in valle iezrahel. Et cōcepit adhuc i peperit filiā. Et dixit ei. Voca nomen eius absy mia: qd nō addā vltra misereri domui israhel sed obliuione oblitiscar eam. Et domus iuda miserebor: et saluabo eos in dño deo suo: i non saluabo eos in arcu i gladio i in bello i in equis i in quibuscūq. Et ablactauit eā q erat absy mia. Et cōcepit i peperit filiū. Et dixit ei. Voca nomen ei^o nō popul^o me^o: quos nō pplus me^o: i ego nō ero vester de^o. Et erit numerus filiorū israhel qñ arena maris: qñ nō mēsurā et i nō nūmerabis. Et erit in loco vbi dices eis: nō pplus me^o: vos: dices eis filij dei vniuersi. Et cōgregabunt filij iuda i filij israhel: et ponent sibi met caput vnū: et ascēdent de terra: qd magn^o dies iezrahel.

Ecce dñs de vocatiōe israhel ad pñlam et cōlōcatōē si peniteat: de captiuitate iude de cessandō festo rū ppter idola. de pñlatiōe liberatiōis ppter bā pñmū i pñlam. de federe i pace credendum. de desponsatiōe i cōuersatione iudeorū.

Ecce i fratibus vsq pplus me^o: i sozoru^o me^o i mīlīm cōsecuta. Iudicate matrē vestrā iudicate: qm ipa nō vxor mear ego nō vir ei^o. Auferet fornicatiōes suas a facie sua: i a dulsteria sua de medio vberū suorum: nō forte expollem eā nudā i statuā eam secundū diem natiuitatis sue. Et ponā eam quasi solitudinē i statuā eam velut terrā inuā i interficiā eam sicut i filiorū illius nō miserebor: qm filij fornicatiōis nō sunt: qd fornicata est mater eorū. Cōfusa est q cōcepit eos: qd dicit. Hādā post amatores meos q dant panes mibi: i aquas meas: i lanā meā: et linū meū oleū meū et porū meū. Propter hoc ecce ego sepiā viā nā spīnā i sepiā eā mactaria. Et semitas suas nō lueniet i sequet amatores suos et nō apphendet eos i qret eos i nō inueniet. Et dicit. Hādā i reuertar ad virū meū pñorē: qd bñ mibi erat tūc magis qd nūc. Et hec nesciuit: quia ego dedi ei frumentū i vinū i oleum: i argenti multiplicauit ei i aurū qd fecerūt baal. Idcirco cōuertar i sumā frumentū meū in tēpōe suo: et vinū meū in tēpōe suo: i liberabo lanā meā i linū meū q oportebant i gnominiā eius. Et nūc reuertar bō stulticiam eius: et in oculo amatores eius: vir nō eruet eā de manu mea. Et cessare faciā omne gaudiū eius: solentat eā: meo mentū eius: sub-

Osee. 1. a.

4-reg. 9. a.

3-reg. 11. b.

4-reg. 17. a.

B

Esa. 3. a

infra eodē

supra eodē

infra eodē

supra eodē

D

A

B

L batū eius: et ola festa tpa ei. Et corrupā vineā eius et ficū eius. De qđ dixit. Mercedeo he mce sunt quas dederunt michi amaroze mei. Et po nā eā in saltū et cōcedet ad bestia agri. Et visitabo sup eā dico baalim qđus accendebat incensum et ornabaf in aure sua et monū suo et ibat post amatores suos et mei oblitiscēbas dicit dñs. Propter hoc ecce ego lactabo eā et buā eā in solitudine. Et loqr ad cor ei: et dabo ei vitulos et ei eodē loco et vallē achor ad apiendā spem. Et canet ibi iuxta dies iuuentutis sue et iuxta dies asceſſiois sue de tra egipti. Et erit ille illo ait dñs: vocabit me vir me et nō vocabit me iura baalim. Et auserā nola baalim de ore ei: et nō recordabit vitra nola eoz. Et pecuā cū eis seduo in die illa cū bestia agri et cuz voluc et celi: et cū reptili terre. Et arcū et gladium et bellū conerā de terra: et domire eos faciā fidu cialiter. Et spōsabo te mihi in sempiternū: et spōsabo te mihi in iusticia et iudicio et i mila et misericordia nō. Et spōsabo te mihi in fide: scies qđ ego dñs. Et erit in die illa exaudiā dicit dñs et exaudiā cō loz: illi exaudient terrā: terra exaudiet triticū et vinū et oleū: hec exaudient iherosolē. Et semia bo eā mihi in terrā et miserebor ei: que fuit abscis mia. Et dicā nō pplo meo pplo meus es tu: ipse dicet: deus meus es tu.

Boh. p. c.
1. p. a. b.

C. S. De pplo iudeoz derelicto a dño: et mēz cede cōducto dimisso iudeo. et expectate messiam de reuerſione ei ad xpm in nouissimis dieb. **U**.
E dixit dñs ad me. Ad hoc vade et diti: Ge muliere dilectā amico et aulterā: si cur diligis dñm filios isrl: ipsi respiciūt ad deos alienos et diligunt vinicia tua rē. Et fodi cū mihi iudicēs argēteoz: et choio oz dei et dimidio choio oideit diti ad eā. Dies multos expectabile me. Nō fomicaberis: et nō eris cū viroz et ego expectabo te. Et dies multos sedebunt filij isrl sine rege et sine pūncipe et sine sacrificio et sine altari et sine ephoz et sine theraphin. Et post hec reuertent filij isrl et qrent dñm deū suū et dauid regem suū: et pauebunt ad dñm et ad bonū eius in nouissimo dierum.

C. S. Propter pctā ppi desolat terra. repellit tur isrl. Incepit aut sacerdotēz qđ subuerſit ppsm et ppsm p idolo. et iudas ad idolo phibet. **U**.
E dixit verbū dñi filij isrl qđ iudiciū dño cū habitatoribz terre. Non est em vertitas et nō est mīz et nō est sciētia dei i terra. Maledictūz mendaciūz homicidiūz et furū et aulterūz in iuda dñs et sanguis sanguis nō tetigit. Propter hoc lugebit terra: et iherosolē olez qđ habitat in ea. In bestia agri et in volucere celis et pisce maris cōgregabunt. Uerūm vniūz quisqđ nō iudicat et nō arguat vir. Ppsm em tuis sicut hūc cōtra dicit sacerdoti: et corruet hodie et corruet etiā ppheta tecū. Florete tacere feci mīz tuā. Cōnuat ppsm meos: ego nō habuerit scētia. Et tu sciētiā repulisti repellā te ne sacerdoti nō fungaris mihi. Et ob ea legis dei tui oblitiscar filioz tuoz et ego. Scdm multitudinē eoz. Sic peccauerūt mīz: glām eoz in ignominia cōmutabo. Pctā ppi mei cōcedent: ad inq̄ritā eoz rū subleuabūt alas eoz. Et erit sicut ppsus: sic fa

cerdos. Et visitabo sup eū vias eius et cogitationes ei: et reddā ei. Et cōcedet et nō saturabunt. Fomicari sunt et nō cessauerūt qđm dñm dereliquerūt in cōsuetudo. Fomicatio et vinū et ebrietas auferit cor. Ppsus me in ligno suo interrogauit et baculus ei annūciavit ei. Spūs ei fomicationis decepit eoz: fomicari sunt a deo suo. Sup captā monū sacrificabāt: sup collo accēdebāt rē mīa subz quercū et ppsm et iherosolē qđ bona erat vmbra ei. Ideo fomicabunt filie vestre et spōse vestre adultere erūt. Nō visitabo sup filias vestras qđ fuerūt fomicate: sup iponas vestras qđ aulter auerūt: qđ ipsi cū meretricibus cōuersabant: et cū effeminatis sacrificabāt. Et populus nō intelliget vapulabit. Si fomicari tu isrl nō delinquat salte iuda. Et nolite igr edī in galgalā et ne ascēderitis in bethaue neq iuraueritis: viuit dñs. Et sicut vacca lasciuie declinauit isrl. Nūc pascet eos dñs qđ agnū in latitudine. Particeps idoloz effraim dimittit eū. Separatū est cōnuat eoz: fomicatioz fomicari isrl: dilexerūt afferre ignominia pectores ei. Ligauit eum spūs in alio suis: cōfundent a sacrificio suis.

C. S. Sermo dñi ptra sacerdotes seducētes et ppsm seducēz. et qđ deū nō placat hostijs qđ facitis offerunt. et qđ ppsus frustra qrit humanum auxilliū cui dñs aduersatur.

E dixit hoc sacerdotēz: et attendite domus isrl: et domus regis auscultate: qđ vobis iudiciū. Et in loquē facti estis speculatio: sicut iherosolē expulsum sup thabor: et cōtinuas declinastis in pfundum. Et ego eruditō oim eoz. Ego scio effraim et isrl nō est abscondit a me. Nūc fomicat est effraim: et amantur est isrl. Nō dabūt cogitationes suas vi reuertant ad deū suū: spūs fomicationis in medio eoz: dñs nō cognouerūt. Et rñdebit arrogāia isrl in facie ei et isrl et effraim ruerit in iniq̄ritate sua. Ruet etiā iudas cū eis. In gregibus suis et in armēis suis vadent ad q̄rendū dñm: et nō inueniēt. Abiat est ab eis. In dño puaricati sunt: qđ filios alienos genuerūt. Nūc deuorabit eos mēsis cū patribz suis. Clāgite buccina in gaba a tuba in rama. Utalate i bethaue: post tergū tuū bēiamin. Effraim in desolatioz erit. In die correptionis in tribubz isrl ostendit fidem. Facti sunt palceps iuda quasi assu mentes terminūz loci eoz effundit quasi aqua tray meā. Calūniāz partens est effraim fract iudicio qm cepit abire post fides ei. Ego qđ timea effraim et qđ putredo domui iuda. Et vide effraim: lāgo rem suū: iudas in vinculū suū. Et abiit effraim ad assur: et misit ad regē vitoz. Et ipse nō poterit sanare vos: nec solvere poterit a vobis viculū. Et ego qđ leona effraiz: qđ carulu leonis domui iuda. Ego capis et vadā tollā et nō est qui eruat. Iudā dñs reuertat a locū meū donec deficiant: et qratio faciem meam.

C. S. De triduo passionis et natiuitatis xpi. qđ a sacerdotibz p̄dit inq̄ritas.

Tribulatione sua mane p̄surgent ad me. Venite et reuertamur ad dñm: quia ipse cepit et sanabit nos: percutiet et curabit nos. Viuificabit nos post duos

dies in die tertia fuscabit nos: ut viuamus in cō-
spectu ei? sciemus sequimur qd vt cognoscim dñm
quasi lucidum apparat? ē egressus eius: venit
qñ imber nobis teporane? ē ferotini terre. Quid
faciā tibi effraim: qd faciā tibi iuda? Vna vestra
quasi nubes matutina: quasi ros mane ptransi-
ens. Propter hoc dolui in pphetia: occidi eos
in verbis eius mel: iudicia tua quasi lux egredi-
tur. Et miam volui: non sacrificiū: scientiā dei
plus qd olocaustū. Ipse autē sicut adā transgressi
vultu patris qñ puearicati sibi in me. Salaa dicit
tas opantiū idoliū supplantata sanguine: et quasi
fauces viroū latronū. Particeps sacerdotū lvia
interficientiū pgentes de sychem: qñ scelus opati
sūt. In domo iheri vidi horrendū: ibi fornicatiōes
effraim cōtaminatus est israel. Sed et iuda pone
mellē in tibi: cōuerto caput iudiciū pphi mei.

¶ C. S. qñ bñm facio hierobos exarsit ad ido-
latrā: arguit effraim: qñ simulē gentib? nec re-
uerat p pñiam: sua detrimenta nō videt: et quasi
collūba pdit pullos: et cedes p clamore ptiōp: ar-
guat de apostasia et idolatria. de ingratitudine. de
guila. de dolosa infestatione dei nec reuertunt ad
penitentiam.

¶ C. Am sanare vellē isrl: reuelata est iniq-
tas effraim: et malicia samarie qñ opati
sunt mendaciā. Et fur ingressus est spo-
liano latrūculū sours: et ne forte dicant
in cordib? suis ego maliciā eorū me recordatum.
Hūc circūderunt eos aduentus sue corā facie
mea facie sunt. In malicia sua lertificauerē re-
ge: et in mendacijs suis principes. Et ad alterā-
tes qñ diban? succūs a coqueēt. Quieuit pau-
lulū ciuitas a cōmitione fermetū fermetū
reitor totum. Dies regis nostri. Ceperunt punci-
pes furere a vino. Et reddēt manū suā cū illufoz
qñ applicerāt quasi diban? cori sui cū insidiare
rar eis. Tota nocte dormiuit coquens eos: mane
ipse succensus qñ ignis flūme. Deo calefacti sunt
quasi diban?: et deuotauerūt iudices suos. Omnes
reges eorū ceciderūt: nō est qd clamet inlets ad me
Effraim in pphis ipse cōmicebat. Effraim facit
est subintravit? panis: nō reuerat. Lēderunt
alieni robur ei: et ipse nesciuit. Sz et cani effusi sūt
in eorū ipse ignorauit. Et hūillabit supbia israel i
facie ei. Nec reuerit sunt ad dñm deū suū: et non
qñierūt eis in oib? die. Et fact? ē effraim quasi collū-
ba seducta nō habēs cor. Egrpt? luocabāt: ad as-
syros abierūt. Et cū pfecti fuerit expāda sup eos
rhet meū et qñ voluerit celi detrahas eos. Ledāt
eos fm auditiōē cet? eorū. Et eis qm recesserūt
a me. Hāstābunt? qñ puaricati sunt in me. Ego re-
deri eos et ipsi locuti sūt ptra a me mēdaciā. Et nō
clamauerūt ad me i corde suo sytylabant in cubi-
lib? suis. Sup triticiū et vinū ruminabāt: et recess-
erunt a me. Et ego erudiui eos et pstitui diachia
p? i me cogitauerūt maliciā. Reuersi sunt vt ef-
sent abis lugo: facti sūt qñ arcus dolosus. Lēdēt
in gladij punciōes eorū a furioe lingue sue. Ista sub
fannato eorū in terra egypti.

¶ C. S. p?dicit samaria cū vitulo suo et poplū
destruētū p nabachodonosor ppter causas plu-
rimas et vices iuda cōcremandas.

¶ Aggiture tuo sit tuba qñ a dia sup do-
mū dñi: p eo qñ transgressi sunt sedus
meū: et legē meā puaricati sūt. De tuo
cabūt de? meo et cognouim? te israel
p?uocit isrl bonūmū? psequat eus.
Ipse regnauerūt et nō ē me picipes extiterūt
nō cognouit. Aurū fusi et argentū fusi fecerūt sibi
idola vt interit. P?uocit est vitul? tu? samaria
Ira? est furor me? in eis. Hic qñ nō poterūt emū
dari: qñ ex isrl: ipse ē. Arriser fecit illū et nō est de
us: qm in aranea p telas erit vitul? samarie: vē
tū semilabūt turbine merent. Calm? nō nō est l
eo germen nō faciet farinā. qñ si fecerit alieni co-
medēt eā deuorat? est isrl. Hūc facit? ē in natiōib?
qñ vas imūdu: qñ ipsi ascēderūt ad assur. Sager
solitari? sibi effraim. Munera dedit a matoub?
suis: qñ cū mercede cōduerūt natiōes. Hūc cō-
gregabo eos: qñ p?uocit paulip? ab onere regio et
principib?: multiplicauit effraim altaria ad pec-
candū facie sūt ei are in delicijs. Scribā ei mult-
plices leges meas qñ velut allene cōputate sunt.
Hostias offerēt imolabūt carnes et cōcedēt dñs
nō suscipiet eas. Hūc recordabit lūctatio eorū: et
visitabit ptiā eorū. Ipse in egyptū cōduerūt. Et
oblit? est isrl factorio suo: edificauit delubra: in-
dāo multiplicauit vices munitas. Et militā ignē
in ciuitates ei? et deuorabit edes illas.

¶ C. S. p?phetat famē samarie et reprobatio-
nē sacrificiorū et captiuitatē isrl. pphetas suos be-
ceptos. filias dicit a pñb? degenerare: et ipse cal-
sterilitatē parentib? cōspiciat? illos.

¶ C. S. qñ letari isrl noli exultare licet poplū
qñ totari? es a deo tuo. Dilexisti mer-
cedē sup oēs aras tritici. Arat totū
lar nōn pascet eos: et vinū mentis eis.
Nō habitabūt in terra dñi. Reuerit est effraim
in egyptū et in assyriā polliūt cōcedit. Nō lababūt
dño vinū: et nō placebūt ei. Sacrificia eorū qñ pa-
nis lugentib?. Et qñ cōcedent eus cōtaminabunt?
qñ panis eorū ale ipsoz nō intrabūt in domū dñi.
Quid facietis in die solēni in die festiuitat? dñi?
Ecce em? pfecti sunt a visitate. Egrpt? cōgrega-
bit eos: mēphis spellet eos. Desiderabile argē-
tū cōstruitica hereditabit: lapa in tabernacle eo-
rū. Reuerit dies visitatiōis: venerit dies retr-
butiōis. Scitote isrl: hūillit? pphetā infans: vitzas
spūale. Propter multitudinē iniquitatis tue: et mul-
titudine amētie. Speculator effraim cū deo meo
pphetabat? ruine facit? est sup oēs vias eius.
Infans in domo dei ei? Profunde peccauerūt si-
cut in dieb? gabaā. Recordabit iniquitatis eorū: et
visitabit ptiā eorū. Quasi vas in deserto inueni
isrl quasi prima poma ficulnee in camacine ei? vt
di patres eorū. Ipse autē intrauerunt ad beelphe-
gor: et abalienati sunt in cōfusione: facti sunt abo-
minabiles sicut ea qd dilegerunt. Effraim qñ aus
uoluit. Et ea eorū a pñ: ab vtero et a cōceptu
qñ si enutricit filios suos abis liberio eos fa-
ciā in hoib?. Syrye eis cō recessero ab eis. Effraim
vidit? erat fūdita i paucitudo. Et effraim ad
ducat ad infectos filios suos. Da eis dñe. Quid
dabis eis? Da eis vltimū sine liberj et vbera artia

Mat. 9. b.
et. 11. a.

Mat. 13. c.

¶ **Q**uia nequie eorum in galgati exosos habui eos. propter malicia adinuentioni eoru: de domo mea effici eos. Non addit vt diligat eos. De principes eoru recedentes. Percussus est effrasy radix eoru excicata est. Fructu nequa facient. qd si genuerint interfici amantissimu vteri eoz. Abijcet eos dñs deus meus: qd nō audierunt qd errant vagi in nationibus.

CLXXXV De vite fructuosa et sperantibus prospera p[ro]di-
cit interitum israel et vastatione terre p[ro]pter idola.
arguit effraim q[uo]d dederat ad vomitum: et puocat
ad vera[m] penitentia[m]: alioquin affligetur. E.

Vitis frondosa israel: fructus adequa-
tus est ei. Scdm multitudinedz fructus
sui multiplicauit altaria: iuxta vberia
tem terre sue exuberauit simulachra.
Dilufum est cor eorū nunc interibunt. Ipse con-
stringet simulachra eorū: depopulabitur aras eo-
rum. **Q**ui nunc dicent nō est rex nobis. nō enī time-
mus dñm: rex qđ faciet nobis? Loquimur
vātionē inutilit: ferietis fedus cum menda-
ci et germinabit quasi amaritudo iudicii super
reusos agri. Vlacas verbaūē coluerunt habitato-
res samarie. **L**uxit super eis pñus ei⁹ et eduxit
eos super eis exultauerūt in gloria eius: ei⁹ migra-
uit ab eo. Siquidē t ipse in assur delat⁹ est mon⁹
regi vltioi. Confusio efram capiet: et confusio
israel in voluntate sua. Transire fecit samaria re-
gem dñi quasi fornicatū fuerat facē agni. Rescriber

gem in quoniam ipsum super facie suas: et con-
dens excelsa in doli peccati israel. Appa a tribu:
lasciendit super aras eorum: et dicent montib: "ope-
rite nos: et collibus cadite super nos." Et dieb: "ba-
ba peccauit israel: ibi steterunt. Non conpohen-
det eos in gabaa piellii super filios midiana. Tu
gra desiderium meum corripit eos. Congregabunt
super eos populi et conprientur: propter duas iniqui-
tates suas. Effraim virulus docti diligere ritum:
et ego trasiliui super palchuridinem collis eius. Bile-
dam super effraim. Arabit iudae: confringit sibi plu-
cos iacob. Seminate vobis in iusticia: merite in
ote minnorate vobis nouale. Etpus arit red-
rendi dñm qui venerit qui docebit vos iusticiam.
Abraha impietate iniquitate misulitio: comeditis
frugem mendacii. Qui confusus es in visio tua in
multitudine fortium tuorum: cōsurgat tumultus in po-
pulo tuot: omne munitione tue vastabunt: sicut
vastatus est saimona: a domo eius qui vindicauit
baal in die piellii maris super filios alia. Et sic:
cit vobis israel a facie militie nequiritati vestra-
rum.

Sicut mane transiit per astra rex iherusalem. qui puer iherusalem et dilecti eius et egyptio vxo-
caus filius meus. Quocauerunt eos sic abie-
cerunt a facie eorum. Baalam imolabant
et simulaculis sacrificabant. Et ego quasi nutritrix
effraim portabam eos in brachijs meis. Nescierunt
quid carare eos. In funiculo ad irabam eos in vin-
culis charitatis. Et ideo quasi exaltans iugum
super maxillas eorum. et declinaui ad eum ut recederet.

"Hō reuerſet in terrā egypti ⁊ aſſar ipſe rex ei⁹:
 qñ noluerit cōuerſi. Lepit glia ei⁹ in ciuitatib⁹
 ei⁹ ⁊ cōſumer electos ei⁹ ⁊ comedet capita ei⁹
 ei⁹ ⁊ populu⁹ mē ⁊ pendebit ad reditiū mē. Gūgū
 aſit ipone⁹ ei⁹ ſimulac⁹ nō auferet. Quō dabo te
 effraim ⁊ pregā te iſrl. Quō dabo te ſicut adama:
 ponā te in rebolem. Cōuerſi⁹ eſt in me cor mē
 paſit turbata eſt penitudo mē. Non facia furo
 re ire mē. Hō cōuerſi⁹ tu diſſipāſti effraim: de⁹
 ego ⁊ nō hō. Hō mēcior tui fed⁹ ⁊ nō iſrl ediar ci
 uitate. Poſt dñm ābulabūt. Quāſi leo rugiet: qñ
 ipſe rugiet ⁊ ſonidabūt filij marie. Quāſi auolabūt
 qñ auis ex egypto: ⁊ qñ colūba de terra aſſipio:
 ⁊ collocabo eo⁹ in domib⁹ ⁊ uiſe dicat di⁹. Iſrl
 dedit me effraim in negociatōē ⁊ in dolo dom⁹
 iſrl. Quid⁹ autē teſti⁹ deſcendit cū deo ⁊ cū ſan
 cto hēdib⁹.

¶ C. S. De pena iſrl' ⁊ iude. de beneficijs factis iacob: ⁊ malicia filioꝝ eius. i. effraim ⁊ manassas: ⁊ de reuocatione populi p. prophetas. de iuda sequēte viā iſrl': ⁊ de beneficijs factis iacob. iii.

Estraam pascit ventus ⁊ sequit eſtu. To-
bia me dēdāciā ⁊ vaſitate multiplicat
Et fedus qđ aſſuſo inſit ⁊ oleū in egyptū
ferēbat. Buxida ergo dñi cū in dā
⁊ viſitatio ſup iacob. Turba vias eius ⁊ turba
uennēdō eius reddet ei. In vitro ſupplantant
fratē ſuū ⁊ in ſonitidine iux directos ei cū āge
lo. Et inuoluit ad angelum ⁊ cōſortauit ei. Si-
cut ⁊ rogauit eū in berbel inuenit ei ⁊ ibi locutus
eſt nobiſcū. Et dñs deus exercitū dñs memoria
le eius. Et tu ad dñm dēdāciā cōuerteris. Miam
et iudiciū cuſtodit ſpera in deo tuo ſemp. Cha-
naan in manus ei ⁊ ſtatera dolosa calūniā dilexit.
Et dixit eſtraam. Verūtamen galga effectus ſup
inueni idoli mibi. Et doloſos mei nō inueni
mibi inſidatē qđ peccauit. Et ego dñs deus tu⁹
ex terra egypti. Adhuc federe te faciam in taber-
naculis tuis in dieb⁹ reſtitutis. Et locutus ſup
ſup pphētas ⁊ ego viſionē multiplicauit ⁊ in ma-
nu pphētarū aſſimilatus ſum. Si galga idoli
ego inſtra erant in galga bobuſmoloſe. Nā
⁊ altaria eorū quaſi acerni ſup ſulcos agri. Fugit
iacob in regione ſyrie ⁊ ſeruitut ſrael in vxoſeim
⁊ in vxorē ſeruitut. In pphēta aūt eduxit dñs iſrāē
de egypto ⁊ in pphēta ſeruat⁹ eſt. Ad iſtā crādiciā
me puocauit eſtraam in amartudini⁹ ſui⁹ ⁊ ſan-
guis eius deus ei⁹ venit ⁊ opprobriū ei⁹ reſtituet
ei dñs deus ſuus.

CL. S. De idolatria effraim: et de dño psequēte
lpm: q solus de* est adiutor: et ipse memoi pctorū.
de passione xpi et aduent* eius: et destructio de mor
tis inferni. xlii.

Iumentem effraim boirot inuasit israel:
et deliquit in peccatū mortuū est. Et nūc
addiderunt ad beccandū feceruntq[ue]
ibi confilite de argento suo quasi simili
rudinem idolum. Sactura artificum totum est
his ip[s]i dicunt. Immolate bomies vitulos ad
rantes. Idcirco erit quasi nubes matutina: si
cor ros matutinus p[er]iterit. Sicut pulvis turbe
ne rapitur ex arca: et sicut fum[us] de fumario. Ego
autē deus tuus et terra exoptet deū alibi.

உள்ளே

2

四

15cfl. 25.4
15cfl. 23.1

B

£

Def. 28-1

耳

13
Ref. 43

Prologus

me nescies: et saluator non est pater me. Ego cognoui te in deserto in terra solitudinis. Iuxta pacem suam adimpleti sunt: et saturati sunt. Et eleuauerunt cor suum: obliuisci sunt me. Et ego ero eis quasi leena sicut pardus in via assuetus. Et currens eis quasi viuis raptis catulis et dirumpam lora iocundis eorum. Et consumam eos ibi quasi leo: bestia agri scindet eos. Perditio tua israel: tantum modo in me auxilium tuum. Tibi est rex tuus: Pax mea nunc saluet te in omnibus visibus tuis. Et iudices tuos de quibus dixisti da mihi regem et principes. Dabo tibi regem in furore meo: et auferam in indignatione mea. Colligata est iniquitas effraim absconditum peccatum eius. Dolores parturientis venient ei. Ipse filius noster sapiens. Hunc enim non stabit in correctione filiorum. De manu mortis liberabo eos: de morte redimam eos. Ero mors tua o mortuorum tuorum: et ero infernus. Consolatio abscondita est ab oculis meis: quia ipse inter fratres deludet. Adducet mentem ventum dñs de deserto ascendente: et liccabit venas eius et desolabit fontem eius: et ipse diripiet thesaurum olei vasis desiderabilis.

C. S. De interitu samarie. mouet conuerti ad dñm et cōfiteri. et cōuerti ab assur et cōuersis promittit bona plurima: si tamen non vitra redeant ad peccatum.

Dixit samaria: quoniam ad amaritudinem cōcitat deus suus. In gladio pereant paruuli eorum: elidantur: fete eius scindantur. Cōuertere israel ad dñm deum tuum. quoniam conuulsi in iniquitate tua. Tollite vobiscum verbas cōuertimini ad dñm et dicite ei. Omne aufer iniquitatem et accipe bonum et reddemus vitulos labiorum nostrorum. Assur non saluabit nos. Super equum non ascendemus: nec bibemus vitra: vix nostri opera manuum nostrarum: quia eius qui in te est miserere pupillis. Sanabo cōtentiones eorum: diligam eos spontaneum: quia auerfus est furor meus ab eis. Ero quasi ros: et israel germinabit sicut lilium et erunt petradix eius vitibani. Gubnantur ei et erunt quasi oliua gloria eius et odor eius vitibani. Cōuertent sedentes in vmbra eius: vident triticum. Et germinabit quasi vinea: memoralis eius sicut vitulus libani. Effraim quidam mibi vitra idola: Ego et audiam et dirigam eum: et viderem viritatem: ex me fructus eius inueniuntur est. Quis sapiens intelliget ista intelligens et sciet hec. Quia recte videri tui iusti abulabunt in eis: peccaricarios vero conuertent in eis.

Explicit Osee ppheta.

Incipit plogus in Iohel pphetam.

Sactus iohel apud hebrios post osee ponitur. Et sicut ibi sub nomine effraim ad decem tribus cōferrunt vaticinia: que vel samaria vel israel sepe memoratur: sic in hunc pphetam officio quoddam dicitur ad tribum iuda et ad hiernsalem pertinere credendum est: nullam omnino israelis id est decem tribuum in hoc fieri mentionem. Tempora quoque quibus pphetavit eadem debemus accipere quia esse legitimus in diebus iohanan et achab et regum regum iuda: et in diebus hie

roboam filii iohas regis israel. Porro factum esse sermonem dñi ad meritum eius refertur cui sit: non ad conditiones eius qui fieri dicitur ut alibi legimus. Dñs factus est michi in salutem. Auditus enim in scripturis sanctis non est iste qui ad aureas sonantes qui in corde percipitur lux illud quod dñs loquitur. Qui habet aures audiendi audiat. Qui autem dicit hebrie hystim: grece enech ystia latine sonat auribus percipite: prope non aure sed corde percipitur. Qui senes sunt et celestes audient spirituales: qui autem habitant in terra appellantur terreni auribus percipitur. Adhuc autem hoc duo verba ista ponitur non ad simplicem tantum verborum sonum sed ad reconditam quoque dicorum intelligentiam pertinere intelligendum est. In genesi lamech loquitur ad vxores suas ada et sella. Audite verba mea vxores lamech auribus percipite sermones meos. Quia virum occidit in vulnere meo et inueniem in luvore meo. Et esalao Audite celi et auribus percipite terra.

Item alius plogus in eundem.

In hoc ppheta idcirco nec reges nec tēpora sunt pnotata: quia eisdem temporibus ad regibus quibus osee pphetauerat et ipse prophetauit. Et tribus igitur generibus rhetoris hoc sumitur principia. Tres sunt argumentorum partes ex quibus incipere solet omnis oratio. Hæc enim doctiles aut beneuolos aut attentos auditores debet efficere. Hic ergo ppheta a magnitudine cladis sumens principium eosque qui auditiuri erant volens ad penitentiam peruenire reddidit attentos ad mirans futurum malum ut considerantes venturæ cladis asperitates oculos arripere penitentiam. Iohel interpretatur incipiens: aut dñs descensus. Fatui vero aut laetudo aut ostium dei Tropologicæ hoc est quod ostium dei scientiam habuerit a pram: recte in cipit propheta.

Item alius prologus.

Iohel de tribu ruben: natus in agro betthoron: ubi etiam in pace mortuus est et sepultus.

Incipit argumentum in eundem.

Iohel filius fatuel describit terram duodecim tribuum: cruce duco locusta ru bigine vastante consumptam: et post reuerſiones pluvie populi effusum spiritum sanctum super servos dei et ancillas: id est super centum viginti credentium nomina: et effusum iri in cenaculo syon. Qui centus viginti ab vno usque ad quinquagesimum paulatim per incrementa surgentes: quinquagesimum numerum efficiunt qui in psalterio mystice continentur.

Explicit argumentum.

Incipit Iohel propheta.

C. S. Propheta contra iudeos quatuor plagas: et excitat dormientes: ut videant futurum si bi malum et facerent: ut plangent: et ipse planget vastitatem terre sue.

Capitulum primum.

Ps. 117.

Mat. 11. b. r. 12.

Hebr. 4. d

Esaie. 1. c.

Luc. 17. b

1. Reg. 8. a.

Hebr. 1. d.

1. Reg. 8. a.

1. Reg. 8. a.

1. Reg. 8. a.

1. Reg. 8. a.

1. Reg. 8. a.

Ose 1. a.

Erbū dñi

qđ factū est ad iohel filiū
simeon. Audite hec senes
et aurib⁹ p̄cipite oēs hīra
tores terre! factū est iñ
die b⁹ vestris: aut in die
bus patrū v⁹ v⁹. Super
hoc filio v⁹o narrate et si

lī v⁹i filio suo: et filij eoz. qñtū aiter e. Residui
eruce cōedit locusta: et residui locuste cōedit bu-
ch⁹: et residui buchi cōedit rubigo. Epp̄gimini
ebul: flete et violate oīs qđ bibitis vinū in dulce di-
ne: qñ perit ab ore v⁹o. Senes em̄ ascēdit sup ter-
rā meā fortis et innūcrabilis. Dentēs ei⁹ vt dētes
leonis: molarēs ei⁹ vt catuli leonis. Posuit vi-
neā meā in desertū: sicū meā decorticauit. Au-
dās spoliavit eā et p̄dicatū facti sunt rami eius.
Plāge qñtū āgo accipiat sacco sup virū pubertat⁹
sue. Perit sacrificiū et libano de domo dñi luxet
sacerdotes ministri dñi. Depopulata ē regio: luxit
hum⁹ qñ deuastatū est triticū. Cōfusū est vinū
et elanguit oleū. Cōfusi sunt agricolae: violauerūt
vintores super frumētū vino et hoīdeo: qñ perit
messio agri. Et linea cōfusa ē et ficus elāgit: malo-
granat⁹ et palma et māli et ola ligna agri aruerūt
et cōfusū ē gaudiū a filiis holm. Accingite vos
et plāge facit dōres: violate ministri altaris. In-
gredimini cubate in sacco ministri dei mei: qñ in
terris de domo dei v⁹i sacrificiū et libano. Scifica-
te ieiuniū: vocate cetū cōgregate senes oēs habi-
tatores terre! domū dei v⁹stri: clamate ad dñm
A. a. a. dicit qñ ppe est dies dñi: qñ vastitas a po-
tente venit. Nunqđ nō corā oculis v⁹is alimēta
perierūt de domo dei v⁹i leticia et exultatio: Cō-
putruerūt in menta in stercore suo: demolita sunt
hoīrea: dissipata sunt apothecae: qñtū p̄sum est tri-
ticū. Quid igemuit alia: muerūt greges armē-
ti. Quid nō est pascua eis. Sed et greges pecoz dis-
perierūt. Ad re dñe clamabo qñ ignis cōedit spe-
ciofa deserti: hāma succēdit omnia ligna regiois.
Sed et destitit agri qñ area sitiens imbrē suscep-
erāt ad te qñ erigatū sunt fontes quarū: et ignis
deuorauit speciosa deserti.

C. S. Iubet dñs sonitu tubay p̄dicari aduen-
tū hostiū: quoz aduent⁹ describit vt crudelitas
hoīat ad p̄nam: bona p̄ma penitētib⁹ p̄mittit.
De missione sp̄s sancti: tpe passionis.

Ante tuba in syon: violate in mōte s̄-
meo. Consurberūt oēs habitatores terre:
qñ venit dies dñi: qñ post est dies tene-
bray et caliginis: dies nubis et turbis
et uali mane exp̄sum sup mōtes p̄p̄us mult⁹ et
fortis. Sitis ei nō fuit a principio et post ei nō e-
rit v⁹q in ānos gñatiōis et gñatiōis. Nū faciem
ei⁹ ignis vorat⁹ post eū exurēt hāma. Quasi hoī-
et volupat⁹ terra corā cor⁹ post eū solitudo desti-
neq est qđ effugiat eū. Quasi aspect⁹ equoz aspe-
ct⁹ eoz et qñ dētes sic current. Sicut sonit⁹ qđri-
ga sup capita montiū: exilit⁹ sicut sonit⁹ hāme
ignis deuorauit stipulā: velut p̄p̄o fortis p̄para-

tus ad filii. Et facie ei⁹ cruciabit⁹ p̄p̄o: oēs vult⁹
redigent in ollā. Sicut fontes current: qñviri bella-
tores ascēdent murā. Viri in vijs suis gradient⁹: et
nō declinabūt a semitis suis. Unusquisqđ fratrem
sui nō coartabit: singuli in calle suo ambulabunt.
Sed et p̄ fenestras cadent⁹ et nō demolient⁹. Virbey
igredient⁹ in muro current. Domos cōcēdent⁹: p̄
fenestras intrabūt qñ fur. Et facie ei⁹ contremuit
terra: moti sunt celi. Sol et luna obtenebrati sunt
et stelle retraxerūt splendore suū. Et dñs dedit vo-
cē suā ante facie exercit⁹ sui: quā multa sunt nimis
castra ei⁹: qñ fortis et facietia verba ei⁹. Magnus
em̄ dies dñi et terribilis valde. Et quis sustinebit
eū? Nūc qđ dicit dñs. Cōuertimini ad me in toto
corde v⁹ro: in ieiunio et fletu et in planctu: scindite
corda v⁹ra et nō vestimēta v⁹ra. Et cōuertimini ad
dñm deū vestrū: qñ benignus et misericors est pa-
tiens et multe mie et p̄stabilis sup malicia. Quis
scit si cōuertat⁹ et ignoscit et relinquat post se bñdi-
ctionē? Sacrificiū et libamen dño deo nō. Cani-
te tuba in syon: scificate ieiuniū: vocate cetū: gregē
gate poplū: scificate eccliam: coadunate senes:
cōgregate paruulos et suggentes vbeia. Egrediat⁹
atur sp̄s dñs de cubili suo: et sp̄s de thalamo suo.
Inter vestibulā et altare p̄loabūt sacerdotes mi-
nistri dñi et dicent. Parce dñe parce populo tuo:
et ne des hereditatē tuā in opprobriū vt dñent ei⁹
nationes. Quare dicit in p̄p̄o vbi est de⁹ eoz?
zelatus est dñs sup terrā suā: p̄cepit populo suo.
Et r̄sudit dñs et dixit populo suo. Ecce ego mittā vo-
bis frumētū vini et oleū et replebim⁹ in eis: et nō
dabo vos vltā opprobriū in gentib⁹. Et eū qđ ad
aqlone est p̄culat⁹ a vobis: et repellā eū in ter-
ram inuitā et desertā. Faciē eius corā mare ouen-
talis: extremū eius v⁹q ad mare nouissimū. Et
ascendet fetor ei⁹ et ascendet putredo ei⁹: qñ supbe-
egit. Noli timere terra: exulta et letare qñ magni
fcauit dñs vt faceret. Noli timere alia regio
nis: qñ germinauit speciosa deserti: lignū attu-
lit fructū suū: ficus et vinea dederūt virtutē suam.
Et sile sup exultate et letamini in dño deo v⁹ro:
qñ dedit vobis doctoz iusticiē et descendere faci-
et ad vos imbrē maturū et serotinū sicut in pun-
cipio. Et ipe bñf aere frumētū et redundabunt
torcularia vino et oleo. Et reddā vobis annos qñ
comedist locusta: buches rubigo: teruca. Fortitudo
mea magna quā misi in vos. Et comedetis ve-
scentes et saturabimini: laudabitis nomen dñi
dei vestri qđ fecit mirabilia vobiscū. Et nō p̄funde-
tur p̄p̄o me⁹ in sempiternū: sciet⁹ qñ in medio
ist⁹ ego sum. Et ego dñs de⁹ vester: nō est ampli-
us: nō cōfundet p̄p̄us mens in eternū. Et erit
post hec effusū spiritū meū sup oēm carnē et p̄-
phetabunt filij vestri et filie vestre. Senes vestri
somnia somnabunt et iuuenes vestri visiones vt
debunt. Sed et sup seruos meos et ancillas in die
bus illis effundā sp̄m meū: et dabo p̄digia in celo
et in terra sanguinē et ignē et vaporē fumo. Sol co-
uertet⁹ in tenebras: luna in sanguinē anteq ve-
niat dies domi magn⁹ et horribilis. Et erit oīs qđ
inuocauerit nomen dñi saluus erit: in montem
syon et in iherlm erit saluatio dicit dñs: in re-
siduis quos dñs vocauerit.

infra. 3. d.

p̄b. 85.

Ione. 3. d.
supia. c.

infra. 1. d.

infra eodē

Act. 1. g.

Prologus

C.S. De iudicio post conversionem iudeorum sub nolentem nodus per romanorum de vasa repli hirm posuerit in templo pacis: et de libertate populi tpe cyri vocant viui et mortui ad iudicia de sepulchris de felicitate et scorum de p'dicatione apostolorum: et fonte baptismi: et de vitione sanctuorum.

U. Ha ecce! dicit illis in tpe illo cum puer tero captiuitate iuda et hirm pgrega-
Quo oēs gētes et dēducit eos in vallē iō-
sabbat et discipulo cō eis ibi sup ppo-
meo et hereditate mea ihs q's discipulū in nationi
bō: et terrā meā diuiserūt: et sup ppsm meū miserūt
fontē. Et posuerūt puerū in p'stulo: puellā vē-
diderūt p vino ut biberēt. Hērū qd mlti et vobis
tyrū et sydon tois termin' palestinoz. Nūqd vi-
tionē vos red detis mibi: Et si vicissimi vos pira-
me cito velociter reddā vicissitudines vobis sup
caput vrm. Argenti ei meū et aurū iussitū et deli-
derabilia mea et pulcherrila inultisio in delubria
vra. Et filios iuda et filios hirm vēdidistis filijs
grecorū: ut iōge faceretis eos de finib' suis. Ecce
ego suscitabo eos de loco in i vēdidistis eos: et ue-
rā retributionē vram in caput vrm. Et vendā fili-
os vros et filias vras in manib' filioz iuda: et ve-
nūdabunt eos fabes gēti iōginq' dñs locut' ē
Et clamate hec in gentib' scificate bellū: suscite
robustos. Ascendāt oēs viri bellatores. Cōcidite
aratra vra in gladios: et ligones vros in lanceas.
Infirmi dicant: ego fortis sū. Et p'p'te et venite
oēs gētes de circuitu et pgregamini. Qui occidere
faciet dñs robustos tuos. Cōsurgāt et ascēdāt gē-
tes in vallē iōsabbat: ibi sedeb' ut iudicē omēs
gentes i circuitu. Mittite falces: qui maturauit mes-
si. Venite et decēdite: qui pleni estis tocular. Exu-
berant tocularia qui multiplicata ē malicia eoz.
Populi populi in valle passionis: qui iusta est dies dñi i
valle cōsultōis. Sol et luna obtenebiant sūt: et stel-
le retraherūt splendōē suū. Et dñs de syō rugiet
et de hirm dabit vocē suā. Et mouebunt celi et ter-
ra et dñs ipse populi sui et alicui nō trāsibūt p eā
asp'ius. Et erit in die illa stillabūt mōtes dulcedi-
nē: et colles sument lactē. Et p oēs riuos iuda ibūt
aqua: et fons de domo dñi egrediet: et irrigabit toi-
rentē spinā. Et egypte in desolatio erit: et iudaea
in desertū p'dictio. p eo q' inq' egerit in filios iu-
da: et effuderit sanguinē innocentē in terra sua. Et
iudaea in eternū habitabit et hirm in gñationē et
gñationē. Et mūdabo sanguinem eoz q's nō mū-
dauērūt et dñs cōmōiabit in syon.

CExplicit Jobel ppheta.

CIncipit plogus in Amos ppheta.
Haec res cui religione sollicitē emulare
nimo religionis amore puocat circa
pceptū legis moysi arrepto thuribulo
viri in bysionia libi scōi paralipomenon
ostendit sacerdotale officii psumere conat' est.
Quo eā rem terrorem in tēplo dei exortū cōstat
eius etiā zacharias ppheta meminit. Ante hūc
itaq' terrorem Amos ppheta tribus p'dicti re-
gis et tribus hiero bōs filijs iuda regis ihs in eas

gētes q' electioē pphense sunt trā dei ob eas cau-
sas quas mōiauit a futurā denūciat. et q' idē p-
pheta in sequētib' ait. Sup trib' ipeiantib' et sup
q'tuor nō cōuertit cū terrio p'tōz iudgētā deli-
bare posse significat: qd q'to eadē p'tā admittē-
tib' nec penitentiā nec iudgētā daturū annūciat
Nā p ignis sūstitudinē quē in p'dictas gentes imit-
tendū p'dicit: grāe atq' irremociabiles dei trā ad
euerionē earūdem ciuitatū pcessurū voluit de-
monstrare.

CItem alius plogus.

Quos ppheta pastor et rusticus et rubo-
rū moia distringens: paucis p'bis expli-
cari non pōt. Quis enī digne exp'mat
tria et q'tuor scelera damascenaz: tyru
idumeē filioz amō et moab et septio octauoz gra-
du iude et ihs. Vnic loquit ad vaccas p'gnes q' sūt
i mōte samarie: et rutturā domū maiore minoieq'
testat. Ipse cernit fictorū locustas: et statē dñm sup
murā iūti. vel ad amārītiē. et vncinū pomoz attra-
hentē supplitia p'tōz: et famē in terrā: famē
panis: neq' sūtū quē audendi p'bis dñm: nō bi-
rit p'ba s' p'bis. Amos p'lo ter p'at onust'. Vnic a-
mos spūali grā plen' pphetauit iter ceteros p-
phetas. Nō ē illos ipse erit ppheta s' etiā ali-
q' d'ppe nō poterat pphetes esse nisi pastoz ante
fuisse. Et ut etiā ruba sua clangit p singulos dies
erudiēs et docēs in ecclia. Inuitate ei vox olim
pphetaz. tāq' ruba spūales est p'dicas in ecclia p'm
q' scriptū est. Ascēde in mōte excelsus tu q' euāge-
lizas syō. exalta vocē tuā q' p'dicas ihs.

CIncipit alius plogus.

Hic amos ppheta et pastor nō fuit pas-
calis ppheta: quāq' et ille ppheta exi-
terit. Nam alijs ihs ille: alijs ille apud
hebreos scribit: q' differētia ihs apud
latinos nō habet: et ille fortis vel robust' hievero
a uulso ihs p'p'tat: qui loquit cōtra decē trib' q' per
idolatriā a cultu dei et a regno dauid erāt auulsi.
Fuit aut cognatio ei' ex oppido thecue qd sūt mi-
liarib' distat a bethleē: curā gerēs pecorū. Istan-
dine cāporū q' sunt p'imi oppido thecue in q'bus
huui arido atq' arenoso nūbi olim frugū gignit
f' vberimis pascuis abūdanā: idē cieta sunt
plena pastorib'. Et sterilitas terre p'p'tat pecorū
multitudine. Et hoc numero pastorū fuit Amos
iherit' f'mōis p'p'tat scia. Propheetauit aut ei' cū
p'p'tat q' iohel naum ionas osee et eliaf. Et al-
quātulū exouis ē pphettare anteq' eiasas. Ma-
xime aut cōtra decē trib' locut' ē paucā de duab'
iherit' et. Ihs ablatū de nūero pastorū misit dñs
viri in samaria pphetaret: quē amasias sacerdos
frequētē plagis afflixit: iude filr' ei' oylas recte
p tpa trāsfixit. Post hec semitū in terrā suā eue-
rus post aliquos dies dolores uenerunt: exprauit
sepulchra est cū patribus suis.

CExplicit plogus.

CIncipit Amos ppheta.

C.S. De vastitate decē tribu de vitione dñi
cōtra tres reges: quos nō cōuertit: captiuauit
et cōdugerunt captiuos de ihs cōtra filios amon
p diuisione.

Capituli. j.

Amos. 1. b
et. 1. a.

amos. 4. b
Ibid. 6. a

Ela. 4. c. b.

Apo. 14. b

supra. 2. c.
Ela. 13. b
Iste. 1. f.
Amos. 1. a

1. pal. 2. c.
1. ap. 14. b.

Verba amos

qui fuit in paffionib' thecuz: q' vi-
dit fup ifra el in dieb' oyle regis
iuda: z in dieb' hieroboaz filij to-
ao regis ifrael ante duos annos
terremotu'z dixit. dñs de syon
rugiet z de hierufalem dabit vo-

cem fuam. Et lucerunt fpeciofa paffionum: z eglic
camo' e'f' verter' carmeli. h'ec dicit dñs de'. Su-
per tribus fclerib' damafci fup quattuor nō cō-
uertam eū eo q' tritaurerūt in plaufrio ferreo
galaad. Et mittā ignē in domū azabē: deuota-
bit domos benadab. Et cōterā vetric' damafci: et
difpāā habitatoz de cāpo idole: z tenētē fclerū
de domo voluptatē: z trāfferet' p'p'lo f'rye cyrenē
dic' dñs h'ec dñs dñs. Sup trib' fclerib' gaze z
fup quattuor nō cōuertā eū eo q' trāfulerit' ca-
pitulātē perfectā vt cōcluderet eā in idumea. Et
mittā ignē in murū gaze z deuoiabit edes eius:
z difpāā habitatoz de agoro: z tenētē fclerū de
afcalone: z cōuertā manū meā fup acharon: z pe-
ribunt reliqui p'p'li fino:z dicit dñs h'ec dicit do-
minus. Sup tribus fclerib' t'p'ū et fup quattuor
nō cōuertā eū eo q' cōcluserit' capitulātē perfe-
ctam in idumea: nō f'nt recordati federis patrū
Et mittā ignē in murū t'p'ū: deuoiabit edes ei'.
h'ec dicit dñs. Sup tribus fcleribus edom z fu-
per quattuor nō cōuertā eū eo q' perfecutus fit
in gladio fratē fūū z violauerit mām ei' z tenue-
rit vira furoz fūū: z indignationē fūū f'ruauerit
vīq' ad finē. Mittā ignem in theman z deuoiabit
edes boze. h'ec dicit dñs. Sup tribus fclerib'
filioz ammon z fup quattuor nō cōuertam eū eo
q' diffecuerit p'ignatēz galaad ad dilatā dū ter-
minum fūū. Et succedā ignē in muro rabbath
z deuoiabit edes ei' in violatū in die belli: z in tur-
bine in die cōmotiōis. Et tibi melchon in captiui-
tatem: ipse z principes eius fimul: dicit dominus.
Et de p'nis dñi cōtra moab pio crudelitate
in motibus contra iudā ifrael pio contemptu legis
pio idolatria. de beneficiis dei et in gratitudine.
de destructione ifp'orum. 11.

123 **124** **125** **126** **127** **128** **129** **130** **131** **132** **133** **134** **135** **136** **137** **138** **139** **140** **141** **142** **143** **144** **145** **146** **147** **148** **149** **150** **151** **152** **153** **154** **155** **156** **157** **158** **159** **160** **161** **162** **163** **164** **165** **166** **167** **168** **169** **170** **171** **172** **173** **174** **175** **176** **177** **178** **179** **180** **181** **182** **183** **184** **185** **186** **187** **188** **189** **190** **191** **192** **193** **194** **195** **196** **197** **198** **199** **200** **201** **202** **203** **204** **205** **206** **207** **208** **209** **210** **211** **212** **213** **214** **215** **216** **217** **218** **219** **220** **221** **222** **223** **224** **225** **226** **227** **228** **229** **230** **231** **232** **233** **234** **235** **236** **237** **238** **239** **240** **241** **242** **243** **244** **245** **246** **247** **248** **249** **250** **251** **252** **253** **254** **255** **256** **257** **258** **259** **260** **261** **262** **263** **264** **265** **266** **267** **268** **269** **270** **271** **272** **273** **274** **275** **276** **277** **278** **279** **280** **281** **282** **283** **284** **285** **286** **287** **288** **289** **290** **291** **292** **293** **294** **295** **296** **297** **298** **299** **300** **301** **302** **303** **304** **305** **306** **307** **308** **309** **310** **311** **312** **313** **314** **315** **316** **317** **318** **319** **320** **321** **322** **323** **324** **325** **326** **327** **328** **329** **330** **331** **332** **333** **334** **335** **336** **337** **338** **339** **340** **341** **342** **343** **344** **345** **346** **347** **348** **349** **350** **351** **352** **353** **354** **355** **356** **357** **358** **359** **360** **361** **362** **363** **364** **365** **366** **367** **368** **369** **370** **371** **372** **373** **374** **375** **376** **377** **378** **379** **380** **381** **382** **383** **384** **385** **386** **387** **388** **389** **390** **391** **392** **393** **394** **395** **396** **397** **398** **399** **400** **401** **402** **403** **404** **405** **406** **407** **408** **409** **410** **411** **412** **413** **414** **415** **416** **417** **418** **419** **420** **421** **422** **423** **424** **425** **426** **427** **428** **429** **430** **431** **432** **433** **434** **435** **436** **437** **438** **439** **440** **441** **442** **443** **444** **445** **446** **447** **448** **449** **450** **451** **452** **453** **454** **455** **456** **457** **458** **459** **460** **461** **462** **463** **464** **465** **466** **467** **468** **469** **470** **471** **472** **473** **474** **475** **476** **477** **478** **479** **480** **481** **482** **483** **484** **485** **486** **487** **488** **489** **490** **491** **492** **493** **494** **495** **496** **497** **498** **499** **500** **501** **502** **503** **504** **505** **506** **507** **508** **509** **510** **511** **512** **513** **514** **515** **516** **517** **518** **519** **520** **521** **522** **523** **524** **525** **526** **527** **528** **529** **530** **531** **532** **533** **534** **535** **536** **537** **538** **539** **540** **541** **542** **543** **544** **545** **546** **547** **548** **549** **550** **551** **552** **553** **554** **555** **556** **557** **558** **559** **560** **561** **562** **563** **564** **565** **566** **567** **568** **569** **570** **571** **572** **573** **574** **575** **576** **577** **578** **579** **580** **581** **582** **583** **584** **585** **586** **587** **588** **589** **590** **591** **592** **593** **594** **595** **596** **597** **598** **599** **600** **601** **602** **603** **604** **605** **606** **607** **608** **609** **610** **611** **612** **613** **614** **615** **616** **617** **618** **619** **620** **621** **622** **623** **624** **625** **626** **627** **628** **629** **630** **631** **632** **633** **634** **635** **636** **637** **638** **639** **640** **641** **642** **643** **644** **645** **646** **647** **648** **649** **650** **651** **652** **653** **654** **655** **656** **657** **658** **659** **660** **661** **662** **663** **664** **665** **666** **667** **668** **669** **670** **671** **672** **673** **674** **675** **676** **677** **678** **679** **680** **681** **682** **683** **684** **685** **686** **687** **688** **689** **690** **691** **692** **693** **694** **695** **696** **697** **698** **699** **700** **701** **702** **703** **704** **705** **706** **707** **708** **709** **710** **711** **712** **713** **714** **715** **716** **717** **718** **719** **720** **721** **722** **723** **724** **725** **726** **727** **728** **729** **730** **731** **732** **733** **734** **735** **736** **737** **738** **739** **740** **741** **742** **743** **744** **745** **746** **747** **748** **749** **750** **751** **752** **753** **754** **755** **756** **757** **758** **759** **760** **761** **762** **763** **764** **765** **766** **767** **768** **769** **770** **771** **772** **773** **774** **775** **776** **777** **778** **779** **780** **781** **782** **783** **784** **785** **786** **787** **788** **789** **790** **791** **792** **793** **794** **795** **796** **797** **798** **799** **800** **801** **802** **803** **804** **805** **806** **807** **808** **809** **810** **811** **812** **813** **814** **815** **816** **817** **818** **819** **820** **821** **822** **823** **824** **825** **826** **827** **828** **829** **830** **831** **832** **833** **834** **835** **836** **837** **838** **839** **840** **841** **842** **843** **844** **845** **846** **847** **848** **849** **850** **851** **852** **853** **854** **855** **856** **857** **858** **859** **860** **861** **862** **863** **864** **865** **866** **867** **868** **869** **870** **871** **872** **873** **874** **875** **876** **877** **878** **879** **880** **881** **882** **883** **884** **885** **886** **887** **888** **889** **890** **891** **892** **893** **894** **895** **896** **897** **898** **899** **900** **901** **902** **903** **904** **905** **906** **907** **908** **909** **910** **911** **912** **913** **914** **915** **916** **917** **918** **919** **920** **921** **922** **923** **924** **925** **926** **927** **928** **929** **930** **931** **932** **933** **934** **935** **936** **937** **938** **939** **940** **941** **942** **943** **944** **945** **946** **947** **948** **949** **950** **951** **952** **953** **954** **955** **956** **957** **958** **959** **960** **961** **962** **963** **964** **965** **966** **967** **968** **969** **970** **971** **972** **973** **974** **975** **976** **977** **978** **979** **980** **981** **982** **983** **984** **985** **986** **987** **988** **989** **990** **991** **992** **993** **994** **995** **996** **997** **998** **999** **1000**

natorum bibeat in domo dei sui. Ego autē exter-
minauit amorem a facie eo: cui' altitudo cedro-
rum altitudo eius: fons ipse quasi quercus. Et
contrig' fructū eius defug' radices eius subter.
Ego sum qui ascēdere vos feci de terra egypti.
z eduxi vos in desertū quadraginta annis vt possi-
deretis terrā ammorei: et fuscitauit de filijs vris
in prophetas: de iunenib' vestris nazareos. Nū-
quid nō ita est filij israel dicit dñs: Et propina bi-
tiazareis vinū z prophetas mandabit: dicen-
te ne prophetent. Et ego stridēdo subter vos
sicut stridet plaustrū onustū feno: et peribit fuga
a veloce: z fons nō obtinebit virtutē suā: z robu-
sus nō saluabit aliam suā: et tenēs arcū nō stabit
z veloc' pedibus suis nō saluabit. Et ascēsi equi
nō saluabit aliam suā: z robu'z coide inter eos
nudus effugerit in illa die: dicit dñs.

C.S. De p'nis discordanū. de vīis dñi cōte-
ptio. de iniquitatibus. de destructione israel pio
idolatria z delictis. 11.

Audite verbas qd locutus est dñs super
vos filij israel: oēs cognationē quā
eduxi de terra egypti dicit dñs. Tanrūmo
dovos cognoui ex omnib' cognationib'
terre. Idcirco visitabo fup vos omē iniquitatē
vestras. Nūquid ambulabāt duo pariter nisi cō-
generit eis? Nunquid rugiet leo in saltu nisi ha-
buerit prēdā? Nūquid dabit catulus leōis vocē
de cubili suo nisi aliquid apprehenderit? Nunquid
cadet auis in laqueis terre abiq' aucupet? Nūquid
aufertur laque' de terra ante qd quid ceperit? Si
clanget tuba in ciuitate z populi nō expauescit?
Si erit malū in ciuitate qd dñs nō fecerit. Et nō
faciet dñs de' verbū nisi reuelauerit secretū suū
ad suos suos p'phetas. Leo rugiet qd nō timebit?
Dñs de locut' ē qd nō p'phetabit? Auditis faciet
in edib' agoro z i edib' terre egypti: dicit dñs.
Congregamini sup mōtes samarie z videte infan-
tias multas in medio eius: calūniā patētēs in pene-
trali bus ei'. Et nescierit facere rectū dicit dñs.
Ite farrisantes iniquitatē z rapinas in edib' suis
propterea h'ec dicit dñs de'. Tribulabit z circu-
letur terra: z detrahēt ex te fortitudo tua z diripi-
entur edes tue h'ec dicit dñs. Quomodo si eruat
pastos de eo leonib' duo crura aut extremū auri-
cale: sic eruent filij israel qd habuerūt in samaria
in plaga lectuli z in damafci grabato. Audite z con-
testamini in domo iacob dicit dñs de' exercitū.
In die cl' visitabo cepero p'uaricationes isrl
super euz visitabo z super altaria bethele: z ampu-
tabuntur cornua altaris z cadēt in terrā. Et per-
curiam domū hyemalē cū domo estiuā: peribit
domus eburnē z dissipabūtur edes multe dicit
dominus.

C.S. De p'nis optimatum siue typo vacca-
rum pinguliam. de duricia populi: q' sepe nō pe-
nit. 11.

Audite verbas hoc vacce pingue q'
estis in monte samarie: q' calūniā fa-
cis egēie z cōstringitis pauperes:
q' dicitis dñs vestro asserit z bibe-
mus. Iurauit dñs de' in sancto suo: q' ecce dies
venient sup vos z leuabūt vros in cōtie: et reliquos

Hn. 3. d.

D

A

Job. 6. a.

B

C

D

A

Amos

vras tolle feruētib⁹. Et p apturas eribitis alfa
 cōtra alterū. Et pyciem in armon dicē dñs. Uēte
 ad berbel et imple agite ad galgalā et mltiplicate
 purgationē. Et offerte manevicias vras trib⁹
 dieb⁹ decla vras et sacrificatē de fermētō laudē
 et vocate volūtaras oblationē et annūciatē. Sic
 em volūstis filij israel dicit dñs de⁹. Unde ego
 dedi vobis sup oīd dentū in cunctis vībibus ve
 stris: et indigētā panū in omnibus locis vestris:
 et nō estis reuerſi ad me dicit dñs. Ego quoq pio
 hūmī a vobis ibi cū adpuc tres mēces supesset
 vīp ad messēm: plus sup vñā ciuitatē et sup alte
 ram ciuitatē nō pluit. Paravna opulenta est: para
 sup quā nō pluit aruit. Et venerūt due et tres ciui
 tates ad vñā ciuitatē ut biberēt aquā et nō sunt fa
 tiate: et nō rediſtis ad me dicit dñs. Percussit vos
 in vento viēte: et in aurigine multitudinē hoīo
 rum vestroz: vinea p veltaz soluetur vñā et hīce
 tavā comedūt cruca: et nō rediſtis ad me dicit do
 minus. Misi in vos mortē in via egypti: percussit in
 gladio lucenes vestros vīp ad captiuitatē equo
 rū vestroz: et a cedere fecit putredinē castroz p vfo
 rū in naves vestras: et nō rediſtis ad me dicit dñs
 Subuerit vos sicut subuerit dñs sodomā et go
 morā: et facti estis sicut torris rapus ab incendio et
 nō rediſtis ad me dicit dñs. Et nūp propter hēc
 faciā tibi israel. Postq autē hēc fecero tibi ppara
 re in occursum dei tui israel. Ecce formās mō:
 tico et creans vētū et cūctās hōī eloquiū suū faci
 ens matutinā nebulā et gradū sup excelsa terre
 dñs de⁹ exercitū nomen eius.
 Et C. S. De plāgā perpetuā captiuitatē israel p
 idollis reuocat et monet querere dñm: cōmōans
 penas de trib⁹ afflictionē iude. De reprobatiōe
 fctiuitatē et sacrificiorū. De p dalarā ipsoz. v.
 Audite verbū istud qō ego leuo sup vos
 plāctū. Dom⁹ isrl cecidit et nō adiciet
 ut resurgat. Virgo isrl plecta est in ter
 ram suā: et nō est qui suscitet eaz: qī hēc
 dicit dñs deus. Virgo de qē egrediebātur mille
 relinquent in ea centū et de qē egrediebant cētū reli
 quent in ea decem in domo israel: qī hēc dicit dñs
 de⁹ domui israel. Querite me et inuenietis: et nolite
 querere berbel. In galgalā nolite intrare: et ber
 sabee nō trāſibitis: qī galgalā captiua ducet: et be
 rbel erit inuitis. Querite dñm et inuenietis: ne forte
 cōbūrat vī ignis dom⁹ ioseph et deuorabit: non
 erit q extinguat berbel q cōuerſitū in absynthiū
 iudiciū: iusticiā in terra relinquitis: faciētē arcu
 rū et onitē et cōuerſentē in mane tenebras et dies
 in nocte mutant. Qui vocat aquas maris et effū
 dit eas sup faciē terre: dñs nōmē est ei⁹. Qui sub
 ridet vastitatē sup robustū et depopulationē sup
 potētē assert. Quio habuerit complētē in po
 ta: et loquentē pfecte abominati sunt. Idcirco pio
 eo q diripiebat paupere et p dā electā tollēba
 tis ab eo dom⁹: quadro lapide edificabitis et non
 habitabitis et eis: quadras plātabitis amātiſsimas
 et nō bibetis vinū eaz: qī cognouit multa scelera
 vñā et foris peccata vñā. Uhoſes iusti accipietes
 mun⁹: et paupere depumētes in porta. Ideo pin
 dens in repōie illo tacebit: tēp⁹ malū est. Et ue
 rite bonū et nō malū vī vīat: et rite bonū et ex

citum vobiscū sicut dixisti. Adite malū et diligite
 te bonū: cōstituite in porta iudiciū: si forte mife
 reat dñs de⁹ exercitū reliquis ioseph. Propter
 ea hēc dicit dñs de⁹ exercitū dñator. In oib⁹ pla
 reis plāctus: in cūctis q foris sunt dicet vete et
 vocabat agricolā ad incurt et ad plāctū eos q fcti
 plāgere. Et in oib⁹ vīs erit plāctus: qī ptransib
 in medio tui dicit dñs. Ule desiderāb⁹ diem dñi
 Ad quid cū vobis. Dices dñi ista tenebre et nō lux
 Ad quid si fugiat vir a facie ledōis et occurrat ei vīp
 et ingrediat domū: et in nītaf manu sua sup parietē
 et: et mox eat ei coluber. Nūquid nō tenebre dies
 dies: et nō lux et caligo: et nō spīdo: in ea: Ad d. p.
 ieci festiuitates vras: et nō capiā odorē ceruū vīo
 rum. qī obtrulicis michi hōi locaustomata et mu
 nera vestra nō sūcpiā: et vota pinguū vestroz
 nō respiciā. Aufer a me tumulū carminū tuoz et
 cāctia ipse tue nō audiat. Et reuelabit qñ aqua lu
 diciet iusticiā qñ torres fortis. Nūquid hostias
 et sacrificiū obtrulisti michi in deserto quadragi
 ta annis dom⁹ isrl: et postasti taber naculū mo
 loch deo vīo: et imaginē idolo vīo vestroz pas⁹ dei
 vīi rēpha: figuras qō fecisti vobis adoiare eas.
 Et migrare vos faciā trās damascū: dicit dñs de
 us exercitū nomen eius.
 Et C. S. Cōtra pīmates populo p deliciōſos de
 vastatione et interitu iude et isrla ei qui dominum
 cogunt naturam mutare.
 V. vobis qui opulenti estis in syon et cō
 sidatis in mōte samarie: optimates ca
 pta populoz: ingredites pompeie
 domū israel. Trāſite in calanē videre
 et tū inde in emath magnam: et descēdite in gery
 palestino: et ad optima quoq regna hoīum si la
 tio terminus eoz termino vīo est. Ad d. separati
 estis in diē malū: et appropinqtis solo iniquitatis.
 Qui dormitis in lectis eburneis: iaciuntis iſtra
 tis vestris. Qui comeditis agnū de grege et vitu
 los de medio armēt: q canitis ad vocē pīalerit.
 Sicut bauld putauerūt se habere vasa canticib⁹
 bentes vinū in pīaliis et optimovngtō delibū
 it: et nībīl patiebant sup optimō ioseph. Adnapio
 pter nūc migrabāt in capite trāsmigrātis: et aue
 retur factio iaciulentis. Iurati sūt dñs in aīa
 sua: dicit dñs de⁹ exercitū. De testō ego superbi
 am iacob: domos ei⁹ odit: et rā dā ciuitatē cū bi
 bitatorib⁹ suis. qī si reliqui fuerint decē viri in do
 mo vna et tps mouent. Et tollit eū propinq⁹ su⁹
 et cōburet eū et effert ossa de domo: dicit ei qui
 in penetrabilibus dom⁹ est. Nunquid adpuc est pe
 nes te: et respondebis. Sinit eis. Et dicit ei. Ta
 ce et nō recorderis noīis dñi. Ad d. ecce dñs manda
 uit: percutiet domū maiore ruinā: et domū mio
 rem scilicet. Nūquid currere quēt in perris
 equi aut arari pōt bubalis: et mīn conuertitū in
 amaritudinē iudiciū: et fructū iusticie et absinthiū
 q letamini in nībīl q dicitis. Nunq dñs in foris
 dine nīa assumpsim⁹ nobis conua: ecce em su
 ſcribo sup vos dom⁹ isrl. Dicit dñs de⁹ exercitū
 gentem: et cōteret vos ab introitu emath vīp ad
 torrentem deserti.
 Et C. S. De captiuitate isrl p assyrios: et iude per
 nabuchodonosor. De trulla cōmetarij. De amalia

Psal. 96.
 Roſon. 11. c.
 E

S

Eccl. 1. d.

malac. 1. d.

actu. 7. c.

Luce. 1. d.

Isa. 51. d.
 infra. s. d.

B

C

De. 9. c.

B

infra. 9. d.

ſopho. 1. c.

D

facerdote contradicente amos.

vij.

Ecce ostendit michi dñs deus. Et ecce si
cui locuste in principio germinantibus
serotini imbui: et ecce serotini post
nonem regis. Et factus est cum cōsum

et tenebescere facia terrā in die lūmis. Et cōuer-
tam festiuitates vestras in luctū: et oia cantica ves-
stra in planctū. Et inducā sup omne dorsum vrm
saccā: et sup oīe caput caluitiū. Et ponā eā quasi
luctum vnigenitū: nouissimā eius quasi diē ama-
rum. Et ecce dies veniūt dicit dñs: et emittā famē
in terrā: et nō famē panis neq sūm aque fed au-
diendi verbum dñi. Et cōmoueunt a mari vs-
q ad mare: et ab aqualione vsq ad orientem circu-
ibunt querētes verbum dñi et non inuenient. In
die illa deficiēt virgines pulchre et adolefcentes in
siti qui iurāt in delicto famariē: et dicit. Vltit de
vultus dan: et viuit via derisabē. Et cadent et nō re-
surgunt vltra.

Tobie. 2. b
1. mach. 2. e

Ecce de excidio templi tribus propter auari-
tiam picipiū. q dñs cōprehendit fugientes et na-
tiones hominū non attendit: sed moies eius de
tempore resurrectionis instaurantis ecclesie. de
predicatoribus qui plantauerunt ecclesias. et ipsi
in ecclesia plantabuntur.

Vidi dominū stantem super altare. Et
dixit percutere cardinem et commouen-
tium super liminaria. Auaricia em in ca-
pite omnium: nouissimum eorū in gla-
dio interficiam. Nō erit fuga eis: et qui fugerit ex
eis non saluabitur. Si descenderint vsq ad infer-
num inde manus mea et educet eos: et si ascende-
runt vsq ad celus inde detrahā eos. Et si absco-
diti fuerint in vertice carmelini: de scrutina aufer-
am eos. et si celauerint se ab oculis meis in pro-
fundo maris: ibi mandabo serpenti et mordebit
eos. Et si abierint in captiuitates eorū inimici
suis ibi mandabo gladio et occidet eos. Et ponā
oculos meos super eos in malum et non in bonū
Et dominus deus exercituum qui tangit terram
et tacebit: et lugebunt omnes habitantes in ea.
Et ascendet sicut riuus omnis: defluet sicut flu-
uius egypti. Qui edificat in celo ascensionem su-
am: et fasciculum suum super terrā fundauit. Qui
vocat aq̄as maris: et effundit eas super faciem
terre. Dominus nomen eius. Nunquid non vi-
sisti ethiopum vos esse michi filij israel ait do-
minus: Nunquid non israel ascendere feci de terra
egypti et palestinos de capadocia et syrios de cy-
riner: ecce oculi domini desuper regnū peccā-
et contram illud a facie terre arcumatem con-
terēs nō contrā domū iacob dicit dominus. Ec-
ce enim mandabo ego et concutiam in omnibus
gentibus domum israel sicut concutitur triticum
in cribro et non cadet laquilla super terram. In
gladio morientur omnes peccatores populi mei
qui dicunt non appropinquabit et non veniet sup
nos malum. In die illa suscitabo tabernaculū da-
uid: quod cecidit et reedificabo aperturas muro-
rum eius et ea que conuerant instaurabo. Et re-
edificabo eum sicut in diebus antiquis: vt possi-
deant reliquias iudum et omnes nationes: eo q
innotatum sit nomen meum super eos dicit dñs
faciens hec. Ecce dies venient dicit dominus et
comprehendit aratos messorem: et calcato vne
mitrentem semen. Et stillabunt montes dulcedi-
nem: et omnes colles culti erunt. Et conuerā ca-
ptiuitatem populi mei israel et edificabo ciui-

12.

13.

13.
hies. 4. 4. c.

supia. 5. c.

14.

Act. 15. c.

15.

10 hel. 3. d.

infra eodē

16.
supia eod.

supia. 8. a.

17.

18.

19.
supia. 7. b.

20.

supia. 6. c.

21.

Ecce ostendit michi dñs deus ecce vici-
nus pomorum. Et dicit. Quid tu vides
amos? Et dicit. Vācuius pomor. et dicit
dñs ad me. Vācuius finis super populus
meū israel. Nō adiciā vltra vt pertransiā eū. Et
stridebunt cardines repli in die illa dicit dñs de
Iudici morientur. in oī loco pioīciatur silentium
Audite hoc qui confertis pauperē. et defecere fa-
citis egenos terre dicentes. An trāsiit messio et
venundabim? merce et sabbatū et aperim? fru-
mentū vt imminuam? mēsurā et augeam? siciam.
et supponam? statere et dolosa vt possideam? in
argēto egenos: et pauperes p calciamentis et quis-
quillas frumētū vendam. Parauit dñs in ius-
ticiam iacob si oblit? fuero vsq ad fines oīa opera
eorū. Nūquid sup isto non cōmouebitur terra: et
lugebit oīe habitator ei? Et ascendet quasi flui-
us vniuersus: et elietur defluet quasi riuus egypti.
Et erit in die illa dicit dñs: occidet sol meridie

rates deserat: et habitabunt et plantabunt vine
as: et bibent vinum earum: et faciet hortos et co
medent fructus eorum: et plantabo eos super hu
mum suum: et non euellam eos ultra de terra sua
quam dedi eis: dicit dominus deus.

¶ Explicit amos propheta.

¶ Incipit piologus in Abdiam
propheta.

Iacob patriarcha habuit fratrem esau
qui ob roborem corporis sui edom he
braica lingua appellatus est: quod lare
sanguineus dicitur. Is memora^{ti} fra
trem suum qui israel nome accepit graui odio
commotus interimere conatus est. Quia de cau
sa omnes qui populum israel. i. filios patriarche
iacob predicti esau odium imitati persecuti sunt:
esau et edom appellati sunt. Et quia populus isra
el de captiuitate chaldeorum per cyram regem per
sarum regis dei reuocatus in hierusalem ab alio
regno grauitur afflictus atque oppressus est: adeo
hoc regnum quod mox esau predictum populus
persecutus est: per denunciationem ab die pphete
te increpat: quod non in indignatione sed sua
virtute populum super aris gloriabatur. De quo
regno olim per dauid in psalmo. cxxvi. dictum est.
Memoriae domine filium edom in die hieru
salem. Nam reliqua lectione comprehensa futuris
in gentes iudicis ob causa lectione compiehe
sas regnumque dei in populo israel significat. Ide
briel hunc dicunt esse qui sub rege samarie achabi
et impiissima lezabel paui centum prophetas in
specubus qui non curauerunt genua ante baal.
et de septe milibus erat quos belias arguit igno
rasse. Sepulchrum quos et viis bodie cum mau
seolo helisei prophete et baptiste iohannis in se
baste ueneratione habetur: que olim samaria di
cebatur. hunc herodes rex antipatri filius in ho
noie augusti cesaris greco nomine vocauit augu
stam. hinc igitur qui centum prophetas pauperat
accepti gratiam prophetalem: et de buce exerci
tus fuit dux ecclesie. Tunc in samaria paruū gre
gem pauperatū in foro obieci pascit eccle
sias. Et sicut thebanus coniam meruit passio
nis sic hic de seruaturus dei cum paulo apostolo no
mine gloriatur. quia abdias seruus domini in no
stro sonat eloquio.

¶ Explicit piologus.

¶ Incipit argumentum.

Abdias dicit interpretatur seruus domini per
sonat contra edom: sanguinem: terrenūque
fratrem fratris quoque iacob semper emulum ha
bita percussit spirituali.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit abdias propheta.

¶ C. S. Edom propter superbiam desecratur va
statur per nabuchodonosor propter interfectio
nem et iniquitatem in fratrem suum de causis pio
pter quas edom captiuitur de resurrectione in
deorum de ryo. de dilacione predicationis. et de
sublectione populozum.

¶ Cpmj.

Isio ab

dic. Hec dicit dñs
deus ad edom. Audi
tu ad audiū? a dñs:
et legasti ad gētes
misi. Surgite: et cō
furgam: a duersum
eum in peliuz ecce
paruū dedi te in
gentib⁹ contēptibi
liatu es valde. Su

gbla cordis tui exultit et hīantē i celsis: petrarū
exultantem solum tuum. Qui dicit in corde tuo.
quis detrahet me in terram? Si exaltatus fueris
vt aquila et si inter sydera posueris nidum tuum:
inde detrahā te dicit dominus. Si fureo intro
issent ad te illi latrones per noctem: quomodo cō
ticiuisses? Nōne furati essent iusticia tibi? Si
vindictatores introissent ad te: nunquid saltem
racemū reliquissent tibi? Quomodo scrutati sūt
esau. Inuestigauerunt abscondita eius. Vsq; ad
terminum emiserunt te et omnes viri federtis tui
illuserunt tibi. Inualuerunt aduerſum te viri pa
cis tue. Qui comedunt tecum: ponēt insidias sub
ter te. Nō est prudentia in eo. Nunquid nō in die
illa dicit dominus: perdam sapientes de idumea
et prudentiam de monte esau: et timebunt fortis
tui a meridie vt iteret vir de mōte esau? Prop
infectionē et ppe lūqatē in fratre tuo iacob: ope
riet te pfusio: et peribis in eternū. In die cum fla
res aduerſus eum: quando capebāt alieni exerci
tum eius: et extranei ingrediebantur portas ei
us: et super hierusalem mittebāt fontem: tu quo
q; eras quasi vnus ex eis: et non despicias in die
fratris tui: in die peregrinationis eius: et non le
taberis super filios iuda in die perditionis eorū
et non magnificabis os tuum in die angustie. Ne
q; ingredieris positam populū mei in die ruine eo
rum: neq; despicias et tu in malis eius in die vasti
tatis illius et non emittas aduerſus exercitum
eius in die vastitatis illius: neq; stabis in erub⁹
vt interficias eos qui fugerint: et non concludas
reliquos eius in die tribulationis: quoniam iuxta
est deo domini super omnes gentes. Sicut feci
st: fiet tibi: retributionem tuam conuertam in ca
put tuum. Quomodo enim didisti super montes
sanctum meum: bibent omnes gentes lugiter: et
bibent: et absorbēbunt et erunt quasi non sint. Et
in monte syon erit saluatio et erit sanctus: et possi
debis domos iacob eos qui se possedant: et erit
domus iacob ignis: et domus ioseph flamma: et
domus esau stipula: et succenduntur in eis et de
uorabunt eos: et non erunt reliquie domus esau:
quia dominus locutus est. Et percutiābunt bē d
ad austrum sunt montem esau et qui in campelli
bus phylisim: et possidebunt regionem eiram et
regionem samarie et beniamin possidebit ga
laad: et transmigratio exercitus cuius filioz iust
omnia loca ebananeorum vsq; ad fārepā: et trā
migratio hierusalem que in bōfio est possidebit
ciuitates austrī. et ascendent saluatores in mons

Gen. 25. b.

Gen. 27. g.

1. ed. 1. b.

3. re. 18. c.

Rom. 11. a.

Act. 6. c.

et. 7. g.

B
1. c. 4. 9. b.

C
esale. 2. 9. c.
1. c. 4. 9. c.

D

E

F

G

tem syon iudicare montes esau: erit dñs regnū.

¶ Explicit ab dñs propheta.

¶ Incipit prologus in Jonam propheta.

Ionā sanctū debet affirmatū fuisse mulierū vidue faretane quē hely as ppheta motū fuscitauit: matre postea dicte ad eū Hāc cognoui qd vir dei es tu: verbū dei in oie tuo veritas est. Ob hanc etiā causam ipm puerū sic vocant amathi. Amathi enī in nra lingua veritate sonat. et ex eo qd verum hely as locutus est ille qd fuscitatus est filius esse dñi veritatis. Ideo de veritate colūba nascit: qd ionas colūba sonat. In condēnationē autē isrl' ionas ad gēte mittit: qd nīnue agente penitētiā isrl' illi in malicia perseuerat. Et poibz quippe die roboam regis israhel qui deo derelicto cū populo suo in samaria idoli sacrificabat ionā ppheta tam fuisse quartū liber regū indicat. In cū ppheta illuminante pctores ciuitatis Ninive dei miam cōsecuturos videret: ne falsa predicare videret: ad denūciādū interitū eiusde ciuitatis ire nolebat. Hāc sicut de ad abas de ipierate sodo motū gomorreoe locut' est: clamor sodo motū s gomorreoe peruenit ad me: ita et de nīnue dicit: qd ascēderit clamor malicie ei' ad deum. Et qd sentētia dei de sodo miam facia minime reuocata ē ita et ionas aduersum nīnue plātā sententiā reuocari nolebat: diuine dispensationis ignar' qui salutē hoim ad se cōuertētū magis vult qd interitum. Hoc illi acciderat qd et sancto helys: qd filius unanimitis mulierū motū ignorauit. Ideo a cōspectu dei fugere se ionas putabat: humani aliqd passus dicte dñs. Quō ibo a spū tuo: et quo a facie tua fugiam.

¶ Explicit prologus.

¶ Incipit argumentum.

Ionas colūba pulcherrima naufragio suo passionē dñi pfigurat: mīdū ad penitētiā reuocat: et sub noie nīnue salutē gētū denūciat. ¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit prologus.

¶ Incipit argumentum.

Ionas colūba pulcherrima naufragio suo passionē dñi pfigurat: mīdū ad penitētiā reuocat: et sub noie nīnue salutē gētū denūciat.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit prologus.

Ionas colūba pulcherrima naufragio suo passionē dñi pfigurat: mīdū ad penitētiā reuocat: et sub noie nīnue salutē gētū denūciat. ¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit prologus.

¶ Incipit argumentum.

Factum

est verbū dñi ad ionā filiū amathi dicēs. Surge et va

de in nīnūm ciuitatē grā

demz p dīca in ea: qd ascen

dīt malicia ei' corā me. Et

surrexit ionas vt fugeret

i tharsis a facie dñi. Et de

scendit ioppen et inuenit nauē eūte in tharsis. Et dedit nauū ei' et descendit in eam vt iret cū cio in tharsis a facie dñi. Dñs autē misit ventū magnū in mare: et facta est tēpestas magna in mari: et natus periclitabā cōteri. Et timuerūt naute et clamauerūt viri ad deū suū: et miserūt vasa qd erāt in nauī in mare vt alluauerē ab eis. Et ionas cōfessū ē ad interiora nauis: et dormiebat sopore grau

Et accessit ad eū gubernator et dixit ei. Quid tu sopore depumeris? Surge inuoca deū tuū: si for te recogitit deū. De nobis et nō percam'. Et dixit vir ad collegā suū. Venite et mittam' fontes: et sciamus quare hoc malū sit nobis. Et miserūt fontes. Et cecidit sors sup ionā. Et dixerūt ad eū. Audi: causa nobis cui' causa malū istū sit nobis: qd est op' tuū: qd terra tua: et qd vas: et qd ppho es tu? Et dixit ad eos. Ihi ehus ego sum et dñm deum celi ego timeo: qui fecit mare et aridā. Et timuerūt viri timore magno et dixerūt ad eū. Quid hoc fecit? Cognouerūt enī viri qd a facie dñi fugeret: qd indicauerat eis ionas: et dixerūt ad eū. Quid faciemus tibi: et cessabit mare a nobis? Quia mare ibat et intumescerebat sup eos. Et dixit ad eos. Colite me et mittite in mare et cessabit mare a vobis. Sed enī ego qm' propter me tēpestas hec grauādis venit super vos. Et remigabāt viri vt transirentur ad aridā et nō valebāt: qd mare ibat et intumescerebat sup eos. Et clamauerūt ad dñm et dixerunt. Quiesce deū ne percam' in ala viri ist' et ne des sup nos sanguine innocētē: qd tu domie sicut voluisti fecisti. Et tulerūt ionā et miserūt in mare: et stetit mare a ferro suo. Et timuerūt viri timore magno dñm: et immolauerunt hostias domino: et voverunt vota.

¶ C. S. Absorptus a cete clamatur ad dominum. et additur et eorum.

Et comparauit dñs piscem grāde vt deglutiret ionā. Et erat ionas in vētre pīscis trib' dieb' et trib' noctib'. Et orauit ionas ad dñm dei suū de ventre pīscis. Et dixit. Clamant de tribulatione mea ad dñm et exaudi me. De vētre inferi clamaui et exaudi: sicut vocē meā. Et pīcisti me in profundū in corde maris: flumē cūch dedisti me. Deo iurgites et ius tuū sup me trāserūt. Et ego dñi. Abieci' sum a cōspectu oculorū tuoꝝ. Veritatem rursus video tēpū sanctū tuū. Cūch de dñm me a qd vīq' ad alam: ab ipso vallauit me: pelag' operuit caput meū. Ad extrema montū descendit: terre veteo cōcluserūt me in eternū: et subleuabis de corruptione vitā meā dñe de me. Cū angustiare ē in me ala mea dñi recordat' sum: vt ventat a te oratio mea ad tēpū sanctū tuū. Cū custodiunt veritates frustra mīam suā derelinquit. Ego dñe in voce laudis imolabo tibi quēcūq' voui reddāz p salutē mea dñs. Et dixit dominus pīci. Et euo multū ionam in aridam.

¶ C. S. Ierū ionas mittit in nīnūm predicari p dīcat: penitet ppho: dñs mīseret.

Et factū est verbū dñi ad ionā secundo dicēs. Surge et va de in nīnūm ciuitatem magnā et p dīca in ea p dīcatio nem qd ego loqui et te. Et surrexit ionas et abiit i nīnūm iuxta verbū dñi. Et nīnue erat ciuitas magna tūtere trium dierū. Et cepit ionas introire ciuitatē itiner et diei vni'. et clamauit et dixit. Adhuc quadragesima dies et nīnue destruetur. Et crediderūt viri nīnūte in dñō et p dīcauerūt ieiunio: et vestit sūm saccie a maiore et qd minore. Et peruenit verbū ad regē nīnue. Et surrexit de solio suo et abiecit vestimentū suūz

3re.17.c.d

4re.14. f.

Gene.18.c.

Jone.1.a.

Eze.33.

4-reg.4.d

p.119.

Gene.18.b.

C

D

Deut.1.1b

4

Math.12.c

p.119.

B

C

D

A

B

math.12.d.

Luce.11.d.

C

a se: et indutus est sacco et sedit in cinere et clama-
uit et dixit in ninive ex ore regis et principii ei? di-
cens: dolores et tumēta et boues et pecora nō gustē-
dū nec pascant: et aqua nō bibat operant fac-
tis hoies: et tumēta clamēt ad dñm in fortitudine
et peruat vir a via sua mala: et ab iniquitate q̄ est in
manib? eoꝝ. Quia scitis quia? et ignoscat de?: et
reuerat a furore ire sue et non peribit. Et vidit de?
op̄a eoꝝ: q̄ cōuersi sunt de via sua mala: et mi-
seri? est sup maliciā quas locut? fuerat vt faceret
eis et non fecit.

¶ C. S. Dolet ionas ad mortē et arguit a domo.
Dolet ionas a refecta hedera: et hoc pbat ei do-
min? q̄ ppter nīnīuē debuit cōdolere.

¶ T. afflic? est ionas afflictioe magna et
iratus est et orauit ad dñm dixit: obsecro
dñe nūq̄ dñs nō hoc est: vbi meū cū adhuc
essēm in tra mea? pioꝝ hoc poccupa-
ui vt fugerē in tharhis. Sio em̄ q̄ tu de? demēs
et misericors es. paties et multe miserationes: igno-
scēs sup maliciā. Et nūc dñe tolle q̄so aliam meā a
me q̄a melior: mihi est mors q̄ vita. Et dixit dñs.
Durasne bñs trasferis tu? et egressus est ionas de
ciuitate et sedit cōtra ouēte ciuitatē: et fecit sibi met
vmbra culi ibi: sedebat sub illud vmbra donec
videret q̄d accideret ciuitati. Et preparauit dñs
de? edera et ascēdit sup caput ionē vt esset vmbra
sup caput ei: et ptegeret eū. Abouauerat em̄: et le-
tatus est ionas sup edera leticia magna: et para-
uit de? vermē ascēsu dñi cū in crastinū et percussit
edera et exaruit: cū or? fuisset fol pcepit dñs vt
to calido et viti et percussit fol super caput ionē: et
estiuabat. Et petiuit anle sue vt moreretur. Et dixit
dñs: est michi moui q̄ viuere: et dixit dñs ad io-
nam. Putasne bñs trasferis tu? sup edera? Et dixit
bñs trasferis tu? vñs ad mortē: dixit dñs. Tu dolēs su-
per edera in q̄ non laborasti nec fecisti vt cresce-
ret q̄ sub vna nocte nata est: sub vna nocte perijt
et ego nō parcā nīnīuē ciuitatē magnā in q̄ sunt
plus q̄ centū vigintimilia hoīm q̄ nesciunt quid
sit inter dexterā et sinistram suam et tumēta multa

Explicit ionas propheta.

¶ Incipit prologus in micheam prophetam.

¶ Empib? ioab et achas et ezechie regū
iuda: michea ppheta ob hāc pphētiā et
spūscō repletū fuisse lectio ista demon-
strat. Sed de supradicto nūero regum
ioab et ezechia deo ob religionē placuisse: histo-
ria libri quarti regū: fecit paralipomenō indi-
cat. Achas nō derelictio deo idola famarie q̄bus
etiā filios suos in sacrificiū igni cōcremādos ob-
tulerat coluisse cōstat. Quā ob id de? famariam q̄
reges israel et iuda memotari simula chyoꝝ sup
stitione fecerant: ite pās indignationē suā in eoꝝ
pcessurā cōminat? est. p̄p̄o etiā iſrl p̄oatitio
et p̄cipib? ei? q̄ eū dē p̄p̄m fallaci fustione ad co-
lēda ydola iulerat verbis in frequentibus capi-
tulatē et interitum affuturum denūciat.

¶ Explicit prologus. Incipit argumentum.
¶ Micheas de moiaſtib? coheres xp̄i vastatio-
nē annūciat vñe latronis: et obliuionem
ponit p̄tra eā q̄ maxillaz percussit iudiciū israel.

Explicit argumentum.

Incipit micheas

propheta.

¶ C. S. De terrore venturi iudicii. De subuersi-
one famarie propter ydola plangit propheta. q̄
plangant peruenit ad iudeos incitat planctu.

Verbu dñi

quod factū est ad micheā
moiaſtibi i dieb? ioab
achas et ezechie regū iu-
da q̄b vidit sup samaria
et hierusalē. Audite popu-
li oēs et attendat terra et
plenitudo ei: et sit dñs de-
us vobis in testē: dñs in tēplo sancto suo. Et ec-
ce dñs egrediet de loco suo et descēdet et calcabit
sup excelsa terre. Et cōsumēt mōtes subitus eūz
et valles sciuent sicut ceta a facie ignis: sicut aq̄
q̄ decurrūt in piceoꝝ. In scelere iacob obliuio:
et in peccatis domus israel. Quod fecit iacob:
nōne samaria? et quia excelsa iude nōne hierusa-
lē? Et ponā samariā quasi acerbū lapidē in agro
cū plantat vinea: et detrahā in vallē lapidē eius
Et fundamenta ei? reuelabo et omnia sculptilia
eius concident. Et oēs mercedes ei? cōburent
igne et ola ydola eius ponā in perditionē: q̄ de
mercedib? meretricis cōgregata sunt: et vñs ad
mercedē meretricis reuertetur. Sup hoc plan-
gam et vilabo vadā spoliā et nudus. Faciā plā-
trum velut diaconū: et luctus quasi strugionem: q̄
desperata est plagā ei? quā vñs ad iuday: te-
rigit postā populū mei vñs ad hierusalē. In geth
nolite annuare: lachrymā nō ploietis. In do-
mō pulueris puluere vos cōspēgite et transite
vobis habitatio pulchra cōfusa ignominia. Nō
est egressa que habitat in exitu. Plancrū domus
vicina accipiet ex vobis que stent sibi met q̄ inſir-
mata est in bonū que habitat in amaritudine
Et descendit malū a dño in portā hierusalem:
multus quadrigē stuposus babitanti lachry. Pu-
cipiū peccati est filie iſyon: in te inuēta sunt sce-
lera israel. Propterea dabit emissarios sup here-
ditatē geth domos mendaci in deceptionē regi-
bus israel. Adhuc herede adducā tibi que hīas
in mareſia vñs ad odollā veniet gloria israel. De-
caluare et tōdere sup filios pelicia p̄ tuarū: dila-
ta caliciū tuū sicut aqua: q̄m captiui doci sunt ex-
te.

¶ C. S. Peccata populū designat que p̄uocāt
vitionem: peccantes in spe cōfusi: et libet ire
post dominū. compatitur propheta populo suo
et post tristitiam piophetat lera de aduentu ch̄i
ſti et ascensione.

¶ E. q̄ cogitatio inuile et operamini mas-
lum in cubilib? vñs. In luce marumna
faciūt illud: q̄m cōtra dñm est man? eo-
rū. Et cōcupierūt agros et violēt tūle-
rūt: rapuerūt domos et calūniabāt vñz domū
ei? vñz: dñe dicitur ei. Idcirco hoc dicit dñs
Ecce ego cogito sup familiā istā malū vñs de non

Esa. 1.6. d.

Infra. 3. d.

D

A

Jobel. 1. c.

ps. 55.

Jobel. 1. c.

1. reg. 16. a.

B

C

D

4. re. 15. g.

4. re. 16. a.

auferetia colla vſa ⁊ nō ambulabitis ſuperbiſq; tēpſ pēſſimū eſt. In die illa ſumēs ſup̄ vos para-
bolas ⁊ cātābīs canitū cū ſup̄ auitate dicētis. Depo-
ſitatione vaſtati ſum⁹. Pars populi mei cōmu-
rata eſt. Quō recedās a mercū reuertat qui regio-
nes noſtras diuidit ⁊ p̄opter hoc nō erit vbi mit-
tens ſiniculum ſortis in cetū dñi iſrael. Et loq-
mini loquētēs. Nō ſtillabūt ſup̄ iſtos non compie-
bendēt cōſolū dicat dñs iacob. Aliquid abbieuita-
tus eſt ſpiritus? diſcatur tales ſunt cogitationes ei⁹?
Nōne verba mea dōs ſunt cū eo q; recte gradit⁹?
Et cōſtario populus me⁹ in aduerſariū cōſurre-
xit. Deſup tunicā palliū ſuſtulſiſtis: et eoſ q; tranſi-
bit ſimpliciter conuerſiſtis in bellū. Mulieres
populi mei cecidiſtis de domo deliciarū ſuarum: a
paruitis eaz; tuſtiſtis laudē meā in p̄petuū. Sur-
gite et ite: q; nō habetis hīc requiē. P̄opter imū-
diciā ei⁹ corūpēt putredine peſſima. Utinā non
eſſet vir habēs ſpiritu⁹ ⁊ mēdaciū poti⁹ loquerer.
ſtillabo vbi in vinū ⁊ in ebrietatē ⁊ erit ſup̄ quē
ſtilla popu⁹ iſte. Cōgregatē q; gregabo iacob
torſi teim vni cōducam reliquias iſrael. Pariter
ponā illū quali gregē in ouiliq; pecus in me-
dio caula⁹. Tumultu abunt⁹ a multitudine holm
Abſcedēt em pādne ſter aſi eoſ. Diuidet ⁊ tranſi-
bunt poti⁹: q; egredient⁹ p̄ ea. Et tranſibit rex eoſ
cū eis: et dominus in capite eorum.

¶ C. S. Contra crudelitatem principum. cōtra
fallaciam p̄phetarum et doctorum. cōtra ſecte-
ra p̄matum ⁊ iudicium p̄opter que ſyon deſtru-
cta eſt et hieruſalem.

E Dñi. Audite p̄ncipes iacob et du-
ces domus iſrael. Nunqd nō veſtri eſt
ſcitare iudicium q; odio habetis bonū ⁊
diligitis malū qui violentes tollitis pel-
les eoꝝ de ſup̄ eis: ⁊ carne eoꝝ deſup offib⁹ eoꝝ?
Qui comederūt carnē eoꝝ populi mei ⁊ pellē eoꝝ
de ſup̄ excolauerūt: oſſa eoꝝ cōfregērūt ⁊ conci-
derunt ſicut in lebete: q̄ſi carnem in medio olle.
Tūc clamabūt ad dñm ⁊ nō exaudiet eoſ: ⁊ abſcō-
det faciē ſuā ab eis in tempore illo: ſicut nequitur
egerūt ⁊ adinuentionib⁹ ſuis. Hec dicit dñs ſuper
p̄phetas qui ſeducūt populu⁹ meū: qui mori dēt
dentib⁹ ſuis ⁊ p̄dicat⁹ pacē. Et ſi quis nō dede-
rit in ore eoꝝ quip̄p̄ſi: ſanctificat ſuper eū p̄ſellū
P̄opterea nō vobis pio viſione erit⁹ tenebre
vobis pio diuinatione. Et occidēt ſol ſup̄ p̄p̄he-
tas: obtenebrabit ſup̄ eos dies. Et confunden⁹
qui vidēt viſiones et cōfundēt diuini. Et operiet⁹
oſa vultus ſuos: q; nō eſt reſpōſum dei. Hērūſi
ego repletus ſum fortitudine ſpūs dñi iudicio et
virtute: vt annūciē iacob ſcelus ſuū ⁊ iacob peccā-
tū ſuū. Audite hoc p̄ncipes domus iſrael: et dicit
ceas dom⁹ iſrael: q; abominamini iudiciū ⁊ oīa re-
cta peruerſiſtis. Quū edificat⁹ ſyon in ſanguini-
bus: et hieruſalem in iniquitate. P̄ncipes eius
in munerib⁹ ⁊ iudicabāt ⁊ ſacerdotes ei⁹ in merce
de docebant. Et p̄phete ei⁹ in pecunia diuina-
bāt: ſup̄ dñs reſedebāt dicētes. Nunqd nō dñs
i medio noſtrū? Nūqd veniet ſup̄ nos mala: P̄o-
pter hoc cauſa veſtri ſyon quaſi ager arabitu⁹: et
hieruſalē quaſi acerrus lapidū erit: et mons tem-
pli in excelsū ſiltuarum.

¶ C. S. De aduentu chriſti et fide gentiū de cō-
paratione oībus de conuerſione reliquiarū iſra-
el: pio aduentu chriſti conſolatur hieruſalem: ca-
pitulitatem babyloniam et liberationem et ſuru-
ros p̄dicatores p̄dicat de reliquijs que p̄ſedi-
cabuntur et ſaluabuntur.

E Erat in nouiſſimo dieꝝ: erit mōs do-
mus dñi p̄paratus in vernice montū
et ſublimis ſup̄ colles. Et ſuet ad eum
popu⁹: p̄perabūt gētes multe ⁊ dicēt.
Venite aſcēdam⁹ ad mōrē dñi ⁊ ad domū dei iſa-
cob. Et docebit nos de viſis ſuis ⁊ ibim⁹ in ſemiti-
eius. Qui de ſyon egrediet⁹ lex: ⁊ verbu⁹ dñi de ier-
uſalem. Et iudicabit inter p̄pos multos ⁊ cor-
piet gētes fontes viſp in longinquū. Et cōcidēt
gladios ſuos in vomeres ⁊ baſtas ſuas in ligēſes
Nō ſumet gēs aduerſus gētem gladiū: ⁊ nō di-
ſcent vitra belligare. Et ſedebit vir ſub⁹ vineā
ſuā et ſubius ſicū ſuā: ⁊ non erit qui deſterreat qd
os dñi exercitus locut⁹ eſt q; oēs populi ambu-
labunt vniſquiſq; in noīe dei ſui: nos alit ambu-
lāmus in noīe dei noſtri in eternū ⁊ vitra. In die
illa dicit dñs: cōgregabo claudicantē: et eā quam
eiecerā colligā: ⁊ quā aſſiſerā conſolabor. Et po-
nam claudicantē in reliquijs et eā que laboraue-
rat in gentem robuſtā. Et regnabit dñs ſup̄ eos
in mōre ſyon ex hoc nūc vtrūq; in eternū. Et tu tur-
ris gregis nebulosa filia ſyon viſp ad teveniet: ⁊
veniet poteſtas puma regnū ſile hieruſalē. Nūc
quare merore cōtraheret? Nunquid rex nō eſt i-
beaut conſiliarius tuos perit q; comprebēdit te
dolo: ſicut parturientes. Dole ⁊ ſatage filia ſyon
quaſi parturiens: q; nūc egrediet⁹ de ciuitate ⁊
habitabis in regione: et venies vtrūq; ad babylonē
⁊ ſibi tiberaberis: ſibi redimet te dñs de manu iſti-
micōꝝ tuorū. Et nūc cōgregare ſunt ſup̄ te gētes
multe: q; dicit⁹ lapidē: ⁊ aſpiciat in ſyon ocul⁹ nō
ſter. Ipi alit nō cognouerunt cogitationes dñi ⁊
nō intellexerūt cōſiliū eius q; cōgregauit eos q̄ſi
ſenſū aree. Surge ⁊ tritura filia ſyon: q; comu tuā
ponā ferreū: ⁊ vngulas tuas ponā creas: cōmu-
nes populos multos: interficiēs dñs rapinas
eorum: ⁊ ſortitudinē eoꝝ dñs vntiere terre.

¶ C. S. De vaſtatione hieruſalē p̄ morte xp̄i de na-
tuitate magnificētia xp̄i de ſeptem paſtorib⁹
octo p̄matib⁹. De apoſtolica p̄dicatione et tu-
deorum exterminatione.

A ſcne vaſtaberis filia latronis. Obſi-
dione poſuerūt ſup̄ nos in virga per-
cutient maxillas iudicis iſrael. Et mi-
berbeſt eſſrata paruulus eoſ in tuti-
bus iuda. Et re micti egrediet⁹ q; ſit dñat⁹ in iſſr
et egreſſus ei⁹ ad initio a dieb⁹ eternitatis p̄op̄e
hoc dabit eos viſp ad tēpus in quo parturiēs pa-
riet: reliq; fratru⁹ ei⁹ cōuerſent⁹ ad filios iſrael ⁊
ſtabit ⁊ paſcet in fortitudine dñi ſublimitate no-
minis dñi dei ſui: cōuerſent⁹: q; nūc magnifica-
bitur viſp ad terminos terre. Et erit iſte pax aſſy-
rijs q; venerit in terrā noſtram: quādo calcave-
rit in domib⁹ nriſ. Et ſuſcitabim⁹ ſup̄ q; ſeptē pa-
ſtores: octo p̄matas hoīes: ⁊ paſcet terrā aſſur
in gladio: ⁊ terrā nēroth in lancea ei⁹: ⁊ liberabit
ab aſſur cū venerit in terrā nram et cū calcauerit

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

Ier. 13. c.

In finibꝫ nris. Et erunt reliquie iacob in medio popu-
lorū multorū quasi ros a dño ⁊ quasi stille sup her-
bam quā nō expectat virū et non prestolatur fili-
os holm: erūt reliquie iacob in gentibꝫ in me-
dio populorū multorū quasi leo in iumentis sil-
varum: et quasi catulꝫ leonis in gregibus pecorū.
Qui cum trāsierit concitauerit et ceperit: non
est qui eruat. Et exaltabit manus tua sup hostes
tuos et omnes inimici tui interibunt: erit in die
illa dicit dñs auferā equos tuos de medio tui: et
disperdam quadrigas tuas. Et perdas ciuitates
terre tue: et destruas omnes munitiones tuas: et
auferam maleficia de manu tua: et di-inationes
non erunt in te et perire faciā sculpsitā tua ⁊ sta-
tuas tuas de medio tui et nō ad diaboli vltra ope-
ra manuum tuarum: et euellās lucos tuos de me-
dio tui: et conteram ciuitates tuas et faciā in fu-
rore et indignatione vitionem in omnibus genti-
bus que nō audierunt.

¶ C. S. De disceptatione domini cum populo suo.
de oblatione acceptabili dñs. de sceleribus po-
puli et afflictionibus eius.

Audite que dominus loquitur. Surge
contende iudicio aduersum montes: ⁊
audient colles vocem tuam. Audiant
montes iudicium domini ⁊ fortia fū-
damenta terre: quia iudicium domini cum popu-
lo suo: et cum israel disiudicabitur. Popule meus
quid feci tibi: aut quid molestus fui tibi? Respon-
de michi. Quia eduxi te de terra egypti: et de bo-
mo seruientium liberauit te: et misi ante faciem tuā
moysen et aaron: et mariam. Popule me⁹ me-
mento queso qd cogitauerit contra te balach rex
moab: et quid responderet ei balaam filius beor
de setim vñq ad galgalam vt cognosceres iusti-
cias domini. Quid dignum offerā domino? Cur
nabo genu deo excessu. Nunquid offeram ei bo-
locustomata et vitulos anniculos? Aliquid pla-
cari potest dominus in milibus arietū: an in mul-
tis milibus hyrcorum pinguius? Nunquid habeo
primogenitum meum pro scelere meo: fructus vē-
tris mei pro peccato anime mee? Indicabo tibi
o homo quid sit bonū et quid dominus requirat
a te. Vñq facere iudicium et diligere misericor-
diam et sollicitum ambulare cō deo tuo. Vñq do-
mini ad ciuitatem clamā: et salus erit timentibꝫ
nomen eius. Audite tribus. Et quis approbabit
illud? Adhuc ignis in domo impij thibet: aut ini-
quitas ⁊ mensura minorare plena. Nunquid ius-
tificabo stateram impia: et facellis pondera do-
losa? In quibus diuites ei⁹ repleti sunt iniquita-
tes: et habitantes in ea loquebant⁹ mendaciū ⁊ lin-
gua eoꝝ fraudulenta in ore eorum. Et ego ergo
cepi percutere te perditione: super peccatis tuis
Tu comedes et nō saturaberis: ⁊ humiliatio tua
in medio tui. Et apphēdes ⁊ nō saluabis: et qd
saluaueris in gladiū dabo. Tu feminabis et non
metestu calcabis oliuū ⁊ nō vngeris oleo. ⁊ mu-
sum: et non bibes vinū: ⁊ custodisti pcepta amri
⁊ omne opus domus acbab: ambulasti in volu-
ptatibus eorum vt darem te in perditione: ⁊ ha-
bitantes in ea in sibilum: ⁊ opprobriū populi mei
positabis.

¶ C. S. Plangit propheta quia pauci sunt iusti.
de liberatione hierusalem a babilonijs. de cōfuso
pastore et populo nascendo. de confusione gentiū
et laude diuine clementie.

Michei: qui factus suus fuit qui colligit
in antro racemos vindemie. Non est
bottus ad comedendū: pie coquoas sic⁹
desiderauit ania mea. Perijt sanct⁹ de
terra: et rectus in hominibus non est. Omnes in
sanguine insidiantur: vir fratrem suum ad mortē
venatur. Valum manuum suarum dicunt boui.
Princeps postulat: et iudex in reddendo est. Et
magnus locutus est desiderium amio fuit: con-
turbauerunt ei. Qui optimus in eis est quasi pa-
lustris: et qui rectus quasi spina de sepe. Dico spe-
culacionis tue: visitatio tua venit. Nunc crit vasi-
tas eorum. Nolite credere amico: et nolite confi-
dere in duce. Ad ea que dormit in sinu tuo: custo-
di claustra ouis tue: quia filius contumeliam facit
patri: et filia consurgit aduersus matrem suā: nu-
rus aduersus socrum suay: et inimici hominis do-
mestici eius. Ego autem ad dominum aspiciam
expectabo deum saluatorem meum. Audiet me
deus meus. Ne leteris inimica mea super me: qui
cecidisti. Consurgam. Cum sedero in tenebris do-
minus lux mea est. Gram domini portabo: quos-
niam peccauit ei: donec causam meā iudicet ⁊ fa-
ciat iudicium meum. Eductus er in lucem: vide-
bo iusticiam eius. Et aspiciet inimica mea: ope-
rietur confusione que dicit ad me. Ubi est dñs de-
us tuus? Oculi mei videbūt eam. Nunc erit in
concolatione vt lutum platearum. Dices vt edi-
centur macerie tue. In die illa longe fiet lex. In
die illa ⁊ vsq ad te veniet assur et vsq ad ciuita-
tes munitas: ⁊ a ciuitatibꝫ munitis vsq ad flumē
⁊ ad mare de mari: ⁊ ad montem de mote. Et ter-
ra erit in desolatione: propter habitatores suos
et propter fructum cogitationum eorum. Pasce
populū tuum in virga tua: gregem hereditatis tue
habitantē solos in saltu. In medio carmeli pas-
centur basan ⁊ galaad iuxta dicos antiquos secu-
dum diē egressionis tue de terra egypti. Osten-
dam ei mirabilia. Uidebunt gentes ⁊ cōfunden-
tur omni fortitudine sua. Ponent manum sup
oculos eorum surde erunt. Argent puluerem
sup caput serpentis: et velut reptila terre perturbabun-
tur de edibus suis. Dominum deum nostrum nō
desiderabunt: et timebunt te. Quis deus similis
tui qui auferis iniquitatem: et transverso peccatis
reliquiarum hereditatis tue? Nō immittit vltra
furorem suum: quoniam volens misericordiā est.
Acertetur et miserabitur nostri. Deponet iniq-
tates nostras: et propiciet in profundū maris om-
nia peccata nostra. Dabis veritatem: iacob mise-
ricordiā ⁊ abraham: que iurasti patri tuo nostris
a diebus antiquis.

Explicit Micheas propheta.

¶ Incipit prologus in Naum prophetam.

Naum prophetam ate aduentum regi
assyriorum qui populum israel captiuū
in suam regiōē trāsulerat: fuisse he-
breiorum traditio cōfirmat. Siquides

name. 13. b

Deus. 1. s. b
egget. 1. b

In finem huius lectionis predicti regis aduentu:
idem ppheta annunciarum monstratur. Sed cum
habitatores ninive tunc interitum ciuitatis pdi-
cant: de diuina ira denunciatu interitus sustine-
rent peccatores: et impletio penitentiam egissent
accepta dei misericordia: grauitusque se crimi-
bus implicauerunt. Quia de causa memoratus p-
pheta spiritus sancto plenus iudicium dei annun-
tians ita locutus est. Deus zelans: et viscens do-
minus est etc. Jam enim decem tribus ab assyrie
ducte fuerant in captiuitatem sub ezechia rege in
dada sub quo etiam nunc in consolatio populi tras
migrat: aduersum ninive visio cernitur. Nec erat
parua consolatio tam his qui iam assyrie serue-
bant: et reliquis qui sub ezechia de tribu iuda et
beniamin ab eisdem hostibus obsidebatur ut au-
dient assyrios quos et chaldeos esse captendos:
sicut in sequentibus libris huius demonstrabitur.

Naum. l. a

Item alius prologus.

Sciendum autem quod ninive in nostra lin-
gua de hebreo speciosam sonat. Spe-
ciosus autem hic mundus dicitur. Unde
et apud grecos cosmos ab ornato no-
men accepit. Et quicquid nunc aduersum ninive
dicitur de mundo figuratiter predicari sentiamus.
Quia ob causam et assumptio quasi septuaginta in
ter pietes diuinae apud hebreos massa ponitur id
est graue onus: eo quod cum aduersus quos ppheta-
rum premat: nec finat leuare ceruicem. Simulque hoc
attendendum quod hec ipsa vel assumptio vel onus
vel pondus prophetae visio sit. Non enim loquitur
ppheta in extasi: vel motum et pulsilla: marilla:
que delirant: sed quod ppheta liber est visionis in
telligentia vniuersa que loquitur: et pondus ho-
stium facientis suo populo visionem. De consum-
matione itaque mundi secundum a nagogem conso-
lationem sanctorum ppheta texitur: ut quiescat
in mundo videtur quasi preteritum et caduca con-
temnant et pieparent et ad iudicium diei. Adbi viros
aduersum viros assyriorum assurrus est domi-
nus.

Explicit prologus.

Incipit argumentum.

Nam consolator vobis interpretatur. In-
crepat ciuitatem sanguinis: et post euer-
sionem illius loquitur. Ecce super motem
pedes euangelizantis et annunciantis
pacem.

Naum. l. b

Explicit argumentum.

Incipit Naum ppheta.

CL. S. De emulatione domini. et ponitur ad vi-
dictam contra ninive. et de bonitate domini ad re-
ducendum captiuitatem israel: quia non deambu-
labunt eam assyrii sicut captiuitatem iuda et hie
rusalem. Sed ipsi igne succendentur et sennache-
rib in templo dei sui vocabitur et iude reddetur se-
curitas.

Capitulum primum.

Nus nini

ve. Liber visionis naum
belchesei. Deus emula-
tor et viscens dñs: visi-
scens dñs et habes furo-
rem: viscens dñs in ho-
stis suis et irascens ipse
furore suo. Dñs paries
et magnus fortitudine et

mūdans nō faciet innocentē. Dñs in tēpestate et
turbine vie eius et nebule puluis pedū eius. In-
crepans mare et exsiccans illud: et omnia flumina ad
desertū deducēs. Infirmus est basan et carmel?
et flos libani et angulus Mōtes comoti sunt ab eo: et
colles desolate sunt. Et cōtremuit fraa facie ei?
et vobis et omnes habitātes in eo. Ante faciem in
dignationis eius quis stabit? et quis resistit in ira
furois eius? In dignatio eius effusa est virginitas
et petre dissolue sunt ab eo. Bonus dñs et consola-
tor in die tribulationis et sciens sperantes in se.
Et in diluuiō preter eunte consummationem faci-
et loci eius: et inimicos eius persequetur tene-
bre. Quid cogitatis cōtra dñm? Consumatione
ipse faciet. Non cōsurgat duplex tribulatio nō: quia si-
cut ipse seculū plectunt sic conuulsū eorū parti-
ter potantū. Cōsumet qñ stipula ariditate pte-
na. Et te em eritib cogitās ptra dñm maliciā: me-
te ptra cōtra puaricationē. Ibec dicit dñs. Si pte-
ci fuerint iuxta et plures sic qz antedē ptra bibi
Assyrii te et nō assigā te vitra. Et nūc ptra virgā
ei? de dorso tuo et viciula tua diripiat: et picipiet sup-
te dñs. Nō seminabit et non oleo tuā apli. De domo
dei tui interficiā. Sculpit et cōstatue ponā sepul-
chū tuū qz in honoriā? es. Ecce super montes pes-
des euāgelizantis et annunciantis pacē. Celebia iu-
da festiuatē tuas et reddē vota tua: qz nō ad-
dicit vitra vit ptra fecit et te belia: vniuersus iterit.

Esa. l. 5. b.
Rom. 10. f.

CL. S. De ascensu nabuchodonosor ptra ninive.
et visionē dñi. Describit etiā exercitū babiloniorū
et describit vastitatem ninive sub typo mulieris ca-
ptiue verba exprobrantis ad ninive. Describitur
potentia eius.

Ascendit qz dispergat corā te qz custodi-
at oblationē. Contēplare vñ: consuta
liborū roboia? et vñ: valde qz sicut reddi-
dit dñs supbia iacob sic superbia isrl qz
vastatores dissipauerūt eos et ppagines eorū coi-
ruperunt. Typus fortis eius ignis: viri exer-
citus i coccineo. Ignē habene curr? in die ppa-
rationis ei? et agitatores ei? cōsopiti sunt. In itine-
rib? cōturbati sunt: quā drige collisē sunt in plate-
is. Aspect? eorū qñ lapsa deo: qñ fulgur a discurre-
tia. Reco dabit fortis suoz: et itinerib? suis.
Veloctier ascendent muros eius: et pparabūt vñ
diaculū. Porte fluuioz apte sunt et repli ad soluz
diruti. Et miles capiti? adduct? est: et ancille ei?
minabant gemētes ut columbe murmurātes in
coddibus suis. Et ninive qñ piscina aquarū aque
eius: ipsi vero fugerunt. State state et non est qui
reuertatur. Diripite argentum: diripite aurum: et

L

Prologus

non est finis diuitiarum ex omnibus vasis desiderabilibus. Dissipata est et fissis et dilacerata est cor tabescens et dissolutio geniculorum defectio in cunctis rebus et facies omnis sicut nigredo olis. Ubi est habitaculum leonis et pascua catulorum leonum? Ad quam tur res vt ingrederetur illuc: catulus leonis et non est qui exerceat. Leo cepit sufficiens catulis suis: nec autem leonibus suis. Et impleuit pascua speluncas suas: cubile suum rapina. Ecce ego ad te dicit dñs exercituum: et succendam vřq; ad summum quadrigas tuas: et leunculos tuos comedet gladius. Et extremabo de terra pedem tuum: non audietur vřq; vox nuntiorum tuorum.

Cl. Arguitur crudelitate niniue. et despoliatur sicut adultera deprehensa. defensione nulla etiam effudit sicut alexandria que hic describit de struce tanq; non munita. et debilis pñsus eius euolat vt locuste. occident principes eius et erit pessima plaga eius.

Veritas sanguinis vniuersa mendacis dilaceratione plena. Non recedet a te rapina. Vox flagelli et vox impetus rore et equi fremantis et quadrigae feruentis et equitis ascendentes et micantes gladij et fulgurantis haste et multitudinis interfecit et grauis ruine nec est finis cadaveru. Et conuertit in corpusibus suis ppter multitudinem fornicationum meretricis speciose et grate et habentis maleficia que vendit gentes in fornicationibus suis et famulas in maleficio suis. Ecce ego ad te dicit dominus exercituum: reuelabo pudenda tua in facie tua: ostendam in gentibus nuditatem tuam: et regno ignominiam tuam. Et proiciam super te abominaciones et contumelias te afficiam: ponas te in exempli. Et eris omnis qui viderit te resiliens a te dicit. Elastica est niniue. Multis comonebit sup te caput. Unde queram consolatorum tibi? Aliquid meliores alexandria populoru que habitant in fluminibus. Aque in circuitu eius cuius diuitie mare: aque muri eius: ethyopia fortitudo eius: et egyptus et non est finis. Asfrica et libies fuerunt in auxilio tuo: sed et ipsa in transmigratione ducta est in captiuitatem. Paruuli eius elisi sunt in capite omnis viaru et super indyos eius miserunt soitem: omnes optimates eius cõsũ sunt in compedibus. Et tu ergo inebriaberis eris despecta: queres tu auxilium ab inimico. Omnis munitiones tue sicut ficus cũ grosso fusto concussus fuerint cadent in os comedentis. Ecce populus tuus mulieres in medio tui. Inimicus tuus ad apertiones pandetur porta terre tue: deuorabit ignis vectes tuos. Aquam ppter obsidiones hausi tibi extru munitiones tuas. Intra in lacum et calca subigēs et tene laterē. Tui cedet te ignis pñsus gladius deuorabit te vt dñs. Congregare vt dñs multiplicare vt locusta. Plures fecisti negociario nes tuas q; stelle sint cel. Bui? expāsio ē et auolat. Custodes tui qñ locuste et paruuli tui qñ locuste locustarum: que cõsident in sepiens in die frigoris. Sol ortus ē et auolauerunt: non est cognitus locus earu vbi fuerint: dormita ueris passus res mī rex affur sepelient pilipes tui. Latitauerunt

populas tuus in montib?: et non est qui congreget. Non est obscura contritio tua: pessima est plaga tua. Omnis qui audierunt auditionē tuā: compieserunt manus super te: q; super quē nō transiit malicia tua semper.

Explicit Naum ppheta.

Incipit plogus in Abacuch pphetam.

Quattuor pphete in duodecim ppheta rā volumine cōtinentur. et quibus tres in principio lemma. et ponduo titulum habent: naum. abacuch. et malachias. Porro zacharias in medio et circa fines duos huiusmodi ponit titulos: et quibus vnus est vnus verbi dñi in terra adrach et damasci requiescunt alter in fine scilicet vnus verbi dñi super israel. De naum orationib? nūc iam liber vnus editus est. De zacharia et malachias vita comes fuit differetur. Hic abacuch habemus in manibus qui vel ex eo q; amabilis deo est vocatur amplexatio vel q; in certamen et luctu: et vt ita dicam amplexu cũ deo cōgreditur amplexantis. Luctu autem fortis nomen. Nullus em tam audaci voce ausus est deū ad disceptationem iusticie puocare: et dicere ei. Cur in rebus humanis et mundi isti? pō pa tanta rerū versetur liquitas? Vt occiderabot ad te vim patiens et non saluabis. Quare offendisti mihi iniquitate et laboris videri? Lacerata est lex: et nō peruenit vřq; ad finem iudicij: q; impius preualet aduersum iustum: ideo ingreditur iudicij peruerfum. Vides q; temeraria vox sit et quodammodo blasphemantis creatore suū ad iudicij puocare: et vas fragile aduersus figulū cur tale vel tale factū sit disputare. Necnon et hoc animaduertendū q; assumptio vel pondus que gratia iam esse dicimus: pphete visio est et aduersus morant dogma peruerfum intelligit quod videt nec vt amens loquitur. nec more insaniens feminarū dat sine mente sonū. Unde et apostolus iubet vt si pphetantibus alio alij fuerit reuelatus: ceant qui prius loquebatur. Et statim: nō est inquit dissensionis deus: sed pacis. Et quo intelligitur cũ quis ex voluntate retinet: et alio locū dat ad loquendū possit loqui et tacere cū velit. Quia iam in extasi. Luctus loquitur: nec tacere nec loqui sua potestate habet. Quid quocq; discit q; semel a me violēter exigit vt quasi quosdā gradus et scalas altiora nitenti. vt notiam tibi interpret pphetas: esse circa babilonē et nabuchodonosor regē chaldeorum: vt quomodo prius ppheta naum quem abacuch sequitur vaticiniū habuit contra niniue et assyrios qui vastauerunt decem tribus que vocantur israel. ita abacuch prophetiam habeat aduersus babilonem et nabuchodonosor a quibus iudas et hierusalem templamq; subuersa sunt. Et vt scias eo tempore fuisse Abacuch: quo iam due tribus que vocabantur iuda buce erant in captiuitatem: daniel docere te poterit ad quem in lacum leonum abacuch cum piando mittitur. quāq; apud debitos hec ipsa non legatur hy:

1 cor. 14. f
Ibidem.

Bas. 14. f
D

Es. 15. b.
D

Es. 15. b.
Ab. 2. c.

Es. 47. a.

hostia. Igitur siue quis recipiat scripturam illam siue non recipiat: virgus p nobis est. Aut enim id recipit: post facta rem liber abacuch testis aut si non recipit: quasi ppheta scribit que vltura cognoscit. Interim scdm littera caulatur aduersum deum. ppheta. cur nabuchodonosor templi dei vastet: iudā: cur hierim quondā viba dñi destruat. quare clamer populus: non audiatur. vociferetur ad dominū oppellens a chaldeis: nō sal uetur. quare etiam ipse ppheta vel populus ex culas persona loquit ad hoc vicerit: huncq; p ductus sit: vt iniquitatem hostiū sūū laborem viderit: cū in iusticia pualer aduersum se: et hec dicit pie mentis agustia nesciens auz in igne cōfla ri: tres pucros de camino ignis puriores exisse q̄ iūtrauerāt. Sed et hoc generalit accipere possu mus q̄ ex persona humane impatiente loquit: vt in querulā vocem t plenā dolosie erumpat dī cens. Quare respicio cōtempiores et taces cōcul: cante impio iusticiem se. Illec aut loquitur: nesciens iudicia dei inuestigabilia et pfundum diuinita rum sapientie et scientie eius: q̄ nō ita viderat de us vt videt homo. hōmō tantus pscientia respicit: deo futura et eterna cognoscit. Et quomō si egro tans et estuans febribus aq̄ frigidā postulat et dicat ad medicū. vim p̄nois: exanimos vsq; medice clamabo et exaudies. et respondeat ei sapi entissimus medicus. scio quo tēpore dare debetā quod postulas. nō miserere: modoq; mia ista cru delitas est: voluntas tua cōtra te petit. Ita et de us noster sciens clementie sue pondera atq; men suras interdū nō exaudiri clamantes: vt eum pio bet et magis p̄ocet ei ad rogandū: et quasi igne excocū iustiores et puriores faciat. Quod intelli gens apostolus scdm id q̄ misericordidā consecutus est a dño ait. Sed non desicimus. Et bñdicit dñm in omi tēpore. et scit q̄ qui p̄seuerauerit vsq; in finem hic saluus erit: et gloriat in labore et dolo re. Et cū hieremia dicit. Tribulationē et miseriaz inuocabo. et quomodo alius inuocat deus: sanctus vir et bellator: inuitus ad exercendū se et p̄ bandum tribulationem et miseriā inuenit et de siderat.

Explicit plagues.

Incipit argumentum.

Abacuch luctator fortis et rigidus stat super custodiam suam et figit gradum super munitionē: vt chūstū in cruce con templetur et dicat. Operuit celos gloria eius: laudis eius plena est terra. Splendosus vir et bellator: inuitus ad exercendū se et p̄ bandum tribulationem et miseriā inuenit et de siderat.

Explicit argumentum.

Incipit Abacuch ppheta.

Abacuch ppheta cū deo de hōie maloz et rfidet dñe. de potentia chaldeoz et ruina ipsoz et muni tione nabuchodonosor: ppheta intelligens iusti ciam dei et clementia et nimia ipatentia adhuc disputat cū deo: pio illis quos nabuchodonosor p̄dat et deuorat.

Capitūlū primum.

Nus qd vi

dit abacuch ppheta. vsq; dñe clamabo: nō exaudies. Vociferabor ad te vti paties et nō saluaberis. Quare offidi: sit mihi iudicātibz: vide re p̄dā et iusticia cōtra me

Quare respicio cōtempiores et taces pculatē ipio iustione se: et facies hōis q̄ p̄fices maris: et q̄si repti lia nō hñtia ducē: et factū est iudiciū et p̄tradictio porētor. P̄p̄t hoc lacerata est lex: non puenit vsq; ad finē iudiciū: q̄ ipi pualer aduersus iustū p̄pterea egrediet iudiciū p̄uersum. Aspice itē tūb et viderē et amiram: et obstupescite: q̄ op ferit est in dieb vsq; nemo credit et q̄ narrabit. Ecce ego suscitabo chaldeos gentē amarā et re lo cū abulante sup latitudinē terre: vt possidet ta: berna cula nō sua. hōi vrbibus et terribilis est ex se metip̄a iudiciū: on et egrediet. Reuoltes par dis equi et: velociores lupis resp̄ntis: et diffu dent et dñs et: de lōge nāq; et de lōge venient vo labit q̄i a dñā festināo ad cōcedūd. Deo ad p̄dā veniet facies eoz p̄ctus viens. Et cōgregabit q̄i arenā captiuitatē et ipse de regib triumphabit: et triāni ridiculi ei erūt. Ipse sup oēm munitiones ridebit et comportabit aggerē: et capiet eā. Tunc mutabit sp̄s et p̄transibit et corneat. hōc est fortitudo ei dei sui. Fundā nō sui a principio dñe de i se: et me et nō mouerunt. Dñe in iudiciū posuit sit eū et fortē vt corripere fundasti eū. Mūdū fide oculi tui ne videas malū: respicere ad iniquitatē nō poteris. Quare nō respicio sup inlq agētes: et taces deuotiē ipio iustione se: et facies hōis q̄ p̄fices maris: et q̄si reptile nō hñs p̄ncipē. Tortū i dñmo subleuauit: et exit illud in fagena sua: et cō gregauit i r̄p̄te sūū. Sup hoc letabit et exultabit p̄pterea imolabit fagena sue: et sacrificabit r̄p̄ti suo. Et in ip̄si hōi assata est para ei: et cib ei ele ctus. P̄p̄t hoc et p̄dā fagenā suā: et semp in terficere gentes nō cessat.

Abacuch ppheta sup custodiā suā vt videat qd seq̄ post euerfione p̄p̄i et tēpli. de aduētu t̄pi. describit in supbia sua nabuchodonosor. ppheta tur p̄pter auariciā. p̄pter cruentam edificatio nem. p̄pter inebulationē sedechie. p̄pter idola.

Super custodiā meā stabo et figam gra dum sup munitionē. Et p̄templabor vt videam qd dicatur michi: quid respō deam ad argumentum me. Et respondit michi dñs et dixit. Scribe visum et explana eū sup tabulas vt percurrat qui legitur eū. Quia ad huc visus p̄cul: apparebit in finem et non menti etur. Si morā fecerit expecta illū: qui veniens veniet et nō tardabit. Ecce qui incredulus est: nō erit recta anima ei in semetip̄o. Iustus autē in fide sua viuet. Et quō vinū potantē decipiat erit vir supbus et non decouabit. Qui dilatauit q̄i infer nus alam suam: ipse q̄i moris: nō adimpletur. Et p̄gregauit ad se oēs gentes: coarctauerunt ad

Def. 7c

Ab. 1. d.

1. 20 p. 4. a
p̄sal. 35.
Mat. 10.
et. 1. 4. b.

Job. 19. a

Job. 1. 1. a
Iher. 12. a.

B
Act. 13. f.

C

B
Esa. 1. 1. e.

Esa. 1. 1. a.
Rom. 10. f
Iher. 10. g
B

B. 11

Prologus

se oēs ppos. Nunqd nō oēs isti sup eū parabolā
sument: & loquēti enigmati eius: & dicitur. Et
eū q multiplicat nō sua. Aliqd & aggravat pira se
densum latū. Nunqd nō repente surgunt qui
mordant eis: & suscitabant lacerantes te: & eris
in rapinā eis. Et tu spoliasti gentes multas: spo
liabunt te omnes qui reliqui fuerint de populo:
propter sanguinem hominis & iniquitatem terre
civilitatis: omnium habitantium in ea. Et q con
gregat auariciā malā domui sue: vt sit in excelsio
nidus ei: & liberari se putat de manu mali. Logi
tasti pfusionē domui tue cōcidisti ppos multos
& peccasti aia tua. Malapio de pariete clamabit
& lignū qd inter tūcturas edificiorū est responde
bit. Et q edificat ciuitatē in sanguinib: & pparat
vibē in iniquitate. Nūquid nō sunt bea dño exer
citiū: Laborabit em ppli in multo igne: & gētes
in vacuū & deficient. Et replebit terra vt cognos
cant gloriā dñi quasi aque operiētes mare. Et q
portū dat amico suo mittens fel suū: & inebians vt
aspiciat nuditatē ei. Replet: & ignominia p glia
Bibe tu qz & cōspore. Et cūdabit te calix dexte
re dñi: & vomit: ignominie sup glia tuā. Et liq
ras libani opiet te: & vestras alimaliū deterrebūt
eos: de sanguinib: hois & iniquitate terre: & ciuitas
& olm habitantium in ea. Quid pdesit sculptile: q
sculpti illud fictor: fues: cōstatile: & imaginē falsaz
q sperauit in figmēto fictor: eius: vt faceret simu
lacrā muta. Et q dicit ligno: exgesser: eurgela
pidi tacēt. Nūquid ipse docere poterit: Ecce iste
coopraa est auro & argento: ois ppos nō est inu
iscrit. Dñs aut in tēplo scdō suo sileat a facie
eius omnis terra.

¶ Pro abacuch pphete p ignoiantiss.
Domine audiui audionē tuā: & timui.
Dñe opus tuū: in medio annoz vniū
ca illud. In medio annoz notū facies:
cū iratus fueris nūc recordaberis. De
us ab austro veniet: sanctus de monte pparan.
Operuit celos glia ei: & laudis ei plena ē terra
Splendor ei: & lux erit: conua in manib: eius.
Ibi abscondita est fortitudo ei: ante facie ei ibit
mois. Egredietur p doliū: aū pedes ei: stetit: & mē
sus ē frū. Asperit & dissipat gētes: & pirit sūt mē
tes fecit. Incuruati sunt colles mūdī: ab itinere
ēfinitatis ei. Pro iniquitate vidi rētiaa ethyopie:
turbabunt pelles terre madī. Nūquid in flumi
bus irat: es dñe aut in fluminib: furoi tu: vel in
mari indignati tu: Qui ascendes sup equos tu
os & quadriges tue saluatio. Suscitans suscitabis
arcū tuū: & arma tribus qd locut: es. Fluvios
scindes terre: viderūt te & doluerūt montes gur
ges: aquarū transit. Dedit abyssus vocē suā: alit
rudo man: suas leuauit. Sol & luna steterūt in ba
bitaculo suo in luce sagitari tuarū ibant: in splē
dore fulgurantis haste tue. In fremitu pulecabis
terrā in furore obstruē facies gentes. Egredietur
ea in salutē ppli tui in salutē cū qd tuo. Per cū
sisti caput de domo impij: & denudasti fundamētū
eius vñq ad collū. Maledixisti sceptri ei: capiti
bellatorū eius venientib: vt turbo ad dispergen
dū me. Exultatio eop fuit ei: & deuotio pauper
rū in abscondito. Etia sculsi in mari equis tuis: & tu

to aquaz multaz. Audui & cōturbat: est venter
meus: a voce cōtremuerūt labia mea. Ingredietur
putredo in ossib: meis: & subter me scateat. Et re
quiescā in die tribulatiōis vt ascendā ad populū
accinrū nostrū. Ficus ei nō flosebit & nō erit ger
men in vineis. Dextere opus oliue: & arua nō af
ferent cibū. Abscinderē de ouili pecus: & nō erit ar
mentū in psepibus. Ego aut in dño gaudebo & ex
ultabo in deo iesu meo. Dñs dñs fortitudo mea
& ponet pedes meos quasi cerno pē: & fortitudo
mea deducet me victor: in psalmis canentem.
Explicit Abacuch ppheta.

¶ Incipit plogus in Sophonias ppheta.
Ad autem debet cūscitū pphete pas
aut ausu ponat in tūto ipsos qd pph
tas fuisse. Unde & amos vñ de duodeci
pphetis q dicit. Nō sup ppheta nec fili
pphetis: q pastor capiarū vellat: & symeon: pa
tris nomē in titulo nō hē. Hoc si verū est: sopho
nias ppheta q nolet: vt ita dicā: ppheticū & glo
sa maior: suoz stirpe gñar: ē. Hābit em patres
cūscit: aū godoliā: paū amaliā: attanū ezechia:
& talē qd rigā ipse velut extremū aurigā cōpleuit.
Homē sophonie alij speculā alij arcanū dñi trās
tulerūt. Siue alij specula siue absconditi dñi int:
pēt vtrūq pphete cōuenit. Dicit ei ad ezechie
lē. Fili hois speculatoris te posui domui isrl. Iste
q ppheta q erat in specula & in sublimib: cōstitus
tuus: & nouerat multērū dñi fili: erat cūscit q iter p
raf hūillitas. Hābebat qz aū godoliā q dicit mag
nitudo dñi: paū amaliā q & ipse vertit in fer
monē dñi: attanū ezechia q sonat fortitudo dñi.
De fortitudine itaq dñi naras est fermo dñi de
fimo dñi nata ē magnitudo dñi: & de magnitu
dine dñi nata est hūillitas: vt cū venerit aliqd ad
pfectū dicat: q nō sum dign: vocari apsa. Et illū
in psalmis. Dñe nō est exaltatū cor meū: neq elat
ti sunt oculi mei. Josia regē iude cuius tpsibus
sophonias pphetafse inuenit: deo pie oib regibus
iude placuisse bystona quartilibu regū: & scd pa
ralipomenon demōstrat. Josias simulachra que
pater fues amon: vel aus manasse in tēplo dei
collocauerat deiecit cōmūisse mōstrat. In qui
b: etiā serpentē eret a moysē factū cū errore iude
ctus ppos supstioē idoloq detē: & ad miferat. Idē
custodisse palcha & itermissis tpsib: multa sol: ce
lebrasse mōstrat. Ideo de p ppheta tps mōs:
rati regio q pūctura erat ondens gentib: ddele
ctōe pphentis affuturū iudiciū. Ppso hōis isrl
lutē & ciuitati hierlm ressuratiōne tunc tps tris
buendā textu lectiōis denūciat.

¶ Explicit plogus.
¶ Incipit argumentum.
Sophonias speculator & archanoz del co
gnitoz audit clamorē & porta piscin & ciuita
tū a scba: p ritionē a collib. Inducit iyniatū
habitatōib: plicq: cōticit ois poplus chanaā:
disperit vniuersū q inuoluti erāt argento.
¶ Explicit argumentum.
¶ Incipit Sophonias ppheta.
De interitu hierlm ppter idola: & de iteri
tu mūdī ppter peritū dei iudiciū. Caplm. 4.

Eze. 2. 4. b.
Haum. 3. a

amos. 7. d.

Eze. 3. d.

psal. 10.

1. cor. 15. b.
ps. 130.

3. reg. 23 f

Erbū dñi qđ

21

factū ē ad sophonias filij chusi filij
godolie filij amalie filij ezechie in
dieb⁹ iohē filij amō regi iuda. Cō
gregāo pgregabo oia a facie ēre
diē dñs: pgregāo pōlet⁹ p pec⁹: pgregāo volāntia
celi⁹ p pisces maris. Et ruine ipioz erit: dīspāda ho
mies a facie ēre dicit dñs. Et pcedā manū meaz
sup iudā: et sup oēs hītañtes hīrīm: dīspāda de lo
co hoc reliqās baat⁹ et nola edituoz cū faē dōrib⁹:
et eos qđ adoiāt sup recta militā celi: et adoiāt et iu
rāt i dño et iurāt i melchō: et qđ auertunt depōst ter
gū dñr: qđ nō qñerūt dñz nec luefīgauerūt eū. Si
lete a facie dñi dei: iuxta ē dies dñi. Et ppaui
dñs hostiā: fāscāuit vocatos suos: et erit i die ho
stie dñi hītañtes sup picipes et sup filios regis sup
oēs qđ idan sūt veste pegrina: et vītrabo sup oēs qđ
arrogāter īgredit sup iudā i die illa: qđ pñent dōs
mū dñi dei sū iudate et dolo. Et erit i die illa dicit
dñs: vox clamor⁹ a porta pīlūre: et iualat⁹ a scōba: et
pñitio magna a collibus. Uīlūre hītañtes pīle:
Cōtūit omīo poplō chanaā: dīspērūt oēs luoz
luri argēto. Et erit i tpe illos trahatōz hīrīm in lu
curnis vītrabo sup viros dēstos i scōb⁹ suis qđ
dīcūt i condib⁹ suis. Nō faciet dñs et nō faciet
male. Et erit fortitudo eoz i dīreptionē dñomus
eoz i desertū. Et edīfīcābit domos et nō hītañt
p plātañt vineas: et nō bībēt vīnū eaz. Iuxta est
dies dñi magn⁹: iuxta est et veloz nimis. Nōz dei
dñi amara tribulābit iōz sūoz. Dies ire dñs illa:
dies tribulābit et āgustīe dñes calamitat⁹ et mīse
dies tenebra p tēgalioz: dñes nebulas turbioz: dñes
tubet clāgoz sup cīrates munīre: et sup āgulos
excellos. Et tribulābo pōles: ābulābūt vt cēt: qđ
dño peccauerūt. Et effundet sāguis eoz sic hūm⁹
et corpa eoz sicut stercoz S3 et argēnū dīp et auz
eoz nō poterit liberare eos i die ire dñi. In ignē
seī et deuorābūt oīa terra: qđ cōsumationē cū festi
natione faciet cūctio hītañtū terram.

Amos. 5. c

22

C. S. pñocacat ad pñiaz vt irā bē effūgiat. pñi
casā fūta oīabū palestīne. et redit iudeoz capti
uitate babilōia vel destructioe moab et amalech.
qđ iudeis īnsultauerūt de destructioe eripioz
assīrioz et nīnīe cūctas et nabuchodonosoz. i.
Nūcūente pgregamī gēo nō amabīlīa:
pulsūqđ pariat iussio vīsiō qđ palnerez
trāscūnt dīe: ānqđ veniat sup vos tra
uīto dñi: ānqđ veniat sup vos tra iudā
gnarōis dñi. Nūcūente dñs oēqđ mālūerūt frēqđ iudā
cī et cōstis opatī. qñte iudā qñte mālūerūt i quo
mō abscōdam i die furor⁹ dñi: qđ gaza vīstrūta
erit: a scālo i desertū. Nōz dñs merīdī elīciet et
acharō eradīcābūt. Nē qđ hīrīs fūntīcīm mar⁹: gēs
pñoz. Erbū dñi sup vos chanaā terra pñīstī
noz et dīspāda teita vt nō sūt īmpīaroz. Et erit fūnt
cūl⁹ mar⁹ reqdes pñoz et caule pecoz. Et erit fūnt
cūl⁹ qđ remāfuerūt de domo iudā. Vbi pascēt i
domib⁹ āscātois ad vespā reqdesēt: qđ vīstābūt eos
dñs de eoz: et auertet captīuitate eoz. Audīat op
pñobū moab et dīaspēmāe sūoz amō: qđ expio
bīaueūt pñio meo: et magnīficatī sūt sup tercioz eo

Eze. 7. c.
infra. 3. b.

23

24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

rū. pñopfecā vīuo ego vt dñs exercitū dñs iūst⁹: qđ
moab et iudoma erūt filij āmon qđ gomora: sicut
āsa spīna p tacerūt fallio: de fūz vīz iet nūā. Nē qđ
pñi me dīspīet eos: et sū dū gēs: mee pñi debūt
illos hoc eis euēit p supbia sua: qđ dīaspēmāuerūt
et magnīficatī sūt sup pñi dñi exercitū dñs orribīl⁹
dñs sup eos: et attenuābūt oēs deos ier. Et adoiā
bunt cū vīr de loco suo: oēs iūstī gēs. S3 et vos
ethyopēdī fecit gladio meo erūt. Et exēdēt mā
nū suā sup adlonē: p dēt assur. et pñet spēcīoas i
solitudīne et i iūstī: et qđ dēstī. Et accubābūt i me
dio ei⁹ greges oēs bestie gēs et onocrotal⁹ et be
rict⁹ i lūmb⁹ ei⁹ moabīb⁹. Nōz cātrans i nēstera
eoz i supīlīarīa: qđm attenuābo robur ei⁹. Nē cē
cīras ghōsa hīrañs i pñīdētīa: dīcebat i corde
suo. Ego sūz et extra me nō est alīa āplī. quō fētā
est i desertū: cubile bestie. Nē qđ transī p eā sūb
labī et mouebūt mānū suā.

C. S. In crepā hīrīs de pctio suis et culpā suā
evidīcas dei nō ītellecter. ad vocē pñpetaz nō
penīuit. felīcitatē ei⁹ admirābūt aduerfarij sui.
de resurrectione dñi et pñīlītate fīdelīz arguīt sy
nagoga qđ pñerfīs gēs nō ē pñerfīa: qđ cecabīl⁹
nō exaltābūt. s3 relīqđ saluābūt iūbīet eccā: nō tī
meat qđ dñs eā saluābūt et lenīfīcābūt: et auferet op

Medīo ei⁹ qđ lēcōes rugīetēs. Iudīces ei⁹ lūptēs
spēndō relīqđāz ī mane pñpēte ei⁹ vefānī: vīrī
īndīcēs. Sāc dōtes ei⁹ polluerūt scēmīa: dñs egerit
pñra legē. Nōz iūstī i medio ei⁹ nō facīet līqratē
Wane mane iudīcīū suū abīpī in luce et nō abīcō
dēt. Rescīuit abīlīq⁹ pñfūsiōē dñi dīstīdī gēs et
dīspārī sūt āgūt eaz. Dēstā sōfēt vīas eoz: dñz
nō est qđ trāscāt dēstānt sūt cīrates oēs nō remā
nēt vīro neq vīlo hīrañs. Dñrī attrī tīmēbīo me
suscīpīes dīscīplīnā et nō pñbīt hīrañcī ei⁹ pñ oīa i
qđ vīstīauī eā. Nē rūtī dīspūcīo pñ gēs eoz cōīnpe
rīt oēs cogīratōes suās. Nūcū opē expecta me dē
dñs i die resurrectionis mee i iūstī: qđ iudīcīū meū
vt pgregē gēs et collīgā regnā. et effūdā sup eoz
īdīgīnationē meā: oēs tū furorī mee. In ignē seī
ī meī deuorābūt oīa tū. et tū redā dñs iudīcīū
electū vt īuocēt oēs nomē dñī: et sūīlār ei⁹ hīerovno
Nūcū sūīa ethyopīdīe dīspūcīes meī alī dīspū
cīz meoz dēstēt mūn⁹ mīb⁹. In die illō nō pñū
derūt sup cūctī: a dīuētīōb⁹ tūe: qđ pñuarīca eo
ī me. Nūcū tūc auferē de medio tūi magnīlōqđ supē
bie tue et nō ā dīffīces exaltārī āplī i mōre sōc mē
dētī relīqūā i medio tūi pñm pauperē et regēdū:
et spābūt i nolē dñī. Nē qđ iūstī nō facīet līqratē
nec loqđ mēdācīat: et nō lūenīet i oīe eoz līqua
dolosa: qđm īpī pascēt et accubābūt et nō erit qđ ex
terrat. Et dāda sūīa s3 dīubīa īstī. Et aret et exul
tā i oī cor de sūīa hīrīm. Abīstīlī dñs iudīcīū sup
auertīt lūmīcos tuos. Accīstī dñs i medio tue: nō
tīmēbīo malū vītrā. In die illā dīcēt hīrīm. nolī tī
mere spō nō dīssoluānt mān⁹ tūe. Nōz sū tuos ī
medio tūi sūnt īpse fācīentīa. Et dēbīt sup tē
īlectīa: sūbīt ī īdīuētīe tua: et exultrāt sup tē
īn lau dē. Nūcū qđ a lege recesserāt cōgregāboz

Eze. 2. f.
Mich. 3. d.

24

25

26

27

28

29

micb.4.b.

q̄i ex te erant vt non vltra habere sup̄ eis oppro
būū. Ecce ego Iherſalē om̄e q̄i affligerunt te in
tpe illo ⁊ ſaluabo dāuidicē: et cū q̄ electa fuerat
p̄regabo. Et ponā eos in laudē ⁊ in nōmē in ol̄ter
ra cōſuſione eoz: in tpe illo q̄ adducā vos ⁊ tpe
q̄ p̄regabo vos. Dabo c̄i vos in nōmē ⁊ in laudē
oibz p̄ſite terre cū p̄uertero captiuitatē veſtrā
cōſā oculis veſtris dicit dñs.

Explicit Sopbonias ppbeta

¶ Incipit prologus in Higgeu prophetā.

Ieremias ppheta ob causa pluri sede
chie reg: vt bistoua libri scđi libri palipome
nō dicit: qđ fide pmissas nabuchodonoso
rei regi chaldeo: nō fuaerit: poplm
isrl refert cū meoiaro rege birim: expugna birim
captiuus i babilone fuisse pductus. Sz cū meoiar:
pphs mlti: tpbi i dolia faledo etiā effusio sāguis
inocētē fē quibz spialiser: vōlēb de gñatōz vniuē
sā cū qđ popli ob cās meoiaras penit: depre se
ptuagis ānoz captiuatē eēde pz ppslm in regno
chaldeo: statuit sustinere chaldeos vt ppleto nūē
ro ānoz: mon ppsa i meoiar: pccā imūnis ad re
nouationē birim puer et. Sexagesimo itaqz scđo
āno regno chaldeo: i subuersio: aduoc octo ān
i restabat ad regnādū: qđ sexa visio danielis
ōndit: cū pp cām sacilegiz: i eadē visioe pñet
falsē: eritici: dari: qđ medio lgarat: vt septia visio
danielis ōndit: meoiar: i regno successit. Cuius
pulo āno regn: vt decia visio daniel mātēstat: ba
nil supparat: āniē vides appiopinqre: tpz reuer
siois qđ i hieremā fuerat: pmissio: oīas tē p se qđ
ppo eadē pmissioē a dō postulat: lpericui: p
gabriel archagēlū i eadē visioe iuxta pces eius
pñtētia ppleta eē: de dixit. Nā moxētē supadi
cto dario rege medoz: succēdētē in regno cyro
rege piaz: pmissioe dei ppleta p eūde regē ppy
qđ isrl in birim reductū bistoua scđi libri palipomē
mō: iūdiē eēde pphete pfirmat. Cūqz a ppo isrl
i a sentibz tēpū dei edificari cepit: pmissio moiaro
cyro rege ac regnātē dario rege piaz qđ meoiaro
cyro successerat: vicine gētes ciuitat: biriz: vt idē
elias refert restauratiōe tēpli i ciuitat: resistē
do i pēde rege pcc: qūa rōne deterrit: ppsius isrl
reparationē supadietē tēpli dñicēdē iuxta pmissi
ōne pccēta eē: credebat. Ppōp qđ in scđo āno re
gni meoiar dary regis piaz agge: ppheta a dō
missus ad zoibabel qđ de tribu erat iuda: qđ pñtē
regni suscepit: erat: iūsiū illū ioseph dñi summi
sacerdos eē: amoner: vt credāt ppleto nūēro ānoū
tpz restauratiōis tēpli adueniēt: hoc et ad ditto:
nē lered ciuitatē ppi vellet imitari. de qđ p eum
dixit. Ppō bic dic. Nō dū vēit tēpō vt edificet: do
m dei. Qūa alit qđ textu bpi: pphete cōtinent: re
uersionē ppi adificatiōe tēpli: renouationē ci
uitatē: obnationē sacerdotale: i iteritū regnoz
gentiū exterrari significat. Explicet plog.

¶ **Incipit argumentum.**

Auge felix et letus qui scianis in lacrimis vel
gaudio meteret. Instruat templum reedificat
deus patre inducit loquitur. Adhuc vni modicum e
est ego mouebo celum et terram mare et aridum. E
mouebo oia gentes: et veniet desiderat cunctis gentibus.

Explicit argumentum.

Incipit aggeus

propbeta.

CLIX. Agge⁹ excitat principes ⁊ pplm ad edi-
ficationē templi. ⁊ ppter dilationē edifici dicit po-
pulu⁹ affluentē nicomedis. 3orobabel ⁊ iesus fili-
us ioseph inchoant opus. Caplm pnm.

Anno fe

cundo daris regis in mense
sexto | die vna mēsis : factū
est verbū dñi | manu agge
pphete ad zoibabel filiu
salatriel ducē iuda: et ad te
sam filiū israhel secundū

tem magnū dicens. Hec autē dñs exercitū dicit.
p̃p̃los iste dicit. Flon dñvnt t̃p̃s dom̃ dñi edifi-
cande. Et factū est vtrb̃us dñi l manu aggel. p̃p̃be-
re dicens. Flon d̃ t̃p̃s vobis est vt habitetis i dom-
nibꝫ i laqueatibꝫ dom̃ dñi defertur. Et nunc hec
dicit dñs exercitū. Ponite corda ṽra sup̃ vias ve-
stras. Sclatis multū i iustitiis parū. Q̃ deditis
t̃ ñ estis satiatī. Vbiſitis t̃ ñ estis leuati. Q̃ pe-
tulitꝫ vos t̃ ñ estis calefacti. q̃ merces p̃grega-
uitis m̃is eas in facculis prafum. Hec dicit dñs
exercitū. Ponite corda ṽra ſup̃ vias ṽraſ. A-
ſcendite in montē poſitate ligna t̃ edificate dom-
m̃. Acceptabilis michi erit et gloriſcabor dicit
dñs. Reſperſitis ad ap̃lū t̃ ecce facis et miſme
i iuſtiis in dom̃ et effuſum illud. Quā ob cau-
ſam dicit dñs exercitū q̃ dom̃ n̄a deferta eſt
t̃ vos feſtinatis vniuſquiſq̃ in dom̃ ſuā. Propter
hoc ſup̃ vos p̃b̃it ſat celli n̄ daret rōi t̃ terra
p̃b̃it eſt n̄ daret germen ſibi t̃ vocauit ſiccita-
tē ſup̃ terrā t̃ ſup̃ montē t̃ ſup̃ triticū t̃ ſup̃ vici-
tū t̃ ſup̃ oleū t̃ q̃c̃q̃ p̃fert hom̃. t̃ ſup̃ boveſ t̃ ſup̃ in-
mēta t̃ ſup̃ oves t̃ laborē manuū. Et audiuit ioba-
bel filiū ſalatib̃ t̃ iſeuſ filiū iſodech fac dñe mag-
nū t̃ oēs reliq̃ p̃p̃os ṽos dei fili t̃ ſib̃a aggel. p̃be-
re ſe miſit cū dñs ṽos ad coſtituēdū oīs p̃p̃o-
la facie dñi t̃ dixit aggel nūciū dñi be nūciū dñi
p̃p̃o dicit. Ego vobis ſci ſup̃ dicit dñs t̃ ſciſtate
dñe t̃ ſp̃m iobaſ filiū ſalatib̃ dicit iuda dā t̃ ſp̃m
iſeuſ filiū iſodech fac dñs magnū t̃ ſp̃ritū reli-
quorꝫ de oī p̃p̃o. t̃ ingreſſi ſunt t̃ faciebant op̃us
in domo dñi exercitū dei ſat.

¶ C. S. Cōuertant p̄p̄sces: p̄p̄s: t̄ dei auxilii
eis p̄mittit. p̄p̄sces aduēti: p̄pi eccl̄e maior: q̄ sy
nagoge p̄ negligētia et difficā di tēplū: p̄ oīa op̄a
eoz polluta: t̄ famē t̄ plagas veniēti: p̄st̄ cepto
ope appēnt p̄ signa vbertatē p̄mittit. de aduētu
p̄pi t̄ bullatiōe boīs p̄cipit: t̄ p̄t̄ia: de regno
et: t̄ oīe est liana cū oīa saluā dōz.

In die vicesima quarta mēsis i sexto mēse
in āno fco dāri regis in septimo mēse vi
cesima p̄ia mēsis factū ē: hūb dñi in
manu aggei p̄phete dicē: Loq̄re ad
30 iohabēl filiū salabiel dūcem tancā: et iesus fi
lius ioseph sacerdotem magnū: et ad reliquos
populū dicēs: Quia in vobis ē dērelicte qui vi
dit domū istam in gloria sua p̄mita: Et quid vo
bis

videtis hanc nunc: Nūquid non ita est quasi nō sit in oculis vestris? Et nunc confortare zoioba: bel dicit dominus: et confortare te fili ioseph: fac cerdos magnus: et confortare oīs ppsus terre dicit dñs exercitū: et facite qm̄ ego vobiscū suz vrdñs exercitū. Verbu dñi pēpigi vobiscū cū egredere mini de terra egypti: et spūs meus erit in medio vestrū. Nolite timere: qd̄ bel dicit dñs exercitūz. Adhuc vñ modici est: et ego mōuebo celū terram et mare et aridam: et mōuebo omnes gentes. Et veniet desideratus cūctis gētibz. Et implebō domū istam gloria dñi dñs exercitū. Deu3 est argentū et mēu est aurū dicit dñs exercitū. Magna erit gl̄ia vñs istī nouissime plus q̄ pul me dicit dñs exercitū. Et in loco isto dabo pacē dicit dñs exercitū. In vicelima et quarta noui mēsis in anno secūdo dñi regis factū est verbū dñi ad Aggeū ppheta dicens. Ihec dicit dñs deus exercitū. Interroga sacerdotē legem dicens: Si tulerit homo carnem sanctificatā in oīa vestimenti suis: et tetigerit de summitate eius panem aut pulmentū: aut vinū: aut oleum: aut oēm cibū nūquid sanctificabitur? Respondentes autē sacerdotes dixerūt. Non. Et dixit aggeus. Si te tingerit pollutus in anima et oībus hīs nūquid cōtaminabitur? Et responderunt sacerdotes: bī perunt. Cōtaminabitur. Et respondit aggeus et dixit. Sic populus iste: et sic gēns ista ante faciem meā dicit dñs: sic omne opus manū eoz: et oīa que obulerunt tibi: cōtaminata erunt. Et nūc ponite corda vestra a die hac et sup̄: ante qd̄ ponetur lapis super lapidem in templo dñi: cum accēderetis ad acerū viginti modiorū fierent decē: et intraretis ad tōcular et expulsetis quiquaginta lagenas et sēbant viginti. Percussit vos vō te viente et aurigine et grandine oīa opera manū vestrarū: et non fuit in vobis qui reuerteretur ad me dicit dñs. Ponite corda v̄a ex die ista: et in futurū a die vicelima et quarta noni mensis: a die qua fundamenta facta sunt templi dñi ponite super cor vestrū. Nūquid iam semen in germine est? Et adhuc vineas et ficus et malogranatū et lignū oliue non floruit. Et ex die ista benedicam. Et factū est verbū dñi secūdo ad aggeum in vice: sima et quarta mensis dicē. Loquere ad zoioba bel ducem iuda dicē. Ego mōuebo celum pariter et terram: subuertam solum regnū: et contēram fortitudinem regni gēntiū. Et subuertā quadrigam et ascensorem eius: et descendēt equi et ascensores eorum vir in gladio fratris sui. In die illa dicit dominus exercitū assumā te zoioba: babel fili salathiel serue meus dicit dominus et ponam te quasi signaculū: quia te elegi dicit dominus exercitū.

Explicit aggeus ppheta.

Incipit plogus in zachariā ppheta
Secundo anno dñi regis medorū Aggeum et zachariā ppheta: lectiones eorūdem declarant. Sed hac de causa aggeus zacharie in ordine pphetarūz prelatos esse videtur qd̄ duobus mensibus vt predictiū lectiones ostendunt in ppheta p̄fē:

fisse inuentur: et ad reparationē templi p̄cepto dei populū animasse vt eisdas refert dicens. In secūdo anno dñi regis persiarū pphetauerunt aggeus et zacharias filius Addo. pphete super iudeos qui erant in iuda et hierlm̄: sup̄ israel in nomine dei israel sup̄ eos. Tunc surrexerūt zoioba bel filius salathiel: et filius eius ioseph dicit et pūci pes eius: inchoauerūtq̄ edificare domū dei qd̄ est in hierlm̄. Quibz cū adessent pphete exhortatiōe sua adiuuērūt eos. Hā et p̄p̄m israel ad imitatio ne paternā delictorū p̄ suā ammonitiōē idem ppheta cupiens reuocare verbis lectione cōp̄e benis vsus est. Iūdi nocte et ecce vir ascenderat super equum rubeum et. Vidit ppheta virum equo rubeo se dēte: stantē in medio myrtivm̄: b̄os: cuius visionis hęc solutio est sc̄m̄ bebieorū traditiōē. Hāc ascendens equū rubeū: lucas angelus intelligatur: p̄ predicti coloris equū cōfēdere vsus est: vindictam sanguinis in eam gentem significat afferendā: qd̄ p̄p̄m israel in captiuitate redegērat. Hāz et elias ppheta p̄ ruborem vestimentorū inter gentes vindictā cū sanguine ad p̄ferendā demonstrā: hīs verbis vsus ē dicē. Quis est iste qui venit de eodem tūctio vestibus de dostra? Stantē vero in medio myrti et vmbiantis: qd̄ dicit leticiā populo affuturā: per myrti et significatiōes voluit designari. Et uisū gni moyses in leuitico qd̄ faceret mentionem ait. Accipietis de prima fructus ligni speciosi vt leticiā populi per bene olentis ligni et speciosi vmbia culā demonstrat. Sed hanc v̄sionē que liberationē populi et vindictā de aduersariis affuturā demonstrat ob hoc noctū ppheta se vidisse me: mouit: quia populi israel in prima liberatione de terra egypti: noctū discessisse constat. cuius exempli: quia p̄sens populus aliquā partem in se retinere videbatur: liberatio eiisdē ac reditus captiuitatis de terra chaldeorum per noctem pphete est reuelata.

Explicit plogus.

Incipit argumentum.

Zacharias memor dñi sui multiplex in ppheta: iēsum cum vestibus solidis vestitum et lampadem oculorū septem: candelabrizq̄ aureū cum totidis lucernis quorū oculis: duas quosq̄ oliuas a sinistris lāpadis cernit et a dextreis. et post equos rufos: parios albos et v̄sillipatos q̄drigas et effralm̄: et equū de hierusalē pauperem regem varcinatur et p̄dict regē sedentem super pulum filium asine subregaliē.

Explicit argumentum.

Incipit zacharias ppheta.

C. S. ppheta monet populū reuerim vt reuertatur ad dñm. ne contēnat voces pphetarūz sicut patres eorū qui puniunt. p̄mittit v̄sionē salutaris et postoloz et po equoz. p̄missio liberationis iudeoz. de liberatione consolationis et m̄e. de vindicta in aduersariis.

Capitulū p̄mum.

In mense

octauo in ano scdo da-
ri regis factu est verbu
dñi ad zacharia filiu da-
rachie filij addo pphete-
ra. Irat e dñs sup pñes
vros iracunda. r dices
ad eos hec dicit dñs ex-

ercituu. Cōuertimī ad me ait dñs exercituu. r cō-
uertar ad vos dicit dñs exercituu. Ne sitis sicut
pñes vñ ad dñs clamabat pphete pueros dicētes
hec dicit dñs exercituu. Cōuertimī de vñs vñs
malis: r cogitatioib vñs pessimis: r nō audierūt
neq attēderūt ad me dicit dñs. pñes vñ vbi sunt
r pphete. Nunqd in sempiternū viuēt. Uerūti
faba mea r legitima mea q mandauī seruis meis
pphetis: nunqd nō pphēderūt pñes vñs. Et cō-
uerī sūt r dixerūt. Sicut cogitauit dñs exercituu
facere nobis fm vias nras: fm adiuuentōes no-
stras fecit nobis. In die vicesima r q̄ta vñdecimā
mēis sabbath in ano scdo dari: factu est hōi dñi
ad zacharia filiu barachie filij addo. pphetam dī
cens. Vidi p noctē: ecce vir ascēdens sup equu
rūu r ipe stabat inter myrieta q erāt in pfundo: et
post eū equi rūuī varij r albi. Et dixit. Quī sūt isti
dixit mīr. Et dixit ad me angelu dñi q loq̄bat in me
Ego oñdā tibi qd sūt hec. Et rñdit vir q stabat
inter myrieta r dixit. Ipsi sunt qm misit dñs vt per-
ambulet terrā. Et rñderūt āgelu dñi q stabat inter
myrieta: r dixerūt. gambulaui omniā terrā: ecce oīs
fra hīas r descit. Et rñdit āgelu dñi et dixit. Vñe
exercituu vñq q tu nō mīseris hīrīm r vñbi in
da qd r irat eo. Iste iā septima gēntiū ann. Et
rñdit dñs āgelu q loq̄bat in me hōi bona hōi cō-
solatoria. Et dixit ad me angelu q loq̄bat in me
Clama dices. hec dicit dñs exercituu. zelat sup
hīrīm r iyo zelo magno r ira magna: ego irascor
sup gentes opulētas. q ego iratus sum parū: pñi
hō adiuuauerī malū pñop: ea hec dicit dñs. Ne
uertar ad hīrīm in mīscōdīis: domū mea edifi-
cabit in ea: ait dñs exercituu: r ppendiculi exten-
des sup hīrīm. Adhuc clama dices hec dicit dñs
exercituu. Adhuc afflūet ciuitates mee bonis: et
pñolabit adhuc dñs iyo r eliget adhuc hīrīm. Et
leuaui oculos meos r vidi: ecce q̄tuoī conua. Et
dixit ad āgelu q loq̄bat in me. Quid sūt hec? Et dē-
xit ad me. hec sūt conua q vētiāuerūt iudā r iſ-
rael r hīrīm. Et oñdī mibi dñs q̄tuoī fabios. et
dixit. Quid isti veniūt facere? Quī ait dices. hec
sunt q̄tuoī conua q vētiāuerūt iudā p singlos vñ
r nemo eo q leuaui caput suū. Et venērūt isti
deterrere ea: vt desiciant conua gentiū q leuaue-
rūt conua sup terrā iudā vt dissiparent eā.
Et c. s. Vñs ca dauēri. vñsio līerēt: hīrīm i funi-
culo r āgelu nūciā: restauratiōē hīrīm. reuocāſi
dīpsi ad spō sūc ad sedē pñiā: de aduētū xpī r p-
lector suoy. et hōiāuati hīrīm rēstitute vt gau-

E leuaui oculos meos r vi-
di. Et ecce vir r in manu ei funiculus
mēsoy. Et dixit. Quid tu vadis? r dixit
ad me. Ut metiar hīrīm r vides q̄ta sit

lōgitudo ei? r q̄ta sit latitudo ei? Et ecce angelu
q loq̄bat in me egrediebatur: ali angelu egredie-
bat in occurſu ei? r dixit ad eum. Cur relogre ad
puerū istū dices. Adhuc muro habitabit hīrīm p
multitudine hoīm r tu mētoy i medio ei? Et ego
ero ei ait dñs murus ignis in circuitu: r in gñs ero
in medio ei. Et o. o. fugite de terra ad donis dicit
dñs. qm in q̄tuoī ventis celi dīpsi vos dicit dñs.
Et iyo fuge q hīas apud filiā babyloīnq: hec dī-
cit dñs exercituu. Post gñam misit me ad gētes
q spoliauerūt vos. Quī ei tēgērit vos: tāget pa-
pillā oculi mei. Et ecce ego leuo manū meā super
eos: et erūt pñes hīo q seruiebāt sibi: r cognosce-
tis q dñs exercituu misit me. Lauda et letare fili-
lia iyo: ecce venio r hībato in medio tui ait dñs.
Et applicabunt gētes multe ad dñm in die illa: r
erūt mibi in ppñm. Et habitabo in medio tui: r sū-
co q dñs exercituu misit me ad te. Et possidebit
dñs iudā partē suā in terra scificata: r eliget ad-
huc hīrīm. Sileat oīs caro a facie dñi: q colurre-
xit de hīculo sancto suo.

C. S. Accusaf iesus sacerdos de vrgote allent-
gena: r ablati iesus foudid: idm? mutato iuso
ire p vias dñi iube. de lapide sup quē septe oculi
et celatura ei? in tyro xpi.

Et ostendit mibi dñs iesum sacerdotē
magñū stantē corā angelo dñis sathan
stabat a dextris ei? vt aduersaret ei. Et
dixit dominus ad sathan: increpet vos
minus in te sathan et increpet dominus in te qui
elegit hīrīm. Nunqd nō iste toris ē erūt? de igne
et iesus erat indur? vestib? foudid: r stabat as-
faciē angeli. Quī rñdit r ait ad eos q stabāt corā
se dices. Auferite vestimēta foudid: ab eo. Et dē-
xit ad eū. Et ecce adstāt a te iudicātē tui: induit
mutato iuso: r dicit. Ponite cydarium mūdā super
caput ei? Et posuerūt cydarium sup caput ei? mū-
dam: r induerūt eū vestib? Et āgelus dñi stabat:
et cōtestabatur angelus dñi iesum dices. hec dicit
dñs exercituu. Sū in vñs meis ambulaueris: r cu
stodiā meam custodieris: tu quoq iudicabis do-
mū meā: r custodies atria mea: r dabo tibi ambu-
lātes de hīs q nō hīc afflūunt. Iudei iesus facer-
dos magneto: r amicit tuos qui habitant coram te:
q viri potentes denos sunt. Et ecce ego adducā
seruū meū ouenit: et ecce lapte quē dedi corā te:
sup super lapidē vñs septem oculi sunt. Et ecce
ego celabo sculpturā ei? ait dñs exercituu: r aue-
rā iudatē ēre illi? I die vñs. I die illa dñs dñs
erūt vñs vocab iurā amicit suū subter vñas: subf
fich. Et c. s. De candelabio in lucernis ei? de monte
desolato: r lapide pñario: septe oculis: r expō-
siōe duarū oliuarū iuxta candelabum.

Et reuersus ē angelu q loq̄bat in me et
suscitauit me q̄ viru q suscitaf de sōno
suo. Et dixit ad me. Quid tu vides? Et
dixit. Vidi r ecce candelabū a uretū to-
rū: r lāpas ei? super caput ipsi? septem lucerne
eius super illud: r septe infusula lucernis q erant
super caput eius: r vñe olīne super illū: vñs a
dextris lāpas dñs: vñs a sinistris olīne. Et respōdī
r ait ad angelū q loq̄bat in me dicens. Quid sūt
hec dñe mīr? Et respōdī angelus q loq̄bat in me

13

14

15

16

17

18

19

20

21

infra. s. a.

22

infra codē

supra. s. a.

infra. s. a. r
s. a. et. s. a.

infra. s. a.
r. s. a.

et dixit ad me. Nunquid nescio quid sunt hec? Et dixi. Non. Dñe mi. Et respondit tunc ad me dicens. Hoc est exercitus nec in robore sed in spū meo dicit dñs exercitus um. Quia tu mōs magne corāz zoiobabel in plani-
 nuz. Et eductus lapide pumariū: et exequabit gra-
 tiam gratie eius. Et factū est verbū dñi ad me dicens. Dan. zoiobabel fundauerit domū istā: et manus ei pñcient eā z scietis q dñs exercitus misit me ad vos. Quia enī desperit dies paruus et ietabunt et videbunt lapide stānē in manu zoiobabel. Septēz sunt isti oculi dñi q discurrūt in vniuersam terrā. Et respondit z dixi ad eū. Quid sunt due ollue iste ad dexterā cādelabu z ad sinistram eius? z respondit secundo z dixi ad eū. Quid sunt due spice oliuaz q sunt iuxta duo rostra aurea in quibus sunt suffosioia ex auro z ait ad me dicens. Nunquid nescio quid sunt hec? z dixi. Non. Dñe mi. z dixit. Ipsi sunt duo filij splendidi qui assunt dominatōis vniuersę terre.

C. L. S. De libro volāte. de amphoiā z mulierib⁹ possidentibus eam.

E conuersus sum et leuaui oculos meos et vidi: et ecce volumen volās. Et dixit ad me. Quid tu vides? z dixi. Ecce ego video volumen volās longitudo ei⁹ viginti cubitoꝝ: latitudo ei⁹ decē cubitoꝝ: z dixit ad me. Hec est maledictio que egrediet⁹ super faciem ois terre q ois frax sicut ibi scriptum est iudi-
 cabit: z ois iurās ex hoc similiter iudicabit. Et dūcā illū dicit dñs exercitus: veniet ad domū suū z ad domū iurātis i noie meo mēdāc: z morabit⁹ in medio dom⁹ ei⁹ z cōsumet ei⁹ ligna ei⁹ et lapides ei⁹. Et egressus est angel⁹ qui loquebatur in me: z dixit ad me. Leua oculos tuos z vide. Quid est hoc quod egrediet⁹? z dixi. Quidnam est? ait. Hec est amphoiā egrediens: z dixit. Hic est ocul⁹ luo eoꝝ in vniuersa terra. Et ecce talentū plum-
 bi portabat: ecce mulier una sedē in medio am-
 phoiē z dixit. Hec est impietas. Et proiecit eā in medio amphoiē: et misit massam plumbeaz in os eius. Et leuaui oculos meos et vidi: ecce due mulieres egredientes: et ipse in alia eoꝝ habebat alas qñ alas milui⁹ leuauerūt amphoiā inter terram z celū. Et dixi ad angelū qui loquebat⁹ in me. Quia iste deferēt amphoiā: dixit ad me. Et edis-
 scietur ei dom⁹ in terra fennar: z stabiliat⁹ et po-
 nat⁹ ibi super basem suam.

C. L. S. De montibus ereto z quatuor quadrigis et eo eoꝝ perambulanti⁹ terrā. de corona ponē die in capite iesu. de viro cui⁹ nomē est ouens: et cursu gentiū ad edificandū tēplū.

E conuersus sum et leuaui oculos meos et vidi: et ecce quatuor quadrigę egredientes de medio duoꝝ montiū: z mōtes eret. In quadriga prima equi rufi in quadriga secunda equi nigri in quadriga tertia equi albi: in quadriga quarta equi varij fontes. Et respondit z dixi ad angelū qui loquebat⁹ in me. Quid sunt hec dñe mi? z respondit angelus et ait ad me. Ipsi sunt quatuor venti celī q egrediunt⁹ vt stent corā dñatoie ois terre. In qua crāt equi nigri egrediebāt⁹ in terrā aquilōis: z albi egre-

si sunt post eos: varij egressi sunt ad terrā austrā. Qui erāt robuſſissimi: exierūt z querebāt ire z discurrere p oēm terrā z dixit. Ite z gambulate et erram: et perambulauerūt terrā: vocauit me et locutus est ad me dicens. Ecce q egrediunt⁹ in terrā aquilonis requiescere fecerūt spm meū in terra aquilōis. Et factū est verbū dñi ad me dicens. Sumē a tām migratione ad olidā z a tobā z ad idāia z venies tu in die illa z in tribu israhel in medio iose-
 lij sophonie q venerāt de babilone: z sumes au-
 rum z argētū: facies coronā z pones in capite iesu filij iosedech sacerdotis magni z loquā ad eū dicens. Hec ait dñs exercitus dicens. Ecce vir ouens nomē ei⁹. Et subter ei ouertur edificabit tēplū dñō: ipse etruet tēplū dñō. Et ipse posita-
 bit gloriā z sedebit z dñabit sup solio suo. Et erit sacerdos super solio suo z cōsiliū pacis erit inter illos duos. Et corone erūt belem z tobie idate et ben filio sophonie memouale in tēplō dñi. Et q p̄ocul sunt venient z edificabūt in templo dñice: scietis q dñs exercitus misit me ad vos. Et ait autem bocki auditu audieritis vocē dñi dei vestri.
C. L. S. Arguit ietania sine operib⁹ mie et p cō-
 temptu mandator⁹ dei venisse dicit dispersionē z vastitatē israhel: z ex misericordia dei populum reuocans.

E factum est in anno q̄rto darij regis facrum est x̄bū dñi ad zachariā in quarta mēse noni q̄ est casleu. Et miserunt ad domū dei sarafar et rogomēdē et viri q erāt cū eis ad p̄andū faciē dñi vt dicerent sacerdotib⁹ dom⁹ dñi exercitus: pphētie loquētes. Nunquid stēdū est michi in quinto mēse: vt scis-
 ficare me debeo sicut feci iā mltia ānīs? Et factū est verbū dñi exercitus ad me dicens. Loquere ad oēm popm terre z ad sacerdotes dices. Cum ietania retis z piāgeris in quinto z septimo p hos septuaginta ānos nūquid ietaniū ietaniaſtie michi? Et cū comedistis z bibistis nūquid nō vobis cō-
 medistis z vobis ietaniū bibistis? Nunquid nō hec sunt verba mea q locut⁹ est dñs in manu p̄ophe-
 tarum p̄uolū: cūz adhuc iherlm habitaret z esset opulenta: ipsa z vides i circuitu ei⁹: z ad austrū et in cāpētrib⁹ habitaret. z factū est verbū dñi ad zachariā dicens. Hec ait dñs exercitus dicens. Iudicium verū indicat⁹: miam z miserationes facite vniūq̄sq̄ cū fratre suo. Et viduā z pupillū z aduenā z pauperē nolite calūniari. z malūz viri fratri suo nō cogitet in corde suo. z noluerit attē-
 dere z aduertēt scapula recedētes: z aures suas aggrauauerūt ne audirēt: cor suū p̄osuerūt vt ad amāntē ne audirēt legē z verba q misit dñs exercitus in spū suo sancto p manū p̄phetarū p̄uolū. Et facta est indignatio magna a dño exercitus. Et factū est sicut locutus sum tō nō audiet sic clamabūt tñō exaudiat dicit dñs exercitus. Et desperi eos p oīa regnā q nesciūt: z terra desolata est ab eis eo q nō esset trāsitus z reuertens et posuerūt terrā desiderabilē in desertū.

C. L. S. Sforat⁹ p̄p̄s in oīe tēplū q labori suis p̄uolū fuit sterile: sed nunc erit merces z docec⁹ p̄p̄os facere iudiciū z p̄uocatur ad ieiunū p̄p̄etatur de cursu gentiū ad fidē. de similia virt

supia. eod.

supia. i. d.
infra. 6. a.

supia. 4. a.

supia. eod.

supia. i. d.
et. 2. g.

Exob. 12. c.

iudei a decē gētib⁹ apphēfēa.

viii.

I factū est verbum dñi exercituum: dicens. Hec dicit dñs exercituum: zelar⁹ suz syō zelo magno ⁊ indignatiōe magna zela tuos iux. Hec dicit dñs exercituum: Reuerſus suz ad syō: habitabo in medio hierusalē. ⁊ vocabit⁹ hierusalē ciuitas habitans: ⁊ mōs dñi exercituum: mōs sacrificat⁹. Hec dicit dñs exercituum: Adhuc habitab⁹ senes ⁊ an⁹ in plateis hyem⁹ ⁊ viri bacul⁹ in manu ei⁹: p⁹ multitudinē dier⁹. ⁊ platee ciuitatis plebunt⁹ infantib⁹: ⁊ puellio ludēti bus in plateis ei⁹. Hec dicit dñs exercituum: Sicut debet⁹ difficile in oculis relictuari⁹ populi hui⁹ in dieb⁹ illis: nunqd⁹ i oculis meis difficile erit dicit dñs exercituum: Hec dicit dñs exercituum. Ecce ego saluabo pplm meū de terra ouētēs de terra occasus solis. ⁊ adducā eos: ⁊ habitab⁹ in medio hierusalem: et erit michi in pplm ⁊ ego ero eis in deū in veritate ⁊ iusticia. Hec dicit dñs exercituum: Cōsistent man⁹ vestre qui auditis in his dieb⁹ sermones istos per os pphetar⁹ in die quo fons datus est dom⁹ dñi exercituum: ut tēplum edificaretur. Si quidē ahi dñs istos mercede holm nō erat nec mercede sumptio⁹ erat: nec introit⁹ nec exiunt⁹ erat: par p tribulationē. ⁊ dimisi oēs hoies vnūquēq⁹ cōtra prīmū suū. Hūc autē nō iuxta dñs es pueros ego faciā reliq⁹s ppli huius dicit dñs exercituum: sed semē pacis erit: in ea dabit fructū suū: terra dabit germen suū. ⁊ celi dabit rores suos: possidere faciā reliq⁹s ppli huius vniuers⁹ hec. Et erit sicut eritis maledictio in gētib⁹ do mus iuda: ⁊ dom⁹ israelis saluabo vos: et nō de mēdicio. Nolite timere. Cōsistent man⁹ vestre: qui hec dicit dñs exercituum. Sicut cogitauit affligē vos cū ad iracūdiāz puocasset patres vři me dicit dñs: ⁊ nō sum misert⁹. Sic conuersus cogitauit in dieb⁹ illis: ut bñficiā domui iuda ⁊ hyrlm. Nolite timere. Hec vult ergo verba que facietis. Loquunt⁹ in veritate vnusquisq⁹ cū proximo suo: le ritatē iudiciū pacis iudicate i porta vři: vnus quisq⁹ malū cōtra amicu suū ne cogitēs in cor: dib⁹ vři: iuramētū mēdax ne diligatis. Bñ est hec sunt q⁹ odi dicit dñs. Et factū est: vbi dñi exercituum ad me dicens: hec vři dñs exercituum: Ite iunū: qm: i ieiunū qm: i ieiunū septimē: i ieiunū deci mi erit domui iudei ⁊ gaudio i ieiunū: rñ solēntia reo pclaras. Veritate rñz pacē diligite: hec dicit dñs exercituum. Cūq⁹ pueri ppli ⁊ habitēt in ciuitatib⁹: mīstos ⁊ radāz hīratores vři: ad alterū dicē reo. Eam⁹ ⁊ deſcemur faciē dñi: ⁊ queram⁹ dñm exercituum. Quādā etiā ego. Et veniēt ppli multet gētes robuste ad querēdū dñm exercituum in hierusalē: ⁊ deſcādā faciē dñi. Hec dicit dñs exercituum. In dieb⁹ illis in quib⁹ apphēdēt decē ho mines ex oib⁹: lingua gētiū ⁊ apphēdēt ſimbuz viri iudei dicēt⁹: ibim⁹ vobiscū. Audiuim⁹ enim qm⁹ deus vobiscum est.

C. S. De vocatiōe gētiū quaz sciētia deſtruet ſpes cōfundet. ſupbia dñiūabit. ⁊ sic ecclia pſtruetur ⁊ muniet⁹ in aduētū dñi in die ramio palmarum. de paſſione ei⁹: ⁊ liberatiōe ſanctoꝝ. de inferno. de cōſuſione hereticoꝝ ⁊ philoſophoꝝ. ⁊ de vitia iudeoꝝ cōtra gētes.

ix.

Illus verbi dñi in terra adrach ⁊ damaſci rege ei⁹: qm⁹ dñs est oculus hoies ⁊ ois tribus iſrl. ⁊ mach qm⁹ i termis ei⁹ ⁊ ty rus ⁊ sydon. Aſſumpſerūt dñpe ſibi ſa ptiā valde. ⁊ edificauit ty rus munitiōē ſuaz ⁊ coaceruauit argētū quali humū: auriū lūz plateaz. Ecce dñs poſuidebit eā ⁊ pueniet in mari fortitudinē ei⁹: ⁊ hec igni deuorabit⁹ dñs deſcālon ⁊ timebit⁹: gaza ⁊ dolebit nimis: ⁊ achbaron: qm⁹ cōſuſa eſt ſpes ei⁹. ⁊ t⁹ puit rex de gaza ⁊ aſcalon non habitabit⁹: ſed deſcālon ſeparat⁹ in aſyoto: ⁊ diſperdā ſuperbiā pphiliſtin⁹: ⁊ auerſā ſanguēz eius de oie ei⁹: ⁊ abominatiōes ei⁹: de medio denum ei⁹: ⁊ reliq⁹z etiā iſpe de nſo ⁊ erit qm⁹ dux in iuda: ⁊ achbarō qm⁹ dñs deſcālon ⁊ circūdo domū meā ex his q⁹ militāz michi ei⁹: ⁊ reuertētes: ei⁹ nō trāſibit ſup eos vitra exatoꝝ: qm⁹ nūcidi i oculis meis. Exulra factio filia ſyon: tubila filia hierusalem. Ecce rex tu⁹ veniet tibi iuſt⁹ ⁊ ſaluatoꝝ iſpe pauper ⁊ alcēdēs tu aſinā ⁊ ſup pulū ſuū aline ⁊ diſperdā quadriga ex eſſrai ⁊ equū de bierlm ⁊ diſſipabit arc⁹ bell⁹ ⁊ loquet⁹ pacē gētib⁹ ⁊ pote ſtas ei⁹ ⁊ mari viſq⁹ ad mare ⁊ a fluminib⁹ viſq⁹ ad fines terre. Tu ſo in ſanguine teſtameſti tui emiſſi vnctos tuos de lacu in q⁹ nō eſt aq⁹: cūertim⁹ in ad munitiōē vincti ſpet. Hodiē qm⁹ aſnūciāz duplicia reddā tibi: qm⁹ exēdi michi iudā qm⁹ aſcum: impleat⁹ eſſratim. ⁊ ſuſcītabo filios tuos ſy on ſup filios tuos grece ⁊ ponam te quali glā diſi fontē: ⁊ dñs de ſup eos videbit ⁊ erit vtr⁹ fulgur iaculi ei⁹: ⁊ dñs de in tuba canet⁹: vades in turbine aſtri. Dñs exercituum pteget eos: de uocabūt ⁊ ſubiſciet lapidib⁹ funde: ⁊ biberēs inebriabunt⁹ qm⁹ a vino: replebunt⁹ vtr⁹ phale: ei⁹ qm⁹ cōmua altarū. ⁊ ſaluabo eos dñs de cōmua in die illa vtr⁹ gregē popſi ſui q⁹ lapides ſancit⁹ eleuabunt⁹ ſup terra ei⁹. ⁊ iudē em bonū ei⁹ eſt ⁊ dū pulchri ei⁹ nūi frumētū electoꝝ: ⁊ vni⁹ germinans virginēs.

C. S. Woneſ ppl⁹ petere doctrinā veritatē q⁹ ſeducti mēdaciōe captiui ſunt: ⁊ pmititur eis liberatiō. reuerſio. cōgregatiō in vni⁹ gregē ⁊ in mīciorum ſuorum liberatiō.

Dicit⁹ a dño pluuia in tpe ſeroti⁹: ⁊ dñs faciet mōes ⁊ pluuia pmbiet⁹: ⁊ dabit eis ſingule herbā in agro. Et ſimilachia locuta ſunt in iunle: ⁊ diuini vidē rūt mēdaciū: ⁊ ſomnatores locuti ſunt fruſtra: ⁊ vanepſolabunt⁹. Idcirco adducti ſunt qm⁹ grece: aſſigent q⁹ nō eſt eis paſtoꝝ. Sup paſtores irat⁹ eſt furoꝝ me⁹: ⁊ ſup hyicos viſitabo. Et viſitauit dñs exercituum gregē ſuū domū iuda ⁊ poſuit eos qua ſi equi glorie ſue in bello: ⁊ i po angul⁹: ⁊ erit i po parilius: ⁊ i po arcus peliit⁹: ⁊ erit i po egrediētur. ois exatoꝝ ſimul. Et erūt quali fontes: cōſulcan: ⁊ reo lūz in medio viāz in puelo. Et bellabunt⁹ qm⁹ dñs cū eis: et cōfundēt aſcēſores equoꝝ. Et cōſortabo domū iuda: et dom⁹ ioseph ſaluabo. Et cōuertā eos qm⁹ miſerēdo eoꝝ: ⁊ erūt ſicut fuerūt qm⁹ nō plecterā eos. Ego em dñs de eoꝝ ⁊ erā: diā eos. Et erūt qm⁹ fontes eſſrai: et labab⁹ cor eoꝝ qm⁹ a vino: ⁊ ſilij eoꝝ videbūt ⁊ letabunt⁹: ⁊ erul tabit cor eoꝝ in dño. Bibitabo eis ⁊ congregabo

xi.

xii.

xiii.

Elia. 61. b. math. 11. a.

xiv.

xv.

xvi.

xvii.

supra. i. c.

xviii.

xix.

Eph. 4. b.

xx.

xxi.

xxii.

illos: qui redemi eas. Et multiplicabo eos sicut asini fuerat multiplicati: et seminabo eos in populo. et de lege recordabitur mei: et vivet cum suis suis: et reuer- tens. Et i redus eos de terra egypti: et de assyris congregabo eos. Et ad terram galaad et libani adducam eos et non inuenietur eis locus. et transiet in mari fretum: et percutiet in mari fluctus: et confundentur ola profunda fluminis: et humiliabit superbia asur: et ceperit egypti recedere. Et ostendo eos in domo et in nomine eius ambulabit dicit dominus.

C. S. Prophetas plantat de destructione templi per romanos. et quod non parceret populo cui pastores non parcerant sed occidebant et non curabant. de duabus virginibus in figura iudeorum et gentium. de perfidio ne gentis a correptione iudeorum de antiquo pastore

Aperi libane portas tuas: et comedet ignis cedros tuos. Et habia abies qui cecidit cedrus: qui magnifici vastati sunt. Et ille late querens basim: quoniam succus est sal- tus munus. Et hoc violat pastor: qui vastata est magnificetia eorum. Et hoc rugit leonem: quoniam vastata est superbia iordanis. Et hoc dicit dominus de me. Pasce pecora occisoria que possederat occidebant et non volebat vendebat ea dicitur. Unde dicit dominus dicitur scilicet sunt pastores eorum non parcerant eis: et ego non parcam vltra super habitantes terram dicit dominus. ecce ego tradam homines vniuersos in manu primi sui et in manu regis suis: et occidet terram et non erunt de manu eorum et pascat pecora occisoria propter hoc o pauperes greges: et assumpsi vobis duas virgas: vna vocavi decemem alteram funiculum: pauli greges et succidi tres pastores in mense vno et propterea est alia mea in eis. Et dicit et alia eorum variavit in meum dicit. Hec pascat vos. Quod movit motus: et quod succidit succidat et reliquid devoret vniuersosque carne primi sui: et tunc virga mea que vocabatur decem et abscidi ea et irriti faceret sedam meum quod percussit cum ovis populi et in irriti deductus est in die illa: et cognoverunt sic pauperes greges quod custodiunt michi: qui verbum domini est et dicit ad eos. Si bonum est in oculis vestris afferre mercedem meam: si non dederitis. Et appropinquat mercedem mea triginta argenteos. et dixit dominus ad me. Propterea illud ad statuarum. Decorum precium quod appropinquat super ab eis et tunc triginta argenteos et precium illorum in domo domini ad statuarum. et percidi virga mea secundum quod appellabatur funiculum: et percidi uterque germanitatem inter iudam et israhel. Et dixit dominus ad me. Adhuc sume nobis vasa pastorum. Et ecce ego suscitabo pastorem istum: et derelicta non visitabitur: dispersum non queret: et contritus non sanabit: et id quod stat non enutriet: et carnes pinguum coedet et virgulas eorum dissoluet. Et pastori et idoli et derelinquet greges. Et dicit super brachium eius: et super oculum dextrum eius. Brachium eius ariditate siccat: et oculum dexter eius tenebit: et ens obscurabitur.

C. S. De obsidione hierusalem et populi inebriatione in persecutio eius et laceratione et perditione. de mia dei super hierusalem: quod dices sicut ignis vastabit homines suos et dominus preget et promovebit huiusmodi res suas. de effusione spiritus sancti: et plantum iudeorum pro voce christi.

Quia verbi domini super israhel. Dicit dominus extendens celum et fundans terram: et ingens spiritum hominum in eo. Et ecce ego ponam hierusalem per liminare crapule ovis populi in circuitu: et erit iuda erit in obsidione protra hunc. et erit in die illa ponam hierusalem lapideis oneris cunctis populo. Et ecce ego levabam eis cunctis et laetabuntur: et colligentur ad eum: et omnia regna terre. In die illa dicit dominus. Percutiam omnem equum in stuporem: et accedentem et in amicum. Et super domum iuda aperiam oculos meos: et omnes equos populi percussit cecitate. Et dicent duces iuda in corde suo: confitentur michi huiusmodi res hierusalem in domino exercituum deo eorum. In die illa ponam duces iuda sicut caminum ignis in lignis: sicut faciem ignis in fenestris: et circumdabit dexteram et ad sinistram omnes populos in circuitum. Et habitabit hierusalem rursus in loco suo in hierusalem et saluabit dominus tabernacula iuda sicut in principio: et non magnificet glorie domus david: et gloria habitantium hierusalem contra iudam. In die illa preget dominus huiusmodi hierusalem. Et erit qui offenderit ex eis in die illa quasi david: et domus david quasi dei cunctis angelis domini in conspectu eius: et erit in die illa: quia amorem coherere oves que veniunt protra hierusalem effundam super domum david: et super huiusmodi hierusalem spiritum gratie et precii. Et aspiciet ad me quem cuncti fuerunt plagiati et placent quasi super vni gentium: et volebat super eis et dolere solet in morte plangentium. In die illa magnus erit plantum i hierusalem: et plantum et remmon in campo magdalo. Et plantum gentium et familie et familie seosum. Familie domus domini seosum et mulieres eorum seosum familie domus nathanael seosum et mulieres eorum seosum. Familie domus leui seosum: et mulieres eorum seosum familie semel seosum: et mulieres eorum seosum. Et ecce familie religio familie et familie seosum: et mulieres eorum seosum.

C. S. De fonte baptismi. de destructione idolorum de pseudo prophetis et totius mendacii. de passione christi. de probatione tertie partis seosum per eum in iudicio et gentibus in infidelitate sua permanentibus.

Et in die illa erit fons patens domui domini et huiusmodi hierusalem ablutione peccatorum et meretrice. Et erit in die illa ut dominus exercituum dispersum nola idolorum de fratre: et non memorabitur vltra: et pseudo prophetas et spiritum mundum auferat de terra: et erit cum prophetaverit quia vltra dicit ei per et in me qui genuerunt eum. Non vineat: quod medacii locum: eo in nolo domini. Et phaget ei per et mater eius gentiles ei: cum prophetaverit. Et erit in die illa confundentur prophete vniuersos et visio sua cum prophetaverit nec operient pallio facinum et mentiantur. Sed dicit non sum prophetas sed agricola ego sum: quia addidit plus meum ad adolescentiam meam dicit ei. Quia fuit plaga iste in medio manuum tuarum: et dicit. Huiusmodi plagas super in domo eorum quod diligebat me. Frames suscitavit super pastorem meum: super vix coherere michi dicit dominus exercituum. Percute pastorem et disperset ovem. Et convertat manum meam ad paruulos. Et erit in o terra dicit dominus: prope vult in ea dispersent et deficiet: et tertia pars relinquet in ea. Et ducit tertia pars in ignem: et vasa eius sicut vasa argenti: et pro

2

A

B

Hier. 15. a.

C

math. 17. a

D

A

B

C

ioh. 19. g.

D

A

Eze. 50. d.

B

C

math. 26. c. marci. 14. c

24

zacharias

babo eos sicut pbat aurū. Iherocabit nomē me-
um: ego exaudiā eū. Et dicit: pps me^o es: et ipse
dicit: dñs deus meus.

C.S. De destructione hierusalē pio nece chyl-
si et scissione populorum huius typi montis oliua
rum. De die iudicij et aduentu chylsi: latitudine
ecclesie de plagis hostium hierusalem. De plagis
non facientium scenopagias: quia lebetes vertē-
tur in pbiales: et nō erit mercator in ecclesia. xliij.

Ecce dies dñi venient dicit dñs: et dñs
dent spolia tua in medio tui. Et cōgre-
gabo oēs gētes ad hierim in filium: et ca-
pietur civitas: et stabunt dom^o: et mu-
lieres violabunt. Et egrediet media pars civita-
tis in captivitatē: et reliquū ppli nō auferetur ex
vibe. Et egrediet dñs et pbiabit cōtra gētes il-
las sicut pbiat^{ur}: est in die certaminis. Et stabūt
pedes ei^{us} in die illa sup mōtē oliu^{ae}: qd est contra
hierim ad orientē. Et scindet mōs oliu^{ae}: ex me-
dia parte sui ad orientē et ad occidentē pierpuro
grādū valde. Et separabit mediū mōtis ad aq̄-
lonem: et mediū ei^{us} ad meridiem. Et fugiet ita
ad vallem mōtis eōs: q̄m p̄liget vallio mōtū vsq̄
ad proximiū. Et fugiet sicut fugisti a facie ter-
remotus in dieb^{us} iossie regis iuda. Et veniet dñs
deus me^{us} oēs sancti cū eo. Et erit in die illa nō
erit lux et frigus et gelu. Et erit dies vna q̄ nota
est dñs: nō dies neq̄ nox: in tpe vesperi erit lux.
Et erit in die illa exhibit aq̄e viue de hieri. Me-
dium earū ad mare orientale: et mediū earū ad
mare nōissimū. In estate et in hyeme erūt et erit
dñs rex sup oēm terrā. In die illa erit dñs vn^{us}: et
erit nomē ei^{us} vnus. Et reuertet ois terra vsq̄ ad
desertū: et colle remon ad austrū p̄rty. Et exalta-
bitur et habitabit in loco suo a porta bēlamin vsq̄
ad locū porte p̄uiois et vsq̄ ad portā angulōis
et a turre ananhel vsq̄ ad torcularia regi. Et ha-
bitabit in ea: et anathema nō erit amplius. Sed
sedebit hierusalē secura. et hec erit plaga q̄ percu-
ter oēs oēs gētes q̄ pugnaverūt aduersus hieri
Labefcet caro vniuscuiusq̄ assātis sup pedes su-
os et oculi ei^{us} cōtabescent in foraminib^{us} suis: et lin-
gua eoz cōtabescent in ore suo. In die illa erit tur-
mis^{us} dñi magn^{us} in eis: apphēder vir manū p̄xi-
mi sui. Et cōseret man^{us} ei^{us} sup manū p̄xi sui. Et
et iudas pugnabit aduersus hierim et cōgregabūt
tur binite oim gentiū in circuitu aurū et argētū
et vestes multe satio. Et sic erit ruina equi et muli
et cameli et asini et oim iumentoz q̄ fuerint in ca-
stris illis sicut ruina be. Et oēs qui reliq̄ fuerint
de vniuersis gētib^{us} q̄ venerūt cōtra hierusalē:
scēdēt ab anno in annū et ad oēs regē dñm ex-
ercitū et celebērit festiuitatem tabernaculoz. Et
erit qd nō ascēderit de familiis terre ad hierim vt
as dñi regē dñs exercitū: nō erit sup eos imber.
q̄ si et familia egypti nō ascēderit: et nō venerit
neq̄ sup eos erit. Sed erit ruina q̄ pcutiet dñs om-
nes gētes q̄ nō ascēderint ad celebēdā festiuita-
tem tabernaculoz. Ihdō erit p̄m egypti et hoc
peccatū oim gentiū q̄ non ascēderint ad cele-
biandā festiuitatē tabernaculoz. In die illa erit
qd sup frenū equi est sanctum dñor: erūt lebetes
in domo dñi q̄m p̄biale cōis alari. Et erit omie le-

bes in hierusalē et in iuda sanctificat^{ur} dñs exerci-
tuum. Et veniet oēs imolāres et sumet ex eis: co-
quent in eis. Et non erit mercator vltra in domo
domini exercituum in die illo.

Explicit zacharias propheta.

Incipit prologus in malachiam prophetam.
Eus per moysen populo israel precepe-
rat sacerdotē tabernaculi sui: omi co-
posali vino liberos hostias et vitio vas-
cua sibi offerre. Quib^{us} legē suā ad re-
gēdū pplm ob hoc dederat vt q̄ sacrificio et obla-
tionem internuncij dei et hominū facti populū
preceptis celestibus facerent obedire. Unde sa-
cerdotes āgelos dei esse: hoc in loco scriptura tes-
tatur. Sed quia tantūmuneris gratiam contem-
nentes: supradictus populus ac sacerdotes sacri-
ficia vitio deturpata: ipse criminib^{us} atq̄ imple-
tibus maculat deo offerre ceperunt. Ideo per
malachiam prophetam deus populum suum isrl
increpans ait. Dilecti vos dicit dominus. et dixi-
stis In quo dilexisti nos? Nonne frater erat esau
iacob dicit domin^{us}: et dilexit iacob. esau aut odio
habuit: Esau autem frater et iacob omni iniqua aut
spontanea voluntate odio habuit a deo. vel sine
meriti gratia iacob dilectum manifestum est. cui
secundum pietatis suam esau quidem effusi-
onem fraterni sanguinis concupiscere: iacob au-
tem in sui cognitione obseruandam legem des-
tuderat cognosceret. Cuius rei gratia: supradicto
vsus est exemplo: dicens. Dilecti iacob: esau autē
odio habuit. Quamuis ex operibus memoratoz
quodlibet generis eo meminit. in quo vniuscuiusq̄
eorum futurus erat propositio manifeste constas-
ret vt scriptum est. Reuerunt pueri et erat esau
homo agrestis sciens venari: iacob autem homo
simplex manens in tabernaculo. Nam reliqua q̄
lectione comprehensa sunt p̄uaricationem po-
puli israel in obseruandis sacrificijs dei: increpa-
tionemq̄ in eundem q̄ deos alienos coluerunt
significant.

Explicit prologus.

Incipit argumentum.

Malachias aperte in fine omnium pio-
phetarum dicit de abiectione israel et
vocatione gentium. Non est michi ait
voluntas in vobis dicit dominus ex-
ercituum: et munus non suscipiam de manu ves-
tra. Ab ois enim solus vsq̄ ad occalum magnū
est nomen meum in gentibus et in omni loco sa-
crificatur. et offertur nomini meo oblatio munda

Explicit argumentum.

Incipit malachias propheta.

C.S. De electione iacob et reprobatione esau
increpat dominus q̄ non honor et exhibet sicut
patri: nec timor sicut domino. sed offert et panis
pollutus et hostia immunda: non seruē et gratis
et maledicit offerentem dolose.

Leu. 1. 1. a.
ibid. 1. 1. a.

Mal. 1. 1. c.

Mal. 1. 1. a.

Ibidem a.

Gen. 1. 1. b.

Mal. 1. 1. c.

s. pal. 1. 6. c.

infra eodē

supra eodē.

his omnib⁹ abijt in terrā suā. et fecit cedē holim: et locut⁹ est in supbia magna. et fact⁹ est plac⁹ magnus in isrl⁹. et in omni loco eoz. Et ingemuerunt principes et seniores et iuuenes et virgines in sinu mari sunt: et speciositas mulierum immutata est. Ois maritus sumpsit lametū et q⁹ sedebāt in thoro maritali lugebāt et p⁹motā est terra sup habitatores in ea: et vniuersa dom⁹ iacob induit confusione et post duos annos dierū misit rex p⁹icipē tribus totū in ciuitates iudea: et venit hierusalem cū turba magna. Et locut⁹ est ad eos r⁹ba pacifica in dolo et crediderūt ei. Et irruit sup ciuitatem repēte: et percussit eā plaga magna et p⁹didit p⁹p⁹m multos ex israel. Et accepit spolia ciuitatis: et succēdit eam igni. Et destruxit domos eius et muros ei⁹ in circuitu: et captiuas duxerūt mulieres et natoe: et p⁹ceas possederūt. Et edificauerūt ciuitatē dō muro magno et firmo et turrib⁹ firmis: et facta est ill⁹ in arcē. Et posuerūt illic genē peccatricez viros iniquos et cōualuerūt in ea. Et posuerūt arma et escas: et cōgregauerūt spolia h⁹rlm⁹ et reposerūt illic: facti sunt in laqueū magnū. Et factus est hoc ad infidias sanctificationi: et in diaboliū malum in isrl⁹: et effuderūt sanguinē innocentē p⁹ circuitum sanctificationis: et cōtaminauerūt sanctificationē. Et fugerūt habitatores hierim⁹ p⁹pter eos et factā est habitatio exteror⁹: et facta est externa semi sui et nati ei⁹ reliquerūt eā. Sanctificatio ei⁹ desolata est sicut solitudo: dies festi ei⁹ cōuersi sunt in ieiū: sabbata ei⁹ in opprobriū honores ei⁹ in nichilum. Secūdu gloriā ei⁹ multiplicata est ignominia ei⁹: et sublimitas ei⁹ cōuersa est in lucumet scriptis rex antiochus ei⁹ regno suo: vt esset ois populus yn⁹ et reliquerunt vnusquisq⁹ legē suam: et confenserūt oēs gētes secūdu verbi regis antiochi. Et multi ex isrl⁹ ael confenserunt et et sacrificauerunt idolis et cōiungauerūt sabbatū. Et misit rex antiochus liberos p⁹ manus nuncioz in hierusalem et in oēs ciuitates iude vt sequerent⁹ leges gentiū terre et prohiberētolocauit sacrificia et placationes fieri in tēplo debet prohiberēt celebrare sabbatū et dies solēnes. Et iussit cōiungari sancta et sanctū p⁹p⁹ isrl⁹. Et iussit edificari aras et tēpla et p⁹dola et imolari carnes suillas et pecora cōmunia: et reliquere filios suos in circūcisos et cōiungari alias eoz in oib⁹ immūdiatis et abominacionib⁹: ita vt obliuiscerent⁹ legē et immutarent oēs iustificationes dei. Et quicunq⁹ nō fecerūt secūdu verbi regis antiochi morerent⁹. Secūdu oia verba hec scriptis ei⁹ regno suo: et p⁹posuit principes p⁹p⁹lo q⁹ hec fieri cogerēt. Et iussit ciuitatib⁹ iude sacrificare. Et cōgregati sunt multi de populo ad eos q⁹ dereliquerāt legē d⁹is et fecerunt mala sup terrā: et effugerūt populi isrl⁹ in abditiū: et in absconditis fugitiuoz locis. Die q⁹ radecima mēsis casleu. quinto et quadragesimo et centesimo āno. edificauit rex antioch⁹ abominandum p⁹dolū desolationis sup altare debet: et p⁹vnuerfas ciuitates iude i circuitu edificauerūt aras et a⁹st iannas domoz et in plateis incēdebāt thurs et sacrificabāt. Et liberos legis dei cōbollerunt igni scādentes eos: et apud quēcunq⁹ inueniebatur libu testamēt d⁹is. et quicūq⁹ obseruabat legē

dei secūdu edictū regis fructidabāt eū. In virtute sua faciebāt hec p⁹p⁹lo isrl⁹ q⁹ inueniebāt in omni mēse in ciuitatib⁹. Et quina et vicelima die mēsis sacrificabāt sup arā q⁹ erat contra altare et mulieres q⁹ circūcidabāt filios suos trucidabant secūdu iussum regis antiochi. Et suspēdebāt pueros a ceruicib⁹ p⁹vnuerfas domos eoz: et eos q⁹ circūcidabāt illos trucidabāt. Et multi de p⁹p⁹lo isrl⁹ desinerunt apud sevt non mādarent imūdu et elegerunt magis mori q⁹ cibis cōiungari immūdi et noluerūt infringere legē dei sanctā et trucidati sunt: et facta est ira magna super populum isrl⁹ et valde.

C. S. Matathias et quinq⁹ ei⁹ filij lamentant⁹ populi tēplū et desolationē legis. cogitat⁹ matathias sacrificare p⁹dolū: sed noluit. occidit matathias sacrificante idolis. et enā ministrum regis antiochi. fugientes in desertū ne sacrificēt p⁹dolū occisi sunt in sabbato. p⁹stituit matathias pugnam sabbato. id est et eius filij occidētes peccatores. aras p⁹doloz subuerūt. matathias mouens ammonet filios defendere israel. Et cogitare generationes patrum.

In dieb⁹ illis surrexit matathias filius iohānis filij symeōs sacerdos et filij iohānis ab hierim⁹ et cōsedit in mōre modin. Et habebat filios quinq⁹: iohānis qui cognominabatur gaddis: symonem qui cognominabatur thafis et iudam qui vocatur machabeus et eleazar: qui cognominabatur abaron. et iohānan: q⁹ cognominabatur apphus. Ibi viderunt mala q⁹ fiebant in populo iuda et in hierim⁹. Et dixit matathias. Et michi. Vt q⁹ d⁹ n⁹ sum videre contritionē p⁹p⁹ mei et cōtritionē ciuitatis sancte: et federe illic cū d⁹as in manib⁹ inimicor⁹. Sacta in manu extraneo: facta iustitēplū ei⁹ sicut domo ignobilis. Uasa g⁹te ei⁹ captiua abducta sunt: et ceciderunt in gladio inimicor⁹. Que gēo non hereditauit regnū ei⁹ et nō obtinuit spolia eius: Ois cōposito eius ablata est. Que erat libera facta est ancilla. Et ecce sancta nostra et pulchritudo n⁹ et claritas n⁹ desolata est: et cōiungauerūt eam gentes. Quō ergo nobis adhuc viuere? Et scidit vestimēta sua matathias et filij ei⁹ et operuerūt se cilicijs: et plāterūt valde: et venerūt illuc q⁹ misit erāt a rege antiocho vt cogerēt eos q⁹ confugerant in ciuitatē modin in molatere: et accēdere thura: et a lege dei discedere. Et multi de populo isrl⁹ cōsentientes accesserūt ad eos: et edificauit matathias et filij ei⁹ cōstāter steterūt et r⁹identes q⁹ misit erāt ab antiocho: dixerūt matathie p⁹p⁹ce et clarissimos et magn⁹ es in hac ciuitate: et oīn⁹ filijs et fratrib⁹. Ergo accēde puos: et fac iussum regis sicut fecerūt oēs gētes et viri iuda et q⁹ remāserūt in hierim⁹. Et eris tu filij tui inter amicos regis et amplifica⁹ auro et argēto et muneribus multis. Et r⁹idit matathias et dixit magna voce: Et si oēs gentes regi antiocho obediunt vt discedant vnusquisq⁹ a seruante legis patrū suoz et cōstant⁹ mādatis eius ego et filij mei et fratres mei obediē⁹ legi patrū nostror⁹. Propicius sit nobis de⁹: nō est nobis vtile relinquere legē et iustis

Tobias. 1. b
amos. 9. c.

21

13

c

Machabeorū I

clao dei. Nō audiemus verba regis antiochi nec sacrificabim⁹ trāsgredietes legio iurē mādata nec eam⁹ altera via. Et ver cessauit loq̄ verba hec ac cessit qd̄ iam iude⁹ in oim oculis sacrificare: occidit sup arā in ciuitate modū secū dū iussus regio. Et vidit marathias et doluit: et cōtremuerunt renes eius: et accensus est furor et secū dū in iudiciū legio et insiliens trucidauit eū sup arā. Sed et virū quē rex antiochus miserat qd̄ cogebat sacrificare: occidit in ipso tēpore: et arā destruxit: et zelus est legē sicut fecit p̄binceos zambui filio saloni. Et exclamauit marathias voce magna in ciuitate dicēs. Omis qd̄ zelus habet legio statues iustitiā et exeat post me et fugit ipse et filij ei⁹ in mōtes: et reliquerunt quēq̄s habebat in ciuitate. Tūc de cēderūt multi querētes iudiciū et iusticiā in deserto: et sederūt ibi ipsi et filij eius et mulieres eorū et pecora eorū: quoniam inuenerunt sup eos mala. Et renūciarūt ex viris regio et exercitū qd̄ erant in hierim ciuitate dauid: quoniam discesserunt viri qd̄ qd̄ disspauerūt mādatū regio in loca occulta in deserto: et absissent post illos multi. Et statim perrexerunt ad eos et cōstituerūt aduersus eos p̄liū in die sabbatorū et dixerūt ad eos. Resistite: et nūc adhuc. Et tūc facite secū dū verbum regio antiochi eructus: et dixerunt. Nō erubim⁹ neq̄s faciem⁹ verbū regio vt polluat⁹ die sabbatū. Et cōstituerūt aduers⁹ eos p̄liū: et uō respōderūt eis: nec lapidē miserunt in eos: nec opilauerūt loca occulta dicētes. Adouamur oēs in simplicitate nra: et testes erūt sup nos celū et terra qd̄ in iussu perdidit nos. Et in tulerūt illis bellū sabbatū: motui sūt ipsi et viros eorū et filij eorū vīg ad mille anas holm. Et cognouit marathias et amici ei⁹: et lucrū habuerunt sup eos valde. Et dixit vir primo suo. Si oēs fecerim⁹ sicut fratres nri fecerūt: et nō pugnauerim⁹ aduersus gētes p̄ alabu⁹ nostris et iustitiā nobis: nō nostris: citius disperderēt nos a terra. Et cogitauerūt in die illa dicētes. Ad hō quicūq̄ venerit ad nos in bello die sabbatū: pugnem⁹ aduersus eū et uō mouemur oēs sicut motui sūt fratres nostri in oculis. Tūc congregata est ad eos synagoga iudeorū fortis virib⁹ ex isrl: oēs uoluntari⁹ in lege: et oēs qd̄ fugiebant a malis additi sunt ad eos: et facti sunt illis ad firmamētū. Et collegerūt exercitum: et percuērūt p̄dies in ira sua: et viros inq̄s in indignatiōe sua et ceteri fugerunt ad nationes vt euaderēt. Et circūiuit marathias et amici ei⁹ et destruxerūt aras: et circūcidērūt pueros in ar. Cūcūq̄s quorūq̄ inuenerunt in finib⁹ isrl: et in fortitudine. Et p̄secuti sunt filios fugie et p̄ioferatū est opus in manib⁹ eorū. Et obtinuerunt legē de manib⁹ gentiū et de manib⁹ regū et nō dederūt comū peccatori. Et appropinqua uerunt dies marathie moriēdi et dixit filijs suis. Tūc cōfortata est superbia et castigatio et tēpus euersionis: et ira in dignatione. Tūc ergo o filij emulatores estote legio: et date aias vras pio te flammē patrū: et memoret op̄rū patrū que fecerunt in gnationib⁹ suis: et accipientes gloriā magnā et nomē eternū. Abiam nōne in tentatione inuēntus est fidelis: et reputat⁹ est ad iusticiā. Ioseph in tēpore angustie sue custodiuit māda:

tum et factus est osis egypti. Iohannes. Nō sēdo zelū dei accepit testamentū sacerdotis eterni. Iesus dū impleuit verbū factus est dux in isrl. Caleph dū testificat⁹ in ecclesia accepit hereditatē dauid in sua mia cōsecratus est rex regni in secta. Ithelias dū zelat zelū legis: receptus est in celum. Ananias et azarias et misa et credētes liberati sūt de flāma. Daniel in sua simplicitate liberatus est de ore leonū. Et ita cogitate p̄ generationē et generationē: qd̄ oēs qd̄ sperāt in eū nō infirmant. Et a verbis viri p̄ctus ne timueritis: qd̄ glia ei⁹ sterius et vermis est. Ithodie extollit et cras nō inuenietur: qd̄ conuersus est in terrā suam: cogitatio eius perit. Hos ergo filij confortauit et viriliter agere in lege: qd̄ feceritis qd̄ vobis p̄cepta sunt in lege a dño deo vestro: in ipsa gloriati eritis. Et ecce symon frater vester scio qd̄ vir cōsili est. Ip̄s audite semp et ip̄s erit vobis pater. Et iudas machabeus fortis virib⁹ a iuuentute sua sit vobis p̄cepto militie: et ip̄s aget bellū p̄p̄. Et adducetis ad vos oēs factores legis et vdicare vdicatū posuit vestri. Retribuite retributionē in gentib⁹: et intendite in p̄ceptis legis. Et b̄dixit eos et appositus est ad patres suos. Et defunct⁹ est anno cētesimo quadragesimo sexto: et sepultus est a filijs suis in sepulchro patrū suorū in modū: plantarunt cum omnis isrl: plantarū magnā.

C. S. Surrexit iudas machabeus in defensione nem isrl: occidit iudas appoloni⁹ asfermo ei⁹ gladium. occidit etiam seron principē exercitus isrl. Iussit antiochus vt isrl: destrueret isrl: et gentis de terra deleret.

I Surrexit iudas qd̄ vocabat machabeus filij ei⁹ pio eo: et adiuuabāt eū omnes ei⁹: vt inuiceret et se contingerat p̄liū eius: p̄liabant p̄liū isrl: et leticia et dilatauit gloriā populo suo: et induit se leticiā sicut gregas et succidit se arma bellica sua in p̄liis: et pioiebat castra gladio suo. Sillis fact⁹ est ei onus in operibus suis: et sicut catulus leōis rugiens in venatione. Et persequens est iniquos persequens eos: et qd̄ perturbabat p̄p̄m suū: eos succidit flāmis et repulsi sunt in imitā ei⁹. Primo ei⁹. Et oēs op̄ari iniquitatis cōturbati sunt: et directa est sal⁹ in manu ei⁹. Et exacerbat reges multos et letificabat iacob in operibus suis: et in seculū mēoris eius in benedictione. Et p̄bulabat ciuitates iudeas et perdidit impios ex eis et auerit irā ab isrl: et nolatus est vīg ad nouissimū terre et congregauit perditus et cōgregauit appoloni⁹ gentes: et a samaria virtutē multam et magnā ad bellū dū cōtra isrl. Et cognouit iudas et exist obuias illi. Et percussit et occidit illū et ceciderūt vulnera multi et reliq̄ fugerūt: et accepit spolia eorū et gladium appoloni⁹ adstulit iudas et erat pugna in eo oib⁹ dieb⁹: et audiuit seron principē exercitus isrl: et cōgregauit iudas cōgregationē fidelitū ecclesiarū secū et ait. Faciā michi nomē et gloriā facio: in regno et debellabo iudā et eos qd̄ cū ip̄o sunt qui nebat verbū regio: et p̄parauit se et ascēderūt cum eo castra impioꝝ fortis auxiliarij vt facerēt vindicatā in filios isrl: et appropinquerunt vīg bezthoon et exiit iudas obuias illis cū paucis. Et

Bene. 35. f.
nume. 25. c.
iosue. 2. c.
name. 14.

Dañ. 6. c.
5

name. 1. f. b
D

E

S

B

Bene. 11. c

capos idumeos et azyoti et isanle: et ceciderunt ex illis viginti tria milia viros. Et reuerfus est iudas et exercit' eius sequens eum. Dixitq; ad popm. Nō cōcupiscitis spolia: bellū cōtra nos est: et goiglas et exercit' ei' ppe nos in mōtib'. Sed state nunc cōtra inimicos nros et expugnatē eos: et sumetis postea spolia securi. Et adhuc loquente iuda hec ecce appuit pars qdā spiciens de mōte. Et vidit goiglas q' in fugā cōuerit: sunt sūt: et succensa sunt castra. Sum' em' q' videbat declarabat qd factus est. Quib' illi p'spectis timuerūt et valde aspiciētes sūt: iudā et exercitū in cāpo paratū ad plū: et fuge rūt oēs in cāpo alienigenarū: iudas reuerfus ē ad spolia castrorū: et acceperūt aurū multū et argē tū et hyacinthū et purpurā marinā et opes magnas. Et cōuerit hymnū canebat et bñ dicebat deū in celis qm bon' ē qm in scdm mīa ei'. Et scā est sal' magna in isrl' in die illa. Quicūq; aut' alienigenarū euaserūt venerūt: et nūciauerūt iyseniuersā q' acciderāt. Quib' ille auditis: p'sternat' aio dehebat q' nō qualia voluit: talia cōtēgit in isrl' et q' illa mādauit rex. Et seqnti anno cōgregauit iysaui rox electos sexaginta milia: et eduxit quicūq; milia ut debellaret eos. Et venerūt in iudē et castra posuerūt in berthou: et occurrit illis iudas cū decem milib'. Vidit: et vidērūt exercitū suū et osauit et dixit. Hīdica: es saluator isrl' q' cōstitisti isrl' potēti manu. Fui tui dāuid: et tra didisti castra alienigenarū. In manu ionathe filij saul et armigeri ei'. Eclode exercitū isrl' in manu popi tui isrl': et p'danā in exercitū suo et edib'. Da illa formidines et tēfēfac audaciā: et tutto eoz: cōmoueānt p'tri de sua. Deice illos gladio diligentiū te et collaudent te oēs q' nouerūt nomen tuū in hymnis. Et cōmiserūt plū: ceciderūt de exercitū isrl' quicūq; milia viros. Et dēo aut' iysaui suoz fugā: et iudeo rū audaciā: q' parati sūt aut uiuere aut mori fortiter: abiit antiochiā et elegit milites ut mltiplicari rursus venirēt in iudē. Dixit aut' iudas et frēs ei'. Ecce cōmitti sunt iuncti nō: ascēdam' nūc munda re scā et renouare. Et cōgregat' est oīs exercitus et ascēderūt in montē syō. Et vidērūt scificatiōez deserta et altare p'phanatū: et portas exustas: et in attritu virgulta nata sicut in salu vel in mōtib' et passiohous diruta. Et sciderūt vestimēta sua: et planxerūt plāctu magno: et posuerūt cinerē sup caput suū: et ceciderūt in facie sup terrā: et exclamauerūt tubis signoz: et clamauerūt in celis. Et cōtinuauerūt iudas viros ut pugnarent aduersus eos q' erāt in arce donec emūdarent scā. Et elegit sacerdotes sine macula volūntē hītes in lege dei et mūdauerūt scā: et tulerūt lapides cōram innotatiois in locū inmundū: et cogitauit de altari olocaustoz qd p'phanatū erat qd de eo faceret: et scidit illi plū bonū ut destrueret illud: nō forte illis effz in opprobriū: q' cōtā minuerūt illud gentes et de moluit sunt illud. Et reposerūt lapides in mōte dom' in loco apto qd aduoz veniret p'pheta et rñderet de eis. et acceperūt lapides integros fm legē: et edificauerūt altare nouū fm illū qd fuit pri' et edificauerūt scā: et q' inra domū erant intrinsecus: et edē et atria scificauerūt: et fecerūt vasa scā noua: et intulerūt candelabū et altare incensoz et

mēsam in tēplū: et incensum posuerūt sup altare: et accēderūt lucernas q' sup candelabū erant: et lucebāt in tēplo. et posuerūt sup mēsam panes et appēderūt velamēta et p'sumauerūt oia opa q' fecerāt. Et aī matutini fugeerūt iuda et vicelima die mēsonon: hic ē mēsis casue cētēsimi qdāra gēsimi octauū aī et obtulerūt sacrificiū fm legē sup altare olocaustoz nouū qd fecerūt. Scdm tps et fm diē l' q' ptamauerūt illū gētes: in ipsa renouatū ē in cāstis et cythar' et cynaris et cymbalis. Et cecidit oīs poplo in facie: et adorauerūt et bñdixerūt in celis eū q' p'spauit eis et fecerūt dedicatiōē altari: diebus octo: et obtulerūt olocausta cū leticia et saluaria laudis. Et onauerūt faciez tēpli cotona aureis et scutulis: et dedicaerūt portas et passiohous: et posuerūt eis ianuas. et scā ē leticia in poplo magna valde: et auerūt ei' opprobriū gētiū. Et statuit iudas et frēs ei' vniuersā ecclā ut: et agat dies de dedicatiōis altari in tēpl' suis ab āno i annū p' dies octo: qntā vicelima die mēsis casue cū leticia et gaudio. Et edificauerūt in tēplo mōte syō: et p' circuitū muros altos et turres firmas: neq; venirēt gētes p'cularet eū sicut ātea fecerūt: collocauit illi exercitū ut seruarent eū: et manuit eū ad custodiendū berthou ut haberet popo munitionē cōtra faciem idumeos.

Et sc. S. Debēdūt iudas gētes volētes p'dere isrl' de thymotheo ducē āmō. sy mō missus a fratre ex: pugnaret gētes de bellis iude cōtra thymotheū: et ioseph et azarias victi sūt. expugnat iudas filios eiaui. iudas euerit aras idoloꝝ.

Et factū est ut audierūt gētes in circuitu q' edificatū ē altare et scissurū sic p'itate sūt valde et cogitabāt tollere gētes iacob: q' erāt inter eos: et ceperūt occidere de poplo p'sequi. Et debellabat iudas filios eiaui in idumea et eos q' erāt in grabathaneq; et cū cūse debāt israelitas. et p'cussit eos plaga magna. Et recordat' ē maliciā filioꝝ deū: q' erāt p'pō l' in quē et in scādali infidiātes ei in via: et p'cisi sunt ab eo in turrib'. et applicuit ad eos et anathematizauit eos: et incendit turres eoz igni cū oib' q' in eis erāt: et trāsiuit ad filios āmon. et iuenit manū fōutē et popm copiosum et thymothē ducē ipoz et cōmilit cū eis plā multa: et cōtriti sunt in p'spectu eoz. et p'cussit eos cepit gayer ciuitatē et fili os ei'. et reuerfus est in iudē. Et p'gregate fuit gētes q' sunt in galaad aduersus israelitas q' erāt in finib' eoz. et tolleret eos: et fugerunt in bathemā munitionē: et miserūt isā ad iudā et frēs ei' dicen tes. Cōgregate sunt aduersus nos gētes p' circuitū ut nos auferant: paratū venire et occupare munitionē in quā p'sugim': et thymothē est dux exercit' eoz. Hūc g' veni et eripen os de manib' eoz: q' cecidit multitudo de nobis. Et oēs frēs nostri q' erāt in locis tubin interfecisti: et captiuas duxerūt vxores eoz et natos et spolia: p'emēdū illis fere mille viros. Et adhuc epse legebānt: et ecce alij nūci: venērūt de galilea cōfessū tuncio nūciā tēse fm verba p'cedētes: cōnēssē aduersum se a ptolomaida et tyro et sydonē: et repleta ē oīs galilea alienigenis ut nos p'sumār. Et audierūt aut' iudas et p'pō fm oēs istos: et uenit ecclā magna co-

1. reg. 7. f.
1. re. 14. b

C

D

E

F

gitare qd faceret fratribus suis qui in tribulatione erant et expugnabantur ab eis. Et dicitur iudas symon fratri suo. Eligere tibi viros et vade et libera fratres tuos in galilea. Et goaur. Et frater meus tona thas ibim? i galiaaditibim. Et reuidit iosephus filius zacharie et azari ducem populi cum residuo exercitus in iudea ad custodienda precepta illis dicens. Profecto res populi haec non nolite bellum committere aduersus gentes donec reuertamur. Et danti loco symoni viri tria milia ut iret in galileam: ad aut octo milia in galiaaditibim. et abiit symon in galileam: et commisit filia multa cum gentibus. et cõtrite sunt gentes a facie eius: et psecutus est eos usque ad portam ptolemaidis. Et ceci derunt de gentibus fere tria milia viros. et accepit spolia eos. Et assumpsit eos qd erant in galilea: et ar batores viros. et natus est oib? qd erat illis: et adduxit in iudeam cum leticia magna. Et iudas machabeus et ionathas frater eius transierunt iordanem: et abierunt via triu dierum in desertum. Et occurrit eis nathaniel et suscepit eos pacifice: et narrauerunt eis oia qd acciderat fratribus eius in galiaaditide. et qui multi ex eis pphensi sunt in barafa et bosor: et in alimtis et in caspib? et maget et carnaim. Ihesus oem ciuitates munite et magne. Sed et ceteri ciuitati bus galiaaditidis tenent pphensi. et in crastinu pñt fuerunt ad mouere exercitum suum: et hic et copie bendere et tollere eos in vna die. Et conuertit iudas et exercitus eius via in deserto bosor repentes: et occupauit ciuitatem et occidit oem masculum in ore gladii. et accepit oia spolia eos: et succedit eis igni: et surrexerunt inde nocte et ibant usque ad munitiõem. Et facta est diluculo cum eleuassent oculos suos: et ecce pphus multus cui? non erat numer? potantes scalas et machinas ut pphenderent munitiõem et expugnarent eos. Et vidit iudas qd cepit bellum: et clamor belli ascendit ad celum sicut tuba: et clamor magnus de ciuitate. et dixit exercitus suo. Pugna te hodie p fratribus vestris. Et venit tribus osidibus post eos: et clamauerunt tubis et clamauerunt in osone et cognouerunt castra thymothei: qd machabeus est. et refugerunt a facie eius: et percusserunt eos plaga magna. et ceciderunt ex eis in die illa fere octo milia viros. Et diuersit iudas in masphat: et expugnauit et cepit eis: et occidit oem masculum eius: et sum pñt spolia eius et succedit eis igni. Inde perrexit cepit casdon et maget et bosor et reliquas ciuitates galiaaditidis. Post hec aut vbera congregauit thymotheus exercitum alium: et castra posuit contra raphan trans torrentem. Et misit iudas specularem exercitus: et nunciauerunt ei dicentes. qd conuerunt ad eum oes gentes qd in circitu nostro sunt et exercitus multus nimis. Et arabas cõduperit in auxilium sibi et castra posuerunt trans torrentem: parati ad te venire in pñtibus. et abiit iudas obvius illis. Et vñt thymotheus principibus exercitus sui. Et appropinquerit iudas et exercitus eius ad torrentem a quem transierat ad nos prius: non poterimus sustinere eum: qui potens poterit aduersum nos. Si vero nunc transierit et posuerit castra extra flumen: transiretem? ad eos et poterim? aduersum illum. Et ait appropinquerit iudas ad torrentem a quem statuit scribas populi secus torrentem: et mandauit eis dicens. Neminem hominem reliqueritis: sed veniant oes in pñtibus.

et transierat ad illos prius: et ois populus post eum et cõtrite sunt oes gentes a facie eius. et pñcerunt arma sua: et fugerunt ad phanum qd erat in carnaim. Et occupauit ipsam ciuitatem: et phanum succendit igni cum oibus qd erant in ipso et oppñta est carnaim et non potuit sustinere contra faciem iude. Et cõgre gavit iudas vniuersos israelitas qd erant in galiaaditide a mimo usque ad maximu: et vocauit eos et natos et exercitum magnu valde et venient in terram iuda et venerunt usque ad ephraonem: hec ciuitas magna in ingressu posita munita valde. Et non erat declinare ab ea de terra vel sinistra: sed pñtibus iter erat et incluserunt qd erant in ciuitate et obstruxerunt portas lapidibus: et misit ad eos iudas vbera pacifice dicens. Transcamus per terram vestram ut eamus in terram nostram: et nemo vobis nocet nisi nisi pñtibus. et transibimus: et nobilem eis aperire. Et pñcepit iudas pñdicari in castris ut applicaret vniuersis in quo erat loco: et applicauerunt fere viri virtutis: et oppugnauit ciuitatem illam tota dies tota nocte: et tradita est ciuitas in manu eius. Et pereme ruit oem masculum in ore gladii et eradicauit eam et accepit spolia eius: et transiit per totam ciuitatem sup infectos. Et transgressi sunt iordanem in capo magno contra faciem bethsan. Et erat iudas cõgregans extremos: et exhortabatur populo totam viam donec venirent in terram iuda: et ascenderunt in montes syon cum leticia et gaudio et obtulerunt olocausta qd nemo ex eis cecidisset donec reuerterent in pace. Et in diebus quibus erat iudas et ionathas in terra galiaaditidis symon frater eius in galilea contra faciem ptolemaidis adiuit iosephum zachariam filium et azariam princeps virtutis res bene gestas: et filia qd facta sunt: et dixit. Faciam? et ipsi nobis nomen et eam? pugnare aduersus gentes qd in circitu nostro sunt. Et pñcepit his qd erant in exercitu suo: et abiecit ianniam: et exiit goigias de ciuitate: et viri eius obuii illis in pugna. Et fugati sunt iosephus et azarias usque in fines iudee: et ceciderit illa die de populo israel ad duo milia viri: et facta est plaga magna in populo qd non audierit iudam? fregit? et existimantes fortis se facturos. Ipse aut non erat de seie viros illos: p qd sal? facta est in israel. Et vñt iudas magnificati in terra de in pñctu ois israel et gentis ois: vbi audiebant nomen eius. Et pñuerit ad eos castra adclamata: et exiit iudas ad fratres eius et expugnabat illos eorum in terra qd ad austrum eius: percussit ephraon et filios eius et muros eius et turres eius succedit igni in circitu. Et mouit castra ut iret in terram alienigenarum et pñbulabat samariam. In die illa ceciderunt facientes in bello duo milia viri: et facientes in fine populi exiit in filius. Et declinauit iudas in afor in terram alienigenarum: et diruit aras eorum et spolia deorum suorum succendit igni et cepit spolia ciuitatis et reuerfus est in terram iuda.

Et c. s. De morte antiochi et successione filij eius filij antiochi mittit exercitum ad debellandum iudam et vicem. pace dat fite quam cito rupit. hic dñs qd bethle vtebat elephantis.

Et reuocant pñbulam sup iudeos reuocant. et auduit esse ciuitatem elimaidem in pñde nobilissimam et copiosam in argento et auro: templumq in ea locupletis valde.

Ride. 20. e.

15

11

supra. i. a.

de. z illic velamina aurea z loricæ et scuta q̄ reliq̄t
alexander philippi rex macedo q̄ regnavit pulm
in grecia. Et venit z q̄rebat capie ciuitatē z depie
dari eā z nō potuit qm̄ innotuit sermo hie q̄ erat
in ciuitate. Et in fursu exierūt in plū z fugit inde: et
abiit cū tristitia magna z reuerfus ē in babiloniā
Et venit q̄ nūciaret ei in p̄side: q̄ fugata sunt ca
stra q̄ erat in terra iuda. z q̄ abiit iylas cū fratre
fuit i p̄misiō: z fugat⁹ ē a facie iudeoz. z ualuit
armis z virib⁹ z spolijs multis q̄ ceperunt de ca
stris q̄ exciderūt. z q̄ diruerūt abominationē quā
edificauerat sup altare q̄b erat in iherlm: z scifi
cationem sicut p̄i cū dederūt muris excelsis:
sed z bethsurā ciuitatē suā. Et factū ē ut audiuīt
rex sermones istos expauit: z cōmot⁹ ēst valde: et
decidit in lectū z incidit in languorē p̄ie tristitia
quia nō ēst factū sicut cogitabat. Et erat illic per
dies multos: q̄ remouata ēst i eo tristitia magna
z arbitrat⁹ ēst se mori. Et vocauit oēs amicos su
os: dixit illis. Accessit sonus ab oculis meis: z cō
cidi z corui coride p̄ie sollicitudine. Et dixi in cor
de meo. In quā tribulatione deueni: z in quos
fuerūt tristitie in qua nūc sum q̄ locū dū erā z dī
lect⁹ i p̄tate mea. Hicbo remissio maloz q̄ feci
in iherlm: vñ z abstulit ola spolia aurea z argētea q̄
erant in ea: mī autē re babilōtes iudeā sine cā
Cognoui q̄ q̄ p̄p̄ta inuenerūt me mala ista: ec
ce pereō tristitia magna in terra aliena. Et voca
uit philippū vñ de amicis suis: z p̄posuit ei sup
vniuersum regnū suū: z dedit ei vñ adyema: stola
suā z annulū vñ adduxerūt ātiōchū filiū suū et nu
triret eū vt regnaret. Et mot⁹ ēst illic ātiōchus
rex anno centesimo q̄dragessimono. z cognouit
iylas qm̄ mot⁹ ēst rex: z cōstituit regnare antio
chū filiū eius quē nutritus adolescentē: z vocauit
nomen ei⁹ eupatorē. Et hi q̄ erant in arce cōcluse
rant iherlm in circuitu scōp: z q̄rebat eis mala sp̄
ad firmamentū gentiū: z cogitauit iudas dispde
re eos: z cōuocauit vniuersum p̄p̄m vt obsideret
eos. Et cōueniunt simul: z obsederunt eos anno
centesimo quinquagesimo: z fecerūt balistas z machi
nas. Et exierūt quidā ex eis q̄ obsidebant: z adiu
gerunt se illis aliqui ip̄i ex iherlm: z abierūt ad regē
z dixerūt. Quousq̄ nō facie iudicū z vidica offe
nsos: Non decreuim⁹ seruire p̄i tuo z abulare in
p̄ceptis ei⁹ z obsequi edictis eius: filiū p̄p̄i nostri
p̄p̄i hec alienabat⁹ se a nobis. Et quicq̄s iuenie
bant ex nobis inficiebant⁹ z hereditates iuse di
stipiebant. Et nō ad nos tñ exierūt manū sed
in oēs fines nros. Et ecce applicuerūt hodie ad
arcē in iherlm occupare eā z munitionē in bethsu
rā muniuerūt: Et nūc inuenio eos veloci⁹: maiora
q̄ hec facient: nō poteris obtinere eos. Et irat⁹
ēst rex vt hec audiuīt: z cōuocauit oēs amicos su
os z principes exercit⁹: iuxta eos qui super edēs
erant. Sed z de regnis alijs de iherlm maritimis
venerūt ad eū exercit⁹ cōductici: z erat n̄berus
exercitus ei⁹ centū milia peditū z viginti milia eq̄
rū: elephantū triginta duo docti ad p̄sū. Et vene
runt p̄didicē z applicuerūt ad bethsurā z pugna
uerūt dies multos: z fecerūt machinas: z exierūt
z succēderūt eas igni: z pugnauerūt viriliter. Et re
cessit iudas ab arce z mouit castra ad bethsacha

ran cōtra castra regio: z surrexit rex aī lucē: z cō
stituit exercit⁹ in ip̄e cōtra vñ bethsacharan.
Et cōparauerūt fe exercit⁹ in plū: z tubis cecine
rūt. Et elephāti offiderunt sanguinē vne z mori
ad acutē eos in p̄clis. Et diuerserūt bestias p
legionē: z affiterūt singulis elephāti mille viri
in loricijs cōcatenatis: z galee erant in capitibus
eoz: z dngenti edēs ordinati vnicuiq̄ bestie ele
cti erant. Ibi aī t̄p̄s vbiq̄q̄ erat bestia ibi erant:
z q̄cūq̄ ibat: ibat: z nō discedebāt ab ea. Et tur
res lignee sup eos firme p̄tegentes sup singulas
bestias z sup eas machinas. Et super singulas viri
triginta duo q̄ pugnabāt desuper: z inr⁹ mag
bestias: z residuū eq̄rū hinc z inde stauit in duas
pres: tubis exercitū cōmouere z purgere cōstipa
tos in legionib⁹ ei⁹. Et vt resulsit sol i c̄p̄p̄os au
reos z ereos respēderunt mōtes ab eis: z respē
derūt mōtes sic lāpades ignis. Et disticta ēst p̄
exercit⁹ regio p̄ mōtes excelsos z alta p̄ loca b̄
stias: ibat caute z ordinate. Et cōmouebant om̄s
inhabitātes terrā a voce multitudinis eoz z incellu
turbe z collisione armoz: erat em̄ exercit⁹ magn⁹
valde z fortis. Et appropinquauit iudas z exercitus
ei⁹ in plū z ceciderūt de exercitū regis sexcenti vi
ri. Et vidit eleazar filius sara vñ de bethsurā
castris iherlm: erat eminē super ceteros de
stias. Et visum est ei q̄ in ea c̄p̄s rex z dedit se vt
liberaret p̄p̄m suū z acquireret sibi nomen et nū
Et cucurrit ad eā audacter in medio legiōis in
sticiens a dextris z a sinistris: ca debāt ab eo huc
atq̄ illuc: iuit sub pedes elephāti z supposuit
se ei: z occidit eū z cecidit in terrā sup ip̄m z mō
tus eius ē illic. Et vidētes virtutē regis z ip̄e ex
ercitus ei⁹: diuerserūt se ab eis. Castra āt regis ascē
derūt cōtra eos in iherlm: z applicuerūt castra re
gio ad iudē z montē syō. Et fecit pacē cū his qui
erant in bethsurā: exierūt de ciuitate eq̄ nō erāt
eis ibi alimēta p̄clusis: q̄ sabbata erant terre. Et
p̄p̄hendit rex bethsurā: z cōstituit ibi custodiā ser
uare eā: z cōuertit castra ad locū scificatiōis di
eos multos. Et stauit illic balistas z machinas et
ignis iacula z tommēta ad lapides iactādos z spi
cula z scorpia ad mittēdas sagittas z fundibula.
Fecerunt autē i ipsi machinas aduersus ma
chinas eoz z pugnauerūt dies multos. Et sic ab
eā nō erant in ciuitate eo q̄ septim⁹ annus c̄p̄s: qui
remāserant in iudea de gentib⁹ p̄sumperant re
liquias eoz q̄ repositae fuerāt. Et remāserūt in s̄
ctis viris pauciq̄q̄ obtinuerat eos fames z disp
si sunt vniuscuiq̄ in locū suū. Et audiuīt iylas q̄
philippus quē p̄stiterat rex ātiōchū cū adhuc
ueret vt nutrire ātiōchū filiū suū z regnaret re
uersus eā a p̄side z media z exercit⁹ q̄ abierat cū
ip̄so: q̄ q̄rebat fuisse regi negotia. Et festina
uit ire z dicere ad regē z dūcē exercit⁹. Deficim⁹
q̄ dicit eisca nobis modica est: locus quē obside
m⁹ ēst munit⁹: z incūbit nobis ordinare de regno
Hic itaq̄ dem⁹ dextras p̄dib⁹ istis z faciam⁹: cui
illis pacē z cū ol gēre eoz z p̄stiam⁹ illis vt abu
lent in legitimis suis sicut p̄i. P̄p̄o legitima ei
ip̄so: q̄ desuperim⁹ iherlm sunt: z fecerunt om̄ia hec
Et placuit sermo in conspectu regis z principum
z militū ad eos pacē facere z ceperūt illam: z iura

uit illio rex et palceps et exterit de munitione. Et
lrauit rex montē syō et vidit munitionē loci et ru
pit citi iuramētū qd iurauit: mādauit destrue
remurū in gyro. Et discessit festinanē et reuerſus
est antiochia: et laenit philippū dñanē ciuitati: et
pugnauit ad duerſos eius et occupauit ciuitatem.

C. L. S. Demetri⁹ occidit antiochos lyſia obtinuit
regnū de alchimo et bacchide et malicia eorū. de
ſanguale effuſo in circuitu hiſim. miſit demetrius
nicanorē cōtra iſrael. oiauit iudas et vicit nicanorē
et occidit eum.

A Anno cēteſimo qnq̄ſimo et pulmo exiit
demetri⁹ ſeleuci viſus ab vrbē roma et
aſcēdit cū paucis viris in ciuitatē mari
timā: regnauit illuc. Et factū eſt vt in
greſſus ē domū regni patrū ſuorū p̄bendit exer
citu antiochū et lyſia vt adduceret eos ad euſ: et
res et innotuē et alit. Noluit mihi oſendere faciē eorū
et occidit eos exercitū. Et eſcit demetri⁹ ſup ſedē
regni ſuū: venerūt ad eū viri iſnū et ipſi ex iſrael
et alchimū dux eorū: qd volebat fieri ſacerdos. Et
accuſauerunt p̄p̄m apud regē dicētes p̄terdidit
iudas et freo eius amicos tuos et nos diſpedit de
terra iſa. Hunc qd mitte virū cui credio vt eat et vi
deat et miniſtri om̄e qd fecit nobis in regionib⁹ re
gis: et puniat oſes amicos ei⁹ et adiutores eorū. Et
elegit rex ex amictis ſuis bacchidē qd nābaf trās
flumen magnū in regno et fidei⁹ regi et miſit eū vt
videret ex miniſtri qd fecit iudas. Sed et alchimū
ipſū conſtituit in ſacerdotiū: mādauit et ſacerp̄l
nōiē in filiis iſrl. Et ſurrexerūt et venerūt cū exer
citu magno in terrā iude: et miſerunt nūcios et lo
cūſunt ad iudā et ad freo ei⁹ verbis pacificis in
dolo et nō intēderūt ſermonib⁹ eorū. Viderunt em̄
q: venerunt cū exercitu magno: et cōienerunt ad
alchimū et bacchidē p̄gregatio ſcribarū redire qd
luſta ſunt. Et primi aſſidei qd erāt in filiis iſrl et ex
q̄rebant ab eis pacē. Dixerunt em̄. Iſo ſacerdos de
ſemie aaron venit: nō decipiet nos. Et locut⁹ ē
cū eis verba pacifica: et iurauit illis dicēso. Nō in
ferem⁹ vobis malū neq̄ amictis veſtris. Et credi
derūt ei. et p̄bendit ex eis ſexaginta viros et occi
dit eos in vna die ſm vrbē iude qd ſcriptū ē. Et carnes
ſcōp̄ tuorū et ſanguinē ipſorū effuderunt in circuitu
tu hiſim: non erat qd ſepeliret: et incubuit timor et
tremor in oēm p̄p̄m qd dixerunt. Nō eſt veritas
et iudiciū in eis. Et tranſgreſſi ſunt eū conſtitutū:
tuſiurandū qd iurauerunt: montē bacchideo ca
ſtra ab hiſim et applicuit i bethyechar: et miſit et cō
p̄hendit multos ex eis qd eſe reſugerāt: et quosdā
de p̄p̄o mactauit et in puteū magnū piecit. Et cō
miſit regione alchimū et reliq̄ cū eo auxiliū in ad
ſatolū ipſi: abijt bacchideo ad regē. Et ſar⁹ age
bat alchim⁹ p̄ principatū ſacerdoti ſui: cōiēne
rūt ad eū oēs qd p̄turbabāt p̄p̄m ſuū: et obtinuerūt
p̄crrā iuda: et fecerūt plagā magnā in iſrael. Et vi
dit iudas oia mala qd fecit alchim⁹ et qd cū eo erant
filii iſrael multo plus qd gentes et exijt in oēs ſi
nes iudee in circuitu et fecit vindictā in viros de
ſertotos: ceſſauerunt viſta exire in regione. Et di
xit alchim⁹ alchim⁹ qd p̄ualuit iudas et qd cū eo erāt: et
cognouit qd nō pōt ſuſtinere eos et regreſſus eſt
ad regē et accuſauit eos multis criminib⁹. Et mi

ſit rex nicanorē vnū ex principibus ſuis nobiliſſi
bus qui erat iſimicius exercēs cōtra iſrl: mādauit
eū cūertere et p̄p̄m. Et venit nicanor in hiſim cū
exercitu magno: et miſit ad iudā et ad freo ei⁹ ver
bis pacificis cū dolo dicēs. Nō ſit pugna int̄ me
vos. Quenā cū viris paucis vtrideq̄ facies vſas
cū pace. Et venit ad iudā et ſalutauerit ſeinici pa
cificer: hoſtes parati erāt rapere iudā et iſr innotit
ſermo iude qm̄ cū dolo venerat ad eū: et cōterit⁹
eſt ab eo et ap̄liuſ noluit videre faciē ei⁹. Et co
gnouit nicanor qm̄ denudatū eſt p̄liuſ eius: et ex
iuit obui⁹ iude in pugnā vtrā capſaſalama. Et
cecidērunt de nicanoris exercitu fere q̄ngs milia
viri: et fugerūt in ciuitatē dauid. Et poſt hec verba
aſcēdit nicanor in montē ſyō et exterit de ſacerdo
tib⁹ p̄p̄i ſalutare ei⁹ in pace et demōſtrare ei olo
cauſomata qd offerrebant p̄ regē. Et irridēs ſp̄e
uit eos et polluit et locut⁹ ē ſupbe: et iurauit eū ira
dicēs. Nūli tradit⁹ fuerit iudas et exercit⁹ eius et
man⁹ meas: continuo cū regreſſus fuero in pace
ſuccendā domū iſtā. Et exiit cū ira magna: et intra
uerit ſac̄ dotes et ſteterit aſi faciē altari⁹ et repleti⁹ ſtē
tes dixerūt. Tu dñe elegiſti domū iſtā ad iuocā ſū
nomen tuū in ea vt eſi⁹ dom⁹ orōis et obſecratio
nis p̄p̄o tuo. Fac vnicū iuda in hole iſto et exercitu
ei⁹ et cadāt in gladio. Memēto blaſphemias eorū
et ne dederis eis vt p̄maneat. Et exiit nicanor ab
hiſim et caſtra applicuit ad bethpō et occurrūt il
li exercit⁹ ſyrc. Et iudas applicuit in adarſa cū
trib⁹ milib⁹ iſrl. Et iudas iudas et dicit. Alui miſi
erāt a rege ſennacherib dñe qd blaſphemauerūt
deū: et exiit angel⁹ et occiſit eis centū octoginta q̄ngs
milia: ſic cōtere exercitū iſtū in ſpectu nro hodie
et ſciāt ceteri qd male locut⁹ eſt ſup ſcā iuda et iude
ca iſtū ſm maliciā iſtā. Et cōmiſerit exercit⁹ p̄liuſ
tertiadecima die mēſis adar: cōtrita ſunt caſtra
nicanoris: cecidit ipſe p̄m in p̄lio. Ut autē vidit
exercit⁹ ei⁹ qd cecidiſſet nicanor: p̄ceperunt arma
ſua et fugerūt: et p̄ſecuti ſunt eos vā vnus diei ab
adazer viſo quo veniaſ in gazarā: et rubis ceciderūt
poſt eos cū ſignificationib⁹. Et eſt de oib⁹ ca
ſtellis iudee in circuitu et vtrilabāt eos comb⁹ et
p̄uerterant iterū ad eos. Et ceciderūt om̄s gla
dio: et nō eſt reliq̄ ex eis nec vnus. Et accepterūt
ſpolia eorū in p̄cedā. Et caput nicanoris ap̄putae
rūt a dextera ei⁹: quā extendat ſupbe: et attule
rūt et ſuſpenderūt cōtra hiſim. Et letati⁹ eſt p̄p̄o
valde: et gerūt diē illā in leticia magna. Et coſti
tuit agi obui⁹ et ſingulis ſanis diē iſtā tertiadecia
die mēſis adar et ſiluit terra iuda dies paucos.

C. L. S. De romanoꝝ fama et p̄tate. Xp̄lit iudas
legatos romā cauſa pacis. reſcriptum ad iudeos
romanorū.

Et auduit iudas nomen romanorū qd
ſunt potētes virib⁹ et accēſerunt ad oia
q̄ poſtulant ab eis: et q̄cūq̄ acceſſerunt
ad eos ſtatuērūt cū eis a micatias: et qd
ſūt potētes virib⁹. Et audierūt p̄lia eoꝝ iſtā: et
bonas quas fecerunt in gallicia: qd obtinuerunt
eos et ducerunt ſub tributū. Et quāta fecerunt in
regione hiſpanie et qd in poteſtate redegerūt me
talla argentū et aurū: que illic ſunt et poſſederunt
omnem locum: conſilio ſuo et patientia: locorū

4. re. 19. g.

3. ma. 15. g.

ſal. 78.

1. ma. 14. b

q̄ longe erāt valde ab eis: ⁊ reges q̄ sup̄uenerant eis ab extremis terre cōtriuērūt ⁊ p̄cusserūt eos plaga magna. Ceteri autē dant eis tributū olus annis. Et philippū p̄sen ⁊ ephraim regē ⁊ ceteros q̄ aduersus eos arma nūc rāt cōtriuērūt in bello: ⁊ obtinuerūt eos. Et aut tochū magnū regē asie q̄ eis pugnā intulerat habēs centū vigintī elephātes ⁊ equitatū ⁊ curruū ⁊ exercituz magnū valde cōtriuīt ab eis ⁊ q̄ ceperunt eis viū ⁊ statuerunt ei vt daret ipse ⁊ q̄ regnaret post ipm̄ tributū magnū ⁊ daret obsequiū ⁊ cōstituit. Et regione iude oīs ⁊ medos ⁊ tydos de optimis regionib⁹ eoz⁹ ⁊ acceptas eas ab eis dederūt eumeni regi. Et q̄ erant apud belladā voluerūt ire ⁊ tollere eos: ⁊ innotuit sermo dū miserrant ad eos dūcē vnū: ⁊ pugnauerūt cōtra illos: ceciderūt ex eis multi ⁊ captiuos duxerūt vxores eoz⁹ ⁊ filios ⁊ diripuerūt eos ⁊ terrā eoz⁹ possederūt ⁊ destruxerūt muros eoz⁹: ⁊ in seruitutē illos redegerūt vsq̄ in hūc diē. Et residua regna ⁊ insulae q̄ aliqñ restiterāt illis extirminauerūt ⁊ in p̄tē redegerūt. Cū amīcia autē ius ⁊ q̄ in ipso requiē habebāt p̄uauerūt amicitia ⁊ obtinuerunt regna q̄ erant p̄tima ⁊ q̄ erāt lōge: q̄ q̄cūq̄ audiebāt nomē eoz⁹ timebant eos. Quib⁹ nō vellent auxilio esse vt regnarent: regnabant. Quos autē vellent regno deturbabāt ⁊ exaltant sūt valde. ⁊ olus istis nemo potabat dya dema: nec luebat purpura vt magnificaret in ea. Et q̄ curiā fecerūt sibi ⁊ q̄ diē consulebant trecentos viginti cōsiliū agentes semp de multitudine vt q̄ digna sint gerant. Et cōmittunt vni dū magratū sup̄ q̄ singulos ānos dñari vniuersę terre iude: ⁊ oēs obediūt vni ⁊ nō est ludia neq̄ ze lus inter eos: ⁊ elegit iudā eupolemiū filiū iohānis filij iacob ⁊ isonem filiū eleazari: ⁊ misit eos romam constituere cū illis amicitiam ⁊ societatem: ⁊ vt auferent ab eis iugū grecorū q̄ videbāt in seruitutē p̄merēt regnū israhel. Et abierūt romā viā multā valde: ⁊ introierūt curiā ⁊ dixit iudās machabē ⁊ fratres ei ⁊ populus iudeorum miserunt nos ad vos statuere vobiscū societate ⁊ pacē: ⁊ cōscribere nos socios ⁊ amicos vestros: et placuit sermo in cōspectu eoz⁹: ⁊ hoc rescriptū est q̄ rescripserunt in tabulis ereis ⁊ miserunt in hierusalē vt esset apud eos ibi mēsiuale pacis ⁊ societatis. Bñ sit romani ⁊ genti iudeorum in maris in terra internū gladiūq̄ ⁊ hostip̄culi ab eis. q̄ si insisterit bellū romanis pius aut oib⁹ sociis eoz⁹ in oī dñatōe eoz⁹ auxiliū feret genti iudeoz⁹: put p̄tē dictauerūt corde pleno: ⁊ pie liantib⁹ nō dabūt neq̄ subministrabūt triticū arma pecuniā naues sicut placuit romanis: ⁊ custodient mādā eoz⁹: nūl ab eis accipietes. Similiter autē si genti iudeoz⁹ p̄tē acciderit bellū: ad iudābūt romani eo oī piore eis tēp⁹ p̄miserūt: et adiunxit nō dabūt triticū arma pecuniā naues sicut placuit romanis ⁊ custodiet mādā eoz⁹ omib⁹q̄ dolo. Scdm̄ hec verba cōstituerūt romani populo iudeoz⁹ q̄ si post hec ab eis aut illi addere aut demere ad hec aliquid voluerint: faciēt ex p̄posito suo ⁊ q̄cūq̄ audiderit vel dēpserit rāta erūt. Sed de malis q̄ demerūt rex fecit in eos rescriptū ei dicitēs. Quare grauasti iugū iūdu:

per amicos n̄fos ⁊ socios iudeos? Si ergo iterū adierint nos aduersum te: faciem⁹ illis iudiciū ⁊ pugnabim⁹ tecum mari terrarq̄. Et c. S. Mitit demetri⁹ exercitū cōtra iudeos. De morte iude machabē. De viris impis ⁊ malis: cia bacchidis post mortē iude. De nuptijs in iudā pueris. Ionathas obtinuit p̄ncipatū. alchimus volēs destrucere tēplū obmuerūt: ⁊ ⁊ paralisi. De cōsilio in iudā. Supar⁹ est bacchides a symone ⁊ ionathā ⁊ firmauerūt pacem. De restitutione captiuitatis. Et c. Iterea vt auduit demetri⁹ q̄ cecidit nicanor ⁊ exercit⁹ ei⁹ in silio appositū bacchidē ⁊ alchimū rursū mittere in iudā ⁊ de dextrā cornū cū illis. Et abierūt viā q̄ ducit in galgalā: et castra posuerūt in masorb⁹ q̄ est in arbellis ⁊ occupauerūt eā: et pereuerūt alas holm multas. In mēse p̄lo āni cōfessim⁹ et q̄ nōq̄ gelimi ⁊ scōi applicuerunt exercitū ad b̄rīm ⁊ surrexerūt ⁊ abierūt in berea viginti milia viroz⁹: ⁊ duo milia eq̄rū. Et iudas posuerat castra in laia: et tria milia viri electi cū eo. Et vidērūt multitudinē exercit⁹: q̄ multi sunt ⁊ timuerūt valde: et multi subtraxerūt se de castris: et nō remanserūt ex eis nisi octingēti viri. Et vidit iudas q̄ defugerit exercit⁹ suus ⁊ bellū p̄gabat eū: ⁊ cōfract⁹ ē corde q̄ nō habebat t̄p̄s cōgregandi eos ⁊ dissolut⁹ ē. Et dixit his q̄ residui erant. Surgam⁹ ⁊ eam⁹ ⁊ ad aduersarios n̄fos si poterim⁹ pugnare aduersus eos: et auctēbāt eis dicitēs. Nō poterim⁹: ⁊ liberem⁹ alias n̄fos modo ⁊ reuertamur ad fratres n̄fos ⁊ t̄p̄s pugnabim⁹ aduersus eos. Nō aut pauca sum⁹. Et ait iudas. Abist istā rem facere: vt fugiam⁹ ab eis. Et illi appropiauit t̄p̄s nostrū: mortuamur in b̄rē. p̄p̄ fratres n̄fos: et nō inferam⁹ crimē gl̄ie nostre ⁊ mouit exercitus de castris: et steterūt illis obuiam. Et diuisi sunt eq̄tes in duas p̄tes: et fundibularij ⁊ sagittarij p̄ibat exercitū ⁊ p̄imi certamlo eos potentes. Bacchides autē erat in dextro cornū: et prima militio ex duab⁹ p̄tib⁹ ⁊ clamabāt rubis. Et clamauerūt autē et hī q̄ erāt ex p̄te iude et ita ipsi et p̄mo: ta est tra a voce exercitū et p̄missū est p̄lū a mane vsq̄ ad vesp̄erā. Et vidit iudas q̄ firmior esset exercit⁹ bacchidis in dextris ⁊ p̄uenerūt euz ipso oēs cōsistēs corde: et p̄ritā ē dextera p̄ ab eis et p̄secut⁹ ē eos vsq̄ ad mortē a tot⁹ et q̄ in sinistro cornū erāt viderūt q̄ contritū est dextrū cornū: et secuti sunt post iudā et eos q̄ cū ipso erāt o tergo: et ingrauerūt eis p̄lū et ceciderūt vulnerati multi ex his et ex illis. Et iudas cecidit: et ceteri fugerūt ⁊ ionathas et symō rursū iudā srem suū ⁊ sepelierūt eū in sepulcro p̄m suo in ciuitate monē. Et stauerūt eis oīs p̄p̄s israhel placem magno: et legebāt dies multos ⁊ dicebāt. In dñō cecidit potēs q̄ saluū faciebat p̄p̄m israhel. Et cetera vba belloz iude ⁊ israhel q̄ fecit ⁊ magnitudo ei⁹ nō sunt descripta. Multa ei erāt valde. Et factū est post obitū iude emergerūt in iudā oīs sibi q̄ ex totū sunt oēs q̄ operabant in iudā. In dieb⁹ illis facta est fames magna valde ⁊ tradidit se bacchidis oīs regio eoz⁹ cū ipso. Et elegit bacchides viros impios ⁊ constituit eos domos regionis: et ex q̄

supra 4.b.

c

gregandi exercitū. Et tradidit sunt ionathe obsequio et reddidit eos parentib⁹ suis et habitauit ionathas in bethsam: cepit edificare et in iunonae ciuitate. Dixit facienib⁹ opa vt extrueret muros et mōre spōā circuitu lapidib⁹ qdratis ad munitio: nē: ita fecerūt. Et fugerūt alienigeni q erant in munitio: quas bacchedes edificauerat: et reliquit vniuersos locū suū et abiit in terrā suam: tñ in bethsara remāserūt aliq ex his q reliquerāt leges pcepta. Deleat erit hēc eis ad refugiu. Et audiuit alexāder rex pmissa q pmissit demetri⁹ ionathe et narrauerūt ei pila et strutes qd ipse fecit fratres ei⁹ et labores qd laborauerunt: ait. Nunqd iueniem⁹ aliquē virū tale? Et nūc faciem⁹ eū amīcū et focū nostrū. Et scripsit epistolā et misit ei scōp hēc verba dicēs. Rex alexāder fratri ionathe salutē. Audiuim⁹ de te q vir potens sis virib⁹: et caput eorū sis amīc⁹ nūc nūc pñitum te hodie sūm sacerdotē gētis tuę vt amīc⁹ voceris regis: et misit ei purpurā et coronā aureā vt q nra sunt sentias nobiscū: pferuas amicitias ad nos. Et idū se ionathas stola sancta septio mense āno centesimo sexagesimo in die solē scenopiegie et cōgregauit exercitum et fecit arma copiosa. Et audiuit demetri⁹ hāc ista: et tristit⁹ ē nimis: et ait. Quid hoc fecim⁹? q poccupauit nos alexāder apbēde re amicitia indeop⁹ ad munimē suū. Scribā et ego illis hāc deprecatoria et dignitates et dona: vt sint mecū in adiutorio. Et scripsit eis hēc verba. Rex demetri⁹ gēti iudeop⁹ salutē. Eūm pñitū ad nos pacū: et māsissū et amicitia nra et nō accessistis ad lūmicos nros: audiuim⁹ et gauisū sum⁹. Nūc pferuate adhuc cōseruare ad nos fidē et retribuimus vobis bona p his q fecistis nobiscū: remittim⁹ vobis pñtates multas et dabim⁹ vobis donatio: nes. Et nūc absoluo vos oēs iudeos a tributis et pñcia salis indulgeo et coronas remitto et tertias semle et dimidiā partē fruct⁹ ligni qd est portio nre et relinq vobis ex hodierno die et deinceps: ne accipias a terra iuda et a trib⁹ ciuitatib⁹ q addite sunt illi ex samaria et galilea ex hodierna die et totū spō: et bñm sit scā et libera cū finib⁹ suis: de cime et tributa ipsius sine. Remitto etiā pñtē arcuā qd est in bñm: et do eā sūmo sacerdoti vt cōstituat in ea viros qd scōp ipse elegerit q custodiant eā. Et oēm aia iudeop⁹ q captus ē a terra iuda et ol regno meo relinq liberā gratis vt omis a tributo soluant et pēcop suo p. oēs dies solēnes et sabbata et neomenie et dies decreti et tres dies añ diē solennē: et tres dies post diē solennē: sint omis imunitatis et remissio obsequio iudeis q sunt in regno meo. Et nemo hēbit pñtē agere aliqd et mouere negocia aduersus aliquē illorū in ol cā. Et vt scribam q iudeis in exercitu regi: ad triginta milia virop⁹: dabunt illis copie vt oporet olb⁹ exercitib⁹ regis et eis ordinabunt q sint in munitio: nib⁹ regis magni. Et ex his cōstituent sup negotia regni q agunt et fide: et pñces sint ex eis et sūbrent in legib⁹ suis: et scitū cepit rex terra iuda et tres ciuitates q addite sunt iudee ex regiōe samarie: cū iudea repulsi vt sint sup vno: et nō obediat aliē pñtī: nūc sūmo sacerdoti ptolomaida et cōfines ei⁹ quas dedi donū scis q sūt in bñm

ad necessarios sūptus scōp: et ego dabo singulis annis qndecim milia scōp argēti de rōnib⁹ regis q me pñgūt: omē qd reliquū fuerit qd non red diderūt q sup negocia erant ante pñorū: ex hoc dabūt in opa dom⁹. Et sup hēc quils milia scōp argēti q accipiebāt de scōp rōne p singulos ānos et hēc ad sacerdotē pñtē et ministerio fungūt. Et quicūq cōfugerūt i tēplū qd est iherosolyma et in obsequio finib⁹ ei⁹: obnoxii regi in ol negocio dimittant: et vniuersa q sunt eis in regno meo libera habeāt. Et ad edificandā vel restaurandā opa scōp sūptus dabant de rōne regiō: et de extruēdo muros in bñm: et pñtē dōs in circuitu: sūptus dabunt de rōne regiō: et ad cōstruēdo muros in iudea. Et audiuit aut ionathas et pñtas sermones istos nō credidit eis nec receperunt eos: q re cordati sunt malicie magnę quā fecerat in istis et tribulauerat eos valde. Et cōplacuit eis in alexādrū: q ipse fuerat eis pñceps sermonū pacis: et ipsi auxiliū ferebāt obsequio dieb⁹. Et congregauit rex alexāder exercitū magnū: et admoit castra ptra demetriū. Et cōmiserūt pñtū duo reges: et fūgit exercit⁹ demetri⁹ in iherosolyma: et cōmiserūt sup eos. Et iualuit pñtū nimis donec occidit sol: et cecidit demetri⁹ in die illa. Et misit alexāder ad ptolomeū regē egipti legatos fm hēc verba dicēs. Eūm regressus sum in regnū meū et sedi i sede patrū meop⁹ et obtinui principatū: et cōstitui demetriū: et posse di regione nram cōmisi pñtē cū eo et cōstitui: et ipse et castra ei⁹ a nobis: sedem i sede regi ei⁹: et nūc stamus ad adiucē amicitia: et da mihi filiā tuā vxorē et ero gener tu⁹: et da tibi dona: et tibi dignitatē. Et rñdit rex ptolomeū dicēs. Felix dies in qua reuersus es ad terrā patrū tuo rñt: sedisti in sede regni eop⁹. Et nūc faciā tibi qd scripsisti. Is occurrit mihi ptolomaida: vt videam⁹ inuicē nos et spōdē tibi sicut dixisti. Et erit ptolome⁹ de egipto ipse et cleopatra filiā ei⁹: et venit ptolomaida āno cētesimo sexagesimo scōp. Et occurrit ei alexāder rex. Et dedit ei cleopatram filiā suā et fecit nuptias ei⁹ ptolomaida sicut reges in magna gā. Et scripsit alexāder rex ionathe vt iret obvius sibi. Et abiit cū gloria ptolomaidam et occurrit ibi duobus regibus: et dedit illis argentū multū et aurū et dona. Et inuenit gratiā in cōspectu eop⁹. Et cōuenērūt aduersus eos vii pñtēstes: ex istis viri inq⁹ interpellātes aduersus eum: et nō intēdit ad eos rex. Et inuit spoliari ionatham vestib⁹ suis: et induci vt purpura. Et ita fecerant. Et collocauit eum rex sedere secum. Dixitq pñtēstis suis. Exite cū eo in mediū ciuitatis: et pñtēstes vt nemo aduersus eos interpellat de vilo negocio nec quicūq est molestus eis de vlla ratiōe. Et factū est vt viderēt q interpellābat gloriā eius q pñdicabat et optū vt purpura: fugerūt omis et magnificauit eum rex et scripsit eum inter pñmos amicos: et posuit ei ducem et participem principatus. Et reuersus est ionathas in iherosolyma cū pace et leticia. In āno cētesimo sexagesimo quinq: to: venit demetrius filius demetri⁹ a creta in terram patrū suorū. Et audiuit alexāder rex et contristatus est valde: et reuersus est antiochia. Et constituit demetrius rex Appollonium du:

infra. 11. a

cem q̄ p̄ceat celestis et cōgregauit exercitum magnū et accessit ad iammam et misit ad ionathā summū faceret dīcō. Tu solus resistis nobis. Ego aut̄ facti sum in derisus in opprobriū: p̄o: p̄teat q̄ tu potestatem aduersum nos exerceas in mōtib. Hūc ergo hī cōfidis in fortib. tuis descendead nos in cāpi et cōparem? illic inuicē q̄ meū est virtū belloq. Interrogat dīcē quis suz ego et ceteri q̄ auxilio sunt michi q̄ et dīcūt q̄ non potest stare pes vester aī facie nrām q̄ bis in suam cōuersi sunt patres tui in terrā suā. Et nunc quō poteris sustinere edictatū et exercitū tm̄ in cāpo vbi nō est lapio neq̄ saxū neq̄ locū fugiēdi k̄t̄ auduit aut̄ ionathas sermones apolloniū motū est alo. Et elegit decē milia viroz et exiit ab hierusalem: et occurrit ei symon frater ei in adiutoriū. Et applicuit castra in ioppen. Et exclusit euz a ciuitate q̄ custodia apolloniū ioppe erat: et opugnauit eā et exterrit q̄ erāt in ciuitate aperuerunt ei: et obtinuit ionathas ioppen. Et audiuit apolloni? et amouit tria milia equitū et exercitum multū. Et abiit a sotū tanq̄ iter faciēs: et stat̄ ei in cāpi eo q̄ haberet multitudinē equitū et cōsideret in eis. Et infecit? est eū ionathas in opus et cōmiserūt filiū. Et reliquit apolloni? in castris mille eq̄tes post eos occide et cognouit ionathas qm̄ insidit suis post se: et circūierunt castra eius et elecerūt iacula in p̄p̄m a mane vsq̄ ad vesp̄r. Postea aut̄ stabat sicut p̄cepat ionathas et laborauerūt equi eoz et elecit symon exercitū suū et cōmisit cōtra legionē. Et quites em̄ fatigati erāt. Et cōtriti sunt ab eo: et fugerūt. Et q̄ dispersi sunt p̄ cāpi fugerūt in asotū: et intrauerunt in bethagon et dolū suū vt ibi se liberarēt. Et succēdit ionathas asotū et ciuitates q̄ erāt in circuitu ei: et accepit spolia eoz et tēplū dagon et oēs q̄ fugerunt in illud succēdit igni. et fuerūt q̄ ceciderunt gladio cū hīs q̄ succēsi sunt fere octo milia viroz et mouit inde ionathas castra et applicuit ea ascalonē et exterrit de ciuitate obuā illi in magna gloria et reuersus est ionathas in hīrām cū suis habentib. spolia multa. Et factū est vt audiuit alexander rex sermones isto: et addidit adhuc gloriā care ionathas. Et misit ei fibulā aureā sicut consuetudo est dari cognatis regum. Et dedit ei accharon et omnes fines eius in possessionem.

C. S. Surgit proleus cōtra alexandrū. abstitit ab filiū quā p̄mo dederat ei vxorē. et addidit eā demetrio ptolomeo duo regna habuit. Alexāder occidit a zabdiel arabē. De monte ptolomei demetri? regnās cōfirmat seduo euz ionathas: et vidēs sibi nichil resistere dimisit exercitū: triphō exēcit ātiocchū filiū alexandrū ad aduersus demetriū. Demetri? auxilio iudeoz saluāt? meruit? est eis eā q̄ p̄misit. Uicitus est demetri? a triphōne et antiocho ad olefēte. de amicicia ātiocchi cū iudeis. Expugnat symō bethsurā. pugnat ionathas cum allenigenis.

Ex rex egypti p̄gregauit exercitū sicut arenā q̄ est circa oīa maris et naues multas: q̄rēbat obtinere regnū alexandri dolo et ad dēre illud regno suo. Et exiit i spūa verbis pacificis: et aperiebatur ei ciui

tates et occurrebat ei q̄ mādauerat alexāder rex exire ei obuā: eo q̄ socer su? esset. Cū aut̄ introiret ciuitatē ptolom? ponebat custodias militū in singulis ciuitatib. Et cū appropinquat azoto ostēderūt ei tēplū dagon succēsum ignit? asotū et cetera eius demolita et corpora pietat: et eoz q̄ ceciderāt in bello numulos q̄ fecerāt fecus via: et narauerūt regi q̄ hec fecit ionathas: vt iuidā facerent ei. Et tacuit rex: et occurrit ionathas regi in ioppen cū gloria: et inuicē se salutauerūt: et dormierunt illic. Et abiit ionathas euz rege vsq̄ ad huiusmodi q̄ vocabat eleutherus: et reuersus est in hierusalem. Rex aut̄ ptolome? obtinuit dñm ciuitatum vsq̄ seleucia maritimā et cogitabat in alexandriā cōsilia mala. Et misit legatos ad demetriū dīcēs. Veni cōponam? inter nos pacū et dabo tibi filiā meā quā habet alexāder: regnabis in regno p̄ris tui. Dēnit em̄ me q̄ dederim illi filias meas. Quēsiuit em̄ me occidere. Et tripho perauit eū p̄pterea q̄ cōcupierat regnū ei. Et abstitit filiā suā et dedit eā demetrio et alienauit se ab alexandro: et manifestate sunt i iudiciis ei. Et litauit ptolome? antiochias et imposuit duo biademata capiti suo egypti et asie. Alexāder aut̄ erat rex in cilicia illis repōitū: q̄ rebellabāt q̄ erāt in locis suis. Et audiuit alexāder: venit ad eū in bellum. Et p̄duxit ptolome? rex exercitū: et occurrit ei in manu valida: et fugauit eū. Et fugit alexander in arabia: vt ibi p̄tergeret. Rex aut̄ ptolome? exaltatus est et abstitit zabdiel arabas caput alexandri: et misit ptolomeo. Et rex ptolome? mortu? est in die tertia: et q̄ erāt in montib. perierūt ab hīs q̄ erāt intra castra. Et regnauit demetri? anno cētesimo septuagesimo septimo. In dieb. illis congregauit ionathas eos q̄ erant in iudea vt expugnaret arcē q̄ est in hierlm̄ et fecerūt cōtra eā machinas multas. Et abierūt qdā q̄ oderāt gentes suā viri iniq̄ ad regē demetriū: et renūciauerūt ei q̄ ionathas obliuierat arcē. Et vt audiuit iras? est et statim venit ptolomaidam et scripsit ionathe ne obliuideret arcē sed occurrere sibi ad colloquium festinato. Et audiuit aut̄ ionathas iussit oblidere. Et elegit de seniorib. israel de sacerdotib. et dedit se periculo. Et accepit aurū et argētū et vestes et alia encenia multa et abiit ad regem ptolomaidam: et inuenit gratiā in cōspectu ei. Et interpellabāt aduersus eū quidā iniq̄ ex gente sua. Et fecit ei rex sicut fecerant ei qui an euz fuerāt. Et exaltauit eū in cōspectu olīm amico p̄ suoz: et statuit ei principatū sacerdotū: q̄dēq̄ alia habuit p̄ pietiosa: et fecit eū p̄cipē a micoz. Et postulatū ionathas a rege vt immunē faceret iudeā et tres to parthias id est samariā et cōsines ei. Et p̄misit et talēta trecēta. Et consensit rex et scripsit ionathas eplā de his ob. hūc modū cōtinentes. Rex demetri? fratri ionathe salutē et gētū de op. Rex eplā eplā q̄ scripsim? lastheni parenti nro de vobis misim? ad vos vt cureto. Rex demetrius lastheni parēti salutē. Et i iudeoz amico nris et cōseruauerunt q̄ iusta sunt apud nos decreuit: mos b̄s facere p̄p̄ benignitate ipsorū quā erga nos habēt. Statim? ergo illis oēs fines iudee et tres ciuitates ip̄dā ramathe q̄ addit sūt iudee

13

14

15

infra. 11. a.

16

ex famaria et oēs oñes eas p sequestrari omnibus
sacrisantibus in hierosolymis pū his q ab eis
puta accipiebat rex singulos annos et p fructi
bus terre pomop. Et alia q ad nos pñebat de
cimarū et tributoz ex hoc tēpore remittim? eis et
areas salinaz et coronaz q nobis deferant oia
ipsis cōcedim? et nichil hōz irritū erit ex hoc et in
oē tempus. Hūc ergo curate facere hōi exēplū
de iōnathā et ponat in mōtesancto et in loco ce
lebi. Et vidēs demetriū rex q siluit terra in con
spectu suo et nichil ei existit dimisit totū exercitū
sū vniūquēq locū suū excepto peregrino exer
citu quē traxit ab insulio gētiū et inimici erant ei
oēs exercit? patrū ei. Triphon aut erat quidaz
partū alexādrī pu? et vidit qm olo exercit? mur
murauit cōtra demetriū et iuit ad emalchuel ara
ben q nutrit ab antiochū pñtū alexādrī et asside
bat ei et traheret eis ipsi ut regnaret in loco pñtū
sui. Et enūciauit ei quāta fecit demetri? et inimi
ciz oēs exercitū ei et aduersos illū. Et māsīt ibi die
bus multis. Et misit ionathas ad demetriū regē
ut ei sceret eos q in arce erāt in hierlm: et q in pie
sidio erāt q impugnabāt isrl. Et misit demetri?
ad ionathas dicens. Nō hoc tñ faciā tibi gēti tue
sed glia illustra te et genē tuū cū fuerit opoitu
num. Nūc ergo recte feceris si miseris in auxiliū
michi viros: q discessit olo exercit? me? et misit ei
ionathas tria milia viroz fortū antiochiaz. et ve
nerūt ad regē et delectat? est rex in aduentu eoz.
Et cōueniūt q erāt de ciuitate centū viginti mi
lia viroz et volebāt interficere regē. et fugit rex in
aulam: et occubauit q erāt de ciuitate itinera ci
uitatis et cepit pugnare. Et vocauit rex iudeos
in auxiliū: cōueniūt oēs simul ad eū. et dispersi
sunt oēs p ciuitatē: et occiderūt in illa die centum
milia hominū. Et succederūt ciuitatē: et ceperūt spo
lia multa in die illa: et liberauerūt regē et viderūt
q erat de ciuitate q obtinuerāt in dei ciuitate
sicut volebāt. et infirmati sunt mēte sua et clamaue
runt ad regē cū piecit? dicētes. Da nobis dette
ras: et cessent iudei oppugnare nos et ciuitatē. Et
piecerūt arma sua et fecerūt pacē et glouificati sūt
iudei in cōspectu regis et in cōspectu oim q erant
in regno ei. et nolati sunt in regno. Et regressi sūt
in hierlm habētes spolia multa. et sedit demetri?
rex in sede regni sui: siluit terra in cōspectu eius
et mentitus est oia q nūc dixit et abalienauit se a
ionathā et nō retribuit ei secū dū bñicia q sibi tri
buerat: verabatur eū valde. Post hec aut reueri?
est triphon et antiochus cū eo puer adolesecō: et
regnauit et imposuit sibi p adema. Et cōgregati
sunt ad eū oēs exercit? quos disperserat demetri
us: et pugnauerūt cōtra eū et fugit et terga vertit.
Et accepit triphon bestias et obtinuit antiochiaz
et scriptis antiochus adolesecō iōnathā dicens. Nō
situo tibi sacerdotiū: confituo te sup quattuor
ciuitates ut sis de amico regio. Et misit illi vasa
aurea in ministris: et dedit ei potestātē bibē di in
auro et esse in purpura et habere sibiā auream. In
symonē fratrē ei cōstituit ducē a terminia tyri vs
q ad fines egyppti. Et exiit ionathas et perambu
labat trās flumen ciuitates: cōgregat? est ad eū
olo exercit? syrie in auxiliū et venit bcalonē: et oc

currerūt ei honosifice de ciuitate. et a bisti inde ga
zam: et cōcluserūt se q erāt gazas obfedit eā: suc
cendit q erāt in circuitu ciuitatis et pēdatus est
eā. Et rogauerūt gazenses ionathā et dedit illis
dextraz et accepit filios eoz obfides: et misit illos
in hierusalē: et pambulauerūt regionē vsq ad bama
scum. Et audiuit ionathas q puericati sunt prin
cipes demetrii in caedē q est in galilea cū exerci
tū multo volētes eū remouere a negotio regni
occurrit illis. fratrē aut suū symonē reliquit intra
prouinciā. Et applicuit symon ad bethsura: et ex
pugnabat eā dieb? multis et pulsit eos. Et postu
lauerunt ab eo dextraz accipere et dedit illis: et
eiecit eos inde et cepit ciuitatē et posuit in ea pie
sidium. et ionathas et castra ei? applicuerūt ad aquā
genezar: et aū lucē vigilauerūt in cāpo a301. Et ec
ce castra alienigenarū occurrebāt in ei campoz
tendebant ei in iudias in mōtib? ipse aut occurrit
ex aduerso. In iudis nō excurrerāt de locis suis
et p miserūt preliū. Et fugerūt q erant ex parte
nathae oēs et nemo reliquit? est eis nisi marathias
fili? absolom: et iuda et fili? calphi pīceps militie
exercit? Et scidit ionathas veltumeta sua posuit
terrā in capite suo et oiauit. Et reuerfus est iona
thas ad eos in preliū et cōuertit eos in fugā et pu
gnauerūt. Et viderūt q fugiebāt partis illius: et
reuerfi sunt ad eū et insequēbant cū eo omēs vsq
caedes ad castra sua et peruenerūt vsq illuc. Et ce
cidērunt de alienigenis in die illa tria milia viro
rum et reuerfus est ionathas in hierusalem.

C. S. Mittit ionathas legatos et epistolas ro
mantē et spartiatō decremto pacis fugat iona
thas principes demetrii et exercitū eoz et pulsit
arabes q vocant zebedei. Triphon vltis affume
re regnū antiochi dolose egit cū ionathā et occi
dit eū et exercitum eius.

Et vidit ionathas q tēp? eū iuuat? ele
git viros et misit eos romas statuere et
renouare cū eis amicitia. Et ad sparti
atas et ad alia loca misit epistolas secū dū
eandē formā. Et abierūt romā et intrauerūt curiā
et dixerūt. Ionathas sum mos sacerdos et gens
iudeoz miserūt nos ut renouem? amicitia et socie
tatē scdm pūstulū. Et dederūt illis epistolas ad ipso
p loca ut reducerēt eos in terrā iuda cū pace. Et
hoc eis exēplū epistolaz scriptis ionathas sparti
atis. Ionathas summus sacerdos et fenicioz gētiū
et sacerdotē et reliquos pps iudeoz spartiatō
fratrib? salutē. Bāpidē misse erāt epistolas ad omiam
summū sacerdotē a bario q regnabat apud romas
qm estia frēs nūscit scriptū cōtinē et qd subiectū
est. Et suscepit omias virū qui missus fuerat cum
honorē: et accepit epistolas in qb? significat de so
cietate et de amicitia. Nos enī cū nullo hōz indi
gerem? bñtes solatio scōlo liboz q sunt in mani
bus nris malum? mittere ad vos renouare frat
nitatē et amicitiaz nō forte alieni existimur a vo
bis. Multa ei tpa trāsierūt et q misit? ad nos Nos
q in oī tpe sine intermissione dieb? solēbim? ceteris
qd oporuit: meoq sum? vñ in sacrificiis q offe
rim? et in obseruatōib? sicut phas est et decet me
minisse srm. Et amur itaq de glia vñ. A
cir cū dederūt multe tribulacōes et multa prelia: et

Impugnauerunt nos reges q̄ sunt in circuitu nro
 folium? ergo vobis molesti esse neq̄ ceteris so-
 cijs? a amico nris in hys p̄sca. libabim? em̄ de ce-
 lo auxilij ⁊ liberati sum? nos ⁊ humilitati sunt in
 micti nri. Elegim? itaq̄ neumenim antiochi filij ⁊
 antipatre iasonie filij: et misim? a ad romanos
 renouare cū eis amicitia ⁊ societate p̄stina. Mā-
 dauim? itaq̄ eia v̄ veniat etiā ad vos ⁊ saluent
 vos: reddat vobis ep̄as nras de inuouatione
 fraternitatē nre. Et nūc h̄nfaciens r̄sides nobis
 ad hec. Et hoc rescripti ep̄as. quod misit onias
 Rex spartaria p̄ onias dicitur facerdoti magno
 salutē. Inuēti est in scriptura de sp̄ritu et iude
 lo: qm̄ sūt f̄res: et q̄ sūt de ḡne abia. Et nunc ex q̄
 hec cogim? d̄n facit? scribētes nobis de pacē nra
 Sed ⁊ nos rescripti nobis p̄ecora nra ⁊ posses-
 siones nre vestre sunt: et v̄ nre s̄ne. Q̄dāuim? ita
 q̄ hec nūciari vobis. Et audiuit ionathas qm̄ re-
 gressi sunt p̄icipes demetrii cū exercitu multo:
 sup̄a q̄ p̄i? pugnare aduersus eū ⁊ exiit ad hie-
 rusalem: et occurrit eis in amathye regione. Nō ei
 dederat eis spaciū v̄ ingrederent regionē eius.
 Et misit speculatores in castra eorū: et reuersi re-
 nūciauerūt q̄ p̄stutū sup̄uenire illuc nocte. Cūq̄
 occidisset aut̄ sol p̄cepit ionathas suis vigilare: ⁊
 esse in armis paratos ad pugna tota nocte: et po-
 suit custodes per circuitū castrorū. Et audierunt
 aduersarij q̄ parat? est ionathas cū suis in bello
 ⁊ timuerūt ⁊ formidauerūt in corde suo: accē-
 runt focos in castris suis. Ionathas aut̄ et cūq̄
 eo erāt nō cognouerūt v̄q̄ mane. Elidebāt aut̄
 luminaria ardētia ei: ⁊ secutus est eos ionathas:
 et nō comprehēdit eos. Trāsierūt enī flumē eleu-
 therij. Et diuertit ionathas ad arabes q̄ vocabā-
 tur yabadelet p̄cussit eos et accepit spolia eorū.
 Et iunxit et venit damascū: et peribulabat oēm
 regionē illā. Symō aut̄ existit: venit v̄q̄ ad asca-
 lonē et ad prima p̄sida: et declinauit in ioppen:
 ⁊ occupauit eā. Audiuit enī q̄ vellēt p̄sidiū trade-
 re partib? demetrii: ⁊ posuit ibi custodes ⁊ custo-
 dirēt eā. Et reuersus est ionathas ⁊ cōuocauit se-
 niores p̄p̄i: ⁊ cogitauit cū eis edificare p̄sida in
 iudaea: et edificare muros in hierlm̄ et exaltare al-
 titudinē magnā inter mediū arcis et ciuitatē: v̄
 separaret eā a ciuitate v̄ esset ip̄a singularis. ⁊ ne
 q̄ emāt neq̄ v̄dāt. Et p̄uenerūt v̄ edificaret ci-
 uitate: cecidit murus q̄ erat sup̄ torrēt ab oitu
 solis: et reparauit eū q̄ vocat cap̄beteta. Et simō
 edificauit ad iada et sep̄da: et munuit eā et im-
 posuit portas et seras. Et cū cogitasset triphō re-
 gnare asie: assumere diadema ⁊ extēdere manū
 in antiochiū regē timēs ne forte nō p̄mitteret eoz
 ionathas: sed pugnaret aduersus eū q̄rebat com-
 p̄hendere eū et occidere. Et exurgēs abiit in beth-
 san. Et existi ionathas obuiū illi cū q̄draginta mili-
 bus virosū electorū in p̄sidiū venit bethsan. Et
 vidit triphō q̄ venit ionathas cū exercitu multo:
 to: v̄ extēderet in eū manus ⁊ timuit. Et excepit
 eū cū honore ⁊ cōmēdauit eū ob? amicis suis: et
 dedit ei munera. Et p̄cepit exercitib? suis v̄ obe-
 dirēt ei sicut sibi. Et dixit ionathas. Et q̄d v̄gastis
 vniuersum p̄p̄m cū bellū nobis uo s̄it? Et nūc re-
 mitte eos in domos suas. Elige autem tibi viros

paucos q̄ tecū sint: et veni mecū p̄tolomaidam: et
 tradā ei tibi et reliq̄ p̄sida et exercitū ⁊ vniuer-
 sos p̄p̄itos negotij: et cōuersus abibo p̄pter
 ea ei venit. Et credidit ei ⁊ fecit sicut dixit ⁊ dimi-
 sit exercitū et abiit in terrā iuda. Berinuit aut̄
 secū tria milia viros: et q̄d remisit in galileā duo
 milia milia aut̄ venerūt cū eo. Et aut̄ intrauit p̄to-
 lomaidā ionathas clausit ei portas ciuitatis p̄to-
 lomides ⁊ cōp̄hēderūt eū et oēs qui cū eo intra-
 uerūt gladio interfecerūt: et misit triphō exerci-
 tum et equites in galileā et in cap̄i magni: v̄ p̄-
 derēt oēs socios ionathas. Et illi cū cognouissent
 q̄ cōp̄hēdēt eū ionathas ⁊ perijt et oēs q̄ cūq̄
 eo erant: hoitati sunt semetipsos et extērit para-
 ti in p̄sidiū: et videntes ibi q̄ insecuti fuerant q̄ p̄
 anima res est illis: reuersi sunt: illi aut̄ remvenerūt
 oēs cū pace in terrā iuda: et planxerūt ionathā ⁊
 eos q̄ cū ipso erant valde. Et luxit israel luctu ma-
 gno. Et q̄sierūt oēs gētes q̄ erāt in circuitu eorū
 cōterere eos. Dixerūt enī. Nō habet p̄cipē ⁊ ad
 iudārem: nūc ergo expugnem? illos: ⁊ tollam? de
 holb? memoria eorum.

¶ C. S. Symon p̄ fratre suo dux constituit mē-
 tit argētū ⁊ duos filios ionathae triphōn. De mo-
 te ionathae et filiorū ei? de edificio sepulchri i mo-
 din occidit triphō dolose antiochiū adolescentē:
 ⁊ imposuit sibi dyadema asie. Cōstituit deme-
 trius pacē cū simone. Sublatū est iugū gentijs ab
 hierlm̄. expugnat simon gazā: mūdano aut̄ eā in-
 trat cū laude ⁊ rāmia palmarum: symon cōstituit
 filium suum ducem.

Et audiuit symon q̄ congregauit triphō
 exercitū copiosum: v̄ veniret in terras
 iuda: et attereret eā: vidē q̄ in tremo-
 re p̄p̄i est et in timore: alcēdit hierlm̄
 ⁊ congregauit p̄p̄m ⁊ adhoitauit dixit. Hos scitis
 quā ego ⁊ fratres mei ⁊ domus patris mei feci-
 mus pio legib? et pio sanctis p̄sida: ⁊ angustias
 quales vidimus. h̄oitiū gratia perierunt fratres
 mei oēs p̄pter israel: et relict? sum ego solus. Et
 nūc nō mihi p̄tingat parcere ale me in oi tēpore
 tribulationis. Non enī melior sum fratrib? meis.
 Et indicabo itaq̄ gēti meā et sancta natos quo
 q̄ nostros et viros q̄ cōgregatē sunt vniuerse
 gētes cōterere nos inimiciē grana. Et accēsus
 est ip̄s p̄p̄i simul v̄ audiuit sermone istos ⁊ re-
 spōderūt voce magna dicētes. Tu es v̄q̄ noster
 loco iude ⁊ ionathae fratri tui. Pugnā p̄sidiū nō
 strū ⁊ oia q̄cūq̄ dixeris nobis faciem? ⁊ congre-
 gans oēs viros bellatores accelerauit cōsumma-
 re vniuersos muros hierusalem: ⁊ munuit eā in gy-
 ro. Et misit ionathan filiū abfolomiet cū eo ex-
 ercitu nouū in ioppen ⁊ electio ibi q̄ erāt in arce re-
 māsit illic ip̄s. Et mouit triphō a p̄tolomaida cū
 exercitu multo: veniret in terrā iuda: ⁊ ionathas
 cū eo in custodia Symon aut̄ applicuit in addus
 p̄tra faciē cap̄i. ⁊ v̄ cognouit triphō q̄ surrexit
 symō loco fratris sui ionathae et q̄ cōmissus? esset
 ei eo p̄sidiū: misit ad eū legatos dicēs. Pio argē-
 to quod debebat frater tu? ionathas in rāndere
 gis p̄pter negotia q̄ habuit detinimus eū. Et
 nūc mittē argēt tālētā centū et duos filios eius
 obfides v̄ nō dimissus fugiat a nobis et remitte

mus est. Et cognouit symō qd cū dolo loqueretur
secl. Iussit tñ dari argentū t pueros: ne inimici-
tiam magna sumeret ad pplm israhel dicēte: qd nō
misit et argentuz t pueros. pp̄ea perisē. Et misit
pueros t centū talenta. t mētur est t nō dimisit
ionathan. Et post hec venit triphō intra regio-
nem vt cōteret eā: t gyaauerūt p viā que ducit
ad eā. et symon et castra ei ambulabāt in oēm lo-
cum dūcūq ibāt. Qui autē in arce erāt: miserunt
ad triphōnē legatos vt festinaret vñre p desertū
et mitteret illis alimonias. Et parauit triphō oēs
equitatū: vt veniret illa nocte. erat est nix multa
valde et nō venit in galadubīn. Et cū appropin-
quasset baschamon occidit ionathan et filios ei
illuc. Et cōuertit triphō et abiit in terrā suam. Et
misit symō et accepit ionathā fratris sui et se-
pelluit eā in modū ciuitate patruz ei. et plāxēt
eū ois israhel planctu magno: et lacerāt eum dies
multos. Et edificauit symō sup sepulchrū p̄fio sui
et fratru suoz. edificū altū vñs lapide polito re-
tro et afī: statuit septē pyramidas vñā p̄trā vñā
patri t matri: t q̄tuor fratrib. et bis circūposuit
colūnas magnas: sup colūnas arma: ad mēoriaz
eternā. et iuxta arma naues sculpiat: q̄ viderent
adbolb nauigātib. mare. hōc est sepulchrū qd
fecit in modū vñs in hūc diē. Triphō autē cum
ter faceret cū antiocho rege adolēscēte dolo oc-
cidit eū: et regitū in loco ei. Et ipsū sibi diade-
ma affē: et fecit plagā magnā in terra. et edifica-
uit symon p̄sida iudee munis eā turrib. excel-
sis t muris magnis t portis t seris t posuit alimē-
ta in munitionib. t elegit symon viros t misit ad
demetriū regē vt faceret remissionē regioni: qd
actus oēs triphōnis p direptionē fuerāt gessi. et
demetri. rex ad verba ista respondit ei t scripsit
ep̄lam talē. Rex demetri. symōi summo sacerdo-
ti et amico regū t senīou t genti iudeoz. salutē
et coronā aureā t bāden quā misisti suscepi. et
parati sum. facere vobiscū pacē magnā et scribe-
re p̄p̄ositis regio remittere vobis que indulgim.
Quēcūq est cōstitutū vobis cōstant. Munitiones
qō edificatiss vobis sunt. Remittim. q̄q̄ igno-
rantias t p̄cā vñs in hodiernū diē t coronam
quam debebatis. Et si qd aliud erat tributarium
in iheru salem iam non sit tributarium: et si qd ex
vobis apri fuit cōscribi in n̄fros: cōscribāt t sit
inter nos pax. Anno cētesimo septuagesimo abla-
uit eis iugū gentiliū ab israhel. Et cepit pp̄s israhel
scribere in tabulis t gestis publicis. āno p̄lo sub
symōe summo sacerdotē magno duce t p̄ncipe
iudeoz. In dieb. illis applicuit symon ad gazā:
et circūdēdit eā castris: et fecit machinas t appli-
cuit ad ciuitatē: et percussit turrē vñā t cōsiepēdit
eam. Et d̄ eruperāt erāt intra machinam et ciui-
tatem. Et factus est motus magnus in ciuitate
et ascenderunt qui erant in ciuitate cū vxorib. et
filijs sup a murū scisso tunicis suis et clamauerūt
voce magna posulātes a symōe dextas sibi da-
re et dixit. Nō nobis reddas fm maliciā n̄fros:
sed fm mias tuas t seruētū tibi. Et flex. symon
nō debellauit eos: electi tñ eos de ciuitate t emi-
dauit eōs in quib. fuerāt simulachrya. t tūc itra-
uit i eā cū hymnis bñdicōe dñm: et electa ab ea ol-

imundicia collocavit in ea viros qd legē facerent
et munuit eā: fecit sibi habitacionē. Qui autem
erāt in arce bēsterni phibebant egredi t ingredi
regionē: t emere ac vadere et cūstierūt valde: et
multi ex eis fame perierūt. Et clamauerūt ad sym-
monē vt dextas acciperēt: dedit illis et electis
eos inde t mūdauit arcē a cōtaminationib. Et
istauerūt in eā terra et vicelima diē secūdū mē-
sis āno centesimo septuagesimo p̄mo cūz laude
et ramis palmarū et cytharis et cinaris t cymba-
lis et nabis hymnis et canticis. q̄ cōtrit. est intmi-
cus magis. et isrl. et cōstruit vt oib. annis agerēt
tur dies hī cū leticia. t munuit montē templi qui
erat secus arcem: et habitauit ibi ipse et qui cum
e oerant. Et vidit symon iohannem filium suum
q̄ fortis p̄clis vir esset: et posuit cum ducē virtu-
tum vñuerarum et habitauit in gazaria.

¶ C. S. Rex demetri. abiit mediā ad contrahē-
da sibi auxilia. et captus ponitur in custodia. De
sublimitate et potentia symonis regio iuda. De
multitudine pacis illis temporibus. renouantur
amicitie inter romanos et iudeos. Exemplū scri-
pturę quam in tabulis ereis perscriperunt iudei p̄
titulo glorie t laude sui ducis symonis filij mai-
stie.

Anno cētesimo septuagesimo secūdū cō-
gregauit rex demetri. exercitum suum
et abiit in mediā ad contrahēda sibi
auxilia vt expugnaret triphōnem. Et
audiuit arsasē rex phidīs et medie quā intrauit
demetrius confines suos et misit vñum de p̄nci-
pibus suis vt compiehenderet eum vñum: et ad-
duceret eum ad se. Et abiit et percussit castra de-
metri: et compiehendit eum: duxit eum ad ar-
sasē: et posuit eum in custodia. Et siluit oīs
terra iuda omnibus diebus symonis et quesiuit
bona genti sue: et placuit illis potestas ei. et glo-
ria eius omnibus diebus. Et cūz omni gloria sua
accepit ioppen in portum et fecit introitum in in-
sula maris. Et dilatauit fines gentis sue: et obti-
nuit regionem. Et cōgregauit captiuitatem mul-
tam t dominatus est gasare: et bēsture et arcē:
et abstulit imundicias eā: et non erat qui resiste-
ret ei. Et vñusquisq̄ colebat terram suam cum pa-
ce: t terra iuda dabat fructus suos: et ligna ca-
porum fructum suum. Seniores in plateis fēde-
bant omnes: et de bonis terre tractabant: t iuue-
nes induebant fēe gloriā et stolas belli. Et ciui-
tatis tribuebat alimonias: t constituēbat eas
vt essent vasa munitionis quoadusq̄ nominatus
est nomen glorie eius vñs ad extremū terre: se-
cit pacem super terram: t leratus est israhel leticia
magna. Et sedit vñusq̄q̄ sub vite sua et sub ficul-
nea sua et non erat qui eos terreret. Defecit im-
pugnans eos super terras: reges contriti sunt in
diebus illis. Et confirmauit omnes humiles pos-
puli fuit legem exquirat: et abstulit omnem ini-
quū t malum. Sancta gloriificauit: et multipli-
cauit vasa sanctuorum. Et auditum est rome: quia
defunctus esset ionathas et vñs in sp̄s iustitias
et contriti sunt valde. Et audierunt autem q̄ sym-
on frater eius factus esset summus sacerdos lo-
co eius: ipse obtinuit et omnem regionem t ciui-

tates in ea: scripserunt ad eum tabulis creteis re-
nouarent amicitias et societatem quas fecerat cum
iuda et cum ionathas fratribus eius: et electe sunt in con-
spectu ecclesie in hierusalem. Et hoc exemplum
epistoliarum quas spartiate miserunt. Spartiano
rum principes et ciuitates: symoni sacerdoti ma-
gno et senioibus et sacerdotibus et reliquo po-
pulo iudeorum fratribus salutem. Legati qui missi
sunt ad populum nostrum nunciauerunt nobis
de vestra gloria et honore et leticia: et gauisum
in introitu eorum. Et scriptumque ab eis erat
dicta in consilio populi sic. Numenius antiochi
et antipater iasonis filius legati iudeorum vene-
runt ad nos renouantes nobiscum amicitias per-
petuam. Et placuit populo excipere viros glorio-
se: ponere exemplum sermonum eorum in segre-
gatis populi libris: ut sit ad memoriam populo spar-
tatarum. Exemplum autem hominum scriptum symo-
ni magno sacerdoti. Post hoc autem misit symon numenium romam habentem clipeum aureum
magnum pondo mmarum mille ad statuen-
dam cum eis societatem. Cum autem audisset po-
pulus romanus sermones istos dixerunt. Quas
gratiarum actionem reddemus symoni et filijs eius?
Responsum autem ipse fratres suos et expugnauit in-
imicos israel ab eis: et statuerunt ei libertatem: et
descripserunt in tabulis ereis et posuerunt in ti-
tulis in monte syon. Et hoc est exemplum scriptu-
re. Octaua decima die mensis ebul anno centesi-
mo septuagesimo secundum annum tertio sub symone
sacerdote magno in assaramel in conuentu magno
sacerdotum et populi et principum et gentis et se-
niorum regionis nota facta sunt hec quoniam fre-
quenter facta sunt prelia in regione nostra. Symon
autem matthei filius ex filijs sarib et frater
eius dederunt se periculo: et resisterunt aduersa-
rijs gentis sue ut starent sancta ipsorum et lex: et
gloria magna glorificauerunt gentem suam. Et con-
gregauit ionathas gentem suam: et factus est il-
lis sacerdos magnus: et appositus est ad popu-
lum suum: et uoluerunt inimici eorum calcare san-
cta: et atterere regionem ipsorum et extrudere ma-
nus in sancta sanctorum. Tunc restitit symon et
pugnauit pro gente sua et erogauit pecuniam mul-
tam: et armauit viros virtutis gentis sue: et dedit
illis stipendia et munus ciuitates iudee et bethsa-
ram que erat in finibus iudee ubi erant arma ho-
stium antea: posuit illic presidium viros iudeos
et ioppen munus que erat ad mare: et gazaram
que est in finibus asyrtin: in qua hostes antea habi-
tabant et collocauit illic iudeos et quocumque apta
erant ad correptionem eorum posuit in eis. Et vi-
dit populus actum symonis et gloriam quam co-
gitabat facere genti sue: posuerunt eum ducem
subum et principem sacerdotum eo quod ipse fecerit
hec omnia: et iusticiam et fidem quam conseruauit
genti sue: et exquisiuit omnimodo exaltare popu-
lum suum. Et in diebus eius prosperatus est in ma-
nibus eius ut tollerentur gentes de regione ipso-
rum et que in ciuitate dauid erant in hierusalem
in arce de qua pioce debent et contaminabatur oia
que in circuitu sanctorum sunt et inferabant plagam
magnam castram: et collocauit in ea viros

iudeos ad tutamentum regionis et ciuitatis: et ex-
altauit muros in hierusalem. Et rex demetrius
statuit illi summum sacerdotum. Secundum hec
fecit eum amicum suum: et glorificauit eum gloria
magna. Audiuistis enim quod appellati sunt iudei a ro-
manis amici et socii et fratres: et quia susceperunt
legatos simonis gloriosos: et quia iudei et sacer-
dotes eorum confenserunt cum esse ducem suum et
summum sacerdotem in eternis donis: surgat pro-
pheta fidelis et ut sit super eos dux: et ut cura ef-
fet illi pro sanctis: et ut constitueret prespositus su-
per opera eorum et super regionem: et super ar-
ma et super presidia et cura sit illi de sanctis et ut
audiat ab omnibus: et scribatur in nomine eius
omnes conscriptiones in regione: et ut operatur
purpura et auro et ne liceat ulli ex populo et ex sa-
cerdotibus irritum facere aliquid hominum: et con-
tradidere his que ab eo dicuntur: aut conuocare
conuentum in regione sine ipso et vestiri purpura
et vni fibula aurea: qui antea fecerit extra hec: aut
irritum fecerit aliquid hominum: reus erit. Et copia
culti omni populo statueret et facere scelerum
verba ista: susceperit symon et placuit ei ut sum-
mo sacerdotio fungeretur: et esset byrs princeps
gentis iudeorum et sacerdotum: et precesset omni-
bus. et scripturam istam dicerunt: ponere in tabu-
lis ereis et ponere eas in gibulo sanctum in lo-
co celebri. Exemplum autem eorum ponere in tra-
rio: ut habeat symon et filij eius.

¶ C. S. Antiochus demetrii filii accepit regnum
paternum et scripsit epistolas iudeis: persecutus
est antiochus triphonem et cetera. rescripta ro-
manorum de pace et simone. misit symon in auxi-
lium antiochus et noluit accipere. mittit antiochus
cendebium ducem ad bellandum iudeam et ipse
persequitur triphonem.

¶ Antiochus filius demetrii
epistolas ad insulso maris simoni sacer-
doti et principi gentium iudeorum et vni-
uersę genti et erant continentes hunc
modum. Rex antiochus simoni sacerdoti magno
et genti iudeorum salutem. Quoniam quidem pe-
sistentes obtinuerunt regnum patrum nostrorum:
volo autem vindicare regnum et restituere illud
sicut antea: electam feci multitudinem exer-
citus et feci naues bellicas. Volo autem procede-
re per regionem ut visitar in eam qui corrupe-
rent regionem nostram: et qui desolauerunt ciuitates
multas in regno meo. Nunc ergo statuo tibi oēs
oblationes quas remisistis tibi ante me omnes
reges: quęcumque alia dona remisistis tibi: et per-
mittit tibi facere per curiam pro populi munifi-
cia in regione nostra iherusalem autem sancta esse
et liberam et omnia arma que fabricata sunt pre-
sidia que construxisti que tenes maneant tibi: et
omne debitum regis et que futura sunt regi et hoc
et in totum tempus remittuntur tibi. Cum autem
obtinuerimus regnum nostrum: glorificabimus te
et gentem tuam et templum gloria magna: ita
ut manifestet gloria vestra in vniuersa terra. An-
no centesimo septuagesimo quarto exiit antiochus
in terram patrum suorum et conuenerunt ad eum
oēs exercitus israhel pauci relictis essent cum tripho-

ne. Et infectus est cum antiochus rex: et venit do-
ram fugiens per maritimam. Sciebat enim quod aggrega-
ta sunt mala in eum: reliquit cum exercitum. Et appli-
cavit antiochus fugientem cum centum viginti milibus
viros bellicosos per octo milia egredi. Et circum
viuit civitatem: et naucem a mari accesserunt: et verabatur
civitatem a terra et a mari et neminem sinebat ingre-
di vel egredi. Erant autem ibi numerosi et qui cum eo fue-
rant ab urbe roma habentes epulas regibus et regionum
descriptas in quibus continebantur hec. Lucius
consul romano per proloem regi salutem. Legati
iudeorum venerunt ad nos amici nostri renovantes
pactum amicitiam et societatem: missi a symone prin-
cipe sacerdotum et populo iudeorum. Attulerunt autem
et cyperum aureum inna mille. Placuit itaque nobis
scribere regibus et regionibus ut non inferant illis
mala: neque impugnent eos et civitates eorum: et regi-
ones eorum: ut non ferat auxilium pugnantibus aduer-
sus eos. Ususum autem est nobis accipere ab eis cy-
perum. Si ergo perfeceritis fugerint de regione
ipsorum ad vos: tradite eos symoni principi sacer-
dotum ut vindicet in eos secundum legem suam. Hec
eadem scripta sunt demetrio regi et attalo et arabis
et dario. Et in omnibus regionibus et famis et spartanis
et delo et mudo et sitione et carie et in samis et paphy-
liam et lyria et alcarnasum et rhodus et fasilida et
choos et sidonem et arado et gothyria et gnydum et cyprum
et cyrenem. Et scripsit autem eos scripsit symoni princi-
pi sacerdotum et populo iudeorum. Antiochus autem rex
applicavit castra in domum secundo ad monas et per-
manens machinas faciens et conclusit triphonem ne pro-
cederet: et misit ad eum symonem duo milia viros
electorum in auxilium et argenti et aurum et vasa copio-
sa: et noluit ea accipere sed rupit omnia quod pactus est
cum eo antea: et alienavit fe ab eo et misit ad eum athe-
nionem ducentis amicis suis ut tractaret cum ipso de
pacto. Mos tenetis ioppen et gazaram et arcem quod est in
hierusalem civitates regni mei fines earum desolatas
sitis et fecistis plagam magnam in terra: et dñati estis
per loca multa in regno meo. Hunc ergo tradite
civitates quas occupastis et tributa locorum quibus
dñati estis extra fines iudee. Sin autem dare illis
ingentia talenta argenti: exterminis quod extermina-
stis: et tributo civitatum: alia talenta quingenta.
Sin autem venimus et expugnabimus vos. Et venit
anthedonem: amicus regis in hierusalem et vidit glo-
riam symonis et claritatem in auro et argento: et ap-
paruit copiosum et obstruxit retulit et verba
regis: et ridit et symon et dixit ei. Neque alienam
terrā sumptis: neque alienam detinemus: sed heredi-
tatem patrum nostrorum quod in iustis ab inimicis
aliquo tempore possedit. Nos quoque tempus habemus
eo vendicamus hereditatem patrum nostrorum. Nā de
loppet et gazara: quod exposuimus: ipsi faciebant in po-
pulo plagam magnam: et in regione nostra: quod
damus talenta centum. Et non respondit et atbeno-
bus verbis. Reversus autem cum ira ad regem denuncia-
vit et verba ista et gloriam symonis et universa quod vi-
dit et iratus est rex ira magna. Triphon autem fugit na-
um in iudofasiam: et constituit rex cendebeum ducem
maritimum et exercitum pedum et equorum dedit illi.
Et mādavit illi movere castra contra faciem iudee
et mādavit ei edificare cedronem et obstruere por-
tas civitatis: et debellare populum. Rex autem perse-
quebatur triphonem. Et pervenit cendebeus ianiam:
et cepit irritare plebem et perculcare iudeos caprina
re populum et interficere: et edificare cedronem.
et collocavit illic equos et exercitum ut egressi per-
bularent viam iudearum: et confudit et rex.

Item. S. Duos filios misit symon ad debellandum
cendebeum ducem iudas filius symonis valen-
tissimus est. occidit symon cum filiis suis in pumilo.
Iohanes filius symonis succedit patri suo in prin-
cipatu sacerdotum.

Item. Ascendit iohannes de gazara et iudas
filius symonis per viam quod fecit cendebeus
in populo ipso. Et vocavit symon duos
filios suos seniores iudas et iohanes: et ait
illis. Ego et fratres mei et domus patris mei ex-
pugnabimus hostes israel ab adolescentia usque in hunc
diem: et perierat est in manibus nostris liberare israel
aliquotiens. Nunc autem senatus est eorum loco meo
et fratris mei: et egressi pugnat per gentem nostram.
Auxilium vero de celo vobis sit. Et elegit de re-
gione viginti milia viros bellicosos et equos
et profecti sunt ad cendebeum et dormierunt in mo-
din. Et surrexerunt mane et abierunt in castris. Et ec-
ce exercitus copiosus in obviam illis pedum et equo-
rum: et fluxus torrens erat inter medium ipsorum.
Et admonuit castra contra faciem eorum ipse et populus
eius: et vidit populus trepidantem ad transgressum
torrens et transfugerunt pumilos et viderunt eis vi-
ri: et transierunt post eos. Et dimisit populum et equos
in medio pedum. Erat autem equus adversarius
copiosus nimis. Et exclamaverunt facies tubare:
iudas cōversus est cendebeus et castra eius et cecide-
runt ex eis multi vulnerati: residui autem in munitione
nem fugerunt. Tunc vulneratus est iudas frater io-
hannis. Iohanes autem insecutus est eos donec ve-
nit cedronem quā edificavit: et fugerunt usque ad tur-
res quod erant in agris azot: et succedit eis agni. Et
ceciderunt ex illis duo milia viros: et reversus est
in iudeam in pace. Et ptolomeus filius abdi construxit
erat dux in capso hiericho et habebat argentum et
aurum multum. Erat etiam gener summus sacerdotum.
et exaltatus est cum eis: et volebat obtinere regio-
nem et cogitabat dolis adversum symonem et filios
eius ut tolleret eos. Symon autem pambulus civita-
tem quod erat in regione iudee: et sollicitus dominum gerere
earum descendit in hiericholim et mactavit filios
eius et iudas anno centesimo septuagesimo septimo
mense vndecimo. Hic est mensis sabbat. Et sus-
cepit eos filius abdi in municipiis quod vocat dochi:
cum dolo quā edificavit: fecit eis consilium magnū
et abscondit illic viros. Et cum inebriatus esset symon
et filii eius surrexit propterea casus sui: sumpe-
runt arma sua: et intraverunt in consilium et occi-
derunt eum et duos filios eius: et quosdam pueros
eius. Et fecit deceptionem magnam in israel: et red-
didit mala pro bonis. Et scripsit hec ptolomeus
et misit regi ut mitteret exercitum in auxilium
et traderet ei regionem et civitates eorum et tri-
buta. Et misit alios in gazaram tollere iohannem
et tribunos milis epistolam ut venirent ad se et da-
ret eis argentum et aurum et dona. Et alios misit occu-
pare hierusalem et motem templi. Et percurrunt

quidam nunciavit iohanni in gazara quia perisset pater eius et fratres eius: et quia multo te quoque interfici. Ut audiret autem vehementer expavit: et comprehendit viros qui venerant perdere eum et occidit eos. Cognovit enim quia querebant perdere eum. Et cetera sermonum iohannis et bello eius et bonarum virtutum quibus fuit gestis: et edificii murorum quos extruxit et rerum gestarum eius ecce hec scripta sunt in libro dierum sacerdotum eius: ex quo factus est princeps sacerdotum post patrem suum.

Explicit liber primus Machabeorum.

Incipit secundus liber Machabeorum.

¶ C. S. Iudei in egypto dicunt iudei qui sunt hierosolymis salutem q̄ antiochus occisus est in templo nance et qui cum eo erant: de igne sacrificii abscondito in puteo. oratio neemie talis erat: q̄ regi perlarum manifestum factum est miraculum mutationis ignis et aque et e converso. Lpm. j.

Fratres mei - Ratribus nagilvia

¶ Iudei qui sunt per egyptum iudei salutem dicit fratres qui sunt in hierosolymis iudei et qui in regione iudearum pacem bonam. Inficiat vobis deus et meminerit testamenti sui qui locum est ad abiam et usque et iacob fuit: suorum fidelium et devotus cor vobis et volatote eum: faciat enim voluntatem corde magno et alio volenti. Adaperiat cor vestrum lege sua et in precepto suis: faciat pacem. Et audiat orationes vestras et recedat vobis: nec vos deserat in tempore malo. Et nunc hic sum orationes pro vobis. Regnate demetrio anno centesimo sexagesimo nono nos iudei scripsimus vobis in tribulatione et in spe et in suppetia nobis in istis annis ex quibus recessit iherusalem a sancta terra a regno. Postquam succederunt et effuderunt sanguinem innocentem. Et orationes ad deum et exaudiri sumus: et obtulimus sacrificium et similitudinem et accendimus lucernas et posuimus panes. Et nunc frequenter dies scenophagie mensis casleu. Anno centesimo octogesimo octavo: populi qui est hierosolymis et in iudea senatusque et iudeas aristobolus magistro ptolomei regis qui est de genere chusiorum sacerdotum et hic qui in egypto totus iudeis salutem sanitate. De magna periculo a deo liberati magnifice gratias agimus ipsi: ut pro te a duersus tale regem dimicamus. Ipe enim edulire fecit de perfide eos qui pugnaverunt contra nos et sanctam civitatem. Nam cum in perfide esset dux ipse et cum ipso immensus exercitus cecidit in templo nance: consilio deceptorum sacerdotum nance. Et cum ea habitatur venit quod locum antiochus et amici eius et acciperet pecunias multas bonis nomine. Cumque populus esset sacrosacerdotes nance: ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum phari: clausit templum. Cum autem intrasset antiochus a propterea occulto aditu repli mittentes lapides percussit duces

et eos qui cum eo erant et dimiserunt medietatem et capitibus amputatis foras proiecerunt. Per omnia hanc deus qui tradidit impios. Facturi igitur quinta et vicesima die mensis casleu purificationem repli: necesse solum durum significare vobis et et vos quoque agatis dies scenophagie die ignis qui dat et qui ne emias edificatio templo et altari obtulit sacrificia.

Nam cum in phide ducerent presens noster sacerdos qui tunc cultores dei erat: acceptum ignem de altari occulte absconderunt in valle ubi erat puteus altus et sic: et in eo conutati sunt eum ita ut videretur ignotus esset locus. Cum autem perissent anni multi: placuit deo ut mitteret neemias a rege phidus: nepotes sacerdotum illorum qui absconderat musum ad requirendum ignem et sicut narrauerunt nobis non invenimus ignem sed aquam crassam. Et iussit eos haurire et afferre sibi: et sacrificia qui imposita erant iussit sacerdos neemias aspergi ipsa aqua et ligna: et que erant supposita illis hoc factum est et tempus affuit quod sol refusit qui pulvis erat in nubilo: accensus est ignis magnus: ita ut omnes mirarentur. Oronem autem faciebatur omnes sacerdos dum summarent sacrificium iohanna inchoante ceteris autem respondentibus. Et neemie erat oratio hunc habens modum. Domine deus olim creator terribilis et fortis iustus et misericors quod solus es bonus rex: solus presens a solus iustus et omnipotens et eternus qui liberas israel de omni malo: qui fecisti patres electos et sanctificasti eos: accipe sacrificium pro universo populo tuo israel: et custodi partem tuam et sanctifica. Et congrega dispersionem nostram: libera eos qui serviunt gentibus: et cōtēptos et abominatos respice ut scias gentes qui tu es deus noster. Afflige opprimentes nos: et contumelia facies in superbia. Constitue populum tuum loco sancto tuo: sicut dixit moyses. Sacerdotes autem pharisei dixerunt vobis quod consumptum esset sacrificium. Cum autem consumptum esset sacrificium ex residua aqua neemias iussit lapides maiores profundius: quod et factum est ex eis: nam accessit est: sed ex lumine quod refusit ab altari consumptum est. Ut vero manifestum est res nunciatum est regi persarum quod in loco in quo ignem absconderat hic qui transiit fuerat sacerdos aqua apparuit de qua neemias et qui cum eo erant purificationem sacrificia. Consideras autem rex et redi digressus et examinans fecit et templum ut phar et quod factum erat: et cum probasset sacerdotibus donavit multa bona et alia atque alia munera et accipiens manu sua tribuebat eis. Appellavit autem neemias hunc locum netherbar quod interpretatur purificatio. Vocatur autem apud plures nephi.

¶ C. S. Ubi arca et altare inclusa sunt in monte a hieremia propheta: de quibus libris ieronimus in scriptis redactis.

¶ Huius autem in descriptionibus hieremia propheta qui iussit eos ignem accipere et transmigrabantur ut significati essent: et ut mandatum transmigrasset. Et dedit illi legem ne obliuiscerent precepta dei: et ut non errarent mentibus: videntes simulachra aurea et argentea et ornamenta eorum. Et alia multa similia dicebat: hanc legem amoveret a corde suo. Erat autem in ipsa scriptura quod tabernaculum et arca iussit propheta domino responso ad se facto comitari fecit

Deut. 4. a
13

vsq; quo existit in montes: in quo moyses ascendit et vidit dei hereditatem. Et veniens ibi hieremias inuenit locū spelūce: et tabernaculū et arcū: et alia re incensū intulit illuc: et ostiū obstruxit. Et accesserunt quidā simul: et sequebantur viros narrantes sibi locum: et nō poterunt inuenire. Et alij cognouit hieremias culpā illorū dixit q̄ ignorat locū: do nec cōgreget de cōgregatione ppli: et propitius fiat. Et tunc dñs ostendit heret: apparebit maiestas dñi: nubes erit sicut et moysi manifesta bar: et sicut cū salomon petiit vi locū sanctificaret: magno deo manifestabat heret: Magnificet et cū sapientia tractabat et vi sapientiā habens: obstruit sacrificiū dedicationis et cōsummatiois templi. Sicut et moyses orabat ad dñm et descendit ignis de celo: et cōsumpsit holocaustū: et salomon orauit: descendit ignis de celo: et cōsumpsit holocaustum: et dixit moyses eo q̄ nō sit comestū q̄ erat pio petro cōsumptū est. Similit̄ salomō octo diebus celebrauit dedicationē. Inseriebant autē de scriptoribus: et cōmētarij necemē hec eadem: et qualiter cōstruēs bibliotheca congregauit de regionib; libros et prophetarū et dauid et epistolā regū de donarij. Similit̄ autē et iudaea q̄ biderat per bellū quod nobis acciderat cōgregauit omnia: et sunt apud nos. Si ergo desiderat hec mitti: qui pferant vobis. Acturi itaq; purificationē scriptum vobis. Bene ergo facietis si egeritis hos dies. De autē q̄ liberauit populus suū et reddidit hereditatē olb: et regnū et sacerdotiū et sanctificationē sicut pmissit in lege: spe ramus q̄ cito nostri miserēbit: et congregabit de sub celo in locū sanctū: eripuit et nos de magnis piculis et locū purgabit. De iuda nō machabeo et fratrib; et de templi magni purificatione et de are dedicatione: sed et de puelij q̄ pertinet ad antiochum nobilē: et filiū et cūputatē et de illuminationib; que de celo sacre sunt ad eos qui pio iudeis fouiter fecerunt ita vt vniuersam regionem cū pauci essent vindicarent et barbaram multitudinem fugaret et famosiolum in toto orbe templū decuparet et ciuitatē liberarent: et vt leges que abolite erant restituerent dñs cū oltrā quietate ppetuano sacra illis. Inter ab iasone cyreno quinq; libus cōpensationē et rāum nō vno volumine bieuat. Cōsiderat et cū multitudines liborū et difficultatē volentib; aggredi narratio nes hystoria ppter multitudinē rerū curauit multis volentibus quidē legere vt esset animi oblectatio: studiosis nō vt facile possint memorie cōmendarē: omnib; autē legentib; utilitas cōferat. Et nobis quidē ipsi qui hoc opus bieuimus: et causā suscepim; nō facillē labori: immo nō negamus plenū vigiliari et sudoris assumpsimus. Sicut hi qui preparant conuiuia et sunt alioi volunt in parere ppter multos gratiā libentē laborē sustinere: veritatē quidē de singulis auctoribus concedētes: ipi autē fecerūt dāra forma bieuari studētes. Sicut enī noue domi architecto de vniuersa structura curā dū est: et vero qui pingere curat que apta sunt ad ornatum equirēda sunt ita estimandū est et in nobis. Et enim intellectu colligere et ordinare scripturā et curiosis partes singu

las quasq; disquirere hystoria cōgruit: aut oib; bieuare vno dictionis sectaretur: ex cutiones rextuare bieuant concedendū est. Hinc ergo narrationē incipim; de pfectione tñi dñi: et sufficit. Sicut et cū est an hystoria effluere ipsa aucte hystoria succingi.

¶ L. S. Prodiit symō bona tēplū dei. Mittitur heliodor; vt ea auferet: sacerdotēs et ppli deprecant dñm ac deposita custodiant. Heliodorus volens spoliare tēplū correctus est: liberas a plaga per sacrificium oblatum.

¶ I. S. Cuius ciuitas habitaret in olpa: ce: leges etiā adhuc optime custodiret piopt onie pontificis dispositiones et pietatē et alios odio habentes mala fiebat vt et ipsi reges et pscipes locū summo honore dignū duceret et tēplū maxime munerib; illa strarent: ita vt seleucus asie rex de reddub; suis prestaret oēs sicut et ministrū sacrificiorum pntēto. Symon autē de tribu beniamin pposit tēplū cōstituit: cōtendebat obfistēte sibi pscipe sacerdotū iniquū aliquid in ciuitate moliri. Sed cū vincere oia nō posset venit ad apolloniū: et hoc filiū qui illo tēpoie erat dux celestij et pbenicio: et nūciauit et pecuniis innumera bilib; pbenicio: esse etiam pter solū mior: et pbenicio: immensa esse que nō pertinet ad rationē sacrificiorū: esse autē possibile sub potestate regis cadere vniuersa. Quos resulsit ad regē apollonius de pecuniis q̄ delate erāt ille actus heliodor; q̄ erat sup negocia et misit cū mādario vt pbenicio: pecuniā trāspoueret. Sicut heliodorus iter est aggressus: specie quidē quasi pbenicio: et pbenicio: ciuitates esset pagaturā: et reuera autē regis ppositū pfecturus. Sed cū venisset pter solū mior et benigne a summo sacerdote in ciuitate esset acceptus narratū de dato iudicio pecuniā et eiusus rei gratia ad esset aperuit. Interrogabat autē si vere hec ita essent. Tūc summus sacerdos ostēdit de deposita esse hec et vtiualia viduarū et pupillorū: qdā vero esse bircant tobie viri valde cūmentis: in hio q̄ de rulerat impius symon: vniuersa autē argenti talenta esse quadraginta et auri ducenta: decipi nō eos q̄ credidissent loco et templo quod p vniuersum mundū honorat pio sui venaratione et sanctitate oino impossibile esse. At ille pio hio q̄ habebat in mādaria a regē: dicebat omni genere regi a esse deferenda. Cōstituta autē die intrabat de hio heliodorus ordinatur. Hō modica nō p vniuersam ciuitatē erat trepidatio: Sacerdotes autē affa altare cū solis sacerdotibus: et iauerunt se: et inuocabāt de celo eū q̄ de beuist; legē posuit: vt hio q̄ de posuerat a salua custodiret. Itā vero q̄ videret summi sacerdotis vultum mēte vulnerabat. Facies enim color immutatus declarabat internū animi dolorē. Circūfusa enī erat misticia quedā: et viro: et horro: corpore per quē manifestus a pbenicio: dolor: cordis et effuabaf. Alij enī cōgregati de domib; cōfuebant publica supplicatione obsecrā: pio q̄ in cōtēplū locus esset vtrius. Accideret mulierē cūcijs pect; p plateas cōfuebat sed et virgines que concludebat pcurrebant ad omnia: alie autē

ad viros quedā ho p fenestras aspicebāt. vni-
uerse autē p tendentes man^u in celū deprecabantur.
Erat autē misera cōmiste multitudo t magni sa-
cerdotio i agone pstituti expectatio. Et hi qdē in
uocabat opotentē dei: vt credita sibi his q credi
derant cū o integritate pseruaret. Heliodor^u
autē qdē decreuerat pficere eodē loco ipse cū fa-
telitib^u circa errari pēns. Sed ipso opotentis
dei magnā fecit sue ostēnsionis euidentia: ita vt oēs
q solū fuerant p parere cēruentes dei virtute in dis-
solutionē t formidīnē cōuerterent. Appuit enim
illis quidā equ^u terribilē hīs fessioē optinio opti-
mentio adornat^u isq cū ipeta heliodoro pueros
calces elisit. Qui autē sedebat videbat arma hie
aures. Alij autē appuerūt duo iuuenes virtute de-
eioptioimigā speciosos amictu q circūsteterūt
eū t exvtraq pte flagellabant: intra intermissione
multis plagis verberabat. Subito autē heliodor^u
concidit in terrā: celus multa caligine circūfusus
rauerūt atq in sella gestatosa positū eiecerunt.
Et hie q cū multis curiosib^u t satellitib^u p dūctus
ingressus est: erant p portab^u nullo sibi auxilio se-
rent manifeste dei cognitū virtute. Et ille quidē
p diuinā virtutē iacebat mort^u atq oī spe t salute
puitat^u. Hic autē oīs dñs cēbat^u q magnificabat
locū suū t rēplū qd paulo ante timore ac tumultu
erat plenu: appente opotentē dño gaudū t leti-
cia ipletū est. Tu^u q ex amicis heliodori quidā
rogabat cōfessum onā vt luocaret altissimū vt vi-
tā donaret ei q in supmo spū erat cōstitut^u. Cōfē-
derat autē sum^u sacerdos ne forte rex suspicaret
tur maliciā aliquā ex iudeis circa heliodor^u pū-
mā: obtulit p salute viri hostiā salutē. Lunq
sum^u sacerdos exoraret idē iuuenes eisdē vestī-
bus amictū asūtes heliodoro digēt. Ante sacer-
doti grās age. nā ppter eū tibi dñs vitā donauit.
Tu autē a deo flagellatus nūcia olbus magnalia
dei t potestātē t his dictis nō pparuit. Helio-
dor^u autē hostia deo oblata t vov: magnis pmissis
ei q viuere illi cōcessit t onte grās agens: recepto
excrectu repedabat ad regē. Testabat autē olbus
ea q sub oculis suis viderat opa magna dei. Qu^u
autē rex inrogasset heliodor^u qd esset aptus ad
huc semel hierosolimā mitti aut. Si quem habes
hostē aut regni tū lūdiatoē: mitte illuc t flagella-
tū eum recipies: si tñ euaserit eo q in loco sit vere
dei quedā virt^u. Nā ipse q habet in celis hīarito-
nē vīstator: t adiutor cūcti loci ill^u et vementes ad
malefaciendū pcurat ac pūit. Tūc de heliodoro
erari custo dia ita res se habet.

¶ C. S. De lūdū symōis p ditor^u de pōntā fac-
dorē iason suppositio libit^u corripit regē anq
chū p sacerdotio ad pfectōe facē dores negligētia
crificiō festinat^u ad iudū palestīnē. Iaso mittit argē-
tū ad sacrificiū i iherculio. missus menela^u a iasone
ad regē iasone a sacerdotio exclusit ad hō iamoto
succellit i symach^u frat ei^u. occidit adronit^u: q i sa-
cerdotē ipse pū^u dolose infecerat. i symachus a
ppto occidit. ppe facilegia. ptra menela^u ad re-
gē cū agat. menela^u ppe potentū avariciā pma-
nit in prāte cresces etiā in malicia.

¶ Tūc p ditor^u pecuniaz et pte belato-
rum rogat de oua: tanq ipse heliodorū

insigasset ad hec: ipse fuisset in ceto: malox: p-
uioisq ciuitatis ac defensoris gēris fuit: t emula
toz legis dei ad audebat insidiatorum regni dicere
S; cū iūmictrie intātū pcederet vt etiā p qdā sy-
monis necessarios homicidia fierent cōsiderans
onias periculū cōtentiois: t appolloniū insante
vt pōre dūcē cēlisspū t pbenicio ad agendā ma-
liciā symonis: ad regē se pūit: nō vt ciuitū accen-
tor: s; cōem vilitatē apō semetipm vniuerse mul-
titudis plderet. Hic abet ei sine regali puidētia
ipossibile esse pacē reb^u dar^u nec symonem posse
cessare a stulticia sua. S; post seleuci vite excessū
cum suscepiss^u regnū antiochos qui nobilis apō
pellabatur: ambiebat iason frater omie summu
sacerdotū: adiuo rege pmitteuo ei argēti talen-
ta trecenta sexaginta t ex redditis alioq talēta
cōtoginta. Sup hoc pmittebat t alia centū qnq in
ta: i pātē ei^u cōcederet gymnasii t ephebiā sibi
pstituere t eos q i hierosolymis erāt antiochenos
scribere. Qu^u cū rex annuisset t obtinuisse pūci-
patū: statū ad genūi^u rūt cōtribulo suos trāsire
re cepit t amotio hie q hūanitas ac iudex a re-
gib^u fuerāt pstituta: p iohēm psem eupolemi qui
apud romanos de amicitia t societate funct^u est
legatiōe legitima ciuitū iura destrūes piau a lū-
tura sanctebat. Et tēn ausus est sub ipso arce gym-
nasii cōstituere t optimos quosq epheboz in la-
panarib^u ponere. Erat autē hoc nō lūnū s; iacremē-
tū qdā t pfect^u gētilis t alienigene quersatiois
ppter ipū t nō sacerdotis iasonis nepharū t in-
auditū scel^u. Itaq sacerdotēs iū non circa altaris
officia dedūt cēntis pēpto tēplo t sacrificiis ne-
glectis festinat^u participes fieri: palestīnē t pbi-
nōis ei^u iūstret: t exercitijs dicit^u patrios qdē ho-
noies nihil hīctes grecas gīas optimas arbitra-
bāt. Appt^u grā piculosa: eos pēcto hēbat: eos
iūstuta emulabāt: ac p oīa hie pñces ei^u cupiebāt
qō hostes t pētores habuerant. In leges ei^u di-
uinas ipse agere ipone nō ceditis: hoc ipō se qō
declara bit. Qu^u autē qnquē nalis ago tyro celebra-
ret t rex pñs effymit iason facinoroso ab hiero-
solymia viros pētores pōitantes argēti didrach-
mas trecentas i sacrificiū hercul^u qō postulatuerūt
hi q aspōnauerāt nec sacrificiis erogarent q nō
opoterent^u alioo sumpt^u eas deputari. S; hec
oblata sūt qdē ab eo q miserat i sacrificiū hercul^u.
pp pñtes aut date sūt i fabulā nauti trirēmū. Qu^u
so at i egyptū appolloniō nestib^u filio pp pñtes
pitolmci pphiletoz reg^u: cū cōgūlū anoch^u ali-
enū se a negocijs regni pectū pūssa vilitatib^u
pūit: pfect^u i de vnt iopp ē i de hierosolimā. et
magnifice ab iasone t citate suscep^u: q facularū
lūb^u t laudib^u i gress^u: ē i de i pbenicē exercitiū cō-
uertit. Et p trēzū ipō misit iasō menelaū supia
dictū symōis qdē pōitātē pēctūa regis: de nego-
cisa necessarijs rīsa platay^u. At ille pmedat^u regi
eū magnificē facie pātē: ei^u a semetipm retouit
summu sacerdotū: supponēs iasoni talēta argēti
trecenta. Accepit isq a rege mādāt^u venit nūb^u qdē
hīs dignū facē docto iasō: hō crudel^u tyran^u: fere
belue irā gerēs. Et iason qdē q pūit frēm capel-
nauerat: ppe decept^u pfug^u in amanitē expul^u est
regionē. Menelaus autē pūcipatū qdē obtinuit

rem colpo a q̄ p̄stitit^r est: in gazariis aut andro-
nicū t̄ menelaū q̄ graui^r q̄ ceteri iminebāt ciuib^r
Lūcis apposit^r est: contra iudeos: misit odiosum
picipē apolloniū cū exercitu viginti et duob^r mi-
lib^r: p̄cipiens et oēs p̄fecto etatis inf̄ficere: multe
res ac iuuenes viderē. Quū cū venisset hierosolym^a
mā pacē simulācū deit^r vtr^a ad diē sanctū sabbati
et tūc feriāt iudeis arma cape suis p̄cepit. Adēq³
simul q̄ ad inspecta culū p̄cessit: at trucidauit et ciui-
tatē cū armatis discurrenē ingentē multitudinē
pemit. Iudas aut machabē q̄ decim^r fuerat fecer-
ferat i desertū locū ab ip̄s feras vitā in mōtib^r
cū suis agebat: t̄ feni cibos vefcentes demorabant
ne p̄cipies essent cōquāntionis.

C. S. Misit rex vt iudei cōpellerent a lege dei
et ptaminare tēplū. tēplū luxurial^r et cōmellationi-
bus implet: iudei ad idolorū sacrificia cogunt. de
passione duap^r mulie^r q̄ infantib^r et eoz q̄ igne
cruxit^r sunt. Inf̄posit^r hic quēdā exhortatio tribu-
lato^r de passione eleazar. vi.

Sed nō post multū tēplū misit rex senem
quendā antiochenū: q̄ cōpelleret iude-
os vt se trāsserent a patris et dei legi-
bus: cōtaminare etiam q̄b in hierosolym^a
mis erat tēplū et cognolare iouis olympi t̄ in ga-
rism: put erat hī q̄ locū inhabitabāt iouis hospi-
talis. pessima aut t̄mueris grauior erat: maliciū
incurso. Hā tēplū luxuria et cōmellationib^r erat
plēnū: et cōstantiū cū meretricib^r: sacras iteq³ edi-
b^r: mulieres se vitro ingerēbāt: et ferentes ea q̄
nō licebāt. Abire etiā plenus erat illicita q̄ legi-
b^r phibebant. Neq³ autē sabbata custodiebant:
neq³ dies solēnes patris seruabant: nec simplicitē
se quib^r iudei p̄stiebāt. Ducebant autē cū amara
necessitate in die natalis regis ad sacrificia et cū
liberi sacra celebrāre cōgebant edera coronati
libero circūire. Decretū autē erat in primas ciui-
tates gentiliū suggerentibus ptolomeo vt pari
modo ipsi aduersus iudeos agerent vt sacrificia
rēt: eos aut q̄ nollent trāire ad instituta gentiliū
inf̄ficerent. Erat q̄ videre miserā. Due em mulie-
res de late sunt natos suos circūcidisse quas ad
vbera infantū suscipiēt cū publice p ciuitatē circū-
dicerent: p muros p̄cipitanter. Alij vero ad p-
rimas cocūtes spelūcas et latentes sabbati diē ce-
lebrātes cū indicati essent philippo: hāmis succē-
si sunt eo q̄ verebant^r ppter religionē et obseruā-
tiā manu libenter angulū ferre. Obsecro aut eos
q̄ hunc libidū lectari sunt ne abhorrescāt ppter ad-
uersos casus: et reputent ea q̄ acciderūt nō ad in-
teritū sed ad correptionē esse gñio nr̄i. Etenim mul-
to tpe nō finire peccatorib^r ex sententiā agere se d-
stat vitiosos adhibere magni dñfici est indicium
Hō em sicut in alijs nationib^r oēs patiēter expe-
rat vt eas cū iudici die aduenerit in plenitudi-
ne pctō^r puniatar et in nobis statuit vt p̄ctis nō
strio in finē degolutio: ita demus in nos vindicet:
ppter q̄b nunc quidē a nobis miam suā amonet
corruptio: vero in aduersū pplm suū nō derelin-
q̄t. Syhēc nobis ad cōmōtionē legentū dicta
sint pauca. Hā aut venientū est ad narrationē.

**Agē eleazar vñ de pumōib^r scriba^r vir etate
p̄uēt^r et vultu decor^r agis die hians cōpellebat**

carne potinā mādūcare: at ille gñioissimā morte
magis q̄ odibile vitā p̄pccare volūtarē pibat
ad supplicū. Intuens autem quēdā modū opor-
teret accedere patiēter sustinē destinauit: vt hoc factū
admittere libaret^r ppter vite amorē. Hī autē q̄ asha-
bāt iniqua miseratiōe cōmōti ppter antiquā viri
amicitiā tollētes eō secreto rogabant afferrī car-
nes quib^r velsi et licebat vt simularē mādūcasse
sicut rex iugauerat de sacrificij carib^r: vt hoc factū
a morte liberaret^r ppter veterē viri amicitiā hāc
in eo faciebāt humanitatē. At ille cogitare cepit
etatis ac senectutis vite cūminē: dignū et ingente
nobilitatis cānicē: atq³ a puero optime cōuer sa-
tis ac^r et fm factē et a deo cōdite legis cōstitutā.
rūditi cito dicē p̄mitti se velle in lērnū. Hō enī
etatis nre dignū est inq³ fingeret: multi adolefē-
tes arbitratēs eleazarū nonagita annos trāssisse
ad vitā alienigenā: et ipsi ppter mēā simulatio-
nē et ppter modicū corruptibile vite t̄pō decipit^r
anf: et hoc maculā quē exerceat oēs mē senectuti
p̄quirā. Hā et in p̄ntē p̄supplicio homi eripiar
hmanū opotentiū nec vitā nec defuncti effugiā.
q̄būz fuit vitā excedēdo senectute qdēs dign^r
appebo: adolefētib^r aut exemplū fore relinqū.
si p̄opto alio ac fortit^r p grauissimis ac scissimis
legib^r honesta morte p̄iungar. Hīs dictis cōfessū
ad supplicū trahēbat. Hī autē q̄ eū ducebāt et pau-
loante fuerāt mitiores in trā cōuersi sunt ppter
mones ab eo dictos: q̄ illi p arrogantiā platos
arbitrabāt. S; cū plag^r pmeret^r agemūt et dixit.
Dñe q̄ habes sanctā sciam manifeste et lucis q̄ cū
a morte posses liberari: duos corporis sustineo de
loies fm alam nō ppter timorē tuū libēter decē pa-
tor. Et iste qdē hoc mō vitā decellit: nō solū iue-
nib^r s; et vniuerse gēti mōiā mortis vite ad cre-
plū tratis et foititudinis derelinquens

C. S. De passioe septē fratru t̄ mris eoz. vij.
Contigit autē septē f̄res vna cū mris appo-
hēso p̄pelli a rege edere ptra suos cars
nes poicinas: flagris et taureis cruciat^r
tos. En^r autē illis q̄ nobis p̄m^r sic ait
Quid q̄ris et quid vis dicere et agere? Parati su-
m^r mox magi q̄ p̄nos de leges p̄uicari. Ita
itaq³ rex iussit fratrigines et ollas encas succen-
di: q̄b nati succensū iussit et q̄ p̄nos fuerat locut^r
āputari liguā et cute capitis abstracā a fumā q̄
man^r et pedes et p̄cides ceteri: et frib^r mris spici-
entib^r et cū iā p ola lussit fact^r et iussit ignē ad
moueri: et adhuc spirāre toueri in farta gine: in q̄
cū diu cruciare: ceteri vna cū mris lince se hōia-
bant mox fortit^r dicētes. Dñs nō aspiciet verita-
tē et p̄solabit in nobis quemadmodum in presta-
tione cāticij declarauit moyses. Et in seruis suis
p̄solabit. Mortuo itaq³ illo hoc modo sequentem
deducebāt ad illudendū et cute capitis ei^r cū ca-
pillis abstracā iugabant si mādūcar et p̄ius
q̄ toto corpore p membra singula puniret. At il-
le respondens paria voce dixit. Non faciā. P̄nos
pter q̄b et iste sequenti loco p̄mi tormenta susce-
pit: et in vitimo spiritu cōstitutus sic ait. Tu quidē
scelēssime in presenti vita nos p̄dis: sed rex mū-
di defunctos nos p̄o suis legibus eterne vite re-
surrectione suscitabit. Post hūc terti^r illuditur: et

Deus. 31. 3.

linguā postulat? cito p̄talit e man? p̄stiter exten-
dit: cū fiducia ait. Et celo ista possideat. p̄pter
dei leges nūc deprecia depreciaq̄ ab ipso me ea
recepturū spero. Ita vt rex e q̄ cū ipso erant mira-
rent adolecētia aīm q̄ tūq̄ nūbū duceret crucia-
tū. Et hoc ita defuncto: quartū verabāt filij
quētes. Et cū iam esset ad mortē sic ait. P̄ori? est
ad hōibz mortū datos spem expectare a deo: ite-
rū ab ipso recusit ad eos. Tibi et resurrectio ad vi-
tā nō erit. Et cū admoissent quēdū verabant eū.
At ille respiciēs in eū dixit. P̄tēres inter homies
hīc cū his corruptibilibz factis q̄d vis. Holi aūt pu-
tare gen? nostrū a deo esse derelictū. Tu aūt pa-
tiet̄ sustine e videbis magnā p̄tēte ipsi? qualite-
te e semen tuū torquebit. Post hūc ducēbāt scētū
e mox incipiens sic ait. Holi frustra errare. Nos
enī p̄pter nosmetipsos hoc patimur peccātes in
deū nostrū e digna amiratione scā sunt in nobis.
Tu aūt ne esultemus tibi ipane futuz. q̄d contra
deū pugnare tēraueris. Supra modum aūt mas-
mirabilis e bonoz mētia digna q̄ pereūtes se
ptē filios sub vni? diei tpe p̄cipies: bono alo fere-
bat. p̄p̄ spem quā in deo dēbat: singlos illoz
tabat voce p̄fita fuit̄ repleta sapia: e familie co-
gitatōi masculinū alio inferēs dixit ad eos. Ne-
scio qualis in vtero meo appulsus. Neq̄ enī ego
spiritū e alaz donauī vobis e vitā: e singuloz mē
bia nō egolp̄a cōgegi. Sed enī mīdi creatoz qui
formauit hōie naturatē q̄d oīm iūent ouginez
e spm vobis iterū cū mīa reddet e vitā sicut e nūc
vosmetipsos deprecitis p̄pter leges eius. Antio-
chus aūt p̄tēis se arbutatus simul e exprobians
voce despecta: cū adhuc adolecētiū superesset nō
solū verbis hōitabat. sed e cū iuramēto affirma-
bat diuitē se e deatū facturū e translātū a patrijs
legib? amicū habiturū: res necessarias ei p̄bitū
rū. Sed ad hēc cū adolecētes nequaq̄ inclinaret:
vocatū rex matrē e sua debeat ei vt adolecēti fieret
in salutē. Cū aūt multis eā verbis esset hōita-
tus p̄missis iuraturā se filio suo. Itaq̄ inclinata ad
illū irridens crudelē tyrannūcū patriā voce. Si
mi miserere mei q̄ te in vtero nouē mēsius pos-
tati e lacrimis dedi e alui: e in eratē istā p̄dixi.
P̄tēo nate vt aspicias ad celū e terrā e ad omia q̄
in eis sunt: e intelligas q̄ ex nihilo fecit illa de? et
hōim genuasta fiat vt nō timeas cārnificē istum
sed dign? fratrib? tuis effect? particeps suscipe
mortē: vt in illa miserationē cū frīb? tuis te recipia.
Cū hēc illa adhuc diceret: ait adolecētes. Quem
sustiner? Nō obedio p̄cepto tuo: s; p̄cepto legi
q̄ data e nobis p̄ moysen. Tu hō q̄ dūctoz omis
malicie fact? es: hēbēs eos nō effugas manū dei.
Nos enī p̄ p̄tēis hēc patimur. Et si nobis p̄
pter increpatōnē e correptionē dñi de? nō modi-
cū irat? es: s; itēz recogiatiūb? seruus fuis. Tu at
o scelerate ozy hōim flagitiosissime noli frustra ex-
tollī panis opescebi? in seruos ei? insināat? Non-
dū enī oipotente dei e oia insipientis iudiciū
effugisti. Nā fies mei modico nō dolore sustēra-
tio sub testamēto eterne vite effectū fuit̄: hō in-
dicio dei iustus fūgit: te penas exsolues. Ego
autem sicut e fies mei aiam e corpus meū trado
p̄ patrijs legib? inuocā deūz matorū genit̄ nfe

ppitū fieri: itēz cū tormentis e verberib? p̄stiter
q̄ ipse ē de? sol? In me hō e in frīb? meis desinet
oipotente ira q̄ sup omē gen? nostrū iuste supdu-
cta est. Tūc rex accessit ira in hūc sup oēs crude-
li? deiecit idigne ferens se derisum. Et hīc itaq̄
mūdus obijt p̄ oia in dño cōfidentē. Nouissime
est post filios e mī cōsumpta est. Tūc de sacrificiis
de nīmīs crudelitatis? satis dictū est.

¶ C. S. De luda machabeo. mitti nicanor ipsi? i
ludē cōtra ludē eos. hōitāt luda e iudē eos ad p̄stā-
tiā. nicanor cū suis vincit a ludetis. nicanor solus
fugit ad antiochū.

Ita dāo machabeo? e q̄ cū illo erat in-
troibāt latens in castris: e cōuocantes
cognatos e amicos: eos q̄ p̄miserat
in iudaismo assumēs: duxerūt ad se
sex milia viros. Et inuocabāt dñm vt respiceret
l p̄p̄m q̄ ad obus calcabat: e miseret tēplo q̄d cō-
taminabat ab ipso. Misere etā ex mīnio ciui-
tatis q̄ esset illico cōplānāda: vocē fangula ad se
clamātis audiret: mētiaret q̄z iūssimas moites
p̄uoloz innocentis? e blasphemias noli suo illata:
e indignaret sup hōz. At machabeus cōgregata
multitudine intolerabilis genib? efficebat. Ita
enī dñi in mīam cōuerſus est. Et suppetens castel-
lis e ciuitatib? ipso iussus succendebat eas e opor-
tuna loca occupans nō paucos hostium strages
dabat. Maxime autēz noctibus ad huiuscemodi
excursus ferebat e fama virtutis ei? vbiq̄ diffu-
debat. Audens aūt philippus paulatim virūz ad
p̄fectū venire: ac frequēt? res ei cedere p̄p̄ere
ad p̄tolomeū ducem cēlesyie e p̄bentis scri-
psit vt auxiliū ferret regio negotijs. At ille velo-
citer multū nicanorē patrocini de p̄mionib? amicū
datis ei de p̄mixtis genib? armatis: nō min? vi-
ginti milib? vt inueneruz iudēoz gen? deleter ad-
iūcto ei e gorgia virū militari: et in bellis rebus
expertissimo. Cōstituit aūt nicanor regē vt tribu-
tū q̄d romanis erat bandū duo milia talentoz de
captiuitate iudēoz p̄suppleret. Statim ad mariti-
mas ciuitates misit cōuocans ad cōmptionē iū-
daiscoz mactiploz. p̄mittens se nonaginta macti-
pia talento distructurū nō respiciēs ad vindictā
q̄ eū ab oipotente esset cōsecutura. Iudas autēz
vbi compertit: in dicitur hīs qui secū erant iudeto
nicanous a dūctū. Et quibus quāda formidatē
e nō credēs dei iusticie in fugā hēbant: alij ve-
re si qui de his superant veniebant simulq̄ dñm
deprecabāt vt eriperet eos de impio nicanore
qui eos p̄uoloz continuo veniret vendidit. Et
si non p̄tēres eos p̄tē testamentū tamen quod
erat ad patres eorū: p̄pter inuocationes sancti
e magnifici nomis eius super ipsoz. Cōuocato
aūt machabeo? septē milib? q̄ cū ipso erant: roga-
bat ne hostib? recollāret: neq̄ metueret iniquā
uentūtiū aduersuz se hostiū multitudinē: s; p̄
tercōrendēz aū oculos hīstos cōrumeliū q̄ loco
scō ab his iuste esset illatitēz iudibulo habite
ciuitatis iurā: adhuc etiā veterū iustitia p̄uola
Nā illi q̄d armis p̄fidunt aut sūt e adactia: nos
aūt in oipotente dño q̄ p̄tē veniētes aduersum
nos e vniuersū mūdū vno nutu delere p̄fidimus.
Ammonuit aūt eos e de auxiliis dei q̄ scā sūt et

vnusquisq; cōfueret fide ad me ⁊ ad filium meum. Cōfido enī cū modeste ⁊ humane acturū ⁊ seque-
tem poplū meū: cōem vobis fore. Igitur homi-
cida blasphem⁹ pessime percussus: vt ipse alios
tracrauerat: pēgre in mōtib⁹ miserabili obitu vi-
ta funct⁹ est. Transierat autē corpus philipp⁹
collactane⁹ et⁹ qd metuens filiū antiochi: ad ptolo-
meū phylome: totē in egyptū abiit.

CL. S. Judas machabe⁹ tēplū recepit ⁊ hīrlm
de solitudine celebrauit cū ramis palmarū: antio-
chi fili⁹ regnū obtinuit paternus. ptolome⁹ vene-
no vitā finiuit. gozias fugatus est psequēs iude-
os. iudei idumeos superā. p̄ditores infantes. Timothe⁹
fugat⁹ est ⁊ appuerunt quinq; viri de
celo veniēs in auxiliū iudeoꝝ. de timotheoꝝ ce-
teris occisib⁹. hīs gestis iudei in hymnis ⁊ cōfessi-
onib⁹ bñdicēbāt dñm qm̄ magna fecit in israel. ⁊

Machabe⁹ autē ⁊ qd eo erāt dñs se pre-
gente templū quidē ⁊ ciuitatē recepit:
aras autē quas alieni gene p plateas ex-
truxerant: iteq; delubra demolitus est.
Et purgato tēplo aliud altare fecerūt: ⁊ ignis
lapidib⁹ igne pcepto sacrificia obulerūt post bi-
ennis: incensum ⁊ lucernas ⁊ panes ppositiōis
posuerūt. Quib⁹ gesta rogabant dñm pstrati in
terrā: ne ampl⁹ talib⁹ mala inciderent. Sed ⁊ si
qñ peccassent vt ab ipso mitt⁹ corripereñt: ⁊ non
barbaris ac blasphemis hoib⁹ traderent. Qua-
die autē replū ab alieni genis pollutū fura: cōm-
git eadē die purificationē fieri vicesima ⁊ quinta
mensis qd fuit calens. Et cō ieritica dieb⁹ octo ege-
runt in modus tabernaculoꝝ: recordantes qm̄
modicū ipso die solennē tabernacloꝝ in mōtib⁹
⁊ in spelūcis moie bestiaꝝ egerant: ppter qd iur-
sos ⁊ ramos virides ⁊ palmas pferēbant ei: qd p-
spatū mūdare locū suū. Et decreuerūt cōi pcepto
⁊ decreto vniuersē genti iudeoꝝ olbus ānia age-
re dies festos istos. Et antiochi quidē qd appella-
tus est nobilis vite excessus ita se habuit. Hūc au-
tē de eupatore antiochi ipi filio qd gesta sunt nar-
rabim⁹: breuiātes mala qm̄ in bello gesta sunt. Hūc
enī suscepit regno cōstituit sup negocia regni ty-
siam quendā p̄ncipem: syrie militie p̄ncipē. Nā
ptolome⁹ qd dicebat macer lūstetiar: erga iude-
os esse cōstituit: p̄cipue ppter iudicantes qd facia-
erat in eos pacifice a gere cō eis. Sed ob hoc ac-
cusat⁹ ab amicis apud eupatorē cū frequenter p-
duci audiret eo qd cypriū creditū sibi ⁊ phylome-
tore defersisset antiochiū nobilē translatum: etiā
ab eo recessisset: venio vitā finiuit. Gozias autē
cū esset dur: locop: assumptus ⁊ a duenis frequēter
iudeos debellabat. Iudei vero qd tenebant opo-
tunas munitiones fugatos ab hierosolimis susci-
piebant: bellare tentabāt. Hūc itē qd erant cū ma-
chabeo p̄oies dñm rogantes vt esset sibi a diu-
ro: ipetū fecerūt in munitiones idumeoꝝ multa-
q; vt insisterēs loca obtinuerūt occurrētes infere-
runt: oēs simul nō min⁹ a virginūq; milibus
trucidauerūt. Quidā autē cū cōfugissent in duas
turres valde munitas: oēm apparatū ad repugnā-
dū habētes: machabe⁹ ad eos expugnatione re-
licto syme ⁊ iosepho: iteq; zacheo eius qd cū ipso

erant satis multo ipse ad eos qd ampl⁹ perurge-
bant pugnas cōuersus est. Ibi vero qui cū symone
erant cupiditate ducti a quibsdā qui in rursū
erant suasi sunt pecunia ⁊ septuaginta milib⁹ de
drachmis acceptis dimiserūt quosdā effugere.
Cū autē machabeo nūciatū esset qd factū esset pun-
cipibus pp̄i p̄gregatis: accusauit qd pecunia fra-
tres vendidissent a duersariis eoꝝ dimissis. Iboos
igit p̄ditores factos infecit: cōfessim duas tur-
res occupauit. Armis autē ac manib⁹ oia p̄cipere
agendo in duabus munitionibus plūs viginti
milia peremit. Et timothe⁹ qd prius a iudeis fue-
rat superatus cōuocato exercitu peregrine mul-
titudinis ⁊ cōgregato equatu asiano aduenit. Hūc
armis iudei caprunt. Machabe⁹ autē ⁊ qui cum
ipso erāt appropinquāre illo deprecabāt dñm quāt
terra aspgere: ibosq; ciliis p̄ncipatū altaris
crepidinē poluūt: vt sibi pp̄ci dimicet. At eoz
esset limic⁹: ⁊ a duersariis a duersarē: sic lex dicit.
Et ita post oib⁹ receptis armis loc⁹ de citate p̄ce-
dētes ⁊ primi hostib⁹ effecti resederūt. P̄lo autē
solus viri virtus cōmiserūt istū qdē victorie ⁊ p̄p̄i
tatis sp̄loꝝ: cū truxit dñs hīres illi ar dūcē bel-
lū aim hēbant. Sꝫ cū vehemēs pugna esset appue-
it a duersariis de celoviti dñs in eqs frenis aureis
decoi ducatū iudeis p̄stare ex qd duo macha-
beos mediū hītes armis suis circūpedit scotumē
p̄seruabāt: in a duersarios ar tela ⁊ fulmina iace-
bāt: qd ⁊ cecitate sibi ⁊ repleti turbabāt. Eade
bāt: infestē sū ar viginti milia qñgentē peditū ⁊ qd
tes sexcenti. Timothe⁹ itē p̄fugit in gasarū p̄sidio
munitū cui p̄erat castra. Machabe⁹ autē ⁊ qd cū eo
erāt lerātes obfedit p̄sidio dieb⁹ qñtuor. Ita hī
qñ erāt loci firmitate p̄fisi supra modū male dice-
bāt: symeōs nephādos iactabāt. Sꝫ cū dies qui
ta illuc fecerāt: viginti iuuenes ex his qd cū macha-
beo erāt accessi animis pp̄ blasphemias vultū ac-
cessit ad murū: ⁊ feroci alio incendentes ascendē-
debant: sed ⁊ alij similes ascendentes turres: por-
tasq; succendere aggressi sunt: atq; ipso male di-
cos viuos concremāre. Per continuū autē bida-
um: p̄sidio vastato timotheū occultānem se in
quodā reperit loco premerant ⁊ frater illius ce-
ream ⁊ apolophanem occiderunt. Quibus ge-
stis in hymnis ⁊ cōfessionibus benedicēbāt do-
minū qui magna fecit in israel: victoriosū dedit
illis.

CL. S. Conas lyssas expugnare iudeos ⁊ sacer-
dotiū facere venale singulis annis. Dixit a deo
iudeis ep̄s in veste candida in adiutorio. Lyssas
in fugā cōuersus: qd iudeis qñt habere amicit-
iā mureo eis ep̄as. De pactioib⁹ antiochi ⁊ ro-
manorū cū iudeis.

Sed paruo post tpe lyssas pcurator re-
gis ⁊ p̄p̄inqu⁹ ac negociis p̄p̄osuit
grauiter ferēs de his qd acciderant: cōs-
gregatis octoginta milib⁹ ⁊ equitatu
viucrio veniebat aduerfus iudeos existimans
se ciuitatē quidē caprū genib⁹ habita cūli factu
rū: replū vero in pecunie questū sicut cerera delu-
bia gignit habiturū: p singulos ānos venale sa-
cra donā nūq; recognōis dei p̄stēdē mente esse:
nat⁹ in malitudine peditū ⁊ in milibus equum

7 in octoginta elephantis cōfidebat. Ingressus
 aut iudea 7 appropians bethfura q̄ erat in angu-
 sto loco ab hierosolyma intervallo quip̄. stadi-
 o rū illud p̄sidiū expugnabat. Eit autē machabe-
 7 q̄ cū eo erant cognouerunt expugnari p̄sidiū
 cū fletu 7 lachrymis rogabant dñm: 7 om̄s turba
 simul vt bonū angelū mitteret ad salutē israel. Et
 ipse p̄mus machabeus sumptis armis ceteros
 adhortatus est simul secū periculi subire 7 ferre
 auxilij fratrib⁹ suis. Quos pariter p̄opto alo p-
 cederent hierosolymia: apparuit p̄cedens eos
 equis in veste candida: armis aureis hastā vibis
 Tunc oēs simul bñdixerunt misericordē dñm: et
 cōsulerunt animis: non solū hoīes sed 7 bestias
 ferocissimas et muros ferreos parati penetrare
 Ibant igitur prompti de celo habentes adiuto-
 rem misericordie p̄m̄ eos dñm. Conū autēz mo-
 re ip̄e irruentes in hostes p̄trauerūt eis eis vn-
 decim milia peditū 7 equitū mille sexcentos: vi-
 ueros aut in fugā verterūt plures aut eis eis vul-
 nerati nudi eualerūt. Sed 7 ipse lysias turpis fu-
 giens euasit: 7 q̄ nō infens⁹ erat: secū ipse repu-
 tans factū erga se diminutionē: 7 intelligens ius-
 tos esse heb̄eos: op̄tentis dei auxilio nūteris:
 misit ad eos p̄miss⁹ se consensurū: omib⁹ q̄ iu-
 sta sunt 7 regē cōspulurū amicū fieri. Annuit autē
 machabe⁹ p̄cib⁹ lysie in oib⁹ vilitati cōsulcō
 Et quēcūq̄ machabeus scripsit lysie de iudeis:
 ea rex cōcessit. Hā erant scripte iudeis epl̄e: a ly-
 sia liquidē hunc modū cōtinentes. Lysias p̄po
 iudeoꝝ salutē iohānes 7 abessalon qui missi fue-
 rant a vobis tradentes scripta postulabant vt ea
 q̄ per illos significabant: implerē. Quēcūq̄ igitur
 regi potuerunt perferri: exp̄posui. 7 q̄ res permite-
 bar concessi. Si igitur in negocijs fidem conse-
 uaueritis 7 deinceps bonum vobis causa esse
 rētabo: de ceteris autem per singula verba man-
 dauit et istis et his qui a me missi sunt colloqui vo-
 bis cū. Bene valere. Anno cētesimo quadagesi-
 mo octauo mensis dioscoli die vicesima 7 quarta
 Regis autē epl̄a ista cōtinebat. Rex antiochus ly-
 si fratri salutē. P̄se nostro inter deos translati
 nos volētes eos q̄ sunt in regno nō sine tumultu
 agere 7 rebus suis adhibere diligentiā: audiui⁹
 iudeos nō cōsensisse p̄i meo vt trāsserent ad ris-
 tū grecoꝝ: sed tenere velle sub iustituz: ac p̄p̄ea
 postulare a nobis cōcedi sibi legitima sua. Volē-
 tes igitur hanc q̄z gentē quietā esse: statueres iudi-
 caui⁹ templū restitui illis vt agerent fin suos
 maiori p̄fectudinē. Bene igitur feceris si miseris
 ad eos 7 dextera dederis vt cognita nostra volū-
 tate bono alo sint: 7 vilitatib⁹ p̄p̄is deferuiant.
 Ad iudeos vero regis epl̄a talis erat. Rex antio-
 chus senatui iudeoꝝ 7 ceteris iudeis salutē. Si
 valetis sic estis vt volum⁹: sed 7 ipsi bene valent
 Adist nos menelaus dicens velle vos descendere
 ad vestros q̄ sunt apud nos. His igitur q̄ cōmeant
 vsq̄ ad diē tricesimū mensis xādici m̄b⁹ dextera
 securitatis: vt iudicia vester obis 7 legib⁹ suis li-
 cut 7 p̄i. 7 nemo eorū vilo modo molestā partē
 debis q̄ per ignorantia gesta sunt. Viliū autē
 menelaū q̄ vos alloquat. Valere. Anno cētesimo
 q̄dragesimo octauo pandici mensis quita decima

die. Miserūt autē etiā romani epl̄am ita se habēre
 Quibus mētiū 7 titus manili⁹ legati romanoꝝ
 p̄po iudeoꝝ salutē. De his q̄ lysias cognat⁹ regi
 cōcessit vobis: nos cōcessim⁹. De q̄bus autē ad re-
 gē iudicauit referendū cōtestim aliquē mittite dñi
 ligenti⁹ inter vos cōferentes: vt decernam⁹ sicut
 p̄gruit vobis. Nos em̄ antiochia agēdim⁹. Ideo
 q̄ festinate rescribere: vt nos q̄z iudicamus cū est⁹
 volūtat⁹. Bñ valete. Anno cētesimo q̄dragesimo
 octauo: q̄nta decia die mensis pandici.

CL. S. Ioppite dolo occiderunt iudeos ducentos
 hos vindicauit iudas. de arabū viris deuict⁹
 timothe⁹ a iuda expugnāt 7 viuos dimittit. p̄pter
 fratrū salutē. De p̄lis iude machabe⁹. Pugnat
 iudas cū gorgia quo fugiente exercitū ei⁹ fugam
 occidit iudei q̄ donaria idoloꝝ alportauerūt
 sub tunica. De sacrificio p̄ defunctis oblato. De
 spe resurrectionis.

De factis pactionib⁹ lysias p̄gebat ad
 regē: iudei aut agriculturā op̄erā dabāt
 Sibi q̄ recederāt timothe⁹ 7 apollo:
 ni⁹ gēnei filij 7 bicronim⁹ 7 demophō
 supbus et nicanor: cypriarches nō sinebat eos in
 silēcio agere 7 quiesce. Ioppite vero tale quoddā
 flagitij p̄petrarunt: rogauerūt iudeos cū quib⁹
 habitabāt: ascendere scaphas quas parauerant
 cū vxorib⁹ 7 filijs quasi nullis inimicis iter eos
 subiacentib⁹. Scōz cōmune itaq̄ decretū ciuita-
 tis: 7 ip̄is acquiescentib⁹ pacis q̄z nichil suspi-
 cū habentib⁹: cū in altis p̄cessissent submerferūt
 nō min⁹ ducentos. Quā crudeliter iudas in sue
 gētie hoīes facit vt cognouit p̄cepit viris q̄ erāt
 cū ip̄o: 7 inuocato iusto iudice deo: venit aduer-
 sus insectos eos fratrū 7 porū q̄dē nocte succēdit
 scaphas exustit eos autē qui ab igne refugerant
 gladio peremit. Et cūz hec ita egisset: discessit
 q̄s iterū reuersurus: vnuerfos loptitas eradica-
 rus: sed cū cognouisset 7 eos q̄ erant iam inie
 pari modo facere habitātibus fecit iudeis ianni-
 nis quos nocte superuenit 7 porū cū nauib⁹ suc-
 cendit: ita vt lumē ignis appareret hierosolimis
 ad stadiū ducentio qua draginta. Inde cū iam
 abissent nouē stadijs 7 iter facerent ad timotheū
 cōmiserunt cū eo arabes quip̄: milia viri 7 equi-
 tes quingenti. Quis pugna valida fieret 7 auxi-
 lio dei p̄pere cessisset: sed iudas victi p̄re-
 bāt a iuda dexteras sibi dari: p̄mittētes se pascua
 daturus: 7 in ceteris p̄futuros. Iudas autē arbi-
 tratus vere in multis eos viles p̄misit pacem:
 dextrisq̄ acceptis discessere ad tabernacula sua.
 Aggressus est autē 7 ciuitatē: quandā firmā pon-
 nib⁹ murisq̄ circūseptā q̄ a turbis habitabat⁹ gen-
 tilijs p̄misit arā: cui nomen caspi. Ibi hōi qui int⁹
 erant p̄sidiētes in stabilitate muroꝝ 7 apparu
 all montarū remissus agebant maledictis laceren-
 tes iudā 7 blasphemantes 7 loquentes q̄ fas nō est.
 Machabe⁹ aut inuocato magno mūdi p̄ncipe
 p̄pter fratres 7 machinē: p̄p̄is iherosolymis p̄cepit
 tauri hiericho: irriti fieri exercitū mortis 7 capta ciui-
 tate per dñi voluntatē innumerabiles cedos fecit
 citra vt adiacens stagnū stadium duos lari-
 tudinis sanguine intersectorum fluere videretur

Unde discesserunt stadia septingenta quingenta et venerunt in tharacha ad eos qui dicunt nabianei iudeos: et thimothaei quidem in illis locis non apprehenderunt: nullusque negotio praefecto regressus est: relicto in quodam loco firmissimo presidio. Postquam autem et Iosaphat pater dei erant duces cum machabeo pemerunt a timotheo reliquos in presidio decem milia viros. At machabeus ordinatis circa se sex milibus et constitutis per cohortes: adversus timotheum praefectum habentem secum centum viginti milia pedum: equurumque duo milia quingentos. Cognovit autem iudei advenit timotheum et permisit mulieres et filios: et reliquos apparatos in presidio quod carnio dicitur. Erat enim lexpugnabitur a accessu difficili propter locorum angustias. Longus cohortis iudei praeparavit timor hostibus incussus est ex praesentia dei qui vniuersis conspexit: et in fugam versi sunt alii ab alio latere magis: a suis deicerentur et gladio suorum ictibus debilitarentur. Iudas autem vehementer instabat puniens perphasos et praefrauit ex eis triginta milia viros. Ipse quoque timotheum incidit in praesentia hostium et dissipatis in multis partibus postulat ab eis viam dimittit: eo quod multorum ex iudeis parentes haberet quos morte etiam decipi eueniret. Et cum fide dedisset restitutum se eos praeparavit illis cum dimiserunt propter fratrum salutem. Iudas autem regressus est ad carnionem infectis viginti quibus milibus. Post horum fugam et necem: movit exercitum ad effron civitatem munitam in qua multitudo diversarum gentium habitabat: et robusti iuvenes per muris consistentes fortiter repugnabant. In hac autem machine multe: et telorum erat apparatus. Sed cum oporuerit invocassent: qui praeter viros hostes confregit: ceperunt civitatem: et ex eis quidam erant viginti quibus milia praefrauerunt. Inde ad civitatem scriptam abierunt: ab hierosolymis secessit stadia ab erat. Contestantibus autem his qui apud seipositas erant iudeis quod benigne ab eis haberent: etiam tribus infelicitatis quod modeste secum egerint gratias agentes: etiam exhorantur etiam de cetero: erga gentem suam benignos esse: venerunt hierosolymam die solenni septimanarum instantia. Et post praeteritum abierunt contra gorgias praepositum idumae. Et iussit autem cum pedibus et milibus et equis: quod dringentis. Quibus congressis contra paucos ruere iudeos. Postquam vero quidam de bachinorum caequos vir fortis gorgias tenebat: qui cum vellet illi capere viros equos quidem de tharacha irrui: et cum humeris et armis amputavit: ita gorgias effugit in mareis. At illis qui cum eisdem erant iudei pugnantibus et variis locis locuatis iudas omnem ad iudeos et duce bellum accipiens voce patria et cum hymnis clamorem extollens fugam gorgie multum incussit. Iudas autem collecto exercitu venit in civitatem odollam. Et cum septima dies superiret praeparavit iudei purificati in eodem loco sabbatum egerunt. Et sequenti die venit cum suis iudas in corpore praefratorum: tollerentur cum parentibus ponerent in sepulchris paternis. Invenit autem sub tunicis infectos quod de donariis idolorum quod apud tamnia fuerant: quos lex prohibet iudeos. Quibus manifestum factum est ob hanc causam eorum corruisse. Omnes itaque baderunt iussu iudicis: omni quod occidit fecerant manifesta. Atque ita ad praesentem conuersi rogaverunt ut id quod factum erat delicti oblivi traderet. At pro fortissimum iudas praeparavit praeparavit

conservare se sine periculo sub oculis videntes quod facta sunt per periculum eorum quod praefrati sunt. Et facta collatione duodecim milia diachmas argenti militum hierosolymam offerri per periculum motuum sacrificii ubi et religiosi de resurrectione cogitant. Illi enim eos qui ceciderant resurrectionis spem: superius videre et vanum orare per motum. Et qui praefraterat quod cum pietate dominationem acceptaret: optima haberent respositam gratiam. Scitavit et salubris est cogitatio per de functione et orare ut per peccata solvantur.

Antiochus autem Antiochus contra iudeos. Menelaus praefrator occidit. Occidit iudeos in castris Antiochus quatuor milia et maximis elephatibus. Antiochus vero contra tradidit iude per tolomaidem. tolomaides egerentes lyfias alloquitur.

Antiochus autem Antiochus praefrator. Menelaus praefrator occidit. Occidit iudeos in castris Antiochus quatuor milia et maximis elephatibus. Antiochus vero contra tradidit iude per tolomaidem. tolomaides egerentes lyfias alloquitur.

Antiochus autem Antiochus praefrator. Menelaus praefrator occidit. Occidit iudeos in castris Antiochus quatuor milia et maximis elephatibus. Antiochus vero contra tradidit iude per tolomaidem. tolomaides egerentes lyfias alloquitur.

Antiochus autem Antiochus praefrator. Menelaus praefrator occidit. Occidit iudeos in castris Antiochus quatuor milia et maximis elephatibus. Antiochus vero contra tradidit iude per tolomaidem. tolomaides egerentes lyfias alloquitur.

Deut. 7. b.

tus est. Et aut cognouit rebellasse philippi ato-
chie q relictus erat sup negotia: et cetera cōsternar
iudeos depcās subditosq eis iurat de oib qbus
iustū vltus est: et cōciliat. obtulit sacrificiū: bono-
rauit templū et munera posuit: machabeū ample-
xatus est: et fecit eū a ptolomaide vīq ad gerre-
nos ducē et pncipē. Et autē venit ptolomaidaz
grauter ferebat. ptolomēnis amicitiē cōuentio-
nem indignātes nō foute sedus irrūperet. Tunc
ascēdit lyrias tribunal et exposuit rationē et pplm
sedauit: regressusq est antiochiā. et hoc mō regio
profecto et reditus piocefit.

¶ C. S. Demetrius ex suggestionē alchimi inlā-
matur cōtra iudeos mittēs nicanorē ad interfici-
endū eos. Alcanor cū symone pcertat ligat pacē
et soluit: et capere iudā vult. Iudas effugit man-
nicanoris comminatur nicanor sacerdotibus vt
sibi tradant iudam vincitū. De razia et animi eius
constantia.

Sed post triēsiū tēpus cognouit iudas
et q cū eo erat: demetriū seleuci cū mul-
titudine valida et naub? p postū triplo-
lis ascēdisse ad loca oportuna et tenuis-
se regiones aduersus antiochiū et eius ducē lyriā
Alchimis aut quidā qui summi sacerdos fuerat
sed voluiturē cōtinuatus est tēpōib? cōmixtio-
nis pñderans nullo mō sibi esse salutē neq acces-
sum ad altare: venit ad regē demetriū centesimo
quiquagesimo anno offerēs ei coronā auream et
palma sup huc et talos qui tēpli esse videbant. Et
ipsa quidē die siliuit. Tēp aut oportūnū demetriē
sue nactus cōuocatus a demetrio ad cōsiliū et in-
terrogatus qbus rebus et cōsilio iudei niterē
rēdit. Ipsi qui dicunt affidei iudeorū quib? pest
iudas machabē? bella nutriti et seditionē mouēt
nec partem regnū esse qētū. Hā ego defraudā
et? parentū glia: dico aut sūmo sacerdoti huc ve-
ni. primo quidē vilitatib? regis fidē seruāq: secū-
do aut etiā ciuib? cōsulens. Hā illorū prauitate
vniuersum gen? nostrū nō minime vexat: sed oio
his singulis ore cognitis et regioni et generi se-
cundū humanitatē suā pmulgat omib? piopti-
ce. Hā qdū supēt iudas impossibīle est pacē eē
negociū. Talib? aut ab hoc dictis et ceteri amici
hostilitate se habētes aduerfus iudā: inlāmauerūt
demetriū. Quū itari nicanorē ppositū elephanto
rum ducē mitti in iudā dāto mādātū vt ipsum
quidē iudā caperet viutū: eo vero q cū illo erant
quispergeret et cōstitueret alchimis maximū tēpli
summū sacerdotē. Tunc gentes q de iudea fuge-
rant iudā: segregatim se nicanor miscebāt: misce-
rias et clades iudeorū pperitates rerū suarū exi-
stimātes. Audito itaq iudei nicanoris aduentu
et cōuentu nationū: conuersi terra rogabant eū
qū pplm suū constituit in eternū custodiret: qui-
q suā positionē signis euidentib? ptegit. Imperā-
te aut dūce statim inde mouerūt: cōueniētūq ad
castellū beffau. Symō vero frater iude commise-
rat cū nicanore: sed cōtērti. Et repēnto aduen-
tu aduersarioz: nicanor tū audis virtutē comi-
tum iude et animi magnitudinē: quē p patrie cer-
taminib? habebāt: sanguine iudiciū facere metue-
bat. Quib? premittit possiditū et theodotum

et marthiā: et vt darēt dextrās atq acciperēt. Et
cū diu de his cōsiliū agerēt et ipse dux ad multitu-
dinē retulisset: oīm vna fuit sententiā amicitia an-
nuere. Itaq diē cōstituerūt quā secreto inter se
agerēt et singulis scelle ptiolate locū et posite. Pte-
cepit autē iudas armatos esse locis opportunis
ne foute ab hostib? repente mali quidd ouiret. Et
congruū colloquium fecerūt. Morabāt autē nica-
nor hierosolymā: nicanor iniquē agebat: greges
q turbardū q cōgregare fuerāt dimisit. Hā abebat
aut iudā semper chare ex animo et erat viro inclia-
tus. Rogauitq eū ducere viros: filiosq pcreare
Aupias fecit dēte egit: cōtēp q vnebat. Alchi-
mus aut vidēs charitatē illoz adinuicē et cōuen-
tione: venit ad demetriū et dicebat nicanorē re-
bus alienis assentire. Iudāq regni insidiatores
succesore sibi destinasse. Itaq rex exasperat et
peffimis hui? criminationib? irritatus scripsit ni-
canori dicēs: grauter qdem se ferre de amicitie
cōventionē iussitq machabē citius vincitū mit-
tere antiochiā. Quib? cognitis nicanor cōsterna-
batur et grauter ferebat: si eū cōueniēt irrita
faceret: nichil lefus a viro: sed q regi resistere nō
poterat: oportunitatē obseruabat quā pteceptū
perficere. Et machabē? vidēs secū autem? age-
re nicanorē: et cōsuetū occursum seroti exhibētes
intelligēs nō ex bono esse auferitātē istā paucis
suoq cōgregatis occultauit se a nicanore. Quō cū
ille cognouit fortiter se a viro puenitū venit ad
maximū et sanctissimū tēpli: sacerdotib? solitas
hostias offerentibus: iussit sibi traditurū: quibus
cū iuramēto dicētib? nescire se vbi esset qui quere-
batur: extendens manū ad templū iurauit dicēs
Hui? iudā mihi vincitū tradideritis: istud dei pha-
num in planitiā deducā et altare effodiā: templū
hoc libero patri pferabō. Et his dictis abiit Sa-
cerdotes aut ptiendentes man? in cellū inuoca-
bant eū qui semper pugnatior esset genis ipoz
hec dicentes. Tu diē vniuersoz q nulli? indiges
voluisti templū hitationis tue fieri in nobis. Et
nūc sancte sanctorū oīm diē pserua internū im-
pollutū domū istā que nup munda est. Hā ias
aut quidā de seniorib? ab hierosolymis delat? est
nicanorē: vir amator ciuitatis et bene audies qui
pio affectu patre iudeoz appellabat. Hic multū
temporib? cōtinentē ppositū tenuit in iudam
coipusq et alam tra dēre cōtentus p pfeuerātia
solos aut nicanor manifestare odiū quod habe-
bat in iudeos misit milites quingētos vt eū cō-
pñderent: pñtabat enim siliū deceptū se se cla-
dem iudeis maximā illaturū. Turbis aut irrūere
in domū ei? et ianuā dēpēre: atq ignē admo-
re cupientib? cū iā cōpñderet gladiū se peti-
e eligens nobiliter moui potius q subdit? fieri pec-
cator agi? et pra natales suos indignis lurtis agi
Sed cū pfectionē nō certo ictu plagā dedis-
set: et turbe inter hostia irrūperēt: recurrēs auda-
cter ad muraz precipitauit semetipm vtriliter in
turbas: quibus velociter locū dātū? casū eius: ve-
nit p mediā ceruicē. Et cū adhuc ppiraret accessus
alo surrexit et cū sanguis ei? magno fluru deflue-
ret et grauissimio vulnerib? esset sauci? cursu tur-
bā pñsijt et sūo supra quidā petra pteruptā et iā

1. mach. 7.
b.

exangulis effectus: cōpler? itestia sua vtriusq; manib? plectit sup turbas inuocās dñatorū emvite ac spūs: vt hec illi iterū redderet atq; ita vita defunctus est.

¶ C. S. Nicanor blasphematur Judas oīat suos nō discipulis s; fermōib? optimis apparuerit onias & hieremias. **¶** Ecce dicit hic est fratrū amator. **¶** Tradidit hieremias iude gladiū aureū in man? sibi a deo missum. **¶** q; marim? timor erat pio sanctitate tēpli manib? pugnātes cordib? orabant. nicanor cū trigintaquib? milib? occidit. **¶** Caput ei? cū manibus absalta in hierim? deferunt lingua ei? partu colatim diuisa a iudibus datur.

rv.

¶ Nicanor autē vt cōperit iudā esse in locis amarię cogitauit cū omī ipserū die sabbatū cōmittere bellū: iudeis hō q; illū p? necessitate sequebant dicentib?: nē ita ferociter et barbarē fecerit: sed honore tribue dicit sanctificationis et honore ei? q; vniuersa cōspicit. **¶** At ille infelix interrogauit si est potēs in celo qui imperauit agi die sabbatorū. **¶** Et rēspōdētib? illis est dñs vīu? ipe in celo potēs q; iussit agi septimā diē. **¶** At ille ait: Et ego potēs sum sup terrā q; imperū sumi arma & negocia regis impleri. **¶** Nō nō obtinuit cōsiliū perficeret. **¶** Et nicanor qdē cū summa supbia erectus cogitauerat cōmune tropheū statuere de iuda. **¶** Machabe? autē semper cōsidēbat cū omni ppe auxilij sibi a dño affurū & hostibatur suos ne formidaret ad ducentū nationū sed i mēte haberet ad iurorū sibi facta de celo: et nūc speraret ab oportetē sibi affuturū victoriā. **¶** Et alio locutus eos de lege & prophetis amonēs etiā certamina q; fecerant pū? p? priores constituit eos.

¶ Et ita animos eorū erectis simul ostēdebat gētū fallaciam: iter iuramentorū p?uaricationes. **¶** Singulos autē illos armauit nō discipet & baste munitione s; sermonib? optimis & exhortationib? expolito digno fide sompno: qd vniuērsos letificauit. **¶** Erat autē huiusmodi visus. **¶** Quāq; qui fuerat summus sacerdos virū bonū et benignū verecūdi visu: modestū morib? & eloquio decoq;ret q; a puero in virtutibus exercebat? sit man? p?cedentē: orare p? omī ppo iudeorū: post hoc apparuit et aliū virū erat i gloria mirabilē: magni decore habitudinē circa illū. **¶** Andentē vero onā dixisse. **¶** Hic est frimomator? & populi israel. **¶** Hic est q; multū orat p? populo & vniuēria sancta ciuitate hieremias pphetā dei. **¶** Et edisse autē hieremias detraz et dedisse iude gladiū aureū dicens. **¶** Accipe sanctū gladiū munus a deo dñi & delectes aduersarios ppli mei israel. **¶** Exhortatū itaq; iude sermonib? bonis valde de q; extolli posset imper? & animi iuuentū cōfortari: statuerūt dimicare et cōfigere fortiter vt viri? de negotio iudicare eo q; ciuitas sancta & templū periclitarent. **¶** Erat enī p?uorib? & filio itēz p? fratrib? et cognatis minorū sollicitudo: maximus vero & pūm? p? sanctitate timor erat tēpli: sed & eos q; in ciuitate erāt nō minū sollicitudo habebat p? his q; cōgessurū erāt et iā cū oēs sperarent iudiciū futurū hostesq; adessent atq; exercitus erat ordinatus: vestire et q;desq; oportuno loco cōpositi cōsiderans machabe? aduentū multitudinis et apparatū variū armorū ac ferocitates

bestiarū extendēs man? in celū: p?digia faciētem dñm iuocauit: qd nō secūdiū armorū potentias: sed put ipi placeret dñi dignis victoriā. **¶** Dixit autē inuocans hoc modo. **¶** Tu dñe qui misisti angelū tuum sub ezechia rege iuda: et interfecisti de castris senacherib? cētū octogintaquing? milia: & nūc dñator celorū mitte angelū tuū bonū añ nos in timore et tremore magnitudinis biachyru vt metūat q; dicit blasphemā veniūt aduersus sanctū pplm tuū. **¶** Et hic quidē ita perorauit. **¶** Nicanor autē et q; cum ipso erāt cū tubiez cātice ad monēbūt. **¶** Iudas hō & q; cū eo erāt iuocato deo q; ofones cōgressi sunt manu qdē pugnātes sed et dñm cordib? orantes p?strauerūt nō minū trigintaquing? milia p?sentia dei magnifice delectati. **¶** Cūq; cessassent & cū gaudio rediret: cognouerūt nicanorū fuisse cū armis suis. **¶** Facto itaq; clamore & p?urbatione suscitata patria voce opotentē dñm bñdicēbat. **¶** P?cepit autē iudas q; oīa corpore et alio mori p? ciuib? parat? erat caput nicanorū & manū cū hīs ro abscissam hierosolimā pferri. **¶** Quō cū puenisset cōuocatis cōtributib? & sacerdotib? ad altare accessit ad eos q; in arce erāt. **¶** Et ostēdo capite nicanorū & manu neopharta quā extēderat p?ra domū sanctā opotentis dei magnifice gloriat? est. **¶** Lingua etiā impis nicanorū pscissam iussit partucularim auib? dari: manū autē pemēto cōtra templū suspēdit. **¶** Adēs igi celū bñdixerūt dñm dicentes bñdici? q; locū suū incōtaminatū seruauit. **¶** Suspēdit autē nicanorū caput in summa arce vt euldes esset & manifestum signū auxilij dei. **¶** Itaq; oēs cōmuni p?sio decreuerūt nullo mō diē istum obp? celebritate p?terire habere: et celebratē tertiadecima diē mensis adar: qd v?ore crytica puidie mardochet die. **¶** Igū his erga nicanorē gestis: & et illis rēpōtib? ab hebēis ciuitate possessa ego quoq; in his faciā finē sermonis. **¶** Et siquides bene et vt hy storie cōpēt hoc et ipse velim: si autē minus digne: cōcedēdū est michi. **¶** Sicut enī vinū sp? bibere aut semper aquā cōtrariū est: alterius autem vti delectabile: ita legentib? si semper exactus sit sermo: nō erit gratus. **¶** Hic ē erit cōsummat?.

supra. s.d.
4. re. 19. g.
Eccl. 4. 8. d.

1. macha. 7. g.

Explicit secundus liber Machabeorum.

Incipit epistola beati Hieronimi ad damasū papam in quattuor euangelistis.

¶ Eatisimo pape Damaso? Hieronym? **¶** Hōiū opus me facer & cogis et vtemi: vt post eptēplaria scripturā p? toto orbe dispēsa q; sint illā q; dī greca cōstentant veritate decernā. **¶** Plus laboris periculosa psumptio in dicare de ceteris ipm ab oib? iudicādū: senis mutare linguā & cancellē mūdū ad initia retrahere parauit. **¶** Quis enī doctus pariter vel indoctus: cū in man? volumē assumpserit: et a salua quā semel imbibit videtū dīcere parē quod lectatū nō statim erūpar in vocē me saluarum me clamaus esse sacrilegū qui audē aliquid in veteribus libris addere: mutare: corrigere. **¶** Aduersus quā inuidiā duplex causa me consolāt: qd et tu q; summus sacerdos es: fieri iubēs: et verū nō esse

quod variat etiam malediculis testimonio coprobatur. Si enim latinis exprobari fides est adhibenda respondeat quibus totum exprobari pene quor co-
dices. Sin autem veritas est querenda de pluribus cur non ad grecam originem reuertentes ea quae vel a victoribus interpretibus male edita: vel a praesumptis imperitis emendata puerilis: vel a libris doctis manibus aut addita sunt aut mutata corrigimus.
Hec vero ego de veteri disputo testimonio: quod a septuaginta senioribus in grecam linguam verbum tertio gradu ad nos versus puenit. Non ergo quod ad laedum symmachum sapientem rethorodotum inter nos et veteres mediis incedat. Sit illa vera interpretatio: quibus apostoli probauerunt. De nouo nunc loquor testimonio quod grecis esse non dubium est: ecce pro apostolo mattheo qui pulchrum in iudea euangelizans christi hebriaica litteris edidit hoc certe cum in nostro sermone discordat: et diuersos titulos transmittit: vno de fonte querendus est. Diuertit: ut eos codices quos a luciano et belisio nuncupatores paucos homines asserit pueris contentio quibus vix nec in petri instrumeto post septuaginta interpretibus emendare quid licuit nec in nouo praesentis emendare multa per gentium linguas scriptura ante transacta doceat falsa esse quae addita sunt. Ignotum hoc praesens praesentis pollicetur quattuor in euangelia quous odo est iste. Mattheus. Marcus. Lucas. Iohannes codicum grecorum emendata collatio: ne si veteris quae ne multum a lectionis latine consuetudine discreparet: illa calamo operum iuxta et his tamen quae sensum videbant mutare: correctio re liqua manere patenter et fuerat. Canonem quoque quos eusebius cesariensis episcopus alexandrinus secum amonuit in decem numeros ordinauit: scilicet grecos habentem expressum. Quod si de curiosis voluerit nosse que in euangelis vel ea de vel vicina vel sola sint: per distinctionem cognoscet. Magni siquidem hic in nostris codicibus error inoleuit: vix quod in eadem re alius euangelista plus dixit in alio quam in putauerint: addiderunt. vel dicit eundem sensum alius alter expressit ille quod vni quattuor pulchrum legerat ad eius scriptis ceteros quoque estimauerit emendatos. Unde accidit ut apud nos mixta sint ola: et in marco plura luce atque marci et Iulius in mattheo plura iohannis et marci: in ceteris reliquis quoque in alijs propria sunt inuentant. Cum itaque canones legimus quibus lectis sunt confusio erroris sublati: et similia olim scies: singulis sua quoque restitue. In canone primo concordat quattuor mattheus marcus lucas iohannes. In secundo tres: mattheus marcus lucas. In tertio tres: mattheus lucas iohannes. In quarto tres: mattheus marcus iohannes. In quinto duo: mattheus lucas. In sexto duo: mattheus marcus. In septimo duo: mattheus iohannes. In octauo duo: lucas marcus. In nono duo: lucas iohannes. In decimo: populi vniuersi quos non habentur in alijs ediderunt. Singulis vero euangelis ab vno incipiens versus ad finem libri: dispar numerus accrescit. Ibi nigro colore praescriptus sub habet alius et minimo discoloris numerus quod decem versus praecedens indicat: prius numerus in quo sit canonem requiritur. Illi ergo aperto codice verbi gratia illud siue illud capitulum scire voluerit: ca-

nonis sit statim ex subiecto numero doceberis: et recurrere ad principia in quibus canonis est distincta cogites: eodem statim canone ex titulo frontis inuentum illud quod querebas: numerus eiusdem euangelis qui in ipse ex inscriptione signat inuenies: atque vicino cetero transmittit inspectis: quos numeros et regione habeant adnotabis: et cum scieris recurre ad volumina singulorum: et sine mora replebis numeros quos ante signaueras: reperies loca in quibus vel ea de vel vicina dixerunt. Opto ut in ipso valeas: et memineris mei papa beatissime.

Incipit alius prologus.

Prologus fuisse quod euangelia scripserunt. Lucas euangelista testatur dicens. Quia quidem multi conati sunt ordinare narrationem rerum quae in nobis complere sunt: sicut tradiderunt nobis quae ab initio ipsi viderunt: sermones: et mirabilia: et cetera: persequenda versus ad praesens tempus: monimenta declaranda: et diuersis autem edita diuersarum heresum fuisse principia: ut est illud iuxta egyptios: et thoma: et mattheus: et bartholomeus: duodecim quoque apostoli: et basilidus atque appollinios: ac reliquos: quos enumerare longissimum est: cum haec tamen in praesentia: necesse sit dicere: extitisse quodam quod sine ipso et contra conati sunt magis ordinare narrationem: quod byssionis texere veritatem. Quibus iure potest illud propheticum coaptari. Quod propheta de corde suo: quod ambulans post ipsi suum: dicitur. Ibi dicit dicens: Dominus non misit eos. De qui bus saluator in euangelio iohannis loquitur. Omnes qui ante me venerunt: fures fuerunt et latrones. Qui venerunt non qui misit. Ipse enim ait. Et inebant et ego non mitteba eos. Inueni tibus praesumptio temeritatis: in missis obsequis seruatus est. Ecclesia autem quod dicit voce supra pertram fundata est: quod introduxit rex in cubiculum suum: et ad quam per foamen descensum occulte misit manum suam: similis damulae binocularum: ceruorum quattuor summa paradisi instar eructus: quattuor et angulos et annulos habet per quos quasi arca testamini et cultos legis diuinitus mobilitas vehitur. Primum olim mattheus esse publicanum: cognomem leui quod euangelium in iudea hebere sermone edidit: eo tempore vel maxime causam quod in iesu crederetur: et iudeos et nequos legio vmbra sedecente euangelis veritate seruabat. Secundum marcus interpretis apostoli petri: alexandrinus ecclesie primum episcopus: qui dominum quidem saluatoris ipse non vidit: sed ea quae audierat magistrum predicantem: iuxta idem magis gestorum narrauit quod ordinem. Tertius lucas medicus: natione syrus: et antiochensis: cuius laus in euangelio: qui et ipse discipulus apostoli pauli in achale bythinensis partibus: volumen comendit quod alius repetens ut et ipse in propheta comfiteatur audita magis quod visa describens. Ultimus iohannes apostolus: et euangelista: quod iesus amauit plurimum: quod super crucis domini recubens purissima doctrina: flueta potant: et quod solus de cruce meruit audire. Ecce mater tua: Iesu esset in alia et iam tunc hereticorum semina pullularent: heretici et hebionis et ceterorum qui negant christum

Luc. 1. 3. 4.

Iohan. 10. 6.

math. 7. 6.

1. cho. 7. 8. c.

Iohan. 1. 1. f.

Iohan. 19. e.

Luce. 3. c.
Job. 1. a.
Gen. 2. a.
1. pa. 1. b.
Ech. 1. 5. d.
Ech. 1. 9. g.
Ech. 1. 5. g.
ruth. 4. d.
1. pa. 2. a.

Iber gña

nōis iesu xpi: fili dāuid: fili abiaā. Abiaam genuit isaac. Isaac autē genuit iacob. Iacob autē genuit iuda et fratres eius. Iudas autē genuit phares et zaram de thamar.

Phares autē genuit eliom. Eliom autē genuit arā. Arā autē genuit aminadab. Aminadab autē genuit naaſon. Naaſon autē genuit ſalmon. Salmon autē genuit boos de raab. Boos autē genuit oberth et ruth. Oberth autē genuit iesse. Iesse autē genuit dāuid regē. Dāuid autē rex genuit ſalomōne ex ea q̄ fuit vīe. Salomōn autē genuit roboā. Roboam autē genuit abia. Abia autē genuit aſa. Aſa autē genuit ioſaphat. Ioſaphat autē genuit ioā. Ioā autē genuit oſia. Oſia autē genuit ioabab. Ioabab autē genuit achias. Achias autē genuit achias. Achias autē genuit manasse. Manasse autē genuit amon. Amon autē genuit ioſia. Ioſias autē genuit iechonias et fratres eius in trāsmigratiōe babilonie. Et poſt trāsmigratiōe babilonie. Iechonias genuit ſalatiel. Salatiel autē genuit ioiobabel. Ioiobabel autē genuit ſabdo. Sabdo autē genuit eliaſim. Eliaſim autē genuit azor. Azor autē genuit ſadoch. Sadoch autē genuit achiz. Achiz autē genuit elud. Elud autē genuit eteazar. Eteazar autē genuit mathan. Mathan autē genuit iacob. Iacob autē genuit ioſeph viri marie de qua natus eſt iesus q̄ vocat xps. Deo itaq̄ generatiōes ab abiaā vſq̄ ad dāuid: gñatiōes q̄ntuor de cim. et a dāuid vſq̄ ad trāsmigratiōe babilonie generatiōes quatuordecim. et a trāsmigratiōe babilonie vſq̄ ad xpm: generatiōes quatuordecim.

Xpi autē generatio lic erat. Cū eſſet deſpoſita mater iesu maria ioſeph: anteq̄ cōcūiret inuēta eſt in vtero habēs de ſpū ſancto. Ioſeph autē vir eius cū eſſet iuſtus et nollet eā traducere: voluit occulte dimittere eā. Hec autē eſt eo cogitante: ecce angelus dñi apparuit in ſomnio ioſeph: dicens. Ioſeph fili dāuid: noli timere accipere mariā cōiugē tuā. Quod eſt in ea nātū eſt de ſpū ſancto eſt. Pariet autē filiū et vocabit eum iesus iſum. Ipſe eſt ſaluum faciet popm ſuū a peccis eorū. Hoc autē totū factū eſt: vt adimpleret q̄ dictū eſt a dño p̄ pioſphetā dicens. Ecce ego in vtero habebit et pariet filiū et vocabit nōm ei⁹ emanuel q̄ eſt interpretatū nobiscū de. Et iurgēs autē ioſeph a ſomno fecit ſicut p̄cepit ei angel⁹: dñus autē accepit cōiugē ſuā: et nō cognolebat eā donec peperit filiū ſuum p̄l mōgenitū et vocatū nōm ei⁹ iſum.

Et magi cū muneribus veniſſent: ioſeph ab angelo p̄ viſum admonit⁹: q̄ puero et matrē et iua in egyptū fugit. Infantē autē interficiuntur. regressio iesu chriſti ex egypto.

Iam natus eſt iesus in bethleē iude in dieb⁹ berodis regis: ecce magi ab orientē venerūt hieroſolymā dicens. Ubi ē qui natus eſt rex iudeorū? Uidim⁹ enim ſtellā ei⁹ in orientē: venim⁹ ad adorare eū. Audiem⁹

autē herodes rex turbatus eſt: q̄ oſa hieroſolyma cū illo. Et cōgregans oſa p̄lces facerdotum et ſcribas p̄l ſcribarab ab eis vbi xps nāſceret. Et illi dixerūt ei. In bethleē iude. Et em ſcriptū eſt p̄ pioſphetā. Et tu bethleē terra iuda: nequaquā minima eo in principib⁹ iuda. Et te em extitit dñs q̄ regat popm meū iſrael. Tūc herodes clā vocatis magis: vllgēter diſciſit ab eis q̄ vſus ſtellę q̄ apparuit eis: mittēs illos in bethleē dixit. Ite et interrogate diligēter de puero: et cū inuenieritis renūciate mihi: vt ego veniē a doſ ei⁹. Qui cū audirent regē abierūt. Et ecce ſtella quā viderāt in orientē antecedebat eos vſq̄ dum veniēſſet ſtare ſupia vbi erat puer. Uidētes autē ſtellā gauſi ſūt gaudio magno valde. Et intrautes domum inueniēſſe puerū cū mariā m̄re ei⁹ et p̄cidētes ad adorat⁹ eum: et p̄teritis iſtauris ſuis obtrunierunt ei mēſera. aurū. rhus. et myrrā. Et reſpoſo accepto in ſomnio ne rediret ad herodē: alia viā reſcripſit in regione ſua. Qui cū reſcripſiſſet: ecce angelus dñi apparuit in ſomnio ioſeph dicens. Surge et accipe puerū et matrē eius et fuge in egyptū: et eſto ibi vſq̄ dñs dicat tibi. Futurū eſt ei vt herodes querat puerū ad p̄ndēdū ei⁹. Qui cōſurgēs accepit puerū et matrē ei⁹ nocte et ſeſcivit in egyptū. Et erat ibi vſq̄ ad obitū herodis: vt adimpleret q̄ dictū eſt a dño p̄ pioſphetā dicens. Et egypto vocatū filiū meū. Tūc herodes vidēs qm̄ illuſus eſſet a magis: erat⁹ eſt valde: et mittēs occidit oſa pueros q̄ erāt in bethleē: in olbus ſinib⁹ ei⁹ et a magi in ſecū dñs rēpus q̄ requiſierat a magis. Tūc adimplet⁹ eſt quod dictū eſt p̄ hieremīā pioſphetā dicens. Uor in ſua audita ei⁹: plorat⁹ et viſcibus mult⁹. Rachel plorat⁹ filios ſuos et noluit ſolari: tq̄ nō ſunt. Deſucto ei⁹ herode ecce āgel⁹ dñi apparuit in ſomnio ioſeph in egypto dicens. Surge et accipe puerū et matrē ei⁹: et vade in terram iſrael. Deſuncti ſunt em q̄ querebāt aliam pueri. Qui cōſurgēs accepit puerū et matrē ei⁹: et venit in terrā iſrael. Audies autē q̄ archelaus regnaret in iudea pioherode patrē ſuo timuit illo: et emmōtus in ſomnio ſeſcivit in partes galilee: et veniens habitauit in ciuitate q̄ vocat nazareth vt adimpleret q̄ dictū eſt p̄ pioſphetā. qm̄ nazareus vocabitur.

Et baptiſmate iohannis in iordane. tbe chriſti baptiſmate

In diebus autē illis venit iohannes baptiſta predicans in deſerto iudee et dicens. Penitentia regit⁹: accipite baptiſmū in remiſſiōe peccatorū. Hic eſt em de q̄ dictū eſt p̄ elia p̄phetā dicens. Uor clamātis in deſerto: parate viam dñi: rectas facite ſemitas ei⁹. Ipſe autē iohānes habebat veſtimentū de pilis camelo: et zonay pelliceā: circa lūbos ſuos. Eſcit autē eius erit locuſtes et mel ſilueſtris. Tūc exibat ad eū hieroſolyma et oſa iudee: oſa regio circa iordanē. et baptiſabant ab eo in iordanē cōſtētes peccata ſua. Uidēs autē multos phariſeos et ſaduceos veniētes ad baptiſmū illi dixit eis. Phoenicia viperarū: quis demonſtrabit vobis fugere a v̄tūra ira? Facite ergo fructū dignū penitentie: et ne peſtiſſis dicere in intravos: patrē dñi ſum⁹.

Iohan. 7. f. miches. 5. a

13

14

15

Iohere. 3. g. et. 31. c.

16

Luce. 3. a. iohan. 1. a.

Eſa. 40. a. mar. 1. a. Luce. 3. a. iohan. 1. c. Mar. 1. a.

17

Luce. 3. a. iohan. 3. e. Luce. 3. b. iſra. 1. 3. b.

Mattheus

Infra. 7. e.
Mar. 1. b.
Luce. 3. c.
Joh. 1. d.

Act. 1. a.
Luce. 3. d.
Mar. 1. a.
Luce. 3. d.
Joh. 1. d.

Mar. 1. a.
Luce. 4. a.

Deut. 8. a.
Luce. 4. a.

Psal. 90.
Deut. 6. c.

Deut. 6. b.
1. 10. d.
Mar. 1. b.
Luce. 4. b.
Joh. 3. c.
1. 4. f.

Esai. 9. a.

Mar. 1. b.
1. 10. f.

Mar. 1. b.
Luce. 5. d.
Mar. 1. b.

abiam. Dico enim vobis: quoniam potes est deus de lapidibus istis suscitare filios abrahe. Jam enim securus ad radicem arborum posita est. Nunc ergo arbori quod non facit fructum bonum excide et in ignem mittet. Ego qui deum baptizo vos in aqua in penitentiam: qui autem post me venturus est fortior me est: cui non superbius calculiamenta portare. Ipse vos baptizabit in spiritu sancto et igne. Cuius ventus abluet in manu sua et pumidabit aream suam: congregabit triticum in horreum suum: paleas autem comburet igni inextinguibili. Tunc venit iesus a galilea in iordanem ad iohannem ut baptizaretur ab eo. Iohannes autem prohibebat eum dicens: Ego a te debeo baptizari: et tu venis ad me. Respondens autem iesus dixit ei: Sine modo. Sic enim decet nos implere omnem iusticiam. Tunc dimisit eum. Baptizatus autem iesus coeum ascendit de aqua. Et ecce aperti sunt ei caeli: et vidit spiritum dei descendente sicut columbam veniente super eum. Et ecce vox de caelo dicens: Hic est filius meus dilectus in quo mihi complacet.

¶ C. S. Iesus post ieiunium quadraginta diebus et quadraginta noctium tentatur a dyabolo. Petrum et andream et iacobum et iohannem piscatores convocavit et circumiens galileam varios locos gentes hominum curat.

Tunc iesus ductus est in desertum: a spiritu: ut tentaretur a dyabolo: et cum ieiunasset quadraginta diebus et quadraginta noctibus postea elursum. Et accessit tentator: dixit ei. Si filius dei es: dic ut lapides isti panes fiant. Tunc respondens dixit. Scriptum est. Non in solo pane vivit homo: in omni verbo quod procedit de ore dei. Tunc assumpsit eum dyabolus in sanctam civitatem: statuit eum super pinaculum templi: et dixit ei. Si filius dei es: mitte te deusum. Scriptum est enim: quia angelus suus mandavit de te: et in manibus tollent te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. At illi iesus respondit. Scriptum est. Non tentabis dominum deum tuum. Tunc iterum assumpsit eum dyabolus in montem excelsum: et dixit ei. Ihesu omnia tibi dabo: si cadens adoraaveris me. Tunc dixit ei iesus. Vade satana: enim. Scriptum est enim. Dominum deum tuum adorabis: et illi soli servabis. Tunc reliquit eum dyabolus: et ecce angeli accesserunt et ministrabant ei. Cum autem audisset iesus quod iohannes traditus esset: secessit in galileam: et electa civitate nazareth: venit et habitavit in civitate capernaum maritima in finibus zabulon et neptalim: ut adimpleret quod dictum est per isaiam prophetam. Terra zabulon et terra neptalim: via maris iordanem galilee gentium populus ambulabat in tenebris: vidit lucem magnam: sedentibus in regio ne umbra mortis longiora esset. Et inde cepit te suo predicare: et dicere. Penitentiam agite. Propter inquititatem regni celorum. Ambulabo autem iesus iuxta mare galilee: vidit duos fratres symonem qui vocatur petrus: et andream fratres eius: mittentes rete in mare. Erant enim piscatores. Et ait illis: venite post me: et faciam vos fieri piscatores hominum. At illi continuo relicto retibus: piscari sunt eum. Et postea inde vidit alios duos fratres: iacobum zebedei et iohannem fratres eius: in navicula cum zebedei pio peregrinantes retibus sua: et vocavit eos. Illi autem statim

relictis retibus et patre secuti sunt eum. Et circumibat iesus totam galileam docens in synagogis eorum et predicans euangelium: regnavit super omnes languages: et omnem infirmitatem in populo. Et abiit opinio eius in tota synagoga: obtulerunt ei et omnes male habentes variorum languagium: et totum mens coephebant eum: et de membris habebant et lunaticos et paralyticos: curavit eos. Et secute sunt ei turbe multe de galilea et decapolis: et de hierosolymis et de iudea: et de transiordanem.

¶ C. S. Beatitudinis et cetera mandata. et de homicidio. de oblatione. de adulterio. de oculo vel manu eructa. vocat nullo ad adulterium dimittit. de iuramentis. de oculis. de dente. omnem diligendos: de elemosinis.

M Ideno autem iesus turbas ascendit in montem: cum sedisset: accesserunt ad eum discipuli eius: et aperiens os suum docuit eos: dicens. Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum celorum. Beati miserescentes: quoniam ipsi consolabuntur. Beati qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur. Beati qui esuriunt et sitiunt iusticiam: quoniam ipsi saturabuntur. Beati misericordes: quoniam ipsi miserecoresque. Beati qui misericorditer deus videtur. Beati pacifici: quoniam filii dei vocabuntur. Beati qui persecutionem patiuntur: propter iusticiam: quoniam ipsorum est regnum celorum. Beati qui cum male dixerint vobis bonum: et percuterint vos: et dixerint: tu es malus aduersum vos: mercedem: propter me. Et audite et exultate: quoniam mercede vestra copiosa est in celis. Sic enim percutit vultum: propter eas quod fuerint ante vos. Vos estis filii terre: sicut filii auerunt in terra: sed nichil valeat ultra: nullum vestrum fortasse: columba ab hominibus. Vos estis filii mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita: neque abscondit lucernam: ponit eam super modios: sed super candelabrum: ut luceat omnibus: qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram hominibus: ut videatis opera vestra bona: et glorificetis patrem vestrum qui in celis est. Nolite putare quoniam ventis loquar: legem autem propter eas. Non veni solvere: sed adimplere. Amen quippe dico vobis: donec transierit celum et fraxura: nullus aperit vel non praeteribit a lege: donec omnia fiant. Qui ergo soluerit unum de mandatis istis minimis: et do cuerit sic hominem: vocabit in regno celorum: qui autem fecerit et docuerit: hic magnus vocabit in regno celorum. Dico autem vobis: qui noli abscondere iusticiam: sed scriba et perharis: eo quod non intrabit in regnum celorum. Audistis quod dictum est antiquo non occides: qui autem occiderit: reus erit iudicio. Ego autem dico vobis: qui quis si irascitur fratri suo: erit iudicatus. Qui autem dixerit fratri suo: racha: erit concilio. Qui autem dixerit: fatias: reus erit gebenne ignis. Si ergo offero munus tuum ad altare: et ibi recordat: fueris: qui frater tuus habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuum ante altare: et vade prius reconciliari fratri tuo: tunc venies offerre munus tuum. Non concitens aduersario tuo cito dum es cum eo in via: ne forte tradat te aduersarius iudici et tunc tradat te in ministrum: in carcerem mittaris. Amē dico vobis: eritis inde non credetis: da noui simi quia derant. Audistis quod dictum est antiquis: non mechaberis. Ego autem dico vobis: qui oio qui viderit mulierem ad concupiscendum eam: mechatus est

Mar. 1. a.
Luce. 4. c.
Joh. 6. a.

1. 10. f.

1. 10. f.

Luce. 6. c.

1. 10. f.

Luce. 6. d.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

1. 10. f.

infra. 18. 8.

eam in corde suo. ¶ oculus tu^s dexter scandaliz-
at: erue eum & pice ab eo. Et pedit em tibi ve-
l perat em membro tuo. ¶ totu corpus tuu
mittatur in gehēnā ignis. Et si dextera man^u tua
scandalizet te: abscide eam & pice ab ea te. Et
dicit em tibi vel perat em mēbro tuo. ¶ totum
corpus tuu erit in gehēnā. Dicit em alio. quicquid
dimiseris vtrove sua: det ei libellū repudiij. ¶ ego autē
dico vobis: qui olo q^o dimiseris uxore sua: excepta
fornicatione causa faciat ea mechari. Et q^o dimis-
sam duxerit adulterat. Iterū addit q^o dictum
est antiquis: non perurabie: reddes autē oīo iura-
menta tua. ¶ ego autē dico vobis: non iurare omnino
q^o cellā q^o thronus dei est: nec q^o terrā q^o cū-
delum est pedis ei^u. nec q^o hierosolymam q^o ius-
ta est magni regis. nec q^o caput tuū iuraueris:
tū oī potes nō capillū ab ei^u facere autē nianem.

Sit aut fermio vester: est enim non quod aut his abundanti est a malo est: Audistis q: dictam est oculi pio oculo: dente pio dente. Ego aut dico vobis non resiliere malos: sed si quis te percussit in dextra maxilla tua: pibe illi a altera. Et si quis vult te in iudicio contendere t tunicam tuam tollere: dimitte et spalliu: et quos te aggrauerit mille passus: pade cuncto et alia duo. Agui aut peti a te da et: et voleri manare a te ne avertat. Audistis q: dictu est: Diliges primu tuu: odio habebis inimicu tuu. Ego aut dico vobis: diligite inimicos vestros: benefice tibi q: oderut vos: et oiate p persequentibus t caluniantib: vos vt fristis filii pveitri qui in celo est: soli filii autri facti sup bonos et malos: et pluit sup iustos et iniustos. Si enim diligitis cos vos diligite: qm mercede habebitis. Nonne p publicani qd faciut: qm isti saluauerunt fratres suos tiam qm amplius faciut: Nonne et etnici bndi faciut: Nonne ergo vos pfecti sicut et pater vester celestis perfectus est.

CLX. Intro: letunij. de resurrexio i celu. lusc: b compote esse oculu: t no posse duob: dntis ferre: nec cogitandu de efca t vestimeto volantiu: agri t follicitudin diei.

nostrū sup̄biū fūit alē dā nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra sicut ⁊ nos dimittimus debi-
tibus nostris. Et ne nos inducas in tentationē
Sed libera nos a malo amen. Si enī dimiseritis
hominibus peccata eos dimitte ⁊ vobis pater vester
celestis delicta vestra. Si autē nō dimiseritis
hominibus nec pater vester dimittet vobis peccata
vestra. Cū autē leuitanus nolite fieri iuxta hypo-
critas. Et extermināti estis facies suas ⁊ parca-
bitis leuitanus. Amē dico vobis ⁊ qui receperit
mercedē suā. Cū autē cū leuita ⁊ iuge caput iū-
⁊ facit sua laua nec videatis hōib⁹ leuita ⁊ iuge
pari tui qui est iū absco: ⁊ pater tuus qui vider
in absco reddet tibi. Nolite thesaurizare vobis
thesauros in terra: vbi erugit tinea ⁊ demolitur ⁊
vbi fures effodiūt ⁊ furant. Thesaurizate autem
vobis thesauros in celo: vbi nec erugo nec tinea
demolitur: et vbi fures nō effodiūt nec furant. Cū
est thesaurus tuus ibi est ⁊ cor tuū. Lucerna co-
positi vultu est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit
simplex: totū corpus tuū lucidū erit. Si autē ocu-
lus tu⁹ fuerit nequior: totū corpus tuū tenebrosus
erit. Si ergo lumen quī in te est tenebitur: ipse
tenebit quāte erit? Nemo potest duob⁹ dñis ser-
uire. Aut erī vnum odio habebit ⁊ alterū dilige-
at vñū sustinebit ⁊ alterū p̄metnet. Itē potest
deo seruire ⁊ māmonē. Ideo dico vobis: noli-
cū sitis anime vestre quid manducetis: nec co-
pus vestro quid induamini. Nonne anima plus
est q̄ cōsa: corpus plus q̄ vestimentū? Respiciat
volatilla cū non ferant nec merāt: nec cōgre-
gat in horrea: et pater vester celestis pascit illa.
Nōne vōs magis pluri estis illis? Quis autē vult
perire cogitū potest addicere ad futurā suā co-
pitum vñū: Et vestimentū qd solliciti estis cō-
siderate illa agri quō crescit. Illi laborant neq̄-
nent. Dico autē vobis qm̄ nec salomon in oī gloria
sua cooperatus est sicut vñū ex istis. Si enī fenem
agri quid hodie est ⁊ cras in cybano mittit de-
sic velle. Et magis vōs modo dicē fideat. Nolite er-
go solliciti esse dicētes qd māducabim⁹: aut quid
bibem⁹: aut qd operiemur. Itec enī oīa gentes inq̄-
runt. Sed enī pater vester q̄ bis oī⁹ indigētia.
Querite ergo p̄mū regnū dei ⁊ iusticiā et ⁊ bec
oīa adiicientur vobis. Nolite ergo solliciti esse in
crastinū. Crastinū est vobis sollicit⁹ erit sup̄bi⁹.
Sufficit vobis malicia sua.

¶ **13. 8.** Non esse iudicā dē fessica et trade in
oculo. de margaritis ante porcos nō esse ponē-
das. petendū q̄rendū: pulsanum. de pseudo
pphetis: qd nō oīa qd dicit mīi dōficē irabit in
regnum celorum: de domo edificata sup̄a petrā
vbi arcam.

Allite iudicare et non iudicabimini: nolite condemnare et non condemini. In quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini et in qua mensura mēsiueritis emetietur vobis. Quod autem vides fecitum in oculo fratris tui: trābe in oculo tuo non vides. Aut quādo dicis fratri tuo: frater sine eysia fecisti de oculo tuo et ecce trābe es in oculo tuo. Hypocrita: elice primum trābe de oculo tuo: tūc videris eicere fecitū de oculo fratris tui. Nolite sciri

FIELD.

infra. 18. D.

成

Luce. 12. 8

Lucas

Luce. 12. c.
D

УСС.12.1.

Luc. 12. 10

1. Luce. 6 f.
 Rom. 1. 2.
 Mat. 4. c.
 Luce 6 f.

CHICAGO 4.

Def. 2.4.8

Der. 10. 9.

Lu.16.D.

100

Luce.19.b

—

Jaco.s.e

EXD. 21. C

Deut. 19. 5

Luc. 6.5

27

20

Lev. 19. c

Luc. 6, 6

Zucc. 6.6

8

Fig. 11.8

Mattheus

dare canibus: neq; mittatis margaritas vestras
 afi porcos ne forte conculeet eas pedib? suis: et ca:
 nea couertis diripiunt eas. Petite: et dabit vobis:
 querite et inuenietis: pulsate et aperiet vobis. Quid
 enim q; petiti accipitis: qui queritis inuenitis: et pulsan-
 ti apert. Aut quis e? qui vobis hoc qu? si petierit su?
 suus panem? et qd lapide porriget ei? Aut si piscem
 petierit: nunq; serpentem porriget ei? Si ergo vos
 cu litro malinositie bona data daret filijs vestris:
 qm magis pater vester q in celis est dabit bona
 petentib? ser? Quid ergo queritis vultis et faciant
 vobis doctores: et vos facite illis. Ille est enim lex et p
 pphete. Intrate per angustia porta: quia lata porta
 et spaciofa via est q; ducit ad perditionem: multi
 sunt q; intrant per ea. angusta porta et arcta via est
 que ducit ad vitam: et pauci sunt qui inueniunt eam.
 Attendite a fallis prophete q; veniunt ad vos in
 vestimentis ouium: intrinsec? aut sunt lupi rapaces.
 Et fructib? eor? cognoscetis eos. Nunq; d colligit
 de spinis vvas: aut de tribulis ficus? Sic oia ar-
 bor bona fruct? bonos facit: mala autem malos
 fruct? facit. N? pot aut arbor mala bonos fruct?
 facit: neq; arbor bona malos fruct? facere. Quid ap-
 bor q; no facit fructu bonu erit? et lign? mitte-
 rit: igit ex fructib? eor? cognoscetis eos. N? oia q; d
 cit michi dñe dñe intrabit in regnu celor? sed qui
 facit voluntate patris mei q in celis est: ipse intra-
 bit in regnu celor?. Multi dicent illa die: dñe do-
 mine n?ne in noie tuo pphetaui?: et in noie tuo
 demonia eiecim?: et in noie tuo virtutes multas
 fecim?: et tu? cos?ribere illis: qui nunq; noui vos? dñi
 sedite a me oia q; operamini iniquitate. Quid er-
 go q; audit vba mea hec et facit ea: assimilabit ei-
 ro sapienti q; edificauit domũ suã supra petra: et
 descendit pluuia: venerunt flumina: et flauerunt ve-
 ni: et irruerunt in domũ illi et non cecidit. Fundata
 em erat sup petra. Et oia q; audit verba mea hec
 et non facit ea: similis erit viro stulto q; edificauit
 domũ suã sup arenã: et descendit pluuia: et vene-
 runt flumina et flauerunt vbi: et irruerunt in domũ
 illi et cecidit: et fuit ruina ei? magna. Et factus est
 consummasset lesus verba hec admirabantur de
 sup doctrina ei?. Erat enim docens eos sicut po-
 testas habens: et n? sicut scribe eor? et pharisei.

¶ Descendens de monte leprosum mundat.
 puerũ cecurionis paraliticũ curat. foras petra
 sedib? liberat. De plurimis curatis: et scribe volẽ-
 ti se sequi dicit n? habere filiu p?lembi caput suũ
 reclinat. atq; vt al? reflecto patri cor porre sequa-
 tur precepit. In nau ei? dormientem excitat discipu-
 li et res?pitat sedare: et in terra geraseniorũ de-
 monia eiecit.

¶ Cum aut descendisset lesus de monte secu-
 de sunt eius turbe multe: et ecce leprosus ve-
 nens adorabat eum dicens. Dñe si vis
 potes me m?dare. Et extendens lesus
 manũ tetigit ei? dicens. volo mundare. Et cõfessu
 mundata est lepra ei?: et ait illi lesus. Nunc nemi-
 nizeris: sed vade ostende te sacerdoti: et offer man-
 tili quod precepit moyses in testamẽtu illi. **¶**
 Ait introuit capernaũ: accessit ad eũ centurio
 rogans eũ t dicens. Dñe puer me? iacet in domo

paraliticus et male torquet. Et ait illi lesus. Ego
 veniã t curabo eũ. Et respondit centurio ait. Do-
 mine: non sum dign? vt itres sub tecto meo: sed sum
 dic verbo et sanabit puer me?. Nam et ego sum
 sub potestate constitutus habeo sub me milites: et dñ
 co huc vade: et vadit: alio venit: venit: et seruo
 meo fac hoc: et facit. Audies aut lesus mirat? Et se-
 quib? le dixit. Amis domũ vobis: non licet iustis fide
 listis. Dico aut vobis q; m?lti ab oue et occidite ve-
 nient et recubent cu aia et ysaac et iacob in regno
 celor?. filij aut regni eiciantur in tenebras exteriores.
 Ibi erit iterus et stridor dentium. Et dixit lesus
 centurioni: vade et sicut credidisti fiat tibi. Et sa-
 natus est puer et illa hora. Et cu venisset lesus in
 domũ petri vidit socru ei? iacentem et febucitante
 et tetigit manũ ei? et dimisit eã febris: et surrexit et
 ministrabat eis. Et p?e aut facto obmiserit ei? mul-
 tes demonia habentes: et eiecit ab sp?s verbo: et
 oia male habentes curauit: vt aimpleret qd dñ
 ctum est per esaiã. propheta dicens. Ipse infirmita-
 tes nostras accepit et egrotantes nras portauit.
 Quidens aut lesus turbas multas circumstans disci-
 pulos ire et iras fructum. Et accedens vn? scriba
 ait illi. Magister sequar te quocunq; ieris. et volucres celi
 xit et lesus. Vulpes foueas habet: volucres celi
 nidios: filius autem hominis non habet vbi caput suũ re-
 clinet. Alius aut de discipulis ei? ait illi. Dñe per-
 mitte me p?mũ ire et sepelire patre meũ. Ipsi au-
 tem ait illi. Sequere me et dimitte mortuos sepelire
 mortuos suos. Et ascendente eo in nauicula:
 secuti sunt eũ discipuli ei? et ecce mot? magn? fa-
 ctus est in mari: et nauicula operiet fluctib?.
 Ipse vero dormiebat. et accesserunt ad eũ discipuli
 eius: et suscitauerunt eum dicentes. Hic filius
 nos perim?. Et dixit eis lesus. Quid timidi estis mo-
 dice fidei? Tũc surgens imperauit ventis et mari
 et facta est tranquillitas magna. Porro homines
 mirati sunt dicentes. Quales est dic q; vñt? mare
 obediunt ei? Et cu venisset lesus trans frẽs in re-
 gionẽ gerasenũ: et occurserunt ei duo habentes de-
 monia: de monumẽtis exierunt secum nimia et vi-
 nemo posset trahere per viã illi: ecce clamauerunt
 dicentes. Quid nobis t tibi tuis fili dei? Venisti
 huc a?i tps? torq;re nos. erat autem n? l?ge ab illis
 grex multor? porcor? pascẽs. Demones aut rogabant
 eũ dicens. Si ei?cis nos vincimur nos in gregẽ
 porcor?. Et ait illis. Ite. Et illi exierunt abierunt
 in porcos et ecce magno impetu abierunt totus greg
 p pieces in mare: et mortui sunt in aquis. Pasto-
 res aut fugerunt: venientes in ciuitate n?dica-
 runt hec oia: et de his q; demonia habuerat. Et ec-
 ce tota ciuitas erit obui lesu: vt iso cor rogabant
 eũ vt traheret a sinibus eorum.

¶ Cum aut paraliticus lectus fesset. Mattheum
 conuocat. ac phariseis murmurantibus de con-
 uito publicanorũ dicit non esse opus sanis me-
 dicum. discipulis iohannis interrogantibus qua-
 re non teiunarent discipuli eius. parabola pos-
 nit panni fissure et vt ris et vini. Aliam principis
 mortuum dum vadit suscitare mulierem a proflu-
 uio liberat. cecis oculi aperit. surdum et mu-
 tum demonium eiecit. et in principẽ demonio-
 rum id facere dicitur. **¶** Leprosulum nonum.

Luce. 11. b.
 Job. 16. f.
 Iaco. 1. a.

B
 tolle. 4. c.
 Luce. 6. e
 Luce. 13. e.

L
 Luce. 6. f.

supra. 3. c.
 Luce. 6. g.

D
 Psal. 6.
 Luce. 13. f.

Luce. 6. g.

Mar. 1. c.
 Luce. 1. g.
 et. 4. e.

B
 Mar. 1. d.
 Luce. 5. c.

Luce. 7. a.
 Job. 4. g.

B
 Luce. 7. b.

Luce. 7. a.

Mar. 1. c.
 Luce. 4. f.

Esaie. 53. a
 L

Luce. 9. g.

Mar. 4. d.
 Luce. 8. d.

D
 Mar. 5. a.
 Luce. 8. e.

Mar. 5. b.
 Luce. 8. e.

Mar. 1. a.
Luce. 5. d.
Ioh. 5. a.

E Ascendens Iesus in nauiculā transire
cauit: venit in ciuitate suā. Et ecce of-
ferbant ei paralitici iacentē in lecto
dicēdo aītes Iesus fide illos dixit para-
lytico. Conside Altremittunt tibi pēta tua. Et ec-
ce quidā de scribis dixerūt intra se. Ihesu blasphem-
at. Et cū uidisset Iesus cogitationes eorū dixit.
Et qd cogitatis mala in cordibz uestris. Quid
est factū? dixerūt dimittunt tibi pēta tua: an dixe-
re surge et ambula: tūc aītes Iesus qd illi? hoīs ha-
bet pēta in terra dimittent di pēta: tunc ait para-
lytico. Surge tolle lectū tuū et uade in domū tuā
Et surrexit abiit in domū suā. Videntes autē tur-
be timuerūt: gloriificauerunt deū qd edidit pote-
statē talē hoībz. Et cū transiret inde Iesus uidit
hoīem sedēte in teloneo: mattheū nōle. Et ait illi.
Seqrē me. Et surgens secut' est. Et factū est
discūdēte eo in domo: ecce multi publicāz et pec-
catorū uenientes discubebant cū iesu et discipu-
lis ei. Et uidēs eos pharisei dixerunt discipulis ei.
Quare cū publicāis et peccatoribz mādeat ma-
gis: et ueller? At Iesus audiens ait. Nō est opus
medico ualētibz sed male hībuz. Euntes autē
discite qd est mihi uolo et nō sacrificiū. Non est
ueni uocare iustos s; peccatores. Tunc accesserunt
ad eū discipuli iohānis dicētes. Quare nō et pha-
risei et ieiunant? frequēter: discipuli autē tui nō ieiun-
ant? Et ait illis Iesus. Nunqd possunt filii spir-
itus gl'ie cū illis est spiritus? Venient autē dico
ei auferet ab eis spiritus: tunc ieiunabūt. Almo
autē mittit cōmissūz panis rudis in uēstrimentū
uetus. Tollit em plenitudinē et a uēstrimento: et
peiora facit. Hec mittit uinū nouū in utres
ueteres. Aliqd rūpūt utres et uinū effundit: et
utres pereūt. Sed uinū nouū in utres novos mit-
tunt: ambo seruant. Ihesu illo loquēte ad eos:
ecce princeps uerus accessit et adorabat eū dicē.
Dñe: hīla mea modo defuncta est: sed ueni spon-
de manū tuā sup eū et uiuet. Et surgens Iesus seque-
bat eū et discipuli ei. Et ecce mulier q sanguinis
fluxū patiebatur duodecim annis accessit retro et te-
git simbulum uēstrimentū ei. Dicebat em intra se.
Si tetigerō tantū uēstrimentū ei saluus ero. At
Iesus puerus et uidēs qd dixit. Cōside hīla: fides
tua te salua fecit: salua facta est mulier ex illa ho-
ra. Et cū uenisset Iesus in domū pēctipio: uidistz
ibidēz et turbā tumultuantē dicebat. Recedite
nō ē ei mortua puella: s; dormit. Et deridebāt eū.
Et cū electa esset turbā: intrauit et tenuit manū ei
et dixit. Puella surge. Et surrexit puella et exiit fa-
ma hec in uersa trā illa: et transiēte Iesu de iude: secu-
ti sunt ei duo ceti clamantes et dicētes. Misere
nisi fili dñi. Cū autē uenisset domos accesserunt ad
eū cecidit: dixit ei Iesus. Quid dicit q hoc posuiz fa-
ceret uobis? Dixit ei et Aliq dñe. Tūc tetigit oculos
eorū dicēs. Sedz fide et uiam fiat uobis. Et apert
oculi eorū. Et cōminat' ē illis Iesus dicēs. Videte
ne qd sciat. Illi autē recessus diffamauerunt eū in
tota terra illa. Egressus autē illis ecce obtrulit
ei hoīem multū demoniū habentē: electo demo-
nio locū? est mar? et mirate sunt turbe dicētes.
Nūq apparuit sic in isrl. Pharisei autē dicebāt.
In pñcipe demonio possidet demones. Et circū-

bat Iesus omīa ciuitates et castella docens in syna-
gogis eorū et p'dicans euangeliz regnū: curans
omī languorē et omī infirmitatē. Videns autem
turbas misertus est eis: qd erant uetati et accip-
ere sciret oues nō habentes pastorem. Tunc dixit di-
scipulis suis. Misse quidē multa: opari autē
pauci. Rogate qd dñs misset et mittere operarios
in messē suū.

E C. S. Duodecim aplos p'mittit eūz of doctri-
na: et dicit q non uenit pacem mittere in terram
sed gladium.

E Cōuocatis duodecim discipulis suis
dedit illis p'prietatem spiritus: imūdoz et
eicerent eos et curarent omī languorē
et omī infirmitatē. Duodecim autē aplos
stoloz noluit habere. P'm' symō qui dicit petr'
et Andreas frater ei. Philippus et bartholom-
e' Jacobus iebedel et iohānes frater ei. Thomas
et mattheus publicāz. et Jacob' alphei et Ioda-
deus. Symon chanane' et Judas iscariotus: q
et tradidit eis. Ihsos duodecim misit Iesus p'prien-
tia eis et dicens. In u' gentiū ne abieritis: in ciuita-
tes s; maritimas: ne intraueritis: sed pot' ite ad
oues q perierūt dom' isrl. Euntes autē p'dicate
dicētes: qd appropinqd regnū celoz. Ihsos cu-
rat: moribz suscitare leprosos mandāt: demo-
nes eiicit. S; eis accipit: S; eis dicit. Nolite posside-
re: neq argētū neq pecuniā et ionis uos. Nō pe-
rā in uia neq duas tunicas neq calciamenta neq
p'gā. Dign' est em opari' cibo suo. In quāq ci-
uitate aut castellū intraueritis: interrogate qm
ea dign' sit: ibi manete donec exeat. Intran-
tes autē in domū salutate eā dicētes. Pax huic do-
mū: si liquid fuerit domus illa digna ueniet pax
v' sup eā. Si autē nō fuerit digna: pax reuertet
ad uos. Et qd q non receperit uos: neq audierit
sermōnes uestrōs: exeat uos foras de domo et ci-
uitate: excutite puluē de pedibz uestris. Amē
dico uobis: tolerabilis erit terre sodomoz. et
moireorum in die iudicij q illi ciuitati. Ecce ego
mitto uos sicut oues in medio lupoz. Estote er-
go prudentes sicut serpentes et simplices sicut co-
lumbę. Caute autē ab hominibz: tradent enim
uos in conciliū et in synagogis suis flagellabunt
uos: et ad p'edēs et ad reges ducenti. ppter me
in testimoniū illis et gentibz. Cum autēz tradet
uos nolite cogitare quomodo aut quid loquamini.
Dabitur enim uobis in illa hora quid loquamini.
Non enim estis uos qui loquimini sed spiritus p'ris
uestri qui loquit in uobis. Tradet autem frater
fratrem in moiem et pater filiz: et insurgent filij
in patres et moie eos afficiēt. Et eritis odio
omnibz hominibz ppter nomen meum. Qui autēz
perseuerauerit usq in finem: hic saluus erit. Cūz
autēz persequerit uos in ciuitate istā fugite in ali-
am. Amen dico uobis: nō psumabitis ciuitates
israel donec ueniat filius hominis. Non est discipu-
lus super magistrū: nec seruus super dñm suū.
Sufficit discipulo ut sit sicut magister ei: et seruo
sicut dñs ei. Si paterfamilias deest: debet uoca-
uerunt: et magis domestico eius. Hec ergo
mortis eob. Nihil em operitū quod nō reuelaret
et occultū quod non sciat. Quod dico uobis in te-

Marci.

Luce. 10.

Mar. 3. b.

ct. 6. a.

Luce. 9. a.

Mar. 3. b.

Luce. 6. c.

Marci. 6. b.

Luce. 9. a.

2. 10. b.

2. 10. b.

Luce. 10. a.

Mar. 6. b.

Luce. 10. a.

infra. 11. c.

Luce. 10. b.

Luce. 10. a.

Mar. 6. b.

Luce. 10. a.

infra. 11. c.

Luce. 10. b.

Luce. 10. a.

Mar. 13. b.

Luce. 12. b.

2. 21. c.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Luce. 12. b.

Mar. 2. c.

Luce. 5. f.

marci. 2. c.

2. 10. c.

infra. 11. a.

Mar. 2. c.

Luce. 5. f.

marci. 5. c.

Luce. 8. f.

Mar. 5. c.

Luce. 8. f.

Mar. 5. c.

marci. 5. d.

infra. 20. b.

marci. 7. b.

Luce. 11. b.

Luce. 13. e.

mic. 7. b.

Luce. 6. f.

10. 13. b.

marci. 4. c.

Luce. 8. c.

Matthews

uice.11. a

D

Dar.8. d.
uice.9. c

Luce.12. g

Luce.14. f
marci.8. d.
intra.16. d.
Luce.9. c.
et.17. g.
marci.10. e
Luce.10. c
Job.13. c.
et.14. c.
intra.18. a
marci.9. f

Luce.7. e.

B

Mal.3. a.
Mar.1. a.
Luce.7. d.

Luce.16. d

Luce.7. e

C

Luce.10. b.

D

Luce.10. b

Luce.10. b
Job.8. a.

Wile. 6. d.

marci.1. b.
Luce.6. a

1 reg.21. b.

Wile. 6. c.
Luce.6. a
marci.3. a.
Luce.6. b.

B
Job.1. g

Esai. 41. a.

supra. 6. d.
Luce.11. b.

nebis dicite in lumie: qđ in aure auditis: pđica
te sup recta. Et nolite timere eos qđ occidunt cor
pus: aliam aut nō possunt occidere. sed pon' nime
te es qđ pot' a aliam a corpus pđere in gebennam.
Nōne duo passera alle veniē? Et unus ex illis
nō cadet sup terrā sine pfe vestro. vti autē capilli
capitis oēs cōuerati sunt. Nolite et ego timere: mul
tis passcrib' meliores estis vos. Alii qđ cōfite
bit me corā hominib' cōfitebor: ego eum corā pfe
meo qui in celis est. Qui autē negauerit me corā
hominib' negabo: et ego eum corā pfe meo qđ in celis
est. Nolite arbitrari qđ venierim pacem mittere in
terrā. Nō veni pacē mittere s; gladiū. Veni ei se
parare hoīem a duersus psem suū: filiam a duer
sus matrē suā: nūti a duersus socrē suā: et limici
hōis domesticū eius. Qui amat psem aut matrem
plus qđ me nō est me dignus. Et qđ amat filiū aut
filia sup me nō est me dign'. et qđ nō accipit crucez
suā et sequit me nō est me dign'. Qui inuenit ani
mā suā perdit illā: et qui pderit aiām suā ppf me
inueniet eā. Qui recipit vni me recipit: et qđ me re
cipit recipit et qui me misit. Qui recipit pphētā
in nōle pphete: mercedez pphete accipiet. Et qđ
recipit iustū in nōle iusti mercedez iusti accipiet.
Et qui cūqđ potū dederit vni ex minimis istis: ca
licē a; frigide tñ in nōle discipuli. Amen dico vo
bis nō perdet mercedē suā.

¶ C. B. Iohānes de carcere ad iesum: et iesus de
iobāne ad turbas loquitur: atqđ increpat ciuitates qđ
pniam nō egerūt. cōfessio iesu ad psem: et iugū do
mini leue esse.

¶ T factū est cū summasset iesus pscip
ulis duodeci discipulis suis: tñsist' ide
ut doceret et pđicaret in ciuitatib' eoz.
Iohānes aut eum audisset in vinculis
opa xpi mittere duos de discipulis suis ait illi. Tu
es qđ venturus es an alius expectam? Et rñdens
iesus ait illis. Euntēs renūciae iobāni qđ audist'
euidistis. Et cecident: claudū ambulā: leprosi mū
dant' sardi audiant: mortui resurgunt: pauperes
euāgelizant: et beati est qđ nō fuerit scan dalisatus
in me. Illis autē abeuntib' cepit iesus dicere ad
turbas de iobāne. Quid estis in deserto videre?
Iherūdinē vento agitatū? Sed qđ existis videre
Iherūm mōlīb' vestri? Ecce qđ mollibus vestiant
in domib' regū suū. Sed qđ existis viderē? Pro
phetā: et itā dico vobis: plus qđ pphētā. Hic est
ei de quo scriptū est. Ecce ego mitto angelū meū
ai faciem tuā: qui pparabit viā tuā a nte. Amen
dico vobis: nō surrexit iter natos mulierū maior
iobāne baptista. Alii autē minores est in regno ce
lorū: maior est illis. B. Dieb' autē iobāne baptiste
vltū nūc regnū celoz vim patit: violenti rapiūt
illud. Et nūc est pphete: et lex vltū ad iobāne pro
phetā uerunt: et uultis recipere ipse est hēpā qđ
vctur' est. Qui habet aures audire audiat. Qui
autē similē est imabo gñationē istā: B. Sicut est pue
ri sedentib' in foro qui clamātēs coequilib' p
cunt. Ecce nūc vobis et nō salutate: lamētāum?
et nō plangitis. Venit ei iobānes neqđ mādūcā
neqđ bibē: et dicit demoni vti. Vtū filiū hōis mādūcā
neqđ bibē: et dicit. Ecce dō vinar et potatorū
nūc publicānoz et pēdōz amicis. Et iustificata est

sapia a filijs suis. Tunc cepit exprobare ciuitati
bus in quib' sumt facie plurime virtutes ei' qđ
nō essent penitētiā. Et tibi corozab: vbi bethsal
daui: si in tyro et sydone facie essent frutes qđ fac
te sunt in vobis: vltū in cilicio et cinere penitētiā
egissent. Vtū dico vobis tyro et sydon remissi
us erit in die iudicii qđ vobis: et ty caparnaū: nū
quid vltū in celū exaltaberis: vltū in infernū de
scendes. Qui si in sodomis facie fuissent frutes qđ
facie sunt in te: totū mansissent vltū in hanc diem
Vtū dico vobis qđ terre sodomoz remissi
us erit in die iudicii qđ tibi. In illo tpe rñdens iesus
dixit. Cōstitebo tibi par dñe celū et terre: qđ abscō
disti hēc a sapiētib' et pūdtētib' et reuelasti ea
puib'. Ita pť qđ si placitū fuit a nte. B. Ita mibi
tradita sunt a pfe meo: Et nemo nouit filiū nisi p
neqđ psem qđ nouit nisi fili' et qui voluerit fili' re
uelare. Venite ad me omēs qđ laboratis et onerati
estis et ego reficiā vos. Tollite iugū meū sup vos
et dicite a me qđ mitto sum et pulis cōdēt: iuue
tis requiē labas vris. Iugū meū suauē est: et
onus meū leue.

¶ C. B. Discipuli spicas vellunt: manū aridā sa
nat: hoīem a demonio: cecū et mutū curat. et in p
cipe demonioz id facere opinatēs destruit: p
prieis signū petentib' ione et niniua p signū tra
dit: et matrē et frēos spernit.

¶ In illo tpe abiit iesus per sata sabbato:
discipuli autē eius esurientes ceperūt
vellere spicas et manducare. Pharisei
autē vidētes dixerunt ei. Ecce discipuli
tui faciunt qđ nō licet eis facere sabbatis. Et ille
dixit eis. Non legisit quid fecerit dauid qđ ille
fuit et qđ eo erant quō inuairit in domū dei et p
neqđ ppositionis comedidit quos nō licebat eis edere
et neqđ hīs qđ cū eo erāt nisi solis facē donb? Aut
nō legisit in lege qđ sabbatis sacerdotēs in tēplo
sabbatū violāt et sine crimie sunt? Dico aut vobis
qđ tēplo maior est hic. Si autē sciretis qđ est mīaz
volo et nō sacrificiū: nūqđ pdenassetis innocētēs.
Dñs enī est fili' hōis etiā sabbati. Et cū inde trā
sisset venit in synagoga eoz. Et ecce hō manū ha
bens aridā et inrogabāt eū dicētēs. Si licet sab
bato curare? et accusauerit eum. Ipse aut dixit il
lis. Quis erit eis vobis homo qui habeat oīē vñā
et si ceciderit hēc sabbatum in foueas: nōne tenebit
et leuabit eā? Quāto magis melior est homo oue.
Itaqđ licet sabbato beneficare. Tunc ait homi
li. Et tēde manū tuam. Et extendit: restituta est
sanitata sicut altera. Et euntēs autem pharisei cō
ciliū faciebant a duersus eum: quomō pderent
ei. Iesus autē sciens recessit idē: secuti sunt eū
multi: et curauit eos oēs. Et pcepit eis ne manife
stum eum facerent: et adimplere quod dictū est
per esaiām pphētā dicentem. Ecce puer meus
quem elegi dilectus meus in quo bene cōplacuit
anime mee. Pōnā spiritū meū super eū: iudiciū
genib' nūciabit. Non cōtēderit neqđ clamabit
neqđ audiet aliqđ in plateā vocem eius. Iherū
dinem quāssat nō confringeret: et lignū fumi gū
no nō extingueret: donec efficiat a viciuam iudici
um: et in nōmie eius gētes sperabunt. Tunc obla
tus est ei demoniū habens cecus et mutus et cura

marci. 3. c
Luce. 11. b
Mar. 3. c
Luce. 11. b.

ult eū ita vt loqret̃ r videret. Et ſtupēbāt oēs tur
be r dicebāt. Numqd̃ hic eſt fili⁹ dauid? p̃phariel
aũt audietes dixerūt. Hic nō eſcit demoneo niſi
in beelzebub p̃cipite demonioꝝ. Jeſus aũt ſciens
cogitationes eoꝝ dixit eis. Om̃e regnū diuſus cō
tra ſe deſolabit: oīs ciuitas vel dom⁹ diuiſa con
tra ſe non ſtabit. Et ſi ſathanas ſathanā eiciat ad
uerſus ſe diuſus eſt: quō ſi habet regnū ei⁹? Et ſi
ego in beelzebub eiciō demones: niſi vñ in quo
eiciunt? Ideo ipſi iudices vñ erunt. Si aũt ego
in ſpū dei eiciō demones: igi⁹ peruenit in vos re
gnū dei. Quod pōt qđc inſtrare in domū ſoꝝ
r vaſa ei⁹? diripere: niſi pū⁹ alligauerit fouem? Et
tunc domū illi⁹ diripiat. Quī nō eſt mecū contra
meſt: r qui nō cōgregat meū: ſpargit. Ideo dico
vobis: om̃e pccm̃ r blaſphemia remittet̃ homi
bus p̃p̃s aũt blaſphemie nō remittet̃. Et qđcūq̃
dixerit verbū cōtra filiū hoīs: remittet̃ ei: qui aũt
dixerit p̃tra ſpūritū ſcī: nō remittet̃ ei: neq; i hoc
ſeculo neq; in futuro. Aut facite arborē bonā r
fructū ei⁹ bonū: aut facite arborē malā r fructum
ei⁹ malū. Siquidē ex fructu arboris agnoſcit. Pro
genies viperarū quōd poteſtis bona loqui: cū ſitis
mali. Et abundātia em̃ cordis oſ loquit̃. Bonus
hō de bono theſauro p̃fert bona. Et malus hō de
malo theſauro p̃fert mala. Dico autem vobis qm̃
om̃e verbū octulom̃ qđ locuti fuerit homines red
det rationē de eo in die iudicii. Et verbi⁹ em̃ tu
ſo iuſtificaberis: ex vbi⁹ tuo p̃denaberis. Tūc
riderunt ei quidā de ſcribis r p̃phariſeis: dicētes.
Magiſter volumus ea tē ſignū videre. Qui reſpō
dens ait illis. Gñatio mala r adultera ſignū q̃rit:
r ſignū nō dabit̃ ei niſi ſignū iſne p̃phete. Sicut
enī fuit ionas in ventre ceti trib⁹ dieb⁹ r trib⁹ no
ctib⁹: ſic erit fili⁹ hoīs in corde terre trib⁹ dieb⁹ r
trib⁹ noctib⁹. Vñ n̄n̄tūre ſurgent in iudicio gñ
atione iſta: p̃denabūt eā: qđ penitentia egerit
in p̃dicatione iſone. Et ecce plus qđ ſona hic. Regi
na auſtri ſurgit in iudicio cū gñatione iſta: r p̃de
nabit eā qđ venit a ſinib⁹ terre audire ſapiām ſa
lomoniē. Et ecce plus qđ ſalomon hic. Cū aũt im
mūdo ſpūs extierit ad hōle ābular p̃loca arida
q̃rens requiē r nō inuenit. Tunc dicit. Reuertar
in domū meā vnde exiui. Et veniēs inuenit eā va
cantē ſcopio mundaſa r onata. Tūc vadit r aſſu
mit ſeptē alios ſpūs ſecū nequiores cū r intrātes
hñant ibi: r ſiūt nouiſſima hoīs illi⁹ petioſa puoi
b⁹. Sic erit r gñatio buic p̃cipie. Adhuc eo lo
quēte ad turbas: ecce maſ ei⁹ r fr̃es ſtabant ſoꝝ
querentes loqui ei. Dixit aũt ei quidā. Ecce maſ
tuas fr̃es tui ſoꝝ ſtāt q̃retes te. At ipſe rñdēs dī
centi ſibi ait. Quē eſt mater mea: qđ ſiūt fratres
mei? Et extendens manū in diſcipulos ſuos dixit.
Ecce m̃i mei r fr̃es mei. Quicūq̃ em̃ fecerit vo
luntatē p̃ris mei qđ in celis eſt: ipſe m̃i frater ſo
roi r mater eſt.

¶ C. S. Sedēs i nauicula ieſus turbis pabolae
exponit: id eſt ſeminātis ſe mē centefimū ſexageſi
mū r triciefimū de zizania r tritico r grano ſyna
pis: a ſermētō abſcōdato in farina: r exoluit diſci
pulis parabolae zizaniol. pabolae de theſauro
in agro: r bona margarita. De r̃bete i mare miſſo.
p̃phetā in patria ſua ſine honore eſſe.

xii

In illo die exiens ieſus de domo ſede
bat ſecus mare. Et cōgregate ſunt ad
eū turbe multae: ita vt in nauicula aſcē
dens ſederet: r oīs turba ſtabat in litto
rez: locut⁹ eſt eis multa in parabolis dicens. Et
ecce exiit qđ ſemiat ſciare ſemen ſuū. Et dū ſciet: que
dā ceciderunt ſecus viā: r venerunt volucres celū
r comederūt ea. Alia aũt ceciderūt in petroſa: vbi
nō habebāt terrā multā: r cōtinuo exorta ſunt: qđ
nō habebāt altitudinē terre. Sole aut̃ orto eue
runt: r qđ nō habebant radicē auerunt. Alia
aũt ceciderunt in ſpinas: r creuerunt ſpinc: r ſuf
focarunt ea. Alia aũt ceciderūt in terrā bonā:
r dabant fructū: aliud centefimū: aliud ſexageſi
mū: aliud triciefimū. Qui habet aures audiet̃: au
diat. Et accēdēs diſcipuli dixerūt ei. Quare in
parabolis loq̃ris eis? Quia rñdēs ait illis. Quia vo
bis datū eſt noſſe miſterium regni celoꝝ: illis aũt
nō eſt datū. Qui em̃ habet dabit ei: r abundabit:
qđ aũt nō habet: r qđ habet auferet ab eo. Ideo i
pabolis loquor eis: qđ vides nō vident: r audie
res nō audiunt: neq; intelligunt: vt ad iſta ei⁹ in
pioſophia eſate dicentes. Auditū audietis: r non
intelligetis: videntes videbitis: r non videbitis.
Incaſſatum eſt enim cor populi huius: r aurib⁹
grauter audierūt: r oculos ſuos clauſerūt neq̃
dō videant oculis: auribus audiant: r corde in
telligant: r cōuertant r ſanem eos. Vñ eſt aũt bñ
oculi qđ vident: aures veſtre qđ audiunt. Amen
quippe dico vobis: qui multi p̃phete r iuſti cupie
runt videre qđ videns r nō viderunt: r audire que
auditis r nō audierunt. Vos qđ audite parabolās
ſeminātis. Vbi qđ audir verbū regni nō intelligit
venit malus r rapit qđ ſeminat⁹ eſt in corde ei⁹:
hic eſt qui ſecus viā ſeminar⁹ eſt. Vñ aũt ſup
petroſa ſeminar⁹ eſt: hic eſt qui verbū audir r con
tinuo cō gaudio accipit illud. Nō habet aũt in ſe
radicē ſed eſt tēporalis. Facta aũt tribulatione
r p̃ſecutione: ppter verbū cōtinuo ſcandalizaf.
Qui aũt ſemiat⁹ eſt in ſpinis: hic eſt qui verbū
dei audir: r ſollicitudo ſeculi iſtus r fallacia diu
tiarū ſuffocant verbum: r ſine fructu eſſicit. Qui ve
ro in terra bonaz ſeminar⁹ eſt: hic eſt qui audir
verbū r intelligit r fructū afferit: r facit aliud
quē centefimū: aliud aũt ſexageſimū: aliud vero
triciefimū. Aliam parabolā poſuit illis dicens.
Simile factū eſt regnū celoꝝ homini qui ſemina
uit bonū ſemen in agro ſuo. Cum aũt dormirēt
homines: venit inimicus eius: r ſup̃ſeminavit ſi
zania in medio tritici r abijt. Cum aũt creuiſſet
herba r fructus ſeciſſet: tunc apparuerunt r ziza
nia. Accedentes aut̃ ſerui patrisfamilias: dixē
runt ei. Dñe: nōne bonū ſemen ſeminat⁹ in agro
tuo? Vnde ergo habet zizania? Et ait illis. Inim
icus homo hoc fecit. Serui aut̃ em̃ dixerunt ei.
Quomodo r colligim⁹ ea? Et ait. Nō. Ne ſoute col
ligentes zizania eradictio ſim⁹ r tritici. Simite
vras creſcere vñq; ad meſſem: in tpe meſſis bi
cā meſſos? Colligite p̃mū zizania r aligatē ea
in ſacculos: ad cōburendū: tritici aũt cōgrega
te in horreum meum. Aliam parabolām pio
poſuit eis dicens. Siſe eſt regnū celoꝝ: grano ſyna
pis: qđ accipiens homo ſeminauit in agro ſuo: qđ

A
Mar. 4. a.
Luce. 8. a.
Luce. 8. a.

B

Mar. 4. b.
Luce. 8. b.
Luce. 8. c.
Mar. 4. c.

Eſa. 6. c.
Mar. 4. b
Luce. 8. b
Job. 12. f.
Act. 18. f.
Luce. 10. d

C

marci. 4. b
Luce. 8. b.

Mar. 4. c

D

marci. 4. c.
Luce. 13. d.

¶ 14

Matheus

minimū quidē est olus semibus. Cū autē creuerit: maius est olus olentē: et sit arbor: ita ut volu-
ritas celi veniat et habitent in ramis ei⁹. **Alia pa-**
rabolā locutus est eis. Sise est regnū celoz⁹ fer-
mento qđ acceptū mulier abscondit in farine satis-
trib⁹: donec fermentatus est totū. **Ihec ola locut⁹**
est iesus in 3 parabolis ad turbas et sine parabolis
nō loq̄bas eis ut ipseret qđ dicitur eis p pphēas
dicens. **Apertū in parabolis os meū: et cruciabo**
abscondita a cōstitutiōe mūdi. Tunc dimissis tur-
bis venit in domū et accessit ad eū discipuli ei⁹
dicētes. **Ediffere nobis parabolā 3⁹ zianio p agri.**
Qui rēdēdo ait. **Qui semiat bonū semen est fili⁹**
hōis. **Agri autē est mūdus.** Bonū vero semen: hi
sunt filij regnū 3⁹ ziania aut filij sunt nequī. **Inimi-**
cus autē qui seminavit ea: est dyabol⁹. **Messis ve-**
ro p̄summatiō secali est. **Messiores autē angeli sūt**
Sicut ē colligunt 3⁹ ziania: et igni cōbūunt. Sic erit
in cōsummatiōe isch. **Dicitur ē filij hōis āgeios**
suos et colligent de regno ei⁹ ola scandala: et eos
qđ faciunt iniquitatē: mittent eos in caminū ignis.
Ibi erit sterus et stridor dentū. Tunc iust⁹ fulge-
bit sicut sol in regno p̄ia eoz⁹. **Qui habet aures**
audiendi audiat. **Sise est regnū celoz⁹ thesau-**
ro absconditū in agro: quē qui inuenit hō abscondit:
pro gaudio illi⁹ vadit et vendit vniuersa qđ habet
et emit agrū illū. **Itēp simile est regnū celoz⁹ hōi**
negociatori: qđrent bonas margaritas. **Inuenta**
autē vna p̄ciosa margarita abiit et vendidit ola qđ ha-
luit et emit ea. **Itēp simile est regnū celoz⁹ fage-**
ne misse in mare et ex eis genere p̄ciosa cōgregant⁹
quā cū plera esset educentes et secus litus sedē
tes elegerunt bonos in vasculas aut foras mi-
serunt. **Sic erit in p̄summatiōe isch.** **Eribunt an-**
geli et separabunt malos de medio iustoz⁹: et mit-
tent eos in caminū ignis. **Ibi erit sterus et stridor**
dentū. **In eis sitis hōis.** **Dicitur ei: enī ait il-**
li. **3 deo ois scriba doctus i regnū celoz⁹ similis**
est homini p̄familias qui p̄fert de thesauro suo
nona et vetera. **Et factū est euz⁹ consummasset ie-**
sus pabolā istā: et transiit idē. **Et veniens i patriā**
sua docebat eos in synagoga eoz⁹: ita ut mirarēt
et dicerēt. **Unde hui⁹ sapia hōis et virtuos⁹.** **Hōne**
hic est fabi fili⁹. **Hōne m̄r ei⁹ dicit marīa et frēs**
ei⁹ iacob et ioseph et symō et iudās et sorores ei⁹
nōne oēs apud nos sunt. **Unde qđ huic ola istar⁹ et**
scandalizabant in eo. **Iesus autē dixit eis.** **Nō est**
pphēta sine honore nisi in patria sua et in domo sua
Et nō fecit ibi virtutes multas ppter increduli-
tatem illorū.

¶ C. S. De iohā capite in discō: et quib⁹ panib⁹
duob⁹ piscib⁹ in quib⁹ milia viroz⁹. **Iesus supra**
mare ābulat et petr⁹ mergentē appōndit: et in fra-
gēfari multos āgros curat.

¶ Illo ipse auduit herodes tetrarcha
famā iesu: et ait pueris suis. **Hic est io-**
hānes baptista opant in eo. **Herodes ei**
tenuit iohēm et alligauit ei⁹: posuit in carcerē p
ppter herodiadē vxorē fratris sui. **Dicebat ei illi**
herodes. **Nō licet tibi habere eā.** **Et volens illū occi-**
dere timuit p̄p̄m: qđ sicut pphēa euz⁹ habebant
Dicit autē natus herodis saluati filia herodiadis

in medio: et placuit herodi. **Unde euz⁹ iuramento**
pollicitus est ei dare quodcūq⁹ postulasset ab eo.
Et illa p̄monita a m̄re sua. **Da mihi in qđ hic est rex**
pp̄ter iurandū: ppter eos qđ pariter recubē-
bant iussit dari. **Missus et decollauit iohēm i car-**
ere. **Et allat⁹ est caput ei⁹ in discō: dat⁹ est puel-**
le: et illa attulit m̄r sui. **Et accedentes discipuli ei⁹**
tulerūt corpus ei⁹ et sepelierūt illud: et venientes
nūciauerūt iesu. **Quōd cū audisset iesus secessit inde**
in nauiculā in locū deserti seorsum. **Et cū audis-**
sent turbe secute sūt euz⁹ pedesres de ciuitatib⁹. **Et**
extiens vidit turbā multa: et misert⁹ est eis: et cura-
uit languidos eo p. **Uelpe autē facto accessit ad**
eū discipuli ei⁹ dicētes. **Desert⁹ est loc⁹ et hōia i-**
sterit: dimitte turbas ut cuntes in castella emāt
sibi escas. **Iesus autē dixit eis.** **Nō habent necesse**
tre: date illis vos mādūcare. **Respondit ei.** **Nō ha-**
bem⁹ hic nisi qñq⁹ panes et duos pisces. **Qui ait**
eis. **Asserte mihi illos hūc.** **Et cū iussisset turbam**
discubere sup fenū: acceptis qñq⁹ panibus et duo-
b⁹ piscib⁹: aspiciens in celū bñdixit et fregit et dedit
discipulis panes: discipuli autē turbas. **Et manda-**
cauerunt oēs et saturati sunt. **Et tulerunt reliq̄as**
duodecim cōphlos et fragmento p̄ plenos. **Manda-**
cantiū autē fuit numerus quib⁹ milia viroz⁹: et ecce-
p̄is mulierib⁹ et paruulib⁹. **Et statim cōphli disci-**
pulos ascendere in nauiculā: et pcedere ei trans
fretū donec dimitteret turbas. **Et dimissa turba**
ascendit in montē solus ipse. **Uelpe autē facto**
solus erat ibi. **Nauicula autē in medio mari iacta:**
bat fluctib⁹. **Et erāt cōtrari⁹ vētus.** **Quarta autē**
vigilia noctis venit ad eos ambulā supia mare
et videntes eū supia mare ābulantē: turbati sūt
dicētes: quā fantasia est. **Et ppe timore clamaueūt**
Statim iesus locut⁹ est eis dicens. **Abete fidu-**
ciā: ego sum: nolite timere. **Respondens autē petrus**
dixit. **Domine si tu es iohēs me venire ad te super**
aquas. **At ipse ait.** **Veni.** **Et descendens petrus**
de nauicula ābulabat sup aquā ut veniret ad iesu-
sum. **Videns vero ventū valdū timuit.** **Et cū ce-**
pisset mergi clamauit dicens. **Domine salu me fac.**
Et cōtinuo iesus extendens manū appōndit ei⁹ et ait
illi. **Moderē fidei quare dubitasti.** **Et cū ascē-**
disset in nauiculā cessauit ventus. **Qui autē in na-**
uicula erant: venerunt et adorauerūt ei⁹ dicentes
Verē filius dei es. **Et cū transiret assent venerūt**
in terrā genesar. **Et cū cognouissent ei⁹ viri locū**
illius: miserūt in vniuersam regiōē illā: et obtulerūt
ei oēs male hñtes: et rogabant eū ut vbi semel
vestimentū eius tangerent. **Et quicūq⁹ tangeret**
salui facti sunt.

¶ C. S. De manib⁹ lauādis. **8 hōis qđ de ore exel-**
git et cōinānt nō qđ intrāt in hōem. **Filiā mulieris sy-**
ropp̄nissē a demonio curat: secus mare galilee
claudos: cecos: et multos sanatos. **De sepe panib⁹ et**
paucis piscib⁹: quattuor: milia hōim satiat. **¶ xv.**

¶ **Unc accessit ad eū ab hierosolymis**
scribe et pharisēi dicētes. **Quare dicit:**
puli tui trasgredis tradidisti senioz⁹.
¶ **Nō em lauā man⁹ suas cū panē mādū**
cāt. **Ipse autē rēdēs ait illis.** **Quare vros trasgre-**
dunt mādāt dē ppter traditionē vestrā. **¶**

B
Mar. 6. d.

Ruce. 9. b
loh. 6. a.

Mar. 6. f.
Ruce. 9. b
loh. 6. a.

marc. 6. f

Ruce. 5. e
loh. 9. b.
Mar. 6. g.

D

Mar. 6. g
Ruce. 5. d

A
Mar. 7. b.

Ruce. 13. d
marc. 4. d

psal. 77.

Apo. 14. b
f

infra. 22. b.
2. 5. c.

marc. 6. a
Ruce. 4. c
loh. 4. f
Mar. 6. a
Ruce. 10. d
loh. 6. c.
marc. 6. a.
Ruce. 4. d.
loh. 4. f.

marc. 6. b.
Ruce. 9. d
marc. 6. c
Ruce. 3. d

Exo. 10. b
Deut. 1. b
Mat. 7. b.

Eccl. 29. b.

B

Luce. 6. f
Mat. 6. c

C

Luce. 19. b

Mat. 7. c.

Mat. 8. a.

D

Mat. 8. a.

de? dicit. Honora psem et msem: et q maledixerit
pfr vt msi mouet mouat. Hos aut dicit: qdus
dixerit pfr vt msi mun? qdus est et ex tibi p-
derit: et no honouificabit psem suu aut msem suaz
et irritu fecit illi mandatu dei ppf traditiones ve-
stra. ppocrite bene pphetauit de vobis elias
dicens. Populi? bicabulis me honoraui: coi aut eo
ru loge est a me. Sine ea aut colunt me docentes
doctrinas: et madata homi. Et p uocatis ad se tar-
bis dicit eis. Audite et intelligite. Non qd intrat in
eos coingnat hoies qd quod pcedit ex ore hoc co-
inquinat homine. Tunc accedentes discipuli eius
dixerunt ei. Scis q? pharisei audito verbo hoc scia
dalsati sunt. At ille respondens ait. Ois platiro
qua no platiat pfr meum celestia eradicabit. Si-
nite illos celi sunt: duces cecop. Ecus aut si ce-
co bucatu pfer ambo in fouea cadut. Ahndeo au
petrus dicit ei. Diffidere nobis parabolis istis. At
ille dicit. Adhuc et vos sine intellectu estis. Non in-
telligitis q? qd in ostraui ventre vadit et in secel-
sum emittit. Huc aures pcedunt de ore de corde
exiunt: et ea coingnat hominem. De corde em
exiunt cogitationes male: homicidia: adulteria: forni-
cationes: furta: falsa testimonio: blasphemie. Hec
sunt q coingnat hominem. No lotus aut manib? ma-
ducare no coingnat hoies. Et egressus ide iesus
secessit in pres tyri et sydonie. Et ecce mulier cha-
nanea a sinib? illis egressa clamauit dicens ei. Mis-
serere mei pse fili dauid: filia mea male a demo-
nibus veras. Qui no rñdit ei verbu. Et accedentes
discipuli ei? rogabant eu dicentes. Dimitte ea: q
clamat post nos. Ipse aut rñdens ait. Non sum
missus nisi ad oues q perierunt homi. Iste At illa
venit et adorauit eu dicens. Dñe a diuina me. Qui
rñdens ait. Non est bonu fumere panes filio: et
mittere canib?. At illa dixit. Eñ dñe. Hic et cateli
edunt de micis q cadunt de mensa dñop suop.
Tunc rñdens iesus ait illi. Mulier magna est fi-
des tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius
ex illa hora. Et cum transisset inde iesus venit sec-
mare galilee: et accedens in monte sedebat ibi. Et
accesserunt ad eu turbe multe hñtes secus vias:
cecos: claudos: debiles: et alios multos: et piecit
eos ad pedes ei: et curaui eos: et turbe mira-
rent: videntes mutos loquētes: claudos ambulantes:
cecos videntes: et magnificabant deus israel.
Iesus aut cōuocatis discipulis suis: dixit. Mis-
seroi turbe q triduo iam psequerit me: et no ha-
bent qd manducare. Et dimittite eos letunos no lo-
me deficiat in via. Et dicit ei discipuli. Unde q
nobis in deserto panes istos et satiem? turba
rñt: Et ait illis iesus. Quot habetis panes? Et
illi dixerunt. Septem: et paucos pisciculos. Et pre-
cepit turbe vt discurrerent sup terrā. Et accepit
septem panes et pisces: et gratias agens fregit et dedit
discipulis: et discipuli de grauo ppo. Et comed-
erunt omes: et saturati sunt. Et qd sup fluit de frag-
mento tulerunt septē saccos plenos. Erant au-
tē q manducauerunt: quattuor milia homi: extra
paruos et mulier eo. Et dimissa turba ascendit i
naui: et venit in fines magedan.
Et c. Designo iōne pphete. de fermēto phari-
seop. de epatu petri qui increpat. ac dicit crucez

sua tollere debere vñquēq? qd veli dñm sequetur
dicit no visuros quosdā mouet donec videat filiu
hols in regno venire.

Et accesserunt ad euz pharisei et saducei
et rñtantes: roganētes eu vt signū de ce-
lo ostēderet eis. At ille rñdens ait illis.
Facto vespere dicitis: et nūc erit: rubi-
cundū est enim celū. Et mane hodie et pñas: ruti-
lat enim ruti celū. Faciem qd celū diuicabit: nostis
signa aut tempus? no poretis. Generatio mala et
adultera signū qrit et signū nō dabit ei nisi signū
iōne pphete. Et rñt: illi abier. Et cū venissent
discipuli eius: trans frētū oblixi sunt panes acci-
pere. Qui dixit illis. Intuemini et caute et ferme
to phariseos et saduceos. Et illi cogitabant iter
se dicentes. Quia panes nō accepimus. Sciens au-
tē iesus dixit. Quid cogitatis inter vos modice fi-
dei: q panes nō habetis? Non dū intelligitis neq?
reco: damini quos panis et quos milia hoim: et
quot copiosos sumpsistis? Neq? se pte panis q
tuos milia hoim: et quot sporsos sumpsistis. Quare
nō intelligitis: q nō de pane dñi vobis: caue-
te a fermento phariseos et saduceos. Tunc stelle
xerunt: q nō dixerit canēdū a fermento panis sed
a doctrina phariseos et saduceos. Venit aut tē
in partes cesare philippi et inq rogabat discipu-
los suos dicens. Quid dicunt hoies esse filiū hoim?
At illi dixerūt. Alii iohēm baptistā. Alii aut helyā
alii vero hieremā: aut vnū ex pphetis. Dicit illi
iesus. Vos aut quē me esse dicatis? Ahndeo symō
p? dixit. Tu es xps fili dñi viui. Ahndeo autē
iesus dixit ei. Beat? es symon bariona: q caro et
sanguis nō reuelauit nobis pf me? q in celis est
Et ego dico tibi: q tu es petrus: et sup hanc petram
edificabo ecclesiam meā: et porte inferi nō pualedit
aduersus eā. Et tibi dabo clauēs regni celoz. Et
qd cūq? ligaueris sup terrā: erit ligatū et in celis: et
qd cūq? solueris sup terrā: erit solutū et in celis.
Tunc precepit discipulis suis vt nemini dicerent:
q ipse esset iesus xps. Et inde cepit iesus ostēdere
discipulis suis: qd opoteret eis ire hierosolimā: et
multa pati a senioib? et scribis et phariseis sacer-
dotib? et occideri: tertia die resurgere. Et assensum
esset petrus? cepit increpare illū dicēs. Absit a te dñe
nō erit tibi hoc. Qui cōuersus dixit petro. Hade
post me sathana: et cādanū eo michi: q nō sapis
ea qd dei filiū qd hōm. Sic iesus dixit discipul
suis. Si qvult post me venire abneget semetip-
sū et tollat crucē suaz et sequat me. Qui enī voluerit
alam suā saluā facere pder eā. Qui aut pderit
alam suā ppf me: uiuet et. Quid enim pderit hōi
si vniuersum mundū lucret: ale hōis sue detrimet
pariat? Aut quā dabit hōi cōmationē p ala suā?
Filius enim hōis vēturus est in glia pñs sui cū an-
gello suo: et tunc reddet vnicuiq? fm opera eius.
Amen dico vobiscum: qdam de hic stantib? qui
nō gustabunt mortē donec videant filiū hōis ve-
nientem in regno suo.

Et c. In monte cū moysē et helyā apparet: et
vox de celo ad eu. Ide defecit dñm helyā illi fuisse
et nō esse suscepū manifestat: puerū lunaticū sal-
uat. et de fide vt granū synapsi docet. de statere.
de ore piscis.

Ex.
mar. 8. b.
Job. 6. d.
Luce. 12. g

Jon. 2. a.
Mat. 8. b.

Mar. 8. b.
Luce. 12. a

B

Mar. 8. c.
Luce. 9. c

C
Job. 6. g.

Mar. 8. b.
Luce. 9. c

mar. 1. b.
D

mar. 8. d.
Luce. 19. c.
supra. 10. d.
Luce. 17. g

Rom. 2. a
mar. 9. a.
Luce. 9. d.

mar. 19. g.

Mar. 11. a.
Luce. 19. f.

zach. 9. b.
Esa. 61. b.
Job. 11. b.
Mar. 11. a.
Luce. 16. e.

Mar. 11. a.
Luce. 16. f.
Job. 11. b.

Mar. 11. b.
Luce. 19. g.
Job. 11. b.
Esa. 59. c.
Isa. 7. b.
marc. 11. c.
Luce. 19. g.

Psal. 8.
marc. 11. b.

marc. 11. b.
Jnd. 13. b.

marc. 11. c.
Luce. 17. b.
marc. 11. c.
Job. 11. b.
et. 1. f.

marc. 11. b.
Luce. 10. a.

gio clamabat dicentes. Dñe misere nři fili david
et stetit iesus et vocavit eos: et ait. Quid vultis
faci vobis? Dicit illi. Dñe vt apianf ocli nři.
Misertus aut eo iesus. et misit oculos eor. Et eo
festum viderunt et secuti sunt eum.

Et c. S. De asino et pulio eius: et vbi numularios
eiecit de templo: clamans? pueris. Osanna. de ficu
q arida facta est. Interrogat in qua prate hec face
ret: ipse interrogat de iohannis baptisinate: et subli
gens parabolas hois q filios suos in vinea mittit:
et q publicani et meretrices regno dei multos sa
cerdotu et scriba p sint pfecturi. Dicit parabolā de vi
nitoub? q inficiunt ad se missos.

Et c. S. De appropinquante hierosolymis et
venissent bethphage ad monte oliueti
tactusus misit duos discipulos dicens
eis. Ite in castellu q contra vos est et
stati inuenietis asinu alligatu et pullu cu easolu
te et adducite mihi. Et si qd vobis aliqd dixerit: di
cite q dñs hys op? et c. cōfessi dimittet eos. Iho
c aut factu est: vt adimpleret qd dictu est p ppheta
dicente. Dicit illis spūs: ecce rex tu venit tibi mā
suo? sedes sup asinu et pullu filii subigalis. Et
adducit discipuli fecerit sicut pcepit illis iesus. Et
ad duceret asinu et pullu: et ipso fuerit sup eos vesti
mēta sua: et cū desup sedere fecerūt. Plurima aut
turba strauerūt vestimenta sua in via. Alij aut ce
debāt ramos de arborib? et sternerāt in via. Tur
ba aut q pcedebat et q sequebat clamabant dice
tes. Osanna filio dñi: bñdictus q venit in nōe dñi.
Osanna in altissimis. Et cū ita esset hierosolima: cō
mota est vniuersa ciuitas dicēs. Quid ē hic? p
pullu aut dicebat. Hic est iesus ppheta a nazareth
galilee: et intravit iesus in templū dei et eiecit ab eo
vndentes et emētes in templo: mētas numulario
rū: cathedras vendenti colūbas euerit: et dixit
eis. Scriptū est. dom? mea dom? oronū vocabit
vos aut fecistis illā spelū cū latronib?. Et accesserūt
ad eū cecū et claudi in templo: et inuenerūt eos. Adde
ntes aut pscipes sacerdotū et scribe mirabilia q se
cit: et pueros clamantes in templo et dicētes: osanna
filio dñi: idignati sunt et dixerūt ei. Audis qd isti
dicūt? Iesus aut dixit eis. Vltio: nunc legistis:
q et oīe iustitia et laetitia pfectū laudes: et relictū
illis abistis foris extra ciuitatem in bethania ibiq
māst et docebat eos de regno dei. Vane aut re
uerūt in ciuitate esarist. Et vidēs fici arborē vna
seculū vna venit ad eis: nichil locuit in ea nisi folia
tenua. Et ait illi. Nunc et ex te fructu nascat in sem
piternū: et arefacta est cōtinuo ficulnea. Et viden
tes discipuli mirati sunt dicētes. Quid continuo
aruit? Rñdēs aut iesus ait eis. Amē dico vobis:
si habueritis fidē et nō desideraueritis nō folia de fi
culnea facietis: et si mōti huius dixeritis: tolle et ia
cite te in mare: fiet. Et oīa q cūq petieritis in orbe
credētes accipietis. Et cū venisset in templū: acces
serūt ad eū docētē pscipes sacerdotū et seniores
ppli dicētes. In q prate hec facis? Et qd tibi de
dit hāc prate? Rñdēs iesus dixit eis. Interroga
bo vos et ego vnu sermonē quē si dixeritis mihi: et
ego vobis dicā in qua prate hec facio. Baptism?
iohannis? vnde erat: celo an ex hōib? Et illi cogi
tabāt inter se dicētes. Si dixerim? et celo: dicit no:

ble. Quare q nō credidistis illi? Si aut dixerim?
ex hōibus: rimem? turbā. Rñdēs em habebāt iohā
nē sic ppheta. Et rñdentes iesus dixerūt. Nescim?
Ait illis et ipse. Hec ego dico vobis in q prate hec
facio. Quid ārvobis videt? Iho qdā habebat duos
filios: et accedens ad pūmū dixit. Fili vade hodie
opari i vineā meā. Ille aut rñdēs ait. Nolo. Post
ea aut pnia mor? abist. Accedēs āt ad alitē pūmū
dixit. Et ille rñdēs ait. Eo dñe. Et nō iuit. Quid
ex duob? fecit voluntatē pñs? Dicit ei. Pūmus.
Dicit illis iesus. Amē dico vobis: q publicani et
meretrices pcedēt vos in regno dei. Venit ei ad
vos iohēs in via iusticie et nō credidistis ei: publi
cāni autē et meretrices crediderunt ei. Vos autē
vidētes: nec pñas habuistis postea vt crederet
ei. Aliā parabolā audite. Iho erat pffamilias q plā
saut vineā et tēpē circūdedit et: et fodit et a totu
larz edificauit turri: et locauit ei agricol? et egre
g pfect? et cū aut tēpō fructuū appropinquāret: misit
seruos suos ad agricolas vt acciperent fruct? eius
Et agricole opphensis suis ei? alii ceciderūt: alii
occiderūt alii? lapidauerūt. Itēp misit alios
seruos pñs pñs? et fecerūt illis sistr. Housime
ār misit ad eos filiu suū dicens. verebunt forte se
sistū meū. Agricole ārvidētes filiu dixerūt intra se.
Hic est heres venite occidam? et: et habebim?
reditatē ei? Et appropinquans ei eiecit extra vineā
et occiderunt. Cum q venerit dñs vineā qd faciet
agricolis illis? Aliant illi. Malos male pder? vi
neā suā locabit alijs agricolis q reddāt ei fructū
tēpōis suis. Dicit illis iesus. Nunc legistis? Scri
pturis? Rapide qd reprouauerūt edificātes hīc
faci? ē in caput anguli. A dño factus ē istud et est
mirabile in oculis nris. Ideo dico vobis q aufer
res a vobis regnū dei: et dabit gēti facienti fructus
ei? Et q ceciderit sup lapidē istu? cōfringet? sup
quē vero ceciderit cōteret eū. Et cū audissent p
cipes sacerdotū et pharisei parabolas ei? cognō
uerunt q de ipso diceret. Et qrentes eū tenere
timuerunt turbas: qm sicut ppheta eū habebant
Et respondens iesus dixit itēp in parabolis eis
dicens.

Et c. S. Parabola vbi iustitiam pñentem ventre
ad nuptias de inscripōe et imagine cesaris. de mu
siliere q septē fratres habuit. tentato a phariseis
interrogat eos de tēpō cuius fili? esset.

Simile factū est regnū celo p hōi regi q
fecit nuptias filio suo et misit seruos suos
eos vocare iustitias et nuptias: et nolē
bāt venire. Itēp misit alios pños dicēs
Dicitē iustitias. Ecce pñandū meū parauit bauri
met? alitilia occisa sunt: oīa parata: venite ad nu
ptias. Illi āt neglexerunt et abierūt: alii? in villas
suā: alii? nō ad negotiā tēp suā. Reliq nō tenuerūt
seruos ei? et pñmūcū affectos occiderunt. Rer
āt eū audierūt? et cū iustis exercitib? suis qd
dixit homicidas illos? ciuitatē illoz succedit. Et cū
ait seruus suis. Nuptie qd parate sunt: sed q iust
tati erāt nō fuerunt digni. Itēp qd ait? vtiarum
et quocūq iueneritis vocate ad nuptias. et egres
si serui eius in vias cōgregauerunt omnes quos
inueniunt malos et bonos: et implete vni nuptie
discurrentib?. Intravit autem rex et videret di:

supia. 14. a

marc. 11. a
Luce. 10. b

infra. 4. 2.

marc. 11. a

Psal. 117.
marc. 11. a
Luce. 1. 9. g.

marc. 11. c.
et. 11. a.
Luce. 19. g.
1. et. 11. a
Job. 7. b
et. g. 2. 8. c.

Luc. 14. b.
Ecc. 19. b.

supia. 12. b

Mattheus

Luce. 13. g.

nient hec ola sup gnationē istā. Iherlm iherlm q occidis pphetas et lapidas eos q ad te missi sūt q̄tens volui cōgregare filios tuos quādamoduz gallina cōgregat pullos suos sub alas: et noluit. Ecce relinquit vobis dom' vestra deserta. Dico em vobis: nō me videbitis amodo donec dicatis. Bādictus q venit in nomine domini.

¶ C. S. De structura templi ⁊ signis nouissimorum dierū et diebus breuians. de pseudo chisti et pseudo prophetis. de aduētū saluatoris: et ocaſu elementorum. xxiij.

Egregius iesus de tēpo sbat. Et accerserunt discipuli ei ⁊ vt ostēderet et edificationes tēpl. Ipe aut rēspōdēs dixit illis. Videtis hec ola. Amen dico vobis nō relinquet hic lapis sup lapidē qui non destruetur. Sed ete aūt eo sup montē oliueti accesserūt ad eū discipuli secretō dicētes. Dico vobis q hīc erunt qd signū aduētus tui ⁊ cōsummationis seculi. Et rēdēs iesus dixit eis. Videte ne qd vos seducat. Multi em venient in nō me dicentes. Ego sum chisti ⁊ multos seducet. Audiat em cū istis p̄liis ⁊ opinionionē p̄liorū: videte ne turbemini. Aperte em hec hierēdēs nōdū est finis. Et surgit em gens in gentē: et regnū in regnū: et ut p̄siliētie et fames et terremōt' p loca. Hec aut ola initia sunt dolorū. Tunc tradet vos in tribulationē: et occidet vos et eritis odio oibus gentib' ppter nomē meū. Et tūc fēdālib' abun' multi: et inuicē tradēt odio habebūt inuicem. Et multi pseudo prophete surgēt et seducēt multos. et qm abū dabit in iudā: et refrigeret charitas multorū. Qui aut p̄seuerauerit vsq in finē hīc saluus erit. Et p̄dicabit hoc euāgeliū regni in vniuerso orbe in testimoniū oibus gentib'. ⁊ tunc veniet cōsummatio. Et ergo videritis abominationes desolationis quē dixit estā dānielē propheta stantes in loco sancto. qui legit intelligat. Tūc qui in iudea sunt fugiant ad mōtes: et q in recto nō descendat tollere et aliqd de domo suā: et q in agro non reuertatur tollere tollere tunicā sōā. Hae aut p̄gnatib' nū tritibus in illis dieb'. Date aut vōt nō fiat fuga vestra in hyeme vel sabbato. Erūt em tunc tribulatio magna q̄le nō fuit ab initio vsq mō: neq fieret nisi breuiati fuissent dies illi nō fieret salua ola caro. Ipe ergo dicentes breuiabunt dies illi. Et si qd vobis dixerit: ecce hic et rps aut illic nō le credere. Surgēt et pseudo xp̄i pseudo p̄phete et dabunt signa magna ⁊ p̄digia: ita vt in errorem inducāt si fieri potest eā electi: ecce p̄dicit vobis. Si ergo dixerint vobis: ecce in deserto est noīte exire: ecce in p̄neralibus noīte credere. Sicut em fulgur exiit ab oriente et parit vīg in occidentē. ita erit et aduētus filij hoīs. Vbi cūq' fue rit corpus illius cōgregabunt et adle. Statim autem post tribulationē dierū illorū sol obscurabit. et luna nō dabit lumen suū: et stelle cadēt de celo et mutes coloz. cōmoueabūt: tūc parebit signū filij hoīs in celo: et tunc plangēt oēs tribus terre et videbunt filiū hoīs venientē in nubibus celi cū virtute multa et maiestate. Et mittet angelos suos cū tuba et voce magna: et cōgregabūt electos eius a quattuor ventis a summis celoz vsq ad

terminos eorū. Ab arborē autē sciet discite parabola: cū lā ram' eius tener fuerit et folia nata: scitis q piope est estas. Ita et vos cū videritis hec ola scitote q piope est ianuā. Amē dico vobis q nō p̄teribit generatio hec donec ola fiāt. Et lum ⁊ terra trāsbūt: hōa aut mē nō p̄teribūt. De die aut illa et hōia nemo scit: meq angeli celo rumissi solus pater. Sicut autē in dieb' nō ita erit et aduēt' filij hoīs. Sicut em erāt in diebus ante diluuiū comedēs et bibēs nabētēs ⁊ nō p̄ui tradētēs vīg ad eū diez qo intrauit nō in arcē: et nō cognouerūt donec venit diluuiū ⁊ tulit oēs ita et aduēt' filij hoīs. Tūc duo erunt in agro: vnus assumetur: et vnus relinquetur. Due molentes in mola: vna assumetur: et vna relinquetur. Duo in lecto vnus assumetur et vn' relinquetur. Vigilate q̄ qui nescitis q hōa dñs v' ventur' sit. Illud autē scitote qm si sciret p̄familias q hōa sur ventur' esset vigilare vīg: et nō inieret per fodi domū suā. Ideo vōs estote parati q̄ q ne scitis hōa filij hoīs v'etur' est. Quis putat est fides seru' et pudēs qd p̄stituit dñs supia familiā suā in die illi cūbū in tpe. Beati illi seru' quē cū venierit dñs et inuenerit fides. Beati illi dico vobis qm sup ola bona sua cōstituet eū. Si autem dixerit mī serū ille in coīdē suo mōi fac dñs me' venire et ceperit p̄tere p̄seruos suos: mādauit autē dñs ab eis et eioībus veniet dñs seru' illius in die q nō sperat: et hōa q̄ gnoscat: et dñs: det eis partē et p̄onet cū hypocritis. Illi erit fletus et strido: dentium.

¶ C. S. De decē signis. de talētia. de ouibus a dextris: et hōia a sinistris. de opib' cō. xvj.

Et tunc simile erit regnū celoz decē virgib' nubibus accipietēs lapides suos. Extē rūt ouib' spōso et spōse. Multing aut er eis erāt fatue: et quing pudētēs. Sed quing fatue acceperūt lapidē nō lumpsērūt oleū secū. Pudētēs qo acceperūt oleum in vasis suis cū lapidib'. Moī autē faciente spōso: dormitauerunt oēs ⁊ dormierūt. Medit autē nocte clamor factus est: ecce sponsus venit: exire obuiū et. Tūc surrexerūt oēs hī gines illic: et oīauerūt lapides suos. Fatue autē supierūt biterunt. Date nobis de oleo vōr: q̄ lāpa dñs nē exinguit. Adherūt pudētēs dicētes. Hē foute nō sufficiat nobis: et vobis: ite pon' ad vendētēs ⁊ emite vobis. Dū autē trent emere: venit sponsus ⁊ q̄ parate erant intrauerūt cū eo ad nuptias ⁊ clausa est ianuā. Hōis lūne hō veniet ⁊ reliq' hī gines dicētes. Dñe dñe: ap̄ nobis. Adherūt rēdēs ei. Amen dico vobis: nō scio vōs. Vigilate itaq̄ q̄ nescitis die nēq hōas. Sicut em hō p̄gre p̄hiscēs vocatū fuos suos ⁊ tradidit illis bonā iua. Et vni dedit quing talētia alijs autē duo: alijs qo vñi: vnicuiq' sū p̄pūā tūre: ⁊ p̄fect' est statū. Abiit autē q̄ quing talētia accepit: ⁊ opat' est in eis ⁊ lucrāt' est alia dñg. Sicut q̄ duo acceperāt iucrat' est alia duo. Qui autē vñi acceperāt: ab eis fuit in terrā ⁊ ab eōdēt pecuniā dñi sui. Post multū hō rēpōnsū venit dñs seruorū illorū ⁊ posuit rōnē cū eis. Et accedēs q̄ dñg ⁊ tā lēta accepit: obtulit alia dñg talētia dicēs. Dñe dñg: talētia tradidisti michi: ecce alia dñg fugi

Mar. 13. c.

Luce. 12. f.

Mar. 13. d.

Luce. 12. f.

Luce. 17. f.

D

Gene. 7. b.

Luce. 17. g.

Mar. 13. d.

Luce. 12. e.

Luce. 12. e.

Luce. 11. e.

apo. 16. d.

2. qo. 5. a.

Mar. 13. a.

Luce. 19. g.

et. 2. b.

Mar. 13. a.

Luce. 12. f.

Ephe. 5. b.

1. cor. 13. b.

2. cor. 1. d.

Luce. 13. a.

Mar. 13. b.

Luce. 12. c.

Job. 21. c.

Wis

sapia. 10. c.

Mar. 3. b.

Rom. 10. c.

Act. 2. b.

Mar. 13. b.

Mat. 19. g.

Mar. 13. b.

Luce. 12. d.

Mar. 13. c.

Luce. 12. e.

Mar. 13. d.

Mar. 13. e.

Luce. 19. b.

Mar. 13. d.

Luce. 12. e.

Mar. 13. d.

Luce. 12. e.

Mar. 13. d.

Luce. 12. e.

Mar. 13. d.

Luce. 12. e.

Mar. 13. d.

Luce. 12. e.

Mar. 13. d.

Luce. 12. e.

Mar. 13. d.

cratus sum. At illi dñs eius. Euge serue bone et fidelis: q sup pauca fusti fidelis: sup multa te cōstitui in gaudiis dñi tui. Accedit autē q qui duo talenta acceperat. z ait. Dñe duo talenta tradidisti michi: ecce alia duo lucraui sum. At illi domini ei. Euge serue bone et fidelis: q sup pauca fusti fidelis: sup multa te cōstitui in gaudiis dñi tui. Accedens autē q d vñs talentū acceperat: ait. Dñe scio q dñs par: eo metis vbi nō seminasti: cōgregas vbi nō sparisti z timē abij: abscidi talentū tuū in terra. Ecce hęc q tibi est. Hādeō autē dñs ei dicit ei. Serue male et piger: sciebas q mēto vbi nō semino: z cōgregas vbi nō sparis. Opotuit ergo te cōmittere pecuniā meā z numulariis: et venies ego recepissē vtiq qd meum est cū vñra. Tollite itaq ab eo talentū. z date ei q habet decē talenta. Et em habenti dabitur z abundabit: ei autē q non habet: qd videt habere e auferet ab eo. Et inuultū ferrū ēciet in rebus exterioribus: illic erit lēz. z stridor dentū. Cū uenerit filius hoīs in maiestate suā: et oēs angeli cum eorū sedebit sup sedē maiestatis suē: z cōgregabunt aū cū oēs gētes: et separabit eos ab iuicē sicut pastor segregat oues ab hēdis. Et statuet oēs uicē quidē a dextris hēdos a sinistris. Tunc dicit rex hoīs q a dextris ei erūt. Venite bñdicti pñs mei possidete paratū vobis regnū a cōstitutione mūdī. Et surū emē dedistis mihi manduca. Et surū z dedistis mihi bibē. Hōspes erā z collegisti me. Haudas z operastis me. Infirme z visitasti me. In carcere erā z venistis ad me. Tūc respondēbāt ei iusti dicentes. Dñe q vidim⁹ esurientē et paup⁹ sitientē z dedim⁹ tibi potum⁹. Qñ autē vidim⁹ hospitem z collegim⁹ te: aut nudum z cooperulū: te aut quādō te vidim⁹ infirmum: aut in carcere: z venimus ad te. Et respondēbāt ei rex dicens illis. Amē dico vobis qd iudicabit vñs de his fratribus meis minimis: michi fecistis. Tūc dicit z hīs qui a sinistris erūt. Discedite a me maledicti in ignē eternū: q paratū est dyabolo et angelis ei. Et surū emē et nō de distis mihi manducare. Et surū emē nō dedistis mihi potum. Hōspes eram et non collegistis me. Haudas z non operastis me. Infirmus et in carcere et non visitasti me. Tunc respondēbāt ei et ipsi dicentes. Domine qñ te vidim⁹ esurientē: aut sitientē: aut paup⁹: aut nudū: aut infirmū: aut in carcere z nō ministrāuim⁹ tibi. Tūc rñs dedit illis dicēs. Amē dico vobis: qd nō fecistis vñs de minoribus hīs: nec mihi fecistis. Et ibit ibi in suppliciu eternū: ista autē in vitā eternā.

¶ C. S. De iudeis cōsilio. de compichendēdo iesum. de muliere q vnguentu pfudit iesu. Iudas pñs pēit vt tradat iesum. cenans de iuda traditor suo ad discipulos loquit. oblatio ei. petro dicit q ter abnegat⁹ euz dixit. Ofones iesu ad patrē. Iudas iesum in osculo tradit: petrus auriculam seruo abscidit. Iesus fālis testis cōdenat et illudis. petrus tercio abnegat z lachrymas. xxvi. **¶** Factū est cū consummasset iesus fās: mōtes hos dēxit discipulis suis. Scitis q post biduū pascha fiet et filius hoīs tradetur vt crucifigatur. Tunc

cōgregati sunt pñsces sacerdotū z seniores populi in atris pñsces sacerdotū: qui dicebāt capphas: cōsiliū fecerūt vt iesum doli tēnerēt z occiderent. Dicebāt autē. Nō in die festo. Ne forte tu multus fieret in populo. Cū autē hęc esset in bethaniam in domo symonis leprosi: accessit ad eum mulier habēs alabastrū vnguenti pñs: et effudit sup caput iesu recubentis. Et dētes autē discipuli indigni pñs dīcēs. Et qd perditio hęc⁹ potuit em istud vendidit multo: et bari pauperē. Scias autē iesu ait illis. Quid molesti estis huic mulieri. Qp em bonū opata est in me. Hāsemp pauperes habetis vobiscū: me autē nō semp habebitis. Vñs em hęc vnguentū hoc in corp⁹ meū ad sepeliendū me fecit. Amē dico vobis: vbiq⁹ pñs fuerit hoc euangelizū in toto mundo: dicetur q hęc fecit in memoriā ei. Tunc abiit vn⁹ de duodecē q dicebāt iudas scarioth ad pñsces sacerdotum: z ait illis. Quid vultis michi dare et ego vobis cū tradā. At illi cōstituerūt ei triginta argenteos. Et exinde querebat opōnitatē vt ei traderet. Prima autē die asimoz accesserūt discipuli ad iesu dīcēs. Vbi vis parē. Tibi cōdere pascha. At iesu dixit. Ite in ciuitatē ad quendam z dīcite ei. Magister dicit rēpus meū piope est apud te facio pascha cū discipulis meis. Et fecerūt discipuli cōsiliū cōstitūt illis iesu z parauerunt pascha. Et sepe autē factū discubebat cū duodecim discipulis suis. z edēbāt illis dīcēs. Amē dico vobis: vn⁹ vestrū me traditur⁹ est. Et contristan valde ceperūt singuli dicere. Nūquid ego sum dñs. At ipse rñs dno ait. Quid instringit mecum manū in parapsidē me tradet. Sili⁹ quidē hō minis vadit sicut scriptū est de illo. Et autē homini illi qd filius hoīs tradet. Bonū erat ei si natus nō fuisset hō ille. Hādeō autē iudas q tradidit eū dixit. Hāquid ego sum rabbi. At illi. Tu dixisti. Lenāb⁹ autē eis: accepit iesu panē z bñdixit ac fregit: dedidit discipulis suis z ait. Accipite z comedite: hoc est corpus meū. Et accipēs calicē m grās egit: z dedit illis dīcēs. Bibite et hoc oēs. Hūc est em sanguis me⁹: noui testamentū: p multis effundē in remissionē pñōz. Dico autē vobis: nō bibā amodo de hoc genimine vitis vñs in diē illū cū illud bibā vobiscū noui in regno pñs mei. Et hymno dicto extersit in montē oliue. Tūc dixit illis iesu. Oēs vos scidatū patē mini i me i ista nocte. Scriptū est ei Percutia pasche z disperget oēs gregis. Postq autē surrexerit pcedā vos in galileā. Hādeō autē petrus ait illi. Si oēs scādalizati fuerit i te: ego nūq scādalizabor. At illi iesu. Amē dico tibi: q i hac nocte anteq gall⁹ cāteret me negabō. At illi petrus. Etā si oportuerit me moui tēcādo te negabō. Et militet et oēs discipuli dixerūt. Tunc venit iesu cū illis inuillā que dicit gēsymanē: z dixit discipulis suis. Sedete hic donec vadā illuc et oīs. Et assumpto petro z duob⁹ filiis sededē cepit cōfiteri z mēt⁹ esse. Tunc ait illis. Tristis est anima mea vñs ad mortē. Sustinete hic vigilate mecum. Et pgreffus pusillū pēdit in faciē suā oīs et dicens. Pater mi si possibile est transcat a me calix iste. Et transtū nō sicut ego volo sed sicut tu. Et ve-

Mat. 14. a

mar. 14. a.

lohan. 11. b

mar. 14. a.

Mar. 14. a

Luce. 11. c

B

Mar. 14. b

Jobā. 13. c

Mar. 14. b

Luce. 11. c

Jobā. 13. c

Mar. 14. c

Luce. 11. c

L

Mar. 14. c

Luce. 11. c

Jobā. 6. c

Mar. 14. c

Luce. 11. b

1. cho. 11. c

Mar. 14. c

Mar. 14. c

Luce. 11. a

Mar. 14. c

Jobā. 10. f

Mar. 14. c

Luce. 11. c

B

Mar. 14. b

Ma. 14. b

Luce. 10. b

Jobā. 18. a

Mar. 14. b

Jobā. 11. b

Mar. 14. b

Luce. 11. b

supra. 13. b

Luce. 4. c

Luce. 8. c

supra. 7. b

Luce. 13. f

lohan. 5. a

Mar. 14. a

Luce. 11. a

lohan. 11. g

Mar. 14. d

Luce. 22. e

Mar. 14. d

Luce. 22. c

Mar. 14. a

Job. 10. g

Mar. 14. d

Job. 12. c

Mar. 14. e

Luce. 22. e

Job. 18. e

Mar. 14. e

Mar. 14. e

Luce. 22. c

Job. 18. b

Gen. 9. g

Apo. 13. c

Mar. 14. e

Luce. 22. f

Job. 14. d

Mar. 14. e

Luce. 22. f

Mar. 14. f

Job. 18. b

Mar. 14. f

Luce. 22. f

Job. 18. e

Mar. 14. f

Luce. 22. g

Job. 18. e

Mar. 14. f

Luce. 22. g

Job. 18. e

Mar. 14. g

efate. 50. c

Mar. 14. g

Luce. 22. g

Job. 18. e

Mar. 14. g

Luce. 22. f

Job. 18. e

nt ad discipulos suos et inuenit eos dormientes: et dixit petro. Sic non potuisti una hora vigilare mecum? Vigilate et orate: ut iniretis in temptationem. Spiritus quidem promptus est: caro autem infirma. Iterum secundo abiit et orauit dicens. Pater mi fili non potest hic calix transire nisi biba illud: sed voluntas tua. Et venit iterum et inuenit eos dormientes. Erant enim oculi eorum grauari. et relictis illis: iterum abiit et orauit tertio eundem sermonem dicens. Tunc venit ad discipulos suos et dixit illis. Dormite iam et requiescite: ecce appropinquabit hora et filius hominis tradet in manus potentis. Surgite eam: ecce appropinquabit quod me tradet. Adhuc eo loquente: ecce iudas vnus de duodecim venit et cum eo turba multa cum gladiis et fustibus missi a principibus sacerdotum et senioribus populi autem tradidit eum: de dicit illis signum dicens. Quis cum osculatus fuerit os meum: et tenete eum. Et ceteris accedens ad iesum dixit. Ave rabbi. Et osculatus est eum. Dixerunt illi. Ave ad quid venisti? Tunc accessit et manus iniecit in iesum: et tenuerunt eum. Et ecce vnus ex his qui erant cum iesu: et dicens manum eremit gladium fustem: percussit scrum principis sacerdotum amputauit auriculam eius. Tunc ait illi iesus. Quare gladium tuum in locum habes? Quia si accepissent gladium: gladio peribit. An putas quia non possum rogare patrem meum et exhibebit mihi modum plusquam duodecim legiones angelorum? Quod ergo scripsit scriptura: quia sic oportet fieri. In illa hora dixit iesus turbis. Rantus ad latronem existis cum gladiis et fustibus? Non perchedetis me? Quotidie apud vos sedebat docens in templo et non me tenuistis: hoc autem nunc factum est: ut adimplerem scripturam prophetarum. Tunc discipuli eius relicto eo fugerunt. Et illi tenentes iesum: dederunt ad capharnaeum principem sacerdotum ubi scribitur: et senioribus conuerunt. Petrus autem sequebatur eum a longe visus in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro sedebat cum ministris et non videbat finem. Principes autem sacerdotum et omnes consilium querebant falsum testimonium contra iesum ut eum morti traderent. Et non inuenierunt: cum multi falsi testes accessissent. Nouissime autem venerunt duo falsi testes et dixerunt. Ille dixit. Possum destruire templum dei: et post triduum reedificabo illud: secundum quod praecipit scriptura: quia tuum aedificabo ad ea quae ista aduersum te testificantur? Iesus autem respondit. Et principes sacerdotum aut illi. Adiuuro te per deum viuum ut dicas nobis si tu es christus fili dei. Dixit illi iesus. Tu dixisti. Veritas tamen dico vobis: amodo videbitis filium hominis sedentem a dextris virtutis dei et venientem in nubibus caeli. Tunc principes sacerdotum scidit vestimenta sua dicens. Blasphemauit: quid adhuc egemus testibus? Et ecce nunc audistis blasphemiam. Quid vobis videtur? Et illi respondentes. Auius est mortis. Tunc exprobat in facie eius: et colaphis eum cederunt. Alii autem palmas frondebant et dederunt dicens. Propheetia nobis habet. Quis est qui te percussit? Petrus vero sedebat foris in atrio: accessit ad eum vna ancilla dicens. Et tu cum iesu galileo eras. Et ille negauit: coam omnibus dicens. Nescio quid dicas. Et rante autem illo ianuarius vidit eum alia ancilla: et ait his qui erant ibi. Et hic erat qui iesu nazareno: et iterum negauit cum iuramento: quia non noui hominem. Et post pusillum

accessit et stabat: et dixerunt petro. Vere et tu es ille is. Nam loquela tua te manifestum facit. Tunc cepit detestari et iurare: quia non noui hominem. Et continuo gallus cantauit. Et recordans est petrus verbum iesu qui dixerat: plusquam gallus ceterum me negabis. Et egressus foras sicut amare. Et ceteris. S. Iesus pylato tradidit dicens. Iam se suspenderit de agro signum iudicii pylati. De barabba latrone de clamide coccinea. De corona de arundine de genueffione et illusione dicens. Aue rex iudeorum: et expultione in eum etc. Symonis angariatione ut crucem tolleret. De felio humore et crucifixione eius de vestimentis. De scripto rex iudeorum de crucifixione latronum. De blasphemis. De tenebris factis. De domini clamore et morte: et aliis qui contingebant in morte de sepultura domini et de custodia circa sepulchrum. Tunc autem facta concilio interit oes principes sacerdotum et seniores populi aduersus iesum ut eum morti traderent. Et petrus ad duxerunt eum et tradiderunt post tunc pylato praefecto. Tunc videns iudas qui eum tradidit quod danatus esset: penitentia ductus et reulit triginta argenteos principibus sacerdotum et senioribus dicens. Peccauit: tradens sanguinem iustum illi dixerunt. Quid ad nos? Tu videris. Et protinus argentei in templo recessit: abiens laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum acceptis argenteis dixerunt. Non licet eos mittere in coionam: quia piculi sanguinis est. Sed illo autem intro: emerunt ex illis agrum signum in sepultura peregrinorum: propter hoc vocatus est ager ille acheldama: hoc est ager sanguinis visus in bodum diem. Tunc impleti est quod dixit est per pieremiam prophetam dicens. Et accessit triginta argenteos piculi appreciat quae apiciauerunt a filio israel et dederunt eos in agrum signum sicut consilium mihi dicit. Iesus autem stetit ante praefectum: et interrogauit eum praefectus dicens. Tu es rex iudeorum? Dixit illi iesus. Tu dicis. Et cum accusares a principibus sacerdotum et senioribus nichil respondit. Tunc dixit illi pylatus. Non audis quanta aduersus te dicunt testimonia? Et non respondit ei ad vllum verbum ita ut miraret praefectus vehementer. Per diem autem solenne consueuerat praefectus populo dimittere vnum victum quem voluissent. Habebat autem tunc victum insignem qui dicebatur barabba. Congregatis ergo illis dixit pylatus. Quae vultis dimittere vobis barabba: an iesum qui dicit christus? Dicebat enim per inuidiam tradidit eum. Sedente autem illo pro tribunali: misit ad eum viros quos dicens. Nichil tibi in isto ille: multa enim passa sum hodie per visum populi eius. Principes autem sacerdotum et seniores persuaserunt populum ut peteret barabba iesum vero pederent. Respondens autem praefectus ait illis. Quae vultis vobis de duobus dimittere? Ait illi dixerunt barabba. Dixit illis pylatus. Quid igitur facias de iesu qui dicit christus? Dixerunt omnes crucifigat. Ait illis praefectus. Quid enim mali fecit? Ait illi magis clamabant dicens. Crucifigat. Quidens autem pylatus qui nichil proficeret: de magno rumuluro fieri: accepta aqua lauit manus coram populo dicens. Non nocens ego sum a sanguine huius iusti vos videri

Mar. 14. g

Luce. 22. g

Mar. 15. a

Luce. 23. c

Job. 18. c

Act. 1. d

zach. 11. c

Mar. 15. a

Luce. 23. a

Job. 18. f

Mar. 15. a

Job. 19. b

Mar. 15. a

Luce. 23. c

Job. 18. g

Mar. 15. a

Luce. 23. c

Job. 18. g

Act. 3. c

Mar. 15. c

Luce. 23. c

Mar. 15. b.
Luce. 23. b.
Job. 19. c.
mar. 15. b.
Job. 19. a

D

Mar. 15. b.
Luce. 23. b.
Luce. 23. b.
Mar. 15. b.
Luce. 23. c.
Job. 19. e
Mar. 1. b.
Luce. 23. c
Iohan. 19. e

E

Psal. 11.
Mar. 15. c.
Luce. 23. c.
Iohan. 19. b
Mar. 15. c.

Isa. 1. b.
Mar. 15. c.
Luce. 23. c.
Mar. 15. c.

marci. 15. c.
Luce. 23. f.

F

Mar. 15. c.
marci. 15. c.
Luce. 23. e.
Job. 19. e.
Mar. 15. c.

marci. 15. c.
Luce. 23. f.
Epo. 6.

Mar. 15. b.
Luce. 23. g.
Mar. 15. g.

G

Mar. 15. b.

tie. Et respondens vniuersus populus dixit. Si
gula eius super nos et super filios nostros. Tunc
dimisit illis barrabam: Iesum autem flagellatum
tradidit eis vt crucifigeretur. tunc milites presi-
dio susceperunt Iesum in pectorio congregauerunt
ad eum vniuersam cohortem et exierunt eum cla-
mydem coccineam circumdederunt. Et plece-
tes coronam de spinis posuerunt super caput ei⁹
et barundinem in dextera eius: genu flexo ante
eum illudebant et dicentes. Aue rex iudeorum.
Et exierunt in eum acceperunt arundinem: et
percutiebant caput eius. Et postq³ illuserunt ei
exierunt eum clammydem et induerunt eum vesti-
mentis eius: et duxerunt eu^m vt crucifigeretur. Et ce-
nites autem inuenerunt hominem cyrenensem no-
mine yonem: hunc angariauerunt vt tolleret
crucem eius. Et venerunt in locum qui dicitur gol-
gora: quod est caluariae locus. Et dederunt ei vi-
num bibere cum felle mixtum. Et cum gustasset
noluit bibere. Postq³ autem crucifixerunt eum
diuiserunt vestimenta eius sortem mittentes: vt
impleretur quod dictum est per prophetam dice-
tem. Diuiserunt sibi vestimenta mea: et super vesti-
mentem meam miserunt sortem. Et sedentes seruabant eum
Et impulerunt super caput eius causam ipsius
scriptam hic est Iesus rex iudeorum. Tunc cruci-
fixi sunt cu^m eo duo latrones: vnus a dextreis vnu^m
a sinistris. Preter euntes autem blasphemabant
eum mouentes capita sua et dicentes. Haec q³ de
struisti templi dei: in triduo illud reedificas. Sal-
ua temetipsum si filius dei es descende de cruce.
Similiter et principes sacerdotum illudentes eu^m
scribebant et senioib⁹ dicebant. Allos saluos fecit:
seipsum non potest saluum facere. Si rex israel
est descendat nunc de cruce et credimus ei. Consi-
derat in deo liberet nunc eum si vult. Dixit enim: quia
filius dei sum. Idipsum autem et latrones q³ cru-
cifixi erant cum eo improperabant ei. A sexta au-
tem hora tenebre facte sunt super vniuersam ter-
ram vsq³ ad horam nonam. Et circa horam nona^m
clamauit Iesus voce magna: dicens dei heli^a heli^a
mayabathani. Hoc est. Deus meus deus meus:
vt quid dereliquisti me. Quidam autem illic sta-
tes et audientes dicebant. Heli^a yam vocat iste. Et
continuo currus vnus ex eis acceptam spongia^m
impleuit aceto: et impulerunt barundin^{em} et dabat ei
bibere. Ceteri vero dicebant. Sine videamus an
veniat heli^a saluo liberans eum. Iesus autem steri-
clamans voce magna emisit spiritum. Et ecce ve-
lum templi scissus est in duas partes: a summo vsq³
vsq³ deorsum. Et terra mota est et petre scisse sunt: et
monumenta aperta sunt: multa corpora sancto-
rum qui dormierant surreperunt. Et excentes de
monumentis post resurrectionem ei⁹ venerunt in
sanctam ciuitatem: et apparuerunt multo. Len-
tario autem et qui cum eo erant custodientes iesu-
m: viso terremoto et his que fiebant: timuerunt
valde dicentes. Vere filius dei erat iste. Erant au-
tem ibi mulieres multe a longe que secute erant
iesum a galilea ministrantes ei: inter q³ erat ma-
ria magdalene: et maria iacobbe ioseph mater ei⁹
mater filiorum yehoi. Cum autem sero factum
esset venit quidam homo diues ab arimathea no-

mine ioseph. qui et ipse discipulus erat iesu. Illic
accessit ad pylatum: et petiit corpus iesu. Tunc py-
latus iussit reddi corpus. Et accepto corpore iose-
ph inuoluit illud in syndone mundae: posuit il-
lud in monumento suo nouo: q³ exciderat in petra.
et aduoluit saxum magnum ad ostium monumenti
et abiit. Erat autem maria magdalene altera
maria sedentes contra sepulchrum. Altera aute^m
dixit que est post parascuen: conuenerunt punci-
pes sacerdotum et pharisei ad pylatum dicentes.
Domine recordari saluus: quia seductos ille dixit
adhuc vivens: post tres dies resurgam. Tunc er-
go custodiendi sepulchrum vsq³ in diem tertium: ne
forte veniant discipuli eius et furent eum: et di-
cant plebi surrexit a mortuis: et erit nouissimus
error peior prior. Alit illis pylatus. Habetis cus-
todiam. Pre custodie sicut scitis Illi autem abe-
runt: interierunt sepulchrum signantes lapides
cum custodibus.

Luce. 23. g
Iohan. 19. g
Mar. 15. d.
Luce. 23. g
Job. 19. g
marci. 15. d

CC. S. Resurrectio domini: et qualiter apparuit
post hoc de pecunia data custodibus: et manda-
rum de baptisate.

Vespere autem sabbati que lucebat in pas-
cha sabbati: venit maria magdalene et
altera maria videre sepulchrum. Et ecce
terremotus factus est magnus. An-
gelus em dñs descendit de celo: et cecidit reuolu-
t lapide: sedebat super eum. Erat autem aspe-
ctus eius sicut fulgor: vestimentis eius sicut
nie⁹ pte timore autem eius exterriti sunt custodes: et
facti sunt velut mortui. Respondens autem eni-
sus dixit mulieribus Nolite timere vos. Scio em
q³ Iesum qui crucifixus est queritis. Non est hic
fuerit enim Iesus dixit. Venite et videte locu^m
positus erat dominus. Et cito euntes dicite disci-
pulis eius quia surrexit: et ecce pcedet et vos in
galileam. Ibi cum videtis: ecce pcedit et vos in
galileam. Et exierunt cito de monumento cu^m timore et gau-
dio magno currentes nunciare discipulis eius.
Et ecce Iesus occurrit illis dicens. Aue. Illi au-
tem acceperunt et tenuerunt pedes eius et ado-
rauerunt eum. Tunc ait illis Iesus Nolite timere
Pre nunciate fratribus meis vt eant in galileam
ibi me videbitis. Que cum abissent ecce quidam
de custodibus venerunt in ciuitatem: et nunciauerunt
principibus sacerdotum omnia que facta fuerant
Et congregati cum senioib⁹ consilio accepto
pecuniam copiosam dederunt militibus dicentes.
Dicite quia discipuli eius nocte venerunt: fura-
ti sunt eum vobis dormientibus. Et si hoc audierit
tamen fuerit a pñs: de nos sua debimus ei: et fecu-
ros vos faciemus. At illi accepta pecunia fecer-
unt sicut erant edocui. Et diuisa est h^{ab} ita
apud iudeos vsq³ in hodiernum diem. Undecim
autem discipuli abierunt in galileam in montem
vbi constituerat illis Iesus. Et videntes eum ad-
rauerunt: quidam autem dubitauerunt. Et acce-
dens Iesus locutus est eis dicens. Data est michi
omnis potestas in celo et in terra. Euntes ergo
docete omnes gentes baptizantes eos in nomi-
ne patris et filij et spiritus sancti: docentes eos ser-
uare omnia quecumq³ mandauero vobis. Et ecce ego

xxviii.
A
Mar. 16. a.
Luce. 24. a.
Job. 19. a.
Mar. 16. b.
Luce. 24. a
B
Mar. 16. b.
Luce. 24. b.
C
Mar. 16. f.

Mattheus

vobiscum sum omnibus diebus vsq; ad consum-
mationem seculi.

Explicit euangelium secundum Mattheum.

Incipit prologus sancti hieronymi
in euangelium secundum Marcum.

Marcus euangelista dei electus et petri
in baptismo filius atq; in diuino ser-
mone discipulus sacerdotium in israel
agens secundum carnem leuita: ad hæ-
dem christi conuersus euangelium in italia scrip-
psit: ostendens in eo quid et generi suo deberet et
christo. Nam initium principij in voce prophetice
exclamationis instituens ordinem leuitice ele-
ctionis ostendit vt predicans predestinatum Jo-
hannem filium zacharie in voce angeli annuntiã-
tis emissum: non solum verbum carnis factum
sed et corpus domini in omnia per verbum diui-
ne vocis animatum in initio euangelice predica-
tionis ostenderet: vt qui belegenso sciret cui ini-
tium carnis in domino: et lesa aduenientis habi-
taculum caro deberet agnoscere: atq; in se verbũ
vocius quod in consonantibus per diderat inueni-
ret. Deniq; cum perfecti euangelij opus intrans
et baptismi domini predicare deum inchoans
non laborauit naturam carnis quam in prioribus
viderat bicere: sed totius expiementis expo-
sitionem deseruit: teitunum numeri. tentationem
dyaboli. congregationem bestiarum et ministrum
protulit angelorum. vt instituens nos ad in-
telligendam singula in diei complingens nec au-
ditatem facit rei demeret. et perficiendi ope-
ris plenitudinem non negaret. Deniq; amputa-
se sibi post fidem pollicem dicitur vt sacerdotio
reprobis haberetur. sed tantum consentiens si
dei predestinata potuit electio: vt nec in opere
verbi perderet quod prius meruerat in genere.
Nam alexandrie episcopus fuit. Cuius per sin-
gula opus fuit scire et euangelij in se dicta dispo-
nere. et disciplinam legis in se agnoscere et diui-
nam in carne domini intelligere naturam. Quæ
in nos primum requiri oportet. deinceps in quibus
volumus agnoscere mercedem exhorta-
tionis: quoniam qui plantat et qui rigauit non sunt
qui autem incrementum prestat deus est.

Explicit prologus.

Incipit euangelium secundum Marcum

C. S. De sancto iohanne baptista. et vi-
ctu et habitu eiusdem baptizatus iesus et tenta-
tus vicit predicans penitentiam. petrum et cete-
ros sequi iubet. hominẽ ab immundo spiritu er-
ipuit. socrum petri a febribus liberat. leprosum mi-
dat.

Capitulum primum.

Nitium euã

geli iesu xpi filij dei sicut
scriptũ est in esai. ppheta
Ecce mitto angelũ me-
um a facie tua qui ppa-
rabit viã tuam ante te. Vox
clamantis in deserto. Pa-
rate viã dñi: rectas facite

semias eius. Fuit in deserto iohannes baptizans
et predicans baptismũ penitentie in remissionem
peccatorũ. Et egrediebatur ad eũ olo iudee regio:
et hierosolymite vnuerſi. et baptizabant ab illo
in iordanis flumine cõfiteſes pctã suã. Et erat io-
hannes vestitus pilis camelorum et zona pellicea
circa lumbos eius: et locustarum mei siluestre edebat
et predicabat dicens. Venite fortius me post me:
cuius nõ sum dignus. p̃cũbens soluere corrigiã cal-
ciamentorũ eius. Ego baptizauĩ vos in aqua: ille
võ baptizabit vos spũ sancto. Et factũ est in die-
bus illis venit iesus a nazareth galilee: et baptiza-
tus est a iohãne in iordane. et statim ascendens de
aqua vidit celos apertos et spũ sanctũ tanq; co-
lumbã descẽdentẽ et manentẽ in ipso. Et vox fa-
cta est de celis. Tu es filiũ meũ dilectũ: in te com-
placui. Et statim spũs expulsiẽt eũ in desertum: et
erat in deserto quadraginta dieb; et quadragin-
ta noctib;: et tẽtatur a satana. Eratq; cũ bestijs
et angeli ministrabãt illi. Postq; alit traditus est
iohãnes: venit iesus in galileã predicãs euãgelij
regni dei: dicens. Qm̃ impletiũ est tempus et appo-
pinquabit regnũ dei. Peniteĩmini et credite euan-
gelio. Et p̃terierũs secũ mare galilee: vidit symo-
nem et andrẽã fratres eius: mittentes rhetia in ma-
re. Erãt em̃ piscatores. Et dixit eis iesus. Venite
post me: et faciaũ vos fieri piscatores hoĩum. Et pro-
tinus relicto rhetib; secuti sunt eũ. Et p̃gressus
inde pusillus vidit iacobũ zebedi et iohãnnẽ fra-
trem ei;: et ipsoẽ cõponẽtes rhetia in nauĩ: statim
vocauit illos: et relicto patre suo zebedro in nauĩ
cũ mercenarijs secuti sunt eũ: et egrediũt caphar-
naum. Et statim sabbatis ingressus in synagogam
docebat eos. et turbabãt popũ doctrinã eius. Erat
em̃ docens eos quasi potestates habẽs. et nõ sicut
scribe. Et erat in synagoga eorũ hõ in spũ immu-
do et exclamauit dicẽs. Quid nobis et tibi iesu na-
zarene? venisti ante ipsoẽ perdere nos. Scio q; sis
sanctus dei. Et cõminatũ est ei iesus dicẽs. Ob-
mutesce et tẽtẽ de hõie. Et discipens eũ spũs im-
mũdus et exclamãs voce magna exiit ab eo. Et mi-
rati sunt oecũta vt cõquirerent inter se dicentes.
Quid nũc est hoc? Quenã doctrinã bec noua? Quia
in potestate et spiritib; immũdis imperat et obediunt
ei. Et processit rumor ei statim in oẽm regionem
galilee: et primo egredientes de synagoga vene-
runt in domũ symonis et andrẽe cũ iacobũ et iohã-
ne. Accubebat aut focum symõis scibũtate: et sta-
tim dicit ei de illa. Et accedens eleuauit eã appo-
nens manũ ei. Et cõtinuo dimisit eã febribus et
miserat eũ. Et cõpẽs aut factũ cõ occidisset iohã-
nẽ: ferebat ad eũ oẽs male habẽtes et demonia habẽ-
tes: et erat olo ciuitas cõgregata ad ianuã et cur a

Mat. 3. a.
Mat. 11. b.
Luce. 7. d.
Esai. 40. a.
Mat. 3. a.
Job. 1. c.

Mat. 3. a.
Luce. 3. a.
Job. 3. e.
Mat. 3. a.
Luce. 3. c.
Job. 1. d.
Mat. 3. c.
Luce. 3. c.
Job. 1. d.
Mat. 3. d.
Luce. 3. d.
Job. 3. e.
Mat. 3. d.
Luce. 3. c.
2. Pe. 1. d.
Mat. 4. a.

Mat. 4. a.
Mat. 4. b.
Mat. 4. c.
Act. 3. d.

Mat. 4. c.
Luce. 5. b.
Mat. 4. d.

Luce. 4. e.
Mat. 7. b.
Luce. 2. g.
Luce. 4. g.

Mat. 4. b.
Luce. 4. f.

Luce. 4. g.
Infra. 3. b.

uit multos qui vexabant varijs languoribz: & de
monia multa eieciabat: & nō sinebat ea loqui qm
sciebat eū: & dicitulo valde fūrgēto egressus abi
it in desertū locūbus oīabz: & profectus est cū
symon & iacob: & illi erant: cū inuenissent eū dice
runt ei: qd oēs querētes: & ait illis. Eam in prox
mos vobis: & ciuitates: vt ibi predicet. Ad hoc ei
venit. Et erat predicatio in synagoga eoz: & in oī
galilea: & demonia eieciens. Et venit ad eū lepro
sus peccator eū: genu flexit dixit. Si vis pote
me mūdare. Iesus autē miseratus eius exēdit ma
nu suā: & tangens eū ait illi. Volo mundare. Et
cū dixisset: statim discessit ab eo leprosus: & mūdatus
est: & cōminatus est ei: statimq; eiecit illū & dixit
ei. Vide nemini dixeris: sed vade ostēde te pūnc
pi sacerdotū: & offer p emundatione tua qd pie
pit moyses in testamētū illū: & egressus cepit p
dicare: & diffamare sermonē suū: ita nō posset ma
nifeste introire in ciuitates: sed in desertis lo
ci esse: & cōueniebant ad eū vniūq.

¶ C. S. P. aralyticū iubet tollere grabatū. leui
alpei se sed iubet: & dicit nō esse opus sano me
dicū. discipuli sabbato spicas euellūt.

Eterū intravit capharnaū post dies
octo: & auditū est qd in domo esset: con
genuerūt multi: ita vt nō caperet neq;
ad ianuā: & loquebat eis verbūbat vene
rūt ad eū ferentes paralyticū: qui a quatuor pos
tabat: sū cū nō possent offerre eum illi pie turba
nudauerūt tectū vbi erat: & passer facies submi
serunt grabatū in quo paralyticū iacebat. Cū au
tem vidisset iesus fidē illorū ait paralyticū fili di
mittit tibi pctā tua. et iā ait illi: quidaq; de scri
bis sedētes: & cogitantes in cordibz suis. Quid dic
is loquor? Blasphemas. Quid potest dimittere
peccata nisi solus deus? Quo statim cognito iesus
spū suū: qd sic cogitaret intra se: dixit illis. Quid
istā cogitatio in cordibz vris? Quid est factū di
cere paralytico. dimittit tibi pctā tua: an dices
re: surge tolle grabatū tuū & ambula? Vt autē scia
nt qd fili hōis habet potestātē in trā dimittendi
pctā: ait paralytico. Tibi dico: surge tolle graba
tū tuū: & vade in domū tuā: & statim surrexit ille
 & subleuato grabato abiit in de corā oibz: ita ve mirā
rentur oēs: & honorificaret deū dicētes: qd nō hō
sic vidimus: Et egressus ait rursus ad mare: oīesq;
turba veniebant ad eū: & dicebat eoz. & cū petri
rer vidit leui alpei sedentē ad teloneū: & ait illi.
Sequere me: & surgens secutus est eū. Et factum
est qd accubaret in domo illi: multi publicani et
peccatores simul discubebāt cū iesu: & discipulis eius
erāt em multi qd sequebant eū: & scribe & pharisei
videntes qd manducaret cū publicanis: & peccā
tibus: dixerūt discipulis ei. Quare cū publicanis
& peccātibz manducat: & bibis magister vs? Ille
audito iesu: ait illi. Non necesse habet sani me
dicos: sed male habet. Nō enī veni vocare iustos
sed peccatores. Et erat discipulus iohānis & phari
sei ietū nātes: & venisset dicit illi. Quare discipuli
iohānis & phariseorū ietū nātes: tui autē discipuli nō
ietū nātes? Et ait illis iesus. Nāqd possunt filij na
tū priari qdū cū illis sponsus est ietū nātes: Quā
tō tēpore habet seclē sponsus nō possunt ietū nātes:

re. Veniēt autē dies euz aufere ab eis sponsus: et
tūc ietū nābūt in illis diebz. Nemo assensitū pā
ni rudis affuit vestimēto veteri. Alioquin aufert
supplementū nouū a veteri: maior scissura fit. et
nemo mittit vinū nouū in vtrō veteres. alioquin
dirūpet vinū vtrō: & vinū effundet: & vtrō peribit.
Sed vinū nouū in vtrōs novos mitti debet.
Et factū est iteq; cū dñs sabbatū abūlarē p sara
et discipuli ei: ceperūt pigredi: & vellere spicas.
Pharisei autē dicebāt. et ecce qd faciunt discipuli
tui sabbatū qd nō licet. & ait illis. Nāqd legitis
qd fecerit dauid qñ necessarium habuit. & eluxit
ipse et qd cū ipso erāt: quō introiit in domum dei
sub abiathar pūncipe sacerdotū: & panes propo
sitionis mādauit: qd nō licebat mādare nisi
soli sacerdotibz: & dedit eis: & qui cū eo erāt. Et
dicebat eis. Sabbatū propter hōiem factū est: et
nō hō propter sabbatū. Nāq; dñs est filiū hōis
etiā sabbati.

¶ C. S. In synagoga sabbato curat habentem
aridā manū: & multos sanat. et spūs immūdi cla
mabāt. Tu es filiū dei. duodecim nola apostolos
scribe dicebāt qñ pūncipe demonioz eieceret
demonia. matrē et fratres dicit qui faciunt volū
tatem dei.

Entroiuit iterū in synagoga: & erat
ibi hō habēs manū aridā: & obserua
bāt eū si sabbatū curaret vt accusaret
illū. Et ait hōi habēt manū aridā. Sur
ge in medijs. Et dixit eis. Licet sabbatū dñs face
re an male aliam salū facere an perdere? Illi
tacebāt. Et circūspiciens eis in trā cōstitit: sup
cecitare cordis eo: & dixit hōi. Extēde manus
tuās. Et extēdit: & restituta est manū illi. Et reuer
tes autē pharisei statim cū herodianis cōsiliū face
bant aduersus eū quō eū perderet. Iesus autē cū
discipulis suis secessit ad mare: & multa turba a ga
lilea & iudea secuta est eū. & ab hierosolymis & ab
idumea & trās iordanē: & qui circa tyrid & sydonez
multitudo magna audierēs qd faciebat venerunt
ad eū. Et dixit iesus discipulis suis: vt in nauica
la sibi deseruierēt ppter turbā nē cōpumerēt eūz
Multos enī fanabat ita vt intruerēt in eū vt illum
tangerēt quotquot habebāt plagas. Et spūs im
mundi cū illū videbāt pcedebāt. Et clamabāt
dicentes. Tu es filiū dei? & clamabant cōminaba
tur eis: nō consentire illū. Et ascendēs in mon
tem vocatū ad eū: & quos voluit ipse: & venerūt ad
eū. Et fecit vt essent duodecim euz illorū: vt mitteret
eos predicare. Et dedit illis potestātē curan
di infirmitates: & eiciendi demonia. Et imposuit
symoni nomē petrus: & iacobū sedebat et iohānē
fratres iacobi: & imposuit eis nomē boanerges: qd
est filij tonitrui: & andrē & philippū & bartholo
meū & mattheū: & thōmā & iacobū alpei & iha
dēū & symonē cyprianē & iudā scariot qd et tra
didit illis. Et veniūt ad domū: & cōsueiūt iterū tur
ba ita vt nō possent neq; panē mādare: & cū au
dissent turba: exterrunt tenere eū. Dicebāt em qñ in
furore versus est. Et scribe & ab hierosolymis de
scenderant dicebāt qñ deiechabz habet. Et quia
in pūncipe demonioz eiecit demonia. Et conuo
catis eis: in parabolis dicebat illis. Quō potest

Dat. 12. a.
Luce. 6. a.

1. Re. 1. b.
2. Re. 1. b.
Luce. 4. a.

Dat. 12. a.
Luce. 6. a.

Mat. 12. a.

Dat. 12. a.
Luce. 6. g.

mat. 11. b.
iohan. 10. b

mat. 4. b.
Luce. 4. d.
Iohā. 6. a.

B

Luce. 4. g.

Dat. 10. a.
Luce. 9. a.

Dat. 10. a.
Luce. 6. c.
Act. 1. a.

L

Dat. 12. b.
Luce. 11. b.
Mat. 12. b.
Luce. 11. c.

Dat. 8. a.
Luce. 7. c.

Dat. 8. a.
Luce. 7. c.

Dat. 9. a.
Luce. 5. b
Iohā. 5. a

Luce. 1. b.
Iohā. 1. d.

Dat. 9. a.
Luce. 5. c.

Dat. 9. a.
Luce. 5. c.
Iohā. 5. b.

Dat. 9. a.
Luce. 5. f.

Dat. 9. a.
Luce. 5. f.
L

Dat. 9. b.
Luce. 5. f.

I. Cl. 1. e.

Luce. 5. f.

Dat. 5. b
Luce. 9. g.

sathana sathana effecit: Et si regnū se desit dāt
nō potest regnū illud stare: Et si domus sup semet
ipam disparat: nō potest domus illa stare: Et si sa-
thana consurrerit in semetipso: disparat: potest
nō potest intrare in domus disperere nisi pri-
us foris ealligat: tūc domus ei⁹ diripiet. Amen dico
vobis qm̄ oia dimittent filii hoīz pctā et bla sphe
mie: qm̄ bla sphe mauerit: Qui aut bla sphe mae-
rit in spm̄ sanctū nō habebit remissionē in eternū
syreus erit eternū delictū. qm̄ dicebat spm̄ imū dū
habebat. Et venit mat ei⁹ et fratres: et foris stātes
miserūnt ad eū vocantes ei⁹: sed ebat circa eū tur-
ba et dicunt ei. Ecce mater tua: et fratres tui foris
querūt te. Et ridens eis ait. Quae est mater mea
et fratres mei? Et circūspiciens eos qd in circuitu
ei⁹ sedebant: ait. Ecce mi mea et fratres mei. Qui
enī fecerit voluntate dī: dicit frater meus et foris
mea et mater mea est.

¶ C. S. Parabolā seminantis dicit de mensura.
De semine lacto in terrā de grano synapi. naut-
gā tempelatatem sedat.

¶ Item cepit docere ad mare: et cogre-
gata est ad eū turba multa ita vt in na-
uim ascēdēs sederet in mari: et oīes tur-
ba circa mare sup terrā erat et docebat
eos in parabolis multa: et dicebat illis in doctrina sua.
Audite. Ecce ego sēminā ad eū seminādū. Et pūz
seminatū illud cecidit circa vā et venit volucres
celi et comederunt illud. Aliud pū cecidit sup pe-
trofa vbi nō habuit terrā multā: et statim exortus
est: qm̄ nō habebat altitudinē terre: et qsi exort⁹
est sol exortauit et eo qm̄ nō habebat radicē exaruit
et aliud cecidit in spinas: et ascēdit sup spinas suffo-
cauerūt illud: et fructū nō dedit. Et aliud cecidit in
terrā bonā et dabit fructū ascēdētē et crescentem
et afferbat: vñ tricesimū vñ sexagesimū et vñ
centesimū. Et dicebat. Qui habet aures audiē-
tis audiat. Et cū esset singularis in introitu gaudi-
um ei⁹ qd cū eo erāt duo decem parabolā exponē-
re. Et dicebat eis. Vobis datū est nosse mysteriū
regni dei: illis aut qui foris sunt in parabolis oīa
sunt: vt videntes videāt: nō videāt. et audientes
audiat et nō intelligāt: meq̄ cōuertant et dimittā
tur eis pctā et alii illis. Nescitis parabolā hāc. Et
quod oīes parabolae cognoscitis: ad illū seminat-
bum seminat. Ibi aut sunt qd circa vā vbi seminat
verbū: et cū audierint: cōfitemur veni sathana et
auferit verbū quod seminat⁹ est in cordib⁹ eorum.
Et bi sunt similes qui sup petrosas seminant: qui
cū audierint verbū statim cū gaudio accipiūt il-
lud: et nō habēt radicē in sedē tēporales sunt: de
inde oīa tribulatione et persecutione ppter ver-
bum: cōfitemur scidali zant. Et alii sunt qd in spinis
seminant. Ibi sunt qd verba audiat et erāne scellū
deceptio diuini ap: et circa reliqua concupis-
cite introitus suffocāt verbū: sine fructu efficiūt.
Et bi sunt qui sup terrā bonā seminant: qui qd au-
diūt verba et suscipiūt: fructificāt vñ tricesimū
vñ sexagesimū vñ centesimū. Et dicebat illi.
Hāquid venit lucerna vt sub modio ponatur aut
sub lectore? Nōne vt sup candelabru ponat⁹? Non
est enī aliquid absconditū qd nō manifestet necsa-

rum est occultū quod nō veniat in palā. Si quis
habet aures audiēt audiat. Et dicebat illis. Et
dote quid audiat. In qua mēsa mensi fuerit
remetiet vobis et adicietur vobis. Qui enī habet
dabit illi et qui nō habet enī quod habet auferet
ab eo. Et dicebat. Sic est regnū dei quādamodū
si dōs iacet sementem in terrā et dormiat et exur-
gat nocte et de se semen germinet: et increcat dū
nescit illē. Illo est terra fructificat pūmā herbā
deinde spica deinde pleni frumentū in spica. Et
cū ex se produxerit fructus statim mittit falcē: qm̄
dicit messis. Et dicebat. Cui assumilabim⁹ regnū
dei: aut cui parabolae comparabim⁹ illud? Sicut
grān synapi quod cū seminat⁹ fuerit in terra:
minus est oībus seminib⁹ quod sunt in terra: et cū
nat⁹ fuerit ascēdit in arborē: et fit maior oīb⁹ ole-
rib⁹: et facit ramos magnos ita vt possint sub vi-
bia eius aues celī habitare. Et talib⁹ multis pa-
rabolis loquebat eis verbū ppter poterāt audi-
re. sine parabolā autē nō loquebat eis. Scilicet
q̄m discipulis suis differebat oīa. Et ait illis in
die illa cū fero esset factū. Trāeam⁹ cōtra. Et bi-
mūtētes turbā assumunt eū ita vt erat in nauē: et
oīes naues erāt cū illo. Et facta est pcella magna
venit: et fluctus mittebat in nauim ita vt implere
tur nauis. Et ait ipse puppi sup ceruicā domi-
ens: excitat eam: dicit illi. Magister nō ad te
pertinet quid perim⁹? Et exurgens cōminat⁹ est ve-
tore dixit mari. Tacebo mutesce. Et cessauit vē-
tus et facta est tranquillitas magna. Et ait illis.
Quid timidi estis? Nescidū habetis fidē? Et timue-
rūt timore magnō: et dicebāt ad alterutrum. Quis
putat est iste qui ventus et mare obediūt ei.
¶ C. S. Demonio p legionē ab hole expellit. Sa-
nat mulierē a pfluio sanguinis. archip̄synagogi
filiam mortuam suscitauit.

¶ Venit trans frētū maris in regio-
nē geraseno. Et exiit ei de naui sta-
tim occurrit de monumentis dōs in spū
Imando qd domiciliū habebat in monu-
mentis. Et neg carbenis tā quisq̄ poterat eū il-
lare: qm̄ sepe cōpedib⁹ et calceis victus: diru-
pisset carbenas et cōpedes comminasset: nemo
poterat ei domare. Et semp die ac nocte in mo-
numentis et in mōtib⁹ erat clamans: cōcidēs se la-
pidib⁹. Vidēs aut sciam a longe currunt: et ad-
robat eū: et clamā voce magna dicit. Quid mihi
et tibi iesu fili dei iherusim⁹? Adiuuor te p deum ne
morteas. Dicebat ei illi. Et ipse immōde
ab hole isto. Et interrogabat eum. Quod tibi no-
men ē? Et dicit ei. Legio michi nōme est: qm̄ mul-
ti sumus. Et deprecabāt eū multū in se expelleret
extra regionē. Et erat aut ibi ciuitas nescit grex poi-
corum magn⁹ pascē in agro. Et deprecabāt
eū spūs dicentes. Duce nos in pocos: vt in eos
introeam⁹. Et cōcessit eis statim iesus. Et exue-
tes spūs immūdi introierunt in pocos: magno
impetu grex p̄cipit⁹: est in mari ad duo milia et
suffocant sunt in mari. Qui autē pascebāt eos fu-
gerunt et nunciauerunt ei ciuitatē et in agro. Et
egressi sunt videre qd esset factū: et venerūt ad iesu-
m: et vidēt illū qui a demonio verabāt sedentē
versū et sane m̄tēs et nunciat⁹. Et narrauerūt

Luce. 8. c.
Mat. 7. a.
Luce. 6. f.
Mat. 13. b.
et 15. c.
Luce. 8. c.
et 19. d.

Mat. 13. b.
Luce. 13. d.

Mat. 13. c.

Mat. 8. c.
Luce. 8. d.

Mat. 8. c.
Apoc. 8. d.

Mat. 8. d.
Luce. 8. c.

Mat. 8. d.
Luce. 8. c.

Luce. 8. e.

Mat. 12. a.
Luce. 12. b.

Mat. 13. d.
Luce. 8. c.

Mat. 13. a.
Luce. 8. a.

Mat. 13. b.
Luce. 8. b.
Job. 1. 1. f.
Esaie. 6. c.
Et 28. f.
Mat. 13. c.
Luce. 8. d.

Mat. 7. b.
Luce. 8. c.
et 11. e.
Mat. 10. c.

Mat. 3. f.

Mat. 9. c.
Luc. 8. f.

Mat. 9. c.
Luc. 8. f.

Mat. 9. c.
Luc. 8. f.

Mat. 9. c.

Mat. 9. c.

Mat. 13. g.
Luc. 4. g.
Job. 4. f.

Mat. 13. g.
Luc. 4. g.
Job. 4. f.

illis q̄ viderant qualis factus esset et q̄ demonis ha-
buerat: et de portis. Et rogare ceperunt eum ut disce-
deret de finib⁹ eorū. Et illos ascendente naui ce-
pit illū deprecari q̄ a demonio verat⁹ fuerat: et esset
cū illo: et nō ad mīserē eū: sed ait illi. Quid in domū
tuā ad tuos et annūcia illis q̄ta tibi dñs fecerit: et
miseri⁹ sit illi. Et abiit: et cepit p̄dicare in decapo-
licis: ubi fecit illi signa: et om̄es mirabant⁹. Et cū ascē-
disset Iherus in naui rursum transiret: cōuenit
turba multa ad eū: et erat circa mare. Et venit qui-
dā de archip̄synagogo illic iapyrus: videns eum
p̄didit ad pedes ei⁹: et deprecabatur eū multū dicens.
Domine filia mea in extremis es: veni pone manū
tuā sup̄ eā: et salua sit et viuat. Et abiit cū illo: et se-
quēbatur eū turba multa: et cōpungebant eū. Et mulier
q̄ era in p̄fluio sanguinis annis duodeci: et fuerat
multa p̄fessa a cōplurib⁹ medicis: et erogauerat
oīa sua: nec quicq̄ p̄fecerat: sed magis detri⁹ ha-
bebat: cū audis⁹ de iesu venit in turba retro: et te-
git vestimentū ei⁹. Dicebat enim: q̄ si vel vestimē-
tū ei⁹ tengerō salua ero. Et cōfessus siccatus est
suis sanguis: et cū cōpungebant eum: q̄ sanata esset
a plaga. Et statū ille in semetipso cognoscens vir-
tutē q̄ exierat de illo cōuersus ad turbam aiebat.
Quis tetigit vestimentū meū? Et dicebant ei disci-
puli sui. Quides turbā p̄pūmentē ter: dicto q̄ me
tetigit. Et circūspiciēbatur videre eā q̄ hoc fecerat.
Mulier vero timēs et tremēs sciens q̄ factū esset
in se venit: et p̄didit añ eū: et dixit ei om̄em veritatē.
Ille ait dixit ei. Filia fides tua te saluam fecit: et
de pace et esto sana a plaga tua. Adhuc eo loquē-
te veniunt nūci ad archip̄synagogū dicētes: q̄ fi-
lia tua mortua est. Quid vltra verax magister? Iesū
autē audito verbo q̄ dicebat: ait archip̄-
synagogo. Nolli timere timōdo crede. Et nō admi-
rit quē se sequi nūci petri et iacobū et iohāem fr̄es
iacobī. Et veniunt in domū archip̄synagogi. Et vi-
dit tumulū et fientes et etulātes multū: et ingressus
ait illis. Quid turbamini et ploratis? Puella non
est mortua: sed dormit. Et irridebat eus. Ipse vero
eiecit oībus assumit p̄fem et mīrem puellē: et q̄ fec-
tū erat: et gredunt vbi puella erat iacens: et re-
pōnens manū puellē ait illi. Tabatacum: q̄d est iter
p̄tari. Et puella nūci dico surge. Et p̄fessum surrexit
puella et ābulabat. Et erat autē ānos duodeci: et obe-
stupescit stupore magno. Et p̄cepit illi vehēmē-
ter nemo id scire: tūc illi daret illi manducare.
Et dicebat iesus fabū sūū. p̄pheta nō sine
honore essent in patria sua. vocat duodeci: et ce-
pit eos mittere binos cū p̄ceptis. Iherodes dixit
iesum iohāem baptistā. alij vero dicebāt q̄ helyas
esset: alij q̄ p̄pheta. De capite iohānis de regressu
ap̄loz ad iesū. de quib⁹ panib⁹ et duob⁹ p̄cipib⁹. Ie-
sus supra mare ābulat: et infirmos sanat. et quicūq̄
rāgebant cum salui fiebant.

Egressus idē abijt in patriā suā et se-
quēbatur eū discipuli sui. Et facta sabbato
cepit in synagoga docere: et multi audie-
tes ammirabant in doctrina ei⁹ dicētes.
Quid huic hec oīa: et q̄ est sapia q̄ data est illi: et
virtus talis q̄ p̄manet ei⁹ effundit. Hōne hic est faber
filij marie frat̄ iacobī et ioseph et iude et symeon?
Hōne hic ioseph ei⁹? hic nobiscū fuit? Et scādaliza-

bāt illo. Et dicebat illis iesus: q̄ nō ē p̄pheta sine
honore nisi in patria sua: et in domo sua et in cognatōe
sua. Et nō poterat ibi virtutē illi facere nisi pau-
cos infirmos impositis manib⁹ curauit. et mirabat⁹
p̄pter incredulitatē eorū: et circūbat castella et circui-
tus doceōs. Et vocauit duodeci et cepit eos mittere
binos: et dabat illis p̄tēs spiritus illius. Et p̄cepit eis ne
qd tollerēt in via nisi solum panē: nō p̄
rānō panē neq̄ in dona eorū calculatos fundalos
et ne idcirco duab⁹ tunicis. Et dicebat eis. Quocūq̄
cūq̄ introieritis domū illuc manete donec creas-
ide et q̄ dñs nō receperit vobis neq̄ audierit cre-
tus ide ex erunt pulcherrē de pedib⁹ vris in testimo-
niū illis. Et exierunt p̄dicabant vi penitentia age-
rent: et de montia multa ei⁹gebāt: et vgebant oleo
multos egros sanabant. Et audiuit rex herodes
manifestū ei factū ē nōmē ei⁹: et dicebat. Hic
hānes baptista resurrexit a mortuis: p̄p̄ca vtu-
te operantur in illo. Alij autem dicebant quia
helyas est. Alij vero dicebant quia p̄pheta est:
qualis vnus ex p̄phetis. Quos audito herodes ait.
Quem ego decollauit iohāne: hic a mortuis re-
surrexit. Ipse enim herodes misit actum iohā-
nē et vinxit eum in carcerem p̄pter herodiam
uxorē philippi fr̄is sui: qui duxerat eā. Dicebat enim
iohāne herodi. Nō licet tibi habere uxorē fr̄is tui.
Herodias autē inuidia sua illi: volebat occidere
eū nec poterat. Iherodes autē metuebat iohānē
sciens eū virū iustū et scām et custodiebat eū: et au-
dito eo multa faciebat: et libere eus audiebat. Et
cū dies oporuit accideret herodes natalis sui
cenā fecit p̄cipibus et tribunis et p̄mis galilee.
Et q̄ introisset filia ip̄s herodias et salata et
placuisse herodi. Simulq̄ recubētib⁹ rex ait pu-
elle. P̄tere a me q̄ vis: et dabo tibi: et iurauit illi q̄
qdq̄ petieris dabo tibi: sed dimidius regni mei.
Quē cū exis⁹ dixit mī sui. Quid petam? Et illa
dixit. Caput iohis baptiste. Quos introiis statim
cū festinatioe ad regē petiuit dicens. Volo ut p̄-
tēs deo mihi in dico caput iohis baptiste. Et cō-
tristat⁹ est rex. P̄p̄et iustitiam et p̄p̄t simi disci-
p̄tes noluit eā p̄stare: s̄ misit sp̄culatorem p̄ce-
pit afferri caput ei⁹ in disco: et decollauit eū in car-
cere. Et attulit caput ei⁹ in disco: et dedit illud pu-
elle: et puella dedit mī sui. Quos audito discipuli
ei⁹ venerūt et tulerūt corpus ei⁹: et posuerūt illud
in monumētō. Et cōueniētes ap̄h ad iesū renūcia-
uerūt ei oīa q̄ egerāt et docuerāt. Et ait illis. Veni-
te secūti in desertū locū: et redetis p̄fissi. Erāt
enī q̄ veniebāt et redibāt multi. Et nec spaciū mā-
ducādi habebāt. Et ascendentes in naui abierūt
in desertū locū seorsū. Et videt eos ab herodes et co-
gnouit multū: et pedes deos de omnib⁹ ciuitatibus
cucurrerūt illuc et p̄ueniēt eis. Et exis⁹ vidit tur-
bā multā iesus et miser⁹ ē sup̄ eos: q̄ erāt sit oīes
nō hntes pasto: et cepit illos docere et multa et curā
hōia multa fieri: et accipere discipuli ei⁹ dicētes.
Desert⁹ ē loc⁹? hic tā hōia p̄terit? Dimittite illos:
ut eūre in p̄cia villas et vicos emat sibi cibos q̄
māducet. Et r̄ndē ait illi. Daret illi māducare. Et
dixit ei. Quid es emam? dūctis denariis panes
et dabim⁹ illis māducare. Et dixit eis. Quot pa-
nes habetis? Et videt: et cū cognouissent dicit

Mat. 13. g.
Job. 4. f.

Mat. 10. a.
Luc. 9. a.

Mat. 10. b.
Luc. 10. a.

Mat. 10. a.
Luc. 10. a.
Mat. 14. c.
Luc. 9. a.

Mat. 14. b.

Mat. 9. b.

Mat. 14. b.
Luc. 9. b.
Luc. 6. a.

quos: et duos pisces. Et precepit illis ut accumbere facerent oēs sibi cōubernia suptride fens. Et discubuerunt in pte p centenos: et quinquagenos. Et acceptis quibz panibz et duobz piscibz misit in celoz bñdixit et fregit panes: et dedit discipulis suis ut poneret añ eos: et duos pisces diuisit omibz: et māducauerūt oēs: et saturati sunt. Et fustulerunt reliqz fragmentoz duodeci copbinoz ple nō et de piscibz. Et ait aut q māducauerūt quozqz mille viroz. Et statim coegit discipulos suos ascē dere nauim ut pcederēt eū trans fretū ad bethsaida: dñs ipse dimitteret pp̃m: cū dimississet eos abstinē montē oare. Et cū sero esset: erat aut nauis in medio mari: et ipse solus in fra: et vidēs eos laborātes in remigado: erat em vēr cōtrari. Et cū quartā vigiliā noctis venit ad eos ābulō sup mare: et volebat pterire eos. Et illi vt viderunt eū ambulāte supia mare putauerūt fantasma esse: et exclamauerūt. Quēs em viderunt eū et cōturbati sunt. Et statim locut' est cū eis: dixit eis. Nō dicit: ego suz nolite timere. Et ascēdit ad illos nauim: et cessauit vētus. Et plus magis ita se stupebant. Nō em intellexerunt de panibz: erat em eis eoꝝ obcecātū. Et cū transfretati essent venerūt iterā genefareth: et applicuerūt. Et egredi essent de nauis cōtinuo cognouerūt eis: et pcurrētes vnterā regione illā ceperūt grabatibz eos q se male habebat circūferre vbi audiebāt eus esse: et quocūqz introibat in vicis vel in villas aut ciuitates: pliatē ponebāt infirmos: et deprecabāt eū vt vel hmbuā vestimentū: et tāgerent: et quozqz tāgebant eū salui fiebant.

C. S. De manibz nō lotis: et pa magis cōtndna re holē q exeat de oie. Illa syrophenisse a demonio liberat: dicens nō est bonum sumere panes filioꝝ et mittere canibus. Iudā et mutaz curat dicens et. **Ecce.**

Ite cōueniunt ad eū pharisei et quidā de scribis venientes ab hierosolymis. Et cū vidissent quosdā ex discipulis et cōibus manibz id est nō lotis māducare panes vituperauerūt. Pharisei aut et oēs iudei nisi credio lauerint man' nō manducant tenētes traditionē senioꝝ: et a foio veniētes nisi baptizentur nō comedunt: et alia multa sunt q tradita sunt illis seruari baptisima calicū et viceꝝ et crāmē toꝝ electoꝝ. Et interrogabant eum pharisei et scribē. Quare discipuli tui nō ambulant iuxta traditionē senioꝝ: sed cōibus manibz manducant panes? At ille rēdēs dixit eis. Bene pphetauit Esaias de vobis hypocritis scilicet scriptū est. Popul' hic labioz me honorat: cor autē eoz longe est a me. Innauit aut me colunt docētes doctrinā et pcepta holm. Requiringētes em mandātū dei tenētes traditiōes holm: baptisima viceꝝ et calicū et similia his facitis multa. Et dicebat illis. Bene irritū fecistis pceptū dei: et traditionē vestrā tradidistis. Moyses em dixit. Honorā patrē tuū et mfem tuū: qui male dixerit pī vel matrī: morte moriā: hōs aut dicitis. Si dixerit hō pī vel mī cōibz: qd est donū qd eoz me tibi pderit: et vira non dimittitis eū quicūqz facere pī suo aut mī: rescindentes verbū dei q traditionē vestrā quā tradi-

distis. Et similia huiusmodi multa facitis. Et aduocans iter turbas dicebat illis. Audite me oēs et intelligite. Nihil est extra holē introiens in eū qd possit eū cōtndnare: sed q de hōie pcedunt illa sunt q cōtndnant holē. Si qd habet aureo aut diendi audiat. Et cū introisset in domū a turba: interrogabāt eū discipuli et parabolā. Et ait illis. Sic et vos insipientes estis. Nō intelligitis quia oēs extrinsec' introiens in holē nō pot' eū cōtndnare: q nō itrat in cor ei? Si in ventrē vadit et in cessum exit purgā oēs eī cas. Dicebat aut qm illa q de hōie exeunt illa cōtndnant holē. Ab int' em de corde holm male cogitationes procedunt: dūctis fornicatiōes homicidia: furta: auaricie: neqtie: dol': ipudicicie: oēs malus: blasphemia: supbia: stulticia. Omnia hec mala ab int' pcedunt: et cōtndnant hoīem. Et idē fūrges ab int' in fines tyri et sydonis: et ingressus domū neminē voluit scire et non potuit latere. Multis em statim vt auditis de eo cur' illa habebat spm imundū itrauit: et pcedit ad pedes ei'. Erat em mulier gētilis froythe nissa generē rogabat eū vt demoniū eī egeret de filia ei'. Quia dixit illi. Sine pīus saturari filios. Nō est em bonū sumere panē filioꝝ et mittere canibz. At illa rēdēs et dixit illi. Virgo oēs. Nā et catellū comedunt fuit mensa de mīcio puerorū. Et ait illi. Propt' hunc sermonē vadit exiit demoni' de filia tua. Et cū abisset domū leuēti puellā iacentē supia lectū et demoniū exiisse. Et itez exiēs de sinibz tyri venit pī ydonez ad mare galilee inf me: dīos fines decapoleos: et adducunt ei furdū multū: et deprecabāt eū vt ipon at illi manū et apphēncens eus de turba feonim: misit digitos suos in auriculas ei' et expuēs tergūt linguā ei': et supliciens in celum ingemuit: et ait illi. Effeta: qd est ad aperire. Et statim aperte sunt aures ei' et solus est vinculū lingue ei' et loqubāt recte. Precepit illis ne cui dicerent. Quāto aut eis pōs diebāt: ita: ro magis plus predicabant: et eo mplus āmra: bank dicentes. Bene oia fecit: furdos fecit audire: et multos loqui.

C. S. De septe panibz et pisciculis paucis facta vnt qtuor milla holm. De signo iōne. Precepit caue re a fermento phariseoꝝ et herodis: et venit bethsaida: et de spato et lposione manus: cecit oculos aperit: pōst pōt cōfessionem q xpō fil' dei effus dare increpat dicens. Vade retro satanas: et tū de cū discipulis dixit. Si quis vult me sequi bene get semetipm et me cōfessus fuerit et verba mea in generatione ista et.

Ite dīebz illis iterū cū turba multa esset cū iesum eū haberent qd manduca rent: cōnuocans discipulos ait illis. Quāto feror super turbam: q ecce iam triduo sustinent me nec habent quod manducant: et si bi misero eos ieiunio in domū suā deficient in via. Quidā em ex eis de longe venerunt: et rēdierunt et discipuli sui. Quāto istos quis poterit bē saturare panibus in solitudine? Et interrogauit eos. Quot panes habetis? Quia dixerunt. Septē. Et precepit turbe discubere sup trā. Et accipiens septe panes grāo agens fregit et dabat discipulis suis vt appo

Mat. 15. b.

Mat. 15. b.

Mat. 15. b.

Mat. 15. c.

Luc. 9. b.

Seh. 1. b. ecc. 39. c.

Mat. 15. b.

S

Mat. 14. c. Job. 6. b.

Mat. 14. c.

Mat. 14. b.

Mat. 14. b.

Mat. 15. a.

Es. 29. d. Mat. 15. a.

Ex. 20. b. Deut. 5. b. Leuit. 20. b.

neret: apposuerunt turbe et habebant pisciculos paucos: ipsos benedixit: et iussit apponi. Et manducauerunt: et saturati sunt: et sustulerunt quod supererat de fragmentis septem portas. Erant autem qui manducauerat quasi quattuor millia dimissit eos. Et statim ascendens nauium cum discipulis suis: venit in portum bairmanutha: et exierunt pharisaei et ceperunt querere cum eo quod entes ab illo signum de celis tentantes eum et in gemensensu ait. Quid gnatio ista signum querit? Amen dico vobis: si daretur gnatio ista signum: et dimitteret eos ascenderet super terram et abiit trans fretum. Et obliti sunt panem sumere: nisi unum panem non habebant secum in nauis. Et percipiebant eis dicens. Videte et caute a fermento phariseorum et fermento herodis. Et cogitabant ad alterutrum dicentes: quia panes non habemus. Quomodo cognito ait illis iesus: Quid cogitatis? quia panes non habetis? Non dum cognoscitis nec intelligitis. Adhuc cecati habetis cor vestrum. Quos habetis non videtis: et aure habetis non auditis. Nec recordamini quicquam panis fregi in quibus millia: et quod copiosius fragmentorum plenus sustulistis? Dicitur ei. Duodecim. Quid ergo septem panes in quattuor millia? et portas fragmentorum tulistis? Et dicit ei. Septem. Et dicebat eis. Quod nondum intelligitis? Et veniunt bethsaida et adducunt et cecum: rogabat eum ut illum tangeret. et apprehensa manu cecum: educit eum extra vicum: et exponebat in oculis eius? Ipositis manibus suis interrogauit eum si quid videret. Et respiciens ait. Videro. Tunc dicens. Tene oculos tuos: et ceptis videre et restitit? est ita ut dare videret oia. et misit illum in domum suam dicens. Vade in domum tuam. et in vicum introieris nemini dixeris. Et ingressus est iesus et discipuli eius? castella cesarea philippi: et in via interrogabat discipulos suos dicens eis. Quem me dicunt esse homines? Qui responderunt illi dicentes. alii iohannem baptista: alii heliam: alii vero quoniam vnus de prophetis. Tunc dixit illis. Vos vero quem me esse dicitis? Respondens petrus ait ei. Tu es xps. Et conuincit? est eis: nec potest dicere de illo. cepit docere eos: quomodo oportet filium hominis pati multa et reprobari a senibus: et a summis sacerdotibus? et scribis et occideri post tres dies resurgere: palam verbis loqui. Et apprehendens eum petrus cepit increpare eum. Qui conuersus videns discipulos suos: conuincit? est petro dicens. Vade retro me satana: quoniam non sapio quid dei sentias que sunt hominis. Et conuocata turba cum discipulis suis dixit eis. Si quis vult me sequi: denegat semetipsum et tollat crucem suam et sequatur me. Qui enim voluerit animam suam saluam facere perdet eam: qui autem perdet animam suam pro me et euangelium saluum faciet eis. Qui enim perdet hominem suum lucrum mundi totum: detrimetque ale sue faciat: Aut quid habet commutatio dabit pro anima sua? Qui enim me confessus fuerit et verba mea in generatione ista adultera et peccatrice: filii hominis confitebitur ei: cum venerit in gloria patris sui cum angelis sanctis.

¶ C. I. Iesus in monte transfiguratus dixit quid de his venit. Et cecum surdo et mutum post dixit discipulis: hoc genus in nullo potest extirpare nisi oratione et ieiunio: prout dicit passionem suam humilitatem docet: et non esse phibendum quod in nomine eius virtute

facit. de calice aque. de scidalo man? pedis: oculi. de sale.

¶ T dicebat illis. Amen dico vobis quia sunt quidam de his statim? qui non gustabunt mortem donec viderint regnum dei veniens in virtute. Et post dies tres assumptis suis petrus et iacobus et iohannes: duxit eos in montem excelsum solis: transfiguratus est coram ipsis. Et vestimenta eius? facta sunt splendida et candida: nimis velut nix: qualis fulgo non potest super terram? cecidit da facere. Et appauit illis helyas et moyses: et erat loquens cum iesu. Respondens petrus ait iesu. Rabbi bonum est nos hic esse: et faciamus tria tabernacula: tibi vnus: tui vnus: et helye vnus. Non enim sciebat quid diceret. Erant enim timore exterriti. Et facta est nubes obumbrans eos: et venit vox de nube dicens. Hic est filius meus charissimus: audite illum. Et statim circumspiciens neminem amplius? viderit nisi iesum in seculum. Et descendens? illis de monte precepit illis ne cuiquam quod viderint narrarent nisi cum filius? hois a mortuis resurrexerit. Et verbis petrus runt apud se: quomodo dicit? et esset eius a mortuis resurrexerit. Et interrogabat eis dicens. Quid ergo dicat pharisaei? scriber? Qui dixit a oportet venire pum. Qui respondens ait illis. Helyas cum venierit primo restituet oia: quod scriptum est in filiis hominis ut multa patiat et orietur. Sed dico vobis quod? helyas venit: fecerit illi quicquid voluerit sicut scriptum est de eo. Et veniens ad discipulos suos vidit turbam magnam circa eum: scribas conquirentes cum illis. Et concessit illis populus videns eum sum stupefactus est et expauerunt: et accurrentes salutabant eum: et interrogauit eos. Quid inter vos conquiretis? Et respondens vnus de turbis dixit. Magister attuli filium meum ad te habentem spiritum murum qui vbiuquid eis apprehenderit: alit illi et spumat et stridet dentibus? et ardet. Et dixi discipulis tuis ut eicerent illum et non potuerunt. Qui respondens eis dixit. Quid gnatio incredula? Quid apud vos ero? et cum vos patiar? Afferte illum ad me: et attulerit eum? et cum viderit eum statim spiritus? coturbant illum: et eum in terram volutabat? spumans: et interrogauit patrem eius. Quid autem respondens ei? et quod hoc accidit? At ille ait. Ab infantia. et frequenter cum in ignem et in aquam misit et eis perderet. Sed si quid potes: adiua nos: miseris nostris. Iesus autem ait illi. Si potes credere oia possibilia tui credent et continuo exclamans pater pater filia chrymisi: aiebat. Et deo dicens diuina incredulitate meam. Et cum viderit iesus concurrere turbam conuincit? est spiritum imundo dicens illi. Surde et mute spiritus: ritus: ego scio tibi et ab eo: amplius ne loquaris in eum: exclamans et multis discerpens eum exiit ab eo. Et factus est sicut mortuus: ita et multi dicerent quod mortuus est. Iesus autem intens manum eius eleuauit et surrexit: et cum introisset in domum discipulis eius secreto interrogauit eos. Quare nos non potuimus? eicere eum? Et dixit illis. Hoc genus in nullo potest extirpare nisi oratione et ieiunio. Et inde perfecti dixerunt edebant gallinam: nec volebat quod scire. Dicebat autem discipulos suos et dicebat illis. Quomodo filius hominis tradet in manus hominum? occident eum: et oculus tertius de resur

mat. 16. b
Luce. 9. d
mat. 17. a
Luce. 9. a

mat. 17. b
mat. 17. b

Mat. 17. c
Luce. 9. c

mat. 17. c
Luce. 9. e

mat. 17. c

mat. 17. d
Luce. 9. c
supra. 8. d
Luce. 10. e

Marcus

get. At illi ignorabant verbum ⁊ timebant infor-
gare eum. Et venierunt carnarium. Qui cum bo-
ni essent rogabant eos. Unde in via tractabant.
At illi rabeant. Siquid in via inter se disputa-
uerant quia eorum malum esset: Et reficiens voca-
uit duodecim ⁊ ait illis. Si quis vult primus esse
erit omnium nouissimus ⁊ omnium minimus. Et ac-
pleno pueri stantur ei in medio eorum: quia cu-
pietis esse: ait illis. Unde quis vnus erit huiusmodi
puer: recessit in nomine meo: me recipit. ⁊ qui-
cūq; me suscepit non me suscepit sed eum qui misit
me. Hic pōit illi iohānes dicens. Magister: vult
mas quendā in nomine tuo eicientē demōtia qui
non sequit nos ⁊ pphibuit eum. Iesus autē ait.
Holite phibere eum. Nemo est enim qui facit virtu-
tem in nomine meo: possit cito male loqui de me.
Qui enim est aduerum vos: p vobis est. Unde
quis enim potest vobis calices aque frigide
in nomine meo qui calidius est? Amen dico vobis
perdet mercedē suā. Et quisque scandalizauerit
vni de his pusillis credentib; in me bonus est et
magis ille circumdaret mala asinaria colio eius et
in mare mitteret. Et si scandalizauerit te manus
tua abscide illam. Bonū est tibi debili introire in
viri: q̄ duas manus habentes tibi in gebennā
ignis inextinguibilē: vbi vermis eorum non mouet
ignis non extinguit. Et si pes tuus te scandaliz-
at: amputa illū. Bonū est tibi claud introire in
vitam eternā: q̄ duos pedes habentes mitti in ge-
bennā ignis inextinguibilis: vbi vermis eorum non
mouet ⁊ ignis non extinguit. q̄ si oculus tuus scā-
dalizat: reicece eū. Bonū est tibi laudē introire in
regnū dei: q̄ duos oculos habentes mitti in gebē-
nā ignis: vbi vermis eorum non mouet ⁊ ignis non
extinguit. Omnis enim igne latet: et oleum vasa fate
facit. Bonū est sal q̄ si sal infusum fuerit in quo li-
quid cōditur: habere in vobis sal: pacē habere
inter vos.

ECCL. I. Iteorem non dimittendis nisi ob fornicationem. Iteus dixit simile pulcos venire ad me dixit nemo bonus nisi vnus vnus dixit vnde ve de quocunq; habes dpa tangit. Officiale d; pecunias habent in regni dei introitu. d; si quis renuiciauerit centis libris accipiet. Erunt pumi nouissimi. t vctura sibi passionem perunt filios. sebede d; voluerit in vobis pumi esse erit illos seruus. filii hoio n; venit vt misistat eis et vt misistat. be. cetero mendicabit curato.

Et inde exurgens venit in fines iudee
vitra iordanem et conuenientium iterum
turbe ad eum: et sicut consecratur ite-
ra docebat illos. Et accedentes ppha-
rei interrogabant si filius viroviu[m] dimittere:
tentantes aut. Et ille respondens dixit eis. Quid
vobis pcepit moyses? Qui dixit eum. Moyses p-
cepit libelli repudi scribere et dimittere. Quib[us]
respondens iesus ait. Ad duriciam co[m]muni-
scati vobis precepit illud. Ad initio a[m]b[us] creature
masculi et femina fecit eos deus. Propter hoc re-
linquit homo p[ro]p[ri]um suu[m] et m[at]re[m] et adheret ad vxo-
rem suam. Et erunt duo in carne vna. Itaque iam no[n]
sunt duo sed vna caro. Et ergo deus coniungit
monon separari. Et in domino it[er]u[m] discipuli eius

de eodem interrogauerunt eū: ait illis. Multūq;
dimiserit vxoem suā a filiā duxerit: adiuuerit q;
buntur super eam. Et si vxo dimiserit virū suū et
aliū nō pferat: et cāp. Et offerrebat illi paruos et
vir rangeret illos. Discipuli autē cōminabant offer-
rentibus. Quos cum videret lesus indignē tulit.
Et ait illis. Simite paruos venire ad me: ne p-
hibueritis eos. Talis em̄ est regnū dei. Amen bō
q; vobis quicūq; nō receperit regnū dei velat
paruos nō intrabit in illud. Et complēxus eos
et imponens manus super illos benedicebat eos.
Et cum egressus esset in via p̄uocans quida
genūfusus eī eum: rogabat eī dicens. Magister
bone quid faciā vt viā eternā percipiā? Iesus
autē dixit ei. Quid me dicis bonū? Nemo bonū
nisi vnus deus. Præcepta nōst: ne adulteros: ne
occidas: ne furieris: ne falsū testimoniū dixeris:
ne fraudem feceris. Vxorē patris tui: matrē
Et ille respondens ait illi. Magister: hec omnia
obseruaui a iuuentute mea. Iesus autē intulit et
dixit ei: et dixit ei. Vnus tibi deest. vade quēcū-
q; habes vende et da pauperibus et habebis the-
saurū in celo: veni sequere me. Qui cōstitit
in verbis istis metene. Erat eī habens multas
possessiones. Et circūspiciens iesus ait discipulis
uis. q; difficile quā pecuniā habent in regnū
dei introibunt. Discipuli autē obstupescerūt in
verbis eius. At iesus rursus respondens ait illis.
Filioli: q; difficile est cōfidentē in pecuniā in re-
gnū dei introire. Facili ē camelū p foramen ai-
rē trāsire: vnde intrare in regnū dei. Qui autē ma-
gistrabat eis dicens ad femetipsos. Et q; potes-
tate? Ait illi. Iesus illos ait. ait apud hoies po-
tibile est: is nō apud deū. At ei potibilia trās p-
bēbat. Et post hec cepit eip̄iri. Et ecce vxo eius et
discipuli eius: secuti sunt. Respondens autē ait
illis. Vobis nemo est q; reliquit domū aut frē aut
sorores aut p̄rem aut mēm aut filios aut agros
pp̄ me: et pp̄ eangeliū q; nō accipiet etiam
in n̄pe hoc vobis et frēs et sorores et mēs et
fili et agros q; p̄secutoribus. In celo futuro viā
efnas. Multū aut erūt primi nōsimul et nōsimul
primi. Erant autē in via ascendentes hierosolimē
et p̄cedebat illos iesus. Et ille p̄bāt et sequētes
timebāt. Et assumens lex duodecim cepit illos
dicere et ēfēnt ei v̄tura et ēfēnt accedūm? hiero-
solimā a fili? hois tradet principē: facer dorum
et scribē et senioibz: dānabūt ei morte. Et tradet
ei genibz: et illudēt ei: p̄p̄iet ei et flagellabūt ei
et inficiēt ei: et tertia die resurget. Et accedunt
ad eū iacob? iohānes filij iherosolē dicētes. Ma-
gister: volum? vt quocūq; petierim? facias no-
bis. At ille dixit eis. Quid vultis vt faciā vobis?
Et dixit eis. Da nobis vt ad dexterā tuā: talē
ad sinistram tuā sedeam? In gloria tua. Iesus autē
ait eis. Hic scitis qd petatis? Potestis bibere cali-
cēquē ego bibo: aut baptismo quo ego baptisus
baptisari? At illi dixerūt ei. Possum. Iesus autē
ait eis. Calicem quēdē quē ego bibo bibite: et ba-
ptismo quo ego baptisus baptisabimini: sedere an-
tem ad dexteram meam vel ad sinistram nō est
mēi dare vobis: sed quibus parauit ei. Et audie-
tes decē indignā sūt de iacob et iohāne. Iesu

Mat. 5. c.
et. 19. b.
Luc. 16. b.
Mat. 16. b.
Luc. 18. c.

C
 mat. 19. b
 Luce. 10. e.
 Exo. 20. b.
 Rom. 8. a
 ecc. 1. b.

mat. 19. c.
Luce. 18. d

Wat. 19.c
Rucc. 18.D

Mat. 19. c
Luce. 18. c.

Mat. 19. d.
Luce. 18. e.
mat. 19. d.
Luce. 18. e.
Mat. 19. d.
Luce. 18. e.

mat. 19. d
Luce. 13. f.
Mat. 20. c
Luce. 18. e

XD 81.20.2

4

2001.20.2

Mat. 18. a.
Luce. 9. f.
Mat. 20. b
Mat. 18. a.
Luce. 9. f.
Mat. 18. a
Luce. 19. f.
f
Luce. 9. f.

1.007.12.8

Mat. 18. 2
Lucc. 17. 9
15
Esa. 66. 5
Eze. 10. 8

mat.18.b

mat. 5. b.
Luc. 14. g.

1919.

Deu.24. a
mat.5. c
7.91.8.

Def. 1. d.
Mat. 19. 2.
epheſ. 5. d.
1. cor. 6. d.
B

Luc. 22. c.
15

mat. 20. D.
10b. 10. D
mat. 20. D.
Pnce. 8f

Luc. 10, 10.

Mat. 21:9
Luce. 19:38

mat. 21. 2.
Luce. 19. 1.
Ioh. 12. b.
15

mat.21.b

mat. 21. 6
Luc. 19.
Job. 2.

E
 Efa. 56. c
 Mat. 7. b
 Mat. 21.
 Luc. 19.

autem vocans eos ait illis. Scitis quia hi qui-
desunt principes gentibus dominant eis et prin-
ces populi potestatem habent ipsos. Non ita est autem
in vobis sed quicquid voluerit fieri maior erit vo-
bis minister. Quicquid voluerit in vobis primus
esse erit olim servus. Nam si fili hominis non venit
ut ministraret sed ut ministraretur ei et daret salutem
redemptionem pro multis. Et venit hiericho. Et per-
ficeretur eo de hiericho et discipulis eius. Per plurima
multitudinem illi peribat barthyme cecus sedebat
iuxta viam mendicans. Qui cum ad discipulos leuasset
genua eius cepit clamare et dicere. Domine fili da-
uid miserere mei. Et cōminabatur illi multi et re-
sponderet illi maior magis clamabat. Qui dauid mi-
serere mei. Et stans iesus precepit illum vocari. Et
vocante eum dicebat et animaeque eius foris vo-
cabat. Qui piecuto vestimento suo exiit et venit ad
Iesum. Et cū dicens iesus dixit illi. Audi et tibi vis factus
est. Et ait dixit ei. Rabboni. Et videat. Iesus autem
ait illi. Vide. Fides tua te saluauit. Et cōfessum
vidit et gratias eum in via.

¶ De pullo asine. de ficu quā dñs maledixit cū eianst. de tēpio eianst vēdentes tēmentes. facientes tē scribe q̄bant quō eū pderent: ficū aridū facit radicē: nō hēsitā dñi in corde: credite q̄ accipietis q̄ petitis: dimitte si qd habetis aduersus aliquē in ofone. infrogat⁹ in quō potesta te hoc facis. R.

Ecu appropinquarent hierosolymā
berhanie ad montē oliuā: mittē buōs
et discipulōs suos: et illis. Ite in castel
lū qđ contra uos ē: et statim introiue
tes illuc inuenietis pullū ligatū sup quē nemo a
d hunc hominem fedit. Soluite illum: et adducite. Et
si quī uobis dixerit quid facitis: dicite qđ nō me
cessari ē: est: cōtinuū illū dimittite huc. Et abeu
tes fuerunt pullū ligatū ante ianuā foris in
foris soluant eū: et quidā de illis stantibz dicebant
illis qđ facitis soluentes pullū: qđ dixerunt eis si
cui pcepit eis iēsus: et dimiserunt eū. Et duxe
runt pullū ad iēsum: et ipsonū illi. Vestimēta sua
sedit sup eū. Multi autē vestimēta sua strauerūt
in uia. Alij autē frondes cedebat de arboribz et
sternebat in uia: qui pibant: et qđ sēbant clama
bat dicētes. Osanna benedicti: qui uenit in no
mīne dñi benedicti qđ uenit regnū pñs nostri dauid:
osanna in excelsis. Et introiuit hierosolymā in te
pillā: circūspēctus obuiis cū iam uespera esset po
rtē: et iē in bethanīā cā duodē. Tertia die eius eu
erit a bethanīa curiūs. Et qđ uidisset a lōge iugē
habentē folia: uenit si quid forte inueniret in ea.

quomodo eū perderent. Timebant enim eum quia vir
verba turba ammirabat super doctrina eius. et cum
verba facia esset egrediebatur de synagoga. Et cum
maneat transierunt viderunt sic aridam facia et ad
eum transierunt petrus dixit ei et babbuce et
cuius cui maledixisti auit. Et respondens iesus ait
illius. habete fidem dei. Amen dico vobis: qui quod
dixerit vobis monti tollere et misere in mare
et non hesitauerit in corde suo sed crediderit quod
cumque dixerit fiat illi ei. Propterea dico vobis oia
quodcumque oiares petitis credite et accipietis et eueniet
vobis. Et cum habitatio ad euandū dimittente si quid
habitis aduersus aliquem: per pas vester qui in celis
est dimittat vobis peccata vestra. Quod si non oī
miserint: nec pas vester qui in celis est dimittet
vobis peccata vestra: et veniunt rursus hierosolymā
Et cum ambularet in templo accedunt ad eum summi
sacerdotes et scribe et seniores: dicunt ei. In qua
præte habetis: quis dedit tibi hanc potestatem
ita facias? Iesus autem ridens ait illis. Intro
gabo et ego vos in vnu verbum et rident michi: dica
vobis in qua potestatem habetis. Baptismus iohā
nis de celo erat an ex hominibus? Respondit michi.
At illi cogitabant secū dicentes. Si dixerim?
de celo: dicet vobis quare ergo non creditis illi? Si
dixerim? ex hominibus: timemus populum. Quia enim ha
bebant iohannē qui vere ppheta esset et respondens
res dicitur iesu. Rescimus. Et respondens iesus ait
illis. Neque ergo dico vobis in qua potestatem habetis
faciam.

¶ C. S. Parabola de vinea ⁊ colonis. de dena-
rio cesaris. de muliere q̄ septē frēs habuit. de pi-
mo mandato interrogat. ⁊ interrogantē dicit nō esse
lōge a regno dei: dicit quō dicunt scribe xpm̄ esse
filium dñi cū sit dñs. dicit cauere a scribis. de vidua
⁊ gazonbilatio. tit.

Eccept illis in pabulis loqui. Vincem
pastinam: dicitur: circū dedit sepem: et
dedit lacum: edificauit turrim: et locauit
eā agricolis: peger pfectus est. Et mi
sit ad agricola in tpe seruū: et ad agricola
peret de fructu vine. Quia apphensū est cecide
rūt et dimiserūt vacuū. Et itē p misit ad illos al
seruū: illū in capite vulnerauit et promethea
fecerūt. Et rursum alius misit et illū occidit: et plu
res alios: quosdā cedentes: alios vero occidēs
Adquē p nū pabēs filiū chassimū et illos misit
ad eos nouissimū diceas: qui reuerēbant filiū meū.
Coloni alii dixerunt ad diuicē: hic est beres.
Vite occidam? et nra erit hereditas. Et apphē
dentes illū occidit: et elegerit etiam vinciū illū
galet dūm vixit. Veniet et dēt colonon et dabit

7.10.6.7.22
a
Job 1.7.6
7.8.7.8.6
7.10.6.7.22

mat. 17. c
1. 21. c
Luce. 17. b
mat. 21. c.
Jobāi 4. b
Mat. 6. b
D
mat. 18. b

Mat. 21.6
Luce. 21.9

H
 mat. 21. b.
 Luc. 20. b.
 Esa. 5. a.

mat. 21. 3

Psal. 177.
 mat. 21. D
 Luce. 20. C
 mat. 21. D
 Luce. 19. g
 Joh. 7. D

18

Marcus

tentatio: Afferte michi denariū vt videā. Et illi obtrulit ei: ait illis. Qui est imago hec et supscritus: Dicunt ei. Cesaris. Addeus autē iesus dixit illis. Reddite igitur sunt cesario cesari: que sunt dei deo. Et mirabatur sup eo. Et venerit ad eū seducit q̄ dicunt resurrectionem nō esset: intra bāt eū dicentes. Magister moyses nobis scripsit: vt si quis frater mortuū fuerit: dimiserit vxorē: et filios nō reliquit: accipiat frater ei: vxorē ipsius: et resu sciet semen fratri suo. Septē q̄ frēs erant: et p̄t: m̄ accepit vxorē: mortuū est nō relicto semie. Et sc̄s accepit eū et mortuū est: necesse reliquit se men: et tertius sūit. Et acceperunt eū sūi septem: et non reliquerunt semen. Nouissima autē defuncta ē: et mulier. In resurrectione q̄ h̄c resurrexerit cuius de his erit vxor? Septē enī habuerūt eā: vxorē. Et r̄dens iesus ait illis. Nōne idēo erratis non scientes scripturam: neq; virtutē dei? Cū ei a mortuo resurrexerint neq; nubet neq; nubent: s̄z sicut angeli dei in celis. De mortuis autē q̄ resurgant non legis in libro moysi sup rubū quomō dixerit illi deus in dēns. Ego sum deus abraham et de: isaac et deus iacob. Nō est de: mortuorū sed viuorū. Vos ergo multū erratis. Et accessit vnus de scribis q̄ audierat illos q̄dentes: vidēs qm bene illis r̄pōderit: intra rogauit eū qd̄ esset primū oim mandātū. Iesus autē r̄spondit ei: q̄ primū oim mandātū est. Audi isrl̄ dñs deus tuus de: vnus est: diliges dñm deū tuū: ex toto corde tuo: et ex tota anima tua: et ex tota mente tua: et ex tota virtute tua. Hoc est primū mandātū. Sc̄m autem simile ē illi. Diliges primū tuū sicut teipm. Maior alius mādātū nō est. Et ait illi scriba. Bene nā gister in veritate distinxit: vnus est deus: et nō est alius p̄ter eū. Et vt diligat ex toto corde: et ex toto intellectu: et ex tota alia: et ex tota fortitudine: et diligere primū tanq̄ seipm: matius est omnibus olocasomatib: et sacrificiis. Iesus autē vidēs q̄ sapienter r̄pōdiderat: dixit illi. Non es longe a regno dei. Et nemo iam andebat ei inr̄rogare. Et r̄pōdēs iesus dicebat doctō in templo. Quos mō dicunt scribē xpm filiu esse dauid: Ipe enim dauid dixit in sp̄s sancto. Dixit dñs dñō meo: sed de a dextera meis. donec ponā inimicos tuos s̄ca bellū pedū tuorū. Ipe ergo ponā dauid eū dñm: r̄pōdē eū filius eius: et multa turba eū libenter audiebat. Et dicebat eis loquēdo in doctrina sua. Laetate a scribis q̄ volūt in foliis abluare: et salutare i foeto: et in p̄mia cathedris sedere in synagoga: et p̄mos discubitus in cenis: q̄ deuorant domos viduarū: et obtrunt pilpe ofoni: ubi accipiunt pilgus inu: dicitū. Et sedēs iesus cōtra gazophiliatū aspicebat quomodo turba lactaret es in gazophiliatū: et mlti viduē lacrabat mltā. Cū venisset autē vna vidua paup̄ misit duo minura qd̄ est quadrās. Et cōuocans discipulos suos ait illis. Amen dico vobis qm̄ vidua hec pauper plus obus misit q̄ miferunt in gazophiliatū. Eō enī ex eo qd̄ abundabat illis miserunt: hec vero de penuria sua oīs q̄ habuit misit totū victuū suū.

¶ C. De tēpl̄i structura. de venturia ast biē iudicij. de passione martyrii. de abolitione et fugat p̄gnantibus. de tribulationib: abbicantatū dicit

de pseudo christis et pphetis. sol obtenebatur. et luna nō dabit splendore suū. stelle erunt decident tes. et de aduētū xpi. parabolā ficus diē et pomam nemo scit: vigilare et orare necesse rēpus. pul-

¶ Cū egredere de templo: ait illi vnus ex discipulis tuus. Magister aspice quales lapides et quales structure. Et r̄pōdēs iesus ait illi. Vidēs has oīs mas: gnas et edificatiōes. Nō reliquet lapis sup lapidē qui non destruat. Et cū federet in monte oliuari contra templū interrogabant eum separatim pe trus et iacobus et iohannes et andreas. Dic nobis quādo ista fient: et qd̄ signū erit quando hec omnia incipient cōsummari. Et r̄pōdēs iesus cepit dicere illis. Videte ne quis vos seducat. Multi ei venient in nomie meo dicentes: ego sum: et mul tos seducet. Et si audieritis autē bella et opimo: nes belloz: ne timueritis. Oporet enī hec fieri: sed nōdū finis. Exurge enī gens cōtra gentem: et regnū super regnū: erunt terremotus per loca: et fames. Initium dolorū hec. Videte autē vōs metipso. Tradent em̄ vobis in conciliū: et in syna goga vapulabitis: ante p̄fidos et reges stabi lis. ppter me in testimoniu illis. Et in omnes gē tes pumū oporet predicari euāgeliū. Et cū bu xerint vos tradentes: nolite cogitare quid loqua mini sed qd̄ dātū vobis fuerit illa hōia id loquā mini. Non est vobis eitis loquētes: sed sp̄s sanctus. Tradet autē frater fratri in mortē: pater filiū: et cōsurgēt filij in patres: et morte afficient eos. Et eritis odio oibus ppter nomen meū. Qui autē tēluerint et in finē hic filius erit. Cū autem vi deritis abominationē desolationis stantē vbi nō debet: qui legit intelligat. Tunc qui in iudea sunt fugiant in mōtes: et qui sup rectam descendāt in domū nec introeat: et tollat quid de domo suat: qui in agro erit non reuertat: retro tollere vestimen tū suū. Et autem p̄gnantib: et nutriendib: in illis diebus. Orate vero vt hyeme non fiant. Erunt enī dies illi tribulationes tales quales nō fuerunt ab initio creature quā cōdidit deus vq; nunc neq; finis. Et mlti dieuassent dñs dies: nō fu isset salua p̄mis ca. Sed ppter electos quos elegit breuiat dies. Et tunc si quis vobis dixerit. Ecce hic est christus: ecce illic: ne crediditis. Eturgent enī pseudo christi: pseudo pphete et dabunt signa et potentia ad seducēdos si fieri po test etiam electos. Hos ergo videte. Ecce p̄di: ci vobis omnia. Sed in illis dieb: post tribulatio: nem illam: sol contenebabitur: et luna nō dabit splendorem suū: stelle celī erunt decidētes: et ir tutes que in celo sunt: mouebuntur. Et tunc vi debunt filium hominis venientē in nubibus cum virtute multa et gloria. Et tunc mittet angelos suos: et congregabit electos suos a quattuor ventis a summo terre vsq; ad summū celī. Et sic autem dicite parabolam. Cum iam ramus ei: tener fu: erit: et nata fuerint folia: cognoscitis quia in pri mo sit etha. Sic et vos cum videritis hec fieri: sci tote q̄ in primo sit in oīstis. Amē dico vobis quo nia non transibit generatio hec donec omnia ista fiant. Celum et terra transibunt: verba autē mea nō transibūt. De die autē illō vel hōis nescit: ne

Mat. 24. 2
Luce. 19. g
et. 2. d.

mat. 24. 4
Luce. 1. b
ephe. 1. b
Luce. 21. d

Mat. 10. c
1. 2. d. b.
Luce. 21. b.
10. 16. a
2. cor. 11. c
Mat. 10. d.
Luce. 12. b
1. 2. c.

Mat. 10. c
et. 2. d. b.

Mat. 24. b
mat. 24. b.
Luce. 21. c
mat. 24. b.

Mat. 24. b
Luce. 17. e
mat. 24. b.

Yohel. 2. c
Luce. 21. c

mat. 24. c
Luce. 21. f.

mat. 24. c
Luce. 16. d
2. 1. f.

Mat. 2. c.
Rom. 13. b.
Mat. 2. 2. c.
Luce. 2. 1. c.
Deut. 2. 3. b

Mat. 2. 2. c.
Luce. 2. 1. c.

Luce. 3. b.
Mat. 22. c.
Mat. 22. d

Deut. 6. a
Mat. 22. d

Luce. 19. c.
Luce. 10. e.

Luce. 10. g
Mat. 22. d

psal. 109.
Mat. 22. d.
Luce. 21. g.
Mat. 23. a.
Luce. 11. f.
et. 2. g.

Luce. 21. a

Acta. 1. b.
Luc. 2. 4. g.
Apo. 1. c.

crediderit. et dixit eis. Eritis in munda vniuersu p'di-
cate euangelii oi creature. Qui crediderit bapti-
zabitur in nomine domini. et qui non crediderit conde-
nabitur. Signa autem eos qui crediderint hec sequentur.
In nomine domini omnia ei fieri solent. In nomine domini
serpentes tollentur. Et si moriturus quis dixerit: non eis
nocebit. Super egros manus imponet: et bene habebunt.
Et dominus quidem iesus post hoc locutus est eis
assumptus est in celum: sedet a dextris dei. Illi au-
tem p'secti predicauerunt ubique domino cooperante:
et sermonem confirmante sequentibus signis.
Explicit euangelium secundum Marcum.

Incipit prefatio beati hieronimi presbyteri
in euangelium secundum Lucam.

Incipit euangelium secundum Lucam. Lucas frater natione antiochenus arte me-
dicus discipulus apostolorum postea paulus se-
curus visus ad consummationem et seruatus
est. Non sine crimine. Nam neque vixit in
his neque filius septuaginta et quatuor annorum
obstitit in bethania plenus spiritu sancto. Cui cum scripta
essent euangelia per mattheum quidem in iudea: per Mar-
cum autem in italia. sed in istigare ipsum in acta parti-
bus hoc scripsit euangelium. Significans etiam ipse prin-
cipio an suum alia esse descripta. Cui extra ea quod
de euangelio dispositionibus exposcit: ea maxime ne-
cessitas laboris fuit ut primis grecis fidelibus omni
p'phetia seruetur in carnem dei christi manifestata
humanitate ne iudaici fabulati attenti in solo le-
gati desiderio tenerentur. vel ne hereticis fabulis et
fictis sollicitationibus seducti exciderent a veritate
elaboraret: debet ut in principio euangelii lobis nati-
uitate sumpta cui euangelii scriberet et qui electus
scriberet indicaret: prestat in eo plenaria esse: quod
etiam ab aliis inchoata. Cui deo post baptismum filius
dei a perfectione generationis in christo impletur: expe-
tende a principio natiuitatis: hanc potestatem promissam
est ut requireretur: demolleretur in quo apprehen-
dendus erat per natiuitatem filii dei dei littera recurreret
in deum generationis a dismissio: in dispensatione de per-
dicatione in hominem christum suum: perfecti operis hominis redire in
per filium faceret: quod per deum premissum venientibus iter
p'beret in christo. Cui luce non immerito debet scribere
dotum actum apostolorum prout in ministerio dei ut deo
in deum plenius filii predicationis existeret: oratione ab
apostolo facta: forte dei electio in numerum compleret.
Sicque paulus consummationem apostolici actus. De et
quidam per similes recalitrare deus elegisset. Et
et legentibus ac requireribus deus: et si per singula ex-
posita a nobis vult fuerit: facies tamen quod operaretur a gra-
tiam oportet primis de fructibus suis edere vita
uimus publicis curiositate non tam volentibus deus
demonstrasse videremur quod fastidientibus prodigiis
Explicit prefatio.

Incipit prophetium beati luce in euangelium suum.

Quoniam quidem multi conati sunt ordinare
et narrare que in nobis complere sunt et
rati sunt et adiderit nobis quod ad usum ipsi
viderit et ministerii fuerit sermonibus. Visum
est et michi assecuto oia a principio diligenter
et ordine tibi scribere optime theophile ut cognos-
cas eorum verborum de quibus eruditus es ver-
ritatem.

Explicit prophetium luce.

Incipit euangelium

secundum Lucam.

Consolamur te zacharie et elizabeth ange-
lus ait zacharie: et audita est oratio tua: et eliza-
beth pariet tibi filium: et vocabis nomen eius iohannem.
zacharias non credens gabriel obmurmuravit.
Elizabeth post hoc concepit et occultabat se me-
sibus quinque in monte serto missus est angelus ad
virginem Mariam: et dixit ei Ave gratia tecum. Ma-
ria conceptu saluatore eturgens abiit in montem:
na: salutauit elizabeth Benedicta tu es et ait ma-
ria. Magnificat. et elizabeth peperit filium: et octa-
uo die circumcidit. zacharias loquelam recipit
et propheta dicens. Benedictus.

Capitulum primum.

Dixit in die

Dixit herodis regis iudee
sacerdos quidam nomine za-
charias vice abbas vxo-
rili de filiabus aaron: et no-
men eius elizabeth. Et erat
iustus ambo et deus: in
cedentes in obsequia man-
ditis et iustificationibus domini sine querela. Et non erat
illis filius: eo quod esset elizabeth sterilis: et ambo pro-
cessissent in diebus suis facti autem ab eis sacerdos
fungeretur zacharias in ordine vicio sue anni dei: se-
cundum consuetudinem sacerdotum forte exiit ut incen-
sum poneret in altare in templi domini. Et eo mo-
mentum populi erat oratio foetis hominibus incensum.
Et paruit autem illi angelus domini stans a dextris altaris
incensum. Et zacharias turbatus est videns et timor
irruit super eum. Ait autem illi angelus. Ne timeas
zacharia quia exaudita est deprecation tua. Et vxo-
ra tua elizabeth pariet tibi filium: et vocabis nomen eius
iohannem: et eris gaudium tibi et exultatio. Et multi
in natiuitate eius gaudebunt. Et erit magnus coram
domino. Et vinum et siceram non bibet. Et spiritus replebitur
ab hoc ex vtero matris sue: et multis filiorum israel co-
uertet ad deum deum dei ipsius. Et ipse precedet an-
ticipum in spiritu et virtute: et conuertet ad corda patrum in
filios: et incredulos ad prudentiam iustorum: parare
populum plebem perfectam. Et dixit zacharias ad angelum.
Vnde hoc sciam? Ego enim sum senex: et vxo mea
percessit in diebus suis. Et respondens angelus dixit ei.
Ego sum gabriel qui sto ante deum et missus sum lo-
qui ad te: et fecit tibi euangelizare. Et ecce eris ta-
cens et non poteris loqui visus in die quo hoc fiant: p-
eo quod non credidisti. Nihil meum quod implebitur
in tempore suo. Et erat plebs expectans zachariam
et mirabantur quod tardaret ipse in templo. Et gressus
autem non poterat loqui ad illos: et conuenerunt quod vi-
sionem vidisset in templo. Et ipse erat inuocans illos
et promissus erat. Et factum est ut impletum sunt dies
officii eius: abiit in domum suam. Post hoc autem dies co-
cepit elizabeth vxo eius et occultabat se mensibus
quinque. Sic fecit michi deus in diebus quibus re-
speret auferre opprobrium meum inter homines. In me-
se autem sexto missus est angelus gabriel a deo in ci-

Gene. 1. b.
Jud. 13. b.

C

Matth. 1. c.

Jud. 13. e.

Esai. 17. c.

Mat. 1. d.

Mich. 4. c.

D

Esai. 6. d.

Jud. 5. d.

E

S

utrarē galilee: cui nomen nazareth ad virginē de
spōsā viri cui nomen erat ioseph de domo dō
et nomē virginis Maria. Et ingressus angelus ad
eā dixit. Ave grā plena dñs tecū: bñdicta tu mi
litis. Que cū audisset turbata est in sermōe ei
et cogitabat qualis esset ista salutaris. et ait āgel
ei. Ne timeas maria inuenisti em grātā apud de
mīnū. Ecce concipies in utero et paries filiū: et vo
cabis nomē eius iesum bñdic eris magnus: et filiū
altriusmi vocabis. Et dabit illi dñs de sedē dauid
patris ei: et regnabit in domo iacob in eternum: et
regni ei nō erit finis. Dixit autē maria ad angelū
Quō fiet istud qm virū nō cognosco? Et rñdens
angelus dixit ei. Spūscū sctū supueniet in te et vir
tus altriusmi obumbrabit tibi. Idcirco et quod na
scetur ex te sanctū vocabis filiū dei: et ecce eliza
beth cognata tua: et ipsa concepit filiū in senē
tute sua. Et hic mensis est sextus illi q vocat ste
rilitas: q nō erit impossibile apud deū omne vobis
Dixit autē maria. Ecce ancilla dñi: fiat michi scū
dum verbum tuū. Et dicescit ab illa angelus. Euge
nus autē maria in dieb' illis abiit in mōtāna cui
festinatione in ciuitatē iudā: et intrauit in domū
zacharie et salutauit elizabet. Et factū est vt au
ditur salutationē marie elizabet: exultauit isan
s viro eius. Et repleta est spūscū sctū elizabet: et ex
clamauit voce magna et dixit. Benedicta tu inter
mulieres: bñdictus fructus vterū tui: et vnde hoc
michi vt veniat mater dñi mei ad me? Ecce enim
vt facta est vox salutaris tue in aurib' meis ex
ultauit in gaudio infans in utero meo: et bñ
credidisti qm pñfient ea q dicta sunt tibi a domi
no: et ait maria. Magnificat aīa me dñm. Et ex
ultauit spūs me' in deo saluatori meo: et respicit
humilitatē ancille sue: ecce em ex hoc beatam me
dicēt oēs gñationes. Quia fecit michi magna q po
tens est: et sanctū nomē ei'. Et mihi eius a pgenie
in pgenies: et in mentib' ei fecit potētē in dia chio
suo: dispersit supbos mēte cordis sui: Deposuit po
tentes de sedē: et exaltauit humiles. Et iurantes
implicuit bonis: et diuites dimisit inanes. Susce
pit israel puerū suū et recondit' mīe sue. Sicut locu
tus est ad patres nostros: abīā et semini eius in
secula. Dāns autē maria cū illa quasi tribus mē
sibus: et reuersa est in domū suā. Et izabet aut im
pletū est rēpus parietū: et peperit filiū. Et audie
runt vicini et cognati eius: q magnificauit domi
nus mīam suā cū illa et cōgratulabānt ei. et factū
est in die octauo venerūt circūcidere puerū: et vo
cabant eū nōle pñs sui zachariā: rñdens mater
eius dixit. Nequa q sed vocabit iohānes et dice
runt ad illā. Quā nemo est in cognatione tua: q vo
cetur hoc nōle. Inueniūt aut pñs eius qd vellet
vocari eū: postulat pūgillū et scripsit dicens. Io
hannes est nomē ei'. Et mirati sunt vniuersi. Sper
tum est autē dico oēs ei' et lingua eius et loquebā
bñdicens deū: factus est timor super oēs vicinos
eius: et sup oīa mōtāna iudee diuulgabānt omīa
verba ei: et posuerūt qmnes qui audierāt in co
de suo dicentes. Quis putat puer iste erit? Item
manus dñi erat cū illo: zachariās pater eius re
pletus est spūscū sctū et prophetauit dicens. Benedi
ctus dñs deus israel: q vīsuauit et fecit redēptio

nem plebi sue. Et erexit cornu salutis nobis in
domo dauid pueri sui. Sicut locutus est p oēs san
ctum que a seculo sunt propheta. Ave. Salu
tem et inimicis nostris: et de manu oīm qui odit
nos. Ad faciendā mīam cum pñbus nostris et quē
mosari testamētū sui sancti. Iustificandū quod ius
rauit ad abāā pñm nostrū daturus se nobis. Et
sine timore de manu inimicorū nōrū liberati ser
uiamur illi. In sanctitate et iusticia cōā ipso oīm
bus dieb' nostris. Et tu puer ppheta altissimi vo
caberis: pñibus em āre faciē dñi parare vias ei'.
Ad bandā scitntā salutis plebi eius in remissio
nem peccatorū eorū. Pervicere mīe dei nostri in
quibus visitauit nos oēs ex alto. Illuminare his
q in tenebris et in umbra mortis sedent ad dirigē
dos pedes nros in viā pacis. Puer autē crescebat
et cōfortabā spēs et erat in deserto vīg in diem
ostensionis sue ad israel.
Et c. S. Edicū angustū et describere orbis. ma
ria peperit filiū suū pūmogenitū. angel' natū
tem xpi pñs nōrū: nūciatū: et pñs oēs dicebat ad
inuitē: et rāscamū vīg betyle: iesus circūcidit
spūs accēpit iesum in vñas suas dicens. Hic b
nostris et c. f. meo dixit marie: ecce possit' et c. āna
prophetissa supnēns cōfitebā dñō et loqueba
tur de illo oībus qui expectabāt redēptionē isra
el: et iesus inuentus in medio doctorū: et q subdit'
erat Maria et ioseph.
Et c. S. Edicū aut in diebus illis. Exiit edi
ctum a cesare augusto vt describeretur
vniuersus orbis. Hec descriptio pñs
facta est a pñe die rñe cyrino: et ibāt om
nes vt profiterent' singuli in suā ciuitatē. Accēdit
autē et ioseph a galilea de ciuitate nazareth ius
deam ciuitatē dauid q vocat betlehem: eo q esset
de domo et familia dauid vt profiteret' cū marie
despōsata sibi vxore pñgnāte. Factū est aut cum
essent ibi: impleti sunt dies vt pareret. Et peperit
filiū suū pūmogenitū: et pñe ei inuoluit et recl
nauit eū in presepio: q non erat et locus in bīer
sorio. Et pastores erāt in regione eadē vigilātes
et custodiēte vigilas noctis super gregem suū
Et ecce angelus dñi stetit iuxta illos: et clarus
dei circūfulsit illos et timuerūt timore magno. Et
dixit illis angelus. Nolite timere. Ecce em euēge
lizo vobis gaudiū magnū: qd erit omni populo: q
natus est vobis saluator: qd est christus dñs in cū
late dauid. Et hoc vobis signū. Inuentiet isan
tem pannio inuoluit et posuit in presepio. Et sub
ito facta est cū angelo multitudo milite celestis
laudānt dñū et dicentū. Glōria in altissimis deo
et in terra pax hominib' bone voluntatis. Et factum
est vt dicescerant ad eis angeli in celis: pastores
loquebant ad inuicē. Trāscāmūs itq betlem
et videam' hoc verbum quod factus est quod fecit
dñs et ostēdit nobis. Et venerūt festinātes et inue
nerunt mariā et ioseph: et infantē posuit in prese
pio. Et dñs aut cognouit de dō q dicit' erat
illis de puero hoc. Et oēs q audierāt mirati sunt
et de hio q dicebat erant a pastōrū: ad ipsos. Ma
ria aut cōseruauit omīa verba hēc cōfiterens in co
de suo. Et reuerūt sunt pastores glorificantes lau
dantes deū in oib' q audierant et viderant: sicut

1. Reg. 2. e.

Mat. 1. c.

Mat. 1. c.

Mat. 1. c.

infra codē

Lucas

belieser. qui fuit toim. q̄ fuit mathat. q̄ fuit leui. q̄
fuit symeō. q̄ fuit iuda. q̄ fuit ioseph. q̄ fuit iona.
q̄ fuit bellachum. q̄ fuit melcha. q̄ fuit mēna. q̄ fuit
mathababā. q̄ fuit nathā. q̄ fuit dō. q̄ fuit tette. q̄ fuit
oherb. q̄ fuit boos. q̄ fuit salmon. q̄ fuit naafon. q̄
fuit aminadab. q̄ fuit arā. q̄ fuit efrom. q̄ fuit phas-
res. q̄ fuit iude. q̄ fuit iacob. qui fuit isaac. qui fuit
abie. qui fuit ihare. q̄ fuit nachez. q̄ fuit faruch. q̄
fuit ragau. q̄ fuit phaleeb. q̄ fuit beber. qui fuit sa-
le. qui fuit chaphnā. q̄ fuit arphaxar. qui fuit fem.
qui fuit noe. qui fuit lamech. qui fuit mathufale.
q̄ fuit enoch. qui fuit lareth. qui fuit malalel. q̄ fuit
chaphnā. qui fuit enos. qui fuit seth. qui fuit adā.
qui fuit dei.

CCS. 3. Ius plenus spōsū reſtutus eſt a lo
dane. ieiunā. q. dieb⁹ elurū. t. tentat a dyabolō
cōſimata tēntrēdy dyabolus receſſit ab eo vſq;
ad tempus. vſq; reſtutus in virtute ſpōs in ga
lileam ⁊ fama exiit p̄ vniuerſa regione de illo. ve
nit n̄ aſareth ⁊ intrauit ſyna gogaz ⁊ legit in libro
eſaie prophete. Spōsū dñi. ⁊ eo. eo teſtimoniū da
bunt illi. dicebāt. q. fili⁹ ioseph eſt. iſeius dixit. Ne
mo propheta acceptus eſt in patria ſua. a dicit be
liam miſum cū fama eſſet in ſaepa a dicit be
thelſi curaffe aleſpa a nam ā fr̄u. ⁊ ciuitatē de
ciuitate leſu et ducit vſq; ad ſupulit mōtia v̄ p̄
cipietur. demoniū eſcit iſeius ab hole. ſocrum ſi
monio curat. ⁊ alios curat man⁹ imponē. demo
nes clamabāt cū exirent. tu eo fili⁹. delict iſeip̄s
non ſinebat eo loq. dixit. opoſitet me te euangeliz
re regnum dei.

✠
✠
 Cuius autem plenus spiritus egressus est a
 iudaea: et gaebat in spiritu in deserto die
 et nocte quadraginta et tentabat a dyabo
 lo. Et nichil madaucat in diebus illis
 et confirmatus ille egressus. Dixit autem illi de abo
 lue. Si filius dei es sic lapidi hunc vel panis fra
 ge. Et respondit ad illu sermo. Scriptu est qui no in pa
 ne solo uiuit sed et in uerbo dei. Et dixit illi de
 dyabolus et offedisti illi omnia regna orbis terre
 in momento temporis: ait illi. Tibi dabo potesta
 tem hanc ueneriam: et gloriu illis: quia michi tra
 ta sunt et cui uolo do illa. Tu ergo pade si do
 uerueris cui me cernerit tua ola. Et respondit de
 ius dixit illi. Scriptu est. Domini dei tui adorabis
 et illi soli serues. Et dixit illi in bernasle: statui
 es illi ep pinnaculu reple et dixit illi. Si filius dei
 es mitte re hunc deusum. Scriptu est enim: ange
 lus suo madauat te et re coteruet te et qui in mani
 bus tollent te de te offendaat et lapidat te.

milione. p̄dare annū bñf acceddi: diē retributio-
nis. et cū plicuisset libiū reddidit ministro: et
dixit oīm in synagoga oculi erāt intendētes in eū.
cepit autē dicere ad eos: quī hodie ipsera est
scriptura in aurib⁹ vestrīs. Et oēs testimoniū illi
dabāt mirabānt in verbis gratie q̄ pcedebant
de ore ipsi⁹: et dicebāt. Hōne hic filiū ioseph?
Et ait illis. Quis dicentis michi hāc similitudine
medice curā teipsum. Quātā audiuim⁹ facta in
capharnaūf? et hic in patria tua. Ait autē. Amen.
dico vobis quī nemo p̄cipit: acceptus est in pa-
tria sua. Inueneratē dico vobis: multū vidue erāt
in diebus helie in israel qū clausus est celū annis
tribus: et mēsus sēt. cū facta esset famēs magna
in omni terrā: ad nullā illarū missus est helias: nisi
in sarepta s̄dione: ad mulierē viduam. Et mul-
ti p̄positi erant in israel sub helico: p̄pheta: et ne-
mo eorū mandatus est nisi naām: fr̄us: et repleti
sunt oēs in synagoga ista de audietis. Et furres-
erunt: et eiecerūt illū extra ciuitatē: et dixerūt illi
v̄s: ad supercilii monis: sup̄ quē ciuitas illoius
erat edificata: et tē p̄cipietur ei. Tūc ait transi-
ens per mediū illorū: et descendit in caphar-
naum ciuitatē galilee: ibiq; docebat illos sabbat⁹
et stupēbāt in doctrina ei: q̄s in potestate erat se-
mo ip̄ius: et in synagoga erat homo habēs demo-
nium immundū: et exclamauit voce magna: dicēs.
Sine: dō nobis: et tribuētis nazarenē. Tūc p̄-
sere nos. Scio te q̄s filius sanctus dei: et increpauit
per illum iesus dicēs. Obmutescit et tibi ab eo. Et cū
p̄cepisset illud demoniū in mediū exiit ab illo: et
collapsus illi nocuit: et factus est paup̄: in omib⁹:
et colligebantur ad inuicē dicentes. Quod est hoc
verbuū: q̄s in potestate et virtute imperat immundis
spiritibus: et exērit: diuulgabat fama de illi omni
nem loci regionis. Surgens autē iesus de syna-
goga introiit in domū symonis: foras autē sym-
onia tenebat magnū sebius: et rogauerūt illū
p̄so: ei: siano sup̄ illum imperauit: et cecidit
illam: et continuo sargēs misit: et ab illis: et il-
lum: et occidit oēs qui habebant infirmos: va-
rijs laqueoibus: dicebat illis: ad eū: ait ille singu-
lari: imponēdo curabam te: co. et ab illis: de demo-
nia: multa clamānt: et dicēt: q̄s in eo filius dei.
Et increpās nō sinebat: et loquēti sciebat ipsum
esse rōm. Facta autē die egressus ibat in desertū
tēp̄: turbē requirebat: et venerūt v̄s: ad ip̄m
et detinebat illū ne discederet ab eis: quib⁹ sa-
uit: q̄r alij ciuitatib⁹: oportet me euangelizāre
regnū dei: q̄ ideo missus sum: et erat p̄dicās in syn-
agoga galilee.

[illegible]

mar. 6. 2
Job. 4. 1.
Mar. 13. 3.
Job. 6. 2.

mat. 13. g.
marci. 6. a.
Job. 4. f.
1. Re. 17. b.

4. Be. 4. d

math.7.b
20at.16

March 10

mat.L.C

mat. 36.

Mat. 4-2.
Darc. Lib

Def. 3.1.

Deut. 6, b.

mat. 24. a
p5.90

Deut. 6.6

mat.4.D

2047.3.2.
2047.3.2.

12

mat-13 g

cfa1e-61.0

fratres eius iacobus et iohannes philippus et bartholomeus mattheus thomas iacobus alpheus symon qui vocatur zelotes et iudas iacobus et iudas scarioth qui fuit proditor. Et descendens cum illis de monte stetit in loco copiosius et turba discipulorum eius et multitudo copiosa plebis ab olivete et iherusalem et maritima et tyri et sydonis qui venerat ut audiret eum et sanarentur a languoribus suis. Et quod verabantur spiritibus immundis curabant. Et oleo turba querebat eum tangere: quia frus de illo exibat et sanabat eos. Et ipse elevatis oculis in discipulos suos dicebat. Viri pauperes: quia vestri est regnum dei. Beati qui nunc esuritis: quia saturabimini. Beati qui nunc sinitis: quia ridebitis. Beati eritis cum vos oderint homines et cum separaverint vos et reprobaaverint et eiecerint non men vestrum tanquam malum propter filium hominis. Gaudeat in illa die et exultate. Ecce enim merces vestra multa est in celo. Secundi haec enim faciebant prophetis patres eorum. Verum et vobis dicitur? quod habetis consolationem vestram. Et vobis qui saturati estis: quia esuritis. Et vobis qui ridetis nunc: quia lugebitis et flebitis. Et cum haec dixerint vobis oleo homines. Secundi dum haec faciebant pseudo prophetis per eos eorum. Sed vobis dico qui auditis diligite inimicos vestros benefacite his qui vos oderunt. benedicite male dicentibus vobis: et orate pro calumniatoribus vestris. Et quod percutit in maxilla: prebe illi et alteram. et ab eo qui auferit tibi vestimentum tuum: etiam tunicam non proberis. Et si quis petenti te tribuat et quod auferit que sua sunt non repetas. Et prout voluit ut faciant vobis homines: vos facite illis similiter. Et si diligitis eos qui vos diligunt: que vobis est gratia? Nam et peccatores diligentes se diligunt. Et si benefeceritis his qui vobis benefaciunt: que vobis est gratia? Sed quid et peccatores hoc faciunt. Et si mutui de derisio his a quibus operarios recipere: que gratia est vobis? Nam et peccatores peccatoribus senerant ut recipiant equalia. Et cum diligite inimicos vestros benefacite et mutui datur: nichil inde sperantes: et erit merces vestra multa. et eritis filii altissimi: quia ipse benignus est super ingratos et malos. Et note ergo misericordiosos sicut et pater vester misericors est. Nolite iudicare et non iudicabimini. Nolite condemnare: non condemnabimini. Dimitte et dimitte vestros: datur et dabit vobis. Menstrua bona et confectura coagitata et superflua dabit in sinum vestrum. Et eadem quippe mensura quam mensi fueritis remitte tur vobis. Dicebat autem illis et similitudinem. Numquid potest cecus cecum ducere: nonne ambo in foveas cadunt? Non est discipulus super magistrum: perfectus autem ovis erit si sit sicut magister eius. Quid autem videtis festucas in oculo fratris tui: trabem autem in oculo tuo est non consideras? Aut quomodo potes dicere fratri tuo frater sine: es tuus festucas de oculo tuo ipse in oculo tuo trabem non vides? Hypocrita et tuas es pulvis trabem de oculo tuo et runc spicities et educes festucas de oculo fratris tui. Non enim est arbor bona que facit fructus malos neque arbor mala faciens fructus boni. Numquid enim arbor de fructu suo cognoscitur. Haec enim de spinis colligitur sicut neque de rubo vindemiat vus? Bonus homo de bono thesauro coardis sui profert bonum: et malus homo de malo thesauro profert malum. Et quod dicitis

etiam coardis os loquitur. Quid autem vocatisme domine dicit et non facitis quod dico? Ois qui venit ad me et audit sermones meos et facit eos. ostendat vobis cui similis sit. Similis est homini qui edificavit domum qui fodit in altum et posuit fundamentum super petram. Inundatione autem facta illudum est flumen domus illi et non potuit eum movere. fundata est et erat super petram. Qui autem audit et non facit similis est homini qui edificavit domum suam super terram sine fundamento: in qua illudum est fluvius: et continuo cecidit. et facta est ruina illius domus magna. Et ceterum ceterum curatio curat. filius vidue mortuum suscitavit. iohannes misit ad iesum: tu es qui et ceterum commedat iohannes pharisaei et legisperiti consilium dei praeferunt. iesus dixit pharisaeis: quia dicunt iohanne demonium habere. et filius hominis vocator est. mulier peccatrix laqueum pedes suscitavit.

Qui autem impleverit olea sibi sua in aures plebis intrauit capharnaum. Centurio nis autem cuiusdam servi male habens erat inmoliturus: qui illi erat peticiosus. Et cum audisset de iesu misit ad eum seniores iudeos rogans eum ut veniret et salvaret servum eius. Et illi qui venissent ad iesum rogabant eum sollicitate dicentes et qui dignus est ut hoc illi praestetur: diligat enim gentem nostram: et sinagogam ipse edificavit nobis. Iesus autem ibat cum illis: et cum non longe esset a domo: misit ad centurio amicos dicentes. O homo verari: non enim sum dignus ut sub tecum meos intres propter quod et meipsum non sum dignus arbutatus ut venirem ad te sed dic verbo et sanabitur puer meus. Et ego homo sum potestate constitutus constitutus habeo sub me milites et dico huic vade et vadit: et alio venit et venit: et sermo meo fac hoc facit. Quomodo auditis iesum miratos estis: et ceterum sequentibus est turba dixit. Amem dico vobis: nec in israel tanta fides inveni. Et reuerens quod misit fuerat domum invenit servum qui langueret sanum. Et factus est deinceps ibat iesus in ciuitate que vocatur naim: ibat cum eo discipuli eius et turba copiosa. Cum autem appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctus essebatur filius vnicus matris suae: haec vidua erat et turba ciuitatis multa cum illa. Quam cum vidisset domus matris motus super eum dixit illi. Non flecte. Et accessit et tetigit loculum. Non autem quod portabat steterat: et ait. Adolefcenti tibi dico surge. Et resedit quod erat mortuus: et cepit loqui et dedit illi matri suae. Accessit autem ois timor et magnificabant deum dicentes. Quia propheta magnus surrexit in nobis: et quod de vrisus autem plebs sua. Et exiit hic sermo in vniuersam iudeam de eo et totam circa regionem. Et misit auerunt iohanni discipuli eius et de omnibus his: et conuocavit duos de discipulis suis iohannes: misit ad iesum dicens. Tu eo quod ventur? es an alium expectamus? Cum autem venissent ad eum vni dixerat. Iohannes baptista misit nos ad te dicentes. Tu eo quod venturus es an alium expectamus? In ipsa autem hora multos curauit a languoribus suis et plagis et spiritibus malis et ceteris multis donauit visum. Et respondens dixit illis. Eritis renscificati iohanni quod audistis et vidistis. quia ceci videtis clauem ambulationis: et postea mundatur: surdi audient motus et ceterum: pauperes euas:

Mat. 7. c.
mar. 7. b.

Mat. 8. a.

Mat. 8. a.

Mat. 8. b.

4. Re. 4. b.

Mat. 11. a.

Mat. 11. a.

Mat. 11. a.

Mat. 11. 2.

gelizant: et beatus est quicumque non fuerit scilicet dala-
tus in me. Et cum discernerent nuncupationis cepit
de iohanne dicere ad turbas. Quid existis in de
ferri videre: libarudinē vō agitat: Sed quid
existis videre: libolēm mollib: vestimētis idiatū:
Ecce q̄ in veste preciosa vobis et deliciis in domib:
regū sunt. Sed quid existis videre: pphetar: Etri
q̄ dico vobis et plus q̄ prophetar: Etri est de quo
scriptū est. Ecce mitto angelū meū ante faciem tuā
qui pparabit viā tuā ante te. Dico enī vobis. Ma-
lor inter natos mulierū ppheta iohāne baptista
nemo est. Quis autē minor est in regno dei: maior ē
illo. Et oīes pphete audīē: et publicani iustificaverūt
deū: baptizati baptismo iohānis. Pharisei autē et
legispiri filiū dei spuerūt in semetipsis nō ba-
ptizati ab eo. Rur autē dñs. Qui ergo similes dicās
boles gñatōs huius: et cum similes sunt: Similes
sunt pueri sedentib: in foro et loquentib: ad inui-
cem et dicentib: "Cārauiam" vobis tibijs et nō sal-
tasti: iamentauim: et nō plorasti. Venit autē iohā-
annes baptista neq̄ mādūcōs panē neq̄ bibēs
vinum: et dicitis demoni habet. Et enī filius ho-
minis mādūcōs et bibēs: et dicitis. Ecce hō deuo-
rator: et bibēs vini: amicus publicano et peccato-
rum. Et iustificasti: et est sapientia ab oib: filijs suis
Rogabat autē illū quid de phariseis et mādoca-
ret cū illo. Et ingressus domū pharisei discubuit
Et ecce mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix: et co-
gnouit q̄ iesus accubuit in domo pharisei et attulit
alabastrū vnguenti: et stans retro secus pedes eius:
lachrymis cepit rigare pedes eius et capillis ca-
pituli sui tergebat et osculabatur pedes ei: et vngue-
to vngebat. Et idē autē phariseus q̄ vocauerat eū
ait intra se dicens. Hic sic est: ppheta sciet vtiq̄
q̄ et qualis est mulier q̄ tangit eū: q̄ peccatrix est
Et respondens iesus dixit ad illū. Symon: habeo
tibi aliqd̄ dicere. Et ille ait. Magister dic. Duo de
bitores erāt cuiusdā feneratoris: vn⁹ debebat de-
narios quingētos alius quinquaginta. Nō habebat
illius vnde redderent: donauit vtriusq̄. Quis ergo
eū plus diligit: Respondens symon dixit. Estimo
quē cui plus donauit. Et ille dixit ei. Recte in di-
casti. Et queris ad mulierē dixit symon. Et idē
hāc mulierē Intraui in domū tuā: aquā pedibus
meis nō dediisti: dedit autē lachrymis rigari pedes
meos: et capillis suis tersit. Osculū michi nō dedi-
sti. Hec autē ego quō intraui nō cessauit osculari pe-
des meos. Vix caput meū nō vngisti: hec autē vn-
guento vngit pedes meos. Propter qd̄ dico tibi:
remittuntur ei peccata: qm̄ dilexit multū. Qui
autē minus dimittit min⁹ diligit. Dixit autē ad illū
Remittunt tibi peccata. Et ceperūt et simul accube-
bant dicere intra se. Quis est hic qui etiā peccata
dimittit: Dixit autē ad mulierē. Fides tua te saluam
fecit. Et abiit in pace.

¶ C. S. In itinere sequentib: feruio a c mulierib:
vna parabola seminantis dicit. De lucerna sup cā-
de labiū. Dicit. absconditū manifestet. q̄ habet dabi-
tur illi. Dicit. et matrē et fratres suos esse q̄ verbum
dei audierūt facit. nauigā repositū sedat. legio-
nem expellit ab hōie et in porcos mittit. et dixit ei
redi in domū tuā. De muliere sanata a p̄luisio san-
guinis. et de filia layri resuscitata.

viii.

¶ Factū est deinceps et ipse iter faciebat
per ciuitates et castella p̄dicans et euāge-
lizans regnū dei et duodecim cū illo et
mulieres aliquę que erāt curate a sp̄iti-
tibus malignis et infirmatib: maria q̄ vocatur
magdalene de q̄ septē demonia exierāt: et iohāna
uxor chana pcuratoris herodis: et susanna et alie
multę q̄ ministrabāt ei de facultatib: suis. Cū autē
turbas plurimas cōsuerit et de ciuitatibus p̄pera-
rent ad eū dixit p̄ similitudinē. Eriq̄ et seminat se
minare semē suū: et dū seminat aliud cecidit sec⁹
viā et cōculcatur: et vtolocare cū comederūt illū
Et aliud cecidit supra petrā. et natu: et aruit: et non
habebat humōē: et aliud cecidit inter spinas. Et
simul exiit spinę suffocauerūt illud. Et aliud ce-
cidit in terrā bonā: et outi fecit fructū centuplum.
Hec dicens clamabat. Qui habet aures audiet
audiat. Interrogabāt autē discipuli ei: et q̄ esset
hec parabola. Et respondit illi dicens. Quib⁹ dātū est nos
se multā regni dei ceteris autē in parabolis vti
videntes nō videāt: et audietes nō intelligāt. Et si
a sit hec parabola. Semen est verbum dei. Qui autē
secus viā sūt q̄ auditi deinde veniūt per abols
et tollit verbum de corde eorū: ne credentes salui fiant
nam q̄ supra petrā q̄ cū audierūt cū gaudio susci-
piunt et b̄b. Et hi radices nō habēt: q̄ ad tēp⁹ cre-
dunt: et in tēpore temptationis recedūt. Qui autē inter
spinas cecidit: hi sūt qui audierūt et a sollicitudinē
nibus et diuitiis et voluptatib: vite eūte suffoca-
tur et nō refert fructū. Et aliud autē in bonā terrā:
hi sūt qui in corde bono et optimo audietes et b̄bi
retinent et fructū afferūt in patientia. Remo autē
lucernā accendēs opert ea vase aut subitus lectū
ponit. Sed supra candidēlabi ponit ut intrātes vi-
deant lumē. Nō est enī occultū qd̄ nō manifestet:
nec absconditū qd̄ nō cognoscāt et in palā veniat.
Et idē ergo quid audiat. Qui enī habet dabit
illi. et quicūq̄ nō habet: etiā qd̄ putat se habere au-
feretur ab illo. Venierunt autē ad illū mater et fr̄es
eius et nō poterāt adire eū p̄ie turbā et nūciatum
est illi. Mater tuā et fratres tui stant foras: dēte-
re videre. Qui respondens dixit ad eos. Mater mea
et fratres mei hi sūt qui b̄bi deit et audīt et facit
facit et autē in vna die et ipse ascēdit in nauē
culam: et discipuli et et ait ad illos. Transfremet
trans magnū. Et ascēderūt. Et nauigauerūt illis
obdormiuit: descēdit procella ventis in magnū. Et
cōpellebant et periclitabant. Accēdit autē susci-
tauerūt eū dicētes. Preceptor perim⁹. Et ille sur-
gens increpauit ventū et tempestatē aque: cessa-
uit. Et facta est tranquillitas. Dixit autē illis. Vbi
est fides vestra: Qui timentes mirati sūt ad in-
censum dicētes. Quis putat hic est: Quia et ventis
et mari imperat: obediunt ei. Et nauigauerunt
ad regionē gerasenōz que est cōtra galileā. Et
cū de nauē egressus esset ad terrā occurrūt illi viri
quidā qui habebat demoniā iā rēpōn⁹ multos
vestimēto nō induēbat: neq̄ in domo manebat
sed in monumētis. Vt videret iesum pedir autē
illum et exclamans voce magna dixit. Quid mihi
et tibi est iesu fili dei altissimi: Obscuro te ne me
torques. Suscipebat enī sp̄s imando ut exiret
ab hōie. Multis enī tēp⁹ arripiebat illū et vincebat

xi

Ifrā. 2. 4. b.

Mat. 13. a.
marci. 4. a.

B

Mat. 13. b.
marci. 4. b.
Ifrā. 6.Ifrā. 11. f.
Act. 28. f.Mat. 13. c.
marci. 4. b

C

Ifrā. 11. e.

Mat. 5. b.
marci. 4. c.Mat. 10. c.
marci. 4. c.marci. 13. b.
marci. 4. c.Mat. 12. b.
marci. 5. b.

D

Mat. 8. e.
marci. 4. b

marci. 4. b

Mat. 8. b.
marci. 5. a.

E

marc. 5. a.

mat. 8. g.

marc. 5. b.

marc. 5. b.

marc. 5. b.

marc. 5. b.

Mat. 9. c.

marc. 5. c.

Mat. 9. c.

marc. 5. c.

Mat. 9. c.

marc. 5. c.

mat. 9. c.

marc. 5. d.

Mat. 9. c.

marc. 5. d.

batur carthenis et cōpedib⁹ custodit^r; et ruptis vinculis agebat a demonio in deserto. Interrogauit aut illū iesus dicens. Quod tibi nomen est? At ille dixit. Legio: qui intrauerūt demonia multa in eū. Et rogauerūt illū ut ne imparet illis ut in abyssum irent. Et ait illis. Ite. pascite poicos multos. pascētū in mōte et rogabunt aut v⁹ permitteret eis in illos ingredi. Et permisit illis. Et exierūt ergo demonia ab hōie: et intrauerūt in poicos: et ipse abiit grex per precep⁹ in stagnum suffocatus est. Quod ut viderūt factū quī pascēbat fugerūt et nūciauerūt in ciuitatē et in villas. Et iterūt aut videre quō factū est: et venerūt ad iesum: et inuenerūt hoīem sedentem a quo demonia exierāt vestitū: aca nua mēte ad pedes ei⁹ et timuerūt. Nūciauerūt aut illis et d^r viderāt quō sanuo factus esset a legione. Et rogauerūt illū oīs multo magno gerasse et v⁹ discederet ab ipsis: quia magno timore tenebant. Ipse aut ascedens nauim reuersus est: rogauit illū vir: quō demonia eiecerat vir cū eo esset. Dimisit eū aut iesus dicens. Redi in domū tuā: narra quāta nūbi fecit deus. Et abiit per vniuersam ciuitatē predicans quāta illi fecisset iesus. Factū est aut cū redisset ierusalem: recepit illū turba. Et ait aut eo expectantes eū. Et ecce venit vir cui nomen iapūus: et ipse princeps synagoge erat: et cecidit ad pedes iesu rogā eū ut intraret in domū ei⁹. Vnica illa erat ei se re annos duodecim: hoc moriebat. Et contigit dum iret a turbe cōpūmēti. Et mulier quēdā erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim: que in medicos erogauerat oēm substantiā suā: nec ab illo potuit curari. Accessit iterum et tetigit fimbriam vestimentⁱ ei⁹: et cōfessus stetit fluxus sanguinis ei⁹ et ait iesus. Quis est qui me tetigit? Negabit^r aut oibus dixit petrus: et cū illo erat. Precepit^r turbe ut cōpūmēt et affigūt dicio quō me tetigit. Et dixit iesus. Tetigit me aliquis. Nā ego noui vir tute de me esse. Videns aut mulier quō latuit tremens venit proci⁹ ad pedes ei⁹: et ob quam causam tetigerit eū indicauit corā omni populo: et quēdamodū confessum sanata sit. At ipse dixit ei. Filia fides tua te saluā fecit. Vade in pace. Ad huc illo loquente: venit quidā ad principē synagoge dicens. Ego mortua est filia tua noli vexare illū. Iesus aut audito hoc abdo rēdit patri puellae. Nō si timere: crede nūc salua erit. Et cum venisset domum nō pmissit intrare secū quēq⁹: nisi petrū et iacobum et iohānem et patrē et matrē puellae: sēbāt autem oēs et plāgebāt illā. At ille dixit. Nolite flere. Nō est mortua puella sed dormit. Et deridebant efficiētes quī mortua esset. Ipse aut teneo manum ei⁹ clamauit dicens. Puella surge. Et reuersus est spiritus eius et surrexit continuo: et iussit illi dare manducare. Et supauerunt parentes eius quibus precepit ne alicui dicerent quod factum erat.

C. S. Conuocatis duodecim discipulis dedit illis potestatem et misit eos predicare. egressi curabant vbiq⁹: auduit herodes omnia quā hēbāt de iesu de quib⁹ panib⁹ et duob⁹ piscibus. Interrogauit discipulos quē diceret eis eue turbe. precepit discipulis ne cui diceret quod xps esset de^r: quī opoiet filiū hoīs multa pati. Iubet tollere et crucē: quē turba

erit sermones et in mōte trānsfiguraf. demonius quod discipuli ellicere nō poterat elicit. passionē suā predicat. cogitat quis eo⁹ maior sit. dicit iesus quī minor est inter vos p⁹ malos. et iohēs dicit. vidimus quēdā in noīe tuo efficiētem demonia. Iohānes et iacobus dicit iesu. dicit v⁹ dicim⁹ ut ignis descēdat de celo. dicit. filius hoīs nō habet vbi caput reciet. dicit. cuius dicit iesus. sine vi mortui sepeliant mortuos suos.

C. Conuocatis aut iesus duodecim apostolos adducit illis struē et porestat sup oīa demonia et vt languores curaret misit illos predicare regnum dei: et sanare infirmos. Et ait illis. Nihil tuleritis in via neq⁹ gam neq⁹ perā neq⁹ panē neq⁹ pecuniā neq⁹ duas tunicas habeatis. Et in quācūq⁹ domus intraueritis ibi manete et inde ne creatis. Et quicūq⁹ nō receperit vos exētes de ciuitate illa: etiā puluerē pedū vestrorū excutite in testimoniu^m sup illas. Egressi aut circuibāt p castella: euāgelizantes et curantes vbiq⁹. Audiuit aut herodes tetrarcha oīa quā hēbāt ab eo et hēsitabat eo⁹ quod diceret a quib⁹ dā quī iohānes surrexit a mortuis a quib⁹ dā hō quī helyas apparuit. ab alijs autē quī pphetā vn⁹ de antiquis surrexit. Et ait herodes. Iohānem ego decollauit. quē est aut iste de quo talia audio? Et querebat videre eū: reuerū aut narrauerūt illi quēcūq⁹ fecerūt. et assumpto illo fecerūt coisum locū desertū quī est bethsaida. Et cū cognouissent turbe secute sunt illū et excepit eos et loquebatur illis de regno dei: et eos qui cura indigebāt sanabat. Dies aut ceperat declinare: et accedentes duodecim dixerūt illi. Dimitte turbas ut euntes in castella villasq⁹ circa teum ducant et inueniant escā: quī hic in loco deserto sum⁹. Ait autē ad illos. Vos dare illis māducare. At illi dixerūt. Nō sunt nobis plusq⁹ quinq⁹ panes et duo pisces: nisi forte nos eam⁹ et eam⁹ in oēm hāc turbā escā. Et ait aut eum viri quinq⁹ milia. Ait aut ad discipulos suos. Facite illos discubere p cōmuniā quinq⁹ genos et ita fecerūt et discubuerūt oēs. Acceptis aut quinq⁹ panib⁹ et duob⁹ piscib⁹: et respekt in celū et bñdixit illis et fregit et distribuit discipulis suis: vt poneret ante turbas: et māducauerūt oēs et saturati sunt. Et subiatū est quod sup fuit illis fragmētū coptimū duodecim. Et factū est cū solus esset oian⁹: erat cū illo et discipuli et interrogauit illos dicens. Quē me dicit eis turbe? At illi responderunt et dixerūt. Iohānem baptistā, alij aut helyas alij hō quī vn⁹ ppheta de pnoib⁹ surrexit. Dixit aut illi. Vos autē quē me esse dicitis? Rēdēs symon petr⁹ dixit xpm dei. At ille increpauit illos precepit ne cui diceret hoc dicens illi: oportet filiū hoīs multa pati et reprobari a senitib⁹ et pscipib⁹: facer dotū et scribis et occidi et tertia die resurgere. Dicebat aut ad oēs. Si quis vult post me venire a bneget semetipsum et tollat crucē suā quotiens se quatur me. Qui enim voluerit aliam suā saluā facere perdet illā. nā qui p dicitur etiam suā propter me saluā faciet illā. Et uid et pñct homo i⁹ luctetur vniuersum mundū seipm aut pdat et detrimentū sui faciat. Nam q⁹ me erubuerit et meos sermōes hūc fili⁹ hoīs erubescet cū venerit i⁹ maiestas sua

tr.

mat. 10. a.

marc. 6. a.

Mat. 10. a.

marc. 3. b.

Mat. 10. a.

marc. 6. b.

Mat. 10. b.

Act. 13. a.

Mat. 5. b.

Mat. 14. a.

marc. 6. c.

marc. 6. d.

marc. 6. d.

Mat. 14. b.

Iohā. 6. a.

mat. 14. b.

marc. 6. c.

mat. 14. b.

marc. 6. e.

Iohā. 6. a.

mat. 16. b.

marc. 8. c.

mat. 16. d.

marc. 8. d.

marc. 8. d.

mat. 16. d.

marc. 8. d.

marc. 8. d.

marc. 8. d.

tua: et ex omnibus viribus tuis. et ex omni mente tua: et primi tui sicut te ipsum. Dixit illi. Recte rñdi st. Hoc fac et viues. Ille autem volens iustificare se ipsum dixit ad Iesum. Quid est me? primum? Suscepimus autem Iesum dixit. Ille quid dñs descēdebat ab hie rñsalem in hierico et iacit in latrone: et enā deiecit huiusmodi et plagia ipso sitis abierit seminuus relio. Accidit autem vir sacerdos quidā descēderet ea dē via et viso illo p̄terit. Sibi et leuita: cū esset locū et videret eū p̄transiit. Samaritanus autem quidā iter faciens venit secus eū et videns eū mīa mor? ē et appropinquans alligauit vulnera ei: et sūdēs oleū et vinū et ipsonē iacit in tumentis suis duxit in stabulū: et curā ei egit. Et alia die protulit duos denarios et dedit stabulario et ait. Curā illi habet: et quod cūq; supergaueris: ego cū te rediero reddam tibi. Quis hoc trātibz videri primum fuisse illi qui iacit in latrone? At ille dixit. Quisecit mīam in illū. Et ait illi Iesum. Vade et tu fac sibi. Factū est autem dñs tūrent et ipse intravit in quoddā castellū: et mulier quedā martha nole exceptit illū in domū suā sibi hic erat foror: nole maria. Quis enā sedēs fecus pedes dñi audiebat verbū illi: martha autē sagebat cir ca frequēs ministris. Que sicut et ait. Dñm nō est tibi curā: q; foror: mea reliquit me solā ministrare: dic q; illi ut me adiuuet. Et rñdēs dixit illi dñs. Martha martha sollicita es: et turbaris erga plurima. Posito vnū est necessarium: maria optima p̄te elegit nō autē fecit ea.

C. S. Docet orare p̄ sanctificacōe nomē tuū. cōmoda mibi tres panes. oleū q; petti accipit. erat ite sua et cū dñs demoniū. quidā dixerit in beelyebub eiecit demonia. regnū in seipm diuissum desolabit dicit spūs imundus reuertat in domū meā. dñs vterq; dicit se potauit. de signo Ione. q; lucerna. lucerna composita octo lauandū poti q; int? est dare elemosinā p̄nunciat. ve multa dicit. pharisei q̄rētes capere aliqd ex ore eius.

G. Factū est cū esset in quoddā loco orans et cessauit: dixit vn? ex discipulis eius ad eū. Domine: doce nos orare sicut docuit iohēs discipulos suos: ait illis. Cū oratis dicite. p̄f̄ sanctificet nomen tuum: adueniat regnū tuū: pāne nostrū q̄dianū da nobis hodie et dimitte nobis pccā nra: siquidē nos dimittim? debitoribz nris: ne nos iudicet in tērationē. tait ad illos. Quis vřm habebit amicū et ibit ad illum media nocte et dicet illi Amice cōmoda mibi tres panes: qm̄ amicus me? venit de via ad me: et non habeo qd; ponā aī illi: ille de int? rñdēs dicat. Noli mibi molest? effectam ostiū clausum est et puertm̄ meū sunt in cubilino possum surgere et dare tibi. Et si ille perseuerauerit pulsans dico vobis: si non dabit illi surgens eo q; amicus ei? sit ppter ipsoitātē tñ ei? surgens et dabit illi qd; habz necessarios. Ego dico vobis. Petite et dabit vobis: et dñs autē ex vobis p̄m petti p̄nam: nunqd lapidē dabit illi? Aut piscem: nunqd piscē serpentem dabit illi? Aut si petierit onū: nunquid porriget illi scorpionē? Si ergo vos cūz

sitis mali nobis bona data dare filijs vestris: q; romagio p̄f̄ vestre celestis de celo dabit spūs nō petentibz? Et erat elijcens de domū: et illud erat murū. Et cū elijciss? demoniū locutus est multus: et ammirare sunt turbe. Quidā autē ex eis dixerunt. In beelyebub p̄ncipe demoniū eiecit demoniū: et alij tentantes signū de celo q̄rebant ab eo. Ipse autē vř vidit cogitationes eorū dixit eis. Omne regnū in se diuissum desolabit: et domus domū cadet. Si autē et sathanas in seipsum diuissus est: quō stabit regnū eius: q; dictio in beelyebub me eiecit demonia. Si autē ego in beelyebub eiecit demonia: filij vři in quo ejiciunt: itō ipsi iudices vestri erunt. Posito si in digito dei eicio demonia: pfecto puenit in vos regnū dei. Cū fortis armatus custodit attriū suū in pace sunt ea q; possidet. Si autē fortior eo supuentis vicerit eū: viniet ea arma ei? auferet in quibz cōfidebat et spolia ei? distribuet. Quis nō est mecū cōtra me est: qd; nō colligit mecū dissipat. Cū imūdnus spūs exierit de hōie ambulat p loca iniquos querens requiē et nō inueniens dicit. Reuertat in domū meā vnde exiit. Et cū venerit inueniet eaz scopis mundatā. Tunc vadit et auferit p̄p̄tē alios spūs secū nequiores se et ingressi habitant ibi. Et sunt nouissima hōis illi? peiora p̄tioribz. Factū est autē cū hec diceret: extollens vocē quedā mulier de turba dixit illi. Beati vter qui te potauit: et vbera q; suxisti. At ille dixit. Quinimo. Beati qui audiunt verbū dei: et custodiunt illud. Turba autē concurrentibus cepit dicere. Nōatio hec: gnatio nequā est: signū querit: signū nō habet ei nisi filgnū Ione. Hā sicut filius Ione signū nuntiatis: ita erit et filius hōis gnationi illi. Regna autē surget in iudicio cū vřio gnationis hui? et p̄dēnabit Ione: q; venit a sinibus terre audire sapiam salomōis. Et ecce plus q; salomon hic. Viri nūtiūte surgēt in iudicio cū gnatione hā: et p̄dēnabit illā q; penitenti? egerit in p̄dicatōe Ione. Et ecce plus q; Iona hic. Nemo lucernā accendit et in abscondito ponit neq; sub modio sed supra candelabū vř q; ingrediunt lumen videāt. Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si ocul? tuus fuerit simplex: totū corpus tuū lucidū erit. Si autē nequus fuerit: etiā corpus tuū tenebrosū erit. Et vide gne lūmē qd; in te est tenebre sint. Si ergo corpus tuū lucidū fuerit non habens aliquā partē tenebrarū erit lucidū totū. Et sicut lucerna fulgore illuminabit te. Et cū loqueret rogauit illos quidā phariseus vt pranderet apud se. Iesus autē ingressus recessit. Phariseus autem cepit intra se reputā dēcere: quare non baptizatus esset ap̄ prandium. Et ait dñs ad illum. Nuncius pharisei qd; defusus est calicio et carini mandato: qd; autem intus est vř strū: plenū est rapina et liq̄tate. Struit: nōne qd; fecit qd; defusus est: etiā id qd; deitrus est fecit? Uerū ita men quod sup̄ cretū dare elemosinā et ecce omnia munda sunt vobis. Sed ve vobis phariseis qui decumatis mentem et rutam: oīne oleū et p̄re rritio iudicium et caritatem dehecat oporuit facere et illa non omittēre. Et vobis phariseis qui diligitis primas cathedras et in synagogis et saluationes in foro. Vē vobis qui estis vi mo:

Mat. 9. b
et 12. b
marci. 3. c

Mat. 12. c.
Mat. 12. b.
marci. 3. c

mat. 13. b.

mat. 11. c.
marci. 8. b.

3. reg. 10. a.
2. par. 9. a.

Gene. 3. b
mat. 11. b.

mat. 5. b.
marci. 4. c.

Mat. 6. c

Mat. 23. c.

Mat. 23. c.

Mat. 21. a

mat. 23. a.

Jaco. 2. b

Mat. 6. b

Mat. 7. a.
Job. 16. f
Jaco. 1. a.

numera q̄ non parēt: et hōes abūare sup̄a nesci-
unt. Adēns aut̄ quidā ex legip̄itis: ait illi. Ma-
gister hec dīcā et nobis cōmūcā facio. At il-
le ait. Et vobis legip̄itis v̄e: q̄ oneratis homines
onerib⁹ q̄ potare nō p̄nt: et ip̄i vno digito vestro
nō rāgitis farcinas. Et vobis q̄ edificatis monu-
mēta p̄phetaz: p̄fēs aut̄ v̄ri occiderūt illos. P̄o
fecto testificamī q̄ p̄sentitis opib⁹ patrū v̄roz.
q̄nquidē ip̄i eos occiderūt: vos aut̄ edificastis: eo-
rū sepulchra. P̄iophetā et sapia dei dixit. Dixit
ad illos. p̄phetas et ap̄os: et illis occidēt: p̄cōnē
v̄t in d̄rat sanguis oīm p̄phetaz: q̄ effusus ē a cō-
stitutiōe mūdi: a ḡtatione ista: a sanguine abel vsq̄
ad sanguinē zacharie: q̄ perijt iter altare: et edera
Ista dico vobis redēf ab hac ḡtatiōe. Et vobis
legip̄itis q̄ tulistis clauē sciētīe: ip̄i nō introiit̄:
et eos q̄ introibūt p̄p̄būistis. Et aut̄ hec ad illos
diceret ceperūt p̄barifet et legip̄iti grauē inſiste-
re eos et eos oppulmere de multis inſidiantes ei:
et querentes aliquid capere de ore eius v̄t accusa-
rent eum.

¶ C. S. A. p̄barifet monet cauendū: et nō timen-
dū eos q̄ corpus occidūt. dicit. q̄ me cōfessus fue-
rit: et q̄ me negauerit. blasphemia in sp̄m sc̄m non
remittet. Sp̄s sc̄s docet r̄dēre: et loq̄. quidā dī-
cit maḡ dic fratri meo v̄t dīdat meū heredita-
tē. dicit cauere ab eo auaricia. similitudo dīnitis.
Sulite hac nocte moueri. nolite solliciti esse cōſi-
derate lilia agri. querite regnū dei. nolite timere
pūillus grex. v̄dēt q̄ pōssidet et date elemosy-
nā. facite sacculos. vbi thesaur⁹ ibi et cor. Sint lū-
bi v̄ri p̄cincti. iesus petro dīcē felice esse bonum dī
sp̄eratoe. venit dñs serui in die qua nō sperabit
et vapulabit plagis multis. cū multis dārū est. mul-
ti queret ab eo. igne veni mittere in terrā. tres in
duo et duo in tres diuidet. hypocrite faciem celī
et terre nolitis p̄bare et c. cū vadis cū aduersario tuo
De nouissimo mīno. xij.

Multis aut̄ turbis cōcurrentib⁹ ita v̄t se
inulce p̄cularent cepit dicere ad disci-
pulos suos. Attēditē a fermēto p̄bari-
fēoz q̄ est hypocrisis. Nihil enī op̄ū
est q̄ nō reuelet. neq̄ abscōditū q̄ nō sciat. Et m̄
q̄ in tenebris dixistis: in lumine dicent. et q̄ in aure
locuti estis in cubiculis: p̄dicabit in tectis. Dico
aut̄ vobis amica melis ne terreami ab his q̄ occi-
dēt corp⁹: et post hec nō h̄nt ap̄l⁹ q̄ faciāt. Ad d̄
d̄ aut̄ vobis q̄ timeatis. Timeate euz q̄ post q̄
occiderit h̄z p̄tātē mittēt in gēbēnā. Ista dico vobis
hūc timeate. Nōne dñs p̄sseres venerit dīpōdō
et v̄n⁹ ex illis nō est in obliuione cōiā deo. Sed et
capilli capitis v̄ri oēs nūerati sunt. Nolite ḡtime
remittēte passerib⁹ pluris estis vos. Dico aut̄ vo-
bis: ois q̄ cūncq̄ cōfessus fuerit me cōiā hōibus: et
fili⁹ hōis p̄stetib⁹ illi cōiā angelis dei. Qui aut̄
negauerit me cōiā hōibus: negabit cōiā angelis
dei. Et ois q̄ dicit. Abū in filii hōis remittet. et ei
aut̄ q̄ in sp̄m sc̄m blasphemauerit nō remittet. Et
aut̄ inducēt vos in synagogas: et ad magistratus
et p̄tāres nolite solliciti esse qualis aut̄ q̄ r̄dēat:
aut̄ q̄ dicatis. Sp̄s ei sc̄s docet v̄s in ipsa
hōia q̄ op̄orat v̄s dicere. Aut̄ aut̄ ei quidā de
turba. Maḡ dic fratri meo v̄t dīdat meū he-

reditatē. At ille dixit ei. Hō q̄ me cōstituit iudi-
cē aut̄ iudicor sup̄a v̄os. Dixit ad illos. Quidē
te et cauete ab eo auaricia: nō in ab d̄tā cūi⁹
q̄ vita ei⁹ est et h̄z q̄ possidet. Dixit aut̄ filius dī:
nē ad illos dicena. Hōis cuiusdā dīnitis vberes
fructus ager attulit: et cogitabat intra se diceno.
Quid faciā q̄ nō habeo q̄ cōgregē fruct⁹ meos?
Et dixit. hoc faciā. Vestrus hōies mea et maiora
faciā et illic p̄gregabo oia q̄ nata sūt mibi: et bona
mea et dicā aī mee. Ista habes multa bona posi-
ta in annos p̄mos: redēde: comedet bibe: epula-
re. Dixit aut̄ illi de⁹. Sulite hac nocte aliam rōā
reperunt a te. Nece aut̄ parastitū⁹ erūt. Sic est
q̄ sibi thesaurizat et nō est in deū dīcēt. Dixit ad
discipulos suos. Ideo dico vobis. Nolite solliciti
esse ale v̄e q̄ d̄ mūdicatio: neq̄ corpus vestro q̄ d̄
idūamini. Ista plus est q̄ efca: et corp⁹ plus q̄ ve-
stimentū. Cōsiderate cōmos: q̄ nō femināt neq̄
merunt q̄ nō ē cellariū neq̄ hōies: et dē⁹ pascit
illos. Quāto magis vos pluri estis illis: Quis
aut̄ vestrū cogitādo pōt ad dīcere ad saturā suaz
cubitū vnū? Si ḡneq̄ q̄ mīmū ē potestis quidē
de ceteris solliciti ēs. Cōsiderate ista quō cre-
sunt. Nō laboat neq̄ nent. Dico aut̄ vobis: nec
salomō in olḡia sua vestiebat sicut vnus ex istis.
Si aut̄ senū q̄ hodie est in agro et cras in clyba:
nū mittit deus sic vestit: et magis vos pusillē s̄d
dēt: et vos nolite ḡrere quid māducetis: aut̄ q̄ d̄
bibatis: et nolite in sublime tolli. Hec aut̄ oia gen-
tes mūdi q̄runt. P̄r aut̄ vester scit qm̄ h̄is indige-
tis. Verūt pūmū q̄rte regnū dei et iusticiā eius:
et hec oia adiciēt vobis. Nolite timere pūillus
grex: q̄ p̄p̄lacuit p̄i vestro dāre vobis regnū. Et
dū q̄ pōssidetis: date elemosynā. Facite vobis
sacculos q̄ nō veterascent thesaur⁹ nō deficiēt
in cellis. Quos fur nō appropiat: neq̄ tinea corū-
pit. Vbi enī thesaur⁹ vester est ibi et cor v̄rū crī.
Sint lūbi v̄ri p̄cincti et lucerne ardentes in mani-
bus v̄ris: et vos siles hōibus et p̄citantibus dñm
suū qm̄ reuertat a nuptiis: v̄t cū venerit et pulsau-
erit cōfessim aperiat ei. Vbi serui illi: quos cū vene-
rit dñs luenerit vigilantes. Amen dico vobis: q̄
p̄cingeret se et faciet illos discubere: et trāsies misira
bit illis. Et si venerit in secūda vigilia: et si tertia
vigilia venerit: et ita luenerit beati sunt serui illi.
Hoc aut̄ scitor: qm̄ si scieret p̄fissimatas qua hōra
v̄rū veniret: vigilaret v̄giz: et nō sīneret p̄fodi. bo-
mū suā. Et vos estote parati: q̄ hōra nō puratio
sūt hōis veniet. Aut̄ aut̄ ei p̄ccr. Dñe ad nos dī-
cīs hāc pabolā an et ad eos? Dixit aut̄ dñs. Quis
putas ē fideles dīsp̄sator: et p̄uidentē cōstituit
dñs sup̄ familiā sua: v̄t det illis in spē tritici mēsu-
rā. Quid illi fu⁹? quē cū venerit dñs luenerit ita
faciēt. Hec dico vobis: qm̄ sup̄a oia q̄ pōssidet
cōstruet illum. Et si dixerit seru⁹ ille in corde
suo: mōiā faciā dñs meo: veniet et ceperit p̄cutere
seruos et ancillas: et edere et bibere et inebriari: et
niet dñs seruū illius in die qua nō sperat et hōia
qua nēdit: et diuidet eōs: p̄tāres eius cū inſidēti-
bus ponet. Ille aut̄ seruus qui cognouit volunta-
tem dñi sui: et nō se p̄parauit: nō fecit scōm volū-
tati ei⁹ et vapulabit multis: qui aut̄ nō cognouit et
fecit digna: plagis vapulabit paucis. Et aut̄ cui

Mat. 23. a.

Mat. 23. b.

Mat. 23. b

Mat. 16. a.

Mat. 8. b.

Mat. 10. c.

Mat. 10. c

Mat. 10. b

Mat. 8. b

Mat. 10. b.

Mat. 12. c

Mat. 9. c.

Mat. 10. b

Mat. 13. b.

C

mat. 6. c.

D

mat. 6. b

Mat. 6. b

Mat. 10. c

mat. 6. c

mat. 6. c.

E

mat. 14. b.

mat. 14. b.

mat. 13. b.

mat. 14. b.

S

multū dari est multū querere ab eo: cui cōmēda uerunt multū plus petent ab eo. Ignē ueni mittere in terrā: et quid uolo nisi accendat? Baptis-
ma autē habeo baptizari: quō coartor: vsq; dū pfi-
ciat. Vobis autē quēni pacē mittit in terrā? Nō di-
co: potēstis separationē. Et erunt em̄ ex hoc quing; in domo vna diuisi: tres in duos: duo in tres diui-
denſi: p̄r in filiū: et filiū in p̄sem suū: māt in filiū: et fi-
liū in matrē: socrus in nurū suā: et nurus in socru
suā. Dicebat autē ad turbas. Cū uideritis nubem
orientē ab occasu: statim dicitis nub̄ uenit: ita
fit: et cū anstrū stantē: dicitis quē est uisus erit: et fit. Iſy
pocrite faciē celi et terrē nōstis: pbare hoc autē tē-
pus quō nō pbatis? Quid autē et uobis ipſis nō
indicatis quō iustū est: Cū autē uadis cū aduerſa:
rituo ad principē iui: uia: da op̄rā liberari ab il-
lo: ne forte trahat te ad iudicem: tūder trahat te
eracitor: et eracitor mittat te in carcerē. Dico tibi:
nō exies inde donec etiam nouissimū minutum
reddas.

¶ C. S. Sub exemplo galilee occisioſum monet
agendā p̄nam. de ſcūlela instructioſa. mulierē
decē et octo annis curuā erigit. archy nagoſ in
dignat; qui curatſ fabbaro: reſpōdit: regnū celō
granof n̄ p̄n̄ap̄o: et ſermo ſiſte eſſe: cōtēdite itra-
re p̄ anguſtiā portū. Hecſio vñ ſit. nouiſſimi qui
erant p̄m̄i: h̄c dē vulpē vocat. h̄rſm q̄ occidit
p̄phetas.

Aderant autē qdā ipſo in tpe nūciantes
illū de galilee: quorū ſanguinē p̄lar
miſcuūt cū ſacrificiis eorū. Et reſpōdēs
dixit illis. Putatis q̄ p̄ galilee p̄re oib;
galilee p̄re ois fuerint: quia italia paſſi ſunt? Nō di-
co vobis ſed nūc penitētā habueritis oēs ſimili
peribitis ſicut illi decē et octo ſup̄ia quos cecidit
turbis in ſyloe et occidit eoſ. Putatis q̄ et ipſi de-
bitores fuerint: p̄ter oēs hoīes bitantes in h̄rſm
Nō dico vobis: ſed ſi p̄nam nō habueritis oēs ſi-
militer peribitis. Dicebat autē et h̄nc ſimilitudinē
Arbores ſci habebat quidā plantatā in vinea ſua:
et uenit q̄rens fructū in illa et nō inuenit. Dixit au-
tem ad cultorē vinee. Ecce anni tres ſunt ex quo
uenio querēs fructū in ſcūlela hac: nō inuenio
Succide ergo illā. Et quid etiā terram occupat.
Arille r̄ndens dixit illi. Dñe: dimitte illā et hoc an-
no vsq; dū ſodiā circa illā et mittā ſercora. Et ſi q̄-
dem fecerit fructū: ſinauerit in futurū ſuccides eā.
Et erat autē docens in ſynagoga eorū ſabbato. Et
ecce mulier q̄ habebat ſp̄m infirmatatis annis de-
cem et octo: erat inclinata: nec oīno poterat ſur-
sum reſpicere. Quā cū uideret ieſus: uocauit eā
ad ſe: et ait illi. Mulier: es ab infirmatate
tua. Et iſpoſuit illi man⁹: et p̄ſeſtim erecta eſt: et ḡſi-
ficabat deſū. R̄ndēs autē archy nago� indignā
q̄ ſabbat; curatſ iſus: dicebat turbē. Ecce dies
ſunt in q̄bus oportet opari. In die q̄ uenite et cu-
ramini nō in die ſabbat. R̄ndens autē ad illuſōnē
dixit. Iſy pocrite vñs quīſq; veſtrū ſabbato nō
ſoluit bonū ſub: aut aſinū a p̄ſepio: et ducit ad dāq̄e
Iſyanc autē filiū ab̄iā: quā alligauit ſathanaſ: ec-
ce decē et octo annis: nō oportuit ſolui a vinculo
iſto die ſabbat? Et cū h̄c dīcet erabſecubāt oīs
aduerſarij eius: et oīs p̄p̄o gaudebat in t̄nuer

ſio q̄ ḡloſie ſiebat ab eo. Dicebat q̄. Cui ſiſte eſt
regnū deit; cui ſiſte eſtimabo illū: Siſte eſt grano
ſy n̄ ap̄is: q̄ acceptū hō multū in hōitū ſuū et creuit
et factū ē arborē magnā: volucres celi reſeuerūt
in ramis ei⁹. Et itē dixit. Cui ſiſte eſtiabo regnū
dei: Siſte eſt ſermō hō: q̄ acceptū mulier abſcōdit
in farine ſata r̄m̄a: donec ſermētaret totū. Et ſibat
p̄ ciuitate et caſtella docēs et iter facēs in h̄rſm
Et autē illi qdā. Dñe: ſi pauci ſunt q̄ ſaluant; Iſpe
autē dicit ad illos. Cōtēdite itrare p̄ anguſtam
portā: quia multi dico vobis q̄rent itrare et nō pote-
rūt. Cū autē ittrauerit p̄ſamilias et clauiſit oſtium
incipietis foue ſtare: et pulſare ad oſiū dicentes
Dñe aperi nobis. Et r̄ndens dicit vobis. Hecſio
vos vñdē ſitis. Tūc incipietis dicere. Mā ducant
m⁹ corā te et bibim⁹: et in platcis n̄ſis docuiſti. Et
dicit vobis. Hecſio vos vñ ſitis. Diſcedite a me
oēs oparij iudicatis. Ibi erit ſer et ſtrido dētū:
cū uideritis ab̄iā h̄s et ſiſat et iacob et omēs p̄p̄e
tas in regno dei: vos autē expelli ſoiſis. Et ueniet
ab oriente et occidete et a q̄lone et auſtro: et accu-
bent in regno dei. Et ecce ſunt nouiſſimi q̄ erant
p̄m̄i: et ſunt p̄m̄i q̄ erant nouiſſimi. In ipſa die
accellerūt qdā p̄bariſco: dicentes illi. Et itra-
de h̄nc q̄ herodes uult te occidere. Et ait illis. Ire
et dicite vulpi illi. Ecce eicio demonia et ſanitateſ
p̄ſcio hodie et cras: et tertia die p̄ſumio. Iheruſalē
oportet me hodie et cras et ſequēti die ab̄ulare: q̄
nō capio p̄phetā perire extra h̄rſm. Iheruſalē h̄rſ;
q̄ occidit p̄phetas et lapidat eos q̄ mittunt ad te
Quoties uolui cōgregare filios tuos quēadmo-
dū autē nidi ſuū ſub p̄nis et noſuiſti. Ecce relin-
queſ vobis dom⁹ vñ deſerta. Dico autē vobis q̄
nō uidebitis me donec ueniat cū dicetis: b̄ndict⁹
q̄ uenit in nomine domini.

¶ C. S. Iſy dropicū curat: recumbe ſi nouiſſimo
loco: q̄ ſe exaltat humiliabit. cū facis p̄iā dū uel ce-
nā noli facere amicoſ et. Inuitat ad cenā excu-
ſant ſe. ſe ſequi. odire parietes: ab̄iulare crucem in-
bet: pabola uolētis edificare turres: regis uolētis
mittere bellū. q̄ nō reſuſcit omib⁹ et de ſale.

Capitulum xlii.
Factū eſt cū introiſſet ieſus in domus
cuiuſdā principis p̄bariſco: ſabbato
māducare panē: ipſi obſeruaabāt eū
et ecce hō qdā hydropicus erat ante
illū. Et r̄ndens ieſus dixit ad legiſperitos et p̄bari-
ſcos dicēſ. Si licet ſabbato curare. At illi tacu-
erunt. Iſpe uero ap̄phenfum fanauit eū ac dimi-
ſit. Et r̄ndens ad illos dixit. Cuius veſtrū aſinus
aut boſ in puteū cadet: et nō p̄tinuo extrahet illū
die ſabbat; Et nō poterat ad h̄c r̄ndere illi. Dixit
autē et ad ſuitatos pabolā: itē dēs quō pilos
accubūt eligent dicēs ad illos. Cū ſuitatos uo-
ries ad n̄ptas nō diſcubāt i p̄mo loco: ne forte
honoratio: te ſit ſuitat? ad illos: uenit iſo et re et il-
lū uocauit dicat tibi da h̄ic locū: et tunc incipias
cum rabore nouiſſimū locum tenere. Sed cum
uocatus fueris uade recumbe in nouiſſimo loco
ut cum uenerit qui te inuitauit dicat tibi. Amice
oſcende ſuperius. Tunc erit tibi gloria coſam ſi-
mul diſcumbentibus: quia omnis q̄ te exaltat hu-
miliabit: et qui ſe humiliat exaltabit. Dicebat autē

Mat. 13. d.
Mat. 4. c
Mat. 13. d.
Mat. 9. d
Mat. 7. b
Pſal. 6.
Mat. 7. d
Mat. 8. b
Mat. 19. d.
Mat. 10. d.
Mat. 23. d.
Mat. 11. a.
Mat. 3. a.
ſup̄ia. 6. b
ſup̄ia. 13. c
Mat. 23. b.
infra. 1. c.
iacobi. 4. c

robie. 4. b.

Mat. 12. a

Hpo. 19. b.

et ei qui se insultauerat. Cum facis priandus aut
eniam: noli vocare amicos tuos neq. frs. tuos:
neq. cognatos: neq. vicinos: neq. diuites ne for-
te: et ipi quoque resistent: et fiat tibi retributio. Sz cũ fa-
cis cõiuuiũ: voca paupes: debiles: claudos: &c:
eos: et beat' eris: qđ nō habent retribuere tibi. Be-
tribue enī tibi in resarrectioe istosq. Hec cũ au-
dissz quidā de simal discipulis: dixit illi. Bea-
tus qđ māducabit panē in regno dei. At ipse dixit
et. Ihs quidā fecit cenā magnā: et vocauit multos.
Et misit seruū suū hōia cene dicere iustitias et ve-
nient: qđ lā parata sunt ola. Et cepeit simul om̃s
excusare. Prim' dixit ei. E. illam em̃i nēcesse ha-
deo exire viderē illā. Xgo te habe me excusari
Et alit' dixit. Baga bonū em̃i quibz: et eo. Phare-
sita. Xgo te habe me excusari. Et alit' dixit. Xgo
dixi: et ideo nō possum venire. Et reuersus ser-
uus nōciatit hec dñs suo. Tunc iras' p'familias
dixit seruo suo. Et cito in plateas et vicos ciuita-
tis et paupes ac debiles et cecos et claudos intro-
duc huc. Et ait seruo. Vñe factū ē vt impasti et ad
huc locus est. Et ait dñs seruo. Et i. l. vias et sepes
et cõpelle intrare vt lpleat dom' meū. Etico autēz
vobis: qđ nemo viroz illoz qui vocati sunt gusta-
bit cenā meā. Vñat autē turbē multē cū eo: et puer
sus dixit ad illos. Si qđcēt ad me et nō odit p'fz
suū et matrē et vroz et filios et frs et sorores ad huc
at et aliam suā: nō pōt me' esse discipul'. Et qđ nō
batalat crucē suā et veni post me: nō pōt me' esse
discipul'. Quis enī ex vobis volens turrē mē
ficare: nōne p' sedes cõputat sumpe? qđ necessa-
rii sunt: hābeat ad pficiendū: ne postq. posuerit
fundamentū et nō poterit pficere oēa qđ videt
incipient illudere ei: dicentes: qđ hic dō cepit edi-
ficare et nō potuit psummare. Aut quis rex tur-
cōmittere bellū aduerfus aliū regem: nō sedens
p' cogitat si possit cū decē milibz' occurrere et qđ
cū viginti milibus venit ad se. Alioqđ adhuc illo
lōge agente: legationē mittens rogat pacē
sunt. Sic golo ex vobis qđ nō renūciat oibz' que
possidet: nō pōt meus esse discipul'. Bonū est sal-
ti aut sal eam nuerit in qđ cōdit: Neq. in terram
neq. i sterquilini vtile esse d' foras mittit. Qui
habet aures audiendi: audiat.

mat. 10. d.

mar. 5. b.
mar. 9. g.

Mat. 18. b.

B

¶ C. S. Parabola censū ouis dīa chme. de gau-
dio ageloꝝ sup vno peccatore. parabola de filio
prodigo. xv.

Erant autē appropinquantes ei publica-
ni et p̃ctores vt audiret illū. Et murmu-
rabant pharisei et scribe dicentes. qđ hic
p̃ctores recipit et manducat cū illis. Et
ait ad illos parabola istā dicens. Quis ex vobis
qđ si hys centi oves: si p̃diderit vnā ex illis: nō-
ne dimittit non agitantem in deserto et vadit ad
illā qđ perierat donec lueniat cā: et cum luerit
eā ipsonit in humeros suos gaudens et veniens do-
mū: cōuocat amicos et vicinos: dicens illis. Con-
gratulamini mihi: qđ lueni oīm meā que perierat.
Dico vobis qđ ita gaudet erit in celo sup vno p̃cto-
re penitētē agere: qđ supra non agitantē iustū
qui nō indiget p̃nia. Aut qđ mulier hys dīa chmas
decē: et si p̃diderit diachmā vnā: nōne accēdit in
cernā et evertit domū et qđt diligēt donec lueniat

eā. Et cū luerit cōuocat amicos et vicinos dicens
Congratulamini mihi: qđ inueni diachmā quā p̃di-
derā. Ita dico vobis gaudis erit corā agelois dei
sup vno p̃cto. p̃niam agente. Aut autē. Ihs qđ dāz
habuit duos filios et dixit ad olefcenti: et ille p̃f-
fida mihi portione substantiē qđ me pringit. Et
diuisti illis substantiā. Et nō post multos dies: et
gregatis oibus ad olefcenti illi' p̃gre p̃fcer' est
in regione lōginquā: et ibi dissipauit substantiā suā
vinendo luxuriose. Et postq. illa psumassz: facta
est fames valida in regione illa: ipse cepit egere.
Et abiit et adhefit vni ciuiū regione illi': et misit il-
lū in villā suā vt pasceret porcos. Et cupiebat im-
plere ventrē suū de filiis quas porci māducabāt
et nemo illi dabat. Et fē aut reuerfus dixit. Quā-
ti mercenarij in domo p̃fio mei abundā panibz':
ego autē hic fame pereō. Surgam et ibo ad p̃fem
meū et dicā ei. P̃f peccauit in celis et corā te iam nō
sum dign' vocari fili' tu'. fac me sicut vnū de mer-
cenariis tuis. Et surgens venit ad p̃fem suū. Cū
aut ad huc lōge eissz: vidit illū p̃f ipsius: mīa mo-
tus ē: et accurrens cecidit sup collū ei'. et osculā' ē
eū. Dixitq. et fili'. P̃f peccauit in celis et corā te: iā
nō sum dign' vocari fili' tu'. Dixit autē p̃f ad ser-
uos suos. Cito. p̃ferte stolā primā et induite illū et
date annulū in manū ei' et calciamenta in pedes
eius. Et adducite vitulū faginatū et occidite: mād-
ducem' et epulemur qđ hic fili' me' mortu' erat: et
reuiuit: perierat et inuentus ē. Et cepeit epulari.
Et ait fili'. Et' senior i agro. Et cū veniret et ap-
propinquāret domū: audiuit symphonā et c̃horū:
vocatū vnū de seruis: et interrogat qđ hec essent
Hys dixit illi. Frat tu' venit: et occidit p̃f tu'. vitu-
lū faginatū: qđ saluū illū recepit. Ingnāti ē autē
et nolebat iroire. P̃f gillū et gressus cepit rogare
illū. At ille rīdēs dixit p̃f suo: ecce tot ānis fudo-
ribz' et nunqđ mandatus tuū p̃ferui: et nunqđ dedi-
sti mihi hedū vt cum amico meo epularer. Sed
postq. fili' tu' huc qđ suauit substantiā suā cū me
retriv' venit: occidisti illi vitulū faginatū. At ipse
dixit illi. Fili tu' semp meū eorā olea mea tua sunt
epulari autē et gaudere oportebat qđ frat tu' huc
mortu' erat et reuiuit: perierat et luenit' est.

¶ C. S. De villico cui dixit es: redde et rōnē villi-
ciotis. qđ fidelis est in minimo et in maiori fidelis
est et nemo pōt duobz' dñis seruire. anari phari-
sei deridebat eū. Iesus dixit. de' nouit corda. legē
et p̃phetas ad iohēm. de apice legis. vroz nō
dimittere de diuitē et layaro. xvi.

Ecebat autē et ad discipulos suos. et vo-
no quidam erat diues qui habebat vil-
licū et p̃f diffamā. Et apud illū qđ dñi
passz bona illi' et vocauit illy: et ait illi.
Quid hoc audio de te? Redde rōnē villicatiois
tue. Nam enī nō poteris villicare. Aut autē villic'
intra se. Quid faciā: quia dñs meus auferet a me
villicationē. fodere nō valeo: mendicare erube-
sco. Scio qđ faciā: scā amor' fuero a villicatioe
recipiāt me i domos suas. Lōuocat: itaq. singul'
debitoribz' dñi sui dicebat p̃lio. Quātr' dñes dñs
meor At ille dixit. Centi cados olei. Dixitq. illi.
accipe cautionē tuā: et de cito scribe qđ agita de
p. 11

ad eum dicens. Vindica me de aduersario meo.
Et nolebat p multu tempus. Post pec autē dixit in
tra se. Et si desu non timeo nec bolem reuereorū
q: molestus est mihi bec vidua vindicabo illā: ne in
nouissimo veniens fugillet me. At aut dñs. Au
dite qd inder in istans dicit. Deus aut nō faciet
vindictā electoꝝ suoru clamantiū ad se die ac no
cte et patientiā habebit in illis. Dico aut vobis q
cū faciet vindictā illorū. Et tñ illi hōis venies
putas inueniet fidē in tra: Dixit autē ad quosdā
q in se cōfidebant tanq̃ iustit: aspernabant cete
ros parabolā istā dicens. Quō hōies ascendebāt
in templū vt orarent. vnus phariseꝝ: et alter publi
canus. Phariseus stans hec apud se orabat. De
gras ago tibi q nō sicut ceteri homin: raptos/
inuisti adulteri: velut etiā hic publican. Ieiuno
bis in sabbato: decimas do oim q possideo Et pu
blican a lōge stans nolebat nec oculos ad celos
leuare: sed percutebat pectꝝ suū dicens. Deꝝ p
pt: cūso et mihi peccā. Et vnus descendit hinc in
fissus: catus in domū suā ab illo. q omis q se exaltat
humiliabit: et qui se humiliat exaltabit. Differēbat
aut ad illū et infantes vt eos sāgeret. Ad cū vide
rent discipuli increpabāt illos. Iesus autē cōuo
cans illos dixit. Simite pueros venire ad me: no
lite vetare eos. Talis est em regnū dei. Amē di
co vobis: quicūq in nō accipit regnū dei sicut puer
nō intrabit in illud. Et introrogauit eis quidā pun
cepo dicens. Magis qd faciens vitā eter nā possi
debo: Dixit aut ei Iesus. Quid me dicis bonum?
Nemo bonus nisi solus deꝝ. Quidā nosti. Non
occides: nō mechaberis: nō furis facies: nō falsū
testimoniu dices: honesto psem tuū et matre tuā.
Quo ait. Hec ola custodiā a iuuentute mea. Quō
audito Iesus ait ei. Adhuc vnus tibi deest. Omnia
quāq habes vende et da paupib: et habebis the
saurū in celo: et veni sequere me. Hic ille auditis
cōtristatus est: q blues erat valde. Videns autē
Iesus illū tristē factū dixit. Qd difficile q pecuniis
habent in regnū dei intrant. Faciliꝝ est ei came
lū p foramen acus transire q diuitē intrare in re
gnū dei. Et dixerunt q audiebant. Et qd pōt sal
uus fieri? Aut illis. Quē impossibilia sunt apud
homines: possibilia sunt apud deū. Ait aut petrꝝ. Ec
ce nos dimisim oia et secuti sum te. Quid dixit eis
Amen dico vobis: nemo est q reliq domū aut pa
rētes aut frēs aut vxorē aut filios ppter regnū dei
et nō recipiat multo plura in hoc tpe et in scō futu
ro vitā eter nā. Assumpsit aut Iesus duodeci disci
pulos et ait. Ecce ascendenꝝ hierosolimā et psum
mabunt oia q scripta sūt p pphetas de filio hois
Eradet ei gētibꝝ et illud et flagellabit et pspuef:
postq flagellauerit occidet eū: et die tertia resur
get: et ipi nūq hōis itelegerit. Et erat hōm istud
absconditum ab eis: et nō itelegebāt q dicebāt. Sa
crū est aut ei appropinquare hiericho: cecꝝ qdā fe
debat secꝝ viā medicū. Et cū audiret turbā p
terfēre: interrogat qd hoc esset. Dixerūt autē ei q
Iesus nazarenꝝ trāfīret. Et clamauit dicēdo Iesus
filii dñi miser mei. Et qd pibant increpabāt eū vt ta
ceret. Ipse nō multo magis clamabat: filii dñi mi
ser mei. Brā ad Iesum iussit illum adduci ad se.
Et cū appropinquasset: interrogauit illū dicēdo. Quid

tribus faciā? At ille dixit. Dñe: vtridē. Et Iesus
dixit ei. Respice fides tua te saluū fecit. Et pfectū
vidit: se qbat illū magnificā deꝝ. Et ois plebs
vt vidit debat laudem deo.

C. B. De zachee. Decē mnaꝝ similitudinē ponit.
hñti dabit. limicos suos aut se iubeꝝ occidere. sup
pullū asine sedet. turbe d discipuloꝝ ceperant deū
laudare: dicētes. Bñdicit q venit rex dñi: Iesus
si bi tacuerint lapides clamabūt. sicut Iesus sup
hierim: p dixit destructionē eiꝝ. et iux vendētes et
emētes de templo. picipes facer dotā et scribe qre
bant pderē Iesum.

Et Iesus pābulabat hierico. Et ecce
vir noie zachee: et hic pnceps erat publi
canorū: et ipse diues. Et qrebat vidē Iesum
qd esset: nō poterat pie turba q statua
ra pulsilus erat. Et scurrē ascendit in arborē vi
comorū vt videret ei q Ide erat transiit. Et cū
venisset ad locū: supspiciens Iesum vidit illū dixit ad
eū. zachee festinā deo: de cū hodie in domo tua
oporet me manere. Et festinā descendit et exce
pit illū gaudens. Et cū viderent ois murmura
bāt dicētes: q ad hominem peccāte diuinitiss. Stans
aut zachee dixit ad Iesum. Ecce dimidiū bonorū
meorū dñe do paupibus: si qd aliq de fratribꝝ
ui reddo qdruplū. Ait Iesus ad eū. Hodie sal
uatus huius facta est: eo q tu ipse filiꝝ sit abas. Ele
nit em filiꝝ hōis qreꝝ et saluū facere qd perierat.
Hec illis audientibꝝ et dicens dixit pabolā et q
esset ppe hierim: q existimarent q cōfessit regnū
dei manifestaret. Dixit q. Ihs quidā nobilis abi
it in regionē longinquā accipere filij regnū et re
uerit. Vocatis aut decē filiis suis dedit eis decē
mnaꝝ: et ait ad illos. Negociamini dñ venio. Quos
autē eiꝝ oderat ei: et misit legationē post illū di
centes. Nolumꝝ hunc regnare sup nos. Et factū
est vt rediret et accepto regno: et iussit vocari suos
quos dedit pecuniā: vt sciret quāis quibꝝ negoci
atus esset. Venit aut pūmꝝ dicens. Dñe: mna tua
decē mnaꝝ accipis. Et ait. Euge bone serue q
modico fuisi fidelis: et pte hñs supia decē ei
auitares. Et alie venit dicēs. Dñe: mna tua fecit qn
q mnaꝝ. Et bulc ait. Et tu esto super qnq ciuita
tes. Et alie venit dicēs. Dñe: ecce mna tua quā hā
bui reposiā in sudario. Tui est tē q dō auster
re extollis qd nō posuisti: et metis qd nō semina
sti. Et alie venit dicēs. Et qre nō dedisti pecuniā
meā ad mēsam: ego venies cū vultis vng exē
gisse illū: et alstābi? dixit. Auferre ab illo mna
et date illi q decē mnaꝝ hys: et dixerūt ei. Dñe: hys be
cē mnaꝝ. Dico aut vobis: q ois hñti dabit et abund
abit. ab eo aut q nō hys: qd hys auferet ab eo. Et
rātantes inimicos meos illos qui noluerunt me
regnare super se adducite huc et interficite ante
me. Et hys bñs pcedebat ascendēdo hieroso
lymam. Et factum est cum appropinquasset ad
betphage et bethaniam ad montē qui vocatur
oluetitum: duos discipulos suos dicens. Ite in
castellum quod contra vos est. In quo introi
tes iuenietis pullū asine alligatū: cui nemo vnq

Mat. 23. b.
Mat. 19. b.
mar. 10. b.

Mat. 19. b.
Mat. 10. c.

Ero. 2. o. b.
Mat. 19. c.
Mat. 10. c.
mat. 19. c.
mar. 10. c.

Mat. 19. c.
Mat. 10. c.

Mat. 19. d.
Mat. 10. d.
Mat. 19. d.
Mat. 10. d.

Mat. 20. e.
Mat. 10. e.

supia. 2. g.
Mat. 10. d.
Mat. 10. g.

Mat. 10. d.

mat. 19. c.

Mat. 25. a.
mat. 13. d.

Mat. 25. b.

Mat. 13. b.
Mat. 4. o.
supia. 2. g.

Mat. 2. 1. a.
Mat. 11. a.
Mat. 2. 1. a.
Mar. 1. 1. a.

holm sedit. Soluite illi: et adducite. Et si qd vos
interrogauerit qre solutis: sic dicet: ei q dno ope-
ra ei desiderat. Abierit aut qd misit erant: et inue-
nerunt sicut dixit illis stantes pulvis. Quotidiano
aut illis pulvis dixerit dñi ei ad illos. Quid solui-
tis pulvis? At illi dixerūt. Ad dñm ei necessarium
habet. Et duxerunt illi ad iesum. Et factantes ve-
stimēta sua supra pulvis posuerunt iesum. Eunte
aut illo substernebant vestimēta sua in via. Et cū
appropinquaret tam ad bethseem mōris oliuete: ce-
perūt oēs turbe descendenti gaudentes lauda-
re deū voce magna sup oibz quas viderant vir-
tutibz dicētes. Benedicti qui venit rex in nomē
dñi: pax in celo et gloria in excelsis. Et quidā pba-
rīseus de turbis dixerunt ad illū. Magister crepa
discipulos tuos. Quibz ipse ait. Ego vobis q si
hi tacuerit lapideis clamabunt. Et erit appropin-
quāte ciuitate sicut sup illā: dicēs illi. I cognō-
uissēs et tu: quidē in hac die tue ad pacem tibi.
Nūc aut abscondita sunt ab oculis tuis. Ad venit
dies in te et circūdabunt te inimici tui valloz: circu-
dabunt te et conuulsabunt te vndiqz: et ad terrā
psernēt te et filios tuos qd i te sūt. Et nō reliquē
in te lapide sup lapide: eo q nō cognouerit tēpus
visitandis tue. Et i gressus in tēplū cepit eicere
videntes et ementes: dicēms illi. Scriptū est: qd
dom' mea dom' osonis est. Vos autem fecistis
illā spelunca latronū: et ad docēs quotidie in tē-
plo. Principes aut illi facerdotūz scribe et pāpēs
plebis qrebant illū pderē: et nō inueniebant quid
facerent illi. Omīs em populū suspēsus erat au-
diens illum.

¶ C. S. Interrogatus iesus i qua ptāte hec facie-
rēt d baptisimū iohānis de celo erat an ex hoibz?
de colonis vinee q occiderunt seruos lapide qd
reprobauerūt: et reddite q sunt cesario: et de ma-
licie q septe frēs habuit: de? nō est mortuoz sz vi-
uoz et. Ad nō ppo sit fili? Dauid: at rēdite a scribis
qui volunt ambulare in stolis: qui deuorant dos
mos viduarum.

¶ I factū est in vna die pz docēte illo po-
puli in tēplo et agētizante cōueniēt
principes facerdotūz et scribe cū seniori-
bus: et alant dicentes ad illū. Dic nobis
i qua ptāte hec facies: aut qd est qui dedit tibi hāc
ptātem? Rādens autem iesus dixit ad illos. Inf-
ragabo vos et ego vni verbū. Rādetē mibi. Ba-
ptisimū iohānis de celo erat an ex hoibz? At illi co-
gitabant intra se dicentes. Quia ille dixitimus de
celo: dicet. Quare ego nō credidistis illi? Si au-
tem dixerim qd hominibz plebs vniuersa lapida
bit nos. Certi sunt em iohānis pphetam esse. Et
respōderunt se nescire vnde esset. Et iesus ait illis.
Nec ego dico vobis in qua potestate hec facio.
Scrip autē dicere ad plebem parabolā hāc. Iho-
mo quidā plantauit vineā: locauit eam colonis
et ipse peregre fuit multis tēpōibz: et in tēpore il-
lo misit ad cultores seruū: vt de fructu vine daret
illū. At cū oēs dimiserūt eū inane: et addidit alitēp-
seruū mittere. Illi autem hunc quoz cedentes et
afficientes conuulsi: dimiserūt in manem. Et ad-
didit tertiu mittere: et qui illū vulnerantes et ce-
derunt. Dixit aut dño vinee. Quid faciam? Mittas

filii mei dilecti: sorsitan cū hunc viderint vere-
bunt. Quam cū vidissent coloni cogitauerunt in-
tra se dicentes. Hic est heres. Occidamus illum
vt nostrā fiat hereditas: et electi illū extra vineā
occiderunt. Quid ergo faciet illis dñs vinee? Et
niet et perdet colonos illos et dabit vineam alijs
Quo audito dixerunt illi. Abstine. Ille autē aspi-
cens eos ait. Quid est ergo hoc qd scripsit est. La-
pide quē reprobauerunt edificantes edificat: et
in caput anguli. Quis qui ceciderit supia illū lapi-
dē cōuassabit. Supia quē aut ceciderit cōminuet
illū. Et querēbant pāpēs facerdotūz et scribe
mittere in illū man' illā hoia: et timuerūt populi
Cognouerūt em q ad ipsos dixerit iustitiam hāc.
Et obseruātes miserunt iudicatores qd se iustos si-
mularēt: vt caperēt eū in sermone: et traderēt illū
principatui et ptiā phisid. Et interrogauerunt eū
dicētes. Magister scim' q recte dicis et docēs: et non
accipis psonā sz viā dei in pte te docēs. Atqz no-
bis tribuā dare cesarian nō? Cōsiderā aut dñs
lū illoz dixit ad eos. Quid me tētaris? Nō sedere
mibi denariū. Cui? habz imaginē et inscriptioēz?
Rādentes dixerūt. C. I. At illi illū. Rēdite qd
q sunt cesario cesari: et q sunt dei deo. Et nō pome-
rūt verbū ei? Respōderē et oīa plebe. et mirati in re-
spōso ei tacuerūt. Accesserūt aut qdā saduceoz
q negāt esse resurrectionē: et interrogauerūt eū di-
cētes. Magister moyses scripsit nobis i frat aliu?
mortu' fuerit hñs vroz: et hic sine liber' fuerit: et
accipiat qd frāt ei' vroz et suscitet semē frātis sui
Septe q frēs erāt: prim' accepti vroz et mortu'
est sine filio. Et sequēs accepit illū et ipse mortu'
est sine filio. Et tert' accepit illā filiz et oēs septe
et non reliquerūt semē et mortui sūt. Nosissime aliu
mortu' est et mulier. In resurrectionē qd cū? eoz
erit vroz? Siquidē septe habuerunt et vroz. Et
ait illis iesus. Filij hui' scilicet nubunt et tradunt ad
nuptias: illi hō qd digni hēbunt scēlo illo: et resurre-
ctioē qd mortuoz necs nudent necs ducēt vroz:
neqz vtra mouērit. Equales em angeloz sūt
et filij sunt dei: cū sint filij resurrectionis. Qui vero re-
surgit mortu' et moyses ostendit fecus rubi: sic
dixit dñm deū ababā et deū suū et deum iacob.
De? autē nō est mortuoz: sz viuoz. Qd em vult
ei? Rādentes autē quidā scribāz dixerūt ei. Magis-
ter dixisti. Et apli nō audēbāt ei qd qd interrogare
dixit aut ad illos. Ad nō dicit xpm filio dei: et
ipse dāuid dixit in libro psalmo. Dixit dñs dñi
meos: sedē a dextreis meis: donec ponā inimicos tu-
os scabellū pedū mox. Dauid qd dñm illū vocat: et
quō fili' ei' est? Audiente aut oī ppo: dixit disci-
pulis suis. Audite a scribis q volunt ambulare in
stolis: et amāt salutationē in foro: pūmas carbe-
dras in synagogis: et pilos discubili in cōuiujs.
Qui deuorāt domos viduaz simulatē lōgā oro-
nē. Ibi accipient dñationē maiorem.

¶ C. S. Dixit hec vixia pauper pl' et de tēplo
dixit. nō reliquē lapidē et qd hēc erūt: qd signū
cū fieri incipient. surget gens cōtra gentē. Erre-
mor' erūt. Inuenient vobis man'. ponite in coidibz
vestris. de capillo et patientia. de hierim. tunc qui
in iudea sunt fugient. De pignatibus. de ptef-

C

psal. 117
mat. 21. d
mar. 12. a
act. 4. b.

D

mat. 21. b
mar. 12. a

mat. 21. b
mar. 12. a

E

mat. 21. c
mar. 11. d

S

mat. 21. c
ex. 3. b.
mar. 12. c

mat. 21. d
mar. 12. b

psal. 109.

mat. 21. d
mat. 12. d
mar. 12. b.

mat. 21. a.
mar. 11. a
joh. 12. b

mat. 4. a. b.
mar. 13. a.
mat. 21. d.
joh. 12. c
isa. 56. c
luc. 11. b.
mat. 21. b.
mat. 11. c.
joh. 7. d.
2. c.

mat. 21. c
mar. 11. d.

mat. 21. d.
mar. 12. a.

fura. hierusalem calcabis a gentib⁹. erit signa in sole
et luna: strutes celoz mouebunt⁹. ⁊ tūc videbūt
filiū holo venientē. videte ficulnā celum ⁊ terra
transibunt. docet cauere a crapula ⁊ ebrietate: vi
gilate ⁊c.

⁊
mar. 21. b.

Respiciēs aut vidit eos q̄ mittebāt mūe
ra sua in gypsiopolim diuites. Vidit
aut ⁊ quādā viduā pauperculā muten
tem era minuta duo. Et dixit. Vtere di
co vobis: quia vidua hec paup⁹ plus oēs misit. Nā
oēs bi ex abūdāti sibi miserū in munera det: hec
aut ex eo q̄ deest illi oēm victū suū quem habuit
misit. Et quib⁹dā dicentib⁹ de tēplo q̄ bonis la
pidibus ⁊ donis ornabatur: dixit. Nōc q̄ videtis
veniet dies in quo vbi non relinquet lapis super la
pidē q̄ nō destruat⁹. In⁹ rogauerūt aut illū dicē
tes: Pieceptoi qñ hec erūt: ⁊ q̄ signū cū fieri inci
piēt? Aut dixit. Vt dētē ne seducamini. Multi ei
veniet in nōle meo dicentes: ego sum: tēp⁹ ap
propiñquit. Nolite ire post eos. Cū aut audieris
tis pelia ⁊ seditiones: nolite terri. ⁊ poterit pul
um hec fieri sed nōdū statim finit. Tūc dice
bat illis. Surgez q̄ corā gentē: regnū a duer
suo regnū ⁊ terremotus magni erūt ⁊ loca ⁊ pesti
lentie ⁊ fames. terrores de celo et signa magna
erunt. Sed ab hec oia. Inuitent vobis man⁹ suas
⁊ psequēt tradentes in synagogas ⁊ custodias
trahētes ad regē ⁊ pfectos ppter nomē meū
Continget aut vobis in testimonio. Pontē erit
in cordib⁹ vestris nō pmiēdatori quādamodū re
spondeatis. Ego em magis vobis oēs ⁊ sapientia
cui nō poterūt resistere ⁊ cōtradicere oēs aduer
sarij vestri. Trademini autē a parentib⁹ ⁊ fratri
bus ⁊ cognatis ⁊ amicis: in mōte afficiēt ex vobis
Et eritis odio oib⁹ vobis. ppter nomen meū. E
capill⁹ de capite vō nō peribit. In patientia v̄ra
possidebitis aias v̄ras. Cū aut videritis circūda
ri ab exercitu hierusalem: scitoz q̄ appropinqua
uit desolatio eius. Tūc q̄ in iudea sunt fugiāt ad
mōtes: et q̄ in medio ei⁹ discēdāt: ⁊ qui in regionē
v̄rā nō intrent in eā. Q̄ dies vitionis bi sunt in
pleant oia q̄ scripta sunt. Et aut piegnātib⁹ ⁊ nu
trientib⁹ in illis diebus. Erit em pressura magna
sup terrā: ira populo bulcēt. Cadēt in ore gladij
⁊ captiui ducēt in oēs gentes. Et hierusalē cal
cabitur a gentib⁹ donec impleant tēpora nationū
Et erunt signa in sole ⁊ luna ⁊ stellis: ⁊ in terris
pressura gentium ppe confusionē sospitum maior⁹
huctus arefcentib⁹. Vbi⁹ ppe timore ⁊ expectatio
ne q̄ supueniēt vniuersi oib⁹. Nā strutes celozum
moueunt⁹. Et tūc videbūt filiū holo venientē
in nube cū potestate magna ⁊ maiestate. Illi autē
fieri incipientib⁹ respiciat v̄rā capta vestra:
q̄ appropinquit redēptio vestra. Et dixit illis simi
litudinē. Videte ficulnā ⁊ oēs arbores cū produ
cunt iā ex se fructificatio qm ppe est etas. Ita et
vos cū videritis hec: scitacitoz qm ppe est regnū
dei. Amen dico vobis: qñ nō pteribit generatio
hec donec oia fiāt. Celū ⁊ terra transibūt: s̄ba aut
mea nō transibūt. Attēdite aut vobis ne forte gra
uē cōdā v̄ra a crapula ⁊ ebrietate ⁊ curi hōi vire
⁊ supueniat in vos repēta dies illa. Tanq̄ iā q̄

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

mat. 24. a.
marci. 13. a.

Vigilate itaqz of tpe oīates: vt digni habeamini
fugere oia ista q̄ ventura sunt: ⁊ tunc an filiū ho
minis. Et ait aut dieb⁹ docens in tēplo: noctibus
⁊ o extens morabatur in mōte: qui vocatur oliueti.
et omnis populus manebat ad eum in templo
audire eum.

C. S. Appropinquabat pascha ⁊ crebant ppi
cipes sacerdotum eum interficere. Sathanas in
trauit in iudā ⁊ tradidit dominum. Iubet pascha
parari. bat discipulis corpus ⁊ sanguinem orati
mōte. sudat sanguinē. capis. feruo auriculā ampu
tatā sanat. petrus ter ne gat xpm. p̄cūit. blasphem
atur. illud iudicū cōsiliū ducitur. interrogatur
si sit christus.

Appropinquabat aut dies festus azymo
rum q̄ dicit pascha. Et querebāt p̄nci
pes sacerdotū ⁊ scribe quē eū interfice
rent. imēbāt ⁊ o plebē. Intrauit aut sa
thanas in iudā q̄ cognominabatur scarioth vñ d
duodecim: ⁊ abiit ⁊ locut⁹ est cū principib⁹ sacer
dotū: magistratū: quē admodū illū traderet eis
⁊ gauisū sunt ⁊ pacti sunt pecuniā illud daret spōd
dit⁹ querebat oportunitatē vt traderet illū sine
turbis. Venit aut dies azymorū in q̄ necesse erat
occidi pascha. Et misit petrus ⁊ iohannes dicēna.

Et ites parate nobis paschā vt māducem⁹. Et illi
dixerūt. Vbi vīs parare? Et dixit ad eos ecce in
trocan⁹ vobis ⁊ ciuitate occurrit vobis homo
quidā amphiab⁹ aque pot⁹ ⁊ sequimini eū in do
mum in quā intrat: ⁊ dicetis: patrifamilia domus.
Dicit nbi magister. Vbi est diuersorū vbi pascha
cū discipulis meis māducet⁹. Et tpe offēder vobis
cenaculū magnū strāt⁹ ⁊ ibi parate. Et ites aut
iuenerūt sicut dixit illis: parauerūt paschā. Et cū
facta esset hora discubuit: ⁊ duo decim ap̄b⁹ cū eo.
Et ait illis. Desiderio desiderauī hoc pascha mā
ducere vobiscū anteq̄ patiar. Dico em vobis q̄a
ex hoc nō māducabo illud donec impleat⁹ in regio
dei. Et accepto calice gras egit ⁊ dixit. Accipite
⁊ bibeite in vōs. Dico em vobis q̄ non bibā de
ghatidē vitis donec regnū dī veniat. Et accepto
pane gras egit ⁊ fregit ⁊ dedit eis dicens hoc cō
pus meū q̄ p vō pascha. Ilic ois facite in meā cō
memorationē. Similiter ⁊ calices pot⁹ cenatū
dicens. Ilic est calix nouē testamentū in sanguine
meo: q̄ vobis fundet⁹ v̄rū. Ecce man⁹ ⁊ tradē
tis me: mecū est in mensa. Et quidē filiū holo secū
dus q̄ desinit⁹ est v̄rū. Et ites autē holo p q̄
trahetur. Et ipsi ceperūt dīcere inter se: quis esset
ex eis q̄ hoc faceretur esset. Facta est aut ⁊ cōtēto
inter eos: q̄ deo q̄ videret esse maior: dixit aut eis
Reges gentiū dīfant⁹ eoz: qui potestatem habēt
sup eos benedicunt v̄rū. Vōs autē nō hīc. Sed qui
maior est in vobis fiat sicut minor: ⁊ piecessor
est sicut ministrator. Nam q̄s maior est q̄ recūbit: an
q̄ ministrat: nōne q̄ recūbit⁹. Ego autē in medio ve
strū suz sicut q̄ ministrat. Vōs autē estis q̄ pmissi
mecū in tentationib⁹ meis. Et ego dispono vob⁹
sicut dispono filij p̄ me regnū: vt ⁊ dato ⁊ bi
batio sup mēsam meā in regno meo: sedatis ia
per thronos iudicatis duodecī trib⁹. Iste autē
vōs p̄moni. Symō: ecce sathanas expetuit vōs
vt cribaret sicut triticū: ego autē rogauī p̄ te: vt

iohan. 8. a.

Mat. 16. a.
mar. 14. a.

Job. 11. g
mar. 21. b.

marci. 12. a.

Job. 7. e.
mar. 26. a.

mar. 14. a.

mat. 26. b.
marci. 14. b.

mat. 26. c.
mar. 14. c.

1. cho. 11. e

mat. 26. c.

mar. 14. c.

mar. 14. c.

mat. 26. a.

mar. 14. b.

mat. 26. b.

Job. 13. c.

mat. 22. a.

marci. 10. f.

Mat. 19. d.

mat. 26. d.
mat. 24. c.

nō deficiat fides tua. Et tu aliqui cōuersus: cōfir-
ma fratres tuos. Qui dixit ei. Dñe: ecce paratus
sum 3 in carcerē in montē ire. Et ille dixit. Dico tibi
petrem: cātabit hodie gallus donec iter abne-
geas nolle me. Et dixit eis. Quā mlti vos sine faccu-
lo 2 pera 2 calciamentis: nūquid aliquid ducite vobis?
Et illi dixerunt. Nichil. Dixit ergo eis. Sed
nunc q habetis: facculū tollite: similiter 2 perā. Et q
nō habet: vendat tunicā suā 2 emat gladiū. Dico
enim vobis: quā adhuc hoc qd scriptū est oporet im-
pleri in me. Et cū iniquus deputat: est. Et tēn e q
sunt de me finem habet. Et illi dixerūt. Dñe: ecce
dno gladij hic. At ille dixit eis. Satis ē. Et egres-
sus ibat secūdis cōsuetudinē in montē oliuā. Se-
cuti sunt autē illi 2 discipuli. Et cū puenisset ad lo-
cum: auulsit illis. Oiate ne intretis in tērationē. Et
ipse auulsus est ab eis quāvis iactus est lapidis 2
positis genib⁹ oiabar: dicens. Pater si vis trāser
calicē istū a me. Verūtū nō mea volūtas: sed tua
fuit. Apparuit autē illi angel⁹ de celo cōfōrtus ei
Et factus in agonia prostratus oiabar: Et fact⁹ est
sudor eius sicut gutte sanguinis decurrētis i ter-
ram. Et cū surrexisset ab oīe 2 venisset ad disci-
pulos suos: inuenit eos dormientes tristitia. Et
ait illis. Quid dormitis? Surgite oīate ne intro-
itis in tērationē. Adhuc eo loquente ecce turba:
q vocabat iudas vn⁹ de duodecim accēdit eob⁹
2 appropinquat iesu: vt oscularet eū. Iesus autē
dixit illi. Iudas: osculo filiū hōe tradis. Vnde tōs
aij hī q circa ipsum erant qd futurū erat dixerūt
ei. Dñe: sic percutim⁹ in gladio? Et percussit vnus ex
illis feruū principis facerdotū: 2 amputauit auri-
clam ei⁹ de terra. Adhuc autē iesus ait. Simile.
Vsq̄ hac. Et cū tetigisset auriculā ei⁹: sanauit eū.
Dixit autē iesus ad eos q venerant ad se picipes
facerdotū 2 magistratus tēpē 2 seniores. Quasi
ad latronē exiitis cū gladijs 2 fustib⁹. Cū quorū
die vobiscū fuerim in iēplo: nō extrēdistis manus
in me. Sed ecce hīc hora vřa 2 potestas tenebat⁹.
Cōpēbēdēs autē eū: duxerūt ad domū picipis
facerdotū. Petr⁹ hō sequebatur eū a lōge. Accēso
oīe igne in medio arborū 2 circū sedentib⁹ illis: erat
petrus in medio eoꝝ 2 quēvis cūvidisset onicilla que
dam sedentē ad lumen: 2 eū fuisse intruit: dixit.
Et hic cū illo erat. At ille negauit eis: dicens. Nus-
quid nō noui illū. Et post pusillū alius vidēs eum
dixit. Et tu de illis es. Petr⁹ hō ait. Qd nō sum
Et internallo facto qñ hōe vn⁹ a li⁹ quidā affir-
mabat dicens. Vere 2 hic cū illo erat: nam galile⁹
est. Et ait petr⁹ illi: mēcio quid dices. Et cōtinuo
adhuc illo loquēte cātauit gallus. Et cōuersus
dñs respexit petrū. Et recordat⁹ est petrus verbi
dñi sicut dixerat: q pusillū galil⁹ canet iter me ne
gabo. Et egressus hōes petr⁹ fletit amare. Et tri-
ri qui tenebāt illū illud edē: et cedēs. Et relauē-
runt eū 2 pcutiebāt faciem ei⁹: 2 interrogauerūt eū
dicētes. Propter hūc. Quis est q te percussit? Et
alia multa blasphemātes dicebant in eum. Et re-
fatus est dies cōueniens seniorē plebis 2 pici-
pes sacerdotū 2 scribē 2 duxerūt illū in cōciliū su-
um dicētes. Si tu es xp̄s dñs nob⁹. Et ait illis. Si
vobis digero nō crederetis michi: nō autē interroga-
uerō: nō rādebitis michi: neq̄ dimittetis. Et hoc

esa. 53. d.
Mat. 15. c.

mat. 26. d.
Jobā. 18. g.
mat. 26. d.
mar. 14. d.

mat. 24. d.
mar. 14. d.
Jobā. 5. d.

mar. 26. d.
mar. 14. d.

mat. 26. e.
mar. 14. e.
Jobā. 18. a.
mat. 26. e.
mar. 14. c.
Jobā. 13. b.

§

mat. 26. e.
mar. 14. c.
Jobā. 18. d.
mat. 26. f.
Mar. 14. f.
Jobā. 18. i.
mat. 26. g.
mar. 14. g.
Jobā. 18. c.

§
mat. 26. g.
mar. 14. g.

esa. 50. b.
mat. 26. g.
mar. 14. g.
Jobā. 18. d.

mar. 26. f.
mar. 14. f.
Jobā. 6. g.

ait erit fili⁹ hōis sedēs a dextris sctutis dei. Dixit
autē oīs. Tu ergo es fili⁹ dei? Qui ait. Non di-
citis: q ego sum. At illi dixerūt. Quid adhuc de-
sideramus testimonij? Ip̄i enim audimus de
oīe eius.

¶ C. S. Dicitur ad pylatum: 2 accusator coram
eo dicitur comouit populi docens: pylatus mit-
tit ad herodem iesum. ab herode spernitur: et re-
mittitur ad pylatum: facti sunt amici herodes 2
pylatus: 2 barabbas dimittitur. Iesus crucifigitur.
mouitur 2 sepelitur.

¶ I. Surgēs oīs multitudo corā duxerūt
illū ad pylatū. Leperāt autē illū accusa-
re dicētes. Hūc inuenim⁹ subuertentē
gentē nostrā: 2 p̄bidentē tributa dari
cesari: 2 dicentē se xp̄m regē esse. Pylatus autē in-
terrogauit eū dicēs. Tu es rex iudeoꝝ? At ille re-
spondēs ait. Tu dicis. At autē pylatus ad p̄nci-
pes sacerdotū 2 turbas. Nichil inuenio cause in
hoc hōe. At illi inualecebāt dicētes. Cōmouit
populū docēs p̄ vniuersam iudeā: incipiētes
alia vřq̄ hac. Pylatus autē audēs galileus inter-
rogauit si hō galileus esset. Et vt cognouit qd
de herodo potestatem esset remisit eū ad herodē: qui
et ip̄e hierosolymis erat illis diebus. Herodes
autē viso illo: gauisus est valde. Erat enim cupiens
ex multo tēpōte videre eū: eo q audiret multa de
eo 2 sperabat signū aliquod videre ab eo fieri. In
terrogabat autē eū multis fermōnib⁹. At ip̄e nihil
illi rēdebat. Stabat autē p̄ncipes sacerdotū 2 feri-
de cōstante accusante eo: sp̄ieuit autē illis herodē
des cū exercitu suo 2 illū intravit vestre alba: re-
misit ad pylatū. 2 facti sunt amici herodes 2 pyla-
tus in ipsa diemā: anteā inimici erāt ad inuicem.
Pylatus autē cōuocatis p̄ncipibus sacerdotū 2
magistratibus 2 plebe: dixit ad illos. Qd vultis
mibi hunc hōem: quasi auertit⁹ pplm⁹: ecce ego
cōā vobis interrogā: nullā causā inuenio in hō
mine isto et in quib⁹ eūz accusatis. Sed neq̄
herodes. Nam remisit vos ad illum: ecce nūquid di-
gnum morte actū est ei. Emendatū ergo illum di-
mittā. Necessē autē habebat dimittere eis per diē
festū vnū. Et exaltauit autē simul vniuersa turba:
dicētes. Tollē hūc 2 dimitte nobis barabbā. Qui
erat propter feditionē quandā factā in ciuitate 2
homicidij missus in carcerē. Pterus autē pylatus
locutus est ad eos: volens dimittere iesū. At illi
succubābant dicētes. Crucifige crucifige eum
Ile autem tertio dixit ad eos. Quid enim mali
fecit iste? Nullā causam mortis inuenio in eo. Lo-
riam ergo illū 2 dimittā. At illi instābāt vocib⁹
magnis postulantes vt crucifigeret: 2 inualece-
bāt voces eoꝝ. Et pylatus a diuiciatū fieri peti-
tionē eoꝝ. Dimisit autē illis eū qui ppter homici-
dium 2 feditionē missus fuerat in carcerē: quē pe-
tebant. Iesum hō tradidit voluntati eoꝝ. Et eūz
ducentē eū appēnderūt symones quēdā cyprie-
nem semine iude de villa: 2 imposuerūt illi crucem
postare post iesum. Sequebatur autē illū multa tur-
ba populū 2 mulierū: que plangebāt 2 lamentabā-
tur ei. Cū uersus autē ad illas iesus dixit. Filie ie-
rusele nōlite flere super me: sed super vobis ipsas flere
et super filios vestros. Quā ecce venient dies in

mat. 26. f.
mar. 14. f.
Jobā. 9. g.
mat. 26. f.
mar. 14. c.

mat. 27. a.
mar. 15. a.
mat. 27. b.
mar. 15. a.
Jobā. 18. f.

§

Act. 4. b.

Mat. 7. b.
Mar. 15. a.
Jobā. 15. g.
act. 3. c.

mat. 26. e.
Mar. 15. b.
Jobā. 18. g.
Mar. 17. b.
mar. 15. b.

§

sapient. 3. c.
es. 54. a.

Mat. 1. 4. b.
esale. 2. d.
ose. 10. c.

apo. 6. d.
Mat. 2. 7. b.

mar. 1. 5. b.
Job. 16. c.

mat. 2. 7. b.
Job. 15. b.

Job. 19. d.
mat. 2. 7. f.

Job. 19. f.
mat. 2. 7. c.

mar. 1. 5. c.
Job. 19. d.

Mat. 2. 7. e.
mar. 1. 5. c.

f

mat. 2. 7. f.
mar. 1. 5. c.

psal. 30.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

Job. 1. 5. b.
mat. 2. 7. f.

qbus dicit. Beate steriles et ventres qd non genuerunt: et vbera que non lactauerunt. Tunc incipit dicere motib: cadite sup nos: et collib: operite nos qsi in viridi ligno hec facti: in arido quid fiet? Ducebant aut et alij duo nequa cu eo vt interficerentur. Et postq venerunt in locum qui vocatur caluarie ibi crucifixerunt eu: latrones vnu a dextera alteru a sinistra. Jesus aut dicebat. Pater dimitte illis. Non enim scilicet quid facili. Diuidentes pro vestimenta ei miserunt sortes. Et stabat populus expectans et deridebat eu principes cu eis dicentes. Alios saluos fecisse salui faciamus hic est xpo dei electus. Plaudibatur aut ei a militibus accedentes: acerbis offerentes et dicentes. Si tu es rex iudeorum salui te fac. Erat aut et superscriptio scripta sup eu litteris grecis et latinis et hebraicis: hic est rex iudeorum. Un aut de his q pendebant latronibus blasphemabat eu dicens. Si tu es xpo salui fac te ipsum et nos. Respondeo aut alter increpabat eum dicens. Nescis tu times deum: in eade vnanatione. Et nos qde iusticia digna factus recipimur. Ibi pro nichil mali gessit. Et dicebat ad iesum. Dne memento mei cu veneris in regnu tuu. Et dixit illi iesus. Amen dico tibi: hodie mecum eris in paradiso. Erat aut fere hora sexta et tenebre facte sunt in vniuersam terram vigs in hora nona: et obscuratus est sol et velis et tenebre facte sunt in medio. Et clamans voce magna iesus ait. Pater in manus tuas commendo spm meum. Et hec dictis expirauit. Videns aut centurio: quod factu fuerat glorificauit deum dicens. Vere hic filius iusti erat. Et olio turba eorum q simul aderat ad spectaculu istud videbat q fiebat: percutientes pectora sua reuertebant. Stabant aut oes noti ei a longe et mulieres q secute eu erant a galilea hec videntes. Et ecce vir noie ioseph qui erat decurio vir bonus et iustus hic non cognoscebat cu illo et actus eorum ab arimathia citate iudee q expeccabat et ipse regnum dei. Illic accessit ad pylatum et petijt corpus iesu: et depositu inuoluit in syndone: posuit eu in monumento excello in quo nondum quicq positus fuerat. Et dies erat parasceues: sabbatum illaccebat. Subsecute aut mulieres q cu eo venerat de galilea viderunt monumentum: et quada modu posuit eum corpus eius: et reuertentes parauerunt aromata et vnguenta: et sabbato quide siluerunt secundu mandatu.

Capitulum xxiiij.

Ha aut sabbati valde diluculo venerunt ad monumentu: portantes q parauerant aromata: inuenerunt lapide resolutu a monumento: et ingressi non inuenerunt corpus dni iesu. Et factu est du miente consterna te essent de isto: ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti. Cum timerent autem et declinarent vultum in terram: dixerunt ad illas. Quid queritis viuente cum mortuis? Non est hic sed resurrexit. Recordamini qualiter locutus est vobis cu adhuc in galilea esset dicens. Multa oportet filij hominis tradi in manus hominum peccatorum et crucifigi: die tertia resurgere. Et recordate sunt verbum eius: et regressi a monumento nuntiaverunt hec oia illis undecim et ceteris omnibus. Erat au

tem maria magdalene et iohanna et maria iacobi et ceteri que cum eis erant: que dicebant ad apostolos hec: vasa sunt ante illos sicut delirantes verba ista: et non crediderunt illis. Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum et procubens vidit in sinib: sola posita: abiit secus murum quod factu fuerat. Et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellu quod erat in spacio iudeorum sexa ginta ab hierusalem emans: et ipsi loquebant ad inuicem de his oib: que acciderant. Et factum est dum fabularent: se feci querentes et ipse iesus ap propinquans ibat cum illis. Culi aut illos: remanebant eum agnosceret: ait ad illos. Quid sunt hi sermones quos confertis adiuocantes ambulantes et estis tristes? Et respondens cui nomen cleophas dixit ei. Tu solus peregrinus es in hierusalem et non cognouisti q facta sunt in illa hora diebus? Quibus ille dixit. Quere et diceret. De iesu nazareno qui fuit vir propheta: potens in opere et sermone: coram deo et omni populo: et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotes et principes nostri in damnationem mortis et crucifixerunt eu. Nos autem sperabam: quia ipse esset redempturus israel. Et nunc sup hec oia tertia dies est hodie q hec facta sunt. Sed et mulieres quedam ex nostris terruerunt nos que anteluc fuerunt ad monumentu et non inuentio corpore eius: venerunt dicentes: etia visio nem angeloru vidisse: qui dicit ei viuere. Et abiierunt quidam ex nostris ad monumentu et ita inuenierunt. Et ipse dixit ad eos. Id est susti et tardi corde ad credendu in oib: que locuti sunt prophete. Nonne hec oportuit pati xpm et ita intrare in gloriam suam? Et incipiens a moyses et oib: prophetis interpretabatur illis in oibus scripturis que de ipso erant: et appropinquauerunt castello quo ibant: et ipse se fingit longius ire. Et coegerunt illum dicentes. Mene nobiscum: quoniam aduersus perasit et inclinata est iam dies: intramus cum illis. Et factum est dum recumberet cum eis accepit panem et benedixit ac fregit et porrigebat illis. Et aperti sunt oculi eorum: et cognouerunt eum. Et ipse euauit ex oculis eorum. Et dixerunt ad inuicem. Hone cor nostrum ardens erat in nobis: ubi loqueretur in vias: aperiret nobis scripturas: Et surgentes eadem hora regressi sunt in hierusalem: et inuenerunt congregatos undecim et eos qui cum illis erant: dicentes: q surrexit dominus: et apparuit symoni. Et ipse narrabans que gesta erant in via et quomodo cognouerunt eum in fractione panis. Dum autem hec loquantur stetit iesus in medio eorum: et dixit. Pax vobis. Ego sum nolite timere. Conturbati vero et contriti existimabant se spiritum videre. Et dixit eis. Quid turbati estis: et cogitationes ascendit in corda vestra? Adhuc manum meam et pedes: quia ego ipse sum. Palpate et videte: quia spiritus carnis et ossa non habet: sicut me videtis habere. Et cum hec dixisset ostendit eis manus et pedes. Adhuc autem illis non credentibus et mirantibus pie gaudio dixit. Habete tunc hic aliquid quod manducetur? Et illi obtulerunt ei partem picis assi et fatum mellis. Et cum manducasset coram eis lumens reliquias: dixit eis.

mar. 16. c.

c

c

d

e

f

Et dixit ad eos. Hæc sunt vba q̄ locutus sum ad vos cū adhuc essem vobiscū: qm̄ necesse est implere oīa que scripta sunt in lege moysi et prophetarū psalmis de me. Tūc aperuit illis sensus vt intelligeret scripturas: et dixit eis. Quia sic scriptum est et sic oportebat christū pati et resurgere a mortuis tertia die: et predicare in nōe ei⁹ penitentiā et remissionē peccatō in oēs gentes: incipientibus ab hierosolima. Vos autē testēs estis huius: et ego mittam promissum p̄s mei in vos: vos autē sedere in ciuitate quoadusq̄ induamini virtute et alto. Et cū sitis aut eos foras in bethaniā et eleuatis manibus suis bñdicite eis. Et factū est dū bñdiceret illis recessit ab eis: et ferebat in celis: ipsi autē adstantes recessi sunt in hierusalē cū gaudio magno: et erant semper in templo laudantes et benedicentes deū

Explicit euangelium secundum Lucam.

Incipit plog⁹ in euangelium secundū Johāne

Incipit euangelium secundū Johāne. Hic est iohānes euangelista vnus ex discipulis dñi: qui ego a deo electus est: quem de nuptiis volentem habere et vocauit de⁹. Cui⁹ ginitatis in hoc duplex testimoniū dāt in euāgelio. Quia p̄ ceteris a deo directus dicit: huius matrē suā pendens in cruce cōmendauit dñs vt virginē virgo seruari. Deinde manifestans in euāgelio q̄ erat ipse incorruptus verbi opus in chōane: solus verbū carnē factum esset: lumen a tenebris cōprehensum fuisse testatur. P̄mū signū ponens quod in nuptiis fecit dñs: ostendens q̄ ipse erat vt legentib⁹ dēmostraret q̄ vbi dñs inuitatus sit dedicere nuptiarū vinus debeatur: veterib⁹ immutatis: noua oīa que a xpo instituantur appareant. Hoc autē euāgelii scriptis et aliis postea q̄ in pathmos ista apocalypsim scripserat: vt cui in principio canonis incōruptibile principii plenitudo: in genesi etiam incorruptibilis finis per virginem in apocalypsi redderetur: cui xpo ego sum alpha et ω. Et hic est iohannes qui sciens superuenisse die recessus suis: conuocatis discipulis suis in ephebo: per multa signorum experimenta piomēns xpm̄ descensū deus in deosolū sepulture et lucē facta oratio ne posset esse ad patres suos: etiam extrane⁹ a bonitate mortis: q̄ a corruptione carnis inuenit alienum. Tamen post omnia euangelii scriptis: hoc virgini debebatur. Quorum tamen vel scriptorū temporis dispositio: vel librorū ordinatio: ideo nobis per singula nō exponit vt sciendū de desiderio collato et querēdū fructus laboris et deo magisteri doctrina seruetur.

Explicit prologus.

Incipit euangelium secundum Johānem

Incipit euangelium secundum Johānem. In principio erat vbi⁹ et testimoniū de xpo p̄hibet iohānes baptista. p̄pharise⁹ scilicet in interrogat iohāne. Johānes iesum vidēs agnū dicit dei: et andreas petro vidit inuenim⁹ messiam: et iohānes dixit. nathanai dicit vbi sicu. **L. 4.**

In principio erat verbū: et verbū erat apud deū et de⁹ erat vbi⁹. Hoc erat in principio apud deū. Oīa p̄ ipso facta sunt: sine ipso factū est nichil. Quod factum est in ipso vita erat: et vita

erat lux hominū et lux in tenebris lucet: et tenebæ cū nō compiebere derūt. Fuit homo missus a deo cui nōmē erat iohānes. Hic venit in testimoniū vt testimoniū p̄beret de lumine: vt oēs crederet per illū. Tūc erat illa lux: sed vt testimoniū p̄beret de lumine. Erat lux q̄ illa illuminat oēm hōiem venientē in hūc mūdū. In mūdū erat: et mundus per ipm̄ factus est: et mundus eis nō cognouit. In propria venit: et sui eis nō receperunt. Quorūq̄ filios receperūt eis dedit eis potestatem filios dei fieri: hīs q̄ credūt in nōe ei⁹. Qui nō est sanguinis bus neq̄ ex voluntate carnis neq̄ ex volūtare viri: sed ex deo nati sunt. Et verbū caro factū est: et hīc erat in nobis. Et vidim⁹ gloriā ei⁹: gloriā quā si vnigeniti a p̄e plenū ḡte et veritatē. Johānes testimoniū p̄hibet de ipso et clamar dicens. Hic erat quē dixi q̄ post me ventur⁹ est: an̄ me factus est: q̄ p̄ior me erat. Et de plenitudine ei⁹ nōs oēs accepim⁹: grantiā p̄ gratia: q̄ lex et moyses dāta est: gratia et v̄itas p̄ iesum facta est. Deum nemorū dicit vnū. Vnigenit⁹ filius qui est in iūa p̄is p̄is enarrat. Et hoc est testimoniū iohānis q̄ si miserū iudei ab hierosolymis faceretur leuitas ad eū vt interrogaret eū. Tū q̄ eos. Et cōfessus est: et nō negauit. Et cōfessus est: q̄ nō sum ego xpo. Et interrogauerūt eum. Quid ergo? Hic ipse es tu? Et dixit nō sū. Propheta es tu? Et r̄spondit. Nō. Dixit ergo ei. Quid es vt r̄spondem⁹? Hic qui miserū? Hic dicit de teipso. Hic. Ego vocatam⁹ i deserto: v̄itē gite v̄itē dñi: sic dicit esayas p̄pheta. Et q̄ mīsi fuerāt erāt ex hierosolē. Et interrogauerūt eum et dixerūt ei. Quid vis ergo baptizari? Hic dicit iohānes: dicens. Ego baptizo in aqua: medi⁹ autē vestrū stetit quē vos facietis. Ipse est q̄ post me ventur⁹ est: q̄ an̄ me facit⁹ est: cuius ego nō sū dign⁹ vt solū ei⁹ corrigi calciam enī. Hic in bethania facta sunt trāsio: dāne vbi erat iohānes baptizā. Altera die vidit iohānes iesum venientē ad se: et ait. Ecce agn⁹: decetque q̄ tollit peccatū mūdī. Hic est q̄ dixi. Post me venit vt ante me factus est: q̄ p̄ior me erat: et ego nesciēbā eū. Sed vt manifestet in israel: propterea venit ego in aqua baptizā. Et testimoniū p̄hibet iohānes dicens. Quid vidi descēdē quāsi columbā de celo: et mīsi sup̄ eū: et ego nesciēbā eū: q̄ mīsi me baptizā in aqua: ille mihi dixit. Sup̄ quē videris spm̄ descēdē: et manet⁹ sup̄ eū: hic est q̄ baptizat in spū sc̄to. Et ego vidi et testimoniū p̄hibui: q̄ hic est fili⁹ dei. Altera die iterū stabat iohānes: et ex discipulis ei⁹ duo. Et respiciens iesum ambulātē dixit. Ecce agnus dei: et audierūt ei⁹ duo discipuli loquētē et secuti sunt iesum. **L. 10.**

I
Mat. 1. a
Luc. 3. e.

mat. 3. a
Infr. 3. d.

B
Mat. 1. d.
Luc. 3. e
Mat. 3. c
Mat. 1. a
Luc. 3. c.

I
1. Th. 6. c.
mat. 1. d.
Luc. 10. d
1. ioh. 4. c
Ista. 5. a
C

esale. 40. a
mat. 3. a
marc. 1. a.
Luc. 3. d
D
mat. 3. c
marc. 1. a
Luc. 3. d
Act. 1. a
ct. 19. a.

E
mat. 3. d.
marc. 1. b
Luc. 3. d

aurē iſeſus tridēs eos ſequētes ſe dicit eis. Quid
 q̄ris? At dixerunt ei. Rabbī? q̄ dicit interpra-
 tum magiſter: vbi habitas? Dixit eis. Venite ⁊ vi-
 dere. Venerūt ⁊ viderūt vbi maneret: ⁊ apud e-
 ſ māferūt die illo. Ibi aūt erat quaſi decia. Erat
 aūt andreas frater ſymonis petri: vn⁹ ex duob⁹
 q̄ audierat ⁊ iohāne ⁊ ſecut⁹ fuerāt eum. Inuenit
 h̄c p̄mū ſrem ſuū ſymonē ⁊ dicit ei. Inuenim⁹
 meſſia: q̄ eſt interpraſ r̄p̄s. Et adduxit eū ad ie-
 ſum. Inuitus aūt eū iſeſus dixit. Tu es ſymō fili
 iohāna: tu vocaberis cepha: q̄ interpret⁹ pe-
 trus. In crastiñi voluit eire i galileā: ⁊ inuenit
 philippū. Et dixit ei iſeſus. Sequere me. Erat au-
 tem philipp⁹ ⁊ bethſaida ciuitate andree ⁊ petri
 Inuenit philippus nathanael⁹ dixit ei. Quē ſcri-
 pſit moſes in lege ⁊ propheta inuenim⁹ iſeſum fi-
 liū ioseph ⁊ nazareth. Et dixit ei nathanael. Na-
 zareth poteſt aliquid boni eſſe. Dixit ei philip-
 pus. Veni ⁊ vide. Vidit iſeſus nathanael veniē-
 te a ſe: dixit de eo. Ecce vere iſraelita in q̄ pot⁹ nō
 eſt. Dixit ei nathanael. Unde me noſti? R̄ndit ie-
 ſus ⁊ dixit ei. P̄uolūq̄ te philipp⁹ vocaret cū eſſes
 ſub ſica vidit te. R̄ndit ei nathanael: ⁊ ait. Rabbī:
 tu es fili⁹ deiſus eo rex iſrael. R̄ndit aūt ⁊ dixit
 ei q̄ dixi tibi: vidi te ſub ſica credis: maius vbi vi-
 debis. Et dixit ei. Amē amē dico vobis: videritis
 celū apertū ⁊ angelos dei aſcēdētes ⁊ deſcēdētes
 ſup̄a filium hominis.

¶ I. S. Iſeſus vocat⁹ ad nuptias ⁊ diſcipuli ei⁹
 de aq̄ fecit vinū. vendētes ⁊ numularios ei⁹ de
 tēplo. dixit ſoluite tēplū hoc.

Et die tertia nuptie facte ſunt in chana
 galilee. ⁊ erat m̄ iſeſus ibi. Vocat⁹ eſt au-
 tem iſeſus ⁊ diſcipuli ei⁹ ⁊ ad nuptias. Et
 deſiccate⁹ vinū: dixit mater iſeſu ad rum.
 Hic nō habet. Et dicit ei iſeſus. Quid mihi ⁊ tibi
 eſt mulier? Nōdū venit hora mea. Dixit m̄ ei mi-
 niſtris. Quidq̄ dixerit vobis facite. Erat aūt ibi
 lapidee hydris ſex poſite ſecūdi⁹ purificatiōnem
 iudeoꝝ capietes ſingule metretas binas vel ter-
 nas. Dixit eis iſeſ. Implete hydras aqua. Et im-
 plement⁹ eas vſq̄ ad ſummū. ⁊ dixit eis iſeſus. Iſa-
 ure nūc ⁊ ſerte architrūdo: tulerūt. Et aūt gu-
 ſtauit architrūdīn⁹ aquā vinū factū: et nō ſciebat
 vnde eſſet: miniſtri aūt ſciebāt q̄ h̄c aſeruit aquā
 vocat ſponſum architrūdīn⁹: ⁊ dixit ei. Ois homo
 p̄mū bonū vinū poſit⁹: ⁊ cū inebriat ſuerint tūc
 id q̄ dederit eſt. Tu aūt ſeruaſti bonū vinū vſq̄
 adhuc. Hoc fecit in trū ſignoꝝ iſeſus in chana ga-
 lilee: ⁊ manifeſtauit gloriā ſuā: ⁊ creditiderūt in eū
 diſcipuli ei⁹. Poſt hec deſcēdit caparnaſi ipſe ⁊
 mater eius ⁊ fratres ei⁹ ⁊ diſcipuli ei⁹: ⁊ ibi māfe-
 rūt nō multo dieb⁹. Et p̄pe erat paſcha iudeoꝝ:
 ⁊ aſcēdit iſeſus hieroſolymaz: inuenit in templo
 vendētes oues ⁊ boues ⁊ colūbas: ⁊ numularios
 ſedētes: ⁊ cū feciſſet quaſi flagellum de ſunicipiis:
 oēs ei⁹ de templo oues quoq̄ ⁊ boues: ⁊ numula-
 rios effudit eis ⁊ mēſas ſubuerit. Et h̄is q̄ colum-
 bas vdebāt dixit. Auferite iſta h̄nc ⁊ nolite face-
 re domū patris mei domū negociationis. Reco-
 daſunt h̄o diſcipuli ei⁹: q̄ ſcriptū eſt. Iſeſus do-
 mus vſe comedit me. Aſcēdit ergo iudei ⁊ dixe-
 rūt ei. Quid ſignū oſtēdis nobis q̄ hec facis? Rē-

ſpondit iſeſus ⁊ dixit eis. Soluite tēplum hoc: ⁊ in
 tribus dieb⁹ excitabo illud. Dixerunt ergo iudei.
 Quadraginta ⁊ ſex annis edificat⁹ eſt tēplū hoc:
 ⁊ tu in trib⁹ dieb⁹ excitabis illud? Ille aūt⁹ dice-
 bat de tēplo corpōis ſui. Cū ergo reſurrexiſſet a
 mortuis: recordati ſunt diſcipuli ei⁹: q̄ hoc dice-
 bat: ⁊ creditiderūt ſcripturē ⁊ ſermoni q̄ dixit ie-
 ſus. Cū aūt eſſet hieroſolymis in paſcha in die fe-
 ſto: multi creditiderūt in noīe ei⁹: videntes ſigna ei⁹
 q̄ faciebat. Ipſe aūt iſeſus nō credebāt ſemetipſū
 eis: eo q̄ ipſe noſſet oēs: ⁊ q̄ op⁹ ei nō erat vt quis
 teſtimoniū phiberet de h̄oīe. Ipſe em̄ ſciebat quid
 eſſet in homine.

¶ I. S. Iſeſus nicodem⁹ dixit de baptiſmo ⁊ alii
 ſe multis dixit. q̄ credit in eū nō diſiudicabit. q̄ au-
 tem nō credit iſta diſiudicatus eſt: iſeſus in iudea ba-
 ptizat⁹: iohānes in enon. iohānes dixit xpm̄ cre-
 ſcere ſe aut⁹ minoꝝ.

Et ait h̄o ex phariſeis nicodem⁹ no-
 mine: princeps iudeoꝝ. Illic venit ad
 iſeſum nocte: ⁊ dixit ei. Rabbī ſcim⁹ quia
 a deo veſti⁹ magiſter. Nemo em̄ poteſt
 hec ſigna facere q̄ tu facis niſi fuerit de⁹: cū eo. Rē-
 ſpōdit iſeſus ⁊ dixit ei. Amē amen dico tibi: niſi
 q̄ renat⁹ fuerit denuo: nō poteſt videre regnū dei.
 Dixit ad eū nicodem⁹. quō poteſt h̄o renat⁹: cum
 ſit ſenex? Nūquid poteſt i vterē matris ſue iteꝝ:
 ⁊ introire ⁊ renat⁹? R̄ndit iſeſus. Amē amē dico
 tibi: niſi q̄ renat⁹ fuerit ex aq̄ ⁊ ſp̄s s̄c̄o nō poteſt
 introire in regnū dei. Quid nat⁹ eſt ex carne ca-
 ro eſt: ⁊ q̄ nat⁹ eſt ex ſp̄s: ſp̄s eſt: ⁊ nō mireris q̄
 dixi tibi: oportet vobis naſci denuo. Sp̄s vbi ve-
 ſpirat: ⁊ vocē ei⁹ audies: ſed nescis vnde veniat: ⁊ q̄
 vadat. Sic eſt ois q̄ nat⁹ eſt ex ſp̄s. R̄ndit nico-
 dem⁹: ⁊ dixit. Quid pōſſunt hec fieri? R̄ndit ie-
 ſus ⁊ dixit ei. Tu es magiſter in iſrael ⁊ hec nō
 ſciſ. Amē amen dico tibi: q̄ ſcim⁹ loquimur: et
 q̄ vidim⁹ teſtimur: ⁊ teſtimoniū noſtrū nō acci-
 pitur. Si terrena dixi vobis ⁊ nō creditis: quomo-
 do ſi dixerō vobis celeſtia credetis? Et nemo aſcē-
 dit in celum niſi q̄ deſcendit de celo: fili⁹ homi-
 nis q̄ eſt in celo. Et ſicut moſes exaltat⁹ ſerpentem
 in deſerto ita exaltat⁹ oportet filiū h̄oī: vt ois q̄
 credit in ipſo nō pereat ſed habeat vitam eternā.
 Sic em̄ de⁹: viderit mūdū: vt filiū ſui vni genitū
 daret: vt ois q̄ credit in eū nō pereat ſed habeat
 vitam eternā. Nō em̄ miſit filiū ſuū in mūdū vt iudi-
 cet mūdū: ſed vt ſaluet mūdū. ⁊ ipſe. Qui credit
 in eū nō iudicat. Et aūt nō credit: iſta iudicatus
 eſt: q̄ nō credit in noīe vni genitū filij dei. Hoc eſt
 aūt iudiciū q̄ lux venit in mūdū: ⁊ dilexerūt h̄oīes
 magi⁹ tenebras q̄ lucē. Erat em̄ eoꝝ mala opera.
 Nō em̄ q̄ male agit odit lucē: nō vēit ad lucē vt
 nō arguāt opa ei⁹. Qui aūt facit iſta: vēit ad lucē
 vt manifeſtent⁹ opa ei⁹: q̄ in deo ſunt facta.
 Poſt hec venit iſeſus ⁊ diſcipuli ei⁹ in terrā iudeā
 ⁊ illic morab⁹ cū eis ⁊ baptizabat. Erat aūt ⁊ ioh-
 hannes baptizans in ennon iudæa ſalim: q̄ aq̄ mul-
 te erat illi: ⁊ veniebāt ⁊ baptizabantur. Nōdū em̄
 miſſus fuerat iohānes in carcerē. Facta eſt autē
 queſtio ex diſcipulis iohānis cū iudeis de purifi-
 catione. Et rēnerūt ad iohāne ⁊ dixerūt ei. Rabbī:
 bi q̄ erat tecū trans iordanē cui tu teſtimoniū p̄s

mar. 8. b
 mat. 26. f.

infra. 7. g.
 et. 19. g.

ep̄. 4. b
 flu. 2. c.
 infra. 8. d.
 et. 12. c.
 ioh̄. 4. b

Mar. 3. b.
 Luc. 3. a
 mat. 4. b.
 mar. 1. c.

mar. 4. b.
 mar. 1. b.
 mar. 11. b.
 Luc. 19. g.

phil. 6. a.
 mat. 16. a.

D
Mat. 3. b.
marci. 1. a
Luce. 3. c.

hūuisti: ecce hic baptizatus ē: et uenit ad eū. Res-
pondit iohānes et dixit. Non potest hō accipere
quicquid nisi fuerit ei datus de celo. Ip̄os michi te
stimoniū perhibetis q̄ dixerim: nō sum ego xp̄s:
sed q̄ n̄ minus sum aī illi. Qui habet sp̄sam sp̄s-
sus est: ante tū ip̄onū q̄ n̄at et audit euz: gaudet
gaudet p̄pter uocē sp̄sū. Hoc ergo gaudiū meū
impletū est. Illuz op̄aret crescere: me aut̄ minui
Quid de sursum uenit: sup̄ oēs est. Qui de terra est
de terra loquit̄. Qui de celo uenit sup̄ oēs est. Et
quod uidit et audiuit hōc testat̄: testimoniū eius
nemo accipit. Qui aut̄ accepit ei? testimoniū
significauit: q̄ dē uerac̄ est. Quēz em̄ misit deus
h̄ba dei loq̄tur. Nō est ad mēsurā dat̄ de? sp̄ritus
Pater diligit filiū: oīa dedit in manu eius. Qui
credit in filiū habet uitā eternā: q̄ aut̄ incredulus
est filio: nō uidebit uirādem iura dei manet sup̄ euz
¶ C. 3. Iesus cū muliere samaritana loquit̄. p̄-
phētā in patria sua sine honore esse: reguli filium
a morte suscitāt.

Roma. 5. a
mat. 11. b
Luce. 10. d
1. ioh. 5. b.

mat. 4. b

V ergo cognouit iesus q̄ audierat p̄ba
risei q̄ iesus plures discipulos facit et ba-
ptizat q̄ iohānes q̄ ip̄e iesus nō baptiza-
ret sed discipuli ei. Reliquit itudē et
abiit iterū in galileā. Sp̄tebat aut̄ ei q̄ trāsire p̄
mediā samariā. Uenit ergo in ciuitatē samarie
q̄ dicit̄ sychar iuxta p̄dū quod dedit iacob ioseph
filiū suo: erat aut̄ ibi fontana iacob. Iesus aut̄ fatiga-
tus ex itinere sedebat sic supra fontē. Hōia autē
erat quāctā. Uenit mulier de samaria hauri-
re aquas. Dixit ei iesus. Da mihi bibere: discipuli
em̄ eius abierāt in ciuitatē et cibos emerēt. Dixit
ergo ei mulier illa samaritana. Quō tu iude? euz
sibi bibere a me poscē q̄ sum mulier samaritana?
Non em̄ coutant̄ iudei samaritānis. Rēdit iesus
et dixit ei. Si scires donū dei: et aqua est q̄ dicit̄ ti-
bi: da michi bibere: et tu fons sitis periret ab eo et de-
disset tibi aquā uiuā. Dixit ei mulier. Dñe: neq̄
in quo haurias habere et potes alit̄ est. Unde ergo
habeo aquā uiuā? Nunq̄ tu maior es patre n̄ro
iacob qui dedit nobis puteū et ip̄se ex eo bibit: et fi-
lij eius et pecora ei? Rēdit iesus et dixit ei. Quid
q̄ bibis et ad q̄d facis iterū? Rēdit aut̄ et dicit ei. Quid
ego dabo ei nō sitiet in eternū: sed aqua quā
ego dabo ei: fiet in eo fons aquae salientis in uitā
eternā. Dixit ad eū mulier. Dñe: da mihi hūc aquā
ut nō sitis neq̄ ueniam huc haurire. Dixit ei iesus.
Vade uocā uirū tuū et ueni huc. Rēdit ei mulier et
dixit. Hō habeo uirū. Dixit ei iesus. Hūc dicit̄ q̄
nō habeo uirū. Quēz em̄ uirō habuisti? nūc
quē habeo nō est tuus uir. Hoc uerū dicit̄. Dixit
ei mulier. Dñe: uideo q̄ p̄phētā es tu p̄res nisi in
mōte hoc adorauerunt et uos dicitis q̄ hierosoly-
mis est locus ubi adorare op̄oret. Dixit ei iesus.
Mulier crede michi: ueni hōia quando neq̄
in mōte hoc neq̄ in hierosolymsis adorābitis pa-
trem. Uos adoratio q̄ nescitis. nos adorāmus q̄d
scimus: q̄ sal? ex iudeis est. Sed ueni hōia: nūc
est q̄ ueri adoratores: ad adorābit patrem in sp̄u et
ueritate. Nam et p̄fates q̄rit q̄ adorēt eū. Sp̄s
est de? et eos q̄ adorāt eū in sp̄u et ueritate op̄oret
adorare. Dixit ei mulier. Scio q̄ messias uenit
q̄ dicit̄ xp̄s. Rē ergo uenerit ille nūc iabib nobis oīa

D
2. ioh. 3. d

Dixit ei iesus. Ego sum q̄ loquor tibi. Et cōtinuo
uenerūt discipuli ei? et mirabant̄ q̄ cum muliere
loquebāt. Nemo tū dixit q̄d quis aut̄ quid loq̄ris
eū ei. Rēdit ergo h̄y dñs mulier et abiit in ci-
uitatē et dicit illis hōibz. Uenite et uidete hōiem q̄
dixit michi oīa q̄cūq̄ feci. Nūq̄ ip̄e est xp̄s? Rē-
runt ergo de ciuitate et ueniebāt ad eū. Interea ro-
gabāt eū discipuli dicerēs. Rabbi manduca. Ille
aut̄ dixit eis. Ego cibū habeo manducare quē uos
nescitis. Dicebāt ergo discipuli ad inuicē. Nūq̄d
aliquid attulit ei manducare? Dixit eis iesus. Me?
cib? est ut faciā uolūtātē ei? qui misit me p̄fici
opus ei? Nōne uos dicitis q̄ adhuc q̄ttuor men-
ses sunt et messis uenit? Ecce dico uobis: leuate oca-
los uos et uidete regiones quālibet uolūtātē ad me
sem. Et q̄ meit mercedē accipit? gregat fructū
in uitā eternā: ut ei q̄ seminat simul gaudeat et q̄
meit. In hoc em̄ est h̄bū uerū q̄ alit̄ est? semiat
et at? est q̄ meit. Ego misi uos metere q̄d uos nō
laboſati. Illi laboſauerūt: uos in labores eo-
rum introitis. Et ciuitate aut̄ illa multū credide-
runt in eū samaritānos: p̄pter uerbum mulieris te-
stimoniū p̄hibētis: q̄ dixit michi oīa q̄cūq̄ feci.
Eū uenissent ergo ad illū samaritāni rogauerūt
eū ut ibi maneret. Et māsit ibi duos dies. Et mul-
ti plures crediderūt propter sermonē ei. Et mu-
lier dicebāt q̄ illi nō p̄pter uerū loquēdū credim?
Ip̄s em̄ audiuim? et scimus: q̄ hic est dñs saluator
mūdū. Post duos aut̄ dies exiit inde et abiit in ga-
lileā. Ip̄e em̄ iesus testimoniū p̄hibuit q̄ p̄phēta
in sua patria honore nō habet. Euz ergo uenisset
in galileā excepterūt eū galilei: oīa uiderunt q̄
fecerat hierosolymsis in die festo. Et ipsi em̄ uen-
rant ad die festū. Uenit ergo iterū in cbanā galile-
eae ubi fecit aquā uinū. Et erat q̄d regulus cui?
filius infirmus abas cappharna. Ip̄e cū audisset q̄
iesus aduenit et a iudea in galileā abiit ad eum: et
rogabat eū ut descenderet et sanaret filiū ei. Inci-
pēbat ei mori. Dixit ergo iesus ad eū. Nūc signa
et p̄digia uideris nō credidit. Dixit ad eū regulus.
Dñe: descende et p̄uiscus morat̄ filiū meū. Dixit
ei iesus. Vade: filiū tuū uenit. Rēdit hō sermō
quē dixit ei iesus: ibat. Rē aut̄ eo descēdente ser-
uus occurrerūt ei: et nūc iauerūt dicerēs: q̄ filiū eius
uiderat. Inter rogabat ergo hōia ad eū q̄d me-
lius habuerat. Et dixerūt ei: q̄ hēti hōia septima
reliquitus febribz. Cognouit ergo p̄f q̄ illa hōia
erat in q̄ dixit ei iesus: filiū tuū uenit: et credidit ip̄e
et dom? ei tota. Iocō iterū fecit dū signū fecit
eius cū uenisset a iudea in galileam.

¶ C. 4. De p̄fina p̄banca sanat hoīem triginta
et octo annos habentē infirmatē: dicebāt iudei sa-
nato: nō licet tibi tollere grabatū tuum sabbato.
q̄cūq̄ p̄f fecerit decet filiū similit̄ facit. Dicit iesus
q̄ uenit hōia et nūc est q̄ mōitū audist uocē te.
Dixit iesus. iohānes ē lucerna ardēs et lucēs. scri-
pturam iohānes dicit moyses accusat uos et si cre-
deretis moysi crederetis filiū ei. v.
Nunc hēc erat dies festus iudeoꝝ et ascē-
dit iesus hierosolymā. Est aut̄ hieroso-
lymis p̄banca p̄fina: q̄ cognominat̄
p̄banice betſabā: da q̄nq̄s ponit? habēs
In hōia iacebat multitudine magna languentū: et

supra eob.
f

Mat. 4. b.
Mat. 13. g.
mar. 6. a
Luce. 4. b.

mat. 9. a
marci. 2. a
Luce. 5. b

corum: claudoz: aridosi: expectantiū a q̄ motum.
Angel' aut dñi descēdebat secū dñi temp' in pisci
nam: mouebat aqua. Et q̄ p̄ior descendit in
piscinā post mortem: aqua: f̄iebat a quacūq̄
detinebat infirmitate. Erat aut qdā hō ibi rigin
ta et octo annos habēs in infirmitate sua. hūc cū
vidisset iesus lacētē: et cognouisset q̄nā mātū tē
pus haberet: dixit ei. Uis san' fieri. R̄ndit ei lan
guida. Dñe hoīem non habeo vt cū turbata fue
rit aqua mittat me in piscinā. Dūz venio em̄ ego:
alio ahi me descēdit. Dixit ei iesus. Surge tolle
grabatū tuū et ambula. Et statim san' fact' est hō
ille: et sustulit grabatū suū et ambula. Erat aut
sabbatū in die illo. Dicebat ergo iudei illi q̄ sana
tus fuerat. Sabbatū est: non licet tibi tollere gra
batum tuū. R̄ndit eis q̄ui me sanū fecit ille mibi
dixit: tolle grabatū tuū et ambula. Interrogauit
ergo eū qdō est ille hō q̄ dixit tibi tolle grabatū
tuū et ambula: et ait qd san' fuerat effect' nescie
bat qd esset. Ies'us em̄ declinauit a turba cōstitu
to in loco. Postea luenit euz iesus in templo: dixit
illi. Ecce san' fact' es: nā noli peccare ne deterius
tibi aliquid cōtingat. Abiit ille hō: nūciauit iude
is q̄ iesus esset qd fecit ei sanū. Propterea perse
quebant iudei iesum: q̄ hec faciebat in sabbato.
Ies'us aut r̄ndit eis p̄ me' v̄is nō operat' et ego
operor. Propterea ergo magis q̄rebant cum iudei
interficere: q̄ nō solū sabbato sabbatū sed et pas
terem sabbatū dicebat: deici: equalē fē facies deo. R̄ndit
itaq̄ iesus dixit eis. Amē amē dico vobis: nō po
test fil' a se facere quicūq̄ nūq̄ vidit patrē fa
cientē: et quocūq̄ em̄ ille fecerit: deus et fil' similiter
facit. P̄ em̄ diligit filiū: oīa demōstrat ei q̄ ipse
facit: maiora hīs demōstrabit ei opa vt vos mi
remini. Sicut em̄ p̄fiscitat mortuos et viuificat
sic et fil' quos vult viuificat. Hec em̄ pat' iudicat
quēq̄: sed oī iudiciū dedit filiū: vt omēs honouifi
cant filiū: q̄ nō honouificat patrē q̄ui nō honouifi
cat filiū: nō honouificat patrē qui misit illū. Amen
amē dico vobis: q̄ qd hō mē audiuit: credit ei qd
me misit: habet vitā eternā. Et in iudiciū nō venit
sed trāsit a morte in vitā. Amen amē dico vobis
q̄ venit hōra et nūc est q̄n monui audiet vocē filij
deit: qui audierit vitā. Sicut em̄ p̄r habet vitā
in semetipso: sic dedit et filiū habere vitā in semet
ipso. Et potestati dedit ei iudiciū facere q̄ filius
hoīs est. Nolite mirari hoc: q̄ venit hōra in q̄ oēs
qui in monumentis sunt audiet vocē filij deit: p̄o
cedet ei q̄ bona fecerūt in resurrectionē: v̄t: qd
malo egerūt in resurrectionē: v̄t: qd p̄o
ego a meis facere quicūq̄. Sicut audio in dico: et
iudiciū meū iustū est: q̄ nō quero voluntatē meā
sed volūtatē ei' qd misit me. Si ergo testimoniu p̄
hibeo de meis: testimoniu meū nō est v̄tū. R̄ndit
ei q̄ testimoniu p̄hibet de meis: et q̄ v̄tū. R̄ndit
ei testimoniu ei' qd p̄rhibet de me. Hōs misisti
ad iohānē et testimoniu p̄rhibuit vitati. Ego au
tem nō ab hoīe testimonium accipio: sed hec dico
vt vos salui sitis. Ille erat lucerna ardēs et lucēs
Hōs aut voluisti ad hōrā exire: et in luce eius
Ego aut habeo testimoniu mai' iohāne. Opa ei
q̄ dedit mibi pater vt p̄ficiā ea ipsa opa q̄ ego fa
cio. Testimoniu p̄hibent de me: q̄ pater misit me.

Et qui misit me pater ipse testimoniu p̄hibuit de
me. Hec vocē ei' v̄is audistis: neq̄ specit eius
vidistis. Et r̄ndit ei qd nō habent in vobis manē.
q̄ quē misit ille hūc vobis nō creditis. Scrutamini
scripturas: q̄ vos putatis in ipso vitā eternā
habere. Et ille sunt que testimoniu p̄hibet de me
et nō vultis venire ad me vt vitā habeatis. Clari
tate ad hōs vobis nō accipietis cognitiū vobis: q̄ di
lectionē dei nō habetis in vobis. Ego veni in vō
mine patris mei: et nō accepistis me. Si alius ve
nerit in nōis vōs illi accipietis: et vōs potestis
credere ei quia gloriā ab inuicē accipitis: et gloriā q̄
a solo deo est nō queritis. Nolite putare q̄ ego
accusatur' sum vōs apud patrem: et qui accusat
vos moyses in q̄ vōs speratis. Si em̄ crederetis
moysi: crederetis forsitan et michi. De me em̄ ille
scripsit. Si aut illi' l'iterio nō creditis: quōd ver
bo meis credetis?

¶ C. S. De quinq̄ panib' et duob' piscibus. et q̄
regē facere voluerit iesus supra mare ibulat.
opamini nō cibū qui perit. de manna et pane cele
sti loquū. ego sum panis qui de celo descēdi: et cre
dentibus ab eo discipuli v̄nuntum ex duodecim dy
abolū dicit.

Post hec abiit iesus trans mare galilee
quod est tiberiadis. Et sequebat cum
multitudo magna: q̄ videbant signa q̄
faciebat sup hōs qui infirmabant. Sū
bit ergo in mōte iesus et ibi sedebat cū discipulis
suis. Erat aut primū pascha diea fest' iudeoz
Cū subiecuisset ergo oculos suos et vidisset quia
multitudo maxima venit ad eū: dixit ad philippū
Unde emem panes vt mādūcet hī? Hoc autē di
cebat tentās eū. Ipse em̄ sciebat qd esset factor'.
R̄ndit ei philipp' dūcētoz denarioz panes nō
sufficiūt eis: vt v̄nūquisq̄ modicū quid accipiat.
Dixit ei vn' ex discipulis eius andreas frater sy
monis petri. Est puer vn' hic qd habet quinq̄ pas
ces hōies: et ceoz et duos pisces. Sed hec qd sunt
inter tātoz? Dixit ergo iesus. Facite hoīes disci
pulos. Erat aut fest' multū in loco. Discubuerunt
ergo viri numeroz quasi quinq̄ milia. Accipit er
go iesus panes et cū gras egisset: distribuit disci
pulis. Similiter et ex piscib' q̄ntū volebat. Ut au
tem impleri sunt: dixit discipulis suis. Colligite q̄
superauerūt fragmenta ne pereant. Colligerunt
ergo et impleuerūt duodecim cophinos fragme
torum: ex quinq̄ panib' hōies: et ceoz et duob' pi
scib': que sup fuerūt hīs q̄ mādūcauerūt. R̄ndit
ergo hōies cū vidissent qd iesus fecerat signū dicebat
illi. Hic est x̄ p̄p̄ta qui venturus est in mūdū
Iesus ergo cū cognouisset q̄ venturi essent vt ro
perent eū et faceret ei regē: fugit iterū in montes
ipse solus. Ut aut sero factū est: descēderūt disci
puli eius ad mare. Et cum ascēdissent nauiū ve
nerūt trīs mōre et in capmāni. Et tenebre iā fa
ciebat: et nō venerat ad eos iesus. V̄t autem
vento magno fūit exurgēbat R̄ndit mādūcētoz er
go quasi fūit viginti quinq̄ aut triginta: videt
iesus ambulante lupia mare: et p̄ior mādūcētoz naui
fieri et timuerūt. Ille aut dixit eis. Ego sum nolite
timere. Hōies erāt ergo occipere ei in naui: sto
tum nauis fuit ad terrā quam ibāt. Altera die tur.

Infra. 8. C.

15

16

mat. 14. b.
Luce. 9. b.
mat. 14. b.
marc. 6. e.
Luce. 9. b.

mat. 14. b.
mar. 6. e.
Luce. 9. b.

mat. 14. c

mat. 14. c
marc. 6. g.

mat. 9. a.
mar. 1. b
Luce. 5. c

17

Luce. 10. c

18

mar. 25. b.

Infra. 6. b

Infra. 8. c.
lupa. 1. c.

lupa. 14. b.

Johannes

ba q̄ stabat t̄r̄s mare vidit q̄ nauicula alia non erat ibi nisi una: ⁊ q̄ nō introiſſet cū diſcipulis ſu- lo iſeſus nauiculis ſoli diſcipuli ei⁹ abſiſſent. Ille ꝑo ſup̄enerit na uenit a t̄p̄beride iuxta locū ubi māducauerat panē gr̄as agētes deo. Cū ergo vi- diſſet turba q̄ iſeſus nō eſſet ibi neq̄ diſcipuli ei⁹ aſcenderunt in nauiculā: ⁊ venerūt capharnaū gr̄tes iſeſum. Et cū inueniſſent eū trans mare di- perunt ei. Rabbi q̄h bucenſiſti? R̄diſit eis iſeſus dixit Amē amē dico vobis queritis me non qui- vididiſtiſti ſigna: fed q̄ māducaſti ex panib⁹ ⁊ ſatu- raſti eſtiſti. Speramini nō cibū qui perit ſed q̄ per- manet in vitā eternā quē ſilius hois dabit vobis. Hūc em̄ pater ſignauit deus. Dixerūt ergo ad eum. Quid faciem⁹ v̄t pererim⁹ opera a dei? R̄- diſit iſeſus t̄r̄s eis. H̄oc eſt opus dei vt credat⁹ in eū quē miſit ille. Dixerunt ergo ei. Quid ergo tu facio ſignū vt credam⁹ tibi? Quid operari⁹? Patres n̄r̄ māducauerūt māna in de- ſerto ſicut ſcriptū eſt. Panē de celo dedit eis mā- ducare. Dixit ergo eiſeſus Amē amē dico vobis non moſes dedit vobis panē a dei ſed pater meus dat vobis panē de celo verū. Quiſcū em̄ re- vus eſt q̄ de celo deſcēdit dat vitā mūdo. Dixit ergo ad eū. Dñe ſemp̄ da nobis panē hūc. Dixit autē eiſeſus. Ego ſum panis vite. Qui venit ad me nō eſuriēt: q̄ credit in me nō ſitiet in eternū. Si videritis: q̄ vidiſti me ⁊ nō credidiſti. De- quod dat michi pater ad me veniet: ⁊ eūz q̄ venit ad me nō eſciā foras: q̄ deſcendi de celo nō vt fa- ciā voluntatē meā: ſed voluntatē ei⁹ q̄ miſit me. H̄ec eſt em̄ voluntas ei⁹ qui miſit me p̄r̄s: vt om̄e quod dedit michi nō perdat ei⁹ eo: ſed reſuſcitē il- lud in nouiſſimo die. H̄ec eſt autem voluntas p̄r̄s mei q̄ miſit me: vt om̄s q̄ viderit filiū ⁊ credit in eum habeat vitā eternā: ⁊ ego reſuſcitabo eū in nouiſ- ſimo die. Murmurabāt ergo iudei de illo: q̄ dixiſ- ſet ego ſum panis vit⁹ qui de celo deſcēdi. Et di- cebāt. Hōne hic eſt fili⁹ ioseph cui⁹ nos nouimus patre ⁊ matre? Quid ergo dixit h̄ic q̄ de celo de- ſcēdit? R̄diſit ergo iſeſus dixit eis Nolite murmu- rare in inuicē. Nemo poteſt venire ad me niſi pa- ter qui miſit me traxerit ei⁹ ⁊ ego reſuſcitabo eūz in nouiſſimo die. Eſt ſcriptū in ꝑꝑ̄etis. Eſt om̄es docibiles deo. Qui quid audiuit a p̄r̄e didicit v̄it ad me. H̄o q̄ p̄r̄em vidit quēſiſti nō qui ē a deo: h̄ic vidit p̄r̄em. Amen amē dico vobis: qui cre- dit in me habet vitā eternā: ego ſum panis vite. P̄r̄es veſtri māducauerūt māna in deſerto ⁊ mori- tui ſunt. H̄ic eſt panis de celo deſcēdens: vt ſi de- ex ipſo manducauerit nō moriā. Ego ſum panis vite qui de celo deſcendi. Si quis manducaue- rit ex hoc pane viuet in eternū. Et panis quē ego dabo caro mea eſt: ꝑo mūdi vita. Litigabāt ergo iudei ad inuicē dicētes. Quid poteſt h̄ic nobis car- uem ſuū dare ad māducandū? Dixit ergo eiſeſus. Amen amen dico vobis. niſi māducaueritis car- nem filij hois ⁊ biberitis eius ſanguinē: nō habē- bitis vitā in vobis. Qui manducat meā carnē ⁊ bibit meū ſanguinē habet vitā eternā: ⁊ ego re- ſuſcitabo eū in nouiſſimo die. Caro em̄ mea vere eſt cib⁹: ſanguis me⁹ ⁊c eſt potus. Qui mandu- cat meā carnē ⁊ bibit meū ſanguinē in me manet

⁊ ego in illo. Sicut miſit me viuē pater: ⁊ ego vi- uo ꝑꝑ̄r̄ p̄r̄em qui māducat me: ⁊ ipſe viuet ꝑo p̄r̄em me. H̄ic eſt panis qui de celo deſcēdit. Non ſicut māducauerūt p̄r̄es veſtri māna: mortui ſūt. Qui māducat hūc panē viuet in eternū. H̄ec di- xit in ſynagoga docēs in capharnaū. Multis ergo audieris ex diſcipulis ei⁹ dixerūt. Scius eſt h̄ic ſermo. Et quis poteſt eū audire? R̄diſit autē iſeſus apud ſemetipſū: q̄ murmuraret de hoc diſcipuli eius: dixit eis. H̄oc vos ſcandalizāt. Si ergo videritis filiū hois aſcēdentē vbi erat ꝑꝑ̄r̄us. Spiritus tuus eſt qui teſtificat: caro nō ꝑꝑ̄r̄et quicq̄. H̄er- ba que ego locutus ſum vobis: ſpiritus ⁊ vita ſunt. Sed ſunt quidam ex vobis qui nō credunt. Scie- bat em̄ ab initio iſeſus qui eſſent credētes et qui- traditurus eſſet eos. Et dicebat. Propterea dixi vobis: q̄ nemo poteſt venire ad me niſi fuerit ei⁹ datū a patre meo. Ex hoc multū diſcupulo eius abierūt retro ⁊ tūc nō cū illo ambulabāt. Dixit ergo iſeſus ad duodecim. Hūquid ⁊ vos vultis abi- rer? R̄diſit ergo eiſymon petrus. Dñe ad quē ibi- mus? H̄erba vite eternę habes. Et nos credim⁹ ⁊ cognouim⁹ q̄ tu es xp̄s filius dei. R̄diſit eis iſe- ſus. Hōne ego vos duodeci elegi: ⁊ ex vobis ſc̄i dyabolos eſt? Dicebat autē de iuda ſymone ſca- riotta. H̄ic em̄ erat traditurus eū cū eſſet vnus ex duodecim.

C. 8. Jeſus iſcenophegia aſcēdit ad diē feſtū dicē iſeſus de omniū habes. De turba multi credē- bāt ei. Clamāt iſeſus q̄ ſibi veniat ad merbi- bat. Cū miſiſſis ⁊ nicodem ꝑꝑ̄r̄es ꝑꝑ̄r̄et. vij. **D.** H̄ec autē ambulabat iſeſus in galile- am. H̄o em̄ volebat in iudeā ambulare q̄ q̄rēbat eiſu dei inter ſc̄r̄re. R̄at au- tem in ꝑꝑ̄r̄io dieſus feſtus iudeoꝝ ſce- nophegia. Dixerūt autē ad eū fratres ei⁹. Tranſi h̄inc ⁊ vade in iudeā vt ⁊ diſcipuli tui videāſt opera tua q̄ facis. Nemo quippe in occulto quid facit: querit ſc̄r̄e in palā eſſe. Si h̄ec faciaſ manifeſta te ipſum mūdo. Neq̄ em̄ fr̄es eius credēbāt in eum. Dixit ergo eiſeſus. Tēp⁹ meū nōdū a dūcni- tus aut veſtrū ſc̄mꝑ eſt paratū. H̄o poteſt mon- dus odiſſe vos. Deo autē odit: q̄ ego teſtimoniu ꝑꝑ̄r̄eo de illo: q̄ opa ei⁹ mala ſunt. Hos aſcēdit ad diē feſtū h̄ic. Ego em̄ nō aſcēdā ad diē feſtū iſtū: quē meli⁹ tempo nōdū impletum eſt. H̄ec cum dixiſſet ei⁹ miſit in galileā. Et autē aſcēderūt fra- tres ei⁹: tūc ⁊ ipſe aſcēdit ad diē feſtū nō manife- ſte: fed quaſi in occulto. Iudei ergo querebāt eūz i die feſto: dicebāt. Vbi eſt ille? Et murmur mu- tus erat in turba de eo. Quidā em̄ dicebāt: q̄ bo- nus eſt: alij autē dicebāt nō: ſed feſcit turbas. He- mo tñ palā loquebāt de illo ꝑꝑ̄r̄em metū iudeoꝝ rum. Jā autē die feſto mediātē aſcēdit iſeſus in tē- plum ⁊ dicebat. Et mirabant iudei dicētes. Quid h̄ic littera ſc̄r̄e cū nō didicerit? R̄diſit eis eiſeſus ⁊ di- xit. Mea doctrina nō eſt mea ſed ei⁹ qui miſit me. Si quis voluerit volūtatē ei⁹ facere: cognosce- de doctrinā vtrū ex deo ſit: an ego a meipſo loq̄r. Qui a ſemetipſo loquit gloriā ꝑꝑ̄r̄i querit gloriā aut querit gloriā ei⁹ qui miſit ei⁹ h̄ic veras eſt: in iuſticia in ſiō nō eſt. Hōne moſes dedit vobis le- gem? Et nemo ex vobis facit legē. Quid me que-

Mat. 16. f.
Mar. 14. f.
Luce. 22. g

mat. 16. d.
mat. 14. d.

Mat. 16. c.

supia. 6. e

D
Mat. 16. a.
Mar. 8. b.

ps. 77.
ſap̄ie. 16. c.

mat. 16. c.
mar. 14. c.
Luce. 22. b
Infra. 13. a
mat. 16. d
mar. 14. d.
Luce. 22. c
ſupia. 5. e.

mat. 13. d.
mar. 6. a.
Luce. 4. d
Infra. 7. b

Mat. 11. d
Luce. 10. d
ſupia. 6. b.

1. cho. 11. g.
ſupia. 6. b.

In fra. 2. f.

ritio in facere: Respondit turba et dixit. Demonius habet. Quia te dixit in facere: Respondit Iesus et dixit eis. Unus opus feci et ois miramini. Propterea moyses dedit vobis circuncisionem: et ego moyses est filius et pater. Et in sabbato circuncidatis hominem: Si circuncisionem accepit deus in sabbato non solus lex moysi: mihi in dignum qui totum hominem sanum feci in sabbato. Nolite iudicare secundum faciem: sed iudicium iudicate. Dicebat ergo quidam ex hierosolymis: Nonne hic est qui quirit in facere? Ecce palam loquitur et nihil ei dicunt. Nunquid vere cognoverunt pilatus qui hic est? Sed hunc scimus unde sit: et ipse autem cum venerit nemo scit unde sit. Clamabat ergo Iesus in tempore docere et dicebat. Et me scitis et non me: et vos nescitis. Ego scio enim: si dico quod nescio: cetero illis vobis mendo. Sed scio enim quod ab ipso homo me misit. Querebat ergo ubi appenderet: et nemo misit in illi manum: qui nondum venerat celebrans: et ipse cum venerit: nunquid plura signa faciet? Et quia facit: Audierunt pharisaei turbam murmurantem de illo: hec et mulierum principum et pharisaeorum et populi appenderet Iesus. Dixit ergo Iesus. Ad hoc modicum tempus vobiscum sum et vado ad eum qui me misit. Querebamus enim inveniatis. Et ubi ego sum vos non potestis venire. Dixit ergo Iudaeus ad semet ipsos. Quomodo hic tur? est: qui non inveniemus eum: Nunquid in dispositione gentium itur? est et doctor? gentes autem hic sermo quem dixit: quare me non invenitis: ubi ego sum vos non potestis venire. In nonissimo autem die magno festinatis: Nabit Iesus et clamabat dicebat. Si quis sitit veniat ad me et bibat. Qui credit in me scit: dicit scriptura: flumina de ventre eius fluent: aqua viva. Hoc autem dicit de spiritu qui accepturi eratis credentes in eum. Et illa ergo turba cum audissent hos sermones eius dicebat. Hic est vere prophetas: Alii dicebant: hic est ipse. Quidam autem dicebant: Nunquid a galilea venit ipse? Nonne scriptura dicit: qui ex semine david de bethleem castris ubi erat domus patris eius: et ipse volebat appropinquare: et non misit super eos? Venerunt ergo ministri ad pontifices et pharisaeos et dixerunt eis illi: ergo non advenit? Illi respondit: ministri. Nunquid hic locutus est? Nonne hic locutus est? Rursum ergo pharisaei. Nunquid vos seducitis eum? Nunquid ex pilatus aliquid credidit in eum autem ex pharisaeis? Sed turba haec quod non novit legem maledicti sunt: Dicit nichodemus ad eos ille qui venit ad eum nocte qui venit erat ex ipso. Aliquid lex nostra indicat hominibus? Audierunt autem ipso cognoverunt quid faciat: Respondit et dixerunt ei. Nunquid tu galileus es? Scrutatur scripturas et videt: quia a galilea prophetas non surgit. Et reversi sunt unusquisque in domum suam.

Deut. 1. c

Mat. 11. d.

Luc. 10. d.

In fra. 18. g.

Mat. 21. d.

Mat. 11. c

2. 11. a.

Luc. 19. g

2. 10. c. 2. 11. a.

E

In fra. 13. d

Mat. 4. c

Mat. 11. a

Mat. 11. a

supra. 10. d.

E

supra. 3. a.

In fra. 29. g.

supra. 5. f.

Luc. 21. g

rio de phariseam et statuerit eam in medio et dixerunt ei. Vagabundus hic mulier: non de pharisea est: et adultera. Inlegetur quod dicit: Hoc autem dicebat et tunc eis ut possent accusare eum. Iesus autem scilicet de deorum digito scribebat in terra. Cum ergo pleuerat eis infrogantes: erexit se et dixit eis. Qui sine peccato est: primus in illa lapide mittat. Et iterum se latens scribebat in terra. Audientes autem hunc: post unum exibat: licet pietas a senio: remansit solus Iesus: et mulier in medio stans. Et Iesus ait se Iesus dixit ei. Mulier ubi sunt qui te accusabant: nemo te condemnavit. Respondeit. Nemo domine. Dixit autem Iesus. Nec ego te condemnabo. Nadeat iam apostolus: non peccare. Iterum ergo locutus est Iesus dicebat. Ego sum tuus mundus: et Iesus me non ambulat in tenebris: habebit lumen vestre. Dixit autem ei pharisaei. Tu de teipso testimonium pharisei testimonium tuum non est verum. Respondit Iesus et dixit eis. Et si ego testimonium pharisei de meipso: verum est testimonium meum: quia scio unde veni et quo vado. Hos autem nescitis unde venio aut quo vado. Hos scitis carnem iudicatis: ego non iudico quemquam. Et si iudico ego: nullum me parat. Et in lege vestra scriptum est: quod duo testimonium pharisei verum est. Ego sum: et testimonium pharisei de meipso: et testimonium pharisei de phariseis. Iesus. Hec me scitis negare: pater meus. Si me sciretis: sciretis et patrem meum. Hec vobis locutus est Iesus in gazophylatio docens in templo. Et nemo apprehendit eum: quia necdum venerat hora eius. Dixit ergo Iesus. Ego vado et quaerens me: et in patre vobis mouemini. Ego vado vos non potestis venire. Dixit ergo Iudaeus. Nunquid in fine veniet? Dicebat eis. Hos deus locutus est: ego de hoc mundo. Dixi ergo vobis: mouemini in patre vestro. Si enim non crederetis: quia ego sum: mouemini in peccato vestro. Dicebant ergo ei. Tu quis es? Dixit eis Iesus. Principium qui loquor vobis. Multa habeo de vobis loqui et iudicare. Sed quia me misit verax: et ego que audiat ad hoc loquor in mundo. Et non cognoveritis: patre eius dicebat deus. Dixit ergo Iesus. Cum exaltaveritis: filii hominis tunc cognoscitis quia ego sum: et a meipso facio: nescitis sicut docuit me pater hunc loquor. Et qui me misit mecum est: et non reliquit me solus: quia ego que placui sunt ei facio semper. Hec illo loquente multi crediderunt in eum. Dicebat ergo Iesus ad eos qui crediderunt in Iudaea. Si vos cognoveritis in sermone meo: veritas discipuli mei eritis: et cognoscitis veritatem: et veritas liberabit vos. Responderunt ei. Semel abiit de sumus: et nemi fulvum? Vnde? Quod tu dicitis liberi eritis? Respondit Iesus. Amicus dico vobis: quia ois qui facit peccatum filius est patris. Si autem non manet in domo patris: si non vult liberi eritis. Si ergo vos filii liberi vultis: liberi eritis. Scio quia filii abiit de sumus: qui sunt me in facere: sermo me non capit in vobis. Ego quod vidi apud patrem loquor: et vos qui vidistis apud patrem vestrum facitis. Responderunt et dixerunt ei. Patris abiit de sumus. Dixit eis Iesus. Si filii abiit de sumus

Zer

B

In fra.

In fra.

E

Deut. 7

Mat. 18

2. 10. 11.

supra. 5.

Mat. 11. d.

Luc. 10

supra. 7.

Mat. 11. d.

Mat. 11

2. 11. a.

Luc. 19.

2. 10. g.

2. 11. a.

supra. 7.

supra. 7.

D

supra. 7.

Rom. 3. a

supra. 3. b

In fra. 12. e

Rom.

2. p. 1.

E

Johannes

opera abisabe facite. Nunc autem scripsi me inscribere
holem qd veritate vobis locutus sum quia audiui a
deo. Hoc abraham non fecit. Vos facitis opera patris
sistri. Dixit itaque et. Vos ex fornicatore non sumus
nati. Unum patrem habemus. Deum. Dixit et eis Iesus. Si
deus pater vestri esset diligenter vitis me. Ego enim ex
deo processit ventres ei a meipso venisset ille me
misisset. Quare loquela mea non cognoscitis. Quia non
potestis audire sermonem meum. Vos ex pater dyabo
lo estis et desideria patris vestri vultis facere. Ille ho
micida erat ab initio: in veritate non stetit: qui non
est veritas in eo. Tu loquor mendaciam: ex populo
loquor qui mendax est et pater eius. Ego autem si veritatem
dico: non creditis mihi. Quia ex vobis arguet me de
peccato: Si veritatem dico quare vos non creditis mi
hi. Quia ex deo estis: vbi deus audit. Propterea vos
non auditis: qui ex deo non estis. Responderunt ei iudei
et dixerunt ei. Nonne habes dicimus nos qui samaritan
nati es tu: demoniis habebas. Respondit Iesus. Ego de
monium non habeo: sed honorifico patrem meum
et vos inhonoratis me. Ego autem non quoniam gloriam
meam. Est qui querat et iudicet. Amen amen dico vo
bis si quis sermonem meum servauerit: mortem non vide
bit in eternum. Dixit et iudei: nunc cognovimus quia
demoniis habebas. Abraham mortuus est et propheta: et tu
dixisti si quis sermonem meum servauerit: non gustabit
mortem in eternum. Unde tu maior es patre nostro abra
ha qd mortuus est. Respondeit et mortui sunt. Quare te
ipsam facis. Respondit Iesus. Si ego glorifico meipsum
gloria mea nihil estis pater meum qd glorificat me quia
vos dicistis: quod deus non est: et non cognovistis eum
Ego autem nunc est. Et si dico quod non scio eum: etro
similis vobis meum. Sed scio eum: quia sermonem ei ser
vavi. Abraham pater vestri exhauiit et videret diem meum
vidit et gaudens est. Dixerunt ergo iudei ad eum.
Quinque viginti annos non vidimus te: et abraham
vidisti. Dixit et eis Iesus. Amen amen dico vobis:
antequam abraham fieret ego sum. Tulerunt ergo lapides
et iacerunt in eum. Iesus autem abscondit se: et
egressus est de templo.

¶ C. S. Ceci a natiuitate curat Iesus. Dixit i iudei
ciu in hac mundum veni: et quid non videtis. Ite.

Et pateris idem videtis hominem cecum a na
tuitate: interrogauerunt eum discipuli ei.
Respondit: quia peccatum hic aut parietes ei
et cecum natus est. Respondit Iesus. Regis hic
peccauit neque parietes ei: sed vni manifestent opa
dei in illo. De oportet operari opera eius qd misit me
donec dies est. Venit enim nunc quando nemo potest operari
Quia diu sum in mundo non sum mundum. Hoc enim
dixisset exiit in terram: fecit iuxta ei spuro et limi
tu iuxta sup oculos ei. Et dixit ei. Vade et laua in
tatoria syloe. qd interpretatur missus. Abiit ergo et la
uauit: et venit videns. Itaque vicini et qui viderant eum
prius (qui mendicus erat) dicebant. Nonne hic est
qui sedebat et medicabatur. Abiit dicebant qui hic est
Abiit autem nequaquam: sed filius est ei. Abiit non dicebat
qui ego sum. Dicebant et ei. Quod apertum sunt tibi ocu
li. Respondit. Ille homo qui dixit Iesu iuxta fecit et vixit
oculos meos: dixit michi. Vade ad naratorum sy
loe: laua. Et abiit: lauit: video. Et dixerunt ei.
Abiit est ille. Abiit. Adducunt eum ad pharis
eos qui cecum fuerat. Erat autem sabbatum quia iuxta

fecit Iesus et aperuit oculos eius. Itaque ergo in
rogabant eum pharisaei quid vidisset. Ille autem dixit
eis. Quia mihi posuit super oculos: et laui: et vixi
Dicebant ergo ex pharisaeis quidam. Nonne hic homo
deus qui sabbatum non custodit. Abiit autem dicebat.
Quia non habet peccatum: sed signa facit. Et scisma
erant inter eos. Dicunt qui cecum iterum. Tu qd dixisti de
illo qd apertis oculos tuos. Ille autem dixit qui pharisaei
est. Non crediderunt iudei de illo qui cecum fuisset
et vidisset donec vocauerunt parietes ei: qui viderat
et interrogauerunt eos dicentes. Hic est filius ve
stri quem vos dicistis: quia cecus natus est. Quomodo ergo
nunc videt. Responderunt eis parietes ei: et dixerunt
Scimus quia hic est filius noster et qui cecus natus est. Quia
autem nunc videat nescimus: aut quod ei aperuit oculos
nos nescimus. Ipse interrogat. Et ait hyzipe de
se loquar. Hec dixerunt parietes ei: quoniam timebat
iudeos. Nam enim cospirauerant iudei: ut si quis eum
cogitaret esse christum: extra synagoga fieret. Propter
ea parietes ei: dixerunt ei: etiam habet ipsum interro
gat. Vocauerunt ergo rursum homines qd fuerat cecus
et dixerunt ei. Vbi gloriam deo: non scimus quia hic homo
peccator est. Dixit et eis ille. Si peccator es nescio
vnius scio quia cecus cum essem modo video. Dixerunt
ergo illi. Quid fecit tibi quod apertis tibi oculos. Res
pondit ei. Dixi vobis tam et audistis: quod iterum vultis
audire. Nunquid et vos vultis discipuli ei: si fieri
vultis. Dixerunt ergo ei. Non scimus quia moris
nos autem moris discipuli sumus: non scimus quia moris
locuti est: de hunc autem nescimus unde sit. Respondit il
le homo et dixit eis. In hoc est mirabile est quia vos nescitis
unde sit: et apertis meos oculos. Scimus autem
quia peccatores deus non audiret si quis dei cultor est
et voluntarie deus facit hunc credat: non scimus quia
dixit quod apertis oculos cecum nati sumus: hic a deo
non poterat facere quicquam. Responderunt et dixerunt ei.
In peccatis natus es totus: et tu doces nos. Et elegerunt
eum foras. Audiuisti Iesum: qui elegerat eum foras: cum
inuenisset eum dixit ei. Tu credis in filium dei. Re
spondit ille et dixit. Quis est filius dei: credam in eum. Et
dixit ei Iesus. Et vidisti eum et qui loquitur tecum ipse est.
Et ille ait. Et credo dñe. Et peccidens adorauit eum.
Et dixit ei Iesus. In iudicio ego in hunc mundum
veni: ut qui non vident videant: et qui vident cecum fi
ant. Et audierunt quidam ex pharisaeis qui cum
ipso erant: et dixerunt ei. Nunquid et nos cecum su
mus. Dixit eis Iesus. Si cecum essetis non haberetis
peccatum. Nunc vero dicistis quia videmus: peccatum
vestrum manet.

¶ C. S. Qui non sinit p ostium i ouile. Dixit ergo iudei
pastor bonum: pater habeo ponendi aliam meam suam
dixit. Si tu es pastor vobis palam. Ego et pater vni sum
m: sustulerunt lapides in eum et lapidarent Iesum: et
egressus est de manibus eorum.

Men amē dico vobis: qd non sinit p ostium
i ouile ouium qd ponendū aliud ille sur
est et latro. Qui autem sinit p ostium: pastor
est ouis: huius ouium: apertis: oues vocet
et audiat. Et populus oues vocat noiait et educit
eas: et cum populus oues emiserit: alie eas vadit: oues
illius sequuntur: qui scilicet vocet ei. Alieni autem non sequuntur:
sed effuguntur ab eo: qui non nouerunt vocem alienorum.
Hoc puerbum dixit eis Iesus. Illi autem non cognouerunt

ohā. 3. b.

ohā. 4. a

psa. 7. e

fra. 10. b

psa. 7. d

supia. 8. b.

infra. 12. g.

Josue. 7. c.

infra. 12. e.

B qd loqueret eis. Dixit ergo eis iterum iesus. Ame
 ame dico vobis: ego sum ostium ouis. Ad qd
 venerit furcs sunt: et latroes: sed non audierit eos
 oues. Ego sum ostium. Per me si quis introierit salua
 bitur: et ingrediet: et egrediet: et pascuas inveniet. Fur
 non venit nisi ut furem: et mactem: et pascua. Ego veni ut
 vitam habeat: et abundantiam habeat. Ego sum pas
 tor bonus. Boni pastores aliam viam dant: et oues
 et. Mercenarii aut: et qui non est pastor: cui non sunt
 oues: pueri videt lupum veniente: et dimittit oues et
 fugit: et lupus rapit: et dissipat oues. Mercenarii au
 tem fugit: qui mercenarii: est: non prinet ad eum de
 ouib. Ego sum pastor bonus: et cognosco oues meas
 et cognoscunt me mee. Sicut novit me pater: et ego
 agnosco patrem: aliam meam pono: et oues meas.
 Et illas oues habeo qd non sunt ex hoc ovile: illas
 oportet me adducere: et vocem meam audient. Et fiet
 unus ovile et unus pastor. Propterea me diligit pater
 qd ego pono aliam viam: et iterum sum eam. Nemo tol
 lit ea a me: sed ego pono ea a patre. Potestatem
 habeo ponendi ea: et potestatem habeo iterum sumendi
 ea. Hoc madaus accepit a patre meo: dissensionem
 inter facta est inter iudeos: propter sermones hos.
 Dicebat aut multum eis: et ipse demonum habet: et insa
 nit. Quid euz auditis? Illi dicebat: hec rba non
 sunt demonum habentis. Nunqd demonum potest
 eorum oculos aperire? Facta sunt aut: et encenia in
 hierosolymis: et hyems erat: et ambulabat iesus in te
 plo in porticu salomonis. Circuiderunt ergo eum
 iudei: et dicebat eis. Quousqz alam nram tollis? Si
 tu es xps: dic nobis palam. Respondit iesus. Quid vo
 bis? et non creditis? Quid ego facio in nomine patris mei
 hec testamntum pphibet de meis: vos non creditis
 non estis ex ouib. meis. Oves mee vocem meam au
 diunt: et ego cognosco eas: et sequuntur me. Et ego vi
 ta eterna do eis: et non peribit in eternum: et non rapit
 et eas quis de manu mea. Pater meus qd dedit michi
 maius omnibus: est: nemo potest rapere de manu
 patris mei. Ego et pater unus sum. Susculerunt gla
 dios iudei: et lapidarunt eum. Respondit eis iesus. Multa
 bona opera ostendi vobis: et per meo. Propter qd eorū
 opus me lapidatur: Respondit eis iudei. De bono
 opere non lapidamus te: sed de blasphemia: et quia tu
 habes nos facis: et ipsum deū. Respondit eis iesus.
 Nonne scriptum est in lege vestra: ego dixi de
 istis: Si illos dixit deos: ad quos sermo dei factus
 est: et non potest solus scriptura: quid pater sanctifi
 cauit: et misit in mundus vos dicitis qd blasphemias
 qd dixi filius dei sum? Si non facio opera patris mei
 nolite credere michi. Si autem facio: et si michi non
 vultis credere: oportebus credite: et cognoscatis
 et credatis: qd pater in me est: et ego in patre. Quere
 bant ergo eum appropinquare: et extitit de mani
 bus eorum. et abiit iterum trans iordanem in euz
 locum ubi erat iohannes baptista: puerum: et man
 sit illuc. Et multi venerunt ad eum: et dicebant: qd
 iohannes quidem signum fecit nullum. Omnia autē
 quecumqz dixit iohannes de hoc vera erant: mal
 ti crediderunt in eum.

Erat aut quidā languens lazarus a be
 thania: de castello marie et marthe foro
 rum eius. Maria autem erat qd vngit dñm
 vnguento: et extertit pedes eius capillis
 suis: et frater lazarus infirmabatur. Diserunt
 g. sores eius ad eum dicentes. Hec ecce quā mas
 infirmat. Audies aut iesus dixit eis. Infirmitas
 hec non est ad mortem: sed gloriā dei: et ut
 filii dei per eam. Diligebat aut iesus marthā et sores
 eius: et lazā. Et ergo audivit qd infirmaba
 tunc quidē mansit in eodē loco duobus diebus. De
 post hec dixit discipulis suis. Eam: et in eadem
 iterum. Dicit et discipuli. Rabbī: nunc quēbāt te
 dei lapidare: et itē vadis illuc. Respondit iesus. Hō
 ne duodecim sunt hore diei. Si qd ambulaverit
 die non offendit: qd lucē huius mundi videt. Si au
 tē ambulaverit in nocte offendit: qd lux non est in
 eo. Hec ait: et post hec dixit eis. Lazarus amicus
 noster dormit: sed vado ut a somno eruat eū. Dis
 cerunt g. discipuli et. Dñe si dormit salu erit. Dis
 cerat aut iesus de morte ei: illi aut putaverunt qd
 de dormitione somni diceret. Tunc g. discipuli
 eis manifeste. Lazarus mortuū est: et gaudeo ppter
 vos: et credatis qm non erā ibi: sed eam ad eū
 xit: et thomas qd dicit didymus ad eodē discipulum. Sa
 mus et nos: et movamur cū eo. Venit itaqz iesus
 et invenit eis qtuor dies iam in monumento habē
 re. Erat aut bethania iuxta hierosolymā qd stadi
 o quādecim. Multa aut ei et iudei venerat: et mar
 tha g. et vtriusqz: et iesus venit: et occurrit illi: maria
 aut domi sedebat. Dixit g. martha ad iesum. Dñe
 si fuisses hic frater meus non fuisset mortuū. Sed et
 nūc scio qd quecumqz poposceris a deo dabit tibi
 deus. Dixit illi iesus. Resurget frater tuus. Dixit ei
 martha. Scio qd resurget in resurrectione in nouis
 simo die. Dixit ei iesus. Ego sum et resurrexio: et vi
 ta. Qui credit in me: etia si mortuū fuerit: vivet: et
 ois qui vivit et credit in me non morietur in eternum.
 Credis hoc? Rē illi. Atqz dñe Ego credidi: qd tu
 es xps filius dei vivi: qd in hunc mundum venisti. Et
 hec dixisset abiit: et vocavit mariā sororē suā silē
 tio dicens. Magis adest et vocat te. Illa vtriusqz
 surrexit cito et venit ad eum. Non dū eis venerat le
 sus in castello: sed erat adhuc illi loco ubi occur
 rerat ei martha. Iudei g. qui erant cū ea in domo
 et cōsolabantur eam: cū vidissent mariā qd cito surre
 xit: et exist fecit eam dicentes. Quid vadit ad mor
 tuum: et vtriusqz ibi. Maria ergo cū venisset vbi
 erat iesus videns eis cecidit ad pedes eius: et vis
 xit ei: et si fuisset hic non esset mortuū frater me
 us. Iesus g. et vtriusqz ad plorantē et iudicos qd vene
 rant cū ea plorantes: et fremuit spūs et iudavit seipm
 et dixit. Vbi posuisti eum? Dicunt ei. Dñe veni et vi
 de. Et lazymar est iesus. Dixerunt ergo iudei.
 Ecce quomodo amabat eum. Quidā autē ex ipso
 dixerunt. Hō poterat hic qui aperuit oculos ceci
 nati facere et hic nō morietur? Iesus ergo rursus
 fremens in semetipso: venit ad monasteriū. Erat
 autem spelunca: et lapis superpositus erat ei. Ait
 iesus. Tollite lapidem. Dixit ei martha soror ei
 qui mortuus fuerat. Dñe iam feterat: quā dūdum
 est cū. Dixit ei iesus. Nonne dixi tibi qm si credis:

1. ioh. 3. c.

Mat. 11. d.
 Luc. 10. d.
 Mat. 10. d.
 Mar. 10. d.

supia. 7. c.
 2. d.

psal. 51.

mat. 12. b.
 mar. 3. a.

CC. S. De suscitacione lazari. collegerant pin
 apes: et pbaries cōsiliū. capphas dicit qd expedit
 vi unus. 3c.

supia. 9. f.

Johannes

deris videbis gloriam dei: Tulerunt ergo lapidē
Jesús aut elevat lo sursum oculis dixit. p̄ q̄
as tibi q̄si audisti me. ego aut sciebam q̄ semp
me audis sed p̄pter pp̄m q̄ circūstāt dixi vt cre
dant q̄ tu me misisti. h̄ec cū dixisset voce magna
clamavit. Lazare veni foras. Et statim p̄dixit q̄
fuerat mortuus ligat. man⁹ pedes soluit: facies
illius sudario erat ligata. Dixit eis iesus. soluite eū
et sinite abire. Multi ḡ ex iudeis q̄ venerāt ad ma
riā marthā et viderāt q̄ fecit iesus crediderūt eū
Quidā aut ex ipsis abierūt ad phariseos et dice
rūt eis q̄ fecit iesus. Collegerūt ḡ p̄sōfices et pha
risei cōsiliū et dicebant. Quid facim⁹? q̄ hic homo
multa signa facit. Si dimittim⁹ eū sic oēs credēt
in eū: et venient romani et tollent nostrū locū et gē
tem. Huius aut ex ipsis capphas nōs cū esset p̄o
tēxerāt illi dixit eis. Vos nescitis quicquid nec co
gitat: q̄ expedit vobis videri mortuū hō p̄ p̄po
nō tota gens pereat. h̄oc aut ē semetip̄o nō di
xit: sed cū esset p̄tēxerāt illi illi. p̄phetavit q̄ ies
us eum mortu⁹ erat. et gente. et nō tm p̄ gētes: vt si
lios dei ērant dīḡi cōgregaret in vnū. Ab illo
ḡ die cogitauerūt vt interficerēt eū. Jesús ḡ iam
nō in palā ambulabat apud iudeos: abiit in re
giōē iuxta desertū in ciuitatē quē dicūt effrem:
ibi morabat cū discipulis suis. Proximū aut erat
pascha iudeorū: et ascendēnt multi hierosolimam
de regiōe aut pascha vt sanctificaret seip̄os. Mue
bant ḡ iesum et colloq̄bant a diuina in rēp̄o huius
nos. Quid putatis q̄ nō venit ad diē festū istius?
Viderant aut p̄sōfices et pharisei mandātū vñ
quis cognouerit vbi sit inducet vt apprehendant
eum.

¶ C. S. Maria vnxit pedes iesu et extersit capiti
suis. iudas fur erat et loculos habēs. turba ex
iudeis multa veniūt: nō iesum tm sed et laza
rū viderent quē suscitauit a mortuis turba ḡ ve
nerat ad diē festū occurrit iesu sedēt sup pullum
a sine. gētilēs q̄ dā rogabāt philippū dicētes. dñe
venim⁹ iesu videre. Jesús respōdit. Hui⁹ grātū
frumētū et. Hui⁹ mea turbata ē. p̄ clarifica nōmē
tūū. venit vox de celo. dixit iesus. nunc iudiciū est
tūū: multi ex principib⁹ crediderūt in eū. p̄
phariseos nō cōfitebant. dixit. nō veni vt iudicem
mundū: sed vt saluificem.

¶ Iesús ḡ an⁹ sex dies pasche venit betha
niā vt iudas⁹ fuerat mortu⁹: quē susci
tauit iesus. fecerunt autē ei cenā ibi: et
martha ministrabat lazar⁹: vero vnus
erat ex discipulis: cū eo. Maria ḡ accepit libā
vnguētū nardi pistiti preciosū: vnxit pedes iesu et
extersit pedes ei⁹ capillis suis: et nō. Ipsi et
ex odorē vnguētū. Dixit ḡ vn⁹ ex discipulis ei⁹ iu
das scarioth q̄ erat ex tradit⁹. Quid uare hoc ven
ientū nō venitis cretēis benariso et dātū est ege
nū. Dixit aut hoc nō q̄ de egenis p̄nebat ad
eū: sed q̄ fur erat et loculos habēs ea q̄ mittebāt
positabat. Dixit ḡ iesus. Simile illi: vt in diē sepul
ture mee seruet illud. Panges enim semp habebis
vobiscū: me aut nō semp habebitis. Cognouit ḡ
turba multa ex iudeis q̄ illi ei⁹ et venerunt nō p̄
pter iesum tm sed vt lazarū viderēt quē suscitauit
a mortuis. Cogitauerūt autē principes sacerdotū

vt et lazarū interficerent: q̄ multi p̄pter illū abibāt
ex iudeis et credebāt in iesu. In crastinū aut tur
ba multa q̄ venerat ad diē festū: cū audissent q̄
venit iesus hierosolimā: acceptit ramos palma
rū: et p̄cesserūt obuiā ei et clamabant. Osanna bñdī
ctus q̄ venit in nōmē dñi rex israel. Et iuenit iesus
afeliū et sedit sup eū sicut scriptū est. Noli timere
filiū syō: ecce rex tu⁹ venit sedens sup vobis a sine
h̄ec nō cognouerūt discipuli ei⁹: p̄mā: q̄ q̄ glo
rificat⁹ est iesus tūc recordantur q̄ bec erat scri
pta de eo: et bec fecerūt ei. Tēstimoniu⁹ ḡ p̄hibebat
turba q̄ erat cū eo q̄ lazarū vocauit de monumē
to et suscitauit eū a mortuis. Propterea et obuiā ve
nit ei turba: q̄ audierūt eū fecisse hoc signū. Pha
risei ḡ dixerūt ad semetip̄os. Hic dicit q̄ nūq̄ p̄
ficim⁹. Ecce mundus totus post eū abiit. Erant
autē quidā gentiles ex his q̄ ascenderāt vt adora
rent in diē festo. Ibi ḡ accesserūt ad philippū qui
erat a bethsaida galilee et rogabāt eum dicētes.
Dñe volum⁹ iesum videre. Iuenit philippus et dixit
andree. Andreas rursum et philippus dixerūt ie
su. Jesús aut r̄dixit eis dicētes. Venit hora vt cla
rifice filī hōis. Amen amen dico vobis: vñ gra
nū frumētū cadens in terrā multū fuerit ipsius
solū manet. Si autē moitū fuerit multū fructum
offerit. Qui amat aliam suā p̄det eā. Et q̄ odit ani
mā suā in hoc mundo: vñ eternā custodit ea. Si
q̄ mibi ministrat me sequat⁹. Et vbi ego sum
illuc et mīnister me⁹ erit. Si q̄ mibi ministrauerit
hōnificabit eū pater me⁹. Hunc alia mea turba
ta est: Et q̄ dīcāt. p̄ saluifica me et hac bona sū.
Propterea venit in hōiā hanc. p̄ clarifica nōmē tūū.
Venit ḡ vox de celo dicētes. Et clarificant: iterū
clarificabo. Turba ḡ q̄ stabat et audierat dicebat
tonitruū esse factū. Alij aut dicebāt. Angelus ei
locut⁹ est. R̄dixit iesus et dixit. Non p̄pter me bec
vox venit: sed p̄pter vos. Nunc iudiciū est mundi.
Nunc p̄iceps hui⁹ mūdi ei⁹: et foras: et ego si ex
altis fuerō a terra: oia trahā ad meip̄m. h̄oc autē
dicebat significā q̄ morte esset moiturus. Et
spōdit ei turba. Hos audim⁹ et ex lege q̄ r̄p̄o ma
net in eternū. Et q̄ tu dicis op̄posit exaltari ma
nē hui⁹ hōis. Et q̄ est iste filī hōis? Dixit ergo iesus
suis. Adhuc modicū lumen in vobis est. Ambula
te dū lucē habetis vt non vos tenebē cōp̄en
dant. Et qui abulat in tenebris nescit quō vadat
Dum lucē habetis credite in lucem vt filij lucis
sitis. h̄ec locut⁹ est iesus et abiit et abscondit se ab
eis. H̄c autē tanta signa fecisset corā eis nō crede
bant in eū: vt sermo eiaie impleret quē dixit. Dñe
quis credit auditui nostro et vbi cū dīxī dñi cui
reuelat⁹ ē? Propterea nō poterāt credere: q̄ iterū
r̄dixit eiaias. Et cecauit oculos eoꝝ et indura
uit cor eoꝝ vt non viderent oculos et non intelligāt
corde et cōuerterent et sanem eos. h̄ec dixit eiaias
quādo vidit gloriā eius: et locutus est de eo. Iterū
tamē et ex principib⁹ multi crediderunt in eū: sed
p̄pter phariseos nō cōfitebant: vt de synagoga
nō eiecerent. Viderunt enim gloriā hōis magis
q̄ gloriā dei. Jesús aut clamauit et dixit. Qui cre
dit in me et in me⁹ ei⁹ et misit me. Et q̄ vi
det me videt eū q̄ misit me. Ego lux in mūdo: veni
vt ois q̄ credit in me⁹ tenebr⁹ nō maneat. Et si q̄

Mat. 21. a.
Mat. 21. a.
Luc. 19. e.

Esa. 62. b.
34. a. p. b.
mat. 21. a.

mat. 16. b.
marci. 8. d.
Luc. 9. c.
1. 17. a.
mat. 16. b.
mar. 14. d.

supra. 3b.
2. 8. d.

esa. 33. a.

esale. 6. c.
mat. 15. b.
Mar. 4. b.
1. 8. b.
Act. 28. f.

supra. 5. b.
1. 9. a.

audierit. Ita mea et non custodierit: ego non iudico eum: non enim venit ut iudicet mundum: sed ut saluificet mundum. Qui spernit me et non accipit mea: habet quod iudicet eum. Sermo quies locutus sum illi iudicabit eum in nouissimo die. Et ego ex meipso non sum locutus: sed quod misit me per ipsum mihi mandatum dedit dicere et quod loquar. Et scio qui mandatum dedit: vita eterna est. Et hoc loquor sicut dixit mihi pater sic loquor.

C. S. pedes discipulorum lauauit. et vos de benedictione alite. pe. di. quod manducat panem mecum leuatur. et trahit cal. suu. dicit. vn. ex vobis tradet me: et subligit: cui ego lei. panem porrexit. tunc introiit in iudaea facta. mandatum non do vobis ut dill. iudicet. dicit petro: ante te gallus ceter te me ne.

Luce. 22. a

Mat. 11. b
Luce. 10. d
supra. 6. d.

Alte die festum pasche sciens iesus qui veniit hora et ut traheret ex hoc mundo ad patrem: cum dilexisset eos qui derant in mundo in dilexisset eos et cena facta cum dyabolus iam misisset in cor ut traderet eum iudaes: mons scartioris in ciuitate omnia dedit ei pater in manibus: et quia a deo exiit et ad deum vadit surgit a cena: et ponit vestimenta sua: et cum accepisset linteum pignit se. Deinde misit aquam in peluum et cepit lauare pedes discipulorum et extergere linteis qui erat pignit. Iam tunc et symon petrus: et dixit ei petrus: Dne tu mihi laua pedes. Respondit iesus: et dixit ei: Quod ego facio tu nescis modum scies aut postea. Dixit ei petrus: No lauabis mihi pedes: inest nobis. Respondit ei iesus: Si non lauero te non habebis partem meam. Dixit ei symon petrus: Dne non in pedes meos: sed et manus et caput. Dixit ei iesus: Qui uult? et non idgerit nisi pedes laueris: est mundus totus. Est vos mundi estis: non estis. Sciebat ei quisnam esset qui traderet eum. Proprie dixit: non estis mundi ois.

B

mat. 10. c
Luce. 6. f.

psal. 4. a
L

Mat. 10. d
Luce. 10. c
mat. 26. b.

mar. 14. b
Luce. 22. c
infra. 22. f.

Postquam lauauit pedes eorum accepit vestimenta sua et cum recubuisse dixit eis. Scitis quid fecerim vobis. Vos uocatis me magis et dicit bene dicitis. Sum et ceteris. Si ergo lauauit pedes vestros debetis et magis: et vos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplum enim dedit vobis ut quodammodo ego feci et vobis faciat et vos faciat. Amen amen dico vobis non est seruus maior domino suo: neque apostolus maior est eo qui misit illum. Si hoc scitis bene et scitis si feceritis ea non de obsequio vobis dico. Ego scio quia elegistis me: et ut adimpleat scriptura. Qui manducat me: cum panem lenabit contra me calcaneus meus. Amico dico vobis plures sunt qui faciunt haec et accipiunt quod ego sum. Amen amen dico vobis qui accipit si quem miserum et accipit. Qui autem me accipit: accipit et eum qui misit. Et hoc dixit iesus turbis: et spiritus presens est et dixit. Amen amen dico vobis qui vnus ex vobis tradet me. Aspiciebat ergo ad discipulos hesitantes de quod diceret. Et erat recubens vnus ex discipulis eius in sinu iesu quod diligebat iesus. In nuntius huius symon petrus: et dixit ei. Quis est de quo dicit? Traque cum recubuisse illi supra petrus iesu dixit ei. Dne quod est? Respondit iesus. Ille est cui intinctus panes porregero. Et cum intinxisset panem: dedit in de symonico scartioris: et post buccellam introiit in eum facta panem: dixit ei iesus. Quod facis fac cito? Hoc autem nemo scit nisi discumbentibus ad quod dixerit ei. Et uidam enim purabantur: quod loculos habebat in das: et dixit ei iesus. Ene ea quod opus sunt nobis

ad die festum: aut egenis ut aliquid daret. Et sic accepit iesus buccellam: et intinctus eum. Erat autem nocturnum. Et sic erat iesus. Tunc clarificat? est filius hominis? et de? clarificat? est in eo. Si de? clarificat? est in eo et de? clarificabit eum in semetipso: et continuo clarificabit eum. Filio autem adhuc modicum vobiscum sum. Que retis me? et scit dicit iudeis. Quia ego vado vos non potestis venire: et vobis dico modo. Mandatum nouum do vobis ut diligatis inuicem sicut dilexerunt vos et vos diligatis inuicem. In hoc cognoscet omnis qui discipuli mei estis: si dilectionem habueritis ad inuicem. Dixit ei symon petrus. Dne quo vadis? Respondit iesus. Quia ego vado non potes me modo sed: sequere autem postea. Dixit ei petrus. Quare non possis te sequi modum? Nam mea pater amen. Respondit ei iesus. Nam tu pater pones. Amen amen dico tibi: non catabit quia donec te me neges.

supra. 7. e
supra. 8. e
1. ioh. 1. 2. b.

Mat. 16. c.
mar. 14. d.
Luce. 2. c

C. S. No turbet cor vrm. dicit. ego sum via veritas et vita. dixit philippus: Dne ostende nobis patrem. Si diligitis me mandata mea seruare: ego in patre meo et vos in me et ego in vobis. Si quis diligit me sermo meus erit seruatus.

Et ait discipulis suis. No turbet cor vestrum. Creditis in deum et in me credite. In domo patris mei mansiones multe sunt. Et qui min? dixit vobis: qui vado parare vobis locum. Et si habiero et spargero vobis locum: tunc venio et accipiam vos ad meum ut vbi sum ego et vos sitis. Et qui ego vado scitis et via scitis. Dixit ei thomas. Dne nescimus quid vadis. Et quod possumus via scire? Dixit ei iesus. Ego sum via: et vita et veritas. Nemo uenit ad patrem nisi per me. Si cognouissetis me et patrem meum vtrius cognouissetis. Et amo do cognoscetis eum et vidistis eum. Dixit ei philippus: Dne ostende nobis patrem et sufficit nobis. Dixit ei iesus. Tanto tpe vobiscum sum et non cognouistis me. Philippe quid videt me videt et patrem. Quia tu dicis ostende nobis patrem. No credis quia ego in patre et pater in me est? Verba ergo loquor vobis: amen meipso non loquor. Pater autem in me et in patre ipse facit opera. No creditis quia ego in patre: et pater in me est? Alioquin propter opera ipsa credite. Amen amen dico vobis qui credit in me: opera ergo facio et ipse faciet: et maiora horum facietis: ego ad patrem vado. Et quicunque petieritis patrem in nomine meo quod faciam: et glorificet pater in filio. Si quid petieritis me in nomine meo: hoc faciam. Si diligitis me mandata mea seruare. Et ego rogabo patrem et alius para: et datus vobis ut maneat vobiscum in eternum spiritum: et ita: et quod mundus non potest accipere: quia non videt eum nec scit eum. Vos autem cognoscetis eum: quia apud vos manebit et in vobis erit. Non reliquit vos orphanos veniam ad vos. Ad hoc modicum et mundus iam me non videt. Vos autem videtis me: quia ego vivo et vos viuete. In filio die vos cognoscetis quia ego sum in patre meo et vos in me et ego in vobis. Qui habet mandata mea et seruauit eas: eum qui diligit me. Qui autem diligit me: diligetur a patre meo. Et ego diligam eum et manifestabo ei meipsum. Dixit ei iudas non ille scartioris. Domine quid facis estis quia manifestaturus es nobis teipsum? et non quando? Respondit iesus et dixit ei. Si quis diligit me sermonem

B

scripsit hanc
scripsit hanc
scripsit hanc
scripsit hanc

B

supra. 5. f.

infra. 16. d.

mat. 11. a
mat. 11. c

C

Mat. 10. d.
Luce. 10. c

Johannes

meū seruabit: et p̄ me^o dīlīget eū: et ad eum ueniet
mus: et mansione apud eū faciemus. Qui nō dīlī-
git me seruādo meos nō seruāt. Et sermonē quē
audistis nō est me^{us}: sed eius q̄ misit me p̄s. Hec
locut^{us} sum uobis: apud uos manens. Paraclet^{us}
autē sp̄s sanct^{us}: quē mittet p̄r in nōle meo: ille uos
docebit oīa: q̄ nūggeret uobis oīa quēcūq̄ dixero
uobis. Pacē relinq̄uo uobis: pacē meā do uobis.
Nō quōd mund^{us} dat ego do uobis. Nō turbet
cor uestrū negō foimidet. Audistis q̄ ego dixi uo-
bis: uado et uenio ad uos. Si dīligeritis me gau-
deretis utiq̄: q̄ uado ad p̄sem: q̄ p̄ maloi me ē.
Et nunc dixi uobis p̄uīq̄ fiat: ut cū factū fuerit
credatis. Jam nō multa loquar uobiscum. Venit
enī p̄ncipes mundi hui^{us}: et in me nō habz quicq̄.
Sed ut cognoscat hūdas q̄ dīlīgo p̄rem: et sicut
mandatū dedit mīp̄i pater: sic facio. Surgite eadē
mus hīnc.

CL. S. Dixit: ego sum uītis uera: et p̄f meus agri-
cola est: de dilectione p̄cepta sūt: me p̄secuti sunt et
uos p̄sequen^{tes}. et odio habuerunt me gratia. dicit
cū uenerit paraclet^{us}.

CLV. Ego sum uītis uera: et p̄f meus agricola
est. Quēd palmīte in me nō ferent fructū
cū tollit eū: oēm q̄ fert fructū purga-
bit eū: ut fructū plus afferat. Jam uos
mundi estis: p̄pter sermonē quē locutus sum uo-
bis. Manete in me: et ego in uobis. Sicut palmeo
nō pōt ferre fructū a semetipso nisi māserit in ut-
terio: nec uos nisi in me māseritis. Ego sum uītis:
uos palmītes. Qui manet in me et ego: hic fert
fructū multū: q̄ sine me nīl pōt esse facere. Si
q̄s in me nō manserit: mīttet foras sicut palmeo
et arefiet: et colligent eū et in ignē mittent et ardet.
Si māseritis in me et uerba mea in uobis māserit
quēcūq̄ uolueritis petitis: et fiet uobis. In hoc
clarificat^{us} est p̄f me^{us}: ut fructū plurimū afferatis
et efficiamini meī discipuli. Sicut dilexit me p̄f
et ego dilexi uos. Manete in dilectōe mea. Si p̄ce-
pta mea seruaueritis manebitis in dilectōe mea
sicut ego p̄cepta p̄s mei seruauit: maneo in ei^{us}
dilectōe. Hec locut^{us} sum uobis: ut gaudiū meū
in uobis sit: et gaudiū uestrū īpleat. Hec est p̄ce-
ptū meū: ut dīlīgatis inuicē sicut dilexi uos. Ma-
torē hac dilectionē nemo habz p̄t: ut animā suam
ponat q̄s p̄ amicis suis. Uos amici mei estis: si se-
cūdit q̄ ego p̄cipio uobis. Jam nō dicā uos ser-
uos: q̄ seruus nescit qd faciat dñs ei^{us}. Uos autē
dixi amicos: q̄ oīa q̄cūq̄ audiat a p̄f meo nōta
fecit uobis. Nō uos me elegistis: sed ego elegi uos
et posui uos ut eatis et fructū afferatis et fruct^{us} ve-
stus maneat: ut quēcūq̄ petieritis p̄fem in nōle
meo dabit uobis. Hec mādō uobis ut dīlīgatis inuicē
meo. Si mūdus uos audīscitote: q̄ me p̄tiorē uo-
bis odio habuit. Si de mūdō fuisset: mūdus qd
sūluerat dīlīgeret. Qui uero de mūdō nō estis: s̄z
ego elegi uos de mūdō: p̄p̄fē odit uos mund^{us}.
Mementote sermonē meū quē ego dixi uobis.
Nō est seruus maior dñs suo. Si me p̄secuti sunt
et uos p̄sequen^{tes}. Si sermonē meū seruauerunt: ues-
trū seruabunt. Sed hec oīa facient uobis: p̄p̄fē
nōmen meū: q̄ nesciunt eū qui misit me. Si nō uē-
nissim^{us} et locutus fuissim^{us} eis: peccatū nō haberēt.

Nunc autē excusationem nō habent de p̄ctō suo.
Qui me odit et p̄fem meū odit. Si opa nō fecisset
in eis q̄ nemo alius fecit: peccatū nō haberēt. Nūc
autē uidet^{ur} et odit et me et p̄fem meū. Sed ut ad
īpleat fermo quē in lege eorū scriptus est: q̄ odio
habuerunt me gratia. Cū autē uenerit paraclet^{us}
tuus quē ego mittā uobis a p̄fē sp̄m ueritatē: quā
a p̄fē p̄cedit ille testimonio perhibebit de me: et
uos testimonio perhibebitis: q̄ ab initio mecum
estis.

CL. S. Abis synagogis facient uos. nūc uado
ad eū qui me misit et nemo erit uobis īnrogat. et
cū uenerit paraclet^{us} ille arguet mundū de pec-
cato. oīa q̄cūq̄ habz p̄f mea sunt. modicū iam et
nō uidebitis me. vīq̄ modico nō petitis quicq̄.
et uia a patre meo et uenit in mundū: pater meū ē.
Capitulum

CLVI. Locutus sum uobis ut nō scandalize-
mini. Abis synagogis facient uos: sed
uenit hora ut oīa q̄ īfictis uos arbitret^{ur}
obsequiū se p̄stare deo: et hec facient uo-
bis: q̄ nō nouerūt p̄fem neq̄ me. Sed hec locu-
tus sum uobis ut cū uenerit hora eorū remīniscā:
mini q̄ ego dixi uobis. Hec autē uobis ab initio
nō dixi: q̄ uobiscū eram. Et nūc uado ad eū qui
misit me: et nemo ex uobis īnrogat me quoad
Sed q̄ hec locut^{us} sum uobis: tristitia īplebit cor
uestrū. Sed ego ueritatē dico uobis: expedit uo-
bis ut ego uadā. Si enī nō abiero: paraclet^{us} uos
nō ueniet ad uos. Si autē abiero: mittā eum ad uos
et cū uenerit ille arguet mundū de p̄ctō et de ius-
ticia et de iudicio. De p̄ctō quidē: q̄ nō credidit
in me. De iusticia uero: q̄ ad p̄fem uado: et iam nō
uidebitis me. De iudicio autē: q̄ p̄ncipes mūdī
huius iam iudicatus est. Adhuc multa habeo uo-
bis dicere: sed nō potestis portare modo. Cū au-
tē uenerit ille sp̄s ueritatē docebit uos oēm ue-
ritatē. Nō enī loquet^{ur} a semetipso: sed quāq̄ au-
dierit loquet^{ur}. et q̄ uentura sunt annūciabit uobis.
Ille me clarificabit: q̄ de meo accipiet et annūcia-
bit uobis. Omnia q̄cūq̄ habz p̄f mea sunt. P̄p̄fē
p̄fē dixi: q̄ de meo accipiet et annūciabit uobis.
Modicū et iam nō uidebitis me: et iterū modicū
e uidebitis me: q̄ uado ad p̄fem. Dīxēt ergo ex
discipulis eius ad inuicē. Quid est hoc qd dicit
nō bis modicū et nō uidebitis me: iterū modicū
e uidebitis me: q̄ uado ad p̄fem? Dicebant ergo.
Quid est hoc qd dicit modicū? Nescimus quid
loquit^{ur}. Cognouit autē iesus q̄ uolebant eū īnro-
gare: et dixit eis. De hoc queritis inter uos q̄ di-
xi: modicū et nō uidebitis me: et iterū modicū et ui-
debitis me. Amen amen dico uobis: q̄ p̄loabitis
et sēbitis uos: mundus autē gaudebit. Uos autē
cōtristabimini: sed tristitia uestra ueritē in gau-
dio. Mulier cū parit tristitia habet q̄ uenit hoīa
eius: cū autē peperit puerū iam nō meminit p̄sū-
re p̄pter gaudiū q̄ natus est homo in mūdū. Et
uos igit nunc quidē tristitia habetis. Trep̄ autē
uidebo uos: et gaudebit cor uestrū: et gaudiū v̄sū
nemo tollat a uobis. Et in illo die me nō īnroga-
bitis quicq̄. Amen amen dico uobis: si quid pete-
ritis patres in nōle meo dabit uobis. Utq̄ modo
nō petistis quicq̄ in nōle meo. Petite et acci-

Mat. 11. b.
Luce. 10. b

Mat. 11. b.

Mat. 24. a
Mat. 13. b.
Luce. 21. c.

Mat. 11. b.

Mat. 11. b.

Mat. 11. b.
Luce. 10. b
supra. 4. b.

Mat. 11. c.
Iacob. 4. c

mar. 11. c
mar. 11. c.

Mat. 21. e.
Mat. 11. c.

1. cor. 4. d.
Eph. 5. a.
Ioh. 3. d.
1. ioh. 4. b
1. ioh. 3. c.

1. ioh. 3. c.

infra. 18. c.
Mat. 10. c.
Luce. 6. f
mat. 24. a.
mar. 13. b.
Luce. 21. c.

supia. 14. b
1. 10. b. 1. d.
5

pletis: vt gaudii vestri sit plenus. Ihesus in puerbi
lo locut' sum vobis. Venit hoia cum iam nō in p
uerbis loquar vobis: sed palā de pfe meo annū
ciabo vobis. In illo die in nomine meo petetis. Et
nō dicor vobis q' ego rogabo psem de vobis. Ipe
est p' amat vos: q' vos me amatis. I credidistis
q' a deo estis. Et nūc pfe v' veni in mundū: iterū
relinquo mundū. Vado ad psem. Dicunt ei disci
puli ei'. Ecce nunc palā loqu' r' puerbis nullū
dicis. Hunc scim' q' scis oia: r' nō opus est tibi ve
quie te interroget. In hō credim' q' a deo xristi.
Rōdit eis Iesus. Modo creditis. Ecce venit hoia
i am venit vt dispergamini vniūscuiq' in p'pū
r me solū reliquatis: r nō sum sol' p' mecum ē
Ihesus locut' fuz vobis: vt in me pacē habeatis. In
mundo p'cessurā habebitis sed cōfidite: ego vici
mundum.

5
mat. 2. 6. c
mar. 14. c
3. 14. c

I. C. S. Subleuatis oculis in celus dixit. p' venit
hoia clarifica filius tuus. Iesus discipulos cōmendat
p' p' iuste mundas nō cognouit

21

I. C. S. Locut' est Iesus: r subleuatis oculis
in celū dixit. p' venit hoia clarifica
filius tuus: vt fil' tu' clarificet te. Sicut de
disti ei p' tēme oia carnis vt ome qd de
disti ei de eis vitā eternā. Ihesus est autē vita etna
vt cognoscant te solū deum verū: quē misisti te:
sum xpm. ego te clarificaui sup' terrā: opus piam
meū qd dedisti mihi vt faciā. Et nūc clarifica me
tu p' apud temeripm claritate quā habui p' uis
q' mūdus fieret apud te. Manifestaui nomē tuū
hōibus quos dedisti mihi de mundo. Tūc erāt
e mihi eos de distis: sermonē meū seruauerūt. Hūc
cognouerūt q' oia q' dedisti mihi ab eis sunt. Ma
verba q' dedisti mihi dedi eis. Et ipsi acceperunt
r cognouerūt vere q' a te exiit: r crediderūt q' tu
me misisti. Ego p' eis rogo. Nō p' mundo rogo: f
p' his q' dedisti michi: qui sunt. Et mea oia tua
sunt: r tua mea sunt: r clarifica' sum in eis. r iam
nō suz in mūdo r hi mūdo sunt r ego ad te venio
p' scire serua eos in nomine tuo qd dedisti mihi: vt
sint vniūscui r nos. Et cū esset cū eis ego seruabā
eos in noie tuo. Quos dedisti mihi ego custodiui
r nemo ex eis perijt nisi fili' p' ditiōis vt scriptura
ipleat. Hunc autē ad te venio: r hec loquor in mun
do vt habeant gaudii meū iplerit in semetipsis.
Ego dedi eis sermonē tuū: mūdus eos odio ha
bit: q' nō sunt de mundo: scilicet r ego nō sum de
mūdo. Nō rogo vt tollas eos de mūdofz vt fues
eos a malo. De mundo nō sunt: sicut r ego nō suz
de mundo. Scilicet eos in vitate. Sermo tuū ve
ritas est. Sicut tu me misisti in mundū: ita r ego
misi eos in mundū. Et p' eis ego scilicet mēp'm
vt sint r ipsi scilicet in vitate. Nō p' eis autē rogo
trinitē r p' eis q' credituri sunt puerbū eoz in me
vt oēs vniūscui sit p' in me r ego in te: vt i ipsi
in nobis vniūscui sit: vt credat mūdus q' tu me mis
isti. Et ego claritatē quā tu dedisti michi dedi eis:
vt sint vniūscui r nos vniūscui sum'. Ego in eis r tu in
me vt sint cōsummati in vniū r cognoscat mūdus
q' tu me misisti: r dilexisti eos sicut r me dilexisti.
p' quos dedisti michi volo vt vbi ego sum: r illi
sint mecum: vt videat claritatē meā quā dedisti mi
hi: q' dilexisti me a p'stitutione mundi. p' iuste

1
supia. 15. c

10

Mat. 11. b

mūdus te nō cognouit. Ego autē te cognoui. Et
hi cognouerūt q' tu me misisti. Et notū feci eis no
men tuū r notū faciā: vt dilectio qua dilexisti me
in ipso sit: ego in ipso.

Luce. 10. b

I. C. S. Egressus Iesus cū discipulis suis trans
torentē cedron gressit: iuda cū coboste iesam
rhdit ego sum. abierunt retrossum o' ceciderūt in
terrā. capto xpi negato petri ad iudicatio xpi r
responsio eiusdem.

H. Ec cū dixisset Iesus egressus cū disci
pulis suis trans torentē cedron rhdit
erat hōi' in quē introiit ipse r discipu
li ei'. Sciebat autē iudas q' tradebat
eū locū: q' frequēt Iesus pauerat illuc cū disci
pulis suis. Iudas g' cū acceptis cohōre r a pōti
ficib' r phariseis ministris: vēit illuc cū latronis
r facib' r armis. Iesus itaq' sciens oia q' vētura
erāt sup' eū pcessit r dixit eis. Quē q'ritis? Rōde
runt ei'. Iesum nazarenū. Dixit eis Iesus. Ego sū.
Stabat autē iudas q' tradebat eū cū iypis. Ut
g' dixit eis: ego sum abierunt retrossum r cecide
runt in terrā. Iterū g' interrogauit eos. Quē q'eri
tis? Illi autē dixerunt. Iesum nazarenū. Rōdit
Iesus. Dixi vobis q' ego sum. Si g' me queritis: oc
cite hos abire. Ut pleret sermo quē dixit. q' qd
dedisti mihi nō pidi ex eis quēq'. Symon g' pe
trus habens gladiū egiit et r percussit pontificis
seruū r abscidit auriculā ei' dextrā. Erat autē no
men seruū malch'. Dixit g' Iesus petro. Mitte gla
diū tuū in vaginā. Calicē quem dedi mihi pater
nō vis vt bibā illum? Cohors autē r tribun' r mi
nistri iudeoz p' cōpēderunt Iesum r ligauerunt
eū r adduxerunt ei' ad annū p'mū. Erat ei' sor
cer Iesū: quē erat pōtīfex annū illius. Erat autē
cayphas q' cōsiliū dederat iudeis: q' erpedit vniū
scui hōiem moui p' p'p'o. Sequēbat autē Iesum symō
petrus r alius discipulus. Discipulus autem ille
erat notus pōtīfex: r introiit cū iesu in atriu p
ntificis. Petrus autē stabat ad ostiū foris. Exiit
ergo discipulus ali' qui erat notus pōtīfex r di
xit ostiarie r introdūxit petrus. Dixit ergo petro
ancilla ostiarie a. Nunqd' r tu ex discipulis es ho
minis istius? Dixit ille. Non sum. Stabant autē
serui r ministri ad p'nuas: q' frigus erat r calefa
ciebant eis. Erat autē cū eis r petrus stans r cale
faciens eis. Pōtīfex ergo interrogauit Iesum de
discipulis suis r de doctrina ei'. Rēpōdit ei Iesus.
Ego palā locutus suz mundo: ego semp docui in
synagoga r in tēplo quo oīs iudei cōuentunt: et
in occulto locutus suz mihi. Quid me inrogas?
Inroga eos qui audierūt quid locut' sum ipso
ecce hi sciunt q' dixerim ego. Ihesus autē cū dixisset
vniūscui hōiem ministrorū dedi alāpā iesu dicens.
Sic rēpōdes pōtīficis? Rēpōdit ei Iesus. Si ma
le locutus sum: testimōiā p' perhibe de malo. Si au
tē bene quid me cedis? Et misit eum annas liga
tū ad cayphā pōtīficem. Erat autē symon pe
trus stans r calefaciens eis. Dixerunt ergo ei. Nun
quid r tu ex discipulis eius es? Rēgavit ille r di
xit. Non sum. Dixit ei vnus ex seruīs pōtīficis co
gnat' ei' cui' abscidit petr' auriculā. Rōne ego
te vidi in horto cū illor' Iterū ergo negauit petr'
r statim gallus cantauit. Adducunt ergo Iesum a

21
Mat. 26. c
mar. 14. c
Luce. 21. b

Mat. 26. c
mar. 14. c
Luce. 21. c

13

mat. 26. c
mar. 14. c
Luce. 22. c

Mat. 26. f
mar. 14. f
Luce. 22. f.

supia. 11. f
Mat. 26. f.
mar. 14. f.
Luce. 22. f.

mat. 26. g.
mar. 14. f.
Luce. 22. f.

Mat. 26. e.
mar. 14. f
Luce. 22. f.

Mat. 26. g.
mar. 14. f
Luce. 22. g.

mat. 26. f.
mar. 14. f.
Luce. 22. f.

15

Mat. 17. a

Johannes

mar. 15. a
Luce. 23. a

captha in ptoiliu. Erat aut mane ⁊ ipſi nō introie-
rūt i ptoiliū vt nō ptaminaret. ſy vt māducarent
paſcha. Et iuſt qd pſat? ad eoſ ſona? dicit. Quā
aculatione aſſertio a duerſis hoſem hunc? Re-
ſpōdit ⁊ dixit ei. Si nō eſſy hīc malefactori non
tibi tradidiſſem? eū. Dixit qd ei? pſat? Accipite
ei voſ: ſcōb. legē vobis iudicare eū. Dixerūt qd
ei iudei. Nobis nō licet inſcribere quēq. Ut ſermo
ieſu ipſer? quē dixit ſignificatio qua morte eſſet
mouit? Introiit qd itēp. I ptoiliu pſat? ⁊ vo-
cauit ieſum ⁊ dixit ei. Tu eoſ rex iudeoz. Rēdit i-
eſus. Tu tēpſo hoc dicis: an aliū tibi dixerūt de
me? Rēdit pſat? Nunqd ego iude? ſum? Bene
tua ⁊ pōthiceſ tradideſt te mihi: quid faciet? Re-
ſpōdit ieſus. Regnū meū nō eſt de hoc mūdo. Si
ex hoc mūdo eſſy regnū meum: miniſtri mei vtiq.
deceſſerāt nō vt nō traderet iudeo: nunc autē re-
gnū meū nō eſt hīc. Dixit itaq. ei pſat? Ergo
rex eoſ tu? Rēdit ieſus. Tu dicis qd rex ſum ego.
Ego in hoc naſ? ſum ⁊ ad hoc veni i mundū vt te
ſtimoniū pſybeſ veritatē. Omīo qd eſt ex veritate
audir? vocē meā. Dixit ei pſat? Quid eſt vta?
Rēdit qd hoc dixiſſy itēp. et iur? ad iudeoſ ⁊ dixit eiſ
Ego nullū inuenio in eo cauſam. Eſt aut cōſuetu-
do vobis vt vnū dimittā vobis in paſcha. Vultis
qd dimittā vobis regē iudeoz? Clamaneſt ruſus
eōſ dicēteſ. Nō hunc fed barrabā. Erat aut bar-
raſa latro.

Et C. S. pſat? ieſum flagellauit. derſio. crucifi-
xiō iteſ duos latroneſ. pmedatio miſo diſcipulo.
⁊ potatio acet. ⁊ moſ ⁊ ſepultura.

Tunc qd appēdit pſat? ieſum ⁊ flagel-
lauit. Et militeſ plectēteſ coronam de
ſpiniſ i poſuerunt capiti ei⁹. ⁊ veſte pur-
purea circūdeſt ei⁹. Et veniebat ad
eū ⁊ dicebant. Huc rex iudeoz. Et dabant ei ala-
paſ. Et iur? itēp. pſat? ſonaſ: ⁊ dixit eiſ. Ecce
adduco vobis eū ſonaſ vt cognofcat qd nullam
inuenio in eo cauſam. Et iur? iſteſ poſuere co-
ronā ſpineā ⁊ purpureū veſtimētū: ⁊ dixit eiſ. Ec-
ce dō. Cū qd vidiffent eiſ pontificeſ ⁊ miniſtri cla-
mabāt dicēteſ. Crucifige crucifige eū. Dixit eiſ
pſat? Accipite ei voſ ⁊ crucifigite eū. Non
inuenio in eo cauſam. Rēdit ei iudei. Noſ legem
habem⁹ ⁊ ſcōm legē debemus mouē qd nō dei fecit
Cū qd audiſſet pſat? hunc ſermōnē magi timuit.
Et ingreſſuſ eſt ptoiliū itēp. ⁊ dixit ad ieſum. In
de eo tu? Ieſuſ aut reſpōſum nō dedit ei. Dixit qd
ei pſat? Vbi nō loqſit? Hecſi qd pſatē habeo
crucifigere te: ⁊ prātē habeo dimittē te? Re-
ſpōdit ieſuſ. Nō habereſ prātē a duerſum me vi-
lam: mihi tibi datū eſſy dō. Propterea qd me tra-
didit tibi malus pſm haby. Et erinde qd erat pſat?
dimittere eū. Iudei autē clamabant dicēteſ.

Si hunc dimittis nō eſ amicus ceſariſ. Alie ei qd
ſe regē facit cōtradicit ceſari. Pſat? aut cum au-
diſſet hoo ſermoneſ: adduxit ſonaſ ieſum: ⁊ ſedit
p tribunali in loco qui dicit liſoſaſ: ⁊ hebaiſe
autē gabatha. Erat aut paraſceſe paſche hora
quā ſerta: ⁊ dixit iudeiſ. Ecce rex veſter. Illi oī
tē clamabant. Tollē tollē crucifige eū. Dixit eiſ
pſat? Regē veſtrū crucifigat? Rēderunt pon-
tificeſ. Nō habem⁹ regem niſi ceſarē. Tunc qd tra-

didit eiſ illū vt crucifigereſ. Suſceperunt autē
ieſum ⁊ eduxerūt eum. Et baiſaſ ſibi crucē extulit
in eū qui dicit caluarie locū: hebaiſe autē golgo-
tha. Vbi crucifigunt eū: ⁊ cū eo alioſ duos hūc
⁊ hūc mediū autē ieſum. Scriptiſ autē ⁊ tituluſ
pſat? ⁊ poſuit pſat? crucē: aut ſcripſi. Ieſuſ
naſaren⁹ rex iudeoz. Hūc qd tituluſ multi iudeo-
rū legeſt: qd ppe ciuitateſ erat locuſ vbi crucifig⁹
eſt ieſuſ. Et erat ſcripſi hebaiſe ⁊ grece ⁊ latine.
Dicebant qd pſat? pontificeſ iudeoz. Nō ſcri-
bere rex iudeoz qd ipſe dixit rex ſum iudeoz.
Rēdit pſat? Aut ſcripſi ſcripſi. Multeſ qd cū
cruſiſſent eiſ acceperunt veſtimēta ei⁹: ⁊ ſecrerunt
qutro pteſ vnicuique militi partē ⁊ tunicā. Erat
autē tunica inſcōſituſ deſup cōſerta p totū. Di-
xerūt qd adinulce. Nō ſcīdant qd ſed ſouimur
de illa cut? ſit. Ut ſcriptura ipſer? dicēſ. Partiti
ſunt veſtimēta mea ſibi: ⁊ in veſtē meā miſerūt qd
tem. Et militeſ quidē hec fecerūt. Erabant autē
iuxta crucē ieſu mar. ei⁹: ⁊ ſoi miſi ei⁹ maria cle-
ophe ⁊ maria magdalene. Cū vidiffy qd ieſuſ ma-
trē ⁊ diſcipulū ſuū quē diligebat dixit matri ſue
Mulier ecce fili⁹ tuuſ. Deinde dixit diſcipulo. Ec-
ce mī tuſ. Et ex illa hora accepit ei diſcipuluſ
in ſua. Poſtea ſcīentiaſ qd oīa ſummaria ſunt vt
ſummarieſ ſcriptura dixit. Quid? Haſ autē erat
poſituſ acetō plenū. Illi qd ſpongā plenam acetō
iſopo circūpoſitiſ obtulerūt oī ei⁹. Lam qd ac-
cepiffy ieſuſ acetū dixit. Eſum iudat⁹ eſt. Et incli-
nato capite tradidit ſpū Juedi ergo qd parace-
ſe erat vt nō remanerent in cruce coipoſa ſabba-
to. Erat em⁹ magn⁹ dies illa ſabbat⁹: rogauerunt
pſat? vt frāgerent eoꝝ crura ⁊ tollerent. Veneſt
qd militeſ: pūmi quidē frēgerunt crura ⁊ alteri⁹
qd crucifig⁹ ē cū eo. Ad ieſum aut cū veniffent vt
derant eū lā mortuū non frēgerunt ei⁹ crura: fed
vn⁹ militū lancea lat⁹ ei⁹ aperuit: pſinuſ extulit
ſanguine⁹ aqua. Et qd vidit teſtimoniū pſybiū: ⁊
verū eſt teſtimoniū ei⁹. Et ille ſcī qd vera dixit
vt ⁊ voſ credatīſ. Facta ſunt eiſ hec vt ſcriptura
ipſer? qd nō in ſcīentiaſ eoſ. Et itēp. alia ſcri-
ptura dicit. Vnde bāt in quē tranſſigereſ. Poſt hec
aut rogauit pſat? ioseph ab arimathea qd p eēt
diſcipulo ieſu: occurr⁹ aut ppe meū iudeoz vt tol-
leret coꝝ ieſu. Et pmiſit pſat? Veneſt qd tulle
coꝝ ieſu. Veneſt aut ⁊ nicodem⁹ qd venerat ad ie-
ſum nocte pſimū fereno mixturā myrrhe ⁊ aloes
quaſi libras centum. Acceperūt autē coꝝp ieſu
⁊ ligauerunt eū lintheiſ cū aromaticiſ: ſicut moſ
eſt iudeiſ ſepelire. Erat autē in loco vbi crucifig⁹
eſt hoꝝ: ⁊ in hōte monumentū nouū in quo nō
dum quicq. poſituſ erat. Vbi qd pſat? paraſceſe
iudeoſum: qd iuxta erat monumentū poſuerunt
ieſum.

Et C. S. Reſurrectio: qd qualiſ appuſt marie ma-
gdalene. appareō diſcipuloſ dedit eiſ pacē ſpū
ſanctū. poſt dieſ octo clauſio ſanctiſ appuſt diſci-
puliſ ⁊ thome.

VHa aut ſabbat⁹ marie magdalene ve-
nit mane cū adboꝝ tenebāt eēt ad mo-
numentū: vidit lapidē ſublatū a mo-
numento. Excitauit ergo ⁊ venit ad ſy-
monē petrū ⁊ ad aliū diſcipulū quē amabat ieſuſ:

mat. 27. b
Mar. 15. b
Luce. 23. b

mat. 27. e
Luce. 23. e
mar. 15. e
Mat. 27. e
mar. 15. e
Luce. 23. e

mat. 27. b
mat. 15. b
Luce. 23. e

pſat. 22.

mat. 27. f
mar. 15. c
Luce. 23. e
Luce. 27. f
mar. 15. b
Luce. 23. f

Exo. 12. g
Hume. 9. b
ſach. 12. c
mat. 27. g
mar. 15. d
Luce. 23. g
ſupia. 5. a
1. 7. g
mat. 27. g
mat. 13. d
Luce. 23. g

mat. 28. g
Mar. 15. a
Luce. 24. f

Mat. 27. b
Mar. 15. a
Luce. 23. a

Mat. 27. b
mar. 15. b
mat. 27. b
mar. 15. a

Mat. 27. c
Mar. 15. c

Luce. 23. a

Mat. 27. g
mar. 15. b
Mat. 27. c
mar. 15. b
Luce. 23. c

Mat. 27. b
mar. 15. a
Luce. 23. a

Luce. 23. c

mar. 15. b
Luce. 23. c

Prologus

nostrā etiā memoriā trāsmiserūt unde querit:
 Cur nō apli q̄ decē ep̄las ad eccl̄ias scripserit.
 Decē sunt enī cum ea q̄ dicit ad hebreos. Nā reli
 q̄ q̄ntorū ad discipulos specialit̄ sunt porrecte. Ut
 ostēderet nouū nō discipulare a veteri testamento
 esse cōtra legē nō facere moriā ad numerū pilorū
 decalogi m̄ datorū suas ep̄las destinauit & quot
 ille p̄ceptis a pharaone instituit liberatos totidē
 hic ep̄las a dyaboli et ydolatrie seruitute edocet
 ac discipulos. Nā & duas tabulas lapideas duobus re
 flamētorū figurā habuisset ut eruditissimi tradi
 derūt. Ep̄lam sane q̄ ad hebreos scribit quidam
 pauli nō esse cōtēnto: eo q̄ non sit ei nōle titula
 ra: p̄pter sermōis stillos distīctā sed aut barna
 be iuxta tertullianū: aut iuxta q̄sdā: vel certe
 clemētis discipuli ap̄los & ep̄i romane eccl̄ie post
 ap̄los ordinauit. Quibz nō dēdēt estā p̄pterea pauli
 nō erit q̄ nō h̄z nōmē: ergo nec alliculus erit q̄
 nulli nōle titulat. Quibz in cōmuniē ab̄surdū ē
 iū magis credēda esse q̄ nōle doctrine sue fulget
 eloquio. S; qm̄ ap̄s hebreos eccl̄ias q̄ destruc
 to: legis falsā sup̄stitit habebatur: voluit tacito
 nōle de figuris legis: & veritate xp̄i reddē rōnē. ne
 odiū nōlū in frōre p̄tulanū vilitatē excluderet le
 cionis. Nō est sane mirū si eloquentior videat in
 pp̄io id ē hebreos q̄ in p̄griū id ē in greco: quo
 ceterē ep̄le sunt scripte sermone. Mouet etiā q̄
 dam quare romanorū ep̄la in p̄lo sit posita: cū ē
 nō p̄mo scripta ratio manifestet. Nā h̄c se p̄
 cificet hierosolimā scripisse testat cū cōmuniōs
 & alios iā aū vt miniserū q̄ fecit postulat: erat
 colligeret: ita adhortat: sit. S; in de intelligi qui
 dam volūt ita oēs ep̄las ordiatas vt p̄ma p̄mo
 retur quia postiorū fuerit destituta vt p̄ singlas
 ep̄las gradibz ad p̄fectiōem veniret. Romanorū
 nāq̄ p̄teritis tā rudes erāt vt nō intelligerent dei
 se gra & nō solum meritis eē saluatoris: & ob hoc duo
 inter se pp̄h̄i p̄ficaret. Idcirco illos idigere asse
 rit corrigi: vitta gētilitatis pilora cōmētiōis. Cōs
 th̄s aūt iā dicit sciētē grām esse cōsecram: & non
 tā oēs increpat q̄ cur peccātes nō increpauerūt
 rēp̄dēt: sicq̄ aut. Audis interuos fouacitō. Et
 itē. Idcirco agas vobis cū meo sp̄i tradē h̄mōs
 sathane. In sc̄ba nō laudant: vt magis ac magis
 p̄ficat p̄mōnent. Galat̄e nō iā nulli crimis ar
 guūt: nulli hoc tñ q̄ callidissimis pseudo ap̄lis cre
 diderūt. Iph̄esit tunc nulla rēp̄sione sed mul
 ta laude sunt digni: q̄ fidē apli cū seruauerūt. Iph̄i
 lippenes etiā multo magis collaudant: q̄ nec au
 dire q̄d falsos ap̄los voluerunt. Iph̄salonicē
 sc̄as nihilominz in duabz ep̄lis oī laude p̄sequit
 eo q̄ non solum fidē incussam seruauerit v̄tatis
 sed etiā in p̄secutione ciuili fuerit cōstāns. Inuēti
 Collocēs aūt tales erāt cū ab ap̄lovis corpo
 raliter nō fuissent h̄a claudē digni haberent. Et
 si corpore in dē ab̄sens sum: sed sp̄i vobiscū s̄ gau
 deo & vidē ordinē vestrū. De debetis nō quid
 dicendū est quoq̄ thessaloniceas qui plurimum
 laudati sunt imitatoris facti esse dñr. Sicut ipse
 ait. Et vo oēs imitatoris facti estis eccl̄ias dei
 q̄ sunt in iudea. Eadē enī passē estis & vos a cōtri
 bulibz vestris q̄ i illi a iudeis. Apud ipsos q̄ de
 bicos eadē cōmētiōis dicit. Nā & vincti cū pas

sistis & rapinā bonorū vestrorū cū gaudio suscep
 sistis: cognoscētes vos habere meliorē & manen
 tem substantiam.

Incipit prologus specialis in epistolam ad Romanos.

Romani sunt q̄ ex iudeis & gentibz cre
 diderūt. In sup̄ba cōtentione volebat
 se alterutrum iugiter cōferre. Nā iudei dī
 cebant. Nos sumz p̄p̄s dei q̄s ab initio
 dilexit & fouit: nos circūcūcūci genere abiaaz: itā
 descēdūm ex stirpe & notz: retro apud iudeā tā rā
 de. Nos de egyptio signis dei et p̄ntibz liberati
 mare sicco trāsimus: pedes cū limcos n̄fos gra
 uissimū fluit: innoluēret. Nobis pluit māna dñs
 in deserto & quasi filio suis celestē pabulūz mīnī
 strauit. Nos die noctuz in colūna nubis ignisq̄
 p̄cessit vt nobis in inuio iter ostēderet. Aliq̄ vt ce
 tera et cū circa nos imensa officia taceamz nos so
 li digni fuimz dei legē accipere: vocē dei loq̄ē
 tis audire eiusq̄ cognoscere volūtatē. In q̄ lege
 nobis p̄missus est xp̄s: ad q̄s enī ipse se venisse
 testatus est dicens. Nō veni nā ad oves quē perie
 rant domus israel: cū vos canes poti⁹ q̄ homines
 appellauerit. Equi nō ergo est vt idola hōdie de
 serentes q̄bus ab initio deseruistis nobis p̄parē
 mini: & nō potius in p̄silioz locū ex legis aucto
 ritate & consuetudine deputemini. Et hoc ipsum
 non merebamini nisi q̄ larga semp dei clemētia
 voluit vos ad nostrā imitationē & admittere q̄s
 teo etiā ecōtrario rēdēbat. Quāto enī maiora er
 gao vos dei b̄nficia narraueritis: tāto maiores vos
 criminis reos esse monstrabitis. Semp enī h̄is oī
 bus extritis in gratiā. Nā ipse p̄dicit quibz aridū
 mare trāsisit iudeos: aū & ydolū q̄ fecit: itē ip̄o
 re q̄ paulo ante ob necem aduersarioz p̄ho cāta
 ueratio simulachra vobis fieri p̄posuit: illis oca
 lis quibz venerādo dei in nube vel igne conspice
 re volebat: simulachra intruebamini. Quāno quo
 q̄ vobis fastidio fuit: semp in deserto cōtra dñs
 murmurastis ad egyptū vnde vos manu valida
 elecerat redire cupientes. q̄d plura? Ita p̄cōviri
 crebra p̄ocatione dñm irritauerūt vt oēs in de
 remo morerent: nec plus ex senioibz eoq̄ h̄o
 boles terrā rep̄misionē intrarē. Sed q̄d anti
 qua replicamz: cū etiā illi minime fecissetis de
 hoc folo nemo vos dignos venia iudicaret q̄ do
 minū xp̄m p̄phetā & semp vobis vocibz rep̄omissū
 nō solum suscipere noluissetis: fed etiā morte p̄s
 sima permistis. Quē vt nos cognouimz stari cre
 didimz cū nobis de eo anteā nō fuerit p̄dicatum
 Unde probat: q̄ ydolis seruauimz nō obstinatio
 ni mētias sed ignoitiā deputādū. Quē enī cogni
 tum illo sequimur: oī vtiq̄ queremur si anteā
 cognouissemus. Sic aduerso de generis nobilita
 te iactatis q̄ nō mō imitatio magisq̄ carnalis
 nauitatis filios vos faciat esse sanctiorū. Deniq̄
 esau & hyrham eaz de stirpe sint abne minime tñ
 in filijs reputant. H̄is taliter altercātibz: ap̄los
 se mediū interposita ita partibz dirimit quēstio
 vt neutrū eoꝝ sua iusticia saluē meruisse consi
 merādos nō p̄posui sciētē & grauior deliquisse
 Iudeos q̄d eo p̄uaricationē legis dei in bono
 rauerint: gētes p̄o q̄ cū cognitū de creatura crea

ad gentes iudaei

mat. 15. c.

Exo. 14. g.

flu. 14. d.

1. cor. 1. a.
Ibidem. b

1. thes. 2. c

Col. 2. a

1. thes. 2. c

hebr. 10. f.

toie: vt deus debuerit venerari gloria ei? in ma-
nu facta matauerit simulacra. Et ofcoz etiā sū-
venia seculos equales esse verissima rōe demō-
strat: pferunt cū in eadē lege dicitur sit iudeos et
gētes ad xpi fidē vocādos esse ostēdat. Quibz vi-
cissim eos humilitas ad pacē et cōcordiā cohortat.

Explicit prologus.
Incipit argumentum.

Romani sunt partis italice. Ibi positi sunt a-
p̄stoli: et sub nōle dñi nri iesu xpi in le-
gem et pphetas erāt inducti. Ilios reuocat ap̄lu
ad verā et euāgelicā fidē scribens eis a cōiuncto
Explicit argumentum.

Incipit epistola beati pauli apostoli
ad Romanos.

Offendit apostolus charitatem se habe-
re ad romanos: ac deinde vicia eorum redarguit
quia sequuntur desideria sua.

Capitulum primum

Dulus ser-

uus iesu xpi vocat? ap̄stoli
gregat? in euāgelium
dei qd̄ an̄ p̄miserat p pio
p̄phetas suos in scriptur̄
sacris de filio suo qd̄ fact?
est ei ex semine dñi secun-
dum carnē qd̄ p̄destina-

tus est fili? dei in virtute sedūdi sp̄m sanctificatō
nis ex resurrectione mortuoz iesu xpi dñi nri qd̄
accepim? grām et apostolus ad obediendū fidē
in omnibz gentibz p nōle eius in quib? estis et vos
vocati iesu xpi: obis qd̄ sunt rome dilectis dei vo-
catis sanctis. Ita vobis et par a deo patre et dño
nro iesu xpo: p̄mū quidē grās ago deo meo per
iesum xpm pio omnib? vobis qd̄ fides vestra annū-
ciat in vniuerso mūdo. Testis em̄ michi est deus
cui suio in spū meo in euāgelio sūxi ei? qd̄ sine iter
missione memoriā vestri facio semp in ofonibus
meis: obsecrā si qd̄ mō tandē aliq̄ sp̄s iher h̄s
beam in volūtatē dei veniendū ad vos. Desidero
em̄ videre vos vt aliquid impartiat vobis grē sp̄rit
talis ad cōfirmādos vos idē sit s̄p̄s iher iher iher
per eā que inuicē est fidē vram atqz meā. Nolo it̄
vos ignorare fr̄es: qd̄ sepe p̄posui venire ad vos
et prohibuit? sum v̄s adhuc vt aliquē fructū habe-
am in vobis scilicet et i ceteris gētibz. Brevis a car-
baris sapiētibz et insipientibz debitor sum: utaqz qd̄
in me promptū est et vobis qd̄ rome estis euāgeliz-
zare: Nō em̄ erubescō euāgelizā. Tūc? em̄ dei est
in salutē omni credētis: iudeo p̄mū et greco. Iusti-
cia em̄ dei lei reuelat et fide in fidē sicut scriptū
est. Iusti? aut et fide saluati. Reuelat em̄ ira dei de
celo sup oēm impletat et iniusticiā hom̄ eoꝝ qui
p̄nitentē dei i iusticia detinēt: quod noris est dei
manifestum est in illis. De? em̄ illa manifestum
Iustissimū est ipsius a creatura mūdi p ea qd̄ fa-
cta sunt intellectus cōspiciēti: sempiterna quoz
eius s̄p̄i et diuinitas: ita vt sint inexcusabiles. Quia
qd̄ cognouissent deū nō sicut de glouificauerūt
aut grās egerūt sed euāuerūt in cogitationibz

suoz: et obfuscātū est insipiens cor eoz. Dicitē eo
se sapientes esse stulti facti sunt. Et: matauerūt glo-
riā in incorruptibilē dei in similitudinē imaginis
corruptibilis hoīes: et voluc? et quadrupedū et fer-
pentū: p̄opter qd̄ tradidit illos deus in desideria
cordis eoz in immundiciā: vt cōtūmētijs affici-
ant corpora sua in semetipsis. Quia cōmūtauerunt
veritatē dei in mendaciā: et coluerūt creaturā cre-
ature poti? qd̄ creatori: qui est b̄dicitur in secula
amen. P̄opter ea tradidit illos deus in passiones
ignominie. Nā semine eoꝝ immutatus est natura-
lem vsū in eū vsū qd̄ est cōtra naturā. Similit̄
aut et masculi relicto naturali vsu femine: exarise-
runt in desiderijs suis in trauicā masculi in mas-
culos turpitudine operātes: et mercedē quā opor-
tuit erroris sui in semetipsis recipiētes. Et sicut nō
p̄bauerūt deū h̄re in noticiā: tradidit illos de?
in reprobū sensum vt faciant ea qd̄ cōueniūt re-
p̄etios et iniquitate: malicia: fornicatione: auaritia:
equitas: plenos inuidia: homicidijs: cōtētiō-
ne: dolo: malignitate: fursur̄ eoꝝ: detractores: deo
odibiles: cōtūmēlosos: superbos: elatos: inuen-
tos malo: p̄parētib? nō obediētes: insipientes: in
compositos sine affectione: ab oīs federe sine mi-
sericordiā iusticiā dei cognouissent nō intellegūt
qm̄ qui talia agūt digni sunt morte: non solus qui
ea faciūt: sed etiā qui consentiunt faciētibz.
Incipit Redarguit ap̄stoli vicia in deorum. Dicit
eos in culpa gentilibz similes. et quo ad aliquid
peiores.

Propter quod inexcusabiles eo homo
olo qui iudicas. In quo em̄ alterū iudi-
cas te ipsum cōdemas. Eadē em̄ agis qd̄
iudicas. Scim? em̄ qm̄ in iudicijs dei est
secūda iūratē in eos qui talia agūt: et iūramen-
tum hoc o hō qd̄ iudicas eos qui talia agūt et fac-
ta: qd̄ tu effugies iudiciū dei. An diuitias bonita-
tis ei? patientie lōganimitatis p̄tēns Ignoras
qm̄ benignitas dei ad penitentiā te adducit. Se-
cūda aut duritia tuā et impenitētiā te cōfursas
tibi irā in die ire et reuelationis iusti iudicij dei: qd̄
reddit vnicuiqz secundū opa ei?. Ilios quidē qui se-
cundū patientiā boni operis gloriā et honorē et in-
corruptionē q̄rētib? vitā eternā. Ilios aut qd̄ sunt
ex cōtētiōne et qd̄ nō acquiescūt iūratē credūt autē
inquirant: tra et indignatio: tribulatio et angustia:
in oēm alam hoīes operantis malū iudei p̄mū et
greco. Nā aut et boni et par omni operati boni
iudeo p̄mū et greco. P̄o? em̄ ei acceptio p̄nitentia
narum apud deū. Quibz em̄ sine lege peccata
runt: sine lege peribūt. Et quicunqz in lege pecca-
uerūt per legē iudicabunt. Nō em̄ auditores le-
gis iusti sunt apud deū sed factores legis iustifi-
cabunt. Cū em̄ gētes qd̄ leges nō habēt naturalit̄
q̄ legis sunt facit: iustissimū legē nō habētē ip̄s
i sibi sunt legē qui ostēdunt opus legis in cordibz
suis: refectionis reddēt illos cōscientia ip̄s
forum et inter se iudicē cogitationibz accusantū aut
etiā defendentū in die cui iudicabit de? ocula
hoīem secundū euāgelium mō per iesum xpm: aut
tem tu iude? cognominari et requefiscis in lege:
et gloriaris in deo et nō visitat ei? et p̄bauerit
liora in fructus p legē cōfiscas te ipsum esse dūces

1. cho. 3. d
Ephe. 4. d

Infra. 9. a
D

Mat. 7. a

mat. 16. b
B

her. 13. sup. sup. e

Ephe. 6. b
Col. 3. d
Actu. 10. f
Iaco. 2. b
1. pe. c.
mat. 7. e
Iaco. 1. d
L

2

2. Th. 1. a.

3

Ab. 1. a.
hebr. 10. g

C

Ad romanos

cecorum lumen eorum quod in tenebris sunt: eruditionem in sapientiam magistrum infantis habere formam scientie et veritatis in lege. Qui ergo aliam docet seipsum non docet. Qui predicat non furasidur furas. Qui dicit non mecham mechari. Qui abominatio pro dicitur facit legem facit. Qui in lege gloriatur per peruationem legis debet in bonis operibus. Non enim debet per vos blasphemare inter gentes sicut scriptum est. Circumcisio quidem prodest si legem observet: si autem per uariationem legis sit: circumcisio tua per preputium facta est. Si ergo preputium iustitias legis custodiat: nonne preputium illius in circumcissione reputabitur? Et tu dicaridit quod ex natura est preputium legem consummans te quod ipsam: circumcissione per uariationem legis est. Non enim quod in manifesto iude est: est neque qui in manifesto in carne est circumcisio sed quod in abscondito iudeus est: circumcisio cordis in spiritu non in littera: cuius laus non ex hominibus sed ex deo est.

C. S. Quid in quod iudei et erit gentibus meliores probans tam gentiles quod iudeos indigere gratia chusit.

Quid ergo amplius? Iudeo est: aut quod vultis? Ita circumcisio. Multum per omnem modum. Quia quidem qui creditur sunt illis eloquia dei. Quid enim si quidam illos non crediderunt? Nihil in incredulitate illorum fide dei euacuatur. Ab his autem de veritate aut homo mendaciter scriptum est: ut iustificeris in sermonibus tuis et vincas cor iudicaris. Si autem iniquitas nostra iustitiam dei commendat: quid dicemus? Nihil iniquum est deus qui in se iustus? Secunda huiusmodi dicitur. Ab his. Iniquum quoque iudicabit deus per misericordiam. Si enim veritas dei in meo mendacio abundauit in gloria ipsi: quid adhuc ego tribui peccatorum iudicor: non sicut blasphemamus? sicut ait: quid nos dicere: faciamus mala ut veniamus bona. Quorum dominatio iusta est. Quid ergo? Preceps? Non. Requies. Causant enim sumus iudeorum grecos et obo sub precepto efficitur scriptum est. Quid non est iustus quisque: non est intelligens: non est requies deus. Ad deum declinauerunt similes iustitias facti sunt: non est quod faciat bonum: non est visus ad verum. Sepulchrum patens est guttur eorum: lingua sua dolose agebat: veneni apud labios eorum. Quorum os male dictione et amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. Non trinitus: in infelicitate in visis eorum: viam pacis non cognouerunt: non est timor dei ante oculos eorum. Scimus autem quod cunctis lex loquitur bis in lege sunt locuti. Ut de obo obstruat: subditus fiat obo mundus: deo qui ex opibus legis non iustificabit obo caro tota illa. Per legem enim cognitio peccati. Hunc autem sine lege iustitia dei manifestata est: testificata a lege et prophetis. Iustitia autem dei per fidem iesu christi in omnes et super obo credidit in eum. Non enim est distinctio: omnes enim peccauerunt et egerunt contra deum. Iustificati gratia per gratiam ipsi per redemptionem que est in christo leuique propositum deus: propitietatem per fidem in sanguine ipsius ad ostensionem iusticie sue propter remissionem preceps delictorum in sustentatione dei ad ostensionem iusticie eius in hoc tempore: ut sit ipse iustus iustificans et qui ex fide est iesu christi. Vbi est ergo gloriamus tuus? Quia est. Per quod legem facimus: Non. Sed per legem fidei. Arbitramur enim

iustificari huiusmodi per fidem sine opibus legis. In iudeorum deus: Nonne et gentium? Immo et gentium. Quid quidem est deus qui iustificat circumcissionem? Et fide et preputium per fidem. Legem quod destruit? per fidem. Ab his Sed legem statumus.

C. S. Declarat apostolus per exemplum abrahæ fidem requiri ad salutem: et legem veterem ad salutem non sufficere.

Quid ergo dicemus? Inuenisse abrahæ preceptum secundum carnem. Si enim abrahæ ex operibus legis iustificatus est: quid habet gloriam? sed non apud deum. Quid enim dicit scriptura? Reddidit abrahæ deo et reputatus est illi ad iusticiam. Et autem quod operatur merces non imputatur securum gratia sed secundum debitum. Et hoc quod non operatur creditur autem in eum quod iustificat impii: reputatur fides est? ad iusticiam secundum preceptum gratie dei: sicut et dicitur dicit deus iudicem huiusmodi cum deus accepto fert iusticiam sine operibus. Beati quorum remissio sunt iniquitates: quorum tecta sunt peccata. Beati viri cui non imputatur delictum peccati. Beatus dicitur ergo deus in circumcissione in manet: an etiam in preputio? Dicimus enim quod reputata est fides abrahæ ad iusticiam. Quid ergo reputata est in circumcissione an in preputio. Non in circumcissione sed in preputio. Et signum accepti circumcissionis signaculum iusticie fides est: et in preputio ut sit per obo creditum per preputium ut reputet et illius ad iusticiam. Et sit per circumcissionem: non bis in fide sunt ex circumcissione sed per fidei quod sectantur vestigia fidei qui est in preputio pro nostro abrahæ. Non enim per legem pro mulso abrahæ aut semini eius videretur esset mundus sed per iusticiam fidei. Si enim qui ex lege heredes sunt ex iusticia est fides: abolita est promissio. Lex enim iusticiam operatur. Vbi enim non est lex nec per uariationem. Ideo ex fide ut secundum gratia firma sit. promissio omni semini. Non ei quod ex lege est solus: sed et qui ex fide est abrahæ quod per se obo non sicut scriptum est. Quid per multas gentium posuit te autem dei cui credidisti: qui viuificat mortuos? et vocat eos qui non sunt tangere que sunt. Quid contra spiritum in spes credidit ut heret per multas gentium per quod dicitur et ei. Sic erit semini sicut stelle celæ et arena maris. Et non firmatus est in fide nec considerauit corpus suum mortuum cum iam fere centum esset annorum et mortuus iuuuam fere. In reprobationem etiam dei non hesitauit diffidentia sed confortatus est fide deus gloriam deo plenissime scies qui quilibet promissio deus potens est et facere. Ideo et reputatus est illi ad iusticiam. Non est autem scriptum tamen propter ipsum quod reputatus est illi ad iusticiam: et propter nos quibus reputabitur credentibus in eum qui iustificauit iesum christum dominum nostrum a mortuis: quod traditus est propter delicta nostra et resurrexit propter in iustificationem nostram.

C. S. Apostolus ostendit virtutem fidei in credentibus iustificandis: quoniam regnauit moyses ad adam usque ad christum.

Iustificati ergo ex fide pacem habemus cum deo per dominum iesum christum per quem habemus accessum per fidem in gratiam istam. Ita quod sumus? gloriamur in spe glorie filiorum dei. Non solum autem sed et gloriamur in tribulationibus: scientes quod tribulatio patientiam operatur. Patientia autem probationem. Probatio pro se ipse spes autem non consum-

Boh. 3. b.
et. 8. c.
p. 117.
p. 50.

p. 13. 7. 51

Gen. 15. b.
Jaco. 2. d

p. 5. 31.
p. 31.

Gen. 17. a.

Gen. 15. b.
p.

Jaco. 1. 8

13
hebie. 9. d.
1. pe. 3. d.

ditur: charitas dei diffusa est in cordibus nostris
per ipm sanctu datus est nobiscum quid enim xps
cū adhuc infirmi essemus secūdus tēpus p. impio
mortu' est: hūc enim p. iusto dō mortu. nam p. bono
fuit in dō audiat mortu' cōmēdat aut charitatē
suā bē' in nobis: qm si cū adhuc pēiores essemus
secūdū tēpus xps p. nobis mortu' est: multo igit
magis nūc iustificat in sanguine ipi salui erim'
ad ira p. ipm Si enim cū inimici essemus reconciliati
sum' deo p. mortē filij ei' multo magis reconciliati
salui erim' in vita ipsius: nō solum sed r gloria
fuit in deo p. dñm nostrū iēsum xpm p. quē nūc re
conciliationē accepim' p. propitios sicut p. vnum
hōiem pētm in hūc mūdū intravit: p. pētm moīs
et ita in oēs hōies moīs pētrāstāt q. oēs peccāue
runt. Uisq. ad legē em peccatū erat in mūdo. Pec
catū aut nō imputabatur: cū lex nō esset: sed regna
uit mors ad add' visq. ad moysen: ita in eod. q. nō
peccauerūt in similitudinē pēnuationis: adeo
qui est forma futurit' dē nō sicut delictum ita r do
num Si enī vni' delicto multi mortui sunt: mul
to magis grā dei r donū in grā vni' hōis iēsu xpi
in plures abundavit. Et nō sicut p. vni' pētm ita et bonū.
Nā indicū qdē ex vno in cōdēnationē: grā
aut ex multis delictis in iustificationē Si enī vni'
delicto moīs regnavit p. vni' multo magis abun
davit grē r donatiois iusticie accipietes in vi
ta regnabūt p. vni' iēsum xpm. Sic sicut p. vnius
delictū in oēs hōies in cōdēnationē sit: p. vnius
iusticiā in oēs hōies in iustificationēz vite. Sicut
enī p. inobe dictū vni' pētm pēiores cōstituti sunt
multitudo r p. vni' obediētē iusti cōstituent mul
ti. Tex aut iudicat ut vti abundaret delictū. Ubi
aut abundavit delictū: superabundavit r grā. ut sicut
regnavit peccatū in morte ita r grā regnet per
iusticiā in vitā eternā: p. iēsum xpm dñm nrū
¶ C. S. Declarat apōs in pētm nō esse manēdū
r q. sit dñs oēs opandum. ¶ vi.

Quid ergo dicem' Manebim' in pēto vt
grā abundet. Abdit. Qui em mortui su
m' pēto quō adhuc vivem' in illo. An
ignoratis fratres: q. dēquē baptizati sum'
in xpo iēsu in mortis baptisatū sum'. Confe
sunt enī mortu' cū illo p. baptisū in mortē vt quō
xps surrexit a mortuis p. glām patriā r nos
in novitate vite ambulem' Si enī cōplāti facti
sumus similitudinē mortis eius: illi r resurrectio
erim'. Hoc scītes quere' hō noster sit crucifixus
est vt destruat corpus pēti: vt ita nō servamus
pēto. Qui em mortu' est iustificat' est a pēto. Si
aut mortui sum' cū xpo: redim' q. sit enā vivem'
cū illo scīentes q. xps resurgēs ex mortuis iā nō
mortu' moīs illi vitā nō dñabit. q. em mortu' est
pēto mortu' ē semel: q. aut vivit: vivit deos Ita et
vos exsistite vos mortuos dē esse pēto: vivētes
aut deo i xpo iēsu. Nō q. regnet pētm in vō mortui
corpore vt obediatis cōcupiscentiā ei'. S. neq.
exhibeatis mēbia vōs arma indratis peccato: r
exhibete vos deo tanq. ex mortuis vivētes: r mē
bia vestra arma iusticie deo pētm enī vobis non
dñabit. Nō enī sub lege estis sed sub grā. Quid er
go: Peccabim' qm nō sum' sub lege sed sub grā
Abdit. An nescitis qm cū exhibitis vos servos

Ep̃. 4. a
Col. 3. b.

ad obediētiam servuli estis ei' cui obediatis siue pēti
ad mortē siue obediatis ad iusticiā: Vt autē
deo q. fultis servi pēti obediatis autē ex corde in
cā formā doctrine in q. traditis estis. Liberati autē
a pēto servi facti estis iusticie. Numquid dico pro
pter infirmitatē carnis vestre. Sicut em exhibui
istio mēbia vestra servare immūdicē r iniquitatē
ad iniquitatē: ita nunc exhibete mēbia vestra ser
uire iusticie in sanctificationē Cū em servi effectis
peccatilibus iusticio iusticie: nūc ergo fructū ha
buitis tūc in illo in qd' nunc erubescitis. Nam
finis illor. moīs est. Tūc dō liberati a pēto. servi
aut facti deo habetis fructū vrm sanctificationē. N
nem hō vitā eternā Si pēndis em peccati moīs
gratia aut det vitā eternā in xpo iēsu dñō nostro
¶ C. S. Ponit apōs cessationē legis veteris que
est lex mortis: r tractat de lege fomito. ¶ vii.

Job. 1. d.
Eccl. 1. g.
Eccl. 36. g.

Alignat autem fratres (scīentibus em legē
loquor) q. lex in hōie dñat quāto tēpo
re vivit. Nā que sub viro est mulier: vivens
viro alligata est legi Si aut mortuus
fuerit vir ei' soluta est a lege viri. Vg. vivente vi
ro vocabitur adultera: si fuerit cū alio viro i. nūtes
mortu' fuerit vir ei' liberata est a lege viri non
sit a dultera: si fuerit cū alio viro Ita q. fies mei et
vos mortificati estis legi p. corp' xpi vt sitis alter
ius: qui ex mortuis resurrexit vt crucifixus hō
Cū em essem' in carne p. passione pēto q. p. legē
erāt operabam' in mēbris nostris vt crucificaret
morti. Hūc aut soluti sum' a lege mortis in q. deti
nebamus: ita vt servamus in novitate spūs r nō
in vultate littere. Quid ergo dicem' Lex pec
catum est. Abdit. Sed peccatū nō cognovim' nisi p.
legem/ Nā cōcupiscentia nesciebam' nisi ex diceret
Nō cōcupisces. Occasione aut accepta peccatū
p. mādātū opātū est in me oēs cōcupiscentiā Sine
lege em pētm mortuus erat: ego aut vivēbā sine le
ge aliquādo. Sed cū venisset mādātū: peccatū re
nūti. Ego aut mortu' sum r invenit me michi mādātū
quō erat ad vitā: hoc esse ad mortē. Nā pec
catū occasio accepta p. mādātū seduxit me r
p. illud occidit. Itaq. lex qdē sancta r mādātū san
ctum r iustū r bonū: qdē ergo bonū est. mihi factū
est mors. Abdit. S. pētm vt apparet peccatū p.
bonū operatū est mihi mortē: vt fastidia modū
peccati peccatū p. mādātū. Scim' em q. lex spī
ritus est. Ego aut carnalis sum: veni datus sub
pēto. Quod em operor nō intelligō Nō em q. vo
lo bonū hoc ago: sed qdē odio malū illud facio Si
aut qdē nolo illud facio: cōsēntio legi qm bona est
Nūc aut iā nō ego operor: illud sed qdē habitar in
me peccatū. Scio em q. nō habitar in me: hoc est
in carne mea bonū. Nā velle adiacet michi: perfi
cere aut bonū nō invenio. Nō em q. volo bonū
hoc facio: sed quod nolo malū hoc ago. Si aut q.
nolo illud facio: qdē nō ego operor illud dā qdē ha
bitat in me pētm Invenio igit legē volenti michi
facere bonū qm mihi malū adiacet. Cōnductor
em legi dei secūdū interiorē hōiem/ Quidco autēz
olū legē in mēbris meis repugnant legi mentis
me: r captivante me in lege peccatū q. est in mem
bris meis. Infelix ego hō qdē me liberabit de cor
pore mortis hui' Vt a dei p. iēsu xpm dñm nostrū

1. cor. 7. g.

Exo. 20. c
Deut. 5. b

Il. 1. b.

Ad romanos

igitur ego ipse mente serulo legi dei: carne autē legi peccati

C. S. **Q**uēdit legi xpi esse firmiter adherēdū qm̄ sua lex est lex vite ⁊ lex spiritus.

Mibi ergo nō dānationis est hio q̄ sūt in xpo iustu q̄ nō secū dū carnē ambulant: xpi est in spū vite in xpo iustu liberant me a lege peccati ⁊ mortis. Nā qd̄ im possibile erat legi in q̄ infirmabam q̄ carnē: de filium suū mittēs in similitudinē carnis peccati ⁊ de peccatō dānavit peccatū in carne: ut iustificatio legis impleat in nobis qm̄ nō secū dū carnē abulamus sed scdm̄ spū. Quia em̄ secundū carnē sunt: q̄ carnis sunt spiritus. Nā pudentia carnis moris est: pudentia autē spūs vira ⁊ pax. Nā sapiētia carnis inimica est deo. Legi em̄ dei nō est subiecta: nec em̄ potest. Quia autē in carne sunt: deo placere nō possunt. Hos autē in carne nō est: sed in spū si tñ spūs dei habitat in vobis. Si quis autē spū xpi nō habet: hic nō est eius. Si autē spū in vobis est: quidē mortuum est: ppter peccatū. spūs xpo vivit: ppter iustificationē. q̄ si spūs eius qui suscitavit iesum a mortuis vivat in vobis: q̄ suscitavit iesum xpm̄ a mortuis: iustificabit ⁊ mortalia corpora vra ppter in habitantem spū eius in vobis. Ergo fr̄es debito res sum⁹ nō carni ⁊ nō secū dū carnē vivamus. Si em̄ secundū carnē viviteritis mortemini. Si autē spū facta carnis mortificaveritis vivetis. Quicūq̄ em̄ spū dei agunt hī sunt filii dei. Non em̄ acceptis spū servituti terribi in timore fed accepitis spiritum a dōptionis filioz dei: in q̄ clamam⁹ abba p̄. Ipse em̄ spūs testimonium reddit spū nro q̄ sum⁹ filii dei. Si autē filij ⁊ heredes: heredes quidē dei. heredes autē xpi: si tñ cōpātimur vī et gloriificemur. Existimo em̄ q̄ nō sunt condigne passionēs hui⁹ xpi: sed ad futura gloriā q̄ revelabit in nobis. Nā expectatio creaturē revelationem filioz dei expectat. Quātiā enim creatura subiecta est nō volens: sed ppter eū q̄ subiecit eā in spe. q̄a et ipsa creatura liberabit a servitute corruptionis in libertatē gl̄ie filioz dei. Scim⁹ em̄ q̄ oīs creatura ingemiscit ⁊ parturit vīp ad huc. Nō solū autem illa: sed ⁊ nos ipsi pūmīa ⁊ spūs habētes ⁊ ip si intra nos gemim⁹ adoptionē filioz dei expectātes redēptionē corporis nri. Spe em̄ saluti facit iūstia. Spes autē que videt nō est spes. Nam qd̄ videret qd̄ quid sperat? Si autē qd̄ nō videmus speramus: per patientiā expectam⁹. Sicut autē ⁊ spūs ad iuvat infirmitatē nostrā: nā qd̄ orem⁹ sicut oportet nescim⁹. sed spe spūs postulat: p nobis gemitis inenarrabilibus. Quia autē scrutat corda: scit qd̄ desideret spūs: q̄ secū dū dei postulat p̄ fantes. Scim⁹ autē qm̄ diligēbim⁹ deū: oīa cooperantur in bonū hīs q̄ secū dū ppositi vocati sunt fantes. Nā quō spūciat⁹ ⁊ pdestinat⁹ cōsōmo fieri imaginis filij sui vī sit ipse primogenitus in multis fratrib⁹. q̄s autē pdestinat⁹ hos ⁊ vocat⁹. et q̄ vocavit hos ⁊ iustificavit: quos autē iustificavit illos ⁊ magnificavit. Quid⁹ dicim⁹ ad hec? Si dei p nobis qd̄ cōra nos: Quia etiaz ppto filio suo nō peperit: sed p nobis oībus tradidit illum quō nō etiā cū illo oīa nobis donavit. Quis accu-

sabit a duferus electos dei: peccat⁹ iustificati. Quis est q̄ cōdēnt: xpo iesus q̄ mortuus est. Imo q̄ ⁊ re surrexit: q̄ est ad dexterā dei: q̄ etiā interpellat p nobis. Quis ergo nos separabit a charitate xpi: tribulatio an angustia an fames an nuditas an pericūlū an psecutio an gladi⁹? Sicut scriptus ē. Nā ppter te mortificamur tota die. Nā iustitiam sumus sicut oues occidendi: sed in his oībus superamus: ppter eū q̄ dilexit nos. Certe sum em̄: quies q̄ moramēq̄ vira: neq̄ angelic⁹ neq̄ principatū neq̄ virtutē neq̄ in finitiam: neq̄ futura: neq̄ fortitudo: neq̄ altitudo: neq̄ profunditas: neq̄ creatura alia poterit nos separare a charitate dei: que est in xpo iesu dño nostro.

C. S. **Q**uēlet ap̄s de iudeoz obstinatione: ⁊ in deos a pmissione patrū nō esse frustratos ostendit: ⁊ gentiles vocatos esse cōmemorat.

Meritate dico in xpo iesu nō mētionē: est monti mibi perhibetis cōsiliū mea in spū sancto qui tristitia michi magna est ⁊ cōtinuus dolor cordi meo. Quia em̄ ego ipse anathema esse a xpo p fratrib⁹ meis: q̄ sunt cognati mei: secū dū carnē q̄ sunt israelitae: quoz adoptio est filioz: ⁊ gloriā ⁊ testamētū ⁊ legis: ⁊ obsequiū ⁊ promissio: quoz p̄des ex quibus sumus est: p̄secū dū carnē q̄ est sup̄ oīa de⁹ benedictus in secula amen. Non autē q̄ excedit. Nā dei. Nō et oīs q̄ ex circūcissione sunt israelitae: hī sunt israelitae: neq̄ semen sūt ab abae oīs filij: sed in isaac vocabit nri semen. Non q̄ filij filij: sed in filij dei sed qui filij sunt pmissione: est imant in semine. Promissio em̄ nō hūc hoc est: sed hūc hoc ē? ve niam⁹: erit fare filij. Nō solū autē illa: sed ⁊ rebecca ex vno cōcubitu habet isaac patris nostrī. Quia et non dū nati fuissent aut aliquid boni essent aut mali: vt secū dū electionē ppositi dei maneret: nō ex operibus sed ex vocante dictus est ei: qui maior serviet minori: sicut scriptus est iacob dilexit. Quia autē odio habuit. Quid ergo dicemus? Nā qui iniquitas apud dei? Ab his. Moysi em̄ dixit. Miserebor cui misertus sum: ⁊ in miā peccatō sed miserebor. Igitur nō volēto neq̄ currētis: sed miseritio est dei. Dicit em̄ scriptura pharaoni. Quia in hoc ipm̄ exaltauit vt ostēda in te virtutē meā: vt annūciēs nomē meū in vniuersa fra. Ergo cui⁹ vult miseri: q̄ vult iudicari. Dico itaq̄ mibi. Quid ad hoc q̄ris? Iustificati em̄ q̄s existit. Qd̄ tu qd̄ q̄n deos deos? Nunq̄ dicit figmentū ei q̄ se finxit qd̄ me fecisti sic? An nō habet potestātē figuri? ut eadē massa faciat aliud quides vāi honore: aliud xpo in ptimeliā? q̄ nō de⁹ volēs ostēdere itāz norā facere potētia sua sustinuit in multa patientia vāz fra tre apta in interitū vt ostēderet diuitias glorie sue in vasa mie que pparavit in gloriā. Quos et vocavit nō solū ex iudeis: sed etiā ex gentib⁹: sicut in osee dicit. Vocabo nō plebē meā: plebē meam: ⁊ nō dilectā: dilectā: ⁊ nō miām cōsecrātā: miām cōsecrātā. Erat in loco vbi dicitur em̄ ei⁹ nō plebē mea vocabit vocabunt filij dei vti. Et sciam⁹ autē clamat p israel. Si fuerit nūer⁹ filioz israel itāz arena maris relique faciet filij. Verbū em̄ cōsummans ⁊ abbeutens in equitate: q̄ nō beneuolū faciet dñs sup̄ terrā. Et sicut p̄dixit esaias: nisi do-

supia. i.e.

Gen. 12. b.

Gen. 13. b.

Gen. 25. c.

Gene. 25. c.

Mal. 1. a.

Ezo. 32. b.

Ezo. 9. d.

Eze. 4. b.

Eze. 18. a.

osee. 1. d.

1. p. 2. b.

Eze. 10. c.

Eze. 1. c.

minus faba ois reliquisset nobis semē: sicut sodo
ma facti essem: et sicut gomorra simile fuissim.
Quid ergo dicemus? Quod gētes que nō sectabā
tur iusticiā appropinquāderūt iusticiā iusticiam autē q̄
et fide estis israel nō sectādo legē iusticie in legē in
flicie nō peruenit. Quare? Quia nō ex fide sed qua
fi ex opibus. Offenderūt enī in lapide offensionis
scriptū est. Ecce pono in syon lapidē offensi
onis et petram scandali: et ois q̄ credit in eū nō cō
fundetur.

C. S. Quat apostolus pio in deo offendens q̄
iusticia faciens dignus vita eterna: solum ex lege
et fide christi.

R. **A**trates: voluntas quidē cordis mei et
obsecratio ad deū sit pio illis in salutē
Testimoniz enī phibeo illis: q̄ emula
tionē quidē dei habēt: sed nō secūdi sci
entia. Ignorantes enī iusticiā dei et suā querentes
statuere: iusticie dei nō sunt subiecti. Simo enī le
gis sp̄s ad iusticiā ei credēti. Doytes enī scriptis
q̄ iusticiā que ex lege est q̄ fecerit homo viuet in
ea. Nō autē ex fide est iusticia fide dicit. Ne dixerit
in corde tuo q̄s ascēdet in celus. xpm deducere:
aut q̄s descēdet in abyssi: hoc est xpm a mortuis
reuocare. S; q̄ dicit scriptura: Dyo est xpm i
oiet mo: i corde tuo. Hoc ē xpm fidei q̄s p̄dicam
q̄ si cōfiteari in ore tuo dñm iesum: et i corde tuo
credideris q̄ de xpm illū suscitauit a mortuis: saluus
eris. Corde enī creditur ad iusticiā: ore autē cōfē
sio fit ad salutē. Dicit enī scriptura: Dñs q̄ dedit
illū nō cōfundet. Hō enī est distinctio iudei et gre
ci. Nā idē dñs oim: diues in oēs q̄ inuocant illum
Dñs enī q̄ dñs inuocauerit nōmē oim saluus erit.
Quo ergo inuocabit in que nō crediderūt. Aut
quō credet ei que nō audierūt. Quō autē audient
sine p̄dicatōe? Quō pō p̄dicabūt nisi mittant: sic
scriptū est. q̄s speciosi pedes euāgelizantiū paces
euāgelizantiū bona: sed nō oēs obedūt euāgelio
Esaias ei dicit. Dñs q̄s credit ad iusticiā nro
fides ex auditu: audit autē xpm xpm fide sed dico
qd nō au dicit. Et qd fide oim ēn gēte in p̄p̄tes
in iis ois oibz terre iha eoz. sed dico. nūq̄ israel
nō cognouit p̄m: moyses dicit. Ego ad emula
tionē uos adducā in oem gēte in gēte insipientes
in iis uos mittā. Esaias autē audit et dicit. Inuē
sum a nō querēt: me paū apparuit hīs q̄ me nō
interrogabāt. Ad isrl autē dicit. Nota die expādi
mentū meū: ad p̄p̄m nō credētē sed contradicen
tem michi.

C. S. Rep̄mit ap̄s iustitiationē gētiū cōtra
iudeos: et ponit iudeos p̄p̄s excecationē et cōcū
ditur p̄funditas sapientie diuine.

R. **A**ico ergo nūquid de? repulit p̄p̄m suū
Abste naz et ego isrla elita sum ex semine
abrahā de tribu beniamin. nō repulit de
us plebē suā quāz p̄fiscit. An nescitis
in helia qd dicit scriptura quēdamodū: inter
p̄lar deū aduersus israel. Dñe. p̄phetas ruos occi
dit altaria tua suffoderūt et ego relii: sum solus
et querūt aliam meā: sed qd dixit illi diuini r̄sum
Reliqui michi spē mīlia vtrōq̄ qui nō curauit
p̄tē genua āre baal. Sic ḡ in hoc tpe reliq̄ secū
dum electionē grē dei saluē facte sunt. Si autē grā

lā nō ex opib? Alloquī grā lā nō est grā. qd ergo?
Quod q̄herbat israel hoc nō est cōsecrū: electio autē
q̄herbat et ceteri p̄o excecati sunt sicut scriptum
est. Dedit illis de xpm cōpunctionis uocōis ut nō
viderēt aures ut nō audīrēt: ut in hodiernū diē
De dāuid dixit. Fiat mēsa eoz corā ip̄s in laque
um et in captiōnē: in scōdali et in reprobationem
illius. Obsecrāre enī oculi eoz ne uideāt: et dosum eo
rum semp incurua. Dico ego. Nunq̄ sic offēde
rūt ut caderēt? Abste. Sed illorū delictio: sal? est
gētib? ut illos emulēt. q̄ si delictus illoz diuitie
sunt: mūdī et diminiō eoz diuitie gentiū: quāto
magis plenitudo eoz? Abste. Ego dico gentib?. q̄
dixi qd ego sum gētiū ap̄s: ministrū meum hō
nō iusticabō: q̄ mō ad emulandū p̄uocē carnē me
am et saluos faciā aliq̄s ex illis. Si enī amissio eo
rum recōfiliatio est mūdī q̄ assumptio nīl vira ex
mortuis: q̄ si delictio sancta est et massa. Et si ra
diū fancia: et rami: q̄ si aliq̄ ex rami fructi sunt: tu
autē cū oleaster es: inferus es in illis et socius
radici et pinguedinis oliue fact? es nō gloriari
aduersus ramos. q̄ si gharis nō tu radice portas
sed radice te. Dico ergo. Fracti sunt rami ut ego
inferar. Nā ppter incredulitatē fracti sunt. Tu au
tem fide sta: noli aliū sapere sed temē. Si enī de
us natur alib? rami nō peperit ne forte nec tibi
p̄cat: vide q̄ bonitātē seruīratē dei. In eos qd
q̄ ceciderūt seruīratē in te aut bonitātē dei si p̄
miseris in bonitātē. Alloquī et tu exideris. Sed
et illi si nō p̄miserint in incredulitatē inferentur.
Potens est enī de? iterū inferere illos: nam et si tu
ex naturali excūsio es oleastro: et cōtra naturā in
seruus es in bonā oliuā: quāto magis hī q̄ secūdi
naturā inferentur sue oliue. Nolo enī uos ignora
re fratres misterū hoc ut nō sitis uobis ip̄s sap
ientes: q̄ cecitas ex parte cōtingit in isrla: donec
plenitudo gentiū intraret: et sic ois israel saluus
ficeret sicut scriptū est. Veniet et syon et eripiat et
auertat impietātē ab iacob. Et hoc illis a me te:
stamētū cū abstulero p̄tā eoz. Secūdi euāgeliz
qd inimici ppter uos secūdi electionē aut hmi
ppter p̄p̄s. Sine penitētia enī sunt dona et voca
tiōes. Sicut enī aliq̄ et uos creditis deo. nūc
autē miam cōsecrū estis: ppter incredulitatē illo
rum et isti nūc nō crediderūt in uestrā miam et
ip̄i miam cōsecrāuerūt. Qd enī est de? ois in in
credulitate uiu oim miserat. Qd alimdo diuina p̄
sapientia et sciētia dei. q̄ in cōp̄rehēdibilia sunt iudi
cia ei et inuestigabiles vię eius. Nūc enī cogno
uit sensus dñs: aut qd p̄stiat? et nūc aut qd p̄tor
dedit illi et retribuet ei: et ip̄s ex ip̄o et ip̄s in
ip̄o sunt ois ap̄s honori et gloria in secula seculorū
amen.

C. S. Instruit ap̄s romanos ita in hīs q̄ sunt
ad deū q̄ in hīs q̄ sunt ad p̄p̄m.

R. **A**icero itaq̄ uos fr̄es p̄ miaz dei: ut ex
hibeatis corpa uia uolūti uicēntē fan
ctam: deo placētē: rationabile obsequi
um uestru. Et nolite cōformari huic se
culo sed renouamini in nouitate sensus: ut vi p̄
betis q̄ sit uolūtas dei bona et beneplacita et p̄re
cta: Dico enī p̄ grām q̄ data est michi oimib? qui
sunt inter uos: non plus sapere q̄ oportet sapere:

13
efale. 9. c
p̄s. 6. s.

efale. 59. d.

sap̄e. 9. c
efale. 4. a. c
2. cho. 1. d
infra. 16. d.

2
p̄p̄l. 4. d.
Ep̄e. 5. b
1. the. 4. a.

5
efale. 18. d.

13
Leut. 18. a.
Deut. 30. c.

efale. 28. d.
2. cho. 8. b
Jobel. 1. g
mar. 13. c.
Act. 2. a
efale. 52. b
na. 1. b.
efale. 53. a.
Job. 12. f.

10
p̄al. 19.
denf. 32. e
efale. 65. a.

3. Re. 16. b
Ybidem. b

Ad romanos

21

sed sapere ad sobrietate ⁊ unicuique sicut de⁹ dñs sit mensura fidei. Sicut enī in vno corpore multa mēbra hēnt ⁊ oīa autē mēbra nō eūdē actū habēt ita multi vñs corp⁹ sum⁹ in xpō. singuli autē alter alteri mēbra habētēs bonā nōne fecū dñs grām q̄ data est nobis differēte. Siue p̄phetia secūdu rationē fidei. Siue ministrerū in ministrādo: siue q̄ docet in doctrina. Qui exhortant in exhortando. Qui tribuit in simplicitate. q̄ p̄est in sollicitudine. q̄ misere in hilaritate. Dilectio sine simulatione. Quidētes malū adherētēs bono. Charitatem fraternitatis inuicē diligētēs: bonos inuicē pieuē nīētes. Sollicitudine nō pigri: spū seruētēs: dño seruientes. Spe gaudentēs in tribulatione patientes: orōnt in iustitiis. Nec cessatib⁹ sanctoꝝ cōmunitates: hospitālitatē facientib⁹. Bñdicite p̄sequētib⁹ vobis. Bñdicite ⁊ nolite maledicere. Gaude re cō gaudentib⁹: flere cō flentib⁹. Idipsum inuicē sentietes: Nō alia sapientē dicit hamilib⁹ cō sentietes: Nolite esse p̄uidentes apud vosmetipsos. Nulli malū p̄ malo reddētēs: p̄uidentes bona: nō in corā deo sed etiā corā olibus hoīb⁹. Si fieri potest q̄ ex vobis est: cū olibus holibus pacez habentes: Nō vosmetipsos defendētēs nolite: sed beate locū ire: Scriptū est enī. Vbi vindicta ⁊ ego retribuā dicit dñs. Sed si fuerit inimic⁹ tu⁹: cū illū si sint: potū bā illū. hoc enī faciet carboēs ignis cōgeres sup caput ei⁹. Noli vinci a malo: sed vince in bono malo.

C. S. Docet a p̄sue minores obedire superioribus p̄ subiectionē ⁊ dilectionem.

Quia alia potestatis sublimiorib⁹ subdita sit. Nō est ei p̄sue nisi a deo: Quae autē sunt: a deo ordinata sunt. Itaq⁹ q̄ resistit potestati dei ordinatā resistit. Qui autē resistit ipsi sibi dñationē acquirit. Nā p̄cipites non sunt timorē potēstatis: sed mali. Vbi autē nō timere potestātē: Bonū facit habebis laudem ex illa. Qui enī minister est tibi in bonū. Si autē malū fecerit tibi. Nō enī sine causa gladius portat. Dei enī minister est vindictae in ira ⁊ q̄ malum agit. Ideoq⁹ necessitate subditi estote. nō solum ap̄pter irā sed etiā p̄pter cōscientiā. Ideo enī tributa p̄statis. Ministri enī dei sunt in hoc ipsum functi. Reddite q̄ oib⁹ debita. Cui tribuitis tribu rē: cui vengat vengat. cui timorē timorē: cui bono rōne honore. Memini q̄ q̄s debeatis nisi ut inuicē diligat⁹. Qui enī diligit primū deū q̄ impletur. Nā non adulterabit: non occidet: nō furabit: non falsū testimoniu dices: non concupisces: ⁊ si q̄ est aliud mādatum in hoc xpō in iustitiā. Diligēs primū tuū sicut teipsum. Dilectio primū malum nō operat. Pleniudo ergo legis est dilectio. Et hoc cōtinetes: rep̄uē q̄ bona est in nos desomno surgēte. Nōc ei p̄p̄os est nra saluē: q̄ credidim⁹. Nōc fecisse debet autē ap̄p̄ioquauit. Abiciam⁹ q̄ opa tenebā rā ⁊ induam arma luctis: sic vt in die honeste abulem⁹. Nō in comessatib⁹ ⁊ ebrietatibus nō in cubilib⁹ ⁊ impudicijs: nō in cōtentione ⁊ emulatione: sed induim⁹ dñm lesus xp̄s ⁊ carnis curā nō fecerim⁹ in desiderijs.

C. S. Ipse maiorē bonitatem in se habet ⁊ p̄tendit aut eos scā dā lēntē sed eos pacifice edificet.

Est firmus autē in se assumite nō in discrationib⁹ cogitationib⁹. Alii enī credit se māducare oīa. Qui autē infirmus est nō māducat. Itē q̄ māducat nō māducat: cū nō spernat ⁊ q̄ nō māducat māducat nō iudicat. De enī illi assumpti. Tu qui es: q̄ iudicas alienū fūis. Dñs tuo stat aut cadit. Ita bit aut⁹: potēs est enī de⁹ statere illi. Nā pl⁹ iudicat diē in dñe. Alii autē iudicat oēm diē. Vnusquisq⁹ in suo sensu abundet. Qui sapit diē dñs sapit: q̄ māducat dñs māducat. Itē enī agit vobis. Itē qui nō māducat: dñs nō māducat: ⁊ grās agit deo. Nemo enī nrm sibi viuit: nemo sibi moritur. Siue enī viuim⁹: dñs viuim⁹. Siue morimur: dñs morimur. Siue viuim⁹: siue morimur: siue morimur dñi sumus. In hoc enī xp̄s mortu⁹ est ⁊ resurrexit vt ⁊ viuoz aut tu q̄ spernis fratrē tuū? De enī habim⁹ a n̄ tribunal xp̄s scriptū est enī. Vno ego dico vobis: qm̄ sibi sciet oī genū: oīa ligā cōtē bit deo. Itaq⁹ vñsquis nrm p̄ se rationē reddet deo. Nō er go apli inuicē iudicem. Sed hoc iudicare magis ne ponatis offendicū sibi vel scā dā lum. Scio ⁊ cōfido in dño lesu: q̄ nihil cōmune p̄tēp̄us nūc ei q̄ estimat ad cōmune esse: illi cōmune est. Si enī p̄p̄s cū frater tu⁹ cōtēstas: iam nō secūdu charitatē ambulā: noli cibo tuo illum p̄dere ⁊ q̄ p̄p̄o mortu⁹ est. Non ergo blasphemem bonū nrm. Nō est enī regnū dei esca ⁊ potēs: sed iusticia ⁊ pax ⁊ gaudium in spū scō. Qui enī it hoc ferat xp̄o placet deo ⁊ p̄bat⁹ est holibus: Itaq⁹ q̄ pacis sunt sectemur: q̄ edificatiōis sunt inuicē cōmmodiam⁹. Noli p̄pter esca destruere opus dei. Quia quēd sunt mūdā: sed malus est hoī qui p̄ offendicū māducat. Bonum est nō māducare carnē ⁊ nō bibere vñs: neq⁹ in q̄ frater tu⁹ offendit: aut scā dā lēntē aut infirmū. Tu scē q̄ quib⁹ deo pecces temetip̄m habere coram deo. Beat⁹ qui nō iudicat semetip̄m in eo q̄ p̄bat. Qui autē dī scernit: si māducauerit dāna⁹: est: quia nō ex fide. Nō autē q̄ nō est ex fide: peccatū est.

C. S. Libuit autē maiores apostoli vt infirmos sustineant: eos in bonum promouēntes ac ex: cūsar apostolos cur romanos corporaliter nō vilitauerit.

Eben⁹ autē nos firmiores debilitates infirmos sustinere ⁊ nō nobis placere. Vñsquisq⁹ vrm primo suo placat in bonū ad edificatiōem. Et cū xp̄s nō sibi placet: sed scit scriptū est. Vmproperia ip̄o p̄rānt tibi ceciderit sup me ⁊ vñsquis enī scripta sunt: ad inuicē doctrinā scripta sunt vt p̄ patientia ⁊ cōsolatiōe scriptura p̄ sp̄s habeam⁹. De⁹ autē patientie ⁊ solati dei vobis idip̄s sapere in alter utrū secūdu lesū xp̄m: vt vñsquis vñs oīe hos non ficiētes deus ⁊ patre dñi nri lesu xp̄i p̄p̄o q̄ suscipit inuicē sicut et xp̄s suscepit vñs in bono dei. Dico enī xp̄m lesū ministrū fuisse cū cū cōfessionē p̄pter iustitā dei ad cōfirmādo pmissio nes patrū: gētes aut sup oīa donatore deus scit scriptū est. Propterea cōfitebor tibi in gētib⁹ dñs ⁊ noli tuo cātabo. Et iterū dicit. Examinā gētes cū plebe ei⁹. Et iterū. Laudate oīs gētes dñm et

Jaco. 4. c

23

Jaco. 4. c

esale. 4. 5. d

psal. 2. b

2. cpo. 1. b.

23

Thi. 1. d

1. cpo. 2. d

23

psal. 6. 2.

23

23

2. Be. 2. 1. d

psal. 17.

psal. 116.

23
c. 1. 2. b
Eph. 4. 3

23
Timos. 5. a
Eph. 4. 3
2. pe. 1. c
2. pe. 5. b.

heb. 13. a.

23
puer. 3. a.
clat. 5. c
puer. 2. c
1. pe. 3. b.
2. cor. 8. d.
Ih. 1. 1. d.
Deut. 31. e.
heb. 13. f.
puer. 2. 5. c.

23
sap. 6. a

23

mat. 22. e

23
Deut. 5. d

23
Leut. 19. b.
mat. 22. d.
Gala. 5. c
Jaco. 2. d

23
Luce. 21. g
Gala. 5. e.
1. pe. 2. b.

Ad corinthios I

De cimo resurrectionis spes multus et argumētior
rōnibus approbata. Ultimo de colligēdis ad ne-
cessitatē scōp. nōle charitatis cura vel edificatio
cultui pōnit. Intererunt huius pauca q̄ aut (vt q̄
būda videri) p̄cedent ex supiorib⁹: aut hūc licet p
p̄tatiōnē parvulas actiones.

Explicit plogus.

Incipit argumentum.

Cum huiusmodi sunt aphaictet huius ab aplo
audierit verbū p̄tatis et sobuersi sunt
multipharie a falsis aplos. Quidā a pbi
losophi. Quidā eloquentia: alij secta legi
iudaice lucti sunt. Ihesus renocat aplos ad verā
fidē et euāgēlīā sapiam scribens eis ab epheo p
timotheū discipulū suum.

Explicit argumentum.

Incipit epistola Pauli ad Corinthios prima.

Paulus laudat corinthios aplos: atq; ad cōcor-
diā hortat illos q̄ dicunt se baptizatos a dīversis
et q̄ de? stultā fecerit sapiam hui⁹ mūdi. Cap. I.

Dulus vo-
catus aplos iesu xpi per
volūtātē dei: sosthenes
frater ecclesie dei q̄ est co-
rinthi. Scificat⁹ in xpo
iesu vocatis scis cū oib⁹
q̄ inuocāt nomen dñi nři
iesu xpi in oī loco ipson⁹

et nō. Scia vobis et pax a deo p̄re nō et dño iesu
xpo. Scias ago deo meo semp. p vobis in grā dei
q̄ dat et vobis in xpo iesu: q̄ in oib⁹ dīntes scī
estis illo iōi xbo in xpo iesu scīa scīa testionū xpi p̄r-
matū est in vobis: et vbi nō vobis dicit il vlla grā
expectāb⁹: reuelatōes dñi nři iesu xpi q̄ p̄rma-
bit vobis vīp in finē sine crimine in die adueni⁹ dñi
nři iesu xpi. Fidēlis de p̄ quē vocati estis in socie-
tatē filij ei⁹ iesu xpi dñi nři. Obsecro aut vob frēs
p̄ nomē dñi nři iesu xpi: vt idēpm dicatis oīs: et nō
sint i vobis scismata. Sicut aut p̄fecti i eodē sensu
et in eadē scīa. Significat⁹ est ei mihi de vob⁹ frēs
mei ab his q̄ sunt doct⁹: p̄ntēs sunt iter vos.
Ihesus aut dico: q̄ vnuquisq; vrm dicat. Ego qdē
sum paulus ego aut apollo: ego dō cephe: ego aut
xpi. Ihesus est xpi: hūq; paul⁹ crucif⁹? ē p vo-
bis: aut i nōle pauli baptizati estis? Scias ago dō
meo q̄ neminē vrm baptizauit nisi Crisp⁹. Cui
ne qdē dicat q̄ in noīe meo baptizati estis. Bap-
tizati aut estis ephane domatē: et nescio si quē aliū
vrm baptizauerit. Nō ei misit me xpi ad baptizā-
s euāgēlizā: nō i sapia xbi vt nō euacuet crug xpi
vtrūq; ei crucis pēnū? qdē stulticia est. his aut
q̄ salui sunt. I nobis deo nři ē. Scriptū est ei. Per
dā sapias sapientiū: vt pudentiā pudentiū repobā
bo. Vbi sapiēs vbi scriba: vbi inquisitor: hui⁹ scī?
Nōne stultā fecit de? sapiam hui⁹ mūdi? Nā q̄ i
dei sapia nō cognouit mūdus p sapiam dei: pla-
uit deo p stultitiā p dīcatōis saluos facere credē-
tes. Qm̄ tūdet signa pētū: et greci sapiam q̄nt
nos aut p dīcam⁹ xpm crucif⁹: et dūcti euāgēlīā
d alū: gēb⁹? aut stultitiā sapiā aut vocati iudē
et q̄ greci xpm dei p̄tutē et dei sapiam: q̄ qdē stū-

tū est dei sapientius est homibus: et quod infirmū
est dei fortius est homibus. Videte ei vocatōnē
vestrā frēs: q̄ nō multi sapiēs sū carnē nō mul-
ti potēs: nō multi nobiles: s; q̄ stultia sunt mun-
di elegit de?: vt p̄fundat sapiēs: et infirma mundū
elegit de?: vt p̄fundat fortis: et ignobilia mūdū et cō-
rēptibilia elegit de?: et ea q̄ nō sunt vt ea q̄ sunt de-
strueret: vt nō gloriē oīs caro in cōspectu ei⁹. Et
xpo aut vob estis xpo iesu qdē fac⁹? est nobis sapia
et iusticia et scificatio et redēptio: vt quācūq; mod⁹
scriptū est: qdē gloriā in dño gloriatur.

Et scī. S. Mēndit aplos se apud corinthios nō
vīsum fuisse excellentiā secularis sermōis: quā vī-
dum est inter p̄fectos q̄ possunt ea capere vt sunt
hōes spirituales.

Et ego cū venissem ad vos frēs: veni
in sublimitate sermōis aut sapie annū-
cians vobis testionū xpi. Nō ei iudica-
ui me scire aliqd iter vos nisi iesu xpm
et hanc crucif⁹. Et ego in infirmitate et timore
et tremore multo fui apd vos. et nō me? et p dīcatō
meā nō in p̄uālib⁹: hūane sapie: s; in ostē-
sione spūs et virtutis: vt fides vestra nō sit in sapia
hōim: s; in virtute dei. Sapias aut loqmur iter p̄-
fectos. Sapiam dō nō hui⁹ scī: neq; principū hui⁹
scī: q̄ destruant⁹: sed loqmur dei sapiam in miste-
rio q̄ habēs dīta est: q̄ nō p̄destinauit de? ante scīa
in glām nostrā quā nemo principū hui⁹ scī co-
gnouit. Si em cognouissent nūq; dñm glorie
cristi p̄sent. Sicut scriptū est qdē ocl⁹ nō vidit nec
auris audiuit: nec in cor hōis ascendit q̄ p̄parauit
de? his q̄ diligunt illū. Nobis aut reuelat⁹ deus
p spm suū. Spūs ei oīa scrutat⁹: et p̄funda dei.
Quis ei scit hōim q̄ sunt hōes nisi spūs hōis q̄ in
ipso est? Ita et q̄ dei sunt nemo cognouit nisi spūs
dei. Nos aut nō spm hui⁹ mūdi accepim⁹: s; spm
q̄ de deo est: vīsciam⁹ q̄ a deo donata sunt nobis
q̄ loqmur nō in doctis hūane sapie: s; vīs in
doctrinā spūs: spūalib⁹ spūalia cōparantes. Alia
aut hō nō p̄cipit ea q̄ sunt spūs dei. Stultitia
em est illi et nō pōt intelligere q̄ spūaliter exami-
nat⁹. spūalis aut iudicat oīa: ipse a nemine iudi-
cat: sicut scriptū est. Quis ei cognouit sensus dñi
aut quis instruit eum? Nos autē sensum q̄stui
habemus.

Et scī. S. Remonet aplos errorē corinthios: p eo
aliquibus mīstris ecclesie nimis attributū: et dīcat
de edificatōe sup lignū fenū et stipulā. et quō sapiā
mūdi stulticia est apud deum.

Ego fratres nō potui vobis loq
spiritualib⁹: s; q̄ carnalib⁹. Quāq; par-
uulis in xpo lacrobis potum dedi nō
cicā. Nōdū ei poterat⁹: s; nec nō qdē
potestis. Adhuc enim carnales estis. Cum em sit
iter vos zetus et cōrēto: nōne carnales estis et p̄m
hōiem ābulatis? Cū em dō dicat. ego quidē sum
paul⁹. alī? āt ego apollo nōne hōes estis? Quid
igī est apollo? qdē hōpaulos: ministri etus cui
credidistis et vnicuiq; sicut dñs dedit. Ego plāta
ui: apollo rigauit: sed deus nunc incrementū de-
dit. Itaq; neq; qdē plātar est aliqd: neq; qdē rigat⁹:
sed qdē incrementū dāt de? Quid aut plantat et qdē rigat⁹
sunt. Vnuquisq; aut p̄pua mercedē accipiet p̄m

infra. 14. d
infra. eod

3. thes. 5. d
infra. 10. a.

infra. 3. a.

supra. eod.

2. sa. 1. 9. c
2. thes. 1. c
2. sa. 33. a.

2. cor. 10. d
1. thes. 9. g.

21

22

23

2. sa. 6. 4. d.

24

2. sa. 4. o. c
rom. 11. d.

25

supra. 1. b.

26

sui laborem. Vel eni sum? adiutores. vel agricul-
tura estis. vel edificatio estis. Scdm gram dei q
data est mihi vt sapiens architectus fundamenta-
ti posui. alii? aut superedificauit. Vnusquisqz aut vt
deat qd superedificet. Fundamentum est aliud ne-
mo pot ponere pietas id qd posuit est: qd est xps
iesus. Si quis aut superedificat sapia fundamentu
hoc aurū. argentū. lapideos pcciosos. ligna. fenuy
stipulā. vniūcuiusqz op? manifestū erit. Dies eni
dñi declarabit qd in igne reuelabit: vniūcuiusqz
opus qlē sit ignis pbbat. Si cuius opus māferit
qd superedificauit: mercedē accipiet. Si cui op? ar-
ferit detrimentū patiet: ipse aut saluus erit: ille tñ
quasi per ignes. Nescitis qd templū dei estis: spūs
dei habitat in vobis? Si quis autē templū dei vl
olauerit: disperdet illū deus. Templū em dei san-
ctū est: qd estis vos. Nemo vos seducat. Si quis
videt inter vos sapiēs esse in hoc seculo: stultus fi-
at vt sit sapiēs. Sapientia em hui? mundi stulticia
est apud deū. Scriptū est el. Cōpēdientē sapiē-
tes in astutia eoz. Et ite p. Nōs nouit cogitā oēs
sapientū qm vane sunt. Nemo itaqz gloriē in hoi-
bus. Vā enī vā sunt sine paul? sine apollo sine
cephas sine mūdō sine vira sine mosi sine pēns
sine futuri a. Vā em vā sunt: vos autē xpi: xps
autem dei.

¶ C. S. Arguit apostolus iudiciū temeritatē. de
cōtempnū quorūdam ministrorū ac insisit eoz
correctionē.

Sic nos existimet hō vt ministrorū xpi
dispensatores ministrorū dei. Hic iā
querit inter dispensatores vt fidelis qd
inueniat. Vbi autē p. minimo est vt
vobis iudicet aut ad humano dei. Sed neqz me-
ipm iudico. Nūbi em mihi cōscius sum: sed nō in
hoc iustificatus sum. Qui aut iudicat me dñs est.
Itaqz nolite ante rēpus iudicare: et quod dñs
veniat dñs qui t illumabit abscondita: tenebrarū
et manifestabit cōsilia cordium: et tunc laus erit
vniūcuiqz a deo. Hec autē fratres trāsignauit in
me: apollo ppter vos: vt in vobis discatis: ne
sapia qd scriptū est: nōs aduersus alterū infletur
p alio. Quis em te discernit? Quid autē habes
qd nō accepisti? Si autē accepisti quid gloriaris
quasi nō acceperis? Jam saturari estiam dñs
te facit esse. Sine nobis regnatis. Et vitā re-
gnatis vt t nos vobiscū regnem? Puto em. qd ve-
tis nos apostolos nouissimos ostendit tanqz mor-
ti destitatos: qd spectacula faci sumus mundo t
angelis t hominibus. Nos fuisse ppter xpm: vos
autē piudentes in christo. Nos infirmos autē
sotes. Nos nobiles: nos autē ignobiles. Vsqz in
hanc horam t esurimus t sitimus et nudi sumus:
et colaphis cedimus t instabiles sumus: labora-
mus operātes manibus nostris. Maldicimur t
benedicimur. Persecutiones patimur t sustinemus
blasphemamur et obsecramus. Tanqz purga-
mēta huius mūdi facti sumus omnīs peripsumā
vqz adhuc. Non vt cōfundam vos hec scribo: sed
vt filios meos charissimos moneo. Nam si decem
milia pedagogoz habetis in christo: sed nō mal-
tos patres. Nam i xpo iesu per euāgeliū egovos
genui. Rogo ergo vos imitatores mei estote sicut

t ego christi. Ideo misi ad vos Timotheū qui est
filius meus charissimus t fidelis in dño: qui vos
cōmonefaciat vias meas que sunt in xpo iesu
sicut vbiqz in oīe ecclesia doceo. Tanqz nō ventus
rurus sim ad vos: si inflati sunt quidam. Vt nūc au-
tem ad vos cito si dñs voluerit t cognoscā nō ser-
monē eorū qui inflati sunt sed virtutē. Non eni in
sermone est regnū dei: sed in virtute. Quid vultis
in vira veniam ad vos: an in charitate t spiritu
mansuetudinis?

¶ C. S. Arguit apostolus fornicatiōis viciū t pe-
nā adiūgit: t radicē culpe rephēdit cū negligentia
correctionis.

Quādo audis inter vos fornicatio: t ita
fornicatio qualis nec inter gētes ita
vt vxoies patris sui aliqui habeat. Et
vos inflati: estis: t nō magis luctum ha-
bultis vt tollat de medio vestrū qui hoc opus fe-
cit. Ego quidē absqz corpore pēns a vobis spiritu
iam iudicauit vt pēns es qui sic operat? ē in no-
mine dñi iustu iesu xpi: cōgregatis vobis t meo
spiritu cū virtute dñi iesu tradere hōmōibzolem sa-
thane in interitū carnis vt spiritus saluus sit in die
dñi nostri iesu xpi. Non est bona gloria vestrā.
Nescitis qd modicū fermentū totam massam cor-
rumpit? Expargate vet? fermentū vt sitis nouam co-
sperisio sicut estis ap. m. Et ei pascha nostrū imo-
lar? est p. Itaqz epulemur nō in fermento veteri
neqz in fermento malicie t neqz in azymis: sinesce-
ritatis t vitatis. Scripti vobis epulae: me cōmice
omniū fornicatio: Nō vobis fornicatio hui? mūdi
aut auaritia: aut rapacit? aut idolis seruientibus
alioqz debueratis de hoc mūdo scire. Vt autē
scripti vobis nō cōmiseri. Si lo frater nolatur
iter vos est fornicator: aut auar? aut idolis pūis
aut maledictus: aut ebrius: aut rapax: cū huius
nec cibū sumere. Quid ei mihi de his qd forte sunt
iudicare? Nōne de his qd int? sunt vos iudicantes?
Nā eos qd forte sunt deus iudicabit. Auferte ma-
lum ex vobis ipso.

¶ C. S. Arguit apostolus corinthios de iudici-
bus corā quib? litigabāt ac causis quas iter se ha-
bebant: t reuertit ad fornicatiōis victimū redar-
quendum.

Ned aliquid vestrū habens negociū ad-
uersus alterū iudicari apud iniquos t
non apud rectos. An nescitis qm scilicet
de hoc mūdo iudicabit? t si in vobis iudi-
cabit mūdus ad igni estis qd de minimis iudicetis.
Nescitis qm angelos iudicabim? quāto magis fe-
cularia? Secularia igit iudicia si habueritis: p
pribiles qui sunt in ecclesia illos cōstituite ad i-
dicandū. Ad verecundiā vestrā dico. Si cō est
inter vos sapiens quisqz qd possit iudicare iter fra-
tre sub se: frater cū fratre iudicio cōtendit: hoc
apud infideles. Jam quidē omniū delictus est in
vobis: qd iudicia habetis inter vos: Quare non
magis iniuriā accipitis? Quare non magis frau-
dem patimini? Sed vos iniuriā facitis: t fraudati-
tis: t hoc fratribus. An nescitis qd in regnū dei
nō possidebūt? Nolite errare: neqz fornicari: neqz
idolis seruīre: neqz a dultis: neqz molles: neqz
masculorū cōcubitoes: neqz fures: neqz auari

Phil. 5. d
infra. 11. a.

Col. 2. a.

Gal. 5. d.

Eph. 5. a.
1. Tim. 5. b.

infra. 6. d.
2. cor. 3. d.
Collo. 2. d.

Rom. 1. c.
Job. 5. b.
Psalm. 63

2. cor. 6. a.

Eph. 5. a.

neq; ebullit: neq; male dicit: neq; rapaces: regnuz
dei possidebunt. Et hec aliquid quidē fuisse
sed abisti: et sic habetis: et sic iustificati estis
in nōle dñi nři iesu xpī: in spū dei nři. Oia mibi li
centis nō oia expediunt. Oia mibi licent: sed ego
sub nulli redigat pāte. Et sic venit: vteris
deus aut tunc pāte destruet. Corpus aut nō for
nicationis: sed dñi et dñe corpori. De vero t dñm
fiscitabit: nos fiscitabit p virtutē suā. Fescitis
qm corpora vestra mēbra sunt xpī: Tollē ergo
mēbra xpī faciā mēbra meretricis: Abist. An ne
scitis qm q adberet meretrici vñ corpus efficit:
Erunt enī inquit vñ in carne vna. Qui autē ad
heret dñi: vñus spiritus est. Fugite fornicationē.
Dñe enī peccatū quodcūq; fecerit homo: extra
corpus est: q autē fornicat in corpus suū peccat.
An nescitis qm mēbra vĩa repli sūt spū scī q i vo
bis est: qne habetis a deo: nō estis vestri. Empti
enī estis precio magno gloriāre t potate deus
in corpore vestro.

C. S. Instruit corinthios mīmonū prahētes
sc deidē mīmonū p meliore bono fugientes: siue
in cōtinentia virginali siue viduali.

E quib; autē scriptis mīchī bonū est
vñ mulierē nō tangere. Propter forni
cationē autē vñusquisq; suam vxorē ha
beat: t vnaq; suū virū habeat. Ut vñ
vir debitu reddat: similiter autē t vxor viro. Mu
lier sui corporis pātem nō habet: sed vir. Similis
autē t vir sui corporis pātem nō habet: sed mulie
r. Nolite fraudare inuicē: nūl forte ex cōsensu ad
tēpus vī vacetis orōnē: iteq; reuertimī in idipm
tēpore ut vos farbanas pcor in cōtinentiā vestrā
hōc autē dico scdm indulgētiā t nō scdm ipeius
Volō autē oēs vos holos esse sicut mēpīs. Si vñus
quisq; ppulū bonū habet ex deo: alī quidē sic: alī
uo vero sic. Dico aut nō nupte t vidui: autē est
silio si sic pmanerit sicut t ego. q si nō se cōtinet
nubāt. Meli; est ei nubere q vī. Nō autē q matri
monio iūcti sunt pcepto nō ego sed dñs: vxorē a vi
ro nō discedere. q si discesserit: manere innuptā:
aut viro suo recōciliari. Et vir vxorē nō dimittat
Nā ceteris dico ego nō dñs. Si q frater vxorē
h; iūctē t hec cōsentit bitare cū illo: nō dimittat
illā. Et si qua mulier fidelis h; virū in iūctē: t hic
cōsentit habitare cū illa: nō dimittat virū. Scifici
catus est enī vir iūctē q mulierē fidelē: scificia
ta est mulier infidelis q virū fidelem. Alioqñ filij
vñ imundi essent: sic autē filij sunt. q si iūctē
discedit: discedat. Nō enī seruati subiecti est frā
vel foror: t etiam odī. In pace aut vocatū vos de
vñ enī scio mulier si virū saluū facies: Aut vñ scis
vir si mulierē saluū faciet. Alii vñicūq; sicut dicit
sit dñs. Undiq; sicut vocatū est: ita adberet: et
sicut in oibus ecclesiis doceo. Circūcisus aliquis
vocat: est nō adducat pputiū. In pputio aliquis
vocat: ē nō circūcidat. Circūcisio nūl est t pue
ritiū nūl est: q observatiō mādatorū dei. Nūl
quisq; in qua vocatiōe vocat: est in ea pmaneat.
Seru; vocat: eam non sit tibi cure. Sed t potes
fieri liber magis vire. Qui enī in dño vocatus ē
seruus libertus est dñi. Similiter qui liber voca
tus est: seru; est xpī. Precio empti estis: nolite fieri

ri serui hōim. Unusquisq; q in quo vocat: est frā
in hoc pmaneat apud deū. De h; gimib; aut pce
ptū dñi nō habeo: cōsiliū autē do tanq; miam cōse
cutus a deo vñ sim fidelis. Et sic imo enī hoc bonū
esse ppter instantē necessitatē: qm bonū est hōm
lic esse. Alligatus es vxori: nōli quere solutionē
Solus; es ad vxorē: nōli quere vxorē. Si autē
acceperis vxorē nō peccasti: si nupserit h; ego: nō
peccasti. Tribulationē tñ carnis habebit h; mōi
Ego aut vobis parco. H;oc itaq; dico frēs. Tem
pus breue est. Reliquū est vī t q habet vxorē: tā
q nō habetēs sint: t q sent tanq; nō sentear: qm
gaudent tanq; nō gaudentēs: t q emunt tanq; nō
possidentēs: t q vtant hoc mūdō: tanq; non vtant.
Pietērit enī figura hui; mūdi. Volō autē vos si
ne sollicitudine esse. Qui sine vxore est: sollicitus
est q dñi sunt qm placat deo. Qui autē cū vxore
est: sollicit; est q sunt mūdi qm placat vxori: et
distans est. Et mulier inupta t h; ego cogitat q dñi
sunt: vt sit scā corpore t spū. Que autē nupta
est cogitat q sunt mūdi qm placat viro. Porro hoc
ad vtilitatē vestrā dico: nō vt laqueū vobis litā
sed ad id qd honestū est: t qd facultatē pbeat sine
ipeditōne dñm obsecrandi. Si qd aut turpē se
videri existimat sup; h; gine sua q sit supradicta: et
ita oportet fieri qd vtilit faciat. Nō peccat si nubat
Nā q statuit in corde suo firm; nō habetē necessi
tate pteptū autē habetēs sue voluntatis: t hoc iudica
uit in corde suo suare h; gine suā: bene facit. B; g
t q mīmonio iūgit h; gine suā: bene facit. t q non
iūgit meli; facit. Mulier alligata est legi: quādo
tpe vir ei; vuit. q si dormierit vir ei; alterata est
a lege. Qui autē vult nubat: sūm in dño Beatiō: aut
erit si sic pmanerit firm; mēpī siliū. Puto autē q et
ego spm dei habeam.

C. S. Aplos ostendit sciam nō valere nisi fm
charitatē sit ordinata: ac ostendit vītātē de ecclē
idolonis: deinde arguit scandalizantiū temeris
tatem.

Iste autē q idolo sacrificant scim;: q
oē scīentia habem; scīentia sciat. Cha
ritas autē edificat. Si qd aut se exultat
scire aliqd nondū cognouit quēdam
dū oportet eis scire. Si qd aut diligit dei: hic co
gnitus est ab eo. De ecclē aut q idolo immolant
scim;: quia nūl est idolo in mūdo t q nūl ē
de; nūl vnus. Nam t si sunt qui dicant dñs: sū
in celo siue in terra: siquidē sunt dñi multi t dñi mul
ti: nobis tñ vnus est deus pater: ex quo omnia et
nos in illo: vnus dñs iesus xpīs per quē oīa: nos
per ipsum. Sed nō in oibus est scīentia. Quidā
autē cū cōscientiā vīq; nunc idolo: quāsi idolo
cum manducant: cōscientiā ipso; cū sit infirma
polluitur. Et sic autem nos nō cōmendat deo. Ne
q; enī si manducauerimus: abundauimus: neq;
si non manducauerimus: deficiamus. Videte au
tem ne forte hec licētia vestra offendiculi fiat in
firmis. Si ei quis viderit cū qui habet scīentia
in idolo recumbentē: nōne cōscientiā eius cū
sit infirma edificabit ad manducandū idolonē: et
perbit infirm; in tua cōscientiā frater ppter
chūstus mortuus est. Sic autem peccātes in fra
tres t percutientes cōscientiā eorū iūctam in

1. Pe. 1. d.

E

S

B

Rom. 7. a.

B

B

C

B

infra. 10. f.
eccl. 7. d.

1. Pe. 1. d.
Eph. 5. d.
Mat. 19. a.
marc. 10. a.
supra. 3. c.
2. cor. 6. d.
infra. 7. d.
1. Pe. 1. d.

Eph. 4. a

supra. 6. d

rohm. 14. d. xpo peccatis. Quia populi si eisa scan dalizat frēm
medi nō mādūcalo carnem in eternū ne fratrem
medi scan dalizem.

¶ L. S. In dicit apostolus corinthios ad virtu
tis perfectionem sui exemplo atq; currentium in
stadio.

¶ **M** On sum liber nō sum aplos nōne xpm
pctum dñm nostrū vidi. Hōne op meū
vos estis in dñor. Et si alio nō sum apo
stolus sed fr̄ vobis sum. Hā signaculū
oplatūs mei vos estis in dño. Hec defensio apb
eos qui me iterrogāt. hec est. Nūquid nō habem
pctū mādūcā dē bibēdi. Nūquid nō habem p̄tē
sōrōr mulierculū circūducē dñicē ceteri apos
toli. Fr̄s dñi. z cephas. Aut solus ego z barna
bas nō habem p̄tatem hoc operā dī. Quis mili
taris suis stipendijs vñq; Quis militat vineā et de
fructu ei non edit. Quis pacit gregē z de lacte
gregis nō māducat. Nūquid dñm bolem hec di
cor. An z lex hec nō dicit. Scriptus est em in lege
moysi. Non alligabis os boui trituranti. Nūquid
de bobus cura est deo. An ppter nos vñq; hoc
dicit nā ppter nos vñq; ipse scripta sunt. qm̄ debet in
spe qui arat arare. qui triturat in spe fructus pci
piendi. Si nō vobis spūalia sciaui mus. magnū
est in nos carnalia vestra merita mus. Si alij p̄tatis
vestre p̄tates sunt. quos nō potui nos. Sed nō
visi sum hac p̄tate. Sed oia fulminem. ne qđ offē
diculū dem. euāgelio xpi. Hec dicit qm̄ qui in sa
crario opant. de sacratio sunt edunt. Et qui al
tario deseruiūt. cū altario p̄ticipant. Ita z dñs oia
dinauit his qui euāgelio annūciant. De euāgelio
vivere. Ego aut nūlo hoc vñq; vñq; nō āt scripsi
hec vt ita fiant in me. Bonum est enī magis mo
ri. q; vt gñam meam quoe euacuet nā z si euange
lizauerim nō est mihi gloria. Hec istas enī mihi
incūbit. Ut enī mihi est si nō euangelizauero. Si
enī volens hoc ago. mercedē habeo si aut inuit.
dispensatio mihi credita ē. Quae est qđ merces mea
Ut euāgelizū pdicāns sine sumptu ponā euāgelizū
vt nō abutur p̄tate mea in euāgelio. nam cū liber
esset ex obus. oim me fūdi feci vt plures lucrī
facere. Et facit. sum ludico tanq; ludico vt ludo
eos lucrarer. Hic qui sub lege sunt. quasi sub lege
esset cū ipse nō esset sub lege. vt eos qui sub lege
erant lucrificaret. Hic qui sine lege erant tanq; si
ne lege esset cū sine lege dei nō esset. led in lege
esset xpi vt lucrificaret eos qui sine lege erāt. Sa
ctus sum in infirmis istm. vt infirmos lucrificaret.
Oibz oia factus sum vt omnes facerem saluos.
Omnia aut facio ppter euāgelizū vt p̄ticipes
eiūs efficiar. Hec enī qđ hi qui in stadio currunt
omnes quidē currunt sed vnus accipit bñum.
Sic currite vt cōpēbēdatis. Hic enī qui in ago
ne cōtēdit ab obus se abstinet. tūll quidē vt cor
ruptibile coronā accipiant. nos aut in corruptum
ego igit sic curro nō quasi in lēctū. sic pugno nō
quasi aērem verberā. Sz castigo corpus meū
z in fuiturē redigo. ne forte cū alijs pdicauerim.
ipse reprobū efficiar.

¶ L. S. Reprobāt apostolus p̄ticipantes ex idō
lis z docet quomodo est vitandū immolandi
ip̄is idolis.

¶ **M** Olo enim vos ignorare fratres quos
niā patres nostri omnes sub nube fue
runt z omne mare transierunt z omnes
in moysi baptizati sunt in nube et in
marie et omnes eandem escam spiritūalē mādūca
uerunt z omnes eundē potū spiritūalē biberunt.
Bibebant autē de spiritūali p̄ticipantes eos petra:
petra autē erat xps Sed non in pluri. eop bene
placuit est deo. Nam p̄ticipati sunt in deserto. Hec
autē in figura facta sunt nostri vt nō simus cōcu
piscentes maloz sicut z illi cōcupierunt. Hec idō
latre efficiamini sicut quidē ex ip̄is. qđ euāgelio
scriptū est. Sedit populus manducare z bibere:
z surrexerunt ludere. Hec fomicari sicut qui
dā ex ip̄is fomicati sunt: ceciderunt vna. dē vi
gintiā milia. Hec tentemus xpm sicut quidā
eōs tentauerunt z serpentes perierunt. Hec
murmurauerunt sicut quidā eōrum murmura
uerunt: perierunt ab exterminatioe. Hec autē om
nia in figura cōtingebant illis scripta sunt autē
ad correptionē nostrā in quos fines seculorū de
uenerunt. Itaq; qui se exultant flare: vidcat ne
cadat. Tentatio vos nō appēndat nisi huma
na. Fidelis autē deus est qui nō paritūz vos rēn
tari supra id quod potestis. sed faciet etiā cū ten
tatione p̄uentū vt possitis sustinere. Propter qđ
charūmi mihi hūgere ad idoloz cultura. Itā pū
dendū loquor vobis p̄ iudicāte qđ dico. Kalis
bene dictiois cui benedicimus. nōne cōmunicā
tio sanguinis christi est. Et panis quē frangim.
nōne participatio corporis dñi est. Quoniam vñ
panis z vnus corpus multi sumus. omnes qui de
vno pane z de vno calice participamus. Videte
israēl scdm carnem. Nōne qui edunt hostias par
ticipes sunt altaris. Quid ergo. Dico qđ idolis
imolātū sit aliqd. aut qđ idolis sit aliqd. Sz qđ im
olāt gētes demonijs immolāt. nō deo. Nolo autē
vos socios fieri demoniorū. Non potestis calicē
dñi bibere: z calicem demoniorū. Nō potestis mē
se domini p̄ticipes esse: mēse demoniorū. An
emulamur dominū. Nūquid fortiores illo sum.
Omnia michi licent. sed nō omnia edificant. Nemo
quod suū est querat sed quod alterius. Omne qđ
in macello venit mādūcate nūl interrogātes p
pter cōscientiam. Nū est terra z plentudo eiūs.
Si quis vocat vos in idola ad cenā z vultis ire
omne qđ vobis apponit mādūcate nūl inter
rogantes ppter cōscientiam. Si quis autē dicit
vobis hoc immolāt idē idolū. nolite manducare p
pter illum qui indicat z ppter cōscientiam. Lō
scientiam autem dico non tuam sed alterius. Ut
quid enī liberas me iudicat ab aliena cōscien
tia. Sz ego cū gratia participo quid blasphemio
pro eo qđ grātia agor. Siue ergo manducatis si
ue bibitis vel aliud quid facitis. oia in gloria dei
facite. Sine offēnsione estote iudicis et gentibus
z ecclesie desiccat z ego ppter omnia oia in placeo
nō querens quod mihi vñq; est. sed qđ multis vt
salutem.

¶ L. S. Aplos reprobat errores corinthios. cir
ca celebratē sacramētī eucharistie quā ad ha

Exo. 13. d.
Exo. 14. c.
Exo. 16. d.
Exo. 17. b.

B
numc. 20. b

Exo. 32. b
numc. 21. b

Jud. 8. c.
L

supra. 2. d.

D

Deut. 32. c

ecc. 37. d.
supra. 6. c.
infra. 23. b.
psal. 133

S

Collo. 3. a

¶ L. S. Aplos reprobat errores corinthios. cir
ca celebratē sacramētī eucharistie quā ad ha

III.

Ad corinthios I

bitu & cōuictū ac beinde ponit eucharistie dignitatē ac ritū cōuenientem.

In dīnatores mei estote: sicut et ego xpi. Laudo autē vos frēs q̄ p̄ oīa mei me: mores estis: sicut tradidi vobis p̄cepta mea tenetis. Volo autē vos scire q̄ oīa vtrū caput xpi est: caput autē mulieris vir. caput vero xpi est. Vbi vtrū oīans aut p̄phetas uelato capite deturpat caput suū. Vbi autē mulier oīans aut p̄phetas nō uelato capite: deturpat caput suū. Vnū est eū ac si decaluet. Nā si non uelatur mulier: tōndetur. Si hō turpe est mulieri tōderi aut decaluet: uelut caput suū. Vtrū quidē nō debet uelare caput suū: q̄ imago ē gl̄ia dei est: mulier autē gl̄ia viri est. Non enī vir aut mulier est sed mulier ex viro. Item non est creat̄ vir p̄pter mulierē sed mulier p̄pter virū. Ideo debet mulier uelamen habere sup̄ caput suū: p̄pter angelos. Hierūthi neḡ vir sine muliere: neḡ mulier sine viro in dño. Nā sicut mulier de viro ita ē vir p̄ mulierē. Omnia autē ex deo. Om̄i sp̄i iudicate: decet mulierē nō uelari oīare deum. Nec ipsa natura docet vos: q̄ vtrū quidē si comā nutritat ignominia est illi: mulier vero si comā nutritat gl̄ia est illi: qm̄ capilli p̄ uelamine dati sunt ei. Si quis autē uidetur cōtēntiosus esse nos talē cōsuetudinē non habemus: neḡ ecclesia dei. Vbi autē precipio non laudans: q̄ nō in melius sed in deterius cōtēntis. Numū quidē cōtēntibus vobis in ecclesia nā audio scissuras esse inter vos: ex parte credo.

Nā oportet ē hereses esse vtrū q̄ p̄bati sunt manifesti sunt in vobis. Cōuenientibus ergo vobis in vñū iam non est dīcā cēnā manducare. Vnus quicq̄ enī suam cenam p̄sumit ad manducandū. Et alius quidē esurit: alius autem ebrius est. Nunquā domos non habetis ad manducandū et bibendū? Aut ecclesia dei cōtēntis: cōfundit̄ eos qui uō habent? Quid dicam vobis? Laudo vos: in hoc nō laudo. Ego enī accepti a dño quod ē tradidit vobis: qm̄ dñs iesus in oīa nocte tradebat: accepit panes & gratias agens fregit & dixit. Accipite & manducate. Vbi oī est corpus meū: qd̄ p̄ vobis tradidit. Hoc facite in meā cōmētiatio nē. Similiter & calicē postq̄ cenauit dicens. Vbi calix noui testamētū est in meo sanguine. Hoc facite quotiensq̄ biberis in meā cōmētiatio nē. Mortificet̄ et mādūcabitis panē hūc: et calicē biberitis: mortē dñi annūciabitis donec ueniat. Vtrū quicq̄ mādūcauerit panē & biberit calicē dñi indignetur eis erit corpus et sanguis dñi. Probet autē seipm̄ hōc: sic de pane illo edat & de calice bibat. Qui enī manducat & bibit indignē: iudicē sibi manducat & bibit: non iudicane corpus dñi. Ideo inter vos multi infirmi & imbecilles et dormiunt multi. q̄ si nosmetipsos iudicarem? nō vtrū iudicarem. Dum iudicamur aut a dño corripimur vtrū nō cū hoc domū dānemur. Vtrū frēs mei cū cōuenitis ad mādūcandū inuicē expectate. Si q̄ esurit domi mādūcet: vtrū nō iudicū cōueniatis. Cetera sūt cū vobis disponam.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

Spiritualib' aut nolo vos ignorare fratres. Scitis aut qm̄ cū dīces essetis ad simulachra multa putabamini ēstis. Ideo notū vobis facio: q̄ nemo in spū dei loquens dicit anthem a iesu. Nemo pot̄ dicere dñs iesus nisi in spū. Vbi dñs iesus: vbi gratia sunt: idē aut spūs. Et diuisiones mīstratōis sunt: idē aut dñs. Et diuisiones operatōis sunt: idē vero deus qui opat̄ oīa i oībus. Vnicuiq̄ autē dñs manifestat spūs ad vtilitatē. Vtrū quidē p̄ spm̄ dñs sermo sapie. Vtrū aut sermo sciētie fm̄ cū dem spm̄. Alteri fides in eodē spū. Vtrū gl̄ia factū in vno spū. Vtrū opatio fratru: alij p̄phetia: alij discretio spūitū: alij genera lingua: vtrū in terpretatio sermonū. Vbi aut oīa opat̄ vñ' atq̄ idē spūs: diuidens singulis putat. Sicut enī corp' vñū est: mēbra habet multa: oīa aut mēbra corporis cū sint multa vñū rñ corpus sunt. Ita & xpo. Item in vno spū oēs nō in vñū corpus baptizati sum' sicut iudei sicut gentes sicut seruus liber: oēs in vno spū vocati sum'. Nā & corpus non est vñū mēbris sed multa. Si dixerit pes qm̄ nō sum manus nō est de corpore: num̄ ideo nō est de corpore? Et si dixerit auris qm̄ nō sum oculus nō sum de corpore: num̄ ideo nō ē de corpore? Si totū corpus oculi: vbi audit? Si totū audit: vbi odorat? Nunc aut posuit de mēbris: vñū quodq̄ eorū in corpore sicut voluit. q̄ si essent oīa vñū mēbra: vbi corp' ? Nā aut multa quidē mēbra: vñū aut corpus. Nō pot̄ autē dicere manus oleris: nā nō indigeo: aut iter caput pedib' nō est opus mihi necessarij. Sed multo magis q̄ vident mēbra corporis infirmiora esse necessarij sunt. Et hoc putam' ignominiosa mēbra esse corpori: dñs tunc abbdānoie circūdam'. Et q̄ imponēta sūt nra abbdānoie honestatē hñt. Honestatē aut nra nulli egēt. Si de' tēperant corp' et cū dectat abbdānoie tribuendū honorē vtrū sit scisma in corpore? Idem p̄mūcē solliciti sint mēbra. Et si quid patitur vñū mēbris: cōpattunt oīa mēbra: sicut gl̄ia vñū mēbris: cōgaudent oīa mēbra. Vos autē estis corpus xpi & mēbra de mēbris. Et quodā quidē posuit deus i ecclesia p̄mo aplos scdo p̄phetas: tertio doctores: deinde dīctes: et de gr̄as curationis: opulatiōis: gubernatiōis: genera lingua: p̄tēpationes sermonū. Nunquā oēs ap̄i: nunquā oēs p̄phetē: nūquā oēs doctores: nunquā oēs dīctes: nunquā oēs gr̄ati habent curationis: nunquā oēs linguis loquuntur: nunquā oēs interpretantur: multumini autē charismata meliora sūt ad hūc excellentiorē viā vobis demōstro.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

In cōmendat apostolus gratiam dei generalit̄ declarandō cōditionē gratie gratis dare cōparandō corpus ecclesie ad corpus nature.

21

Mat. 9.4.

Ephe. 4.8

Rom. 12.6

Ephe. 4.8

Rom. 12.6

Ephe. 4.8

Rom. 12.6

Ephe. 4.8

Rom. 12.6

Ephe. 4.8

Rom. 12.6

Ephe. 4.8

Rom. 12.6

Ephe. 4.8

Rom. 12.6

Ephe. 4.8

Rom. 12.6

Ephe. 4.8

Rom. 12.6

Ephe. 4.8

Rom. 12.6

Ephe. 4.8

Rom. 12.6

infra. 10. d.
p. 12. c.

teno est benigna est Charitas nō emulatur. non agit perperam. nō inflatur. non est ambitiosa. nō querit que sua sunt. non irritat. non cogitat malum. nō gaudet super iniquitate. cōgaudet autē veritati. Oīa sufferat. oīa credit. oīa sperat. oīa sustinet. Charitas nunquā excidit. siue pphetic ena: cuabū: siue illic cessabit. siue scia destruet. Ex pte ei cognoscat: ē ex pte pphetam. Cū autē venierit qd pfectū est: euacuabit qd ex pte est. Cum essem puulus loqbar vt puulus: sapieba vt puul: cogitaba vt puul. Quid autē faci? suz vir euacuauit qd erant paruul. Quidem nūc p specm in enigma restant: aut facie ad facie. Nunc cognosco ex pte: nunc autē cognosca sicut cogniti? suz. Nunc autē manet fides: spēs caritatis: hęc. Maior autē horum est caritas.

¶ C. S. Eminentiā ostendit. pphetic sup donoz lingua p: r: qz oī vtendū virosq dono.

¶ Et amini caritate emulaminī spī: talia magis aūrt. pphetic. Qui em loquit lingua: nō dolbus loquit sz deo

Nemo em audit. Spūs aut loquit mysteria. Nā qd pphetat: oīb: loquit ad edificatiō: nē: et exhortatiō: et consolatiō. Qui loquit lingua semetipm edificat: qui aut pphetat: ecclia dei edificat. Oīo aut omēs vōs loqui linguas: magis aut pphettare. Nā maior est qd pphetat qz qui loquit linguas: nisi forte interpret vt ecclia edificatiōnem accipiet. Nunc aut frēs si venero ad vos linguas loquēs: qd vobis pdero nisi vobis loquar: aut in reuelatiōe aut in scia aut in ppheta aut in doctrina: Cū qd sine alia sunt vocem dātia: siue tybia siue cythara: nisi distinctiōnes sonitū dederint: quō sciet id qd canit: aut quō cytharizat? Et si incertū vōcē det tuba qd parabit se ad bellū: Ita vōs p lingua nisi manifestū pmonē dederitis quō sciet id qd dicit? Et ita in area loquētes. Cū multa vtputa gña lingua p sunt i hoc mōdo: et nūq sine voce est. Si qd nesciero future vocis: vō: et cui loqbar barbar: et qd loqz mihi barbar: Si vōs qm emulatores estis spūs ad edificatiōē ecclie qrite vt abūdetis. Et ideo q loquit lingua: oret vt interpret. Nā si oīē lingua. spūs me: oīat: mens autē mea sine fructu ē. Quid qd est? Quid ppheto: vobis ad mēte pfallā spīritu: pfallāz mēte. Et ex pte benedictio spūs: qd supplect locū idiote. Quid dicit amen sup tuā bñdictionē? Quid qd dicas nescit. Nā ita qdēs bñ grās agis: sz alter non edificat. Grās ago deo meo q oīem vestrū lingua loquor. Sz in ecclia vobis quos verba sensu meo loqui vt et alios instrua: qd decemila verborū in lingua. Frēs nolite pueri effici sensib: sed malicia paruulū estote: sensibus autē pfecti estote. In lege em scriptum est. Quid in aliis ligens et aliis labijs loquens ppo haic: et nec scie exaudire me dicit dñs. Itaq lingue in signū sunt nō fidelib: sz infidelib: pphetic autē nō infidelib: sz fidelib: Si qd cōueniat vniuersa ecclia i vñs et oēs linguas loquant: intrēt autē idiote aut infideles: nōne dicēt qd infantiū? Si autē oēs ppheterint: intrēt autē quis infidelis vel idiote cōuincat ab oībus: iudicat ab oībus. Occulit em cor dñs et manifestā sunt: ita cadens in facie adorabit deū pñs: qd vt de? in vobis sit. Quid

infra. 12. d.

13.

14.

supra. 1. a.

15. a. 8. a.

16.

17.

q est frēs? Cū cōuenit? vniūquqz vestrū psalmū habet. doctrinā habet: apocalypsim habet: ligūā habet: interpretatiōē habet. oīa ad edificatiōem sunt. Si in lingua quis loquit scdm duos: aut vt multū tres: et p partes et vnos interpret. Si autē nō fuerit interpret: loquit in ecclia sibi autē loquat deo. Pphetic autē duo aut tres dicant: et ceteri disjudent. q si aliū reuelatū fuerit: sedet: puor: taceat. Potestis em oēs per singulos pphettare vt oēs discat et oēs exhortent. Et spūs pphetat p: pphetic lubiect est. Nō em diffinitio est de? sed pacificat et oīb: ecclesie scōp doceo. Mulieres in ecclesie taceant. Nō em mittit eis loqui: sed subditas esse sciet et lex dicit. Si quid aut volūz dicere domi viros suos introget. Turpe est em mulieri loqui in ecclia. An a vobis verbus qd p: cessat: aut in vos solos puenit? Si quis videt ppheta esse aut spūalia: cognoscat qd scribo vobis: qd dñi sunt mādāta. Si quis autē ignorat ignoabif. Itaq frēs emulaminī pphettare: et loqui linguas nolite phibere. Oīa autē honeste et scdm oīdine fiant in vobis.

¶ C. S. Tractat a pte de grā resurrectiōis pmitendo cōmēdatiōē doctrine euāgelice.

¶ Oīū autē vobis facio frēs: euāgeliz qd p dīcaui vobis: qd et accepistis: i quo et fāctis: p qd et saluamini: quia ratioe p dīcas: Querim vobis si tenetis: nisi frustra credidistis. Redidit em vobis in pñtis qd et accepit: qm xps mortuus est p pccā nostris scdm scripturā: et q sepultus est: et q resurrexit tertia die scdm scripturā: et q visus est cephe: post hoc videt deinde visus est plus qd gentium fratrib: simul et quib: multi manent vsq ad hūc: qd autē dōz micunt. Deinde visus est iacob: deinde aplos oībus. Nouissime autē oīm tanq abortiu visus est mihi. Ego ei sum minimū aplo: qui nō sum dignū vocari a pso: qm psecutur vñ eccliam dei. Oīa autē dei sum id qd sum: et grā ei in me vacua non fuit: sz abundāti alio oīb: laboraui. Nō ego autē sz grā dei mecū. Siue enī ego sine illi: sz p dīcaui: m' tūc credidistis. Si autē xps p dīcat q resurrexit a mortuis: quō quidā dicunt in vobis: qm resurrectio mortuoz nō est? Si autē resurrectio mortuoz nō est: neq xps resurrexit. Si autē xps non resurrexit: inanis est p dīcatio nostra: inanis est et fides vestra. Inuenimus autē et falsi testes dei: qm testimōiū digmū a dñs vobis deū q suscitauerit xpm: quē non suscitauit mortui non resurgunt. Nā si mortui nō resurgunt: neq xps resurrexit: q si xps nō resurrexit: vana est fides vestra. Adhuc em estis in peccatis. Ergo et qui dormiūt in xpo: perierunt. Si in hac vita tantū in xpo sperantes sumus: miserabiliores sumus oībus hoībus. Nūc autē xps resurrexit a mortuis: plumbite dormientes: qm quidē per bolem moris: et per bolem resurrectio mortuoz. Et sicut iā dā oēs mortui: ita et in xpo oīs vniūcabitur. Vniūquqz autē in suo ordine pmitte xps. Deinde hi qui sūt xpi qui in aduentū eius crediderunt. Deinde de finis cū tradiderit regnū deoz pti cū euacuauerit oēm picipatū et pātē tēturē. Adpet aut illū regnare: donec ponat omnes inimicos sub pedibus ei. Nouis

1. Th. 1. c.
2. Th. 3. c.

Gal. 1. b.

Ephe. 3. b.

Collo. 1. c.

1. Th. 4. d.

Collo. 1. c.

1. Th. 4. d.

1. Th. 1. c.

1. Th. 1. c.

Ad corinthios I

Abid. 8.
Hicbe. 2.b

simē aut limica destruet mores. Si aut subiecti sub
iecti sub pedib⁹ ei⁹. Cū aut dicat oia subiecta sūt
et sine dubio pter eū qd subiecti ei oia. Cū aut sub
iecta fuerint illi oia tunc et ipse sūt subiect⁹ erit il
li qd subiecti sibi oia: vt sit de oia in oib⁹. Alioqn
qd faciet qd baptizant p mortuis: Si oino mortui
nō resurgūt: v⁹ qd ⁊ baptizāt p illos: Ut qd ⁊ nos
pctamur oī hōia. Quoniam dei mortui pp vestram
glām frēs quā habeo in xpō iesu dñō nrō. Si p m
hōiem ad bestias pugnauit epheci: qd mibi pdest
si mortui nō resurgūt: Wādūc: ⁊ bibam: craf
em mouemur. Nolite seduci. Corrupti mores
bonos colloca mala. Fugilate iustit: nolite pec
care. Ignorātia em dei qdā hñt. Ad reuerētia vo
bis loqr. Sicut veniēti. Quōd resurgunt mortui:
Quali aut corpe veniēt. Inspiciēti: ut qd seminas
nō viuificat: nisi pū⁹ moia. Et quid sēlat: Non
corp⁹ qd sūp est sēlat: s⁹ nudum granū vtpu
triticū aut alicu⁹ ceteror⁹. De⁹ aut dat illi corpus
scd vult ⁊ vnicuiq semini ppiū corp⁹. Nō ole
caro eadē caro: s⁹ alia holm: alia pecor⁹: alia volu
crū: alia aut pisciū. Et corpora celestia: ⁊ corpora
terrestria. S⁹ alia quidē celestia glā: alia aut ter
restrū. Alia claritas solis: alia claritas lune: ⁊ a
lia claritas stellā. Stella em ⁊ stella differt i cla
ritate: sicut resurrectio mortuor⁹. Semia in corru
ptib⁹: surget in incorruptib⁹. Sēlat in ignobilitate
surget in glā. Sēlat in infirmitate: surget in virtute
Sēlat corp⁹ alale: surget corp⁹ spūale. Si est cor
pus alale: est ⁊ spūale: sicut scriptū ē. Fact⁹ est pū
m⁹ hō adā in aliam viētē: nouissimus adā in spm
viuificantē: s⁹ nō pū⁹ qd spūale ē: s⁹ qd alale: dein
de qd spūale. Dum hō de tra terren⁹: scd hō de
celo celestis. Qualis tēn: talio: ⁊ tēn: et qd
celestis: talio: ⁊ celestis. Igī sicut portauim⁹ ima
ginē terren⁹: portem⁹ ⁊ ima ginē celestis. Hoc aut
dico frēs: qd caro ⁊ sūgnis regnū dei possidere nō
pnt: neq corruptio i corruptelas possidebit. Ecce
misteriū vob⁹ dico: dēus qdē resurgem⁹: s⁹ nō oēs
imutabimur. In momēto in actu ocl. In nouissima
tuba. Canet ei tuba ⁊ mortui resurgēt incorrupti
⁊ nos imutabimur. S⁹ oportet em corruptibile hoc
induere incorruptionē: ⁊ mortale hoc induere immor
talitē. Cū aut mortale hoc induerit immortalitatem
tūc fiet sermo dī script⁹ ē. Absorpta est mors in vi
ctoria. Vbi ē mors victoria tua: Vbi est mors sti
mulus tu⁹. Stimul⁹ aut mortis pctm est: hūio p
pcter. Deo aut grās qd dedit nobis victoriā per
dñm nr̄m iesu xp̄m. Gratias hñt mei dilecti: stabis
les estote ⁊ immobiles: abūdares i oī ope bñsēmp
sientes qd labor: vester nō est inanis in dño.

Esa. 23. d.

E

S

Esai. 2. b.

Esai. 23. d.
Hicbe. 2. b
1. ioh. 5. a

A

¶ C. S. Docet apus quō cōuersandū est cū ex
traneis ⁊ vicinis. ac in finē epistolē annectit salu
tationem.

¶ Collecte aut qd sunt in scōs: sicut oī
dñi aut i celestis galatēia ⁊ vos facite
p vna sabbati. In quicunq vrm apd se
reponat recōdēte quō ei bene placuer
it: vt nō cū venero tunc collecte fiāt. Cū aut pñs
fuero: qd pb aueritis per epas hōs mitrā pferre
gram vram in hñm. qd si dignū fuerit vt ego eam
mecū hñm. Vt nā aut ad vos: cū macedoniā per
trāsitero. Nā macedoniā pñsib⁹. Apud vos aut

foistis maneb⁹: vel etiā hyemabo vt vos me de
ducatis qdāq iero. Nolo ei vos mō in transitu vi
dere. Spero ei me aliquāntū tps manere apud
vos: s⁹ dñs pmissit. Permanebo aut epheci vt qd
ad penthecostē. Mñsū ei mibi apū ē ma gñū et
euidēs ⁊ aduersarij multi. Si aut venerit Timo
rthē: videte vt sine timore sit apd vos. Ap⁹ ei dñs
opas sicut ⁊ ego. Tē qd ē illuz sperant. Deducite
aut illū in pace vt vtiat ad me. Expecto ei illū cū
fratrib⁹. De apollo aut fratre vobis notū facio:
qm multū rogauit qd vveniret ad vos cū fratrib⁹
⁊ vtiq nō fuit volūtas ei⁹ vt nōc veniret. Veniet
aut cū ei vacuū fuerit. Vigilate: stare i fide: virilis
agite ⁊ cōfortamini: oia em vra in charitate stant
Obsecro autē vos frēs nostros dñm stephanē ⁊ for
tunati ⁊ a chaici: qm sunt pmitte acbie ⁊ mal
nisteriū scōp⁹ oīd inauerūt seipsos vt ⁊ vos subdi
ti sint eis: modū: vol cooquant laborāt. Gaudeo
aut in pñtia stephanē ⁊ fortunati ⁊ a chaici: qm
id qd vobis decrat ipsi sū ppleuerūt. Accēcit em
⁊ meū spm ⁊ vestrū. Recognoscite qd etiā modū sūt
Salutat vos oēs ecclie alie. Salutat vos in dño
multas aqla ⁊ pñsilla cum domesticis sua ecclie:
apud qd ⁊ hospitoi. Salutat vos oēs frēs. Salu
tate inuicē in osculo sācto. Salutatio mea: manu
pauli. Si quis nō amat dñm nostrū iesu xp̄m sit
anathema maranatha. Gs dñi nostri iesu xp̄mo
bñs. Charitas mea cū oib⁹ vobis in xpō iesu.
Amen.

Explicit epola pauli ad corinthios prima.

¶ Incipit plogus in secundā epistolā
ad corinthios.

¶ Hic scōa ad corinthios epola qm i pte sus
pēdit post tribulationē suā: p relatiōē
reddidit cās qre ad eos scōo non ierit:
qm nō leui mutatiōe pñs fecisse se as
serit: s⁹ ne aduentu suo tristitia incur
ret cū in pñto pmanere discipulos repisset. Dein
de post agnitōs fruct⁹ penitētie recōcillat eū ec
clesie quā in pñā ppf fornicationē ⁊ pñsio scōp⁹
tusserat amoueri. Tertio pñā pñsuo aplos offi
ciū sui dignitatē rucit: ⁊ noui testamēt mñsros tū
to antecire grā ostendit quāro euāgēliū qd lege pñā
tū. Immoiat etiā in cā illa pñmū quā beate in
pñā pñsgerat vt pñsio ac libēti alo necessaria pñ
tie vite nō hñtib⁹ largiā: vt utilitatē spūalia pmer
ci cōmarent pñsita cū futuris atqz abundātia sua
scōp⁹ inopia suppleat: vt vicissim eor⁹ inopia scōp⁹
abundantia suppleat. In fine repetit qd sup⁹
corra pñsuo aplos egerat: ⁊ acrationē eor⁹ pñca
tēdolo de se gloriosas vel collata antiquidē gñis
vel catalogo iustia p ac pñsio: s⁹ pñsuo euacuat: of
ficio eos oparios subdolos qd ad imitationem sa
thane transfigurent in aplos xp̄i: sub pñsionib⁹
speculacra pecuniaria queqz sectantes.

¶ Incipit argumentum.
¶ Pñs actū a corinthijs penitētiā pñsolutiōis
scribit eis epām aplo ⁊ troade p pñsuet
collaudans eos hñt ad meliorē cōturbatos qd
deus eos sed emendatos ostendens.

Explicit argumentum.

Incipit epistola

Pauli ad Corinthios secunda.

C. S. Capta corinthios benivolentia per suas tribulationes ad excitandum attentionem. 2. excurat se de pmissione eis facta. Lxxij.

Aul' apo

Stolus xpi iesu per volu-
tate dei et thimoth' frater
ecclesie dei q' est corin-
thi ci obus sancta q' fuit
in vniuersa achaja. Ista
vobis et par a deo pfe no-
stro et dno iesu xpo. Bndi-
ctus de' et p' dñi nri iesu xpi pater miar et de' to-
tus cōsolationis q' cōsolat nos in ol tribulatione
nra: vt possim' et ipsi cōsolari eos q' in ol pēssura
sunt p' exhortatione q' exhortamur. et ipsi a deo qm
sicut abūdat passioēs xpi i nobis ita et p' xpm abū-
dat cōsolatio nra. Siue aut tribulamur p' vīa ex-
hortatione et salute. siue cōsolamur p' vīa cōsola-
tionis siue exhortamur p' vīa exhortatione et salu-
te q' opat tolerātia eardē passionū quas et nos
patimur vt spes nra firma sit p' vobis. scietes qm
sicut socii passionū estis et scietis et cōsolationis
no em volum' ignorare vos fratres de tribulatio-
ne nostra q' facta est i asia: qm sup amodo graui-
ti sum' supia virtutē: et vt tederet nos etiā vine-
re. Sed ipsi in nobis meritis rēpōsum mortis ha-
buit' vt nō sim' fideles in nobis: sed in deo q' su-
scitat mortuos q' de tēris periculis nos eripuit et
eruit in quē speram' qm et adhuc eripiet a diuā-
tibus et vobis in oratione p' nobis vt ex multarū
p'fōis facierū et q' in nobis est donationis: per
multos grē agant' p' nobis. Nā gloria nostra hec
est testimoniū cōficientie nostre q' in simplicitate
cordis et sinceritate dei: nō in sapiētia carnalī: s' in
grā dei cōuerfati sum' in hoc mūdo. abūdan-
t' aut a deo. Nō em alia scribm' vobis q' quē legi-
stis et cognouistis. Spero aut q' v'is in fine cogno-
scitis sicut et cognouistis nos ex parte. q' gloria
vestra sumus sicut et vos nra in die dñi nostri iesu
christi. Et hac cōfidentia volui p'ius venire ad vos
vt scedā gratia habere et p' vos trāsire in ma-
cedoniā. et iterū a macedoniā venire ad vos et a vo-
bis deducti in iudeā. Et ego hoc voluissim nū-
quid leuitare v'is sum'. Aut q' cogito: scedā car-
nem cogito: vt sit apud me et q' nō? Fideles autē
de'. q' sermo noster qui fuit apud vos: nō est in il-
lo et nō ē in illo est. Deī em filius iesus xps q'
in vobis p' nōs p'dicatus est: p' me et siluā et thim-
othem nō fuit in illo: est et nō. sed est in illo fuit.
Quotē em p'missiones dei sunt in illo est. Vbo
et per ipsum amē deo ad gloriā vestrā. Et nū autē
cōfirmat nos vobiscū in xpo et qui v'git nos de'
et qui signauit nos de dedit pignus spūs in cordi-
bus nris. Et ego aut ressedē inuoco in alam meā
q' parces vobis nō veni v'ra corinthi. nō q' do-
minamur fidei vestre sed ad adiutores sum' gaudiū
vestri. Nā fide stano.

C. S. Ponit duplex causa quare ap'la nō vene-
rit corinthi scy ne cōfiteret. et alibi maiorē fru-
ctū faceret: quē fructū deinde ostendit. a q' falsos p'p-
hetas excludit. li.

Laui aut hoc ipsum apud me me ite x-
in tristitia venire ad vos. Si em ego cō-
tristo vos: et q' est q' est q' iustificet nisi q'
cōtristat ex me? Et hoc ipsum scripsero
vobis: vt nō cū venero tristitia sup tristitiā habeam:
de quib' oportuerat me gaudere: cōfides in omni-
bus vobis: q' meū gaudiū olm vestrū est. Nā ex
multa tribulatione et angustia cordis scripsi vobis
p' multas lachrymas: nō vt nō cōtristemini sed vt
sciatō quā charitate habetis abūdan- in vobis.
Si quis aut cōtristauit me: nō me cōtristauit sed
ex parte vt nō onerē oēs vos. Sufficit illi q' ius-
modi est oburgatio hec que fit a pluribus. ita vt
econtrario magis donetis et cōsolemini: forte
abūdan- tristitia absorbeat q' euimodo ē. Pro-
pter q' obsecro vos vt cōfmetis in illi charita-
tem. Ideo em i scripsi vobis vt cognoscā ex pte
mentū vestrā in oibus obedire sitis. Et au-
tem aliquid donastis: et ego. Nā ego q' donauit
si quid donauit propter vos in persona xpi et nō
circūueniamur a farsana. Nō em ignoram' cogi-
tationes et'. Cū venissem autē troas et ppter euā-
gelis xpi et oīst mchis apertū erat in dño mon-
bui requie spūs meo: q' nō inuenierim i tū fra-
tre meū: sed valde cū eis: pfectū sum in mace-
doniā. Deo aut grās q' semp triūphat nos in xpo
iesu et odorē noticie vīe manifestat p' nos in omni
loco: q' xpi bon' odor sum'. deo in his q' salui sūt
et in his qui perunt. Alijs quidē odor mortis in
mortē. alijs aut odor vitę in vitam et ad hec quis
tā idone'. Nō em sum' sicut plurimi adulterātes
hāc deī sed ex sinceritate sicut ex deo cum deo
in christo loquimur.

C. S. Ostendit ap'la se cōmēdatione hoim nō
indigere. nec eā querere. atq' rēcomendat mi-
nistros ecclesie xpi q' dū ad officij dignitatē. et quan-
tum ad cognitionis excellentiam. li.

Incipim' iterū nosmet ipsos cōmēdare
Aut nūquid egem' sicut quidā cōmē-
dantes ephs ad vos erat ex vobis. Ipsi
stola nra vos elio scripta in cordibus
nostris: que sicut elegi ad oibus hoibus man-
festari: qm ephs estis xpi ministri et a nobis et scri-
pta nō arramēto s' spūs dei viuēdo in tabulis la-
pidis sed in tabulis cordis carnalib'. Fideciam
aut talē habem' p' xpm ad deū. Ipsi q' sufficientes
sum' cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis: sed
sufficientia nostra ex deo est. Et nū et idoneos nos
fecit ministros nostri testa mētis iē fidei spūs. Li-
tera em occidit spūs aut viuificat. q' in ministratio
mōtis iē deformata in lapidibus: fuit in gloria
ita vt nō possent intēdere filij israel in facie mo-
si ppter gloriā vultus eius q' euacuā quō nō ma-
gis ministratio spūs erit in gloria: Nā i ministrā-
tio bānante in gloria est mīnima q' abūdat
ministris iusticie in gloria. Nā hoc gloriificatio
est q' claruit in hac pte: ppter excellētiā gloriā.
Si em q' euacuā p' gloriā est: multo magis q'
manet in gloria est: libet et eo igit talē spēs multa

Ephe. i. a
i. pe. i. a.

lib. cxi. f. d

Ad corinthios II

Exo. 34. d.

fiducia vitimur. Et nō sicut moyses ponebat vela-
men sup facie suā vt nō intenderet filij israhel in fa-
ciem ei⁹ qđ euacuaf sed obtuli fūm sensus eorum
ut sup in hodiernū diē idipsum velamē in lectione
veteris testamēti maner nō reuelatum qđ in xpo
euacuaf fuit vsp in hodiernū diē cū legit moyses
velamē posuisti est sup cor eoꝝ. Cū aut conuersus
fuerit ad deū auferet velamen. Nō aut spūs est.
Vbi aut spūs dñi: ubi libertas. Nos p oēs reue-
lata facie gloriā dñi speculātes in eādē imaginē
transformamur a claritate in claritate tanq̃ a
domini spiritu.

¶ C. S. Cōmēdat aplo misteriu noui testamē-
ti: et quantum ad operationem boni et quantum ad
tolerantiam mali.

I Deo habētes hanc amīnistratiōē lux-
ta qđ mīam cōsecrati sum⁹ nō deficiū⁹
sed abdicamus occulta dedecoris: nō
ambulātes in astutia. neq. aduiterātes
hūmū deīdē in manifestatione vitiōis cōmēdan-
tes nosmetipsos ad oēm cōsētiā hōim cōiā deo
qđ si etiā op eritū est euāgelij nostrū in his qđ pere-
unt est opertū: in quib⁹ de⁹ hui⁹ scilicet excecāuit mē-
tes infidelium vt nō fulgeat illuminatio euāgelij
glorie xpi qui est imago dei. Nō em̃ nosmetipsos
predicam⁹ sed iesum xpm dñm nostrū. Nos autē
seruos vros p iesum qđ ē qui dixit de tenebris
lucē spīdēscere: et ipse illuxit in cordib⁹ nris a illu-
minatione mīscite claritati dei in facie xpi
lesu habem⁹ ad thesaurū istū in vasis fictilib⁹ vt sub
limitas sit virtutis dei: non ex nobis. In oib⁹ tri-
bulationē patimur: sed nō angustiamur. Apolia-
mur sed nō desistimur. Persecutionē patimur:
sed nō dereliquimur. Humiliamur: sed nō cōsum-
dimur. Desicimur: sed nō perim⁹. Sēmp mortifi-
cationē iesu xpi in corpore nō cōstituerētes: vt et
vita iesu manifestet in corpore nris. Sēmp em̃
nos qđ vitūm⁹ in nouē tradimur ppter iesum vte
vita iesu manifestet in carne nostra mortali. Ergo
mors in nobis op erat: vita aut in vobis. Habē-
tes aut eūdē spm̃ fidei sicut scriptum est. Credi di
ppter qđ locut⁹ sum⁹: et nos credimus ppter quod
loquimur: scietes qm̃ qui suscitauit iesum: nos
cū iesu suscitabit: cōstituet vobiscū. Quia em̃ p
pteros: vt grā abūdā p multis in gratiā ac-
tione abūdet in gloriā dei. Propter qđ nō defici-
mus. Sed licet qui fons est nostris homo cōsu-
parur: nō is qui intrat est renouatur de die in diē
idē em̃ in pñti est: momentanēi⁹ leue tribulatio
nō nostrā superat: modū in sublimitate eternū glo-
rie pōdus op erat in nobis nō cōtēplantib⁹ nob⁹
que vident: sed qđ nō vident. Quae em̃ videntem
posita sunt: que autē nō vident eterna sunt.

¶ C. S. Agit de premio iustorum apostolus ac
etius desiderio atq. debita ad ipsum p̃paratiōe
accusa virtutis.

Sumus ei qm̃ si terrestris dom⁹ nostra
huitus habitationis dissoluta qđ edificā-
tione ex deo habem⁹ domū nō manū fa-
ctam: sed eternā in celis. Nā et in hoc in
gemus: habitationē nostram que de celo est su-
perinduit cupientes tñ veltit et nō nudī inuenia-
mur. Nā et qui sumus in hoc tabernaculo in gem⁹

scimus grauati eo qđ nolumus expoliari: sed sup-
uecturi: vt absorbēat qđ mortale est a vita et ui-
am efficit nos in hocipsoz deus qui dedit nobis
pignus spūs. Audētes igitē semp et scietes qm̃ dñ
sumus in hoc corpore peregrinamur a dño. Per
fidē em̃ abulam⁹: et nō p spēm. Audemus autē et do-
nam voluntatē habem⁹ magis peregrinari a cor-
pore et presentes esse ad dñm: idēo p̃dēm⁹ siue
absentes siue presentes place illi. Quē em̃ nos
manifestari opuit a tribenal chūstī: vt referat
vniuersis ppia corporis p̃out gessit: siue bonū
siue malū. Scietes ergo timorē dñi hōib⁹ sua-
demus: deo aut manifesti sumus. Spero autē et in
cōsētijs vris manifestos nos esse. Nō iterū com-
mēdam⁹ nos vobis: sed occasiōem dam⁹ vobis
gloriā di. p nobis: vt babeatis ad eos qui in facie
gloriant⁹ et nō in corde. Siue em̃ et excedimus
deo siue sobis sum⁹ vobis. Charitas em̃ xpi viget
nos estimātes hoc qm̃ si vñ p oibus mortu⁹ est
ergo oēs mortui sunt. Et p oib⁹ mortu⁹ est xps
vt et qđ viuunt nō sibi viuāt sed ei qđ p ipis mor-
tu⁹ ē et resurrexit. Itaq. nos ex hoc neminē noui-
mus secū dū carnē. Et si cognouim⁹ secū dū carnē
xpm: sed nūc iā nō nouim⁹. Si qđ ergo in xpo noua
creatura vetera trāsierit: ecce facta sunt oia noua.
Quia autē ex deo qđ nos recollāmus sibi p xpm: et
dicit nobis ministris recollātionis. Et quidē
de⁹ erat in xpo mūdūz recollātiō sibi: nō repa-
rātiō illis delicta ipsoz. et posuit in nobis hūc recollā-
tionis p̃io xpo ergo legatōis fungimur itaq. deo
exhortāte p nos. Absecram⁹ p xpo: recollātiō-
ni deo. Cū qui nō nouerat p̃m p nobis p̃m fe-
cit: vt nos efficeremur iusticia dei in ipso.

¶ C. S. Ibi ait ad bonū corinthios aplos in fura-
ro agēdū quātū ad exteriorē cōseruationē: interi-
orem deuotionē: mac in fidelium vitationem. vñ

Minuantes autē exhortamur ne inuacuū
gratias dei recipiatis. Et em̃. Et post
accepto exaudiui te: et in die salutis ad-
iuui te. Ecce nūc tēp⁹ acceptabile: ecce
nūc dies salutis. Remini dātes villā offensionem
vt nō vituperet ministris nostris: sed in oib⁹ exhi-
beamus nosmetipsos sicut dei ministri. In mul-
ta patientia in tribulationib⁹: in necessitatib⁹. In
angustijs in plagis in carcerib⁹ in seditionibus.
in labōib⁹ in vigilijs: in ieiunijs. In castitate. In
scientia. In longanimitate. In simplicitate. In spūs san-
cto. In charitate nō ficta. In verbo. In uisus. In virtute
dei. Per arma iusticie a dextis et a sinistris: glo-
riam signobilitatē p infamīā et bonā famā. Ut se-
ductores et veraces: sicut qui ignoti et cogniti: qui
si mouentes et excecimus: vt castigat⁹ nos mo-
stificati. Quasi tristes: semp autē gaudētes. Sicut
egētes: multi autē locupletat⁹. Tanq̃ nihil ha-
bentes et oia possidentes. Quē nostrū patet ad vos
o corinthij: cor nostrū dilatātū est. Nō angustia-
mini in nobis: angustiamini autē in viscerib⁹ vris.
Et andē autē habētes remunerationē: tanq̃ filij
dico: dilatamini et vos. Nolite inq. ducere cū in-
delibus: Quē em̃ participatio iusticie cū iniquitate
aut qđ societas luci ad tenebras: Quē autē cōuen-
tiū chūstī ad bellu⁹: Aut qđ pars fidelis cū infidelis:
Aut autē cōsensus tēplo dei cū ydolot⁹: Quē em̃

Joh. 4. d

A

B

C

P. 6. 173.

E

Roma. 4.

C

D
Esaie. 43. c.
Apo. 1. d

A

Esaie. 49. c.

1. cor. 4. g
Eph. 13. c.
Intra. 11. c.

B

C

ecc. 13. c.

D

1.cho.3. c.
et.9. d.
leui.26. g.
Esaie.52. c

estis templi dei sicut dicit deus: qui inhabitabo in illis et inambulabo inter eos: et ideo illos debet et ipsi erant mihi populi. Propter quod eritis de medio eorum: separamihi dicit dominus: immo dum ne tetigeritis: ego recipiam vos: et erobis in patre et vos eritis mihi in filios et filias dicit dominus opus.

¶ C. S. Monito vultis apostoli mitti. atque consilii de preteritis bonis commendari.

¶ **E**rgo habetis promissiones huius mundi demus nos ab omni inquinamento carnis et spiritus perficientes sanctificationem in timore dei. Capite nos. Memine lesu mecum in coram domino neminem circumuectum. Non ad condemnationem vestram dico. Propter quod in cordibus nostris estis ad commouendum et ad conuolendum. Multa michi fiducia est apud vos: multa michi gloriatio pro vobis. Repletus consolatione: superabundo gaudium in omni tribulatione vestra. Nam cum venissemus in macedoniam: nulla requirit habuit caro nostra: sed omnes tribulationes passi sumus. Sicut pugne: intus timores. Sed qui consolatur humiles: solatus est nos deus in aduentu nostro. Non solum autem in aduentu nostro: sed etiam in consolatione in qua consolatur est in vobis referens nobis vestram desiderium: vestram festum: vestram emulationem pro me ita ut magis gaudeam. Quoniam et si corripuistis in epistola non me penitet. Et si penitet videmus quod epistola illa et me ad votum vos contristauit: nam gaudeo: non quod contristati estis: sed quia contristati estis ad penitentiam. Contristati estis: secundum deum in nullo detrimentum patiamini: ex nobis. Quia enim secundum deum tristitia est: penitentia in salutem stabili operatur: secum autem tristitia morte operatur. Ecce enim hoc ipsum secundum deum contristari vos quanta in vobis operatur sollicitudinem: sed defensionem: sed indignationem: sed timorem: sed desiderium: sed emulationem: sed vindictam. In omnibus exultatis vos incontinentes esse negotio. Igitur et si scripsi vobis: non propter eum qui fecit iniuriam: nec propter eum qui passus est: sed ad manifestandam sollicitudinem nostram quam habemus pro vobis coram deo. Ideo consolati sumus. In consolatione autem nostra abundantius magis gauisus sumus super gaudio nostro: recte fecimus est ipse eius ab omnibus vobis. Et si quid sperandum illi de vobis gloriati sumus non sum confusus: sed sicut oia vobis in veritate locuti sumus: et gloriatio nostra quod fuit ad titulum vestrae salutis et gloriæ: et abundantiam in vobis: sunt: remissionis omnium vestram obedientiam quod cum timore et tremore exceptis illum gaudeo quod in omnibus confido in vobis.

¶ C. S. Ad elemosinam in iherusalem mittenda collectio: hanc apostoli agunt de collectionibus iherusalem elemosine.

¶ **N**am autem facimus vobis fratres gratiam dei quod data est in ecclesiis macedonie. et quod in multis expiuit tribulationibus abundantiam gauisus quod fuit: et simpliciter pauperes eorum abundantiam in diuitiis simplicitatis eorum. Quia secundum fratrem testimonium illis reddo et super fratre voluistis fuisse: cum multa exhortatione obsecrationes nos gratiam et dicationem miserum quod sit in sanctos. Et non sicut sperauimus: sed semper tempore dederunt primum de

mino: deinde nobis pro voluntatem dei: ita ut rogare mus. Et tunc quodammodo cepit iterum et perficitur in vobis etiam gratiam illam. Sed sicut in omnibus abundantiam fide et sermone et scientia et omni sollicitudine insuper et caritate vestra in nos: et in hac gratia abundetis. Non quasi imperans dico: sed per aliorum sollicitudinem etiam vestre charitatis ingenium bonum comprobamus. Scitis enim gratiam domini nostri iesu christi: quoniam propter vos egenus factus est cum esset diues ut illi in inopia vos diuites essetis. Et consilium in hoc do. Hoc enim vobis utile est qui non solum facere: sed et velle cepistis ab anno priore. Nunc vero et factum perficite ut quodammodo promptus est animus voluntatis ita sit et perficiendi ex eo quod habetis.

¶ **S**i enim voluntas prompta est secundum id quod habetis accepta est non secundum id quod non habet. non enim ut alio sit remissio vobis autem tribulationis: sed ex equalitate in presentem tempore vestra abundantiam illorum inopia suppleat ut et illorum abundantiam vestre inopia sit supplementum ut fiat equalitas sicut scriptum est. Qui multum habuit non addidit. et quod modicum non minouit. Quia autem ego deo quod dedit eandem sollicitudinem pro vobis in corde nititur: exhortationem quidem suscepit. sed cum sollicitudo esset sua voluntate. perfectus est ad vos. Quisquam enim illo fratre nostrum cuius est in euangelio per omnes ecclesias: non solum autem sed ordinatus est ab ecclesia comes peregrinationis nostre in hac gratiam quod ministrat a nobis ad dei gloriam et destinationem voluntatem nostram. Deuitantes hoc ne de nos videretur in hac plenitudine que ministrat a nobis in dei gloria. Proinde enim bonum non solum coram deo sed etiam coram hominibus. Quisquam autem cum illis et fratre nostrum quod probamus in multis sepe sollicitum esse: nunc autem multo sollicitioris confidentiam multas in vos sue pro tiro quod esset socius meus et in vobis adiutoris: fratres nostri apostoli ecclesiarum glorie christi. Attentionem ergo que est charitatis vestre et nostre glorie pro vobis in illos ostendit in faciem ecclesiarum.

¶ C. S. Apostolus suspicionem excludens docet elemosinam esse bandam velociter abundanter et hilariter.

¶ **N**am de misterio quod sit in sanctos ex abundantiam michi scribere vobis. Scio enim promptum animi vestrum pro quo de vobis gloriati apud macedones: quoniam et apud parata est ab anno preterito: vestra emulatione pronocant plurimos. Quisquam autem frater: ut ne quod gloriatur de vobis euacuetur in hac parte. ut quodammodo dixi parati sitis: ne cum venerint macedones mecum et inuenierint vos imparatos: erubescam. nos ut non dicam vos in hac substantia necessarii ergo existamus rogare fratres. ut preueniant ad vos et apparent reprimissam abundantiam hanc paratam effectum illi benedictionis non quasi auariciam. Hoc autem dico. Quia parce seminat: parce et metet. Et qui seminat in benedictionibus: de benedictionibus metet. Unusquisque propter destinatum in corde suo non est tristitia et nec necessitas. Hilariter enim daturus diligit deus. Potens est autem deus omnem gratiam abundanter

B

C

epo. 16. d.

D

Rom. 12. b

E

B

eccl. 35. b

Ad corinthios II

facere in vobis ut in omnibus semper omnem sufficientiam habentes abundetis in omne op^o bonum: sicut scriptum est. Dispersit dedit pauperibus iusticia eius manet in seculum seculi. Qui autem administrat semen seminanti: panem ad manducandum prestabit. Et multiplicabit semen vestrum et augebit incrementa frugum iusticie vestre: ut in omnibus locupletati abundetis in omnem simplicitate: et que operatur per nos gratia actio nem deo. Quoniam ministerii huius officii non solum supplet ea que desunt sanctis: sed etiam abundat per multas gratiarum actiones in domino pro probationem ministerii huius: glorificantes deum in obedientia confessionis vestre in euangelio christi et simplicitate communicationis vestre in illos et in omnes: et in ipsorum obsecratione pro vobis desiderantium vos propter eminentem gratiam dei in vobis. Gratias ago deo super inenarrabili dono eius.

¶ C. S. Excusat se ap^o de seibi falsis impositis pro facti evidentiis: ac per rationē et exēpla.

¶ Pse autē ego paulus obscuro vos per mansuetudinem et modestiam christi: qui in facie quidem humilis sum inter vos: absens autē confidō in vobis. Rogo autem vos ne presens audeam per eam confidentiam qua existimo: audere in quodamque arbitrantur nos tanquā secundum carnē ambulemus. In carne enim ambulantes: non tamen secundum carnē militamus. Nā arma militie nostre non carnalia sunt: sed potentia dei ad destructionem munitionum: consilia destruētis: et omnem altitudinem extolentem se aduersus scientiam dei: et in captiuitatem redigentes omnem intellectum in obsequium christi: in promptu habentes vincti omnem inobedientiam: cum impleta fuerit vestra obedientia. Quae secundum faciem sunt videte. Si quis confidit christi se esse hoc cogit iterum apud se quia sicut et ipse christi est: ita et nos. Nam et si amplius aliquid gloriatur: fuit ro de potestate nostra quā de dicit nobis dominus in edificationem et non in destructionem vestram: non erubescamus: autem non existimet tanquā ter reret vos per epistolam: quoniam qui dem epistole inquirunt graues sunt: fontes presentia autē cor poris infirma et sermo cōtemptibilis hoc cogitet qui eiusmodi est: quia quales sumus verbo per epistolas absentes: tales et presentes in facto. Non enim audeamus inferre aut comparare nos quibusdā qui seipsos commendat. Sed ipsi in nobis nosmetipsos mentientes: et comparantes nosmetipsos vobis. Nos autem non in immensum gloriamur: sed secundum mensuram regulae qua mensus est nobis deus: mensuram pertingēdi vsq^{ue} ad vos. Non enim quasi non pertingentes ad vos superextendimus nos. Vsq^{ue} ad vos enim peruenimus in euangelio christi: non in immensum gloriantes in alieno laboribus. Opem autem habentes crescentes fidei vestre in vobis magnificari secundum regulam nostram in abundantia: etiam in illa que vira vos sunt euangelizare non in aliena regula in his que preparata sunt gloriari: cui autem gloriatur in domino gloriatur. Non enim

qui seipsum commendat ille probatus est: sed quae deus commendat.

¶ C. S. Apollolus suā ponit cōmēdationē. prae mittendo rationē cōmēdationis ex suis operibus ac malis persequitur.

¶ **A**liam susinere et modicum quid insipiente me esse: et suppositate me. Et malorū enim vos dei emulatione. Despondi enim vos viro virginem castam exhibere christo. Timeo autem ne sicut serpens eduxit etiam astutia sua ita corumpantur sensus vestri et excidant a simplicitate que est in christo iesu. Nam si is qui venit alium christum predicat quem non predicauimus aut alium spiritum accipitis quem non accepistis: aut aliud euangelium quod non recepistis: recte patere mini. Existimo enim nihil me minus scisse a magnis apostolis. Nam et si imperitus fermones: sed non sciētia. In omnibus autem manifestus sum vobis. Nun quid peccatū feci me ipsum humilans vos exaltemini. Quoniam gratis euangelizui dei euangelium: libenter vobis: alias ecclesias exhortauit accipiens stipendium ad ministerium vestrum: et cum essem apud vos egerem: nulli onerosus fui. Nam quod michi de erat: suppleuerunt fratres qui venerunt a macedonia: et in omnibus sine onere me vobis seruauit et seruaui. Est veritas christi in me quoniam am deus gloriari non infrigetur in me in regionibus acbae. Quare? Quia non diligo vos. Deus scit. Quod autem facio et faciam: ut amputem occasionem eorum qui volunt occasionem ut in quo gloriantur: inueniantur sicut et nos. Nam et iusto di pseudo apostoli sunt operari subdoli transfigurantes se in apostolos christi. Est enim mirum. Ipse enim saibanas transfiguratur se in angelū iusticie. Non est enim magnum si ministri eius transfigurentur velut ministri iusticie quorum finis erit secundum opera ipsorum. Hierum dico ne quis putet me insipientem esse. Alioquin velut insipientem accipite me: ut et ego modicum quid gloriar. Quod loquor: nō loquor: sed deus sed quasi in insipientia in hac substantia glorie quoniam multi gloriantur secundum carnem: et ego gloriabor. Libenter enim sufferis insipientes cum sitis ipsi sapientes. Sustinetis enim si quis vos in seruitutem redigit: si quis deuotari si quis accipit: si quis extollitur: si quis in faciem vobis infirmis. Secundum ignorat: inquit: sed quasi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo quis audeat in insipientia dico: audio et ego. Libet vel tunc et ego. Israelite sunt et ego. Semen abiae sunt et ego. Ministri christi sunt et ego. Ut minus sapientia dico plus ego. In laboribus plurimis: in carceribus abundans: in plagis supramodum in motibus frequenter. In detrahit inquit: quadrageana minus accepi. Et virgo celsus sum: semel lapidatus sum: naufragium feci: nocte et die in profundis maris fui. In itineribus sepe: periculis fluminum: periculis latronum: periculis ex genere: periculis ex gentibus: periculis in ciuitate: periculis in solitudine: periculis in mari: periculis in falsis fratribus. In labore et erumna: in vigiliis multis: in fame et siti: in ieiunio multis: in frigore et nuditate: preter illa

Ephe. 4. a.
Apo. 2. 1. c.

1. corin. 1. b.
109. g.

1. cho. 4. a
1. 2. b. 1. a
supra. 2. a

2. eff. 3. b.
Deu. 1. 5. b.

que extrinsecus sunt instantia mea: quotidiana sollicitudo omnium ecclesiarum. Quia infirmatur et ego non infirmo: Quia scandalizatur et ego non vior: Si gloriari oportet quod infirmitas mee sunt gloriaboi: Deus et pater domini nostri Iesu Christi scit qui est benedictus in secula quod non metior. Damasci prepositus gentis arethe regis cui stodiebat ciuitatem damascenorum ut me comprehenderet. Et per fenestram in porta dimissus super murum scit effugimus et.

¶ Recommandat se apostolus et diuinis reuelationibus: et ponit ibi remedia contra periculum superbie: seipsum excusat: operibus beneficia contritus impensa.

¶ Gloriari oportet: non expedit quidem. Veniam autem ad visiones et reuelationes domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim siue in corpore siue extra corpus nescio: deus scit: rapsum huiusmodi visus ad tertium celum. Et scio huiusmodi hominem siue in corpore siue extra corpus nescio: deus scit: quoniam raptus est in paradisum et audiuit archana verba que non licet homini loqui. Pro huiusmodi gloriaboi: pro me autem michi nisi in infirmitatibus meis. Nam et si voluerim gloriari non ero insipiens: veritatem enim dico. Parco autem ne quis me existimet super id quod videt in me: aut audit aliquid ex me. Et ne magnitudo reuelationum extollar me: datus est michi stimulus carnis meae angelus sathane qui me collapserit. Propter quod ter dominus rogauit ut discederet a me. Et dixit michi. Sufficit tibi gratia mea. Nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis ut in habitem in me virtus Christi. Propter quod placeo michi in infirmitatibus meis: in contumeliis in necessitatibus in persecutionibus in angustiis pro Christo. Cum enim infirmus tunc potens sum factus sum insipiens: vos me coegistis. Ego enim a vobis debui commendari. Nichil enim minus feci ab his qui sunt supra modum apostoli. Tam et si nichil sum signa tam apostolatus mei facta sunt super vos in omni patientia in signis et prodigiis et virtutibus. Quid est enim quod minus habuistis pie ceteris ecclesiis: nisi quod ego ipse non grauius vos. Donare michi hanc inuicem. Ecce tertio hoc paratus sum venire ad vos et non ero graue vobis. Non enim quero que vestra sunt: sed vos. Nec enim debent filii parentibus thesauris re sed parentes filiis. Ego autem libentissime impendam et superimpendam egrotis pro animabus vestris: licet plus vos diligens minus diligar. Et esto. Ego vos non grauius: sed cuius esset astutus volo vos cepi. Aliquid per aliquem eorum quos misi ad vos circueui vos: Rogauit Titum et misit cum illo fratrem. Aliquid Titus vos circueuit: Nonne eodem spiritu ambulauimus? Nonne eiusdem vestigiis? Olim putatis quod excusemus nos apud vos. Etiam deo in Christo loquimur. Omnia enim charissimi propter edificationem vestram. Timeo enim ne forte cum venero non quales volo inueniam vos: et ego inueniar a vobis qualem non vultis. ne forte contentiones: emula

tiones: animositates: dissensiones: detractioes: susurationes: inflationes: seditiones sint inter vos. Ne iterum cum venero humiliter me deus apud vos iugeam multos ex his qui ante peccauerunt et non egerunt penitentiam super immundicia: et fornicatione: et impudicitia quam gesserunt.

¶ Ut perat apostolus ad ceteros prophetas falsos commendando persistentes in vera doctrina: et finaliter ponitur saluatio.

¶ Ecce tertio hoc venio ad vos: ut in ore duorum vel trium testium stabit omne verbum. Predicet enim et predicet: qui penses vobis et nunc absens his qui ante peccauerunt et ceteris omnibus: quoniam si venero iterum non parco. An experimentum queritis eius qui in me loquitur Christus? Qui in vobis non infirmus? Si potes est in vobis. Hic si crucifixus est et similitudo: viuit ex dextera dei. Hic et nos infirmi sumus? Illos viuemus in eo et dextera dei vobis. Nolite metipso tentare si estis in fide: ipsi vos probate. An non cognoscitis vosmetipsos qui Christi ius in vobis est? Nisi forte reprobi estis? Spe ro autem quod cognoscitis: quia non sumus reprobi. Quamuis autem deum ut nichil mali faciat: non ut nos probati parco: sed ut vos quod bonum est faciat. Nos autem ut reprobi simus. Non possumus enim aliquid aduersus veritatem sed pro veritate. Sicut deus enim quoniam nos infirmi sumus: vos autem potentes estis. Hoc et oramus vestram consummationem. Ideo enim hec absens scribo: ut non presens diuina agaz fecundum perfectionem quam dominus dedit michi in edificationem et non in destructionem. De cetero fratres gaudeat perfecti estote: exhortamini idipsum sapite. Pacem habete: et deus pacis et dilectionis erit vobiscum. Salutate inuicem in osculo sancto. Salutant vos omnes sancti. Gratia domini nostri Iesu Christi et charitas dei et communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis Amen.

Explicit epistola pauli ad Corinthios secunda.

¶ Incipit argumentum in epistola ad galathas

¶ Galathae sunt greci. Ibi verbum veritatis primum ab apostolo acceptum. sed post discessum eius transiit in falsis apostolis ut in lege et circuncisione verteretur. Ibi apostolus reuocat ad fidei veritatem scribens eis ab ephezo.

Explicit argumentum.

¶ Incipit epistola Pauli ad Galathas.

¶ Redarguit apostolus galathas de velo ce translatione ab euangelio Christi: quod tamen apostolus non ab homine accipit: nec ante suam conuersionem nec post: sed a Christo.

Capitulum primum.

Deu. 17. b.
mat. 8. b.
10. d. g. c.
10. d. b. c.

B

C

D

Deu. 1. d.

S

Gala. 5. b

Aul^o apo

solus non ab hominib⁹
neq³ per hominem sed p^r
iesum christum et dei pa-
trem qui suscitauit eum a
mortuis: qui mecum sunt
omnes fratres ecclesie
galatie. Gratia vobis et

pax a deo patre nostro et domino iesu christo: qui
dedit semetipsum pro peccatis nostris ut eriperet
nos de presentis seculo nequam secundum volun-
tatem dei et patris nostri cui est gloria in secula se-
culorum amen. Viri: q³ sic tam cito transferimini
ab eo qui vos vocauit in gratia christi in altum
euangelium quod non est altum nisi sunt aliqui qui
vos conturbant et volunt conuertere euangelium
christi. Sed licet nos aut angelus de celo euange-
lizeret vobis pater q³ euangelizauimus vobis ana-
thema sit. Sicur prediximus et nunc iterum dico.
Si quis vobis euangelizauerit prater id quod ac-
cepistis anathema sit. Vobis em hominibus sua-
deos: an deo? An quero vobis placere? Si adhuc
hominibus placeret christi seruus non essem. No-
tum enim vobis facio fratres euangelium quod
euangelizatum est a me: quia non est secundum ho-
minem. Neq³ enim ego ab homine accepti ulli ne-
q³ didici sed per reuelationem iesu christi. Audis-
tis enim conuersationem meam aliquando in iu-
daismo: quoniam supra modum persequabar ec-
clesiam dei et expugnabam illam et proficiebam
in iudaismo supra multos coetaneos meos in ge-
nere meo: abundantijs emulato: existens pater
naram mearum traditionum. Cum autem placu-
it ei q³ me segregauit ex vtero matris mee: et voca-
uit per gratiam suam vt reuelaret filium suum in me vt eu-
gelizaret illi in gentibus: continuo non acquieui
carni et sanguini. Neq³ veni hierosolymam ante
cessiones meos a p^ros. sed abi in arabiam: et iteru re-
uersus sum damascum. Deinde post annos tres ve-
ni hierosolymam videre petrum et misi apud eu die-
bus quindecim. Illi autem apostoli vidi neminem nisi ia-
cobum fratrem dñi. Que et scribo vobis: ecce coras
deo q³ non metio. Delde venit in partes syrie et cilic-
ie: et a sit ignotus facie ecclesie iudee q³ erat in xpo
Et a sit auditus habebat qm q³ perquebat nos al-
iquid quod euangelizari fidem quam aliqui expugna-
bat: et in me clauificabat deum.

¶ C. S. ¶ Descendit apostolus circuncisione non esse neces-
saria ex approbatione et auctoritate aliorum apostolorum
et rescriptis apostoli petro q³ videbat aliquantulum circun-
cisione palliare: cōcludens legalia non esse seruanda. Itē

¶ Eiusdem post annos quattuordecim iterum ascendit hierosolymam cum barnaba et sumpto et tito. Accedens autem secū dū reuelatione et cōsiliū cū illis euāgelizā q³ p^redicā dīco in gentib⁹. Scōsum autē hīs q³ videbant aliqd³ esse ne forte inuacū currere aut cucurrissent. Neq³ titus q³ mecum erat cum esset gentilis cōpulsus
est circūcidī: sed p^ropter subintrōductos falsos fratres qui subintrōterit explorare libertatē no-
stram quā habem⁹ in xpo iesu: vt nos in scrūtate re-

redigerēt: quib⁹ neq³ ad hōiā cessim⁹ subiectiō: vt
p^ros euāgelizā p^rmaneat apud vōs. Ad hīs aures
q³ videbant esse aliqd³ quales aliqui fuerint: nichil
mea interest. De em persona hōis nō accipit. Ad
cū em qui videbant esse aliqd³ nichil p^ruulerūt: sed
ecōtra cū vidissent q³ creditū est michi euāgelizā
p^rutū sicut et petro circūcisitū. Illi em opat⁹ est
petro in apostolatū circūcisionis opatus et tū
cū inter gētes. Et tū cognouissent grām que dā-
ta est michi: iacobus et cephas et iohānes qui vī-
debantur columine esse deitatis: dederunt michi et
barnabae societate vt nos in gentes: ipsi autē in
circūcisione rōtū: vt pauperū memores essemus.
Quod etiā fūctus fui hoc ipm facere. Illi autē
venisset petrus antiochia: in facie ei resitit: q³ re-
prehensibilis erat. Philus em q³ venient quidam
a iacobo: cū gētib⁹ edebat. Cū autē venissent sub-
trahebāt et segregabat se timens eos q³ ex circūci-
sione erant: et simulationi eius consensient ceteri
in iudetia: vt a barnabas duceretur ab eis illas
simulationes: sed cum vidissem q³ non recte ambu-
larent ad veritatē euāgelij dixi cephe cōtra oib⁹us.
Si tu cū iudeis: sic gētiliter vltius nō iudicas: q³ nō
gētes cogis iudizare? Hos natura iudete nō ex
gentib⁹ peccatores. Sciētes autē q³ non iustificat
homo ex operib⁹ legis nisi p^r fide iesu xpi: nos in
xpo iesu credim⁹ vt iustificemur ex fide christi et
non ex operib⁹ legis. Propter quod ex operib⁹
legis non iustificabit ois caro: q³ si querēs iusti-
ficari in christo inueniuntur vltius nō iudicas: q³ nō
quid christus peccati minister est? Ab sit. Si
em que destruxi iterum hęc redifico: p^ruaricas
totem me constitui. Ergo em p^r legem legi motu
sum: vt deo uiuam: christo cōmixto sum cruci. Vlt
nō autē iam non ego: vlti vero in me christus: q³ au-
tem nunc uiuo in carne: si deuiuo filij dei: qui dō
lexit me: et tradidit seipsum pro me. Non abicio
gratiam dei. Si enim per legem iustificari ergo gra-
tis christus mortuus est.

¶ C. S. ¶ Incepunt galatie: ac ostendens
apostolus imperfectionem legis moſaice. Dicit ius-
ticiam esse fide: annectendo legis vtilitatē. Iſi.

¶ Inſenſat galatie quid vōs fascinoat
non obedire veritatē. Ante quop³ occu-
los christus iesus p^rscriptus est: et in
vobis crucifixus. Hoc solus a vobis vo-
lo discere: ex operibus legis spiritum accepistis.
an ex auditu fidei? Si fuit estis vt cum spiritu
cepistis nunc carne consummami. Tanta pas-
si estis sine causa: si tamē sine causa. Qui ergo tri-
buit vobis spiritum et operatur virtutes in vobis
ex operibus legis an ex auditu fidei: sicut scriptū
est. Abiam credidit deo: et reputatur esse illi ad
iusticiam. Cognoscite ergo quia qui ex fide sunt
hij sunt filij abiae: prouidens autem scripturā: q³
ex fide iustificat gentes deus: p^rncipiā dicit abiae:
quia bene dicitur in te omnes gentes. Igaur q³
ex fide sunt: bene dicitur cum fidei abia: 3. Qui
cungit enim ex operibus legis sunt: sub maledictio
sunt. scriptum est enī: Maledictus omnis qui nō
permanerit in omnibus que scripta sunt in libro
legis vt faciat ea: quoniam autem in lege nemo
iustificatur apud deum. Manifestum est: quia ius-

Roſ. 2. b
Ephe. 3. b
Colo. 3. b
Act. 10. f
Iaco. 2. b

Roſ. 3. c

infra. 5. b

Ecce 15. b
rom. 4. 2
Iaco. 2. b
Heb. 12. b

Deu. 17. b

nitatis: conganimitas: mansuetudo: fides: modestia: continentia: castitas. Aduersus huiusmodi non est lex. Qui autem sunt christi: carnem suam crucifixerunt cum vitiis et concupiscentiis.

C. S. Donet galathas apostolus ad mutuas suppositionem et confirmat dicta de cessatione legalium.

Spiritu uoluit: spiritu et ambulemus. Non efficiamur inanis glorie cupiditate: utcumque prouocantes: inuicem inuidentes. Fratres et si preoccupatus homo fuerit in aliquo delicto: vos qui spirituales estis huiusmodi instruite in spiritu lenitatis: considerans teipsum: ne et tu tenteris. Alter alteri onera portate: et sic a dimplebitis legem christi. Nam si quis existimat se aliquid esse cum nichil sit: ipse se seducit. Opus autem suum probet unusquisque et sic in semetipso tantum gloriam habebit et non in altero. Unusquisque enim onus suum portabit. Communicet autem loci carbezizatur verbo et qui se carbezizat in omnibus bonis. Nolite errare: deus non irridetur. Que enim seminauerit homo: hec et metet: quoniam qui seminat in carne sua: de carne et metet corruptionem. qui autem seminat in spiritu: de spiritu metet uitam eternam. Bonum autem facientes non desiciamus: tempore enim suo metemus non deficientes. Ergo dum tempus habemus operemur bonum ad omnes: maxime autem ad domesticos fidei. Vide te qualibus litteris scripsi uobis mea manu. Qui cumque uolunt placere in carne: bi cogunt uos circumcidi: tantum ut crucis christi persecutionem non patiantur. Recip enim qui circumcidentur legem custodiunt: sed uolunt uos circumcidi: ut in carne uestra gloriarentur. Michi autem absit gloriari nisi in cruce domini nostri iesu christi: per quem michi mundus crucifixus est et ego mundo. In christo enim iesu neque circumcisi aliquid ualet neque preputium: sed noua creatura. Et qui cumque hanc regulam secuti fuerint: pax super illos et misericordia: et super israel dei. De cetero nemo michi molestus sit. Ego enim stigmata domini iesu in corpore meo porto. Gratia domini nostri iesu christi cum spiritu uestro fratres. Amen.

Explicit epistola pauli ad galathas

Incipit argumentum in epistola ad Ephesios

Ephesii sunt asiani illi accepto uerbo ueritatis perfructurum in fide. Hos collaudat apostolus scribens eis ab urbe roma de carcere per theticum diaconum.

Explicit argumentum.

Incipit epistola Pauli ad Ephesios.

C. S. Ponitur aliquotum diuina predestinatio: et recoluntur diuina beneficia facta apostolis et ephesiis.

Capitulum primum.

Quil' apo

stolus iesu christi p uoluntatem dei: obis sanctis qui sunt ephesi: et fidelibus in christo iesu. Gratia uobis et pax a deo ptre nro dno iesu xpo. Benedicet de' et pax dñi nostri iesu

2. cho. 1. a
1. p. 1. a.

christi qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in celestibus in xpo: cum elegit nos in ipso ante mundi constitutionem: ut essemus sancti et immaculati in conspectu eius in charitate. Qui predestinauit nos in adoptione filiorum p iesum christum in ipsum secundum prepositum uoluntatis sue in laudem glorie gratie sue: in q gratificauit nos in dilecto filio suo in quo habemus redemptionem et sanguinem eius remissionem peccatorum secundum diuitias gratie eius q superabundauit in nobis in ol sapientia et prudentia: ut notum faceret nobis sacramentum uoluntatis sue secundum beneplacitum eius quod preposuit in eo in dispensatione plenitudinis repositi in statuare omnia in christo que in celis et que in terra sunt in ipso. In quo etiam nos foster uocati sumus p destinationem secundum prepositum eius qui operatur omnia secundum consilium uoluntatis sue: ut sumus in laudem glorie eius: nos qui ante sperauimus in christo. In q et uos cuius audistis uerbum ueritatis euangelium salutis que receperitis in quo et credentes signati estis spiritu promissionis sancto: qui est pignus hereditationis nostre in redemptione acquisitionis in laudem glorie ipsius. Propterea et ego audens fide uestra q est in xpo iesu: dilectionem in obsecrationem: non cesso gratias agere p uobis memoria uestri facie in orationibus meis: ut de' dñi nostri iesu christi p glorie dei uobis spm sapientie et reuelationis in agnitionem eius illuminatos oculos cordis uestrum: ut sciatis q sit spes uocationis eius: et q diuinitas glorie hereditationis eius in sanctis. Et q sit superuicinis magnitudo fortitudinis eius: et in nos q credimus secundum operationem potentie fortitudinis eius: quam operatur est in christo iesu suscitans illud a mortuis: constitutus ad dexteram suam in celestibus super omnem principatum et potestatem et uirtutem et dominationem: per omne nomen quod nominatur non solum in hoc seculo sed etiam in futuro: et oia subiecit sub pedibus eius. Et ipsum dedit caput supra omnem ecclesiam: que est corpus ipsius et plenitudo eius qui omnia in omnibus adimpletur.

C. S. Inducunt ephesii ad gratiarum actionem: quia sunt a peccato liberati: et ab alijs gentibus segregati.

Et uos constituit cum effectus mortui delictis et peccatis uestris in quibus aliquid ambulastis secundum seculum mundi huius: secundum principium potestatis acris huius: spiritus qui nuncio in filios diffundit: in quibus et nos oia aliquid conuersati sumus in desiderijs carnis nostre facientes uoluntatem carnis et cogitationum: et eramus natura filij ire sicut et ceteri. De' autem qui diues est in misericordia propter nimiam charitatem suam: qui dilexit nos: cum essemus mortui peccatis: constituit nos in xpo: cuius gratia estis saluari et

2. cho. 1. a

2. cho. 1. a

conresuscitauit et cōsedere fecit in celestib⁹ in xpo
iesu ut ostenderet in seculis supuentib⁹ abun
dante diuina gr̃e sue in bonitate sup nos i xpo
desi. Et cū estis saluati p fidē: hoc nō et vobis
dei cū donū est: nō et opib⁹: vt ne quis gloriē

ip̃sue cū sum⁹ factura creati in xpo iesu in ope
rib⁹ bonis: q̃ p̃cipauit de⁹ vt in illis ambulemus.
Propter qd̃ memoies estote q̃ aliqui vos qui gē
tes eratis in carne q̃ dicebam⁹ sp̃itū ab ea q̃ dī
cit circūcisio in carne manufacta: q̃ eratis illo in

tp̃e sine xpo alienati a cōuersationē ist⁹: hōspites
et alieni: p̃missionis sp̃em non h̃ntes et sine
deo in hoc mundo. Nunc autē in xpo iesu vos qui

aliqui eratis iōge: faci estis p̃re in sanguine xpi.
Ip̃se ei est pax nostra q̃ fecit vtrāq̃ vnū et mediū
parietē macerie solucio inimicitia in carne sua

legē mandatorū decretis euacuans: vt duos con
dat in semetipso in nouo bonis facie pacē: vt
rescideret ibi oī vno corpore deo p crucē iter scis

luminarias in semetipso: veniēs euāgelisauit pa
cē vobis qui iōge fuisse: et pacē p̃is q̃ piope. qm̃
p ip̃m habem⁹ accessum ambo in vno ip̃sū ab pa
tre. Ergo iam nō estis hōspites et aduenē: s̃ estis

ciues sanctoꝝ et domestici dei: sup̃edificati super
fundamentū ap̃loꝝ et p̃p̃etate p ip̃o summo āgus
tari lapide ip̃o iesu: quo oīs edificatio cōstructa

creuit in templū sanctū in dño. In quo et vos coe
dificamini in tabernaculū dei in sp̃u sancto.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

CC. S. P̃emittit apostolus a doandū p ephē
sios dispositionem: et p̃cio orat⁹ corū bonū eorum
deo attribudo.

omne plenitudinē dei. Et autē qui potens est oīa
facere sup̃abundat⁹ et p̃petuus aut intelligim⁹
qm̃ virtutē quo operat⁹ in nobis: ip̃i gloria in ec
clesia in xpo iesu in oīs g̃nationē seculi sedoꝝ
Amē.

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

CC. S. Instruit ap̃lus ephesios ad seruandam
vnitatem eccl̃asticā in cōnecione et distinctione
mēbroꝝ: ac deinde inducit ad motū bonitatem
Capitulum

C

D

Luc. 2. b.

A

I. cor. 15. d.

B

C

D

A

I. cor. 7. d.

Rom. 12. b.

I. cor. 12. b.

B

I. cor. 10. d.

Ps. 67.

Ioh. 3. b.

I. cor. 12. d.

C

D

Rom. 1. e.

E

Rom. 6. a.

Colo. 3. b.

I. thess. 12. a.

I. Pe. 1. a.

F

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

I. Pe. 1. a.

Ald ephesios

C. S. Apostolus inducit ephesios ad sequendum christum in fervore charitatis in decore sanctificationis ac veritate cognita. Instruct per personas iunctas matrimonio.

Capitulum v.

E Stote q̄m̄itatos dei sicut filij charitatis: ambulate in dilectione sicut: et x̄p̄s dilexit nos: et tradidit semetip̄m pro nobis oblatione: et hostia deo in odore suavitatis. Fornicatio aut̄ et om̄ immundicia aut avaricia nec nolet in vobis sicut decet sc̄dos. aut ruperitudo. aut stultitudo. aut scurrilitas q̄ ad rem non pertinet: sed magis gratia r̄u actio. hoc em̄ sc̄tote intelligentes q̄ ois fornicator aut immundus aut avarus q̄ est ydoloz servus: non habet hereditatē in regno x̄pi et dei. Nemo vos seducat in verbis. p̄pter hec em̄ venit ira dei in filios diffidēcie. Nolite effici participes eor̄. Ratio em̄ aliqui tenebunt aurē lax in dño. Et filij lucis ambulate. Fructus enim lucis est in op̄ bonitate iusticia et caritate. Probantes quid sit beneplacitum deo. Et nolite colere op̄ibus infructuosos tenebras: magis aut̄ redarguite. Que em̄ in occulto sunt ab ipsis turpe est: dicere. Via aut̄ q̄ arguitur a lumine manifestans. Om̄e em̄ q̄ manifestat lumē est: p̄p̄s q̄ dicit. Surge q̄ dormis: et erue a mortuis: et illuminabit te x̄p̄s. Videte itaq̄ fratres quomodo caute ambuletis: non quasi incipientes sed vt sapientes redimentes rēpus: in quā nū dies mali sunt. Propterea nolite fieri impii denetescit intelligentes q̄ sit voluntas dei. Et nolite inebuari vino in quo est luxuria: sed implemi sp̄s sancto: loquentes vobiscū psalms in psalms: bymnis et canticis spiritalib⁹: cāntantes et psalentes in cordib⁹ vestris dño gratias agētes semper pio omnibus in nomine domini nostri iesu christi deo patri. Subiecti inuicē in timore christi. Vt lieres viris suis subdite sint sicut domo: q̄m̄ vir caput est mulieris sicut christus caput est ecclesie: ipse saluator corporis eius. Sed sicut ecclesia subiecta est christo: ita et mulieres viris suis in omnibus. Vt diligite viros eos: sicut et christus dilexit ecclesiam: seipsum tradidit pro ea vt illam sanctificaret et mundaret eam lauacrio aque in verbo vite vt exhiberet ipse sibi gloriosā ecclesiam non habentē maculā aut rugā aut aliquid huiusmodi sed vt sit sancta et immaculata. Ita et viri debent diligere viros suas vt corpora sua. Qui suā vorem diligat: seipsum diligit. Nemo enim vnq̄ carnem suam odio habuit: natiuitatem et fouet eam sicut et christus ecclesiam quia membris sumus corporis eius: de carne eius et de ossibus ei⁹. Propter hoc relinquet homo patrem et matrem suam: et adheret vxori suę: et erunt duo in carne vna. Sacramentū hoc magnū est. Ego autē dico in christo et in ecclesia. Mysterium et vos singuli vnusquisq̄ vxoem suam sicut seipsum diligit: vxoem autem n̄ meat virum suum.

C. S. Docet apostolus parentum ac filiorum mutuam conuersationem: reddit ad instruendos ephesios de omnibus virtutibus generaliter.

Capitulum

E Illi obedite parentibus vestris in domino. hoc enim iustum est. Honoratio patris tui et matris tua q̄ est mandatum primum in promissione vt bene sit nobis in bono: unus super terram. Et vos patres nolite ad iracundiam provocare filios vestros: sed educate illos in disciplina et correptione dñi. Tremi obedite dominis carnalibus cum timore et tremore in simplicitate cordis vestri sicut x̄p̄o. non ad oculū seruientes q̄si vobis placentes: sed vt serui x̄pi facientes voluntatem dei ex animo cū bona voluntate seruientes sicut dño: et non dominibus scietes qm̄ vnusquisq̄ quodcūq̄ fecerit bonū hoc recipiet a dño siue seruus siue liber. Et vos dñi eadez facite illis remittentes minas: scietes q̄ et illos et vestri dñs est in celis: et personarū acceptio non est apud deum. De cetero fratres cōsuetamini in dño et in potentia virtutis eius. Induite vos armaturam dei vt possitis stare aduersus insidias diaboli: quoniam non est nobis colluctatio aduersus carnem et sanguinem sed aduersus principes et potestates aduersus m̄di rectores tenebrarū harū contra spiritualia nequitie in celestibus. Propterea accipite armaturā dei vt possitis resistere in die malo et in obsequio perfecti stare. Erat ergo succincti lumbos vestros in veritate: induit lorice iusticie et calcia pedes in preparationē euāgelij pacis. In obsequio sumentes scuti fidei: quoniam possitis omnia tela nequissimi in ea extinguere: galeā salutis assumite et gladiū spiritus quod est verbum dei per oem orationē et obsecrationem oīantes omni tempore in spiritu et in ipso vigilantes in omni instantia et obsecratione pio om̄ibus sanctis et pio me vt detur mihi sermo in aperitione oris mei cū fiducia notū facere mysterium euāgelij pio quo legarē fungor in cathē a ista ita vt in ipso audeā pur oporiet me loqui. Et autem et vos sciatis q̄ circa me sumus: quid agam: oia vobis nota faciet tycheus charitisimus frater et fidelis minister in dño quem misi ad vos in hoc ip̄m vt cognoscatis que circa nos sunt et consolentur corda vestra. Pax fratribus et charitas cū fide a deo patre nostro et dño iesu x̄p̄o. Gratia cum omnibus qui diligunt dñm nōstrū iesum christum in corruptione. Amen.

Explicit epistola Pauli ad ephesios.

Incipit argumentū in epistolam ad philippenses.

Philippenses sunt macedones. Vbi accepto verbo veritatis persisterūt in fide: nec receperūt falsos apostolos. Hos collaudat apostolus scribens eia a Roma de carcere per epaphroditum.

Explicit argumentum.

Incipit epistola Pauli ad philippenses.

C. S. Apostolus agit gratias de bonis philippensibus collatis quibus significans suū statum: ponit distinctiones fidantium: et erga eos suā charitatē quos monet ad tolerantiā persecutiois.

Capitulum primum.

Zulus et

timotheus seruit Iesu xpi obus scilicet in xpo Iesu sunt philippis cu epio et diacono. **D**icit vobis t par a deo pfe nostro et dno Iesu xpo. **S**as ago deo meo in ol meoria vti temp in ciuitate ofonibz meo p obus vobis cum gaudio de patione facia sup coicatione vfa in euagelio xpi a prima die vsp nunc cohdens in hoc ipm qd cepit i vobis op boni pficiet vsp in die xpi Iesu. Sicut est mibi iusti hoc sentire p obus vobis eo q habeat vos in corde et in viciis meis et in defensione et pfiratione euageliis focios gaudio mei oes vos esse. **E**stis ei mibi est de quo cupia oes vos esse in vscitru Iesu xpi. Et hoc oio: vt charitas vestra magis ac magis abudet in ol scietia et in ol sensu: vt pbeo potior vt sita sine reo et sine offensa in die xpi repleti fructu iusticie p Iesum xpm in gloua et laude dei. Scire aut volo vos fros q q circa me sunt magis ad pfectu venierunt euagelista vt vincula mea manifesta fient in xpo in ol pterito et in ceteris oibz: vt plures et fratres in dno cohdentes i viciis meis abudanti auderet sine timore verbi dei loq. Quidaid quide et ppter inuidia et pentione qda autz ppe bona voluntate xpm pdicant. Quidaid ex charitate scietie qm in defensione euageliis positus sum. Quidaid aut ex coicatione xpm annunciant no sine cere et existimantes pffura vt fuscitate viciis meis. Quid em: **D**u ol modo sue p occasione siue p pntate xpo annunciet in hoc gaudeos et gaudebo. **S**ic o em q hoc mibi puenit ad salute per vestra orone et suminationes spūs Iesu xpi. **P**m expectatione et spem mea: q in nullo coimundat: s; i ol fiducia p vira siue p morte. **M**ibi em viuere xpo est: t moueri. **Q** si viuere in carne: hic mibi fructus opio est: qd eligi igno: coarroi aut e duo bus desideriu dno dissolut esse cu xpo: multoma gio meli: pmanere aut in carne necessariu. ppter vos. Et hoc cohdens scio q manebo t pmanebo oibz vobis ad pfectu vestru t gaudiu fidei: vt gratulatio vestra abudet in xpo Iesu in me: p me ad nensu ite ad vos. **T**antu digne euagelio xpi co versamine: vt illic cu venero t video vos sine absens audiam de vobis q statim in vno spū vnanime meo collaboratores fidei euageliis in nullo terreat: imi ad aduersario q est illis cu pditione: vobis aut saluti. Et hoc a deo. **M**i vobis donatu est pio xpo: no solu vt in eu credatis: sed vt etiā p illo patiamini ad certamen habetis quale t vidistis in me: t nunc audistis de me.

Et. **I**nsinuat aplo philippenses de fidel vntate: vera humilitate: omnia scitare: et ad vntat instruedu mittit nuncios.

Siqua q solatio in xpo si qd solaciū caritatis: q solaciū spūs si q solaciū misericordie: q solaciū gaudiū meū vt idē sapientia eadē charitate hntes: vnanimes ad

ipm sentientes. Nihil p ptectione neq p inanē glā s; in hūilitate supiores sibi sicut arbutos: non q sua sūt singula piderātes: s; ea q alioz libet sentite in vobis qd et in xpo Iesu. **M**i cū in forma dei esset: no rapinā arbitrar: est esse e equalē deo: s; semetipm exinaniri formā serui accipies in similitudinē hominū fact: t hūi iuent: vt hūilitati semetipm facit: obediens vsp ad mortē: mortē aut crucis. **P**ropter qd et deo exaltat: illi: donauit illi nomē qd est sup omē nomē: vt in nōle illius oīne genu flectat: celsitū: terrestriū t fernoz: ola li qua pntat qd dno Iesu xpo in glā est dei patr. **P**atq hnt mei sicut semp obediū: no in plenaria mei tñ: s; multo magis nunc in absentia mea: cū me t tremore vestra salute opamini. **D**e est ei qd opat in vobis t velle t pficere. p bōa volūtatē. **M**i aut facite sine murmuratiōe t desolatione b vt sita sine qrela t simplices filij dñi sine rephe sione i medio natiōis piae t pueriliter qd luce tis sicut iumiaria in mūdo: hūi vite pntētes ad glouā meā in die xpi: qd no inuacui cūcurri: neq iuacui laboraui. **S** t si emuloi supia sacrificiū t obsequiū fidei vsc gaudeo t cōgratulo: oibz vobis. **I**dipm aut t vos gaudeo t cōgratulo mihi. **S**pero aut in dno Iesu timotheū me cito mittere ad vos: vt t ego bono alo sim cognitus qd circa vos suat. **N**eminē ei habeo tñ vnanimē qd sincera affectiōe p vobis sollicit: sit. **O**mēs ei glāa sunt qruunt: no q Iesu xpi: xpm tñ ē ei: cognite: qm sicut pñ filiū meū seruauit in euagelio. **H**ic sicut spero me mittere ad vos: mor vt video q circa me sunt. **C**ōfido aut in dno: qm t ipse veniā ad vos t. **N**ecessariū sit existimā: vestrū aut apm: met ministrū necessitati meae: vestrū aut apm: met ministrū necessitati meae: mittere ad vos: qm quidē oes vos desiderabat: t meū erat. ppter ea: q audieratis illū infirmatū. **N**ā t infirmatū est vsp ad mortē s; de miferū est ei. **N**ō solū aut ei: vt ruerit t me: ne tristitia sup tristitiā haberet. **F**estū nā: q mī illi vsp vilo illo ite t gaudeatis: t ego sine tristitia sim. **E**xp̄te itaq illū cū opo gaudiū in dno t eiusmodi qd honore habetote: qm ppter opo xpi vsp ad mortē accessit: t rēdo aiām suā vt lpleret id qd ex vobis debeat erga meū obsequiū.

Et. **S**ed it aplo euacuatione legalū xpo t xpo solū ac detnde de excusatiōe philippenses ad se imitandū inuitat.

Ecetero frēs mei gaudeat in dno eadē vobis scribere mibi qdē no pigru: vobis aut necessarium. **E**uidet canes: videt imalos oparios: videt cōcōlōne. **N**os ei sum: circūcisio q spū ferum: deo: t gloriatur in xpo Iesu: t nō in carne fiducia hntes. **A**p̄ qd habet cohdentiā in carne. **E**i quis aliū vider cohdere in carne ego magis circūcisus octauo die ex genere israel de tribu bēlamin: debui ex debicio: scōm legem p barbas: scōm emulationem psequens ecclesiā dei: scōm iusticiā q in lege est co uersariū sine qrela. **S**ed q mibi fuerit i lucra: hec orbitat: si ppter xpm detrimetū. **Q**ueritū existimo oia detrimetū esse ppter eminētē scietia Iesu xpi dñi mei ppe quē oia detrimetū feci: t arbitros

Hebe. 2. b

B

rom. 1. 4. b.

1. Pe. 4. b.

C

1. Co. 13. b.

D

E

Act. 13. b.

B

Ad colossenses

vt stercoia vt xpm lucrificiam vt iuenlar in illo
nō habēs meā iusticiā que ex lege est: sed illam q̄
ex fide est xpi iesu q̄ ex deo est iusticia in fide ad
cognoscendū illū: et virtutē resurrectionis eius: et
societate passionis illius cōfiguratus mortui ei: et
si quo modo occurrat ad resurrectionē que est ex
mortuis: nō iam acceperim aut iam pfecti sum
Sequitur autē si quo modo cōprehendā in quo et
comprehēsus sum a xpo iesu. Fratres ego me nō
arbitror cōprehēdisse. Quis autē: que quidē res
sunt obliuiscē. ad ea vero que sunt p̄iora ex
tendens meipm ad destinatū. persequor: ad bis
vni sapne vocatōis dei in xpo iesu. Quicquid q̄
perfecti sumus hoc sentiamus. et si quid aliter sapi
tis: et hoc vobis reuelabit deus. Versumē ad qd̄
peruenim⁹ vt idē sapiam⁹: et in eadē pmaneam⁹
regula. Imitator eo mei estote fratres et observa
te eos qui ita ambulāt sicut habetis formā nos
stram. Multi enī ambulāt quomodo sepe dicebā vo
bis. nunc autem et fens dico inimicos crucis xpi
quorū finis iteritus. quoz⁹ deus vter est. Et glo
ria in cōfusione ipsorū qui terrena sapiunt. Nūc
autē cōuersatio in celis est. Quis etiā saluatorē
expectamus dñm nostrū iesu xpm: q̄ reformabit
corpus humilitatis: nostre cōfiguratiū corpus cla
ritatis sue: sū opationē virtutis: sue: qua etiā pos
sit subicere sibi omnia.

CL. S. Firmat patientiā philippensū apostol⁹
eos ad spirituale leticiā hortandos: ad bonoz⁹ pfe
ueritiā: atq; gratulā de eoz⁹ liberalitate: ponit
q̄ salutato eorūdem.

Ergo fratres mei charissimi et deside
ratissimi: gaudiū meuz et corona mea.
si stare in dño charissimi. Euchaodiā
rogo et synticen de pco: idipsum sapes
re in dño. Et ita rogo et te germane cō
par: ad tuā illas que meū laboauerunt in euā
gelio cū clemente et ceteris adiutorib⁹ meis: quo
rū nola sunt in libro vite. Gaude te in dño semp:
iterū dico gaudere. Modestia vestra nota sit ol
ibus holibus. Dñs enī ppe est. Nihil solliciti sitis
sed in ol ofone et obsecratione cū gratiarū actiōe
petitione vestre innotescant apud deū. Et par
dei q̄ exuperat oēm sensum custodiat corda v̄ra
et intelligentias vestras in xpo iesu. De cetero fra
tres quecūq; sunt vera: quecūq; pudica: quecūq;
iusta: quecūq; sancta: quecūq; amabilia: quecūq;
q̄ bone fameliā qua virtus: si qua laus discipline
hēc cogitate q̄ et vidistis et accepistis et audistis
et vidistis in me. Hęc agite et deus pacis erit vo
biscū. Quisuis vos aīr in dño vehēmentē: qm̄ tā
dē aliqñ refluissit: p me sentire sicut et sentieba
tis. Accipati autē eratis: nō quasi pp̄ penurias
dico. Ego enī didici in quib⁹ sum iussicū esse.
Scio et hiliari: scio et abundare. Ubique et in olb⁹
instrui sum: et satiari et esurire et abundare et pe
nuriā pati. Nūc possum in eo qui me cōsultat. Ae
rūtamen bene fecistis cōcantes tribulatiōi mee
Scitis aīr et vos philippenses q̄ in principio euā
gelij qñ pfectus sum a macedonia nulla michi ec
clesia cōcavit in ratōe dei et accepti nistis soli
q̄ et thesalonicai fecerūt et bis in vtrūq; mibi misistis
nō q̄ quero datū: sed requiro cruciū abundantē

in ratione vestra. Habeo autem omia et abundo.
Repletus sum acceptis ab epaphrodito q̄ misi
stis in odorē suavitatis hostiam acceptā placen
tem deo. Deus autē meus impleat omne deside
riū vestrū scdm̄ diuitias suas in gloria in xpo iesu.
Deo autē et patri nostro gloria in secula seculo
rū Amen. Salutate omnē sanctū in xpo iesu. fa
lulant vos qui mecum sunt fratres. Salutant vos
omēs sancti: maxime autem qui de cesariā domo
sunt. Gratia dñi nostri iesu xpi cūz⁹ spiritu vestro
Amen.

Explicit ep̄la Pauli ad philippenses

Incipit argumentū in ep̄istolam ad colossenses.

Colossenses et hī sicut laodicenses sunt
asiant: ipsi puenti erant a pseudo apo
stolis. Hęc ad hos accessit ipse apostol⁹
Iudas: sed et hos per ep̄istolā corrigi. Au
dierant enī verbū ab archippo qui et ministerius
in eos accepit. Ergo apostolus iam ligatus scri
bit eis ab epheso per tychicū diaconem et onesi
mū acolytum.

Explicit argumentum.

Incipit ep̄la Pauli ad colossenses.
CL. S. Apostol⁹ capta benignitatis Colossen
sū aurore: et euangelij inducit illi firmiter esse
crendum.

Aul⁹ apo
stolus iesu christi per vo
luntate dei: et tibi mothe
frater his q̄ sunt colossis
sanctorū fidelibus fratri
bus in christo iesu. Gra
tia vobis et pax a deo pa
tre nostro. V̄ras agim⁹
deo et patri dñi nostri iesu xpi semp p vobis oran
tes: audientes fidē vestrā in xpo iesu: et dilectionē
quā habetis in sc̄tis oēs pp̄ter que q̄ reposita est
vobis in celis: quā audistis in v̄ro b̄tariē euāge
lij qd̄ puenit ad vos sicut et in vniuerso mūdo est:
et fructificat et crescit sicut in vobis ex ea die qua
audistis et cognovistis gr̄as dei in b̄tariē: sicut vi
didistis ab epaphra charissimo cōseruo nro qd̄ est
fidelis p vobis mister xpi iesu. Qui enī manifest
stavit nobis dilectionē vestrā in sp̄s. Ideo et nos
ex qua die audiuim⁹: nō cessam⁹ p vobis orātes
et postulatēs vt spleamini agnitiōe volūtatē ei⁹
in oi sapia et intellectu spiritali: vt abulens digne
deo et oia placetis in ol ope bono fructificetis et
crescētis in sc̄tētia dei: in ol m̄tūe p̄fatiōis sū po
tētiā claritatis ei⁹ in ol patientiā et iōganimitate cū
gaudio gr̄as agētes deo et p̄i: qd̄ dignos nos fecit
i partē sortis sc̄tōz in lumine. Nūc eripuit nos de
tate tenebrarū et trāstulit in regnū filij dilectiōis
sue: in quo habemus redemptionē et remissionē
peccatorū. Qui est imago dei lausibilis primoge
nitus oīis creature: quoniam in ipso condita sunt
vniuersa in celis: et in terra visibilia et invisibilia. St
ue throni / siue thronationes / siue principatus: siue

Rom. 12. a.

Rom. 16. c.

11

12

13

14

LCOY. 15. c.

potestates. Omnia per ipsum et in ipso creata sunt et ipse est ante omnia et omnia in ipso constant. Et ipse est caput corporis ecclesie: qui est principium primo genitus ex matris ut sit in omnibus ipse primatum tenens. Quia in ipso complacuit omni plenitudine diuinitatis inhabitare et per eum reconciliari omnia in ipsum pacificans per sanguinem crucis eius: sive que in terris sive que in celis sunt. Et vos cum essetis aliquando alienati et inimici sensu in operibus malis nunc autem reconciliati in corpore carnis eius per mortem exhiberetis vos sanctos et immaculatos et irreprehensibiles coram ipso. Si tamen permanetis in fide fundati et stabiles et immobiles a spe euangelii quod audistis quod predicatum est in vniuersa creatura que sub celo est: cuius factus sum ego Paulus minister: qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis: et adimpleo ea que desunt passionibus christi in carne mea pro corpore eius quod est ecclesia. Cum ipse sum ego minister secundum dispensationem dei que data est michi in vobis ut impleam verbum dei: ministerius quod absconditum fuit a seculo et generatibus nunc autem manifestatum est sanctis eius quibus voluit deus nos facere diuinitas glorie sacramenti huius in gentibus quod est christus in vobis spes glorie que nos annuntiavimus: corripientes omnem hominem et docentes in omni sapientia: ut exhibeamus omnem hominem perfectum in christo iesu in quo et laboro certans secundum operationem eius quam operatur in me in virtute.

Et docet apostolus precavere deceptiones per falsam prophetiam: per legis auctoritatem: per sanctitatis simulationem.

14.

Vos enim vos scire qualem sollicitudinem habeam pro vobis et pro his qui sunt laodice et quicquid non viderunt faciem meam in carne ut consolentur corda ipsorum instructi in caritate: et in omnes diuitias plenitudinis intellectus in agnitione mysterii dei patris et iesu christi in quo sunt omnes thesauri sapientie et scientie absconditi. Hoc autem dico: ut nemo vos decipiat in sublimitate sermonum. Nam et si cor poris absens sum sed spiritu vobiscum sum gaudens et videns ordinem vestrum et firmitatem eius que in christo est fidei vestre. Sicut ergo accepistis: ita sum christum dominum nostrum in ipso ambulare: radicatum et superedificatum in ipso et confirmatum in fide sicut edificatis: abundantes in illo in gratiarum actione. Videte ne quis vos decipiat per philosophiam et inanem fallaciam secundum traditiones hominum: secundum elementa mundi et non secundum christum: qui in ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter: et esset in illo repleti qui est caput omnis principatus et potestatis. In quo et circumsistis circumspectione et non manufacta in expoliatione corporis carnis: et in circumspectione christi cōsepulti ei in baptismo in quo et resurrexistis per fidem operationis dei qui suscitavit illum a mortuis. Et vos cum mortui essetis in delictis et spurto carnis vestre cōsepulsi: cum illo bonans vobis omnia delicta delens quod aduersus nos erat: cyrographum de creti quod erat contrarium nobis. Et ipsum tulit de medio affigens illud cruci: et expoliatis principatibus

et potestates: tradidit illas in triumphum illis in seipso. Nemo ergo vos iudicet in cibo aut in potu aut in parte diei festi aut neomenie aut sabbato: qui sunt vmbra futurorum: corpus autem repleti. Nemo vos seducat volens in humilitate et religionis angelorum que non vidit ambulans frustra inflatus sensu carnis sue: et non tamen caput ex quo totum corpus per nervos et iunctiones summi ministratum et constructum crescit in augmentum dei. Si ergo mortui estis cum christo ab elementis huius mundi quid adhuc tanquam viuentes mundo decernitis? Ne tetigeritis: neque degustaueritis neque contrectaueritis que sunt omnia in litere ipso vultu secundum precepta et doctrinas hominum: que sunt ratione quidem habentia sapientem in superstitioe et humilitate et non ad parcendum corpori non in hoc: neque aliquo ad saturitatem carnis.

Et informat apostolus de moribus generaliter in depositione viciis ac acquisitione virtutum. et specialiter christi ad coniugatos parentes et filios atque servos.

14.

Sicut si consurrexistis cum christo: que sursum sunt querite: ubi christus est in dextera dei sedens: que sursum sunt facite: ut non que super terram. Mortui enim estis et vita vestra abscondita est cum christo in deo. Cum autem christus apparuerit vultu vestro: tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria. Iustificate ergo membra vestra que sunt super terram: fornicationem: immunditiam: libidinem: concupiscentiam malam: et avaritiam: que est simulachrorum servitus: propter que venitis de vultu filios incredulitatis in quibus et vos abulastis aliquando cum viveretis in illis. Nunc autem deponite et vos omnia: etiam indignationem: malitiam: blasphemiam: turpem sermonem: de ore vestro. Nolite mentiri invicem: expoliati estis: et retere hominem cum actibus suis: et induentes novum eum qui renouatur in agnitione dei secundum imaginem eius qui creatur eum. Vbi non est masculus et femina gentilis et iudeus: circūcisus et preputiatus: barbarus et scita: servus et liber: sed omnia et in omnibus christus. Induite vos ergo sciti electi dei sancti et dilecti viscera misericordie dei benignitatem: humilitatem: modestiam: patientiam: supponentes invicem et donantes vobismetipsis si quis aduersus aliquem habet querelam sicut et deus donavit vobiscum et vos. Super omnia autem hoc charitatem habete quod est vinculum perfectionis: per quod christus exultet in cordibus vestris: in qua et vocati estis in vno corpore: grati estote. Quia christus habet in vobis abundanter: in omni sapientia doctores et monentes: vosmetipsos in psalmis et hymnis et canticis spiritualibus: in gratia cantantes in cordibus vestris deo. Omne quod cūctis facitis in verbo aut in opere: alio in nomine nostri iesu christi gratia a agentes deo et patri per ipsum. Dulciter subdite estote vultu vestro oporiet in domino. Alii diligite vultus vestras: et nolite amari esse ad illas. Sicut obedite parentibus per omnia: hoc enim preceptum est in domino. Presentes nolite ad indignationem provocare filios vestros ut non pusillo alio fiat. Servi obedite domino vultu carnalibus non ad oculos servientes quasi hominibus

S 11

Mat. 1. 4. a.
Mar. 15. a.
Luce. 21. b

Ezech. 5. b

13
Hebr. 12. a

LCOY. 5. a.

13

Ephe. 1. a.
L

placenter sed in simplicitate cordis timentes do-
minū. Quodcumq; facitis ex animo operamini: si-
cut domo et non hominibus scientes q̄ a domo
accipietis retributionē hereditatis: domino xpo
seruite. Qui enī iniuriis facit: recipiet id qd iniqui
gestit. Et nō est personarū acceptio apud deum.
¶ C. S. Dominos instruit apostolus atq; oratio:
nibus colloquens se commendat ostendens quo
modo se ad infideles habere debeant. Et ponit
tur epistola conclusio et confirmatio per salutatio-
nem.

Domini qd iustus est et equus seruus p̄s-
ta: te scientes quoniam et vos dñm habetis
in celo. Orationi insistite: vigilantes in
ea in gratiarū actione: oīantes simul et
pro nobis vt deus aperiat nobis oīum sermonis
ad loquendū mysteriū christi: ppter quod etiam
vincitū sumus: vt manifestem illū ita vt oporet me
loqui. In sapientia ambulate ad eos quibz solū
tempus redimētes. Sermo vester semper in gra-
tia sale sit conditus vt sciatis quomodo oporteat
vos vnicuiq; respondere. Que circa me sunt oīa
vobis nota faciet t̄p̄ychus charissimus frater et
fidelis minister et cōseruus in dño quem mihi ad
vos ad hocipm vt cognoscat que circa vos sunt:
et consolatur corda vestra cū onefimo charissimo
et fideli fratre qui ex vobis est: qui omnia que hic
aguntur nota facient vobis. Salutat vos aristar-
chus concipitū meū et marcus cōsobrinus
barnabē: de quo accepistis mandata. Si venerit
ad vos suscipite illū. Et iesus qui dicitur iustus: qd
sunt ex circūcisione. Ipsi soli sunt adiutores mei in
regno dei: qui mihi fuerunt solatio. Salutat vos
epaphrasio qui ex vobis est seruus xpi iesu: semper
solicitus p̄ vobis in orationibus: vt stetis perfe-
cti et pleni in omni voluntate dei. Testimoniū em̄
illū perhibeo qd habet multū laborem p̄ vobis et
p̄ his qui sunt laodicie: et qui hīerapoli. Salutat
vos lucas medicus charissimus: et demas. Sala-
tat fratres qui sunt laodicie et nympha et que in
domo eius est ecclesia mea. Et cū lecta fuerit apud
vos epistola qd fecit me et in laodicensium eccle-
sia legatur: et ea que laodicensis est vobis legatur:
et dicite archippo. Vide ministris quod ager-
e p̄siti in dño vtriusd ipeas. Salutatio mea manu
pauli. Memores estote vnicuiq; meo x. Sca dñi
nostru iesu xpi vobiscum Amen.

¶ Explicat epistola Pauli ad Collocenses.

¶ Incipit argumentū in epistolā ad Thessaloni-
censes primam.

Thessalonicenses sūt macedones q̄ ac-
cepit abbo veritatem perstiterunt in fi-
de etiam in persecutione ciuili suorum
pieterea nec receperūt falsos aposto-
los. Nec ea q̄ falsi apostoli dicebāt. Hos col-
laudat ap̄s scribens eis ab athēnis p̄ t̄p̄ychū
diaconē: onefimū accolytū.

¶ Explicat argumentum.

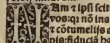
¶ Incipit ep̄la Pauli ad Thessalonicenses p̄ia.
¶ C. S. Ap̄s agit gr̄as de thessalonicensū bona
inchoatione atq; huius bonitatis diffusionē.

Capitulum primum.

Aulus et

siluannus et thymotheus:
ecclesie thessalonicensū
in deo patre nro et dño ie-
su xpo gr̄a vobis et paz.
¶ Sfas agim deo semp p̄
oībus vobis mēorias vt
faciētes in ofonibz nris
sine intermissione: mēorias op̄is fidelū vestre et la-
boris et charitatis et sustinentie ip̄ei dñi nostri iesu
xpi ante deū et patrē nstrū. Sciētes fr̄es dilecti
q̄ deo electionē vestrā q̄ euāgelii nstrū nō fuit
ad vos in sermone t̄m̄s: et in p̄tate et in sp̄sctō: et
in plenitudine multa sicut scitis q̄ies fuerimus in
vobis ppter vos. Et vos imitatores nri facti estis
et dñi excipientes v̄bū in tribulationē multa cū gau-
dio sp̄sctū: ita vt facti sitis forma oībz credētibz
in macedonia et in achata. Et vobis em̄ diffamā?
est sermo dñi: nō solū in macedonia et in achata: sed
et in oīlo fides v̄ra q̄ est ad deū p̄fecta est: ita vt
nō sit nobis necesse quicūq; loq̄. Ip̄si em̄ de nobis
ānūciat qualē introitū habuerim? ad vos: et quō
puerli estis ad deū a simulacris feruire deo v̄tuo
et vero: et expectare filiū eius de celis quē suscita-
uit ex mortuis iesum: q̄ eripuit nos ab ira vētura.
¶ C. S. Cōsolatur ap̄s thessalonicenses in ad-
uersis et cōfirmat ad ip̄m atq; ad ecclesiā hie:
rosolymitarū.

¶ Am et ipsi scitis fr̄es introitū nostrū ad
vos: q̄ nō inanis fuit: sed aff passū multa
et cōmmissa et fecit factū scitis in phili-
ppis: aduāciā habuimus in deo nro loqui
ad vos euāgelii dei multa sollicitudine. Exhor-
tatio ei nra nō de errore neq; de inuidia: neq;
dolo: si nē p̄bati sum? a vobis credere? nobis euā-
gelii ita? q̄ mur: nō q̄si dolo? placētes: et deo qd p̄-
bat corda nra. Neq; ei aliqñ fuit? i fmo adulati
onē sic scitis: neq; i occasiōe auaricie: de? testis ē
neq; gr̄etes ad boibz? gl̄iam neq; a vobis: neq; ab
alio cū possem? vobis oneri esse vt xpi ap̄i. Sed
facti sum? puuli i medio v̄m̄ t̄m̄s i nutris foveat
filios suos: ita desiderātes vos cupide: volebam?
tradē vobis: nō solū euāgelii dei: sed etiam alias nras
qm̄ h̄m̄i nobis faciēti estis. Mēorias ei faciēti estis? fr̄es
laboris nri et fatiga iūdie nocte et die opantes: ne
quē v̄m̄ grauarem? p̄dicauim? i vobis euāgelii
dei. Hos testes estis: et de? q̄ scit et iuste et sine gr̄e
la vobis qd creditis affum? sic scitis q̄nt v̄m̄s:
quēq; v̄m̄ sic p̄ filios suos dep̄cates vos: solā
res: testificati sum? vt ābularetis: digne deo qd voca-
uit vos i suū regnū et gl̄iā. Sed et nos gr̄as agim?
deo sine int̄missione: qm̄ cū accepissetis: a nobis? abuz
audiri? de accepistis? illud nō vt p̄bū bolim? sic est de
vobis? deo qd opat i vobis qd creditis. Hos ei imita-
tores facti estis fr̄es ecclesie xpi dei qd sūt i iudea et i po-
tione: qd eadē passi estis: et vos a p̄ribus? v̄m̄ sic et
ipsi i iudeis et dñis occiderūt iesū et p̄p̄etis et nos
p̄secuti sūt et deo nō placet et oīb? dolo? aduerſan-
tar: p̄hibentes nos genibz? loq̄ vt salui sūt vt i p̄eāt
p̄cia sua sp̄. Peruenit ei tra dñi sup illos v̄m̄ in finē.
Nos āt fr̄es desolati a vobis ad ip̄o hōie aspectu

Ad thessalonicenses I fol. CCCXXIII.

nō corde abdātus festinālm? facies vestrā viderē cū multo desiderō: qm̄ volumus venire ad vos. ego qdē paul? 1? semel 2? itē: 3? spediuit nos satbanas. Quē est ei nra spēo aut gaudiū? corona gl'ie? Hōne vos aī dñm nrm̄ iesū xpm̄ i ad uctū ei? Hōne enī estis gl'ia nra? gaudium.

C. S. Ap̄s mittit timotheū ad p̄solādū thessalonicēse. p̄onit vltimā reuerſionis eiusdē cū ap̄i de p̄catōe p̄ thessalonicēsi.

A **P**ropter qd nō sustinētes ap̄i? placuit nobi remanere atthenis sicut: 2? m̄sum? timotheū fr̄m nostrū 2? ministrū dei in euāgelio xp̄i: ad firmandos vos 2? exhortandos p̄ fide v̄ra vt nemo moueat in tribulationib? istis. Ap̄i enī scitis q in hoc positi sumus

B Hā cū apud vos essem? p̄dicabam? vobis passuros nos tribulationes sicut 1? factū ē 2? cito. Propterea 2? ego ap̄lus nō sustinē: nisi ad cognoscē dū fidē vestrā: ne forte tētarerit vōis q tētarēt inanis fāt labor vobis. Hunc autē veniēte timotheū ad nos a nobis 2? annūciatē nobis fidem 2? charitatē vestrā: 2? q memōis nri habetis bonas

C semp desiderātes nos videre sicut 2? nos q̄ vos: ideo p̄solati sum? fr̄es in vobis in oī necessitate 2? tribulatione nra p̄ fidem vestrā: qm̄ nunc vltimus li vos statis in dño. Quā enī gr̄a? actionē possim? deo retribuere p̄ vobis in oī gaudio quo gaudem? ppter vos aī deū nostrū nocte ac die abdātus oīates vt videamus facie vestrā: 2? cōpleamur ea q defunt fidei vestrē. Ip̄e autē de? 2? pater noster 2? dñs iesus xp̄s dirigat viā nostrā ad vos. Vos autē dñs multiplicet 2? abūdare faciat charitatē vestrā in lucē 2? in oēs quādamdū 2? nos i vobis ad cōfirmandā corda vestrā sine q̄rela in scitate aī deū 2? p̄rem nostrū in aduentu dñi nri iesū xp̄i cū oībus sanctis ei? Amen.

D **C. S.** Ap̄lus increpat thessalonicēse de vicio fornicatōis: cupiditatis: ociositatis: immoderati lucris: mortuorum.

A **C**etero q̄ fr̄es rogam? vos 2? obsecramus in dño iesu vt quādā modū accepti sitis a nobis quō op̄ite at vos ābulare 2? placere deo: sic 2? ābulēt? vt abūdetis magis. Scitis ei que p̄cepta viderim vobis per dñm iesum. Ibec est ei voluntas dei scificatio vestra vt abstineatis vōa a fornicatōe vt sciat vnus quisq vestrū vao suū possidere in scificatione 2? honore: nō in passione desiderii sicut 2? gētoe que ignorat deū. Et ne qd sup̄ergratū neq̄ creduent at in negocio fr̄em suū: qm̄ vinder est dñs de his oib? sicut p̄dixim? vobis 2? testificati sum?.

B **H**ō ei vocauit nos de? in imunditias: s̄ in scificationem. Itaq̄ qd p̄ceptis nō bolem sp̄m̄ h̄s deū q̄ dñs de dñt sp̄m̄ suū sc̄m̄ i nobis. De charitate autē fratnitatis nō necesse habuim? scribere vobis. Ap̄i enī vos a deo didicistis vt diligatis inuicē. Et enī illō factio in oēs fr̄es in vniuersa macedonia. Rogam? aut vos fr̄es vt abūdetis magis 2? op̄erā deis vt quēti sitis: vt vestrū negociū agat? 2? opemini manib? vris sicut p̄cepim? vobis: vt bonche ābulatio ad eos q̄ sōus sunt: nulli? aliqd desideret?.

C **H**olum? aut vos ignorare fr̄es de dormitib? vt nō p̄tristemini sicut ceteri q sp̄m̄ nō h̄nt. Si enī

credim? q iesus mortu? est et resurrexit: ita 2? de? eos q dormierūt p̄ iesum adducet cū eo. I hoc enī vobis dicim? in x̄bo dñicō: nos q vltim? qui resur? dui sum? in aduentu dñi nō p̄ueniēnos eos q dormierūt. Quā ip̄e dñs in iustu 2? in voce archageli 2? in tuba deū descendet de celo: 2? mortui q̄ in x̄po sunt resurgēt primi. Deinde nos q vltim? q resur? linquim? simul rapiemur cū illis in nubib? obuiā xp̄o in aera: 2? sic sem? cū dño erim?.

C. S. Ap̄s cautos reddit thessalonicēse de die mortis futura: ac de die iudicii gñalis 2? indicat thessalonicēse vt bene se habeant ad propiā m̄ā 2? ad deum.

A **E**p̄ibus autē 2? momentis fr̄es nō indigen? vt scribam? vobis. Ap̄i ei diligēt scit scitis q dies dñi scit surin nocte ita veniet. Cū enī dixerit p̄p̄t q securi t̄o: ita repētū? eis sup̄ueniet iterit? sicut dolor i vtero h̄ntis 2? nō effugiet. Hōs autē fr̄es nō estis in tenebris vros dico ille tanq̄ fr̄ p̄prehendat. Quē enī vos filij lucis estis: filij dei. Hō sum? noctis neq̄ tenebrā?.

B **I**gitur nō dormiam? sicut 2? ceteri? s̄ vigilē? 2? sobrii sim?.

C **Q**ui enī dormiūt nocte dormiūt: 2? q̄ ebrii sunt nocte ebrii sūt. Hōs autē q̄ dñi sum? sobrii sim? in dñi locū fidei 2? charitatis 2? galeā sp̄m̄ salutis: qm̄ nō possit nos de? i trā: sed in acq̄sitione salutis p̄ dñm nostrū iesum xp̄m̄ q mortu? est p̄ nobis vt sine vigiliā: sine dormiā? sim? cū illorū vram?.

C **P**ropter qd cōsola min? lucē 2? edificare alterutrū sicut 2? facitis. Rogam? aut vos fr̄es vt noueritis eos q labōrāt inter vos: p̄sunt vobis i dño. 2? monēt vos vt habeatis illos abdātū? in charitate ppter op̄us illorū: 2? pacē habere cū eis. Rogam? autē vos fr̄es corripite inq̄toes: p̄solam? pusillanimes: suscipite infirmos: patietes estote ad oēs. Videte ne qd malū p̄ malo alicui reddat: sed semp qd bonū est sc̄tamin? in lucē 2? i oēs. Semp gaude. Singl? iteris missio oīate: i oib? gr̄as agite. Ibec est vltimās dei in x̄po iesu in oib? vobis. Sp̄ritū nollite extingere: p̄phetias nollite sp̄rnere. Alia 2? it̄ p̄bate: qd bonū est tenete: ab omī specie mala abstinete vos. Ip̄e autē deus pacis sanctificet vos p̄ omia vt ieger sp̄s vester 2? aīa 2? corpus sine q̄rela in aduentu dñi nostri iesū xp̄i seruet. Fideiis est qd vō cauit vros: qui cū facit. Fessio vate p̄ nobis. Salutate fr̄es oēs in osculo sc̄to. Aduro vos p̄ dñm vt i legal ep̄a heb obnos sanctis fratrib?.

Quā dñi nostri iesu xp̄i vobiscum Amen.

Explicit epla Pauli ad thessalonicēse p̄la.

A **I**ncipit argumentū in eplā secundā. De thessalonicēse fecundā scribit ep̄t nōiā ap̄lus 2? noroz facit eis de ep̄ibus nouissimis 2? de aduersarij delectatione. Scribit b̄nē eplā ab atthenis p̄ Tyrtum dīaconem 2? thessalū accolum.

Explicit argumentum.

C **I**ncipit epla Pauli ad thessalonicēse sc̄da.

C. S. Ep̄as agit ap̄lus de b̄a thessalonicēsi p̄uersatōe: orādō p̄ meliōr p̄simatione.

1. cor. 15. 6

2. p̄c. 3. 6
Apo. 3. 4.

B
Esa. 59. d.
Eph̄e. 6. 4

C

D
ecc̄l. 18. c.
Luc̄e. 18. 8

1. cor. 1. b.

2. 1. 1

3

A

B

C

D

A

B

C

D

E

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

aa

ab

ac

ad

ae

af

ag

ah

ai

aj

ak

al

am

an

ao

ap

aq

ar

as

at

au

av

aw

ax

ay

az

ba

bb

bc

bd

be

bf

bg

bh

bi

bj

bk

bl

bm

bn

bo

bp

bq

br

bs

bt

bu

bv

bw

bx

by

bz

ca

cb

cc

cd

ce

cf

cg

ch

ci

cj

ck

cl

cm

cn

co

cp

cq

cr

cs

ct

cu

cv

cw

cx

cy

cz

da

db

dc

dd

de

df

dg

dh

di

dj

dk

dl

dm

dn

do

dp

dq

dr

ds

dt

du

dv

dw

dx

dy

dz

ea

eb

ec

ed

ee

ef

eg

eh

ei

ej

ek

el

em

en

eo

ep

eq

er

es

et

eu

ev

ew

ex

ey

ez

fa

fb

fc

fd

fe

ff

fg

fh

fi

fj

fk

fl

fm

fn

fo

fp

fq

fr

fs

ft

fu

fv

fw

fx

fy

fz

ga

gb

gc

gd

ge

gf

gg

gh

gi

gj

gk

gl

gm

gn

go

gp

gq

gr

gs

gt

gu

gv

gw

gx

gy

gz

ha

hb

hc

hd

he

hf

hg

hh

Ad thessalonicenses II

Aulus et

Timotheus et timotheus ecclesie thessalonicensis in deo patre nostro et dño iesu christo. Gratias vobis per deo p. deo patre nostro et dño iesu christo. Gratias agere debemus semper deo p. vobis fratres ita vt digni estis quoniam supereritis fides vestra: abundat charitas vni

usculisq. vestri in inuice ita vt i nosipsum in vobis gloriemur in ecclesia dei p. patientia vestra et si de in obus persecutionibus vestris et tribulationibus quas sustinetis in exilio iustitiae dei: vt digne habeamini in regno dei. p. quo et patimur nisi in iustitia est apud deum retribuere retributores his qui vos tribulant. et vobis qui tribulamini re quem nobiscum in reuelatione dñi iesu de celo cum angelis virtutibus eius in flamma ignis dantis vni dicat his qui nō ouerunt dei et qui nō obediunt euangelio dñi nostri iesu xpi. Qui penas dabunt in interitu eternas a facie dñi: et a gloria virtutis eius cū venerit glorificari in sanctio sua: et amira biles fieri in obus qui crediderunt: qui creditū est testimoniu nostrum super vos in die illo. In quo etiam oramus semper p. vobis: vt digni vos uocatione sua deus: impleat omnē uoluntatē bonitatis sue et opus fidei in virtute vt clarificet nomen dñi nostri iesu christi in vobis: vos in illo fin gratia dei nostri et dñi iesu xpi.

¶ C. S. Remouet errorem apud deo aduentu anti christi: de quo videri ostendit veritatem.

¶ **D**ignamus autem vos fratres per aduentu dñi nostri iesu xpi et nostre congregacionis in ipm vt non cito moueamini a vestro sensu neq. terreamini: neq. per spiritum neq. per sermonem neq. per epistolā tanq. per nos missam quasi iſter deſit. Ne quis vos seducat vilo modo. Quia nūc uenerit disſentio p. mū: reuelatus fuerit homo p. cti filius p. ditionis qui aduerſat et p. tollit ſupra omne quod dicitur deus: aut q. colitur ita vt in rēpio dei deſeat: oſtēdens eſe tanq. ſit deus: nō retinetis q. cum adhuc eſſem apud vos dec dicebā vobis. Et nunc quid detineat ſcitis vt reuelet in ſuo tēpore. Nam myſteriu iam o. peraf iniquitatis tñt vt tenet nūc teneat donec de medio fiat. Et nunc reuelabitur ille iniquus quē dñs ieſus interficiet ſpiritu ois ſui. Et deſtroet illuſtratiōe aduentus ſui eum cuius eſt aduentus ſecundū operationē ſarbane in omni virtute et ſignis et p. ſignis mendacibus: et in omni ſeductione iniquitatis his qui pereunt: eo q. charitatem veritatis nō receperunt vt ſalvi fierent. Ideo mittet illis deus operationē erroris: vt credant mendacio: vt iudicent omnes qui nō crediderunt veritati ſed cōſenſerunt iniquitati. Hos autē debemus gratias agere de o ſemper p. vobis fratres dilecti a deo q. elegerit nos de ſua p. munita in ſalutem in ſanctificatione ſpiritus et in fide veritatis in qua et vocauit vos per euangeliu noſtru in acquiſitione glorie dñi nostri iesu

christi. Itaq. fratres ſtate et tenete traditiones quas didiciſtis ſue per ſermonem ſue per epistolam noſtram. Ipſe autem dominus noſter ieſus christus et deus et pater noſter qui dilexit nos et dedit cōſolationē eternam et ſpem bonā in gratia exhortetur corda veſtra et confirmet in omni opere et ſermonē bono.

¶ C. S. Petri apostolus thessalonicensis oratio: nem fuſfragi: arg. inſormat eos in regeneratione: ne malitias incitat ad labore manuū.

¶ **Q**uoniam cetero fratres orate pro nobis vt ſermo dei currat et clarificetur ſicut et ap. vos: vt liberemur ab imponentibus malis hominibus. Non enim omniſ eſt fides. Fidelis autē deus eſt qui conſtituit vos et cuſtodiet a malo. Conſidimus autē de vobis fratres in dño: quoniam quēdā p. cipimus et facitis et facietis. Dñs autē dirigat corda veſtra in charitate dei et patientia christi. Denunciamus autem vobis fratres in nomine dñi nostri iesu christi: vt ſubtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinate et non ſcōm traditionem quā acceperunt a nobis. Ipſi enī ſcitis quēdā dmodū oporteat imitari nos quoniam non inquieti fuimus inter vos neq. gratis panem māducauimus ab aliquoſed in labore et ſatigatione nocte ac die operantes: quem veſtrum grauaremus. Non quaſi non habuerimus poteſtatem: ſed vt noſmetipſos ſoſci daremus vobis ad imitandū nos. Nam et cū eſſemus ap. vos: hoc denūciabamus vobis: quoniam ſi quis non vult operari: nec manducet. Auduit: mus eſſi inter vos quodā ambulantes inquite: nihil operantes ſed curioſe agentes. His autem qui eiufmodi ſunt denūciamus et obſecramus in dño iesu christo vt cū ſilento operantes ſuius panem manducet. Hos autē fratres nolite deſicere rebeneficiētes. q. ſi quis non obedit verbo noſtro: per epistolam hanc notate: et nō cōmiſceamini cū illo vt cōfundatur. Et nolite quaſi inimici exiſtimare: ſed corripite vt fratrem. Ipſe autem deus pacis det vobis pacem ſempiternā in omni loco. Dominus ſit cum omnibus vobis. Saluatio mea manu paſſi quod eſt ſignū in omni epistola. Ita ſcribo. Gratia dñi nostri iesu xpi cū omnibus vobis Amen.

Explicit epistola Pauli ad thessalonicenses ſecunda.

¶ Incipit argumentū in epistola ad Timotheum vni primam.

¶ **T**imotheum inſtruit et docet de ordinatione epiſcopatus et diaconis et omnis eccleſiaſtica diſcipline: debet et a laodicia per ty. chid. diaconem.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit epistola Pauli ad Timotheum vni.

¶ C. S. Timotheus comonet apostolus vt nō attendat genealogia ac legalibus obſeruantia: ac gratias agit deo p. uocatione ad apostolatu: arg. inducit Timotheum ad reſiſtendum doctoribus ſalutaria. Capitulum. f.

Dat. 13. a. marci. 13. b. Luce. 11. b. Ephe. 5. b.

Etia. 11. a.

Aul^o apo

ciarum quibundā ne aliter doceat neq[ue] intēderēt
fabulis et genealogiis interminatis: que questio-
nes p[re]stāt magis q[uam] edificatiōē dei que est in fi-
de. Sino autē p[re]cepti est charitas de corde puro
et cōsciētia bona: et fide nō ficta. Et quib[us] quidā ob-
errāte cōverti sunt in vaniloquiū, nolētes efflu-

tuas illi doctrine adcuratur: et est secundum
 tuam illi glorie beatum dei quod creditur est mihi gratia
 ago et est me confotatur in xpo iesu dño nro: et
 fidei me existimant ponere in misterio. Qui per
 blasphemus fui et peccator et contumeliosus fed
 mam dei cōfēcti sum: qui ignosce me in incredulit
 tate. Superabundavit aut grā dñi nostri cū fide et
 dilectione et est in xpo iesu. Fidelis fermo et omni
 acceptatione digni: et xps iesus venit in hūc mōdū
 peccatores saluos facere: quoniam pūm et ego sum.
 Sed idēo mihi cōfēcti sum: ut in me pūmo oñē
 deret xps iesus oēm patientiā ad infomatōnes
 quod et credituri sunt illi in vitā eternā. Regnante
 seculoy: immortalis inuisibilis soli deo honor et glo
 ria in secula seculorum amē. Ioh̄ de pceptis com-

medo tibi fili timothee secundum precedentes in te
phphetas vt milites in illis bonā militiā habens
ndē et bonā cōsciētā. Quā quidā repellentes cir
ca fidē naufragauerūt ex qb⁹ est hymeneus et alexā
nder de q^{ibz} dixit dñs per ieremiam p̄pheta.

U. S. Instruit apostolus timotheum de actu
viviendi et modo ac deinde de oratione loquitur q̄
ad populum subiecit.

[illegible]

no aut margaritis vel veste sciofa: s; q; decet mu-
lieres pmittunt pietate p ope a bona. *Wulter*
in filio dicitur cū ob sobrietate. *Wocet* aut mulieri
no pmitto neq; dñari in viz; s; eē in silēto. *Adaz*
et pium' foimat' est: de de qua: t ad nō ē seduct'
mulier a seducta in puritanis hū. *Saluabit*
a ut p filios generationē si permanet in fi-
de e dōctione et sanctificatione cum sobrietate.
¶ *E. L. S.* *Wocet* timothe' ordinare grad' eccle-
sia quo ad epōs q; ad diacones et vocē eorū:
et ponitur ratio predicta. *uu.*

Indelirio. Si qd opatus desiderat bonū op' desiderat. Apote est epm in reprehensibile esse vni' vrozū. s'obituz omari: p'uidet: p'udicū: opales: locutione no violētū: p'curōrē sed modēstū: gloriozū cupidū s'ic f'ue domui b' p'pitiū: filioz habēt subditos qd oī castitate: si autē domui f'ue p'esse nequit: qd ecclie dei diligēz habebit' nō necebit' nē in supbia elatus in iudiciū incidat op' aboli. Apote autē illū testimōiū habere bonū ab his q' f'uit sunt: v' in op' probū in cidat: v' in laqueū op' aboli. Diacones sūt p'udicos nō bilingues: nō multo vni deditos nō turpe la crū fecerāt: habētē mysteriū fidei in cōscientia pura. Et b' adit p'benit p'mū: sic ministrēt nūlūm crimē habētēs. Mulierē sūt p'udicā: nō de trahēt: s'obituz ad fidei in obsequiū. Diacones sūt vni' vrozū vtiq' filij filij b' p'sint: v' f'ui domi bus. Cū emēne ministrat' auri: grādū bonū sibi acquirūt: multā fiduciā in fide que est in xpo f'uit. Itē b' scribo filij timorē: spē: mē v're ad te cito. Si autē tardauero v' f'icias qd opote: et te in domo dei cōuertat' que est ecclia dei v'itū colūna: v' firmamētū veritatis. Et manifeste ma gnū est pietatōe sacm qd manifestat' est: et carne iustificat' est in spū: apparuit angelis: p'edicatū est: genēb' credimū est in mundo: assumptū est in gloria.

C. S. Excludit ap̄s modū docēdi erroneū ac
ponit verū docēdi modū.

Pietas uero manifeste dicitur in nouis
fidelis respectu. Offendit quia fide ante-
cedentes spiritibus erroris et doctrinis
demonio. In hypo crisil loquens in me-
dium t cautera habentia sua conscientia pibit
tueri abstinere a cibis de se creant ad per-
turbans quod gratia actione fidelibus tibi q
conmouerit. Mitat. Quia creatura dei bona est et
licet relicta quod gratia actione percipit.
Sacrificat enim p xpi dei ratione. Hoc ppo-
nens fratribus boni erit minister xpi iesu emittit
uerbis fidei t bone doctrine qua affecus est. In-
teat aut t amice fabulas deuita. Exere autem
ipsium ad pierat. Nam copiosalis exercitatio
ad modicum utilis est. Pietas autem ad om-
nia utilis est promissiones habens uite que nunc
t future. Fidelis sermo t animi acceptance di-
tina. In hoc enim laborem t maledicimur qui spe-
ramus in deo uiui qui est saluator. Oim homo
maie fidelium. Percipe bre t doce. Oim adole-
centia ma cōfessatē crepti esse fidelis in xpo
cōfessionē t in charitate. In fidelis castitate

2.CO.14. g

Fig. 1. b.

2. fl. 3. a.
1. pe. 3. a
Hudc. 1. 6

... 2.1

54p. 1. 6

Ad timotheum I

Dñi venio attēde lectioni: exhortationi ⁊ doctrine. Noli negligere gratiam q̄ in te est: q̄ data est tibi p̄ p̄p̄tati cū impositione manū p̄sbyterii. Hec meditare in his essent profectus tu⁹ manifest⁹ sit oib⁹. Attēde est tibi ⁊ doctrine: insita in illis libor enim facit: ⁊ respicim saluam facies et eos qui te audiunt.

C. C. S. Instruit ap̄s timotheū de viduis: et dicit q̄ vere vidue sunt dicēdo: ac loquū de p̄uolūo ne ministrop̄ ecclesie docēs de actis iudicandi ⁊ puniendi subditos.

Seniorē ne increpaueris: sed obsecra vt patrē. Iuueniorē fratrem: anuū vt matrem: iuēcula vt sororem in ol castitate. Viduas honora q̄ h̄e vidue sūt. Si qua aut vidua filios aut nepotes habet discat primū domū suā regere ⁊ mutū vicē reddere paritib⁹.

Sup̄. 1. b. Hec est acceptū est a dñō deo. Que aut h̄e vidua est ⁊ desolata speret in deū: ⁊ insit obsecrationib⁹ ⁊ orationibus nocte ⁊ die. Hās q̄ in deliciis est viuo mortua est. Et hoc p̄cipue vt irreprehensibiles sint. Si q̄ aut suop̄ ⁊ maxime domesticop̄ curaz nō habet: si dem̄ ne gaudet ⁊ est infidelis deterior. Vt duo eligat nō minus seragitis an op̄ q̄ fuerit viro: in opib⁹ bonis testimoniū habeo si filios educauit. si hospicio recepit: si sanctos ⁊ pedes lauit: si tribulationē patientē sūmmitstrauit. si omne op⁹ bonū subsecuta est. Adolēscētiōes aut viduas deuota. Cū est luxuriare fuerint: in q̄p nubes re volūt habētēs dānationē. q̄ primū dicit irritas fecit. Simul aut ⁊ ociose ⁊ vobose ⁊ curiosē loquētes q̄ nō oportet. Volo aut iuniores nubere. filios p̄creare. matrefamilias esse. nullā occasionē dare ad perisario male dicit gratia. Hās est quedā cōuersa sunt retro post factā. Si q̄ fidelis habet vidua sūmmitstret illis vt nō graue ecclesie: vt his que vere vidue sunt sufficiat. Qui dñi p̄sunt p̄sbyteri duplici bonitate digni habeant: maxime q̄ la-

deut. 15. a.
1. cho. 9. b.
Deu. 19. b.

cti. quia beneficij participes sunt. Hec doce ⁊ exhortare. Si quis aliter docet: nō acquiescit sanis sermonib⁹ dñi nostri iesu xp̄i: et q̄ secundū pietatem est doctrinē: superbus nichil sciēs sed lūguēs circa cōsiones ⁊ pugnas h̄o p̄ ex quibus oīnū inuidie: cōtētiōes: blasphemie: suspitiones male: cōsultationes hominū mente corruptorū: et qui a veritate pilati sunt: rili mantium questum esse pietatem. Est autem questus magnus pietas cum sufficientia. Nichil enim intulimus in hunc mundū habēdū: quia nec auferre quid possumus. Ita autem autem alimenta et quibus regamur: his contenti simus. Nā qui voluit diuitias fieri: incidit in tentationem ⁊ in laqueū dyabolī ⁊ desideria multa intulit ⁊ nocua que merentur homines in interitum ⁊ perditionē. Adde est oīm malorum est cupiditas: quaz quidā appetentes errauerūt a fide ⁊ inferuerunt le dolob⁹ multo. Tu autem o homo bel hec fuge. Secrete vero iusticiam: pietatē: fidem: charitatem: patientiam: mansuetudinem. Ecce bonum certamen si det apprehende vitam eternam: in qua vocatus es et confessus bonam confessionem coram multis testibus. P̄ceptio tibi coraz deo qui iustificat omnia et christo iesu qui testimoniū reddidit sub pontio pilato bonam confessionem: vt serues mādum sine macula irreprehensibile vsq̄ in aduentum domini nostri iesu christi: quem suis temporibus ostendit beatus ⁊ solus potens rex regum et dominus dominantium: qui solus habet immortaltatem: lucem habitat inaccessibilem: quem nullus hominū vidit: sed nec videre potest. Cui honor et imperium sempiternum. Amen. Distibue huius seculi p̄cipie nō sublime sapere: neq̄ sperare in incerto diuitiarum: sed in deo viuo qui prestat nobis omnia abunde ad fruendum bene. Egre diuites fieri in bonis operibus facile tribuere: communicare: thesaurizare sibi fundamentum bonum in futurum vt appropiandū bonam vitam. Ad timothee depositum custodi deuitas prophanae vocum nituitas ⁊ oppositiones falsi nominis interdicunt quam quidam p̄mittentes circa fidem exciderunt. Gratia tecum Amen.

eccl. 1. c.
lob. 1. d.

eccl. 1. b.

2. 1. 1. d.

apo. 19. c.

Job. 1. b.
1. 1. 1. d.

Explicit epistola Pauli ad timotheum primā.

Incipit argumentum in epistolam secundam.

Item timotheo scribit de exhortatione martyrii et de omni regula veritatis et quid futurū sit temporibus nouissimis et de sua passione: scribens et ab videri.

Explicit argumentum.

Incipit epistola Pauli ad timotheū secundā.

C. C. S. Inducit apostolus timotheum ad cōsuetudinem predicanđi euangelium christi et pontificis dignitatem ac predicanđi pauca te.

Capitulum primum.

Silicet sunt sub iugo serui dños suos omni honore dignos arbitrent ne nomen dñi ⁊ doctrina blasphemet. Qui autēz fideles habet dños: nō cōtēnant. q̄ fratres sunt ⁊ magisteri sūt: q̄ fideles sunt ⁊ dile-

Aul^o apo

Stolus iesu xpi pvolatit^r
dei secūdi pmissionē vī-
te que ē in xpo iesu timo-
theo carissimo filio gfa^r i-
mia^r i par a deo pfe nfor
xpo iesu dño nro. Sfas
ago deo meo: cui seruo i
pgenitōibz meis in conscientia pura: q sine in
termissione habeam rei memoriā in oībz meis
nocte ac die desiderās te videre. Memori lachry-
marū tuarū: vt gaudio implear. Recordationē ac-
cipiens et^r fidei q est in te non ficta: q habuisti
primū in aula tua loide: i mfe tua cunice: certus
sum aut q et in te. Propter quā causā amoneo
te vt resuscites gratiā dei q est in te p impossibili-
manū meaz. Hō em dedit nobis de^r ipm timo-
theo: sed struēs dilectionis i sobrietatē. Hōl ita
q erubescere testimoniū dñi nri: neq me vincitūz
ei^r sed collabosa euāgelio secūdi struē dei q nos
liberauit et vocauit vocatione sua sancta: nō feci-
dum opa nra: sed secūdi ppositū suū i gfiā que
data est nob^r in xpo iesu an tēpora secularia. Ma-
nifestata est aut nūc p illuminationē saluatoris
nri iesu xpi q destruxit quidē moites: illuminauit
aut vitā i in corruptionē p euāgelio: in quo pos-
sumus et ego pdicari: i aplo i magister gentium
sūbz quā causā etiā hec patorisē nō cōfundo i
Scio em cui credidi i cert^r sum: q potens est de-
positū meū seruare in illū diē. Sōmā habeo sanorū
hōbz q d me audisti in fide i dilectōe in xpo ie-
su. Bonū depositū custodi p ipm sanctū: habē-
r in nobis. Scis em hoc q auerisunt a me oībz
q in alia sunt: quib^r est ppletus hermogenes
Dei mīz dñs onefisot domulq sepe me refriger-
auit: i cathēnā meā non erubuit: sed cū sōmā ve-
nisset sollicitē me qsiuit i inuenit. Deit illi dñs lue-
nre mīam a deo in illa diē. Et quā ephe mīn-
strauit michi tu melius nosti.

¶ C. S. Sollicitus aplo timotheū ad erequēduz
predicatiōis officiū: ac monet ipm iuueniliā desi-
deria fugere.

¶ Ergo fili mi confortare in gfa que est
in xpo iesu i q audisti a me p multos te-
stes: hec cōmēda fidelib^r hōbz q i do-
net erāt alios docere. Labosa sicut bo-
nas milces xpi iesu. Memo militās deo implicat
negociū seculariū: vbi ei placeat cui se probauit
Hāc i qui certat in agonē: non cōonabit nisi le-
gitime certauerit. Labosā ē agricolam opozet
primū de fructib^r accipe. Intelligē q dico: dabit
em tibi dñs in omnibz intellectu. Memori esto
dñm iesum xpistum resurrexisse a mortuis: et se-
mine dauid secūdi euāgelij meum in quo labo-
ro vsq ad vincula quasi male operans: sed verbū
dei non est alligatum. Ideo omnia sustineo pro-
pter electos vt et ipsi saluti cōsequant^r que est in
xpo iesu cum gloria celesti. Fidelis sermo: nam si
pmortui sum^r i cōsumē^r i sustinebim^r i cōre-
gnabimur i negauerim^r i ille negabit nos: si nō
credimus: ille fidelis permanet negare fipsum

non potest. libet cōmone testificans corā deo. Ho-
li contendere verbis: ad nichil em vtile est nisi ad
subseruatiōē audiētiū. Sollicite aut cura te ipsum
pbadile extybera deo: operariū inconfusibilem re-
cte tractantē verbū dei: pphana aut i va-
niloquia deuita. Multū em pñciat ad impietate
et sermo eoz vt cancer serpit. Et quib^r est hyme-
neus i pbiectus: quia a veritate excederunt: dicē-
tes resurrectionē iā faciā. i subuerterit quouib^r
fidei. Sed firmū fundamētū dei stat: ha-
bens signaculū hoc. Cognouit dñs q sunt ei^r: vt
secedit ab iniquitate oia q inuocat nomen dñi. In
magna aut domo non solum fuit astra aurea i ar-
gēta: sed i lignea i fictilia: et quēdā quidem in
honorē: quēdā aut in cōtumeliā. Si quis ergo se
emūdauerit ab istis: erit vas in honorē sanctifica-
tum: vtile dñs ad omne opus bonū paratū. Iu-
uenilis aut desideria fugere: sectare iusticiā: fidem
spem charitatē: pacē cū his qui inuocant domi-
num de corde puro. Strilas autē i sine discipuli-
na questionēs deuita scīs q generant illos. Ser-
uum autem domini nō opozet litigare: sed man-
suetum esse ad oēs docibilem patientē cū mode-
stia corripientem eos qui resistit veritati ne quā
do deus det illis penitentiam ad cognoscendā
veritatē i respiciant a dyaboli laqueis: q capti
ui tenent^r ad ipsius volūtatē.

¶ C. S. Iohannatur apostolus timotheū ad pēdicā-
dū: ppter falsorū predicatorū multiplicatiōē su-
rtaetiam inchoatā. ac ponit timothei modum
de firmitate.

¶ De aut scito q in nouissimis diebus in-
stabit reproba periculosa: erūt hoīes
sepiores amantes cupidit. elati. superbi.
blasphemi: parentibus non obediētes
ingrati: scelesti sine affectione. sine pace. crimina-
tores: incontinētes. immites sine benignitate. ps-
ditores: proterui: sumidi. i voluptarij amatores
magis q detrahentes speciem quidem pietatis
virtutem autem eius abnegantes. et hos deuita
Et his enim sunt qui penetrant domos et capti-
uos ducunt mulcūlas oneratas peccatis que
ducuntur varijs desiderijs: semper discētes i nū-
q ad sciētiā veritatis perueniente. Quēdā
modum autē iam nō i mābres resisterunt moysi
ita et hi resistunt veritati: homines corrupti men-
te: reprobi circa fidem. sed vtrā non poficiēt. In-
sipientia enim eoz manifestata erit omnibz: se-
cū et illos iurū. Tu autem affectus eos meam
doctrinā i nstitutionē: ppositiōem: fidem: lon-
ganimitatē: dilectionē: patientiā: persecutiō-
nes: passioēs: qualla michi facta sunt antiochie:
iconio: i iustis: quales persecutiōes sustinuit et
omnis eripuit me dominus: Et omnes qui pie
volunt vivere in christo iesu persecutionem patiē-
tur. Tali autem homines i seductores poficiēt
in peius: errantes et in errorem mittentes. Tu
vero permāne in his que didicisti et credita sunt
tibi: sciens a quo didiceris. Et quia ab infantia sa-
cras litteras nosti que te possunt instruere ad sa-
lūtem per fides que est in christo iesu. Omnis em
scriptura diuinitus inspirata vtilis est ad docen-
dum ad arguendū ad corripiendū ad erudiē-

i. timo. 4. b

Ibid. 6. c.

titū. 3. c.

i. timo. 4. a

i. pe. 2. a.

Iude. 1. f.

Epo. 7. b.

i. pe. 2. a.

i. pe. 2. b.

dam in iusticia vt perfectus sis homo dei ad omne opus bonum instructus.

C. S. Predicit apostolus multiplicationē malorum audituū cum denunciatione sui martyris: et adnuntium timorē ad se flagrat. et amicos saluat.

Titificor coram deo et iesu christo qui iudicaturus est viuos et mortuos: et patrum tuorum ipsius et regnum eius predica verbum: in ista oportune impositū: et argue obiecta. In crepa in omni patientia et doctri-
na. Erit enim tempus cum sanam doctrinam nō sustineant: sed ad sua desideria coaceruabunt si bi magistro spuriis auribus et a veritate qui dem auditus auertent: ad fabulas autem conuer-
tentur. Tu vero vigila. in omnibus labora. opus fac euangeliste. ministerium tuum imple: sobrius esto. Ego enim tam deliboret tempus resolutionis meae in ista. Bonum certamen certauit: cursu consummavi fidem seruavi. In reliquo reposita est michi corona iusticie: quam reddet michi dñs in illa die iustus iudex. Non solum autem michi: sed et his qui diligunt aduentum eius. Festina ad me venire cito. Demas enim me reliquit diligens hoc seculum et abiit thessalonica: crescens in galatiam: titus in dalmatiam: lucas est mecum solus. Marcum assume et adduc tecum: est enim michi utilis in ministerio. Tychicum autem misi ephe-
sum. Penulam quam reliqui troa de apud carpū venicio affer tecum: et libros. maxime autem et membranas. Alexander erarius multa mala mihi ostendit: reddet illi dominus secundum opera eius quem tu deus. Valde enim resistit ver-
bis nostris. In prima meae defensione nemo mihi affuit: sed omnes me dereliquerunt: non illis im-
putetur. Dominus autem michi assistit et confortauit me: vt per me predicatio impleatur: et audi-
ant omnes gentes: et liberatus sum de ore leonis. Liberauit me dominus ab omni opere malo et sal-
uum faciet in regnum suum celeste: cui gloria in secula seculorum. Amen. Saluta piscam et aquila-
m et Onesiforum domum. Erastus remansit corin-
thi. Trophimum autem reliqui infirmum myle-
ti. Festina ante hyemem venire. Salutant te eu-
bolus et pudentes et linus et claudia et fratres om-
nes. Dominus iesus christus cum spiritu tuo Bra-
tia vobiscum. Amen.

Explicit epistola pauli ad Timotheum secunda

Incipit argumentum in epistola ad titum.

Titum comonefacit et instruit de con-
suetudine presbyterij. de spirituali co-
uersatione et hereticis vitandis qui tra-
ditionibus iudaicis credunt: scri-
bens ei a nicopol.

Explicit argumentum.

Incipit epistola Pauli ad Titum.

C. S. Titum instruit apostolus quales debe-
at episcopos ordinare. et quomodo mali sunt in-
crepandi.

Capitulum primum.

Aulus ser-
uus dei: apostolus autem
iesu christi secundus fidei
electorum dei: et agnitio-
nem veritatis que secun-
dam pietatem est in spes
vite eterne. quam promi-
sit qui non mentitur de-

ante tempora secularia. manifestauit autem tem-
poribus suis verbum suū in predicatione: que cre-
dita est michi secundus preceptum saluationis no-
stri dei. Tyro dilecto filio secundum communes
fidei: gratia et pax a deo patre et christo iesu sal-
uatore nostro libuitis rei gratia reliqui te crete: vt
ea que defuncti corrigas: et cōstituas per ciuitates
presbyteros sicut et ego disposui tibi si do sine cri-
mine est vnus vponis vir. filios habēs fideles: nō
in accusatione luxurie. aut non subditos. Dpo-
set enim episcopum sine crimine esse sicut dei bi
spensatores. non superbum: non iracundum: non
vinolentum. non percussorē: non turpis lucrati-
pium. sed hospitalem. benignum. sobrium. iustu
sanctum continentem. amplectentem eum qui se-
cundum doctrinam est fidem feruorem. vt potēs
sit rector in doctrina sana: eos qui contradic-
cant arguere. Sunt enim multi etiam inobedi-
entes: vaniloqui et seductores: maxime qui de circuli-
cisiōe sunt: quos oportet redargui qui vniuersas
domos subvertunt: docentes que non oportet
turpis lucrati gratia. Dixit quidam ex illis pio-
pius ipsorum propheta. Et retines semper mendaces
male bestie: ventris pigri. Testimonij hoc verus
est. Quam ob causam increpa illos dure vt sani
sint in fide: non intendentes iudaicis fabulis et
datis hominum aduersantium se a veritate. Om-
nia mala mundi: conuulsiō autem et infideli-
bus nichil est mundum: sed inquinata sunt eorum
et mens et conscientia. Constituentur se nosse deus
factio autem negant: cum sint abominati et incre-
dibiles: et ad omne opus bonum reprobi.

C. S. Apostolus titum instruit ad informandū
existentes in statu penitentium ac seruuli.

Titum loquere que decent sanam
doctrinam. Senes vt sobrii sint: pu-
dici: pudētes: sani in fide in dilectio-
ne in patientia. Anus similiter in ha-
bitu sancto: non criminatrices: nō multo vino ser-
ulentes bene docentes vt prudentiam doceant.
Adolescentulas vt viros suos ament filios suos
diligant pudentes castas sobrias domus curas
habētes benignas subditas viris suis vt nō blas-
phemetur verbum dei. Iuuenes similiter docti:
re vt sobrii sint. In omnibus te ipsum pibe exem-
plum bonorum operum in doctrina in integritate
in grauitate. Verbum sanum irreprensibile
vt his qui ex aduerso est vereatur nichil habens
malū dicere de nobis. Seruos domini suis sub-
ditos esse in omnibus placentes. non contradi-
centes. non fraudulentos sed in omnibus fidem bo-
nam ostendentes vt doctrinam saluatoris nostri
det oment in omnibus. Apparuit enim gratia dei

1. timo. 3. a.

Rom. 14. b.

Ephe. 4. a.
colo. 3. d.
1. pe. 1. c.

et saluatoris nostri omnibus hominibus erudico nos vt abnegantes impietatem et secularia desidia sobrietate iustitiam in hoc seculo expectantes beatam spem et aduentum glorie magni dei et saluatoris nostri iesu christi: qui dedit se metipsum pro nobis vt nos redimeret ab omni iniquitate et mundaret sibi populum acceptabilem sectatorem bonorum operum. Hec loquere et exhortare et argue cum omni imperio. Nemo te contemnat.

C. S. Ostendit apostolus quomodo populus debeat se habere erga principes cum ratione beneficii atque erga hereticos: et annectit salutationem illam.

Admone illos principibz et potestatibz subditos esse: dicto obedire: ad ope bonum paratos esse. Reminez blasphemare non linguiosus esse: sed modestos omnem ostendentes manifestum ad omnes homines. Eramus enim aliquando et nos in insipientes et increduli: errantes: seruientes desiderijs et voluptatibus varijs in malicia et inuidia agentes odibiles: odientes inuicem. Cum autem benignitas et humanitas apparuit saluatoris nostri dei: non ex operibus iusticie que fecimus nos: sed secundum misericordiam suam saluos nos fecit: per lauacrum regenerationis et renouationis spiritus: in sancti quem effudit in nos abunde per iesum christum saluatorem nostrum: vt iustificati gratia ipsius heredes simus secundum spem vite eterne. Fidelis sermo est. Et de his volo te confirmare vt curent bonis operibus preeffice qui credidit deo. Hec sunt bona et vtilia hominibus. Stultas autem questionibus et genealogijs et contentionibus et pugna legis deuita. Sunt enim inutiliter vaniloque reticunt hominem post vnam et secundam correctionem deuita: scies qui la subuersus est qui eius modi est: et desiquit cum sit propius iudicio condempnatus. Cum misero ad te artem am autem quibus festina ad me venire in nicopolim. Tibi enim statim hyemare. Veniam legisperitum et appollo sollicitate premittit: vt nichil illis desit. Discant autem et vestri bonis operibus preeffice ad vsum necessarios vt non sint infructuosi. Salutate te qui mecum sunt omnes. Saluta eos qui nos amant in fide. Gratia dei cum omnibus vobis. Amen.

Explicit epistola Pauli ad titum.

Incipit argumentum in epistolam ad philemonem.

Philemoni familiaris littera facit pro onem seruo eius: scribens ei ab videri roma de carcere per supra scriptum onem.

Explicit argumentum.

Incipit epistola Pauli ad philemonem

C. S. Apostolus scribit philemoni formam ad eum petitionem de recipiendo Onesimo: et ad tangit salutationem.

Capitulum primum.

Aulus vi

crus christi iesu timothee vobis scribit philemoni dilecto adiutori nostro: apostolus dei et archiepiscopus philomoni nostro et ecclesie que in domo tua est gratia vobis et pax a deo patre in fide in domino iesu christo. Gratias ago deo meo: semper me mouit tui facies in oculis meis: audies charitatem tuam et fide quam habes in domino iesu et in obo scro: vt coicatio fidei tue euidens fiat in agnitione obo operis boni in christo iesu. Audis enim magni habui et consolationem in charitate tua: quia viscera a scro reque uoluit per te frater propter quod multa fiducia habes in christo iesu spera di tibi quod ad te peruenit: propter charitatem magis obsecro: cuius talis vt pauli scieris: nunc autem vincit iesu christo obsecro te: pro meo filio quem genui in viculis onem dico tibi aliqui inuitio sunt: nunc autem mihi et tibi vtilis quod remisi tibi. Tu autem illi vt mea viscera suscipe. Quia ego volui eum mecum detinere: vt pro te mihi ministraret in viculis euangelij. Sine consilio autem tuo nichil volui facere: vt ne velut ex necessitate boni tui esset: sed voluntarii. Souisti enim ideo discessit ad bonam et te in te terminum illi recipere. Ia non vt seruus sed pro seruo charissimi fratre maxime mihi. Quanto autem magis tibi: in carne et in domino. Si quidem habes me socium: suscipe illum sicut me. Si autem aliquid nocuit tibi aut debet hoc mihi ipura. Ego paulus scripsi mea manu. Ego reddam tibi non dico tibi: quod et tempus mihi debes. Ita frater ego te fruar in domino. rescice viscera mea in christo. Concede in obedientiam tuam scripsi tibi scies quoniam et super id quod dico facies. Simul et para mihi bonum spiritum. Na spero per ofones vestras donari me vobis. Salutate te epaphras cocapria me in christo iesu. Dicitur et scribitur: deo meo et lucas adiutores mei. Ita dicit nri iesu christi cum spiritu vestro. Amen.

Explicit epistola pauli ad philemonem.

Incipit argumentum in epistola ad hebreos.

A primis dicendum est cur apostolus paulus in hac epistola scribere non seruauerit morem suum: vt vel vocabatur nri sui vel ordinis describeret et dignitate. Hec causa est quod ad eos scribens quod ex circumsione crediderat quali gentium apostolus non hebreorum scies quod eorum suam: suam humilitate ipse demonstrat meritum officij sui noluit auferre. Nam illi modo etiam iohannes apostolus propter humilitatem in epistola sua nomen suum ad dem rationem non petiit. Ita et epistolam scripsit apostolus ad hebreos conscripta hebraica lingua misit: cuius sensum et ordinem retinens lucas euangelista post excessum apostoli pauli greco sermone composuit.

Explicit argumentum.

Incipit epistola pauli ad hebreos.

C. S. Domine excellentia christi quod est dato: noue legis: qui est patri coeternus et consubstantialis equalis in potestate et dignitate. et in his christi pietas fertur angelis.

Capitulum 4.

Ad hebreos

Ultípha

ric multisq; modis oli de
usloquēs patrib⁹ in pro
ph⁹etis nouissime diebus
istis locut⁹ est nobis in fi
lio: quē pstituit heredem
vniuersorū p quē fecit se
cula. Qui cū sit solendo

[illegible]

CL. S. Oñdit apŕe noue legi esse obediēdū da-
te a rōo : ⁊ oñd obŕet humilitate paŕte ci? it.

Dixit pterea abidit oposter obferuare
nos ea q aduulm' ne forte peffuam
Si enim q p angelos dicit' est fermo: fact'
est firm' x ille p uariar'io x inobedi-
tia accepit iustia mercedis retributidem quo nos
eniglem' si tñra nelexerim' salutē. Que cū in-
t'it accepit' enarrat' p dñm ab eis q audierim'
in nos cōfirmata est cōfēssāe deo signis x potē-
tia x uariis pñt'is x spissāncis distributioib'us
pñt'is uariis pñt'is. Hic enim anclis subiect' de orbe

p moure destrueret eū q̄ habebat mortis sperius:
id est pabolū. Et liberat eos q̄ timore mortis
p totū vitū obnoxii erāt seruī. Hūc enī ang
los appēdūt. sed semen abīe appēdūt. Cū
debit p oīa fratrib' dēū. vī misericordie fieret
et fidei pōtēx ad dēū. vī recipiūtare delicta
ppl. In eo enī q̄ passus est tpe ⁊ tētar' potē
et: cū dē tentat auxiliari.

¶ C. S. Ostendit q̄ moysen excedit xp̄s cui fir-
miter est obediendum. III.

V Tunc fratres sciti: vocati die ecclesie par-
ticipes gliderate aply r pñificr pñssu-
nis nre iesum qd fidelis est ei q fecit illius
scit r morie in domo est. Amptios
ris em glie scit r morie dignr babilr est qnto am-
plior honorr hñt domo q fabricauit illa. Glie nā q-
qd domr fabricat ab aliq. Alii aut oia creati de
estit r morie qd fidelis erat in tano domo etis
tāq famulr in testimonio eoy q diceba erat xps
rō tāq fili r in domo sua. Quod domr sumr nos si
fiduciā r gloria nre vñe ad finē firmā certemur.

Et uapores spiritus dicitur effusus. Et libere vocat ei
a uideritis nolite obdurare corda uia sunt in
exacerbatōe fm die tētarōis in deserto. Ubi rēta
uerūt me pces vni: pbauerūt? viderūt opa mea
ēd' dragāta aui. Propt qd' infens? fū gnatiō huic
v dixit pfectū errāt corde. Propt aut nō cognouit
vias mea qd' iurauit illa mea: fū introibūt in rē
em mea. Uideret frēs nō fote fū in aliquo vni cor
mali incredulitatis dīcedēd' a deo vni. Sz ad
hortamint volentes p singulos dies donec bo
dite cognomina: v nō obduret qd' ex vobis fallia
cia pti participet em xpi effectū suū. fū intus
substantia ei vbi ad finē firmū retineam? dū dicit
libere vocat ei? audieritis nolite obdurare cor
da vra: quēdam dicit in illa exacerbatōe. Quidam
em audieret exacerbauerūt: sed nō vniuerf d' pios
fecti suū ab egypto p moysen. Quid vbi aut infens
ēd' dragāta aui? Hōne illi d' peccauerūt? quia
ca dauera. pīrata sunt in deserto? Quid vbi aut iu
rauit nō introire in requiē ipi? nisi illis d' increduli
fuērūt? Et videm qd' nō poterūt introire in re
quiē ipi? ppter incredulitatem.

¶ C. S. ¶ Hic dicit ap[osto]l[us] nobis imminere sollicitu[rum]
dinē intrādi in requiē celestē. 7 concludit q[uod] est se
stinādū ad ipsam p[ro]pter excellētiā diuinitatis et
humanitatis xp̄i. ¶ ¶ ¶

Item ergo fote relicta pollicita
tionem introitū in requie est: crismu
tur aliq̃ ex nobis deesse. Item ⁊ nobi
nificatur est quēdam dicit ⁊ illis: sed non
p̃ruit illis fmo audir⁹ non admittit fides ex h̃is q̃
audierit. Ingre diemur est in requie q̃ credidi
mus quēdam dicit. Sicut iurauit in ira meā: si
n̄ introitū in requie meā. Est quēdē op̃at̃ ab infi
tutione mūdi p̃fectis: dixit em̄ in q̃da loco de die
septima sic: ⁊ requirit de⁹ die septima ab oib⁹
reperit⁹ suis. Est in isto rursum. Si introitū in re
quie meā. M̄ ergo sup̃est introire dīdā in illam
q̃ quib⁹ p̃torib⁹ annūciat⁹ est: nō introitū h̃is
reperit⁹ incredulitatē. Item terminat⁹ quēdā h̃o
est in dīcēdo post tñ t̃p̃is f̃icē sup̃a dicit⁹
est h̃o dīcēdo si uocē q̃ audierit nolite obn̄p̃are cor

Fig. 12. b.

Ps. 94.
infra. 4. b

١٥٩٤.

1

Gene. 2.2.
25.94.

арх.з.б

da via. Nam eis Iesus presertim nunc de alia lo-
retur post hac die. Itaque relinquat sabbatum
propter deum. Qui enim ingressus est in requiem et
etiam requieuit ab operibus suis. sicut et a suis deus. Se-
ntinem ergo ingredere in illam requiem: ut ne idipsum
quod incidit in incredulitatem exipsum. Huius est enim
sermo dei et efficax et penetrabilior olivae gladio. an-
cipit: pertingens vias ad dissolutionem alae spiritus: copia
gum quocumque ac medulla: et discretior cogitationum et
inventionum cordis. Et non est vita creatura insubibi-
lis in conspectu eius: omnia autem nuda et aperta sunt oculis
eius: ad quod nobis sermo. Habentes ergo pontificem
magnum qui penetravit celos Iesum filium dei rene-
mus spei ne pfectionem. Nam cum habemus pontificem
qui non possit copari in similitudinibus nostris. Etiam autem
propter similitudinem abique peccato. Ideam ergo cum
fiducia ad thronum gratiae et in misericordiam consequamur
et gratiam inveniamus in auxilio oportuno.

¶ C. S. Declarat apostolus quid in pontifice requiritur
ac ea ratio commendetur in iudicando dicendo de christo dis-
cussitatem.

Quoniam namque pontifex ex hominibus assumptus
propter hominibus constituitur in his qui sunt ad deum
ut offerat dona sacrificia pro peccatis. Qui
condotere possit his qui ignorant et errant:
quia tunc circumdatus est firmitate: propterea debet
quodammodo pro populo etiam pro semetipso offerre
pro peccatis. Nec quisquam sibi honoris scilicet qui vocatur
a deo rationis. Sic et ratio non semetipsum clarifica-
vit ut pontifex hereticus de loco est ad eum. Filius me-
us es tuus ergo hodie genui te. Quodammodo et in
alio loco dicit. Tu es sacerdos in eternum secundum
ordinem melchisedech. Qui in diebus carnis sue pie
cedo supplicationem ad eum qui possit illi saluati-
cere a morte: clamore valido et lacrymis offe-
rens: errandus est. pro sua reverentia. Et quid cum
esset filius dei: didicit ex his qui passus est: obedientiam
et consummare facit eis omnibus operibus sibi causa
salutis eterne appellat a deo pontifex: iuxta ordi-
nem melchisedech. Ideo et nobis gratias sermo et in-
terpretabilis ad dicendum. quod imbecilles facti estis
ad audiendum. Item cum deberetis magistri esse pro-
pter tempus: rursum indigetis: ut vos doceamus in
hinc elementa exordii sermonum dei et facti estis qui
buc lacte opus non solido cibo. Quis enim de lacte et
participet ex parte est sermonis iustitiae. Parvulus
enim est. Perfectior autem est solidus cibo: eorum qui propter
consuetudinem exercitatos habent sensus ad discer-
tionem boni ac mali.

¶ C. S. Apud addit ea quae vult dimittere ac quibus
acceptio vel doctrina est impossibilis: et quibus sit
conveniens et utilis.

¶ Propter iterum mittentes inchoationis
rursum sermonem ad perfectionem feramur. non
rursum lacrimas fundamur penitentiae
ab operibus mortuis et fidei ad dei baptis-
mum doctrinae dispositionis quoque manus ac resurre-
ctionis mortuorum et iudicii eterni. Et hoc facimus
siquidem permiserit deus. Impossibile enim est eos qui se-
mel sunt illuminati: gustaverunt etiam donum celeste
et participet faciem rursum. Ista uerba nichilominus
bonum dei habet ut rursus seculi veteri et pro-
lapso sunt rursus renouari ad penitentiam: rursum

crucifigentes sibi metipsos filios dei et ostendit habere
tes. Terra enim sepe venit super deos imbecies
germinationem herbarum oportuna illis a quibus colit acci-
pitur benedictionem a deo. propter eos autem spiritus ac tribus
res reprobae est et maledictio. prima cuius consum-
matio in combustionem. Et secundum autem de vobis dicit
etiam meliora etiam in salutem tamen illi ita lo-
mur. Nam cum in iustus deus est: ut obliuiscatur operum
vestrorum et dilectionis quam ostendistis in nos ipsi: et mi-
nistri etiam factio et ministratio. Et apostolus autem vult
quod vestri eadem ostendat et sollicitudinem ad exple-
tionem spei vestrae sine vi non legem efficiamini: ut
imitatores eorum qui fidei et patientiae hereditatem pro
missionem. Ab hac namque promissione de qua nemo nemine
habuit pro quo iurare maior iuravit pro semetipso
dicens. Nisi benedicere benedicti te multiplicabo mul-
tiplicabo te et sic longanimiter feretis ad deum est et
promissionem. Quod si enim maior vult iurare: tunc
conuenerit eorum finis ad confirmationem est iuramentum.
Igitur qui abdicant volunt deus ostendere pollicitationem
hereditis immobilitatem ipsius sui interpositum iuramentum
dum ut pro duas res immobiles quod impossibile est me-
turi deus iuramentum solutus habeamus et consueamus
ad tenendam propositam pro qua sicut anchoram habemus
ale tunc ac firmam et incedere vestrum ad interiora vela-
minis: ubi percurrit pro nobis introiit Iesus secundum
ordinem melchisedech: pontifex factus in eternum.

¶ C. S. Ostendit excellens sacerdos etiam christum
rando christum ad melchisedech: quod sacerdos non ostendit
dicitur excellens esse sacerdos iohannis leuitico. cum eiusdem
necessitate.

¶ Et cum melchisedech rex salis sacerdos
dei filius dei obuiat abire regresso a ce-
de regum: benedixit ei. cum et decimas olivae
tulit ab eis. primum quod interpretatur
rex iustitiae. deinde autem rex salis quod est rex pacis sine
peccato sine macula. sine genealogia. nec litum dierum nec
finem vite habens. assimilatur autem filio dei manet sa-
cerdos imperpetuum. Intrucum autem quod sit hic
cui et decimas dedit de precipuis ab eis patris
eius. Et quod de filiis leuiti sacerdotum accipietur:
maius habet decimas fumere a populo secundum legem
id est a fratribus suis. quod et ipsi exierit de libris ab eis.
Cum autem generatio non annumerat in eis decimas
sumptis ab eis: tunc deus habebat reprobos melchisedech
benedixit. Similia autem tradidit quod minus est
a meliore benedixit. Et hic quid decimas mortuorum
boles accipit: ibi autem coelestis qui vivit. Et ut ita
dicitur sit pro ab eis et leui decimas accipit: decima
tus est. Adhuc enim in libris patris erat: qui obuiat
et melchisedech. Et qui consummatio pro sacerdotibus
leuiticis erat pro populo enim sub ipso lege accipit: quod ad
hoc necessarius fuit secundum ordinem melchisedech alius
surgere sacerdos tunc secundum ordinem aaron dicit. Et rursus
fiat. Igitur enim deus dicitur de alia tribu est de quo nul-
lus altaris pro populo dei manifestus est quod ex lege
autem sit deus non in tribu nihil de sacerdotibus mo-
yses locutus est. Et apostolus adhuc manifestus est in seculum
dum multitudine melchisedech erugat autem sacer-
dos quod non secundum legem maius carnalis facit: enim se
cuius non temetipsum insolubilis. Coelestis enim qui
us sacerdos in eternum secundum ordinem melchisedech. Ne

Sed. 22. c.

Sed. 14. d.

B

C

Ad hebreos

probatō quidē sit pcedētis mādātī pp̄ infirmī-
tarē ēē inuallatē. Nūllū ē ad pfectū adduxit
lēx. Introductio nō melioꝝ sp̄iꝝ quam prima
mūs ad deū. Et quātū effmō sine iurēturā ad Al-
qdē sine iurēturā dō sacerdotē facti sunt. hīc autē
qdē iurēturā p̄ eūz qdē dixit ad illū. Iurauit dñs
nō penitēre. eūm ēe factū dō ieternū. Intrañtū
melloꝝ testamētī spōsī facti sūt ieterni. Et alij qdē
plures facti sunt sacerdotē. Idcirco q̄ morte p̄
bidentē pmanere hīc autē q̄ maneat ieternū
sempiternū habet sacerdotiū. Unde et saluare in
pceptū potest accedē p semetipm ad deū semp
uiuū ad interpellandū p nobis. Talis em̄ dece-
bat p nobis et pōtē facti sancti innoceñtē pollutus
segregat a p̄ctōibz et excellētē celis facti. Qui
nō habet necesse stare quōdē quēadmodū sacer-
dotes ptiꝝ p̄ suis uelutis hostias offerre. deide
p p̄p̄. hoc em̄ fecit semel se offerendū. Et ex em̄
cōstituit hōies sacerdotē infirmatē habētē. ser-
mō autē iurēturā dī p̄ legē est filii ietnī p̄fectū
C. S. Quidē xp̄m esse meliō p̄ sacramētum
ministrū ministris ueteris testamētī. vii.

Cepitulu aut sup ea q dicunt. Tale ha-
bemus pontificē q cōfedit in dextra se-
dis magnitudinis in celis sanctoꝝ mi-
nistre et tabernaculi veri quō ficit de
us ⁊ nō homo. Ille em pōnēt ad offerēdū mune-
ra ⁊ hostias cōstitut. Uñ necesse est hūc habere
aliqd q offerat. Si q esset sup terras nec esset fa-
cerdos cū esset q offerret fm legē munera q erē
plari ⁊ vmbie defuerūt celestium. ficit rñsum est
morsū cū cōsummarē tabernaculū. Uñde inquit
oia. factio fm exēplar q tibi ostēsum est in mōte.
Tūc aut meli⁹ fortit⁹ est ministris quāto melio-
riū testamētū meo dicit⁹ est qd in meliōib⁹ repio-
missionib⁹ sangūis est. nā si illud pu⁹ culpa vacaf-
set nō vtiq fecidit illū. Inquiret. Uñ puerpō et
eos digni. Ecce dies veniet dicit dñs. ⁊ cōsumma-
bo sup domū israel ⁊ sup domū iuda ⁊ testamētū nō
mō nō fm testamētū qd fci patrib⁹ eoz in die q
apprehēdit manū eoz ⁊ vducē illos de terra
egypti. qm ipi nō pmāferūt in testamēto meo. et
ego nēglexi eos dicit dñs. qd hoc est testamētum
qd dñs ponam domui isrl post dies illos dicit dñs:
Dādo leges meas in mēte eoz ⁊ in corda eoz. sup
scrībā eas. ⁊ ero eis in dñi. ⁊ ipi erūt mihi in pp̄t
⁊ nō docebit vnuqds primū suū ⁊ vnuqdsq
fratrē suū dicēs. Cognosce dñm: qm omēs sciēt
me a minore usq ad maiore. qd pp̄ci. ero iquirā
tib⁹ eoz. p̄tōꝝ eoz. ⁊ nō mēciabū. Dicēdo au
tem nouū veteratū pu⁹. Quid aut antiquat⁹ ⁊ fene-
scit nouū interit⁹ est.

CL. S. Tāgit aplo ea q̄ fuerūt in ministerio veteris testamēti. z ex his arguit dignitatem xp̄i ac noue legis.

Istult qdē? p! Inustificatōes culture ⁊
scm̄i seculare. Tabernaculū em̄ factum
est pum̄i: in q̄ erāt cadelabia ⁊ menſa ⁊
ppositio panū q̄ dī fecit. post velamētū
a ūm̄ fm̄ tabernaculū q̄ ūt faciaſtancō: aurū ⁊
habēs thuribulū ⁊ arcē testamētī circūscritā ex ol
pte auro: in q̄ vima aurea habō mūnā: ⁊ ḡa aarō
q̄ frondierat ⁊ tabule testamētī sup̄ q̄ erāt cherū

bin gñe obubiatia ppiatoribus: de qñb' nō est mō
dicedi p' singula. Iñsio ño tra ppositio i pñon qdē
tabernaculo p' introibit sacerdotis sacrificio
officia cōsummatēs: in scōto aut' semel in āno fōl'
pñter nō sine fanguie quē offerret. pñta z popl'
ignoiātia: hoc significāte spūscōrō: nōdū pparatē
ē fāctoz pñ ad huc pñioe tabernaculo habēre
statū. Quē pñpola ēst pñioe infātio iura quā
munera z hostie offerūtū qñ nō possunt iura cō
scietā pñctū facere seruātē: solummō in cñbio z in
pñtib' z in varijs baptisimatib' ēst iusticijs carnis
vīp ad tēp' correctiois iustis. Xpō aut' afflētō
pñter futuroz bonoz pñmpli' ēst pñcti' taber
naculū nō manufactū cñtū est hui' creatiois: ne
qñ p' fanguine hīcoz aut vīloz: sed p' pñpū fā
guine introitū semel in scīa: eterna redēpñōe in
ueniē. St em' fanguis hīcoz aut thaurioz z cñ
nis vīule aspersus dñqrois sanctificat ad emē
dationē carnis: quāto magis fanguis xpī qñ p' pñ
sanctū semetipm obtrult imaculatū deo: emunda
uit cōscietā nrām ab opib' mortuā ad seruandū
deo viuētē. Et ideo noui testamētī mediator ē vī
mo intercedētē in redēpñōe cñp pñuarica
tione q' erat sub pñioe testamētō repñisimōne
accipit q' vocatū fuit etnē hereditatio libi em
testamētū est: mox necesse ēst intercedat testato
rū. Testamētū em' in mortuoz pñmarū ēst: alio
quin nōdū valēt dñ vīutē q' testatur ēst. Unde nec
pñmū quidē sine fanguine dedicatū ēst. Lecto ē
oī mādato legio a moyse vīutē pñpō: accipit
fanguine vīloz q' hīcoz: cū quā z lana cōci
nea z hīpocōspm qñ libz: z omē pñm aspsit dñ
cñs. Iplic fanguis testamētī qñ mādatur ad vōs vō.
Etā tabernaculo z ola vasa ministris fanguis
similiter aspsit. Et oia pēne in fanguine pñ leges
mundant: z sine fanguine effusio ēst pñ remissio
Hecce ēst q' exēplaria dñt celestis bñ mādāt:
ipā aut' celestia meliozū hostijs qñ istis. Non em'
in manufacta sancta lesus istoz exēplaria vero
rūsed in ipm cñtū vī apparet nūc valū dei pñ
nobis. Neq' vī sepe offerat semetipm: quādmō
dū pñter intrat in sancta p' singulos ānos in san
guine alieno. Alioqñ oporebat eū frequētē pa
ri ab origine mādū: nūc aut' semel in cōsummatō
ne seculoz ad destrutionē pñt p' hostijs suā appa
ruit. Et quādmō dñ statutū ēst dñb' semel mox
post hoc aut' iudicij: sic et pñs semel oblat' ēst
ad multoz expuriēda pñtā. Scōto sine pñtō appare
bit oībz ēternitātis pñ in saluz.

Vbi autem habet legē futurę bonum
non ipsam imaginē rerū p̄ singulos ānos
eiusdē sp̄s bonitatis q̄s offert indefinē
nunq̄ postea accēdit pfectio facere,
aliqd cessant offerri: ideo q̄ nullā habet vlti-
mā p̄ciptā p̄ cultores semel mūdāt, sed in ip̄s
p̄mōi atq̄ p̄ singulos ānos fit. Impossibi-
le em̄ est sanguine r̄bauro & tyrico auferri p̄ctā
Ideo ingredere mūdū dicir. Ioh̄sa. 2. oblationē
noluit t̄xop̄. s̄r̄ ap̄st̄ m̄bi. Ioh̄loc. aultomata
& p̄ctō nō m̄bi placuerit. 2. Act̄. 27. Ecce veni

I. p. e. i. b
I. 10 b. i. l.
I. p. o. i. b

galg.3.b

Exo. 24. 1

Roßf. b.
I. DE. 3. D.

Centro-e

पृ. ३९.

Abidem.

afflictio: qđ bñgn^o nō erat mūdus: In solitudinib⁹
errātes in mōtib⁹ ⁊ spelandi z in cauernis terre
Et hi om̃e testimōniū fidei p̃bati nō acceperūt re:
p̃missionē: deo p nobis meli⁹ aliquid pūdere
vt nō sine nobis cōsumarentur.

C S. Inducit ap̃lus ad mala pene tollerāda.
a mala culpe vitanda: ostendens cōditiōes legi
veteris atq̃ noue.

I Deoꝝ ⁊ nos tantā bñtes ip̃sita nūbē
testib⁹ deponentes om̃e pōd⁹ ⁊ circū
stāo nos p̃ctm̃ p patientiā curram⁹ ad
p̃positū nobis certamen: aspiciētes in
autoꝝ fidei ⁊ p̃smatoꝝ iesuꝝ: q̃ p̃posito sibi gau
dio sustinuit crucē p̃sione p̃tēpta atq̃ i dextera
sedis dei sedet. Recogitate ei cū qui talē sustinuit
a p̃ctōib⁹ aduersus semetip̃m ⁊ traditōēz vt nō
fatigem⁹ alio ṽsio deficientes. Hōdū ei ṽsio ad fā
giam resistit: aduersus p̃ctm̃ repugnātes: obli
ti estis p̃olatioēz: qđ vobis tamq̃ filio loquit⁹ diceō
Fili minoli negligere disciplinā dñi: neq̃ fatigē
rio dū ab eo arguer⁹. Quē ei diligit dñs castigat:
flagellat at̃ oēm filiū quē recipit. In disciplina p̃se
uerate. Tanq̃ filij vobis offert se de⁹. Quis ei si
li⁹ quē nō coiripit p̃r q̃ si extra disciplinā est: cu
tus p̃ncipes facti sunt oēs: qđ adulteri nō filij est⁹
Deide p̃res qđ carnalis n̄e eruditōes habuim⁹
⁊ reuerēbamur eos. Hō multo magi obteꝝabim⁹
p̃r spiritūz ⁊ ṽniem⁹. Et illi quidē in t̃p̃e paucor
dierū p̃m voluntate suā erudebāt nos: hic aut̃ ad
id qđ ṽtile est in recipiēdo sc̃ificatiōnez ei⁹. Dis
cūt disciplinā in p̃m̃ quidē videt nō esse gaudiū
s̃ meritis: postea at̃ fructū pacatissimū exercitā
tis p̃ ea reddet iusticie. Propt̃ qđ c̃missas man⁹
⁊ soluta genua erigite: gressus rectos facite pe
dib⁹ ṽsio vt nō claudicā qđ erret: magis at̃ sa
nes. Pacē sequim⁹ cū ob⁹ ⁊ sc̃imōniā sine qua ne
mō videbit deū. Cōtēplantes ne qđ desit gr̃e dei:
ne qua radiē amaritudinis sursum germināo īpedi
at: p̃ illā inueniet⁹ multi. Ne qđ fornicatio aut p
bān⁹ ṽsio: elauo: qui pp ṽsio c̃cā vendidit p̃mitiua
sua. Sc̃itote ei qm̃ ⁊ postea cupiēs hereditare bñ
dictōēz rep̃nbat⁹ ē. Nō ei inueniet⁹ p̃nie locū. Qđ
qđ lachimio iugulisset eā. Nō ei accessitio ad tra
citābilē ⁊ accessibīlē ignē ⁊ turbidē ⁊ caliginē ei p
cellā ⁊ tube sonū ⁊ vocē h̃oꝝ: quā qui audiet ex
cusauct⁹ se ne et̃a fieret h̃o. Nō enī potabāt qđ
dicebat⁹: n̄i bestia tergerit mōrē lapidabit⁹ ita
tribile erat qđ videbat⁹. Moyses dixit. Exterrit⁹
sum ⁊ tremebund⁹. Et accessitio ad f̃s mōrē et
cultatē dei viuētis h̃m̃ celestē ⁊ m̃toꝝ: multū
āgeloz frequētiā ⁊ ecclā p̃m̃toꝝ: qui p̃scripti
sūt i celis: ⁊ iudicē oīm dei ⁊ ip̃m̃ i iustoz p̃fectoz
⁊ testamētū noui mediatoꝝ iesu⁹ ⁊ sanguis aspi
siōē meli⁹ loq̃ntē qđ abel. Valde ne recuses⁹ loq̃n
tē. Si ei illi nō effugerit recusatē ei qui sup̃ terrā
loq̃bat⁹: multo magis nos qđ de celis loq̃ntē nobis
auertim⁹ cui⁹ ṽsio mouit frā iūcūc at̃ rep̃m̃it:
n̄i diceō. Adhuc semel ⁊ ego mouebo dñs solū ter
rā s̃ ⁊ celū. Ad h̄c at̃ adhuc femel dicit: declarat mo
bilū trāsiētēz rāq̃ factoz: vt maneat ei qđ sunt
im̃mobilia. Itaq̃ regnū im̃mobile suscipiet bñm⁹
grām p quā feruam⁹ placentes deo cū metu ⁊ re
uerentiā. et̃m de⁹ noster ignis p̃sumens est.

C S. Hōit ap̃s ad opandū bonū erga pri
mos: sc̃ipso: atq̃ p̃latos: ac p̃ se oīdū petiit: ṽsio
oīs bñficiū ip̃arū cū salutatione.

I h̄ artas frañtūcū m̃ancat i vobis: et
h̄ospitalitatē nolite obliuisci p̃r h̄ic ei
pla cūcti quidā āgelis h̄ospitalit̃ nō recep̃t.
Memento victoz h̄ospitalit̃ sim̃ vincti:
laboꝝ itū tanq̃ ⁊ ip̃i in corp̃e moriātes. H̄onoꝝa
bile cōmūti in ob⁹: ⁊ thoi⁹ imaculat⁹. Fornicato
res ei ⁊ adulteros iudicabit de⁹. Sint mores sine
guaricia cōtenti p̃sentib⁹. Itē est dicit. Nō te de
serā negs derelinquā ita vt phidēter dicam⁹. Vhs
michi adiutor: est nō timebo quid faciat michi h̄o.
Memento p̃positoz ṽsio: qui vobis locuti sūt
h̄o: dei: quoz i iuuentē c̃itū cōuerfatiōes imita
mini fide. Iesus ip̃s h̄eri ⁊ h̄odie ip̃e i sc̃la. Do
ct̃rinis variis ⁊ p̃grinis nolite adduci. Optimū
est ei grā stabiliore cū nō eficiā qđ nō p̃uerit ābūli
tū⁹ in eis. H̄abem⁹ altare de qđ edere nō h̄it p̃tā
tem qui ta bernaculo deplūant. Quoz ei aliam
inferi s̃igūlo p̃ctō in sc̃tā p̃p̃ticiē h̄oꝝ: corpa
cremā extra castra. Propt̃ qđ ⁊ ies⁹ vt sc̃ificaret
p̃ suū sanguinē p̃p̃m extra portā passus est. Ere
am⁹ igit̃ ad eū extra castra īp̃operit⁹ ei⁹ postatē
Nō ei habem⁹ hic manentē ciuitatēz s̃ futūz īd̃
rim⁹. p̃r ip̃m qđ offeram⁹ hostiā laudis p̃ deo i
fructū labioꝝ p̃sentitū nō ei⁹. Bñficiēti at̃ cōi
catōis nolite obliuisci. Talib⁹ ei postis p̃meret
deus. Obēditē p̃positis ṽsio ⁊ subiacete eis. Ip̃i
enī pugilāt q̃r rōnez p̃ alabus ṽsio reddituri vt
cū gaudio hoc faciāt ⁊ nō gementes. H̄oc enī nō
expedit vobis. Date p̃ nobis. Confidim⁹ enī qđ
bonā cōscientiā habem⁹ in ob⁹ bene volentes cō
uerfari. Ampli⁹ aut̃ de p̃coi ṽsio hoc faceret cele
ri⁹ restituri vobis. De⁹ at̃ pacis qđ edigit de mo
tuis pastozē magnū ouil in s̃igūle testamētē ei⁹
dñs n̄m̃ iesum xp̃m̃ ap̃et vos in oī bono vt facia
tis ei⁹ ṽsio: faciens i vobis qđ placeat corā
p̃ iesum xp̃m̃: cui est grā i sc̃la sc̃loꝝ amen. Rogo
aut̃ vo fr̃es vt iufferatē h̄o: solacii. Et̃ p̃p̃m̃
cis scripti vobis: cognoscite fr̃em n̄m̃ timotheoz
bimissū: cū si celer⁹ venerit videbo vos. Salu
tate om̃s p̃positos ṽsio ⁊ om̃s sc̃os. Salutā vos
de itālia fr̃es: grā cū obus vobis Amen.

Explicit eplā Pauli ad hebreos.

C Incipit p̃fatio bñ Hieronymi p̃bfi
in libū Acriū apostolozum.

Amit p̃salmista. Ambulabūt de h̄uti
bus in h̄utes. Post ap̃s pauli eplā
dada vobis vno volumē trāsiātā dō
mon ⁊ rogatiōē h̄m̃ ac⁹ ap̃oz p̃pell
tis vt trāssā in latinū: quē libū nulli dubiū est a
luca ātio: peno arte medico: qui postea seruē
paulo ap̃o xp̃i fac⁹ est discipulo fuisse dicit⁹. Cer
uices p̃mit ip̃sita sept⁹ oneris magnitudoz: ita
dīa iudoz rēp̃hēsiōē digna putāt ei qđ scribim⁹
Illoꝝ nunq̃ odio ⁊ detractionē iuāte xp̃o meuz
libet obloqui. Ac⁹ ap̃oz nūdū quidē vidēt⁹ fō
nare h̄yostū: nascitē eccle⁹ īstātiā tēre: s̃ si
nouerim⁹ scriptioē eoz: lucē ei⁹ medicū cui⁹ laus
est in euāgelio aladuerim⁹ pariter olā h̄ba illius
alelāguentis esse medicinā.

2i
rom. 12. c.
1. pe. 4. b.

2i
Iosue. 1. a.
psal. 117
B

2i
Rufi. 15. a

2i
miche. 2. c

2i
psal. 53.

2. cor. 8. c

¶ Item alius prologus.

Item antiochenus natio ephesus cuius laus in euangelio canit: apud antiochia medicine artia egregia: et aploz xpi discipul' fuisse postea visus ad confessionem pauli secur' a psm sine crimine in virginitate pmanens: deo maluit feruire. An septuaginta et quatuor annos etatis a gens in bithynia obiit plenus spu scro: quo instigante in chate prib' eu angelu scit: bene grece fidelis: incarnatione dñi fidei narratio ostendit: eundem ex stirpe dñ descendisse monstrauit. Cui non immerito scribitur doctus aploz pñs in ministerio dñi: vt deo in deū plenus: filio pñtōis extincto ofone ab aplo factus: forte dñi: ce electio numerus cōpñerit. Sicq paulus cō summatione aplois actib' daret: quoz dñ cōtra stimulu calcitrantē dñs elegerit. Quod legentib' et redgentib' deū bene pot' voluit ostendere fmo ē plurius aliqd fastidientib' pñdissē sciens opantem agricolā oporiet pumū de suis fructibus edere. Mem ita diuina subsecuta est gra: vt nō solum corpibus sed etiā animabus et' pñceret medicina.

¶ Explicit prologus.

¶ Incipit liber actuum apostolorum beati Lucæ euangeliste.

¶ C. S. Precepit xps discipulis ne discedant ab iherlm. ac ponit ascensio xpi in celum. et electio mathe in locum iude.

Luc. 4.

¶ Rimū qui

dem sermones fecit de oibus et pñchile q cepit iesus facē et docere visq diez quā scipiens aplo per spiritū scitū quos eleget assumpt' est. Quib' et pñbuit seipm viuūz post passionē suā in multis argumentis p dies qdraginta appens eis et loquens de regno dei. Et cōueniens pcepit eis ab iherosolimis ne discederēt s' expectarent. pmissionē pñm: quā audistis inde p os meū. q loqēs quidē baptizauit aqua: vos autē baptizabim' in spu scro nō post mltos hōs dies. Iff q uenerāt inlr rogabāt eum dicētes. Dñe si i spe hoc restitue regnū isrl. Dixit autē eis. Nō est vrm nosse tpa vel momenta q pf possit in sua prate: s' accipietis et tñre supuētiōis spū scit' in vos. tñi nō mibi restes in iherlm et in iudea et samaria et visq ad vltimū terre. Et cū hec dixisset videntib' ille eleuau' est: et nubes suscepit eū ab oculis eoz.

¶ Cūq iherusalem in celū eunē illū cecidit duo viri assiterunt iuxta illos in vestib' aibz q dixerūt. Hic ies' qui assumpt' est a vobis i celū: scilicet venter quādmōdū vidistis eū eunē in celū. Tunc reuersi sunt diero spū mī a mōte q vocat oliueti qui est iuxta iherlm sub alt' dñi trer. Et cū iir oissent in cenaculū ascēdit vbi manebat petr' et iohēs et iacob' et andrēs et philipp' et thomas bartholome' et matthe' et iacobus alphet et symon zelotes et iudas et iacob' ibi

oēs erāt pfeuerātes vnanimiter in ofone cū mullerib' et maria mīe iesu et fratrib' ei'. In dieb' illis exurgens petr' in medio fratru dixit. Erāt autēz turba hominū sūt fere censu viginti. Vtri frēs oporiet ipli scripturā quā pñdit spū sanct' p os dñi de iuda qui fuit dux eoz qui pñpēdēt iesum: q cōnumerat' erat in nobis: sicut' est iuxta mnt' steri' hui'. Et hīc quidēz possedit agrū de mercede inqrat' ior: suspensus crepit medi' et diffusus sunt ola viscera ei'. Et notū factū est oib' bñrānd' bñr'm ita vt appellaret ager ille lingua eoz achel demach: hoc est ager sanguis. Scriptū est ei in libro psalmoz. Fiat cōmariatio eoz. Deserta: et non sit qui inhilet in ea: episcopariū ei' accipiat alter.

¶ Ponet' g' ex his viris qui nobiscū sunt cōgregati in oi tpe quo iheru' et exiit iter nos dñs iesus scipiens a baptizmate iohis visq in diez q assump' pñs est a nobis: et redē refurrescit ei' nobiscū in iheru' exiit. Et statuerūt duos: ioseph qui vocat barabas d' cognolatus est iust' et matthias. Et oīs tēs dixerūt. Tu dñe qui corda nosti oim ostende quem elegisti ex his duob' vñū accipe locum mī nisterij hui' et aplos. de quo pñarcat' est iudas vt adiret in locum suū. Et dedit sortes eis. Et cecidit sortis sup matthias. Et anumeratus est cūpn: decim apostolis.

mat. 25. a.

B

Psal. 68.

Psal. 108.

Infra. 4. g. 2. 6. b.

¶ C. S. Miris spiritus sancti in aplos: qui loquuntur variis linguis. mtrant iudei: ac petrus decalarat pñates in iheru ad iudeos ad fidem: atq baptizant tria milia iudeorum.

14.

Item cū pñlerat dies penthecostes: erat oīs pariter in eodem loco. Et fact' est repente de celo son' tanq' adueniētis spirit' vehemētiōis: repleuit totū domū vbi erāt sedentes. Et appuerunt illi dispersite lingue tanq' ignis: sed iteq supra singulos eoz. Et repleti sunt oīs spiritu scro. et ceperunt loqui variis linguis pñs spū sancti: dabant eloqui illi. Erāt autē in iherlm habitantes iudei viri religiosi: oī nationē q sub celo est. Facta autē hac voce cōuenit multitudo q mēte cōfusa: eqm adiebat vñs: quisq lingua sua illos loquētes. Stupebāt autē oēs et mirabant' dicentes. Nōne ecce oēs isti q loquūtur gallici sunt: Et quō audiuim' vñsquisq linguā nostrā in q nati sum' et parit' et med' et elamite et qui hñant mesopotamiā iudeā et capadociā: pōtum et asiā: phrygiā et pampiliā: egypm et preas: bles: q est circa cyrenen et aduenē romanū iudeū q pñliit: chietes et arabes: audiuim' eos loqētes nris linguis magnalia dei. Stupebāt autē oīs et mirabant' ad iudei dicētes. Quid nūc vult hoc esse? Alii autē irridentes dicebant: nūc multo plenti sunt isti. Stran' a aut petr' cū vñderat eleuauit vocem suā et locut' est eis. Viri iudei et qui hñatis iherlm vñueris: hoc vobis notū sit: et aurib' pñcipit v'erba mea. Non em sicut vos estimatis diebus sunt quoz sit hōia diei tertia. Sed hoc est q dicit' est p pñpēz iohel. Et erit in novissimis dieb' dicit dñs: effūdā de spū meo sup oēm carnē. Et pñphetabūt filij vestri et filie vestre: et iuuenes vestri vñlones videbunt: et seniores vestri somnia somniabūt. Et qui dem sup seruos meos et ancilla meas in dieb' ill' effūdā de spū meo et pñphetabunt: et dabo pñodi

Infra. 4. f. 2. 19. a.

Infra. eod. B

supra eod.

C Joel. 2. g.

seniores isrl' audite: si nos hodie d' iudicamur i be nefacto hominis isrl'm: in quo iste salu' fact' est: no tu sit oib' vobis: q' de plebi isrl' q' in noie dñi n'ri le su xpi nazareni que vos crucifixus: que deus su scruauit a mortuin' hoc iste asit: coia vobis sa: nus. Hic est lapis q' repobant: est a vobis edificat' b' q' fact' est in caput anguli: no est in alto aliq' salua. Nec em aliud nome est sub celo daru' hoib' in quo oporteat nos saluos fieri. Videntes aute petri cōstantiā i lobāntis cōperto q' hoies essent sine isrl' i idote amirabant: cognoscebant eos qm' cū iesu fuerant hoies q' videntes stantē euz eis qui curatus fuerat: nibi poterāt cōtradidere. Bussertunt aut eos foras extra cōsiliū secedere: et cōferebāt adnuce dicitē. Quid faciemus hoib' istis? Admiquidē notū signū factum est p eos oib'us habitantibus i h'rl'm. Manesit isrl' est: no pos sumus negare. Et ne amplius diuigē in pplm cōmīnāmur eis ne vitra loquam' in noie hoc vll' hoim'. Et vocātes eos denūciauerūt ne oino loq' ren' neq' docerent in noie iesu. Petrus for i lobā nea rhēdentes dixerunt ad eos. Si istū est in cōspectu dei vos pot' audire q' deū iudicare. Non em possum' q' vidim' i audim' no loqui. At illi cōmīnātes dimiserūt eos: non inueniētes quō pu nirēt eos. ppl' pplm: q' oēs clarificabant i q' fa cti fuerat in eo q' q' acciderat. Annox et erat am plius quo draginta ho in quo facti fuerat signū istud sanitatis. Dimissi aut venerūt ad suos: i an nūciauerunt eis quāta ad eos pūncipes sacerdotū i seniores digressi: q' aduissent vnanimite: letauerūt vocem ad deū i dixerūt. Dñe tu qui fecisti celū i terrā mare i oia q' in eis sunt qui spū scō p oia prīs nostri dauit duxi pueri tui dicitis. Quare fremuerunt gentes: ppli meditati sunt iania. R'istitit reges terre i principes cōuenerunt in vñ aduersus dñm i aduersus xpm eius. Edoe nerūt em vere in ciuitate ista aduersus sanctū pu erū tuū iesum que vngisti herodes i postius pyla tus cū gēribus i pplis isrl' facere q' man' tua i cōsiliū tuū decreuerūt fieri. Et nunc dñe respice i minas eoz: i da seruis tuis com' fiduciae loqui verbu' tuū in eo q' manū tuā extendas ad sanita tes. Et cū oia essent motus est locus in quo erat cōgregati. Et repleti funt omēs spūscō: i roquebant verbu' dei cū fiduciae. Multitudine autē creden tū erat cor vñ i alia vna: nec quisq' eoz que pos sidebat aliquid suū esse dicebat: sed erat illis oia cōia. Et vñtē magna redēbat apli testimōniū resurrectōis iesu xpi dñi nostri: i grā magna erat in oib'us illis. Neq' ei quisq' egena erat ier illos. Quotquot em possideōs agrois aut domoium erāt redētes afferēbat p'cia q' v'endebāt: et ponebant ante pedes aplōz. Diuidebat aut sin gulis put cuiq' opus erat. Ioseph aut qui cognō minar' est barnabas ab aplis: q'q' est interpretat' fil' cōsolatiōis: leuitus cyprus genere cū habe ret agrū vendidit eis: et actulit p'ciā i posuit ate pedes apostolorum.

C. L. S. Douit anania s ppl' fraudē de p'cio agri cuius saphira vxorē sua: ananē egri i aplōs: p'inde oē icrepant apli quos gamaliel excusat.

V. Grauit quiddā noie a nania cū saphira vxorē sua v'endit agrū i fraudauit de p'cio agri cōficia vxorē sua i afferēs par te quādiā ad pedes aplōz posuit. Et xit autē petr' ad anania. Anania cur tentauit sa bhanas cor tuū mentiri te spūscō: i fraudare de p'cio agri? Nōne manū tibi manebat: i vendidit: tū in tua erat potestas: mare posuisti in coide tuo hanc rem? Nō es mētū? Hōibus sed deo. Au diens autē anania h'ec verba accidit: i expirauit. Et fact' est timor magn' sup oēs qui audierunt. Surgentes autē iuuenes amouerunt eū i efferē tes sepelirunt. Factū est autē quasi hoarū i triz spaciū: i vxor ipsius nesciens q' facti fuerat itro iuit. Dixit autē ei petrus. Dic mihi mulier stanti agri vendidisti? Et illa dixit. Et ibi tanti petr' autē ad eā. Quid vñq' cōuenit vobis tūte isrl' dñi? Ecce pedes eoz qui sepelirunt virū tuū ad hostiū: i efferent te. Cōfessim cecidit ante pedes eius i expirauit. Intrātes autē iuuenes inue nunt illā mortuā i extulerunt i sepelirunt ad vi rū suā. Et fact' est timor magnus in vniuersa ec clesia i in omēs qui audierūt. Per man' autē apo stolor' fiebant signa i p'digia multa in plebe. Et erop aut nemo audebat se cōiungere illis: sed magnificabat eos poplus. Magis autē augebat credentiū in dño multitudo viroz ac muliez ita vt in plateis eiserent isrl'mos: i ponerēt in lectu lis ac grabatis vt veniēt petro saluti vmbia ill' obumbiarete quēq' illos i liberarent omēs ab isrl' mitatib' suis. Locūrebat autē multitudo vicinā rum ciuitatū h'rl'm afferentes egros i veratos a spirib' i mundis qui curabant omēs. Exurgens autē pūncipes sacerdotū i omēs qui cū illo erāt q' est heresis saduceoz: repleti funt zeloz i inlece rē man' in aplos i poluerūt eos i custodia publica. Angel' aut dñi p noctē ap'lene ianuas carceris i educēs eos dicit. Ite: stantes loq'mini in tēplo plebi oia verba vite hui'. Qui cū audissent intra nerūt dulculo in tēplū: i docebant. Adueniens aut pūncipes sacerdotū i q' cū eo erāt: cōuocauerūt cōciliū i omēs seniores. Illos isrl' i miserūt ad carcerē vt adducerent. Cū autē venissent ministri i aplo carcerē non inuenissent illos: reuerū i nescie runt dicētes. Carcerē quidē inuenim' clausum cū oib' illigatis: custodes stantes ante ianuas: apli entes aut nēminē intrus inuenim'. Et autē audie runt hos sermones i magistratus templi i pūnci pes sacerdotū ambigebāt de illis quidnā fieret. Adueniens aut quidā nuntiāuit eis: q' ecce viri quos posuistis in carcerē sunt in tēplo stantes: o centes pplm. Tunc abijt magistratus cum mini stris i adduxit illos sine vi. I'mebant em pplm ne lapidarent. Et cū adduxissent illos statuerūt in cōcilio. Et interrogauit eos pūncipes sacerdotū dicens. Precipiendo p'cepimus vobis ne docere tis in noie istoz: ecce repleti, h'rl'm doctrina ve stra: vultis inducere super nos sanguinē hominis istius. Respōdēs aut petrus i apli dicit. Ede deo oportet deo magis q' homibus. De' patryz vestroz suscitauit iesum que vos intermisistis su spēdentes in ligno. Hūc pūncipē i saluatorē de

Actus apostolorum

exaltavit dextera sua ad bandā penitentiā istā et remissionē peccatorum: et nos sumus testes horum verborum et spūs sanctus: quē dedit deus vobis obedientibus sibi. Itaque cū audissent discubant et cogitabant interficere illos. Surgens autē quidā in consilio phariseus nomine gamaliel legislator honorabilis veniuerit et perhibuit foras ad bene voles fieri. Dicitque ad illos. Viri israelitice attendite vobis super homines istos: quid acturi sitis. Ante hos enim dies exiit theodas dicens se esse aliquē: cui consensit numerus virorum circiter quodringentorum: quod occisus est: omnes qui credebant ei dissipati sunt et redacti ad nihil. Post hunc exiit iudeus galileus in diebus presens: auertit populum post se. Et ipse perijt et omnes quotquot presenserunt ei dispersi sunt. Et nunc itaque dico vobis: discite ab hominibus istis: sinite illos. Quia si est ex vobis consiliarius hoc opus dissoluēs: si vero ex deo est nō poteritis dissolvere: ne forte et deo repugnare videamini. Conenserunt autē illi: et convocantes apostolos celsus denūciaverūt ne oīnino loquerentur in nomine iesu et dī miserunt eos. Et illi quidē ibant gaudentes a conspectu consilij digni habiti sunt: pro nomine iesu consuetudinē pati. Omni autē die nō cessabant in templo et circa domos docentes et evangelizantes iesum christum.

¶ C. S. Eligunt septē dīconos ab apostolis ex quibus stephanus accusat iudeos.

In diebus autē illis crescente numero discipulorum factus est murmur grecorum adversus hebræos eo quod despicerent in ministerio quotidiano vidue eorum. Et vocantes autē duodecim multitudine discipulorum dixerunt. Nō est equū nos derelinquere verbum dei et ministrare mensis. Considerate ergo fratres viros ex vobis boni testimonij septē plenos spūs sancto et sapientia quos constitumus super hoc opus. Nos vero orōni in ministerio verbi instantes erim⁹. Et placuit sermō coram omni multitudine. Et elegerunt stephanum virū plenū fide et spūs sancto et philippi et pedorū et nicanoz et thymonē et parmenā et nicolaū aduenā antiochenū. Illos statuerūt ante conspectū apostolorum et orantes imposuerunt eis man⁹. Et verbum dñi crescebat et multiplicabatur numerus discipulorum in iherosolymis. Multa etiā turba sacerdotum obedebat fidei. Stephanus autē plenus gratia et fortitudine faciebat prodigia et signa magna in populo. Surrexerūt autē quidā de synagoga quæ appellatur hereticoz: cyrenensis et alexandrinorum: eorumque erant a ciliis et assidue disputantes cū stephano: et nō poterant resistere sapienti et spūi qui loquebatur. Tunc sumiserunt viros qui dicerent se audivisse eū dicentē verba blasphemie in moysen et deum. Commoverunt itaque plebem et seniores et scribas et occurrentes rapuerunt eū et adduxerunt in consiliū et statuerunt falsos testes qui dicerent. Homo iste nō cessat loqui verba adversus locum istum et legem. Audimus enim eum dicentē: quoniam iesus noster avarus hic destruit locum istum: et mutabit traditiones quas tradidit nobis moyses. Et intuentes eū omnes qui sedebant in consilio viderunt faciem eius tanquā faciem angeli. Dixit autē princeps sacerdotum hec ita se haberent. Autaui.

¶ C. S. Adhuc stephanus iudeis de quibus accusatus fuit ostendens rebellionē iudeorum contra deū et ponit lapidationē stephani iniusta: et eius patientia perfecta.

Spiritus frater patres audite. Deus gloriose apparuit patri nostro abrahæ cū esset in mesopotamia puerus moaref in carrā et dixit ad illū. Et de terra tua et de cognatione tua et veni in terrā quam monstravero tibi. Tunc existit de terra chaldaea et habitavit in carran. Et inde postquam mortuus est pater eius: et transiit illū in terrā istā: in qua nunc vos habitatis. Et nō dedit illi hereditatē: et ca nec passus pedibus repromisit dare illi eū in possessionē et semi eius post ipsum cū nō haberet filium. Locutus est autē ei deus: quia erit semen eius accola in terra aliena: et servituri eos subsicient et male tractabunt eos annis quadringentis: gentē cui servierunt iudicabo ego: dicit dñs. Et post hec exiit: et servit multum in loco isto. Et dedit illi testamentū circūcisionis: et sic genit⁹ ysaac: ac circūcidit eū die octavo: ysaac iacob. Iacob duodecim patriarchas. Et patriarchæ emulantes ioseph vendiderūt in egyptū: et erat deus cū eo. Et eripuit eū ex omnibus tribulationibus eius: et dedit ei gratiā et sapientiam in conspectu pharaonis regis egyptiorum et constituit eū p̄positū super egyptū et super omnem domū suā. Venit autē famē in vniuersam egyptū et chanaan et tribulatio magna: et nō iuenerat cibos patres nostri. Et cum audisset autē iacob esse frumentū in egypto misit patres nostros pumū. Et in se cūdo cognitus est ioseph a fratrib⁹ suis: et manifestatus est pharaoni genus eius. Mittens autē ioseph accessit iacob p̄sem suū et omnem cognationē suā in alabas septuaginta quosque. Et descendit iacob in egyptū: et defunct⁹ est ipse et p̄sem n̄st. Et transiit in sicchem: et positi sunt in sepulchro quōd emit abrahā p̄cio argenti a filiis emoi filij sicheg. Cuius autē appropinquaret tempus p̄missionis quā p̄fessus erat deus abrahæ: crevit populus et multiplicatus est in egypto: quoadusque surrexit alius rex in egypto qui nō sciebat ioseph. Hic circumcises gentes nostras afflixit patres nostros: ut exponerent infantes suos ne viviscerent. Eodem tempore natus est moyses: fuit grat⁹ deo qui nutritus est tribus mēibus in domo patris sui. Exposito autē illo sustulit eum filia pharaonis et nutrit eum sibi in filium. Et eruditus est moyses oī sapiētiæ egyptiorum: et erat potens in verbis et in operibus suis. Cū autē impleret ei quædraginta annorum: tempus ascendit in cor eius ut visitaret fratres suos filios israel. Et cū vidisset quendam in iherosolymis patientē vindicare illū: fecit vniuersis qui iherosolymis habebant cursu egyptiorum. Et scripsit autem intelligere fratres quod deus per manū ipsius daret salutē illis. Et illi nō intellexerunt. Sequenti vero die apparuit illis litigantibus et reconciliabatur eos in pace dicens. Viri fratres estis. Viri quid necitis alterutrū? Qui autē iniuriā faciebat prius repulit et dicens. Quis te p̄stitit p̄cipē et iudicē super nos? Nūquid insicere me vis quodamodum insensibilis heri egyptiorum? Fugit autē moyses in p̄dio isto: fact⁹ est advena in terra madian: ubi genuit filios duos. Et expletis annis quædraginta: apparuit illi in deserto

vi.

Act. 12. 8

Act. 12. 6

Act. 37. 1

Act. 4. 5. f.

Act. 4. 2. 8

Act. 4. 5. f.

Act. 4. 9. d

Act. 1. 1. a

Act. 1. 1. a

Act. 1. 2. b

Act. 1. 2. c

Act. 1. 2. b

mōis sūna āgelus in igne flamme rubi. Moyse
aut vīdēdo amirāt^r est vīsum. Et accēdēte illo vt
cōsideraret facta est ad eū vox dñi dicens. Ego
sūm d^r patrū tuorū d^r abrahā d^r ysaac d^r deus
iacob. Et tunc factū est aut moyse nō audebat cōsi-
derare. Dixit autē illi d^r. Solue calciamentū pe-
dū tuorū loc^r enim in q̄ta terra sc̄a est. Et idē
vidi afflictioē pph̄i mei qui est in egypto genit-
rum eorū audiuī t descendē liberare eos. Et nunc
veni t mirā te in egyptū. Hunc moyse quē ne-
gauerat dicentes quō te p̄stitit p̄cipē t iudicē
hunc d^r p̄cipē t redēptōrē mīst cū manu āgelī
quī appuit illi in rubo. Hic eduxit illos facienē p-
digia t signa in terra egypti t in rubio maris t i de-
serto annis q̄draginta. Hic est moyse qui dixit si-
lū isrl. Propetia suscitabit vobis d^r de fratrī-
b^r vris tanq̄ meīp̄ a dñio. Hic est qui fuit in
ecclia in solitudine cū angelo qui loq̄bat^r ei in mō-
te syna t cū p̄b^r vris q̄ accepit hūc aū vire dare vo-
bis. Qui noluit obedire p̄cis vrbis repulit et
auerit vult cordib^r suis in egyptum dicentes ad
aārō. Fac nobis deos qui p̄cedant nos. Moyse il-
lūc q̄ eduxit nos de terra egypti nescimus quid
factū sit ei. Et vitulū fecerit i dieb^r illis t obtulerit
hostiā simulachro t letabāt in opib^r manū suarū.
Eccertit autē d^r t rā didit eos seruire militie
celēstis scriptū ē in libro p̄phetarū. Nunq̄d vi-
ctiman aut hostias obtulisti mihi ānis q̄dragin-
ta in deserto dom^r isrl? Et suscepisti tabernacū
moloch t sydes dei vtrūq̄ empha figurā q̄o fecisti
adorare eas t trāsferā vos trans bābylonē. La-
beratim testioniū fuit euz p̄b^r vris in deserto
sicut disposuit illis d^r loquens ad moyse vt sa-
ceret illis fm foimā quā viderat. Ad v̄ i duxerit
i sapientes p̄ces vri cū iesu in possessionē gentiū
q̄cepulit d^r a facie patrū vrorū vq̄ in dieb^r
dñs. Qui luenit grām aī deum t petiit vt luenet
tabernacū deo iacob. Salomō autē edificauit
illi domū. Et nō excelsus in manufactis h̄yat si-
cut p̄ p̄phetā dicit celum mihi sedes est terra au-
tem scabellū pedum meorū. Quā domū edificabit
tibi mihi dicit dñs aut quō loco? t requietiois mee
est. Nōne man^r mea fecit hec ola? Dura ceruice
t incircuncisi cordib^r t aurib^r vos semp spūsctō
resististis sicut p̄ces vri ita t vos. Hūc p̄phetas
cum nō sunt p̄ce aut p̄ces vri? Et occidit eos qui
p̄nunciabant de aduētu iusticiū? vos nunc p̄di-
coies t homicidie fuistis qui accepistis legēz in di-
spōsitioē angeloꝝ t nō custodistis. Audiētes au-
tē hec dissecabant cordib^r suis t ridebāt dēti-
b^r in eū. Cū autē esset pien^r spūsctō itendens in
celū vidit gloriā dei t esum stantē a dextro s̄tu
dei. Et ait. Ecce video celos apertos t filius ho-
minis s̄stem a dextro s̄tu dei. Et exclamātes au-
tē voce magna cōtinuerunt aures suas t ip̄sū
cerunt vnanimiter in eū. Et ei cientes euz extra-
clēta la p̄dabant: testes deposuerit vestimenta sua
secus pedes a dolēscētiis qui vocabat saul^r. Et
lapidabūt stephanū luocantē t dicentē. Hic iesu
suscepit spm̄ meū. Postis autē genub^r: clamauit
voce magna dicens. Hic nē furtiuus illis hoc pec-
catū. Et euz hoc dixisset obdormiuit in dño.

¶ C. S. Post sepulchrū stephanī ponit p̄dicatio

philippi tam in samaria q̄ in ethiopia q̄ in terra
maritima. Et iterponit missio spūscti in gentiles
cum increpatione symonis magi.

Sulus autē p̄sentia nec ei^r. Sc̄a est
autē in illa die p̄secutio magna i ecclia
q̄ erat hierosolymē t oēs dispersi sunt
p̄ regioē iudee t samariā p̄ter aplos.
Curauerunt autē stephanū vtrūq̄m autē t fecit
placitū magnū sup eū. Saul autē diuersitabāt ec-
clēsiā p̄ domos intrans t trabēns viros ac mulie-
res trahebāt in custodiā. Q̄is qui dispersi erāt p̄-
trāsibant euāgelizantes n̄būm dei. Philipp^r autē
descendens i ciuitatē samarie p̄dicabat illis xpm̄
Intendebāt autē turbe p̄e q̄ a philippo dicebāt
vnanimiter audientes vt dētes signa q̄ faciebat
Multi ei eorū qui habebāt spūs imundos: clamā-
tes voce magna exibāt. Multi autē paralytici t claudi
curati sunt factum est q̄ gaudit magnū in
illa ciuitate. Eū autē quiddā noie symō q̄ an fuerat
in ciuitate magus seducens gentē samarie be-
cens se esse aliquē magnū: aut sc̄tabant om̄s
a minimo vq̄ ad maximū dicentes. Hic est vtr^r
dei que vocat magna. Attendebāt autē eū ppter
q̄d multo tpe magici suis decessissent eos. Cū
hō credidissent philippo euāgelizantē de regno
dei: in noie iesu xpi baptizabant viri ac mulieres
Tancius enim t p̄ce crediti: t euz baptisat^r esset
adherbat philippo. Videns etiā signa t virtutes
maximas h̄ris suspensō amirabat. Cum autē au-
dissent ap̄i qui erāt in hierosolymia: q̄ recepissit
samaria n̄būm dei misit ad eos petrum t lothēm
cū euz venissent occurrunt p̄ ip̄sū vt accipēt
spūsctm̄. Hōdum erāt in quēq̄ illorū venerat sed
baptizati tñ erāt in noie dñi iesu. Tūc iponebāt
man^r sup illos t accipiebāt spūsctm̄. Cū videret
autē symō q̄ p̄positiones man^r ap̄oz daretur
spūsctm̄ obtulit illis pecuniā dicens. Date t
mihi hanc p̄tatem vt cuiusq̄ ipsofero man^r acci-
piat spūsctm̄. Petrus autē dixit ad eū. Pecunia
tua tecum sit in p̄ditiōem q̄m donū dei estis. Ma-
gis pecunia possideri. Nō est enim tibi pars t neq̄
sors in sermone isto. Cōis em̄ tuū nō est rectū cōiā
deo. Penitentia itaq̄ age ad hac nequitia tua: et
roga deum si forte t remittat tibi hec cogitatio cor-
dis tui. In felle em̄ amaritudinis t obligatōis in-
quitatis videote est. Hīdēno autē symon dixit
Pecunia vōs p̄ me ad dñm vt nihil veniat sup
me hoc q̄ dixistis. Et illi quiddē testificati t locuti
n̄būm dei t redibant hierosolymā t multis regio-
nib^r samaritanorū euāgelizabant. Angelus autē
dñi locut^r est ad philippum dicens. Surge t vade
cōtra meridiana ad viam q̄ descendit ab hierim
in gazā hec est deserta. Et surgens abiit. Et ecce
vir ethiops eunuchus potens candidatis regine
ethiopū qui erat sup om̄s gazas ei^r venerat ad-
rorare in hierim: reuertebat sedens supra currum
sūū legens esaiā p̄phetā. Dixit autē spūs philip-
po. Acceder ad iugē te ad currū istū Accurre ad
philipp^r andiuit eū legentē esaiā p̄phetā t dixit
Pursue intelligis q̄ legis? Atuit. Et quō possit
si nō aliquid ostēderit mihi? Rogauit philippū vt
ascēderet sedē fecit. Loc^r t scripturē quā lege-
bat erat hic. Tūc ouis ad occisiōē ducit^r t nē

infra. 9. a.

C

B. 2. 1. 1. 1.

D

E

F

Esa. 53. c.

E. 111

Actus apostolorum

agn^o corā tōdente se sine voce sic nō apuit os suū
In bullitate iudicij ei⁹ sublatū est. Et natiōe ei⁹
quis enarrabit. Quā tollet de terra via ei⁹. Re-
pōdēns aut eunuchus dixit philippo. Obsecro
te de quo ppheta dicit hoc de se an de alio aliquo
Aprieno aut philippo⁹ os suū: scilicet aprieno a scriptu-
ra ista: eunuchus aut illi iesu. Et dū irent p viā: ve-
nerūt ad quādam aquā. Et ait eunuch⁹. Ecce aqua
Quis pphibet me baptizari? Dixit aut philippo⁹.
Si credis et toto corde licet. Et rēdēs ait. Redo
filij dei esse iesum xpm. Et iussit stare currum. Et
descēderūt vterq; in aquā philippo⁹ et eunuch⁹. Et
baptizauit eū. Lū aut ascēdit de aqua spūs dñi
rapuit philippū et āpl⁹. Nō vidit eū eunuch⁹. Vbat
aut p viā suā gaudens. philippo⁹ aut inueni⁹ est in
eozto: et p trāsionē euangelizabat ciuitatib⁹ cūq;
donec veniret cesaream.

¶ C. S. Ponit fault querislo miraculosa cū ei⁹ ba-
ptismali regnatiōe: q; p dicanz xpm psecutionez
patit⁹. et ponunt duo miracula petri.

Sicut aut ad huc ppheta minaz⁹ et cedio
in discipulis dñi accessit ad pūncipē fa-
cerdōtū: petri aut eo epīas i damascū
ad synagogas: vñ qd lucenūz hui⁹ vie
ad cas mulieres victos pduceret in hierlm. Et
cū iter faceret: cōstitit vt ap ppiūq; rēter damasco.
Et subito circūfulsit eū lux de celo. Et cadens in
terrā audiuit vocē dicentē sibi. Saule saule quid
me psequeris? Qui dixit. Quis es dñe? Et ille.
Ego sum iesus quē tu psequeris. Barū est tibi ptra
stimulū caldtrare. Et tremens ac stupens dixit.
Dñe qd me vis facere? Et dñs ad eū. Surge et in-
gredere ciuitatē: et ibi diceb⁹ tibi qd te oporteat fa-
cere. Vñ aut illi qd comitab⁹ cū illo stabāt stupe-
facti: audientes qd dē vocē nemini dē vidētes. Sur-
rexit aut faul⁹ de terra: pspēs oculis nichil vide-
bat. Ad man⁹ aut illi trahētes eū duxerūt dama-
scū. Et erat ibi trib⁹ dieb⁹ nō vidēs: et nō māduca-
uit neq; bibit. Et erat qd dā discipulo damasci noie
anania. Et dixit ad illū in visu dñs. Anania. Et
ille ait. Ecce ego dñe. Et dñs ad eū. Surge et va-
de in vicū qd vocat recti: et cū in domo iude saulū
noie tharsenē. Et ecce ei oīat. Et vidit viz anania
noie tirocūentē et ipsonēte sibi man⁹ vt visu recti-
piat. Rēdit aut anania. Dñe audiuit a multis de
viro hoc qd mala fecerit scitū rōm in hierlm. Et
hic hy p trāe a pulcib⁹ sacerdotū alligādi oīos q
luocāt nomē iūi. Dixit aut ad eū dñs. Uade qm
vā electōis ē mibi iste: vt possit nomē meū corā
gētib⁹ et regib⁹ et filiis isrl. Ego ei ostēdā illi quāto
oporteat eū p noie meo pstr. Et abiit anania et
inleuit in domū: et ipsonēte ei man⁹ dixit. Saule
frat dñs mihi me iesus: qd appuit tibi i via qd veni
ebat: vt videres et implearis spūs. Et pphēti cecide-
rūt ab oculo ei⁹ tanq; squame: et visum recepit. Et
surgēs baptizā⁹ ē: et cū accepisset cibū opor⁹ est
fuit aut cū discipulo qd erat damasci p dies aliq;
Et cōtinuū ingressus i synagogas p dicanz iesu
qm hic est filij dei. Stupēbat aut oīs qd eū audie-
bāt: et dicebāt. Nōne hic est qd persequab⁹ hierlm
eos qd luocāt nomē istud? Et huc ad hoc venit
vt victos illos duceret ad pncipēs sac dōtū. Sam
l⁹ aut multo magis cōualescebat et pfundeabat ius

deos qd hīrābat damasci affirmās qm hic est xps.
Lū aut impleant dies multi: pculū fecerit in vñ iū
dei: vt eū inficerent. Note aut facte sunt faulū illi
die corp⁹. Cū hōdiebāt aut postea die ac nocte
eū inficeret. Accipietes aut eū discipuli⁹ et e
p marū dimiserūt eū: sūmittentes in spota. Lū āt
venisset in hierlm tētabat se iungere discipulo: et
oīs timebāt eū: nō credētes q; eūz discipulo. Bar-
nabas aut apphenūm illū duxit ad aplos: nar-
rauit illis quō in via vidisset dñm: et locut⁹ est
et quō iū damasco fiducialit egerit in noie iesu. Et
erat cū illis isrlā et xrlens in hierlm fiducialiter a-
gens in noie dñi. Loq;bat q; gētib⁹ et disputabat
cū grecis: illi aut qd ebat occidere eū. Quō cū co-
gnouissent frēs dēdixerunt ei cesareā et dimise-
rūt tharsūm. Ecceha quidē p torā iudē et galileā
et samariā habebat pacē et edificabat ābulāns in
timore dñi et cōsolatiōe scilicet pphētiā repēbat. Factuz
est aut vt petr⁹ dū transiret vniuersos deueniret
ad scōs qui hīrābat i yddē. Vñ uenit aut ibi hoīez
quendā noie enē ab ānto octo iacentē in graba
toqui erat palytic⁹. Et ait illi petr⁹. Enea: sanet
te dñs iesus xps. Surge et sterne tibi. Et cōtinuo
surrexit. Et viderūt ei oīs qui hīrābat i yddē
et saronē qui cōuerſi sunt ad dñm. In toppe aut fuit
qdā discipula noie thabita: q; herpatica dicit⁹ dōz:
cas. Ipec erat plena opib⁹ bonis: et elemosinis qd
faciebat. Factū est aut i dieb⁹ illis: vt firmata mo-
reret. Quā cū laussent posuerūt eū in cenaculo.
Lū aut ppe esset i yddā ab ioppe: discipuli audien-
tes q; petr⁹ esset in ea: miserūt duos viros ad eūz
rogātes ne pigritier veniret vñq; ad nos. Euz
gens aut petr⁹ venit cū illis. Et cū aduenisset da-
xerūt illū in cenaculo: et circūsteterūt illū oīs vi-
dues sientes et ostēdentes ei tunicas et vestes quas
faciebat illis doctas. Electio aut oībus foias: pe-
tr⁹ pōnēs genus oīanū: puerius ad corp⁹ dixit.
Thabita surge. Et illa apuit oculos: et vñ petro
resedit. Vñ aut illa manū exertit eā. Et cū vocat
fret scōs et viduas assignauit eā viuā. Florū aut fa-
ctū est p vniuersam ioppen. et crediderūt multi in
dño. Factū est aut vt dies multos moraret in top-
pe apud symonē quendā cotiarium.

¶ C. S. Vider angelū conuēti⁹ qd mittēs ad petrū
visionē de celo hīrē: ab eo puerit⁹ et descēdit i spūs
scōs in gentiles: qui et baptizantur.

Vbi aut quidā erat i cesarea noie comes
l⁹ cēturio cohortis qd dicit italice: rell-
giōsus et timēs deū cū of domo sua: fac-
iens elemosinas multis plebi et depre-
cans deū semp. Vñ vidit in visu manifestē qd
fora diei nona angelū dñi irroauent ad se et dicentē
sibi. Cornelie. Et ille ituens ei timore corrept⁹ vi-
xit. Quis es dñe? Dixit aut illi. Fomes tuē et
mosyne tue ascēdit in memoriā in ppectu dei.
Et nunc mitte viros in ioppen: et accerit symonē
quendā qd cognola ē petr⁹. Ilic hospitā apud sp-
monē quendā cotiarū cui⁹ est dom⁹ iuxta mare.
Ilic dicit tibi: qd te oporteat facē. Et cū discissit
fret āgelū qui loq;bat illi vocauit duos domesticos
suos: et militē meruentē dñm ex his qd illi pare-
bāt. Quib⁹ cū narraſset oīa misit illos in ioppen.
Postea aut die iter illis faciētib⁹ et appropinquā

infra. 10. g

infra. 12. a.
sapia. 8. a

infra. 12. b.

2. cor. 11. g

supia. 3. a

tobie. 12. c

infra. 11. g

13

tibus ciuitati ascendit petrus in superiora ut oraret circa hora sextâ. Et cum esset voluit gustare panem aut illico: cecidit super eum mensa et cecidit. Et vidit cellam apertam: cecidit quodam vas velut librum magni quatuor lincis submissi de celo in terram. Et erat oia quadrupedia et serpenta terre et volatilia celli. Et facta est vox ad eum. Surge petre occide et madauca. Aut aut petrus? Absit dñe. Et nunc madauca uos comune et imundum. Et vox iterum scdo ad eum quod de purificauit cor ne diceret hoc factum est pter. Et stat receptum est vas in cellam. Et dñs intra se hesitaret petrus: quidnam esset visio quam uidisset: ecce viri qui missi erant a cornelio inquires domum symonis astiterunt ad ianuam. Et cum uocassent inter rogabantur symon qui cognominatur petrus: illic habere hospitium. Petrus autem cogitauit de visione dixit spiritus ei. Ecce viri tres querunt te. Surge itaque et de scende et uade cum eis nihil dubitans: quia ego missus sum. Descendens autem petrus ad viros dixit. Ecce ego sum quem queritis. Que causa est ppter quam uenistis? Qui dixerunt. Cornelius centurio vir iustus et timens deum et testimonium habens ab vniuersa gente iudeorum: prespositum accepit ab agelo scdo accessit in domum suam et audire habet ab eis. Introducens ergo eos recepit hospitium. Sequenti autem die surgens pfectus est cum illis: quidam fratres ab ioppe comitatus sunt eum. Altera autem die introiuit cesaream. Cornelius quoque expectabat illos: conuocatis cognatis suis et necessarijs amicis. Et factum est cum introisset petrus: obuius uenit ei cornelius: et prostratus ad pedes eius adorauit eum. Petrus quoque eleuauit eum dicens. Surge ergo: ne facis hoc solum. Et loquens cum illo intrauit et lumen multos quod conuerat. Dixitque ad illos. Vos scitis quod adominari sit viri in iudeo: plures autem cedere ad alienigenam. Sed mihi ostendit deus neminem comune aut imundum dicere: huiusmodi ppter quod si ne dubitatione ueni accessit. Interrogo quoniam ob causam accessit me? Et cornelius ait. A nudis usque die visus ad hac hora ois eram. Huiusmodi nona in domo mea: et ecce vir stetit ante me in veste candida et ait. Cornelius: exaudita est oratio tua: et elemosine tue memoratus sum in spiritu dñi. Dixit ergo in ioppen: et accessit symonem qui cognominatur petrus: hic hospitatus in domo symonis couaris iuxta mare. Cessit ergo missi ad te et tu dñi fecisti uenit dñs. Hic ois nos in spiritu tuo adsum: audire oia quecumque tibi precepta sunt a dño. Xperies autem petrus: os suum dixit. In huiusmodi ppter: qui non est psona acceptor: deus in ois genere et rimet eum opus iusticiam: acceptus est illi. Verba multa de filijs hominum facias pacem per iesum xpm. hic est ois dñs. Vos scitis quod factum est habui vniuersam iudeam. Incipiens enim a galilea post baptismum quod predicatus iohannes: iesum nazareth quod uenit uis deus spiritus dñi: et huiusmodi ppter: in sancto ois oppellus a populo quoniam deus erat cum illo. Et nos testes sumus ois quod fecit in regione iudeorum et hierusalem: quod occiderunt suspedentes in ligno. Huiusmodi deus suscitauit tertia die et dedit eum manifestum fieri non ois populo: sed testibus posidmatis a deo nobis quod madaucam et tribum cum illo postquam resurrexit a mortuis. Et precepit nos: bis predicare populo et testificari: quia ipse est qui constitutus est a deo iudex uiuorum et mortuorum. Huiusmodi ois pios

phete testimonium phibet remissione peccatorum accipere per nomen eius: ois qui creditur in eum. Adhuc loquens petrus habet: cecidit spiritus super ois quod audiebatur habet. Et obstupuit et circuecisse fideles quod uenerat cum petro: qui in nationes gratia spiritus effusa est. Audiebant enim illos loquentes liguis et magnificantes deum. Tunc respondit petrus. Nihil aquam quod phibere potest non baptizentur hi qui spiritus sanctus accepit: sicut et nos? Et iussit eos baptizari in nomine dñi iesu xpi. Tunc rogauerunt eum ut maneret apud eos aliquot dies.

¶ C. S. Discepit iudei aduersus petrum: qui ad in circuecisse se peruenit: atque dispungit discipuli ad predicandum gentibus. et predicat agabus somnium in uersio ois.

¶ Audierunt autem apostoli et fratres quod erat in iudeis: quoniam et gentes receperunt habet dei. Cuius autem audisset petrus: hierosolymis discepit bant aduersus illos qui erant ex circuecisse: ne diceret. Quare introisti ad viros populum habentes et madaucasti cum illis? Incipiens autem petrus ex ponebat illis ordinem dicens. Ego eram in ciuitate ioppe: ois: et uidi in excessu mentis me visionem: descende vas quod dñs uelut linteum magni quatuor lincis submissi de celo: uenit visus ad me. In quo linteum phiderabam et uidi quadrupedia terre et bestias et reptilia et volatilia celli. Audui autem et uocem dicens michi. Surge petre occide et madauca. Dixit autem neque dñe: quia cor autem imundum nunc introiuit in os meum. Respondit autem uox scdo de celo. Quare dñs madaucasti tu ne cor diceris. Huiusmodi factum est ppter: tres ceteri sunt oia rursum in cellam. Et ecce viri tres ceteri festinasti intrare in domo in qua: missi a cesarea ad me. Dixit autem spiritus michi: Irem cum illis: nihil bestians. Venisti autem mecum et sex fratres isti: et ingressi sumus in domum uiri. Narrauit autem nobis quod uideret angelum in domo sua stare et dicens sibi. Dixit te in ioppen. Et accessit symonem qui cognominatur petrus quod loquebat tibi habet in quo saluus eris tu et uniuersa domus tua. Cum autem cepisses loqui cecidit spiritus super eos: sicut et in nos in initio. Recordatus sum autem habet dñi: sicut dicebat. Iohannes quod baptizauit aqua: uos autem baptizabimini spiritu. Si ergo dñs gratiam dedit illis deus: sicut et nobis qui credidimus in dñm iesum xpm: ego etiam quod possem phibere deus? Huiusmodi auditis racteris: gloriificauerunt dñm dicentes. Ergo et gentes penitentiam dedit deus ad uitam? Et illi quidem quod dispensauerat a tribulatione quod facta fuerat sub thepbanis: per abulauerunt visus phenicet et cyreni et antiochia nemini loquentes habet: nisi huiusmodi iudeis. Erant autem quidam ex ciuibus cyreni et tenebant cum introissent antiochia loquebantur de grecis annunciantes dñm iesum. Et erat manum dñi cum illis: multosque non credentium conuersos est ad dñm. Peruenit autem sermo ad aures ecclesie quod erat hierosolymis per uisum. Et miserunt barnabam visum ad antiochia. Qui cum peruenisset et uidisset gratiam dei gauius est et hortabatur ois in proposito cordis permanere in dño: qui erat uir bonus et pius: spiritus dñi: et appositus est multa turba dñi. Profectus est autem bartholomaeus et quereret sauius: quod cum inuenisset peruenit ad antiochia. Et annuntiandi conuersi sunt ibi in ecclesia: et docuerunt turbam multam ita ut cognominarentur per-

supra. 8.

supra. 10. a.

ioban. 1. b.
supra. 1. a.
infra. 19. a.Ro. 2. b.
Ephe. 6. b.
cola. 3. d.supra. 1. a.
supra. 1. c.

Actus apostolorum

infra. 2. b.

mam antiochie discipuli xpiani. In his autem bleb^{us} supuenerunt ab hierosolymis pphete antiochiaz et surgens vnus ex eis nōle agas^{us} significabat p spm^u fame magnā futurā in vniuerso orbe terraz: q̄ facta est sub claudio. Discipuli autē pui dīq̄ hēbat p posteritū in ministeriū mittere hītanib^{us} in iudea fratrib^{us}. q̄b^{us} et ceteri milites ad seniores p man^u Barnabe et Saul.

¶ C. S. Petri psecutio ab herode pontif ac eius p angelū libariorū cō punitione herodio. xij.

¶ Ad autē tpe multū herodes rex manus vt affligeret dīsdā de ecclia Occidit autē iacobū frēm iohānis gladiō: vidēs autē q̄ placeret iudeis appositū apprehēdere et petrus. Erat autē dies azimoz. Quē cū appie hēdiss^{et} misit i carcerē: tradēsq̄ q̄tuor q̄ternionis: duo militū ad custodiendū eis: vōlē post p alchā pducere eis ppo. Et petrus quidē seruabat in carcere. Et sic fiebat in infamissimē ab ecclia ad deū. ¶ Cū autē pduct^{us} cū esset herodes: p nocte erat petrus domini inter duos milites vinctus cathenis duab^{us}: et custodes añ ostiū custodiēbant carcerē. Et ecce angeli dñi astutē: lūmē refulsit i hīraulo: pcellōq̄ latere petri excitauit eū dicēs. Surge velociter. Et ceciderūt cathene de manib^{us} ei^{us}. Dixit autē angel^{us} ad eū. Precingere te calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi. Erit cūda tibi restitutū tuū et sequere me. Et exiēs se quebat eū: nesciebat q̄ verū est q̄ fiebat p angelū. Et timabat autē se visum videre. Trāsētes autē p mūrā et secūdā custodiā venerūt ad portā ferreā q̄ dicit ad ciuitatē: q̄ vīro ap̄ta est eis. Et exētes pcellit vīcū vnū: et cōtinuō discellit angel^{us} ab eo. Et petrus ad se reuerūs dixit. Hūc scio vere q̄ misit dñs angelū suū: et eripuit me de manu herodis et de omni expectatōe plebis iudeoz. Cōsiderāsq̄ venit ad domū marie mīso iohānis: q̄ cognomina^{ta} est mar^{ia}: vbi erāt multi congregati et orātes p̄stantē autē cō ad ostiū ianue. pcellit puell^{us} ad vidēdū nōle rhode. Et vt cognouit voces petri p gaudio nō aperuit ianuā sed intro currēs nūciauit stare petrū aī ianuaz. Et illi vixerūt ad eū. Infans. Illa autē affirmabat sic se habere illū autē dicebāt. Angel^{us} ei^{us} est. Petrus autē pseuerabat pūssā. Cū autē aperuissent ostiū: viderūt eū et ad stupuerūt. Annos autē eis multū vt tacerēt: narrauit quō dñs eduxisset eum de carcere. Dixitq̄. Adiciate iacob^o et fratrib^{us} hec. Et regressos abiit alius locū. Facta autē die erat nō parua turbatio inter milites: q̄dā faciū esset de petro herodes autē euz redisset euz et nō inuenisset: inquisitione facta de custodib^{us} iussit eos duci: descēdēsq̄ a iudea in cesarē ibi commorari^{ntur} est. Erat autē itat^{us} t̄p̄is i sydoniā. Et illi vniānimes venerūt ad euz et p̄sualo blasto dī erat sup cubiculū regie postulatib^{us} pacē: eo q̄ alerent regēdēs eoꝝ ad sedē. Statuto autē die herodes vestit^{us} veste regia sedit p tribunalē: cōcionabatur eis eoꝝ. P̄p̄s autē acclamabat dei voces et nō hōia. Cōfessim autē pmissit euz angel^{us} dñico q̄ nō dedisset honorē deo: cōsumptus a vermis^{us} ex piratū herbū autē dñi cresecbat a multiplicabatur. Barnabas autē et saulus reuerū sunt ab hierosolymis expleto ministerio: as

sumpto iohāne q̄ cognomiat^{us} est marcos.

¶ C. S. Describit^{ur} vocatio pauli ad ap̄statū cum ei^{us} p̄dicatione in cypro et antiochia. cui iudei contradiunt incitantes in eum psecutionē. xij.

¶ Hāc autē in ecclia q̄ erat antiochie pio phere et doctores in quib^{us} barnabas et symōn^{as} q̄ vocabatur niger: et iulius cyrenensis et manab^{as} q̄ erat herodis terrarū collactane^{us}: et saul^{us}. Ministrāb^{ant} autē illis dñs et ietunātib^{us}: dixit illis spū sanct^{us}. Segregate michi saul^{us} et barnabā in op^{er} ad q̄b^{us} assumpti eos. Tūc ietunātes et orātes: ip̄onētēsq̄ eis man^u dīmiserūt illos. Et ip̄i quidē missi a spū s̄cto abiērūt seculias et inde nauigauerūt cyprū. Et cū venissent salami^{as} nā p̄dicabāt hūc dei in synagoga iudeoz. Illa bebāt autē et iohāne in ministerio. Et cum pamba lassent vniuersam insulā vīq̄ ad paphū inuenērūt quēdā virū magū pseudo pphētā iudeum: cui nomen erat barieus^{us} erat cū consule sergio paulo vīro piudēte. Hūc accessit barnaba et paulo: de siderabat audire hūm dei. Ac fisebat autē illis elymas mag^{us}. sic enī interp̄at nomē ei^{us} querens auertere p̄cōsulē a fide. Saul^{us} autē quī et paul^{us} replet^{us} spū s̄cto intūs in euz dixit. Cō plene o do lo et oī salacia fili byabol^{us}: imice oīs iusticie: nō desino subuētere vīs dñi rectas. Et nunc ecce man^{us} dñi sup re: et ideo cec^{idit} nō vidēs solē vīq̄ ad tēp^{us}. Et cōfessit cecidit in eū caligo et tenebrē et cir cuiens q̄rebat q̄ eis manū daret. Tūc p̄cōsul^{us} cū vidisset factū: credidit: et intra sup doctrinā dñi. Et cū a papho nauigasset paul^{us} et qui cū eo erant venerūt pgen paphlie. Iohānes autē discēdēs ab eis reuerūs est hierosolymā. Illi hō p̄trāsētes pergē venerūt antiochia p̄sidiē. et i greff^{us} synago: gā die sabbatoꝝ sedēt. Post lectionē autē legis et pphetaꝝ: miserūt p̄cipies p synagoga ad eos dī centes. Alti frēs si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebē dicite. Surgēs autē paul^{us} et manu silentiū indicēs ait. Alti israelite et qui timetis deūz audire. De^{us} pleb^{is} israel elegit p̄fēc n̄fōs et plebē exaltauit cū essent incolē in terra q̄d̄ p̄tinet in biachio excelsō eduxit eos ex ea et p q̄d̄raginta annoz rēp̄s moies eoꝝ sustinuit in deserto. Et destrūēs gētes sepelē i tra chana: forte distribuit eis terrā eoꝝ q̄d̄ p̄ q̄d̄rigētos q̄d̄q̄q̄ta ānos: et p̄ hec dedit iudices vīq̄ ad samuel pphētā. Et exiē de postulatū regē et dedit illis filiū filiū clauitum de tribu beniamin annis q̄d̄raginta. Et amor illo suscitauit illis dauid regē: cui restimoniūz p̄bēdēs dixit. Inueni dō filiū iēse vīz fm cō me um q̄ faciet oīs volūtatē meas. hui^{us} deus ex fime fm p̄missionē eduxit isrl^{em} saluatorē isrl^{em} p̄dicante iohāne añ faciē aduent^{us} ei^{us} baptismū pē nētiē oī p̄p̄o israel. Cū impleat autē cursum suū: dicebat. Quē me arbitramini essēdū sum ego s̄z ecce vent^{us} post me cui^{us} nō suz dign^{us} calciamēta pedū solū: viri frēs filij gñis abba^z et q̄ in vobis t̄mēt deū: vobis hūm salutis hui^{us} missum est: qui est habitabāt iherusalem et p̄cipies ei^{us} hūc ignorātes et vocēs pphetaꝝ que p omē sabbatū legū tur iudicātes p̄cēfēt. Et nullā causam mortis inueniēs i eo: pettūrā p̄p̄ato vt interficerēt eū. Cūq̄ cōsummassent oīa q̄ de cōscripta erant: de

21

supra. 7. b.
infra. 19. c.

23

25

infra. 6. f.

27

1. Re. 8. a.

1. Re. 16. c.

Mar. 1. a.
Iohā. 1. b.

infra. 15. b.
Luc. 23. b.
supra. 13. c.

ponentes eū de ligno: posuerunt eū in monumēto. De
 uo aut suscitauit eū a mortuis tertia die: qui uisus
 est p̄ dies multos hīs q̄ simul accesserāt: eūz eo de
 galilee in hierlm̄ q̄ vsq̄ nūc sunt: et fecit ei a ple-
 bem: nos uobis annūciamus eā q̄ ad patres no-
 stros repromissio facta est: qm̄ h̄c deus a dimple-
 uit filio vsq̄ resuscitāse lesū sicut: et in psalmo sc̄to
 scriptū est. fili me: meo: tu ego hodie genui te. Et
 ap̄liu aut suscitauit eū a mortuis: ita nō reuer-
 sit in corruptionē: ita dixit: dabo uobis sancta v̄s
 fidelia. Ideoq̄ et alia s̄ dicit: Nō dabo sanctū tuū
 uidere corruptionē. David enī in sua ḡnatioe eū
 administrat: volūntati dei dō multū: et apostosus
 est ad patres suos: et uidit corruptionē. Quēz h̄o
 de suscitauit a mortuis: nō uidit corruptionē. No-
 rum igit sit uobis viri fratres: q̄ per hūc uobis re-
 missio pctōz annūciat ab oibz quibz nō potuissit
 in lege moysi iustificari. In hoc ois q̄ credit iusti-
 ficat. Videte q̄ ne sup̄ueniat uobis q̄ dicitur est in
 p̄phetis. Videte cōceptores et āmtrāmini: et dis-
 dimini. q̄ op̄ opero ego in diebz vsq̄: op̄ q̄ nō
 creditis si quis enarrauerit uobis. Et exiit: autē
 illi: rogabāt ut sequerēt sabbato loquerentibz
 ba bec. Longo dimissa esset synagoga: secuti sunt
 multi iudeoz: et consentiit deū aduenā: paulūz et
 barnabā q̄ loquentes suadebāt eis ut pmanerēt in
 gra dei. Sequēt h̄o sabbato pene vniuersa ciui-
 tas puenit audire h̄b̄ det. Audientes aut turbas
 iudei: repleti sunt zelo: et p̄radicebāt h̄is q̄ a pau-
 lo dicebant blasphemias. Et cōstāter paulus
 et barnabas dixerūt. Gloriosi oportebat p̄mū loq̄
 h̄b̄ deus: qm̄ repellitis illud et indignos vos lu-
 dicatis eterne vite: ecce pcurritur a d̄ gētes. Sic
 enī p̄cepit nobis d̄s. Posui te in lucē gētū vsq̄
 in salutē vsq̄ ad extremū terre. Audientes autē gē-
 tes gaussunt: et gloriocabāt. h̄b̄ dñi et crediderūt
 quorū erāt p̄cedens in a d̄ vni et etnā. Dissemi-
 natus autē h̄b̄ dñi p vniuersam regionē. Unde
 aut cōtinuerūt mulieres religiosas et honestas et
 p̄mos ciuitatis: et excitauerūt p̄secutionē in pau-
 lo et barnabā: et elecerūt eos de finibz suis. Et il-
 li exussio puluere pedū in eos venerūt iconiū. Di-
 scipuli quoq̄ replicant gaudio et sp̄scō.
 Et post aut p̄dicatio in iconia et a alio lo-
 co p̄p̄ndis: atq̄ sanas claudos et egredit ap̄lis
 ad cōfirmādū credēs in xpm̄.
 Et actū est aut in iconio vt s̄ in introitē syn-
 agogā iudeoz et loquerent ita vt cre-
 deret iudeoz et grecoz copiosa mul-
 tudo. Et ut increduli fuerūt iudei: su-
 scitauerūt et ad iracundiā cōtinuerūt alios gentiū
 aduersus fratres. Multo igit spe demorati sunt si-
 dualiter agētes in dño: et simoniū phibēter:
 bo gr̄e sue: dāte signa et p̄dicia fieri p manū eoz.
 Multa est aut multitudo ciuitatis: quidā quidē
 erāt cū iudeis: quidā h̄o cū ap̄lis. Cū aut factus
 esset imper gentiū et iudeoz cū p̄cipibz suis: et
 cōmū assensit afficerē lapidaret eos: et intelligētes
 cōfugerūt ad ciuitates lyconie iustriā et derben
 et vniuersam in circū regione: ibi enā gēlissan-
 tes erāt. Et cōmota est ois multitudo in doctri-
 na eoz: paulū autē et barnabā motabantur iustriā.
 Et qdā vir iustriā infirmus pedibus sedebat clau-

d' exerto m̄tis sue qd nūq̄ ābulauerat. h̄ic audi-
 uit paulū loquentē. Et intuitus ē: et vidēs q̄ fidē
 haberet in saluēheret dixit magna voce Surge
 sup pedes tuos recti: et exiit et āmbulabat. Tur-
 be aut cū vidissent qd fecerat paulū: leuauerūt o-
 cem suā lyconice dicētes. Hī similes facti h̄b̄
 deus et ceteri. Et vocabant h̄b̄ nabā iouem.
 Paulū h̄o mercuriū qm̄ ipse erat dñs h̄b̄. Sacer-
 dos h̄o iouis q̄ erat aut ciuitatē: auros et conaas
 a h̄i nuaas afferēs cū p̄p̄lis volebat sacrificare. qd
 vbi audierāt ap̄li barnabā et paulū: p̄cessu tunicas
 suas exillerūt in turbas: clamantes et dicentes. Viri
 qd h̄c facitis: et nos mortales sumus similes vo-
 bis: h̄os annūciātes vobis ab die vniuersa cōuer-
 tit ad deū vniū qd fecit celū et terrā et mare: oia que
 in eis sunt: qd in p̄teritis gētionibz dimisit oēs
 gētes in gredias suas. Et quidē nō sine testimo-
 niū semetipz reliquit h̄sa cētes de celo dā p̄luas
 et tēposā fructifera impleo cibo et leticia corda eo-
 rū. et h̄c dicētes vni fedaauerūt turbas ne sibi im-
 molarēt. Supenerūt autē quidāz ab antiochia
 et iconio iudei et p̄uasis turbis lapidātes paulum
 traxerūt extra ciuitatē estimātes qm̄ motuū esse
 et cū discipulis: surgēs intrauit ciui-
 tatē: et postera die p̄fectus est cū barnabā in derbe.
 Cūq̄ euāgelisassent ciuitati illi et docuissent mul-
 tos: euertit sunt iustriā et iconiā et antiochiā confir-
 mātes eas discipuloz exponātesq̄ vt pmanerēt
 in fide: et qm̄ p multas tribulātes op̄eris nos in-
 trare in regnū dei. Et cū p̄stulissent illis p singu-
 las ecclesias p̄b̄terūt orāssent cū ieiunationibz
 cōmēdauerūt eos dño in quē crediderūt. Trāse-
 untesq̄ p̄sidiā venerūt in p̄p̄billam et loquentes
 h̄b̄ dñi in p̄gen decesserūt in italiā et inde na-
 uigauit antiochia in vnde erat traditi gēbe dei
 op̄ qd p̄p̄uerūt. Cū aut venissent et cōgregassēt
 ecclesiā: retulerūt quāra fecisset de cū illis. Et ape-
 ruit gētibz ostiū fidei. Moriati sunt aut tēp̄ nō
 modicū cū discipulis.
 Et c. s. Per accessum ap̄loz in hierlm̄ questio
 de legalis obseruatōe p̄ponit ac soluit: atq̄ pu-
 blicatione demāda: ac separas barnabā a pau-
 lo et syle cōiungit.
 Et qdā decesserēt de iudea docebant
 fratres. q̄ nisi circū dāmini s̄m moie
 moysi nō potestis saluari. Facta ḡsedi-
 tione nō mima paulo et barnabā aduer-
 sus illos statuerūt ut alcēderēt paulū et barnabā
 et quidā alij et ap̄os et p̄b̄teros in pie-
 rusalē sup h̄c q̄stio. Illi ḡ deducit ab ecclia per-
 trāsant phenicē et samariā narrātes p̄sertatio-
 nem gētū. et faciebāt gaudii magnū omibz fratri-
 bus. Cū aut venissent hierosolymas suscepit paulū
 ab ecclia et ab ap̄lis et senioibz annūciātes quan-
 ta de fecisset cū illis. Surrexerūt autē quidā de
 heresi phariseoz qd crediderūt dicētes q̄ oportet
 circūcidī eos. p̄cipere qd seruare legē moysi. Cū
 uenerūtq̄z ap̄li et seniores videre de h̄b̄ doc. Cū
 aut magna cōquisitio fieret: surgēs petr dixit ad
 eos. Viri fr̄es nos scitis qm̄ ab antioq̄ diebz deus
 in nobis elegit p ois mēū audire gētes h̄b̄ euā-
 gelij et credere. Et qd nōuit corda deus: et testimo-
 niū p̄b̄itū dñs illis sp̄m sanctū dicit et nobis et mi-

psal. 2.
heb. 1. b.

ps. 15.
supra. 2. b

f

Abac. 1. b

b

dale. 4. b

mat. 10. c.
mar. 6. b.
Luce. 9. a

a

Sup. 6. c.

b

supra. 3. a. 2
4. a.

c

ps. 14. f.
apo. 14. b
infra. 17. f.

d

B
Sala. 5. a

b

Actus apostolorum

chil discere inter nos z illos fide purificans cor
da eoz. Hic qd d tētato deū imponere iugū sup
ceruices discipulū qd neqz nos neqz ptes nostri
potum' sed p grām dñi iesu xpi credim'
saluari quēdamodū z illi. Acuit aut oīs multitu
do z audiebāt barnabaz z paulū narrātes quāta
de' fecisset signa z p'digia in gentib' p eos. Et post
q' tacuerūt rñdit iacob' dicens. Viri frēs audite
me. Symon narrauit quēdamodū p'mū de' visi
tauit sumere ex gentib' populū nō suo. Et huic cō
cordā' h'ba ppheta' sicut scriptum est. Post hec
reuerat z reedificabit tabernaculū dauid qd de
cidit: z diruta et' reedificabit z erigā illud: vt re
diant cet'ri hoīm dñm: z oēs gētes sup q's inuoca
rum est nomē meū dicūt dñs facies hec. Notū a se
culo est dñs op' suū. P'op' qd op' iudico nō in
etari eos q' ex gētibz cōuertunt ad deū: sed scri
bere ad eos vt abstinēat ex cōtaminationib' si
mulacriorū: z fornicatione z suffocatione z sanguie.
Xp'os em a teporib' antiqu' qd in singulis ciui
tatibus qd eū predicent in synagoga: vbi p oēs sab
barū legist. Tūc placuit ap'lo z seniorib' cū omni
ecc'ia eligere viros ex eis: z mittere antiochiā qd
pauloz barnabatū dā qui cognominabāt b'arfa
sas z sylā viros p'mos in fratrib' scribētes per
man' eoz. Ap'li z seniores fratres hie qd sunt an
tiochie z syrie z cilicie fratrib' ex gētib' salutē
audiuim': q' qdā ex nobis exēdēs turbauerant
vos h'bie euerētes alas v'as quib' nō mā dānt
mus: placuit nobis collectio in vñ eligere viros:
z mittere ad vos cū charismis n'is barnaba et
paulo hoib' qd tradiderūt aīas suas p noie dñi nō
iesu xpi. Misim' ergo in dā z sylā: qd z ipsi vob'
h'bie referēt eadē. Et illū est em p'stictū z nobis
nichil vitā imponere vobis oneris q' hec neces
sarie: vt abstineatis vobis ad immolationē simulacrio
rum z sanguine z suffocato fornicatione a quib'
custodierēt vos bñ agētes. Māte. Illi qd dimissi
decederūt antiochiā: z congregata multitudine
transiuerūt eplam. Quā cum legissent gauisi sunt
sup p'solatione. Iudas aut z solani sunt fratres
sup p'solatione. Iudas aut z solani sunt fratres: z cō
firmauerūt sacro auri bñ aliquāto tepore: dimissi
sunt cum pace a fratribus ad eos qd miserāt illos.
Et illū est autem syrie ibi manere: iudas autem
solus abiit hierusalem. Paulus autē z barnabaz
demonstrabant antiochie docētes z euangelizā
tes cum alijs pluribus h'bum dñi. Post aliq' autē
tempus dixit ad barnabam paul'. Accuerentes visi
tamus fratres p vniuersas ciuitates in qb' p'dica
uim' h'cū dñi quē te habēs. Barnabas aut vole
bat fecū affumere z iohāne qui cognominabatur
marcus. Paulus autē rogabat eū: vt qd discisset
ad deo de p'pheta. nō isset cū eis in opus nō de
bere recipi. Facta est autē dissensio ita vt discē
rent ab inuicē z barnabas qdēs assumpto marco
nauigaret cyprū. Paulus vō electo sylā pfectus
est: z aditus g're dei a fratrib'. Perambulabat at
syriā z ciliciā cōfirmāns ecc'ias: p'cipiēs custodi
re p'cepta ap'lo z seniorū.

Et c. Paulus tunc timotheo p'dicat in mace
donia in ciuitate philippi: exinde oīs et' perse
cuto ppter phylottissam a demonio liberatā qui

cessi mittunt in carcerē z liberantur.

Erunt aut in derben z lystrā. Et ecce
discipuli quidā erat ibi noie timotheus
filius mulieris quēdam fideles: q' genti
libuit testimoniū bonū reddēbant qd in
lystris erat z iconio fratres. Hic voluit paul' se
cum p'phicari: assumēs circūdiū qd ppter inde
os qui erant in illis locis. Sciebāt em oēs q' pas
cius erat gentib'. Et aut p'rasitit ciuitates tra
debāt eis custodire dogmata q' erant decreta ab
ap'lo z seniorib' que erāt hierosolimis: Et ecc'ie
quidē cōfirmabant fides ab'bdabat numero quo
tidie. Trāsieūtes aut phrygiā z galacie regiones
vctati sunt a spūsanto loqui h'bi dei in asia. Euz
venissent aut in mysiā tentabāt ire in birhyniā: et
nō p'misit eos spūs iesu. Et aut p'rasitit mysiā
decedēti troadē: visio p nocte paulo ostēsa est.
Et macedo qd dā erat h'as z deprecās eū dicens.
Trāsies in macedoniā adiua nos. Et aut visus
vidit statim questum'. p'sicisit in macedoniā cer
ti facti q' vocasset nos de' euāgellare eis. Naui
gātes aut a troade recto cursu venim' famothya
ciam: z sequēti die neapoli: et inde philippi. que
est prima partis macedonie ciuitas colonia i'ra
mus aut in hac vbe dieb' aliquot cōstitētes. Die
aut sabbato p'gressi sumus foras portā iuxta flu
mē vbi videbāt oratio esse sedētes loquebamur
mulierib' que cōuenerāt: quēdā mulier noie ly
dia purpuraria ciuitatis thiatyrenoz colēs de
um audiuit cuius dñs aperuit os: intēdēs h'ie qd
dicebant a paulo. Et aut baptizata esset z dom'
eius: euepēcata est: dicens. In iudicātime fidele
dñs esse: introite in domū meā z manere. z coegit
nos. Factū est autē euēngelium nobis ad ofonē pu
ellā quādā habētē p'mi obituare nobis: qd
questū magnus p'stabat dñs iuxta diuinā dō. Hic
subsecuta paulū z nos clamabat: dicens. Vñ ho
mīnos seculi dei excelsi sunt qd annūciāt vobis viā
salutis: hoc aut faciebat multis dieb'. Volēs autē
paulus: z cōuersus spiritui dixit. P'ceptio tibi in
noie iesu xpi erire ab ea. Et exiit eadē hora. Et de
tes aut dñi et' q' exiit spes questus eoz: appie
h'bdēs paulus z sylā p'duxerūt in forū ad p'nci
pes z offerētes eos magistratib' dixerūt. Vñ ho
mīnos cōtribūciatē nostrā cū sint iudei: z an
nūciāt morē quē nō licet nobis suscipere neqz fa
cere cū sim' romani. Et curruerit plebs aduersus
eos: z magistratus scisso tunico eoz iusserūt eos
h'go cedi. Et cū multis plagas eis imposuissent
miserunt eos in carcerem: p'cipiēs custodi vt
diligent' custodiret eos. Qui cū tale p'ceptū acce
pisset misit eos in interiorē carcerē: z pedes eoz
stringit ligno. Media aut nocte paul' z sylas ado
rantes laudabāt deū z audiebant eos qd in custo
dia erāt. Subito vero tremor' fact' est magn'
ita vt mouerēt fundamenta carceris. Et statim
aperta sunt oīa hostiā: z vniuersorum vincula so
luta sunt. Expergefacti aut custos carceris: z vi
denoianus apertas carceris euaginato gladio
volebat se interficere estimās fugisse vincula. Ma
luit autē paul' voce magna dicēs. Nichil tibi
mal feceris. Quia nūc em hic sumus. Petros iux
mine introgressus est: z tremefact'. p'cidit paulo

supia. s. d.
et. 12. a.

et syie ad pedes: et produces eos foras ait dñi: qd me oportet facere ut saluus sis? At illi dixerunt. Crede in dñm iesum: tu salu' eris tu? domus tua. Et locuti sunt ei dñus dñi cū oib? qd erāt in domo ei. Et tollēs eos in illa hora noctis lauit plagas eorū. Et baptizatus est ipse et ois domus ei? continuo cūq; pduxisset eos in domū suā apposuit eis mēsam et letatus est cū omni domo sua credens deo. Et cū dies factus esset miserūt magistrat? lictores dicētes. Dimittite hōes illos. Nūciauit autem custos carceris dñba dec paulo: qd miserūt magistrat? et dimittamini. Nūc igit exētes ite in pace. Paulus aut dixit eis. Cētos nos publice indēnatos hōies romanos miserūt in carcerē: et nunc occulte nos eiciāt. Nō ita sed veniāt et ipsi nos eiciant. Nūciauerūt aut magistrat? lictores dñba dec. Tūm uicis auditio qd romani essent: venientes deprecati sunt eos: educētes rogabāt ut egrederentur deinde. Exētes aut de carcere introiecit ad lydiā: et visis fratrib? cōsolati sunt eos et pfecti sunt.

C. S. Ponit pauli p̄dicatio in thessalonica ac heroe interposita et p̄secutione et peruenit atque nas p̄dicās ibi r̄pm.

C. Am aut pambulassent amphipollim et apolloniā venerūt thessalonica: ubi erat synagoga iudeoꝝ. Scdm p̄dictu: dñe aut paul? introiuit ad eos: et p̄bata tria disserabat eis de scriptur? adaperiēs et infundēs: qd r̄pm oportuit pati et resurgere a mortuo: et qd hic iesus xps qd ego ānuncio vobis. Et qdā ex eis crediderūt: et addicūt paulo et syie: et de colētib? gentilibusq; multitudine magna: et mulieres nobiles no viros. Relantes aut inde as sumētesq; de vulgo paucos qdā malos: turbata p̄citauerūt ciuitatē: et assilētes domui lafonis q̄rebāt eos pducere in popm. Et cū nō inuenissēt eos trahēbāt lafonē: qdā frēs ad p̄cipiēs ciuitatis clamātes: qm̄ hī qd vobis cōcitāt: et huc venērūt qd suscepit lafonē: hī omēs cōtra decreta cesaris faciūt: regē aliū dicētes esse iesum. Locitauerūt aut plebē et p̄cipiēs ciuitatis audientes hec. Et accepta satisfactiōne a lafone et a ceteris: dimiserunt eos. Frēs nō cōsētim p noctē dimissēt paulum et syiā in berōā. Qui cū uenissent in synagoga iudeoꝝ introiecit. Ibi aut erant nobiliores eorū qd sunt thessalonice qd suscepit dñb cū oī auditate: quoniam idē scrutantes scripturas: sic ita se habērēt. Et multi qdē crediderūt ex eis: et mulieris gētiliū honesta: et viri nō pauci. Cū aut cognouissēt in thessalonica iudei: qd et heroe p̄dicatuz est a paulo dñb dei: venerūt et illuc commouētes et turbantes multitudinē statim tūc pauli dimiserūt fratres et iretꝝq; ad mare. Syias aut et timothe? remāserūt ibi. Qui aut deducebāt paulū: pducuerunt eūq; ad athēnas et accepto mādato ab eo ad syiam et timotheū et qd celeriter veniērāt ad illū pfecti sunt. Paul? aut cū athēnis eos expectaret: incitabat ipso et in ipso vidēs idolatrie deditāz ciuitatē. Disputabat igit in synagoga cū iudeis colētib?: et in foro p oēs dies ad eos qd audierant. Quidam aut epictaret et stoici p̄philosophi differēbāt eorū: quā dā dicebāt. Quid vult seminare:

būis hic dicere? Alij nō nouoꝝ demonioꝝ vide tur annūciator: esse: qui iesus et resurrectionē annūciabat eis. Et appiebatum eū ad ariopagum: uerē dicentes. Possūm? scire qd est hec noua qd te dicis doctrina? Hōia enī quedā inferre aurib? nō stria. Quidum? qd scire qd nā uelint hec esse. Arhenienses aut omēs et aduene hospites qd nūq; aliud vacabant nisi aut dicere aut audire aliquid noui. Stās aut paul? in medio ariopagi ait. Viri arthenienses p oia quāsi sup̄stultos uos uideo. P̄iete riens enī et vidēs simulachia v̄sa inueni et araz in d̄scriptū erat. Ignoto deo. Qd d̄ igno riātes colitis: hoc ego ānuncio vobis. De? qui fecit mūdum et ola qd in eo sunt: hic celi et terre cū dñi dñō in manufactis tēplis habitat: nec manib? hūanis colit indigēs aliq; cū ipse deus oib? uis et inspirationē et ola: fecitq; ex uno oē gen? hōim inhabitare sup̄ vniuersam faciem terre: definitis statuta tēpora et terminos habitatiōis eorū. Q̄tere deū si forte attritent eū aut inueniāt: quia nō lōge sit ab vnoq; nrm. In ipso eluium? et mouemur et sum? sicut et qd dā v̄s p̄ poetaz dicitur. T̄p̄i enī? gen? sum?. Se nūc ergo cū sim? dei: nō debem? estimare auro et argēto aut lapidi sculpture artis et cogitatiōis hōis diuini esse simile. Et tēpora quidē hui? ignorantie despiciēs de? nūc ānūciat hōib? ut omēs vbiq; penitentiā agant eo qd statuit diē in qd iudicatur? est oib? in eq̄tate in viro in qd statuit: hīc p̄bens oib? suscitās eis a mortuis. Cū audissent autem resurrectionē mortuoz: quidā quidē irridebant qdā nō dixerūt. Audiam? te de hoc iterum. Sic paulus exiit de medio eorū. Quidā nō viri adherētes ei: crediderūt. In quib? et dionysius ariopagita et mulier nōle bamaris: et alij cū eis.

C. S. Pauli p̄dicatio in corintho ponit cū insurrexerit aduersarij. atq; in aduētū ei? in ephezo et ad iugit de apolline.

P. Hec egressus ab athēnis venit corinthi: et inueniens quēdā iudeū noie agulam p̄dicum genere qd nup̄ venerat ab iberia: et p̄uicā v̄ro et ei? eo qd p̄cepisset claudi? discedere oēs iudeos a roma accessit ad eos: et cū eis dē erat arator: manebat ap̄ eos eororebatur. Erāt aut sceno factioe artis. Et disp̄tabat in synagoga p oēs sabbata: interpretōis nomen dñi iesu. Iba debatq; iudeis et grecis. Cū uenerissent aut de macedonia syias et timothe?: ista bat dñb paulus et testificās iudeis esse xpm iesum. Cōtra dicētib? aut eiois lab̄p̄emātib?: excutit v̄e stēmēta sua dixit ad eos. Sāguis vester sup̄ caput v̄m. Quid? ego ex hoc ad gētes vācā et migrās inde intrauit in domū cuiusdā noie tūti colētie dei cū dom? erat cōstita synagoga. Et r̄p̄ aut archip̄nagōs? credidit dñō cū omni domo sua: multi cōintioꝝ audientes credebant et baptisabant. Dixit aut dñs nocte p visionē paulo. Nō timere: de loquere et ne taceas. P̄p̄ter qd ego sum tecum: et nemo apponet tibi ut noceat te. qm̄ p̄p̄s est mihi multi? in hac ciuitate. Sed ita tem ibi ānū et sex mēses: docēs ap̄ eos cōmum dei. Gallione aut p̄cōsule a chale insurrexerunt ad iudei in paulū et adduxerūt eū ad tribunal dicētes qd cōtra legē hic p̄nādet hōib? colere deū. Inci-

supia. f. e.

loq. 4. g

Actus apostolorum.

piente aut paulo aperire eos dixit gallo ad iudeos. Si quidem effect iniqui aliquid aut facim? pessimus o viri iudei recte vos sustineretis si hoc qñstiones sunt de hoc et nobis legis vire: vos ipsi videtis? Iudeo ergo hoc nolo esse et minuit eos a tribunal. Apprehendit aut eis sosthenes preside synagoge presbiterum et ante tribunal et nihil eo per gallionem cure erat. Paulus quoque cum ab eo sustinisset dires multos fratres? valefacies nauigauit in iherusalem: cum eo prescilla et aqua qñ sibi totum erat in cecibus caput. Hic dabat em voru. Duemito ephefum et illos ibi reliquit. Ipse quoque ingressus synagoga disputabat: iudei tamen Agostus? aut elui amplius tepore maneret non cõfensit sed valefacies et dices iteru reuertar ad vos deo pñtore. pfectus est ab ephefo. Et de scedus cesareu ascendit et salutauit ecclesiam et descendit antiochia. Et factu ibi aliquot tepore pfectus est pambula ex ordine galacia regionem et phrygiam: firmos ad eos discipulos Iudeos aut quidam apollo nomine alexandrin? genere vir eloquens deuotus ephefum portos in scripturis. Hic erat erodotus? viadit: seruauit ipsu loquebat: docebat diligenter et qñ sunt iure fecit tñs a baptisma iohannis. Hic cepit fiducialiter agere in synagoga. Quod cum audisset prescilla et aqua assumpsit et cum diligenter exposuerit ei viadit. Cum aut vellet ire achaias: exhortatus fratres preside discipulos vir susceperit eum. Quia cum venisset cõsultu multu hie qñ crediderunt. Et ebementem in iudeos reuincat publice ostēdēs pferit: natus est enim iherusalem.

CL. S. Predicat paul⁹ in reditu ei⁹ ad epheſuz de ſitate baptiſmi ⁊ euāgelij. Et deſcribit inſpirationem reſuſcit ei⁹ in hieriſm cum cedatione ppli epheſiorum. rit.

Erit autē cū apollo esset conuictus: vt paul⁹ ephesum perueniret partib⁹ veniret ephesum ⁊ inueniret qđ d discipulos. Dixit autē eos. Si ipm scim accipite credentes: Et illi dixerūt e eum sed negas si sufficiant? et autinim? Ille rō ait. Si qđ g baptizati estis: illi dixerūt in iohanne baptizati. Dixit autē paul⁹. Quodēs baptizatus baptism⁹ penitentie populi dicentes eū qd ventur⁹ effect post ipm vt crederetis? et est in iesum. His auditis baptizati sunt in nomine dñi iesu. Et cū imp ossisset illis man⁹ paulus: venit spūs sanctus sup eos ⁊ loquebant linguas ⁊ ppheteabant. Erāt autē oēs viri fere duodecim. Introgressus autē synagogā cum fiducia loquebatur tres mēses disputans ⁊ suadens de re gno dei. Et autē qđaz in durarent ⁊ nō crederent male dicebant viā dñi corā multitudinē discēdens ab eis segregauit discipulos quotidie disputans in schola tyriani cuiusdā. Hoc autē factū ē qd p dñis illa vī oēs qd habitabāt in asia audierūt qđ dñi iudei aut gentiles iherosolē nō modice qualibet faciebatur de p manu pauli: vī etiā super laqueos deferrent a corpore ei⁹ iudaria ⁊ seminitia cū recedebat ab eis laqueos ⁊ spūs nequam egrediebant. Et tunc erāt autē qđ ē de circuncisionē in deos cruciatis inuocare sup eos qd habebat spū ritus malos nomē dñi iesu dicentes. Adiuu vōs q iesum quē paul⁹ predicat. Erāt autē cuiusdā iudei nolē scire pūcipio sacerdotē septē filij quī hoc eos

ciēbat. Hīc dē aūt spūio nequā dixit eis. Hēus nō
u et paulū fēcit. Hōs aut ē q̄stio: Et illū hōi in eo
in q̄rēt demoniū pēssimū et dīar? amoz inuaz
lūit cōtra eorē: ita ut nudū et vulneratū effugerēt
de domo illa. Hōc aut nō factū est. Hōi iudeis
atq; gentib; q̄ habebat dē ephēsi. et cecidit multo
sup eo illo et magnificabat nōm dēi iēu. Tū
pōtē credēti venibāt cōfiteētēz annūciatēz ac
tus hōis. Multū aut ē eis q̄ fuerant curioſa facta
tē: p̄tulerūt libros et cōbūserūt eos cōia. Hōi et
pūatū p̄tēſo illoz inueniūt pecuniā denario
rum quāquaginta millib; Tra fuit tē credebatur
rum dēi cōfirmabatur. Hōis aut expletis p̄pōsit
paulū in spūi trāsita macedonia et achala tē hēro
solymā dicēs. qm̄ postq̄ fuerō libropetē meo rē
mā vidēre. Dicitēs aut in macedonia duos et mil
nistrantē sibi timotheū et erastū. Hōi et remiſit ad
tēpē in asia. Facta est aut illū tē turbatio nō mi
nima de via dī. Demetri? em dāa nobē argenta
rius faciē e dēos argēteos dyane p̄ſcribat ar
tib; nō modicā quētum q̄s cōuocās et eos q̄
modi erāt opificēs dixit. Hīri scitis q̄ de hoc ar
tici est nobis acditiō et videtiē et auditio q̄ non
solē ephēsi sed pene totā asie paulus hīc suadēs
auertit multā turbā dicēs. nō sūt dñi q̄ man
bus sūt. Nō sūt autē hē periclitabī nobis p̄tē
in redargutiōē ventres ēd et magne dyane tem
plūz in nichilū reputabēz et deſtrui incipiet mā
tas ei? quā tota asia et orbis colit. Hōis auditio
repleti fuit ita et exclamauerūt dicētes. Dagna by
ana ephēſio. Et impleta est ciuitas tota cōſulō
nē p̄tē fecerūt vno alo in theatrū rāto p̄go et
arilrācho macedoniū? comitis pauli. Paulo
aut volūtē intrare in p̄pū nō p̄miserūt dīcipulū
Quidā autē de asie p̄cipib; q̄ erāt amici eius
miserūt ad eū rogātēs ne se baret in theatrū. Hīz
aut aliud clamabāt. Et erāt ecclia cōfusa et pla
reus nescibāt quā ex causa cōuenissent. De tur
ba autē dētr acurūt alexandrū p̄pellētē? qm̄ iudeis.
Alexandr aut manuſcripto p̄ſoluto volebat red
dere rationē p̄pō. Quē ut cognouerūt iudei cō
uox facta est vno alo quali p̄ hōias duas clāmā
tū. Dagna byana ephēſio. Et cū sedatiſz scriba
turbas dixit. Hīri ephēsi q̄cēt est hōim q̄ nesciat
epheſioz ciuitatē culticēs eis magne dyane lo
cūz p̄tē. Hīc ergo hīs cōtradicti nō possint pro
tet vō sedatos esse et nichil temere agere. Hīdū
gisti em homies illos neq; sacilegros neq; blas
phemates deū. qm̄ demetri? et cū eis vno
artificēs habēt aduerſus aliaque causam: cōfiteē
tōres agunt. et p̄cōſules p̄nt accuſent inuolēm.
Et quid aliū alteri? et q̄ritus in legitima ecclia
poterāt absolui. Hā et periclitamur argui sedito
nē hōi dēmetri? nullū obnoxi? sit de q̄ possūm
reddere rationē cōcurſus iſtī. Et cū hēc dixisset
dimisit eccliam.

[illegible]

supra. i. g.
cf. 11. b.

supra. 2. 7
4. f.

ပြည်သူ့ဝန်.
၉၆

2

eoſ fuisset multo ſmone: venit ad greciā vbi cum
 fuisset menſes tres: facte ſunt illi inſidie a iudeis
 nauigaturo in ſynā habuitq; pſiliū vt reuertereſ
 p macedoniā. Comitat' eſt aut cū ſoſpiter p p:
 rbi heronſia: theſſalonicensiū ꝑo ariſtarchus: et
 ſecūduſ ꝑ gaius verbe' ꝑ timothe' aſiani ꝑo tꝑ:
 chicus et trophim'. Ibi cū ꝑceſſiſſent ſuſtinerunt
 noſ troade. noſ ꝑo nauigauiꝑ poſt dies a ſymo
 rum a philippiſ ꝑ venim' ad eos troade in dieb'
 quinq; vbi demorati ſum' dieb' ſeptē. Una autē
 ſabbati cū cōueniſſem' ad frāgēduꝑ panē paul'
 diſputabat cū eis ꝑfectur' in craſtiniꝑ: ptoxiſ:
 qſ ſermonē vſq; in mediā noctē. Erāt autē lampa
 des copioſe in cenaculo vbi eram' cōgregati. Su
 dens aut qdam adoleſcens noſe eutꝑchꝑ ſup ſe
 neſtrā cum mergeret ſomno graui diſputatē diu
 paulo duct' ſomno cecidit de tertio cenaculo de
 oſum ꝑ ſublat' eſt moztu' ad quē cū deſcendſſet
 paul' incubit ſup eū et cōpleꝑ dixit. Nolite tur
 bari. Alia eſt ipſi' in ipſo eſt. Aſcēdens autē fran
 genſꝑ panēꝑ guttūſ aſariſꝑ allocut' eſ vſq; in lucē
 ꝑ ſic ꝑfectioſ eſt. Adducent' aut puerū vicietē
 ꝑ conſolati ſunt noſ minime. Noſ aut aſcendētes
 nauē nauigauiꝑ in aſſon inde ſuſcepturi paulū
 Sic eſt diſputauerat: ipſe ꝑ terrā iter factur'. Cuz
 aut cōueniſſemus in aſſon aſſumpto eo venimus
 myſienē. Et inde nauigatēſ ſequēti die venim'
 cōtra chꝑi ꝑ alia die applicam' ſamū: ꝑ ſequenti
 die venim' myſietū ꝑoꝑoſuerat eſt paul' trāſia
 uagat' ephēſum: ne qua mox illi ſeret in aſia. Fe
 ſtinabat eſt ſi poſſibile ſibi eſſet vt diē pentecoſ
 ſten ſaceret hieroſolymā. At ꝑieto aut mūtuo
 ephēſum vocauit maiores natꝑ ecclē qꝑ uenſſ
 ſent ad eū ꝑ ſiml' eſſent dixit eis. Quoſ ſcitia a ꝑia
 die qꝑ ingreſſus ſum in aſia qualiter vobiscꝑ ꝑ oē
 temp' fuerim ſeruiēſ vobꝑ cū omni humilitate et
 lachꝑmꝑ ꝑ tērationib' que michi acciderunt ex
 inſidijs iudeoꝑ: quō nichil ſubtraxerim vobꝑ vni
 llicꝑ quo min' annūciare vobꝑ ꝑ docere voſ pu
 blicꝑ ꝑ ꝑ domoſ: teſtifiāſ iudeoſ atq; gētib' in
 deū penitentiā ꝑ ſi dē in dñm noſtrū leſum xꝑm. Et
 nunc ecce ego alligat' ipſo vado in hierſm: qꝑ in ea
 vērura ſunt michi ignoraſ niſi qꝑ ipſi ſancruſ per
 oē ciuitateſ michi ꝑteſtaſ dīcēſ: qm vincula et
 tribulationeſ hieroſolym' me manēt. Sz nichil
 hoꝑ vereor: nec facio aliam meē ꝑciſioſeꝑ qꝑ me.
 dūmodo cōſilīe curſum meū et miniſterij verbi
 qꝑ accepti a dño leſu teſtifiāci euāgeliꝑ gratie
 dei. Et nūc ecce ego ſcio qꝑ ampli' non videbitis
 faciē meā voſ oēꝑ ꝑ quos trāſui ꝑdīcāſ regnum
 dei. Quāꝑoꝑter cōteſtoꝑ voſ hodierna die. quia
 mūd' ſum a ſanguine oīm ſcō em ſubterfugi quo
 min' annūciare oē ꝑſiliū de trobia. At tēdūe vobꝑ
 et vniꝑeꝑ gregi in qꝑ voſ oſſpiciat' ꝑoſuit epi
 ſcopoſ regere ecclēſiā dei quā acquiſiuit ſanguis
 ſe ſuo. Ego ſcio qm intrabit ꝑſi diſceſſione me:
 am lapꝑpacer in voem ꝑdīcēſ gregi. Et ex
 vobꝑ ipſo exurgētiꝑ loquentēſ pueriꝑ vt addu
 cant diſcipuloſ poſſe. ꝑoꝑter qꝑ vigilate mēo
 ria reſtētēſ: qm ꝑ trīſidij nocte ꝑ die non ceaſauit
 cū lachꝑmꝑ monē vniꝑeꝑꝑ vſm. Et nūc cum
 mēdo voſ deo ꝑ ꝑo gēꝑ ipſi' qui potēſ eſt edificare
 et dare hereditatē in ſcificatioſ oībꝑ. Argētū et

aurū aut veſtē nulli' cōcupiſi ſicut ipſi ſcitio: qm
 ad ea qꝑ michi ꝑo' erātꝑ die qꝑ meū ſum inſtrua
 uerūt man' iſte. Alia oſſēdī vobꝑ qm ſic laboꝑa
 tes opoꝑter ſuſcipere inſtruoſ: a c meminiſſe hāc
 dñi leſu: qm ipſe dixit. Beatius eſt magis dare qꝑ
 accipere. Et cū hęc diſſerit: poſtito genib' ſuiſ oꝑ
 rauit cū oīb' illiſ. Vagn' aut ſic' Act' eſt oīm et
 ꝑdīcēſ ſup collū pauli: oſculabāſ cū doleſte
 maxime in ꝑoꝑ qꝑ dixerat: qm ampli' faciē ei' nō
 eſſent viſuri. Et deducēbāt eū ad nauē.
 ¶ C. S. Poſit' aduentus pauli in tybaro ꝑ ceſa
 rea. ꝑ benigna eiꝑ receptio in hierſm a ꝑianiſ
 et a iudeis. interſectio pauli queritur ac ab eiſde
 eripitur.

¶ **C**um aut factū eſſet vt nauigaremus ab
 ſtracit' ab eis: recto curſu venim' chꝑꝑ
 ꝑ ſequenti die rhodū: inde patharam.
 Et cū inueniſſem' nauē trāſſitāntē in
 phenice: aſcēdētes nauigauiꝑ. Cuz apparuiſſe
 mus aut cꝑꝑo relinquentēſ eā ad ſiniſtrā nauiga
 uim' in ſynā ꝑ venim' tyꝑ. Ibi eſt nauis expoſi
 tura erat onus. Inuenit aut diſciplo māſim' ibi
 dieb' ſeptē. Qui paulo dicebāt ꝑ ſpū: ne aſcen
 deret hieroſolymā. Et expletis dieb' ꝑfecti ibā:
 mus: deducētib' noſ oīb' cū vꝑoib' et filiſꝑ vſq;
 foras ciuitatē ꝑ poſtito genib' in littore oꝑaulm'.
 Et cū uale feciſſem' inuicē aſcēdūꝑ nauē illi autē
 redierunt ad ſua. Noſ ꝑo nauigatione expleta a
 tyꝑo deſcēdūꝑ ꝑtolomaidam et ſalutatio fratrū
 bus manſim' dieꝑna apud illoſ. Alia autem die
 ꝑfecti venimus ceſaream. Et intrante domꝑ
 philippi euangeliſte qui erat vnus de ſeptem mā
 ſimis apud cū. Ibiꝑ autem erat quattuꝑ filie
 virgineſ ꝑoꝑteranteſ. Et cum moiaremur ꝑeta
 dies aliqꝑ ſuguenti quidā vir a iudeis ꝑꝑeta no
 mine agab'. Sz cū veniſſet ad noſ tulit zonā ꝑau
 litꝑ alligāſ ſibi pedes ꝑ man' dixit. Hęc dixit ipſi
 ruiſſanc'. Vtrū cū' eſt zona ꝑeſ alligabūt in
 hierſm iudei et tradēt in manuſ gentium. Quod
 cum audiſſemus rogabamus noſ: et qui loci illi'
 erāt ne aſcenderet hieroſolymā. Tūc rñdū ꝑau
 litꝑ dixit. Quid facito ſcietꝑ aſſigēteſ cō: me
 um' Ego autē nō ſolū alligat': ſed ꝑoꝑ mou in hieru
 ſalem parat' ſum ꝑꝑter nomē dñi leſu: et cū ſua
 dere nō poſſem' quecum' dīcēteſ. Dñi voluntas
 ſiat. Poſt dies aut iſtoſ ꝑꝑarati aſcēdebamus in
 hieruſalē: tūc enit' aut quidā ex diſcipuloſ a ceſarea
 nobiſcū: adducēteſ ſecū apud quē hoſpitaremur
 laſoneꝑ quendam cꝑꝑiam antiquū diſcipulꝑ. Et
 cū veniſſem' hieroſolymā: libētꝑ excepit noſ
 fratres. Sequēti aut die introbat' paul' nobiſcū
 ad iacobꝑ oſꝑꝑ collecti ſunt ſeniorēſ. Quos cuz
 ſalutatiꝑ narrabat ꝑ ſingula que deus feciſſet
 in genit' ꝑ miniſterij illi'. At illi cum audiſſent
 magnificabant eam: dixeruntq; et iudeiſ fratꝑ
 quot millia ſunt in iudeis qui crediderunt: et oēſ
 emulatoꝑeſ ſunt legio. Audierunt autē ꝑ ꝑe qꝑ
 diſceſſioneſ doceat a moſe eozum qui ꝑer gen
 tes ſunt iudeorum: dicens non debere eoſ circū
 cidere filioſ ſuoſ neqꝑ ſecundum conſuetudineꝑ
 ingredī. Quid ergo eſt? Aliqꝑ opoꝑter conuenire
 multitudinem. Audiet enim te ſuperueniſſe hoc
 ergo fac quod tibi dicimus. Sunt nobiſ viri quat

Re. 17. d.
4. Re. 4. f

Re. 3. f.
Deſi. 13. e

ſupia. 12. b.

Actus apostolorum

trou vortu habentes super se. Ihs is assumptio scitifi
care cu illis: t impede in illis vt radat capita t scit
ent oco q d de te audierit falsa sunt se d abulaoz
ipse custodiens lege. De his aut qui crediderut
et gentibz nos scr ipsim in indicatis: vt abstineat se
ab idolis immolato t sanguine t suffocato t forni
catione. Tunc paul assumptio viris postera die
purificatus cu illis intrauit in templu annuacioe
pletione dieru purificationis donec offerret pro
vnoqz eo p oblatio. Du aut sept dies consumma
rentur bi qui de asia erat inde cu vidissent euz in
templo concitauerut oem pplm t inlecerunt ei ma
nus clamantes. Viri israelite adiuuate. Hic est ho
q aduersus pplm t lege t locu hanc oes vbiqz do
cens insuper t gentiles induxit in templu t viola
uit sanctu locu istu. Viderat em trophimu ephesu
in ciuitate cu ipso: que estimauerut qm in templo
introduxisset paul. Comotus est ciuitas tota: t
facta est cocursio ppli. Et appropinquantes pauli
traherant eu extra templu t statim clausa sunt la
nuce. Querentibus aut eu occidere: nunciatus est tri
buno cohortis: q tota cohors dis hierslm. Qui sta
tim assumptio militibz t ceturionibz decurrit ad
illos. Qui cu vidissent tribanu t milites: cessau
runt pcutere paulu. Tac accedens tribun ap
propinquat eu t iussit eum alligari catenis duabz: t
sterrogabat qd esset: qd fecisset. Illi aut aliud
clamabant in turba. Et cu non posset certu cogno
scere ppe tumultu: iussit duci eu in castra. Et cum
venisset ad gradz: contigit vt ptoaret a militibus
ppter rim popli. Sequabz em multitudo ppli cu
a manastole eu. Et cu cepisset induci in castra: pau
lus dixit tribuno. Sili mihi loqui aliqd ad te.
Qui dixit ei grece: nosti. Hone tu es egyptius q
ante hos dies tumultu cocitasti: t educisti in de
sertu quattuor milla viros p sicarioz. Et dixit ad
euz paul. Ego ho sum qd inde? t tharso clitie:
no ignore ciuitatis municepo. Rogo aut te pmit
te michi loqui ad pplm. Et cu ille pmisisset paul
stans in gradibz annuit manu ad plebz: magno
silentio facto: allocut est lingua hebrae dicez.
C. S. Alioqu paul? ppli iudaicu de sua ap
tudeos conuersatione ac conuersione ad xpm cum
visione sibi facta apud damascu qui a iudeis cet
dicit se fore romanu. xxiij.

Viri fratres: patres audite que ad vos
nunc reddo ratione. Cu audissent aut
q hebrae lingua loquit ad illos magis
pstitit ut silentii. Et dixit. Ego sum vir
iude naz tharso clitie: natus: et in ista ciuitate
secus pedes gamalielle erudi: iuxta veritate
paterne legis: emulatoz legis sicut vos oes estis
hodie qui hanc viam perfectu sum vsq ad mo
tem alligao: t tradens in custodias viros ac mulie
res scilicet pilateo sacerdoti mihi testimoniu red
dit t oco malicio: natus a quibz t tpeas accipio
ad fratres damascu pgebz vt adducere inde vin
ctos in hierlm vt punirent. Factu est aut est me
t appropinquante damasco media die: subito de
celo circumsulsi me lux copiosa. t decidens in ter
ram audiui voce dicez mihi. Saule saule qd me
persequeris: Ego aut respondi. Quis es dñs? Di
xit ad me. Ego sum iesus nazarenus que tu per

sequeris. Et qui mecu erant tamen quid viderunt
vocem aut ei? no audierunt qui loquebas mecu. Et
dixi. Quid facia dñs? Dñs aut dixit ad me. Sur
ges vade damascu t ibi tibi dicez de oibz que te
oposteant facere. Et cu no videret per claritate lu
minis illi? ad manu deduct? a comitibus veni da
mascum. Ananias aut qdam vir fm legem testi
monium habens ab oibus cohabitantibus iudeis
veniens ad me t stans dixit mihi. Saule frater
responde. Et ego eadem hora respondi in euz. At ille
dixit. Deus patru nostro p te ordinauit te: vt co
gnosceres voluntatem eius et videres iustum:
audires vocem ex ore eius. qd eris testis illius ad
omnes homines eorum que vidisti et audisti. Et
nunc qd moraris? Exurge t baptizare t ablue pec
cata tua inuocato nomine ipsius. Factum est autem
reuerenti mihi in hierusalē t oranti in templo:
fieri me in stupore mentis et videre illu dicentem
mihi. Festina t exi velociter ex hierusalē: qm no
recipient testimoniu tuu de me. Et ego dixi. Dñs
ipso scit qd ego et cōcludēs in carcere t cedens
per synagoga eos qui credebant in te. Et cum san
derez sanguis stephani testis tuo ego ashabz t cō
sentiebz t custodiebz vestimenta interficientium
illu. Et dixit ad me. Uade qm ego in nationes iō
ge mitti te. Audiebat aut eu vsq ad bocabz t
bauerut vocē suā dicētes. Tolle de terra baulice
modi. Hō em fās est eu vivere. Vociferantibz autē
eis t proiectantibz vestimenta sua t puluē t lactan
tibus in aerē iussit tribun? induci eum in castra t
flagellu cedi t torqueri eu: vt scriret ppter quam
causam sic acclamarent ei. Et cum astrinxisset eu
lōis astāti sibi centurionis paul? dixit. Si holem
romanu t in denatu licet vobis flagellare. quo au
dito centurio accessit ad tribun? t nūciauit ei di
cens. Quid acturus es? Hic em hō ciuis romanus.
Et accedens ad tribun? dixit illi. Dñs michi ista
romanus. Et ille dixit. Et nū. Et ridit tribunas
Ego multa summa ciuilitate hanc consecat? sum
Et paulus ait. Ego aut t natus sum byrotin? ergo
discesserunt ab illo qui erant toraturi eum. Tribu
nus quoqz timuit postqz rescitit qd ciuis romanus
esset t quia alligasset eum. Postera autem die vo
lens scrire diligentius quia ex causa accuseretur a
iudeis soluit eum et iussit sacerdotes conuenire t
omne consilium et producens paulum statuit in
ter illos.

C. S. Tribun? vocat pauli accusatores inter
qz dissensio pcurat: ac ois cōtra paulu nona ma
chinatio atqz eisdē frustratio. xxiij.

Intendens autem in consilium paulus
ait. Viri fratres ego omni conscientia
bona conuersatus sum ante deum vsq
in hodiernum diem. Princeps autem
sacerdotum ananias precepit astantibus sibi per
cutere eo ei. At ille paul? dixit ad eos. Percutiet te
de? paries dealbare. Et tu sedens iudicas me se
cundum legem: contra legem iubes me percuti
Et qui astantes dixerunt. Summus sacerdos dei
medictis. Dixit autem paulus. Nesciebz frēs q
pilateo ei sacerdos. Scriptu est em. Princeps
ppli tui no male dices. Scies autem paul? quia na
pars esset iaduceoz: t altera phariseoz exclama

supia. 7. g.

supia. 8. a.
et 9. a.

supia. 9. a.
co. 15. b.
Gal. 1. c.

Exo. 2. d.

Actus apostolorum

tribunali: et iussit paulū adduci. Qui cū p̄ductus
esset: circumstetis eū q̄ ab hierosolyma descenderat
iudei multas et graues causas obicientes quas
nō poterat p̄bare: paulo rōne red dente. qm̄ neq̄
legē iudeorū neq̄ i tēplū neq̄ i cesarē q̄cūq̄ pecca
uit: festus autē volens grām p̄stare iudeis: rēdēns
paulo dixit. Vltis hierosolyma ascēdere et ibi de
his iudicari apud me: Dixit autē paulus ad tribu
nalem cesariē: si ibi me oportet iudicari. Iudela nō
nocuisti: tu melius nōstis: inuocui aut dignū
morte aliqd feci: nō recuso mori. Si hō nichil est
eoz q̄ ibi accusant: me memo pōt me illis donare.
Cesarē appello. Tunc festus cū p̄cto locut⁹ r̄huit
Cesarē appellasti: ad cesarē ibis. Et cū dies aliqd
transacti essent: agrippa rex ē bernice descendē
rūt cesarē ad salutandū festū. Et cū dies plures
ibi morarent: festus reglū dāuit de paulo dicēs
Tū quidā est derelict⁹ a felice vinct⁹: de quo cum
essem hierosolymis adierūt me pilipes sacerdo
tū r̄ seniores iudeoz p̄sultātes a duer fuis illū dā
nationē. Ad q̄ r̄ndū: nō est romanis p̄suetudo
dānare aliquē hoīem p̄uicis ius q̄ accusat p̄ites
habeat accusatores locūq̄ de fēdē dī accipiat ad
abiudiciā crimīa q̄ et obiciunt. Et q̄ huc quēvis
sent sine villa dilatioe in seq̄nti die sedens p̄ tribu
nali iussu adduci virū. De quo cū stetit: accusa
tores nulli cām deferēbant de quib⁹ ego suspica
bar malū: q̄ntōcūq̄ ad q̄dā de sua suspitioe habe
bāt aduersus eū: de q̄dā iesu defuncto quē affir
mabat paul⁹ viuere. Ihesus autē ego de hmoi q̄
stioe dicebā: illi vellet ire hierosolyma: et ibi iudica
ri de istis. Paulo autē appellāte p̄ suare angustī
cognitōi iussu fuari eū donec mittā eū ad cesarē.
Agrippa autē dixit ad festū. Volebā i tēp̄e hoīem
audire: Cuius iudicē audies eū. Aliter autē die cū
uissit: agrippa et bernice cū multa abtitiōe et irois
sent i auditōiū cū tribune et viris p̄cipalib⁹ ci
uitatis iudēte festo adduct⁹ est paul⁹. et dixit fest⁹
Agrippa rex et omēs q̄ sūt ad desis nobiscū viri: vi
detis hūc hoīem de q̄ oīs multitudo iudeoz iter
perhant me hierosolymis petētes et acclamātes:
nō optere eū viuere apl⁹. Ego hō cōpēri nihil di
gnū morte cum admisisse. Ipso autē hoc appellāte
ad angustū iudicari mittere. De q̄ qd certū scri
bā oīs nō habeo pp̄t q̄ duxi eū ad vos et mari
me ad te rex agrippa vi interrogatōe facta habea
qd scribā. Sine rōne et mihi videt mittere vinctū
et causas eius nō significare.

¶ C. S. Respōdet paulus agrippe ac festo p̄sidi
de cui⁹ respōsione habet colatio.

xxvi.

¶ Agrippa hō ad paulū ait. Permittit tibi loq̄
p̄ temetipso. Tunc paul⁹ extēta manu cepit rōne reddere. De oib⁹ q̄b⁹
accusati a iudeis rex agrippa essio me
beati ap̄d te cū sim defensor: me hodie maxie re
sciēte oīa q̄ apud iudeos sunt p̄suetudines: q̄nto
ne: pp̄t q̄ obsecro patēter me audias. Et qdē
virā meā a iuuenitē q̄ ab iūno fuit in gente mea in
hierosolymis nouit: omēs iudei p̄sentes me ad
lūto si velint testioniū p̄bēre qm̄ fm̄ certissimā
sectā n̄fē religionis iussu p̄baris. Et nunc i spē q̄
ad p̄fēs n̄fos repromissiois scā est a deo sū iudi
cio subiect⁹ in q̄ duodeci trib⁹ n̄fē nocte et die de:

seruientes sperat⁹ deuenire. De qua spē accuso: a
iudeis rex: qd incredibile iudicat apud vos sū de
mortuo suscitari: Et ego qdē estimaui me ad
uer⁹ nōmē iesu nazarenū debē mīta p̄traria agē:
q̄b⁹ feci hierosolymis: et mltos scōp̄ ego i carceri
b⁹ clusi a p̄cipib⁹ sacerdotū p̄tate accepta: et cū
occiderē dereli iūlam. Et p̄ oēs synagogas fre
q̄nter puniēs eos p̄pellebā blasphemare: et amplius
iūlam in eos p̄secūbar vsq̄ in ceras ciuitates
In q̄b⁹ nū i tē damatā cū p̄tate et p̄missu p̄cipib⁹
sacerdotū: die media in via vidi rex de celo supra
splēndorē solis circūfuisse me lumē: et eos q̄ mecū
sūt erāt oēsq̄ nos cū de cecidissē i terrā audiui vo
cē loq̄ntē michi: beata iua lingua. Saule saule qd
me p̄secūter: Durū est tibi p̄tra stimuli calcitrare
Ego autē dixi. Quis es dñs? Responē dī dixit. Ego sū
iesus nazaren⁹ quē tu p̄secūter. Et exurge et sta su
pra pedes tuos. Ad hoc ei appui tibi et p̄stitui te
mistrū i testē eoz q̄ vidiisti et eoz q̄b⁹ appebo tibi
eripiēs te de p̄p̄tē et gētib⁹ in q̄ nūc ego mitto te
ap̄re oculos eoz p̄tuerat a tenebr⁹ ad lucē: et de
p̄tate sathāe ad deū tēp̄ accipiat remissioē p̄tōrē
et sōatē iter scōp̄ p̄ fidē q̄ est i me. Tū rex agrippa
nō fui incredul⁹ celesti visioē dē his qui sūt dama
sci p̄mū i hierosolymis et oēs rēgionē iudee: et
gētib⁹ ānūciabā vī p̄nias agerē: p̄tuerent ad
deū digna p̄nīe op̄a faciētes. Ip̄ac ex cā me iudel
cū esset i tēplo p̄p̄bens: et abāt volētes me testifi
cere. Barillo autē adut⁹ dei visū i hodiernū diē sū
testificāo minoi atq̄ maiori nichil extra dicēs q̄
ea q̄ p̄p̄tē locuti sūt futura esse et moyses: i pas
sibus xp̄es i p̄m⁹ ex resurrectione mortuoz: lumē
ānūciatur: et p̄p̄t et gētib⁹. Hec loq̄ntē eo et rō
nē reddēte fest⁹ magna voce dixit. Inanis paulē
dixit te ad isanā p̄tuerit. Et paul⁹ nō isanō
iq̄t optē fesse: s; p̄tari: et sobrietatē: s; ba loq̄r. Scit
ei de hō rex: ad quē xp̄stater loq̄r. Latere ei eū ni
hil hōz arbitro: Neq̄ ei in āgulo q̄cūq̄ hōz gestū
est. Creuit rex agrippa p̄p̄tari: Scio q̄ credis.
Agrippa ait ad paulū. In modico suades me xp̄i
anū fieri. Et paul⁹. Opto ap̄d deū et i modico tin
magnō: nō t̄m te s; et iudicē oēs q̄ audiunt hodie fieri
tales q̄nto ego sū: excep̄t vīcū b̄tis. Et exurrexit
rex: p̄fēs bernice et q̄ assistebāt ei. Et cū cessassē
sent loq̄bā: ad alioē dicētes: q̄ n̄tū morte aut vi
cū dignū qd fecit hō iste. Agrippa ait festo dixit.
Dimitti poterat hō hīc: nō appellasset cesarem.

¶ C. S. Describit pauli nauigatio p̄ mare in via
ad romā et i naufragium.

xxvii.

¶ Et ad iudicariē nauigare eū in italiā
tradidit paulū cū reliq̄ custodiē cēturio
nī noie iulio cohōrē: augustinū ac fēdēs
nauē hadrētina i capierē nauigare cir
ca asie loca sustulim⁹ p̄fenerat nobiscū aristarco
macedonē: p̄faloniciēse. Seq̄nti autē die venim⁹
sidonē. Ihsanē autē tractēs iulī paulū p̄misit ad a
zemicōre: curā fuit agē. Et i de cū sustulissē i sub
nauigauim⁹ cyp̄lū p̄p̄ta q̄ eēntē vītrī p̄trari. Et
p̄elag⁹ clicite et p̄p̄tē nauigāte vēmim⁹ i p̄strā q̄
est i p̄tē: et ibi iuueniēs cēturio nauē alerā drinā na
uigāre i italiā: trāposuit nos i eā. Et cū m̄tē dieb⁹
tarde nauigarem⁹ exire deuenissē: p̄tra gnydū
p̄bēte nos vēto ad nauigauim⁹ crete iuxta sal-

supra. 9. 8
2. 2. b.

supra. 12. c.

13

Prologus

Epistola Jacobi

adensq; eis de lesu ex lege moysi et prophetis a mane usq; ad vesperam. Et quidam credebant his q; dicebant: quidam vero non credabant. Alii inuicem non essent contenti: sed dicebant dicite paulum vobis: quia vobis ipse fuit locus: et est etiam prophetam ad presens nos dicens. Et adeo per ipsum Iesum: et dicitur: aure audieritis et non intelligatis: et videtes videbitis et non percipieritis. Intransitum est enim cor populi huius: et auribus grauiter audierunt et oculis suis cooperuerunt ne forte videant oculis et auribus audiant et corde intelligant et conuertant et sanentur eos. Nonne igitur vobis quoniam gentibus missum est hoc salutare dei et ipsi audierunt. Et cum hec dixisset exterritus ab eo iudei multitudine inter se questionem. Mansit autem beatus Iohannes totum hunc conductum et suscipiebat omnes qui ingrediebant ad eum predicantem regnum dei et docens q; sunt de domino Iesu christo omni fiducia sine phibitione.

Explicit liber actuum apostolorum.

Incipit prologus in septem epistolas canonicas. On ita est ordo apud grecos qui legitur sapienter: fideles recte sectantur epistolam septemque canonicas nuncupant sicut in latinis codicibus inueniuntur: ut quia petrus est primus in ordine apostolorum: prime sint etiam epistolae in ordine ceterarum. Sed sicut euangelistas duos ad veritatem lineam correximus: ita has prolo ordinem seruantes reddidimus. Est enim primus eorum vnus iacobus: duo petri: tres iohannis: et iude vnus. Quae si sicut ab eis digestae sunt: ita et ab interpretibus fideliter in latinum translatae eloquuntur: nec abigunt legentibus faceret nec sermonis leuiterat: et impugnet illo precepto loco vbi de unitate trinitatis in prima iohannis epistola postulat legimus: in qua etiam ab infidelibus translatio tribus multis erratis esse a fidei veritate cooperimus: tunc in modo vocabula: hoc est aque et sanguinis spiritus in ipsa sua editio ponitur: et prius verbis ac ipsius testimonio omittentibus in quo maxime fides catholica roboratur: prius et filii et ipsius vnus dicitur: nunc substantia coprobatur. In ceteris vero epistolis quantitas nostra alio modo differt editio: lectoris pietas detineat derelinquenda. Sed ratio christi euangelii vobis a me ipso scripturae veritate in quo meum quoddam non senectute in uoluptate dentibus corrorenda exponis q; me falsariis corruptoribus sanctae prophetiarum scripturarum. Sed ego in tali ope nec emulorum meorum inuidia primae comenae fidei scripturae veritate potestantibus denegabo.

Explicit prologus in septem epistolas canonicas.

Incipit argumentum in eandem.

Iacobus petrus iohannes iudas septem epistolas edidit: ita mystica quod iacobus et iudeus pariter ac iohannes dicitur et verba iohannis in sententia: ut ratio sit quod non in eam recutit lectione.

Explicit argumentum in septem epistolas canonicas.

Incipit argumentum in epistolam canonicam beati iacobi apostoli.

Iacobus apostolus sanctus in scriptura claret de cultura celestium preceptorum et regum catholicis obseruantie de iacta patientie maiestate et de reuelatione plurimorum de mendaciorum.

Explicit argumentum.

Incipit epistola canonica beati iacobi apostoli.

Incipit epistola canonica beati iacobi apostoli. docet apostolus tentationibus resistere ostendens deum nec esse tentatorem autem peccatorum veritati acquiescere et audiendo ac ope adimplendo.

Capitulum I.

Iacobus dei

et dei nri Iesu christi seruus. duodecim tribus q; sunt in dispersione salutem. Omne gaudium existimate fratres mei cum in tentationibus variis inciditis: scientes quod probatio fidei vestre patientia operatur. Patientia autem opus perfectum habet ut sitis perfecti et integri et in nullo deficientes. Si quis autem vestrum indiget sapia postulet a deo qui dat omnibus affluenter et non inoperatur: et dabit ei. Postulet autem in fide nihil hesitans. Quia enim hesitans sicut est fluctu maris q; a vento mouetur et circumfertur. Nonne estimatis hoc ille qui accipiat aliquid a domino. Ita duplex alio inconstans est in omnibus vijs suis. Nolite autem fratres humiles in exaltatione sua: diues autem in humilitate sua quoniam sicut flos feni transibit. Etiam est enim folium arboris et arbor fecit fenum et flos ei decidit: et decore vultus ei deperit. Ita et diues in interioribus suis marcescit. Beatus vir qui suffert tentationem quoniam cum probatus fuerit accipiet coronam uitae quam repromittit deus diligenter. Scio enim quod tentat bicat quia a deo tentat. Beatus enim tentator malus est. Ipe autem ne minetur tentat. Quisquis ergo tentat a cupiditate sua abstrahit et succit. Deinde cupiditas cum coceperit parit parit: parit ergo cum plura malis fuerit generat mortem. Nolite itaque errare fratres mei dilectissimi. Omne datum optimum et omne bonum perfectum deus sum est: deus dicens a se in semetipso apud quem non est transmutatio: nec vicissitudo obuiatio. Voluntarie enim genuit nos homo veritatis ut sumus initium aliquod creature eius. Scitis fratres mei dilectissimi. Si autem ois homo velox ad audiendum tardus autem loquendus: et tardus ad tractandum. Ita et virtus iusticia dei non operatur. Propter quod abicientes oem inmundiciam et abundantiam malicie in mansuetudinem suscipite in istis verbis: quod potest saluare alas vestras. Et forte alii factores verbi non audientes tantum fallentes vobis metipso: quia si quis auditor est: ubi et non factus hic coparabit viro consideranti vultu naturalitatis sue in speculo. Considerauit enim se et abiit et stat obliuiscitur qualis fuerit. Qui autem perperit in lege profectus libertatis et permanens in ea non auditor obliuiscitur factus factus opore: hic beatus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiosum esse non refrenans linguam sed seducens cor suum huiusmodi vana est religio. Beata ligio munda et immaculata apud deum et patrem hec est. Visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum et immaculatum se custodire ab hoc feculo.

Incipit epistola canonica beati iacobi apostoli. docet apostolus docens non esse personarum acceptionem apud deum: informat de operibus misericordiae: atque ostendit fidem sine operibus mortuam esse.

A

Rom. 5.2.

B

eccl. 14. c.
Esa. 40. b.
1. Pe. 1. d.
Jacobi. 5. c.

C

puer. 17. d.
eccl. 5. c.

D

Rom. 2. b

Mat. 5. c.

Jaco. 3. b.

ii

Habentes mei nolite in persona acceptio-
ne habere fidem nisi nisi iesu xpi glie. Et si
litroiterit iudicium vrm vir aurem anulū
huius veste candida: litroiterit autem et paup-
er in solidis habitus: et intendatis in eum qui indu-
tus est veste picea: et dixeritis: et tu sede hic bñ
pauperi autem dicatis: tu sta illic: autem sede sub scabel-
lo pedū meorum: nōne iudicatis apud vosmetipsos
et facitis iudices cogitationū huiusmodi? Audire
frēs dilectissimi. Hōne de? elegit paupes in hoc
mundo diuites? si fidei heredes regni: quod repromi-
sit de? diligenter? seruos autem ex bonoialtis pau-
peres. Hōne diuites p potentia opprimunt vos et
ipsi trahituros ad iudicia: nōne ipsi blasphemant
bonū nomē quod inuocatis? est sup vos? si tñ legē
plicitis regalē fm scripturas. Diliges primū tuū si-
cut te ipsum benefacito: si autem personam acci-
pitis pccm operamini reddat quā lege quasi tras-
gressores. Quicquid autem torā legē seruauerit: offēdat
autem in vno facit? est oīum re? Autem dicit. nō me-
chaberis dicit? nō occides. q si nō mechaberis:
occides autem facit? eo transgressor legis. Sic lo-
quitur: sic facite: sicut p legē libertatis incipientes
iudicare. In dicitū em sine mia illū nō facit miam
Superalter autem mia iudicū. Quid pderit frēs
mei si fidē quis dicat se habere: opa autem nō habe-
at? Hūquid poterit fidēs saluare eū? Si autem frat-
es foris nudis sint: indigeant victu quidiano: dicat
autem aliquis et vobis illis: in pace calefacimini
et saturamini: nō dederitis autem eis que necessaria
sunt corpori: quid pderit? Sic dicit si nō habeat
opa mortua est in semetipsis. Sic dicit quis.
Tu si dē habes et ego opa habeo. Quid me mihi fidem tuā
sine opib? et ego ostēdam tibi et opib? fidē meam.
Tu credis quia vnus est de? bene facis. Et demo-
nes credunt et tremunt. Huius autem scire o homo
inanis: quia fides sine opibus ociosa est? Abrahā
pater noster nōne et opib? iustificat? est offerens
ysaac filium suū sup altare? Vidēs quia fides coo-
pab? opib? illi? et ex opibus fides consummata est
Et suppleta est scriptura dicens. Credidit abrahā
hā deo et reparaui est illi ad iusticiā: et amicus dei
appellat? ē. Quidem? quia ex opibus iustificat? hōie
nō est fide tñ. Sicut et raab meretrix nōne et opib?
iustificata est suscipiens nescios et alia via est
clien? Sicut et corpus sine opibus nūc mortuū est: si
fides sine opib? mortua est.

Credidit apō mala et victio lingue pue-
nentia tam in scientia qm in cōi vita: distinguens
scientiā mundanā et diuinā.

Multe plures magistri fieri frēs mei sci-
entes quā mai? iudiciū sumit. In mal-
icio em offendim? offēs. Si quis in vbo
nō offendit hic pfectus est vir. Pōt etiā
freno circūducere torū corpus. Si autem equus fre-
na in ora mittimus: ad cōsentendū nobis omne
corp? illoz circūferim? Et ecce nauis cū magnē
sint et a vētis validis mīnent: circūferūt autem a mo-
dico gubernaculo vbi lpetus dirigentis voluerit
Ita et lingua modicū quidē mediū est et magna et
altat? Ecce ignis ignis q magnā flūuā cēdit. Et
lingua ignis est: inuenerit ita ligram. Lingua co-
struit in mēbus nostris quā maculat torū corpus et

inflāmat rotā nationis: et nescit inflāmata a gehē-
na. Quid em natura bestia? et volucrū et serpentū
et ceteroz domant? et domita sunt a natura huma-
na: lingua autem nullus hominū domare pōt. In dicit
malū plēna a veneno mortifero. In ipsa benedic-
tio: bñdixit psem: et in ipsa maledictio: omnes q
ad imaginē et similitudinē dei facti sunt. Et ipso oīe
pcedit bñdictio et maledictio. nō pōt fratres
mei decita fieri. Nunquid fons de eodē foramine
emanat dulcem et amarā aquā? Nunquid pōt frēs
mei sicus vna facere: aut vitis sic? Sic vna sal-
sa dulcē pōt facere aquā. Quis sapiēs et discipul-
nat? iter vos? Quid autem et bōa querat? opaz
suā in māsuetudine sapie. q si yelū amarū habet
et pcentitēs sint in cordib? vris: nolite gloriari et
mē daces esse aduersus veritatē: nō est et ista sapia
de sursum descendē a pfe luminū: sy terna aia-
lis diabólica. Vbi em yel? et cōtēntiōbi incōfātia
et oīe op? pīaui. Quid autem de sursum est sapia: pī
mū quidē pudica est: deinde pacifica: modesta: sa-
adibilibus bonis pientēs: plena a mīa et fructib? bo-
nis: iudicis sine simulanōe. Fruct? autem iusticie in
pace seminat facientib? pacem.

Credidit apō mala et victio lingue pue-
nentia tam in scientia qm in cōi vita: distinguens
scientiā mundanā et diuinā.

Multe plures magistri fieri frēs mei sci-
entes quā mai? iudiciū sumit. In mal-
icio em offendim? offēs. Si quis in vbo
nō offendit hic pfectus est vir. Pōt etiā
freno circūducere torū corpus. Si autem equus fre-
na in ora mittimus: ad cōsentendū nobis omne
corp? illoz circūferim? Et ecce nauis cū magnē
sint et a vētis validis mīnent: circūferūt autem a mo-
dico gubernaculo vbi lpetus dirigentis voluerit
Ita et lingua modicū quidē mediū est et magna et
altat? Ecce ignis ignis q magnā flūuā cēdit. Et
lingua ignis est: inuenerit ita ligram. Lingua co-
struit in mēbus nostris quā maculat torū corpus et

inflāmat rotā nationis: et nescit inflāmata a gehē-
na. Quid em natura bestia? et volucrū et serpentū
et ceteroz domant? et domita sunt a natura huma-
na: lingua autem nullus hominū domare pōt. In dicit
malū plēna a veneno mortifero. In ipsa benedic-
tio: bñdixit psem: et in ipsa maledictio: omnes q
ad imaginē et similitudinē dei facti sunt. Et ipso oīe
pcedit bñdictio et maledictio. nō pōt fratres
mei decita fieri. Nunquid fons de eodē foramine
emanat dulcem et amarā aquā? Nunquid pōt frēs
mei sicus vna facere: aut vitis sic? Sic vna sal-
sa dulcē pōt facere aquā. Quis sapiēs et discipul-
nat? iter vos? Quid autem et bōa querat? opaz
suā in māsuetudine sapie. q si yelū amarū habet
et pcentitēs sint in cordib? vris: nolite gloriari et
mē daces esse aduersus veritatē: nō est et ista sapia
de sursum descendē a pfe luminū: sy terna aia-
lis diabólica. Vbi em yel? et cōtēntiōbi incōfātia
et oīe op? pīaui. Quid autem de sursum est sapia: pī
mū quidē pudica est: deinde pacifica: modesta: sa-
adibilibus bonis pientēs: plena a mīa et fructib? bo-
nis: iudicis sine simulanōe. Fruct? autem iusticie in
pace seminat facientib? pacem.

Credidit apō mala et victio lingue pue-
nentia tam in scientia qm in cōi vita: distinguens
scientiā mundanā et diuinā.

Leul. 19. c.
Rom. 1. b.
Ephe. 6. b.
Colo. 3. d
Act. 10. f
1. Pet. 1. c

Dei. 15. b
Rom. 4. a.
Gal. 3. a
Ioh. 2. b

Mat. 23.

1. Pe. 5. b.
Ephe. 4. f

Ioh. 15. d
1. Pe. 5. b.

Rom. 14. a.
2. b.

Luce. 11.

Epistola Petri I

C. S. Inducit apostolus malos ad bonus ex consideratione diuini iudicii: atque bonos ad patientiam et dei reuerentiam per iuramentum dei imitatione: seruitem deuotione: penitentie susceptione: proximi correptionem.

A Site nunc diuites plorantes uiolantes i miseris vestris qui aduenient vobis. **B** Multe vestre putrefactae sunt: et vestimenta vestra a tineis comesta sunt. Aurum et argentum vestrum eruginauit et erugo eorum in testimonium vobis erit et manducabit carne vestras sicut ignis: et defaurigabit vobis terram in nouis simis diebus. Ecce merces operario: qui messuerunt regiones vestras et in luxuria eorum intravit: et spoliat estis super terram: et in luxuria eorum intravit: et occidit corda vestra. In die occisionis adduxistis et occidistis iustis et non resistit vobis. Patientes igitur estote fratres vestri ad aduentum domini. Ecce agricola: qui expectat preciosum fructum terre: patienter ferens donec accipiat tempus et ferat. Patientes igitur estote et vos et confirmate corda vestra: quoniam aduentus domini appropinquabit. Nolite irascere fratres in alterutrum ut non iudicemini. Ecce iudex ante ianuam assistit. Exempli accipite fratres: eritis mali et longanimitatis et laboris et patientie peribetis qui locuti sunt in noie domini. Ecce beatiissimi commiserunt eos qui sustinuerunt. Sufferentiam iob audistis: sine domini iudicio: quoniam misit cor domini et miserat. Ante omnia autem fratres mei nolite iurare neque per celum: neque per terram: neque aliud quod cuius iura mentis. Sit autem sermo vestester: est: et non: ut non sub iudicio decidatis. Tristitia autem aliquid vestrum orietur equo animo et spaliat. Infirmas quis in vobis: inducat presbyteros ecclesie: orietur super eum ungentes eum oleo in noie domini. Et oratio fidei saluabit infirmum: alleviabit eum dominus et si in peccatis scirentemini ei. Constemini ergo alterutrum peccata vestra: orate pio innice ut saluemini. Multum enim valet de peccato iusti assidua. Iherusalem homo erat similis nobis passibilis: oratio eius: ait ut non plueret super terram: non pluit annos tres et menses sex. Et rursum orauit: et celum dedit pluuiam: terra dedit fructum suum. Fratres mei si deus vobis erauerit a veritate et conuerterit quis eum: scire debetis quod conuerterit fecerit peccatorum rem ab errore vite saluabit animam eius a morte et operit multitudinem peccatorum.

C Explicat epistola beati Jacobi apostoli.

C Incipit argumentum in epistola beati Petri prima.

D Scipulos saluatoris iuncti toto orbe diffusos et peregrinos in hoc mundo morantur: praeterite vite penitentie suadet: et in noua vita perspicere totam sollicitudinem exhortatur. Symon petrus filius iohannis provincie galilee vice deus: frater andree apostoli.

C Explicat argumentum.

C Incipit epistola beati petri apostoli prima.

C. S. Regratias petrus de regeneratione beati prisma: et inducit regeneratos ad vite mundici.

Capitulum. I.

Str² apo

solus iesu christi electis aduentus dispositionis potest galactae: capadociae: asiae: et bithyniae secundum praesentiam dei patris in sanctificationem spiritus in obedientiam et aspersionem sanguinis iesu christi: gratia vobis et pax multiplicet. **B** Idicteus per domini nostri iesu christi: qui secundum misericordiam suam magnam regenerauit nos in spem vitam per resurrectionem iesu christi ex mortuis in hereditate incorruptibile incommutabilem et immarcescibilem conseruatam in celis: in vobis qui in virtute dei custodiimini per fidem in salutem parati reuelari in tempore nouissimo. **I** In quo exultabitis: modicum nunc si oportet contristari in variis temptationibus: ut probatio vestre fidei multo preciosior sit auro quod per ignem probatur in laudem et gloriam et honorem in reuelatione iesu christi quem cum non vidistis diligitis. **I** In quem nunquam videritis creditis credentes aut exultabitis: leticia inarrabili et glorificata repositio sine fidei vestre salutis aliam viam. **D**e qua salute exquiritis: aut scrutati sunt prophetae qui de futura in vobis gratia prophetauerunt scripturae: et in quo vel quid tempus significaret: et ideo spiritus christi per nos nuncians eas qui in tempore sunt passibiles et posteriores gloriae: quibus reuelatus est: quod non subiacet peris. **N**obis autem ministrabat ea quod nunc nuntiata sunt vobis per eos qui euangelizauerunt vobis per sanctum missum de celo: qui desiderat angelis perspicere. **P**ropter quod succincti liberos mentis vestre sobrii per speciem sperate: et offeret vobis gratiam in reuelatione quodammodo: quod si huiusmodi obedientie non figurati quibus ignorantie vestre desideratis: secundum eum qui vocat vos scriptum est et ipsi in omni conseruatione scripti sitis: quoniam scriptum est: sancti eritis: quoniam ego sanctus sum: et si patres invocatis. **Q**ui sine acceptioe personarum iudicat secundum vniuersales opus in timore ico lae: vestri tunc puer famuli. **S**cietes quod non corruptibilibus auro vel argento redempti estis: de vana vita conseruatione perne traditis: sed precio sanguinis quasi agni immaculati christi: in incorruptione pogniti quidem ante mundum: pntatione: manifestati aut nouissimo tempore: propter vos qui per ipsum fideles estis in deo qui suscitauit eum a mortuis et dedit ei gloriam et fides vestra spes esset in deo. **N**unc vestras castificationes in obedientia charitatis in fraternitatis amore simplici ex corde laice diligite attentius: renati non estis semel corruptibilibus incorruptibilibus per verbum dei viui et permanentis eternitatis: ideo caro vestra sentit: ideo gloria eius tanquam flos feni. **E**rarit feni et flos eius decidit: verbum autem domini manet eternum. **H**oc est autem verbum quod euangelizatum est in vos.

C. S. Inducit apostolus ad spiritualis vite perfectionem: atque perfectionem in alios diffusionem per sancti puerificationem: ac iuramentum existentes in statu seruati.

Eponentes igitur omnem malitiam et omnes dolos et simulationes et inuidias et omnes detractiones sicut modo geniti infantes rationabiles: sine dolo lac concu-

2. cor. 1. a
Eph. 1. a

3. Joh. 16. c

1. Pet. 1. a

2. Pet. 1. a

Deut. 10. b

1. Cor. 3. b

2. Cor. 1. b

Act. 10. f

Rom. 1. b

Eph. 6. b

1. Pet. 9. d

1. Cor. 1. b

2. Pet. 1. b

1. Pet. 4. a

1. Cor. 3. b

1. Pet. 1. a

piscite: vt in eo crescat is salutē sibi gustatis qm
dulcis est dñs. Ad quē accedētis lapidē vultū ab
hōib⁹ quidē repōnūt a deo aut electum & hono
rificatū: ipsi tanq̃ lapides vultū supēdificamī do
mos spūales in fide dōtū sc̃m offerētēs spiritalēs
hostias acceptabiles deo p̃ iesum xpm. Propter
q̃d p̃tinet scriptura. Ecce pono in syon lapidē sū
mū angularē p̃batum electū p̃ciecium & d̃ cre
diderūt in eū nō pfunderē. Vobis igit̃ honoi credē
tib⁹ nō credentib⁹ autē lapia quē repobauerūt
edificantes hic faci⁹ est in caput angulū: & lapis of
fensionis & petra scādali: hio q̃ offendūt hō nō
credūt in q̃ & possit sumi. Vlos aut gen⁹ electum re
gale facer dōtū. gēō sancta. p̃p̃tus acd̃sionis vt
p̃tutes annūciēt ei⁹ qui de tenebris vos voca
uit in admirabile lūmē suū. Qui aliqñ nō p̃p̃s dei
nō autē p̃p̃s dei q̃ nō cōsecrāt miam: nunc autē
miam cōsecrāt. Vm̃i obsecro vos tanq̃ aduenas
& peregrinos adhiere vos a carnalib⁹ desiderijs
quē militat aduersus vram cōuersationē vestras
inter gētes habētēs bonā: vt in eo q̃ detractant
de vobis tanq̃ de malefactorib⁹: & ex bonia op̃erib⁹
vos cōsiderātes gloriificent deū in die visita
tionis. Subiecti igit̃ estote ei⁹ humane creature
p̃pter deū. Siue regi quasi p̃cellēt. Siue duci
bus tanq̃ ad eo missis ad vindictā malefactorib⁹:
laudē hō bonorū. Qui sic est volūtas dei vt b̃sfi
cētes obmutescere faciat is p̃uidentib⁹ hōim igno
rantib⁹. Quasi liberi & nō q̃uēdam habētēs mali
ciē libertatē: sed sicut filij dei. Idēō honoretē: &
nitatē diligētē: sed timere regē bonificatē. Ser
ui subditi estote in eo timore dñi: nō tñ bonis et
modestis sed etiā discipolis. Hec est em̃ gr̃a: si
p̃pter deū cōscientiā sustinet q̃ tristitias pariet in
iustis. Hec em̃ est gr̃a: si peccantes et collapsi
suffertis: Sed si b̃sfi cētes patienter sustinetis
hec est gr̃a ap̃s deum. In hoc em̃ vocati estis: q̃
x̃p̃o passus est. p nobis: vobis relinquēdū exēplū
vt sequamini vestigia ei⁹. Qui p̃ctm̃ nā fecit nec
inuenit est dñs in ore ei⁹. Qui cum malediceretur
nō maledicebat: cū pateret nō cōminabatur. Tra
debat a sibi iudiciū se in iustis: Qui p̃ctā n̄ s̄pe per
tulit in corpore suo p̃ lignū: vt peccatis mortui
iusticie viuam: cui vltimo fanati estis. Eratis em̃
sicut oues errantes: sed pueri estis nunc ad pasto
rem & ep̃m alā p̃ vestra.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

buli partietēs honoi: tāq̃ cohereditib⁹ g̃se vite vt
nō impediāt oīes ṽse. In fide autē oīes ṽni
meo p̃p̃ariēs & fraternitatis amatores: misericor
des. modesti. humiles. nō reddētēs malū p̃ malo
nec maledictū p̃ maledictū sed cōtrario b̃ndi
centes: q̃ in hoc vocati estis vt b̃ndicōt nō heredi
tate possidētes. Qui em̃ vult vitā diligere & vides
videre bonos coercet lingua sūa a malo: & labia
ei⁹ ne loquantur dolū. Declinet autē a malo & fa
ciat bonū: inquirat pacē & p̃sequat ei⁹: q̃ oculi do
mini spũs iustos & aures ei⁹ in pecces eorū. Vultus
autē dñi spũs faciēs mala. Et q̃ est q̃ vobis noce
at si boni emulatores fueritis. Sed tñ q̃d pati
ni p̃pter iusticiā beatī. Timor autē eorū nō timu
eritis vt nō cōturbeam. Vm̃i autē x̃p̃m sanctificā
in cordib⁹ ṽs: parati semp ad sanctificatiōē of po
scenti vos rationē de ea q̃d in vobis est ipe sed cū
modestia & timore cōscientiā habētēs bonam: vt in
eo q̃d detrahūt de vobis pfundat qui calūntia
tur vram bonā in x̃p̃o p̃uersationes. Vm̃i est em̃
vt b̃sfi cētes soluitas dei velit pati q̃d malefici
tes: q̃ x̃p̃s semel p̃ p̃cōsionē mortu⁹ est iustus
p̃ iniustis vt nos offerret deo mortificatos quidē
carne: viuificatos autē spū. In quo & b̃s q̃d in car
cere erāt spū veniēs p̃dicatū: q̃ increduli fuerant
aliqui q̃d expectabāt dei patientiam in dieb⁹: noe
cū fabricaret arca in q̃ pauci: id est octo aīe salue
facte sunt p̃ aquā. Vm̃i & vos nūc similito forme sal
uō facit: baptisma: nō carnis dissolutio sordium:
sed cōscientiē bone interrogatio in die p̃ resurre
ctionis iesu x̃pi a mortuis q̃ est in dextera dei de
gloriēs mortuē vite eterne heredes efficiemur
p̃fecti: in celis subiecti sibi angelis & potētib⁹
et virtutibus.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

Est. S. Instructi autē p̃p̃s: existēs in statu cōla
gali loquēs de multis oīnām ac viro p̃ scientia &
ordinauit informando homines ad p̃cipuum et
ad deum.

puer. 1. c. c.
Ro. 12. d

ps. 33.
Iaco. 1. d

Mat. 5. a

lib. 1. c. 9.
Ro. 5. b.

D
Mat. 14. c
Luce. 17. f.

Ephe. 4. f.
Iaco. 4. b.

ps.
Ro. 12. c.
lib. 1. c. 13.
philip. 2. b.

puer. 1. c. b.
Ro. 12. c.

lib. 1. c. 13.
philip. 2. b.

lib. 1. c. 13.
philip. 2. b.

lib. 1. c. 13.
philip. 2. b.

lib. 1. c. 13.
philip. 2. b.

ef. 18. d
B

ps. 177.
Mat. 21. d.

Mat. 12. a
Luce. 2. c

Actu. 4. b.
Exo. 19. a.

of. 2. d
Ro. 9. e.

Ro. 13. d.
Sala. 5. c

Ro. 13. a

Ro. 12. c.
Ephe. 6. a.

Colo. 3. d.
Iaco. 1. c.

2. cor. 7. c
B

ef. 18. d.
I. ioh. 3. a

ef. 18. d.

2. cor. 11. a
colo. 3. c.

ephe. 5. e.
2. Ti. 2. c.

ef. 18. d

B

mi nolite peregrinari in seruoie qd ad tentationē vobis sit: quasi noui aliquid vobis contingat: sed pmunicantes chusit passionibus gaudete vt in reuelatione glorie eius gaudeatis exultantes. Si erpioriamini in nomine chusit beati eritis: quoniam quod est honoris glorie et virtutis dei: et qui est eius spiritus: super vos requiescet. Nemo aut vsm patiat quasi homicida aut fur: aut maledictus aut alienigena: appetit. Si autem xpianus non erubeat gloriari: aut deū in isto nolens: ipse est vt in cipiat iudiciū a domo dei. Si autem pīmū a nobis qd finis eoz qd non credit dei euāgelio: Et si iustū quidē vtr saluabitur: p peccator: vbi parebitur? Itaqz et si bi partem fm volūtatē dei fidelē creas: totū emēdent alas suas in benefactis.

C. S. Aplo informet existētes in statu pastora-
lice statu iuuentū qd ad humilitatē et sobrietatē. v.
Seniores ergo qui in vobis sunt obsecro
seniores et iuniores xpi passionē: et ei que in futuro reuelanda est glorie cōcarior.
S. Descite qm in vobis est gregē dei promi-
dentes non coacte fed spōtācie fm deu3. neqz tur-
pis lucri grāde volūtatē. Neqz vt dominātes in
clericali forma facti gregis ex alo. et cū apparue-
rit princeps pastorū percipiet immarcescibiles
grāe coronā. Sicut adolēcentes subditi estote senio-
ribus. Quos em inuicē humilitatē insinuate. qd de
us supbie resistit: humilitatē autē dat grām. Itāmit
omni iustū sub potenti manu dei: vt eos exaltet in
reporeritationis. oēm follititudinē vestra pscie-
re in eū. qm ipsi cura est de vobis. Sobus estote
et vigilate: qd aduersarius vester vtabolus tanqz
leo rugiens circuit querēs quē deuoret. Cui resisti-
te fortes in fidescienties eandē passionē et que in
mundo est vestre fraternitati fieri. De autēz ois
grāe qd vocat nos in eternā suam gloriā in xpo
iesu modicum passio ipse psciet: pfirmabit: solida-
bitur. Ipi glia et imperiū in secula seculorū. Amē.
Per siluantiū fidelē fratē vobis vt arbitror: breui-
ter scripsi obsecrā et confiteor hanc esse veram
grām dei in qua statio Salutar vobis ecclesia qd
est in babilone collecta et marcus filius meus. Sa-
lutare inuicem in osculo sancto. Et tatio vobis om-
nibus qui estis in chusito iesu Amen.

C. Explicit epistola beati Petri apostoli pūma.

C. Incipit argumentum in epistolam secundam

S. Imon petrus per fidem hūc mundo
sapientem mortuos esse declarat. et idē
q pteratio quanta sit magnitudo luce
ipsa clarius manifestat.

C. Explicit argumentum.

**C. Incipit epistola secūda
da beati Petri apostoli.**

C. S. Inducit apostolus credentes ad firmi-
ter tenendum fidelē veritatem ex doctrina certum
dine. Capitulū pūmū.

Imon pe-
trus per fidem hūc mundo
sapientem mortuos esse declarat. et idē
q pteratio quanta sit magnitudo luce
ipsa clarius manifestat.

S. Imon petrus per fidem hūc mundo
sapientem mortuos esse declarat. et idē
q pteratio quanta sit magnitudo luce
ipsa clarius manifestat.

C. S. Excludit hereticorū fallitas. atqz descre-
bit aplo hereticorū maliciā et opz penā.
H. Iam pō et pseudo pphe in ppo sicut
et in vobis est mgi mēdaces qd introdu-
cēt sectas pnditōis: eū qd emit eos deū
negat: supducētes sibi celerē pditionēz
Et multi sequens eoz luxuria qd vna veritatis
blasphemabunt: et in auaricia fictio vobis de vobis
negociabunt. Quibz iudiciū iā oī nō cessat: per
ditio eoz nō dormiat. Si em de angelis peccā-
tibus nō peperit: sed rudēti inferni detractos
in tartarū tradidit cruciados in iudiciū referas:
et originali mūdo nō peperit: sed octauū hoc

Mat. 3. d.
Mar. 1. b.
Luce. 3. a.

2. Th. 3. d.

Job. 4. b.

Eccl. 7. a.

peter. II. b.

Iaco. 4. b.
Ibidē c.
Luce. 12. c.
Rom. 12. c.
Iaco. 4. c.

insultice pconē custoditū biluū mūdo impioy
inducēo ⁊ ciuitates sodomoy ⁊ gomorreoy. in ci
nerē redigēs euerfioe bānauit explū eoꝝ q̄ im
pē acturi sunt ponēt: iustū loth opessuꝝ a ne
phandꝝ in iuria ac luxurioꝝ puerfioe eripuit.
Aspiciat em̄ ⁊ audiat iustꝝ et: habitāo ap̄ eoꝝ
q̄ de die in diē aliat iustū inq̄ opibꝝ cruciabant
Hōit deꝝ plos de tentatiōe eripere inq̄ nō in
diē iudiciꝝ referat e cruciādoꝝ. Magis autē eoꝝ
q̄ post carnē in concupiscētia imūdicie dūlar: dū
tionēꝝ cōtēnēt audaces sibi placētēs: sectao nō
meturū intrudere blasphemātes. Abi āgeli for
titudine ⁊ hūte cū sint maiores nō postāt aduer
sum se execrabile iudiciū. Abi nō velut irratiōa
bilia pecora naturalitē in captiōe ⁊ in perniciē
in hīs q̄ ignoꝝt blasphemātes in corruptioe sua
peribūt pēpiētēs mercedē insultice. Moluptatē
existimātes diet deliciāo cōiūgnatiōis ⁊ macule:
delicio affinitatē in cōiūgnis suis luxuriantes vo
bis cū oculos habentēs plenos adulterij ⁊ inces
tus bilis delicti: pellicietes alios in stabiles cor ex
ercitatum in auaricia habētēs maledictionis filij de
relinquētēs rectā viā erauerūt secuti viā balaꝝ ex
bofoꝝ: q̄ mercedē in iudiciū amaur: correptionem
q̄o habuit saeuē sūe Sabagale marū aliat in ho
minio voce loquēdo phibuit p̄p̄etē insipientiam
Abi sūt fōtes sine aq̄: nebule turbibꝝ exagitate:
q̄o caligo tenebꝝa referat. Sapbia em̄ vani
tatis loquētēs pellicietes in desiderijs carnis lu
zie eoꝝ q̄ paulū effugit. Qui in errore puerfioe
libertatē illis pmittentes cū ip̄i seruī sint cor
ruptionis. Bā em̄ quis supar? est huiꝝ ⁊ seruus est.
Si em̄ refugietēs cōiūgnatiōes mūdi in cogniti
one dñi n̄i ⁊ saluatoris iesu xp̄i b̄is rursus impli
cati superant: facta sunt eis postēriora: deterio
riora. Meliꝝ em̄ erat illis nō cognoscere viā iu
sticie: q̄ post agnitiōē retrorsum cōuerit ab eo
q̄ illis traditū est sancto mādato. Cōiūgnati ei
tū illud n̄i prouerbi Lanto reuerfioe ad suū vomitū
⁊ saglora in volutabio luti.
C. S. Hoc est ap̄loꝝ p̄cauerē maliciā que pue
riet in seculū a dñento xp̄i ac describitur aduē
tū eiusdem.

Enc ecce vobis charissimī secundā scri
bo ep̄lam in quibꝝ vīam exco in p̄mo
nitioe sincerā mentē vt memōia sitio
eoꝝ q̄ p̄dicti h̄oꝝ a sanctis p̄p̄etis
et ap̄loꝝ vestroꝝ p̄ceptoꝝ dñi ⁊ saluatoris. Hoc
p̄mū scientes q̄ veniēt in nouissimis diebꝝ in de
ceptione illusioe iūta p̄p̄os concupiscētias
ambulantes dicētēs. Abi est p̄missio aut aduē
tū: Et q̄ em̄ p̄fēs dōm̄ ierūt oīa sic p̄fuerūt ad
initio creature. Latet em̄ eoꝝ hoc volētēs q̄ cel
erant p̄l ⁊ terra de aq̄: per aquā consistens dei
h̄o per que ille tunc mādꝝ aqua inūdatꝝ p̄erit
Celi aut q̄ nunc sunt ⁊ terra eo dē h̄o repositi
sunt igni referant in diem iudiciꝝ p̄ditiōis ip̄oꝝ
sunt hōm̄. Unū nō hoc nō lateat vob̄ charissimī.
q̄ vnꝝ dies ap̄ dñm̄ sicut mille anni ⁊ mille a nū
ficut dies vnꝝ. Nō tardat dñm̄ p̄missiōē suā: sicut
qdā existimāt. Sed patietur agere p̄pter vos nolēs
aliq̄d perire sed oēs ad penitentia reuertit. Adue
niet. Aut dies dñi vt furā q̄ celi magno īpetu trā

sient. elementa h̄o calore soluent. Terra aut ⁊ oīa
que in ip̄a sunt opa exurent. Et igit h̄ec oīa dis
soluēda sint quousque oportet vos esse in sanctis cō
uersationibꝝ ⁊ pietatibꝝ expectātes ⁊ p̄p̄etēs
in aduētū dei dñi q̄ quem celi ardentes soluent
⁊ elemēta ignis ardore tabescent. Hos vos vero
celos ⁊ nouā terrā ⁊ p̄missa ipsius expectamꝝ in
quibꝝ iusticia habitat. Propter q̄d charissimī de
expectātes satagite immaculati ⁊ inuolati ei in
veniri in pace ⁊ dñi n̄i iesu xp̄i longanimitatē fa
lute arbitramini sicut ⁊ charissimī frater n̄r pau
lus secū dū datā sibi sapientiā scriptis vobis: sicut ⁊
in omnibꝝ ep̄lis loquēs in eis de his in quibꝝ sūt
qdā difficilia intellectu q̄ in dicit ⁊ in stabiles de
pianant sicut ⁊ ceteras scripturas ad suā ip̄osꝝ
p̄ditiōē. Hos igit fratres p̄ficiētēs custodite ne
insipientius errorē tractati excidatis a p̄p̄ta
firmitate. Crescite h̄o in grā ⁊ in cognitione dñi
nostri ⁊ saluatoris iesu xp̄i. Ip̄i gloriā ⁊ n̄ic et in
diē eternitatis. Amen.

Explicit epistola beati Petri apostoli secundā.

Incipit argumentum in epistolam beati Iohannis apostoli primam.

Incipit epistola beati Iohannis apostoli prima.

Excludit apostolus Iohannes a societas dei peccatores ac affirmat homines immunes non esse a peccato nisi per confessionem.

Capitulum primum.

Quod fuit ab initio q̄o audiuimꝝ q̄o vidimꝝ oculis n̄is q̄o p̄
spectimꝝ ⁊ manꝝ n̄re p̄re
tāuerūt de h̄o vitz ⁊ vi
ta manifestata est: ⁊ vidi
mus ⁊ testamꝝ ⁊ annun
ciamus vobis vitz eter
nam q̄ erat apud patrē ⁊ apparuit nobis. Quod
vidimꝝ ⁊ audiuimꝝ annūciamꝝ vobis: vt ⁊ vos so
cietatem habētis nobiscum: ⁊ societas nostra sit
cum patrē ⁊ cū filio ei ⁊ iesu xp̄o. Et hec scribimus
vobis vt gaudeatis ⁊ gaudiū v̄r sit plenum. Et
hec est annūciatio quā audiuimꝝ ab eor: annūcia
mus vobis: q̄m dē lux est: ⁊ tenebre in eo nō sunt
vile. Si dixerimꝝ q̄m societate habemꝝ cū eo ⁊ in
tenebris ambulamꝝ: mētūmꝝ ⁊ veritatē non faci
mus. Si aut in luce ambulamꝝ: sicut ⁊ ip̄s est in lu
ce societate habemꝝ ⁊ ad inuicē: ⁊ sanguis iesu xp̄i
filij eiꝝ emūdat nos ab omī p̄cō. Si dixerimꝝ q̄m
p̄cō nō habemꝝ: ip̄i nos seducimus ⁊ veritatē in
nobis nō est. Si cōfiteamꝝ p̄cā n̄ra fidelitē est ⁊
iustꝝ vt remittat nobis p̄cā n̄ra: emūdat nos ab
omī iniquitate. Si dixerimꝝ q̄m nō peccauimꝝ: mēda
cem facimus eū: ⁊ verbum eiꝝ nō est in nobis.

Act. 19. c

Flu. 22. e

Iude. 1. b

Ioh. 8. b

pue. 26. b

1. timo. 4. a

1. timo. 5. a

Eze. 12. f

1. ioh. 5. a

Apo. 3. a

Apo. 21. a

Ioh. 16. e

3. ioh. 1. a

hebie. 9. d

Apo. 1. b

3. Re. 8. e

2. ps. 6. g

Epistola iohannis I

¶ C. S. Inducit aplos hoies ad op^m meritoriam: et dissuadet cupiditate heresim.

¶ Filii mei desicribo vobis ut nō peccetis. Sed si quis peccaverit aduocatum habebim^{us} apud patre iesum xpm iustuz: ipse est ppositus. p pccis nris: nō p nō stis aut tñ sed etia p tot^m mudi. Et in hoc scim^{us} qm cognouim^{us} eū si mādata ei^{us} obseruam^{us}. Qui dicit se nosse deū: mādata ei^{us} nō custodit: mēdax est: in hoc vritas nō est. Qui autē seruauit hōib^{us} eius vere in hoc charitas dei pfecta est. In hoc scimus qm in ipso sum^{us}. Qui dicit se in xpo manere: debet sicut ipe ambulaui: et ipe ambulare. Itē nō mādāt noui scribo vobis sed mādāt vetus qd habuisti ab initio. Mādāt vetus est hōi qd audiuit. Iterū mādāt noui scribo vobis qd vobis est: et in ipso et in vobis: q tenebre transierunt: et vtrū lumen iā lucet. Qui dicit se in luce esse: et fratre suū odit in tenebris: est vtrū adhuc. Qui diligit fratre suū in lumine manet: et candidū est in eo nō est. Qui autē odit fratre suū: in tenebris est: et tenebris ambulat: nescit q cati: q tenebre obcauerūt oculos eius. Scribo vobis filii qm remittunt vobis peccata ppter nomē eius. Scribo vobis ppter qm cognouistis eū qd ab initio est. Scribo vobis adolecentes: qm viciisio maligni. Scribo vobis infantes: qm cognouistis ptem. Scribo vobis iuvenes: qm fortes estis: hōi dei manet in vobis: viciisio maligni. Nolite dilgere mūdū neq^{ue} ea q in mūdo sunt. Si qd diligit mūdū nō est charitas pīs in eo. Qui oē qd est in mūdo cōcupiscētia carnis est: et cōcupiscētia oculorū: et superbia vite: q nō est ex patre sed ex mūdo est. Et mūd^{us} transit et cōcupiscētia ei^{us}. Qui autē facit volūtatē dei manet in eternum. Filiioli nouissima hora est. Et sicut audiuitis: q antichristus venitēdū antichristi multi facti sunt. Unde scim^{us} q nouissima hora est. Et nō bis pderitū sed nō erāt ex nobis. Nam si fuissent ex nobis: pmanissent vtrū nobiscū. Sed vtrū manifesti sūt: qm nō sunt oēs ex nobis. Sed vos vnctio nem habetis a sancto: nōstis oia. Nō scripsi vobis qm ignozātib^{us} vritatē sed quasi scientib^{us} eaz: et qm omē mēdaciū ex veritate nō est. Qui est mēdax nūq^{uam} q negat: qm iesus nō est xps. Nūc antichristus q negat ptem et filii. Ois q negat filii: nec patre habet: q cōfitei filii et patre habet. Vos qd audistis ab initio in vobis pmaneat: q si in vobis pmanērit quod audistis ab initio: et vos in filio et pte manebitis. Et hec est reprimio qua ipse pollicitus est vobis vtrū eternū. Hec scripsi vobis de his q seducit vōs: et vos vnctionē quā accepistis ab eo maneat in vobis: et nō necesse habetis vtrū aliquis doceat vōs: sed sicut vnctio ei^{us} docet vōs de oib^{us}: et vtrū est: nō est mēdaciū. Et sicut docuit vōs manete in eo. Et nūc filiioli manete in eo. Vtrū apparuerit habeamus fiduciam et nō cōfundamur ab eo in aduentu eius. Si scitis quoniam iustus est scitote quoniam et omnis qui facit iusticiam ex ipso natus est.

¶ C. S. Describit apostolus de societate holm in patria describendo eius perfectionem: et hōit ad puritatem mentis ac fraternam charitatē.

¶ Videte qualē charitatē dedit nobis pater et filii dei nominemur et simus piopter hoc mūd^{us} nō nouit nos: q non nouit eū. Itē nūc filii dei sumus: et nōdū apparuit quid erim^{us}. Scim^{us} qm cum apparuerit similes ei erimus. qm videbim^{us} eum sciri est. Et omnis qui habet hanc spem in eo: sanctificat se sicut et ille sanctus est. Omnis q facit pccm et iniquitatem facit. Et pccm est iniquitas. Et scitis quille apparuit ut pccā tolleret: et pccm in eo nō est. Ois q in eo manet non peccat: et ois q peccat nō vidit eum: nec cognouit eum. Filiioli nemo vōs seducat. Qui facit iusticiā iustus est: sicut et ille iustus est. Qui facit pccm et dyabolus est: qm ab initio dyabolus peccat. In hoc apparuit filius dei ut dissoluat opa dyaboli. Ois q natus est ex deo peccatū nō facit: qm semen ipsius in eo manet et nō potest peccare qm ex deo nāt^{us} est. In hoc manifesti sunt filii dei et filii dyaboli. Ois q non est iustus nō est ex deo: et qui nō diligit fratre suū. Qui hec est ānūciatio quam audistis ab initio ut diligatis alterutrum. Non sicut cayn q ex maligno erat et occidit fratre suū. Et propter quid occidit eū: qm opera ei^{us} maligna erāt: fratris autē ei^{us} iusta. Nolite mirari fratres si odit vōs mūd^{us}. Nos scim^{us} qm trāslati sumus de morte ad vitam: qm diligimus frē. Qui nō diligit manet in morte. Ois q odit frē suū homicida est. Et scitis qm ois homicida nō hz vitā eternā in se manet. In hoc cognouim^{us} charitates dei: qm ille alim suū p nobis posuit: et nos debem^{us} p fratrib^{us} animas ponere. Qui habuerit substantiam hui^{us} mūdi et videt fratres suos necesse habet: clausit vīscera sua ab eo: qd charitas dei manet in eo: filiioli mei non diligam^{us} hōi neq^{ue} lingua: sed opere et vritate. In hoc cognoscim^{us} qm ex veritate sum^{us}: et i ppter eū iudicabim^{us} corda nostra. Qui iā reprehēderit nos cor nostrum maior est de^{us} corde nō: et nouit oia. Itē si cor nostrū non reprehēderit nos: iudiciū habem^{us} ad deum: et quicqd petierimus accipiem^{us} ab eo: qm mandata eius custodim^{us}. et ea q sunt placita coram eo facimus. Et hoc est mandātū ei^{us} vtrū credam^{us} in nomine filii eius iesu xpi: et diligam^{us} alterutrum: sicut dedit mandātū nobis: et qui seruauit mandata ei^{us} in illo manet et ipse in eo. Et in hoc scimus qm manet in nobis de spiritu quem dedit nobis.

¶ C. S. Apostolus de hōi incarnatōe: ad illigēde falsis prophetis et antichristo: et describit perfectionē charitatis. et hōitatur ad eandem.

¶ Iherasim noli te omni spiritui credere sed probate spiritus si ex deo sint: quoniam multi pseudo pphete extierūt in mūdo. In hoc cognoscit ipse dei dei spiritus qd confitei iesum xpm in carne venisse: ex deo est. Et omnis spiritus qui soluit iesum: ex deo non est et hīc est antichristus de q audistis qm venit: nūc iā in mūdo est. Vos ex deo estis filii et viciisio cum. quoniam maior est qd in vobis est qm qui in mūdo: ipse de mūdo sunt. Ideo de mūdo loquunt^{ur}: et mūd^{us} eos audit. Nos ex deo sum^{us}. Qui nouit deū audit nos: qd nō est ex deo non audit nos. In hoc cognoscim^{us} spm veritatis et spm erroris. Itē diligam^{us} nos inuicē: q charitas ex

es. 13. b.
1. pe. 1. b.
apo. 2. c.

1. ioh. 1. c.

1. ioh. 1. c.
1. ioh. 1. c.

1. ioh. 1. c.
1. ioh. 1. c.

1. ioh. 1. c.
1. ioh. 1. c.

1. ioh. 1. c.
1. ioh. 1. c.

1. ioh. 1. c.
1. ioh. 1. c.

1. ioh. 1. c.
1. ioh. 1. c.

1. ioh. 1. c.
1. ioh. 1. c.

deo est. Et omnis qui diligit fratrem suum ex deo na-
tus est: cognoscit deum. Qui nō diligit non nouit
deum: quoniam deus charitas est. In hoc apparuit cha-
ritas dei in nobis: quoniam filius uirginis misit de-
us in mundum ut uisum per eum. In hoc est cha-
ritas nō quasi nos dilexerim: deus enim ipse prius
dilexit nos: misit filium suum propter peccata nostra.
Iste si deus dilexit nos: et nos debemus alter
utrum diligere. Deus nemo uidit unquam. Si diliga-
mus inuicem deus in nobis manet: et charitas eius in
nobis perfecta est. In hoc cognoscimus quoniam in eo
manemus et ipse in nobis: quoniam deus ipso sancto suo de-
dit nobis. Et nos uidimus: et testificamur quoniam pater
misit filium suum saluatorem mundi. Quis cōfessus
fuerit quoniam iesus est filius dei: deus in eo manet et
ipse in deo. Et nos cognouimus: et credimus chari-
tati quā habet deus in nobis. Deus charitas est:
et qui manet in charitate in deo manet et deus in
eo. In hoc perfecta est charitas de dei nobiscum ut si-
duciam habeamus in die iudicii: sicut ille est et
nos sumus in hoc mundo. Timor nō est in charitate
sed perfecta charitas foras mittit timorem: quon-
iam timor penā habet. Qui autem timet nō est perfectus
in charitate. Nos ergo diligamus deum: quoniam deus
prius dilexit nos. Si quis dixerit quoniam diligo deum
et fratrem suum oderit: mēdax est. Qui ei nō diligit fra-
trem suum quē uidet: deum quō non uidet quō potest
diligere. Et hoc mandatum habemus a deo ut qui
diligit deum: diligat et fratrem suum.

C. S. Cōtinuādo de dilectione primi agit de
emanatione pater de eius manifestatione. ac de
fiducia habenda in deum.

Quoniam qui credit quoniam iesus est chi-
lus ex deo natus est. Et omnis qui di-
ligit eum quod genuit: diligit et eum quod natus
est ex eo. In hoc cognoscimus quoniam diligi-
mus a nato dei cum deum diligamus: et mandata eius fa-
ciamus. Idcirco est enim charitas dei: ut mandata eius
custodiamus. Et mandata eius graua nō sunt. Qui
omne quod natū est ex deo vincit mundum: et hec est vi-
ctoria quā vincit mundus: fides enim nostra. Quis est au-
tem qui vincit mundum nisi qui credit quoniam iesus est filius
dei: hic est qui uenit per aquam et sanguinem iesus xpus.
Non in aqua solus sed in aqua et sanguine. Et spiri-
tus est qui testificatur: quoniam xpus est ueritas. Quo-
niam tres sunt qui testimonium dant in celo. Quon-
iam tres sunt qui testimonium dant in terra. Spiritus. aqua. et sanguis. et hi
tres unum sunt. Si testimonium hominum accipimus: testi-
monium dei maius est. Quoniam hoc est testi-
monium dei quod maius est: quoniam testificatur est de filio
suo. Qui credit in filium dei habet testimonium dei
in se. Qui uero nō credit filio mendacem facit eum: quia
nō credit in testimonium quod testificatur est de
filio suo. Et hoc est testimonium quod testificatur est
de nobis deus: et hec uita in filio eius est. Qui ha-
bet filium dei habet uitam: qui nō habet filium dei: uitā
nō habet. Idcirco scribo uobis ut sciat quoniam uitā ha-
bent eternā qui creditis in uole filium dei. Et hec est
fiducia quā habemus: a deo quoniam quicquid petierim
secundū uoluntatem eius audit nos. Et scimus quoniam
audiat nos quicquid petierim. Scimus quoniam habemus peti-
tiones

quas postulamus ab eo. Qui scit fratrem suum peccare:
peccatum nō ad mortem pergit: et dabit ei uitā pec-
canti non ad mortem. Et peccatum ad mortem:
non pro illo dico ut roget quis. Quis in ista peccati
est: et est peccatum ad mortem. Scimus quoniam ois qui
natus est ex deo nō peccat: sed generatio dei peruenit
ad uitā: et magis nō tūget eum. Scimus quoniam ei
dus totus in maligno posuit est. Et scimus quoniam
deus uenit et dedit nobis sensum ut cognoscamus
deum uerum: et simus in uero filio eius. Hic est uerus
deus et uita eterna filius cuius custodite uos a simula-
chris

Explicit epistola beati Iohannis apostoli primum

**Incipit argumentum in epistolam eiusdem se-
cundam.**

Ubi adeo ad sanctā seminā scribitur eū dē
dñam nō dubitet litteris appellare eiusdē
et filio testimonium quod ambulant in ueritate perhi-
bet.

Explicit argumentum.

Incipit epistola beati Iohannis apostoli secunda.

C. S. Iohannis electus ad bonū psequendū
et malū peccandū. ac ponit cautē modū cū ex-
tatione de ueritate. Capitulum primum.

Senior ele

cte dñe et natus est. Ego
diligio in ueritate et nō ego
solus sed et ois qui cognos-
uerit ueritatem propter uerita-
tem quā pmanet in uobis
et uobiscum erit in eternum
et uobiscum gfa. msa. par
a deo pfer: et a xpo iesu filio pfo in ueritate reba-
tate. Et uisus sum ualde: quoniam inueni de filio tuo
ambulantes in ueritate: sicut mandatum accepim a pa-
tre. Et nō rogo te dñe nō tanquam mandatum nouū
scribes tibi sed quod habuimus ab initio: ut diligamus
alterutrum. Et hec est charitas ut ambulemus iocū
mandata eius. Hoc est enim mandatum ut quēdam modū
auditis ab initio in eo ab uolente quoniam misit seducto-
res egredere in mundū qui nō ostendunt iesum xpm uenisse
in carne. Idcirco est seductores et antiphi. Audite uosmet-
ipsos ne pdati quod operati estis: ut mercedē plenā
accipiamus. Ois qui recedit a nō pmanet in doctrina
xpi: deus nō habet. Qui pmanet in doctrina: pfer
et filius huius. Si quis uerit ad uos et hanc doctrinā nō as-
sertuolite recipere eum in domū nec aue ei dixeritis
Qui enim dicit illi aue dicat opus eius: malignus est
ce pderit uobis: ut in die dñi nō confundamini. Ha-
bentes uos scribere nolui per cartā et attraherēt. Spero
enim me futurū apud uos et ois ad os loquar: ut gau diu
uestro plenū sit. Salutate fratri uos uos uos electe
Gratia tecum amen.

**Ioh. 16. f.
1. ioh. 2. l. b.**

Explicit edita beati Iohannis apostoli secunda

Incipit argumentum in ep̃istolā eiusdē tertiā

Gratum pietatis causa extollit atq; ut in ipsa pietate maneat exhortatur. Dicitur ep̃istola pietatis superbia causa oburgat: demerito aut boni testimonii perhibet: cum fratribus vniuersis.

Explicit argumentum.

Incipit ep̃istola beati Iohannis apostoli tertia.

CCS. Monet gaudiū ap̃s ut in pietate pmaneat ut a malo declinet cū adiuncta salutatione.

Capitulum primum.

Senior ga

lo charissimo quē ego diligo in ṽitate. Charissime de oib; ofonē facio p̃pere te ingredi & valere sicut p̃pere agita tua. Saluus sum valde veniētib; fratrib; & testimonium perhibentib; veritatē tue: sicut tu in ṽitate ambulās. Maiorem hominū non habeo gratiā q̃ ut audia filios meos in ṽitate ambulare. Charissime fideliter facis quicquid operaris in fratres & hoc in peregrinos q̃ testimoniiū reddidit charitati tue in conspectu ecclē q̃a benefacies deducit dignē deo pio nolē em̃ tuos. p̃fecti sunt: nihil accipietes a genitib;. Nos ergo debem; suscipere huiusmodi cooperatores simus ṽitatis. Scripsissem forsitan ecclesie: sed is q̃ amat p̃marū gerere i cū d̃y otrepes nō recipit nos. Propter hoc si venero cōmoncam ei; op̃era q̃ facit: verbi; maligini; garrioni in nos. Et quasi non ei ista sufficiant n̄ ipse suscipit fratres & eos q̃ suscipiūt pio malū sed quod bonū est d̃i bene facit ex deo est q̃ male facit nō videt deū. Demerito testimoniat; reddidit ab oib; & ab ipsa veritate: sed & nos testimōniū perhibem; & nostri quē testimoniiū nostruz erum est. Multa habui tibi scribere: sed nolui q̃ attramētū & calamū scribere tibi. Spero autē pio tuius te videre: & os ad os loq̃mur. Pax tibi. Saluta te amici saluta tuos amicos nominatim.

Explicit ep̃istola beati Iohannis apostoli tertia.

Incipit argumentum in ep̃istolam beati Iude apostoli.

Iudas apostolus fratres de corruptolibus ṽe ṽitatis tra informat: ut illicitū esse differet de sub iugo semel eruto seruilitutis denovo operam suam officio novare scrullibus.

Explicit argumentum.

Incipit ep̃istola beati Iude apostoli.

CCS. Confirmat apostolus Iudas fideles contra hereticorum deceptiones per scripturas figurales: & similitudines naturales: atq; fideles in veritate confirmat.

Capitulum primum.

udas iesu

christi seruus: frater ab̃t iacobi: h̃o qui sunt in ṽo patre dilectis & christo te u consensu & vocatis. Ṽia vobis & pax & charitas adimpleat. Charissimi: om̃em sollicitudine; faciens scribendi vobis de communē vestra salutē necesse habui scribere vobis de peccatis supercari semel tradide sanctis fidei. Subintroierunt enim quidam homines qui olim p̃scripti sunt i hoc iudiciū impij domini nostri gratiam transferentes in luxuriam & solum dominatorem & dominum nostrum iesum christum negantes. Com̃onere autem vos volo scientes semel om̃ia quoniam iesus populum de terra egypti saluans fecundo eos qui non crediderunt perdidit. Anges loq̃ṽerū qui non seruauerunt suum principatum sed dereliquerunt suum domicilium in iudiciū magni dei vinculis eternis sub caligine reclusi: ṽit Sicut sodomā & gomorā & finitime ciuitates simili modo effonicate: & abeuntes post carnem alteram: facti sunt exemplum ignis eterni penaz sustinentes. Similiter & h̃i carnem quidem maculant: dominationem autem sperant: malefates autem blasphemant. Cum michael archangelus cum dyabolo disputans altercaretur de moysi corpore: non est ausus iudiciū inferre blasphemie sed dixit. Imperet tibi deus. H̃i autem quicunq; quidem ignorant blasphemant: quecunq; autem naturaliter tanq̃ muta animalia nouunt: in his corumpuntur. Et illis qui in via cayn abierunt: & errore balaam mercede effusi sunt & in contradictione choie abierunt. H̃i sunt in ep̃ulis suis macule conuantes sine timore semper: s̃os pascentes in nubes sine aqua que venitis circūferuntur arbores aut finales infructuose: b̃i motue eradicatē: fluctus feri maris despumantes: s̃os confusionē s̃dera errantis quibus prociella tenebrarum seruata est in eternum. Prophetauit autem & de his septimus ab adam enoch dicens. Ecce veniet dominus in sanctis milibus suis facere iudiciū contra oēs & arguere oēs impios de oib; op̃ib; impietatis eoz q̃b; imple egerūt & de oib; duris q̃ locuti sunt cōtra deum pctōies impij h̃i sunt murmuratores querulosi secundum desideria sua ambulantes & os eoz loquitur superbiam mirantes personas questus causa. Ṽos autem charissimi memores estote verborū que p̃dicta sunt ab apostolis d̃i nostri iesu christi qui dicebant vobis. Quoniam in nouissimis tempo;

1. timo. 4. d
2. timo. 3. a.
1. pe. 3. a.

rib' venient inuiores fm desideria sua abulantes in lpetarib'. Ibi sunt q' segregant semetipsos a ni males spm nō hñtes. Ilos aut kñi supedificātes volmetipsos sanctissime nostrē fidei: in spūsā orātes volmetipsos in dilectōe de seruare expe ctantes miam dñi nostri iesu xpi in vitā eternam. Et hoc quidē arguit iudicatos illos vero salua te de igne rapiētes. Alijs autē miseremini in ti: morte odiētes: eā q' carnalis est maculata tunicā Et aut qui potens est vos cōseruare sine pctō: et cōsūttere ante spēctū glorie sue immaculatos in exultatiōem aduentu dñi nostri iesu xpi: soli deo saluatori nostro q' iesum xpm dñm nostruz glōria et magnificētia imperiū: et potestas ante omia secula: et nunc: et in ola secula seculoz. Amen.

¶ Explicit epla beati Jude apostoli.

¶ Incipit plogus in Apocalipsum beati Iohannis apostoli.

2. thim. 3. c.
Eccl. 1. a

Dat. 29. d.

Omnēs qui pie volunt viuere in xpo: sicut aut apūs: psecutionē patient: iuxta illud. Fili accedēs ad seruitutes dei sta in timore: et spā alaz tuā ad tentationē Tentatio nāq' est vita hōis sup terrā. Ne aut sis deies deficiant in hīs: cōsolat eos dñs atq' cōstr mat dicens. Vobiscū sum vsq' ad cōsumationē scilicet: nolite timere pūssūlo q' grex. Propterea vidēs deus pater tribulationē quas passura erat eccle sia: ad apūs fundata supra petrā xpm vt minus ti meas disposuit vna cū filio et spūsāto eae reue lare. Reuelauit aut tota trinitas xpo scōpē huma nitatē. Christus vero iohanni p angelū. Iohā nes ecclesie: de qua reuelatōe hanc libū compo suit. Unde et liber iste apocalypsis dicitur. Reuelatō: q' hic pntinet que deus reuelauit iohāni: et iohā nes ecclesie: quā scz ecclesia passa sit in tēpo re pūssūto: et nunc patiat: et nouissime tēpoib' antichristi passura sit: qñ tanta erit tribulatio vt si fieri pōt etiā moueant electi. Et q' pro hīs et nunc et in futuro pīma sit susceptratio vt quos denūcia: ta supplicia terrent. pūssū pīma lenificet. Ideo iste liber iter reliquas scripturas nōn testamētī pphetie nōe censet que alio est excellentiō: p pphetia. Sicut em nouū testamētū pñstas veteri euangelium legiāta hēc pphetia pphetis vete riō testamētī. q' de christo et eccia magna ex pte iam adimpleta sacramenta denūciat. Hec etiam ideo q' cū alijs vñphariāstis tripharia data est pphetia simul. de pñtito et pñtenti et futuro. Ad cuius pñrmandā auctoritatē occurrit etiā aucto ritas mutentis deferentis et accipientis. Dñsten tia. Trinitatis. deferentis. f. angeli. et accipientis. f. iohānia. Cam aut iohāni hęc in visione fuerant reuelata: et sint tria genera visionū. sub quo gene re cōtineatur videndū est. Alio em alia corpora lia. qñ videlicet corporalib' oculis aliqd videm'. Alia spiritalio seu pmaginaria qñ videlicet dos mientes vel vigilantes p magines rerū ceruim' quibus aliquid significat sicut vidit pharao spi cas: moyses rubū ardere. ille domitāste vigi lano. Alia intellectualis qñ videlicet spiritus fan ctio reuelat intellectui mentis veritatē mystico

ram. sicut et caplm'. quō vidit iohēs q' in hoc libro referunt. Nō em figura trī spū vidit sed et ea p si gnificata mēte intellexit. Vidit aut iohānes et scri pñt in pthmos iūsula relegat' a domicioni in ex li o pulcipo lipissimo. hac cū a scribēdū cōpēlētē causa q' dū exul teneret ad domicionē in pthmos insula: in ecclesia quib' ferat multa pullula it atq' solueret vñtia atq' dīclaret heretico. Et rāt ei q' daz heretici ibi dicēret xps nō fuisse añ mariā. q' ipau ter de ea nat' erat: q's iohānes in pulcipo euāge lijsul redarguit dīces. In pulcipo erat xps. Et in hoc libro cū dicit alpha et o id est pñcipiū et fñis. Dicebat etiā quidā pōder tribulationum añ fñem seculi desitum. et p laboie nō pñmū eternū susceptrat. Iho p q' errotes volēs destrue re iohēs oñdit xpm pñcipiū et fñē. Vñ eia. Añ me nō est foimar' de': pñm nō erit. Et ecclā p exercitiū tribulationū nōn desinere sed pñcē et p hīs buaiū eternū recipere. Scribit aut iohēs septē ecclesie alie: et ap septē epīs de pñctio litru z et in eis p eā totā generalē ecclā docens. Est itaq' materia iohānis in hoc ope stat' specialiter ofiane eccle: necnō et tot' videtis q' pñt pñat' et in futuro receptura sit. Intētiō hō ei' est monere ad patiētiā q' seruāda est iuxta quia breuē labor: tū q' pñmū magnū. Mod' tractādū talis. pñmo p: mittit plogū et salutationēz vbi reddit auditores benignos et attētiōē pñmō accedit ad narra tionē. Añ narratiōē qñ oñdit xps esse ad eterno sine pñcipio et fñe. Inducēs ipm loquētē. Ego sū alpha et o id est pñcipiū et fñis. Postea accedēs ad narratiōē distinguē septē visiones qbus ter minatio iste liber cōsumat'. Pñmū aut plog: gū dīcēs. Apocalypsis iesu xpi: sub audite hic est: sicut in alijs. Alio etate hēc est. Et parabole salo montis hēc sunt.

¶ Item alius plogus in apocalipsum.

Iohānes apūs et euāgelista a xpo elect' atq' dilect' in tāto amore iohēis q' pbe rior habuit' est: vt in cena supra pct' ei' recuberet: et ad crucē affixi soli matres pñuā cōmēdaret vt quē nunc volentē ad apie rum pñgnitatio affuerat: ipi etiā cōfōdiēdā vir gūē tra dīdisset. Hic itaq' cū ppter xpi dei et tes timoniū iesu xpi in pthmos insulā sortiret exilū amillit ad eodē apocalypsis pñstia describit: vt sicut in pulcipo canonis. Libū genēsō: incorpa ribile pñcipiū pñotat: ita etiā incorpūabile si nis pñgnē in apocalypsi redderet dīcēns. Ego sum alpha et oñmīū et fñis. Hic est iohānes q' dī: ens fugenisse sibi diē egrēssionis de corpore cō uocato in epheō discipulo de cēdēt in desolū se: pulure sue locatiō: atq' cōpēlētē reddidit scri pturā a dolorē mortis facit' extraneus q' a coru ptione carnis nōcīf alien'. Cui' tñ scripture bī l' iposito vel libū ordinatio ideo a nobis p singula nō exponit vt nesciētib' inquirēdi desiderū col: locet: querētib' laboie fruct' et deo magisterij doctrina feruetur.

¶ Explicit plogus.

Iohā. 1. a.

Esa. 43. b

Apo. 1. a.

apoca. 1. a

Iohā. 13. f.
Ibi. 19. c.
Iohā. 2. a.

apo. 22. c.

Apocalipsis

Incipit argumentū in Apocalypsim beati Iohannis apostoli.

Apocalipsis Iohannis tot habet sacramenta quot verba. Parum dixi et pro merito voluminis laus omnis inferior est. In verbis singulis multiplices latent intelligentie.

Explicit argumentum.

Incipit liber Apocalypsis beati Iohannis apostoli.

Iohannes scripsit septem ecclesiis in asia de testimonio de his q̄ oportet fieri cito. qui vidit septē candelabra aurea. ac in medio candelabio rō simile filio hōis. ac posuit iohannis trepidatio.

Capitulum primum.

Apocalip

sis iesu christi quā dedit illi deus palā facere servitū suis q̄ oportet fieri cito. Et significavit mittēs p̄ angelū suū servū suo iohanni qui testimonius perhibuit verbo dei et testimonius iesu xpi quēcūq̄ vidit. Beat⁹ q̄ legit et audit. Hāc ppheticū hui⁹. P̄uat ea q̄ in ea scripta sūt. Tēpus est. p̄pe est. Iohannes septē ecclesiis que sunt in asia. Vixit vobis p̄parā eo qui est et erat. et q̄ vērū est. et a septē spiritib⁹ qui in conspectu throni ei⁹ sunt. et iesu xpo qui est testis fidelis p̄mogenit⁹ mortu⁹ et p̄ princeps regū terrarū qui dixerit nos et laus nos a pctis n̄ris in sanguine suo. et fecit nos regnū et sacerdotes deo et patri suo. Ip̄si gl̄ia et l̄perū in sc̄la sc̄lo p̄ amen. Ecce venit cū nubib⁹ et videbit eū ois ocul⁹. et q̄ eū p̄pugerunt. Et plāgent se sup̄ eū ois tribus terre. etiam amen. Et ego sum alpha et omega. et p̄cipiū et finis. dicit dñs de⁹ qui est. et erat. et q̄ vērū est om̄ia.

Ego iohannes frater vester et p̄cepis in tribulatione et regno et patientia in l̄pore fui in insula q̄ appellatur patmos. p̄ter verbum dei et testimonium iesu. fui in spū et dñica die. Et audib⁹ post me vocē magnā tanq̄ tuus diceret. Et vides scribe libris. et mitte septē ecclesiis q̄ sunt in asia. ep̄b̄is et s̄m̄p̄ne et p̄rgamo et thiatyze et sardis et p̄b̄la delphib⁹ et laodice. Et cōversus sum et viderē eum q̄ loq̄ba⁹ meū. Et cōversus vidi septē candelabra aurea. et in medio septē candelabiorū aureorū simile filio hōis vestitū potere. et p̄iecintrū ad mamillas zona aurea. Et ap̄t autem ei⁹ et capillū erat candidū velut lana alba. et tanq̄ nix. Et oculi ei⁹ tanq̄ flāma ignis. et pedes ei⁹ similes auricalco sicut in camino ardēt. Et vox illius tanq̄ vox trōp̄ multarū. et habebat in dextera sua stellas sequē. Et de ore ei⁹ gladi⁹. et vtrāq̄ pte acut⁹. et erat facies ei⁹ sicut sol lucet in auriculis. Et cū vidi⁹ sem ei⁹ cecidi ad pedes ei⁹ et iacō mortu⁹. Et posuit dextera sua sup̄ me dicens. Nolui timere ego fili mi q̄ novissim⁹ et vixi. et sum mortu⁹. et ecce iū vivēs in sc̄la sc̄lo. Et habeo claves mortis et l̄vni. Scri

be q̄que vidisti et q̄ sunt et q̄ oportet fieri post hec. Sacramentū septē stellarū quas vidisti in dextera mea. et septē candelabra aurea. septē stelle angelī sunt septē ecclesiā. et candelabra septē septē ecclesie sunt.

C. S. Informat apostolus ecclesias ep̄b̄esinā ac ecclesiā s̄m̄p̄necē et deinde ecclesiā m̄ p̄rgamensem atq̄ ecclesiā thiatyze s̄m̄. ac ponitur dī sc̄reto bonorū et malis.

Et angelo ep̄b̄is ecclesie scribe l̄tē. Et dicit qui tenet septē stellas in dextera sua qui abulat in medio septē candelabiorū aureorū. Scio opera tua et labores et patientiā tuā. et q̄ nō potes sustinere malos et tentasti eos q̄ se dicū ap̄los esse et nō sunt. et inveni nisi eos mēdaces. Et patientiā habes et sustinui si propter nomē meū et nō defecisti. Sed habeo aduersum te pauca q̄ charitatē tuā p̄mā relinquit. Mōi esto itaq̄ vnde excideris. age penitentia et p̄mā opa fac. Sin autē venio tibi et movebo candelabrū tuū de loco suo. nisi penitentia egeris. Sed hoc habes. q̄ odisti facta nicolaitarū q̄ ego odi. Qui habet aurē audiat. q̄ spūs dīcat ecclesiis. Vici et habeo edere et deligno vitē q̄ est in paradiiso dei mei. Et angelo s̄m̄p̄ne ecclesie scribe. l̄tē dicit p̄m⁹ et novissim⁹ q̄ fuit mortu⁹ et vixit. Scio tribulationē tuā et paup̄rē tuū. et dices es et blasphemarīs ab his q̄ se dicūt in deos esse et nō sunt sed sunt synagoga satane. Nihil bonū timeas q̄ passus es. Ecce misit et d̄yabol⁹ alios ex vobis in carcerē et tēremini. et habebitis tribulationē mēdē. Et nō fideles v̄s. et q̄ spūs dī coronā v̄s. Qui habet aurem audiat. q̄ d̄ spūs dīcat ecclesiis. Qui vicerit nō ledet a morte sc̄lo. Et angelo p̄gami ecclesie scribe. l̄tē dicit q̄ habet romp̄bē ex vtrāq̄ parte acutā. Scio vbi habitas vbi sedes est sathan. et tenes nomē meū et nō negasti fidē meā. Et in die illius antip̄pas testis me⁹ fide lis q̄ occidit est ap̄ v̄s vbi sathanas habitat. Et habeo aduersus te pauca. q̄ habes illic tenentes doctrinā balā q̄ docebat balac mittere sc̄dālū corā filiis isrl̄ federe et fornicari. ita habes et tu tenēs doctrinā nicolaitarū. S̄m̄p̄necē penitētiā age si q̄ min⁹. Veniā tibi cito et pugnabo cū illis in glorio ois mei. Qui h̄z aurem audiat q̄ d̄ spūs dīcat ecclesiis. Vici et habeo māna absciditū et habo illi calculū cādidū. et in calculo nomē noui scriptum q̄ nemo scit nisi q̄ accipit. Et angelo thiatyze ecclesie scribe. l̄tē dicit fili⁹ dei. q̄ habet oculos tāq̄ flāma ignis et pedes ei⁹ similes auricalco. Qui opa tua et fidē et charitatē tuā et ministriā et patientiā tuā opa tua novissimā plura p̄mōi. Et habeo aduersus te pauca. q̄ p̄mitis mulierē et zabel q̄ se dicit p̄phetē docere et seducere suos meos fornicari et māducare et idolotrie. Et de di illi rēp̄. vi penitentiā ageret nō vult penitere a fornicatione sua. Ecce ego mitto eū in lectū et qui mechans eū est in tribulatione maxima erūt. nisi penitentiā ab opib⁹ suis egerit. et filios ei⁹ interficiam in morte. et sciet ois ecclesie. ego sum sc̄dālū renes et corda. et habo vnicuiq̄ v̄m sc̄m op̄a sua. Vobis autē dico et ceteris q̄ thiatyze estis. quicum q̄ nō habet doctrinā h̄c et q̄ nō cognoverūt alii:

infra. 3. b.

A

Luc. 13. a.

C

infra. 3. a.

D

E

supia. 1. c.
et infra. 1. 9. c.

F

lob. 24. b.

hiere. 17. b.

G

infra. 22. b.

infra. 22. c.

B

Hebr. 9. c.

1. ioh. 1. d.

Esai. 3. c.

mat. 24. d.

Jude. 1. e.

infra. 2. c.

infra. 4. a.

infra. 2. e.

1. 19. c.

D

infra. 19. c.

Mat. 17. a.

Esai. 14. a.

infra. 12. c.

Job. 11. c.

Esai. 22. f.

●

四

supra. 5. b

2

51.2

3

§ 15. C
(infra 2.1. 0.)

1

1

अनुप्र. १.१

1

1

Apocalipsis

qm̄ bi duo pphete cruciauerūt eos q̄ h̄tabāt sup
terrā. Et post dies tres ⁊ dimidiū spūs vite a deo
trahit in eos. Et steterunt super pedes suos: ⁊ ti
moī magn⁹ cecidit sup eos qui viderūt eos. Et au
dierunt vocē magnū de celo dicentē eis. Rescēdi
te huc. Et ascendit in celū in nube: ⁊ viderūt illos
limbi eorū. Et illa vox facta est terremot⁹ ma
gnus: ⁊ decima pars ciuitatis cecidit. ⁊ occisa sunt i
terremotu nola hominū septē milia: reliqui i timo
re sunt missi ⁊ dederūt gloriā deo celī. Et scdm̄
abiit: ecce vtr̄ tertiū veniet cito. Et septim⁹ ange
lus tuba cecinit: facte sunt voces magne in celo
dicētes. Scdm̄ ē regnū dñi: mudi dñi nri ⁊ xpi ei⁹
⁊ regnabūt in scla scloꝝ amē. Et vīginti q̄tuor se
niores q̄ in p̄spectu dei sedent in sedib⁹ suis ceci
derūt in facies suas: ⁊ adorauerūt eū dicētes. Mis
tias agim⁹ tibi dñe dē: noster opo qui es ⁊ qui es
ras: qui ventur⁹ es: qui accepisti virtutes tuā ma
gnā ⁊ regnasti. Et irate sunt gentes ⁊ dixerūt ira
tua: tps mortuoꝝ indicari ⁊ reddere mercedeꝝ
seruis tuis pphētis ⁊ scitis ⁊ timentib⁹ nomē tuū
pulsis ⁊ magnis: ⁊ exterminandi eos qui corru
perunt terrā. Et ap̄tū est tēplū dei in celo ⁊ visa
est archa testamenti ei⁹ in tēplo eius ⁊ facta sunt
fulgura ⁊ voces terremot⁹: grādo magna.

¶ C. S. Videt tēplū dei in celo cū archa testamē
ti ac mulier amicta sole cū diachone magno: ⁊ fa
ctū est plū magnū i celo michaē cū diachōe. xij.

¶ Signū magnū apparuit i celo. Mulier
amicta sole ⁊ luna sub pedib⁹ ei⁹: ⁊ i ca
pite ei⁹ corona stellarū duodecim. Et vtr̄
roboꝝ clamabat paritūtes ⁊ cruciat⁹
vtr̄ pariat. Et visum est aliud signū in celo: ⁊ ecce
diachō magnus ⁊ rufus h̄ns capita septē ⁊ cornua
decē: i in capiti⁹ suis septē dy demata: cauda
ei⁹ trahebāt tertiā partē stellarū: celi ⁊ misit eos i
terrā: ⁊ diachō stetit ante mulierē q̄ erat paritura
vtr̄ cū pepisset filium ei⁹ deuoiaret. Et peperit filius
masculū q̄ rectur⁹ erat ossio gētes in virga ferrea
⁊ ag⁹ est fili⁹ ei⁹ ⁊ ad beū ⁊ ad thronū ei⁹: ⁊ multi
er fugit in solitudine nū habebat locū paritūz a
deo vtr̄ ibi pascat eā dieb⁹ mille ducentis sexagin
ta: factū est filium magnū in celo. Michael ⁊ an
gelī eius plābant cum diachōe ⁊ diachō pugna
bat ⁊ angelī ei⁹: ⁊ nō valuerunt neq⁹ locus inueni
ent ei⁹ eoꝝ ap̄lūs in celo: ⁊ pieci⁹ est diachō ille ma
gnus serpens antiquus q̄ vocat⁹ dyabol⁹: ⁊ sa tha
nas q̄ seducit vniuersum orbē ⁊ pieci⁹ est in terrā
⁊ angelī ei⁹ cū illo milī sunt. Et audiui vocē ma
gnū in celo dicentē. Hunc facta est salus ⁊ virtus
⁊ regnū dei nostri ⁊ p̄tās xpi ei⁹: q̄ piectus est ac
culatoꝝ fratruꝝ nostroꝝ q̄ qui accubabat illos ante
p̄spectum dei nostri die ac nocte ⁊ ipsi vicerūt eū
ppter sanguinē agni ⁊ ppter h̄buz testimoniū sui
⁊ nō dilexerunt alia sua vsq⁹ ad mortē. Propter
ea letamini celi ⁊ qui habitatis in eis. Et terre ⁊
marī q̄ descendit dyabol⁹ ⁊ vos habens iram
magnā sciens q̄ modici tps h̄s: post q̄ vidit dia
chō q̄ piectus esset in terrā pieci⁹ est mulieres
q̄ peperit masculū: Et dātū sunt mulieri ale due
aule magne vt volaret in desertum in locū suū
vbi alit per tēpus ⁊ tps ⁊ dimidiū tps a facie ser
pentis. Et mulier serpens ex ore suo post mulierēz

aquā tanq̄ flumen vt eam faceret trahi a flumie.
Et adiunxit terra mulierē ⁊ aperuit terra os suū
⁊ absorbit flumen q̄ misit diachō de ore suo. Et
iratus est diachō in mulierē ⁊ abiit facere p̄tū
cum reliquis de femine eius qui custodiunt man
data dei ⁊ habent testimoniū iesu xpi. Et stetit iux
per arenam maris.

¶ C. S. Describit bestia ascendens de mari cum
septem capitib⁹ ⁊ decē cornib⁹ ⁊ decē dia demati
bus q̄ blasphemant nomē dñi atq⁹ viderē alia de
stia habens cornua duo similia agni.

¶ Vidit de mari bestia ascendētē h̄ns ca
pita septē: ⁊ cornua decē: ⁊ sup cornua
ei⁹: decē dy demata: ⁊ sup capita eius
nola blasphemie. Et bestia quā vidi sicut
erat p̄do ⁊ pedes ei⁹ sicut pedes viri: ⁊ os ei⁹
leonis. Et dedit illi diachō virtutē suā ⁊ potestas
tem magnā. Et vidi vnū de capitibus suis quāsi
occulum in mortē ⁊ plaga mortis eius curata est.
Et ammirata est vniuersa terra post bestiam.
Et adoauerunt diachonē qui dedit potestatem be
stie ⁊ adoauerunt bestia dicentes. Quis similis
bestie ⁊ quis poterit pugnare cū ea? Et datus est
ei⁹ os loquens magna ⁊ blasphemias ⁊ data est ei⁹
potestas facere menses q̄raginta duos. Et ape
ruit os suum in blasphemias ad deū blasphemare
nomen eius ⁊ tabernaculū ei⁹: eos qui in celo
habitant. Et est datus illi bellū facere cū sanctis vt
vincere eos. Et data est illi p̄tās in oēm tribum ⁊
p̄p̄m ⁊ linguā ⁊ gentē: ⁊ adoauerunt eā omēs qui
inhabitabāt terrā: q̄ nō sunt scripta nola in li
bro vite agni qui occisus est ab origine mundi. Et
q̄ h̄s aurē audiat. Qui in captiuitatē duxerit in
captiuitatē vadet: q̄ in gladio occiderit oportet eū
gladio occidi. Ibi est patientia ⁊ fides sc̄iōꝝ. Et
vidi alia bestia ascēdentē de terra ⁊ habebat cor
nua duo sicut agni. Et loq̄bat sicut diachō. Et po
testatē p̄tās bestie oēm faciebat in cōspectu ei⁹
et fecit terram ⁊ habitantes in ea a dosare bestia
p̄nam cultus c̄nratē est plaga mortis. Et fecit il
gna magna vt etiā ignem faceret de celo descen
dere in terrā in cōspectu holm. Et seduxit ab̄tū
tes in terra ppter signa q̄ data sunt illi facere in
cōspectu bestie dicens habitantib⁹ in terra vt fa
ciant imaginem bestie que habet plagā gladij et
vixit. Et datum est illi vt daret spiritū imaginē de
stie: et vt loquatur imago bestie: ⁊ faciet vt quicū
q⁹ nō adoauerit imaginem bestie: occidat. Et
faciet omnes pullos ⁊ magnos ⁊ diuites ⁊ pau
peres ⁊ liberos ⁊ seruos habere caracterē in dex
tra manu aut in frontibus suis. ⁊ ne quis possit
emere aut vendere nisi qui habeat caracterem
aut nomen bestie: aut nūq̄ nolo eius. Ibi sapiē
tia est. Qui habet intellectū computet numerum
bestie. Numerus enī hominis est ⁊ numerus ei⁹ sex
centi sexaginta sex.

¶ C. S. Videt angelus stans super montem syd
et cū eo centūquādraginta quatuor milia: qui cū
mulieribus non sunt coniungati ⁊ docet angel⁹
timorē dñi: ⁊ p̄dicit casum babilonis: atq⁹ pie
ceptum datur iohanni de scribendis beatis.
Capitulum xij.

Infra. 20. d.
p̄p̄. 4. a.
C.
Ier. 9. a.
Mat. 16. c.

Apocalipsis fol. CCCXLVI.

21

Et vidi et ecce agnus stabat super montem syon et cum eo centus et draganta quatuor milia habentes nomen eius et nomen patris eius scriptum in frontibus suis. Et auditur vox de celo tanquam vox aquarum multarum et tanquam vox tonitruus magni et vox quasi auditus sicut cithara redolens cithararum in citharis suis. Et cantabant quasi canticum novum ante sedem et ante quatuor alas et sentientes et nemo poterat dicere canticum nisi illa centus et quadraginta quatuor milia qui empti sunt de terra. Illi sunt qui cum mulieribus non sunt coeundi et gemes erant. Illi sequuntur agnum quoscumque iterum. Illi empti sunt et obo prius deo et agnorunt in ore eorum non est lucrum mendacium. Sine macula erant sunt ante thronum dei. Et vidi alterum angelum volantem per medium celum habentem euangelium eternum ut euangelizaret sedentibus super terram et super omnem gentem et tribum et linguam et populum dicentem magnam vocem. Timeate dominum et date illi honorem quasi vultis huius iudicii eius. Et adorare eum: quod fecit celum et terram mare et fontes aquarum. Et alius angelus fecit dicens. Cecidit cecidit babilon illa magna quae vino et fornicationibus suis potavit omnes gentes. Et tertiis angelus fecit et illos dicens voce magna. Si quis adoraverit bestiam et imaginem eius et acciperit charactem in fronte sua aut in manu sua hic bibet de vino ire dei qui mixtum est mero. Ita licet ire spiritus. Et cruciabitur igne et sulphure in specu angelorum sanctorum et in specu agni. Et sumus totum mento per eorum ascedet in ista saecula. Nec habent regem die ac nocte quod adoraverit bestiam et imaginem eius. Si quis acciperit charactem non est. Hic patientia sanctorum est qui custodiunt mandata dei et fides testis: auditur vox de celo dicentis mihi scribe. Vtri mortui qui in hoc moriuntur. Nam illi dicit spiritus ut re descant laboribus: fuit opus enim illorum sequuntur illos. Et vidi et ecce nubes candida et super nubem sedent similes filio hominis habentem in capite sua coronam auream in manu sua falce acutam. Et alii angeli exiit de templo clamantes voce magna ad sedentem super nubem. Mitte falce tuam: et metet et veniet hora ut metat quoniam aruit messis terra: et missi qui sedebat super nubem falce suam in terra transiit eam: alii angeli exiit de templo quod est in celo habentes et ipse falce acuta: alii angeli exiit de altari qui habebat potestatem super ignem et clamavit voce magna ad eum qui habebat falce acutam dicens. Mitte falce tuam acutam et vindemiam domus vinee terre: quoniam mature super vine et uvas et missi angeli falce suam acutam in terram et vindemiam vinee terre: missi in lacum tre de magnus: calcavit est lacus extra civitatem et exiit sanguis de lacu super ad frenos equorum per stadium mille ferece.

Et. S. Et dicit iohannes septem angelos habentes septem plagas novissimas: quoniam dant septem phialas plenae irae dei.

21

Et vidi alius signum in celo magni et mirabile: angelus septem habentes plagas septem novissimas: quoniam in illis columbas ita est ira dei. Et vidi tanquam mare vitreum mixtum igne et eos qui vicerunt bestiam et ymaginem eius et numerum nolo et fides super mare vitreum habentes citharas dei et canticum canticum moysi servum dei. Et canticum agni dicens. Magna et mirabilia sunt opera tua domine dei: opus iuste et verum sunt vultus domine dei

23

scilicet. Quis non timebit te domine et magnificabit nomen tuum: et solus propter eos qui obo gentes veniunt ad adorabit in specu tuo. Quoniam iudicia tua manifesta sunt. Et post hec vidi et ecce apertus est templum tabernaculi testimonij in celo et exiit septem angeli habentes septem plagas de templo vestiti lapide mudo et candelis do et pincti circa pectora sicut vestiti. Et vnum de quatuor alabris dedit septem angelis septem phialas aureas plenas irae dei ut viderent in ista saecula: et implevit eis templum de fumo et maiestate dei et de irate eius. Nemo poterat introire in templum dicitur: plummarent septem plagae septem angelorum. Et. S. Principij septem angelorum et effundat septem phialas quas primum effudit super phialam in terram secundam in mari. Tertiis super fontes aquarum. Quartis in solem. Quintus super sedem bestie. Sextis in flumen eum in solem. Septimus in aere.

lib. 10. a.

23

Et auditur vox magna de templo dicens: tem septem angelis. Ire et effundite septem phialas ire dei in terram. Et abijt primum angelus et effudit phialam suam in terram et factus est vulnus et pessum in homines qui habebant charactem bestie et in eos qui adoraverunt bestiam et imaginem eius. Et secundus angelus effudit phialam suam in mare et factus est sanguis tanquam mortuus: omnia animalia viscerum mortua est in mari. Et tertiis effudit phialam suam super flumina et super fontes aquarum et factus est sanguis. Et auditur angelus aquarum dicens. Iussit eos domine quod et quod erant sancti quod hoc iudicium: sanguinem scilicet per prophetas effudit et sanguinem eis de distibere. Pignus enim sunt. Et auditur alius dicens: tem: etiam domine de opere vera et iusta iudicia tua. Et quartus angelus effudit phialam suam in solem et dardus est illi estu affligere homines et ignis: et consumeri homines estu magnus blasphemaverunt nomen dei habentes potestatem super blasphemam. Neque egerit penitentiam: dardus est illi gloriis. Et quintus angelus effudit phialam suam super sedem bestie et factus est regnum eius tenebrosus: et comandauit linguas suas per dolores et blasphemaverunt deus celum per dolores et vulneribus suis: non egerit penitentiam: et opus suis. Et sextus angelus effudit phialam suam in flumen illum magni eufratem et siccavit aquas eius et perparavit via regibus ab ortu solis. Et vidi de ore diabolus et de ore bestie: et de ore piscis: per prophetas et spiritus sanctos in modum ranae. Sunt enim spiritus de monolop facientes signa et pcedit ad reges totius terre congregare illos in peliud ad diem magni olipertis dei. Et ecce venio sicut fur. Beat qui vigilat: custodit vestimentum suum ne nudus ambulet et videat turpitudinem eius. Et congregabit illos locum qui vocat bethsaida beth magedon. Et septimus angelus effudit phialam suam in aerem et exiit vox magna de templo a throno dicens. Factus est. Et facta sunt fulgura et voces et tonitruus: et tremor factus est magnus: quallio nunquam fuit ex quo homines fuerunt super terram talis terremotus sic magnus. Et facta est ciuitas magna in tres partes ciuitates gentium ceciderunt: et babilon magna venit in memoriam ante dei: dare illi calcem vini indigneatolo tre eius. Et omnia insulae fugit et motus non fuerunt. Et gratia magna facta talentum descenderit de celo in homines: blasphemaverunt deum homines propter plagam grandinis: quoniam magna facta

mat. 24. d.
Luc. 12. e.
1. thes. 5. a.
2. thes. 3. c.

23

Apocalipsis

est vehementer.

C. C. S. Vidit iohannes mulierem sedentem super be-
stiam coccineam plenam nobis blasphemiam et habet
super caput septem et conuina decemam cuius fronte
erat scriptum babilonis magna et describit mulieris
sacramentum. xvij.

E ventum est de septem angelis qui habebant septem phialas et locutus est meus dicens. Veni et ostendam tibi damnametionem meretricis magne que sedet super aquas multas cum qua fornicati sunt reges terre et inebriati sunt qui inhabitabant terras de vino. **Psittutionis ei.** Et absuit eam in spiritu in desertum. Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam plenam nobis blasphemiam habentem capita septem et conuina decem. Et mulier erat circumdata purpura et coccino et inaurata auro et lapide preciosio et margaritis habebat poculum aureum in manu sua plenum abominatione et immundicia fornicationis ei. Et in fronte eius nomen scriptum misterium babilonis magna fornicationis et abominationis terre. Et vidi mulierem et ebullit de sanguine sanctorum et de sanguine martirum. Iesuus est miratus cum videret illam admiratione magna. Et dixit michi angelus. Quare miraris? Ego dico tibi sacramento mulieris et bestie que portat eam qui habet capita septem et conuina decem. Bestia quam vidisti fuit. et non est: ascensura est de abyssu et in interitum ibit: et mirabunt inhabitatores terrarum quod non sunt scripta nota in libro vite a constitutione mundi videtur bestia que erat et non est. Et dicebat sensui qui habet sapientiam. Septem capita septem montes sunt super quos mulier sedet: reges septem sunt. Multis ceciderunt vni et alii non diu erunt. Et cum venerit oportet illam diebus transire. Et bestia que erat et non est. ipsa octava est: et de septem est. Et in interitum vadit. Et decem conuina que vidisti decem reges sunt qui regnum nodum acciperunt. Sed post statim tanquam reges una hora accipient post bestiam. Ibi vni phialas habebat: et tunc potestatem suam bestie tradet. Ibi cum agno pugnabit: agno vincet illos qui dno vincti sunt et reges regum: et cum illo sunt vocati et electi et fideles. Et dixit michi. Ad quod vidisti vbi meretrix sedet: populi sunt et gentes et lingue et de cem conuina que vidisti in bestia hi odierunt fornicarias et desolata faciet illam et nudas carnes ei: maducabunt ipsam igni concremabunt. Deus enim dedit in cor dea eorum et faciatis placitum eis illi vendent regnum suum bestie donec consumantur dea dei. Et mulier quam vidisti est ciuitas magna que habet regnum super reges terre.

C. C. S. Docet agere iohannem de casu babilonis ac luctu eiusdem et exultatione celi super eadem. xviii.

E post hec vidi alium angelum descendentem de celo habentem potestatem magnam et terra illuminata est a gloria eius. Et exclaimauit in fortitudo dicens. Cecidit cecidit babilonis magna: facta est habitatio demoniorum et custodia ois ipso immundi et custodia ois volucris immunde et odibilis. qui de vino sunt fornicationis ei bibent ois gentes. Et reges terre cum illa fornicati sunt: mercatores terre de stirpe de licia eius diuites facti sunt. Et audii aliam vocem de celo dicentem. Exite de illa populi mei et ne partici-

pes sitis de licetis eius. et de plagis eorum non accipiat. **Am** puerat pccati eius usque ad celum et recordatus est dno iniquitatem eius. Reddit illi sicut et ipsa reddidit vobis: dupliciter duplicem fecidit uos populum eius. In poculo quod misit vobis: misceat illi duplicem. Quatuor glorificauit se et in delictis suis: tunc dante illi tormentum et luctum qui in corde suo dicit. Sedeo regina et vidua non sum et luctum non video: oidei una die venit plaga eius: mors et luctus et famas: et igne obure: qui fortis est deus qui iudicabit illam. Et flebunt et plagent se super illam reges terre et cum illa fornicati sunt: et in deliciis vixerunt cum viderint illam incendisse. longe stantes propter timorem tormentorum eius dicentes. Heu ciuitas illa magna babilonis: ciuitas illa fortis quam una hora venit iudicium tuum. Et negotiatores terre flebunt et lugebunt super illam: quia merces eorum nemo emet amplius: mercatores auri et argenti et lapidis preciosi et margarite et byssus purpure et ferici et cocci et omne lignum synus: et oia vasa eboris et oia vasa de lapide preciosi et cramentum et ferro et marmore. Et cymam omni et amomum et odoramentorum et vnguenti et sturis et vini et olei et simile et tritici et iumentorum et ouium et equorum et rhedarum et mancipiorum et aliarum holmarum et pomarum desiderantie tue discesserunt a te et oia pingula et preclara poterunt a te et amplius illa iam non inuenient mercatores holmarum. Qui diuites facti sunt ab ea loquebantur. propter timorem tormentorum eius sentientes ac lugentes et dicentes. Heu ciuitas illa magna quam licet erat byssus et purpura et cocco et deaurata et auro et lapide preciosi et margaritis: quam una hora destitute sunt rante diuitie: et ois gubernator: et ois qui in iaculis nauigat et naute et qui in mari operantur longe steterunt et clamauerunt videtes locum incendii eius dicentes. Heu similis ciuitati huic mas: gnerat miserat puluerem super capita sua: et clamauerunt sentes et lugentes dicentes. Heu ciuitas illa magna in quam diuites facti sunt ois qui habebant naues in mari de preclari eius: quam una hora desolata est. Exulta super eam celi et sancti apostoli et prophetę: qui iudicauit de iudicio vrm de illa illi fulsit vni angelus fortis lapide quem quatuor misset babilonem et misit in mare dicens. Hoc caput mittet babilonem et ultra illa magna: et vitra iam non inueniet. Et vox ei tharodop et musico et tuba canentis et tuba non audiet in te amplius: et ois artifex olis aro non inueniet in te amplius: et vox mole non audietur in te amplius. Et lux lucerne non lucebit in te amplius: et vox sponsi et spose non audiet adhuc in te: quia mercatores ruli et pulcres terre qui in veneficio suo te errauerunt ois gentes. Et in ea sanguis prophetarum et scilicet inuenit: et ois qui interfecit sunt in terra. **C. C. S.** Laudat tuba celestes deus de iudicio meretricis ac phibe et adonatio iohannis qui vidit celum aratum et sedentem in equo albo in cuius femore scriptum erat. Rex regum qui apprehendit bestiam quam misit in ignem ignis ardentis. xix.

E post hec audii quasi vocem magnam tubarum multarum in celo dicentium alia. Laus et gloria et honor deo nostro qui vera iustitia iudicant sunt eius qui iudicauit de meretrice magna: qui corripuit terram in constitutione sua et vindicauit sanguinem servorum suorum de manibus

1. timo. 6. c.
3. infra. 19. c.

esale. 2. c.
isale. 51. a.
supra. 14. b.

isale. 51. a.

isale. 51. b.

isale. 51. c.

Sup. 2. c.

supra. 9. a.
et. 1. 4. c.

eius. Et iterum dixerunt alia. Et sum? et? ascendit in
sca scdoz. Et ceciderit seniores viginthi et duo: et de
tuoi alia et adoraui dei sedet sup thronum:
dicetes. Ame alia. Et vox de throno exiit dicens
Laude dicite deo nro oia sancti ei: et qui timetis
deu pusilli: et magni. Et auditi quasi voce tube ma
gnae: sicut voce aqua multaz: sicut voce toni
truo: magnos dicentium alia qm regnauit dñs
de nro opa. Gaudeam? et exultem? et dem? gñam
eti: uenerit nuptie agni et vxoi ei? pparauit se.
Et dñs est illi ut cooperat se byssino splendentis
t candido. Byssini enim iusticiati sunt sancto
rum. Et dixit mihi. Scribe. Beati q ad cenam nu
ptiaz agni vocati sunt. Et dixit mihi. Hec verba
dei ha sunt. Et cecidi ad pedes ei? vt adoraui eu.
Et dixit mihi. Quid ne feceris. Cōferu? tu? sum? et
fratru tuoz habentis testimoniū iesu dei adora
testimoniū eius iesu est spūs pphete. Et vidi ce
lum apertu: ecce equ? albu? et q sedebat sup eu vo
cabat fideles et veracit cū iusticia iudicat et pu
gnat. Vbi aut ei? sicut flamma ignis et in capite
ei? dra demata multa habent nomines scripti qd
nemo nouit nisi ipse. Et vestit? erant veste aspersa
sanguine et vocabat? nomē eius vbi dei. Et exer
citioz q sunt in celo sequebant? eu in eqs albis ve
stiti byssino albo et mudo: et de oie ei? pcedit gla
dius ei? vtraq parte acut? vt in ipso pcutiat gen
tes. Et ipse regit eas in ha ferrea? et calcit totu
la vni furoris ire dei potentis? et habet in vesti
mēto? i ferore suo scripti. Regit rex? dñs vñan
tium. Et vidi vñ angeli stātes in loco et clamaui
voce magna dicens oib? aut? que volabāt? me
dium celi. Venite et congregamini ad cenā magnā
vt māducetis carnes regis et carnes tribuno: et
carnes fortiu: carnes equoz et sedentis in ipsis
et carnes oim liberoz et seruo: et pusillioz et ma
gnoz. Et vidi bestia? et reges terre et exercit? eoiū
gregatos ad faciēdu pñiū cū illo q sedebat in eq
et cū exercitu ei? Et appropia est bestia? et cū ea
pseudoppheta? et fecit signa cois ipso qbus sedu
xit eos q accepti characterē bestie et q adoraueit
v maginem eius. Illi missi sunt bi duo in flagru
ignis ardente et sulphuris et ceteri occisi sunt in
gladio sedentis sup equum q pcedit de oie ipsius
et omnes aues saturate sunt carnis eorum.

Et c. S. Ligat angel? duaconem serpentem anti
qui cui solatio ponit post consummationem mil
le annioz atq ponit apertio librioium. Et
vidi ageli descendētem d celo hāre
clauē abyssi? cathēna magnā in manu
sua. Et ap pphētē diaconē serpentē anti
qui q est dyabol? et satanas: et ligauit
eu p ānos mille: et misit eu in abyssum: et clauit
et signauit sup illū vt nō seducat ampli? gentes do
ne psumet mille anni: et post hoc oporet illam
solui modico tpe. Et vidi sedes et sedētis sup eas
et iudiciū dñi est illis. Et alias decolatioz ppter
testimoniū iesu: ppter vbi dei et q nō adoraueit
bestia neq? maginē eius nec accepti characterē et
q in frontib? aut in manib? suis et vixerunt et re
gnauerūt cū ipso mille annis. Ceteri mortuo: non
vixerūt donec cōsumēt? mille anni: hoc est resur
rectio prima. Beati et sancti qui habet partes in

resurrectione prima. In his secunda mors nō ha
bet potestatem: sed est sacerdotēs dei et ipse re
gnabit cū illo mille annis. Et cū summani fuerit
mille anni soluet? satanas de carcere suo et erit
et seducet gentes que sunt sup quattuor angulos
terre gog et magog et aggregabit? eā in pñā quo
rum numer? est sicut arena maris. Et ascendit
sup latitudinē terre et circulerit? castra sanctorū
et ciuitatē dilectā. Et descendit ignis a deo de celo
et deuorauit eos: et dyabolos qui seducebat eos
missus est in stagnū ignis et sulphuris: vbi et be
stia et pseudopphete cruciabant? die ac nocte
in sca seculū. Et vidi thronū magnū cū dñs
et sedentē sup eu: cū aspectu fugit terra et celum
et loc? nō est inuent? ab eis. Et vidi mortuos ma
gnos et pusillos stātes in aspectu throni: et libi
aperti sunt: et alii libet? apertis ei? est vite: et iudi
cati sunt mortui et hie q scripta erāt in libris seclū
cum supra ipsos. Et dedit mare mortuos ei? in eo
erāt? et mors et infern? dederūt mortuos suos ei?
in ipso erāt et iudicati est? de singulis fm opa ipsioz
Et infern? et mors missi sunt in stagnū ignis. Hoc
est mors scda. Et q nō inuentus est in libro vite scri
ptus: missus est in stagnū ignis.

Et c. S. Elidit iohēs sancta ciuitatē hierm nouā
descendentem de celo et ostendit? ipsa vxoi agni
atq partes noue ciuitatis describuntur. Et

Et vidi cellū nouū et terrā nouā. Pñmū
em cellū et prima terra abijt et mare iū
em cellū. Et ego iohēs vidi sanctā ciuita
tem hierm nouā descendentem de celo a
deo paratā sicut ipsam ornātā viro suo. Et audi
ui vocē magnū de throno dicentē. Ecce taberna
culum dei cū hoib? et habitabit? ei? eis. Et ipi pps
eius erūt et ipse de? cū eis erit eoz de?. Et abster
get de? oēm la chymam ab oculis eoz. et mors vi
tra nō erit neq lux? neq clamor neq dolor erit
vitra q prima abierūt. Et dixit q sedebat in thro
no. Ecce noua facio oia. Et dixit mihi. Scribe q
hec ha fidelissima sūt et ha. Et dixit mihi. Factū
est. Ego sum alpha et ω initiu et finis. Ego stantē
dabo de fonte aq viue gratis et uiuicet posside
bit hec. Et ero illi de? et ille erit michi filius. Amē.
Et alit? incredulio et execratio et homicidio et fou
nicatio: et veneficio et idolatrie et oib? mendaci
bus pars illor erit in stagno ardēt ignis et sulphu
re qd est mors scda. Et venit vn? de septē angelis
habētib? pñia ad plenas septē plagas nouissimū
et locut? est mecu dicens. Veni et ostēdā tibi spōsā
vxoi agni. Et sustulit me in spū in mōre magnū
et alit? et ostēdā mihi ciuitatē sanctā hierm descē
dentē de celo habētē ciuitatem dei et iūmē
simile lapidi pñio tanq lapidi iaspide: sicut cri
stallus. Et habebat murū magnū et altū habentem
portas duodecim: in portis angulos duodecim
et nola inscripta q sunt nola duodeci tribu filio
rum israel. Ab orientē porte tres et ab aquilae po
te tres: et ab austro porte tres: et ab occasu porte
tres. Et mur? citatis hīs fundamētis duodeci et i
ipsis rui nola xii: aplos et agni. Et q lobas mecu
hēbat mēsurā arcū dīcē arcū vt metiret citatē et
portas ei? et murū. Et ciuitas in quadroposita ē
et longitudo ei? tāta est quāta et latitudo: et mensio

mat. 22. a
Luc. 14. b.

infra. 2. b.

supra. 1. c.
et. 2. a.
et. 3. a.

supra. 1. b.

supra. 2. g.
ps. 1.
supra. 17. b
et. 1. c.

et.

et.

et.

et.

et.

et.

et.

et. 6. a.
et. 6. a.
et. 6. a.

et.

et.

et.

et.

Apocalipsis

est ciuitate de aridine aurea p. radia duodecim
milia longitudo et altitudo latitudo eius ciuitas
fuit. Et mensuram eius centum quadraginta
viri cubito: mensura polo q. est angeli: et stru-
tura muri eius et lapide calcidreia vno ciuitas
aurea mundi eius vitro mudo: et fundamētū muri
ciuitatis ei lapide scio cōtinat. Et fundamētū
primū lapide scidū sapphyru. tertiū calcedone
quartū smaragdo. quintū sardonio. sextū fardū
septimū crysolito. octauū berillio. nonū topazi
vno. decimū amethystū. Et duodecim porte duode-
cim ciuitatis eius. Et duodecim porte duode-
cim margarite sunt per singulas: et singule porte
erāt et singule margarite: et platea ciuitatis au-
rum mūdū tanq. vitru p. lincidū. Et tēplū nō vidi
in ea. Dñs em̄ ei. op. et tēplū illi est et agnus. Et
ciuitas nō eget solo neq. lacu in lacu in ea. Nā
claritas dei illuminabit ea et lucerna ei est agn-
us. et ambulabit gentes in lumine eius reges terre
afferent gloriā suā et bono in illā. Et porte eius
non claudēt. per diē. Hoc em̄ nō erit illā: affe-
rent gloriā et bono ei gloriā illā. Nō intrabit in
eam aliquod conquinatū aut abominatōis gra-
fices. medatiō illi dei scripti funt in librorē et ag-

I C. S. Offendit fluuius aq̃e vine in noia bie
raticum in q̃no erit male dictum nec tenebie vie
ac p̃biberat angeli aduocato: et cōstet apl̃s
nō addōdo atq̃ nō minuēdo huc p̃phetie tras
Et offēdit mīslī fluuiū aq̃e vine splēn
didit tanq̃ cristallū p̃cedētem de fede
der agni In medio platee et ⁊ eirra
q̃ parte flumīne lignū vite affēro frū
ctus duodecim p̃ mēse singulos reddō fructu
sūm: follia ligni ad fānatē gentiū. Et o male di
ctum nō erit amplius fed sedes der agni in illa
erūt: et ferat ei ⁊ feruēt illi. Et videbit facie eus
r nomē ei ⁊ in frontib⁹ eoz. Et nō vltro nō erit
nec egebat lumine lucere: nōq̃ lumine foli
q̃no s̃a de illam nabūt illos: regnabāt in secu
la fecaliorum: et dicit mīsl. Hec verba fidelissima
sunt et vera. Et dñs de⁹ spiritum p̃phetiarum
misit angelum suum ostēdere seruū suū q̃ opo
tet fieri cito. Et ecce venio velociter. Beat⁹ qui
audīt verba p̃phetie libi hui⁹. Et ego iohānnē
qui audī et vidi hēc. Et postq̃ audīsem ⁊ vidī
sem cecidi vt aduocem ante pedes angeli qui
mīsl cū hēc ostēdebat: et dixit mīsl. Vnde ne feceris.
Cōseruo em tū sum ⁊ fratrum tuorum p̃phe
tarum: et eoz qui seruāt verba p̃phetie libi
hui⁹. Deum docto. Et dicit mīsl. Hēc signaue
ris verba p̃phetie libi hui⁹. Temp⁹ em p̃ph
etia: et alui nocet nocet ad huc q̃ in foīdis ē: et
defcat ad huc. Et qui iuss⁹ iussit ē ad huc: et san
ctus fāscit et q̃ ad huc. Et ecce venio cito: et ser
ues mecum em reddere vnicuiq̃ scdū dī opo
ra sua. Et ego sum alpha et o p̃m: ⁊ nouissim⁹
discipul⁹. Amen. Beati qui lauant solas suas in sā
guine agni vt potest eis in ligno vite: p̃
p̃tates intrent citatētem. Solis canes ⁊ venēci
et impudici et homicid⁹ et idoli seruicē: et o
lo qui amat ⁊ facit mendaci⁹. Igo iesus mīsl ange
lum meum testificari vobis hēc in ecclesiē. Ego
sum genū⁹ et radi⁹ dauid: bella splendida ⁊ mar

rina. Et spiritus et sponsa dicunt veni. Et qui au-
dit dicat veni. Et qui vult veniat. Et qui vult ac-
cedat aquam vite gratis. Confessio: in omni aul-
entia verba prophetie libri libro. Illi qui appo-
suerit ad hec prophetie deus super illas plagas scri-
pta sunt in libro isto. Et si quis diminuerit de verbis
libri prophetie sue auferet deus partem ei⁹ de
libro vite ⁊ de ciuitate sancta ⁊ de his que scripta
sunt in libro isto. Dicit qui testimonium perhibet
istorum. Et niam venio cito. Amen. Veni domine
iesu. Gratia domini nostri iesu christi cum omni-
bus vobis. Amen.

efale.55.a

Cymmenſas omnipotenti beo patri & filo & ſpi-
rituſancto ſanctis roſt miltie triumphanti gra-
tiam & referendum actiones Cuius laudine be-
ſacrificantiſmus opus in peſſidii ſancte fidei catho-
lice. Recenter p̄ piſtantiſſimum ſacre theologie
profefſorem emendatiſſimo litteris Impieſum
multie elucidandi? ſucſi: feliciter plumarū
atos Impieſum eſt in icityo Pariſioſ gymnaſio.
¶ Chelmannus heruer in arte impioſa diſerſi-
ſſimum almeſ vniuerſitate Pariſienſis librari-
laturum in magnifico ſancti Jacobi ad ſignum
cratie ferreſ commoſant? Impenſio vtro hone-
ſt viri Jobanneſ patri euſdem vniuerſitatis li-
brarij in dicto vico in leone argenteo commoſan-
ſſo Anno ab incarnatione domini milieſimo qu-
gentieſimo quarto p̄dicte d̄s Decembris.

119

44

sui fodiens.

Aphar pulvis suscitans vel humi vigilie seu liberatio vigilie aut lucitudo suscitatum.

Aphara terra eius vel pulvis ei: hinc humus eius aut fodiens ei.

Aphara pulvis suscitans cum vel humus vigilie eius seu liberatio vigilante eius: aut securitas suscitatum eius.

Aphara : laurus vel vitulus hinc pulvis eius aut fodiens cum.

Apharam : fodiens humum vel pulvis inuitio.

Apharam : pulvis suscitans eos vel humus vigilie eorum seu liberatio vigilante eius: aut securitas suscitatum eius.

Apharam : fodiens mare vel maris effusio.

Aphara : pulvis suscitans eos vel humus vigilie eorum seu liberatio vigilante eius: aut securitas suscitatum eius.

Aphara : terra pignus vel fodiens eluatores seu liberalitas solus aut liberatio illuminatores.

Aphar : accendi: terram dignetur fodi mentem eluatores seu liberi solus aut liberatio illuminatores.

Aphar : saluta: saluta vel terra saluta: hinc pulvis suscitans seu latum aut humus vigilans saluta: tione.

Aphar : fortis: securitas vel liberatio seu liberum germen aut securitas refectio eius.

Apharia : iudicium domus vel iudicium domini.

Aphar : continuus vel contentia siue continens aut furor nouus.

Aphar : continuus vel appetitus dei: siue continens aut appetitio.

Aphar : continuus cum vel appetitio dei cum siue contentia eius aut appetitio eius.

Aphar : furor alienus vel vita dissipata seu vitam dissipans: aut vite defusio.

Aphar : inmirabile vel admirans: duo: seu vificans aut excludens.

Aphar : quies vel fodiens seu pulvis aut vitulus.

Aphar : separati vel abis: muros seu fodientes obuiam aut viam seu cantus.

Aphar : finibus vel in extremis.

Aphar : domus in finibus rubens: tum: vel in extrema ascensionis rosum.

Aphara : libere egrediens vel secus riuas egressio.

Aphara : liberalis dominus vel liber riuas domini.

Aphara : fertus vel augmentata.

Aphara : fertus vel augmentata.

Aphara : colligens rectos congregans conuersionem seu liber egressio aut securitas egressio.

Aphara : securus vel liber seu securitas aut liberalitas.

Aphara : volans iniquus volans meroris seu libere murmuratio securitas inuitio.

Aphara : volans iniquus vel volando meroris seu securi inuitio: ter: aut libere murmuratio.

Aphara : volans consilio vel vola-

tus consilij seu libere consilens aut securus fectio.

Aphara : eius indumentum vel ei: declinatio.

Aphara : eius indumentum vel eius declinatio.

C dicit post a.

A : festinus vel solennis declinatio.

Aga : loquens vel meditante seu meditatio aut loquia.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Agabab : nuncius tribulatio. vel liberatio inuocatio.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aga : festinus pater vel solennis pater.

Aphara : fratris odore vel frater odore.

Aphara : post exercitum vel sequens exercitum dei: quicquid est ob id cognatio mori: qui ei terro.

Aphara : testis vel sui seclitatis aut ariditas.

Aphara : pateris vel patris sui seu foris aut appertinentia.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : pateris dominus vel pateris dominus hinc appetitio domus.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

Aphara : sculptor aut sculpens.

C dicit post a.

A : vultus vel deuotio.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

A : vultus eius vel deuotio eius.

noim hebraicozum

lao parturientio.
Anula. populo dolens ei vel po-
pulus parturientum.
Amulre. populi dolentes vel po-
puli parturientes
Amulral. calcitrans eos vel calc-
factio populi. sicut populus irrorat?
aut populi irrolatio.

¶ Cic. n. post. a.

Ana donatus vel gratificat?
¶ seu donum aut gratificatio.
Anna-gratia vel respondens sive donum
aut donatio.

Anab. vox vel humilitas? sive do-
rum patris aut gratia paternitas
Anba. vox eius vel humilitas eius
¶ sive donum patris eius aut gratia
paternitas eius.

Anacham. humilis vel exurgens
fere bonum calidum. vel gratifi-
catio caliditas.

Anacrb. cognomentum vel cogno-
minatio.

Anachim. non est imbecens vel hu-
militas retinens. sive monile collo-
sublimi aut humilitatis remitto.
Anac. nuquid commotus est vel
nuquid commotio.

Anaphthim. donum vel virtus vel violent-
ia. sive gigantes. aut gratias de-
clanatio.

Analy. nuquid commotus est
ipse vel nuquid est commotio ista
sive donatus virtutis aut gratificatio
susceptio.

Anan. nubes vel obumbratio sive
donum populi aut gratificatio
eorum.

Anamelech. donum regni vel res-
ponsio regis. sive bonum regna-
re aut gratificatio regis.

Ananum. respondentes aequi. vel
gratificaciones aquarum.

Anan. donum gratie vel donata
gratificatio.

Ananchel. gratias deo vel respon-
sio dei sive cui donatus deus aut
cui est donatus deo.

Ananery. dono viuentis vel gratia
pauitatis.

Anani. donatus michi vel gratifi-
catio mea.

Anani. respondens michi vel gra-
tificatio mea.

Ananias. donum gratie domini
vel donata gratificatio domino.

Ananias respondens gratie deo
vel gratificatio gratie domini.

Ananum. respondentes aequi vel
donationes aquarum.

Anas donatus? donatio seu gra-
tiam tollens aut respondens.

Anat. gratia vel respondens seu
gratie peccatorum aut responsio tem-
poris.

Anatya. respondens ei vel gratifi-
catio cum seu gratia peccatorum eius
vel gratificatio tempore tunc.

Anatim. respondens eius vel gra-
tificatio coeque sua peccato co-
rum aut responsio tempore eorum.

Anatit. respondens vana vel res-
ponsio vana: seu monile colli aut
humilis confutatio.

Anatit. respondens vel obedientia
aut respondens signo. aut gratifi-
catio designatio.

Anatit. respondens vel obedientia
aut respondens signo domini: aut gratificatio de-

signamentum domini.
Anatit. respondens vel obedi-
entia. sive respondentes signo
aut gratificatio designatio.

Anatit. respondens pabulo vel be-
nignitas in fatione: sive decus: aut
fatum gratie et benivolentiam apo-
stoli: et ananias. id est a viro virili.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

Anatit. respondens pabulo
aut decore ad frandum sive co-
gratipassionem ad respectu passionis.

contineat populum domini
Appelle. congregare eos vel co-
gregatio eorum.

Appia. libera vel libertas sive con-
tinens aut continentia.

Appos. libera vel fortis? libertas?
¶ sive donum mirabile aut amabile
Appolophanes. mirandus facit
vel amirabile contemplatio.

Appollonia. suspensio vel sinago-
ga eorum.

Appollonia. miraculum vel am-
mirabile.

Appollonia. congregare eos vel co-
gregatio eorum.

Appollonia. missus vel legatio.

Appollonia. egredere vel conti-
nentia egressio.

Appollonia. continentia rectitudinem
vel libertas consuetudinis.

¶ Cic. d. post. a.

Ara. electus vel electio sive
vigilans aut vigilante eum.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

Ara. indigne vel caliditas sive vi-
gilans patris aut vigilans pater.

noīn hebraicorum

Barachemini. tribui vel creatu
ra iudorum.
Barachis. benedictus Dominus
vel benedictus domus
Barachis fulgur domini vel
fulgur domus. Barachis fulgur
domini aut pfulgo domini
Barachel benedictus deo vel be
nedictus dei.
Barachel fulgur dei vel fulgur
dei mei vel fulgur dei benedi
ctus dei mei
Barach. filius domini vel filius
domus seu filius domus vel filius
simoni.
Bar abel benedictus deus vel bene
dictus deus filius lucas deo aut crea
tura dei
Barafa. barbautes vel filii in egre
tatione veniens ad faciendum aut filius
fulgore plationem.
Baraf. grande vel tpeficus vel
fulgur peccati aut filius tempesta
tis
Baraza. filius videmus vel filii fort
itudinis
Baraz. grande vel tpeficus seu
fulgur aut filius pautas
Baraz. scilicet vel filius
pili fugi eius
Baraz. filius in malis vel domi
nus filius in clamore eius aut loco
motus ipfius
Baraz. filius in malo vel filii ma
lefici
Baraz. filius in malis aut filius
cotraque dominant
Baraz. filius tpe vel filius para
dens seu filius comotus aut filius
factus.
Baraz. filius clamor aut filius
simplicis. Barz fil pariter et
ebrius
Bar. quippe filius predicti et filius
eius filia. iona columba
Baraz. pythia filius filii substantia
eius filius et eius pythium
Barabaz filius colindens vel filius
prophetæ seu filius vniuersi
aut filius consolationis
Barne. filius motus vel filius
motus
Baraz. electa commotio vel filius
electæ mutationis
Barabaz. filius rruens vel filius
quiescens et debet
sermone compellens filius iura
reus
Baremia. filius clausus vel filius
ceratus qui cotraque quidam
barz tegunt legem.
Baripmura. filius pinguetudo
vel filius ruminans.
Baraz. filius fulgur filius fulpendi
rei mei vel filius fulpendis aque
Barum et non debetum.
Baraz. benedictus vel benedi
ctus
Baraz. filius olus eius vel filius
calidior calidior
Baran. butyro vel pinguetudo
vel necesse aut confusio.
Baraz. infans vel in angustia
sine infans aut angustior
Baraz. infans vel infans eius
vel infans eius aut in angu
stia
Barfama. confusio calotus vel
angustia calidior eius
Balsat. adeps vel defecatio.

Adfectus adipe[m] vel defecatio[n]
nem.
Adfectory, adeps vel defecatio[n]
is defecans aut defecatio.

Afama; depollita vel delinq[ue]
rit veniens aut delictio.

Afflicto, veniens aut delinquens
in omnibus aut in nominib[us].

Aflua; adeps domini vel defeca
tio domini.

Afirmaty depollita vel delinquens
aut delinquens aut delictio.

Agna; agnus. Nomina respondens;
fiam aut domine humilitatis coe
rum.

Aiqued, virgo dei vel casti deo.

Aaum-cleri vel electum fide
insure aut roboris

Agna; agnus. Nomina respondens;
fiam aut domine humilitatis coe
rum aut robustus.

Bagatya, confectio tempusq[ue]
despectus peccator.

Baeoyta, contemptio nem cum vi
defectu eius.

Beoyta, contemptio[n]em dñm v[e]
l despectu[m] domini.

Il b'c c. post b.

B
Ead iniquitas trisus vel edifi
cat ad precipitum graui
Bran iniquitatem iniquitas bona
tionis.
Bran os vultuus vel celsus de
notationis.
Barche-pes-inclutus deo. vel pi
mentis dei.
Ber-cher. Inclutus vel pimentis
Berche-inclutus vel pimentis
Berche-inclutus domini vel pi
mentis dei.
Berche-inclutus pimentis vel mige
nitus.
Berchoy-pimentis meus vel
pimentis mihi.
Berchoy-pimentis fortis vel
pimentis timidis.
Berchoy-inclutus graui vel pi
mentis celsitudo.
Berch filia vel mēfura.
Bedei. Inflaturus vel inflatur
filia filia duxit aut filia vola
tis.
Bedefabe. Filia septima. vel filia tu
ramenti seu mēfura futurus aut
filia fanatica.
Bedon filia dura vel mēfura in
equa filia iniquitate aut ipso
mēfura.
Bedellum. Lapis vel carbunculus
Bedi. Versutus deo vel vir deuota
tio filie bae versutus aut vir qu
deme versutus.
Bedon. Versutus. vel habens biam
vel versutus domini aut versutus
pessimus biam aut versutus
deuotus os pellicis superius. 3pe
di pipas vel similitudo igno
rantie.
Bedon. Versutus. vel habens arcana
vel domini sequens seu versu
tus deus habens speciem: aut
versutus deuotio ascensionem
penitentie.
Bedon. Versutus. vel mēfura pnceps
mēfura filia versuti vel habes
mēfura aut versutus deuoti. mē
fura.

[illegible]

Dēnē arāc. filiū fulminia vel filiū
 fulguris vel filius fulguratus aut
 filiū per fulgur.
 Dēnēci. i. filius cālidus vel filiū
 hēno fūe filiū necessariū aut filiū
 necessitatus.
 Dēnān. i. filius in eis vel filiū in
 medio eorum.
 Dēnē. filiū ecce sunt vel filiū ec-
 ce hic sunt.
 Dēnēcēm. filiū tunc corripue boanēge
 filius obnoxius.
 Dēnēd. filiū murtis vel filiū con-
 firmationis.
 Dēngabēr. filiū fortis vel filiū
 iuuentis virilis.
 Dēnēp. i. filius lūcis vel filius lig-
 natus.
 Dēnē. filius mēis vel filiatio mea
 Dēnt. filiū redēcens vel filiū redē-
 nonis.
 Dēniam. filius dierum vel filiū
 fructum filius amaritudinis
 vel filius amaroium.
 Dēniam. filius dēris vel filiū
 virtutis. filius filius asperius aut
 filius alioctum.
 Dēnar. ecce lūm vel ecce angus-
 tia seu filius dēctum aut filius
 per amirationis.
 Dēnē. filius cōmor vel filiū re-
 quetionis.
 Dēnon. filius mēris vel filiū po-
 lotis seu filiū murturū aut filiū
 iuuitis.
 Dēnon. filius mēris vel filiū
 iūis mēis filius dolens mel-
 ius aut filius iniquitatis mēis.
 Dēnni. filiū. meus vel filiatio mei.
 Dēnni. filius requiescens vel filiū
 requietionis.
 Dēnnium. filiū. feruens vel filiū per
 fūe filio filius vinctus aut filiū per
 pīrūm.
 Dēnir. filius incedens vel filius lū-
 cidus seu filius lūminis aut filius
 igneus.
 Dēnēp. filius hūis pāndi vel
 filius filius vinctus.
 Dēon. pōlex vel in medio filie in-
 que murtū rans aut iniquitatis
 dolens.
 Dēon. impellens filie impellio vel
 filius lūminis aut iniquitas in-
 candē.
 Dēr. fons vel patris.
 Dēr. fons eius vel patris eius.
 Dērāmē. filius exalatus vīrē
 patris aut pānois.
 Dērōp. fōne calx vel putei po-
 tui.
 Dērām. putei iudicans vel fons
 iudicii.
 Dēr. patris eius vel filia eius.
 Dēbēti ē. ē. pariter aut frum.
 Dēr. patris meus vel patris pīn-
 tui.
 Dērā. fons domini vel putei. Dei
 mīno.
 Dērū. fendum vel pactum.
 Dērūc. puteus. i. uicinos vel filia
 eius.
 Dērōnē. idē ē. vīrūm hēc ne-
 men ē. hēbeto frīgo compolius ē.
 Dērōc. puteus eius vel filia eius.
 Dērōn. filio eius vel putei ē.

Interpretationes

Celea: vallis ubi vel congregatio
deu seu vindicta dominum aut
vindicatio domini.
Celeon: vindicare dolores vt vin
dicano iniquitates.
Celestiana: vindicare aram vt vin
dicano sublimitates.
Celestipol: occidentes vel externi
natores.

Celeuma: antecessores vel ostiale.
Celuta: quasi vindicta vel ecclesia
ve niena.

Celmo: vallis robusta vel congre
gatio fontium.

Clementia: ecclesiastica vel pcinatio
Cleophas: conitiones transactio
vel congregatio transeuntia
Cleopatra: congregans agnitos
vel conuentionem dissolvens
Cempe: ouens deo vel antecessor
suo dei.

Cena: zelotes vel zelotipus
Cenecia: possidens fecatotes
vel possessor fecatorem.

Cideret: zelotes sufficiens ad iudi
cetur vt zelotipus abudat iudicatio.
Cenereth: signum cyprae vt qñ
lucerna.

Ceneroth: quasi incense vel catha
rum signum.

Cenez: zelotipus vel zelotes sine
possessor contempnus aut posses
sor contempnibilis.

Cenez: zelotipus vel zelotes sine pos
sessor contempnibilis possessor
non contempnibilis.

Centes: in eum vel etiam in me
us iudicio me aut possessor mea.
Centem: ecclesia vel congregatio
Cyprae congregans eos vel ve
natores.

Ceras: occidens facturum vel ex
terminator piscationis.

Cerethi: occidentes vel externi
natores.

Cerecus: tenebrosus vel tenebre
ferus.

Creta: vocata vel vocatio consum
mata. **Ther:** syrum et hebreum
mixtum est.

Cretco: vocati vel vocacione con
summati.

Cretaleco: idem.

Cesar: possidens princeps vel pos
sessor principatus.

Cesarea: possessor principis vt pos
sessor principatus.

Celestipol: possessor principis lau
cio vel possessor luminis aduente
matis.

Cesien: durus fortitudine vel bu
rnis fortitudinis.

Cethico: e. hysus vel abscissus sine
contractione aut mente excisio.

Cethi: sine vel abscissi vel contrac
ti aut mente excidentes.

Cethimot: figentes tempus vel ab
scondens responsonem sine contra
ctate aut infamia responsonis.

Cethion: tenetibus vel thymama
Cethion. tenetibus eos vel thyma
matis conum.

Cethura: in ea vel copulata sine
thymama off crenis aut mente ex
cedens luminis.

¶ **De i. post-c.**

Alecia: secus vel luctus sine
alumpino vel vomit? eius.
Cina: ingens vel lucidus vel possi
dempt aut possessor.

Cinam: ingens eos vel possidens
eos sine luctus eorum aut posses
sor eorum.

Cinene: luctus vel possessor.

Cinene: ingens vel possidens.

Cineth: lamentatio vel lamenta
tio sine seu ingens tempore.

Cintus: luctus vel possessor quod
apud nos meli? effertur per q. lu
teram vt dicatur quintus.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

Cipus: merus vel tristitia.

¶ **De i. post-c.**

Ur: gdu vel frigus.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Cus: durus vel vomens vt.

Interpretationes

Dominababab. causa patris: vel filii
tuum fraternitatis
Derben. loquens vel filius gene-
rationis

Derben. loquens vel generatus
Derbon. loquens percutiens vel ge-
neratus percutiens

Deban. fons eliphanis: vel fons
tunc eliphanis

Deban. fons dignatus vel pingue
de elevans

Debit. murus vel micatio seu pa-
ris aut calcatus

Debon. fons pupilla vel calcatus
cum syro sermone: huiusmodi aut
tunc pingue interpretatur aut
amio idelli familia holo-caustio

Deben. agnoscit deum vel agno-
scit bene

Deb. post. d.
Dobab. calceus vel deos-
sum. grece aut dicitur tri-
minator: aut clausus in ergastulo

Dobap. alius illuminans vel dila-
tidum

Dona. egritudine suscitans vel
egrotationum suscitans

Dobap. percantans vel spiri-
tuali cessans: fuit autem aut fuit
greco autem sermone interpreta-
tur vocum dissimile

Dobon. sufficiens ad intellectus vel
abundantem intelligens

Dobongad. sufficiens ad intellectu
teminationis vel abundantem intelli-
gentiam eorum latum calum

Dobon. sufficiens aut dolens: vel sus-
citans meros fuit suscitans mur-
murationem eorum: aut sufficiens
in iniquitatis eorum

Dobon. a. sublimitas vel fons nu-
merans

Dona. causa hec vel indicus illud
Dobon. iudex huius vel causidici illi
Dobon. iudex. quidamque vel vehem-
enter fugiens

Dobon. pulci ad tegendum vel
pulcre confertentes sunt aut gemi-
ni calceis

Dobon. pulci ad tegendum vel
pulcre abluens vel abluem
diano

Dobon. speciosus insulsi vel
deoti insans

Dobon. fons eliphanis vel fons
tunc eliphanis

Dobon. cibus aut pinguedine seu for-
tis pupilla aut calcatus eius

Dobon. ad occidentem vel occide-
ntem

Dobon. quicquid videt
Dob. post. d.

Dobon. comotus fuit solici-
tus. aut sollicitus

Dobon. patris domus est: vel
parricidii domus

Dobon. patris vel parricidii
Dobon. motus vel motus: fuit
sollicitus aut sollicitus

Dobon. rubra vel accensum rufop.
Dobon. fons vel fons

Dobon. adducit vel adducit
Dobon. adducit vel adducit
Dobon. generans populum vel ge-
neratio populum

Dobon. caput vel domus
Dobon. naturas fons: vel gene-
rans desiderabilis

Dobon. generans excrevit vel ge-

neratio exaltata
Dobon. generans excrevit vel ge-
nerationum exaltatio

Dobon. genus fons vel generatio
nisi medicamentum

Dobon. medicamentum
Dobon. medicamentum adductus
humilis vel generatio parvulus ve-
nientis

Dobon. calcatus stipida vel
tunc fontem fontem

Dobon. pulchrum vel viride eo
vel fuit sufficiens defectus: aut suf-
ficiens defectio

Dob. post. d.
Dobon. solarius vel fratru-
lis

Dobon. pulchritudo
Dobon. decano domum. vel
pulchritudo dei

Dobon. sacro vel silentium loci
Dobon. loquax vel locutione. seu lo-
quax frater vel locutione fratri

Dobon. pulchritudo vel loquax
seu loquax populo: aut pulchritudo
deorum

Dobon. generis pacifica: vel ge-
nerationem pacificam

Sequitur interpretatio nomi-
ni incipientium a latera. E.

Ebal. vallus vetus vel vetus
voisago: seu vallus deficiens:
aut acutus lapidum

Ebon. transiens vel transitio si-
ve transiens aut transgressio

Ebon. incantans: vel incantans
tunc coniugium: aut visio sensu-
pterna

Ebon. transiens michi vel transi-
to mea fuit transiens eum aut transi-
gressio mea

Ebon. transiens michi vel transi-
to mea fuit coniugium meum aut
visio sensu-
pterna

Ebon. transiens me vel michi
fuit transiens mei aut transgres-
siones mee

Ebon. incantans mei vel
incantans me: fuit coniugium
michi aut vires semper me

Ebon. ovis vel voluperta
Ebon. voluptas eius vel delictio
ei

Ebon. voluptas vel delictio vel
ovis voluptas

Ebon. voluptas vel ovis voluptas
fuit voluptas seu di-
tine aut diuine

Ebon. voluptas pulci vel deli-
ti pulci: fuit ovis pulci aut diuine
pulchritudo

Ebon. voluptas vel ovis
conferens: seu diuine effuse: aut
delicti resurgens

Ebon. delicta ovis voluptas
voluptas placitum

Ebon. delicta malum vel voluptas
tunc voluptas

Ebon. voluptas pulci vel ovis
mentum pulchritudo

Ebon. ovis voluptas vel ovis
voluptas placitum fuit delicta
serpens aut voluptuosus coluber

Ebon. rufus vel fulvus: fuit terre
nus aut sanguineus

Ebon. rufus vel terra fuit ru-
dens aut sanguinea

Ebon. inundatio pastus mei vel
inundatio pastus mei

Ebon. inundatio molotum vel
naturae perfumotum fuit defen-
sio pastum: aut inundatio pabu-
lorum meorum

Ebon. crescentem vel succum si-
ve augmentum aut fertilitatem

Ebon. crescentem vel succum si-
ve fertilem aut crescentem

Ebon. videns vel frugifera seu fer-
tilis aut pulchritudo

Ebon. adem
Ebon. fertilem aut frugiferum fuit
videns aut pulchritudo

Ebon. aut vel crescentem seu fer-
tilis aut secundum

Ebon. pulvis meroris vel pulvis
unius. fuit pulvis eorum aut
iniquitatum

Ebon. adaptare vel apertus fuit
Ebon. mensura vel effundens fuit re-
solutio aut resolutio

Ebon. mensura mea vel defectio
mea. fuit effundens me: aut dispo-
nitur michi

Ebon. dissolutio vmbra cui vel
effusio visio consummate

Ebon. effundens defecit vel
dissolutio vmbra

Ebon. mensura vel coniugens vel ef-
fusio vigilia sine dissolutio peli-
crus aut resolutio

Ebon. effusio vigilia vel mensura
conferens: fuit dissolutio pellicris
aut resolutio confertur citionem

Ebon. mensura. mensura effundens
varium vel confectio dissolutio
va

Ebon. consilium meum vel anni-
ma mea seu finis eorum aut volu-
tas mea in ea

Ebon. voluntas mea vel anima
mea in eis: fuit finis eorum aut co-
siliatio mei

Ebon. secunditas aut augmenta
tio

Ebon. mensura trim modicum
vel tres moduli mensura

Ebon. superdummentum vel su-
pernumeral

Ebon. mensura rectitudinis vel
voluntas mea in ea

Ebon. dolens mandatu
humilis. vel terra domus resp
sione

Ebon. dolens mandatu
humilis vel terra domus resp
sione assumpt

Ebon. ieros vel solennis

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

Ebon. tendere vel angustia si-
ne tribulatione conangustia aut co-
angustatio tribulatione

noim hebraicorum

[illegible][illegible][illegible][illegible]

noim hebraicorum

[illegible][illegible][illegible][illegible]

siue preparat^{us} aut ^{us}paratio
 Jacqum firm^{us} vel firmatus
 Jacqm idem.
 Jacquize firmi vel firmitates
 Jacobo suppletio^{is} vel suppletio
 Jacobo suppletio^{is} rui vel suppletio
 tatio eius
 Jacobum supplantatio sedinante
 vel supplantatio confusio
 Jacobon. phario vel peparatio
 Jacqoma. ppi rui vel ppiu vel
 ciscitur siue purgatio dno aut pre
 paratio domine
 Jadae. sciens rei sciencia siue co
 gnoscens aut cognitus
 Jadaa. sciencia rei vel cognitio nra
 Jada. sciens dnm vel cognitio dni
 Jadafan. sciens egressum vel co
 gnoscens abundantiam
 Jadaia. cognitus dñori facti dñi
 Jadael. facti dñi vel cogniti dñi
 Jado. sciens pccatum suu vel expe
 ctatio servitutis
 Jadam. sciens dolorem vel cogni
 tio iniquitatis
 Japhe. expectans laqueum vel ex
 pectatio discipline
 Japhe. rigens vel electio siue offe
 dens aut illuminatio
 Japfel. latitudo vel dilatatio
 Japhe. ostendens vel ostensio seu
 aperitio aut apertio
 Japhe. ostendens vel aperitio
 sine expectatio seu superfluitas.
 Jagal. ppendens vel ppendens
 Jagur. aduersus rei colonus
 Jael expectatio vel vel expectatio
 dei aut lapides seu carnalis pugna
 Jael ascenden vel ascensio affe
 ctus deus aut ascensio dei
 Jaleute. expectatio deum vel ex
 pectatio dei siue magnitudo aut
 carnalis coniunctio
 Jaleute. ascendet vel ascensio
 siue ascendet deo aut ascensio dñi
 Jabeli. viuens deo vel expecta
 tio dei siue postulatione dñi aut re
 quiescentia in deo
 Jair. vigilans vel illuminans seu
 illuminatio aut illuminatio.
 Jaurio. illuminans vel illuminatio
 siue vigilans aut vigilantes.
 Jalam. expectans humilia vel ex
 pectatio per crucifixionem
 Jalel. expectans deum vel expe
 ctatio dei
 Jalech. expectans pauore vel ex
 pectatio pte
 Jalon. expectans dolorem vel ex
 pectatio iniquitatis
 Jam. mare vel dies
 Jamba. mare laetens vel dies
 amariens
 Jamum. dies plurali numero vel
 amara seu amaritudines aut as
 marcationes
 Jamim. virtus vel bestia. siue as
 si aut asini
 Jamizet. dextere vel virtutes seu
 asini aut asines
 Jamna. mare vel bestia siue ma
 rinus aut vbi est signum
 Janne idem
 Janne. maris vel vbi est signus
 Jina. bestia dñi vel vbi est signu
 Jamite. virtutes domini vel in
 quibus est signum
 Jamno. amariens lumen. vel be
 stia iracunda
 Jamram mare cop pellicum vel

mare eorum in capite
 Janro. mare pellicum vel mo
 re in capite
 Jamuph. mare rubrum vel dies
 in capite
 Jamuel. dies eius deus: vel dies
 eius dei
 Jamuelite. dies eorum deo. vel
 dies eorum dei
 Janna gubernatio mens vel gu
 bernatio mea
 Jamni. preparatio mens vel pre
 paratio mea
 Janna. gubernatio vel gubernatio
 Japhe. expectatio commotione
 vel expectatio reuoluntio
 Jachana. gubernatio vel gubernatio
 culum
 Jaton. dominatio microte vel gu
 bernatio deus
 Janna. requies vel requies
 Jannu. dominatio vel potestas
 Jado. phere vel gloriosa siue ca
 ius est siue curi est et fructuosa
 Jaoe. factura siue vi facta siue
 vbi est fructus vbi est fructuosa
 Jara defensio vel defectio
 Jara. amicus dñi vel amicus dñi
 Jari. deficiat deo aut deficiat dñi
 Jaramot. tumens mortem vel de
 fectio mortis
 Jare luna vel defectio.
 Jare idem
 Jarre. robotans vel robotans siue
 deficiens aut contenta
 Jarden. defensio eorum vel vi
 lo indicio
 Jare. filio vel salus
 Jarph. del. dimittit deus vel dimi
 titio dei
 Jarpeti idem
 Jara. videtur vel iudicatio siue vi
 cificatio aut iudicatio
 Jaram. saluans vel saluans siue
 mons saluus aut mons siluam
 Jaa. dominus vel dominatio
 Jafa. factura mandati vel factus
 in mandato siue factum mandatu
 rum aut imbutio eius
 Jafa dimidi vel dimidatio seu
 factio mandati aut facti i mandatu
 Jafaph. habitator vel habitatio.
 siue sedens aut confidens.
 Jafel. dimidiatus vel dimidi
 tius deus
 Jafen domus vel redemptio
 Jafi. equitatis vel desiderium
 Jafel. equus dei vel desideriu dei
 Jafio. factura mandati vel factus
 in mandato
 Jafon. desiderans vel i mandatu
 pccati
 Jafu. conseruens vel conseruus
 Jafub. reuerens vel reuerfus
 siue reuocans aut reuocatio
 Jafubite. reuerentes vel reuerfi
 siue reuocantes aut reuocati
 Jafaba. peccantes in eis vel pec
 catio in eis
 Jarban. domini perfectus vel do
 mino consummatus siue domini
 perfectus aut domini consummatus
 Jarban. domini humilis vel dei
 reuoluntio seu expectatio reuoluntio
 Jarban. expectatio humilitatis
 beu vel reuoluntio humilitatis
 Janiadi. colubae defensus et re
 pte vel colubae defensio pccati.
 Janatp. columba vel est. Syrium

est et non hebricum
 Jaro. expectatio incendium vel ex
 pectatio lumen
 Jaro. expectans consilium vel ex
 pectatio festinatio
 Jaser. adiutus vel adiutorium siue
 auxilium aut auxilium
 Jasia. audiens dñm: vel auscultatio
 domini
 Jazel. laudans deum vel auscultatio dei
 ¶ Dic. b. c. post. 3
 Jaa. mons solis vel ius iustitiae
 Jachaman. vel requiescenti vel tra
 sita est requiescenti
 Jachab. rectitudo gloria vel tran
 sita est gloriatio
 Jachanaan. durum habitaculum
 vel confortatio inhabitantis
 Jachoni. dura vel rostra siue vbi
 thalamus vel confortatio pccatoris
 Jachut. spec dei vel thalamus dei
 ¶ Dic. b. c. post. 3
 Jaa. dilecti dñi vel amabilis
 Jadaa. dilectio domini vel amabilis
 domino
 Jada. dilecti dñi ppter bonum vel
 amabilis dñi ppter dominum
 Jachab. saluans aut dilectio dñi
 Jachon. vi amabilis dñi ppter dñm
 dilecti ppter suam misericordiam
 quia cu diligere dignatur est. cu vi
 gilem et misericordiam exultet
 quod pbatat maser esse et quare
 pbatat fructuaria dñi pccati idem
 Jachon. timore amoris mulier
 Jada. dilectio domini vel ama
 bilis eius
 Jachub. saluens vel transiens eos
 Jado. dilectio volitans vel ama
 bilis viuens
 Jada. rufus vel rubra seu terre
 ni aut sanguinei
 ¶ Dic. e. post. 1
 Jacham. lapides rufescentes
 Jachon. lapis rufescens
 Jachar. mons fortis vel electio siue
 facta
 Jachana. sapientia domino vel in
 intelligentia domini
 Jachet. pccatum vel effusio
 Jach. amicus onis vel expecta
 tio pccati
 Jachon. vallis mellefica: vel col
 lis meretricum
 Jachar. rigens vel electio.
 Jachiam. abiotio vel abiotio
 seu abiotio domini aut populus
 despicuus
 Jachad. edificans deum vel edificatio
 dei
 Jachoch. arena vel luctatio.
 Jachus. ptepe vel calcaia siue cu
 culans aut concutiens.
 Jachut. ptepe mel vel concutens
 despicuus
 Jachut. filius vel concutatus
 Jacha. totcular vel oppellio siue
 oppellio aut oppellio.
 Jacha. totcular ei vel oppellio
 domini
 Jachon. laudans ei vel arena eius
 Jachda. magnificus vel magnifi
 centia
 Jachdolan. magnificus dñi est
 vel magnificencia dñi est.
 Jachdon. incubatio ppius vel in:

ubatio ppi.
 Jachda. totcular labotis vel ope
 restio labotis.
 Jachdama. preparatio dñi vel p
 paratio dñi.
 Jachma. possidit populi vel pos
 sessio populi.
 Jachma. iudicatio populi vel
 vindictio populi
 Jachma. acquirere populi vel ac
 quisitio populi.
 Jachma. possidens populus vel
 vindictio populi.
 Jachma. possidens populum vel
 preparatio populi.
 Jachma. idem
 Jachma. fac facti vel pparatio
 pparatio dñi aut pparatio dñi.
 Jachon. erentio vel incinatio seu
 merces aut meritorium.
 Jachet. cecus dei vel angustia dei
 Jachet. acutius lapsi vel oppellio
 lapsum.
 Jachda. manus maledicta vel ma
 nus maledictio.
 Jachdo. man^{us} maledicta tribu
 latio vel manus maledictio dñi
 thanne.
 Jachda. sciens dñi vel cognitio dñi.
 Jachda. me vel cognitio mea.
 Jachel. sciens deum vel magnus
 deus.
 Jachad. man^{us} tollens vel manum
 ad os seu man^{us} tollens aut ma
 nus tubens aut
 Jachad. rufus vel cognitio ei.
 Jachad. rufus vel manotio.
 Jachet. accedens vel applicatus siue
 accessus aut applicatio.
 Jachda. accinatus vel tentatio.
 Jachda. rufus ei aut accinatus ei.
 Jachda. manus maledicta vel ma
 nus maledictio
 Jachda. inueniens dñi vel aper
 tio dñi.
 Jachet. aprio dei vel aprio domini
 Jachad. exultatio pccati vel apertio
 dectionis.
 Jacheti. rediens iuxta mensuram
 vel apertio dectionis mee.
 Jachon. dñi mirabilia vel dñi vi
 sificatio.
 Jachon. natus vel inueniens
 Jachon. annuens vel inueniens
 Jach. propinquus vel rediens
 seu propinquus aut redemptio
 Jach. propinquus natus vel redē
 ptio mea
 Jachim. despicuus vel despectus
 siue contemptus
 Jach. vius deus postulatione dei
 siue mutatio deus aut expectatio dei
 Jach. vius deus meo vel postu
 latio dei mei siue mutatio deus
 aut expectatio dei mei.
 Jach. vita vel exordium siue redē
 ptio postulatione mea
 Jach. vius dei exordiu dei siue
 redemptio deus aut postulatione
 Jachda. cognoscens dominum vel
 cognitio domini.
 Jachet. manum tollens vel manū
 ad os seu manus tubicans aut
 manum tubicans
 Jachda. pccatus vel circuncisio
 Jachet. deus me vel robur meum
 Jachda. numerus domini vel na
 terabilia domino
 Jach. robur me vel bestia mea.
 Jachda. pccatus maledictio vel cō

Interpretationes

flayarene mudo vel sancti flue
vicius aut confectus utrumque
hoc nom apud hebteos no frui-
bitur per y littera sed per hebalet
et fide quod nec f nec y litteram
sonat
flayare. virgula vfl floudi flue
culdentes aut separati
flayare mundum vel yncin flue cin
ci aut confecti

¶ hic e. post n.

Napolia mire comotay nli
na comotio
Neabam. latrans apprehens
vel latrans apprehensio
Neabam latrans laxus vfl latrans
laxus seu latrans lenitas aut
latrans latrodo
Neabaly latrans temporis vel
iniquitatis peccatio
Nebe latrans vel latrans flue pial
teris aut mensura
Nebl. latrans deo vel latrans
dei flue mensura dei aut dei pial-
terium
Nebe latrans vel latrans
Nebl. latrans meus vel pialter-
ium meum
Nechoo. parans ite vel paratio
rita
Necho. itans vel astractio
Necho. percussus vel percussio.
Necho. includens indicio
Nechoy. excludens vel excludi-
tio flue in clausum apertus aut per-
cussio cuiusdani
Necho. aroma vfl rhytisma si
ue thori aromati aut aromatizatio
eius
Nele. scala vel torrens
Neclamate. causida heredes vel
causidam hereditas
Nele. causidam heredes vel cau-
sidam hereditas
Neclamate. scale vel torrens
Nelecol. torrens botri vel botri
torrens
Neema. confotens vel confotatio
Neemias confotatus a domino
vel confotatio domini
Neelba. es vel metallum
Neelaby. ferens deo vel appli-
cans oia dei
Nepe. spirans vel sufflans flue
spiritus aut sufflatio
Nepee. applicans oia vel ligni
quod est nomen lapidis
Nepee. piura vel carbo flue res-
dens aut fectio
Nepee. idem
Nepey. idem
Nepey. idem. marinas vel maritima
Nepe. purificans vel purificatio
Nepe. purificans aggregatum
vel purificatio aggregati
Neppa. deceptio vel dissolutio.
Neppulum. apertum nomen vel
dissolutio audino
Nepp. ferens vel ferendus
Neppa. includens indicio vel g-
culum indicio
Nepey. itans deus vel itatio dei
Nepey. itans vel itatio flue ita-
tus tempus
Nem. pulchritudo vel consola-
tio
Nembia. profugium vel apola-
tum flue apolaratus aut apolatus.
Nembra. profugium vel transgre-

ssio flue pardo aut amaritudo
Nemim. pardi vel apolatus flue
amaritudo eos aut profugia eos
rum flue pardoit aut apolatus
Nemim. pardi vel apolatus
Nemioy. tyrannus vfl plus flue
transgressio aut apolatus
Nemil. paupis vel tangens flue
attractio aut attractio
Nemil. itans vfl attractio flue
itans aut attractio
Neptad. deceptio vel dissolutio
Neptali latrans mea vel conser-
tio eius
Neptall. deseret vel felicitas seu
consolatio mea aut consolatio mea
Neptall. habitatio vel compar-
atio flue conserens eos aut lasti-
tudo eorum
Neptam. implicatio vel conser-
tatio flue oblatio mea aut oblatio
no mea
Neptalmite. conserentes eos vel
latitudines eorum
Neptale. pabulaculo vel compa-
ratio flue oblatio mei aut ipi-
catio eorum
Neptar. purificatio vel purificatio
Nepte. decipere vel dissolvens flue
deceptio aut dissolutio
Neptee. deceptio vel dissolutio flue
deceptio aut dissolutio
Neptom. scilicet vel aperit
tes flue decipiens eos aut dissol-
vendo eorum
Neptopha. deceptio vite remissio
vel dissolutio claudicatio
Neptum. scilicet vel aperit
tes flue decipiens eos aut dissol-
vendo eorum
Neptulum. apertum nomen vel dis-
solutio audino
Ne. lucus vel lucerna
Necepha. lucerna acerrus vel lucer-
na acerrus
Neerus. lucis consilium vel lucer-
na festinans
Neeth. cythara vfl quasi lucerna
seu lux vite aut lucerna paupis.
Neeral. lucis acerrus vel lucerna
acerrus
Neerg. lucerna acerrus vfl lucer-
na acerrus
Neerg. lucerna insoluta vfl lucer-
na insoluto
Neer. lucis multus vel lucerna mea
Neer. lucerna domini vfl lucerna
domini
Neia. comaber domini vel serps
dominus
Neia. itat mensura vel itatio mea
Neion. augurans vel augurium
flue augur fortis aut augur fortis
itudo
Neitruy. tentatio torrens vel fugi-
natus iter
Neitpua. trarius vel metallari-
us
Neitma. decus vel motio flue co-
mestio. itat mensura vel itatio mea
Neitpa. imago vel imaginatio.
Neitpam. includens me vel in-
clusio mea
Neitpauite. includentes vel in-
clusores mei.

¶ hic e. post n.

Nezan. latus lacerna vfl ita-
tio
Nidodema. includens indicio vel
effusio terrenis eius

Nicolan. effluens vel effusio si-
ne itulius effluere languinis aut
thulicia languinis ecclesie
Nicolat. effluens vel effusio
neo flue itulius ecclesie lan guentis
aut thulicia languinis ecclesie
Nicolopol. germen plectonem
mea vel plecton germen me.
Niger. ascendens vel ascensio.
Nimpha. eo applicatum vel otis
applicatio
Ninue. fera vel speciosa seu ger-
men pulchritudinis aut nominis
pulchra
Ninuite. feta vel speciosa seu ger-
mina pulchritudinis aut nominis
pulchra
Nin. augurans gratiam vel au-
gurii donationis

¶ hic e. post n.

No. motus vel comotio
Noadadia. motus servitu-
tem domino vel comotus testi-
monii dei
Noadiaz. motus biculium vel
comotio illuminati
Noabha. motus deo et vfl comotio
no eorum
Noatya. motus imperium vel
comotio confirmationis visiois.
Noab latrans vel latrans
Noab. viter vel inflatio
Noe. requisitus vel requisit si
ue comotus aut comotio.
Noema. decus vel fides vel volu-
ptas aut decoretio
Noema. pulchritudo vel pulcher
seu consolatus aut consolatio.
Noemanti. pulchri vel consolati
seu consolatus aut consolatio.
Noemi. pulchritudo vel consolatio
Noetha. metallum vel eius
Noeth. eo eorum vel metallum
eorum
Noepeth. motus apertus vel co-
motio latitudinis
Noe. meritis vel meritis nua.
Noe. idem.
Noem. decus vel consolatio
Noe. decotans magistru meum
vel consolatio magistri mei
Noiar. decotans currentem ma-
gistru aut consolatio consumma-
ti magistri
Noiam. requisitus excelsi vfl co-
motio exaltati

¶ hic e. post n.

No. ut pulcher vel pulchritudo
ita pfecta eos vel posita eorum
No. viter vel pfecto flue unicui-
que spiritus
Noemian. decorus vel fidelis

¶ Sequitur de incipientibus a

littera O.

Oad. venitus vel laudatio.
Oad. tabernaculum vel inba-
bitatio
Oali. tabernaculum meum vel inba-
bitatio mea.
Oam. vfl pprio vel infans

¶ hic e. post o.

Oab. sperans vel amplexus
flue dilectio aut dilectio
Obadia. ferens domini vel ferri-
tus domini
Obag. magnus vel phylotiffa

flue incantatus aut incantatio.
Obdar. ferus australis vel ferus
africanus.
Obdia. ferus domini vel ferus
uius domini
Obel. ferus vel ferus.
Obedion. ferus nudo vel ferus
uena fulas ferus terre aut
ferus languinis
Obedia. ferus domini vel ferus
eius domini
Obedi. ferus dei vel ferus
deus
Obia. ferus domini vel ferus
domini
Obor. phytone vel magi flue la-
gem grandes aut legem gran-
diaz

¶ hic e. post o.

Obee. diligens vel pfectus
flue dilectio aut pfectio.
Ochoi. tenens habitationem vel
apprehendens tabernaculum.
Ochoya. tenens magistrum vel
tenens magistrum.
Ochoy. tenens vel apprehen-
sio
Ochoy. retinens bini vel ap-
prehensio domini
Ochyan. tenens vel apprehendens
flue retentio aut apprehensio

¶ hic e. post o.

Oaita. mensura vel men-
suratio
Odema. ferus bini vfl retinens
dominum.
Odia. idem.
Odota. idem.
Odollam. trifurcamentum eorum
vel trifurcamentum approbatio
Odolamitens. confotans aliquem
vel trifurcamentum in aqua.
Odai. confotans generationem.
vel trifurcamentum generationis
Odema ferus domini vel retinens
eius bini
Odi. mensura meus vel mensura
mea
Odura. mensura magistrum vel te-
stificatio magistrum

¶ hic e. post o.

Oepha. mensura vel effusio
flue effusio aut effusio.
Oepi. mensura trui modios vel
tres modii mensurati
Oepi. diligens vel pfectus flue
dilectio aut pfectio.

¶ hic ph. post o.

Oppo. effusio vel effusio.
Opbal. nebula vel obscurus
no flue obscurus aut nebulosus
Opba. thalamus eorum vel mariti
ma eorum
Opfar. volans vel volatus flue
volantes aut volationes
Opbac. auris obusum vel aurium
purillimum
Opbam. idem.
Opbel. nebula vfl obscurus flue
obscuratus aut nebulosus
Opber. ignominia vel ignominia
flue
Opbi. infirmus vfl ignominiosus
Opbim. tabernacula vel habitaco-
nes.

noim hebraicorum

Ophim. tabernacula mea vel ho-
bitationes mee
Opher. infirmus v[er]o infirmitas si-
ue irrisio aut ebullitum
Ophim. discalciatus vel infans co-
uerfus

Raba multa vñ magna floc in
dicano aut iudici
Raba. multu mibi vel magnitu
do mea seu iudex meus: aut iudi
cium meum
Ripha. vides bona vel vides bu
cellam
Riphat. vides a bonis temporis vñ
videns bucellam vite
Riphet. vides bona paucius vel
videns bucellam vite
Rithus. quereñt vel bonus seu la
men aut inquisitio bonitatis

R ^o magister vel magistrum
Regeas. magister mediane
vel magistro ante foras fufce
Roborari imper vel annuo pto
Roborari aditiam vel pelli vel of-
fipane populus finis imperi popu-
li aut incrimino populum.
Roborari. platee vel latitudines
fui platee inclinare. aut platearum
inclinatione
Rode. videns vel foris fua vilio-
fina fortitudo aut vilio fortitudi-
na. vilio. vilis vel vilis videns ef-
ficientia. fua videns incline
Rodm. patrue iudicane vel vilio
iudici patris
Rodum. vilio vel defenfio fua dif-
finitio aut diffidum
Rodu. videns vel defenfio fua
fua diffinitio aut diffidum
Rododux. fofiter dux vel videt
ignem
Rogari. droum ferre vel magi-
ftri infirmit

[illegible]

॥ ७५५.५०१११.

Rubens videns filius vel filii vi-
siofus seu vidēs in medio aut
videns p mediū
Rubens videns filii meus vel filii
mei visio seu videte inter me: aut
videte per mediū meū
Rubens. videntes filios vel visi-
ones filios seu vidētes p meos
Rufus. famulor vel refectio sicut non
finis aut refectio nostra
Roma. excelsa vel vidēs aliquid.
Ruth. videns vel festinus seu des-
censio aut defectio
S Equitur de incipiens 9 littera

S Heph. Speculum vel angustia
arua

Saal. reddens vel aggrauds
 Saal. vola vel pugil seu vulpes aut
 otus aquarū
 Saalab. aggrauds intellectus vel
 aggraudus intelligentie
 Saalim. vola vel pugiles seu vulpes
 aut otus aquarū
 Saalim. reddens vel redditus sine
 reddito aut reddito eis.
 Saalim. reddens vel elumatus
 Saalim. elumatus vel elumatores
 Saalim. elumatus eos vel elumato
 res eorum
 Saalim. inculpit egredere vel
 cubano egrediens
 Sabas. capta vel captiva sine cap-
 tivitute aut conseruio
 Sabā. clamans vel conseruio sine
 clamore aut eloquio
 Sabā. recitans vel recitandum sine
 eloquio cum aut eloquia eius
 Sabā. capta vel domino vel con-
 seruio bonum
 Sabā. clamans vel eloquies sine
 capta aut conseruio
 Sabasus. leua vel finitima
 Sabasus. et cetera vel ceteris
 quod sine locis latitudinibus aut
 sine ceteris
 Sabā. leua sine vel peritio quod
 piam sine locis altitudinibus aut
 tollens ceterum
 Sabā. tollens altitudinibus ye-
 tollens ceterum
 Sabas. virtutes vel exercitum
 sine finitum aut exercitum
 Sabas. motus ceteris vel motum
 ceteris
 Sabas. capiti vel agna sine bac-
 culis aut punctionibus
 Sabas. giras vel circulos sine
 circulis aut circundans
 Sabas. pacis. fedes sua vel ceteris
 vel circū aut circū sine
 Sabas. circū sine mens vel circū
 sine mea
 Sabas. requies vel requies.
 Sabas. requies. requies vel requies.
 Sabas. requies vel oues sine sepe-
 ram aut erum
 Sabas. fignus vel abundans sine
 fatuitas
 Sabas. fignus vel abidans sine fa-
 tuitas aut abundans
 Sabas. capiti vel damantes sine
 ceteris aut eloquio
 Sabas. agna sine vigilans vel con-
 seruio rediens
 Sabas. agnifolius latus sine ouis
 aut latius
 Sabas. ouis vel fatitas sine vir-
 ginitas aut aduratus
 Sabas. capiti. capiti. vel coher
 ouis vite
 Sabas. capiti vel capitis sine lu-
 mine aut fatitas boni
 Sabas. requies vel interitio
 Sabas. requies in eis vel in
 interitio eorum
 Sabas. digne vel captes sine fā-
 tuitas aut finitio
 Sabas. tollens altitudinē vel tol-
 lens ceterum
 Sabas. cūm vel penitentie
 vel agna vel cūm
 Sabas. ceteris vel latē latere non
 latitudine
 Sabas. latens adherens vel ar-
 canum eius

[illegible][illegible]

Interpretationes

Seotim. minotans eos vel calidi
tas eorum.

Seppi. spicular' v' vincto molis
Seppima. speculum facium

Sepphim. ardon vel incensum.
Sei. sentio vel incensum.

Seira. pnceps b'v' angustias
Seirabua. idem

Seirer. pnceps principis vel
angustias pnceps

Seireth. pnceps vel lepta seu tri
bulatio aut relique pncipatus.

Seirg. pnceps valles vel pnceps
bottali seu pnceps botti h'v' aut
angustias botti humilatum

Seir. pnceps cuo aut angustia eor.
Seer. pnceps meroris: vel can
tans tristitiam.

Ser. carbo murmurantis aut an
gustia inurium

Serua. vinculum vel angustia.

Seruch. locum v' corrigia siue de
pendens aut perfectio

Seruas. vinculo vel vincio seu an
gustias aut angustias

Sesa. tentatio vel farinatus siue
longius aut egrediens

Sebach. mans vel bisul. seu ma
nus facti aut factus byssus

Sebas. egrediens mihi vel loquens
mea seu format' me' aut tepatio

Sebamot. tentatio vigens (mea.
vel egrediens strectans

Sebi. stratio boni v' egrediens g're.
Sebion. tribulatio veniens vel tri
bulatio edificatio

Seb'as. tribulatio vel tribulati'o
seu tribulans aut egrediens

Sebima. egrediens modificatio
vel egrediens effo et tristic

Sebio. egrediens tristis oia v' egres
sus est et tristic

Seb. ponens vel positus: seu po
sui aut resurrectio.

Seb' finem vel germem seu gene
rati aut peculum

Seb'ar. peculum fuscitatis vel ger
men vigile

Seb'is. spine v' germina seu positio

Seb'is. tractio. n'v' ad n'v' ad n'v'
dania mea seu duertens michi
aut duertulum meum

Seb'as. feminas magister mens
vel resurrectio magistri mei.

Seb'is. spire v' germina seu positio

Seima. loquens tristitudo seu vulpe
cula clamans: aut tabernaculum.

Seine. loquens v' tristitia seu vulpe
cul clamans: aut tabernaculum

Seinoppega. tentatiois occur
sio vel tabernaculum solentans.

Seime. vulpecula dec vel taberna
culum ipsum

Seiphan' . cotona v' noima n'fa
seu iudicia nos aut speculatio.

Seiphanus. regula v' cotonatus
seu speculans aut ioculatio

Seippana. cotona v' noima n'fa
seu iudicia nos aut speculatio n'fa

Seippana. regula vel cotona seu
speculans aut ioculatio

¶ Bici. poli.

Seia. domitiano vel indig'ia:
seu domitiana eius aut indig'ia

Seia. domitiana vel indig'ia eius

Seiba. indig'ia parte vel domi
tatio parte.

Seia. domitiana michi vel indig'ia
ita mea.

Seim. sine vel finem seu domi
tatio

tano aut indigentia eorum

Siba. recte vel conuersio seu vent
egressus aut venit egressio.

Siba. rectitudo vel v' v' v' v' v' v'
Sibocret' vel pueritia seu g're.
egredis eius aut puerio eorum

Sibetia. infania vel ebrietas

Sibet'ar. ebri' vel v' infans

Sibet'ar. penitus vel penitentia

Sibet'ar. ramia vel confusio seu
byssus aut clutium.

Sibet'et. defecatio vocis adduc
te vel adductio vocis defecate

Sei. cileg. refundens festinatio vel
fussio festari' vocis defecatio

Sei. adductio aut adductio vocis de
fecate

Sidila. ponderosa vel laboriosa

Sidilentes. poderosi vel laboriosi

Sidila. hamora vel laboriosa

Sidila. f' q' h' d' f' d' in lano' q' lo
co f' d' f' d' v' h' d' f' d' p' d' f' d' e' t' u' r

Sidila. hamora vel laboriosi

Sidione. pondus dolotis v' labo
riosa iniquitas

Sidila. podus confusio: vel labor
festinatio

Sidit. conatus vel venatio f' d' s'
vel tucurritas

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio.

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

Sidit. f' d' v' taceris seu saluatio

no seu mortificat' at d' d' d' d' d' d'
Sime. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Symon. audir' v' exaudibilis seu

Smirne. cantans canticum vel can
tans eorum

Smimime. canitans edica vel
cantatione eorum

¶ Bici. poli.

Sa. saluum vel locutio
eius

Sa. saluum vel pusillanimit
sa pusillitas aut pusillanimitas

Saba. terra secans in ea vel man
datis in ea

Saba. coertens aut coertio

Saba. coertens aut coertio

Sobach. simplere vel collabio seu
coertens et aut coertio sua

Saba. terra mea secans vel man
datis meum in ea

Saba. spica vel vectis aut portus
dum seu vna virtutis: aut vni
tas virtutis.

Sobi. terra secans me vel manda
tis in ea

Sobas. sedens vel sedes seu be
uerens aut duertulitas

Sobach. arretiens conserio

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

Sobach. coertio mea vel inced
um meum vel incedens vultum.

noim hebraicorum

minum aut speculatorum domini.

Solentia. auctore vel dimittis
seu ausilio aut dimissio

Solomush. tentatio respiciens
transmigrationem

Somer. cultus vel custodia seu ca
stodens aut custoditus

Somotus. cultus dñi vel custodia
Sôphophanc. saluator (sô dñi
midi vel absconditum redemptor.

Som. pecus et eo vel dñe eorum
Som. pupilla eorum vel scdm eis seu
coccus eorum aut coccinum eorum.

Sonar. cocina vel subtilem eis
seu pecora eorum aut pecora rubra.

Som. pecus vel dentes
Soni. pupilla mea vel dentes mei
chi seu cocc' me' aut coccini mei

Soni. pupilla mea vel fecid' eis
seu cocc' eorum aut coccini eorum.

Soon. ciuitas vel oppidum
Sooitanyas. ciuitas egypti vel
oppidum mandata humilia

Soot. petra possilis vel fortis possi
lanima seu mane plasmata aut
angustissima fortiter

Sooos. petra pusilla vel domini
plasmata.

Sophym. liber iudicum vel liber
iudicium.

Sor. plasmatus vel angustissimus.

Soor. petra vel fortis seu tyruus
aut meridianus

Sorath. hostes tui vel hostium
tuorum seu inimicos tuorum aut
bellantium contra te

Soroth. bona vel optima seu elec
ta aut elegens bona optima

Soroth. bona mixta vel optima vi
na seu electa vii. aut uinea electio

Sor. petra mea vel robur mui
muri seu plasm' mibi aut angu
stus horum vi cibandi illa mea
seu robore coe eis plasmata eorum.

Sosipater. saluans dispersos vel
narrans dispersionem.

Sosihent. saluans eos vel saluans
in tempore suo gaudi dñor: aut
ba michi gaudium

Sosiraque. saluans dispersos vel
saluans in tempore

Sospha. arcum vi exilissio
Sosphe. arcum vi exilissio

Sospha. radicans signu mea.
vel radix tuberosi.

Sospha. arcum vi excludens.

Soni. faciem clemens vel in
punctibus disputans

Cic. post. f.

S. salus vel saluator
Sua. salus ei' vel saluans eum
Sua. saluans eum vel saluator eius

Sua. reddens vel saluans seu fa
lus aut reddens.

Suar. saluans suscitans vel saluans
bonis vigila.

Suba. incensum vel incendium
seu contereus aut conueto.

Subach. fructus vel cond' fiam
Subach. fraterum meum vel cō
densio mea.

Subah. puer' deo vel iei dñi dei
Suboch. urens vel irretit' seu
incendi mui aut consensio mea

Subba. exaltans vel sublimans

Subna. sedens vel reuertens: seu
fedes aut reuersio

Subn. sedes nōvel reuersio eo
Subnel. puer' deo vel incendi dei

Subna. obumbrans eum vel ra
bernans eius.

Suddi. arcum meum vel de latere
seu loquens vi locuto seu (meo
cantans aut canelaus)

Suph. rubrum vel carpus seu spe
culum aut effusio.

Supha. sup' ei' vel rubri ei seu
effusio ei aut speculatio eius

Suph. aeterno vi attrito seu
ymbaculum aut ymbiano.

Suphamit. aeternit' vel obditi
seu attritus aut obducia

Supha. attrit' vel effusio gñe seu
ymbaculi aut obumbratio

Suphaphin. aeterna naues vel
adumbraculum rostratum

Supheret. vanitas vii vel irritus
pauca

Suph. victus vel victio seu ef
fundens eum aut speculum eorum

Supur. vanitas vel irritum
Supur. salua eorum saluatio eorum

Subamit. saluantes eorum salua
tio. loquens vel locuto (nōceop.
Sotera. idem

Sû. petra vi lapid' dur' aut durities
Sunâ. lapid' p'p'o vi duritia po

Sonamit. lapid' populi quili
vel duricia populum

Sunamit. notificata vel notifi
catio seu notificatio aut dñe mo

Sunamit. misera vi cap. rictus
tius seu notificatio ei notificata

Sunâ. coccini. vel coccinum seu
dentes aut cleuans dentium

Sunâ. lapid' o'culi' fontis frōet
Suni. petra mea vel lapus me' seu
duris mictus aut duritia mea.

Sunâ. apped' eos vi ager eorum
Suni. micti aut duris mei

Sun. murt' vi robustus seu conti
nens aut directus

Sun. angustia vi acerbitas seu di
rectio aut consuetudo

Sun. angustia mea vel acerbitas
mea seu murus meus directus aut
consuetudo mea robusta

Sunâ. acerbitas dei vel angustia
Sunt. murus dei vel robro (dei.
sine deo seu continens deum aut
directio dei

Sunâ. fortis meus bene vel an
gustians me deus seu bene conti
nens me aut deus directio mea

Sunâ. fortis. fortis dñs vel cōtine
ntia vbera seu murus acerb' aut
directio angustiarum

Sunâ. fortis. fortis domus mea
vel continentia vberum meorum
sine muris acerbitate mea aut di
rectio angustiarum mearum

Sua. gaudium vel leticia.

Sosa. letia vel gaudens sine gau
dium aut leticia.

Sosuth. letus vel gaudens cūto
seu gaudium aut leticia cūcti.

Sosaph. ei' vi gaudet cūto eorū
seu gaudit aut leticia cūcti eorum

Sufan. gaudii boni vi leticia grē.
Sufama. gaudium gratie vel leti
cia responsio

Sufama. letum vel gñe seu obre
tus liui aut obmuti gratiam

Sufanath. letus possidens vi
grē emulatio seu gaudii boni
pōtus aut leticia gratie emulatio

Sufi. gaudii mei vel leticia mea
sine obmuti equi aut obmuti.

Sufan. gaudii vii vel redemptio
leticia assumpta seu reuersio au

chy aut reuersio mea

Sufia. gaudium consiliū vel leticia
stimulatio seu obmuti equi aut
obmuti equitationem

Suthaim. radix vel radicatus
Suthaim. radicatus eis vel ra
dicatio eorum

Suthalait. radicatus vi radicatus
Suthale. poculum mictus vel spe
na madida seu spina viridis aut
spumans madidatio

Suth. facies ignis vel augens in
candum

Sedur de incipitibus a ista. T
Saph. panis vel sug sua pa
uidus aut superius.

Tabarh. bona vel bonitas

Tabeth. occidens vel interfici
ens seu oculo aut interfecio.

Tabeth. bon' de' vi bonitas dei
Tabeth. occidens vel interfecio

Tabeth. occidens vel interfecio
Tabeth. occidens vel interfecio

Tabeth. damna vel capta.

Tachos. filius vel silentium

Taddana. apphenda principē
vel apphensio principis

Tappas. aduersus pariuulvi par
iuulvi venit.

Tappha. claudicat vi claudicatio
seu remittit aut remissio vii

Tabphne. malâ ab arboe non a
malicia vel tympani apertus seu
tympani apertus aut tympanum
adaperiens.

Tala. ros vel irrostatio

Thaia. uruans ros vel irrostatio
eorum

Thaia. ager vi appensio eorum.
Thaia. apped' eos vi ager eorum

Tamath. par' pfecta vel gñcio
partis seu datus consumatus aut cō
summatio data.

Tanameth. consolatio vel consola
tio aut consolio aut consolio.

Tappoph. specula vel speculum
seu speculator aut speculatio.

Tara. videns there binum vi
visio arbutus

Targal. exploratio vel exploratio
seu scis iugis aut frenis iugi.

Tarhâ. suplin' vel elongâ sine
turne' deit aut turnans datus.

Tau. signu vel lubet seu signat'
aut subierot.

Tarchonidis. cogitans tristitia
vel cogitatio tristitia.

Cic. post. f.

T. tri. adigens vi edificio
seu applica seu applicatio

Ternallus. ager eorum vel placis
heretico

Cic. post. f.

T. bert. videns vi bon' seu
videns eis aut bonitas eis

Tobias. letus vel bonitas seu
videns stimulos aut bonitas re
hificationem

Tipbonus. gēnalis bolor vel
lartudo inquirans

Tignis. velox vel velocitas.

Timon. rummiano vel pinguedo
seu pinguis aut rummatio

Timothē. beneficium vel benefi
cium seu beneficium aut beneficium.

Tobias. letus vel bonitas seu
videns stimulos aut bonitas re
hificationem

Trit. plasmati vel tribulatio seu
foira aut angustias.

Tryphus. iuxta vel iacium' seu
silecti aut iacitura eius

Titus. qrens vel bon' sine lorum
aut latus

Triphe. immens. vel reuersio
seu muros aut reuersio.

Trophia. dary vi p'p'cus seu clā
re videns aut gñcio attendens.

Cic. post. f.

T. ob. bon' vel bonitas.

Tobias. bonus duo vel boni
tatis dñi seu datus ad lacu aut
conuersus ad mueria

Tobias. bon' vir videris assipitio

Tophel. nuna vel cadens seu tra
ctans aut urruens

Toppalon. bonâ testamentum vel
bonitas testamenti

Trode. fruens vel fruisti seu
requies aut letitudo

Trophum'. difficilis seu dissola
tio seu dissolutio thalamos aut
dissolutio thalamum

Cic. post. f.

T. ubal. dñr. ad lacu vel con
uersus ad mueria

Tubal. defensio vel desertus seu
desertus aut desolatus

Tubachim. buccas ad incantam
mentatōis vel conuersus ad vi
tertia acquisitionis.

Tubachim. defrensio possessio
nem vel defrensio lamentationis
seu delatio possessio aut defren
tio a acquisitionis. Hapocis per sim
plex. i. litteram id est sine aspira
tione non habet quicquam nominū.

erunde que sequitur aspiratio
addita legenda sunt

Cic. post. f.

T. haamath. dñr. i dignatio
seu auro aut bile vel bode igno
rationi aut bile seu data d' bile
et aut data eis et indignano.

Thian. duco bono vel pauidus
gratus.

Thas. super vel pauidus seu di
tes aut superior

Thasfar. duco vel baur seu pa
uid' sustinere aut sup' vigilans.

Thaber. bon' occidit vi bene occi
dit eis ubi occit' aut bona occi
dit eis ubi occit'

Thabias. bonus bene dñs vel
bonitas dei dñi.

Thabias. boni vii ubi dñe vii
vel bonitas gratificatio

Thabianet. bene donantes vel be
ne gratificans

Thabor. letis lux vel letia lamē
seu adut' lux aut letia accessio.

Thabimē. bene sublimis vel
bona congregatio seu bonus ad vi
denti boni vii rithone eorum

Thachsim. hateris appensio vel
silectum eorum

Thadalcinny. appensio vi pñ
cipio appensio seu pñcipio appē
sus aut pñcipio appensio.

Thappiqu. claudicat labius vi
tympanum apertum

Thapnas. ligni opertū vi signū
operto seu supsa op' scripta aut
insanum eo scriptum: ab ore in
religendum cit non ab esse.

Thaphne. idem

Thaphnathare. niferis egimen
tū noui vel numer' egumti noui

160

C

3-

